

മജ്ജിമനികായേ

മൂലപണ്ണാസ-ടീകാ

(പഠമോ ഭാഗോ)

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ

൧. സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയവന്ദനാ സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ ധമ്മസ്സ പഭവനിസ്സയവിസുദ്ധിപടിവേദനത്ഥം, തം പന ധമ്മസംവണ്ണനാസു വിഞ്ചുനം ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥം, തം സമ്മദേവ തേസം ഉഗ്ഗഹധാരണാദിക്ഖമലദ്ധഞ്ചായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സബ്ബഹിതസുഖനിപ്ഫാദനത്ഥം. അഥ വാ മങ്ഗലഭാവതോ, സബ്ബകിരിയാസു പുബ്ബകിച്ചഭാവതോ, പണ്ഡിതേഹി സമാചരിതഭാവതോ, ആയതിം പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനതോ ച സംവണ്ണനായം രതനത്തയപണാമകിരിയാ. അഥ വാ രതനത്തയപണാമകരണം പൂജനീയപൂജാപുഞ്ചവിസേസനിബ്ബത്തനത്ഥം. തം അത്തനോ യഥാലദ്ധസമ്പത്തിനിമിത്തകസ്സ കമ്മസ്സ ബലാനുപ്പാദനത്ഥം. അന്തരാ ച തസ്സ അസങ്കോചനത്ഥം. തദ്ദുഭയം അനന്തരായേന അട്ഠകമായ പരിസമാപനത്ഥം. ഇദമേവ ച പയോജനം ആചരിയേന ഇധാധിപ്പേതം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “ഇതി മേ പസന്നമതിനോ...പേ... തസ്സാനുഭാവേനാ”തി. വത്ഥുത്തയപൂജാഹി നിരതിസയപുഞ്ചക്ഖേത്തസംബുദ്ധിയാ അപരിമേയുപഭാവോ പുഞ്ചാതിസയോതി ബഹുവിധന്തരായേപി ലോകസന്നിവാസേ അന്തരായനിബന്ധനസകലസംകിലേസവിദ്ധംസനായ പഹോതി. ഭയാദിഉപദുവഞ്ച നിവാരേതി. യഥാഹ -

“പൂജാരഹേ പൂജയതോ. ബുദ്ധേ യദി വ സാവകേ”തിആദി (ധം പം ൧൯൫; അപം ൧.൧൦.൧), തഥാ -

“യേ, ഭിക്ഖവേ, ബുദ്ധേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ തേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ ഖോ പന പസന്നാനം അഗ്ഗോ വിപാകോ ഹോതീ”തിആദി (ഇതിവു് ൯൦, ൯൧),

“ബുദ്ധോതി കിത്തയന്തസ്സ, കായേ ഭവതി യാ പീതി;
വരമേവ ഹി സാ പീതി, കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സ.

ധമ്മോതി കിത്തയന്തസ്സ...പേ... കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സ;
സങ്ഘോതി കിത്തയന്തസ്സ...പേ... കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സാ”തി. (ഇതിവു് അട്ഠം ൯൦),

തഥാ -

“യസ്മിം മഹാനാമ സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്മിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ...പേ... ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതീ”തിആദി (അം നിം ൬.൧൦; ൧൧.൧൧),

“അരഞ്ഞേ രുക്ഖമൂലേ വാ...പേ...
ഭയം വാ ഛരമ്ഭിത്തത്തം വാ,
ലോമഹംസോ ന ഹേസ്സതീ”തി ച. (സം നിം ൨.൨൪൯);

തത്ത്വ യസ്സ വത്സുതത്ത്വസ്സ വന്ദനം കത്തുകാമോ, തസ്സ ഗുണാതിസയയോഗസന്ദസ്സനത്ത്വം “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തിആദിനാ ഗാമാത്തയമാഹ. ഗുണാതിസയയോഗേന ഹി വന്ദനാരഹഭാവോ, വന്ദനാരഹേ ച കതാ വന്ദനാ യമാധിപ്പേതം പയോജനം സായേതീതി. തത്ത്വ യസ്സാ ദേസനായ സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ. സാ ന വിനയദേസനാ വിധ കരുണാപ്പയാനാ, നാപി അഭിധമ്മദേസനാ വിധ പണ്ണാപ്പയാനാ , അഥ ഖോ കരുണാപണ്ണാപ്പയാനാതി തദുഭയപ്പയാനമേവ താവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മോമനം കാതും തമ്മുലകത്താ സേസരതനാനം “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ കിരതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖം വിക്ഖിപതി അപന്നേതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ കിണാതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി കാരുണികം ഹിംസതി വിബാധതീതി അത്ഥോ. പരദുക്ഖേ സതി സാധുനം കമ്പനം ഹദയഖേദം കരോതീതി വാ കരുണാ. അഥ വാ കമിതി സുഖം, തം രുന്ധതീതി കരുണാ. ഏസാ ഹി പരദുക്ഖാപനയനകാമതാലക്ഖണാ അത്തസുഖനിരപേക്ഖതായ കാരുണികാനം സുഖം രുന്ധതി വിബന്ധതീതി അത്ഥോ . കരുണായ സീതലം കരുണാസീതലം, കരുണാസീതലം ഹദയം അസ്സാതി കരുണാസീതലഹദയോ, തം കരുണാസീതലഹദയം.

തത്ത്വ കിഞ്ചാപി പരേസം ഹിതോപസംഹാരസുഖാദിഅപരിഹാനിച്ഛനസഭാവതായ, ബ്യാപാദാരതീനം ഉജ്ജവിപച്ചനീകതായ ച പരസത്തസന്താനഗതസന്താപവിച്ഛേദനാകാരപ്പവത്തിയാ മേത്താമുദിതാനമ്പി ചിത്തസീതലഭാവകാരണതാ ഉപലബ്ഭിതി, തഥാപി പരദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിയാ പരൂപതാപാസഹനരസാ അവിഹിംസാഭൂതാ കരുണാവ വിസേസേന ഭഗവതോ ചിത്തസ്സ ചിത്തപസ്സദ്ധി വിധ സീതിഭാവനിമിത്തന്തി വുത്തം “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി. കരുണാമുഖേന വാ മേത്താമുദിതാനമ്പി ഹദയസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചം. അഥ വാ അസാധാരണണാവിസേസനിബന്ധനഭൂതാ സാതിസയം നിരവസേസഞ്ച സഞ്ചത്തുതത്താണം വിധ സവിസയബ്യാപിതായ മഹാകരുണാഭാവം ഉപഗതാ കരുണാവ ഭഗവതോ അതിസയേന ഹദയസീതലഭാവഹേതുതി ആഹ “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി. അഥ വാ സതിപി മേത്താമുദിതാനം സാതിസയേ ഹദയസീതിഭാവനിബന്ധനത്തേ സകലബുദ്ധഗുണവിസേസകാരണതായ താസമ്പി കാരണന്തി കരുണാവ ഭഗവതോ “ഹദയസീതലഭാവകാരണ”ന്തി വുത്താ. കരുണാനിദാനാ ഹി സഞ്ചേപി ബുദ്ധഗുണാ. കരുണാനുഭാവനിബ്ബാപിയമാനസംസാരദുക്ഖസന്താപസ്സ ഹി ഭഗവതോ പരദുക്ഖാപനയനകാമതായ അന്നേകാനിപി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി കപ്പാനം അകിലന്തരൂപസ്സേവ നിരവസേസബുദ്ധകരധമ്മസമ്ഭരണനിരതസ്സ സമധിഗതധമ്മാധിപതേയ്യാസ്സ ച സന്നിഹിതേസുപി സത്തസങ്ഖാരസമുപനിതഹദയൂപതാപനിമിത്തേസു ന ഞ്ഞസകമ്പി ചിത്തസീതിഭാവസ്സ അത്തമത്തമഹോസീതി. ഏതസ്മിഞ്ച അത്ഥവിക്ഖേ തീസുപി അവത്ഥാസു ഭഗവതോ കരുണാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

പജാനാതീതി പണ്ണാ, യമാസഭാവം പകാരേഹി പടിവിജ്ജ്ഞതീതി അത്ഥോ. പണ്ണാവ ഞേയ്യാവരണ്ണപ്പഹാനതോ പകാരേഹി ധമ്മസഭാവജോതനട്ഠേന പജേജാതോതി പണ്ണാപജേജാതോ. സവാസനപ്പഹാനതോ വിസേസേന ഹതം സമുഗ്ഘാതിതം വിഹതം, പണ്ണാപജേജാതേന വിഹതം പണ്ണാപജേജാതവിഹതം. മുയ്ഘാന്തി തേന, സയം വാ മുയ്ഘാന്തി, മോഹനമത്തമേവ വാ തന്തി മോഹോ, അവിജ്ജാ, സ്വേവ വിസയസഭാവപടിച്ഛാദനതോ അന്ധകാരസരിക്ഖതായ തമോ വിയാതി തമോ, പണ്ണാപജേജാതവിഹതോ മോഹതമോ ഏതസ്സാതി പണ്ണാപജേജാതവിഹതമോഹതമോ, തം പണ്ണാപജേജാതവിഹതമോഹതമം. സഞ്ചേസമ്പി ഹി ഖിണാസവാനം സതിപി പണ്ണാപജേജാതേന അവിജ്ജന്ധകാരസ്സ വിഹതഭാവേ സദ്ധാവിമുത്തേഹി വിധ ദിട്ഠിപ്പത്താനം സാവകേഹി

പച്ചേകസമ്ബുദ്ധേഹി ച സവാസനപ്പഹാനേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം കിലേസപ്പഹാനസ്സ വിസേസോ വിജ്ഞതീതി സാതിസയേന അവിജ്ഞാപഹാനേന ഭഗവന്തം മോമേനോ ആഹ “പഞ്ഞാപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി.

അഥ വാ അന്തരേന പരോപദേശം അത്തനോ സന്താനേ അച്ചന്തം അവിജ്ഞസ്വകാരവിഗമസ്സ നിബുത്തിതത്താ, തഥാ സബുഞ്ചുതായ ബലേസു ച വസീഭാവസ്സ സമധിഗതത്താ, പരസന്തതിയഞ്ച യമ്മദേശനാതിസയാനുഭാവേന സമ്മദേവ തസ്സ പവത്തിതത്താ ഭഗവാവ വിസേസതോ മോഹതമവിഗമേന മോമേതബ്ബോതി ആഹ “പഞ്ഞാപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി. ഇമസ്മിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ “പഞ്ഞാപജ്ഞാതോ”തി പദേന ഭഗവതോ പടിവേധപഞ്ഞാ വിയ ദേശനാപഞ്ഞാപി സാമഞ്ചനിദേശേന, ഏകസേസനയേന വാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠം.

അഥ വാ ഭഗവതോ ഞാണസ്സ ഞേയുപരിയന്തികത്താ സകലഞ്ചേയ്യയമ്മസഭാവാവബോധനസമത്ഥേന അനാവരണഞ്ചാണസങ്ഖാരേന പഞ്ഞാപജ്ഞാതേന സബുഞ്ചേയ്യയമ്മസഭാവച്ഛാദകസ്സ മോഹസ്വകാരസ്സ വിധമിതത്താ അനഞ്ചസാധാരണോ ഭഗവതോ മോഹതമവിനാസോതി കത്വാ വുത്തം “പഞ്ഞാപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി. ഏത്ഥ ച മോഹതമവിധമനന്തേ അധിഗതത്താ അനാവരണഞ്ചാണം കാരണൂപചാരേന സസന്താനേ മോഹതമവിധമനന്തി ദട്ഠം. അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ സവാസനപ്പഹാനമേവ ഹി കിലേസാനം ഞേയുവരണപ്പഹാനന്തി, പരസന്താനേ പന മോഹതമവിധമനസ്സ കാരണഭാവതോ അനാവരണഞ്ചാണം “മോഹതമവിധമന”ന്തി വുച്ചതീതി.

കിം പന കാരണം അവിജ്ഞാസമുഗ്ഘാതോയേവേകോ പഹാനസമ്പത്തിവസേന ഭഗവതോ മോമനാനിമിത്തം ഗയ്ഹതി, ന പന സാതിസയം നിരവസേസകിലേസപ്പഹാനന്തി? തപ്പഹാനവചനേനേവ തദേകട്ഠായ സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതസ്സ ജോതിതഭാവതോ. ന ഹി സോ താദിസോ കിലേസോ അത്ഥി, യോ നിരവസേസഅവിജ്ഞാപ്പഹാനേന ന പഹീയതീതി.

അഥ വാ വിജ്ഞാ വിയ സകലകുസലയമ്മസമുപ്പത്തിയാ നിരവസേസാകുസലയമ്മനിബുത്തിയാ സംസാരപ്പവത്തിയാ ച അവിജ്ഞാ പധാനകാരണന്തി തബ്ബിഘാതവചനേന സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതോ വുത്തോയേവ ഹോതീതി വുത്തം “പഞ്ഞാപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി.

നരാ ച അമരാ ച നരാമരാ, സഹ നരാമരേഹീതി സനരാമരോ, സനരാമരോ ച സോ ലോകോ ചാതി സനരാമരലോകോ. തസ്സ ഗരുതി സനരാമരലോകഗരു, തം സനരാമരലോകഗരും. ഏതേന ദേവമനുസ്സാനം വിയ തദവസിട്ഠസത്താനവി യമാരഹം ഗുണവിസേസാവഹതായ ഭഗവതോ ഉപകാരിതം ദസ്സേതി. ന ചേത്ഥ പധാനാപ്പധാനഭാവോ ചോദേതബ്ബോ. അഞ്ഞോ ഹി സദുക്കമോ, അഞ്ഞോ അത്ഥക്കമോ. ഏദിസേസു ഹി സമാസപദേശു പധാനവി അപ്പധാനം വിയ നിദിസീയതി യഥാ “സരാജികായ പരിസായാ”തി (ചുളവം ൩൩൬). കാമഞ്ചേത്ഥ സത്തസങ്ഖാരോകാസവസേന തിവിധോ ലോകോ, ഗരുഭാവസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ ഗരുകരണസമത്ഥസ്സേവ യുജ്ജനതോ സത്തലോകസ്സ വസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. സോ ഹി ലോകീയന്തി ഏത്ഥ പുഞ്ചപാപാനി തബ്ബിപാകോ ചാതി “ലോകോ”തി വുച്ചതി. അമരഗൃഹണേന ചേത്ഥ ഉപപത്തിദേവാ അധിപ്പേതാ.

അഥ വാ സമുഹത്ഥോ ലോകസദുോ സമുദായവസേന ലോകീയതി പഞ്ഞാപീയതീതി. സഹ നരേഹീതി സനരാ, സനരാ ച തേ അമരാ ചാതി സനരാമരാ, തേസം ലോകോതി സനരാമരലോകോതി പുരിമനയേനേവ യോജേതബ്ബം. അമരസദുേന ചേത്ഥ വിസുദ്ധിദേവാപി സങ്ഗയ്ഹന്തി. തേ ഹി മരണാഭാവതോ പരമത്ഥതോ അമരാ. നരാമരാനംയേവ ച ഗഹണം ഉക്കട്ഠനിദേശവസേന യഥാ

“സത്ത്വം ദേവമനുസ്സാന”ന്തി (ദീം നിം ൧.൧൭൭). തത്ത്വം ഹി സബ്ബാനത്ത്വപരിഹാരപുണ്യഗ്ഗമയ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവഗുണവിസേസസമങ്ഗിതായ ച സബ്ബസത്തുത്തമോ ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതുസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമഗാരവട്ഠാനം. തേന വുത്തം “സന്നരാമരലോകഗരു”ന്തി.

സോഭനം ഗതം ഗമനം ഏതസ്സാതി സുഗതോ. ഭഗവതോ ഹി വേണേയുജനുപസങ്കമനം ഏകന്തേന തേസം ഹിതസുഖനിപ്ഫാദനതോ സോഭനം, തത്ത്വം ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപടിമണ്ഡിതരൂപകായതായ ദുതവിലമ്ബിത-ഖലിതാനുകഡ്ഢന-നിപ്പിളനുകുടിക-കുടിലാകുലതാദി-ദോസരഹിത-മവഹസിത-രാജഹംസ- വസഭവാരണ-മിഗരാജഗമനം കായഗമനം ഞാണഗമനഞ്ച വിപുലനിമ്മലകരുണാ-സതിവിരിയാദി-ഗുണവിസേസസഹിതമഭിനീഹാരതോ യാവ മഹാബോധിം അനവജ്ജതായ സോഭനമേവാതി. അഥ വാ സയമ്ഭുജോണേന സകലമപി ലോകം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പരിജാനന്തോ ഞാണേന സമ്മാ ഗതോ അവഗതോതി സുഗതോ. തത്ത്വം ലോകസമുദയം പഹാനാഭിസമയവസേന പജഹന്തോ അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപാദേന്തോ സമ്മാ ഗതോ അതീതോതി സുഗതോ, ലോകനിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ, ലോകനിരോധഗാമിനിം പടിപദം ഭാവനാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ പടിപന്നോതി സുഗതോ. “സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുനേതി ന പച്ചേതി ന പച്ചാഗച്ഛതീതി സുഗതോ”തിആദിനാ (മഹാനിം ൩൮; ചുളനിം ൨൭) നയേന അയമത്ത്വോ വിഭാവേതഞ്ചോ. അഥ വാ സുന്ദരം ഠാനം സമ്മാസമ്ബോധിം, നിബ്ബാനമേവ വാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. യസ്മാ വാ ഭൂതം തച്ഛം അത്ത്വസംഹിതം വേണേയുനം യഥാരഹം കാലയുത്തമേവ ച ധമ്മം ഭാസതി, തസ്മാ സമ്മാ ഗദതി വദതീതി സുഗതോ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. ഇതി സോഭനഗമനതാദീഹി സുഗതോ, തം സുഗതം.

പുണ്ണപാപകമ്മേഹി ഉപപജ്ജനവസേന ഗന്തഞ്ചതോ ഗതിയോ, ഉപപത്തിഭവവിസേസാ. താ പന നിരയാദിവസേന പഞ്ചവിധാ. താഹി സകലസ്സപി ഭവഗാമികമ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന അവിപാകാരഹഭാവകരണേന നിവത്തിതത്താ ഭഗവാ പഞ്ചഹിപി ഗതീഹി സുട്ഠു മുത്തോ വിസംയുത്തോതി ആഹ “ഗതിവിമുത്ത”ന്തി. ഏതേന ഭഗവതോ കത്ത്വചിപി ഗതിയാ അപരിയാപന്നതം ദസ്സേതി, യതോ ഭഗവാ “ദേവാതിദേവോ”തി വുച്ചതി. തേനേവാഹ -

“യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധഞ്ചോ വാ വിഹങ്ഗമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യം, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ വീണാ, വിദ്ധസ്താ വിനളികതാ”തി. (അം നിം ൪.൩൬);

തംതംഗതിസംവത്തനകാനഞ്ജി കമ്മകിലേസാനം അഗ്ഗമഗ്ഗേന ബോധിമൂലേയേവ സുപ്പഹീനത്താ നത്ത്വി ഭഗവതോ ഗതിപരിയാപന്നതാതി അച്ചന്തമേവ ഭഗവാ സബ്ബഭവയോനിഗതി-വിഞ്ഞാണട്ഠിതി-സത്താവാസ-സത്തനികായേഹി പരിമുത്തോ, തം ഗതിവിമുത്തം. വന്ദേതി നമാമി, മോമേമീതി വാ അത്ത്വോ.

അഥ വാ ഗതിവിമുത്തന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുപ്പത്തിയാ ഭഗവന്തം മോമേതി. ഏത്ത്വം ഹി ദീഹി ആകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതഞ്ച അത്തഹിതസമ്പത്തിതോ പരഹിതപടിപത്തിതോ ച. തേസു അത്തഹിതസമ്പത്തി അനാവരണഞ്ചാണാധിഗമതോ സവാസനാനം സബ്ബേസം കിലേസാനം അച്ചന്തപ്പഹാനതോ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിതോ ച വേദിതഞ്ച, പരഹിതപടിപത്തി ലാഭസക്കാദാദിനിരപേകഖചിത്തസ്സ

സബ്ദുക്ഖനിയുാനികയമ്മദേസനതോ വിരുദ്ധേസുപി നിച്ചം ഹിതജ്ഞാസയതോ ഞാണപരിപാകകാലാഗമനതോ ച. സാ പന്നേതമ ആസയതോ പയോഗതോ ച ദുവിധാ പരഹിതപടിപത്തി, തിവിധാ ച അത്തഹിതസമ്പത്തി പകാസിതാ ഹോതി. കഥം? “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന ആസയതോ പരഹിതപടിപത്തി, സമ്മാഗദനമേന സുഗതസദ്ദേന പയോഗതോ പരഹിതപടിപത്തി, “പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം ഗതിവിമുത്ത”ന്തി ഏതേഹി ചതുസച്ചപടിവേധമേന ച സുഗതസദ്ദേന തിവിധാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി, അവസിട്ഠന്തേന “പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി ഏതേന ചാപി സബ്ബാപി അത്തഹിതസമ്പത്തിപരഹിതപടിപത്തി പകാസിതാ ഹോതിതി.

അഥ വാ തീഹി ആകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ - ഹേതുതോ ഫലതോ ഉപകാരതോ ച. തത്ഥ ഹേതു മഹാകരുണാ, സാ പഠമപദേന ദസ്സേതാ. ഫലം ചതുബ്ബിധം ഞാണസമ്പദാ പഹാനസമ്പദാ ആനുഭാവസമ്പദാ രൂപകായസമ്പദാ ചാതി. താസു ഞാണപഹാനസമ്പദാ ദുതിയപദേന സച്ചപടിവേധമേന ച സുഗതസദ്ദേന പകാസിതാ ഹോന്തി, ആനുഭാവസമ്പദാ പന തതിയപദേന, രൂപകായസമ്പദാ യഥാവുത്തകായഗമനസോഭനമേന സുഗതസദ്ദേന ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപാരിപൂരിയാ വിനാ തദഭാവതോ. ഉപകാരോ അനന്തരം അബാഹിരം കരിത്വാ തിവിധയാനമുഖേന വിമുത്തിയമ്മദേസനാ. സോ സമ്മാഗദനമേന സുഗതസദ്ദേന പകാസിതോ ഹോതിതി വേദിതബ്ബം.

തത്ഥ “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം ദസ്സേതി. മഹാകരുണാസഞ്ചോദിതമാനസോ ഹി ഭഗവാ സംസാരപങ്കതോ സത്താനം സമുദ്ധരണമം കതാഭിന്നീഹാരോ അനുപുഞ്ചേന പാരമിയോ പൂരേത്വാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോതി കരുണാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം. “പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിം ദസ്സേതി . അനാവരണഞ്ചാണപദ്ഠാനഞ്ചി മഗ്ഗഞ്ചാണ, മഗ്ഗഞ്ചാണപദ്ഠാനഞ്ച അനാവരണഞ്ചാണ “സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതിതി. സമ്മാഗമനമേന സുഗതസദ്ദേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ പടിപത്തിം ദസ്സേതി ലീനുമുച്ചപതിട്ഠാനായുഹനകാമസുഖല്ലികത്തകിലമമാനുയോഗസസ്സതുച്ഛോദിനിവേസാദി അന്തദയരഹിതായ കരുണാപഞ്ഞാപരിഗൃഹിതായ മജ്ജിമയായ പടിപത്തിയാ പകാസനതോ സുഗതസദ്ദസ്സ. ഇതരേഹി സമ്മാസമ്ബോധിയാ പധാനാപ്പധാനഭേദം പയോജനം ദസ്സേതി. സംസാരമഹോഘതോ സത്തസന്താരണഞ്ചേതഥ പധാനം പയോജനം, തദഞ്ചമപ്പധാനം. തേസു പധാനേന പരഹിതപടിപത്തിം ദസ്സേതി, ഇതരേന അത്തഹിതസമ്പത്തിം, തദുഭയേന അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഭഗവതോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവം ദസ്സേതി. തേന ച അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവം ഉത്തമവന്ദനീയഭാവം അത്തനോ ച വന്ദനകിരിയായ വേത്തഞ്ചഗതഭാവം ദസ്സേതി.

ഏതഥ ച കരുണാഗഹണേന ലോകിയേസു മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്താസാധാരണഗുണദീപനതോ ഭഗവതോ സബ്ബലോകിയഗുണസമ്പത്തി ദസ്സേതാ ഹോതി, പഞ്ഞാഗഹണേന സബ്ബഞ്ചുതഞ്ചാണപദ്ഠാനമഗ്ഗഞ്ചാണദീപനതോ സബ്ബലോകുത്തരഗുണസമ്പത്തി. തദുഭയഗുണസിദ്ധോ ഹി അത്ഥോ “സനരാമരലോകഗരു”ന്തിആദിനാ വിപഞ്ചീയതീതി. കരുണാഗഹണേന ച ഉപഗമനം നിരൂപക്കിലേസം ദസ്സേതി, പഞ്ഞാഗഹണേന അപഗമനം. തഥാ കരുണാഗഹണേന ലോകസമഞ്ചാനുരൂപം ഭഗവതോ പവത്തിം ദസ്സേതി ലോകവോഹാരവിസയത്താ കരുണായ, പഞ്ഞാഗഹണേന സമഞ്ചായ അനന്തിയാവനം സഭാവാനവബോധേന ഹി ധമ്മാനം സമഞ്ചം അതിയാവിത്വാ സത്താദിപരാമസനം ഹോതിതി. തഥാ കരുണാഗഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിവിഹാരം ദസ്സേതി, പഞ്ഞാഗഹണേന തീസു

കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണം ചതുസച്ചത്താണം ചതുപടിസമ്ഭിദാത്താണം
ചതുവേസാരജ്ജത്താണം.

കരുണാഗഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിത്താണസ്സ ഗഹിതത്താ
സേസാസാധാരണത്താണാനി, ഛര അഭിത്താ, അട്ഠസു പരിസാസു അകമ്പനത്താണാനി,
ദസ ബലാനി, ചുറ്റുസ ബുദ്ധത്താണാനി, സോളസ ത്താണചരിയാ, അട്ഠാരസ
ബുദ്ധയമ്മാ, ചതുചത്താലീസ ത്താണവത്ഥുനി, സത്തസത്തതിത്താണവത്ഥുനീതി
ഏവമാദീനം അനേകേസം പത്താപഭേദാനം വസേന ത്താണചാരം ദസ്സേതി. തഥാ
കരുണാഗഹണേന ചരണസമ്പത്തിം, പത്താഗഹണേന വിജ്ജാസമ്പത്തിം.
കരുണാഗഹണേന അത്താധിപതിതാ, പത്താഗഹണേന യമ്മാധിപതിതാ.
കരുണാഗഹണേന ലോകനാമഭാവോ, പത്താഗഹണേന അത്തനാമഭാവോ. തഥാ
കരുണാഗഹണേന പുബ്ബകാരിഭാവോ, പത്താഗഹണേന കത്തത്തുതാ. തഥാ
കരുണാഗഹണേന അപരന്തപതാ, പത്താഗഹണേന അനന്തന്തപതാ. കരുണാഗഹണേന
വാ ബുദ്ധകരയമ്മസിദ്ധി, പത്താഗഹണേന ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. തഥാ കരുണാഗഹണേന
പരേസം താരണം, പത്താഗഹണേന സയം തരണം. തഥാ കരുണാഗഹണേന
സബ്ബസത്തേസു അനുഗൃഹചിത്തതാ, പത്താഗഹണേന സബ്ബയമ്മേസു വിരത്തചിത്തതാ
ദസ്സീതാ ഹോതി.

സബ്ബേസഞ്ച ബുദ്ധഗുണാനം കരുണാ ആദി തന്നിദാനഭാവതോ, പത്താ
പരിയോസാനം തതോ ഉത്തരി കരണീയാഭാവതോ. ഇതി ആദിപരിയോസാനദസ്സണേന
സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സീതാ ഹോന്തി. തഥാ കരുണാഗഹണേന
സീലക്ഖന്ധപുബ്ബഞ്ജഗമോ സമാധിക്ഖന്ധോ ദസ്സീതോ ഹോതി. കരുണാനിദാനഞ്ചി
സീലം തതോ പാണാതിപാതാദിവിരതിപ്പവത്തിതോ, സാ ച
ത്യാനത്തയസമ്പയോഗിനീതി. പത്താവചനേന പത്താക്ഖന്ധോ. സീലഞ്ച
സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം ആദി, സമാധി മജ്ജേ, പത്താ പരിയോസാനന്തി ഏവമ്പി
ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണദസ്സണേന സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സീതാ ഹോന്തി
നയതോ ദസ്സീതത്താ. ഏസോ ഏവ ഹി നിരവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം
ദസ്സനുപായോ, യദിദം നയഗ്ഗാഹണം. അത്തഥാ കോ നാമ സമത്ഥോ ഭഗവതോ ഗുണേ
അനുപദം നിരവസേസതോ ദസ്സേതും. തേനേവാഹ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണേയ വണ്ണം;
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ.

വീയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ;
വണ്ണോ ന വീയേമ തഥാഗതസ്സാ”തി. (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧.൩൦൫; ൩.൧൪൧; മ° നി°
അട്ഠ° ൨.൪൨൫; ഉദാ° അട്ഠ° ൫൩; അപ° അട്ഠ° ൨.൭.൨൦; ബു° വം° അട്ഠ°
൪.൪; ചരിയാ° അട്ഠ° ൩.൧൨൨ പകിണ്ണകകമാ);

തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേനപി ബുദ്ധഗുണപരിച്ഛേദനം പതി
അനുയുത്തേന “നോ ഹേതം, ഭന്തേ”തി പടിക്ഖിപിത്വാ “അപിച്ച മേ, ഭന്തേ,
യമ്മന്ധയോ വിദിതോ”തി (ദീ° നി° ൨.൧൪൬) വുത്തം.

൨. ഏവം സഞ്ചേപേന സകലസബ്ബത്തുഗുണേഹി ഭഗവന്തം അഭിത്ഥവിത്വാ
ഇദാനി സദ്ധമ്മം മോമേതും “ബുദ്ധോപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ബുദ്ധോതി
കത്തുനിദേസോ. ബുദ്ധഭാവന്തി കമ്മനിദേസോ. ഭാവേത്വാ സച്ഛികത്വാതി ച
പുബ്ബകാലകിരിയാനിദേസോ . യന്തി അനിയമതോ കമ്മനിദേസോ. ഉപഗതോതി
അപരകാലകിരിയാനിദേസോ. വന്തേതി കിരിയാനിദേസോ. തന്തി നിയമനം. യമ്മന്തി
വന്തകിരിയായ കമ്മനിദേസോ. ഗതമലം അനുത്തരന്തി ച തബ്ബിസേസനം.

തത്ത്വ ബുദ്ധസദസ്സു താവ “ബുജ്ജിതാ സച്ചാനിതി ബുദ്ധോ, ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ”തി ആദിനാ നിദ്ദേശനയേന (മഹാനിം ൧൯൨; ചൂളനിം ൯൭) അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അഥ വാ സവാസനായ അത്താണിദായ അച്ചന്തവിഗമതോ, ബുദ്ധിയാ വാ വികസിതഭാവതോ ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ ജാഗരണവികസനത്ഥവസേന. അഥ വാ കസ്സചിപി നേയ്യയമ്മസ്സ അനവബുദ്ധസ്സ അഭാവേന നേയ്യവിസേസസ്സ കമ്മഭാവേന അഗ്ഗഹണതോ കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവേന അവഗമനത്ഥവസേനേവ കത്തുനിദ്ദേശോ ലബ്ഭിതീതി ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി. അത്ഥതോ പന പാരമിതാപരിഭാവിതോ സയമ്ഭുത്താണേന സഹ വാസനായ വിഹതവിദ്ധസ്തനിരവസേസുകിലേസോ മഹാകരുണാസബ്ബത്തുതത്താണാദിഅപരിമേയുഗുണഗണാധാരോ ഖണ്ഡസന്താനോ ബുദ്ധോ. യഥാഹ -

“ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭു. അനാചരിയകോ പുബ്ബേ അനനുസ്സുതേസു ധമ്മേസു സാമം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജിതീ, തത്ത്വ ച സബ്ബത്തുതം പത്തോ ബലേസു ച വസീഭാവ”തി (മഹാനിം ൧൯൨; ചൂളനിം ൯൭; പടിം മം ൩.൧൬൧).

അപി-സദോ സമ്ഭാവനേ. തേന “ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ സോപി നാമ ഭഗവാ”തി വക്ഖമാനഗുണേ ധമ്മേ സമ്ഭാവനം ദീപേതി. ബുദ്ധഭാവന്തി സമ്മാസമ്ബോധിം. ഭാവേതാതി ഉപ്പാദേതാ വഡ്ഢേതാ ച. സച്ഛികത്വാതി പച്ചക്ഖം കത്വാ. ഉപഗതോതി പത്തോ, അധിഗതോതി അത്ഥോ. ഏതസ്സ “ബുദ്ധഭാവ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഗതമലന്തി വിഗതമലം, നിദ്ദോസന്തി അത്ഥോ. വന്ദേതി പണമാമി, മോമേമി വാ. അനുത്തരന്തി ഉത്തരരഹിതം, ലോകുത്തരന്തി അത്ഥോ. ധമ്മന്തി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായതോ ച സംസാരതോ ച അപതമാനേ കത്വാ ധാരേതീതി ധമ്മോ. അയഞ്ഛേതഥ സഞ്ചേപത്ഥോ - ഏവം വിവിധഗുണഗണസമന്നാഗതോ ബുദ്ധോപി ഭഗവാ യം അരിയമഗ്ഗസഞ്ചാതം ധമ്മം ഭാവേതാ, ഫലനിബ്ബാനസഞ്ചാതം പന സച്ഛികത്വാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോ, തമേതം ബുദ്ധാനന്വി ബുദ്ധഭാവഹേതുഭൂതം സബ്ബദോസമലരഹിതം അത്തനോ ഉത്തരിതരാഭാവേന അനുത്തരം പടിവേധസദ്ധമ്മം നമാമീതി. പരിയത്തിസദ്ധമ്മസ്സാപി തപ്പകാസനത്താ ഇധ സഞ്ജഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

അഥ വാ “അഭിധമ്മനയസമുദം അധിഗച്ഛി, തീണി പിട്കാനി സമ്മസീ”തി ച അട്ഠകമായം വുത്തത്താ പരിയത്തിധമ്മസ്സാപി സച്ഛികിരിയാസമ്മസനപരിയായോ ലബ്ഭിതീതി സോപി ഇധ വുത്തോ ഏവാതി ദട്ഠബ്ബം. തഥാ “യം ധമ്മം ഭാവേതാ സച്ഛികത്വാ”തി ച വുത്തത്താ ബുദ്ധകരധമ്മഭൂതാഹി പാരമിതാഹി സഹ പുബ്ബഭാഗേ അധിസീലസീക്ഖാദയോപി ഇധ ധമ്മസദ്ദേന സഞ്ജഹിതാതി വേദിതബ്ബം. താപി ഹി മലപടിപക്ഖതായ ഗതമലാ അനത്തസാധാരണതായ അനുത്തരാ ചാതി. തഥാ ഹി സത്താനം സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണത്ഥായ കതമഹാഭിനീഹാരോ മഹാകരുണാധിവാസപേസലജ്ജയാസയോ പത്താവിസേസപരിയോതനിമ്മലാനം ദാനദമസംയമാദീനം ഉത്തമധമ്മാനം സതസഹസ്സാധികാനി കപ്പാനം ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യുന്തി സക്കച്ചം നിരന്തരം നിരവസേസാനം ഭാവനാപച്ചക്ഖകരണേഹി കമ്മാദീസു അധിഗതവസീഭാവോ അച്ഛരിയാചിന്തേയ്യമഹാനുഭാവോ അധിസീലാധിചിത്താനം പരമുക്കംസപാരമിപ്പത്തോ ഭഗവാ പച്ചയാകാരേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരത്താണം പേസേതാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി.

ഏതഥ ച “ഭാവേതാ”തി ഏതേന വിജ്ജാസമ്പദായ ധമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന വിമുത്തിസമ്പദായ. തഥാ പഠമേന ത്യാനസമ്പദായ, ദുതിയേന വിമോക്ഖസമ്പദായ. പഠമേന വാ സമാധിസമ്പദായ, ദുതിയേന സമാപത്തിസമ്പദായ.

അഥ വാ പഠമേന ഖയേണാണഭാവേന, ദുതിയേന അനുപാദേണാണഭാവേന. പുരിമേന വാ വിജ്ജുപമതായ, ദുതിയേന വജിരൂപമതായ. പുരിമേന വാ വിരാഗസമ്പത്തിയാ, ദുതിയേന നിരോധസമ്പത്തിയാ. തഥാ പഠമേന നിയുക്തഭാവേന, ദുതിയേന നിസ്സുരണഭാവേന. പഠമേന വാ ഹേതുഭാവേന, ദുതിയേന അസംഖ്യഭാവേന. പഠമേന വാ ദസ്സനഭാവേന, ദുതിയേന വിവേകഭാവേന. പഠമേന വാ അധിപതിഭാവേന, ദുതിയേന അമതഭാവേന ധമ്മം മോമേതി. അഥ വാ “യം ധമ്മം ഭാവേത്ഥാ ബുദ്ധഭാവം ഉപഗതോ”തി ഏതേന സ്വാക്ഖാതതായ ധമ്മം മോമേതി. “സുച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന സന്ദിട്ഠികതായ. തഥാ പുരിമേന അകാലികതായ, പച്ഛിമേന ഏഹിപസ്സികതായ. പുരിമേന വാ ഓപന്നേയ്യികതായ, പച്ഛിമേന പച്ചത്തം വേദിതബ്ബതായ ധമ്മം മോമേതി. “ഗതമല”ന്തി ഇമിനാ സംകിലേസാഭാവഭീപന്നേന ധമ്മസ്സ പരിസുദ്ധതം ദസ്സേതി, “അനുത്തര”ന്തി ഏതേന അത്തേസ്സ വിസിട്ഠസ്സ അഭാവഭീപന്നേന വിപുലപരിപുണ്ണതം. പഠമേന വാ പഹാനസമ്പദം ധമ്മസ്സ ദസ്സേതി, ദുതിയേന സഭാവസമ്പദം. ഭാവേതബ്ബതായ വാ ധമ്മസ്സ ഗതമലഭാവോ യോജേതബ്ബോ . ഭാവനാഗുണേന ഹി സോ ദോസാനം സമുഗ്ഘാതകോ ഹോതീതി. സുച്ഛികാതബ്ബഭാവേന അനുത്തരഭാവോ യോജേതബ്ബോ. സുച്ഛികിരിയാനിബ്ബത്തിതോ ഹി തദ്ദുത്തരികരണിയാഭാവതോ അനത്തസാധാരണതായ അനുത്തരോതി. തഥാ “ഭാവേത്ഥാ”തി ഏതേന സഹ പുബ്ബഭാഗസീലാഭിഹി സേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖണ്ഡാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി, “സുച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന സഹ അസംഖ്യതായ ധാതുയാ അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖണ്ഡാ ദസ്സിതാ ഹോന്തിതി.

൩. ഏവം സഞ്ചേപേനേവ സബ്ബധമ്മഗുണേഹി സദ്ധമ്മം അഭിത്ഥവിത്ഥാ ഇദാനി അരിയസഞ്ചം മോമേതും “സുഗതസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സുഗതസ്സാതി സമ്ബന്ധനിദ്രേസോ, തസ്സ “പുത്താന”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഓരസാനന്തി പുത്തവിസേസനം. മാദസേനമമനാനന്തി ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണനിദ്രേസോ. തേന കിലേസപ്പഹാനമേവ ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണം അനുജാനാതീതി ദസ്സേതി. അട്ഠന്നന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദ്രേസോ. തേന സതിപി തേസം സത്തവിസേസഭാവേന അനേകസഹസ്സസഞ്ചാഭാവേ ഇമം ഗണനപരിച്ഛേദം നാതിവത്തന്തിതി ദസ്സേതി മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവാനാതിവത്തനതോ. സമൂഹന്തി സമുദായനിദ്രേസോ. അരിയസഞ്ചന്തി ഗുണവിസിട്ഠസഞ്ചാഭാവനിദ്രേസോ. തേന അസഭിപി അരിയപുഗ്ഗലാനം കായസാമഗ്ഗിയം അരിയസഞ്ചഭാവം ദസ്സേതി ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതഭാവതോ.

തത്ഥ ഉരസി ഭവാ ജാതാ സംവദ്ധാ ച ഓരസാ. യഥാ ഹി സത്താനം ഓരസപുത്താ അത്തജാതതായ പിതു സന്തകസ്സ ദായജ്ജസ്സ വിസേസേന ഭാഗിനോ ഹോന്തി, ഏവമേവ തേപി അരിയപുഗ്ഗലാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ധമ്മസ്സവനന്തേ അരിയായ ജാതിയാ ജാതതായ ഭഗവതോ സന്തകസ്സ വിമുത്തിസുഖസ്സ അരിയധമ്മരതനസ്സ ച ഏകന്തഭാഗിനോതി ഓരസാ വിയ ഓരസാ. അഥ വാ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാനുഭാവേന അരിയഭൂമിം ഓക്കമമാനാ ഓക്കന്താ ച അരിയസാവകാ ഭഗവതോ ഉരേന വായാമജനിതാഭിജാതിതായ നിപ്പരിയായേന “ഓരസപുത്താ”തി വത്തബ്ബതം അരഹന്തി. സാവകേഹി പവത്തിയമാനാപി ഹി ധമ്മദേസനാ “ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ”ഇച്ചേവ വുച്ചതി തമുലികത്താ ലക്ഖണാദിവിസേസാഭാവതോ ച.

യദിപി അരിയസാവകാനം അരിയമഗ്ഗാധിഗമസമയേ ഭഗവതോ വിയ തദന്തരായ കരണത്ഥം ദേവപുത്തമാരോ, മാദവാഹിനീ വാ ന ഏകന്തേന അപസാദേതി, തേഹി പന അപസാദേതബ്ബതായ കാരണേ വിമമിതേ തേപി വിമമിതാ ഏവ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ - “മാദസേനമമനാന”ന്തി. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേ “മാദമാദസേനമമനാന”ന്തി വത്തബ്ബേ “മാദസേനമമനാന”ന്തി ഏകദേസസരൂപേകസേസോ കതോതി ദട്ഠബ്ബം. അഥ വാ ഖണ്ഡാഭിസഞ്ചാരമാരാനം വിയ ദേവപുത്തമാരസ്സപി ഗുണമാരണേ സഹായഭാവുപഗമനതോ

കിലേസബലകായോ “സേനാ”തി വുച്ചതി. യമാഹ “കാമാ തേ പഠമാ സേനാ”തിആദി (സു° നി° രുന്ദവ; മഹാനി° ഹവ, നവ, ചരന്). സാ ച തേഹി ദിയഡ്ഡസഹസ്സഭോ അനന്തഭോ വാ കിലേസവാഹിനീ സതിയമ്മവിചയവീരിയസമ്മാദിഗുണപഹരണേഹി ഓധിസോ വിമമിതാ വിഹതാ വിദ്ധസ്താ ചാതി മാദസേനമമനാ, അരിയസാവകാ. ഏതേന തേസം ഭഗവതോ അനുജാതപുത്തതം ദസ്സേതി.

ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ അരിയാ നിരുത്തിനയേന. അഥ വാ സദേവകേന ലോകേന “സരണ”തി അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ ഉപഗതാനഞ്ച തദത്ഥസിദ്ധിതോ അരിയാ, അരിയാനം സങ്ഘോതി അരിയസങ്ഘോ, അരിയോ ച സോ സങ്ഘോ ചാതി വാ അരിയസങ്ഘോ, തം അരിയസങ്ഘം. ഭഗവതോ അപരഭാഗേ ബുദ്ധധമ്മരത്നാനവി സമധിഗമോ സങ്ഘരത്നാധീനോതി അരിയസങ്ഘസ്സ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതും ഇധേവ “സിരസാ വന്ദേ”തി വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം.

ഏതഥ ച “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”തി ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി, “മാദസേനമമനാന”തി ഏതേന പഹാനസമ്പദം സകലസംകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”തി ഏതേന ഞാണസമ്പദം മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവദീപനതോ. “അരിയസങ്ഘ”തി ഏതേന പഭാവസമ്പദം ദസ്സേതി സബ്ബസങ്ഘാനം അഗ്ഗഭാവദീപനതോ. അഥ വാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”തി അരിയസങ്ഘസ്സ വിസുദ്ധനിസ്സയഭാവദീപനം, “മാദസേനമമനാന”തി സമ്മാഉജ്ജുഞായസാമീചിപ്പടിപന്നഭാവദീപനം, “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”തി ആഹുന്തേയ്യാദിഭാവദീപനം, “അരിയസങ്ഘ”തി അനുത്തരപുത്തേക്ഖേത്തഭാവദീപനം. തഥാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”തി ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ ലോകുത്തരസരണഗമനസബ്ഭാവം ദീപേതി. ലോകുത്തരസരണഗമനേന ഹി തേ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ ജാതാ. “മാദസേനമമനാന”തി ഏതേന അഭിനീഹാരസമ്പദാസിദ്ധം പുബ്ബഭാഗേ സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി. കതാഭിനീഹാരാ ഹി സമ്മാപടിപന്നാ മാദം മാദപരിസം വാ അഭിവിജിനന്തി. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”തി ഏതേന പടിവിദ്ധസ്തവിപക്ഖേ സേക്ഖാസേക്ഖയമ്മേ ദസ്സേതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന മഗ്ഗഫലധമ്മാനം പകാസിതത്താ. “അരിയസങ്ഘ”തി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യാഭാവം ദസ്സേതി. സരണഗമനഞ്ച സാവകാനം സബ്ബഗുണാനം ആദി, സപുബ്ബഭാഗപടിപദാ സേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ മജ്ജേ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ പരിയോസാനന്തി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സങ്ഖേപതോ സബ്ബേ അരിയസങ്ഘഗുണാ പകാസിതാ ഹോന്തി.

൪. ഏവം ഗാമാത്തയേന സങ്ഖേപതോ സകലഗുണസംകിത്തനമുഖേന രത്നത്തയസ്സ പണാമം കത്വാ ഇദാനി തന്നിപച്ചകാരം യഥാധിപ്പേതേ പയോജനേ പരിണാമേനോ “ഇതിമേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ രതിജനനട്ഠേന രത്നം, ബുദ്ധധമ്മസങ്ഘാ. തേസങ്ഘി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ യഥാഭൂതഗുണേ ആവജേജന്തസ്സ അമതാധിഗമഹേതുഭൂതം അനപ്പകം പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജതി. യഥാഹ -

“യസ്ഥിം മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ...പേ... ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി...പേ... ഉജുഗതചിത്തോ ലോ മഹാനാമ, അരിയസാവകോ ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി ധമ്മവേദം, ലഭതി ധമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പീതി ജായതീ”തിആദി (അ° നി° ന്ന.൧ം; ൧൧.൧൧).

ചിത്തീകതാദിഭാവോ വാ രത്നട്ഠോ. വുത്തഞ്ജേതം -

“ചിത്തികതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം;
അനോമസത്തപരിഭോഗം, രതനം തേന വുച്ചതീ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൩൩;
സം നിം അട്ഠം ൩.൫.൨൨൩; ഖു° പാ° അട്ഠം ൬.൩; സു° നിം അട്ഠം
൧.൨൨൬; മഹാനി° അട്ഠം ൫);

ചിത്തികതഭാവാദയോ ച അനഞ്ഞസാധാരണാ ബുദ്ധാദീസു ഏവ ലബ്ഭന്തിതി.

വന്ദനാവ വന്ദനാമയം യഥാ “ദാനമയം സീലമയ”ന്തി (ദീം നിം ൩.൩൦൫; ഇതിവു°
൬). വന്ദനാ ചേത്ഥ കായവാചാചിത്തേഹി തിണ്ണം രതനാനം ഗുണനിന്നതാ, മോമനാ
വാ. പുജജഭവഫലനിബ്ബത്തനതോ പുണ്ണം, അത്തനോ സന്താനം പുനാതീതി വാ.
സുവിഹതന്തരായോതി സുട്ഠു വിഹതന്തരായോ. ഏതേന അത്തനോ
പസാദസമ്പത്തിയാ രതനത്തയസ്സ ച ചേത്തഭാവസമ്പത്തിയാ തം പുണ്ണം
അത്ഥപ്കാസനസ്സ ഉപഘാതകഉപദുവാനം വിഹനനേ സമത്ഥന്തി ദസ്സേതി. ഹുത്ഥാതി
പുബ്ബകാലകിരിയാ. തസ്സ “അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. തസ്സാതി
യം രതനത്തയവന്ദനാമയം പുണ്ണം, തസ്സ. ആനുഭാവേനാതി ബലേന.

൫. ഏവം രതനത്തയസ്സ നിപച്ചകാരേ പയോജനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി യസ്സാ
ധമ്മദേസനായ അത്ഥം സംവണ്ണേതുകാമോ, തസ്സാ താവ ഗുണാഭിത്ഥവനവസേന
ഉപത്താപനത്ഥം “മജ്ജിമപമാണസുത്തകിതസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ
മജ്ജിമപമാണസുത്തകിതസ്സാതി നാതിദീഘനാതിഖുദുകപമാണേഹി സുത്തന്തേഹി
ലക്ഖിതസ്സ. യഥാ ഹി ദീഘാഗമേ ദീഘപമാണാനി സുത്താനി, യഥാ ച
സംയുത്തങ്ഗുത്തരാഗമേസു ദീസു ഖുദുകപമാണാനി, ന ഏവം ഇധ. ഇധ പന
പമാണതോ മജ്ജിമാനി സുത്താനി. തേന വുത്തം “മജ്ജിമപമാണസുത്തകിതസ്സാതി
നാതിദീഘനാതിഖുദുകപമാണേഹി സുത്തന്തേഹി ലക്ഖിതസ്സതി അത്ഥോ”തി. ഏതേന
“മജ്ജിമോ”തി അയം ഇമസ്സ അത്ഥാനുഗതസമത്താതി ദസ്സേതി. നനു ച സുത്താനി
ഏവ ആഗമോ, കസ്സ പന സുത്തേഹി അങ്കനന്തി? സച്ചമേതം പരമത്ഥതോ, സുത്താനി
പന ഉപാദായ പത്തത്തോ ആഗമോ. യഥേവ ഹി അത്ഥബ്യഞ്ജനസമുദായേ
“സുത്ത”ന്തി വോഹാരോ, ഏവം സുത്തസമുദായേ അയം “ആഗമോ”തി വോഹാരോ.
ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ. ആഗമിസ്സന്തി ഏത്ഥ, ഏതേന ഏതസ്ഥാ വാ
അത്തത്ഥപരത്ഥാദയോതി ആഗമോ, ആദികല്യാണാദിഗുണസമ്പത്തിയാ ഉത്തമട്ഠേന
തംതംഅഭിപത്ഥിതസമിദ്ധിഹേതുതായ പണ്ഡിതേഹി വരിതബ്ബതോ വരോ, ആഗമോ ച
സോ വരോ ചാതി ആഗമവരോ. ആഗമസമ്മതേഹി വാ വരോതി ആഗമവരോ,
മജ്ജിമോ ച സോ ആഗമവരോ ചാതി മജ്ജിമാഗമവരോ, തസ്സ.

ബുദ്ധാനം അനുബുദ്ധാനം ബുദ്ധാനുബുദ്ധാ, ബുദ്ധാനം സച്ചപടിവേധം അനുഗമ്മ
പടിവിദ്ധസച്ചാ അഗ്ഗസാവകാദയോ അരിയാ. തേഹി
അത്ഥസംവണ്ണനാഗുണസംവണ്ണനാനം വസേന സംവണ്ണിതസ്സ. അഥ വാ ബുദ്ധാ ച
അനുബുദ്ധാ ച ബുദ്ധാനുബുദ്ധാതി യോജേതബ്ബം. സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനേവ ഹി
വിനയസുത്താഭിധമ്മാനം പകിണ്ണകദേസനാദിവസേന യോ പഠമം അത്ഥോ വിഭത്തോ,
സോ ഏവ പച്ഛാ തസ്സ തസ്സ സംവണ്ണനാവസേന സങ്ഗീതികാരേഹി സങ്ഗഹം
ആരോപിതോതി. പരവാദമമനസ്സാതി അത്തതിത്ഥിയാനം വാദനിമ്മമനസ്സ, തേസം
ദിട്ഠിഗതഭഞ്ജനസ്സാതി അത്ഥോ. അയഞ്ഹി ആഗമോ
മൂലപരിയായസുത്തസബ്ബാസവസുത്താദീസു ദിട്ഠിഗതികാനം
ദിട്ഠിഗതഭോസവിഭാവനതോ സച്ചകസുത്തം (മ° നി° ൧.൩൫൩) ഉപാലിസുത്താദീസു (മ°
നി° ൨.൫൬) സച്ചകാദീനം മിച്ചാവാദനിമ്മമനദീപനതോ വിസേസതോ
“പരവാദമമനോ”തി മോമിതോതി. സംവണ്ണനാസു ചായം ആചരിയസ്സ പകതി, യാ
തംതംസംവണ്ണനാസു ആദിതോ തസ്സ തസ്സ സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ ധമ്മസ്സ
വിസേസഗുണകിത്തനേന മോമനാ. തഥാ ഹി
സുമങ്ഗലവിലാസിനീസാരത്ഥപകാസിനീമനോരമപൂരണീസു അട്ഠസാലിനീആദീസു ച

യമാക്കമം “സദ്ധാവഹഗുണസ്സ, ഞാണപ്പഭേദജനനസ്സ, ധമ്മകമികപുങ്ഗവാനം വിചിത്തപടിഭാനജനനസ്സ, തസ്സ ഗമ്ഭീരഞാണേഹി ഓഗാള്പഹസ്സ അഭിണ്ഹസോ നാനാനയവിചിത്തസ്സ അഭിധമ്മസ്സാ”തിആദിനാ മോമനാ കതാ.

൬. അത്ഥോ കമീയതി ഏതായാതി അത്ഥകമാ, സാ ഏവ അട്ഠകമാ തമ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കതാ യമാ “ദുക്ഖസ്സ പിളനട്ഠോ”തി (പടിം മം ൧.൧൨; ൨.൮) ആദിതോതിആദിമ്ഹി പഠമസങ്ഗീതിയം. ഛരളഭിത്തതായ പരമേന ചിത്തിസ്സരിയഭാവേന സമന്നാഗതത്താ ത്യാനാദീസു പഞ്ചവിധവസിതാസബ്ഭാവതോ ച വസിനോ, മേരാ മഹാകസ്സപാദയോ. തേസം സതേഹി പഞ്ചഹി. യാതി യാ അട്ഠകമാ. സങ്ഗീതാതി അത്ഥം പകാസേതും യുത്തട്ഠാനേ “അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ, അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ”തി സങ്ഗഹേതാ വുത്താ. അനുസങ്ഗീതാ ച യസത്ഥേരാദീഹി പച്ഛാപി ദുതിയതതിയസങ്ഗീതിസു. ഇമിനാ അത്തനോ സംവണ്ണനായ ആഗമനസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

൭. സീഹസ്സ ലാനതോ ഗഹണതോ സീഹളോ, സീഹകുമാരോ. തംവംസജാതതായ തമ്ബപണ്ണിദീപേ ഖത്തിയാനം, തേസം നിവാസതായ തമ്ബപണ്ണിദീപസ്സ ച സീഹളഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ആഭതാതി ജമ്ബുദീപതോ ആനീതാ. അമാതി പച്ഛാ. അപരഭാഗേ ഹി നികായന്തരലദ്ധിഹി അസങ്കരത്ഥം സീഹളഭാസായ അട്ഠകമാ ഠപിതാതി. തേന മൂലട്ഠകമാ സബ്ബസാധാരണാ ന ഹോതീതി ഇദം അത്ഥപ്പകാസനം ഏകന്തേന കരണീയന്തി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ “ദീപവാസീനമത്ഥായാ”തി. തത്ഥ ദീപവാസീനന്തി ജമ്ബുദീപവാസീനം, സീഹളദീപവാസീനം വാ അത്ഥായ സീഹളഭാസായ ഠപിതാതി യോജനാ.

൮. അപന്തേയാനാതി കഞ്ചുകസദിസം സീഹളഭാസം അപന്തേയാ. തതോതി അട്ഠകമാതോ. അഹന്തി അത്താനം നിദ്രിസതി, മനോരമം ഭാസന്തി മാഗധഭാസം. സാ ഹി സഭാവനിരുത്തിഭൂതാ പണ്ഡിതാനം മനം രമയതീതി. തേനേവാഹ “തന്തിനയാനുച്ഛവിക”ന്തി, പാളിഗതിയാ അനുലോമികം പാളിഭാസായാനുവിധായിനിന്തി അത്ഥോ. വിഗതഭോസന്തി അസഭാവനിരുത്തിഭാസന്തരരഹിതം.

൯. സമയം അവിലോമേനോതി സിദ്ധന്തം അവിരോധേനോ. ഏതേന അത്ഥഭോസാഭാവമാഹ. അവിരുദ്ധത്താ ഏവ ഹി മേരവാദാപി ഇധ പകാസീയിസ്സന്തി. മേരവംസദീപാനന്തി മിരേഹി സീലക്ഖന്ധാദീഹി സമന്നാഗതത്താ മേരാ, മഹാകസ്സപാദയോ. തേഹി ആഗതാ ആചരിയപരമ്പരാ മേരവംസോ, തപ്പരിയാപന്നാ ഹുത്വാ ആഗമാധിഗമസമ്പന്നത്താ പത്താപജ്ജേതേന തസ്സ സമുജ്ജലനതോ മേരവംസദീപാ, മഹാവിഹാരവാസിനോ, തേസം. വിവിധേഹി ആകാരേഹി നിച്ഛീയതീതി വിനിച്ഛയോ, ഗണ്ഠിട്ഠാനേസു വിലമദ്ദനാകാരേന പവത്താ വിമതിച്ഛേദനീ കമാ. സുട്ഠു നിപുണോ സണ്ഠോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. അഥ വാ വിനിച്ഛിനോതീതി വിനിച്ഛയോ, യഥാവുത്തത്ഥവിസയം ഞാണം. സുട്ഠു നിപുണോ ഛേരകോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി യോജേതബ്ബം. ഏതേന മഹാകസ്സപാദിമേരപരമ്പരാഭതോ, തതോ ഏവ ച അവിപരീതോ സണ്ഠോ സുഖുമോ മഹാവിഹാരവാസീനം വിനിച്ഛയോതി തസ്സ പമാണഭൂതതം ദസ്സേതി.

൧൦. സുജനസ്സ ചാതി ച-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന “ന കേവലം ജമ്ബുദീപവാസീനമേവ അത്ഥായ, അഥ ഖോ സാധുജനതോസനത്ഥഞ്ചാ”തി ദസ്സേതി. തേന ച “തമ്ബപണ്ണിദീപവാസീനമ്പി അത്ഥായാ”തി അയമത്ഥോ സിദ്ധോ ഹോതി ഉഗ്ഗഹണാദിസുകരതായ തേസമ്പി ബഹുകാരത്താ. ചിരട്ഠിതത്ഥന്തി ചിരട്ഠിതിഅത്ഥം, ചിരകാലട്ഠിതിയാതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ഠഹി അത്ഥപ്പകാസനം

അവിപരീതപദബൃഞ്ജനസുനിക്ഖേപസ്സ അത്ഥസുനയസ്സ ച ഉപായഭാവതോ സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്ഠിതിയാ സംവത്തതി. വൃത്തഞ്ജേതം ഭഗവതാ “ഭേമേ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സദ്ധമ്മസ്സ റിതിയാ അസമ്മോസായ അനന്തരധാനായ സംവത്തന്തി. കതമേ ഭേ? സുനിക്ഖിത്തഞ്ച പദബൃഞ്ജനം അത്ഥോ ച സുനീതോ”തി (അം നിം ൨.൨൦).

൧൧. യം അത്ഥവണ്ണനം കത്തുകാമോ, തസ്സാ മഹത്തം പരിഹരിതും “സീലകമാ”തിആദി വൃത്തം. തേനേവാഹ “ന തം ഇധ വിചാരയിസ്സാമീ”തി. അഥ വായം അട്ഠകമം കത്തുകാമോ, തദേകദേശഭാവേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ഗഹേതബ്ബോതി കമികാനം ഉപദേശം കരോന്തോ തത്ഥ വിചാരിതയമ്മേ ഉദ്ദേശവസേന ദസ്സേതി “സീലകമാ”തിആദിനാ. തത്ഥ സീലകമാതി ചാരിത്തവാരിത്താദിവസേന സീലസ്സ വിത്ഥാരകമാ. ധുതയമ്മാതി പിണ്ഡപാതികങ്ഗാദയോ തേരസ കിലേസധുനനകയമ്മാ. കമ്മട്ഠാനാനി സബ്ബാനീതി പാളിയം ആഗതാനി അട്ഠതിംസ, അട്ഠകമായം ഭേതി നിരവസേസാനി യോഗകമ്മസ്സ ഭാവനായ പവത്തിട്ഠാനാനി. ചരിയാവിധാനസഹിതോതി രാഗചരിതാദിനം സഭാവാദിവിധാനേന സഹിതോ. ഝാനാനി ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജ്ഞാനാനി, സമാപത്തിയോ ചതസ്സോ അരുപസമാപത്തിയോ. അട്ഠപി വാ പടിലദ്ധമത്താനി ഝാനാനി, സമാപജ്ജനവസീഭാവപ്പത്തിയാ സമാപത്തിയോ. ഝാനാനി വാ രൂപാരൂപാവചരജ്ജ്ഞാനാനി, സമാപത്തിയോ ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിയോ.

൧൨. ലോകിയലോകുത്തരഭേദാ ഛര അഭിത്തായോ സബ്ബ അഭിത്തായോ. ഞാണവിഭങ്ഗാദിസു (വിഭം ൧൫൧) ആഗതനയേന ഏകവിധാദിനാ പത്തായ സംകലേത്വാ സമ്പിണ്ഡേത്വാ നിച്ഛയോ പത്താസങ്കലനനിച്ഛയോ.

൧൩. പച്ചയയമ്മാനം ഹേതാദിനം പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാനം ഹേതുപച്ചയാദിഭാവോ പച്ചയാകാരോ, തസ്സ ദേശനാ പച്ചയാകാരദേശനാ, പടിച്ചസമുപ്പാദകമാതി അത്ഥോ. സാ പന നികായന്തരലധിസങ്കരരഹിതതായ സുട്ഠ പരിസുദ്ധാ, ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്സ സുദുക്കരതായ നിപുണാ സണ്ഠസുഖുമാ, ഏകത്തനയാദിസഹിതാ ച തത്ഥ വിചാരിതാതി ആഹ “സുപരിസുദ്ധനിപുണനയാ”തി. പടിസമ്ഭിദാദിസു ആഗതനയം അവിസ്സജ്ജേത്വാവ വിചാരിതത്താ അവിമുത്തതത്തിമഗ്ഗാ.

൧൪. ഇതി പന സബ്ബന്തി ഇതി-സദ്ദോ പരിസമാപനേ, പന-സദ്ദോ വചനാലങ്കാരേ, ഏതം സബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഇധാതി ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ. ന തം വിചാരയിസ്സാമീ പുനരുത്തിഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

൧൫. ഇദാനി തസ്സേവ അവിചാരണസ്സ ഏകന്തകാരണം നിദ്ധാരേന്തോ “മജ്ജേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “മജ്ജേ റത്ഥാ”തി ഏതേന മജ്ജേട്ഠഭാവദീപനേന വിസേസതോ ചതുന്നം ആഗമാനം സാധാരണട്ഠകമാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ, ന സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദയോ വിയ അസാധാരണട്ഠകമാതി ദസ്സേതി. “വിസേസതോ”തി ച ഇദം വിനയാഭിധമ്മാനസി വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ യഥാരഹം അത്ഥവണ്ണനാ ഹോതി ഏവാതി കത്വാ വൃത്തം.

൧൬. ഇച്ചേവാതി ഇതി ഏവ. തവീതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗവി. ഏതായാതി പപഞ്ചസുദനിയാ. ഏത്ഥ ച “സീഹളഭിപം ആഭതാ”തിആദിനാ അട്ഠകമാകരണസ്സ നിമിത്തം ദസ്സേതി, “ദീപവാസിനമത്ഥായ, സുജനസ്സ ച തുട്ഠമം, ചിരട്ഠിതത്ഥഞ്ച ധമ്മസ്സാ”തി ഏതേന പയോജനം, “മജ്ജിമാഗമവരസ്സ അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന പിണ്ഡത്ഥം, “അപനേത്ഥാന തതോഹം സീഹളഭാസ”തിആദിനാ, “സീലകമാ”തിആദിനാ ച കരണപ്പകാരം. സീലകമാദിനം അവിചാരണസി ഹി ഇധ കരണപ്പകാരോ ഏവാതി.

ഗന്മാരമ്ഭേകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ

൧. വിഭാഗവന്താനം സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനമുവേനേവ ഹോതീതി പഠമം താവ പണ്ണാസവഗ്ഗസുത്താദിവസേന മജ്ജിമാഗമസ്സ വിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ഥ മജ്ജിമസങ്ഗീതി നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തത്ഥാതി യം വുത്തം “മജ്ജിമാഗമവരസ്സ അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി, തസ്ഥിം വചനേ. യാ മജ്ജിമാഗമപരിയായേന മജ്ജിമസങ്ഗീതി വുത്താ, സാ പണ്ണാസാദിതോ ഏദിസാതി ദസ്സേതി “മജ്ജിമസങ്ഗീതി നാമാ”തിആദിനാ. തത്ഥാതി വാ “ഏതായ അട്ഠകമായ വിജാനാമ മജ്ജിമസങ്ഗീതിയാ അത്ഥ”ന്തി ഏത്ഥ യസ്സാ മജ്ജിമസങ്ഗീതിയാ അത്ഥം വിജാനാമാതി വുത്തം, സാ മജ്ജിമസങ്ഗീതി നാമ പണ്ണാസാദിതോ ഏദിസാതി ദസ്സേതി. പഞ്ച ദസകാ പണ്ണാസാ, മൂലേ ആദിമഹി പണ്ണാസാ, മൂലഭൂതാ വാ പണ്ണാസാ മൂലപണ്ണാസാ. മജ്ജേ ഭവാ മജ്ജിമാ, മജ്ജിമാ ച സാ പണ്ണാസാ ചാതി മജ്ജിമപണ്ണാസാ. ഉപരി ഉദ്ധം പണ്ണാസാ ഉപരിപണ്ണാസാ. പണ്ണാസത്തയസങ്ഗഹാതി പണ്ണാസത്തയപരിഗണനാ.

അയം സങ്ഗഹോ നാമ ജാതിസഞ്ജാതികിരിയാഗണനവസേന ചതുബ്ബിയോ. തത്ഥ “യാ ചാവുസോ വിസാഖ, സമ്മാവചാ, യോ ച സമ്മാകമ്മനോ, യോ ച സമ്മാആജീവോ , ഇമേ ധമ്മാ സീലക്ഖന്ധേ സങ്ഗഹിതാ”തി (മ° നി° ൧.൪൬൨) അയം ജാതിസങ്ഗഹോ. “യോ ചാവുസോ വിസാഖ, സമ്മാവായാമോ. യാ ച സമ്മാസതി, യോ ച സമ്മാസമാധി, ഇമേ ധമ്മാ സമാധിക്ഖന്ധേ സങ്ഗഹിതാ”തി അയം സഞ്ജാതിസങ്ഗഹോ. “യാ ചാവുസോ വിസാഖ, സമ്മാദിട്ഠി, യോ ച സമ്മാസങ്കപ്പോ, ഇമേ ധമ്മാ പഞ്ഞാക്ഖന്ധേ സങ്ഗഹിതാ”തി അയം കിരിയാസങ്ഗഹോ. “ഹഞ്ചി ചക്ഖായതനം രൂപക്ഖന്ധഗണനം ഗച്ഛതി, തേന വത രേ വത്തഞ്ചേ ചക്ഖായതനം രൂപക്ഖന്ധേന സങ്ഗഹിത”ന്തി (കമാ° ൪൭൧) അയം ഗണനസങ്ഗഹോ. അയമേവ ച ഇധാധിപ്പേതോ. തേന വുത്തം “പണ്ണാസത്തയസങ്ഗഹാതി പണ്ണാസത്തയപരിഗണനാ”തി.

വഗ്ഗതോതി സമൂഹതോ, സോ പനേത്ഥ ദസകവസേന വേദിതഞ്ചോ. യേഭൂയേന ഹി സാസനേ ദസകേ വഗ്ഗവോഹാരോ. തേനേവാഹ “ഏകേകായ പണ്ണാസായ പഞ്ച പഞ്ച വഗ്ഗേ കത്വാ”തി. പന്നരസവഗ്ഗസമായോഗാതി പന്നരസവഗ്ഗസംയോഗാതി അത്ഥോ. കേചി പന സമായോഗസദും സമുദായത്ഥം വദന്തി. പദതോതി ഏത്ഥ അട്ഠക്ഖരോ ഗാമാപാദോ “പദ”ന്തി അധിപ്പേതോ, തസ്ഥാ “അക്ഖരതോ ഛര അക്ഖരസതസഹസ്സാനി ചതുരാസീതുത്തരസതാധികാനി ചതുചത്താലീസ സഹസ്സാനി ച അക്ഖരാന്തി”തി പാഠേന ഭവിതഞ്ചന്തി വദന്തി. യസ്ഥാ പന നവക്ഖരോ യാവ ദ്വാദസക്ഖരോ ച ഗാമാപാദോ സംവിജ്ജതി, തസ്ഥാ താദിസാനന്വി ഗാമാനം വസേന അഡ്ഢതേയഗാമാസതം ഭാണവാരോ ഹോതീതി കത്വാ “അക്ഖരതോ സത്ത അക്ഖരസതസഹസ്സാനി ചത്താലീസഞ്ച സഹസ്സാനി തേപഞ്ഞാസഞ്ച അക്ഖരാന്തി”തി വുത്തം. ഏവഞ്ചി പദഭാണവാരഗണനാഹി അക്ഖരഗണനാ സംസന്ദതി, നേതരഥാ. ഭാണവാരോതി ച ദ്വത്തിംസക്ഖരാനം ഗാമാനം വസേന അഡ്ഢതേയഗാമാസതം, അയഞ്ച അക്ഖരഗണനാ ഭാണവാരഗണനാ ച പദഗണനാനുസാരേന ലദ്ധാതി വേദിതഞ്ചോ. ഇമമേവ ഹി അത്ഥം ഞാപേതും സുത്തഗണനാനന്തരം ഭാണവാരേ അഗണേത്വാ പദാനി ഗണിതാനി. തത്രിദം വുച്ഛതി -

“ഭാണവാരാ യഥാപി ഹി, മജ്ജിമസ്സ പകാസിതാ;
ഉപഡ്ഢഭാണവാരോ ച, തേവീസതിപദാധികോ.

സത്ത സതസഹസ്സാനി, അക്ഖരാനം വിഭാവയേ;
ചത്താലീസ സഹസ്സാനി, തേപഞ്ഞാസഞ്ച അക്ഖര”ന്തി.

അനുസന്ധിതോതി ദേസനാനുസന്ധിതോ. ഏകസ്ഥിം ഏവ ഹി സുതേ
പുരിമപച്ഛിമാനം ദേസനാഭാഗാനം സമ്ബന്ധോ അനുസന്ധാനതോ അനുസന്ധി. ഏതഥ
ച അത്തജ്ഞാസയാനുസന്ധി പരജ്ഞാസയാനുസന്ധിതി ദുവിധോ
അജ്ഞാസയാനുസന്ധി. സോ പന കത്ഥചി ദേസനായ വിപ്ലവതായ യമ്മം സുണ്ണാന്താനം
പുച്ഛാവസേന, കത്ഥചി ദേസേന്തസ്സ സത്ഥു സാവകസ്സ യമ്മപടിഗ്ഗാഹകാനഞ്ച
അജ്ഞാസയാവസേന, കത്ഥചി ദേസേതഞ്ചസ്സ യമ്മസ്സ വസേന ഹോതീതി സമാസതോ
തിപ്പകാരോ. തേന വുത്തം “പുച്ഛാനുസന്ധിഅജ്ഞാസയാനുസന്ധിയമാനുസന്ധിവസേന
സഞ്ചേപതോ തിവിധോ അനുസന്ധി”തി. സഞ്ചേപേനേവ ച ചതുഞ്ചിധോ അനുസന്ധി
വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥ “ഏവം വുതേ അത്തതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോച ‘കിം
നു ഖോ, ഭന്തേ, ഓരിമം തീരം, കിം പാരിമം തീരം, കോ മജ്ജേ സംസീദോ, കോ
മലേ ഉസ്സാദോ, കോ മനുസ്സഗ്ഗാഹോ, കോ അമനുസ്സഗ്ഗാഹോ, കോ ആവത്തഗ്ഗാഹോ,
കോ അന്തോപുതിഭാവോ’തി” (സം നീ ൪.൨൪൧)? ഏവം പുച്ഛന്താനം വിസ്സജ്ജേനേന
ഭഗവതാ പവത്തിതദേസനാവസേന പുച്ഛാനുസന്ധി വേദിതഞ്ചോ. “അഥ ഖോ
അത്തതരസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി ‘ഇതി കിര ഭോ
രൂപം അനത്താ... വേദനാ... സഞ്ചാ... സഞ്ചാരാ... വിഞ്ചാണം അനത്താ,
അനത്തകതാനി കമ്മാനി കമ്മത്താനം ഹുസിസ്സന്തി’തി. അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സ
ഭിക്ഖുനോ ചേതസാ ചേതോപരിവിതക്കമഞ്ഞായ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി റാനം ഖോ
പനേതം, ഭിക്ഖവേ, വിജ്ജതി, യം ഇധേകച്ചോ മോഘപുരിസോ അവിദാ
അവിജ്ജാഗതോ തണ്ഹാധിപതേയേന ചേതസാ സത്ഥുസാസനം അതിയാവിതഞ്ചം
മഞ്ഞേയ്യ ‘ഇതി കിര ഭോ രൂപം അനത്താ...പേ... ഹുസിസ്സന്തി’തി. തം കിം മഞ്ഞേ ,
ഭിക്ഖവേ, രൂപം നിച്ചം വാ അനിച്ചം വാ”തി (മം നീ ൩.൯൦) ഏവം പരേസം
അജ്ഞാസയം വിദിത്വാ ഭഗവതാ പവത്തിതദേസനാവസേന പരജ്ഞാസയാനുസന്ധി
വേദിതഞ്ചോ.

“തസ്സ മയ്ഹം ബ്രാഹ്മണ ഏതദഹോസി ‘യംനുനാഹം യാ താ രത്തിയോ
അഭിഞ്ചാതാ അഭിലക്ഖിതാ ചാതുദസീ പഞ്ചദസീ അട്ഠമീ ച പക്ഖസ്സ,
തമാരുപാസു രത്തിസു യാനി താനി ആരാമചേതിയാനി വനചേതിയാനി
രൂക്ഖചേതിയാനി ഭിംസനകാനി സലോമഹംസാനി, തമാരുപേസു സേനാസന്തേസു
വിഹരേയ്യം അപ്പേവ നാമാഹം ഭയഭേരവം പസ്സേയ്യന്തി” (മം നീ ൧.൪൯) ഏവം
ഭഗവതാ, “തത്രാവുസോ ലോഭോ ച പാപകോ ദോസോ ച പാപകോ ലോഭസ്സ ച
പഹാനായ ദോസസ്സ ച പഹാനായ അത്ഥി മജ്ജിമാ പടിപദാ, ചക്ഖുകരണീ
ഞാണകരണീ ഉപസമായ അഭിഞ്ചായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തതീ”തി (മം
നീ ൧.൩൩) ഏവം യമ്മസേനാപതിനാ ച അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ
പവത്തിതദേസനാവസേന അത്തജ്ഞാസയാനുസന്ധി വേദിതഞ്ചോ. യേന പന യമ്മേന
ആദിമ്ഹി ദേസനാ ഉട്ഠിതാ, തസ്സ അനുരൂപയമ്മവസേന വാ പടിപക്ഖയമ്മവസേന
വാ യേസു സുതേസു ഉപരി ദേസനാ ആഗച്ഛതി, തേസം വസേന യമാനുസന്ധി
വേദിതഞ്ചോ. സേയ്യമിദം ആകഞ്ചേയ്യസുതേ (മം നീ ൧.൩൭) ഹേട്ഠാ സീലേന
ദേസനാ ഉട്ഠിതാ, ഉപരി അഭിഞ്ചാ ആഗതാ. വത്ഥുസുതേ (മം നീ ൧.൭൦) ഹേട്ഠാ
കിലേസേന ദേസനാ ഉട്ഠിതാ, ഉപരി ബ്രഹ്മവിഹാരാ ആഗതാ. കോസമ്ബകസുതേ
(മം നീ ൧.൪൯൧) ഹേട്ഠാ ഭണ്ഡനേന ദേസനാ ഉട്ഠിതാ, ഉപരി സാരണീയയമ്മാ
ആഗതാ. കകചുപമേ (മം നീ ൧.൨൨൨) ഹേട്ഠാ അക്ഖന്തിയാ വസേന ദേസനാ
ഉട്ഠിതാ, ഉപരി കകചുപമാ ആഗതാതി.

വിത്ഥാരതോ പനേത്ഥാതി ഏവം സഞ്ചേപതോ തിവിധോ ചതുഞ്ചിധോ ച
അനുസന്ധി ഏതഥ ഏതസ്ഥിം മജ്ജിമനികായേ തസ്ഥിം തസ്ഥിം സുതേ യഥാരഹം
വിത്ഥാരതോ വിഭജിത്വാ വിഞ്ചായമാനാ നവസതാധികാനി തീണി
അനുസന്ധിസഹസ്സാനി ഹോന്തി. യഥാ ചേതം പണ്ണാസാദിവിഭാഗവചനം
മജ്ജിമസഞ്ചിതീയാ സരൂപദസ്സനത്ഥം ഹോതി, ഏവം
പക്ഖേപദോസപരിഹാരത്ഥഞ്ച ഹോതി. ഏവഞ്ഹി പണ്ണാസാദീസു വവത്ഥിതേസു

തബ്ദിനിമുത്തം കിഞ്ചി സുത്തം യാവ ഏകം പദമ്പി ആനേത്യാ ഇമം മജ്ജിമസങ്ഗീതിയാതി കസ്സചി വത്തും ഓകാസോ ന സിയാതി.

ഏവം പണ്ണാസവഗ്ഗസുത്തഭാണവാറാനുസന്ധിബുജ്ജനതോ മജ്ജിമസങ്ഗീതിം വവത്ഥപേത്യാ ഇദാനി നം ആദിതോ പടായ സംവണ്ണേതുകാമോ അത്തനോ സംവണ്ണനായ തസ്സാ പഠമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേനേവ പവത്തഭാവം ദസ്സേതും “തത്ഥ പണ്ണാസാസു മൂലപണ്ണാസാ ആദീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യഥാപച്ചയം തത്ഥ തത്ഥ ദേസിതത്താ പഞ്ഞത്തത്താ ച വിപ്ലകിണ്ണാനം ധമ്മവിനയാനം സങ്ഗഹേത്യാ ഗായനം കഥനം സങ്ഗീതി, മഹാവിസയത്താ പൂജനീയത്താ ച മഹതീ സങ്ഗീതിതി മഹാസങ്ഗീതി, പഠമാ മഹാസങ്ഗീതി പഠമമഹാസങ്ഗീതി, തസ്സാ പവത്തിതകാലോ പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലോ, തസ്ഥിം പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ. നിദദാതി ദേസനം ദേസകാലാദിവസേന അവിദിതം വിദിതം കത്വാ നിദസ്സേതീതി നിദാനം, യോ ലോകിയേഹി “ഉപോഗ്ഘാതോ”തി വുച്ചതി, സ്വായമേത്ഥ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദികോ ഗന്ഥോ വേദിതഞ്ചോ, ന പന “സനിദാനാഹം, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേമീ”തിആദിസു (അം നിം ന.ച.൨൩) വിയ അജ്ജാസയാദിദേസനുപ്പത്തിഹേതു. തേനേവാഹ “ഏവം മേ സുതന്തിആദികം ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ വുത്തം നിദാനമാദീ”തി. കാമഞ്ചേത്ഥ യസ്സം പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേന സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ വിത്ഥാരതോ വത്തഞ്ചാ. സുമങ്ഗലവിലാസിനിയം (ദീം നിം ദീം ച.നിദാനകമാവണ്ണനാ) പന അത്തനാ വിത്ഥാരിതത്താ തത്ഥേവ ഗഹേതഞ്ചാതി ഇമിസ്സാ സംവണ്ണനായ മഹന്തം പരിഹരന്തോ “സാ പനേസാ”തിആദിമാഹ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. മൂലപരിയായവഗ്ഗോ

൧. മൂലപരിയായസുത്തവണ്ണനാ

അബ്ഭന്തരനിദാനവണ്ണനാ

൧. ഏവം ബാഹിരനിദാനേ വത്തഞ്ചം അതിദിസിത്വാ ഇദാനി അഭന്തരനിദാനം ആദിതോ പട്ഠായ സംവണ്ണേതും “യം പന്നേത”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ യസ്ഥാ സംവണ്ണനം കരോന്തേന സംവണ്ണേതഞ്ചേ യമ്മേ പദവിഭാഗം പദത്ത്വഞ്ച ദസ്സേത്വാ തതോ പരം പിണ്ഡത്താദിദസ്സനവസേന സംവണ്ണനാ കാതഞ്ചാ, തസ്ഥാ പദാനി താവ ദസ്സേന്തോ “ഏവന്തി നിപാതപദ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ത്വ പദവിഭാഗോതി പദാനം വിസേസോ, ന പദവിഗ്ഗഹോ. അഥ വാ പദാനി ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോ, പദവിഗ്ഗഹോ ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോതി വാ ഏകസേസവസേന പദപദവിഗ്ഗഹാ പദവിഭാഗസദ്ദേന വുത്താതി വേദിതഞ്ചം. തത്ത്വ പദവിഗ്ഗഹോ “സുഭഗഞ്ച തം വനഞ്ചാതി സുഭഗവനം, സാലാനം രാജാ, സാലോ ച സോ രാജാ ച ഇതിപി സാലരാജാ”തിആദിവസേന സമാസപദേസു ദട്ഠഞ്ചോ.

അത്ത്വതോതി പദത്ത്വതോ. തം പന പദത്ത്വം അത്ത്വദ്ധാരക്കമേന പഠമം ഏവംസദസ്സ ദസ്സേന്തോ “ഏവം-സദ്ദോ താവ”തിആദിമാഹ. അവധാരണാദീതി ഏത്ത്വ ആദി-സദ്ദേന ഇദമത്ത്വപുച്ഛാപരിമാണാദിഅത്ത്വാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ ഹി “ഏവംഗതാനി പുച്ഛസിപ്പായതനാനി (ദീം നിം ൧.൧൩൩), ഏവവിധോ ഏവമാകാരോ”തി ച ആദിസു ഇദം-സദസ്സ അത്ത്വേ ഏവം-സദ്ദോ. ഗത-സദ്ദോ ഹി പകാരപരിയായോ, തഥാ വിധാകാര-സദ്ദാ ച. തഥാ ഹി വിധയുത്തഗത-സദ്ദേ ലോകിയാ പകാരത്ത്വേ വദന്തി. “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സു ആമുക്കമണികുണ്ഡലാഭരണാ ഓദാതവത്ത്വവസനാ പഞ്ചഹി കാമഗുണ്ണേഹി സമപ്പിതാ സമങ്ഗീഭൂതാ പരിചാരേന്തി, സേയ്യമാപി തപം ഏതരഹി സാചരിയകോതി. നോ ഹിദം, ഭോ ഗോതമാ”തിആദിസു (ദീം നിം ൧.൨൮൩) പുച്ഛായം. “ഏവംലഹുപരിവത്തം (അം നിം ൧.൪൮) ഏവമായുപരിയന്തോ”തി (പാരാ ൧൨) ച ആദിസു പരിമാണേ.

നനു ച “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ, ഏവമായുപരിയന്തോ”തി ഏത്ത്വ ഏവം-സദ്ദേന പുച്ഛനാകാരപരിമാണാകാരാനം വുത്തത്താ ആകാരത്ത്വോ ഏവ ഏവം-സദ്ദോതി? ന, വിസേസസബ്ഭാവതോ. ആകാരമത്തവാചകോ ഹി ഏവം-സദ്ദോ ആകാരത്ത്വോതി അധിപ്പേതോ യഥാ “ഏവം ബ്യാ ഖോ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൩൪, ൩൩൩), ന പന ആകാരവിസേസവാചകോ. ഏവഞ്ച കത്വാ “ഏവം ജാതേന മച്ചേന”തിആദിനി ഉപമാദിഉദാഹരണാനി ഉപപന്നാനി ഹോന്തി. തഥാ ഹി “യഥാപി... പേ... ബഹു”ന്തി (ധം പം ൫൩) ഏത്ത്വ പുപ്ഫരാസിട്ഠാനിയതോ മനുസ്സുപപത്തി-സപ്പുരിസുപനിസ്സയ-സദ്ധമ്മസ്സവന-യോനിസോമനസികാര-ഭോഗസമ്പത്തി-ആദിദാനാദി-പുണ്ണകിരിയഹേതുസമുദായതോ സോഭാ-സുഗന്ധതാദിഗുണയോഗതോ മാലാഗുണസദിസിയോ പഹുതാ പുണ്ണകിരിയാ മരിതഞ്ചസഭാവതായ മച്ചേന സത്തേന കത്തഞ്ചാതി ജോതിതത്താ പുപ്ഫരാസിമാലാഗുണാവ ഉപമാ, തേസം ഉപമാകാരോ യഥാ-സദ്ദേന അനിയമതോ വുത്തോതി “ഏവം-സദ്ദോ ഉപമാകാരനിഗമനത്ത്വോ”തി വത്തും യുത്തം. സോ പന ഉപമാകാരോ നിയമിയമാനോ അത്ത്വതോ ഉപമാവ ഹോതീതി ആഹ “ഉപമായം ആഗതോ”തി. തഥാ “ഏവം ഇമിനാ ആകാരേന അഭിക്ഖമിതഞ്ച”ന്തിആദിനാ ഉപദിസിയമാനായ സമണസാരുപ്പായ ആകപ്പസമ്പത്തിയാ യോ തത്ത്വ ഉപദിസനാകാരോ, സോ അത്ത്വതോ ഉപദേസോ ഏവാതി വുത്തം “ഏവം തേ...പേ... ഉപദേസേ”തി. തഥാ “ഏവമേതം ഭഗവാ, ഏവമേതം സുഗതാ”തി ഏത്ത്വ ച ഭഗവതാ യഥാവുത്തമത്ത്വം അവിപരീതതോ ജാനന്തേഹി കതം തത്ത്വ സംവിജ്ജമാനഗുണാനം പകാരേഹി ഹംസനം ഉദഗ്ഗതാകരണം സമ്പഹംസനം. യോ തത്ത്വ സമ്പഹംസനാകാരോതി യോജേതഞ്ചം.

ഏവമേവം പനായന്തി ഏത്ത്വ ഗരഹണാകാരോതി യോജേതഞ്ചം, സോ ച ഗരഹണാകാരോ “വസലീ”തിആദിഖുംസനസദുസന്നിധാനതോ ഇധ ഏവം-സദ്ദേന

പകാസിയോതി വിത്തായതി. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം ഉപമാകാരാദയോപി ഉപമാദിവസേന വൃത്താനം പുപ്ഫരാസിആദിസദാനം സന്നിധാനതോ ദട്ഠഞ്ച. ഏവം, ഭന്തേതി പന ധമ്മസ്സ സാധുകം സവനമനസികാരേ സന്നിയോജിതേഹി ഭിക്ഖുഹി അത്തനോ തത്ഥ റിതഭാവസ്സ പടിജാനനവസേന വൃത്തത്താ ഏതഥ ഏവം-സദോ വചനസമ്പദിച്ചനത്ഥോ വുത്തോ. തേന ഏവം, ഭന്തേ സാധു, ഭന്തേ, സുട്ഠ, ഭന്തേതി വൃത്തം ഹോതി. ഏവഞ്ച വദേഹീതി “യഥാഹം വദാമി, ഏവം സമണം ആനന്ദം വദേഹീ”തി യോ ഏവം വദനാകാരോ ഇദാനി വത്തഞ്ചോ. സോ ഏവംസദേന നിദസ്സീയതീതി “നിദസ്സനേ”തി വുത്തോതി. ഏവം നോതി ഏതഥാപി തേസം യഥാവൃത്തധമ്മാനം അഹിതദുക്ഖാവഹഭാവേ സന്നിട്ഠാനജനനത്ഥം അനുജമതിഗഹണവസേന “സംവത്തത്തി വാ നോ വാ, കഥം വോ ഏതഥ ഹോതി”തി പുച്ഛായ കതായ “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതി”തി വൃത്തത്താ തദാകാരസന്നിട്ഠാനം ഏവം-സദേന വിഭാവിതത്തി വിത്തായതി. സോ പന തേസം ധമ്മാനം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തനാകാരോ നിയമിയമാനോ അവധാരണത്ഥോ ഹോതീതി ആഹ “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതീതിആദിസു അവധാരണേ”തി.

നാനാനയനിപുണന്തി ഏകത്തനാനത്തഅബ്യാപാരഏവംധമ്മതാസഞ്ചാതാ, നന്ദിയാവത്തതിപുക്ഖലസീഹവിക്ഖിളിതഅകുസദിസാലോചനസഞ്ചാതാ വാ ആധാരാദിഭേദവസേന നാനാവിധാ നയാ നാനാനയാ, നയാ വാ പാളിഗതിയോ, താ ച പത്തത്തിഅനുപത്തത്തിആദിവസേന സംകിലേസഭാഗിയാദിലോകിയാദിതദുഭയവോമിസ്സകാദിവസേന കുസലാദിവസേന ഖണ്ഡാദിവസേന സഞ്ജഹാദിവസേന സമയവിമുത്താദിവസേന റപനാദിവസേന കുസലമൂലാദിവസേന തികപ്പട്ഠാനാദിവസേന ച നാനപ്പകാരാതി നാനാനയാ. തേഹി നിപുണം സഞ്ജഹം സുഖമന്തി നാനാനയനിപുണം. ആസയോവ അജ്ജന്താസയോ, തേ ച സസ്സതാദിഭേദേന, തത്ഥ ച അപ്പരജക്ഖതാദിഭേദേന അനേകേ, അത്തജ്ജന്താസയാദയോ ഏവ വാ സമുട്ഠാനം ഉപ്പത്തിഹേതു ഏതസ്സാതി അനേകജ്ജന്താസയസമുട്ഠാനം. അത്ഥബ്ബുഞ്ജനസമ്പന്നന്തി അത്ഥബ്ബുഞ്ജനപരിപുണ്ണം ഉപനേതഞ്ചാഭാവതോ, സങ്കാസനപകാസന-വിവരണ-വിഭജന-ഉത്താനീകരണ-പത്തത്തിവസേന ഛരഹി അത്ഥപദേഹി, അക്ഖര-പദബ്ബുഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദ്രേസവസേന ഛരഹി ബ്ബുഞ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതന്തി വാ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

വിവിധപാടിഹാരിയന്തി ഏതഥ പാടിഹാരിയപദസ്സ വചനത്ഥം (ഉദാ° അട്ഠ° ച; ഇതിവു° അട്ഠ° നിദാനവണ്ണനാ; സം° നി° ടീ° ച.ച.ച ദേവതാസംയുത്ത) “പടിപക്ഖഹരണതോ, രാഗാദികിലേസാപനയനതോ ച പാടിഹാരിയ”ന്തി വദന്തി, ഭഗവതോ പന പടിപക്ഖാ രാഗാദയോ ന സന്തി, യേ ഹരിതഞ്ചാ. പുമുജ്ജനാനമ്പി വിഗതൂപക്കിലേസേ അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ ഹതപടിപക്ഖേ ഇദ്ധിവിധം പവത്തതി, തസ്മാ തത്ഥ പവത്തവോഹാരേന ച ന സക്കാ ഇധ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വത്തും. സചേ പന മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോ വേനേയുഗതാ ച കിലേസാ പടിപക്ഖാ, തേസം ഹരണതോ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വൃത്തം, ഏവം സതി യുത്തമേതം. അഥ വാ ഭഗവതോ ച സാസനസ്സ ച പടിപക്ഖാ തിത്ഥിയാ, തേസം ഹരണതോ പാടിഹാരിയം. തേ ഹി ദിട്ഠിഹരണവസേന ദിട്ഠിപകാസനേ അസമത്ഥഭാവേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിഹി ഹരിതാ അപനീതാ ഹോന്തീതി . “പടി”തി വാ അയം സദോ “പച്ഛാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ബോധേതി “തസ്ഥിം പടിപവിട്ഠമ്ഹി, അത്തോ ആഗഞ്ചരി ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിസു (സു° നി° ന്വപു; ചുളനി° ര) വിയ, തസ്മാ സമാഹിതേ ചിത്തേ വിഗതൂപക്കിലേസേ ച കതകിച്ചേന പച്ഛാ ഹരിതഞ്ച പവത്തേതഞ്ചന്തി പാടിഹാരിയം, അത്തനോ വാ ഉപക്കിലേസേസു ചതുത്ഥജ്ജന്താനമഗ്ഗേഹി ഹരിതേസു പച്ഛാ ഹരണം പാടിഹാരിയം, ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിയോ ച വിഗതൂപക്കിലേസേന കതകിച്ചേന ച സത്തഹിതത്ഥം പുന പവത്തേതഞ്ചാ, ഹരിതേസു ച അത്തനോ ഉപക്കിലേസേസു പരസത്താനം ഉപകിലേസഹരണാനി ഹോന്തീതി പാടിഹാരിയാനി ഭവന്തി. പാടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം, പാടിഹാരിയേ വാ ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിസമുദായേ ഭവം ഏകമേകം പാടിഹാരിയന്തി വുച്ചതി. പാടിഹാരിയം വാ ചതുത്ഥജ്ജന്താനം മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ, തത്ഥ ജാതം, തസ്ഥിം വാ നിമിത്തഭൂതേ, തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയം. തസ്സ പന

ഇദ്ധിആദിഭേദേന വിസയഭേദേന ച ബഹുവിധസ്സ ഭഗവതോ ദേസനായം ലബ്ധമാനത്താ ആഹ “വിവിധപാടിഹാരിയ”തി.

ന അഞ്ചാതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ ന അഞ്ചാതി അത്ഥോ, ന പന ഭഗവതോ ദേസിതാകാരതോ. അചിന്തേയ്യാനുഭാവാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാ. ഏവഞ്ച കത്വാ “സബുപ്പകാരേന കോ സമത്ഥോ വിഞ്ചാതു”തി ഇദം വചനം സമത്ഥിതം ഭവതി, ധാരണബലദസ്സനഞ്ച ന വിരുജ്ജ്വലി സുതാകാരാവിരജ്ജ്വലനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ന ഹേത്വ അത്ഥന്തരതാപരിഹാരോ ദിന്നമ്പി അത്ഥാനം ഏകവിസയത്താ. ഇതരമാ മേരോ ഭഗവതോ ദേസനായ സബുമാ പടിഗൃഹണേ സമത്ഥോ അസമത്ഥോ ചാതി ആപജേജ്ജ്യാതി.

“യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ”തി ഏവം വുത്തായ നിയകജ്ജ്വലതസഞ്ചാതായ സസന്തതിയാ വത്തനതോ തിവിധോപി മേ-സദ്ദോ കിഞ്ചാപി ഏകസ്ഥിന്ധേവ അത്ഥേ ദിസ്സതി, കരണസമ്പദാനസാമിനിദ്ദേസവസേന പന വിജ്ജമാനം ഭേദം സന്ധായാഹ “മേ-സദ്ദോ തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി”തി.

കിഞ്ചാപി ഉപസഗ്ഗോ കിരിയം വിസേസേതി, ജോതകഭാവതോ പന സതിപി തസ്ഥിം സുതസദ്ദോ ഏവ തം തമത്ഥം വദതീതി അനുപസഗ്ഗസ്സ സുതസദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ സുപസഗ്ഗസ്സ ഗഹണം ന വിരുജ്ജ്വലിതീ ദസ്സേന്തോ “സുപസഗ്ഗോ ച അനുപസഗ്ഗോ ചാ”തിആദിമാഹ. അസ്സാതി സുതസദ്ദസ്സ. കമ്മഭാവസാധനാനി ഇധ സുതസദ്ദേ സമ്ഭവന്തിതി വുത്തം “ഉപധാരിതന്തി വാ ഉപധാരണന്തി വാ അത്ഥോ”തി. മയാതി അത്ഥേ സതീതി യദാ മേ-സദ്ദസ്സ കത്തുവസേന കരണിദ്ദേസോ, തദാതി അത്ഥോ. മമാതി അത്ഥേ സതീതി യദാ സമ്ബന്ധവസേന സാമിനിദ്ദേസോ, തദാ.

സുത-സദ്ദസന്നിധാനേ പയുത്തേന ഏവം-സദ്ദേന സവനകിരിയാജോതകേന ഭവിതബ്ബന്തി വുത്തം “ഏവന്തി സോതവിഞ്ചാണാദിവിഞ്ചാണകിച്ചിനിദസ്സന”തി. ആദി-സദ്ദേന സമ്പടിച്ഛനാദിനം പഞ്ചഭാരികവിഞ്ചാണാനം തദഭിന്നിഹാടാനഞ്ച മനോഭാരികവിഞ്ചാണാനം ഗഹണം വേദിതബ്ബം. സബ്ബേസമ്പി വാക്യാനം ഏവ-കാരത്ഥസഹിതത്താ “സുത”തി ഏതസ്സ സുതമേവാതി അയമത്ഥോ ലബ്ധതീതി ആഹ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി. ഏതേന അവധാരണേന നിരാസങ്കതം ദസ്സേതി. യഥാ ച സുതം സുതമേവാതി നിയമേതബ്ബം, തം സമ്മാ സുതം ഹോതീതി ആഹ “അനുനാനധികാവിപരീതഗൃഹണിദസ്സന”തി. അഥ വാ സദ്ദന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദ്ദോ അത്ഥം വദതീതി സുതന്തി അസുതം ന ഹോതീതി അയമേതസ്സ അത്ഥോതി വുത്തം “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി . ഇമിനാ ദിട്ഠാദിവിനിവത്തനം കരോതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി “ന ഇദം മയാ ദിട്ഠം, ന സയമ്ഭുഞാണേന സച്ഛികതം, അഥ ഖോ സുതം, തഞ്ച ഖോ സമ്മദേവാ”തി. തേനേവാഹ - “അനുനാനധികാവിപരീതഗൃഹണിദസ്സന”തി. അവധാരണത്ഥേ വാ ഏവം-സദ്ദേ അയമത്ഥയോജനാ കരിയതിതി തദപേക്ഖസ്സ സുത-സദ്ദസ്സ അയമത്ഥോ വുത്തോ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി. തേനേവാഹ “അനുനാനധികാവിപരീതഗൃഹണിദസ്സന”തി. സവനസദ്ദോ ചേത്ഥ കമ്മത്ഥോ വേദിതബ്ബോ “സുയുതീ”തി.

ഏവം സവനഹേതുസുണ്ണപുഗ്ഗലസവനവിസേസവസേന പദത്തയസ്സ ഏകേന പകാരേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി പകാരന്തരേഹിപി തം ദസ്സേത്വം “തഥാ ഏവ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്സാതി യാ സാ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ധമ്മസ്സവനാകാരേന പവത്താ മനോഭാരവിഞ്ചാണവീഥി, തസ്സാ. സാ ഹി നാനപ്പകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിതും സമത്ഥാ. തഥാ ച വുത്തം “സോതദ്ധാരാനുസാരേനാ”തി. നാനപ്പകാരേനാതി വക്ഖമാനാനം അനേകവിഹിതാനം ബുദ്ധ്ജനത്ഥഗൃഹണാനം നാനാകാരേന. ഏതേന ഇമിസ്സാ യോജനായ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദ്ദോ ഗഹിതോതി ദീപേതി. പവത്തിഭാവപ്പകാസനന്തി പവത്തിയാ അത്ഥിഭാവപ്പകാസനം. സുതന്തി ധമ്മപ്പകാസനന്തി യസ്ഥിം ആരമ്മണേ വുത്തപ്പകാരാ വിഞ്ചാണവീഥി നാനപ്പകാരേന പവത്താ, തസ്സ ധമ്മത്താ വുത്തം, ന സുതസദ്ദസ്സ ധമ്മത്ഥത്താ. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാകടീകരണം

“അയഞ്ച്ഹേത്മാ”തിആദി. തത്ത്വ വിത്താണവീഥിയാതി കരണത്വേ കരണവചനം. മയാതി കത്തുഅത്വേ.

ഏവന്തി നിദ്രിസിതബുപ്തകാസനന്തി നിദസ്സനത്ത്വം ഏവം-സദു ഗഹേത്വാ വുത്തം നിദസ്സേതബുസ്സ നിദ്രിസിതബുത്താഭാവാഭാവത്വോ. തേന ഏവം-സദുന സകലമ്പി സുത്തം പച്ചാമട്ഠന്തി ദസ്സേതി. സുത-സദുസ്സ കിരിയാസദുത്താ സവനകിരിയായ ച സാധാരണവിത്താണപബന്ധപടിബദ്ധത്താ തത്ത്വ ച പുഗുലവോഹാരോതി വുത്തം “സുതന്തി പുഗുലകിച്ചുപ്തകാസന”ന്തി. ന ഹി പുഗുലവോഹാരരഹിതേ യമ്മപബന്ധേ സവനകിരിയാ ലബ്ഭതിതി.

യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സാതിആദിപി ആകാരത്വമേവ ഏവം-സദു ഗഹേത്വാ പുരിമയോജനായ അത്തമാ അത്വയോജനം ദസ്സേതു വുത്തം. തത്ത്വ ആകാരപണ്ണത്തിതി ഉപാദാപണ്ണത്തി ഏവ യമ്മാനം പവത്തിആകാരൂപാദാനവസേന തമാ വുത്താ. സുതന്തി വിസയനിദ്രേസോതി സോതബുഭൂതോ യമ്മോ സവനകിരിയാകത്തുപുഗുലസ്സ സവനകിരിയാവസേന പവത്തിട്ഠാനന്തി കത്വാ വുത്തം. ചിത്തസന്താനവിനിമുത്തസ്സ പരമത്വതോ കസ്സചി കത്തു അഭാവേപി സദുവോഹാരേന ബുദ്ധിപരികപ്തിഭേദവചനിച്ചായ ചിത്തസന്താനതോ അത്തം വിയ തംസമങ്ഗിം കത്വാ വുത്തം “ചിത്തസന്താനേന തംസമങ്ഗിനോ”തി. സവനകിരിയാവിസയോപി സോതബുധമ്മോ സവനകിരിയാവസേന പവത്തചിത്തസന്താനസ്സ ഇധ പരമത്വതോ കത്തുഭാവത്വോ, സവനവസേന ചിത്തപ്പവത്തിയാ ഏവ വാ സവനകിരിയാഭാവത്വോ തംകിരിയാകത്തു ച വിസയോ ഹോതിതി വുത്തം “തംസമങ്ഗിനോ കത്തുവിസയേ”തി. സുതാകാരസ്സ ച മേരസ്സ സമ്മാനിച്ചിതഭാവത്വോ ആഹ “ഗഹണസന്നിട്ഠാന”ന്തി. ഏതേന വാ അവധാരണത്വം ഏവം-സദു ഗഹേത്വാ അയമത്വയോജനാ കതാതി ദട്ഠം.

പുണ്ണേ സുതാനം നാനാവിഹിതാനം സുത്തസങ്ഖാതാനം അത്വബുജ്ജനാനം ഉപധാരിതരൂപസ്സ ആകാരസ്സ നിദസ്സനസ്സ, അവധാരണസ്സ വാ പകാസനസഭാവോ ഏവം-സദുതി തദാകാരാദിഉപധാരണസ്സ പുഗുലപണ്ണത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതയമ്മപബന്ധബ്യാപാരതായ വുത്തം - “ഏവന്തി പുഗുലകിച്ചനിദ്രേസോ”തി. സവനകിരിയാ പന പുഗുലവാദിനോപി വിത്താണനിരപേക്ഖാ നത്ഥീതി വിസേസതോ വിത്താണബ്യാപാരോതി ആഹ “സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദ്രേസോ”തി. “മേ”തി സദുപ്പവത്തിയാ ഏകന്തേനേവ സത്തവിസയത്താ വിത്താണകിച്ചസ്സ ച തത്ത്വേവ സമോദഹിതബുതോ “മേതി ഉഭയകിച്ചയുത്തപുഗുലനിദ്രേസോ”തി വുത്തം. അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിസഭാവോ യമാക്കമം ഏവം-സദു - സുത-സദുനം അത്മാതി തേ തമാരൂപ-പണ്ണത്തി-ഉപാദാനഭൂത-യമ്മപബന്ധബ്യാപാരഭാവേന ദസ്സേനോ ആഹ - “ഏവന്തി പുഗുലകിച്ചനിദ്രേസോ, സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദ്രേസോ”തി. ഏത്ത്വ ച കരണകിരിയാകത്തുകമ്മവിസേസപ്പകാസനവസേന പുഗുലബ്യാപാരവിസയപുഗുലബ്യാപാരനിദസ്സനവസേന ഗഹണാകാരഗാഹകതബ്ബിസയവിസേസനിദ്രേസവസേന കത്തുകരണബ്യാപാരകത്തുനിദ്രേസവസേന ച ദുതിയാദയോ ചതസ്സോ അത്വയോജനാ ദസ്സിതാതി ദട്ഠം.

സബുസ്സപി സദാധിഗമനീയസ്സ അത്വസ്സ പണ്ണത്തിമുഖേനേവ പടിപജ്ജിതബുത്താ സബുപണ്ണത്തിനഞ്ച വിജ്ജമാനാദിവസേന ഛരസു പണ്ണത്തിഭേദേസു അന്തോഗധത്താ തേസു “ഏവ”ന്തിആദിനം പണ്ണത്തിനം സരൂപം നിദ്ധാരേനോ ആഹ - “ഏവന്തി ച മേതി ചാ”തിആദി. തത്ത്വ “ഏവ”ന്തി ച “മേ”തി ച വുച്ചമാനസ്സത്ത്വം ആകാരാദിനോ യമ്മാനം അസല്പക്ഖണഭാവത്വോ അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിഭാവോതി ആഹ - “സച്ചികട്ഠപരമത്വവസേന അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തി”തി. തത്ത്വ സച്ചികട്ഠപരമത്വവസേനാതി ഭൂതത്വമുത്തമത്വവസേന. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യോ മായാമരിചിആദയോ വിയ അഭൂതത്വോ, അനുസ്സവാദീഹി ഗഹേതബ്ബോ വിയ അനുത്തമത്വോ ച ന ഹോതി, സോ രൂപസദാദിസഭാവോ, രൂപനാനുഭവനാദിസഭാവോ വാ അത്വോ സച്ചികട്ഠോ പരമത്വോ ചാതി വുച്ചതി, ന തമാ “ഏവം മേ”തി പദാനം അത്വോതി. ഏതമേവത്വം പാകടരം കാതും “കിഞ്ച്ഹേത്വത”ന്തിആദി വുത്തം. സുതന്തി പന സദായതനം സന്ധായാഹ

“വിജ്ഞാനപഞ്ചതീ”തി. തേനേവ ഹി “യത്ത്വിതം ഏതം സോതേന ഉപലഭ്യ”ന്തി വുത്തം, “സോതദാരാനുസാരേന ഉപലഭ്യ”ന്തി പന വുത്തേ അത്ഥബ്ബുജ്ജനാദിസബ്ബം ലബ്ഭതി.

തം തം ഉപാദായ വത്തബ്ബുതോതി സോതപഥമാഗതേ ധമ്മേ ഉപാദായ തേസം ഉപധാരിതാകാരാദിനോ പച്ചാമസനവസേന “ഏവ”ന്തി, സസന്തതിപരിയാപണേ ഖണ്ഡേ ഉപാദായ “മേ”തി വത്തബ്ബുത്താതി അത്ഥോ. ദിട്ഠാദിസഭാവരഹിതേ സദായതനേ പവത്തമാനോപി സുതവോഹാരോ “ദുതിയം തതിയ”ന്തിആദികോ വിയ പമാദിനി ദിട്ഠമുതവിഞ്ഞാതേ അപേക്ഖിത്വാവ പവത്തോതി ആഹ “ദിട്ഠാദിനി ഉപനിധായ വത്തബ്ബുതോ”തി അസുതം ന ഹോതീതി ഹി സുതന്തി പകാസിതോയമത്ഥോതി. അത്തനാ പടിവിദ്ധാ സുത്തസ്സ പകാരവിസേസാ “ഏവ”ന്തി മേരേന പച്ചാമട്ഠാതി ആഹ “അസമ്മോഹം ദീപേതീ”തി. നാനപ്പകാരപടിവേധസമത്ഥോ ഹോതീതി ഏതേന വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ നാനപ്പകാരതം ദുപ്പടിവിജ്ജ്ഞതഞ്ച ദസ്സേതി. സുതസ്സ അസമ്മോസം ദീപേതീതി സുതാകാരസ്സ യാമാവതോ ദസ്സിയമാനത്താ വുത്തം. അസമ്മോഹേനാതി സമ്മോഹാഭാവേന, പഞ്ഞായ ഏവ വാ സവനകാലസമ്ഭൂതായ തദുത്തരകാലപഞ്ഞാസിദ്ധി. ഏവം അസമ്മോസേനാതി ഏതമാപി വത്തബ്ബം. ബ്ബുജ്ജനാനം പടിവിജ്ജ്ഞിതബ്ബോ ആകാരോ നാതിഗമ്ഭീരോ, യമാസുതധാരണമേവ തത്ഥ കരണീയന്തി സതിയാ ബ്യാപാരോ അധികോ, പഞ്ഞാ തത്ഥ ഗുണീഭൂതാതി വുത്തം “പഞ്ഞാപുബ്ബുജ്ജഗമായാ”തിആദി “പഞ്ഞായ പുബ്ബുജ്ജഗമാ”തി കത്വാ. പുബ്ബുജ്ജഗതാ ചേത്ഥ പധാനതാ “മനോപുബ്ബുജ്ജഗമാ”തിആദിസു (ധം പം മ, വ) വിയ. പുബ്ബുജ്ജഗതായ വാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിസു ആവജ്ജനാദിനം വിയ അപ്പധാനത്തേ പഞ്ഞാ പുബ്ബുജ്ജഗമാ ഏതിസ്സാതി അയമ്പി അത്ഥോ യുജ്ജതി. ഏവം സതിപുബ്ബുജ്ജഗമായാതി ഏതമാപി വുത്തനയാനുസാരേന യമാസമ്ഭവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്ഥബ്ബുജ്ജനസമ്പന്നസ്സാതി അത്ഥബ്ബുജ്ജനപരിപുണ്ണസ്സ, സങ്കാസനപകാസനവിവരണവിജ്ജനഉത്താനീകരണപഞ്ചത്തതിവസേന ഛരഹി അത്ഥപദേഹി, അക്ഖരപദബ്ബുജ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദ്രേസവസേന ഛരഹി ബ്ബുജ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതസ്സാതി വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

യോനിസോമനസികാരം ദീപേതി ഏവം-സദേന വുച്ചമാനാനം ആകാരനിദസ്സനാവധാരണത്ഥാനം അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയത്താതി അധിപ്പായോ. അവിക്ഖേപം ദീപേതീതി “മൂലപരിധായം കത്ഥ ഭാസിത”ന്തിആദിപുച്ഛാവസേന പകരണപ്പത്തസ്സ വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ സവനം സമാധാനമന്തരേന ന സമ്ഭവതീതി കത്വാ വുത്തം. വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സാതിആദി തസ്സേവത്ഥസ്സ സമത്ഥനവസേന വുത്തം. സബ്ബസമ്പത്തിയാതി അത്ഥബ്ബുജ്ജനദേസകപയോജനാദിസമ്പത്തിയാ. അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയേഹി വിയ ആകാരനിദസ്സനാവധാരണത്ഥേഹി യോനിസോമനസികാരസ്സ, സദ്ധമ്മസ്സവനേന വിയ ച അവിക്ഖേപസ്സ യമാ യോനിസോമനസികാരേന ഫലഭൂതേന അത്തസമ്മാപണിധിപുബ്ബേകതപുഞ്ഞതാനം സിദ്ധി വുത്താ തദവിനാഭാവതോ, ഏവം അവിക്ഖേപേന ഫലഭൂതേന കാരണഭൂതാനം സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസുപനിസ്സയാനം സിദ്ധി ദസ്സേതബ്ബാ സിയാ അസ്സുതവതോ സപ്പുരിസുപനിസ്സയരഹിതസ്സ ച തദഭാവതോ. ന ഹി വിക്ഖിത്തചിത്തോതിആദിനാ സമത്ഥനവചനേന പന അവിക്ഖേപേന കാരണഭൂതേന സപ്പുരിസുപനിസ്സയേന ച ഫലഭൂതസ്സ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ സിദ്ധി ദസ്സിതാ. അയം പനേത്ഥ അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ - സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസുപനിസ്സയാ ന ഏകന്തേന അവിക്ഖേപസ്സ കാരണം ബാഹിരങ്ഗത്താ, അവിക്ഖേപോ പന സപ്പുരിസുപനിസ്സയോ വിയ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ ഏകന്തകാരണത്തി. ഏവമ്പി അവിക്ഖേപേന സപ്പുരിസുപനിസ്സയസിദ്ധിജോതനാ ന സമത്ഥിതാവ, നോ ന സമത്ഥിതാ വിക്ഖിത്തചിത്താനം സപ്പുരിസുപയിരുപാസനാഭാവസ്സ അത്ഥസിദ്ധത്താ. ഏത്ഥ ച പുരിമം ഫലേന കാരണസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം നദീപൂരേന വിയ ഉപരി വുട്ഠിസബ്ഭാവസ്സ, ദുതിയം കാരണേന ഫലസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം ഏകന്തവസ്സിനാ വിയ മേഘവുട്ഠാനേന വുട്ഠിപ്പവത്തിയാ.

ഭഗവതോ വചനസ്സ അത്ഥബ്ബുജ്ജനപദേഹപരിച്ഛേദവസേന സകലസാസനസമ്പത്തിഓഗാഹനാകാരോ നിരവസേസപരഹിതപാരിപൂരികാരണന്തി

വുത്തം “ഏവം ഭദ്രകോ ആകാരോ”തി. യസ്മാ ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. പച്ഛിമചക്ഷദയസമ്പത്തിനി അത്തസമ്മാപണിയിപുണ്യേകതപുഞ്ഞതാസഖ്വാതം ഗുണദയം. അപരാപരവുത്തിയാ ചേത്മ ചക്ഷഭാവോ, ചരന്തി ഏതേഹി സത്താ സമ്പത്തിഭവേസൂതി വാ. യേ സന്ധായ വുത്തം “ചത്താരിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ചക്കാനി, യേഹി സമന്നാഗതാനം ദേവമനുസ്സാനം ചതുചക്കം വത്തതീ”തിആദി (അം നിം ൪.൩൧). പുരിമപച്ഛിമഭാവോ ചേത്മ ദേസനാക്കമവസേന ദട്ഠഞ്ചോ. പച്ഛിമചക്ഷദയസിദ്ധിയാതി പച്ഛിമചക്ഷദയസ്സ അത്ഥിതായ. സമ്മാപണിഹിതത്തോ പുണ്യേ ച കതപുഞ്ഞോ സുദ്ധാസയോ ഹോതി തദസുദ്ധിഹേതുനം കിലേസാനം ദുരീഭാവതോതി ആഹ - “ആസയസുദ്ധിസിദ്ധാ ഹോതീ”തി. തമാ ഹി വുത്തം “സമ്മാപണിഹിതം ചിത്തം, സേയ്യസോ നം തത്തോ കരേ”തി (ധം പം ൪൩), “കതപുഞ്ഞോസി ത്വം ആനന്ദ, പധാനമനുയുഞ്ജ, വിപ്പം ഹോഹിസി അന്നാസവോ”തി (ദീം നിം ൨.൨൦൭) ച. തേനേവാഹ “ആസയസുദ്ധിയാ അധിഗമബ്യത്തിസിദ്ധീ”തി. പയോഗസുദ്ധിയാതി യോനിസോമനസികാരപുണ്യങ്ഗമസ്സ യമ്മസ്സവനപയോഗസ്സ വിസദഭാവേന. തമാ ചാഹ “ആഗമബ്യത്തിസിദ്ധീ”തി. സബ്ബസ്സ വാ കായവചിപയോഗസ്സ നിദ്ദോസഭാവേന. പരിസുദ്ധകായവചിപയോഗോ ഹി വിപ്പടിസാരാഭാവതോ അവിക്ഖിത്തചിത്തോ പരിയത്തിയം വിസാരദോ ഹോതീതി.

നാനപ്പകാരപടിവേദിപകേനാതിആദിനാ അത്ഥബ്യഞ്ജനേസു മേരസ്സ ഏവംസദുസുത-സദാനം അസമ്മോഹാസമ്മോസദീപനതോ ചതുപടിസമ്ഭിദാവസേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതി. തത്ഥ സോതബ്ബഭേദപടിവേദിപകേനാതി ഏതേന അയം സുത-സദോ ഏവം-സദുസന്നിധാനതോ, വക്ഖമാനാപേക്ഖായ വാ സാമഞ്ഞേനേവ സോതബ്ബയമ്മവിസേസം ആമസതീതി ദസ്സേതി. മനോദിട്ഠികരണാ പരിയത്തിയമ്മാനം അനുപേക്ഖനസുപ്പടിവേദാ വിസേസതോ മനസികാരപടിബദ്ധാതി തേ വുത്തനയേന യോനിസോമനസികാരദീപകേന ഏവംസദേന യോജേത്വാ, സവനധാരണവചിപരിചയാ പരിയത്തിയമ്മാനം വിസേസേന സോതാവധാനപടിബദ്ധാതി തേ അവിക്ഖേപദീപകേന സുത-സദേന യോജേത്വാ ദസ്സേനോ സാസനസമ്പത്തിയാ യമ്മസ്സവനേ ഉസ്സാഹം ജനേതി. തത്ഥ യമ്മാതി പരിയത്തിയമ്മാ. മനസാനുപേക്ഖിതാതി “ഇധ സീലം കമിതം, ഇധ സമാധി, ഇധ പഞ്ചാ, ഏത്തകാ ഏത്ഥ അനുസന്ധിയോ”തിആദിനാ നയേന മനസാ അനു അനു പേക്ഖിതാ. ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാതി നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിഭൂതായ, ഞാതപരിഞ്ഞാസഖ്വാതായ വാ ദിട്ഠിയാ തത്ഥ തത്ഥ വുത്തരൂപാരൂപധമ്മേ “ഇതി രൂപം, ഏത്തകം രൂപ”തിആദിനാ സുട്ഠു വവത്ഥപേത്വാ പടിവിദ്ധാ.

സകലേന വചനേനാതി പുണ്യേ തീഹി പദേഹി വിസും വിസും യോജിതത്താ വുത്തം. അത്തനോ അദഹന്തോതി “മമേദ”ന്തി അത്തനി അട്ഠപേന്തോ. അസപ്പുരിസഭൂമിനി അകതഞ്ഞുതം “ഇധേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തമാഗതപ്പവേദിതം യമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്വാ അത്തനോ ദഹതീ”തി (പാരാ ൧൯൫) ഏവം വുത്തം അനരിയവോഹാരാവത്ഥം, സാ ഏവ അനരിയവോഹാരാവത്ഥാ അസദ്ധമ്മോ. നനു ച ആനന്ദത്ഥേരസ്സ “മമേദം വചന”ന്തി അധിമാനസ്സ, മഹാകസ്സപത്ഥേരാദീനഞ്ച തദാസകായ അഭാവതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമതിക്കമാദിവചനം നിരത്ഥകന്തി? നയിദമേവം “ഏവം മേ സുത”ന്തി വദന്തേന അയമ്പി അത്ഥോ വിഭാവിതോതി ദസ്സനതോ. കേചി പന “ദേവതാനം പരിവിതക്കാപേക്ഖം തമാവചനന്തി ഏദിസീ ചോദനാ അനവകാസാവ”തി വദന്തി. തസ്ഥിം കിര ഖണേ ഏകച്ചാനം ദേവതാനം ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കാ ഉദപാദി “ഭഗവാ ച പരിനിബ്ബുതോ, അയഞ്ച ആയസ്മാ ദേസനാകുസലോ, ഇദാനി യമ്മം ദേസേതി സകൃകുലപ്പസുതോ തമാഗതസ്സ ഭാതാ ചുളപിതുപുത്തോ, കിം നു ഖോ സയം സച്ഛികതം യമ്മം ദേസേതി, ഉദാഹു ഭഗവതോയേവ വചനം യമാസുത”ന്തി. ഏവം തദാസകിതപ്പകാരതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമോക്കമാദിതോ അതിക്കമാദി വിഭാവിതന്തി. അപ്പേതീതി നിദസ്സേതി. ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേസു യമാരഹം സത്തേ നേതീതി നേത്തി, യമ്മോയേവ നേത്തി യമ്മനേത്തി.

ദള്ഹതരനിവിട്ഠാ വിചികിച്ഛാ കഖ്ഖാ. നാതിസംസപ്പനാ മതിഭേദമത്താ വിമതി. അസ്സദ്ധിയം വിനാസേതി ഭഗവതാ ദേസിതത്താ, സമ്മുഖാവസ്സ പടിഗുഹിതത്താ, ഖലിതദുരുത്താദിഗഹണദോസാഭാവതോ ച. ഏത്ഥ ച പഠമാദയോ തിസ്സോ അത്ഥയോജനാ

ആകാരാദിഅത്മേസു അഗ്രഹിതവിസേസമേവ ഏവം-സദം ഗഹേത്യാ ദസ്സിതാ, തതോ പരാ ചതസ്സോ ആകാരത്മമേവ ഏവം-സദം ഗഹേത്യാ വിഭാവിതാ, പച്ഛിമാ പന തിസ്സോ യമാക്കമം ആകാരത്മം നിദസ്സനത്ഥം അവധാരണത്മഞ്ച ഏവം-സദം ഗഹേത്യാ യോജിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

ഏക-സദോ അത്തസേട്ഠാസഹായസങ്ഖ്യാദീസു ദിസ്സതി. തമാ ഹേസ “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദീസു (മ് നി് ന.൨൭) അത്തത്ഥേ ദിസ്സതി , “ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”തിആദീസു (ദീ് നി് ൧.൨൨൮) സേട്ഠത്ഥേ, “ഏകോ വുപകട്ഠോ”തിആദീസു (ദീ് നി് ൧.൪൦൩) അസഹായേ, “ഏകോവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഖണോ ച സമയോ ച ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദീസു സങ്ഖ്യായം. ഇധാപി സങ്ഖ്യായന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഏകന്തിഗണനപരിച്ഛേദനിദ്രേസോ”തി. കാലഞ്ച സമയഞ്ചാതി യുത്തകാലഞ്ച പച്ചയസാമഗ്ഗിഞ്ച ഖണോതി ഓകാസോ. തമാഗതുപ്പാദാദികോ ഹി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഓകാസോ തപ്പച്ചയപടിലാഭഹേതുത്താ. ഖണോ ഏവ ച സമയോ. യോ “ഖണോ”തി ച “സമയോ”തി ച വുച്ചതി, സോ ഏകോവാതി ഹി അത്ഥോ മഹാസമയോതി മഹാസമൂഹോ. സമയോപിഖോതി സിക്ഖാപദപുരണസ്സ ഹേതുപി. സമയപ്പവാദകേതി ദിട്ഠിപ്പവാദകേ. തത്ഥ ഹി നിസിന്നാ തിത്ഥിയാ അത്തനോ അത്തനോ സമയം പവദന്തിതി. അത്ഥാഭിസമയാതി ഹിതപടിലാഭാ. അഭിസമേതഞ്ചോതി അഭിസമയോ, അഭിസമയോ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോതി പീളനാദീനി അഭിസമേതഞ്ചഭാവേന ഏകീഭാവം ഉപന്തോ വുത്താനി. അഭിസമയസ്സ വാ പടിവേധസ്സ വിസയഭൂതോ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോതി. താനേവ തമാ ഏകത്തേന വുത്താനി. തത്ഥ പീളനം ദുക്ഖസച്ചസ്സ തംസമങ്ഗിനോ ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം. സന്താപോ ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന സന്താപനം പരിദഹനം.

തത്ഥ സഹകാരികാരണം സന്നിജ്ജ്ഞം സമേതി സമവേതീതി സമയോ, സമവായോ. സമേതി സമാഗച്ഛതി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം ഏത്ഥ തദാധാരപുഗ്ഗലേഹീതി സമയോ, ഖണോ. സമേതി ഏത്ഥ, ഏതേന വാ സംഗച്ഛതി സത്തോ, സഭാവധമ്മോ വാ സഹജാതാദീഹി ഉപ്പാദാദീഹി വാതി സമയോ, കാലോ. ധമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ അത്ഥതോ അഭൂതോപി ഹി കാലോ ധമ്മപ്പവത്തിയാ അധികരണം കരണം വിയ ച കപ്പനാമത്തസിദ്ധേന രൂപേന പോഹരീയതീതി. സമം, സഹ വാ അവയവാനം അയനം പവത്തി അവട്ഠാനന്തി സമയോ, സമൂഹോ യമാ “സമുദായോ”തി. അവയവസഹാവട്ഠാനമേവ ഹി സമൂഹോതി. അവസേസപച്ചയാനം സമാഗമേ ഏതി ഫലം ഏതസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തതി ചാതി സമയോ, ഹേതു യമാ “സമുദായോ”തി. സമേതി സംയോജനഭാവതോ സമ്ബന്ധോ ഏതി അത്തനോ വിസയേ പവത്തതി, ദള്ഹഗ്ഗഹണഭാവതോ വാ സംയുത്താ അയന്തി പവത്തന്തി സത്താ യമാഭിനിവേസം ഏതേനാതി സമയോ, ദിട്ഠി; ദിട്ഠിസത്തോജനേന ഹി സത്താ അതിവിയ ബജ്ജന്തിതി. സമിതി സങ്ഗതി സമോധാനന്തി സമയോ, പടിലാഭോ. സമയനം, സമ്മാ വാ അയനം അപഗമോതി സമയോ, പഹാനം. അഭിമുഖം ഞാണേന സമ്മാ ഏതഞ്ചോ അഭിസമേതഞ്ചോതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതോ സഭാവോ. അഭിമുഖഭാവേന സമ്മാ ഏതി ഗച്ഛതി ബുജ്ജന്തിതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവാവബോധോ. ഏവം തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ സമയ-സദസ്സ പവത്തി വേദിതഞ്ച. സമയസദസ്സ അത്ഥമുദ്ധാരേ അഭിസമയസദസ്സ ഉദാഹരണം വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. അസ്സാതി സമയസദസ്സ . കാലോ അത്ഥോ സമവായാദീനം അത്ഥാനം ഇധ അസമ്ഭവതോ, ദേസദേസകപരിസാനം വിയ സുത്തസ്സ നിദാനഭാവേന കാലസ്സ അപദിസിതഞ്ചതോ ച.

കസ്ഥാ പന്തേന അനിയമിതവസേനേവ കാലോ നിദിട്ഠോ, ന ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമേത്യാതി? ആഹ - “തത്ഥ കിഞ്ചാപി”തിആദി. ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമം അകത്യാ സമയസദസ്സ വചനേന അയന്തി ഗുണോ ലഭോ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “യേ വാ ഇമേ”തിആദിമാഹ. സാമഞ്ഞജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി. തത്ഥ ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരസമയോ ദേവസിക്ഖം ത്യാനഫലസമാപത്തിഹി വീതിനാമനകാലോ, വിസേസതോ സത്തസത്താഹാനി. സുപ്പകാസാതി

ദസസഹസ്സിലോകയാതൃസംകമ്പനഓഭാസപാതുഭാവാദീഹി പാകടാ. യമാവുത്തഭേദേസു ഏവ സമയേസു ഏകദേശം പകാരന്തരേഹി സങ്ഗഹേത്യാ ദസ്സേതും “യോ ചായ”ന്തിആദിമാഹ. തഥാ ഹി ഞാണകിച്ചസമയോ അത്തഹിതപടിപത്തിസമയോ ച അഭിസമ്ബോധിസമയോ, അരിയതുണ്ഹീഭാവസമയോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസമയോ, കരുണാകിച്ചപരഹിതപടിപത്തിയമ്മികമാസമയോ ദേസനാസമയോ ഏവ.

കരണവചനേന നിദ്ദേശോ കതോതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥാതി അഭിധമ്മതദണ്ഡസുത്തപദവിനയേസു. തഥാതി ഭുമ്മകരണേഹി. അധികരണത്ഥോ ആധാരത്ഥോ. ഭാവോ നാമ കിരിയാ, തായ കിരിയന്തരലക്ഖണം ഭാവേനഭാവലക്ഖണം. തത്ഥ യഥാ കാലോ സഭാവധമ്മപരിച്ഛിന്നോ സയം പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനോപി ആധാരഭാവേന പഞ്ചാതോ തങ്ഖണപ്പവത്താനം തതോ പുണ്ണേ പരതോ ച അഭാവതോ “പുണ്ണണ്ഹേ ജാതോ, സായണ്ഹേ ഗച്ഛതീ”തി ച ആദീസു, സമുഹോ ച അവയവവിനിമുത്തോ അവിജ്ജമാനോപി കപ്പനാമത്തസിദ്ധോ അവയവാനം ആധാരഭാവേന പഞ്ചാപീയതി “രുക്ഖേ സാഖാ, യവരാസിയം സമ്ഭൂതോ”തിആദീസു, ഏവം ഇയാപിതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അധികരണണ്ഹി...പേ...ധമ്മാന”ന്തി. യസ്ഥിം കാലേ ധമ്മപുണ്ണേ വാ കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിം ഏവ കാലേ ധമ്മപുണ്ണേ ച ഫസ്സാദയോപി ഹോന്തിതി അയണ്ഹി തത്ഥ അത്ഥോ. യഥാ ച “ഗാവീസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ദുദ്ധാസു ആഗതോ”തി ദോഹനകിരിയായ ഗമനകിരിയാ ലക്ഖിയതി, ഏവം ഇയാപി “യസ്ഥിം സമയേ, തസ്ഥിം സമയേ”തി ച വുത്തേ “സതീ”തി അയമത്ഥോ വിഞ്ചായമാനോ ഏവ ഹോതി പദത്ഥസ്സ സത്താവിരഹാഭാവതോതി സമയസ്സ സത്താകിരിയായ ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദകിരിയാ ഫസ്സാദീനം ഭവനകിരിയാ ച ലക്ഖിയതി. യസ്ഥിം സമയേതി യസ്ഥിം നവമേ ഖണേ, യസ്ഥിം യോനിസോമനസികാരാദിഹേതുമ്ഹി, പച്ചയസമവായേ വാ സതി കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിംയേവ ഖണേ, ഹേതുമ്ഹി, പച്ചയസമവായേ വാ ഫസ്സാദയോപി ഹോന്തിതി ഉഭയത്ഥ സമയസദ്ദേ ഭുമ്മനിദ്ദേശോ കതോ ലക്ഖണഭൂതഭാവയുത്തോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഖണ്ഡ...പേ...ലക്ഖിയതീ”തി.

ഹേതുഅത്ഥോ കരണത്ഥോ ച സമ്ഭവതി “അന്നേന വസതി, അജ്ജേയേനേന വസതി, ഫരസുനാ ഛരിന്ദതി, കുദാലേന ഖണ്ഡതീ”തിആദീസു വിയ. വീതിക്കമണ്ഹി സുത്ഥാ ഭിക്ഖുസങ്ഖം സന്നിപാതാപേത്യാ ഓതിണ്ണവത്ഥുക്കം പുഗ്ഗലം പടിപുച്ഛിത്ഥാ വിഗരഹിത്ഥാ ച തം തം വത്ഥും ഓതിണ്ണകാലം അനതിക്കമിത്ഥാ തേനേവ കാലേന സിക്ഖാപദാനി പഞ്ചപേന്തോ ഭഗവാ വിഹരതി സിക്ഖാപദപഞ്ചത്തേതിഹേതുഞ്ച അപേക്ഖമാനോ തതിയപാരാജികാദീസു വിയ.

അച്ചന്തമേവ ആരമ്ഭതോ പട്ഠായ യാവ ദേസനാനിട്ഠാനം പരഹിതപടിപത്തിസങ്ഖാതേന കരുണാവിഹാരേന. തദത്ഥജോതനത്ഥന്തി അച്ചന്തസംയോഗത്ഥജോതനത്ഥം. ഉപയോഗവചനനിദ്ദേശോ കതോ യഥാ “മാസം അജ്ജേയതീ”തി.

പോരാണാതി അട്ഠകമാചരിയാ. അഭിലാപമത്തഭേദോതി വചനമത്തേന വിസേസോ. തേന സുത്തവിനയേസു വിഭത്തിബുത്തയോ കതോതി ദസ്സേതി.

സേട്ഠന്തി സേട്ഠവാചകം വചനം “സേട്ഠ”ന്തി വുത്തം സേട്ഠഗുണസഹചരണതോ. തഥാ ഉത്തമന്തി ഏത്ഥാപി. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗതോ, ഗരുകരണാരഹതായ വാ ഗാരവയുത്തോ. വുത്തോയേവ, ന പന ഇയ വത്തഞ്ചോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ ഏകദേശഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

അപരോ നയോ (സം നീ ടീ മ.മ.മ; സാരത്ഥം ടീ മ.വിനയാനിസംസകമാവണ്ണാ; വിസുദ്ധി മഹാടീ മ.മ.മ; ഇതിവു അട്ഠം ഗന്ധാരമ്ഭക്കമാ) - ഭാഗവാതി ഭഗവാ, ഭേതവാതി ഭഗവാ, ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ, ഭഗേ വനീതി ഭഗവാ, ഭത്തവാതി ഭഗവാ, ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ, ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ.

ഭഗവാ ഭഗവാ ഭാഗേ, ഭഗേ ച വനി ഭഗവാ;
ഭഗേ വമി തമാ ഭാഗേ, വമിതി ഭഗവാ ജിനോ.

തത്ത്വ കഥ ഭഗവാതിഭഗവാ? യേ തേ സീലാദയോ യമ്മക്ഖന്ധാ ഗുണഭാഗാ
ഗുണകോട്ഠാസാ, തേ അനന്തസാധാരണാ നിരതിസയാ തമാഗതസ്സ അത്ഥി ഉപലബ്ഭന്തി.
തമാ ഹിസ്സ സീലം, സമാധി, പഞ്ചാ, വിമുത്തീ, വിമുത്തിണാഭസ്സനം, ഹിരീ, ഓത്തപ്പം,
സദ്ധാ, വീരിയം, സതി സമ്പജ്ഞം, സീലവിസുദ്ധി, ദിട്ഠിവിസുദ്ധി, സമമോ, വിപസ്സനാ,
തീണി കൂസലമൂലാനി, തീണി സുചരിതാനി, തയോ സമ്മാവതിക്കാ, തിസ്സോ
അനവജ്ജസന്താ, തിസ്സോ ധാതുയോ, ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ,
ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ, ചത്താരി അരിയഫലാനി, ചതസ്സോ
പടിസമ്ഭിദാ, ചതുയോനിപടിച്ഛേദകന്താണം, ചത്താരോ അരിയവംസാ, ചത്താരി
വേസാരജ്ജ്ഞാണാനി, പഞ്ച പധാനിയങ്ഗാനി, പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി,
പഞ്ചണാണികോ സമ്മാസമാധി, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, പഞ്ച നിസ്സാരണീയാ
ധാതുയോ, പഞ്ച വിമുത്തായതനന്താണാനി, പഞ്ച വിമുത്തിപരിപാചനീയാ സന്താ, ഛര
അനുസ്സതിട്ഠാനാനി, ഛര ഗാരവാ, ഛര നിസ്സാരണീയാ ധാതുയോ, ഛര സതതവിഹാരാ, ഛര
അനുത്തരിയാനി, ഛര നിബ്ബേധഭാഗീയാ സന്താ, ഛര അഭിത്താ, ഛര
അസാധാരണാണാനി, സത്ത അപരിഹാനീയാ യമ്മാ, സത്ത അരിയയമ്മാ, സത്ത
അരിയധനാനി, സത്ത ബോജ്ജയങ്ഗാ, സത്ത സപ്പുരിസയമ്മാ, സത്ത നിജ്ജരവത്ഥുനി,
സത്ത സന്താ, സത്ത ദക്ഖിണേയപുഗ്ഗലദേസനാ, സത്ത വീണാസവബലദേസനാ, അട്ഠ
പഞ്ചാപടിലാഭഹേതുദേസനാ, അട്ഠ സമ്മത്താനി, അട്ഠ ലോകയമ്മാതിക്കമാ, അട്ഠ
ആരമ്ഭവത്ഥുനി, അട്ഠ അക്ഖലദേസനാ, അട്ഠ മഹാപുരിസവിതക്കാ, അട്ഠ
അഭിഭായതനദേസനാ, അട്ഠ വിമോക്ഖാ, നവ യോനിസോമനസികാരമൂലകാ യമ്മാ, നവ
പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗാനി, നവ സത്താവാസദേസനാ, നവ ആഘാതപടിവിനയാ, നവ
സന്താ, നവ നാനത്താ, നവ അനുപുബ്ബവിഹാരാ, ദസ നാമകരണാ യമ്മാ, ദസ
കസിണായതനാനി, ദസ കൂസലകമ്മപഥാ, ദസ സമ്മത്താനി, ദസ അരിയവാസാ, ദസ
അസേക്ഖയമ്മാ, ദസ തമാഗതബലാനി, ഏകാദസ മേത്താനിസംസാ, ദ്വാദസ
യമ്മചക്കാകാരാ, തേരസ യുതഗുണാ, ചുദസ ബുദ്ധന്താണാനി, പഞ്ചദസ
വിമുത്തിപരിപാചനീയാ യമ്മാ, സോളസവിധാ ആനാപാനസ്സതി, സോളസ
അപരന്തപനീയാ യമ്മാ, അട്ഠാരസ ബുദ്ധയമ്മാ, ഏകൂനവീസതി പച്ചവേക്ഖണന്താണാനി,
ചതുചത്താലീസ ഞാണവത്ഥുനി, പഞ്ചാസ ഉദയബ്ബയന്താണാനി, പരോപണ്ണാസ
കൂസലയമ്മാ, സത്തസത്തതി ഞാണവത്ഥുനി,
ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖാസമാപത്തിസഞ്ചാരിമഹാവജിരന്താണം,
അനന്തനയസമന്തപട്ഠാനപവിചയപച്ചവേക്ഖലദേസനാന്താണാനി തമാ അനന്താസു
ലോകധാതുസു അനന്താനം സത്താനം ആസയാദിവിഭാവനന്താണാനി ചാതി ഏവമാദയോ
അനന്താപരിമാണഭേദാ അനന്തസാധാരണാ നിരതിസയാ ഗുണഭാഗാ ഗുണകോട്ഠാസാ
സംവിജ്ജന്തി ഉപലബ്ഭന്തി, തസ്മാ യമാവുത്തവിഭാഗാ ഗുണഭാഗാ അസ്സ അത്ഥിതി
“ഭഗവാ”തി വത്തബ്ബേ ആ-കാരസ്സ രസ്സത്തം കത്വാ “ഭഗവാ”തി വുത്തോ. ഏവം താവ
ഭഗവാതി ഭഗവാ.

യസ്മാ സീലാദയോ സബ്ബേ, ഗുണഭാഗാ അസേസതോ;
വിജ്ജന്തി സുഗതേ തസ്മാ, ഭഗവാതി പവുച്ചതീതി.

കഥ ഭഗവാതിഭഗവാ? യേ തേ സബ്ബലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപണേഹി
മനുസ്സന്താദികേ അട്ഠ യമ്മേ സമോധാനേത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ
കതമഹാഭിനീഹാരേഹി മഹാബോധിസത്തേഹി പരിപൂരിതബ്ബാ ദാനപാരമീ, സീല,
നേക്ഖമ്മ, പഞ്ചാ, വീരിയ, ഖന്തി, സച്ച, അധിട്ഠാന, മേത്താ, ഉപേക്ഖാപാരമീതി ദസ
പാരമീയോ ദസ ഉപപാരമീയോ ദസ പരമത്ഥപാരമീയോതി സമതിംസ പാരമീയോ,
ദാനാദീനി ചത്താരി സങ്ഗഹവത്ഥുനി, സച്ചാദീനി ചത്താരി അധിട്ഠാനാനി,
അങ്ഗപരിച്ചാഗോ നയനധനരജ്ജപുത്തദാരപരിച്ചാഗോതി പഞ്ച മഹാപരിചാഗാ,
പുബ്ബയോഗോ, പുബ്ബചരിയാ, യമ്മക്ഖാനം, ഞാതത്ഥചരിയാ, ലോകത്ഥചരിയാ,
ബുദ്ധിചരിയാതി ഏവമാദയോ, സങ്ഖേപതോ വാ സബ്ബേ പുണ്ണന്താണസമ്ഭാരാ

ബുദ്ധകരയമ്മാ, തേ മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികാനി ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യാനി യഥാ ഹാനഭാഗിയാ സംകിലേസഭാഗിയാ റിതിഭാഗിയാ വാ ന ഹോന്തി, അഥ ഖോ ഉത്തരുത്തരി വിസേസഭാഗിയാവ ഹോന്തി, ഏവം സക്ഷം നിരന്തരം അനവസേസതോ ഭതാ സമ്ഭതാ അസ്സ അത്ഥിതി “ഭതവാ”തി വത്തഞ്ചേ “ഭഗവാ”തി വുത്തോ നിരുത്തിനയേന ത-കാരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ. അഥ വാ ഭതവാതി തേയേവ യഥാവുത്തേ ബുദ്ധകരയമ്മേ വുത്തനയേനേവ ഭരി സമ്ഭരി, പരിപുരേസീതി അത്ഥോ. ഏവന്വി ഭതവാതി ഭഗവാ.

സമ്മാസമ്ബോധിയാ സഞ്ചേ, ദാനപാരമിആഭികേ;
സമ്ഭാരേ ഭതവാ നാമോ, തേനാപി ഭഗവാ മതോതി.

കഥം ഭാഗേ വന്നീതിഭഗവാ? യേ തേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചാ ദേവസികം വളഞ്ജനകസമാപത്തിഭാഗാ, തേ അനവസേസതോ ലോകഹിതത്വം അത്തനോ ച ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്വം നിചുകപ്പം വന്നി ഭജി സേവി ബഹുലമകാസീതി ഭാഗേ വന്നീതി ഭഗവാ. അഥ വാ അഭിഞ്ഞേയ്യമ്മേസു കുമലാദീസു ഖന്ധാദീസു ച യേ തേ പരിഞ്ഞേയ്യാദിവസേന സഞ്ചേപതോ വാ ചതുബ്ബിയാ അഭിസമയഭാഗാ, വിത്ഥാരതോ പന “ചക്ഖു പരിഞ്ഞേയ്യം സോതം...പേ... ജരാമരണം പരിഞ്ഞേയ്യ”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൨൧) അനേകേ പരിഞ്ഞേയ്യഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ സമുദയോ പഹാതബ്ബോ...പേ... ജരാമരണസ്സ സമുദയോ പഹാതബ്ബോ”തിആദിനാ പഹാതബ്ബഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ നിരോധോ... പേ... ജരാമരണസ്സ നിരോധോ സച്ഛികാതബ്ബോ”തിആദിനാ സച്ഛികാതബ്ബഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ നിരോധഗാമിനീ പടിപദാ”തിആദിനാ, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനാ ച അനേകഭേദാ ഭാവേതബ്ബഭാഗാ ച യമ്മാ, തേ സഞ്ചേ വന്നി ഭജി യഥാരഹം ഗോചരഭാവനാസേവനാനം വസേന സേവി. ഏവന്വി ഭാഗേ വന്നീതി ഭഗവാ. അഥ വാ “യേ ഇമേ സീലാദയോ യമ്മക്ഖന്ധാ സാവകേഹി സാധാരണാ ഗുണഭാഗാ ഗുണകോട്ഠാസാ, കിന്തി നു ഖോ തേ വിനേയ്യസന്താനേസു പതിട്ഠപേയ്യ”തി മഹാകരുണായ വന്നി അഭിപത്ഥയി, സാ ചസ്സ അഭിപത്ഥനാ യഥാധിപ്പേതഫലാവഹാ അഹോസി. ഏവന്വി ഭാഗേ വന്നീതിഭഗവാ.

യസ്മാ ണേയ്യസമാപത്തിഗുണഭാഗേ അസേസതോ;
ഭജി പത്ഥയി സത്താനം, ഹിതായ ഭഗവാ തതോതി.

കഥം ഭാഗേ വന്നീതിഭഗവാ? സമാസതോ താവ കതപുഞ്ഞേഹി പയോഗസമ്പന്നേഹി യഥാവിഭവം ഭജിയന്തിതി ഭഗാ, ലോകിയലോകുത്തരാ സമ്പത്തിയോ. തത്വ ലോകിയേ താവ തമാഗതോ സമ്ബോധിതോ പുഞ്ചേ ബോധിസത്തഭൂതോ പരമുക്ഖംസഗതേ വന്നി ഭജി സേവി, യത്ഥ പതിട്ഠായ നിരവസേസതോ ബുദ്ധകരയമ്മേ സമന്നാനേന്തോ ബുദ്ധയമ്മേ പരിപാചേസി, ബുദ്ധഭൂതോ പന തേ നിരവജ്ജസുഖൂപസംഹിതേ അനഞ്ഞസാധാരണേ ലോകുത്തരേപി വന്നി ഭജി സേവി, വിത്ഥാരതോ പന പദേസരജ്ജഇസ്സരിയചക്കവത്തിസമ്പത്തി-ദേവരജ്ജസമ്പത്തിആദിവസേന- ത്യാനവിമോക്ഖസമാധിസമാപത്തിണാണദസ്സന-മഗ്ഗഭാവനാഫലസച്ഛി- കിരിയാദി- ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മവസേന ച അനേകവിഹിതേ അനഞ്ഞസാധാരണേ ഭാഗേ വന്നി ഭജി സേവി. ഏവന്വി ഭാഗേ വന്നീതിഭഗവാ.

യാ താ സമ്പത്തിയോ ലോകേ, യാ ച ലോകുത്തരാ പുമു;
സബ്ബാ താ ഭജി സമ്ബുദ്ധോ, തസ്മാപി ഭഗവാ മതോതി.

കഥം ഭത്തവാതിഭഗവാ? ഭത്താ ദുട്ട്ഠഭത്തികാ അസ്സ ബഹു അത്ഥിതി ഭത്തവാ. തമാഗതോ ഹി മഹാകരുണാസബ്ബത്തുതത്താണാദിഅപരിമിതനിരുപമപഭാവഗുണവിസേസസമഞ്ചിഭാവതോ സബ്ബസത്തുത്തമോ, സബ്ബാനത്ഥപരിഹാരപുഞ്ചഞ്ചഗമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണ- അസീതിഅനുബ്ബഞ്ജന-ബ്ബാമപ്പഭാദിഅനഞ്ഞസാധാരണ- വിസേസപടിമണ്ഡിത-

രൂപകായതായ യഥാഭൂച്ച-ഗുണാധിഗതേന “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനയപ്പവത്തേന ലോകത്തയബ്യാപിനാ സുവിപുലേന സുവിസുലേന ച മുതിഘോസേന സമന്നാഗതത്താ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്താസു അപ്പിച്ചതാസന്തുട്ഠിആദീസു സുപ്പതിട്ഠിതഭാവതോ ദസബലചതുവേസാരജ്ജാദിനിരതിസയഗുണവിസേസ-സമങ്ഗിഭാവതോ ച രൂപപ്പമാണോ രൂപപ്പസന്നോ, ഘോസപ്പമാണോ ഘോസപ്പസന്നോ, ലുഖപ്പമാണോ ലുഖപ്പസന്നോ, യമ്മപ്പമാണോ യമ്മപ്പസന്നോതി ഏവം ചതുപ്പമാണികേ ലോകസന്നിവാസേ സബ്ബമാപി പസാദാവഹഭാവേന സമന്തപാസാദികത്താ അപരിമാണാനം സത്താനം സദേവമനുസ്സാനം ആദരബഹുമാനഗാരവായതനതായ പരമപേമസമ്ഭത്തിട്ഠാനം. യേ തസ്സ ഓവാദേ പതിട്ഠിതാ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതാ ഹോന്തി, കേനചി അസംഹാരിയാ തേസം പസാദഭത്തി സമണേന വാ ബ്രാഹ്മണേന വാ ദേവേന വാ മാരേന വാ ബ്രഹ്മുനാ വാ. തഥാ ഹി തേ അത്തനോ ജീവിതപരിച്ചാഗേപി തത്ഥ പസാദം ന പരിച്ചജന്തി, തസ്സ വാ ആണം ദള്ഘഭത്തിഭാവതോ. തേനേവാഹ -

“യോ വേ കതഞ്ഞു കതവേദി യിരോ;
കല്യാണമിത്തോ ദള്ഘഭത്തി ച ഹോതീ”തി. (ജാ° ൨.൧൨.൨൮);

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദോ റിതയമ്മോ വേലം നാതിവത്തതി,
ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, യം മയാ സാവകാനം സിക്ഖാപദം പഞ്ഞത്തം, തം മമ സാവകാ ജീവിതഹേതുപി നാതിക്കമന്തീ”തി (അ° നി° ൮.൨൦; ഉദാ° ൪൫; ചുളവ° ൩൮൫) ച.

ഏവം ഭത്തവാതി ഭഗവാ നിരുത്തിനയേന ഏകസ്സ ത-കാരസ്സ ലോപം കത്വാ ഇതരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ.

ഗുണാതിസയയുത്തസ്സ, യസ്മാ ലോകഹിതേസിനോ;
സമ്ഭത്താ ബഹവോ സത്ഥു, ഭഗവാ തേന വുച്ചതീതി.

കഥം ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ? യസ്മാ തമാഗതോ ബോധിസത്തഭൂതോപി പുരിമാസു ജാതീസു പാരമിയോ പൂരേന്തോ ഭഗസങ്ഖാതം സിരിം ഇസ്സരിയം യസഞ്ച വമി, ഉഗ്ഗിരി, വേളപിണ്ഡം വിയ അനപേക്ഖോ ഛരസ്സയി; പച്ഛിമത്തഭാവേപി ഹത്ഥാഗതം ചക്കവത്തിസിരിം ദേവലോകാധിപച്ചസദിസം ചതുദീപിസ്സരിയം ചക്കവത്തിസമ്പത്തിസന്നിസ്സയം സത്തരതനസമുജ്ജലം യസഞ്ച തിണായപി അമഞ്ഞമാനോ നിരപേക്ഖോ പഹായ അഭിനിക്ഖമിത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തസ്മാ ഇമേ സിരിആദികേ ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാനി നാമ നക്ഖത്താനി, തേഹി സമം ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തീതി ഭഗാ, സിനേരൂയുഗന്ധരഉത്തരകുരുഹിമവന്താദിഭാജനലോകവിസേസസന്നിസ്സയാ സോഭാ കപ്പട്ഠിയഭാവതോ, തേപി ഭഗേ വമി തന്നിവാസിസത്താവാസസമതിക്കമനതോ, തപ്പടിബദ്ധഛന്ദരാഗപഹാനേന പജഹീതി. ഏവന്വി ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ.

ചക്കവത്തിസിരിം യസ്മാ, യസം ഇസ്സരിയം സുഖം;
പഹാസി ലോകചിത്തഞ്ച, സുഗതോ ഭഗവാ തതോതി.

കഥം ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ? ഭാഗാ നാമ സഭാഗധമ്മകോട്ഠാസാ, തേ ഖന്ധായതനയാതാദിവസേന, തത്ഥാപി രൂപവേദനാദിവസേന, പഥവിയാദിഅതീതാദിവസേന ച അനേകവിധാ. തേ ഭഗവാ സബ്ബം പപഞ്ചം സബ്ബം യോഗം സബ്ബം ഗന്ധം സബ്ബം സംയോജനം സമുച്ഛിന്ദിത്വാ അമതം ധാതും സമധിഗച്ഛന്തോ വമി ഉഗ്ഗിരി, അനപേക്ഖോ ഛരസ്സയി ന പച്ചാഗമി. തഥാ ഹേസ “സബ്ബത്ഥമേവ പഥവിം ആപം തേജം വായം, ചക്ഖും സോതം ഘാനം ജീവ്ഹം കായം മനം, രൂപേ സദേ ഗന്ധേ രസേ ഫോട്ഠഞ്ചേ യമ്മേ, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം...പേ... മനോവിഞ്ഞാണം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം വേദനം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം വേദനം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം സഞ്ചം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം സഞ്ചം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം ചേതനം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം ചേതനം, രൂപതണ്ഹം...പേ... ധമ്മതണ്ഹം, രൂപവിതക്കം...പേ...

യമ്മവിതക്കം, രൂപവിചാരം...പേ... യമ്മവിചാര"തിആദിനാ
അനുപദയമ്മവിഭാഗവസേനപി സബ്ബേവ യമ്മകോട്ഠാസേ അനവസേസതോ വമി ഉഗ്ഗിരി,
അനപേക്ഖപരിച്ചാഗേന ഛരസ്സയി. വുത്തം ഹേതം "യം തം, ആനന്ദ, ചത്തം വന്തം
മുത്തം പഹീനം പടിനിസ്സട്ഠം, തം തമാഗതോ പുന പച്ചാഗമിസ്സതീതി നേതം ഠാനം
വിജ്ജതീ"തി (ദീം നിം ൨.൧൮൩). ഏവമ്പി ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാഗേ വമീതി
സബ്ബേപി കൂസലാകൂസലേ സാവജ്ജാനവജ്ജേ ഹീനപണീതേ കണ്ഠസുക്കസപ്പടിഭാഗേ
യമ്മേ അരിയമഗ്ഗണാണമുഖേന വമി ഉഗ്ഗിരി അനപേക്ഖോ പരിച്ചജി പജഹീ, പരേസഞ്ച
തഥത്തായ യമ്മം ദേസേസി. വുത്തമ്പി ചേതം "യമ്മാപി വോ, ഭിക്ഖവേ, പഹാതബ്ബാ,
പഗേവ അയമ്മാ (മം നിം ൧.൨൪൦), കൂല്ല്യപഥം വോ, ഭിക്ഖവേ, യമ്മം ദേസേസ്സാമി
നിത്ഥരണത്ഥായ, നോ ഗഹണത്ഥായാ"തിആദി (മം നിം ൧.൨൪൦). ഏവമ്പി ഭാഗേ വമീതി
ഭഗവാ.

ഖണ്ഡായതനയാതാദി-യമ്മഭാഗാമഹേസിനാ;
കണ്ഠസുക്കാ യതോ വന്താ, തതോപി ഭഗവാ മതോതി.

തേന വുത്തം -

"ഭാഗവാ ഭതവാ ഭാഗേ, ഭഗേ ച വനി ഭത്തവാ;
ഭഗേ വമി തമാ ഭാഗേ, വമീതി ഭഗവാ ജിനോ"തി.

യമ്മസരീരം പച്ചക്ഖം കരോതീതി "യോ വോ, ആനന്ദ, മയാ യമ്മോ ച വിനയോ ച
ദേസിതോ പഞ്ഞത്തോ, സോ വോ മമച്ചയേന സത്ഥാ"തി (ദീം നിം ൨.൨൧൬) വചനതോ
യമ്മസ്സ സത്ഥുഭാവപരിയായോ വിജ്ജതീതി കത്വാ വുത്തം. വജിരസങ്ഘാതസമാനകായോ
പരേഹി അഭേജസരീരത്താ. ന ഹി ഭഗവതോ രൂപകായേ കേനചി സക്കാ അന്തരായോ
കാതുന്തി.

ദേസനാസമ്പത്തിം നിട്ടിസതി വക്ഖമാനസ്സ സകലസ്സ സുത്തസ്സ "ഏവ"ന്തി നിദസ്സനതോ.
സാവകസമ്പത്തിം നിട്ടിസതി പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തേന പഞ്ചസു ഠാനേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ
ഠപിതേന മയാ മഹാസാവകേന സുതം, തഞ്ച ഖോ മയാവ സുതം, ന അനുസ്സുതികം, ന
പരമ്പരാഭതന്തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനതോ. കാലസമ്പത്തിം നിട്ടിസതി ഭഗവാ-
സദുസന്നിധാനേ പയുത്തസ്സ സമയ-സദുസ്സ കാലസ്സ ബുദ്ധുപ്പാദപടിമണ്ഡിതഭാവദീപനതോ.
ബുദ്ധുപ്പാദപരമാ ഹി കാലസമ്പദാ. തേനേതം വുച്ചതി -

"കപ്പകസായേ കലിയുഗേ, ബുദ്ധുപ്പാദോ അഹോ മഹച്ഛരിയം;
ഹുതാവഹമജ്ജേയേ ജാതം, സമുദിതമകരന്ദമരവിന്ദ"ന്തി. (ദീം നിം ൧.൧; സം നിം
൧.൧.൧; അം നിം ൧.൧.൧ രൂപാദിവഗ്ഗവണ്ണാ);

ഭഗവാതി ദേസകസമ്പത്തിം നിട്ടിസതി
ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഗരൂഗാരവാധിവചനഭാവതോ.

മങ്ഗലദിവസോ സുഖണോ സുനക്ഖത്തന്തി അജ്ജ മങ്ഗലദിവസോ, തസ്മാ
സുനക്ഖത്തം, തത്ഥാപി അയം സുഖണോ. മാ അതിക്കമീതി മാ രത്തിവിഭായനം
അനുദിക്ഖന്താനം രത്തി അതിക്കമീതി ഏവം സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. ഉക്കാസു
ഠിതാസു ഠിതാതി ഉക്കട്ഠാ (ദീം നിം ൧.൧.൧൫; അം നിം ൧.൧.൧൫). ഉക്കാസു
വിജ്ജാതലന്തിസു ഠിതാ പതിട്ഠിതാതി മൂലവിഭൂജാദിപക്ഖേപേന (പാണിനി ൩.൨.൫)
സദുസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. നിരുത്തിനയേന വാ ഉക്കാസു ഠിതാസു ഠിതാ ആസീതി ഉക്കട്ഠാ.
അപരേ പന ഭണന്തി "ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ മനുസ്സസമ്പത്തിയാ ഉപകരണസമ്പത്തിയാ ച
സാ നഗരീ ഉക്കട്ഠഗുണയോഗതോ 'ഉക്കട്ഠാ'തി നാമം ലഭീ"തി.

അവിസേസേനാതി ന വിസേസേന, വിഹാരഭാവസാമണ്ണേനാതി അത്ഥോ.
ഇരിയാപഥ...പേ... വിഹാരേസുതി ഇരിയാപഥവിഹാരോ ദിബ്ബവിഹാരോ
ബ്രഹ്മവിഹാരോ അരിയവിഹാരോതി ഏതേസു ചതുസു വിഹാരേസു.

സമങ്ഗീപരിഭീപനന്തി സമങ്ഗീഭാവപരിഭീപനം. ഏതന്തി “വിഹരതീ”തി എതം പദം. തമാ ഹി തം “ഇയേകച്ചോ ഗിഹീഹി സംസട്ഠോ വിഹരതി സഹനന്ദീ സഹസോകീ”തിആദീസു (സം. നീ. ൪.൨൪൧) ഇരിയാപഥവിഹാരേ ആഗതം; “യസ്ഥിം സമയേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു വിവിച്ചേവ കാമേഹി...പേ... പഠമം ഝാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തിആദീസു (ധ. സം. ൧൬൦; വിഭ. ന്ന൨൪) ദിബ്ബവിഹാരേ; “സോ മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്ഥാ വിഹരതീ”തിആദീസു (ദീ. നീ. ൧.൫൭൬; ൩.൩൦൮; ൪. നീ. ൧.൧൦൦; ൨.൩൦൯; ൩.൨൩൦) ബ്രഹ്മവിഹാരേ; “സോ ഖോ അഹം അഗ്ഗിവേസ്സന തസ്സായേവ കമായ പരിയോസാനേ തസ്ഥിം ഏവ പുരിമസ്ഥിം സമാധിനിമിത്തേ അജ്ജന്തമേവ ചിത്തം സങ്ഘപേമി സന്നിസാദേമി ഏകോദിം കരോമി സമാദഹാമി, യേന സുദം നിച്ചുകപ്പം വിഹരാമീ”തിആദീസു (൪. നീ. ൧.൩൮൦) അരിയവിഹാരേ.

തത്ഥ ഇരിയനം വത്തനം ഇരിയാ, കായപ്പയോഗോ. തസ്സാ പവത്തനുപായഭാവതോ റാനാദി ഇരിയാപഥോ. റാനസമങ്ഗീ വാ ഹി കായേന കിഞ്ചി കരേയു ഗമനാദീസു അത്തതരസമങ്ഗീ വാ. അഥ വാ ഇരിയതി പവത്തതി ഏതേന അത്തഭാവോ, കായകിച്ചം വാതി ഇരിയാ, തസ്സാ പവത്തിയാ ഉപായഭാവതോ പഥോതി ഇരിയാപഥോ, റാനാദി ഏവ. സോ ച അത്ഥതോ ഗതിനിവത്തിആദിആകാരേണ പവത്തോ ചതുസന്തതിരൂപപഞ്ചസോ ഏവ. വിഹരണം, വിഹരതി ഏതേനാതി വാ വിഹാരോ, ഇരിയാപഥോ ഏവ വിഹാരോ ഇരിയാപഥവിഹാരോ. ദിവി ഭവോതി ദിബ്ബോ. തത്ഥ ബഹുലപ്പവത്തിയാ ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദിവേലോകേ ഭവോതി അത്ഥോ. തത്ഥ യോ ദിബ്ബാനുഭാവോ, തദത്ഥായ സംവത്തതീതി വാ ദിബ്ബോ, അഭിഞ്ഞാഭിന്നീഹാരവസേന മഹാഗതികത്താ വാ ദിബ്ബോ, ദിബ്ബോ ച സോ വിഹാരോ ചാതി ദിബ്ബവിഹാരോ, ചതസ്സോ രൂപാവചരസമാപത്തിയോ. ആരുപ്പസമാപത്തിയോപി ഏതേവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. ബ്രഹ്മുനം, ബ്രഹ്മാനോ വാ വിഹാരാ ബ്രഹ്മവിഹാരാ, ചതസ്സോ അപ്പമഞ്ഞായോ. അരിയാനം, അരിയാ വാ വിഹാരാ അരിയവിഹാരാ, ചത്താരി സാമത്തഫലാനി. സോ ഹി ഭഗവാ ഏകം ഇരിയാപഥബാധനന്തിആദി യദിപി ഭഗവാ ഏകേനപി ഇരിയാപഥേന ചിരതരം കാലം അത്തഭാവം പവത്തേതും സക്കോതി, തമാപി “ഉപാദിന്നകസരീരസ്സ നാമ അയം സഭാവോ”തി ദസ്സേതും വുത്തം. യസ്ഥാ വാ ഭഗവാ യത്ഥ കത്ഥചി വസന്തോ വേനേയുനം ധമ്മം ദേസേന്തോ, നാനാസമാപത്തിഹി ച കാലം വീതിനാമേന്തോ വസതീതി വേനേയുസത്താനം അത്തനോ ച വിവിധം ഹിതസുഖം ഹരതി ഉപനേതി ഉപ്പാദേതി, തസ്ഥാ വിവിധം ഹരതീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

സുഭഗത്താതി സിരീകാമാനവസേന സോഭനത്താ. തേനേവാഹ “സുന്ദരസിരീകത്താ സുന്ദരകാമത്താ ച”തി. ഛണ്ഡസമജ്ജഉസ്സവേതി ഏത്ഥ ഛണ്ഡം നാമ ഫഗ്ഗുനമാസാദീസു ഉത്തരഫഗ്ഗുനാദി-അഭിലക്ഖിതദിവസേസു സപരിജനാനം മനുസ്സാനം മങ്ഗലകരണം. സമജ്ജം നാമ നടസമജ്ജാദി. ഉസ്സവോ നക്ഖത്തം. യത്ഥ ഗാമനിഗമവാസിനോ തയോ സത്ത വാ ദിവസേ നക്ഖത്തഘോസനം കത്ഥാ യഥാവിഭവം അലങ്കരപടിയത്താ ഭോഗേ പരിഭുഞ്ജത്താ നക്ഖത്തകീളനം കീളന്തി. തേസം തം തഥേവ ഹോതീതി തേസം മനുസ്സാനം തം പത്ഥനം തന്നിവാസിദേവതാനുഭാവേന യേഭുയ്യേന തഥേവ ഹോതി, പത്ഥനാ സമിജ്ജയതീതി അത്ഥോ. ബഹുജനകത്തായാതി ഇമിനാ “സുന്ദരകാമത്താ”തി ഏതസ്സേവ പദസ്സ പകാരന്തരേണ അത്ഥം വിഭാവേതി. തത്രായം വചനത്ഥോ - കമനീയട്ഠേന സുട്ഠു ഭജീയതീതി സുഭഗം, സുഭാ അഗാ രുക്ഖാ ഏത്ഥാതി വാ സുഭഗം, സുന്ദരകിത്തിയോഗതോ വാ “സുഭഗ”തി ഏവത്ഥേത്ഥ അത്ഥം വണ്ണേന്തി. കേചി പന “സുഭാഗവനേ”തി പഠന്തി, “സുന്ദരഭൂമിഭാഗേ വനേ”തി ചസ്സ അത്ഥം വദന്തി. സുഭഗസ്സ നാമ യക്ഖസ്സ വനം തേന പരിഗൃഹിതത്താതി “സുഭഗവന”തി അത്തേ. വനനം ഭത്തിതിഅത്ഥേ തം വനനം കാരേതീതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ വനയതീതി പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. തേനേവാഹ “അത്തന്തി സിന്ധേഹം ഉപ്പാദേതീ”തി. യാചനത്ഥേ വനുതേ ഇതി വനന്തി ഉപചാരകപ്പനാവസേന വന-സദ്ഭോ വേദിതബ്ബോ.

ഉജുവംസാതി ഉജുഭൂതവിടപാ. മഹാസാലാതി മഹാരുക്ഖാ. അത്തതരസ്ഥിം സാലമൂലേതി അത്തതരസ്സ രുക്ഖസ്സ മൂലേ. വനപ്പതിജേട്ഠകരുക്ഖോതി വനപ്പതിഭൂതോ ജേട്ഠകരുക്ഖോ. തഥേവ ജേട്ഠകഭാവന്തി വനപ്പതിഭാവേനാഗതം സേട്ഠഭാവം

പധാനഭാവം. തേന ഹി സോ “സാലരാജാ”തി വുത്തോ. ഉപഗതാനം രഞ്ജനട്ഠേന രാജാ, അത്തസ്ഥിവി താദിസേ രുക്ഖേ രാജവോഹാരം ദസ്സേതും “സുപതിട്ഠിതസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ബ്രാഹ്മണധമ്മികാതി ആലപനം. നിപ്പരിയായേന സാഖാദിമതോ സഞ്ചാതസ്സ സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനേ അവയവവിസേസേ പവത്തമാനോ മൂല-സദ്ദോ. യസ്ഥാ തംസദിസേസു തന്നിസ്സയേ പദേസേ ച രുജ്ജീവസേന പരിയായതോ പവത്തതി, തസ്ഥാ “മൂലാനി ഉദ്ധരേയ്യാ”തി ഏതഥ നിപ്പരിയായമൂലം അധിപ്പേതത്തി ഏകേന മൂല-സദ്ദേന വിസേസേത്വാ ആഹ “മൂലമൂലേദിസ്സതീ”തി യഥാ “ഭുക്ഖഭുക്ഖം (സംഠ നിഠ.൩൨൭), രൂപരൂപ”ന്തി (വിസുദ്ധിഠ ൨.൪൪൯) ച. അസാധാരണഹേതുജ്ജീവിതി അസാധാരണകാരണേ. ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദാനം ഏവ ആവേണികേ നേസം സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനതോ മൂലട്ഠേന ഉപകാരകേ പച്ചയധമ്മേ ദിസ്സതീതി അത്ഥോ.

തത്ത്വാതി “ഏകം സമയം ഭഗവാ ഉക്കട്ഠായം വിഹരതി സുഭഗവനേ സാലരാജമൂലേ”തി യം വുത്തം വാക്യം, തത്ത്വ. സിയാതി കസ്സചി ഏവം പരിവിതക്കോ സിയാ, വക്ഖമാനാകാരേന കദാചി ചോദേയ്യ വാതി അത്ഥോ. അഥ തത്ത്വ വിഹരതീതി യദി സുഭഗവനേ സാലരാജമൂലേ വിഹരതി. ന വത്തബ്ബന്തി നാനാറാഭൂതത്താ ഉക്കട്ഠായസുഭഗവനാനം, ഏകം സമയത്തി ച വുത്തത്താതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി ചോദകോ തമേവ അത്തനോ അധിപ്പായം “ന ഹി സക്കാ”തിആദിനാ വിവരതി. ഇതരോ സബ്ബമേതം അവിപരീതം അത്ഥം അജാനന്തേന വുത്തത്തി ദസ്സേന്തോ “ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠബ്ബ”ന്തി ആഹ. തത്ത്വ ഏതത്തി “ഉക്കട്ഠായം വിഹരതി സുഭഗവനേ സാലരാജമൂലേ”തി ഏതം വചനം. ഏവന്തി “യദി താവ ഭഗവാ”തിആദിനാ യം തം ഭവതാ ചോദിതം, തം അത്ഥതോ ഏവം ന ഖോ പന ദട്ഠബ്ബം, ന ഉഭയത്ഥ അപുബ്ബഅചരിമം വിഹാരദസ്സനത്ത്വത്തി അത്ഥോ.

ഇദാനി അത്തനോ യഥാധിപ്പേതം അവിപരീതം അത്ഥം, തസ്സ ച പടികച്ചേവ വുത്തഭാവം, തേന ച അപ്പടിവിദ്ധത്തം പകാസേന്തോ “നനു അവോചുജ്ജഹപേ... സാലരാജമൂലേ”തി ആഹ. ഏവന്തി “സുഭഗവനേ സാലരാജമൂലേ വിഹരതീ”ച്ചേവ വത്തബ്ബം, ന “ഉക്കട്ഠായ”ന്തി ചോദനം മനസി കത്വാ വുത്തം “ഗോചരഗാമനിദസ്സനത്ത്വ”ന്തിആദി.

അവസ്സം ചേത്ഥ ഗോചരഗാമകിത്തനം കാതബ്ബം. തഥാ ഹി തം യഥാ സുഭഗവനാദികിത്തനം പബ്ബജിതാനുഗൃഹകരണാദിഅനേകപ്പയോജനം, ഏവം ഗഹട്ഠാനുഗൃഹകരണാദിവിവിധപ്പയോജനത്തി ദസ്സേന്തോ “ഉക്കട്ഠാകിത്തനേനാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ പച്ചയഗൃഹണേന ഉപസങ്കമനപയിരുപാസനാനം ഓകാസദാനേന ധമ്മദേസനായ സരണേസു സീലേസു ച പതിട്ഠാപനേന യമൂപനിസ്സയം ഉപരിവിസേസാധിഗമാവഹനേന ച ഗഹട്ഠാനുഗൃഹകരണം, ഉഗൃഹപരിപുച്ഛാനം കമ്മട്ഠാനാനുയോഗസ്സ ച അനുരൂപവസനട്ഠാനപരിഗൃഹേനേത്ഥ പബ്ബജിതാനുഗൃഹകരണം വേദിതബ്ബം. കരുണായ ഉപഗമനം, ന ലാഭാദിനിമിത്തം, പഞ്ഞായ അപഗമനം, ന വിരോധാദിനിമിത്തത്തി ഉപഗമനാപഗമനാനം നിരുപക്കിലേസതം വിഭാവേതി. ധമ്മികസുഖം നാമ അനവജ്ജസുഖം. ദേവാനം ഉപകാരബഹുലതാ ജനവിവിത്തതായ. പചുരജനവിവിത്തം ഹി റാനം ദേവാ ഉപസങ്കമിതബ്ബം മഞ്ഞത്തി. തദത്ഥപരിനിപ്ഫാദനത്തി ലോകത്ഥനിപ്ഫാദനം, ബുദ്ധകിച്ചസമ്പാദനത്തി അത്ഥോ. ഏവമാദിനാതി ആദി-സദ്ദേന ഉക്കട്ഠാകിത്തനതോ രൂപകായസ്സ അനുഗൃണ്ഹനം ദസ്സേതി, സുഭഗവനാദികിത്തനതോ ധമ്മകായസ്സ. തഥാ പുരിമേന പരാധീനകിരിയാകരണം, ദുതിയേന അത്താധീനകിരിയാകരണം. പുരിമേന വാ കരുണാകിച്ചം, ഇതരേന പഞ്ഞാകിച്ചം. പുരിമേന ചസ്സ പരമായ അനുകമ്പായ സമന്നാഗമം, പച്ഛിമേന പരമായ ഉപേക്ഖായ സമന്നാഗമം ദീപേതി. ഭഗവാ ഹി സബ്ബസത്തേ പരമായ അനുകമ്പായ അനുകമ്പതി, ന ച തത്ത്വ സിനേഹദോസാനുപതിതോ പരമുപേക്ഖകഭാവതോ, ഉപേക്ഖകോ ച ന ച പരഹിതസുഖകരണേ അപ്പോസുക്കോ മഹാകാരുണികഭാവതോ.

തസ്സ മഹാകാരുണികതായ ലോകനാഥതാ, ഉപേക്ഖകതായ അത്തനാഥതാ. തഥാ ഹേസ ബോധിസത്തഭൂതോ മഹാകരുണായ സഞ്ചോദിതമാനസോ സകലലോകഹിതായ

ഉസ്താക്കമാപനോ മഹാഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ തദത്ഥനിപ്ഛാദനത്ഥം
പുണ്ണാണസമ്ഭാരേ സമ്പാദേന്തോ അപരിമിതം കാലം അനപ്തകം ദുക്ഖമനുഭോസി,
ഉപേക്ഖകതായ സമ്മാ പതിതേഹി ദുക്ഖേഹി ന വികമ്പി. തഥാ മഹാകാരുണികതായ
സംസാരാഭിമുഖതാ, ഉപേക്ഖകതായ തതോ നിബ്ബിന്ദനാ. തഥാ ഉപേക്ഖകതായ
നിബ്ബാനാഭിമുഖതാ, മഹാകാരുണികതായ തദധിഗമോ. തഥാ മഹാകാരുണികതായ
പരേസം അഭിംസാപനം, ഉപേക്ഖകതായ സയം പരേഹി അഭായനം.
മഹാകാരുണികതായ പരം രക്ഖതോ അത്തനോ രക്ഖണം, ഉപേക്ഖകതായ അത്താനം
രക്ഖതോ പരേസം രക്ഖണം. തേനസ്സ അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു
ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവോ സിദ്ധോ ഹോതി. തഥാ മഹാകാരുണികതായ സച്ചാധിട്ഠാനസ്സ
ചാഗാധിട്ഠാനസ്സ ച പാരിപൂരി, ഉപേക്ഖകതായ ഉപസമാധിട്ഠാനസ്സ പഞ്ചാധിട്ഠാനസ്സ
ച പാരിപൂരി. ഏവം പരിസുദ്ധാസയപയോഗസ്സ മഹാകാരുണികതായ
ലോകഹിതത്ഥമേവ രജ്ജസമ്പദാദിവസമ്പത്തിയാ ഉപഗമനം, ഉപേക്ഖകതായ തിണായപി
അമഞ്ഞമാനസ്സ തതോ അപഗമനം. ഇതി സുവിസുദ്ധഉപഗമാപഗമസ്സ മഹാകാരുണികതായ
ലോകഹിതത്ഥമേവ ദാനവസേന സമ്പത്തിനം പരിച്ചജ്ഞാ, ഉപേക്ഖകതായ ചസ്സ ഫലസ്സ
അത്തനോ അപച്ചാസീസനാ. ഏവം സമുദാഗമനതോ പട്ഠായ
അച്ഛരിയബ്ഭുതഗുണസമന്നാഗതസ്സ മഹാകാരുണികതായ പരേസം ഹിതസുഖത്ഥം
അതിദുക്കരകാരിതാ, ഉപേക്ഖകതായ കായമ്പി അനലംകാരിതാ.

തഥാ മഹാകാരുണികതായ ചരിമത്തഭാവേ ജിണ്ണാതുരമതദസ്സന്നേന
സഞ്ജാതസംവേഗോ, ഉപേക്ഖകതായ ഉളാരേസു ദേവഭോഗസദിസേസു ഭോഗേസു
നിരപേക്ഖോ മഹാഭിനീക്ഖമനം നിക്ഖമി. തഥാ മഹാകാരുണികതായ “കിച്ഛം വതായം
ലോകോ ആപനോ”തിആദിനാ (ദ്വീ നീ ൨.൫൭; സം നീ ൨.൪, ൧൦) കരുണാമുഖേനേവ
വിപസ്സനാരമ്ഭോ , ഉപേക്ഖകതായ ബുദ്ധഭൂതസ്സ സത്ത സത്താഹാനി
വിവേകസുഖേനേവ വിതിനാമനം. മഹാകാരുണികതായ ധമ്മഗമ്ഭീരതം പച്ചവേക്ഖിത്വാ
ധമ്മദേസനായ അപ്പോസുക്കതം ആപജ്ജിത്വാപി മഹാബ്രഹ്മുനോ അജ്ജേയസനാപദേസേന
ഓകാസകരണം, ഉപേക്ഖകതായ പഞ്ചവഗ്ഗിയാദി വേണേയ്യാനം
അനനുരൂപസമുദാചാരേപി അനഞ്ഞമാഭാവോ. മഹാകാരുണികതായ കത്ഥചി
പടിഛാതാഭാവേനസ്സ സബ്ബത്ഥ അമിത്തസഞ്ചായ അഭാവോ, ഉപേക്ഖകതായ കത്ഥചിപി
അനുരോധാഭാവേന സബ്ബത്ഥ സിന്ധേഹസമ്പവാഭാവോ. മഹാകാരുണികതായ ഗാമാദീനം
ആസന്നട്ഠാനേ വസന്തസ്സപി ഉപേക്ഖകതായ അരഞ്ഞട്ഠാനേ ഏവ വിഹരണം. തേന
വുത്തം “പുരിമേന ചസ്സ പരമായ അനുകമ്പായ സമന്നാഗമം, പച്ഛിമേന പരമായ
ഉപേക്ഖായ സമന്നാഗമം ദീപേതീ”തി.

തന്തി “തത്രാ”തി പദം. ദേസകാലപരിദീപനന്തി യേ ദേസകാലാ ഇധ
വിഹരണകിരിയാവിസേസനഭാവേന വുത്താ, തേസം പരിദീപനന്തി ദസ്സേന്തോ “യം
സമയം...പേ...ദീപേതീ”തി ആഹ. തം-സദ്ദോ ഹി വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ പടിനിദേസോ, തസ്മാ
ഇധ കാലസ്സ, ദേസസ്സ വാ പടിനിദേസോ ഭവിതും അരഹതി, ന അഞ്ഞസ്സ. അയം താവ
തത്ര-സദ്ദസ്സ പടിനിദേസഭാവേ അത്ഥവിഭാവനാ. യസ്മാ പന ഞാദിസേസു ഠാനേസു തത്ര-
സദ്ദോ ധമ്മദേസനാവിസിട്ഠം ദേസം കാലഞ്ച വിഭാവേതി, തസ്മാ വുത്തം
“ഭാസിതബ്ബയുത്തേ വാ ദേസകാലേ ദീപേതീ”തി. തേന തത്രാതി യത്ഥ ഭഗവാ ധമ്മദേസനത്ഥം
ഭിക്ഖു ആലപി അഭാസി, താദിസേ ദേസേ, കാലേ വാതി അത്ഥോ. ന ഹീതിആദിനാ
തമേവത്ഥം സമത്ഥേതി. നനു ച യത്ഥ റിതോ ഭഗവാ “അകാലോ ഖോ താവാ”തിആദിനാ
ബാഹിയസ്സ ധമ്മദേസനം പടിക്ഖിപി, തത്ഥേവ അന്തരവിമിയം റിതോ തസ്സ ധമ്മം
ദേസേതീതി? സച്ചമേതം, അദേസേതബ്ബകാലേ അദേസനായ ഇദം ഉദാഹരണം. തേനേവാഹ
“അകാലോ ഖോ താവാ”തി. യം പന തത്ഥ വുത്തം “അന്തരഘരം പവിട്ഠമ്ഹാ”തി (ഉദാ-
൧൦), തമ്പി തസ്സ അകാലഭാവസ്സേവ പരിയായേന ദസ്സനത്ഥം വുത്തം. തസ്സ ഹി തദാ
അദ്ധാനപരിസ്സമേന രൂപകായേ അകമ്മഞ്ഞതാ അഹോസി, ബലവപിതിവേഗേന
നാമകായേ, തദുഭയസ്സ വൂപസമം ആഗമേന്തോ പപഞ്ചപരിഹാരത്ഥം ഭഗവാ “അകാലോ
ഖോ”തി പരിയായേന പടിക്ഖിപി. അദേസേതബ്ബദേസേ അദേസനായ പന ഉദാഹരണം
“അഥ ഖോ ഭഗവാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമുലേ നിസീദി (സം നീ

൨.൧൫൪), വിഹാരതോ നിക്ഖമിത്വാ വിഹാരപച്ഛായായം പഞ്ഞത്തേ ആസണേ നിസിദീ"തി (ദീം നിം ൧.൩൬൩) ച ഏവമാദികം ഇയ ആദി-സദ്രേണ സങ്ഗഹിതം.

“അഥ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ, ബാലോ ഇയ പുണ്ണേ രസാദോ ഇയ പാപാനി കമ്മാനി കരിത്വാ”തിആദീസു (൧ം നിം ൩.൨൫൧) പദപൂരണമത്തേ ഖോ-സദ്രോ, “ദുക്ഖം ഖോ അഗാരവോ വിഹരതി അപ്പതിസ്സോ”തിആദീസു (അം നിം ൪.൨൧) അവധാരണേ, “കിത്താവതാ നു ഖോ, ആവുസോ, സത്ഥു പവിവിത്തസ്സ വിഹരതോ സാവകാ വിവേകം നാനുസിക്ഖന്തീ”തിആദീസു (൧ം നിം ൧.൩൧) ആദികാലത്ഥേ. വാക്യാരമ്ഭേതി അത്ഥോ. തത്ഥ പദപൂരണേണ വചനാലങ്കാരമത്തം കതം ഹോതി, ആദികാലത്ഥേണ വാക്യസ്സ ഉപത്താസമത്തം, അവധാരത്ഥേണ പന നിയമദസ്സനം, തസ്മാ ആമന്തേസി ഏവാതി ആമന്തേ നിയമോ ദസ്സിതോ ഹോതീതി.

“ഭഗവാതി ലോകഗരുദീപന”ന്തി കസ്മാ വുത്തം, നനു പുണ്ണേപി ഭഗവാ-സദസ്സ അത്ഥോ വുത്തോതി? യദിപി പുണ്ണേ വുത്തോ, തം പനസ്സ യമാവുത്തേ റാണേ വിഹരണകിരിയായ കത്തുവിസേസദസ്സനത്ഥം കതം, ന ആമന്തനകിരിയായ, ഇയ പന ആമന്തനകിരിയായ, തസ്മാ തദത്ഥം പുന “ഭഗവാ”തി പാളിയം വുത്തന്തി തസ്സത്ഥം ദസ്സേതും “ഭഗവാതി ലോകഗരുദീപന”ന്തി ആഹ. കമാസവനയുത്തപുഗ്ഗലവചനന്തി വക്ഖമാനായ മൂലപരിയായദേസനായ സവനയോഗ്യപുഗ്ഗലവചനം. ചതുസുപി പരിസാസു ഭിക്ഖു ഏവ ഏദിസാനം ദേസനാനം വിസേസേണ ഭാജനഭൂതാ, ഇതി സാതിസയസാസനസമ്പടിഗാഹകഭാവദസ്സനത്ഥം ഇയ ഭിക്ഖുഗഹണന്തി ദസ്സേതാ ഇദാനി സദുത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ ഭിക്ഖകോതിഭിക്ഖുതി ഭിക്ഖനയമ്മതായ ഭിക്ഖുതി അത്ഥോ. ഭിക്ഖാചരിയം അജ്ജുപഗതോതി ബുദ്ധാദീഹിപി അജ്ജുപഗതം ഭിക്ഖാചരിയം ഉണ്ഛരാചരിയം അജ്ജുപഗതത്താ അനുട്ഠിത്താ ഭിക്ഖു. യോ ഹി കോചി അപ്പം വാ മഹന്തം വാ ഭോഗക്ഖന്ധം പഹായ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതോ, സോ കസിഗോരക്ഖാദീഹി ജീവികാകപ്പനം ഹിത്വാ ലിങ്ഗസമ്പടിച്ചനേണേവ ഭിക്ഖാചരിയം അജ്ജുപഗതത്താ ഭിക്ഖു, പരപടിബദ്ധജീവികത്താ വാ വിഹാരമജ്ജേ കാജഭത്തം ഭുജ്ജമാനോപി ഭിക്ഖാചരിയം അജ്ജുപഗതോതി ഭിക്ഖു, പിണ്ഡിയാലോപഭോജനം നിസ്സായ പബ്ബജായ ഉസ്സാഹജാതത്താ വാ ഭിക്ഖാചരിയം അജ്ജുപഗതോതി ഭിക്ഖുതി ഏവന്തേ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ആദിനാ നയേനാതി “ഭിന്നപടയരോതി ഭിക്ഖു, ഭിന്ദതി പാപകേ അകുസലേ യമ്മേതി ഭിക്ഖു, ഭിന്നത്താ പാപകാനം അകുസലാനം യമ്മാനം ഭിക്ഖു”തിആദിനാ വിഭങ്ഗേ (വിഭം ൫൧൦) ആഗതനയേന. ഞാപനേതി അവബോധനേ, പടിവേദനേതി അത്ഥോ.

ഭിക്ഖനസീലതാതിആദീസു ഭിക്ഖനസീലതാ ഭിക്ഖനേണ ആജീവനസീലതാ, ന കസിവണിജ്ജാദീഹി ആജീവനസീലതാ. ഭിക്ഖനയമ്മതാ “ഉദിസ്സ അരിയാ തിട്ഠന്തീ”തി (പടിം ൧൦ ൧൫൩; മിം പം ൪.൫.൩) ഏവം വുത്തഭിക്ഖനസഭാവതാ, ന സമഭാവനാകോഹത്തസഭാവതാ. ഭിക്ഖനേ സാധുകാരിതാ “ഉത്തിട്ഠേ നപ്പമജ്ജേയ്യാ”തി (ധം പം ൧൬൮) വചനം അനുസ്സരിത്വാ തത്ഥ അപ്പമജ്ജനാ. അഥ വാ സീലം നാമ പകതിസഭാവോ, ഇയ പന തദധിട്ഠാനം. യമ്മോതി വതം. അപരേ പന “സീലം നാമ വതസമാദാനം, യമ്മോ നാമ പവേണീആഗതം ചാരിത്തം, സാധുകാരിതാതി സക്കച്ചകാരിതാ ആദരകിരിയാ”തി വണ്ണേന്തി. ഹീനാധികജനസേവിതന്തി യേ ഭിക്ഖുഭാവേ റിതാപി ജാതിമദാദിവസേണ ഉദ്ധതാ ഉന്നളാ. യേ ച ഗിഹിഭാവേ പരേസു അത്ഥികഭാവന്തി അനുപഗതതായ ഭിക്ഖാചരിയം പരമകാപത്തതം മത്തന്തി, തേസം ഉഭയേസന്ധി യമാക്കമം “ഭിക്ഖവോ”തി വചനേണ ഹീനജനേഹി ദലിദ്ദേഹി പരമകാപത്തതം പത്തേഹി പരകുലേസു ഭിക്ഖാചരിയായ ജീവികം കപ്പേന്തേഹി സേവിതം വുത്തിം പകാസേന്തോ ഉദ്ധതഭാവനിഗ്ഗഹം കരോതി, അധികജനേഹി ഉളാരഭോഗവത്തിയകുലാദിതോ പബ്ബജിതേഹി ബുദ്ധാദീഹി ആജീവവിസോധനത്ഥം സേവിതം വുത്തിം പകാസേന്തോ ദീനഭാവനിഗ്ഗഹം കരോതീതി യോജേതബ്ബം. യസ്ഥാ “ഭിക്ഖവോ”തി വചനം ആമന്തനഭാവതോ അഭിമുഖീകരണം, പകരണതോ സാമത്ഥിയതോ

ച സുസ്തുസാജനനം സക്ഷസവനമനസികാരനിയോജനഞ്ച ഹോതി. തസ്മാ തമത്ഥം ദസ്തേന്തോ “ഭിക്ഖവോതി ഇമിനാ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ സാധുകസവനമനസികാരേതി സാധുകസവനേ സാധുകമനസികാരേ ച. കഥം പന പവത്തിതാ സവനാദയോ സാധുകം പവത്തിതാ ഹോന്തിതി? “അദ്ധാ ഇമായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സകലസാസനസമ്പത്തി ഹത്ഥഗതാ ഭവിസ്സതീ”തി ആദരഗാരവയോഗേന, കഥാദീസു അപരിഭവനാദിനാ ച. വുത്തം ഹി “പഞ്ചഹി, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ സുണന്തോ സദ്ധമ്മം ഭണ്ണോ നിയാമം ഓക്കമിതും കൂസലേസു ധമ്മേസു സമ്മത്തം. കതമേഹി പഞ്ചഹി? ന കഥം പരിഭോതി, ന കഥികം പരിഭോതി, ന അത്താനം പരിഭോതി, അവിക്ഖിത്തചിത്തോ ധമ്മം സുണാതി ഏകഗ്ഗചിത്തോ, യോനിസോ ച മനസി കരോതി. ഇമേഹി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ സുണന്തോ സദ്ധമ്മം ഭണ്ണോ നിയാമം ഓക്കമിതും കൂസലേസു ധമ്മേസു സമ്മത്ത”ന്തി (അ° നി° ൫.൧൫൧). തേനേവാഹ “സാധുകസവനമനസികാരായത്താ ഹി സാസനസമ്പത്തി”തി. സാസനസമ്പത്തി നാമ സീലാദിനിപ്ഫത്തി.

പഠമം ഉപ്പന്നത്താ അധിഗമവസേന. സത്ഥുചരിയാനുവിധായകത്താ സീലാദിഗുണാനുട്ഠാനേന. തിണ്ണം യാനാനം വസേന അനുയമ്മപടിപത്തിസബ്ഭാവതോ സകലസാസനപടിഗ്ഗാഹകത്താ. സന്തികത്താതി സമീപഭാവതോ. സന്തികാവചരത്താതി സബ്ബകാലം സമ്പയുത്തഭാവതോ. യമാനുസിട്ഠന്തി അനുസാസനിഅനുരൂപം, അനുസാസനിം അനവസേസതോ പടിഗ്ഗഹേതാതി അത്ഥോ. ഏകച്ചേ ഭിക്ഖുയേവ സന്ധായാതി യേ സുത്തപരിയോസാനേ “തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ ഭാസിതം അഭിനന്ദു”ന്തി വുത്താ പഞ്ചസതാ ബ്രാഹ്മണപഞ്ചജിതാ, തേ സന്ധായ.

പുണ്ണേ സബ്ബപരിസന്ധാരണത്തേപി ഭഗവതോ ധമ്മദേസനായ “ജേട്ഠസേട്ഠാ”തിആദിനാ ഭിക്ഖുനം ഏവ ആമന്തനേ കാരണം ദസ്തേന്താ ഇദാനി ഭിക്ഖു ആമന്തേതാവ ധമ്മദേസനായ പയോജനം ദസ്തേന്തും “കിമത്ഥം പന ഭഗവാ”തി ചോദനം സമുട്ഠാപേസി. തത്ഥ അത്തം ചിന്തേന്താതി അത്തവിഹിതാ. വിക്ഖിത്തചിത്താതി അസമാഹിതചിത്താ. ധമ്മം പച്ചവേക്ഖന്താതി തദാ ഹിയോ തതോ പരദിവസേസു വാ സുതധമ്മം പതി പതി മനസാ അവേക്ഖന്താ. ഭിക്ഖു ആമന്തേതാ ധമ്മേ ദേസിയമാനേ ആദിതോ പട്ഠായ ദേസനം സല്ലക്ഖേതും സക്കോന്തിതി ഇമമേവത്ഥം ബൃതിരേകമുഖേന ദസ്തേന്തും “തേ അനാമന്തേതാ”തിആദി വുത്തം.

ഭിക്ഖവോതിതി ച സന്ധിവസേന ഇ-കാരലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ “ഭിക്ഖവോ ഇതി”തി. അയം ഹി ഇതി-സദ്ദോ ഹേതു-പരിസമാപനാദിപദത്ഥവിപരിയായ- പകാരാവധാരണനിദസ്സനാദിഅനേകത്ഥപ്പഭേദോ. തഥാ ഹേസ “രുപ്പതിതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, തസ്മാ ‘രുപ’ന്തി വുച്ചതി”തിആദീസു (സം° നി° ൩.൧൯) ഹേതുഅത്ഥേ ദിസ്സതി; “തസ്മാ തിഹ മേ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മദായാദാ ഭവഥ, മാ ആമിസദായാദാ, അത്ഥി മേ തുമ്പേസു അനുകന്ധാ ‘കിന്തി മേ സാവകാ ധമ്മദായാദാ ഭവേയ്യും, നോ ആമിസദായാദാ’തി”ആദീസു പരിസമാപനേ; “ഇതി വാ, ഇതി ഏവരുപാ നച്ചഗീതവാദിതവിസൂകദസ്സനാ പടിവിരതോ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൧.൧൩) ആദിഅത്ഥേ; “മാഗണ്ഠിയോതി തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ സബ്ബാ സമഞ്ഞാ പഞ്ഞത്തി വോഹാരോ നാമം നാമകമ്മം നാമധേയ്യം നിരുത്തി ബൃഞ്ജനമഭിലാപോ”തിആദീസു (മഹാ° നി° ൧൩) പദത്ഥവിപരിയായേ; “ഇതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സപ്പടിഭയോ ബാലോ, അപ്പടിഭയോ പണ്ഡിതോ, സഉപദുവോ ബാലോ, അനുപദുവോ പണ്ഡിതോ, സഉപസഗ്ഗോ ബാലോ, അനുപസഗ്ഗോ പണ്ഡിതോ”തിആദീസു (മ° നി° ൩.൧൨൪) പകാരേ; “അത്ഥി ഇദപ്പച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഇതി പൂട്ഠേന സതാ, ആനന്ദ, അത്ഥിതിസ്സ വചനീയം, കിം പച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഇതി ചേ വദേയ്യ, ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഇച്ചസ്സ വചനീയ”ന്തിആദീസു (ദീ° നി° ൨.൯൬) അവധാരണേ; “സബ്ബമത്ഥിതി ഖോ, കച്ചാന, അയമേകോ അന്തോ, സബ്ബം നത്ഥിതി ഖോ, കച്ചാന, അയം ദുതിയോ അന്തോ”തിആദീസു (സം° നി° ൨.൧൫) നിദസ്സനേ. ഇധാപി നിദസ്സനേവ ദട്ഠഞ്ചോ. ഭിക്ഖവോതി ഹി ആമന്തിതാകാരോ, തമേസ ഇതി-സദ്ദോ നിദസ്സേതി “ഭിക്ഖവോതി ആമന്തേസീ”തി. ഇമിനാ നയേന “ഭദ്രന്തേ”തിആദീസുപി യഥാരഹം ഇതി-സദ്ദസ്സ അത്ഥോ

വേദിതബ്ബോ. പുബ്ബേ “ഭഗവാ ആമന്തേസീ”തി വുത്തത്താ “ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസു”തി ഇയ “ഭഗവതോ”തി സാമിവചനം ആമന്തനമേവ സമ്ബന്ധിഅന്തരം അപേക്ഖതീതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന “ഭഗവതോ ആമന്തനം പടിഅസ്സോസു”തി വുത്തം. “ഭഗവതോ”തി പന ഇദം പടിസ്സവസമ്ബന്ധനേന സമ്പദാനവചനം യഥാ “ദേവദത്തസ്സ പടിസ്സുണോതീ”തി.

യം നിദാനം ഭാസിതത്തി സമ്ബന്ധോ. ഏത്ഥാഹ - കിമത്ഥം പന ധമ്മവിനയസങ്ഗഹേ കരിയമാനേ നിദാനവചനം, നനു ഭഗവതാ ഭാസിതവചനസ്സേവ സങ്ഗഹോ കാതബ്ബോതി? വുച്ചതേ - ദേസനായ റിതിഅസമ്മോസസദ്ധേയുഭാവസമ്പാദനത്ഥം. കാലദേസദേസകനിമിത്തപരിസാപദേസേഹി ഉപനിബന്ധിത്വാ റപിതാ ഹി ദേസനാ ചിരട്ഠിതികാ ഹോതി അസമ്മോസധമ്മാ സദ്ധേയ്യാ ച, ദേസകാലകത്തുസോതുനിമിത്തേഹി ഉപനിബദ്ധോ വിയ വോഹാരവിനിച്ഛയോ. തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ മഹാകസ്സപേന “മൂലപരിയായസുത്തം ആവുസോ, ആനന്ദ, കത്ഥ ഭാസിത”തിആദിനാ ദേസാദിപുച്ഛാസു കതാസു താസം വിസ്സജ്ജനം കരോന്തേന ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന “ഏവം മേ സുത”തിആദിനാ ഇമസ്സ സുത്തസ്സ നിദാനം ഭാസിതം. അപിച സത്ഥുസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. തമാഗതസ്സ ഹി ഭഗവതോ പുബ്ബരചനാനുമാനാഗമതക്കാഭാവതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി . ന ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പുബ്ബരചനാദീഹി അത്ഥോ അത്ഥി സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണചാരതായ ഏകപ്പമാണത്താ ച ത്തേയ്യധമ്മേസു. തമാ ആചരിയമുട്ഠിധമ്മമച്ഛരിയസാസനസാവകാനുരോധാഭാവതോ വീണാസവഭാവസിദ്ധി. ന ഹി സബ്ബസോ വീണാസവസ്സ തേ സമ്ഭവന്തീതി സുവിസുദ്ധസ്സ പരാനുഗൃഹപ്പവത്തി. ഏവം ദേസകസംകിലേസഭൂതാനം ദിട്ഠിസീലസമ്പദാദൃസകാനം അവിജ്ജാതണ്ഹാനം അച്ചന്താഭാവസംസുചകേഹി ഞാണസമ്പദാപഹാനസമ്പദാഭിബ്ബഞ്ജകേഹി ച സമ്ബുദ്ധവിസുദ്ധഭാവേഹി പുരിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധി, തതോ ഏവ ച അന്തരായികനിയ്യാനികധമ്മേസു സമ്മോഹാഭാവസിദ്ധിതോ പച്ഛിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധിതി ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ജസമന്നാഗമോ അത്തഹിതപരഹിതപടിപത്തി ച നിദാനവചനേന പകാസിതാ ഹോതി തത്ഥ തത്ഥ സമ്പത്തപരിയായ അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം റാനുപ്പത്തികപടിഭാനേന ധമ്മദേസനാദീപനതോ, ഇയ പന പഥവിആദീസു വത്ഥുസു പുമുജ്ജനാനം പടിപത്തിവിഭാഗവത്ഥാപകദേസനാദീപനതോതി യോജേതബ്ബം. തേന വുത്തം “സത്ഥുസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചന”തി.

തമാ സാസനസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. ഞാണകരുണാപരിഗൃഹിതസബ്ബകിരിയസ്സ ഹി ഭഗവതോ നത്ഥി നിരത്ഥികാ പടിപത്തി, അത്തഹിതത്ഥാ വാ. തസ്ഥാ പരേസം ഏവ അത്ഥായ പവത്തസബ്ബകിരിയസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സകലമ്പി കായവചിമനോകമ്മം യഥാപവത്തം വുച്ചമാനം ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി യഥാരഹം സത്താനം അനുസാസനട്ഠേന സാസനം, ന കബ്ബരചനാ, തയിദം സത്ഥുചരിതം കാലദേസദേസകപരിസാപദേസേഹി സദ്ധിം തത്ഥ തത്ഥ നിദാനവചനേഹി യഥാരഹം പകാസീയതി, ഇയ പന “പഥവിയാദീസു വത്ഥുസു”തി സബ്ബം പുരിമസദിസമേവ. തേന വുത്തം “സാസനസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചന”തി. അപിച സത്ഥുനോ പമാണഭാവപ്പകാസനേന സാസനസ്സ പമാണഭാവദസ്സനത്ഥം നിദാനവചനം, തഞ്ച ദേസകപ്പമാണഭാവദസ്സനം ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന “ഭഗവാ”തി ച ഇമിനാ പദേന വിഭാവിതത്തി വേദിതബ്ബം. “ഭഗവാ”തി ഇമിനാ തമാഗതസ്സ രാഗദോസമോഹാദിസബ്ബകിലേസമലദുച്ഛരിതാദിദോസപ്പഹാനദീപനേന വചനേന അനഞ്ഞസാധാരണസുപരിസുദ്ധഞാണകരുണാദിഗുണവിസേസയോഗപരിദീപനേന തതോ ഏവ സബ്ബസത്തുത്തമഭാവദീപനേന അയമത്ഥോ സബ്ബമാ പകാസിതോ ഹോതീതി ഇദമേത്ഥ നിദാനവചനപ്പയോജനസ്സ മുഖമത്തദസ്സനം.

അബ്ഭന്തരനിദാനവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സുത്തനിക്ഖേപവണ്ണനാ

നിക്ഖിത്തസ്സാതി ദേസിതസ്സ. ദേസനാപി ഹി ദേസേതബ്ബസ്സ സീലാദിഅത്ഥസ്സ വിനേയ്യസന്താനേസു നിക്ഖിപനതോ “നിക്ഖേപോ”തി വുച്ചതി. സുത്തനിക്ഖേപം

വിചാരേന്ധാ വുച്ചമാനാ പാകടാ ഹോതീതി സാമന്തത്തോ ഭഗവതോ ദേസനാസമുട്ഠാനസ്സ വിഭാഗം ദസ്സേതാ “ഏതമായം ദേസനാ ഏവംസമുട്ഠാനാ”തി ദേസനായ സമുട്ഠാനേ ദസ്സിതേ സുത്തസ്സ സമ്മദേവ നിദാനപരിജാനന്നേ വണ്ണനായ സുവിഞ്ഞ്ഞയുത്താ വുത്തം. ഏവഞ്ഹി “അസ്സുതവാ ഭിക്ഖവേ പുമുജ്ജനേ”തിആദിനാ, “യോപി സോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു അരഹം ഖിണാസവോ”തിആദിനാ (മ് നി് മ.വ), “തമാഗതോപി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തിആദിനാ (മ് നി് മ.മവ) ച പവത്തദേസനാ അനുസന്ധിദസ്സനസുഖതായ സുവിഞ്ഞ്ഞയു ചോതി. തത്ഥ യഥാ അന്നേകസതഅന്നേകസഹസ്സഭോനിപി സുത്തന്താനി സംകിലേസഭാഗിയാദിപധാനനയവസേന സോളസവിധതം നാതിവത്തന്തി, ഏവം അത്തജ്ജ്യാസയാദിസുത്തനിക്ഖേപവസേന ചതുബ്ബിധഭാവന്തി ആഹ “ചത്താരോ ഹി സുത്തനിക്ഖേപാ”തി.

ഏതഥ ച യഥാ അത്തജ്ജ്യാസയസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിയാ ച പരജ്ജ്യാസയപുച്ഛാഹി സദ്ധിം സംസഗ്ഗഭേദോ സമ്ഭവതി “അത്തജ്ജ്യാസയോ ച പരജ്ജ്യാസയോ ച, അത്തജ്ജ്യാസയോ ച പുമുച്ഛാവസികോ ച, അട്ഠുപ്പത്തികോ ച പരജ്ജ്യാസയോ ച, അട്ഠുപ്പത്തികോ ച പുമുച്ഛാവസികോ ചാ”തി അജ്ജ്യാസയപുച്ഛാനുസന്ധിസബ്ഭാവതോ, ഏവം യദിപി അട്ഠുപ്പത്തിയാ അത്തജ്ജ്യാസയേനപി സംസഗ്ഗഭേദോ സമ്ഭവതി, അത്തജ്ജ്യാസയാദിഹി പന പൂരതോ റിതേഹി അട്ഠുപ്പത്തിയാ സംസഗ്ഗോ നത്ഥീതി നയിധ നിരവസേസോ വിത്ഥാരനയോ സമ്ഭവതീതി “ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാ”തി വുത്തം, തദന്തോഗധത്താ വാ സമ്ഭവന്താനം സേസനിക്ഖേപാനം മൂലനിക്ഖേപവസേന ചത്താരോവ ദസ്സിതാ. തമാദസ്സനഞ്ചേതഥ അയം സംസഗ്ഗഭേദോ ഗഹേതഞ്ചോതി.

തത്രായം വചനത്ഥോ - നിക്ഖിപീയതീതി നിക്ഖേപോ, സുത്തം ഏവ നിക്ഖേപോ സുത്തനിക്ഖേപോ. അഥ വാ നിക്ഖിപനം നിക്ഖേപോ, സുത്തസ്സ നിക്ഖേപോ സുത്തനിക്ഖേപോ, സുത്തദേസനാതി അത്ഥോ. അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ അത്തജ്ജ്യാസയോ, സോ അസ്സ അത്ഥി കാരണഭൂതോതി അത്തജ്ജ്യാസയോ. അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ ഏതസ്സാതി വാ അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരജ്ജ്യാസയേപി ഏസേവ നയോ. പുമുച്ഛായ വസോ പുമുച്ഛാവസോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി പുമുച്ഛാവസികോ. സുത്തദേസനാവത്ഥുഭൂതസ്സ അത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തി അത്ഥുപ്പത്തി, അത്ഥുപ്പത്തിയേവ അട്ഠുപ്പത്തി തമ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്ഥാ. സാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി അട്ഠുപ്പത്തികോ. അഥ വാ നിക്ഖിപീയതി സുത്തം ഏതേനാതി സുത്തനിക്ഖേപോ, അത്തജ്ജ്യാസയാദി ഏവ. ഏതസ്മിം പന അത്തവികപ്പേ അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരേസം അജ്ജ്യാസയോ പരജ്ജ്യാസയോ. പുമുച്ഛീയതീതി പുമുച്ഛാ, പുമുച്ഛിതഞ്ചോ അത്ഥോ. പുമുച്ഛനവസേന പവത്തം ധമ്മപടിഗാഹകാനം വചനം പുമുച്ഛാവസികം, തദേവ നിക്ഖേപ-സദ്ദാപേക്ഖായ പുമുച്ഛിഗ്ഗവസേന “പുമുച്ഛാവസികോ”തി വുത്തം. തഥാ അട്ഠുപ്പത്തി ഏവ അട്ഠുപ്പത്തികോതി ഏവഞ്ചേതഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

അപിചേതഥ പരേസം ഇന്ദ്രിയപരിപാകാദികാരണനിരപേക്ഖത്താ അത്തജ്ജ്യാസയസ്സ വിസും സുത്തനിക്ഖേപഭാവോ യുത്തോ കേവലം അത്തനോ അജ്ജ്യാസയേനേവ ധമ്മതന്തിംപനത്ഥം പവത്തിതദേസനത്താ. പരജ്ജ്യാസയപുമുച്ഛാവസികാനം പന പരേസം അജ്ജ്യാസയപുമുച്ഛാനം ദേസനാപവത്തിഹേതുഭൂതാനം ഉപ്പത്തിയം പവത്തിതാനം കമ്മട്ഠുപ്പത്തിയം അനവരോധോ, പുമുച്ഛാവസികഅട്ഠുപ്പത്തികാനം വാ പരജ്ജ്യാസയാനുരോധേന പവത്തികാനം കഥം പരജ്ജ്യാസയേ അനവരോധോതി? ന ചോദേതഞ്ചേതഥ. പരേസഞ്ഹി അഭിനിഹാരപരിപുമുച്ഛാദിവിനിമുത്തസ്സേവ സുത്തദേസനാകാരണുപ്പാദസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിഭാവേന ഗഹിതത്താ പരജ്ജ്യാസയപുമുച്ഛാവസികാനം വിസും ഗഹണം. തഥാ ഹി ബ്രഹ്മജാല (ഭീ് നി് മ.മ) ധമ്മദായാദസുത്താദിനം (മ് നി് മ.വൺ) വണ്ണാവണ്ണആമിസുപ്പാദാദിദേസനാനിമിത്തം “അട്ഠുപ്പത്തി”തി വുച്ചതി. പരേസം പുമുച്ഛം വിനാ അജ്ജ്യാസയം ഏവ നിമിത്തം കത്ഥാ ദേസിതോ പരജ്ജ്യാസയോ, പുമുച്ഛാവസേന ദേസിതോ പുമുച്ഛാവസികോതി പാകടോയമത്ഥോതി.

അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ കമേസി യമ്മതന്തിപനത്ഥന്തി ദിട്ഠംബം.
സമ്മപ്പയാനസുത്തന്തഹാരകോതി അനുപുണ്ണേന നിക്ഖിത്താനം സംയുത്തകേ
സമ്മപ്പയാനപടിസംയുത്താനം സുത്താനം ആവളി. തമാ ഇദ്ധിപാദഹാരകാദയോ.

വിമുത്തിപരിപാചനീയാ യമ്മാ സദ്ധിന്ദിയാദയോ. അജ്ഞാസയന്തി അധിമുത്തിം.
ഖന്തിന്തി ദിട്ഠിനിജ്ഞാതകഖന്തിം. മനന്തി ചിത്തം. അഭിനിഹാരന്തി പണിയാനം.
ബുജ്ജന്തഭാവന്തി ബുജ്ജന്തസഭാവം, പടിവിജ്ജന്തനാകാരം വാ.

ഉപ്പന്നേ മാനേ നിക്ഖിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിനി തീണി ലിങ്ഗാനി.
നാമാദിനി ചത്താരിപദാനി. പമാദയോ സത്ത വിഭത്തിയോ. മുഞ്ചിത്വാ ന കിഞ്ചി കമേതി
സഭാവനിരുത്തിയാ തഥേവ പവത്തനതോ. ഗണ്ഠിഭൂതം പദം. യഥാ ഹി രുക്ഖസ്സ
ഗണ്ഠിട്ഠാനം ദുബ്ബിനിബ്ബേധം ദുത്തച്ഛിതഞ്ച ഹോതി, ഏവമേവം യം പദം അത്ഥതോ
വിവരിതും ന സക്കാ, തം “ഗണ്ഠിപദ”ന്തി വുച്ചതി. അനുപഹച്ചാതി അനുദ്ധരിത്വാ.

യേന യേന സമ്ബന്ധം ഗച്ഛതി, തസ്സ തസ്സ അനവസേസതം ദീപേതീതി ഇമിനാ ഇമസ്സ സബ്ബ-
സദസ്സ സപ്പദേസതം ദസ്സേതി. സബ്ബ-സദോ ഹി സബ്ബസബ്ബം പദേസസബ്ബം ആയതനസബ്ബം
സക്കായസബ്ബന്തി ചതുസു വിസയേസു ദിട്ഠപ്പയോഗോ. തമാ ഹേസ “സബ്ബേ യമ്മാ
സബ്ബാകാരേണ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണമുഖേ ആപാമമാഗച്ഛന്തി”തിആദിസു (മഹാനിം
൧൫൬; ചുളനിം ൮൫; പടിം മം ൩.൬) സബ്ബസബ്ബസ്ഥിം ആഗതോ. “സബ്ബേസം വോ,
സാരിപുത്ത, സുഭാസിതം പരിയായേനാ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൩൪൫) പദേസസബ്ബസ്ഥിം.
“സബ്ബം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദേസേസ്സാമി...പേ... ചക്ഖുഞ്ചേവ രൂപാ ച...പേ... മനോ ചേവ
യമ്മാ ചാ”തി (സം നിം ൪.൨൩) ഏത്ഥ ആയതനസബ്ബസ്ഥിം. “സബ്ബം സബ്ബതോ
സഞ്ജാനാതീ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൫) സക്കായസബ്ബസ്ഥിം. തത്ഥ സബ്ബസബ്ബസ്ഥിം
ആഗതോ നിപ്പദേസോ, ഇതരേസു തീസുപി ആഗതോ സപ്പദേസോ, ഇധ പന
സക്കായസബ്ബസ്ഥിം വേദിതബ്ബോ. തമാ ഹി വക്ഖതി “സക്കായപരിയാപന്നാ പന
തേഭൂമകയമ്മാവ അനവസേസതോ വേദിതബ്ബാ”തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൧
സുത്തനിക്ഖേപവണ്ണനാ).

സച്ചേസൂതി അരിയസച്ചേസു. ഏതേ ചതുരോ യമ്മാതി ഇദാനി വുച്ചമാനേ സച്ചാദികേ
ചത്താരോ യമ്മേ സന്ധായ വദതി. തത്ഥ സച്ചന്തി വചിസച്ചം. റിതീതി വീരിയം, “ധിതീ”തി
വാ പാഠോ, സോ ഏവത്ഥോ. ചാഗോതി അലോഭോ. ദിട്ഠം സോ അതിവത്തതീതി യസ്ഥിം
ഏതേ സച്ചാദയോ യമ്മാ ഉപലബ്ഭന്തി, സോ ദിട്ഠം അത്തനോ അമിത്തം അതിക്കമതി,
ന തസ്സ ഹത്ഥതം ഗച്ഛതി, അഥ ഖോ നം അഭിഭവതി ഏവാതി അത്ഥോ. സഭാവേ വത്തതി
അസഭാവയമ്മസ്സ കാരണാസമ്ഭവതോ. ന ഹി നിസ്സഭാവാ യമ്മാ കേനചി നിബ്ബത്തിയന്തി.
അത്തനോ ലക്ഖണം ധാരേന്തീതി യദിപി ലക്ഖണവിനിമുത്താ യമ്മാ നാമ നത്ഥി, തമാപി
യഥാ ദിട്ഠിതണ്ഹാപരികപ്പിതാകാരമത്താ അത്തസുഭസുഖസസ്സതാദയോ, പകതിയാദയോ,
ദബ്ബാദയോ, ജീവാദയോ, കായാദയോ ലോകവോഹാരമത്തസിദ്ധാ ഗഗണകുസുമാദയോവ
സച്ചികട്ഠപരമത്ഥതോ ന ഉപലബ്ഭന്തി, ന ഏവമേതേ, ഏതേ പന
സച്ചികട്ഠപരമത്ഥഭൂതാ ഉപലബ്ഭന്തി, തതോ ഏവ സത്താദിവിസേസവിരഹതോ
യമ്മമത്താ സഭാവവന്തോതി ദസ്സനത്ഥം “അത്തനോ ലക്ഖണം ധാരേന്തീ”തി വുത്തം .
ഭവതി ഹി ഭോഭാവേപി സുഖാവബോധനത്ഥം ഉപചാരമത്തസിദ്ധേന ഭേദേന നിദേസോ
യഥാ “സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി. ധാരീയന്തി വാ യഥാസഭാവതോ അവധാരീയന്തി
ഞായന്തീതി യമ്മാ, കക്ഖളഹുസനാദയോ.

അസാധാരണഹേതുച്ഛിതി അസാധാരണകാരണേ, സക്കായയമ്മേസു തസ്സ തസ്സ
ആവേണികപച്ചയേതി അത്ഥോ. കിം പന തന്തി? തണ്ഹാമാനദിട്ഠിയോ,
അവിജ്ജാദയോപി വാ. യഥേവ ഹി പഥവിആദിസു മഞ്ഞനാവത്ഥുസു ഉപ്പജ്ജമാനാ
തണ്ഹാദയോ മഞ്ഞനാ തേസം പവത്തിയാ മൂലകാരണം, ഏവം അവിജ്ജാദയോപി.
തമാ ഹി “അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ”തിആദിനാ “അപരിഞ്ഞാതം തസ്സാതി വദാമീ”തി (മം
നിം ൧.൨) “നന്ദി ദുക്ഖസ്സ മൂല”ന്തി (മം നിം ൧.൧൩) ച അന്വയതോ, “ഖയാ രാഗസ്സ...പേ...
വീതമോഹത്താ”തി ബൃതിരേകതോ ച തേസം മൂലകാരണഭാവോ വിഭാവിതോ.

പരിയായേതി ദേസേതബ്ബമത്ഥം അവഗമേതി ബോധയതീതി പരിയായോ, ദേസനാ. പരിയായതി അത്തനോ ഫലം പരിഗ്ഗഹേത്വാ വത്തതി തസ്സ വാ കാരണഭാവം ഗച്ഛതീതി പരിയായോ, കാരണം. പരിയായതി അപരാപരം പരിവത്തതീതി പരിയായോ, വാരോ. ഏവം പരിയായസദസ്സ ദേസനാകാരണവാരേസു പവത്തി വേദിതബ്ബാ. യമാരുതവസേന അഗ്ഗഹേത്വാ നിജാരേത്വാ ഗഹേതബ്ബത്ഥം നേയുത്ഥം. തേഭൂമകാ ധമ്മാവ അനവസേസതോ വേദിതബ്ബാ മഞ്ഞനാവത്ഥുഭൂതാനം സബ്ബേസം പഥവീആദിധമ്മാനം അധിപ്പേതത്താ.

കാരണദേസനന്തി കാരണാപനം ദേസനം. തം അത്ഥന്തി തം സബ്ബധമ്മാനം മൂലകാരണസഞ്ചാതം, കാരണദേസനാസഞ്ചാതം വാ അത്ഥം. തേനേവാഹ “തം കാരണം തം ദേസന”ന്തി. ഏകത്ഥമേതന്തി ഏതം പദഭയം ഏകത്ഥം. സാധു-സദോ ഏവ ഹി ക-കാരേണ വഡ്ഢേത്വാ “സാധുക”ന്തി വുത്തോ. തേനേവ ഹി സാധുസദസ്സ അത്ഥം വദന്തേന അത്ഥുദ്ധാരവസേന സാധുകസദോ ഉദാഹരോ. ധമ്മരൂപിതി പുണ്ണകാമോ. പണ്ണാണവാതി പണ്ണവാ. അദുബ്ബോതി അദുസകോ, അനുപഘാതകോതി അത്ഥോ. ഇധാപീതി ഇമസ്ഥിം മൂലപരിയായസുത്തേപി. അയന്തി സാധുകസദോ. ഏതേവ ദള്ഹികമ്മേതി സക്കച്ചകിരിയായം. ആണത്തിയന്തി ആണാപനേ. “സുണാഥ സാധുകം മനസി കരോമാ”തി ഹി വുത്തേ സാധുകസദേന സവനമനസികാരാനം സക്കച്ചകിരിയാ വിയ തദാണാപനസി വുത്തം ഹോതി. ആയാചനത്ഥതാ വിയ ചസ്സ ആണാപനത്ഥതാ വേദിതബ്ബാ.

ഇദാനേത്ഥ ഏവം യോജനാ വേദിതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. സോതിന്ദ്രിയവിക്ഖേപവാറണം സവനേ നിയോജനവസേന കിരിയന്തരപടിസേധനഭാവതോ, സോതം ഓദഹമാതി അത്ഥോ. മനിന്ദ്രിയവിക്ഖേപനിവാറണം അത്തചിന്താപടിസേധനതോ. പുരിമന്തി “സുണാഥ”തി പദം. ഏത്ഥാതി സുണാഥ, മനസി കരോമാ”തി പദഭയേ, ഏതസ്ഥിം വാ അധികാരേ. ബൃഞ്ജനവിപല്ലാസഗ്ഗാഹവാറണം സോതദ്വാരേ വിക്ഖേപപടിബാഹകത്താ. ന ഹി യാമാവതോ സുണ്ണസ്സ സദതോ വിപല്ലാസഗ്ഗാഹോ ഹോതി. അത്ഥവിപല്ലാസഗ്ഗാഹവാറണം മനിന്ദ്രിയവിക്ഖേപപടിബാഹകത്താ. ന ഹി സക്കച്ചം ധമ്മം ഉപധാരേത്തസ്സ അത്ഥതോ വിപല്ലാസഗ്ഗാഹോ ഹോതി. ധമ്മസ്സവനേ നിയോജേതി സുണാഥാതി വിദഹനതോ. ധാരണ്ണുപപരിക്ഖാസൂതി ഉപപരിക്ഖഗ്ഗഹണേന തുലനതീരണാദികേ ദിട്ഠിയാ ച സുപ്പടിവേധം സഞ്ജഹാതി.

സബൃഞ്ജനോതി ഏത്ഥ യഥാധിപ്പേതമത്ഥം ബൃഞ്ജയതീതി ബൃഞ്ജനം, സഭാവനിരുത്തി. സഹ ബൃഞ്ജനേനാതി സബൃഞ്ജനോ, ബൃഞ്ജനസമ്പന്നോതി അത്ഥോ. അരണീയതോ ഉപഗന്ധബ്ബതോ അനുട്ഠാതബ്ബതോ അത്ഥോ, ചതുപാരിസുദ്ധിസീലാദികോ. സഹ അത്ഥേനാതി സാത്ഥോ, അത്ഥസമ്പന്നോതി അത്ഥോ. ധമ്മഗമ്ഭീരോതിആദീസു ധമ്മോ നാമ തന്തി. ദേസനാ നാമ തസ്സാ മനസാ വവത്ഥാപിതായ തന്തിയാ ദേസനാ. അത്ഥോ നാമ തന്തിയാ അത്ഥോ. പടിവേധോ നാമ തന്തിയാ തന്തിഅത്ഥസ്സ ച യമാഭൂതാവബോധോ. യസ്ഥാ ചേതേ ധമ്മദേസനാഅത്ഥപടിവേധാ സസാദിഹി വിയ മഹാസമുദോ മന്ദബുദ്ധിഹി ദുക്ഖോഗാള്ഹാ അലബ്ഭനേയുപതിട്ഠാ ച, തസ്ഥാ ഗമ്ഭീരാ. തേന വുത്തം “യസ്ഥാ അയം ധമ്മോ...പേ... സാധുകം മനസി കരോമാ”തി. ഏത്ഥ ച പടിവേധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ധമ്മത്ഥാനം ദേസനാണാസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ദേസനായ ദുക്ഖോഗാഹതാ, പടിവേധസ്സ പന ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയുത്താ തബ്ബിസയണാണുപ്പത്തിയാ ച ദുക്കരഭാവതോ ദുക്ഖോഗാഹതാ വേദിതബ്ബാ.

ദേസനം നാമ ഉദിസനം. തസ്സ നിദിസനം ഭാസനന്തി ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “വിത്ഥാരതോപി നം ഭാസിസ്സാമീതി വുത്തം ഹോതി”തി. പരിബൃത്തം കഥനം വാ ഭാസനം. സാളികായിവ നിഗ്ഘോസോതി സാളികായ ആലാപോ വിയ മധുരോ കണ്ണസുഖോ പേമനീയോ. പടിഭാനന്തി സദോ. ഉദീരയീതി ഉച്ചാരിയതി, വുച്ചതി വാ.

ഏവം വുത്തേ ഉസ്സാഹജാതാതി ഏവം “സുണാഥ സാധുകം മനസി കരോഥ ഭാസിസ്സാമീ”തി വുത്തേ ന കിര സത്ഥാ സഞ്ചേപേനേവ ദേസേസ്സതി, വിത്ഥാരേനപി ഭാസിസ്സതീതി സഞ്ജാതുസ്സാഹാ ഹട്ഠുട്ഠാ ഹുത്വാ. ഇധാതി ഇമിനാ വുച്ചമാനഅധികരണം തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതം അധിപ്പേതന്തി ആഹ

“ദേസാപദേസേ നിപാതോ”തി. ലോകന്തി ഓകാസലോകം. ഇയ തമാഗതോ ലോകേതി ഹി ജാതിവേത്തം, തത്മാപി അയം ചക്വഭാളോ അധിപ്പേതോ. സമണോതി സോതാപന്നോ. ദുതിയോ സമണോതി സകദാഗാമീ. വുത്തന്തേഹേതം “കതമോ ച, ഭിക്ഖവേ, സമണോ? ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ സോതാപന്നോ ഹോതീ”തി (അം നിം ൪.൨൪൧) “കതമോ ച, ഭിക്ഖവേ, ദുതിയോ സമണോ? ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ രാഗദോസമോഹാനം തനുത്താ സകദാഗാമീ ഹോതീ”തി ച (അം നിം ൪.൨൪൧). ഇയേവ തിട്ഠമാനസ്സാതി ഇമിസ്സാ ഏവ ഇന്ദസാലഗുഹായം തിട്ഠമാനസ്സ.

൨. അസ്സുതവാതി ഏതഥ (അം നിം ൧.൧.൧൧) സുതന്തി സോതദാരാനുസാരേണ ഉപധാരിതം, ഉപധാരണം വാ, സുതം അസ്സുതമീതി സുതവാ. വാ-സുദസ്സ ഹി അത്ഥോ അത്ഥിതാമത്താദിവസേന അനേകവിയോ. തമാ ഹി “അന്തവാ അയം ലോകോ പരിവടുമോ”തിആദീസു (ദീം നിം ൧.൫൪; പടിം മം ൧.൧൪൦) അത്ഥിതാമത്തം അത്ഥോ. “ധനവാ ഭോഗവാ, ലാഭീ അന്നസ്സാ”തി ച ആദീസു ബഹുഭാവോ. “രോഗവാ ഹോതി രോഗാഭിഭൂതോ”തിആദീസു കായാബാധോ. “കുട്ഠീ കുട്ഠചീവരേണോ”തിആദീസു നിന്ദാ, “ഇസ്സുകീ മച്ഛരീ സരോ മായാവിനോ കേടുഭിനോ”തിആദീസു അഭിണ്ഹയോഗോ. “ദണ്ഡീ ഛത്തീ അലമ്ബരീ”തിആദീസു (വിസുദ്ധിം ൧.൧൪൨) സംസഗ്ഗോ. “പണ്ഡിതോ വാപി തേന സോ”തിആദീസു (ധം പം ൩൩) ഉപമാനം, സദിസഭാവോതി അത്ഥോ. “തം വാപി യീരാ മുനിം വേദയന്തീ”തിആദീസു (സും നിം ൨.൧൩) സമുച്ചയോ. “കേ വാ ഇമേ കസ്സ വാ”തിആദീസു (പാരം ൨൩൩) സംസയോ. “അയം വാ ഇമേസം സമണബ്രാഹ്മണാനം സബ്ബബാലോ സബ്ബമുള്ഹോ”തിആദീസു (ദീം നിം ൧.൧൮൧) വിഭാവനോ. “ന വായം കുമാരോ മത്തമത്താസീ”തിആദീസു (സം നിം ൨.൧൫൪) പദപൂരണം. “യേ ഹി കേചി, ഭിക്ഖവേ, സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൧൦൦) വികല്പോ. “സക്യപുത്തസ്സ സിരീമതോ (ദീം നിം ൩.൨൦൦), സീലവതോ സീലസമ്പത്തിയാ കല്യാണോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുച്ഛതീ”തി (ദീം നിം ൨.൧൫൦; ൩.൩൧൩; അം നിം ൫.൨൧൩; മഹാവം ൨൮൫) ച ആദീസു പസംസാ. “പഞ്ചവാ ഹോതി ഉദയത്ഥഗാമിനിയാ പഞ്ചായ സമന്നാഗതോ അരിയായ നിബ്ബേധികായ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയഗാമിനിയാ”തിആദീസു (ദീം നിം ൩.൩൧൦, ൩൫൫) അതിസയോ. ഇധാപി അതിസയോ, പസംസാ വാ അത്ഥോ, തസ്മാ യസ്സ പസംസിതം, അതിസയേന വാ സുതം അത്ഥി, സോ സുതവാതി സംകിലേസവിദ്ധംസനസമത്ഥം പരിയത്തിധമ്മസ്സവനം, തം സുതാ തഥത്തായ പടിപത്തി ച “സുതവാ”തി ഇമിനാ സദ്ദേന പകാസിതാ. അഥ വാ സോതബ്ബയുത്തം സുതാ കത്തബ്ബനിപ്ഫത്തിവസേന സുണീതി സുതവാ, തപ്പടിക്ഖേപേന ന സുതവാതി അസ്സുതവാ.

അയഞ്ചി അ-കാരോ “അഹേതുകാ ധമ്മാ (ധം സം ൨.ദുക്ഖമാതികാ), അഭിക്ഖുകോ ആവാസോ”തിആദീസു (പാചിം ൧൦൪൩, ൧൦൪൦) തംസഹയോഗനിവത്തിയം ഇച്ഛിതോ. “അപച്ചയാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧.ദുക്ഖമാതികാ) തംസമ്ബന്ധീഭാവനിവത്തിയം. പച്ചയുപ്പന്നഞ്ചി പച്ചയസമ്ബന്ധീതി അപ്പച്ചയുപ്പന്നത്താ അതംസമ്ബന്ധിതാ ഏതഥ ജോതിതാ. “അനിദസ്സനാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൩.ദുക്ഖമാതികാ) തംസഭാവനിവത്തിയം. നിദസ്സനഞ്ചി ദട്ഠഞ്ചതാ. അഥ വാ പസ്സതീതി നിദസ്സനം, ചക്ഖുവിത്താണം, തഗ്ഗഹേതബ്ബഭാവനിവത്തിയം യഥാ “അനാസവാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧.ദുക്ഖമാതികാ), “അപ്പടിഘാ ധമ്മാ (ധം സം ൧൦.ദുക്ഖമാതികാ), അനാരമ്മണാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൫൫.ദുക്ഖമാതികാ) തംകിച്ചനിവത്തിയം, “അരൂപിനോ ധമ്മാ (ധം സം ൧൧.ദുക്ഖമാതികാ) അചേതസിക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൫൭.ദുക്ഖമാതികാ) തബ്ഭഭാവനിവത്തിയം. തദന്തഥാ ഹി ഏതഥ പകാസിതാ. “അമനുസ്സോ”തി തബ്ഭഭാവമത്തനിവത്തിയം. മനുസ്സമത്തം നത്ഥി, അത്തം സമാനന്തി. സദിസതാ ഹി ഏതഥ സൂചിതാ. “അസ്സമണോ സമണപടിഞ്ഞോ, അനരിയോ”തി (അം നിം ൩.൧൩) ച തംസമ്ഭാവനീയഗുണനിവത്തിയം. ഗരഹാ ഹി ഇയ ഞായതി. “കച്ചി ഭോതോ അനാമയം, അനുദരാ കത്തോ”തി (ജാം ൨.൨൦.൧൨൩) തദനപ്പഭാവനിവത്തിയം, “അനുപ്പന്നാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧൦.തിക്ഖമാതികാ) തംസദിസഭാവനിവത്തിയം. അതിതാനഞ്ചി ഉപ്പന്നപുബ്ബത്താ ഉപ്പാദിധമ്മാനഞ്ച

പച്ചയേകദേശനിപ്ഫത്തിയാ ആരദ്ധ്യുപാദിഭാവതോ കാലവിമുത്തസ്സ ച വിജ്ജമാനത്താ ഉപ്പന്നാനുകൂലതാ പശേവ പച്ചുപ്പന്നാനന്തി തബ്ബിദുരതാവ ഏതഥ വിഞ്ഞായതി “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ച.തികമാതികാ) തദപരിയോസാനനിവത്തിയം. തന്നിട്ഠാനഞ്ചി ഏതഥ പകാസിതന്തി. ഏവമനേകേസം അത്ഥാനം ജോതകോ. ഇധ പന “അരൂപിനോ ധമ്മാ അചേതസിക്ഖാ ധമ്മാ”തിആദീസു വിയ തബ്ഭാവനിവത്തിയം ദട്ഠഞ്ചോ, അഞ്ഞതേമതി അത്ഥോ. ഏതേനസ്സ സുതാദിഞ്ചാണവിരഹതം ദസ്സേതി. തേന വുത്തം “ആഗമാധിഗമാഭാവോ ഞേയ്യോ അസ്സുതവാ ഇതി”തി.

ഇദാനി തസ്സ അത്ഥം വിവരന്തോ യസ്മാ ഖണ്ഡയാത്വാദികോസല്ലേനപി മഞ്ഞനാപടിസേധനസമത്ഥം ബാഹുസച്ചം ഹോതി. യഥാഹ “കിത്താവതാ നു വോ, ഭന്തേ, ബഹുസ്സുതോ ഹോതി? യതോ വോ ഭിക്ഖു ഖണ്ഡകുസലോ ഹോതി ധാതു, ആയതന, പടിച്ച്സമുപാദകുസലോ ഹോതി, ഏത്താവതാ വോ ഭിക്ഖു ബഹുസ്സുതോ ഹോതി”തി, തസ്മാ “യസ്സ ഹി ഖണ്ഡയാതുആയതനസച്ചപച്ചയാകാരസതിപട്ഠാനാദീസൂതിആദി വുത്തം. തത്ഥ വാചുഗുതകരണം ഉഗ്ഗഹോ. അത്ഥപരിപുച്ഛനം പരിപുച്ഛാ. കുസലേഹി സഹ ചോദനാപരിഹരണവസേന വിനിച്ഛയകരണം വിനിച്ഛയോ. മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനി അധിഗമോ.

ബഹുനം (ധം സം മൂലടീം ൧൦൦൦) നാനപ്പകാരാനം കിലേസസക്കായദിട്ഠിനം അവിഹതത്താ താ ജനേന്തി, താഹി വാ ജനിതാതി പുമുജ്ജനാ. അവിഘാതമേവ വാ ജന-സദ്ദോ വദതി. പുമു സത്ഥാരാനം മുഖമുല്ലോകികാതി ഏതഥ പുമു ജനാ സത്ഥുപടിഞ്ചാ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാതി വചനത്ഥോ. പുമു സബ്ബഗതീഹി അവുട്ഠിതാതി ഏതഥ ജനേതബ്ബാ, ജായന്തി വാ ഏതഥ സത്താതി ജനാ, നാനാഗതിയോ, താ പുമു ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ. ഇതോ പരേ ജായന്തി ഏതേഹിതി ജനാ, അഭിസഞ്ചാരാദയോ, തേ ഏതേസം പുമു വിജ്ജന്തിതി പുമുജ്ജനാ. അഭിസഞ്ചാരണാദിഅത്ഥോ ഏവ വാ ജന-സദ്ദോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഓഘാ കാമോഘാദയോ. രാഗഗ്ഗിആദയോ സന്താപാ. തേ ഏവ, സബ്ബേപി വാ കിലേസാ പരിഛാഹാ. പുമു പഞ്ചസു കാമഗുണേസു രത്താതി ഏതഥ ജായതീതി ജനോ, രാഗോ ഗേയോതി ഏവമാദികോ, പുമു ജനോ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ. പുമുസു വാ ജനാ ജാതാ രത്താതി ഏവം രാഗാദിഅത്ഥോ ഏവ വാ ജനസദ്ദോ ദട്ഠഞ്ചോ. രത്താതി വത്ഥം വിയ രഞ്ജജാതേന ചിത്തസ്സ വിപരിണാമകരേണ ഛന്ദരാഗേന രത്താ സാരത്താ. ഗിദ്ധാതി അഭികഞ്ചനസഭാവേന അഭിജ്ഞാനേന ഗിദ്ധാ ഗേധം ആപന്നാ. ഗധിതാതി ഗന്ധിതാ വിയ ദുമ്മോചനീയഭാവേന തത്ഥ പടിബദ്ധാ. മുച്ഛിതാതി കിലേസവസേന വിസഞ്ചിതാ വിയ അനഞ്ചകിച്ചാ മുച്ഛം മോഹമാപന്നാ. അജ്ഞോസന്നാതി അനഞ്ചസാധാരണേ വിയ കത്വാ ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠേപത്വാ റിതാ. ലഗ്ഗാതി വകദണ്ഡകേ വിയ ആസത്താ മഹാപലിപേ വാ യാവ നാസികഗ്ഗാ പലിപന്നപുരിസോ വിയ ഉദ്ധരിതും അസക്കുണേയഭാവേന നിമുഗ്ഗാ , ലഗ്ഗിതാതി മക്കടാലേപേ ആലഗ്ഗഭാവേന പച്ചുസ്സിതോ വിയ മക്കടോ പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം വസേന ആലഗ്ഗിതാ. പലിബുദ്ധാതി ബദ്ധാ, ഉപദുതാ വാ. ആവുടാതി ആവുനിതാ, നിവുതാതി നിവാരിതാ. ഓവുതാതി പലിഗുണ്ഠിതാ, പരിയോനദ്ധാ വാ. പിഹിതാതി പിദഹിതാ, പടിച്ഛന്നാതി പടിച്ഛാദിതാ. പടികുജ്ജിതാതി ഹേട്ഠാമുഖജാതാ. പുമുനം വാ ഗണനപഥമതീതാനന്തിആദിനാ പുമു ജനോ പുമുജ്ജനോതി ദസ്സേതി.

“അസ്സുതവാ”തി ഏതേന അവിജ്ജന്യതാ വുത്താതി ആഹ “അന്ധപുമുജ്ജനോ വുത്തോ ഹോതി”തി. ആരകത്താ (സം. നി. ടീ. ൨.൩.൧) കിലേസേഹി മഗ്ഗേന സമുച്ഛിനത്താ. അനയേതി അവഡ്ഢിയം, അനത്ഥേതി അത്ഥോ. അനയേ വാ അനുപായേ. നഇരിയനതോ അവത്തനതോ. അയേതി വഡ്ഢിയം, അത്ഥേ, ഉപായേ വാ. അരണീയതോതി പയിരൂപാസിതബ്ബതോ. നിരുത്തിനയേന പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ പുരിമേസു അത്ഥവികപ്പേസു. പച്ഛിമേ പന സദുസത്ഥവസേനപി. യദിപി അരിയ-സദ്ദോ “യേ ഹി വോ അരിയാ പരിസുദ്ധകായകമ്മത്താ”തിആദീസു (മം. നി. ൧.൩.൫) വിസുദ്ധാസയപയോഗേസു പുമുജ്ജനേസുപി വത്തതി. ഇധ പന അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന സബ്ബലോകുത്തരഭാവേന ച അരിയഭാവോ അധിപ്പേതോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ബുദ്ധാ”തിആദി. തത്ഥ “പച്ചേകബുദ്ധാ തമാഗതസാവകാ ച സപ്പുരിസാ”തി ഇദം അരിയാ സപ്പുരിസാതി ഇധ വുത്തപദാനം അത്ഥം അസങ്കരതോ ദസ്സേതും വുത്തം. യസ്മാ പന

നിപ്പരിയായതോ അരിയസപ്പുരിസഭാവാ അഭിന്നസഭാവാ. തസ്ഥ “സബ്ബേവ വാ”തിആദി വുത്തം.

ഏത്താവതാ ഹി ബുദ്ധസാവകോ വുത്തോ. തസ്സ ഹി ഏകന്തേന കല്യാണമിത്തോ ഇച്ഛിതബ്ബോ പരതോഘോസമന്തരേണ പഠമമഗ്ഗസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോ. വിസേസതോ ചസ്സ ഭഗവാവ കല്യാണമിത്തോ അധിപ്പേതോ. വുത്തഞ്ഛേതം “മമഞ്ഛഹി, ആനന്ദ, കല്യാണമിത്തം ആഗമ്മ ജാതിയമ്മാ സത്താ ജാതിയാ പരിമുച്ചന്തി”തിആദി (സം നീ ൫.൨). സോ ഏവ ച അവേച്ചപസാദാധിഗമേണ ദള്ഛഭത്തി നാമ. വുത്തമ്പി ചേതം “യം മയാ സാവകാനം സിക്ഖാപദം പഞ്ഞത്തം, തം മമ സാവകാ ജീവിതഹേതുപി നാതിക്കമന്തി”തി (ഉദാ ൪൫). കതഞ്ഞുതാദീഹി പച്ചേകബുദ്ധാ ബുദ്ധാതി ഏത്ഥ കതം ജാനാതീതി കതഞ്ഞു. കതം വിദിതം പാകടം കരോതീതി കതവേദീ. അനേകേസുപി ഹി കപ്പസതസഹസ്സേസു കതം ഉപകാരം ജാനന്തി പച്ചേകബുദ്ധാ പാകടഞ്ച കരോന്തി സതിജന്നനആമിസപടിഗ്ഗഹണാദിനാ , തമാ സംസാരദുക്ഖദുക്ഖിതസ്സ സക്കച്ചം കരോന്തി കിച്ചം, യം അത്തനാ കാതും സക്കാ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ പന കപ്പാനം അസഞ്ഛ്യേയ്യസഹസ്സേസുപി കതം ഉപകാരം മഗ്ഗഫലാനം ഉപനിസ്സയഞ്ച ജാനാതി, പാകടഞ്ച കരോതി, സീഹോ വിയ ച ഏവം സബ്ബത്ഥ സക്കച്ചമേവ ധമ്മദേസനം കരോന്തോ ബുദ്ധകിച്ചം കരോതി. യായ പടിപത്തിയാ ദിട്ഠാ നാമ ഹോന്തി, തസ്സാ അപ്പടിപജ്ജനഭാവോ, തത്ഥ ച ആദരാഭാവോ അരിയാനം അദസ്സനസീലതാ ച, ന ച ദസ്സന്തേ സാധുക്കാരിതാ ച വേദിതബ്ബാ. ചക്ഖുനാ അദസ്സാവീതി ഏത്ത ചക്ഖു നാമ ന മംസചക്ഖു ഏവ, അഥ ഖോ ദിബ്ബചക്ഖുപീതി ആഹ “ദിബ്ബചക്ഖുനാ വാ”തി. അരിയഭാവോതി യേഹി യോഗതോ “അരിയാ”തി വുച്ചന്തി. തേ മഗ്ഗഫലധമ്മാ ദട്ഠബ്ബാ.

തത്രാതി ഞാണദസ്സനസ്സേവ ദസ്സനഭാവേ. വത്ഥൂതി അധിപ്പേതത്ഥത്ഥാപനകാരണം. ഏവം വുത്തേപീതി ഏവം അത്താപദേസേണ അത്തുപനായികം കത്വാ വുത്തേപി. ധമ്മന്തി ലോകുത്തരധമ്മം, ചതുസച്ചധമ്മം വാ. അരിയകരധമ്മാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദയോ വിപസ്സിയാമാനാ അനിച്ഛാദയോ, ചത്താരി വാ അരിയസച്ചാനി.

അവിനീതോതി ന വിനീതോ, അധിസീലസിക്ഖാദിവസേണ ന സിക്ഖിതോ. യേസം സംവരവിനയാദീനം അഭാവേണ അയം അവിനീതോതി വുച്ചതി, തേ താവ ദസ്സേതും “ദുവിയോ വിനയോ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സീലസംവരോതി പാതിമോക്ഖസംവരോ വേദിതബ്ബോ, സോ ച അത്ഥതോ കായികവാചസികോ അവിതിക്കമോ. സതിസംവരോതി ഇന്ദ്രിയരക്ഖാ, സാ ച തമാപവത്താ സതി ഏവ. ഞാണസംവരോതി “സോതാനം സംവരം ബ്രൂമി”തി (സു നീ ൧൦൪) വതാ “പഞ്ഞായേതേ പിധീയരേ”തി വചനതോ സോതസഞ്ഛാതാനം തണ്ഛാദിട്ഠിദുച്ചരിതഅവിജ്ജഅവസിട്ഠകിലേസാനം സംവരോ പിദഹനം സമുച്ഛേദണാന്തി വേദിതബ്ബം. ഖന്തിസംവരോതി അധിവാസനാ, സാ ച തമാപവത്താ ഖന്ധാ, അഭോസോ വാ. പഞ്ഞാതി ഏകേ, തം അട്ഠകമായ വിരുജ്ജ്വതി. വീരിയസംവരോ കാമവിതക്കാദീനം വിനോദനവസേണ പവത്തം വീരിയമേവ. തേന തേന ഗുണങ്ഗേന തസ്സ തസ്സ അഗുണങ്ഗസ്സ പഹാനം തദങ്ഗപഹാനം. വിക്ഖമ്ഭന്തേന പഹാനം വിക്ഖമ്ഭന്തേനപഹാനം. സേസപദത്ഥയേപി ഏസേവ നയോ.

ഇമിനാ പാതിമോക്ഖസംവരേണാതിആദി സീലസംവരാദീനം വിവരണം. തത്ഥ സമുപേതോതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിസത്ഥോ. തേന “സഹഗതോ സമുപഗതോ”തിആദിനാ വിഭങ്ഗേ (വിഭ ൫൧൧) ആഗതം സംവരവിഭങ്ഗം ദസ്സേതി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം അനന്തരസുത്തേ ആവി ഭവിസ്സതി.

കായദുച്ചരിതാദീനന്തി ദുസ്സില്യസഞ്ഛാതാനം കായവചിദുച്ചരിതാദീനം മുട്ഠസ്സച്ചസഞ്ഛാതസ്സ പമാദസ്സ അഭിജ്ജ്യാദീനം വാ അക്ഖന്തിഅത്താണകോസജ്ജാനഞ്ച. സംവരണതോതി പിദഹനതോ മകനതോ. വിനയനതോതി കായവാചാചിത്താനം വിരുപപ്പവത്തിയാ വിനയനതോ അപനയനതോ, കായദുച്ചരിതാദീനം വാ വിനയനതോ, കായാദീനം വാ ജിമ്ഹപ്പവത്തി വിച്ഛിന്ദിത്വാ ഉജുകം നയനതോതി അത്ഥോ. പച്ചയസമവായേ ഉപ്പജ്ജനാരഹാനം കായദുച്ചരിതാദീനം തമാ തമാ അനുപ്പാദനമേവ സംവരണം വിനയനഞ്ച വേദിതബ്ബം.

യം പഹാനന്തി സമ്ബന്ധോ. “നാമരൂപപരിച്ഛേദാദിസു വിപസ്സനാണാണസു”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു നാമരൂപപരിച്ഛേദപച്ചയപരിഗൃഹകഞ്ചാവിതരണാനി ന വിപസ്സനാണാനി സമ്മസനാകാരേണ അപ്പവത്തനതോ? സച്ചമേതം. വിപസ്സനാണസ്സ പന അധിട്ഠാനഭാവതോ ഏവം വുത്തം. “നാമരൂപമത്തമിദം, നത്ഥി ഏതഥ അത്താ വാ അത്തനിയം വാ”തി ഏവം പവത്തണാണം നാമരൂപവവത്ഥാനം. സതി വിജ്ജമാനേ ഖഡ്ഡപഞ്ചകസഞ്ചാതേ കായേ, സയം വാ സതീ തസ്ഥിം കായേ ദിട്ഠിതി സക്കായദിട്ഠി. “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തി (സം നീം ൩.൮൧; ൪.൩൪൭) ഏവം പവത്താ മിച്ഛാദിട്ഠി. തസ്സേവ രൂപാരൂപസ്സ കമ്മാവിജ്ജാദിപച്ചയപരിഗൃഹണണാണം പച്ചയപരിഗൃഹോ. “നത്ഥി ഹേതു നത്ഥി പച്ചയോ സത്താനം സംകിലേസായാ”തി (ദീം നീം ൧.൧൩൮) ആദിനയപ്പവത്താ അഹേതുകദിട്ഠി. “ഇസ്സരപുരിസപജാപതിപകതിഅണുകാലാദിഹി ലോകോ പവത്തതി നിവത്തതി ചാ”തി പവത്താ വിസമഹേതുദിട്ഠി. തസ്സേവാതി പച്ചയപരിഗൃഹസ്സേവ. കഞ്ചാവിതരണേനാതി യഥാ ഏതരഹി നാമരൂപസ്സ കമ്മാദിപച്ചയതോ ഉപ്പത്തി, ഏവം അതീതാനാഗതേസുപീതി തീസുപി കാലേസു വിചികിച്ഛാപനയനണാണേന. കഥംകഥീഭാവസ്സാതി “അഹോസിം നു ഖോ അഹമതീതമദ്ധാന”തി (മം നീം ൧.൧൮; സം നീം ൨.൨൦) ആദിനയപ്പവത്തായ സംസയപ്പവത്തിയാ. കലാപസമ്മസനേനാതി “യം കിഞ്ചി രൂപം അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന”തിആദിനാ (മം നീം ൧.൩൩൧; ൨.൧൧൩; ൩.൮൩, ൮൪) ഖഡ്ഡപഞ്ചകം ഏകാദസസു ഓകാസേസു പക്ഖിപിത്വാ സമ്മസനവസേന പവത്തേന നയവിപസ്സനാണാണേന . അഹം മമാതി ഗാഹസ്സാതി അത്തത്തനിയഗഹണസ്സ. മഗ്ഗാമഗ്ഗവവത്ഥാനേനാതി മഗ്ഗാമഗ്ഗണാണവിസുദ്ധിയാ. അമഗ്ഗേ മഗ്ഗസത്തായാതി ഓഭാസാദികേ അമഗ്ഗേ “മഗ്ഗോ”തി ഉപ്പനസത്തായ.

യസ്മാ സമ്മദേവ സഞ്ചാരാനം ഉദയം പസ്സന്തോ “ഏവമേവ സഞ്ചാരാ അനുരൂപകാരണതോ ഉപ്പജ്ജന്തി, ന പന ഉച്ഛിജ്ജന്തി”തി ഗണ്ഹാതി, തസ്മാ വുത്തം “ഉദയസ്സന്തേന ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ”തി. യസ്മാ പന സഞ്ചാരാനം വയം പസ്സന്തോ “യദിപിമേ സഞ്ചാരാ അവിച്ഛിന്നാ വത്തന്തി, ഉപ്പന്നുപ്പന്നാ പന അപ്പടിസന്ധികാ നിരുജ്ജന്തേ വാ”തി പസ്സതി, തസ്സേവം പസ്സന്തോ കുതോ സസ്സതഗ്ഗാഹോ, തസ്മാ വുത്തം “വയദസ്സന്തേന സസ്സതദിട്ഠിയാ”തി. ഭയദസ്സന്തേനാതി ഭയതുപട്ഠാനണാണേന. സഭയേതി സബ്ബഭയാനം ആകരഭാവതോ സകലദുക്ഖവുപസമസഞ്ചാതസ്സ പരമസ്സാസസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ ച സഭയേ ഖഡ്ഡപഞ്ചകേ. അഭയസത്തായാതി “അഭയം ഖേമ”തി ഉപ്പനസത്തായ. അസ്സാദസത്താ നാമ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേസു അസ്സാദവസേന പവത്തസത്താ, യാ “ആലയാഭിനിവേസോ”തിപി വുച്ചതി. അഭിരതിസത്താ തത്ഥേവ അഭിരതിവസേന പവത്തസത്താ, യാ “നദീ”തിപി വുച്ചതി. അമുച്ഛിതുകമ്യതാ ആദാനം. അനുപേക്ഖാ സഞ്ചാരേഹി അനിബ്ബിന്ദനം, സാലയതാതി അത്ഥോ. ധമ്മട്ഠിതിയം പടിച്ചസമുപ്പാദേ പടിലോമഭാവോ സസ്സതുച്ഛേദഗ്ഗാഹോ, പച്ചയാകാരപടിച്ചാദകമോഹോ വാ, നിബ്ബാണേ പടിലോമഭാവോ സഞ്ചാരേസു രതി, നിബ്ബാനപടിച്ചാദകമോഹോ വാ. സഞ്ചാരനിമിത്തഗ്ഗാഹോതി യാദിസസ്സ കിലേസസ്സ അപ്പഹീനത്താ വിപസ്സനാ സഞ്ചാരനിമിത്തം ന മുഞ്ചതി, സോ കിലേസോ, യോ “സംയോഗാഭിനിവേസോ”തിപി വുച്ചതി. സഞ്ചാരനിമിത്തഗ്ഗാഹണസ്സ അതിക്കമനമേവ വാ പഹാനം.

പവത്തി ഏവ പവത്തിഭാവോ, പരിയുട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. നീവരണാദിധമ്മാനന്തി ഏതഥ ആദി-സദേന നീവരണപക്ഖിയാ കിലേസാ വിതക്കവിചാരാദയോ ച ഗയ്ഹന്തി.

ചതുന്നം അരിയമഗ്ഗാനം ഭാവിതത്താ അച്ചന്തം അപ്പവത്തിഭാവേന യം പഹാനന്തി സമ്ബന്ധോ. കേന പഹാനന്തി? അരിയമഗ്ഗേഹേവാതി വിത്തായമാനോയമത്ഥോ തേസം ഭാവിതത്താ അപ്പവത്തിവചനതോ. സമുദയപക്ഖികസ്സാതി ഏതഥ ചത്താരോപി മഗ്ഗാ ചതുസച്ചാഭിസമയാതി കത്വാ തേഹി പഹാതബ്ബേന തേന തേന സമുദയേന സഹ പഹാതബ്ബത്താ സമുദയസഭാഗത്താ, സച്ചവിഭിന്ദേ ച സബ്ബകിലേസാനം സമുദയഭാവസ്സ വുത്തത്താ “സമുദയപക്ഖികാ”തി ദിട്ഠിആദയോ വുച്ചന്തി. പടിപ്പസ്സുദ്ധത്തം വുപസന്തതാ. സഞ്ചതനിസ്സട്ടതാ സഞ്ചാരസഭാവഭാവോ. പഹീനസബ്ബസഞ്ചതന്തി വിരഹിതസബ്ബസഞ്ചതം, വിസഞ്ചാരന്തി അത്ഥോ. പഹാനഞ്ച തം വിനയോ ചാതി

പഹാനവിനയോ പുരിമേന അത്മേന, ദുതിയേന പന പഹീയതീതി പഹാനം, തസ്സ വിനയോതി യോജേതബ്ബം.

ഭിന്നസംവരത്താതി നട്തസംവരത്താ, സംവരാഭാവതോതി അത്ഥോ. തേന അസമാഭിന്നസംവരോപി സങ്ഗഹിതോ ഹോതി. സമാദാനേന ഹി സമ്പാദേതബ്ബോ സംവരോ തദഭാവേ ന ഹോതീതി. ഏവഞ്ചേവ ലോകേ വത്താരോ ഹോന്തി “മഹാ വത നോ ഭോഗോ, സോ നട്തോ തമാ അകതത്താ”തി. അരിയേതി അരിയോ. പച്ചത്തവചനഞ്ചേതം. ഏസേസേതി ഏസോ സോ ഏവ, അത്ഥത്തോ അനഞ്ഞോതി അത്ഥോ. തജ്ജാതേതി അത്ഥത്തോ തംസഭാവോ, സപ്പുരിസോ അരിയസഭാവോ, അരിയോ ച സപ്പുരിസസഭാവോതി അത്ഥോ.

തം അത്ഥന്തി “സബ്ബധമ്മമൂലപരിയായ”ന്തി ഏവം വുത്തമത്ഥം. കസ്മാ പനേത്ഥ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ ദേസനാ കതാതി? യദേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം “യസ്മാ പുമുജ്ജനോ അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകോ”തിആദിനാ (മം നിം അട്ഠം ൧.൨) സയമേവ വക്ഖതി. ധമ്മോ അധിട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി ധമ്മാധിട്ഠാനാ, സഭാവധമ്മേ നിസ്സായ പവത്തിതദേസനാ. ധമ്മവസേനേവ പവത്താ പഠമാ, പുഗ്ഗലവസേന ഉട്ഠഹിതാ പുഗ്ഗലവസേനേവ ഗതാ തതിയാ, ഇതരാ ധമ്മപുഗ്ഗലാനം വോമിസ്സുകവസേന. കസ്മാ പന ഭഗവാ ഏവം വിഭാഗേന ധമ്മം ദേസേതീതി? വേണേയുജ്ജന്ധാസയേന ദേസനാവിലാസേന ച. യേ ഹി വേണേയോ ധമ്മാധിട്ഠാനായ ധമ്മദേസനായ സുഖേന അത്ഥം പടിവിജ്ഞന്തി, തേസം തമാ ധമ്മം ദേസേതി. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥ. യസ്സാ ച ധമ്മയാതുയാ സുപ്പടിവിദ്ധത്താ ദേസനാവിലാസപ്പത്തോ ഹോതി, സായം സുപ്പടിവിദ്ധാ, തസ്മാ ദേസനാവിലാസപ്പത്തോ ധമ്മിസ്സരോ ധമ്മരാജാ യഥാ യഥാ ഇച്ഛതി, തമാ തമാ ധമ്മം ദേസേതീതി ഏവം ഇമിനാ വേണേയുജ്ജന്ധാസയേന ദേസനാവിലാസേന ച ഏവം വിഭാഗേന ധമ്മം ദേസേതീതി വേദിതബ്ബോ.

ഛയാതുരോതി പഥവിധാതു ആപോ-തേജോ-വായോ-ആകാശയാതു വിഞ്ഞാണയാതുതി ഇമേസം ഛന്നം ധാതുനം വസേന ഛയാതുരോ. “ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസാ സോമനസ്സട്ഠാനിയം രൂപം ഉപവിചരതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൩൨൪) വുത്താനം ഛന്നം സോമനസ്സുപവിചാരാനം, ഛന്നം ദോമനസ്സുപേക്ഖുപവിചാരാനഞ്ച വസേന അട്ഠാരസമനോപവിചാരോ. സച്ചാധിട്ഠാനാദിവസേന ചതുരാധിട്ഠാനോ. പത്താചക്ഖുനാ ദിട്ഠധമ്മികസ്സ സമ്പരായികസ്സ ച അത്ഥസ്സ അദസ്സനതോ അന്ധോ, ദിട്ഠധമ്മികസ്സേവ ദസ്സനതോ ഏകചക്ഖു, ദിന്നന്വി ദസ്സനതോ ദിചക്ഖു, വേദിതബ്ബോ.

സ്വായം നിദിസിതി സമ്ബന്ധോ. സ്വായന്തി ച സോ അയം, യഥാവുത്തദേസനാവിലാഗകുസലോ ഭഗവാതി അത്ഥോ. അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകോതി തീഹി പരിഞ്ഞാഹി അപരിഞ്ഞാതക്ഖന്ധോ. ഖന്ധാ ഹി പരിഞ്ഞാതവത്ഥു. അപരിഞ്ഞാമൂലികാതി പരിജാനനാഭാവനിമിത്താ തസ്മിം സതി ഭാവതോ. പരിഞ്ഞാനഞ്ചേവ അവിജ്ജാദയോ കിലേസാ പടിപക്ഖാ തമ്മൂലികാ ച സബ്ബമഞ്ഞനാതി. അരിയാനം അദസ്സാപിതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന “അരിയധമ്മസ്സ അകോവിദോ”തിആദികം പുമുജ്ജനസ്സ വിസേസനഭാവേന പവത്തം പാളിസേസം ഗണ്ഹാതി പുമുജ്ജനനിദേസഭാവതോ. തേനാഹ “ഏവം പുമുജ്ജനം നിദിസി”തി.

സുത്തനിക്ഖേപവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഥവിവാദവണ്ണനാ

തസ്സാതി പുമുജ്ജനസ്സ. വസതി ഏത്ഥ ആരമ്മണകരണവസേനാതി ആരമ്മണനി വത്ഥുതി വുച്ചതി പവത്തിട്ഠാനഭാവതോതി ആഹ “പഥവിആദിസു വത്ഥുസു”തി. സക്കായധമ്മാനന്വി ആരമ്മണാദിനാ സതിപി മഞ്ഞനാഹേതുഭാവേ മഞ്ഞനാഹേതുകത്തേനേവ തേസം നിബ്ബത്തിതോതി വുത്തം “സബ്ബസക്കായധമ്മജനിതം മഞ്ഞന”ന്തി. ഏത്ഥ ച പഥവിധാതു സേസധാതുനം സസമ്ഭാരാസമ്ഭാരഭാവാ സതിപി പമാണതോ സമഭാവേ സാമത്ഥിയതോ അധികാനധികഭാവേന വേദിതബ്ബാ. സമ്ഭാരന്തിതി

സമ്ഭാരാ, പരിവാരാ. തംതംകലാപേഹി ലക്ഖണപഥവിയാ സേസയമ്മാ യമാരഹം പച്ചയഭാവേന പരിവാരഭാവേന ച പവത്തന്തി. തേനാഹ “സാ ഹി വണ്ണാദീഹി സമ്ഭാരേഹി സദ്ധിം പഥവീതി സസമ്ഭാരപഥവീ”തി. പഥവീതോതി ഏതഥ പുമുലട്ഠേന പുമുവീ, പുമുവീ ഏവ പഥവീ. സാ ഹി സതിപി പരിച്ഛിന്നവുത്തിയം സഞ്ചേസം സകലാപഭാവാനം ആധാരഭാവേന പവത്തമാനാ പുമുലാ പത്ഥാ വിത്ഥിണ്ണാതി വത്തഞ്ചതം അരഹതി, ന പന തം അനുപവിസിത്വാ പവത്തമാനാ ആപാദയോ. സസമ്ഭാരപഥവിയാ പന പുമുലഭാവേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. ആരമ്മണപഥവിയം വഡ്ഡനഹരണട്ഠേഹി പുമുലട്ഠോ, ഇതരസ്ഥിം രുദ്ദഹിയാവ ദട്ഠഞ്ചോ. ആരമ്മണപഥവീതി ത്യാനസ്സ ആരമ്മണഭൂതം പഥവീസങ്ഖാതം പടിഭാഗനിമിത്തം. തേനാഹ “നിമിത്തപഥവീതിപി വുച്ചതീ”തി. ആഗമനവസേനാതി പഥവീകസിണഭാവനാഗമനവസേന. തമാ ഹി വുത്തം “ആപോ ച ദേവാ പഥവീ, തേജോ വായോ തദാഗമു”ന്തി (ദീം നിം ൨.൩൪൦).

സബ്ബാപീതി ചതുബ്ബിയാ പഥവീപി. അനുസ്സവാദിമത്തലദ്ധാ മഞ്ഞനാ വത്ഥു ഹോതിയേവ. തമാ ഹി “കക്ഖളം ഖരിഗത”ന്തിആദിനാ (വിഭം ൧൨൩) ലക്ഖണപഥവീപി ഉദ്ധരീയതി. യം പനേകേ വദന്തി “ലക്ഖണേ ദിട്ഠേ മഞ്ഞനാ നത്ഥി, സഞ്ജാനാതീതി വുത്തസഞ്ഞാ ച ദിട്ഠിഗ്ഗാഹസ്സ മൂലഭൂതാ പിണ്ഡഗ്ഗാഹിതാ, സാ ലക്ഖണേ നക്ഖമതി, തസ്ഥാ ലക്ഖണപഥവീ ന ഗഹേതബ്ബാ”തി, തദയുത്തം ലക്ഖണപടിവേധസ്സ ഇയ അനധിപ്പേതത്താ. തേനാഹ “ലോകവോഹാരം ഗഹേത്വാ”തി. ന ച സബ്ബസഞ്ഞാ പിണ്ഡഗ്ഗാഹികാ , നാപി ദിട്ഠിഗ്ഗാഹസ്സേവ മൂലഭൂതാ, തസ്ഥാ ലക്ഖണപഥവിയാപി കായദ്ധാരാനുസാരേണ അഞ്ഞമാ ച ഉപട്ഠിതായ മഞ്ഞനാ പവത്തതേവ. തേനേവ ച “അനുസ്സവാദിമത്തലദ്ധാ”തി വുത്തം. പഥവീതോതി പച്ചതേ നിസ്സക്കവചനന്തി ദസ്സേനോ “പഥവീതി സഞ്ജാനാതീ”തി ആഹ. യസ്ഥാ ചതുബ്ബിധമ്പി പഥവിം “പഥവീ”തി സഞ്ജാനന്തോ തേന തേന നയേന പഥവീകോട്ഠാസേനേവ സഞ്ജാനാതീതി വുച്ചതി, ന ആപാദികോട്ഠാസേന, തസ്ഥാ വുത്തം “പഥവിഭാഗേന സഞ്ജാനാതീ”തി. ലോകവോഹാരം ഗഹേത്വാതി ലോകസമഞ്ഞം അവിജഹിത്വാ. ഏതേന ലക്ഖണപഥവിയമ്പി വോഹാരമുഖേനേവസ്സാ പവത്തീതി ദസ്സേതി.

യദി ലോകവോഹാരേണ തത്ഥ പവത്തി, കോ ഏതഥ ദോസോ, നനു അരിയാപി “അയത്ത്ഹി ഭന്തേ മഹാപഥവീ”തിആദിനാ ലോകവോഹാരേണ പവത്തന്തിതി? ന ഏതഥ വോഹാരമത്തേ അവട്ഠാനം അധിപ്പേതം, അഥ ഖോ വോഹാരമുഖേന മിച്ചാഭിനിവേസോതി ദസ്സേനോ “സഞ്ഞാവിപല്ലാസേന സഞ്ജാനാതീ”തി ആഹ. തസ്സത്ഥോ - അയോനിസോമനസിങ്കാരസമ്ഭൂതായ “സുഭ”ന്തിആദിനയപ്പവത്തായ വിപരീതസഞ്ഞായ സഞ്ജാനാതീതി. ഏതേന ദുബ്ബലാ തണ്ഹാമാനദിട്ഠിമഞ്ഞനാ ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. യദി ഏവം കസ്ഥാ സഞ്ഞാ ഗഹിതാതി? പാക്കടഭാവതോ. യഥാ നാമ അഗ്ഗിമ്ഹി മഥിയമാനേ യദാ ധുമോ ഉപലബ്ധതി, കിഞ്ചാപി തദാ വിജ്ജതേവ പാവകോ അവിനാഭാവതോ, പാക്കടഭാവതോ പന ധുമോ ജാതോതി വുച്ചതി, ന അഗ്ഗി ജാതോതി, ഏവംസമ്പദമിദം ദട്ഠഞ്ചം. യദിപി തത്ഥ മഞ്ഞനാകിച്ചം അത്ഥി, ന പന വിഭൂതം അപാക്കടഭാവതോ സഞ്ഞാകിച്ചമേവ വിഭൂതം, തം പന മഞ്ഞനാനുകൂലം മഞ്ഞനാസഹിതം ചാതി ആഹ “സഞ്ഞാവിപല്ലാസേന സഞ്ജാനാതീ”തി. ഏവം പഥവിഭാഗം അമുഞ്ചന്തോയേവ വാ സഞ്ജാനാതീതി സമ്ബന്ധോ. യോ ഹി വുത്തപ്പഭേദായ പഥവിയാ പഥവിഭാഗം അമുഞ്ചന്തോയേവ അവിജഹന്തോയേവ സീസപിണ്ഡേ സുവണ്ണസഞ്ഞീ വിയ അനത്താദിസഭാവംയേവ തം അത്താദിവസേന സഞ്ജാനാതി, തസ്സ വസേന വുത്തം “പഥവീ”തിആദി. ന വത്തഞ്ചം പുമുജ്ജനഗ്ഗാഹസ്സ യുത്തിമഗ്ഗനനിവാരണതോതി ദസ്സേനോ ആഹ “ഉമ്മത്തകോ വിയ...പേ... ഗണ്ഹാതീ”തി . അരിയാനം അദസ്സാവിതാദിഭേദന്തി അരിയാനം അദസ്സാവിതാദിവിസേസം വദന്തേന ഭഗവതാവ ഏതഥ യഥാവുത്തസഞ്ജാനനേ കാരണം വുത്തന്തി യോജനാ.

ഏവന്തി “പഥവിഭാഗേന സഞ്ജാനാതീ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേണ. സഞ്ജാനിത്വാതി പുബ്ബകാലകിരിയാനിദേസോതി ആഹ “അപരഭാഗേ...പേ... ഗണ്ഹാതീ”തി. പപഞ്ചസങ്ഖാതി പപഞ്ചകോട്ഠാസാ. പപഞ്ചന്തി സത്താ സംസാരേ ചിരായന്തി

ഏതേഹിതി പപഞ്ചാ, മഞ്ഞന്തി “ഏതം മമാ”തിആദിനാ പരികപ്ലേന്തി ഏതാഹിതി മഞ്ഞനാതി ദീഹിപി പരിയായേഹി തണ്ഹാദയോവ വൃത്താതി ആഹ “തണ്ഹാമാനദിട്ഠിപപഞ്ചേഹി ഇയ മഞ്ഞനാനാമേന വൃത്തേഹി”തി. അജ്ഞതസ്സ ജ്ഞതോ, അസേയ്യാദികസ്സ സേയ്യാദിതോ ഗഹണതോ ദിട്ഠിമഞ്ഞനാ വിയ തണ്ഹാമാനമഞ്ഞനാപി അഞ്ഞമാ ഗാഹോ ഏവാതി ആഹ “അഞ്ഞമാ ഗണ്ഹാതീ”തി. ആരമ്മണാഭിനിരോപനാദിനാ ഭിന്നസഭാവാന്നമ്പി വിതക്കാദീനം സാധാരണോ ഉപനിജ്ജ്യായനസഭാവോ വിയ അനുഗിജ്ജ്യാനുണ്ണതിപരാമസന്നസഭാവാന്നമ്പി തണ്ഹാദീനം സാധാരണേന ആരമ്മണപരികപ്ലനാകാരേന പവത്തി മഞ്ഞനാതി ദട്ഠഞ്ചം. തേനാഹ “തീഹി മഞ്ഞനാഹി മഞ്ഞതീ”തിആദി. അസ്സാതി പുമുജ്ജനസ്സ, ഉദയബുയാനുപസ്സനാദീസു വിയ സുഖുമനയേനപി മഞ്ഞനാപവത്തി അത്ഥിതി വിഭാവനസുഖതായ മൂലംയേവ തം ദസ്സേതുകാമോ “ഓളാരികനയേനാ”തിആഹ. ഓളാരികേ ഹി വിഭാഗേ ദസ്സിതേ സുഖുമവിഭാവനാ സുകരാതി ദസ്സേതും അയമത്ഥയോജനാ വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. അജ്ഞതത്തികാതി ഇന്ദ്രിയബദ്ധാ സത്തസന്താനപരിയാപന്നാ നിയകജ്ജ്യാത്താ വൃത്താ വിഭിഞ്ചേ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ ച.

വിഭിഞ്ചേതി ധാതുവിഭിഞ്ചേ (വിഭി ൧൧൩). ബാഹിരാതി അനിന്ദ്രിയബദ്ധാ സഞ്ചാരസന്താനപരിയാപന്നാ. കക്ഖളന്തി മദ്ധം. ഖരിഗതന്തി ഫരൂസം. കക്ഖളഭാവോ കക്ഖളത്തം. കക്ഖളഭാവോതി കക്ഖളസഭാവോ. ബഹിദ്ധാതി ഇന്ദ്രിയബദ്ധതോ ബഹിദ്ധാഭൂതം. അനുപാദിന്നന്തി ന ഉപാദിന്നം. അയോതി കാളലോഹം. ലോഹന്തി ജാതിലോഹം വിജാതിലോഹം കിത്തിമലോഹം പിസാചലോഹന്തി ചതുബ്ബിധം. തത്ഥ അയോ സജ്ജ്യാ സുവണ്ണം തിപു സീസം തമ്ബലോഹം വേകന്തകലോഹന്തി ഇമാനി സത്ത ജാതിലോഹാനി നാമ. നാഗനാസികാലോഹം വിജാതിലോഹം നാമ. കംസലോഹം വട്ടലോഹം ആരകുടന്തി തീണി കിത്തിമലോഹാനി നാമ. മോരക്ഖകം പുമുകം മലിനകം ചപലകം സലകം ആടലം ഭത്തകം ദുസിലോഹന്തി അട്ഠ പിസാചലോഹാനി നാമ. തേസു വേകന്തകലോഹം നാമ സബ്ബലോഹച്ഛേദനസമത്ഥാ ഏകാ ലോഹജാതി. തഥാ ഹി തം വികന്തതി ഛരിന്ദതീതി വികന്തകന്തി വുച്ചതി. വികന്തകമേവ വേകന്തകം. നാഗനാസികാലോഹം ലോഹസദിസം ലോഹവിജാതി ഹലിദ്വാദിവിജാതി വിയ. തഥാ ഹി തം ലോഹാകാരം ലോഹമലം വിയ ഘനസംഹതം ഹുത്ഥാ തിട്ഠന്തി, താപേത്ഥാ താളിതം പന ഭിന്നം ഭിന്നം ഹുത്ഥാ വിസരതി മുദു മട്ഠം കമ്മനിയം വാ ന ഹോതി. തിപുതമ്ബേ മിസ്സേത്ഥാ കതം കംസലോഹം. സീസതമ്ബേ മിസ്സേത്ഥാ കതം വട്ടലോഹം. ജസതമ്ബേ മിസ്സേത്ഥാ കതം ആരകുടം. തേനേവ തം കരണേന നിബ്ബത്തത്താ കിത്തിമലോഹന്തി വുച്ചതി. യം പന കേവലം രസകധാതു വിനിഗ്ഗതം, തം “പിത്തല”ന്തിപി വദന്തി. തം ഇയ നാധിപ്പേതം, യഥാവൃത്തം മിസ്സകമേവ കത്ഥാ യോജിതം കിത്തിമന്തി വൃത്തം. മോരക്ഖകാദിനി ഏവംനാമാനേവേതാനി. തേസു യസ്മാ പഞ്ച ജാതിലോഹാനി പാളിയം വിസും വൃത്താനേവ, തസ്മാ വേകന്തകലോഹേന സദ്ധിം വൃത്താവസേസം സബ്ബം ഇയ ലോഹന്തി വേദിതബ്ബം.

തിപുതി സേതതിപു. സീസന്തി കാളതിപു. സജ്ജ്യാന്തി രജതം. മുത്താതി ഹത്ഥികുര്ജ്ജാദികാ അട്ഠവിധാപി മുത്താ. തഥാ ഹി ഹത്ഥികുര്ജ്ജം വരാഹദാഠാ ഭൂജ്ജഗ്ഗസീസം വലാഹകുടം വേളു മച്ഛസീരോ സഞ്ചോ സിപ്പിതി അട്ഠ മുത്തായോനിയോ. തത്ഥ ഹത്ഥികുര്ജ്ജാ പീതവണ്ണാ പഭാഹീനാ. വരാഹദാഠാ വരാഹദാഠവണ്ണാവ. ഭൂജ്ജഗ്ഗസീസജാ നീലാദിവണ്ണാ സുവിസുദ്ധാ വട്ടലാ ച. വലാഹകജാ ഭാസുരാ ദുബ്ബിഭാഗരൂപാ രത്തിഭാഗേ അന്ധകാരം വിധമന്തിയോ തിട്ഠന്തി, ദേവൂപഭോഗാ ഏവ ച ഹോന്തി. വേളുജാ കരകുപലസമാനവണ്ണാ ന ഭാസുരാ, തേ ച വേളു അമനുസ്സഗോചരേ ഏവ പദേസേ ജായന്തി. മച്ഛസീരജാ പാഠീനപിട്ഠിസമാനവണ്ണാ വട്ടലാ ലഘവോ ച ഹോന്തി പഭാവിഹീനാ, തേ ച മച്ഛാ സമുദമജ്ജേ ഏവ ജായന്തി. സഞ്ചജാ സഞ്ചോദരച്ഛവിവണ്ണാ കോലപ്പമാണാപി ഹോന്തി പഭാവിഹീനാവ. സിപ്പിജാ പഭാവിസേസയുത്താ ഹോന്തി നാനാസണ്ഠാനാ. ഏവം ജാതിതോ അട്ഠവിധാസുപി മുത്താസു യാ മച്ഛസഞ്ചവിപ്പിജാ, താ സാമുദികാ ഹോന്തി, ഭൂജ്ജഗ്ഗജാപി കാചി സാമുദികാ ഹോന്തി, ഇതരാ അസാമുദികാ. യസ്മാ ബഹുലം സാമുദികാവ മുത്താ

ലോകേ ദിസ്സന്തി, തത്ഥാപി സിപ്പിജാവ, ഇതരാ കാദാചികാ. തസ്മാ
സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭം അടം ൧൭൩) “മുത്താതി സാമുദികാ മുത്താ”തി വുത്തം.

മണീതി റപേത്യാ പാളിആഗതേ വേളുരിയാദികേ സേസോ ജോതിരസാദിഭേദോ
സബ്ബോപി മണി. വേളുരിയന്തി വംസവണ്ണമണി. സങ്ഖോതി സാമുദികസങ്ഖോ. സിലാതി
കാളസിലാ പണ്ഡുസിലാ സേതസിലാദിഭേദോ അടംപി സിലാ. രജതന്തി കഹാപണാദികം
വുത്താവസേസം രജതസമ്മതം. ജാതരൂപന്തി സുവണ്ണം. ലോഹിതങ്ഗോതി രത്തമണി.
മസാരഗല്ലന്തി കബരമണി തിണാദീസു ബഹിഭാരാ താലനാളികേരാദയോപി തിണം നാമ.
അന്തോസാരം ഖദിരാദി അന്തമസോ ദാരുഖണ്ഡന്തി കടം നാമ. മുഗ്ഗമത്തതോ യാവ
മുട്ഠിപ്പമാണാ മരുമ്ബാ സക്ഖരാ നാമ. മുഗ്ഗമത്തതോ പടായ ഹേടാ വാലികാ നാമ.
കംഘന്തി കപാലഖണ്ഡം. ഭൂമീതി സസമ്ഭാരപഥവീ. പാസാണോതി അന്തോമുട്ഠിയം
അസണ്ഠഹനതോ പടായ യാവ ഹത്ഥിപ്പമാണം പാസാണം, ഹത്ഥിപ്പമാണതോ പന
പടായ ഉപരി പബ്ബതോതി. അയം അയോആദീസു വിഭാഗനിദ്ദേസോ. നിമിത്തപഥവീതി
പടിഭാഗനിമിത്തഭൂതം പഥവികസിണം. തന്വി ഹി “രൂപാവചരതികചതുകുജ്ജ്യാനം
കുസലതോ ച വിപാകതോ ച കിരിയതോ ച ചതുമസ്സ ത്യാനസ്സ വിപാകോ ഇമേ
ധമ്മാ ബഹിദ്ധാരമ്മണാ”തി വചനതോ “ബാഹിരാ പഥവീ”തി വുച്ചതി. തേന വുത്തം
“യാ ച അജ്ജ്യാത്താരമ്മണത്തികേ നിമിത്തപഥവീ, തം ഗഹേത്യാ”തി. ഉഗ്ഗഹനിമിത്തഞ്ചേത്ഥ
തംഗതികമേവ ദടംബും, നിമിത്തുപ്പത്തിതോ പന പുബ്ബേ ഭൂമിഗുഹണേനേവ ഗഹിതന്തി.

തീഹി മഞ്ഞനാഹിതി വുത്തം മഞ്ഞനാത്തയം സപരസന്താനേസു സങ്ഖേപതോ
യോജേത്യാ ദസ്സേതും “അഹം പഥവീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അഹം പഥവീതിആദീനാ
അജ്ജ്യാത്തവിസയം ദിട്ഠിമഞ്ഞനം മാനമഞ്ഞനഞ്ച ദസ്സേതി
അത്താഭിനിവേസാഹംകാരദീപനതോ. മമ പഥവീതി ഇമിനാ തണ്ഹാമഞ്ഞനം
മാനമഞ്ഞനന്തി വാ പരിഗുഹഭൂതായപി പഥവിയാ സേയ്യാദിതോ മാനജപ്പനതോ.
സേസപദദ്വയേപി ഇമിനാനയേന മഞ്ഞനാവിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ
പഥവികസിണജ്ജ്യാനലാഭീ ത്യാനചക്ഖുനാ ഗഹിതത്യാനാരമ്മണം “അത്താ”തി
അഭിനിവിസന്തോ തഞ്ച സേയ്യാദിതോ ദഹന്തോ അത്ഥതോ “അഹം പഥവീ”തി മഞ്ഞതി
നാമ, തമേവ “അയം മയ്ഹം അത്താ”തി ഗഹണേ പന “മമ പഥവീ”തി മഞ്ഞതി നാമ.
തഥാ തം “പരപുരിസോ”തി വാ “ദേവോ”തി വാ വാദവസേന “അയമേവ പരേസം
അത്താ”തി വാ അഭിനിവിസന്തോ “പരോ പഥവീ, പരസ്സ പഥവീ”തി മഞ്ഞതി നാമ. ഇമിനാ
നയേന സേസപഥവീസുപി യഥാരഹം ചതുകുക്കം നിദ്ധാരേതബ്ബം.

ഏവം “പഥവിം മഞ്ഞതീ”തി ഏത്ഥ ചതുകുവസേന മഞ്ഞനം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി
മഞ്ഞനാവത്ഥും മഞ്ഞനായോ ച വിഭജിത്യാ അനേകവിഹിതം തസ്സ മഞ്ഞനാകാരം
ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അയന്തി യഥാവുത്തോ പുമുജ്ജനോ. ഛന്ദരാഗന്തി
ബഹലരാഗം. അസ്സാദേതീതി നികാമേതി, “ഇമേ കേസാ
മുദുസിനിദ്ധുകുഞ്ചിതനീലോഭാസാ”തിആദിനാ തത്ഥ രസം വിന്ദതി. അഭിനന്ദതീതി
സപ്പിതികായ തണ്ഹായ അഭിമുഖോ നന്ദതി പമോദതി. അഭിവദതീതി ഉപ്പനം
തണ്ഹാഭിനന്ദനാവേഗം ഹദയേന സന്ധാരേതും അസക്കോന്തോ “അഹോ മേ കേസാ”തി
വാചം നിച്ഛാരേതി. അജ്ജ്യാത്യാസായ തിട്ഠതീതി ബലവതണ്ഹാഭിനിവേസേന ഗിലിത്യാ
പരിനിട്ഠാപേത്യാ തിട്ഠതി. അത്തേതരം വാ പന രജ്ജനീയവത്ഥുന്തി കേസാദിതോ
അത്തേതരം വാ കരചരണാദിപ്പഭേദം നിയകജ്ജ്യാത്തപരിയാപനം രാഗുപ്പത്തിഹേതുഭൂതം
വത്ഥും. ഇതീതി ഇമിനാ സിനിദ്ധാദിപ്പകാരേനാതി പത്ഥയിതബ്ബാകാരം പരാമസതി. തത്ഥ
നന്ദിം സമന്നാനേതീതി തേസു ഭാവീസു കേസാദീസു സിദ്ധം വിയ കത്യാ നന്ദിം തണ്ഹം
സമന്നാഹരതി സമുപചാരേതി. പണിദഹതീതി പത്ഥനം റപേതി.

സമ്പത്തിം നിസ്സായ “സേയ്യാഹമസ്ഥി”തി, വിപത്തിം നിസ്സായ “ഹിനോഹമസ്ഥി”തി
മാനം ജനേതീതി യോജനാ. പഥവികോട്ഠാസഭൂതാനം കേസാദിനം സമ്പത്തിവിപത്തിഹി
മാനജപ്പനാ പഥവിയാ മഞ്ഞനാ ഹോതീതി ആഹ “ഏവം അജ്ജ്യാത്തികം പഥവിം
മാനമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതീ”തി. അവയവബ്ബുതിരേകേന സമുദായസ്സ അഭാവതോ സമുദായോ
ജീവാഭിനിവേസോ അവയവേപി ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “തം ജീവം തം സരീരന്തി

ആഗതനയേന പന കേസം 'ജീവോ'തി അഭിനിവിസതി"തി ആഹ. "കേസാ നാമേതേ ഇസ്സരവിഹിതാ പജാപതിനിസ്സിതാ അനുസഞ്ചയോ പകതിപരിണാമോ"തിആദിനാ നയേനപേത്ഥ ദിട്ഠിമഞ്ഞനാ വേദിതബ്ബാ.

ഇമിസ്സാ പവത്തിയാതി നികന്തിമാനദിട്ഠിനം പരിയാദാനസമുഗ്ഘാടപ്പവത്തിയാ. "ഏതം മമാ"തിആദിനാ യദിപി തിസ്സന്നമ്പി മഞ്ഞനാനം സമ്ഭവോ ദസ്സിതോ. തണ്ഹാമാനമഞ്ഞനാനം പന ഹേട്ഠാ ദസ്സിതത്താ ദിട്ഠിമഞ്ഞനാ ഏവേത്ഥ വിസേസതോ ഉദ്ധടാതി വേദിതബ്ബം. തേനാഹ "ഏവമ്പി അജ്ജയത്തികം പഥവിം ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതി"തി.

ബാഹിരമ്പി പഥവിം തീഹി മഞ്ഞനാഹി മഞ്ഞതിതി യോജനാ. തം പന മഞ്ഞനാവിധിം ദസ്സേതും "കഥ"ന്തി ആഹ. തസ്സതേമാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ.

അയം ജീവോതി അയം കാളലോഹം "ജീവോ അത്താ"തി അഭിനിവിസതി ഏകച്ചേ നിഗണ്ഠാ വിയ. ഏവം ബാഹിരം പഥവിം ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതിതി ഏത്ഥാപി "യാ ചേവ ഖോ പന അജ്ജയത്തികാ പഥവിയാതു, യാ ച ബാഹിരാ പഥവിയാതു"തിആദിനാ നയേന ആന്തേതാ വത്തബ്ബോ.

പഥവികസിണം അത്തതോ സമനുപസ്സതീതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അയമ്പി ച നയോ "രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ"തി ഏത്ഥേവ അന്തോഗധോതി ദട്ഠബ്ബോ കസിണാനമ്പി രൂപസമഞ്ഞാസമ്ഭാവതോ. പഥവിം മഞ്ഞതിതി ഏത്ഥ യാദിസോ മഞ്ഞനാവത്ഥുമഞ്ഞനാനം വിത്ഥാരനയോ വുത്തോ, താദിസോ ഇതോ പരം വുത്തനയോവാതി ആഹ "ഇതോ പരം സങ്ഖേപേനേവ കഥയിസ്സാമാ"തി, അതാദിസോ പന വിത്ഥാരതോപി കഥയിസ്സതീതി അത്ഥോ.

തസ്മാതി യസ്മാ "പഥവിയാ"തി ഇദം ഭുമ്മവചനം, തസ്മാ, സോ അത്തപരത്തദുപകരണാനം ആധാരഭാവേന തം മഞ്ഞനാവത്ഥും കപ്പേതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ "അഹം പഥവിയാ"തിആദി. നനു ച ഇന്ദ്രിയബദ്ധാനിന്ദ്രിയബദ്ധപഭേദസ്സ ധമ്മപ്പബന്ധസ്സ സസമ്ഭാരപഥവി ച ആധാരനിസ്സയോ, ഇതരാ ആരമ്മണനിസ്സയോ തദാരമ്മണസ്സാതി ഏത്ഥ നിബ്ബിരോധോതി? ന, മഞ്ഞനാവത്ഥും നിസ്സയഭാവേന പരികപ്പനതോ. അയണ്ഹി "അഹ"ന്തി ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മാനമഞ്ഞനായ ച വത്ഥുഭൂതസ്സ അത്തനോ പഥവിസന്നിസ്സയം കത്വാ "അഹം പഥവിയാ"തി മഞ്ഞതി, തണ്ഹാമഞ്ഞനായ വത്ഥുഭൂതസ്സ ഉപകരണസ്സ പഥവിം സന്നിസ്സയം കത്വാ "മയ്ഹം കിഞ്ചനം പലിബ്ബോധോ പഥവിയാ"തി മഞ്ഞതി. പരോതിആദിസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

യായം അത്ഥനയോതി സമ്ബന്ധോ. വുത്തോ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ. ഏതേനേവ നയേനാതി യായം "സോ ഖോ പന മേ അത്താ ഇമസ്ഥിം രൂപേ"തി സമുദായസ്സ ആധാരഭാവദീപനോ അത്ഥനയോ വുത്തോ, ഏതേനേവ നയേന. ന ഹി അവയവബ്ബുതിരേകേന സമുദായോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ സമുദായേ വുത്തവിധി അവയവേപി ലബ്ഭതിതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ സോ ഖോ പന മേ അയം അത്താ ഇമിസ്സാ പഥവിയാതി മഞ്ഞനോതി. തസ്ഥിംയേവ പനസ്സ അത്തനീതി ഏത്ഥ അസ്സാതി പുമുജ്ജനസ്സ. തസ്ഥിംയേവ അത്തനീതി അജ്ജയത്തികബാഹിരപഥവിസന്നിസ്സയേ അത്തനി. "പഥവിയാ മഞ്ഞതി"തി പദസ്സായം വണ്ണനാ. ഏവം "പഥവിയാ മഞ്ഞതി"തി ഏത്ഥ അത്തവസേന ദിട്ഠിമാനതണ്ഹാമഞ്ഞനം ദസ്സേതാ ഇദാനി പരവസേന ദസ്സേതും "യദാ പനാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അസ്സാതി പരസ്സ. തദാതി പരവസേന മഞ്ഞനായം. ദിട്ഠിമഞ്ഞനാ ഏവ യുജ്ജതി തത്ഥ നിച്ചാഭിനിവേസാദയോ സമ്ഭവന്തിതി കത്വാ. അവധാരണേന മാനതണ്ഹാമഞ്ഞനാ നിവത്തേതി. ന ഹി "സേയ്യോഹമസ്ഥി"തിആദിനാ, "മയ്ഹ"ന്തി ച പവത്തലക്ഖണാ മാനതണ്ഹാ പരസ്ഥിം പരസ്സ സന്തകഭാവേന ഗഹിതേ ച പവത്തന്തിതി അധിപ്പായോ. ഇതരായോപിതി മാനതണ്ഹാമഞ്ഞനായോപി. ഇച്ഛന്തി അട്ഠകമാചരിയാ. പരസ്സപി ഹി പഥവിസന്നിസ്സയേന സമ്പത്തിഇസ്സരിയാദികസ്സ വസേന അത്തനി സേയ്യാദിഭാവം ദഹതോ പണിദഹതോ ച ചിത്തം തമാഭാവായ

മാനതസ്സാമത്തനാ സമ്ഭവന്തിതി ആചരിയാനം അധിപായോ. “പരോ പഥവി പരസ്സ പഥവി”തി ഏതഥാപി ഇമേ ദ്വേ പകാരാ സാധിപ്പായാ നിധാരേതഞ്ചാ.

“പഥവിതോ സഞ്ജാനാതീ”തി, “ആദിതോ”തി ച ആദീസു അനിസ്സുക്കവചനേപി തോ-സദോ ദിട്ഠോതി ആഹ “പഥവിതോതിനിസ്സുക്കവചന”ന്തി. സുപകരണസ്സാതി ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണഗതസ്സ ദാസപോരിസാദിനാ വിത്തുപകരണേന സുപകരണസ്സ, അത്തനോ വാ പരസ്സ വാ തേസം ഉപകരണസ്സ വാതി അത്ഥോ. യഥാവുത്തപ്പഭേദത്തോതി ലക്ഖണാദിഅജ്ഞാതാദിവുത്തപ്പകാരവിഭാഗതോ. ഉപ്പത്തിം വാ നിഗ്ഗമം വാതി “തം അണ്ഡം അഹോസി ഹേമമയം, തസ്മിം സയം ബ്രഹ്മാ ഉപ്പനോ”തി ബ്രഹ്മണ്യവാദവസേന വാ “ദീഹി അണ്ണഹി ദിഅണ്ണുക”ന്തി ഏവം പവത്തഅണ്ണുകവാദവസേന വാ പഥവിതോ ഉപ്പത്തിം വാ “സബ്ബായം ലോകോ ഇസ്സരതോ വിനിഗ്ഗതോ”തി ഇസ്സരവാദവസേന ഇസ്സരകുത്തതോ പഥവിതോ നിഗ്ഗമം വാ മഞ്ഞമാനോതി യോജനാ. പഥവിതോ വാ അത്തോ ആപാദികോ അത്താതി അധിപായോ. ഏത ച പുരിമസ്സമിം അത്ഥവികപ്പേ കാരകലക്ഖണം നിസ്സുക്കവചനം, ദുതിയസ്സമിം ഉപപദലക്ഖണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. അത്തനോ പരിഗ്ഗഹഭൂതപഥവിതോ സുഖപ്പത്തിം തതോ ഏവ ച പരേഹി സേയ്യാദിഭാവം കപ്പേന്തസ്സ വസേനപേത്ഥ തസ്സഹാമാനമത്തനാ വേദിതഞ്ചാ. അപരേതി സാരസമാസാചരിയാ. തതോ അത്തം അപ്പമാണം അത്താനം ഗഹേത്യാതി പുഞ്ചേ ഭാവിതആപാദിഅപ്പമാണകസിണവസേന വാ കാപിലകാണാദിട്ഠിവസേന വാ അപ്പമാണം ബ്യാപിനം അത്താനം ഗഹേത്യാ. പഥവിതോതി പച്ഛാ അഭാവിതഅവധ്വശിതപഥവികസിണസഞ്ചാതപഥവിതോ. ബഹിദ്ധാപി മേ അത്താതി ഇതോ പഥവിതോ ബഹിപി മേ അത്താതി അധിപായോ.

കേവലന്തി അനവസേസം. മഹാപഥവിം തസ്സഹാവസേന മമായതി, അയഞ്ച നയോ ചതുദീപിസ്സരിയേ റിതസ്സ ദീപചക്കവത്തിനോ ച ലബ്ഭേയ്യ, മണ്ഡലികരാജമഹാമത്തകുടുംബികാനന്വി വസേന ലബ്ഭേതേവ തേസന്വി യഥാപരിഗ്ഗഹം അനവസേസേത്യാ മഞ്ഞനായ സമ്ഭവതോ. “ഏവം മമാ”തി ഗാഹസ്സ “ഏസോഹമസ്സമിം, ഏസോ മേ അത്താ”തി ഗാഹവിധൂരതായ വുത്തം “ഏകാ തസ്സഹാമത്തനാ ഏവ ലബ്ഭതീ”തി . ഇമിനാ നയേനാതി വുത്തമതിദേസം വിഭാവേതും “സാ ചായ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സാ ചായന്തി സാ ച അയം തസ്സഹാമത്തനാ യോജേതഞ്ചാതി സമ്ബന്ധോ. യഥാ പന ദിട്ഠിമത്തനാമത്തിതേ വത്ഥുസ്സമിം സിന്റേഹം മാനഞ്ച ഉപ്പാദയതോ തസ്സഹാമാനമത്തനാ സമ്ഭവന്തി, ഏവം തസ്സഹാമത്തനാമത്തിതേന വത്ഥുനാ അത്താനം സേയ്യാദിതോ ദഹതോ തഞ്ച അത്തനിയം നിച്ഛം തഥാ തംസാമിഭൂതം അത്താനഞ്ച പരികപ്പേന്തസ്സ ഇതരമത്തനാപി സമ്ഭവന്തിതി സക്കാ വിത്താതും. “മേ”തി ഹി ഇമിനാ അത്ഥഗ്ഗഹണമുവേനേവ അത്തനിയസമ്ബന്ധോ പകാസീയതീതി.

അഭിനന്ദതീതി ഇമിനാ തസ്സഹാദിട്ഠാഭിനിവേസാനം സഞ്ജഹിതത്താ തേ ദസ്സേനോ “അസ്സാദേതി പരാമസതി ചാ”തി ആഹ. ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തചിത്തുപ്പാദവസേന ചേതസ്സ ദയസ്സ അസങ്കരതോ പവത്തി വേദിതഞ്ചാ, ഏകചിത്തുപ്പാദേപി വാ അധിപതിധമ്മാനം വിധ പുഞ്ചാഭിസഞ്ചാരവസേന തസ്സ തസ്സ ബലവഭാവേന പവത്തി. ഏതസ്സമിം അത്ഥേതി തസ്സഹാദിട്ഠിവസേന അഭിനന്ദനത്ഥേ. ഏതന്തി “പഥവിം അഭിനന്ദതീ”തി ഏതം പദം. യേസം വിനേയ്യാനം യേഹി പകാരവിസേസേഹി ധമ്മാനം വിഭാവനേ കതേ വിസേസാധിഗമോ ഹോതി, തേസം തേഹി പകാരവിസേസേഹി ധമ്മവിഭാവനം. യേസം പന യേന ഏകേനേവ പകാരേന ധമ്മവിഭാവനേ കതേ വിസേസാധിഗമോ ഹോതി, തേസന്വി തം വത്യാ ധമ്മിസ്സരതായ തദത്തനിരവസേസപ്പകാരവിഭാവനഞ്ച ദേസനാവിലാസോ. തേനാഹ “പുഞ്ചേ മത്തനാവസേന കിലേസുപ്പത്തിം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി അഭിനന്ദനാവസേന ദസ്സേനോ”തി. ധമ്മയാതുയാതി സമ്മാസമ്ബോധിയാ. സാ ഹി സബ്ബത്തേയ്യധമ്മം യഥാസഭാവതോ ധാരേതി ഉപധാരേതി, സകലഞ്ച വിനേയ്യസത്തസഞ്ചാതധമ്മപ്പബന്ധം അപായദുക്ഖസംസാരദുക്ഖപതനതോ ധാരേതി, സയഞ്ച അവിപരീതപവത്തിആകാരാ ധാതുതി ധമ്മയാതുതി ഇധാധിപ്പേതാ. സബ്ബത്തുതത്താണപദട്ഠാനസ്സഹി മഗ്ഗത്താണം, മഗ്ഗത്താണപദട്ഠാനഞ്ച സബ്ബത്തുതത്താണം സമ്മാസമ്ബോധിതി. സുപ്പടിവിധുത്താതി സുട്ഠു പടിവിധുഭാവതോ, സമ്മാ

അധിഗതത്താതി അത്ഥോ. അഭികണ്ഠനസമ്പഗ്ഗഹപരാമസനാനം വസേന ആരമ്മണേ പരികപ്പനാപവത്തി മഞ്ഞനാ. തത്ത്വ “മമം, അഹ”ന്തി ച അഭിനിവേശനം പരികപ്പനം. യേന അജ്ഞോസാനം ഹോതി, അയം അഭിനന്ദനാതി അയമേതേസം വിസേസോ. സുത്താദിഅവിരുദ്ധായേവ അത്തനോമതി ഇച്ഛിതഞ്ച, ന ഇതരാതി സുത്തേന തസ്സാ സങ്ഗഹം ദസ്സേതും “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദി വുത്തം. ദേസനാവിലാസവിഭാവനസ്സ പന സഹേതുകഹേതുസമ്പയുത്തദുകാദിദേസനായ നിബദ്ധതാ നിദ്ധാരേതഞ്ച.

തസ്സാതി തേന. ഞാതസദുസമ്ബന്ധേന ഹേതം കത്തരി സാമിവചനം. തസ്മാതി അപരിഞ്ഞാതത്താ. “അപരിഞ്ഞാത”ന്തി പടിക്ഖേപമുഖേന യം പരിജാനനം വുത്തം, തം അത്ഥത്തോ തിവിധാ പരിഞ്ഞാ ഹോതിതി തം സരൂപതോ പവത്തിആകാരതോ ച വിഭാവേനോ “യോ ഹീ”തിആദിമാഹ.

തത്ത്വ യായ പഞ്ഞായ വിപസ്സനാഭൂമിം പരിജാനാതി പരിച്ഛിന്ദതി, സാ പരിജാനനപഞ്ഞാ ഞാതപരിഞ്ഞാ. സാ ഹി തേഭൂമകയമ്മജാതം “അയം വിപസ്സനാഭൂമി”തി ഞാതം വിദിതം പാക്കടം കരോന്തിയേവ ലക്ഖണരസാദിതോ അജ്ഞത്തികാദിവിഭാഗതോ ച പരിച്ഛിജ്ജ ജാനാതി. ഇയ പന പഥവിധാതുവസേന വേദിതഞ്ചാതി വുത്തം “പഥവിധാതും പരിജാനാതി”തിആദി. തീരണപരിഞ്ഞാതി കീരണവസേന പരിജാനനകപഞ്ഞാ. സാ ഹി പരിവാരേഹി അനിച്ഛതാദിആകാരേഹി അനിച്ഛതാദിസഭാവസ്സ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡപഞ്ചകസ്സ തീരണവസേന സമ്മസനവസേന തം പരിച്ഛിജ്ജ ജാനാതി. അഗ്ഗമഗ്ഗേനാതി അരഹത്തമഗ്ഗേന. സോ ഹി അനവസേസതോ ഛന്ദരാഗം പജഹതി. അഗ്ഗമഗ്ഗേനാതി വാ അഗ്ഗഭൂതേന മഗ്ഗേന, ലോകുത്തരമഗ്ഗേനാതി അത്ഥോ. ഉഭയമാപി ഹി സമുച്ഛേദപഹാനകാരി ഏവ പഞ്ഞാ നിപ്പരിയായേന പഹാനപരിഞ്ഞാതി ദസ്സേതി.

നാമരൂപവവത്ഥാനന്തി ഏതേന പച്ചയപരിഗൃഹോപി സങ്ഗഹിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ നാമരൂപസ്സ ഹേതുവവത്ഥാനഭാവതോ. സോപി ഹി ഹേതുപച്ചയമുഖേന നാമരൂപസ്സ വവത്ഥാനമേവാതി. കലാപസമ്മസനാദിവസേന തീരണപരിഞ്ഞാ അനിച്ഛാദിവസേന സമ്മസനഭാവതോ. തസ്മാതി യസ്മാ താ പരിഞ്ഞായോ നത്ഥി, തസ്മാ. അഥ വാ തസ്മാ അപരിഞ്ഞാതത്താതി യസ്മാ അപരിഞ്ഞാതാ പഥവി, തസ്മാ അപരിഞ്ഞാതത്താ പഥവിയാ തം പഥവിം മഞ്ഞതി ച അഭിനന്ദതി ചാതി.

പഥവിവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ആപോവാരാദിവണ്ണനാ

ആപം ആപതോതി ഏത്ഥ അപ്പോതി, അപ്പായതീതി വാ ആപോ, യസ്മിം സങ്ഘാതേ സയം അത്ഥി, തം ആബന്ധനവസേന ബ്യാപേതാ തിട്ഠന്തി, പരിബ്രൂഹേതിതി വാ അത്ഥോ. അത്ഥാനം അധി അജ്ഞത്തം. പതി പതി അത്താനന്തി പച്ചത്തം. ഉഭയേനപി സത്തസന്താനപരിയാപനമേവ വദതി. ആപോ ആപോഗതന്തിആദിസു ആബന്ധനമേവ ആപോ, തദേവ ആപോസഭാവം ഗതത്താ ആപോഗതം, സഭാവേനേവ ആപഭാവം പത്തന്തി അത്ഥോ. സിന്ദേഹനവസേന സിന്ദേഹോ, സോയേവ സിന്ദേഹനസഭാവം ഗതത്താ സിന്ദേഹഗതം. ബന്ധനത്തം രൂപസ്സാതി അവിനിബ്ഭോഗരൂപസ്സ ബന്ധനഭാവോ, അവിപ്ലവകീരണവസേന സമ്പിണ്ഡനന്തി അത്ഥോ. ഉഗ്ഗണ്ഠന്തോതി യഥാപരിച്ഛിന്നേ ആപോമണ്ഡലേ യഥാ ഉഗ്ഗണ്ഠനിമിത്തം ഉപലബ്ധതി, തഥാ നിമിത്തം ഗണ്ഠന്തോ. വുത്തോതി “ആപസ്ഥി”ന്തി ഏത്ഥ വുത്തആപോ. സോ ഹി സസമ്ഭാരആപോ, ന “ആപോകസിണ്ഡ”ന്തി ഏത്ഥ വുത്തആപോ. സേസന്തി ആരമ്മണസമ്മുതിആപാനം സരൂപവിഭാവനം. “ആപം ആപതോ പജാനാതി”തിആദിപാളിയാ അത്ഥവിഭാവനഞ്ചേവ തത്ത്വ തത്ത്വ മഞ്ഞനാവിഭാഗദസ്സനഞ്ച പഥവിയം വുത്തസദിസമേവാതി. തത്ത്വ “പഥവികസിണ്ഡമേകോ സഞ്ജാനാതി”തിആദിനാ (ദിം നിം ന.ന.നും; അം നിം ച.വ.വ.) വുത്തം, ഇയ “ആപോകസിണ്ഡമേകോ സഞ്ജാനാതി”തിആദിനാ വത്തഞ്ചം. തത്ത്വ ച “പഥവിതി സഞ്ജാനാതി”തി വുത്തം, ഇയ പന “ആപോതി സഞ്ജാനാതി”തിആദിനാ വത്തഞ്ചന്തി ഏവമാദി ഏവ വിസേസോ. സേസം താദിസമേവ. തേന വുത്തം “പഥവിയം

വുത്തസദിസമേവാ"തി. യോ പനേത വിസേസോ, തം ദസ്സേതും "കേവല"ന്തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ മൂലരസോതി മൂലം പടിച്ച് നിബുത്തരസോ. ഖണ്ഡരസാദിസുപി ഏസേവ നയോ. വീരാദീനി പാക്ഷാസേവ. യഥാ പന ഭേസജ്ജസിക്ഖാപദേ (പാരാ° ന്നമവ-ന്തവത), ന ഏവമിധ നിയമോ അത്ഥി. യം കിഞ്ചി വീരം വീരമേവ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഭുമ്മാനീതി ആവാടാദിസു റിതളുകാനി. അന്തലിക്ഖാനീതി പഥവിം അപ്പത്താനി വസ്സോദകാനി, പത്താനി പന ഭുമ്മാനേവ. ഏവം വുത്താ ചാതി ച-സദേന ഹിമോദകകപ്പവിനാസകളദകപഥവിയാഅന്തോളദകപഥവിസന്ധാരകളദകാദിം പുണ്യേ അവുത്തന്വി സമുച്ചിനോതി.

തേജം തേജതോതി ഏത്ഥ തേജനട്ഠേന തേജോ, തേജനം നാമ ദഹനപചനാദിസമത്ഥം നിസാനം, യം ഉണ്ഹത്തന്തി വുച്ചതി. യേന ചാതി യേന തേജോഗതേന കുപിതേന. സന്തപ്പതീതി അയം കായോ സമന്തതോ തപ്പതി ഏകാഹികജരാദിഭാവേന ഉസുമജാതോ ഹോതി. യേന ച ജീരീയതീതി യേന അയം കായോ ജീരീയതി, ഇന്ദ്രിയവേകല്ലതം ബലപരിക്ഖയം വലിതാദിഭാവഞ്ച പാപുണാതി. യേന ച പരിഡയ്ഹതീതി യേന കുപിതേന അയം കായോ പരിതോ ഡയ്ഹതി, സോ ച പുഗ്ഗലോ ഡയ്ഹമീതി സതയോതസപ്പിഗോസീതചന്ദനാദിലേപഞ്ചേവ താലവണ്ടവാതഞ്ച പച്ചാസീസതി. യേന ച അസിതപീതഖായിതസായിതം സമ്മാ പരിണാമം ഗച്ഛതീതി യേന അസിതം വാ ഓദനാദി, പീതം വാ പാനകാദി, ഖായിതം വാ പിഠഖജ്ജകാദി, സായിതം വാ അമ്ബപക്കമധുഫാണിതാദി സമ്മദേവ പരിപാകം ഗച്ഛതി, രസാദിഭാവേന വിവേകം ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച സരീരസ്സ പകതിഉസുമം അതിക്കമിത്വാ ഉണ്ഹഭാവോ സന്താപോ, സരീരദഹനവസേന പവത്തോ മഹാദാഹോ പരിദാഹോ, സതവാരം താപേത്വാ ഉദകേ പക്ഖിപിത്വാ ഉദ്ധസപ്പി സതയോതസപ്പി, രസരൂധിരമംസമേദഅട്ഠിഅട്ഠിമിഞ്ജസുക്കാ രസാദയോ. തത്ത്വ പുരിമാ തയോ തേജാ ചതുസമുട്ഠാനാ, പച്ഛിമോ കമ്മസമുട്ഠാനോവ.

തേജോഭാവം ഗതത്താ തേജോഗതം. ഉസ്മാതി ഉണ്ഹാകാരോ. ഉസ്മാവ ഉസ്മാഭാവം ഗതത്താ ഉസ്മാഗതം. ഉസുമന്തി ചണ്ഡഉസുമം. തദേവ ഉസുമഗതം, സഭാവേനേവ ഉസുമഭാവം പത്തന്തി അത്ഥോ. കട്ഠഗ്ഗീതി കട്ഠുപാദാനോ അഗ്ഗി. സകലികഗ്ഗീആദിസുപി ഏസേവ നയോ. സങ്കാരഗ്ഗീതി കചവരം പടിച്ച് ഉപ്പന്നഅഗ്ഗി. ഇന്ദ്രഗ്ഗീതി അസനിഅഗ്ഗി. സന്താപോതി ജാലായ വാ വീതച്ചിതങ്ഗാരാനം വാ സന്താപോ . സൂരിയസന്താപോതി ആതപോ. കട്ഠസന്നിചയസന്താപോതി കട്ഠരാസിം പടിച്ച് ഉപ്പന്നസന്താപോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവം വുത്താ ചാതി. ച-സദേന പേതഗ്ഗികപ്പവിനാസകഗ്ഗിനിരയഗ്ഗിആദികേ അവുത്തേപി സമുച്ചിനോതി.

വായം വായതോതി ഏത്ഥ വായനട്ഠേന വായോ. കിമിദം വായനം നാമ? വിത്ഥമ്ഭനം, സമുദിരണം വാ, വായനം ഗമനന്തി ഏകേ. ഉദ്ധങ്ഗമാ വാതാതി ഉഗ്ഗാരഹിക്കാദിപവത്തകാ ഉദ്ധം ആരോഹനവാതാ. അയോഗമാ വാതാതി ഉച്ചാരപസ്സാവാദിനിഹരണതാ അയോ ഓരോഹനവാതാ. കുച്ഛിസയാ വാതാതി അന്താനം ബഹിവാതാ. കോട്ഠാസയാ വാതാതി അന്താനം അന്തോവാതാ. അങ്ഗമങ്ഗാനുസാരിനോ വാതാതി ധമനീജാലാനുസാരേന സകലസരീരേ അങ്ഗമങ്ഗാനി അനുസടാ സമിഞ്ജനപസാരണാദിനിബുത്തകാ വാതാ . സത്ഥകവാതാതി സന്ധിബന്ധനാനി കത്തരിയാ ചരിന്താ വിധ പവത്തവാതാ. ഖുരകവാതാതി ഖുരേന വിധ ഹദയമംസചേദനഫാലനകവാതാ. ഉപ്പലകവാതാതി ഹദയമംസസ്സ സമുപ്പാടനകവാതാ. അസ്സാസോതി അന്തോപവിസനകനാസികാവാതോ. പസ്സാസോതി ബഹിനിക്ഖമനനാസികാവാതോ. ഏത്ഥ ച പുരിമാ സഞ്ചേ ചതുസമുട്ഠാനാ, അസ്സാസപസ്സാസാ ചിത്തസമുട്ഠാനാവ.

വായോഗതന്തി വായോവ വായോഗതം, സഭാവേനേവ വായോഭാവം പത്തന്തി അത്ഥോ. മമ്ഭിതത്തം രൂപസ്സാതി അവിനിബ്ഭോഗരൂപസ്സ മമ്ഭിതഭാവോ. പുരത്ഥിമാ വാതാതി പുരത്ഥിമദിസതോ ആഗതാ വാതാ. പച്ഛിമാദിസുപി ഏസേവ നയോ. സരജാദിസു സഹ രജേന സരജാ, രജവിരഹിതാ സുദ്ധാ അരജാ. സീതളതുസമുട്ഠാനാ,

സീതവലാഹകന്തരേ വാ ജാതാ സീതാ. ഉണ്ഹതുസമുട്ഠാനാ, ഉണ്ഹവലാഹകന്തരേ വാ ജാതാ ഉണ്ഹാ. പരിത്താതി മന്ദാ തനുകവാതാ. അധിമത്താതി ബലവവാതാ. കാളാതി കാളവലാഹകന്തരേ സമുട്ഠിതാ. യേഹി അബ്ഭാഹതോ ഛരവിവണ്ണോ കാളകോ ഹോതി, തേസം ഏതം അധിവചനന്തിപി ഏകേ. വേരമ്ഭവാതാതി യോജനതോ ഉപരി വായനവാതാ. പക്ഖവാതാതി അന്തമസോ മക്ഖികായപി പക്ഖായൂഹനവാതാ. സുപണ്ണവാതാതി ഗരുളവാതാ. കാമം ചേതേപി പക്ഖവാതാവ, ഉസ്സദവസേന പന വിസും ഗഹിതാ. താലവണ്ടവാതാതി താലവണ്ണേഹി കന്തേ, അണ്ണേഹി വാ കന്തേ കേന്ദി മണ്ഡലസണ്ഠാനേന സമുട്ഠാപിതവാതാ. വിധൂപനവാതാതി ബീജനപത്തകേന സമുട്ഠാപിതവാതാ. ഇമാനി ച താലവണ്ടവിധൂപനാനി അനുപ്പന്നന്വി വാതം ഉപ്പാദേന്തി, ഉപ്പന്നന്വി പരിവത്തേന്തി. ഇയാപി ച-സദ്ദോ ഉദകസന്ധാരകവാതകപ്പവിനാസകവാതജാലാപേല്ല്വനകവാതാദികേ അവുത്തേപി സമുച്ചിനോതി. ഏതഥ ച “ആപം മഞ്ഞതി”തിആദിസു യസ്ഥാ തീഹി മഞ്ഞനാഹി - “അഹം ആപോതി മഞ്ഞതി, മമ ആപോതി മഞ്ഞതി”തിആദിനാ പഥവിവാരേ വുത്തനയേന സക്കാ മഞ്ഞനാവിഭാഗോ വിഭാവേതുന്തി വുത്തം “സേസം വുത്തനയമേവാ”തി. തസ്ഥാ തത്ഥ വുത്തനയാനുസാരേന ഇമേസു തീസു വാരേസു യഥാരഹം മഞ്ഞനാവിഭാഗോ വിഭാവേതണ്ണോ.

ഏത്താവതാതി ഏത്തകേന ഇമിനാ ചതുവാറപരിമാണേന ദേസനാവിസേസേന. ച-സദ്ദോ ബൃതിരേകോ. തേന വക്ഖമാനംയേവ വിസേസം ജോതേതി. യായന്തി യോ അയം ലക്ഖണോ നാമ ഹാരോ വുത്തോതി സമ്ബന്ധോ. സോ പന ലക്ഖണഹാരോ യംലക്ഖണോ തത്ഥ വുത്തോ, തം ദസ്സേതും “വുത്തമ്ഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വുത്തമ്ഹി ഏകയമ്മേതി കൂസലാദിസു ഖണ്ഡാദിസു വാ യസ്ഥിം കസ്ഥിഞ്ചി ഏകയമ്മേ സുത്തേ സരൂപതോ നിദ്ധാരണവസേന വാ കഥിതേ. യേ യമ്മാ ഏകലക്ഖണോ തേനാതി യേ കേചി യമ്മാ കൂസലാദിഭാവേന, രൂപക്ഖണ്ഡാദിഭാവേന വാ തേന വുത്തയമ്മേന സമാനലക്ഖണാ. വുത്താഭവന്തി സഞ്ചേതി സഞ്ചേപി കൂസലാദിസഭാവാ, ഖണ്ഡാദിസഭാവാ വാ യമ്മാ സുത്തേ അവുത്താപി തായ സമാനലക്ഖണതായ വുത്താ ഭവന്തി, ആന്തോ സംവണ്ണനവസേനാതി അധിപ്പായോ.

ഏതഥ ച ഏകലക്ഖണാതി സമാനലക്ഖണാ വുത്താ. തേന സഹചരിതാ സമാനകിച്ചതാ സമാനഹേതുതാ സമാനഫലതാ സമാനാരമ്മണതാതി ഏവമാദീഹിപി അവുത്താനം വുത്താനം വിയ നിദ്ധാരണം വേദിതഞ്ചം. ഇതീതി ഇമിനാ പകാരേന. തേനാഹ “ഏവം നേത്തിയം ലക്ഖണോ നാമ ഹാരോ വുത്തോ”തി, നേത്തിപാളിയം (നേത്തിം ൨൩) പന “യേ യമ്മാ ഏകലക്ഖണാ കേചി സോ ഹാരോ ലക്ഖണോ നാമാ”തി പാറോ ആഗതോ. തസ്സ വസേനാതി തസ്സ ലക്ഖണഹാരസ്സ വസേന. രൂപലക്ഖണം അനതീതത്താതി രൂപ്പനസഭാവേന സമാനസഭാവത്താ. വദന്തേന ഭഗവതാ. ഏതാതി “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”തി ഏവം വുത്തദിട്ഠി. ഏതഥ ച സക്കായദിട്ഠിമഞ്ഞനാദസ്സനേനേവ സകലരൂപവത്സുക്കാ തണ്ഹാമാനമഞ്ഞനാപി ദസ്സിതാ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ചം. തഥാ ഹി വുത്തം “തസ്ഥിംയേവ പനസ്സ ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മഞ്ഞിതേ വത്സുസ്ഥിം സിന്ദേഹം മാനഞ്ച ഉപ്പാദയതോ തണ്ഹാമാനമഞ്ഞനാപി വേദിതഞ്ചാ”തി. അഥ വാ പഥവിം ആപം തേജം വായം മേതി മഞ്ഞതി അഭിനന്ദതീതി ച വദന്തേന വുത്തനയേനേവ സകലരൂപവത്സുക്കാ തണ്ഹാമഞ്ഞനാ തദനുസാരേന മാനമഞ്ഞനാപി വുത്താവ ഹോതീതി ഏവവേത്ഥ ഇതരമഞ്ഞനാപി നിദ്ധാരേതണ്ണോ.

ആപോവാദാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഭൂതവാദാദിവണ്ണനാ

൩. “പഥവിം മഞ്ഞതി, പഥവിയാ മഞ്ഞതി”തിആദിഹി പദേഹി “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി, രൂപസ്ഥിം അത്താനം സമനുപസ്സതി”തിആദിനം സക്കായദിട്ഠിനം നിദ്ധാരിതത്താ വുത്തം “ഏവം രൂപമുഖേന സഞ്ചാരവത്സുക്കം മഞ്ഞനം വത്ഥാ”തി . തേസു സഞ്ചാരേസു സത്തേസുപിതി തദുപാദാനേസുപി സത്തേസു . ധാതുസൂതി പഥവിആദിസു ചതുസു ധാതുസു. “ജാതം ഭൂതം സഞ്ചത”തിആദിസു (ദിം നിം ൨.൨൦൭; സം നിം

൧.൩൧൯) ഭൂത-സദ്യോ ഉപ്പാദേ ദിസ്സതി, സഹപസഗ്ഗോ പന “പഭൂതമരിയോ പകരോതി പുണ്ണ”തിആദിസു വിപുലേ, “യേഭൂയേന ഭിക്ഖുനം പരിഭൂതരൂപോ”തിആദിസു ഹിംസനേ, “സമ്ഭൂതോ സാണവാസീ”തിആദിസു (ചുളവ് ൪൦൦) പണ്ണത്തിയം, “അഭിഭൂതോ മാരോ വിജിതോ സങ്ഗാമോ”തിആദിസു വിമമനേ, “പരാഭൂതരൂപോ ഖോ അയം അചേലോ പാമികപുണ്ണോ”തിആദിസു (ദീം നിം ൩.൨൩, ൨൪, ൩൧, ൩൨) പരാജയേ, “അനുഭൂതം സുഖദുക്ഖ”തിആദിസു വേദിയനേ, “വിഭൂതം വിഭാവിതം പണ്ണായാ”തിആദിസു പാകടീകരണേ ദിസ്സതി. തേ സഞ്ചേ രുക്ഖാദിസുതി. ആദി-സദ്യേന സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ച. “കാലോ ഘസതി ഭൂതാനീതി (ജാ° ൧.൨.൧൯൦), ഭൂതാ ലോകേ സമുസ്സയ”തി (ദീം നിം ൨.൨൨൦; സം° നിം ൧.൧൮൬) ച ആദിസു അവിസേസേന സത്തവാചകോപി ഭൂതസദ്യോ, ഉപരി ദേവാദിപദേഹി സത്തവിസേസാനം ഗഹിതത്താ ഇയ തദവസിട്ഠാ ഭൂതസദ്യേന ഗയ്ഹന്തീതി ആഹ “നോ ച ഖോ അവിസേസേനാ”തി. തേനേവാഹ - “ചാതുമഹാരാജികാനഞ്ചി ഹേട്ഠാ സത്താ ഇയ ഭൂതാതി അധിപ്പേതാ”തി. യോ ഹി സത്തനികായോ പരിപുണ്ണയോനികോ ചതുഹിപി യോനീഹി നിബ്ബത്തനാരഹോ, തത്ഥായം ഭൂതസമത്താ അണ്ഡജാദിവസേന ഭവനതോ.

ഭൂതേതി വുത്തദേസആദേസിയേ ഭൂതേ. ഭൂതതോ സഞ്ജാനാതീതി ഇമിനാ “ഭൂതാ”തി ലോകവോഹാരം ഗഹേത്ഥാ യഥാ തത്ഥ തണ്ഹാദിമത്തനാ സമ്ഭവന്തി, ഏവം വിപരിതസത്തായ സഞ്ജാനനം പകാസീയതി. സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ “പഥവിതോ സഞ്ജാനാതീ”തി ഏത്ഥ വുത്തനയാനുസാരേന സക്കാ ജാനിതുന്തി ആഹ “വുത്തനയമേവാ”തി. യഥാ സുദ്ധാവാസാ സബ്ബദാ അഭാവതോ ഇമം ദേസനം നാരുജ്ഛാ, ഏവം നേരയികാപി സബ്ബമത്തനാനധിട്ഠാനതോ. ഏതേനേവ ഏകച്ചപേതാനന്വേത്ഥ അസങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അപരേ പന “ദിട്ഠിമത്തനാനധിട്ഠാനതോ തേസന്വേത്ഥ സങ്ഗഹോ ഇച്ഛിതോയേവാ”തി വദന്തി. “സമങ്ഗിഭൂതം പരിചാരേന്ത”തിആദിനാ സുത്തേ വുത്തനയേന. രജ്ജതീതി “സുഭാ സുഖിതാ”തി വിപല്ലാസഗ്ഗാഹേന തത്ഥ രാഗം ജനേതി. ഏവമേത്ഥ രജ്ജന്തോ ച ന കേവലം ദസ്സനവസേനേവ, സവനാദിവസേനപി രജ്ജതേവാതി ദസ്സേന്തോ “ദിസ്വാപി...പേ... ഉത്ഥാപി”തി ആഹ. തത്ഥ ഘായനാദിവസേന രജ്ജനം തേഹി അനുഭൂതഗന്ധമാലാദിവസേന ചേവ വിസഭാഗവത്സുഭൂതാനം തേസം പരിഭോഗവസേന ച യഥാനുഭവം അനുസ്സരണവസേന ച വേദിതബ്ബം. ഏവം ഭൂതേ തണ്ഹാമത്തനായ മത്തതീതി വുത്തനയേന ഭൂതേ പടിച്ച്ഛ ഛന്ദരാഗം ജനേന്തോ തേസം പടിപത്തിം അസ്സാദേന്തോ അഭിനന്ദന്തോ അഭിവദന്തോ അജ്ജോസായ തിട്ഠന്തോ “ഈദിസീ അവത്ഥാ മമ അനാഗതമദ്ധാനം സിയാ”തിആദിനാ വാ പന നയേന തത്ഥ നന്ദിം സമന്നാണേന്തോ ഭൂതേ തണ്ഹാമത്തനായ മത്തതീതി അത്ഥോ. അപ്പടില്യസ്സ ഖത്തിയമഹാസാലാദിഭാവസ്സ, സമ്പത്തിം വിപത്തിന്തി ജാതിവസേന ഉക്കട്ടനിഹിനതം. ദഹതീതി റപേതി. യോ ഏവരൂപോ മാനോതി യോ ഏസോ “അയം പുഞ്ചേ മയാ സദിസോ, ഇദാനി അയം സേട്ഠോ അയം ഹീനതരോ”തി ഉപ്പന്നോ മാനോ. അയം വുച്ചതി മാനാതിമാനോതി അയം ഭാരാതിഭാരോ വിയ പുരിമം സദിസമാനം ഉപാദായ മാനാതിമാനോ നാമാതി അത്ഥോ.

നിച്ഛാതിആദിസു ഉപ്പാദാഭാവതോ നിച്ഛാ, മരണാഭാവതോ യുവാ, സബ്ബദാ ഭാവതോ സസ്സതാ. അനിച്ഛപടിപകഖതോ വാ നിച്ഛാ, മിരഭാവതോ യുവാ, സസ്സതിസമതായ സസ്സതാ, ജരാദിവസേന വിപരിണാമസ്സ അഭാവതോ അവിപരിണാമയമ്മാതി മത്തതി. സഞ്ചേ സത്താതി ഓട്ഠഗോണഗഭഭാദയോ അനവസേസാ സഞ്ജനട്ഠേന സത്താ. സഞ്ചേ പാണാതി “ഏകിന്ദിയോ പാണോ ദിന്ദിയോ പാണോ”തിആദിവസേന വുത്താ അനവസേസാ പാണനട്ഠേന പാണാ. സഞ്ചേ ഭൂതാതി അനവസേസാ അണ്ഡകോസാദിസു ഭൂതാ സഞ്ജാതാതി ഭൂതാ. സഞ്ചേ ജീവാതി സാലിയവഗോധുമാദയോ അനവസേസാ ജീവനട്ഠേന ജീവാ. തേസു ഹി സോ വിരൂഹഭാവേന ജീവസഞ്ചി. അവസാ അബലാ അവിരിയാതി തേസം അത്തനോ വസോ വാ ബലം വാ വിരിയം വാ നത്ഥിതി ദസ്സേതി. നിയതിസങ്ഗതിഭാവപരിണതാതി ഏത്ഥ നിയതീതി. നിയതതാ, അച്ഛേജ്ജസുത്താവുതഅഭേജമണി വിയ അവിജഹിതപകതിതാ. സങ്ഗതീതി ഛന്നം അഭിജാതീനം തത്ഥ സങ്ഗമോ. ഭാവോതി സഭാവോയേവ, കണ്ഡകാനം തിവിണതാ, കപിട്ഠഫലാദിനം പരിമണ്ഡലാദിതാ, മിഗപക്ഖീനം വിചിത്തവണ്ണാദിതാതി ഏവമാദികോ.

ഏവം നിയതിയാ ച സങ്ഗതിയാ ച ഭാവേ ച പരിണതാ നാനപ്പകാരതം പത്താ. യേന ഹി യഥാ ഭവിതബ്ധം, സോ തഥേവ ഭവതി. യേന ന ഭവിതബ്ധം, സോ ന ഭവതിതി ദസ്സേതി. ഛരസ്വേവാഭിജാതീസൂതി കണ്ഹാഭിജാതിആദീസു ഛരസു ഏവ അഭിജാതീസു റത്യാ സുഖഞ്ച ദുക്ഖഞ്ച പടിസംവേദേന്തി, അഞ്ഞാ സുഖദുക്ഖഭൂമി നത്ഥിതി ദസ്സേതി. വാ-സദേന അന്താദിഭേദേ ദിട്ഠാഭിനിവേസേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

ഉപപത്തിനി ഇമിനാ തസ്ഥിം തസ്ഥിം സത്തനികായേ ഭൂതാനം സഹബ്ധതം ആകണ്ഠതിതി ദസ്സേതി. സുഖുപ്പത്തിനി ഇമിനാ പന തത്ഥ തത്ഥ ഉപ്പന്നസ്സ സുഖുപ്പത്തിം. ഏകച്ചേ ഭൂതേ നിച്ഛാതിആദിനാ ഏകച്ചസസ്സതികദിട്ഠിം ദസ്സേതി. അഹമ്പിഭൂതേസു അഞ്ഞതരോസ്ഥിതി ഇമിനാ പന ചതുത്ഥം ഏകച്ചസസ്സതികവാദം ദസ്സേതി.

യതോ കുതോചിതി ഇസ്സരപുരിസാദിഭേദേതോ യതോ കുതോചി. ഏകാ തണ്ഹാമഞ്ഞനാവ ലബ്ഭതിതി ഇധാപി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ഇതരമഞ്ഞനാനമ്പി സമ്ഭവോ നിദ്ധാരേതബ്ബോ. വുത്തപ്പകാരേയേവ ഭൂതേ തണ്ഹാദിട്ഠിഹി അഭിനന്ദതിതിആദിനാ വത്തബ്ബത്താ ആഹ “വുത്തനയമേവാ”തി. യോജനാ കാതബ്ബാതി “യോ ഭൂതപഞ്ഞത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതേ ഖണ്ഡേ പരിജാനാതി, സോ തീഹി പരിഞ്ഞാഹി പരിജാനാതീ”തിആദിനാ യോജനാ കാതബ്ബാ. അപരേ പനേത്ഥ ഭൂതഗാമോപി ഭൂത-സദേന സങ്ഗഹിതോതി രുക്ഖാദിവസേനപി മഞ്ഞനാവിഭാഗം യോജേത്ഥാ ദസ്സേന്തി, തഥാ മഹാഭൂതവസേനപി, തം അട്ഠകമായം നത്ഥി.

ഭൂമിവിസേസാദിനാ ഭേദേനാതി ഭൂമിവിസേസഉപപത്തിവിസേസാദിവിഭാഗേന. ഇദ്ധിയാതി പുഞ്ഞവിസേസനിബ്ബത്തേന ആനുഭാവേന. കിഞ്ചാപി ദേവ-സദോ “വിദ്ധേ വിഗതവലാഹകേ ദേവേ”തിആദീസു (സം° നി° ൧.൧൧൦; ൩.൧൦൨; ൫.൧൪൬-൧൪൮; ൧൦° നി° ൧.൪൮൬; അ° നി° ൧൦.൧൫; ഇതിവു° ൨൭) അജടാകാസേ ആഗതോ, “ദേവോ ച മോകം മോകം ഛുസായതീ”തിആദീസു മേഘേ, “അയണ്ഹി ദേവ കുമാരോ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൨.൩൪, ൩൫, ൩൬) ഖത്തിയേ ആഗതോ, “പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ സമങ്ഗിഭൂതോ പരിചാരേതി ദേവോ മഞ്ഞേ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൧.൧൮൩; ൧൦° നി° ൨.൨൧൧) വിയ ഇയ ഉപപത്തിദേവേസു ആഗതോ, ദേവ-സദേന പന വത്തബ്ബസത്തേ അനവസേസതോ ഉദ്ധരിത്ഥാ തതോ ഇധാധിപ്പേതേ ദസ്സേതും “തേതിവിധാ”തിആദി വുത്തം. സേസാ ഛര കാമാവചരാ ഇയ ദേവാതി അധിപ്പേതാ ഇതരേസം പദന്തരേഹി നിവത്തിത്താതി അധിപ്പായോ. ഭൂതാ ദേവാതി ഗഹിതേസു സത്തേസു തണ്ഹാദിമഞ്ഞനാനം പവത്താകാരേനപി തിവിധലക്ഖണ്ണതി ആഹ “ഭൂതവാരേ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ”തി.

“അഞ്ഞതരസ്സ ഉപാസകസ്സ പജാപതി അഭിരൂപാ ഹോതീ”തിആദീസു (പാരാ° ൧൬൮) പജാപതി-സദോ ഘരണിയം ആഗതോ, “പജാപതി കാമദായി സുവണ്ണവണ്ണാ മേ പജാ ഹോതു”തിആദീസു ദിട്ഠിഗതികപരികപ്പിതേ, “പജാപതിസ്സ ദേവരാജസ്സ ധജ്ജം ഉല്ലോകേയ്യാമാ”തിആദീസു (സം° നി° ൧.൨൪൯) ദേവജേട്ഠകേ, ഇയ പന അധിപതീതി വദന്തി, തം ഉപരി ബ്രഹ്മുനോ ഗയ്ഹമാനത്താ തേസം മതിമത്തം. ദേവാനന്തി ചാതുമാഹാരാജികാദിദേവാനം. മഹാരാജാദീനന്തി ആദി-സദേന സക്കസുയാമസന്തുസ്സിതസുനിമ്മിതവസവത്തിനോ ഗഹിതാ. തേസന്തി മഹാരാജാദീനം. സത്തസങ്ഖാതായാതി കാമഭൂമിയം സത്തസങ്ഖാതായ. പജാപതിനി പജാപതിഭാവം. പജാപതിഭാവേന ഹി മാനം ജപ്പേന്തോ പജാപതിം മാനമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതീതി വുത്തോ.

ഏകാ ദിട്ഠിമഞ്ഞനാവ യുജ്ജതീതി വുത്തം, പജാപതിനോ പന സമിപതം സലോകതം വാ ആകണ്ഠതോ, തഥാഭാവായ ചിത്തം പണിദഹതോ, തഥാലദ്ധബ്ബായ സമ്പത്തിയാ അത്തനോ സേയ്യാദിഭാവം ദഹതോ ച തണ്ഹാമാനമഞ്ഞനാപി സമ്ഭവന്തിതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും. യേ ചയമ്മാതി ആയുവണ്ണാദികേ വദന്തി. പജാപതിനി ഏത്ഥാപി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ഇതരമഞ്ഞനാനമ്പി സമ്ഭവോ വേദിതബ്ബോ.

ബ്രൂഹിതോതി പരിവുദ്ധോ. ഗുണവിസേസേഹീതി ത്യാനാദിഹി വിസിട്ഠേഹി ഗുണേഹി ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മതായ. ബ്രഹ്മ-സദസ്സ സതിപി അവിസേസതോ

വിസിട്‌വാചകത്തേ യത്ഥ യത്ഥ പനസ്സ ഗുണവിസേസയുത്താദിരൂപാ പവത്തി, തം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. സഹസ്സോതി സഹസ്സീയാ ലോകയാതുകയാ അധിപതിഭൂതോ. പഠമാഭിനിബ്ബത്തോതി പണിതേന പഠമത്യാനേന നിബ്ബത്തോ, പഠമജ്ജയാനഭൂമിയം വാ പഠമം അഭിനിബ്ബത്തോ. ഗഹിതാതിവേദിതബ്ബാ പധാനഗ്ഗഹണേന അപ്പധാനാനസി കേനചി സമ്ബന്ധേന ഗഹിതഭാവസിദ്ധിതോ. ഏതഥ ച ബ്രഹ്മാതി മഹാബ്രഹ്മാ അധിപ്പേതോ. സോ ഹി വണ്ണവന്തതായ ചേവ ദീഘായുകതായ ച ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദീഹി മഹത്തോ ബ്രഹ്മാതി മഹാബ്രഹ്മാ, തസ്സ പന പുരോഹിതട്ഠാനേ റിതാതി ബ്രഹ്മപുരോഹിതാ, പരിസായം ഭവാ പരിചാരകാതി ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാതി വേദിതബ്ബാ. ഉക്കട്ഠേകപുഗ്ഗലഭാവതോ പജാപതിസ്ഥിം വിയ ബ്രഹ്മനി മഞ്ഞനാ വത്തതീതി വുത്തം “പജാപതിവാറേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാ”തി. തഥാ ഹി ബഹുപുഗ്ഗലഭാവസാമഞ്ഞത്തോ ആഭസ്സരവാരാദിനം ഭൂതവാരസദിസതാ വുത്താ.

യഥാവുത്തപഭായ ആഭാസനസീലാ വാ ആഭസ്സരാ. ഏകതലവാസിനോതി ഇദം ത്യാനന്തരഭൂമീനം വിയ ഹേട്ഠുപരിഭാവഭാവതോ വുത്തം, റാനാനി പന നേസം പരിച്ഛിന്നാനേവ. ആഭസ്സരേഹി പരിത്താ ആഭാ ഏതേസന്തി പരിത്താഭാ. അപ്പമാണാ ആഭാ ഏതേസന്തി അപ്പമാണാഭാ.

സുഭാതി സോഭനാ പഭാ. കഞ്ചനപിണ്ഡോ വിയ സസ്സിരികാ കഞ്ചനപിണ്ഡസസ്സിരികാ. തത്ഥ സോഭനായ പഭായ കിണ്ണാ സുഭാകിണ്ണാതി വത്തബ്ബേ ഭാ-സദസ്സ രസ്സത്തം, അന്തിമ-ണ-കാരസ്സ ഹ-കാരഞ്ച കത്വാ “സുഭകിണ്ഹാ”തി വുത്താ. സുഭാതി ച ഏകഗ്ഘനാ നിചലാ പഭാ വുച്ചതി, പരിത്താ സുഭാ ഏതേസന്തി പരിത്തസുഭാ. അപ്പമാണാ സുഭാ ഏതേസന്തി അപ്പമാണസുഭാ.

വിപുലഫലാതി വിപുലസന്തസുഖായുവണ്ണാദിഫലാ.

സതിപി ദേവബ്രഹ്മാദിനം പുണ്ണഹലേന ത്യാനഹലേന ച പടിപക്ഖാഭിഭവേ യേസം പന പുമുജ്ജനഅസഞ്ചയസത്തേസു അഭിഭൂവോഹാരോ പാകടോ നിരുജ്ഘോ ച, തേസം വസേനായം ദേസനാ പവത്താതി ദസ്സേനോ ആഹ “അസഞ്ചയഭവസ്സേതം അധിവചന”തി. യഥാ പജാപതിവാറേ “ഇധേകച്ചോ പജാപതിസ്ഥിംയേവാ”തിആദിനാ മഞ്ഞനാപവത്തി ദസ്സിതാ, തഥാ ഇധാപി തം ദസ്സേതും സക്കാതി ആഹ “സേസം പജാപതിവാറേ വുത്തനയമേവാ”തി.

ഭൂതവാരാദിവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ആകാസാനഞ്ചായതനവാരാദിവണ്ണാ

൪. ഏവം സത്തവസേന ഭൂമിക്കമദസ്സനേ സുദ്ധാവാസാനം അഗ്ഗഹണേ കാരണം നിദ്ധാരേനോ “ഏവം ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അനാഗാമിഖീണാസവാതി അനാഗാമിനോ ച ഖീണാസവാ ച. കിഞ്ചാപി സുദ്ധാവാസാ അത്ഥേവ അനേകകപ്പസഹസ്സായുകാ, ഉക്കംസപരിച്ഛേദതോ പന സോളസകപ്പസഹസ്സായുകാവ, ന തതോ പരന്തി ആഹ “കതിപയകപ്പസഹസ്സായുകാ”തി. കാമരൂപഭവേസു പവത്തമാനാപി ആകാസാനഞ്ചായതനാദിധമ്മാ അരൂപാവചരഭാവതോ തംഭൂമികവോഹാരം ന ലഭന്തിതി “തത്രൂപപന്നായേവാ”തി അവധാരേത്വാ വുത്തം. അഭിഭൂവാറേ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ യഥാരഹന്തി അധിപ്പായോ. ന ഹേത്ഥ വണ്ണവന്തതാദി സമ്ഭവതീതി. പജാപതിവാറേ വുത്തനയേനാതി ഏതഥ “അഹമസ്ഥി അരൂപോ പഹീനരൂപപടിഘസഞ്ഞോ”തിആദിനാ മാനമഞ്ഞനാ വേദിതബ്ബാ.

ആകാസാനഞ്ചായതനവാരാദിവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ദിട്ഠസുതവാരാദിവണ്ണാ

൫. രൂപമുഖേന മഞ്ഞനാവത്ഥുദസ്സനം സങ്ഖേപോതി കത്വാ വുത്തം “വിത്ഥാരതോപീ”തി. തന്വി ഹി “യത്ഥ നേവ പഥവീ, ന ആപോ, ന തേജോ, ന വായോ,

ന ആകാസാനഞ്ചായതന"തിആദിഗൃഹണം വിയ സങ്ഖേപതോ പഞ്ചവോകാരഭവദസ്സനം ഹോതീതി.

ദിട്ഠന്തി യം ചക്ഖുദാഭരേണ കതദസ്സനകിരിയാസമാപനം, യഞ്ച ചക്ഖു ദധം പസ്സതി പസ്സിസ്സതി സതി സമ്ഭവേ പസ്സേയ്യ, തം സഞ്ചകാലന്തി വിസേസവചനിച്ഛായ അഭാവതോ ദിട്ഠന്തേവ വുത്തം യമാ "ദുദ്ധ"ന്തി. തേനാഹ "രൂപായതനസ്സേതം അധിവചന"ന്തി. അയഞ്ച നയോ സുതാദീസുപി യോജേതബ്ബോ. സത്താതി രൂപാദീസു സത്താ വിസത്താതി സത്താ. സഞ്ജനട്ഠേന സാമഞ്ഞസദ്ദോപി ചേസ സത്ത-സദ്ദോ "ഇത്ഥിരൂപേ"തി വിസയവിസേസിതത്താ ഇയ പൂരിസവാചകോ ദട്ഠബ്ബോ. രത്താതി വത്ഥം വിയ രങ്ഗജാതേന ചിത്തസ്സ വിപരിണാമകാരകേന ഛന്ദരാഗേന രത്താ സാരത്താ. ഗിദ്ധാതി അഭികങ്ഖനസഭാവേന അഭിഗിജ്ഞേന ഗിദ്ധാ ഗേധം ആപന്നാ. ഗധിതാതി ഗന്ധിതാ വിയ ലോഭേന ദുമ്മോചനീയഭാവേന ആരമ്മണേ പടിബദ്ധാ. മുച്ഛിതാതി കിലേസവസേന വിസഞ്ചീഭൂതാ വിയ അനഞ്ഞകിച്ചാ മുച്ഛം മോഹം ആപന്നാ. അജ്ഞോസന്നാതി വിസയേ അഞ്ഞസാധാരണേ വിയ കത്വാ ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠാപേത്വാ വിയ റിതാ. ഇമിനാതി സുവണ്ണവണ്ണാദിആകാരേന. മങ്ഗലം അമങ്ഗലന്തി ഹുദിസം ദിട്ഠം മങ്ഗലം, ഹുദിസം അമങ്ഗലന്തി . രൂപസ്ഥിം അത്താനം സമനുപസ്സനനയേനാതി ഇദം വേദനാദിഅരൂപധമ്മേ, രൂപായതനവിനിമുത്തസഞ്ചയമ്മേ വാ അത്തതോ ഗഹേത്വാ തതോ അജ്ഞത്തീകം, ബാഹിരം വാ രൂപായതനം തസ്സോകാസഭാവേന പരികപ്പേത്വാ "സോ ഖോ പന മേ അയം അത്താ ഇമസ്ഥിം രൂപായതനേ"തി മഞ്ഞത്തോ ദിട്ഠസ്ഥിം മഞ്ഞതീതി ഇമം നയം സന്ധായ വുത്തം. "പഥവിതോ മഞ്ഞതീ"തിആദീസു യമാ "സഉപകരണസ്സ അത്തനോ വാ പരസ്സ വാ"തിആദിമഞ്ഞനാപവത്തി ദസ്സിതാ, ഏവം "ദിട്ഠതോ മഞ്ഞതീ"തിആദീസു സക്കാ തം ദസ്സേതുന്തി ആഹ "തേസം പഥവീവാരേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബ"ന്തി.

ആഹച്ചാതി വിസയം അന്ധായ, പത്യാതി അത്ഥോ. തേനാഹ "ഉപഗത്ത്വാ"തി. അഞ്ഞമഞ്ഞസംസിലേസേതി ചക്ഖുരൂപസോതസദ്ദാ വിയ ദുരേ അഹുത്വാ അഞ്ഞമഞ്ഞം അല്പിയനേ.

മനസാ വിഞ്ചാതം കേവലന്തി അത്ഥോ. ഇതരാനിപി ഹി മനസാ വിഞ്ചായന്തിതി. സേസേഹി സത്തഹി ആയതനേഹി പഞ്ഞത്തിയാ അസങ്ഗഹിതത്താ തന്വി സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സേതും "ധമ്മാരമ്മണസ്സ വാ"തി വുത്തം. ദീസുപി വികപ്പേസു ലോകുത്തരാനന്വി സങ്ഗഹോ ആപന്നോതി ആഹ "ഇയ പന സക്കായപരിയാപന്നമേവ ലബ്ഭതീ"തി. വിത്ഥാരോതി മഞ്ഞനാനം പവത്തനാകാരവിത്ഥാരോ. ഏത്ഥാതി ഏതേസു സുതവാദീസു.

ദിട്ഠസുതവാദാദിവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഏകത്തവാദാദിവണ്ണാ

൬. സമാപന്നകവാദേനാതി സമാപന്നകപ്പവത്തിയാ, രൂപാവചാരൂപാവചരത്യാനപ്പവത്തിയാതി അത്ഥോ. സാ ഹി ഏകസ്ഥിംയേവ ആരമ്മണേ ഏകാകാരേണ പവത്തതീതി കത്വാ "ഏകത്ത"ന്തി വുച്ചതി, ഏവഞ്ച കത്വാ വിപാകജ്ഞാനപ്പവത്തിപി ഇയ സമാപന്നകവാദഗൃഹണേനേവ ഗഹിതാതി ദട്ഠബ്ബോ. അസമാപന്നകവാദേനാതി കാമാവചരയമ്മപ്പവത്തിയാ. ഉപചാരജ്ഞാനേനപി ഹി ചിത്തം ന സമ്മാ ഏകത്തം ഗതന്തി വുച്ചതീതി.

യോജനാതി മഞ്ഞനായോജനാ. ഭിന്ദിത്വാതി വിഭജിത്വാ. സാസനനയേനാതി പാളിനയേന. തത്ഥ "ഏകത്തം മഞ്ഞതീ"തിആദീസു "വേദനം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ"തിആദിനാ നയേന, "നാനത്തം മഞ്ഞതീ"തിആദീസു പന "രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ"തിആദിനാ നയേന വുത്തവിധിം അനുഗത്ത്വാ മഞ്ഞനാ വേദിതബ്ബാ.

പഥവീവാദാദീസു വൃത്തേന ച അട്ഠകമാനയേനാതി “അഹം വേദനാതി മഞ്ഞതി, മമ വേദനാതി മഞ്ഞതി”തിആദിനാ, “അഹം രൂപന്തി മഞ്ഞതി, മമ രൂപന്തി മഞ്ഞതി”തിആദിനാ ചാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “യമാനുരൂപം വിമംസിത്വാ”തി, ഏകത്തനാനത്തഭാവേസു യോ യോജനാനയോ സമഭവതി, തദനുരൂപം വിചാരേത്യാതി അത്ഥോ. കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ. അപരേതി സാരസമാസാചരിയാ. ദിട്ഠാഭിനിവേസം വദന്തിതി സമ്ബന്ധോ. പൃഥുജ്ജനസ്സ മഞ്ഞനാ നാമ സക്കായം ഭിന്ദിത്വാവ യഥാഉപദ്ഠിതവിസയവസേനേവ പവത്തതിതി ന തത്ത്വ അയമേകത്തനയോ അയം നാനത്തനയോതി വിഭാഗവസേനേവ, ഏകത്തസഞ്ചി അത്താ ഹോതീതിആദീസു ച അത്തനോ ഏകത്തനാനത്തസഞ്ചിതാ വൃത്താ, ന പന ഏകത്തം നാനത്തന്തി ഏവം പവത്തസ്സ ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ ഏകത്തനാനത്തഭാവോതി ഏവമേത്ത്വ തദുഭയസ്സ ഇയ അനധിപ്പേതഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ.

യം യഥാവൃത്തപൃഥുജ്ജനോ അനവസേസതോ ഗണ്ഹനോ ഗഹേതും സക്കോതി, തം തസ്സ അനവസേസതോ ഗഹേതഞ്ചതം ഉപാദായ “സബ്ബ”ന്തി വുച്ചതീതി ദസ്സേനോ “തമേവാ”തി ആഹ, സക്കായസബ്ബന്തി അത്ഥോ. സബ്ബസ്മിന്വി തേഭൂമകധമ്മേ ആദിനവദസ്സനേ അസതി നിബ്ബിദാഭാവതോ അസ്സാദാനുപസ്സനായ തണ്ഹാ വഡ്ഢതേവാതി ആഹ “സബ്ബം അസ്സാദേനോ സബ്ബം തണ്ഹാമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതി”തി. വൃത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ - “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ വിഹാരതോ തണ്ഹാ പവഡ്ഢതീ”തി (സം. നി. ൨.൩൩, ൫൭). “സബ്ബമിദം മയാ നിമ്മിത”ന്തി തേന നിമ്മിതമഞ്ഞനായ അത്താനം സേച്ചാദിതോ ദഹനോ തേന മാനേന നിമ്മിതം മഞ്ഞതിയേവ നാമ നിമ്മിതമഞ്ഞനായ വിനാ തഥാമാനുപ്പത്തിയാ അഭാവതോതി ആഹ “അത്തനാ നിമ്മിതം മഞ്ഞനോ സബ്ബം മാനമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതി”തി. സബ്ബം നത്ഥീതിആദിനാ നയേനാതി ആദി-സദ്ദേന നിയതിവാദാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. മഹാ മേ അത്താതി ഇമിനാ സബ്ബതോ അത്തനോ വിഭൂതിപവത്തിവാദം ദസ്സേതി. “സബ്ബം സബ്ബത്ഥക”ന്തി ദിട്ഠിവസേന - “അഹം സബ്ബസ്മിം മയ്ഹം കിഞ്ചനം പലിബോധോ സബ്ബസ്മിം, പരോ സബ്ബസ്മിം പരസ്സ കിഞ്ചനം പലിബോധോ സബ്ബസ്മി”ന്തിആദിനാ നയേനപേത്ഥ മഞ്ഞനാ സമഭവതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “സേസം പഥവീവാരേ വൃത്തനയേന വേദിതബ്ബ”ന്തി. അപിച “സബ്ബോയം ലോകോ പൂരിസമയോ”തി ഏവംദിട്ഠികോ പൂരിസസങ്ഖാതതോ സബ്ബതോ, അത്തനോ ഉപ്പത്തിം വാ നിഗ്ഗമനം വാ മഞ്ഞനോ ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ സബ്ബതോ മഞ്ഞതി, തസ്മിന്യേവ പന ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മഞ്ഞിതേ വത്ഥുസ്മിം സിനേഹം മാനഞ്ച ഉപ്പാദയതോ തണ്ഹാമഞ്ഞനാ മാനമഞ്ഞനാ ച വേദിതബ്ബാ. തന്യേവ പന സബ്ബം മയ്ഹം അത്താ കത്താ സാമീതി വാ മഞ്ഞനോ “സബ്ബം മേ”തി മഞ്ഞതി, തഥായം ദിട്ഠിതണ്ഹാഭിനന്ദനാഹി അഭിനന്ദനോ സബ്ബം അഭിനന്ദതീതി ഏവബേത്ഥ മഞ്ഞനാനം പവത്തി വേദിതബ്ബാ.

തന്തി സക്കായം. ഉക്കംസഗതസുഖസഹിതഞ്ഹി ഖണ്ഡപഞ്ചകം ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദീ നിബ്ബാനന്തി മഞ്ഞതി, തം പനത്ഥതോ സക്കായോയേവാതി. ഏകധാതി പഞ്ചവിധന്വി നിബ്ബാനഭാവേന ഏകജ്ഞം കത്വാ വൃത്തം. യതോതി യസ്മാ. പഞ്ചഹികാമഗുണേഹിതി മനാപിയരൂപാദീഹി പഞ്ചഹി കാമകോട്ഠാസേഹി, ബന്ധനേഹി വാ. സമപ്പിതോ സുട്ഠ അപ്പിതോ അല്പിനോ ഹുത്വാ റിതോ. സമങ്ഗിഭൂതോതി സമന്നാഗതോ. പരിചാരേതീതി തേസു കാമഗുണേസു കാമകോട്ഠാസേസു യഥാസുഖം ഇന്ദ്രിയാനി ചാരേതി സഞ്ചാരേതി ഇതോ ചിതോ ച ഉപനേതി. അഥ വാ ലളിതീ രമതി കീളിതി. ഏത്ഥ ദധിയാ കാമഗുണാ മാനുസകാ ചേവ ദിബ്ബാ ച. മാനുസകാ ച മന്യാതുകാമഗുണസദിസാ, ദിബ്ബാ പരനിമ്മിതവസവത്തിദേവരാജസ്സ കാമഗുണസദിസാ. ഏവരുപേ കാമേ ഉപഗതാനഞ്ഹി തേ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനസമ്പത്തിം പഞ്ചപേന്തി. തേനാഹ “ഏത്താവതാ ഖോപേ... ഹോതീ”തി. ദിട്ഠയമ്മോതി പച്ചക്ഖയമ്മോ വുച്ചതി, തത്ത്വ തത്ത്വ പടിലദ്ധത്തഭാവസ്സേതം അധിവചനം, ദിട്ഠയമ്മേ നിബ്ബാനം ഇമസ്മിന്യേവ അത്തഭാവേ ദുക്ഖവൃത്തപസമനം ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം. പരമം ഉത്തമം ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനന്തി പരമദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം, തം പത്തോ ഹോതീതി അത്ഥോ. പഞ്ചധാ ആഗതന്തി യഥാവൃത്തകാമഗുണസുഖസ്സ ചേവ ചതുബ്ബിധരൂപാവചരജ്ഞാനസുഖസ്സ ച വസേന പാളിയം പഞ്ചപ്പകാരേന ആഗതം. നിബ്ബാനം അസ്സാദേനോതി പരമം സുഖം നിസ്സരണന്തി മഞ്ഞനായ അസ്സാദേനോ.

“ഇമസ്മിം നിബ്ബാനേ പത്തേ ന ജായതി, ന ജീരതി, ന മീയതീ”തി ഏവമ്പി നിബ്ബാനസ്മിം മഞ്ഞതി. “ഇതോ പരം പരമസ്സാസഭൂതം നത്ഥീ”തി ഗൺഹന്തോ നിബ്ബാനതോ മഞ്ഞതി. തയിദം നിബ്ബാനം മയാ അധിഗതം, തസ്മാ “നിബ്ബാനം മേ”തി മഞ്ഞതി. തതോയേവ തം നിബ്ബാനം ദിട്ഠഭിന്നനായ അഭിന്നന്തി. അയം താവേത്ഥ ദിട്ഠിമഞ്ഞനാ. തസ്മിനേവ പന ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മഞ്ഞിതേ വത്സുസ്മിം സിന്ദേഹം മാനഞ്ച ഉപ്പാദയതോ തൺഹാമാനമഞ്ഞനാപി നിദ്ധാരേതബ്ബാ.

യാദിസോതി യമാരുപോ, യേഹി ജേഗുച്ഛാദിസഭാവേഹി പസ്സിതബ്ബോതി അത്ഥോ. ഏസാതി അയം. തേനസ്സ അത്തനോ സുണന്താനഞ്ച പച്ചക്ഖസിയുതമാഹ. അസുഭാദിസഭാവേന സഹ വിജ്ജമാനാനം രൂപാദിധമ്മാനം കായോ സമുഹോതി സക്കായോ, ഉപാദാനക്ഖന്ധാ. തമാതി തസ്സ ഭാവഭൂതേന പടികുലതാദിപ്പകാരേന. സബ്ബമഞ്ഞനാതി പഥവീആദികേ സരൂപാവധാരണാദിവിഭാഗഭിന്നേ വിസയേ പവത്തിയാ അനേകവിഹിതാ സബ്ബാ തൺഹാമഞ്ഞനാ.

ജേഗുച്ഛോതി ജിഗുച്ഛനീയോ. തേനസ്സ അസുഭാജ്ഞതദുഗ്ഗന്ധപടികുലഭാവം ദസ്സേതി. സിദുരോതീ ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനസഭാവോ. തേനസ്സ അനിച്ഛഅദ്ധുവഖയവയപഭങ്ഗുരസഭാവം ദസ്സേതി. അയന്തി സക്കായോ. ദുക്ഖോതി ന സുഖോ. തേനസ്സ കിച്ഛകസിരാബാധദുക്ഖവുത്തിതം ദസ്സേതി. അപരിണായകോതി പരിണായകരഹിതോ. തേനസ്സ അത്തസുജ്ഞഅസാരവുത്തിതം ദസ്സേതി. തന്തി സക്കായം. പച്ചനീകതോതി സഭാവപടിപക്ഖതോ, സുഭിന്നിച്ചസുഖഅത്താദിതോതി അത്ഥോ. ഗൺഹന്തി ഗൺഹന്തോ, തത്ഥ സുഭാദിഗാഹവസേന അഭിന്നിവിസന്തോതി അത്ഥോ.

ഇദാനി തിസ്സോപി മഞ്ഞനാ ഉപമാഹി വിഭാവേതും “സുഭതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യമാ മഹാപരിളാഹേ വിപുലാനത്ഥാവഹേ ച അഗ്ഗിമ്ഹി സലഭസ്സ പതനം സുഭസുഖസഞ്ചായ, ഏവം താദിസേ സക്കായേ സലഭസ്സ തൺഹാമഞ്ഞനാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സുഭതോ...പേ... തൺഹായ മഞ്ഞനാ”തി ഇമിനാ.

ഗുമാദി കീടകോ ഗുമരാസിം ലദ്ധാ അസമ്പന്നേപി തസ്മിം സമ്പന്നാകാരം പവത്തയമാനോ അത്താനം ഉക്കംസേതി, ഏവമനേകാദിനവേ ഏകന്തഭേദിനി സക്കായേ നിച്ഛസഞ്ചം ഉപട്ഠപേത്യാ സമ്പത്തിമദേന തത്ഥ ബാലോ മാനം ജപ്പേതീതി ഇമമത്ഥമാഹ “നിച്ഛസഞ്ചം...പേ... മാനേന മഞ്ഞനാ”തി.

യമാ ബാലോ മുദ്ധയാതുകോ സമ്മുട്ട്ഠോ കോചി ആദാസേ അത്തനോ പടിബിമ്ബം ദിസാ “അയം മഞ്ഞേ ആദാസസാമികോ, യദി അഹമിമം ഗഹേത്യാ തിട്ഠേയ്യം, അനത്ഥമ്പി മേ കരേയ്യാ”തി ഛരസ്സേത്യാ പലായന്തോ തത്ഥ അവിജ്ജമാനമേവ കിഞ്ചി വിജ്ജമാനം കത്യാ ഗൺഹി, തമുപമോ അയം ബാലോ സക്കായേ അത്തത്തനിയഗാഹം ഗൺഹന്തോതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി “അത്താ...പേ... ദിട്ഠിയാ ഹോതി മഞ്ഞനാ”തി ഇമിനാ.

സുഖുമാം മാരബന്ധനം വേപചിത്തിബന്ധനതോപി സുഖുമാതരത്താ. തേനാഹ ഭഗവാ “അഹോ സുഖുമാരം വോ, ഭിക്ഖവേ, മാരബന്ധന”തി.

ബഹുന്തി അതിവിയ, അനേകക്ഖത്തും വാ. വിപ്ഫന്ദമാനോപി സക്കായം നാതിവത്തതി സംസാരം നാതിവത്തനതോ. യമാഹ “യേ തേ, ഭിക്ഖവേ, സമണാ സതോ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പത്തേപേന്തി, തേ, സക്കായംയേവ അനുപരിധാവന്തി സേയ്യമാപി സാ ഗദുലബന്ധനോ”തിആദി. യമാ ഹി സത്തസുപി ഉച്ഛേദവികപ്പേസു സംസാരനായികാനം തൺഹാദിട്ഠിനം പഹാനം സമ്ഭവതി, ഏവം സസ്സതവികപ്പേസുപിതി കമഞ്ചി പന ദിട്ഠിഗതികസ്സ ഭവവിപ്പമോക്ഖോ. തേന വുത്തം “സക്കായം നാതിവത്തതീ”തി.

സസോതി സോ ഏസോ പുമുജ്ജനോ. നിച്ഛന്തി സബ്ബകാലം.

തന്തി തസ്മാ സക്കായമലീനസ്സ ജാതിയാദീനമനതിവത്തനതോ. അസാതതോതി ദുക്ഖതോ.

പസ്സം ഏവമിമന്തി അസുഭാനിച്ചദുക്ഖാനത്തസഭാവം തം സക്കായം വുത്തപ്പകാരേണ യമാഭുതവിപസ്സനാപഞ്ഞാസഹിതായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ പസ്സന്തോ. പഹായാതി സമുച്ഛേദവസേന സബ്ബാ മഞ്ഞനായോ പജഹിത്വാ. സബ്ബദുക്ഖാ പമുച്ചതീതി സകലസ്മാപി വട്ടദുക്ഖതോ പമുച്ചതീതി.

ഏകത്തവാരാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സേക്ഖവാരദുതിയനയവണ്ണനാ

൧. അധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ അനിയമേത്വാ വചനം ഉദ്ദേശോ, നിയമേത്വാ വചനം നിദ്ദേശോതി ആഹ “യോതി ഉദ്ദേശവചനം, സോതി നിദ്ദേശവചന”ന്തി. സമ്പിണ്ഡനത്ഥോതി സമുച്ചയത്ഥോ. സമ്പിണ്ഡനഞ്ച സഭാഗതാവസേന ഹോതീതി ആഹ - “ആരമ്മണസഭാഗേനാ”തി, ആരമ്മണസ്സ സഭാഗതായ സദിസതായാതി അത്ഥോ. സേക്ഖം ദസ്സേതി സാമഞ്ഞജോതനായ വിസേസേ അവട്ഠാനതോ, സേക്ഖവിസയത്താ ച തസ്സ വചനസ്സ.

കേനട്ഠേനാതി യസ്മാ ഞാണേന അരണീയതോ അത്ഥോ സഭാവോ, തസ്മാ കേനട്ഠേന കേന സഭാവേന കേന ലക്ഖണേന സേക്ഖോ നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ. യസ്മാ പന സേക്ഖയമ്മാധിഗമേന പുഗ്ഗലേ സേക്ഖവോഹാരപ്പവത്തി, തസ്മാ “സേക്ഖയമ്മപടിലാഭതോ സേക്ഖോ”തി വുത്തം. സേക്ഖയമ്മാ നാമ ചതുസു മഗ്ഗേസു, ഹേട്ഠിമേസു ച തീസു ഫലേസു സമ്മാദിട്ഠിആദയോ. തേനാഹ “സേക്ഖായ സമ്മാദിട്ഠിയാ...പേ... ഏത്താവതാ വോ ഭിക്ഖു സേക്ഖോ ഹോതീ”തി. ഏവം അഭിധമ്മപരിയായേന സേക്ഖലക്ഖണം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സുത്തന്തികപരിയായേനപി തം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സിക്ഖതീതി ഇമിനാ സിക്ഖാത്തയസമങ്ഗീ അപരിനിട്ഠിതസിക്ഖോ സേക്ഖോതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “സിക്ഖതീ”തിആദി . സിക്ഖാഹി നിച്ചസമായോഗദീപനത്ഥഞ്ചേത്ഥ “സിക്ഖതീ സിക്ഖതീ”തി ആമേധിതവചനം. അഥ വാ സിക്ഖനം സിക്ഖാ, സാ ഏതസ്സ സീലന്തി സേക്ഖോ. സോ ഹി അപരിയോസിതസിക്ഖത്താ തദധിമുത്തത്താ ച ഏകന്തേന സിക്ഖനസീലോ, ന അസേക്ഖോ വിയ പരിനിട്ഠിതസിക്ഖോ തത്ഥ പടിപ്പസ്സദ്ധുസ്സുക്കോ, നാപി വിസ്സട്ഠസിക്ഖോ പചുരജനോ വിയ തത്ഥ അനധിമുത്തോ. അഥ വാ അരിയായ ജാതിയാ തീസു സിക്ഖാസു ജാതോ, തത്ഥ വാ ഭവോതി സേക്ഖോ. അഥ വാ ഇക്ഖതി ഏതായാതി ഇക്ഖാ, മഗ്ഗഫലസമ്മാദിട്ഠി. സഹ ഇക്ഖായാതി സേക്ഖോ.

അനുലോമപടിപദായ പരിപൂരകാരിതി യാ സാ സീലാദികാ വിപസ്സനന്താ ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിയാ ലോകുത്തരായ പടിപദായ അനുലോമനതോ അനുലോമപടിപദാ, തസ്സാ സമ്പാദനേന പരിപൂരകാരിതി. ഇദാനി തം പടിപദം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ദസ്സേതും “സീലസമ്പന്നോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സീലസമ്പന്നോതി പാതിമോക്ഖസംവരസീലേന സമന്നാഗതോ, പരിപുണ്ണപാതിമോക്ഖസീലോ വാ. പാതിമോക്ഖസീലഞ്ചി ഇധ “സീല”ന്തി അധിപ്പേതം പധാനഭാവതോ. രൂപാദിആരമ്മണേസു അഭിജ്ഞാദീനം പവത്തിനിവാറണസഞ്ചാതേന മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം പിധാനേന ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തദാരോ. പരിയേസനാദിവസേന ഭോജനേ പമാണജാനനേന ഭോജനേ മത്തഞ്ഞു. വിഗതമിനമിദ്ധോ ഹുത്വാ രത്തിന്ദിവം കമ്മട്ഠാനമനസികാരേ യുത്തതായ ജാഗരിയാനുകുയോഗമനുകുയുത്തോ. കഥം പന ജാഗരിയാനുകുയോഗോ ഹോതീതി തം ദസ്സേതും “പുബ്ബരത്താ...പേ... വിഹരതീ”തി വുത്തം. യഥാഹ “കഥഞ്ച പുബ്ബരത്താപരരത്തം ജാഗരിയാനുകുയോഗമനുകുയുത്തോ ഹോതി? ഇധ ഭിക്ഖു ദിവസം ചക്ഖമേന നിസജ്ജായ ആവരണീയേഹി ചിത്തം പരിസോധേതി, രത്തിയാ പഠമം യാമം ചക്ഖമേന...പേ... സോധേതി, ഏവം വോ ഭിക്ഖു പുബ്ബരത്താപരരത്തം

ജാഗരിയാനുകൂയോഗമനുകൂയുത്തോ ഹോതി"തി (വിഭം ൧൧൯). ഇമസ്മിം പനത്ഥേതി "മഞ്ഞി, ന മഞ്ഞി"തി ച വത്തബ്ബഭാവസഞ്ചാരേ അത്ഥേ. നോ പുമുജ്ജനോ അധിപ്പേതോ "അപ്പത്തമാനസോ, അനുത്തരം യോഗക്ഖേമം പത്ഥയമാനോ"തി ച വുത്തത്താ.

സമ്പയുത്തത്താ മനസി ഭവോതി രാഗോ മാനസോ, മനോ ഏവ മാനസന്തി കത്വാ ചിത്തം മാനസം, അനവസേസതോ മാനം നീയതി സമുച്ഛിന്ദതിതി അഗ്ഗമഗ്ഗോ മാനസം, തന്നിബ്ബത്തത്താ പന അരഹത്തസ്സ മാനസതാ ദട്ഠബ്ബാ. ജനേസുതാതി ജനേ സകലസത്തലോകേ വിസ്സുതാ, പത്ഥയസാതി അത്ഥോ.

നത്ഥി ഇതോ ഉത്തരന്തി അനുത്തരം. തം പന സബ്ബസേട്ഠം ഹോന്തം ഏകന്തതോ സദിസരഹിതമേവ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം "അനുത്തരന്തിസേട്ഠം, അസദിസന്തി അത്ഥോ"തി. പത്ഥയമാനസ്സാതി തണ്ഹായന്തസ്സ. പജപ്പിതാനീതി മാനജപ്പനാനി. യസ്മിഞ്ച വത്ഥുസ്മിം തണ്ഹായനാ പത്ഥയമാനമഞ്ഞനാ സമ്ഭവതി, തസ്മിന്യേവ "സേയ്യോഹമസ്മീ"തിആദിനി പജപ്പിതാനി സമ്ഭവന്തിതി അധിപ്പായോ. പവേധീതന്തി പരിവാസിതം. പകപ്പിതേസുതി തണ്ഹാദിട്ഠികപ്പേഹി പരികപ്പിതേസു ആരമ്മണേസു. സോതന്തി കിലേസസോതം . തസ്മിഞ്ച ചരിണേ ഇതരസോതം ചരിണമേവാതി. വിദ്ധസ്തന്തി വിനാസിതം. തഞ്ച ഖോ ലോമഹംസമത്തമ്പി അസേസേത്വാതി ദണ്ണേനോ ആഹ "വിനളീകത"ന്തി, വിഗതാവസേസം കത്തന്തി അത്ഥോ. അധിമുത്തിയാ ഇധാധിപ്പേതപത്ഥനാ പാകടാ ഹോതിതി "തന്നിനോ"തിആദി വുത്തം, ന പന കുസലച്ഛന്ദസ്സ അധിമുത്തിഭാവതോ. അധിമുച്ചന്തോതി ഓകപ്പേനോ.

സബ്ബാകാരവിപരീതായാതി "സുഭം സുഖം നിച്ച"ന്തിആദിനം സബ്ബേസം അത്തനാ ഗഹേതബ്ബാകാരാനം വസേന തബ്ബിപരീതായ, അനവസേസതോ യമ്മസഭാവവിപരീതാകാരഗാഹിനിയാതി അത്ഥോ. അഭിവിസിട്ഠേണ ഞാണേനാതി അസമ്പജാനനമിച്ഛാജാനനാനി വിയ ന യമ്മസഭാവം അപ്പത്വാ നാപി അതിക്കമിത്വാ, അഥ ഖോ അവിരജ്ജയിത്വാ യമ്മസഭാവസ്സ അഭിമുഖഭാവപ്പത്തിയാ അഭിവിസിട്ഠേണ ഞാണേന, ഞാതപരിഞ്ഞാധിട്ഠാനായ തീരണപരിഞ്ഞായ പഹാനപരിഞ്ഞേകദേസേന ചാതി അത്ഥോ. തേനാഹ "പഥവിതി...പേ... വുത്തം ഹോതി"തി. പഥവിഭാവന്തി പഥവിയം അഭിഞ്ഞേയുഭാവം. ലക്ഖണപഥവി ഹി ഇധാധിപ്പേതാ, പരിഞ്ഞേയുഭാവോ പനസ്സാ "അനിച്ഛാതിപീ"തിആദിനാ ഗഹിതോതി. അഭിഞ്ഞത്വാതി ഞാതതീരണപഹാനപരിഞ്ഞാഹി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗുണാണേഹി ച അഭിജാനിത്വാ. മാമഞ്ഞിതി അപ്പഹീനാനം മഞ്ഞനാനം വസേന മാതി മഞ്ഞിതി മാ, പഹീനാനം പന വസേന ന മഞ്ഞിതി അമഞ്ഞി, മാ ച സോ അമഞ്ഞി ച മാമഞ്ഞിതി ഏവമേത്ഥ പദവിഭാഗതോ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ യേന ഭാഗേന അമഞ്ഞി, തേന മഞ്ഞിതി ന വത്തബ്ബോ. യേന പന ഭാഗേന മഞ്ഞി, തേന അമഞ്ഞിതി ന വത്തബ്ബോതി. ഏവം പടിക്ഖേപപ്പയാനം അത്ഥം ദണ്ണേതും അട്ഠകമായം "മഞ്ഞി ച ന മഞ്ഞി ച ന വത്തബ്ബോ"തി വുത്തം. പടിക്ഖേപപ്പയാനതാ ചേത്ഥ ലബ്ഭമാനാനമ്പി മഞ്ഞനാനം ദുബ്ബലഭാവതോ വേദിതബ്ബോ. തേനേവാഹ - "ഇതരാ പന തനുഭാവം ഗതാ"തി. മാതി ച നിപാതപദമേതം, അനേകത്ഥാ ച നിപാതാതി അധിപ്പായേന "ഏതസ്മിഞ്ച അത്ഥേ ഇമം പദം നിപാതേത്വാ വുത്ത"ന്തി വുത്തം. നിപാതേത്വാതി ച പകതിആദിവിഭാഗനിദ്ധാരണേ അനുമാനനയം മുഞ്ചിത്വാ യഥാവുത്തേ അത്ഥേ പച്ചക്ഖതോവ ദണ്ണേത്വാതി അത്ഥോ. പുമുജ്ജനോ വിയാതി ഏതേനസ്സ ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജയതണ്ഹാമാനവസേന മഞ്ഞനാ ന പടിക്ഖിത്താതി ദീപേതി.

അഥ വാ മാ മഞ്ഞിതി പരികപ്പകിരിയാപടിക്ഖേപവചനമേതം "മാ രന്ധയും, മാ ജീരീ"തിആദിസു വിയ, ന മഞ്ഞേയ്വാതി വുത്തഞ്ചോതി. യഥാ ഹി പുമുജ്ജനോ സബ്ബസോ അപ്പഹീനമഞ്ഞനത്താ "മഞ്ഞി"ച്ചേവ വത്തബ്ബോ, യഥാ ച വീണാസവോ സബ്ബസോ പഹീനമഞ്ഞനത്താ ന മഞ്ഞി ഏവ, ന ഏവം സേക്ഖോ. തസ്സ ഹി ഏകച്ചാ മഞ്ഞനാ പഹീനാ, ഏകച്ചാ അപ്പഹീനാ, തസ്മാ ഉഭയഭാവതോ ഉഭയമാപി ന വത്തബ്ബോ. നനു ച ഉഭയഭാവതോ ഉഭയമാപി വത്തബ്ബോതി? ന. യാ ഹി അപ്പഹീനാ, താപിസ്സ തനുഭാവം ഗതാതി താഹിപി സോ ന മഞ്ഞേയ്വ വിഭൂതതരായ മഞ്ഞനായ അഭാവതോ, പഗേവ ഇതരാഹി. തേനാഹ ഭഗവാ "മാ മഞ്ഞി"തി. തേന വുത്തം "മാ മഞ്ഞിതി

പരികപ്പകിരിയാപടിക്വേപവചനമേതം 'മാ രന്ധയും, മാ ജീരി'തിആദീസു വിയ, ന മഞ്ഞെയ്യാതി വുത്തം ഹോതീ"തി. അയഞ്ചസ്സ അമഞ്ഞനാ വത്സുനോ പരിഞ്ഞെയ്യാത്താ, ന അസേക്ഖസ്സ വിയ പരിഞ്ഞാത്താ. യത്ത്ഹി ഏകന്തതോ പരിജാനിതഞ്ചം പരിജാനിതും സക്കാ, ന തത്ത്വ തബ്ബിധുരേ വിയ പുമുജ്ജനസ്സ മഞ്ഞനാ സമ്ഭവന്തി. തേനാഹ "പരിഞ്ഞെയ്യാം തസ്സാതി വദാമീ"തി.

ഓക്കന്തനിയാമത്താതി അനുപവിട്ഠസമ്മത്തനിയാമത്താ, ഓതിണ്ണമഗ്ഗസോത്തത്താതി അത്ഥോ. സമ്ബോധിപരായണത്താതി ഉപരിമഗ്ഗസമ്ബോധിപടിസരണത്താ, തദധിഗമായ നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവതോതി അത്ഥോ. ഉഭയേനപി തസ്സ അവസ്സംഭാവനി സേസപരിഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. പരിഞ്ഞെയ്യാതി പരിജാനിതഞ്ചഭാവേന റിതം, പരിഞ്ഞാതും വാ സക്കുണേയം. തപ്പടിപക്ഖതോ അപരിഞ്ഞെയ്യാം. പുമുജ്ജനസ്സ വിയാതി ഏതേന ഇധാധിപ്പേതപുമുജ്ജനസ്സ പരിഞ്ഞെയ്യാഭാവസക്കാ ഏവ നത്ഥി അനധികാരതോതി ദസ്സേതി. "മാഭിനന്ദീ"തി ഏത്ഥാപി ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

സേക്ഖവാദദുതിയനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഖീണാസവവാദതതിയാദിനയവണ്ണനാ

വ. സഭാഗോ ദിട്ഠസച്ചതാദിസാമഞ്ഞേന. ആരകാ കിലേസേഹി അരഹന്തി പദസ്സ നിരുത്തിനയേന അത്ഥം വത്ഥാ തം പാളിയാ സമാനേനോ "വുത്തഞ്ചേത"തിആദിമാഹ. തത്ത്വ പാപകാതി ലാമകട്ഠേന ദുഗ്ഗതിസന്ധാപനട്ഠേന ച പാപകാ. സാവജ്ജട്ഠേന അകോസല്ലസമ്ഭൂതട്ഠേന ച അകുസലാ. സംകിലേസം അരഹന്തി, തത്ത്വ വാ നിയുത്താതി സംകിലേസികാ. പുനബ്ഭവസ്സ കരണസീലാ, പുനബ്ഭവഫലം അരഹന്തീതി വാ പോനോഭവികാ. സഹ ദരമേന പരിളാഹേന പവത്തന്തീതി സദരാ. ദുക്ഖോ കടുക്കോ, ദുക്ഖമോ വാ വിപാകോ ഏതേസന്തി ദുക്ഖവിപാകാ. അനാഗതേ ജാതിയാ ചേവ ജരാമരണാനഞ്ച വഡ്ഡനേന ജാതിജരാമരണിയാതി. ഏവമേതേസം പദാനം അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. കാമഞ്ചായം സുത്തന്തവണ്ണനാ, അഭിധമ്മനയോ പന നിപ്പരിയായോതി തേന ദസ്സേനോ "ചത്താരോ ആസവാ"തിആദിമാഹ. സമുച്ഛിന്നാ പടിപ്പസ്സദ്ധാതി ന കേവലം സമുച്ഛിന്നാ ഏവ, അഥ ഖോ പടിപ്പസ്സദ്ധാപീതി മഗ്ഗകിച്ചേന സദിസം ഫലകിച്ചമ്പി നിദ്ധാരേതി.

സീലവിസോധനാദിനാ ഗരൂന്തം പടിപത്തിയാ അനുകരണം ഗരുസംവാസോ. അരിയമഗ്ഗപടിപത്തി ഏവ അരിയമഗ്ഗസംവാസോ. ദസ അരിയാവാസാ നാമ പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനതാദയോ. യേ സന്ധായ വുത്തം -

"ദസയിമേ, ഭിക്ഖവേ, അരിയാവാസാ, യേ അരിയാ ആവസിംസു വാ ആവസന്തി വാ ആവസിസ്സന്തി വാ. കതമേ ദസ? ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനോ ഹോതി ഛള്ളങ്ഗസമന്നാഗതോ, ഏകാരക്ഖോ, ചതുരാപസ്സേനോ, പനുണ്ണപച്ചേകസച്ചോ, സമവയസട്ഠേസേനോ, അനാവിലസങ്കപ്പോ, പസ്സദ്ധകായസങ്ഖാരോ, സുവിമുത്തചിത്തോ, സുവിമുത്തപഞ്ഞോ. ഇമേ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ദസ അരിയാവാസാ"തി (അ° നി° ൧൦.൧൯).

വുസ്സതീതി വാ വുസിതം, അരിയമഗ്ഗോ, അരിയഫലഞ്ച, തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി അതിസയവചനിച്ഛാവസേന അരഹാ "വുസിതവാ"തി വുത്തോ. കരണീയന്തി പരിഞ്ഞാപഹാനഭാവനാസച്ഛികിരിയമാഹ. തം പന യസ്ഥാ ചതുഹി മഗ്ഗേഹി ചതുസു സച്ചേസു കത്തഞ്ചത്താ സോളസവിധന്തി വേദിതഞ്ചം. തേനാഹ "ചതുഹി മഗ്ഗേഹി കരണീയ"തി. സമ്മാവിമുത്തസ്സാതി അഗ്ഗമഗ്ഗഫലപഞ്ഞാഹി സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിനം വസേന സുട്ഠു വിമുത്തസ്സ. സന്തചിത്തസ്സാതി തതോ ഏവ സബ്ബകിലേസദരമപരിളാഹാനം വുപസന്തചിത്തസ്സ. ഭിന്നകിലേസസ്സ ഖീണാസവസ്സ ഭിക്ഖുനോ. കതസ്സ പരിഞ്ഞാദികിച്ചസ്സ പടിചയോ പുന കരണം നത്ഥി, തതോ ഏവ കരണീയം ന വിജ്ജതി ന ഉപലബ്ഭതി.

ഭാരാതി ഓസീദാപനട്നേ ഭാരാ വിയാതി ഭാരാ. വുത്തഞ്ചി “ഭാരാ ഹവേ പഞ്ചക്ഖന്ധാ”തിആദി (സം നീ ന.൨൨). അത്തനോ യോനീസോമനസികാരായത്തന്തി അത്തുപനിബന്ധം, സസന്താനപരിയാപനത്താ അത്താനം അവിജഹനം. തയിദം യദിപി സബ്ബസ്മിം അനവജ്ജയമ്മേ സമ്ഭവതി, അകുപ്പസഭാവാപരിഹാനധമ്മേസു പന അഗ്ഗഭൂതേ അരഹത്തേ സാതിസയം, നേതരേസൂതി ദസ്സേനോ ആഹ “അത്തനോ പരമത്ഥട്നേ വാ”തി, ഉത്തമട്നഭാവേനാതി അത്ഥോ.

സുത്തന്തനയോ നാമ പരിയായനയോതി നിപ്പരിയായനയേന സംയോജനാനി ദസ്സേനോ “ഭവരാഗഇസ്സാമച്ഛരിയസംയോജന”തി ആഹ, ന പന “രൂപരാഗോ”തിആദിനാ. ഭവേസു സംയോജനീതി കിലേസകമ്മവിപാകവട്ടാനം പച്ചയോ ഹുത്ഥാ നിസ്സരിതും അപ്പദാനവസേന ബന്ധന്തി. സതിപി ഹി അഞ്ഞേസം തപ്പച്ചയഭാവേ ന വിനാ സംയോജനാനി തേസം തപ്പച്ചയഭാവോ അത്ഥി, ഓരമ്ഭാഗിയഉദ്ധമ്ഭാഗിയസങ്ഗഹിതേഹി ച തേഹി തംതംഭവനിബ്ബത്തകമ്മനിയമോ ഭവനിയമോ ച ഹോതി , ന ച ഉപച്ഛിന്നസംയോജനസ്സ കതാനിപി കമ്മാനി ഭവം നിബ്ബത്തേന്തിതി തേസംയേവ സംയോജനട്നോ ദട്തംബോ.

സമ്മാ അഞ്ഞായാതി ആജാനനഭൂതായ അഗ്ഗമഗ്ഗപഞ്ഞായ സമ്മാ യമാഭൂതം ദുക്ഖാദീസു യോ യമാ ജാനിതബ്ബോ, തം തമാ ജാനിത്ഥാ. ചിത്തവിമുത്തി സബ്ബസ്സ ചിത്തസംകിലേസസ്സ വിസ്സഗ്ഗോ. നിബ്ബാനാധിമുത്തി നിബ്ബാനേ അധിമുച്ചനം തത്ഥ നിന്നപോണപബ്ഭാരതാ. തന്തി പഥവിആദികം. പരിഞ്ഞാതം, ന പുമുജ്ജനസ്സ വിധ അപരിഞ്ഞാതം, സേക്ഖസ്സ വിധ പരിഞ്ഞേയ്യം വാ. തസ്മാതി പരിഞ്ഞാതത്താ.

ചതുത്ഥപഞ്ചമഹട്തവാറാ തത്ഥ തത്ഥ കിലേസനിബ്ബാനകിത്തനവസേന പവത്തത്താ നിബ്ബാനവാറാ നാമ. തത്ഥ പഥവിആദിനം പരിഞ്ഞാതത്താ അമഞ്ഞനാ, സാ പന പരിഞ്ഞാ രാഗാദീനം ഖയേന സിദ്ധാതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനവസേന പാളി പവത്താതി ദസ്സേനോ “പരിഞ്ഞാതം തസ്സാതി സബ്ബപദേഹിയോജേത്ഥാ പുന ഖയാ രാഗസ്സ വീതരാഗത്താതിയോജേതബ്ബം. ഏസ നയോ ഇതരേസു”തി ആഹ. തത്ഥ ഇതരേസൂതി പഞ്ചമഹട്തവാരേസു. യദി ഏവം കസ്ഥാ പാളി ഏവം ന ദിസ്സതീതി ആഹ “ദേസനാ പന ഏകത്ഥ വുത്തം സബ്ബത്ഥ വുത്തമേവ ഹോതീതി സംഖിത്താ”തി.

ന ഖയാ രാഗസ്സ വീതരാഗോ സബ്ബസോ അപ്പഹീനരാഗത്താ. വിക്ഖമ്ഭിതരാഗോ ഹി സോതി. ബാഹിരകഗ്ഗഹണഞ്ചേത്ഥ തഥാഭാവസ്സേവ തേസു ലബ്ഭനേതോ, ന തേസു ഏവ തഥാഭാവസ്സ ലബ്ഭനേതോ. ഇദാനി യാ സാ “പരിഞ്ഞാതം തസ്സാ”തി സബ്ബപദേഹി യോജനാ വുത്താ, തം വിനാപി നിബ്ബാനവാറഅത്ഥയോജനം ദസ്സേതും “യഥാ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ മഞ്ഞനം ന മഞ്ഞതീതി മഞ്ഞനാ നപ്പവത്തതീതി അത്ഥോ. മഞ്ഞനായ മഞ്ഞിതബ്ബത്തേപി തസ്സാ വത്ഥുഅന്തോഗധത്താതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്തംബോ.

യദിപി പരിഞ്ഞാതപദം അഗ്ഗഹേത്ഥാ നിബ്ബാനവാറദേസനാ പവത്താ, ഏവന്വി “ഖയാ”തിആദിപദേഹി പരിഞ്ഞാസിദ്ധി ഏവ പകാസീയതീതി കോ തേസം വിസേസോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി. മഗ്ഗഭാവനാപാരിപൂരിദസ്സനത്ഥം വുത്തോ, മഗ്ഗകിച്ചന്താ ഹി പരിഞ്ഞായോതി അധിപ്പായോ. ഇതരേ...പേ... വേദിതബ്ബാ വീതരാഗാദികിത്തനേതോതി. ദീഹിവാ കാരണേഹിതി യഥാവുത്തകാരണദ്വയേന. അസ്സാതി ഖിണാസവസ്സ. അയം വിസേസോതി ഇദാനി വുച്ചമാനോ വിസേസോ. യദിപി ഖിണാസവോ ഏകന്തേന വീതരാഗോ വീതദോസോ വീതമോഹോ ഏവ ച ഹോതി, യായ പന പുമുജ്ജാഗപടിപദായ വീതരാഗതാദയോ സവിസേസാതി വത്തബ്ബതം ലഭന്തി, തം ദസ്സേനോ “തീസു ഹീ”തിആദിമാഹ . “രത്തോ അത്ഥം ന ജാനാതീ”തിആദിനാ (നേന്തി ൧൧) രാഗേ ആദിനവം പസ്സതോ “രാഗോ ച നാമ സുഖാഭിസങ്ഗേന ഉപ്പജ്ജതി, സുഖഞ്ച വിപരിണാമതോ ദുക്ഖം. പഗേവ ഇതര”തി സഹേതുകേ രാഗേ ആദിനവദസ്സനം ദുക്ഖാനുപസ്സനായ നിമിത്തം, ദുക്ഖാനുപസ്സനാ ച പണിധിയാ പടിപക്ഖഭാവതോ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖം പരിപൂരേതീതി ആഹ “രാഗേ...പേ... വീതരാഗോ ഹോതീ”തി. തഥാ “ദുട്തോ അത്ഥം ന ജാനാതീ”തിആദിനാ (ഇതിവു വുവ) ദോസേ ആദിനവം പസ്സതോ

“ദോസോ ച നാമ ദുക്ഖം പടിച്ച് ഉപ്പുജ്ജതി, തഞ്ച ഉഭയം അനവർത്തിം ഇത്തരം പഭങ്ഗു”തി സഹേതുകേ ദോസേ ആദിനവദസ്സനം അനിച്ഛാനുപസ്സനായ നിമിത്തം, അനിച്ഛാനുപസ്സനാ ച നിച്ഛനിമിത്താദിനം പടിപക്ഖഭാവതോ അനിമിത്തവിമോക്ഖം പരിപൂരേതീതി ആഹ “ദോസേ...പേ...ഹോതീ”തി. തഥാ “മുള്ഹോ അത്ഥം ന ജാനാതീ”തിആദിനാ (ഇതിവു് വ്രവ) മോഹേ ആദിനവം പസ്സതോ “മോഹോ നാമ യമാസഭാവഗുഹണസ്സ പരിബ്ഭമന്തോ”തി മോഹസ്സ വിക്ഖമഭിനം അനത്താനുപസ്സനായ നിമിത്തം, അനത്താനുപസ്സനായ ച അത്താഭിനിവേസസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ സുത്തരം വിമോക്ഖം പരിപൂരേതീതി ആഹ “മോഹേ...പേ...വീതമോഹോ ഹോതീ”തി.

ഏവം സന്തേതി യദി വീതരാഗതാദയോ വിമോക്ഖവിഭാഗേന വുത്താ, ഏവം സന്തേ. തസ്മാതി യസ്മാ വിമോക്ഖമുഖവിമോക്ഖാനം വസേന നിയമേതാ ന വുത്തം, തസ്മാ. യം കിഞ്ചി അരഹതോ സമ്ഭവന്തം വിഭജിതാ വുച്ചതീതി വാരത്തയദേസനാ കതാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “യം അരഹതോ”തിആദിനാ.

ഏവം വിമുത്തിവിഭാഗേന ഖിണാസവസ്സ വിഭാഗം വാരത്തയദേസനാനിബന്ധനം ദസ്സേതാ ഇദാനി അവിഭാഗേനപി തത്ഥ പരിഞ്ഞാവിസയസ്സ അനുസയവിസയസ്സ ച വിഭാഗം തസ്സ നിബന്ധനം ദസ്സേന്തോ “അവിസേസേനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉപേക്ഖാവേദനാ വിസേസതോ സഖ്ഖാരദുക്ഖം സമ്മോഹാധിട്ഠാനന്തി വുത്തം “സഖ്ഖാര...പേ...മോഹോ”തി. സേസം വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഖിണാസവവാദതതിയാദിനയവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

തമാഗതവാദസത്തമനയവണ്ണനാ

൧൨. യേഹി (ദീം നിം അഭിം ദീം ൧.൨.ചുളസീലവണ്ണനാ; അം നിം ദീം ൧.൧.൧൦൦) ഗുണവിസേസേഹി നിമിത്തഭൂതേഹി ഭഗവതി “തമാഗതോ”തി അയം സമഞ്ഞാ പവത്താ, തം ദസ്സനത്ഥം “അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ”തിആദി വുത്തം. ഗുണനേമിത്തകാനേവ ഹി ഭഗവതോ സബ്ബാനി നാമാനി. യഥാഹ -

“അസഖ്ഖേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. (യം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാം അട്ഠം ൫൩; പടിം മം അട്ഠം ൧.൨൩; ദീം നിം അഭിം ദീം ൧.൨.ചുളസീലവണ്ണനാ; അം നിം ദീം ൧.൧.൧൦൦) -

തഥാ ആഗതോതി ഏത്ഥ ആകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്ഥോ തഥാ-സദ്ദോ. സാമഞ്ഞജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി പടിപാദഗമനത്ഥോ ആഗത-സദ്ദോ, ന ഞാണഗമനത്ഥോ “തഥലക്ഖണ്ണം ആഗതോ”തിആദിസു (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨; മം നിം അട്ഠം ൧.൧൨; സം നിം അട്ഠം ൨.൩.൨൨; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൦൦; ഉദാം അട്ഠം ൧൨; ഇതിവു് അട്ഠം ൩൨; മേരഗാ അട്ഠം ൧.൧.൩; ബു വം അട്ഠം ൨.ബാഹിരനിദാന; മഹാനി അട്ഠം ൧൪) വിയ, നാപി കായഗമനാദിഅത്ഥോ “ആഗതോ ഖോ മഹാസമണോ, മാഗധാനം ഗിരിഞ്ചജ”തിആദിസു (മഹാവം ൩൩) വിയ. തത്ഥ യദാകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്ഥോ തഥാ-സദ്ദോ, തം കരുണാപ്പധാനത്താ മഹാകരുണാമുഖേന പുരിമബുദ്ധാനം ആഗമനപടിപദം ഉദാഹരണവസേന സാമഞ്ഞതോ ദസ്സേന്തോ യംതംസദ്ദാനം ഏകന്തസമ്ബന്ധഭാവതോ “യഥാ സബ്ബലോക...പേ... ആഗതാ”തി സാധാരണതോ വത്ഥാ പുന തം പടിപദം മഹാപദാനസുത്താദിസു (ദീം നിം ൨.൪) സമ്ബഹുലനിദേസേന സുപാകടാനം ആസന്നാഞ്ച വിപസ്സിആദിനം ഛരണം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം വസേന ദസ്സേന്തോ “യഥാ വിപസ്സി ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യേന അഭിനീഹാരേനാതി മനുസ്സത്ത-ലിങ്ഗസമ്പത്തി-ഹേതു-സത്ഥാരദസ്സന-പബ്ബജാ-അഭിഞ്ഞാദിഗുണസമ്പത്തി-അധികാര-ഛരണാനം വസേന അട്ഠംഗസമന്നാഗതേന കായപണിധാനമഹാപണിധാനേന. സബ്ബേസത്ത്ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം കായപണിധാനം ഇമിനാവ നീഹാരേന സമിജ്ജതീതി.

ഏവം മഹാഭിനീഹാരവസേന “തമാഗതോ”തി പദസ്സ അത്ഥം വത്ഥാ ഇദാനി പാരമീപൂരണവസേന ദസ്സേതും “അഥ വാ യഥാ വിപസ്സീ ഭഗവാ...പേ... യഥാ കസ്സപോ ഭഗവാ ദാനപാരമിം പൂരേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. ഇമസ്ഥിം പന റാനേ സുത്തത്തികാനം മഹാബോധിയാനപടിപദായ കോസല്ലജനനത്ഥം പാരമികമാ വത്തഞ്ച, സാ പന സഞ്ചാകാരസമ്പന്നാ ചരിയാപിടകവണ്ണായ (ചരിയാം പകിണ്ണകകമാ) വിത്ഥാരതോ നിദിട്ഠാ, തസ്ഥാ അത്ഥികേഹി തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ച. യഥാ പന പുഞ്ചേ വിപസ്സീആദയോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയം പതിട്ഠായ സുവിസുദ്ധായ പടിപദായ അനവസേസതോ സമ്മദേവ സഞ്ചാ പാരമിയോ പരിപൂരേസും, ഏവം അമ്ഹാകമ്പി ഭഗവാ പരിപൂരേസീതി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “സമത്തിം സപാരമിയോ പൂരേത്ഥാ”തി. സതിപി അങ്ഗപരിച്ചാഗാദീനം ദാനപാരമിഭാവേ പരിച്ചാഗവിസേസഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ചേവ സുദുക്കരഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച “പഞ്ച മഹാപരിച്ചാഗേ”തി വിസും ഗഹണം, തതോയേവ ച അങ്ഗപരിച്ചാഗതോ വിസും നയനപരിച്ചാഗഗൃഹണമ്പി കതം, പരിഗൃഹപരിച്ചാഗഭാവസാമത്തേപി ധനരജപരിച്ചാഗതോ പൂത്തദാരപരിച്ചാഗഗൃഹണഞ്ച കതം.

ഗതപച്ചാഗതികവത്തപൂരണാദികായ പുഞ്ചഭാഗപടിപദായ സദ്ധിം അഭിഞ്ഞാസമാപത്തിനിപ്ഫാദനം പുഞ്ചയോഗോ, ദാനാദിസുയേവ സാതിസയപടിപത്തിനിപ്ഫാദനം പുഞ്ചചരിയാ , സാ ചരിയാപിടകസങ്ഗഹിതാ. അഭിനീഹാരോ പുഞ്ചയോഗോ, ദാനാദിപടിപത്തി, കായവിവേകവസേന ഏകചരിയാ വാ പുഞ്ചചരിയാതി കേചി. ദാനാദിനഞ്ചേവ അപ്പിച്ചുതാദീനഞ്ച സംസാരനിഞ്ചാനേസു ആദീനവാനിസംസാനഞ്ച വിഭാവനവസേന സത്താനം ബോധിത്തയേ പതിട്ഠാപനപരിപാചനവസേന ച പവത്താ കമാ ധമ്മക്ഖാനം, ഞാതീനം അത്ഥചരിയാ ഞാതത്ഥചരിയാ, സാപി കരുണായ വസേനേവ. ആദി-സദ്ദേന ലോകത്ഥചരിയാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. കമ്മസ്സകതഞ്ചാണവസേന, അനവജ്ജകമ്മായതനസിപ്പായതനവിജ്ജാട്ഠാനപരിചയവസേന ഖന്ധായതനാദിപരിചയവസേന, ലക്ഖണത്തയതീരണവസേന ച ഞാണചാരോ ബുദ്ധിചരിയാ, സാ പന അത്ഥതോ പത്താപാരമിയേവ, ഞാണസമ്ഭാരദസ്സനത്ഥം വിസും ഗഹണം. കോടീതി പരിയത്തോ, ഉക്കംസോതി അത്ഥോ.

ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ ഭാവേത്ഥാ ബ്രൂഹേത്ഥാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ ഭാവേത്ഥാതി ഉപ്പാദേത്ഥാ. ബ്രൂഹേത്ഥാതി വഡ്ഡേത്ഥാ. സതിപട്ഠാനാദിഗൃഹണേന ആഗമനപടിപദം മത്ഥകം പാപേത്ഥാ ദസ്സേതി. വിപസ്സനാസഹഗതാ ഏവ വാ സതിപട്ഠാനാദയോ ദട്ഠഞ്ച. ഏത്ഥ ച “യേന അഭിനീഹാരേനാ”തിആദിനാ ആഗമനപടിപദായ ആദിം ദസ്സേതി, “ദാനപാരമി”തിആദിനാ മജ്ജിം, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ”തിആദിനാ പരിയോസാനന്തി വേദിതഞ്ച.

സമ്പതിജാതോതി മുഹുത്തജാതോ മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുത്തമത്തോ, ന മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖന്തമത്തോ. നിക്ഖന്തമത്തണ്ഹി മഹാസത്തം പഠമം ബ്രഹ്മാനോ സുവണ്ണജാലേന പടിഗണ്ഹിംസു, തേസം ഹത്ഥതോ ചത്താരോ മഹാരാജാനോ അജിനപ്പവേണിയാ, തേസം ഹത്ഥതോ മനുസ്സാ ദുകുലചുമ്ബടകേന പടിഗണ്ഹിംസു, മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്ഥാ പഥവിയം പതിട്ഠിതോതി. യഥാഹ ഭഗവാ മഹാപദാനദേസനായം. സേതമ്ഹി ഛരത്തേതി ദിബ്ബസേതച്ഛത്തേ. അനുധാരീയമാനേതി ധാരീയമാനേ. ഏത്ഥ ച ഛരത്തഗൃഹണേനേവ ഖഗ്ഗാദിനി പഞ്ച കകുധഭണ്ടാനിപി വുത്താനേവാതി ദട്ഠഞ്ച. ഖഗ്ഗതാലവണ്ടമോരഹത്ഥകവാലബ്ബിജനീഉണ്ഹീസപട്ടാപി ഹി ഛരത്തേന സഹ തദാ ഉപട്ഠിതാ അഹേസും, ഛരത്താദിനിയേവ ച തദാ പത്തായിംസു, ന ഛരത്താദിഗ്ഗാഹകാ. സഞ്ചാ ചദിസാതി ദസപി ദിസാ. നയിദം സബ്ബദിസാവിലോകനം സത്തപദവിതിഹാരുത്തരകാലം ദട്ഠഞ്ച. മഹാസത്തോ ഹി മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്ഥാ പൂരത്ഥിമദിസം ഓലോകേസി. തത്ഥ ദേവമനുസ്സാ ഗന്ധമാലാദിഹി പൂജയമാനാ “മഹാപുരിസ ഇധ തുമ്ഹേഹി സദിസോപി നത്ഥി, കുതോ ഉത്തരിതരോ”തി ആഹംസു. ഏവം ചതസ്സോ ദിസാ, ചതസ്സോ അനുദിസാ; ഹേട്ഠാ, ഉപരീതി സഞ്ചാ ദിസാ അനുവിലോകേത്ഥാ സബ്ബത്ഥ അത്തനാ സദിസം അദിസാ “അയം ഉത്തരാ ദിസാ”തി തത്ഥ

സത്തപദവിതിഹാരേണ അഗമാസി. ആസഭിനി ഉത്തമം. അഗ്ലോതി സബുപംമോ. ജേടോ സേടോതി ച തസ്സേവ വേവചനം. അയമന്തിമാ ജാതി, നന്മി ദാനി പുനബ്ഭവോതി ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ പത്തബ്ബം അരഹത്തം ബ്യാകാസി.

അനേകേസം വിസേസാധിഗമാനം പുബ്ബനിമിത്തഭാവേനാതി സംഖിത്തേന വുത്തമത്ഥം “യത്ത്ഹീ”തിആദിനാ വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതി. തത്ഥ ഏത്ഥാതി -

“അനേകസാവഞ്ച സഹസ്സമണ്ഡലം,
ഛത്തം മരൂ ധാരയുമന്തലിക്ഖേ;
സുവണ്ണദണ്ഡാ വീതിപത്തന്തി ചാമരാ,
ന ദിസ്സരേ ചാമരഛത്തഗാഹകാ”തി. (സു. നി. ന്നന്ഥ);

ഇമിസ്സാ ഗാമായ. സബുത്തുതത്താണമേവ സബുത്ഥ അപ്പടിഹതചാരതായ അനാവരണത്താണന്തി ആഹ “സബുത്തുതാനാവരണത്താണപടിലാഭസ്സാ”തി. തത്ഥ അയം ഭഗവാപി ഗതോ...പേ... പുബ്ബനിമിത്തഭാവേനാതി ഏതേന അഭിജാതിയം ധമ്മതാവസേന ഉപ്പജ്ജനകവിസേസാ സബുബോധിസത്താനം സാധാരണാതി ദസ്സേതി. പാരമിതാനിസ്സന്ദാ ഹി തേതി.

വിക്ഖമിതി അഗമാസി. മരൂതി ദേവാ. സമാതി വിലോകനസമതായ സമാ സദിസിയാ. മഹാപുരിസോ ഹി യഥാ ഏകം ദിസം വിലോകേസി, ഏവം സേസദിസാപി, ന കത്ഥചി വിലോകനേ വിബന്ധോ തസ്സ അഹോസീതി. സമാതി വാ വിലോകേതും യുത്താ, വിസമരഹിതാതി അത്ഥോ. ന ഹി തദാ ബോധിസത്തസ്സ വിരൂപബ്ഭിച്ഛവിസമരൂപാനി വിലോകേതും അയുത്താനി ദിസാസു ഉപട്ഠഹന്തിതി.

ഏവം “തഥാ ഗതോ”തി കായഗമനട്ഠേന ഗത-സദ്ദേന തഥാഗത-സദ്ദം നിദ്ദിസിത്വാ ഇദാനി ഞാണഗമനട്ഠേന തം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നേക്ഖമ്മേനാതി അലോഭപ്പയാനേന കുസലചിത്തുപ്പാദേന . കുസലാ ഹി ധമ്മാ ഇധ നേക്ഖമ്മം, ന പബ്ബജ്ജാദയോ, “പഥജ്ജ്യാന”ന്തി (ഭീ. നി. അഭി. ടീ. ൧.൭.൧൭ ഉസീലവണ്ണാ; അ. നി. ടീ. ൧.൧.൧൭) ച വദന്തി. പഹായാതി പജ്ജഹിത്വാ. ഗതോ അധിഗതോ, പടിപന്നോ ഉത്തരിവിസേസന്തി അത്ഥോ. പഹായാതി വാ പഹാനഹേതു, പഹാനലക്ഖണം വാ. ഹേതുലക്ഖണത്ഥോ ഹി അയം പഹായ-സദ്ദോ. കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനഹേതുകം “ഗതോ”തി ഹേത്ഥ വുത്തം ഗമനം അവബോധോ, പടിപത്തി ഏവ വാ കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനേന ച ലക്ഖിയതീതി. ഏസ നയോ പദാലേതാതിആദിസുപി. അബ്ധാപാദേനാതി മേത്തായ. ആലോകസത്തായാതി വിഭൂതം കത്വാ മനസി കരണേന (ഭീ. നി. അഭി. ടീ. ൧.൭.൧൭ ഉസീലവണ്ണാ) ഉപട്ഠിതആലോകസഞ്ചാനേന. അവിക്ഖേപേനാതി സമാധിനാ. ധമ്മവവത്ഥാനേനാതി കുസലാദിധമ്മാനം യാമാവനിച്ഛയേന. “സപ്പച്ചയനാമരൂപവവത്ഥാനേനാ”തിപി വദന്തി.

ഏവം കാമച്ഛന്ദാദിനിവരണപ്പഹാനേന “അഭിജ്ജ്യാം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ (വിഭ. ൫൦൮) വുത്തായ പഥജ്ജ്യാനസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ ഭഗവതോ തഥാഗതഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സഹ ഉപായേന അട്ഠഹി സമാപത്തിഹി അട്ഠാരസഹി ച മഹാവിപസ്സനാഹി തം ദസ്സേതും “ഞാണേനാ”തിആദിമാഹ. നാമരൂപപരിഗൃഹകഞ്ചാവിതരണാത്ത്ഹി വിനിബന്ധഭൂതസ്സ മോഹസ്സ ദുരീകരണേന ഞാതപരിത്തായം റിതസ്സ അനിച്ഛസത്താദയോ സിജ്ജ്യാന്തി, തഥാ ത്യാനസമാപത്തിസു അഭിരതിനിമിത്തേന പാമോജ്ജേന. തത്ഥ “അനഭിരതിയാ വിനോദിതായ ത്യാനാദിനം സമധിഗമോ”തി സമാപത്തിവിപസ്സനാനം അരതിവിനോദനഅവിജ്ജാപദാലനാദിനി ഉപായോ, ഉപ്പടിപാടിനിദ്ദേസോ പന നീവരണസഭാവായ അവിജ്ജായ ഹേട്ഠാ നീവരണേസുപി സഞ്ചാദസ്സനത്ഥന്തി ദട്ഠഞ്ച. സമാപത്തിവിഹാരപ്പവേസവിബന്ധനേന നീവരണാനി കവാടസദിസാനിതി ആഹ “നീവരണകവാടം ഉഗ്ഘാടേത്വാ”തി. “രത്തിം അനുവിതക്കേത്വാ അനുവിചാരേത്വാ ദിവാ കമ്മത്തേ പയോജേതീ”തി (മ. നി. ൧.൨൫൧) വുത്തട്ഠാനേ വിതക്കവിചാരാ യൂമായനാതി അധിപ്പേതാതി ആഹ “വിതക്കവിചാരയൂമ”ന്തി. കിഞ്ചാപി പഥജ്ജ്യാനപ്പചാരേയേവ ദുക്ഖം,

ചതുർത്ഥജ്ഞാനപ്രാപ്തോ ച സുഖം പഹീയതി, അതിസയപ്പഹാനം പന സന്ധായാഹ
“ചതുർത്ഥജ്ഞാനേന സുഖഭുക്തം പഹായാ”തി.

അനിച്ചസ്സ, അനിച്ചന്തി ച അനുപസ്സനാ അനിച്ചാനുപസ്സനാ, തേഭൂമകയമ്മാനം
അനിച്ചതം ഗഹേതാ പവത്തായ വിപസ്സനായേതം നാമം. നിച്ചസഞ്ചന്തി സഞ്ചയയമ്മേസു
“നിച്ചാ സസ്സതാ”തി ഏവംപവത്തമിച്ചാസഞ്ചം. സഞ്ചാസീസേന ദിട്ഠിചിത്താനന്വി
ഗഹണം ദട്ഠം. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. നിബ്ബിദാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേസു
നിബ്ബിജ്ജനാകാരേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നന്ദിന്തി സപ്പിതികതണ്ഹം.
വിരാഗാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേസു വിരജ്ജനാകാരേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ.
നിരോധാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരാനം നിരോധസ്സ അനുപസ്സനായ. യമാ വാ സഞ്ചാരാ
നിരുജ്ജന്തിയേവ, ആയതിം പുനബ്ഭവവസേന ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ഏവം അനുപസ്സനാ
നിരോധാനുപസ്സനാ. തേനേവാഹ “നിരോധാനുപസ്സനായ നിരോധേതി, നോ സമുദേതി”തി.
മുച്ചിതുകമ്യതാ ഹി അയം ബലപ്പത്താതി. പടിനിസ്സജ്ജനാകാരേന പവത്താ അനുപസ്സനാ
പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ, പടിസഞ്ചാസന്തിട്ഠനാ ഹി അയം. ആദാനന്തി നിച്ചാദിവസേന
ഗഹണം. സന്തതിസമൂഹകിച്ചാരമ്മണാനം വസേന ഏകത്തഗ്ഗഹണം ഘനസഞ്ചാ.
ആയുഹനം അഭിസഞ്ചരണം. അവത്ഥാവിസേസാപത്തി വിപരിണാമോ. യുവസഞ്ചന്തി
മിരഭാവഗ്ഗഹണം. നിമിത്തന്തി സമൂഹാദിഘനവസേന സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച
സഞ്ചാരാനം സവിഗ്ഗഹഗ്ഗഹണം. പണിയിന്തി രാഗാദിപണിയിം. സാ പനത്ഥതോ
തണ്ഹാവസേന സഞ്ചാരേസു നിന്നതാ. അഭിനിവേസന്തി അത്താനുദിട്ഠിം.

അനിച്ചഭുക്താദിവസേന സബ്ബയമ്മതീരണം അധിപഞ്ഞായമ്മവിപസ്സനാ.
സാരാദാനാഭിനിവേസന്തി അസാരേസു സാരഗ്ഗഹണവിപല്ലാസം. ഇസ്സരകുത്താദിവസേന
ലോകോ സമുപ്പന്നോതി അഭിനിവേസോ സമ്മോഹാഭിനിവേസോ. കേചി പന
“അഹോസിം നു ഖോ അഹം അതീതമദ്ധാനന്തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൮; സം നിം ൨.൨൦)
പവത്തസംസയാപത്തി സമ്മോഹാഭിനിവേസോ”തി വദന്തി. സഞ്ചാരേസു
ലേണതാണഭാവഗ്ഗഹണം ആലയാഭിനിവേസോ. “ആലയരതാ ആലയസമ്മുദിതാ”തി (ദിം നിം
൨.൩൪, ൩൫; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൭; സം നിം ൧.൧൭൨; മഹാവം ൭, ൮)
വചനതോ ആലയോ തണ്ഹാ, സായേവ ചക്ഖാദീസു രൂപാദീസു ച
അഭിനിവിസനവസേന പവത്തിയാ ആലയാഭിനിവേസോതി കേചി. “ഏവംവിധാ
സഞ്ചാരാ പടിനിസ്സജ്ജിയന്തി”തി പവത്തം ഞാണം പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാ. വട്ടതോ
വിഗതത്താ വിവട്ടം, നിബ്ബാനം, തത്ഥ ആരമ്മണകരണസഞ്ചാരേന അനുപസ്സനേന
പവത്തിയാ വിവട്ടാനുപസ്സനാ, ഗോത്രഭൂ. സംയോഗാഭിനിവേസന്തി സംയുജ്ജനവസേന
സഞ്ചാരേസു നിവിസനം. ദിട്ഠേകട്ഠേതി ദിട്ഠിയാ സഹജാതേകട്ഠേ പഹാനേകട്ഠേ ച.
ഓളാരികേതി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജേയകിലേസേ അപേക്ഖിതാ വുത്തം, അഞ്ചമ്മാ ദസ്സനേന
പഹാതബ്ബാപി ദുതിയമഗ്ഗവജ്ജേയേഹി ഓളാരികാതി. അണ്ണുസഹഗതേതി അണ്ണുഭൂതേ. ഇദം
ഹേട്ഠിമഗ്ഗവജ്ജേയേ അപേക്ഖിതാ വുത്തം. സബ്ബകിലേസേതി അവസിട്ഠസബ്ബകിലേസേ.
ന ഹി പമാദിമഗ്ഗേഹി പഹീനാ കിലേസാ പുന പഹീയന്തിതി.

കക്ഖളത്തം കമിനഭാവോ. പഗ്ഘരണം ദ്രവഭാവോ. ലോകിയവായുനാ ഭസ്മസ്സ
വിയ യേന വായുനാ തന്തംകലാപസ്സ ഉദ്ധുമായനം, മദ്ധഭാവോ വാ, തം വിത്ഥമ്ഭനം.
വിജ്ജമാനേപി കലാപന്തരഭൂതാനം കലാപന്തരഭൂതേഹി സമ്ഫുട്ഠഭാവേ
തന്തംഭൂതവിവിത്തതാ രൂപപരിയന്തോ ആകാസോതി യേസം യോ പരിച്ഛേദോ, തേഹി
സോ അസമ്ഫുട്ഠോവ, അഞ്ചമ്മാ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദസഭാവോ ന സിയാ
ബ്ബാപിഭാവപത്തിതോ, അബ്ബാപിതാവ അസമ്ഫുട്ഠതാതി യസ്മിം കലാപേ ഭൂതാനം
പരിച്ഛേദോ, തേഹി അസമ്ഫുട്ഠഭാവോ അസമ്ഫുട്ഠലക്ഖണം. തേനാഹ ഭഗവാ
ആകാസയാതുന്നിദേസേ (ധം സം ൩൩൭) “അസമ്ഫുട്ഠം ചതുഹി മഹാഭൂതേഹീ”തി.

വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി രൂപ്തം. ചേതനാപധാനത്താ
സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡയമ്മാനം ചേതനാവസേനേതം വുത്തം “സഞ്ചാരാനം
അഭിസഞ്ചരണലക്ഖണ്ഡം”തി. തഥാ ഹി സുത്തന്തഭാജനീയേ സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡവിഭിഞ്ചേ
(വിഭം ൩൨) “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ ചേതനാവ വിഭത്താ.

അഭിസംഭവരണലക്ഷണം ച ചേതനാ. യഥാഹ “തത്ത്വ കതമോ പുണ്യാഭിസംഭവാരോ? കുസലാ ചേതനാ കാമാവചാരാ”തിആദി. ഫരണം സവിപ്ഫാരികതാ. അസ്സഭിയേതി അസഭിയഹേതു. നിമിത്തത്വേ ഭൂമം. ഏസ നയോ കോസജ്ജതിആദിസു. ഉപസമലക്ഷണത്തി കായചിത്തപരിജാഹൂപസമലക്ഷണം. ലീനുമുചുരഹിതേ അധിചിത്തേ പവത്തമാനേ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു അബ്യാവടതായ അജ്ജയുപേക്ഷണം പടിസംഭവാനം പക്ഷപാതുപച്ഛേദതോ.

മുസാവാദാദിനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലൂഖാനം അപരിഗ്ഗാഹകാനം പടിപക്ഷഭാവതോ പരിഗ്ഗാഹകസഭാവോ സമ്മാവാചാ സിനിദ്ധഭാവതോ സമ്പയുത്തയമ്മേ സമ്മാവാചാപച്ചയസുഭാസിതാനം സോതാരഞ്ച പുഗ്ഗലം പരിഗ്ഗണ്ഹാതീതി തസ്സാ പരിഗ്ഗാഹലക്ഷണം വുത്തം. കായികകിരിയാ കിഞ്ചി കത്തഞ്ചം സമുട്ഠാപേതി, സയഞ്ച സമുട്ഠഹനം ഘടനം ഹോതീതി സമ്മാകമ്മന്ത സഞ്ചാതായ വിരതിയാ സമുട്ഠാനലക്ഷണം ദട്ഠഞ്ചം. സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഷിപനം സമുട്ഠാപനം കായികകിരിയായ ഭാരുക്ഷിപനം വിധ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ജീവിതിന്ദ്രിയപ്പവത്തിയാ, ആജീവസ്സേവ വാ സുദ്ധി വോദാനം. സസമ്പയുത്തയമ്മസ്സ ചിത്തസ്സ സംകിലേസപക്ഷേ പതിതും അദത്വാ സമ്മദേവ പഗ്ഗണ്ഹനം പഗ്ഗഹോ.

“സഞ്ചാരാ”തി ഇയ ചേതനാ അധിപ്പേതാതി വുത്തം “സഞ്ചാരാനം ചേതനാലക്ഷണം”ന്തി. നമനം ആരമ്മണാഭിമുഖഭാവോ. ആയതനം പവത്തനം. ആയതനാനം വസേന ഹി ആയസഞ്ചാതാനം ചിത്തചേതനസികാനം പവത്തി. തണ്ഹായ ഹേതുലക്ഷണത്തി വട്ടസ്സ ജനകഹേതുഭാവോ, മഗ്ഗസ്സ പന നിബ്ബാനസമ്പാപകത്തന്തി അയമേതേസം വിസേസോ.

തമലക്ഷണം അവിപരീതസഭാവോ. ഏകരസോ അഞ്ചമഞ്ചാനതിവത്തനം അനുനാനധികഭാവോ. യുഗനദ്ധാ സമമവിപസ്സനാവ. സദ്ധാപത്താ പഗ്ഗഹാവിക്ഷേപാതിപി വദന്തി.

ഖിണോതി കിലേസേ വേപതിതി ഖയോ, മഗ്ഗോ. അനുപ്പാദപരിയോസാനതായ അനുപ്പാദോ, ഫലം. പസ്സദ്ധി കിലേസവുപസമോ. ഛന്ദസ്സാതി കത്തുകാമതാഛന്ദസ്സ. മൂലലക്ഷണം പതിട്ഠാഭാവോ. സമുട്ഠാനഭാവോ സമുട്ഠാനലക്ഷണം ആരമ്മണപടിപാദകതായ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉപ്പത്തിഹേതുതാ. സമോധാനം വിസയാദിസന്നിപാതേന ഗഹേതബ്ബാകാരോ, യാ സഞ്ചിതീതി വുച്ചതി. സമം സഹ ഓദഹന്തി അനേന സമ്പയുത്തയമ്മാതി വാ സമോധാനം, ഫസ്സോ. സമോസരന്തി സന്നിപതന്തി ഏത്ഥാതി സമോസരണം. വേദനായ വിനാ അപ്പവത്തമാനാ സമ്പയുത്തയമ്മാ വേദനാനുഭവനമിത്തം സമോസദാ വിധ ഹോന്തിതി ഏവം വുത്തം. ഗോപാനസിനം കൂടം വിധ സമ്പയുത്താനം പാമോക്ഷഭാവോ പമുഖലക്ഷണം. തതോ, തേസം വാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉത്തരി പധാനന്തി തതുത്തരി, പഞ്ചുത്തരാ ഹി കുസലാ യമ്മാ. വിമുത്തിയാതി ഫലസ്സ. തണ്ഹി സീലാദിഗുണസാരസ്സ പരമുക്കംസഭാവേന സാരം. അയഞ്ച ലക്ഷണവിഭാഗോ ഛന്ദാതുപഞ്ചത്ഥാനഞ്ചാദിവസേന തന്തംസുത്തപദാനുസാരേന പോരാണട്ഠകമായം ആഗതനയേന ച കത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. തഥാ ഹി പുണ്യേ വുത്തോപി കോചി യമ്മോ പരിയായന്തരപകാസനത്ത്വം പുന ദസ്സിതോ. തതോ ഏവ ച “ഛന്ദമൂലകാ കുസലാ യമ്മാ മനസികാരസമുട്ഠാനാ ഫസ്സസമോധാനാ വേദനാസമോസരണാ”തി, “പഞ്ചുത്തരാ കുസലാ യമ്മാ”തി, “വിമുത്തിസാരമിദം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി, “നിബ്ബാനോഗയണ്ഹി ആവുസോ ബ്രഹ്മചരിയം നിബ്ബാനപരിയോസാന”ന്തി (മം നിം ൧.൪൩൩) ച സുത്തപദാനം വസേന “ഛന്ദസ്സ മൂലലക്ഷണം”തിആദി വുത്തം.

തഥയമ്മാ നാമ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി അവിപരീതസഭാവത്താ. തഥാനി തംസഭാവത്താ. അവിതഥാനി അമുസാസഭാവത്താ. അനഞ്ചത്താനി അഞ്ചാകാരരഹിതത്താ. ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോതി ജാതിപച്ചയാ സമ്ഭൂതം ഹുത്വാ സഹിതസ്സ അത്തനോ പച്ചയാനുരൂപസ്സ ഉദ്ധം ആഗതഭാവോ, അനുപവത്തനട്ഠോതി അത്ഥോ. അഥ വാ സമ്ഭൂതട്ഠോ ച സമുദാഗതട്ഠോ ച സമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ, ന ജാതിതോ ജരാമരണം ന ഹോതി, ന ച ജാതിം വിനാ അഞ്ചത്തോ ഹോതീതി

ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതട്ഠോ. ഇത്ഥഞ്ച ജാതിതോ സമുദാഗച്ഛതീതി ജാതിപച്ചയസമുദാഗതട്ഠോ, യാ യാ ജാതി യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, തദനുരൂപം പാതുഭാവോതി അത്ഥോ. അവിജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയട്ഠോതി ഏത്ഥാപി ന അവിജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയോ ന ഹോതി, ന ച അവിജായം വിനാ സഞ്ചാരാ ഉപ്ಪജ്ജന്തി, യാ യാ അവിജായ യേസം യേസം സഞ്ചാരാനം യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, അയം അവിജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയട്ഠോ പച്ചയഭാവോതി അത്ഥോ.

ഭഗവാ തം സബ്ബാകാരതോ ജാനാതി പസ്സുതീതി സമ്ബന്ധോ. തേനാതി ഭഗവതാ. തം വിഭജ്ജമാനന്തി യോജേതബ്ബം. തന്തി രൂപായതനം. ഇട്ഠാനിട്ഠാദിതി ആദി-സദുന മജ്ജന്ത്യത്തം സഞ്ചാരിഹാതി, തഥാ

അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നപരിത്തഅജ്ജന്ത്യത്തബഹിദ്ധാതദുഭയാദിഭേദം.

ലബ്ഭമാനകപദവസേനാതി “രൂപായതനം ദിട്ഠം, സദായതനം സുതം, ഗന്ധായതനം രസായതനം ഫോട്ഠഞ്ചായതനം മുതം, സബ്ബം രൂപം മനസാ വിഞ്ചാത”ന്തി (ധം സു ന്നന്ത്ര) വചനതോ ദിട്ഠപദഞ്ച വിഞ്ചാതപദഞ്ച രൂപാരമ്മണേ ലബ്ഭതി, രൂപാരമ്മണം ഇട്ഠം അനിട്ഠം മജ്ജന്ത്യത്തം പരിത്തം അതീതം അനാഗതം പച്ചുപ്പന്നം അജ്ജന്ത്യത്തം ബഹിദ്ധാ ദിട്ഠം വിഞ്ചാതം രൂപം രൂപായതനം രൂപധാതു വണ്ണനിഭാ സനിദസ്സനം സപ്പടിഘം നീലം പീതകന്തി ഏവമാദിഹി അനേകേഹി നാമേഹി.

തേരസഹി വാരേഹിതി രൂപകണ്ഡേ (ധം സു ന്നമന്ത്ര) ആഗതേ തേരസ നിദ്രേസവാരേ സന്ധായാഹ. ഏകേകസ്ഥിഞ്ച വാരേ ചതുന്നം ചതുന്നം വവത്ഥാപനനയാനം വസേന “ഭേപഞ്ഞാസായ നയേഹീ”തി ആഹ. തഥമേവ അവിപരീതദസ്സിതായ അപ്പടിവത്തിയദേസനതായ ച. “ജാനാമി അഭിഞ്ചാസി”ന്തി വത്തമാനാതീതകാലേസു ഞാണപ്പവത്തിദസ്സന്നേന അനാഗതേപി ഞാണപ്പവത്തി വുത്തായേവാതി ദട്ഠഞ്ച. വിദിത-സദോ അനാമട്ഠകാലവിസേസോ വേദിതബ്ബോ “ദിട്ഠം സുതം മുത”ന്തിആദിസു (ധം സു ന്നന്ത്ര) വിയ. ന ഉപട്ഠാസീതി അത്തത്തനിയവസേന ന ഉപഗച്ഛി. യഥാ രൂപാരമ്മണാദയോ ധമ്മാ യംസഭാവാ യംപകാരാ ച, തഥാ നേ പസ്സുതി ജാനാതി ഗച്ഛതീതി തഥാഗതോതി ഏവം പദസമ്ഭവോ വേദിതബ്ബോ. കേചി പന “നിരുത്തിനയേന പിസോദരാദിപക്ഖേപേന (പാണിനി ന്ന.൩.൧൦൯) വാ ദസ്സി-സദസ്സ ലോപം, ആഗത-സദസ്സ ചാഗമം കത്വാ തഥാഗതോ”തി വണ്ണന്തി.

നിദ്രോസതായ അനുപവജ്ജം. പക്ഖപിപിതബ്ബാഭാവേന അനൂനം. അപന്നേതബ്ബാഭാവേന അനധികം. അത്ഥബ്ബഞ്ജനാദിസമ്പത്തിയാ സബ്ബാകാരപരിപുണ്ണം. നോ അഞ്ചത്തമാതി “തഥേവാ”തി വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകേന സമ്പാദേതി. തേന യദത്ഥം ഭാസീതം, ഏകന്തേന തദത്ഥനിപ്ഫാദനതോ യഥാ ഭാസീതം ഭഗവതാ, തഥേവാതി അവിപരീതദേസനതം ദസ്സേതി. ഗദഅത്ഥോതി ഏതേന തഥം ഗദതീതി തഥാഗതോതി ദ-കാരസ്സ ത-കാരോ കതോ നിരുത്തിനയേനാതി ദസ്സേതി.

തഥാ ഗതമസ്സാതി തഥാഗതോ. ഗതന്തി ച കായവാചാപവത്തിതി അത്ഥോ. തഥാതി ച വുത്തേ യംതംസദാനം അബ്ബുഭിചാരിസമ്ബന്ധിതായ യഥാതി അയമത്ഥോ ഉപട്ഠിതോയേവ ഹോതി, കായവചികിരിയാനഞ്ച അഞ്ചത്തത്താനുലോമേന വചനിച്ഛായം കായസ്സ വാചാ, വാചായ ച കായോ സമ്ബന്ധീഭാവേന ഉപതിട്ഠതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥേ തഥാവാദിതായ തഥാഗതോതി അയമ്പി അത്ഥോ സിദ്ധോ ഹോതി. സോ പന പുബ്ബേ പകാരന്തരേന ദസ്സിതോതി ആഹ “ഏവം തഥാകാരിതായ തഥാഗതോ”തി.

തിരിയം അപരിമാണാസു ലോകധാതുസൂതി ഏതേന യദേകേ “തിരിയം വിയ ഉപരി അയോ ച സന്തി ലോകധാതുയോ”തി വദന്തി, തം പടിസേധേതി. ദേസനാവിലാസോയേവ ദേസനാവിലാസമയോ യഥാ “പുഞ്ചമയം, ദാനമയ”ന്തിആദിസു.

നിപാതാനം വാചകസദുസന്നിധാനേ തദത്ഥജോതനഭാവേന പവത്തനതോ ഗത-സദോയേവ അവഗതത്ഥം അതീതത്ഥഞ്ച വദതീതി ആഹ “ഗതോതി അവഗതോ അതീതോ”തി.

അഥ വാ അഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ യാവ സമ്മാസമ്ബോധി, ഏത്ഥന്തരേ മഹാബോധിയാനപടിപത്തിയാ ഹാനട്ഠാനസംക്വിലേസനിവത്തിനം അഭാവതോ യഥാ പണിയാനം, തഥാ ഗതോ അഭിനീഹാരാനുരൂപം പടിപന്നോതി തഥാഗതോ. അഥ വാ മഹിദ്ധികതായ പടിസമ്ഭിദാനം ഉക്തംസാധിഗമേന അനാവരണണാണതായ ച കത്ഥചിപി പടിഘാതാഭാവതോ യഥാ രൂചി, തഥാ കായവചിചിത്താനം ഗതാനി ഗമനാനി പവത്തിയോ ഏതസ്സാതി തഥാഗതോ. യസ്മാ ച ലോകേ വിധ-യുത്ത-ഗത-പ്പകാര-സദാ സമാനത്ഥാ ദിസ്സന്തി. തസ്മാ യഥാവിധാ വിപസ്സിആദയോ ഭഗവന്തോ, അയമ്പി ഭഗവാ തഥാവിധോതി തഥാഗതോ , യഥായുത്താ ച തേ ഭഗവന്തോ, അയമ്പി ഭഗവാ തഥായുത്തോതി തഥാഗതോ. അഥ വാ യസ്മാ സച്ചം തച്ഛം തമന്തി ഞാണസ്സേതം അധിവചനം, തസ്മാ തഥേന ഞാണേന ആഗതോതി തഥാഗതോ. ഏവമ്പി തഥാഗത-സദസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പഹായ കാമാദിമലേ യഥാ ഗതാ,
സമാധിഞാണേഹി വിപസ്സിആദയോ;
മഹേസിനോ സക്യമുനീ ജുതിന്ധരോ,
തഥാ ഗതോ തേന മതോ തഥാഗതോ.

തമഞ്ച ധാതായതനാദിലക്ഖണം,
സഭാവസാമഞ്ഞവിഭാഗഭേദതോ;
സയമ്ഭുഞാണേന ജിനോ സമാഗതോ,
തഥാഗതോ വുച്ചതി സക്യപുങ്ഗവോ.

തഥാനി സച്ചാനി സമന്തചക്ഖുനാ,
തഥാ ഇദപ്പച്ചയതാ ച സബ്ബസോ;
അനഞ്ഞേനേയേന യതോ വിഭാവിതാ,
യാമാവതോ തേന ജിനോ തഥാഗതോ.

അനേകഭേദാസുപി ലോകയാതുമുസു,
ജിനസ്സ രൂപായതനാദിഗോചരേ;
വിചിത്രഭേദം തമമേവ ദസ്സനം,
തഥാഗതോ തേന സമന്തലോചനോ.

യതോ ച ധമ്മം തമമേവ ഭാസതി,
കരോതി വാചായനുലോമമത്തനോ;
ഗുണേഹി ലോകം അഭിഭൂയ്യിരീയതി,
തഥാഗതോ തേനപി ലോകനായകോ.

യഥാഭിനീഹാരമതോ യഥാരുചി,
പവത്തവാചാ തനുചിത്തഭാവതോ;
യഥാവിധാ യേന പുരാ മഹേസിനോ,
തഥാവിധോ തേന ജിനോ തഥാഗതോതി. (ഇതിവു് അട്ഠം ൩൮; ദീം നിം ടീം ൧.൭ ചുളുസീലവണ്ണാ);

ആരകത്താതിആദിനം പദാനം അത്ഥോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൨൫)
ബുദ്ധാനുസ്സതിസംവണ്ണനായ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. സമ്മാ സാമഞ്ച സബ്ബധമ്മാനം ബുദ്ധത്താതി ഇമിനാസ്സ പരോപദേശരഹിതസ്സ സബ്ബാകാരേന സബ്ബധമ്മാവബോധനസമത്ഥസ്സ ആകഞ്ചാപടിബദ്ധവുത്തിനോ അനാവരണണാണസഞ്ചാതസ്സ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ അധിഗമോ ദസ്സിതോ.

നനു ച (ഇതിവു് അട്ഠം ൩൮) സബ്ബത്തുതത്താണതോ അത്തം അനാവരണണാണം, അത്തമാ ഛ അസാധാരണണാണാനി ബുദ്ധണാണാനീതി വചനം വിരുജ്ജേയ്യതാതി? ന വിരുജ്ജേയതി വിസയപ്പവത്തിഭേദവസേന അത്തേഹി അസാധാരണണാണഭാവദസ്സനത്ഥം

ഏകസ്തേവ ഞാണസ്സ ദിധാ വുത്തത്താ. ഏകമേവ ഹി തം ഞാണം
അനവസേസസഞ്ചതാസഞ്ചതസമ്മുതിയമ്മവിസയതായ സബ്ബത്തുതത്താണം, തത്ഥ ച
ആവരണാഭാവതോ നിസ്സുഗ്ഗചാരമുപാദായ അനാവരണഞാണന്തി വുത്തം. യഥാഹ
പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം ൧.൧൧൩) “സബ്ബം സഞ്ചതാസഞ്ചതമനവസേസം ജാനാതീതി
സബ്ബത്തുതത്താണം, തത്ഥാവരണം നത്ഥീതി അനാവരണഞാണ”ന്തിആദി, തസ്മാ നത്ഥി
നേസം അത്ഥമതോ ഭേദോ, ഏകന്തേന ചേതം ഏവമിച്ഛിതബ്ബം, അത്തമാ
സബ്ബത്തുതാനാവരണഞാണാനം സാവരണതാ അസബ്ബയമ്മാരമ്മണതാ ച ആപജേജയ്യ. ന
ഹി ഭഗവതോ ഞാണസ്സ അണുമതമ്പി ആവരണം അത്ഥി, അനാവരണഞാണസ്സ ച
അസബ്ബയമ്മാരമ്മണഭാവേ യത്ഥ തം നപ്പവത്തതി, തത്ഥാവരണസബ്ഭാവതോ
അനാവരണഭാവോയേവ ന സിയാ. അഥ വാ പന ഹോതു അത്തമേവ
അനാവരണഞാണം സബ്ബത്തുതത്താണതോ, ഇധ പന സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതവുത്തിതായ
അനാവരണഞാണന്തി സബ്ബത്തുതത്താണമേവ അധിപ്പേതം, തസ്സ ചാധിഗമേന ഭഗവാ
സബ്ബത്തു സബ്ബവിദു സമ്മാസമ്ബുദ്ധോതി ച വുച്ചതി, ന സകിമേവ
സബ്ബയമ്മാവബോധതോ. തഥാ ച വുത്തം പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം ൧.൧൩൨)
“വിമോക്ഖന്തികമേതം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ബോധിയാ മുലേ സഹ
സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ പടിലാഭാ സച്ഛികാ പഞ്ഞത്തി യദിദം ബുദ്ധോ”തി.
സബ്ബയമ്മാവബോധനസമത്ഥഞാണസമധിഗമേന ഹി ഭഗവതോ സന്താനേ അനവസേസയമ്മേ
പടിവിജ്ജയിതും സമത്ഥതാ അഹോസീതി.

ഏത്ഥാഹ - കിം പനിദം ഞാണം പവത്തമാനം സകിന്ധേവ സബ്ബസ്മിം വിസയേ
പവത്തതി, ഉദാഹു കമേനാതി. കിഞ്ചേത്ഥ - യദി താവ സകിന്ധേവ സബ്ബസ്മിം വിസയേ
പവത്തതി, അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നഅജ്ജയത്തബഹിദ്ധാദിഭേദേന ഭിന്നാനം
സഞ്ചതയമ്മാനം അസഞ്ചതസമ്മുതിയമ്മാനഞ്ച ഏകജ്ജയം ഉപട്ഠാനേ ദൂരതോ ചിത്തപടം
അവേക്ഖന്തസ്സ വിയ പടിവിഭാഗേനാവബോധോ ന സിയാ, തഥാ ച സതി “സബ്ബേ യമ്മാ
അനത്താ”തി വിപസ്സന്താനം അനത്താകാരേന വിയ സബ്ബേ യമ്മാ അനിരൂപിതരൂപേന
ഭഗവതോ ഞാണസ്സ വിസയാ ഹോന്തീതി ആപജജതി. യേപി “സബ്ബത്തേയ്യമ്മാനം
ഠിതലക്ഖണവിസയം വികപ്പരഹിതം സബ്ബകാലം ബുദ്ധാനം ഞാണം പവത്തതി, തേന തേ
സബ്ബവിദുതി വുച്ചന്തി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ ‘ചരം സമാഹിതോ നാഗോ, തിട്ഠന്തോപി
സമാഹിതോ’തി ഇദമ്പി വചനം സുവുത്തം ഹോതീ”തി വദന്തി, തേസമ്പി
വുത്തദോസാനതിവത്തി. ഠിതലക്ഖണാരമ്മണതായ ഹി അതീതാനാഗതസമ്മുതിയമ്മാനം
തദഭാവതോ ഏകദേസവിസയമേവ ഭഗവതോ ഞാണം സിയാ, തസ്മാ സകിന്ധേവ
ഞാണം പവത്തതീതി ന യുജ്ജതി.

അഥ കമേന സബ്ബസ്മിം വിസയേ ഞാണം പവത്തതി, ഏവമ്പി ന യുജ്ജതി. ന ഹി
ജാതിഭൂമിസഭാവാദിവസേന ദിസാദേസകാലാദിവസേന ച അനേകഭേദഭിന്നേ നേയ്യേ കമേന
ഗയ്ഹമാനേ തസ്സ അനവസേസപടിവേധോ സമ്ഭവതി അപരിയന്തഭാവതോ നേയ്യസ്സ. യേ
പന “അത്ഥസ്സ അവിസംവാദനതോ നേയ്യസ്സ ഏകദേസം പച്ചക്ഖം കത്ഥാ സേസേപി
ഏവന്തി അധിമുച്ചിതാ വവത്ഥാപനേന സബ്ബത്തു ഭഗവാ, തഞ്ച ഞാണം അനനുമാനികം
സംസയാഭാവതോ. സംസയാനുബന്ധത്ത്വഹി ലോകേ അനുമാനഞാണ”ന്തി വദന്തി, തേസമ്പി
തം ന യുത്തം. സബ്ബസ്സ ഹി അപ്പച്ചക്ഖഭാവേ അത്ഥസ്സ അവിസംവാദനേന നേയ്യസ്സ
ഏകദേസം പച്ചക്ഖം കത്ഥാ സേസേപി ഏവന്തി അധിമുച്ചിതാ വവത്ഥാപനസ്സ
അസമ്ഭവതോ. യത്ത്വഹി തം സേസം, തം അപ്പച്ചക്ഖന്തി. അഥ തമ്പി പച്ചക്ഖം, തസ്സ
സേസഭാവോ ഏവ ന സിയാതി? സബ്ബമേതം അകാരണം. കസ്മാ?
അവിസയവിചാരണഭാവതോ. വുത്തത്ത്വേതം ഭഗവതാ “ബുദ്ധവിസയോ ഭിക്ഖവേ,
അചിന്തേയ്യോ ന ചിന്തേതബ്ബോ, യോ ചിന്തേയ്യ, ഉമ്മാദസ്സ വിചാതസ്സ ഭാഗീ അസ്സാ”തി
(അം നിം ൪.൧൧). ഇദം പനേത്ഥ സന്നിട്ഠാനം - യം കിഞ്ചി ഭഗവതാ ഞാതും ഇച്ഛിതം
സകലമേകദേശോ വാ, തത്ഥ അപ്പടിഹതവുത്തിതായ പച്ചക്ഖതോ ഞാണം പവത്തതി,
നിച്ചസമാധാനഞ്ച വിക്ഖേപാഭാവതോ, ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ ച സകലസ്സ അവിസയഭാവേ
തസ്സ ആകഞ്ചാപടിബദ്ധവുത്തിതാ ന സിയാ, ഏകന്തേനേവ ച സാ ഇച്ഛിതബ്ബാ “സബ്ബേ
യമ്മാ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ആവജ്ജനപടിബദ്ധാ ആകഞ്ചപടിബദ്ധാ മനസികാരപടിബദ്ധാ
ചിത്തുപ്പാദപടിബദ്ധാ”തി (മഹാനിം ന്ന൩, ൧൫൩; ചൂളനിം വൃ൪; പടിം മം ൩.൫) വചനതോ.

അതീതാനാഗതവിസയവി ഭഗവതോ ഞാണം അനുമാനാഗതമതസ്സഹസ്രവിരഹിതത്താ പച്ചക്ഖമേവ.

നനു ച ഏതസ്സമിവി പക്ഖേ യദാ സകലം ഞാതും ഇച്ഛിതം, തദാ സകിന്ധേവ സകലവിസയതായ അനിരൂപിതരൂപേന ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തേയ്യാതി വുത്തഭോസാനതിവത്തിയേവാതി? ന, തസ്സ വിസോധിതത്താ. വിസോധിതോ ഹി സോ ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യാതി. അത്തമാ പചുരജ്ഞാണസമാനവുത്തിതായ ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ഞാണസ്സ അചിന്തേയ്യാതാ ന സിയാ, തസ്സമാ സകലധമ്മാരമ്മണവി തം ഏകധമ്മാരമ്മണം വിധി സുവവത്ഥാപിതേയേവ തേ ധമ്മേ കത്വാ പവത്തതീതി ഇദമേത്ഥ അചിന്തേയ്യാതം, അനന്തഞ്ച ഞാണം തേയ്യാതം വിധി. വുത്തത്ത്വേഹേതം “യാവതകം തേയ്യാതം, താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം തേയ്യാതം. തേയ്യാപരിയന്തികം ഞാണം, ഞാണപരിയന്തികം തേയ്യാതം”തി (മഹാനിം നൃന്ദ, ചുളനിം വൃദ; പടിം മം ന.൫). ഏവമേകജ്ജന്ധം, വിസും സകിന്ധം, കമേന വാ ഇച്ഛാനുരൂപം സമ്മാ സാമഞ്ച സബുദ്ധമ്മാനം ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമുബുദ്ധോ.

തന്തി യഥാവുത്തം പഥവിആഭിഭേദം. പരിഞ്ഞാതന്തി പരിതോ സമന്തതോ സബ്ബാകാരതോ ഞാതം, തം പരിജാനിതബുദ്ധാവം കിഞ്ചി അസേസേത്വാ ഞാതന്തി അത്ഥോ. അയമേവ ഹി അത്ഥോ “പരിഞ്ഞാതന്തി”തി ഇമിനാപി പദേന പകാസിതോതി ദസ്സേന്തോ “പരിഞ്ഞാതന്തി നാമാ”തിആഭിമാഹ. തേന തേന മഗ്ഗേന കിലേസപ്പഹാനേന വിസേസോ നത്ഥിതി ഇദം തത്ത്വമഗ്ഗവജ്ജ്ഞാതകിലേസാനം ബുദ്ധാനം സാവകാനഞ്ച തേന തേന മഗ്ഗേനേവ പഹാതബുദ്ധാവസാമഞ്ചം സന്ധായ വുത്തം, ന സാവകേഹി ബുദ്ധാനം കിലേസപ്പഹാനവിസേസാഭാവതോ. തഥാ ഹി സമ്മാസമുബുദ്ധാ ഏവ സവാസനകിലേസേ ജഹന്തി, ന സാവകാ. ഏകദേശമേവാതി അത്തനോ സന്താനഗതമേവ. സസന്തതിപരിയാപന്നധമ്മപരിഞ്ഞാമത്തേനപി ഹി ചതുസച്ചക്ഖമുപാദാവനാ സമിജ്ജന്ധതി. തേനേവാഹ - “ഇമസ്സമിന്ധേവ ബുദ്ധമത്തേ കളേവരേ സസഞ്ചിമഹി സമനകേ ലോകഞ്ച പഞ്ചപേമി ലോകസമുദയഞ്ച പഞ്ചപേമി”തിആഭി (സം നീം ച.൧൦൭; അം നീം ൪.൪൫). അബുപ്പമാണവി ...പേ... നത്ഥി, യതോ ഛത്തീംസകോടിസതസഹസ്സമുഖേന ബുദ്ധാനം മഹാവജിരഞ്ചാണം പവത്തതീതി വദന്തി.

തഥാഗതവാദസത്തമനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തഥാഗതവാദഅട്ഠമനയവണ്ണനാ

൧൩. പുരിമതസ്സഹാതി പുരിമതരേസു ഭവേസു നിബുത്താ പച്ചുപ്പന്നത്തഭാവഹേതുഭൂതാ തസ്സഹാ. തഗ്ഗഹണേനേവ ച അതീതധസങ്ഗഹാ അവിജ്ജാസങ്ഖാരാ സദ്ധിം ഉപാദാനേന സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചാ. ഏത്ഥാതി “ഭവാ ജാതീ”തി ഏതസ്സമിം പദേ. തേന ഉപപത്തിഭവേനാതി “ഭവാ ജാതീ”തി ജാതിസിസേന വുത്തഉപപത്തിഭവേന. ഭൂതസ്സാതി നിബുത്തസ്സ. സോ പന യസ്സമാ സത്തോ നാമ ഹോതി, തസ്സമാ വുത്തം “സത്തസ്സാ”തി. ഏവഞ്ച ജാനിത്വാതി ഇമിനാ “ഭൂതസ്സ ജരാമരണ”തി ഏത്ഥാപി “ഇതി വിദിത്വാ”തി ഇദം പദം ആനേത്വാ യോജേതബ്ബന്തി ദസ്സേതി.

യദിപി തേഭൂമകാ ഉപാദാനക്ഖന്ധാ “യം കിഞ്ചി രൂപ”തിആഭിനാ (വിഭം ൨; മം നീം ൧.൨൪൪) ഏകാദസസു ഓകാസേസു പക്ഖിപിതബ്ബാ സമ്മസിതബ്ബാ ച, തേ പന യസ്സമാ ഭഗവതാ “കിമഹി നു ഖോ സതി ജരാമരണം ഹോതി, കിംപച്ചയാ ജരാമരണ”തിആഭിനാ (ദീം നീം ൨.൫൭; സം നീം ൨.൪, ൧൦) പടിച്ച്സമുപ്പാദമുഖേന സമ്മസിതാ, പടിച്ച്സമുപ്പാദോ ച പവത്തിപവത്തിഹേതുഭാവതോ പുരിമസച്ചദ്വയമേവ ഹോതി, തസ്സമാ തദഭിസമയം “മഞ്ഞനാഭാവഹേതു പച്ചയാകാരപടിവേയോ”തി വിഭാവേന്തോ “യം ബോധിരുക്ഖമുലേ...പേ... ദസ്സേന്തോ”തി ആഹ. സംഖിപ്പന്തി ഏത്ഥ അവിജ്ജാദയോ വിഞ്ഞാണാദയോ ചാതി സങ്ഖേപാ, അതീതേ ഹേതുആദയോ “ഹേതു, ഫല”തി ഏവം സംഖിപ്പന്തിതി വാ സങ്ഖേപാ, അവിജ്ജാദയോ വിഞ്ഞാണാദയോ ച. സങ്ഖേപ-സദ്ദോ ഭാഗാധിവാചനന്തി ദട്ഠഞ്ചാ. തേനാഹ “കോട്ഠാസാതി അത്ഥോ”തി. തേ പന അതീതേ ഹേതുസങ്ഖേപോ, ഏതരഹി ഫലസങ്ഖേപോ, ഏതരഹി ഹേതുസങ്ഖേപോ, ആയതിം

ഫലസങ്ഖേപോതി ചത്താരോ സങ്ഖേപാ ഏതസ്സാതി ചതുസങ്ഖേപോ, തം ചതുസങ്ഖേപം. ഹേതുഫലസന്ധി, ഫലഹേതുസന്ധി, പുന ഹേതുഫലസന്ധിതി ഏവം തയോ സന്ധി ഏതസ്സാതി തിസന്ധി, തം തിസന്ധിം. അതീതപച്ചുപ്പന്നാനാഗതഭേദോ തയോ അദ്ധാ ഏതസ്സാതി തിയദ്ധോ, തം തിയദ്ധം. സരൂപതോ അവുത്താപി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സങ്ഖേപേ ആകിരീയന്തി അവിജ്ഞാസങ്ഖാരാദിഗ്ഗഹണേഹി പകാസീയന്തിതി ആകാരാ, അതീതഹേതുആദിനം വാ പകാരാ ആകാരാ, തേ ഏകേകസങ്ഖേപേ പഞ്ച പഞ്ച കത്വാ വീസതി ആകാരാ ഏതസ്സാതി വീസതാകാരോ, തം വീസതാകാരം.

ഏസ സഞ്ചോതി ഏസ ചതുസങ്ഖേപാദിപഭേദോ അനവസേസോ പച്ചയോ. പച്ചയലക്ഖണേനാതി പച്ചയഭാവേന അത്തനോ ഫലസ്സ പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയഭാവേന, അവിനാഭാവലക്ഖണേനാതി അത്ഥോ. യഥാ ഹി തണ്ഹം വിനാ അവിജ്ഞാദയോ വിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയാ ന ഹോന്തി, ഏവം തണ്ഹാപി അവിജ്ഞാദികേ വിനാതി. ഏതഥ ദുക്ഖഗ്ഗഹണേന വിഞ്ഞാണനാമരൂപസളായതനഫസ്സവേദനാനം, ഭവഗ്ഗഹണേന ച തണ്ഹാസങ്ഖാരുപാദാനാനം ഗഹിതതാ വുത്തനയാ ഏവാതി ന ഉദ്ധടാ.

ഇദാനി തേ വീസതി ആകാരേ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിയാ വിഭാവേതും “ഏവമേതേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ (പടിം മം അട്ഠം ൧.൪൭) പുരിമകമ്മഭവസ്ഥിന്തി പുരിമേ കമ്മഭവേ, അതീതജാതിയം കമ്മഭവേ കയിരമാനേതി അത്ഥോ. മോഹോ അവിജ്ഞാതി യോ തദാ ദുക്ഖാദീസു മോഹോ, യേന മൂള്ഹോ കമ്മം കരോതി, സാ അവിജ്ഞാ. ആയുഹനാ സങ്ഖാരാതി തം തം കമ്മം കരോന്തോ ദാനുപകരണാദി സജ്ജനാദിവസേന യാ പുരിമചേതനായോ, തേ സങ്ഖാരാ. പടിഗ്ഗാഹകാനം പന ഹത്ഥേ ദേയ്യധമ്മം പതിട്ഠാപയതോ ചേതനാ ഭവോ. ഏകാവജ്ജനജവനേസു വാ പുരിമാ ചേതനാ ആയുഹനാ സങ്ഖാരാ, സത്തമാ ഭവോ. യാ കാചി വാ പന ചേതനാ ഭവോ, സമ്പയുത്താ ആയുഹനാ സങ്ഖാരാ. നികന്തിതണ്ഹാതി യം കമ്മം കരോന്തസ്സ ഉപപത്തിഭവേ തസ്സ ഫലസ്സ നികാമനാ പത്ഥനാ, സാ തണ്ഹാ നാമ. ഉപഗമനം ഉപാദാനന്തി യം കമ്മഭവസ്സ പച്ചയഭൂതം “ഇദം കമ്മം കത്വാ അസുകസ്ഥിം നാമ റാണേ കാമേ സേവിസ്സാമി ഉച്ഛിജ്ജിസ്സാമി”തിആദിനാ നയേന പവത്തം ഉപഗമനം ഗഹണം പരാമസനം, ഇദം ഉപാദാനം നാമ. ചേതനാ ഭവോതി ദീസു അത്ഥവികപ്പേസു വുത്തസ്സ ആയുഹനസ്സ അവസാനേ വുത്തചേതനാ, തതിയേ പന ആയുഹനസമ്പയുത്തചേതനാ ഭവോ. ഇതി ഇമേ പഞ്ച ധമ്മാ പുരിമകമ്മഭവസ്ഥിം ഇധ പടിസന്ധിയാ പച്ചയാതി ഇമേ യഥാവുത്താ മോഹാദയോ പഞ്ച ധമ്മാ അതീതകമ്മഭവസിദ്ധാ ഏതരഹി പടിസന്ധിയാ പച്ചയഭൂതാതി അത്ഥോ.

ഇധ പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണന്തി യം ഭവന്തരപടിസന്ധാനവസേന ഉപ്പന്നത്താ പടിസന്ധിതി വുച്ചതി, തം വിഞ്ഞാണം. ഓക്കന്തിനാമരൂപന്തി യാ ഗബ്ഭേ രൂപാരൂപധമ്മാനം ഓക്കന്തി ആഗത്ഥാ പവിസന്തി വിയ, ഇദം നാമരൂപം. പസാദോ ആയതന്തി ഇദം ചക്ഖാദിപഞ്ചായതനവസേന വുത്തം. ഫുട്ഠോ ഫസ്സോതി യോ ആരമ്മണം ഫുട്ഠോ ഫുസന്തോ ഉപ്പന്നോ, അയം ഫസ്സോ. വേദയിതം വേദനാതി യം പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണേന വാ സളായതനപച്ചയേന വാ ഫസ്സേന സഹുപ്പന്നം വിപാകവേദയിതം, സാ വേദനാ. ഇതി ഇമേ...പേ... പച്ചയാതി ഇമേ വിഞ്ഞാണാദയോ പഞ്ച കോട്ഠാസികാ ധമ്മാ പുരിമഭവേ കതസ്സ കമ്മസ്സ കമ്മവട്ടസ്സ പച്ചയാ, പച്ചയഭാവതോ തം പടിച്ച് ഇധ ഏതരഹി ഉപപത്തിഭവസ്ഥിം ഉപപത്തിഭവഭാവേന വാ ഹോന്തിതി അത്ഥോ.

ഇധ പരിപക്കത്താ ആയതനാനം മോഹോതി പരിപക്കായതനസ്സ കമ്മകരണകാലേ അസമ്മോഹം ദസ്സേതി. ദഹരസ്സ ഹി ചിത്തപ്പവത്തി ഭവങ്ഗബഹുലാ യേഭുയ്യേന ഭവന്തരജനകകമ്മായുഹനസമത്ഥാ ന ഹോതിതി. കമ്മകരണകാലേതി ച ഇമിനാ സഞ്ചോ കമ്മസ്സ പച്ചയഭൂതോ സമ്മോഹോ ഗഹിതോ, ന സമ്പയുത്തോവ. സേസം വുത്തനയമേവ.

പദയോജനായാതി “തസ്ഥാ”തിആദിനം പദാനം സമ്ബന്ധേന സഹ. അത്ഥനിഗമനന്തി ഇമസ്ഥിം അട്ഠമവാദേ ദേസനത്ഥനിഗമനം. നന്ദീതി ഏവം വുത്താനം സഞ്ചതണ്ഹാനന്തി “നന്ദീ ദുക്ഖസ്സ മൂല”ന്തി ഏവം നന്ദനത്ഥസാമത്തേതോ ഏകവചനേന വുത്താനം

സബുതണ്ഹാനം സന്താനാരമ്മണസമ്പയുത്തയമ്മപ്പവത്തിആകാരാദിഭേദേന അനേകഭേദാനം സബ്ബാസം തണ്ഹാനം. **ഖയവേവചനാനേവാതി സമുച്ഛേദപഹാനവേവചനാനേവ.** “അച്ചന്തക്ഖയാ”തി ഹി വുത്തം. **ചതുമഗ്ഗകിച്ചസാധാരണമേത്തി ചതുന്നം അരിയമഗ്ഗാനം പഹാനകിച്ചസ്സ സാധാരണം സാമഞ്ഞതോ ഗഹണം ഏതം ഖയാദിവചനത്തി അത്ഥോ.** തേസം പന മഗ്ഗാനം കമേന പവത്തനം കിച്ചകമേനേവ ദസ്സേതും “**വിരാഗാ**”തിആദി വുത്തത്തി ദസ്സേതോ “**തതോ...പേ... യോജേതബ്ബ**”ന്തി ആഹ. തമാ സതിപി ഖയാദിസദാനം പഹാനപരിയായഭാവേ പഹാതബ്ബായ പന വിസയഭേദിനായ തണ്ഹായ അനവസേസതോ പഹീനഭാവദീപനത്ഥം ഖയാദിപരിയായന്തരഗ്ഗഹണം കത്തന്തി ദസ്സേതോ “**യാഹീ**”തിആദിമാഹ. യമാവുത്തസഞ്ജനനാദിഹേതുഭൂതായ തണ്ഹായ പഹീനത്താ തപ്പഹാനദീപനം കത്വാ വുച്ചമാനം ഖയാദിവചനം ന കമഞ്ചി ധമ്മതം വിലോമേതീതി വുത്തം “**ന കിഞ്ചി വിരുജ്ജ്ഞതീ**”തി.

ഉത്തരവിരഹിതന്തി അത്താനം ഉത്തരിതും സമത്ഥത്താ ഉത്തരേന അധികേന വിരഹിതം. അയഞ്ചസ്സ ഉത്തരവിരഹതാ അത്തനോ സേട്ഠഭാവേനാതി ആഹ “**സബ്ബസേട്ഠ**”ന്തി. യമാ സമ്മാ-സം-സദാ “**അവിപരീതം, സാമ**”ന്തി ഇമേസം പദാനം അത്ഥം വദന്തി, ഏവം പാസംസസോഭനത്ഥേപിതി ആഹ “**സമ്മാ സാമഞ്ച ബോധിം പസത്ഥം സുന്ദരഞ്ച ബോധി**”ന്തി. ബുജ്ജ്ഞി ഏത്ഥ പടിവിജ്ജ്ഞി ചത്താരി അരിയസച്ചാനി, സബ്ബവി വാ നേയന്തി രുക്ഖോ ബോധി, ബുജ്ജ്ഞതീ ഏതേനാതി പന മഗ്ഗോ ബോധി, തമാ സബ്ബത്തുതഞ്ഞാണം, നിബ്ബാനം പന ബുജ്ജ്ഞിതബ്ബതോ ബോധീതി അയമേത്ഥ സാധനവിഭാഗോ ദട്ഠഞ്ചോ. പണ്ണത്തിയമ്പി അത്ഥേവ ബോധി-സദോ “**ബോധിരാജകുമാരോ**”തിആദിസു (മം നിം ൨.൩൨൪; ചൂളവം ൨൬൮). അപരേതി സാരസമാസാചരിയാ. ഏത്ഥ ച സഉപസഗ്ഗസ്സ ബോധി-സദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ അനുപസഗ്ഗാനം ഉദാഹരണേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

ലോകുത്തരഭാവതോ വാ തത്ഥാപി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗാനം വിയ തതുത്തരിമഗ്ഗാഭാവതോ ച “**സിയാ നു ഖോ അനുത്തരാ ബോധീ**”തി ആസങ്കം സന്ധായ തം വിധമിതും “**സാവകാന**”തിആദി വുത്തം. അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ ഫലവിസേസഭൂതേഹി ഞാണവിസേസേഹി ഏകച്ചേഹി സകലേഹി സദ്ധിം സമിജ്ജ്ഞാമനോ മഗ്ഗോ അരിയാനം തം തം ഞാണവിസേസാദിം ദേതോ വിയ ഹോതീതി തസ്സ അസബ്ബഗുണദായകത്വം വുത്തം. തേന അനഞ്ഞസാധാരണാഭിനീഹാരസമ്പദാസിദ്ധസ്സ നിരതിസയ-ഗുണാനുബന്ധസ്സ വസേന അരഹത്തമഗ്ഗോ അനുത്തരാ ബോധി നാമ ഹോതീതി ദസ്സേതി. സാവകപാരമിഞാണം അഞ്ഞേഹി സാവകേഹി അസാധാരണം മഹാസാവകാനംയേവ ആവേണികം ഞാണം. **പച്ചേകം സച്ചാനി ബുദ്ധവന്തോതി പച്ചേകബുദ്ധാ.** നനു ച സബ്ബേപി അരിയാ പച്ചേകമേവ സച്ചാനി പടിവിജ്ജ്ഞന്തി ധമ്മസ്സ പച്ചത്തം വേദനീയഭാവതോതി? സച്ചം, നയിദമിദിസം പടിവേധം സന്ധായ വുത്തം, യമാ പന സാവകാ അഞ്ഞസന്നിസ്സയേന സച്ചാനി പടിവിജ്ജ്ഞന്തി പരതോഘോസേന വിനാ തേസം ദസ്സനമഗ്ഗസ്സ അനുപജ്ജനതോ, യമാ ച സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ അഞ്ഞേസം നിസ്സയഭാവേന സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജ്ഞന്തി, ന ഏവമേതേ, ഏതേ പന അപരനേയ്യാ ഹുത്വാ അപരിണായകഭാവേന സച്ചാനി പടിവിജ്ജ്ഞന്തി. തേന വുത്തം “**പച്ചേകം സച്ചാനി ബുദ്ധവന്തോതി പച്ചേകബുദ്ധാ**”തി.

ഇതീതി കരീയതി ഉച്ചാരിയതീതി ഇതികാരോ, ഇതി-സദോ. കാരണത്ഥോ അനിയമരൂപേനാതി അധിപ്പായോ, തസ്മാതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “**യസ്മാ ച**”തി. പുബ്ബേ പന ഇതി-സദം പകാരത്ഥം കത്വാ “**ഏവം ജാനിത്വാ**”തി വുത്തം, ഇധാപി തം പകാരത്ഥമേവ കത്വാ അഥോ യുജ്ജതി. കഥം? വിദിത്വാതി ഹി പദം ഹേതുഅത്ഥേ ദട്ഠഞ്ചം “**പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസ്വാ**”തി (മം നിം ൧.൨൭൧), “**ഘതം പിവിത്വാ ബലം ഹോതീ**”തി ച ഏവമാദിസു വിയ, തസ്മാ പകാരത്ഥേപി ഇതി-സദേ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ വിദിതത്താതി അയം അത്ഥോ ലബ്ഭതേവ. പടിച്ചസമുപ്പാദം വിദിത്വാതി ഏത്ഥാപി ഹേതുഅത്ഥേ വിദിത്വാ-സദേ യമാവുത്താ അത്ഥയോജനാ യുജ്ജതേവ. ഏത്ഥ ച പഠമവികപ്പേ പടിച്ചസമുപാദസ്സ വിദിതത്ഥം മഞ്ഞനാഭാവസ്സ കാരണം വത്വാ തണ്ഹാമൂലകസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സിതത്താ ഏത്ഥ തണ്ഹാപ്പഹാനം

സമ്മാസമ്ബോധിയാ അധിഗമനകാരണം ഉദ്ധതന്തി ദസ്സിതം, തസ്മാ “പഥവിം ന മഞ്ഞതി”തിആദി നിഗമനം ദട്ഠം. ദുതിയവികല്പേ പന പടിചുസമുപ്പാദവേദനം തസ്ഹാപ്പഹാനസ്സ കാരണം വുത്തം, തം അഭിസമ്ബോധിയാ അഭിസമ്ബോധിമഞ്ഞനാഭാവസ്സാതി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോതി അയമേതേസം ദിനം അത്ഥവികല്പാനം വിസേസോ, തസ്മാ “നന്ദി ദുക്ഖസ്സ മൂല”ന്തി വുത്തം.

തം കുതോ ലബ്ഭതിതി ചോദനം സന്ധായാഹ “യത്ഥ യത്ഥ ഹി”തിആദി. സാസനയുത്തി അയം സാസനേപി ഏവം സമ്ബന്ധോ ദിസ്സതിതി കത്വാ. ലോകേപി ഹി യം-തം-സദാനം അബ്യഭിചാരിസമ്ബന്ധതാ സിദ്ധാ.

ഏവം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി വദാമിതി അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവസ്സ ഗഹിതത്ത്വാ, അസബ്ബത്തുനാ ഏവം ദേസേതും അസക്കുണേയുത്ത്വാ ച “സബ്ബത്തുതത്താണം ദസ്സേന്തോ”തിആദിമാഹ.

വിചിത്രനയദേസനാവിലാസയുത്തന്തി പുമുജ്ജനവാദാദിവിഭാഗഭിന്നേഹി വിചിത്തേഹി തന്തി നയേഹി, ലക്ഖണകമ്മതസ്ഹാമഞ്ഞനാദിവിഭാഗഭിന്നേഹി വിചിത്തേഹി അത്ഥനയേഹി, അഭിനന്ദനപച്ചയാകാരാദിവിസേസാപദേസസിദ്ധേന ദേസനാവിലാസേന ച യുത്തം. യഥാ തേ ന ജാനന്തി, തഥാ ദേസേസീതി ഇമിനാപി ഭഗവതോ ദേസനാവിലാസംയേവ വിഭാവേതി. തംയേവ കിര പഥവിന്തി ഏതഥ പഥവിഗഹണം ഉപലക്ഖണമത്തം ആപാദിവസേനപി, തഥാ “കീദിസാ നു ഖോ ഇധ പഥവി അധിപ്പേതാ, കസ്മാ ച ഭൂതരൂപാനിയേവ ഗഹിതാനി, ന സേസരൂപാനി”തിആദിനാപി തേസം സംസയുപ്പത്തി നിദ്ധാരേതബ്ബാ. അഥ വാ കഥം നാമിദന്തി ഏതഥ ഇതി-സദോ പകാരത്ഥോ. തേന ഇമസ്മിം സുത്തേ സബ്ബായപി തേസം സംസയുപ്പത്തിയാ പരിഗൃഹിതത്ത്വാ ദട്ഠം. അന്തന്തി മരിയാദം, ദേസനായ അന്തം പരിച്ഛേദന്തി അത്ഥോ, യോ അനുസന്ധീതി വുച്ചതി. കോടിന്തി പരിയന്തം, ദേസനായ പരിയോസാനന്തി അത്ഥോ. ഉഭയേന സുത്തേ അജ്ഞാസയാനുസന്ധി യഥാനുസന്ധിതി വദതി.

അന്തരാകമാതി കമ്മട്ഠാനമനസികാരഉദ്ദേശപരിപൂച്ഛാദിനം അന്തരാ അത്തോ ഏകാ തഥാ. വിപ്പകമാതി അനിട്ഠിതാ സിഖം അപ്പത്താ. കണ്ഠഖണാനുരൂപേനാതി തസ്മിം ഖണേ ധമ്മസഭായം സന്നിപതിതാനം ഭിക്ഖുനം അജ്ഞാസയാനുരൂപേന. ഇദന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനം മൂലപരിയായജാതകം.

ദിസാപാമോക്ഖോതി പണ്ഡിതഭാവേന സബ്ബദിസാസു പമുഖഭൂതോ. ബ്രാഹ്മണോതി ബ്രഹ്മം അണതീതി ബ്രാഹ്മണോ, മന്തേ സജ്ജായതീതി അത്ഥോ. തിണ്ണം വേദാനന്തി ഇരുവേദ-യജുവേദ-സാമവേദാനം. പാരഗൃതി അത്ഥസോ ബൃജ്ജനസോ ച പാരം പരിയന്തം ഗതോ. സഹ നിഘണ്യുനാ ച കേടുഭേന ചാതി സനിഘണ്യുകേടുഭാ, തേസം. നിഘണ്യുതി രുക്ഖാദിനം വേവചനപ്പകാസകം സത്ഥം. കേടുഭന്തി കിരിയാകപ്പവികല്പോ, കവീനം ഉപകാരാവഹം സത്ഥം. സഹ അക്ഖരപ്പഭേദേനാതി സാക്ഖരപ്പഭേദോ, തേസം, സിക്ഖാനിരുത്തിസഹിതാനന്തി അത്ഥോ. ഇതിഹാസപഞ്ചമാനന്തി ആമബ്ബണവേദം ചതുത്ഥം കത്വാ “ഇതിഹ അസ, ഇതിഹ അസാ”തി ഈദിസവചനപടിസംയുത്തോ പുരാണകമാസഖ്വാതോ ഇതിഹാസോ പഞ്ചമോ ഏതേസന്തി ഇതിഹാസപഞ്ചമാ, തേസം. പദം തദവസേസഞ്ച ബ്യാകരണം കായതി അജ്ജേയതി വേദേതി ചാതി പദകോ, വേച്ചാകരണോ. ലോകായതം വുച്ചതി വിതണ്ഡസത്ഥം. മഹാപുരിസാനം ബുദ്ധാദിനം ലക്ഖണദീപനഗണ്മോ മഹാപുരിസലക്ഖണം. തേസു അനുനോ പരിപുരകാരീതി അനവയോ.

മന്തേതി വേദേ. യദിപി വേദോ “മന്തോ, ബ്രഹ്മം, കല്പോ”തി തിവിധോ, മന്തോ ഏവ പന മൂലവേദോ, തദത്ഥവിവരണം ബ്രഹ്മം, തത്ഥ വുത്തനയേന യത്തേകിരിയാവിധാനം കല്പോ. തേന വുത്തം “മന്തേതി വേദേ”തി. പണ്ഡിതാതി പത്താവന്തോ. തഥാ ഹി തേ പുമുപത്തായ ബഹും സഹസ്സദിസഹസ്സാദിപരിമാണം ഗണ്മം പാകടം കത്വാ ഗൺഹന്തി ഉഗ്ഗൺഹന്തി, ജവനപത്തായ ലഹും സീഘം ഗൺഹന്തി, തിക്ഖപത്തായ സുട്ഠു അവിരജ്ജന്താ ഉപധാരേന്തി, സതിനേപക്കസമ്പത്തിയാ ഗഹിതഞ്ച നേസം ന

വിനസ്സതി ന സമ്മുസ്സതീതി. സബ്ബസിപ്പിപ്പതി അട്ഠാരസവിജ്ജാട്ഠാനാദിഭേദം സിക്ഖിതബ്ബട്ഠേന സിപ്പിപ്പതി സബ്ബം ഗതം സബ്ബം ബാഹിരകസത്ഥം മോക്ഖാവഹസമ്മതസി ന മോക്ഖം ആവഹതീതി ആഹ “ദിട്ഠയമ്മസമ്പരായഹിത”ന്തി. സബിണ്ഡിതാഹുത്വാതി യഥാ മിത്താ, തഥാ പിണ്ഡിതവസേന സന്നിപതിതാഹുത്വാ. “ഏവം ഗയ്ഹമാനേ ആദിനാ വിരുജ്ജേയേയ, ഏവം അന്തേനാ”തി ചിന്തേന്താ ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ പുണ്ണേനാപരം അവിരുദ്ധം നിച്ഛയം ഗഹേതും അസക്കോന്താ ന ആദിം, ന അന്തം അദുസംസു.

ലോമസാനീതി ലോമവന്താനി, ഘനകേസമസ്സുവാനീതി അത്ഥോ. കേസാപി ഹി ലോമഗൃഹണേന ഗയ്ഹന്തി യഥാ “ലോമനഖം മുസിതാ സുദ്ധി കാതബ്ബാ”തി. കണ്ഠം വിയാതി കണ്ഠം, പഞ്ചാ, തായ സുത്വാ കാതബ്ബകിച്ചസാധനതോ വുത്തം “കണ്ഠവാതി പഞ്ചവാ”തി.

യസ്ഥാ സത്താനം ഗച്ഛന്തേ ഗച്ഛന്തേ കാലേ ആയുവണ്ണാദിപരിക്ഖയോ ഹോതി, തസ്ഥാ തം കാലേന കതം വിധ കത്വാ വുത്തം “നേസം ആയു...പേ... ഖാദതിതി വുച്ചതീ”തി.

അഭിഞ്ഞായാതി കുസലാദിഭേദം ഖന്ധാദിഭേദഞ്ച ദേസേതബ്ബം ധമ്മം, വേണേയ്യാനഞ്ച ആസയാനുസയചരിയാവിമുത്തിആദിഭേദം, തസ്സ ച നേസം ദേസേതബ്ബപ്പകാരം യാമാവതോ അഭിജാനിത്വാ. ധമ്മം ദേസേമീതി ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികനിബ്ബാനഹിതാവഹം സദ്ധമ്മം കഥയാമി. നോ അനഭിഞ്ഞായാതി യഥാ ബാഹിരകാ അസമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ വുത്തവിധിം അജാനന്തായം കിഞ്ചി തക്കപരിയാഹതം വീമംസാനുചരിതം സയംപടിഭാനം കഥേന്തി, ഏവം ന ദേസേമീതി അത്ഥോ. സന്നിദാനന്തി സകാരണം, വേണേയ്യാനം അജ്ജ്യാസയവസേന വാ പുച്ഛായ വാ അട്ഠുപ്പത്തിയാ വാ സന്നിമിത്തം ഹേതുളാഹരണസഹിതഞ്ചാതി അത്ഥോ. സപ്പാടിഹാരിയന്തി സന്നിസ്സരണം സപ്പടിഹരണം, പച്ചനീകപടിഹരണേന സപ്പാടിഹാരിയമേവ കത്വാ ദേസേമീതി അത്ഥോ. അപരേ പന “യഥാരഹം ഇദ്ധിആദേസനാനുസാനിപാടിഹാരിയസഹിത”ന്തി വദന്തി, അനുസാനിപാടിഹാരിയഹിതാ പന ദേസനാ നത്ഥീതി. ഹിതുപദേസനാ ഓവാദോ, സാ ഏവ അനുസാനീ. അനോതിണ്ണവത്ഥുവിസയോ വാ ഓവാദോ, ഓതിണ്ണവത്ഥുവിസയാ അനുസാനീ. പഠമുപദേസോ വാ ഓവാദോ, ഇതരാ അനുസാനീ. അലഞ്ച പനാതി യുത്തമേവ. നിട്ഠമഗമാസീതി അത്ഥസിദ്ധിം ഗതാ.

തഥാഗതവാരഅട്ഠമനയവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

അയം താവേത്ഥ അട്ഠകമായ ലീനത്ഥവണ്ണാ.

നേത്തിനയവണ്ണാ

ഇദാനി (ദീ° നി° ടീ° ച.ചർൺ; സം° നി° ടീ° ച.ച.നേത്തിനയവണ്ണാ; അ° നി° ടീ° നേത്തിനയവണ്ണാ) പകരണയേന പാളിയാ അത്ഥവണ്ണനം കരിസ്സാമ. സാ പനായം അത്ഥവണ്ണാ യസ്ഥാ ദേസനായ സമുട്ഠാനപയോജനഭാജനേസു പിണ്ഡത്ഥേസു ച നിദ്ധാരിതേസു സുതരാ ഹോതി സുവിഞ്ചേയ്യാ ച, തസ്ഥാ സുത്തദേസനായ സമുട്ഠാനാദിനി പഠമം നിദ്ധാരയിസ്സാമ. തത്ഥ സമുട്ഠാനം താവ പരിയത്തിം നിസ്സായ മാനുപ്പാദോ, പയോജനംമാനമദുനം. വുത്തഞ്ഹി അട്ഠകമായ “സുതപരിയത്തിം...പേ... ആരഭീ”തി. അപിച വേണേയ്യാനം പഥവിആദിഭൂതാദിഭേദഭിന്നേ സക്കായേ പുമുജ്ജനസ്സ സേക്ഖാദിഅരിയസ്സ ച സദ്ധിം ഹേതുനാ മഞ്ഞനാമഞ്ഞനവസേന പവത്തിവിഭാഗാവബോധോ സമുട്ഠാനം, യഥാവുത്തവിഭാഗാവബോധോ പയോജനം, വേണേയ്യാനഞ്ഹി വുത്തപ്പകാരേ വിസയേ യഥാവുത്താനം പുഗ്ഗലാനം സദ്ധിം ഹേതുനാ മഞ്ഞനാമഞ്ഞനവസേന പവത്തിവിഭാഗാവബോധോ പയോജനം.

അപിച സമുട്ഠാനം നാമ ദേസനാനിദാനം. തം സാധാരണം അസാധാരണന്തി ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണസി അജ്ജ്യാത്തികബാഹിരഭേദതോ ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം അജ്ജ്യാത്തികസമുട്ഠാനം നാമ ലോകനാമസ്സ മഹാകരുണാ. തായ ഹി സമുസ്സാഹിതസ്സ

ഭഗവതോ വേനേയുനം ധമ്മദേസനായ ചിത്തം ഉദപാദി. തം സന്ധായ വുത്തം “സത്തേസു ച കാരുണ്ണതം പടിച്ച് ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേസീ”തിആദി (മം നി° ൧.൨൮൩; സം° നി° ൧.൧൨൨; മഹാവ° ൯). ഏതഥ ച ഹേതാവത്ഥായപി മഹാകരുണായ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ യാവദേവ സംസാരമഹോഘതോ സദ്ധമ്മദേസനാഹത്ഥദാനേഹി സത്തസന്താരണത്ഥം തദുപ്പത്തിതോ. യഥാ ച മഹാകരുണാ, ഏവം സബുണ്ണുതത്താണം ദസബലത്താണാദിനി ച ദേസനായ അബ്ഭന്തരസമുട്ഠാനഭാവേ വത്തബ്ബാനി. സബുന്ധി ഹി ത്തേയുധമ്മം, തേസം ദേസേതബ്ബപ്പകാരം, സത്താനഞ്ച ആസയാനുസയാദിം യാമാവതോ ജാനന്തോ ഭഗവാ റാനാട്ഠാനാദിസു കോസല്ലേന വേനേയുജ്ജ്യാസയാനുരൂപം വിചിത്തനയദേസനം പവത്തേസീതി. ബാഹിരം പന സാധാരണം സമുട്ഠാനം ദസസഹസ്സബ്രഹ്മപരിവാരിതസ്സ സഹവതിമഹാബ്രഹ്മുനോ അജ്ജേയസനം. തദജ്ജേയസനുത്തരകാലഞ്ചി ധമ്മഗമ്ഭീരതാപച്ചവേക്ഖണാജനിതം അപ്പോസ്സുക്കതം പടിപ്പസ്സമ്ഭേതോ ധമ്മസ്സാമീ ധമ്മദേസനായ ഉസ്സാഹജാതോ അഹോസി. അസാധാരണവി അമ്ഭന്തരബാഹിരഭേദതോ ദുവിധമേവ. തത്ഥ അബ്ഭന്തരം യായ മഹാകരുണായ യേന ച ദേസനാത്താണേന ഇദം സുത്തം പവത്തിതം, തദുഭയം വേദിതബ്ബം. ബാഹിരം പന പഞ്ചസതാനം ബ്രാഹ്മണജാതികാനം ഭിക്ഖുനം പരിയത്തിം നിസ്സായ മാനുപ്പാദനം, വുത്തമേവ തം അട്ഠകമായം.

പയോജനവി സാധാരണം അസാധാരണത്തി ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം അനുക്കമേന യാവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം വിമുത്തീരസത്താ ഭഗവതോ ദേസനായ. തേനേവാഹ “ഏതദത്ഥാ തഥാ, ഏതദത്ഥാ മന്തനാ”തിആദി (പരി° ൩൬൬). ഏതേനേവ ച സംസാരചക്ഖനിവത്തി സദ്ധമ്മചക്ഖപ്പവത്തി സസ്സതാദിമിച്ഛാവാദനിരാകരണം സമ്മാവാദപുരേക്ഖാരോ അകുസലമൂലസമൂഹനനം കൂസലമൂലസംരോപനം അപായദ്വാരപിദഹനം സഗ്ഗമോക്ഖദ്വാരവിവരണം പരിയുട്ഠാനവൂപസമനം അനുസയസമുഗ്ഘാതനം “മുത്തോ മോചേസ്സാമീ”തി (ഉദാ° അട്ഠ° ൧൮; ഇതിവു° അട്ഠ° ൩൮) പുരിമപടിത്താഅവിസംവാദനം തപ്പടിപക്ഖമാരമനോരഥവിസംവാദനം തിത്ഥിയധമ്മനിമ്മമനം ബുദ്ധധമ്മപതിട്ഠാപനത്തി ഏവമാദീനവി പയോജനാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അസാധാരണം പന തേസം ഭിക്ഖുനം മാനമദ്ദനം. വുത്തഞ്ചേതം അട്ഠകമായം (മം നി° അട്ഠ° ൧.൧) “ദേസനാകുസലോ ഭഗവാ മാനഭഞ്ജനത്ഥം ‘സബുധമ്മമൂലപരിയായ’ത്തി ദേസനം ആരഭീ”തി. ഉഭയന്വേതം ബാഹിയമേവ. സചേ പന വേനേയുസന്താനഗതവി ദേസനാബലസിദ്ധിസങ്ഖാതം പയോജനം അധിപ്പായസമിജ്ജ്യാനഭാവതോ യഥാധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധിയാ യഥാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോപി പയോജനമേവാതി ഗണ്ഛേയ, ഇമിനാ പരിയായേനസ്സ അബ്ഭന്തരതാപി വേദിതബ്ബാ.

അപിച വേനേയുനം പഥവിആദിഭൂതാദിവിഭാഗഭിന്നേ സക്കായേ പുമുജ്ജനസ്സ സേക്ഖാദിഅരിയസ്സ ച സദ്ധിം ഹേതുനാ മത്തനാമത്തനവസേന പവത്തിവിഭാഗാവബോധോ സമുട്ഠാനം, ഇമസ്സ സുത്തസ്സ യഥാവുത്തവിഭാഗാവബോധോ പയോജനത്തി വുത്തോവായമത്ഥോ. വേനേയുനഞ്ചി വുത്തപ്പകാരേ വിസയേ യഥാവുത്താനം പുഗ്ഗലാനം സദ്ധിം ഹേതുനാ മത്തനാമത്തനാനം വസേന പവത്തിവിഭാഗാവബോധോ ഇമം ദേസനം പയോജേതി “തന്നിപ്ഫാദനപരായം ദേസനാ”തി കത്ഥാ. യഞ്ചി ദേസനായ സാധേതബ്ബം ഫലം, തം ആകങ്ഖിതബ്ബത്താ ദേസകം ദേസനായ പയോജേതിതി പയോജനത്തി വുച്ചതി. തഥാ വേനേയുനം സബുസോ ഏകദേസതോ ച മത്തനാനം അപ്പഹാനം, തത്ഥ ച ആദീനവാദസ്സനം, നിരക്കുസാനം മത്തനാനം അനേകാകാരവോഹാരസ്സ സക്കായേ പവത്തിവിസേസസ്സ അജാനനം, തത്ഥ ച പഹീനമത്തനാനം പടിപത്തിയാ അജാനനം, തണ്ഠാമുഖേന പച്ചയാകാരസ്സ ച അനവബോധോതി ഏവമാദീനി ച പയോജനാനി ഇധ വേദിതബ്ബാനി.

ഭൂമിത്തയപരിയാപന്നേസു അസങ്ഖാതധമ്മവിപ്പകതപരിത്താദികിച്ചസങ്ഖാതധമ്മാനം സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ച പടിപത്തിം അജാനന്താ അസദ്ധമ്മസ്സവനധാരണപരിചയമനസികാരപരാ സദ്ധമ്മസ്സവന-ധാരണപരിചയപടിവേധവിമുഖാ ച വേനേയു ഇമിസ്സാ ദേസനായ ഭാജനം. പിണ്ഡത്ഥാ പന “അസ്സുതവാ”തിആദിനാ അയോനിസോമനസികാരബഹുലീകാരോ അകുസലമൂല-

സമാധാനം ഓലിയനാതിയാവനാപരിശുദ്ധോ ഉപായവിനിബദ്ധാനുബ്രഹ്മാനാ മിഷ്ണാഭിനിവേശസമന്നാഗമോ അവിജ്ഞാതസ്താ-പരിശുദ്ധി വട്ടത്തയാനുപരമോ ആസവോഘോഗഗന്മാഗതിതസ്താപുഷ്പാദുപാദാനാവിയോഗോ ചേതോവില-ചേതോവിനിബദ്ധഅഭിനന്ദന-നീവരണസംഗാനതിക്കമോ വിവാദമൂലാപരിശുദ്ധോ അനുസയാനുപച്ഛേദോ മിഷ്ണത്താനതിവത്തനം തസ്താമൂലധമ്മസന്നിസ്തയതാ അകുസലകമ്മപമാനുയോഗോ സബ്ബകിലേസ-പരിശുദ്ധാസാരദ്ധകായചിത്തതാതി ഏവമാദയോ ദീപിതാ ഹോന്തി. “പഥവിം പഥവിതോ സഞ്ജാനാതീ”തിആദിനാ തസ്താവിചരിതനിദ്രേസോ മാനജപ്പനാ വിപരിയേസാഭിനിവേശോ സംകിലേസോ സക്കായപരിശുദ്ധോ ബാലലക്ഖണാപദേശോ വക്തയവിഭാവനാനുയോഗോ ബഹുകാരപടിപക്ഖഭീപനാ തിവിധനിസ്തയസംസുചനാ ആസവക്ഖയകമ്മനന്തി ഏവമാദയോ ദീപിതാ ഹോന്തി.

സോളസഹാരവണ്ണനാ

൧. ദേശനാഹാരവണ്ണനാ

തത്ത്വ യേ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡയമ്മേ ഉപാദായ പഥവിആദിഭൂതാദിഭേദോ പണ്ണത്തതി, തേ പണ്ണത്തതിപടിപാദനഭാവേന ജാതിജരാമരണവിസേസനദുക്ഖപരിയായേന ച വുത്താ തസ്താപജ്ഞാ തേഭൂമകയമ്മാ ദുക്ഖസച്ചം. മണ്ണനാഭിനന്ദനന്ദീപരിയായേഹി വുത്താ തസ്താ സമുദയസച്ചം. അയം താവ സുത്തന്തനയോ. അഭിധമ്മനയേ പന യമാവുത്തതസ്താസച്ചം “അസ്സുതവാ”തിആദിനാ ദീപിതാ അവിജ്ഞാദയോ, മണ്ണനാപരിയായേന ഗഹിതാ മാനദിട്ഠിയോ, ഭവപദേന ഗഹിതോ കമ്മഭവോ ചാതി സബ്ബേപി കിലേസാഭിസഞ്ചാരാ സമുദയസച്ചം. ഉഭിന്നം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം. അരിയധമ്മഗുഹണേന, പരിഞ്ഞാഭിക്ഖുസേക്ഖാഭിഞ്ഞാഗഹണേഹി, രാഗാഭിഖയവചനേഹി, സമ്മാസമ്ബോധിഗഹണേന ച മഗ്ഗസച്ചം. കേചി പന തസ്താപക്ഖയാദിവചനേഹി നിരോധസച്ചം ഉദ്ധരന്തി, തം അട്ഠകമായ വിരുജ്ജ്വലതി തത്ത്വ തസ്താപക്ഖയാദിനം മഗ്ഗകിച്ചഭാവസ്സ ഉദ്ധരന്താ.

തത്ത്വ സമുദയേന അസ്സാദോ, ദുക്ഖേന ആദിനവോ, മഗ്ഗനിരോധേഹി നിസ്സരണം, തേസം ഭിക്ഖുനം മാനഭഞ്ജനം ഫലം, തഥാ “യമാവുത്തവിഭാഗാവബോധോ”തിആദിനാ വുത്തം പയോജനഞ്ച. തസ്സ നിപ്ഫത്തികാരണത്താ ദേശനായ വിചിത്തതാ ചതുന്നം പുഗ്ഗലാനം യാമാവതോ സഭാവുപധാരണഞ്ച ഉപായോ , പഥവിആദിസു പുമുജ്ജനാദിനം പവത്തിദസ്സനാപദേശേന പഥവിആദയോ ഏകന്തതോ പരിജാനിതബ്ബാ, മണ്ണനാ ച പഹാതബ്ബാതി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ ആണത്തിതി. അയം ദേശനാഹാരോ.

൨. വിചയഹാരവണ്ണനാ

മണ്ണനാനം സക്കായസ്സ അവിസേസഹേതുഭാവതോ, കസ്സചിപി തത്ത്വ അസേസിതബ്ബതോ ച സബ്ബഗഹണം, സഭാവധാരണതോ നിസ്സത്തനിജ്ജീവതോ ച ധമ്മഗുഹണം, പതിട്ഠാഭാവതോ ആവേണികഹേതുഭാവതോ ച മൂലഗുഹണം, കാരണഭാവതോ ദേശനത്ത്വസമ്ഭവതോ ച പരിയായഗുഹണം, സമ്മുഖഭാവതോ സമ്പദാനത്ത്വസമ്ഭവതോ ച “വോ”തി വചനം, തഥാരുപഗുണയോഗതോ അഭിമുഖീകരണതോ ച “ഭിക്ഖവേ”തി ആലപനം. ദേശേതും സമത്ത്വഭാവതോ തേസം സതുപ്പാദനത്ത്വഞ്ച “ദേശേസ്സാമീ”തി പടിജാനനം, ദേശേതബ്ബതായ പടിഞ്ഞാതഭാവതോ, യഥാപടിഞ്ഞഞ്ച ദേശനതോ “ത”ന്തി പച്ചാമസനം, സോതബ്ബഭാവതോ, സവനത്ത്വം ച ഏകന്തേന നിപ്ഫാദനതോ “സുണാമാ”തി വുത്തം. സക്കാതബ്ബതോ, സക്കച്ചകിരിയായ ഏവ ച തദത്ത്വസിദ്ധിതോ “സാധുക്”തി വുത്തം. ധമ്മസ്സ മനസി കരണിയതോ തദധീനത്താ ച സബ്ബസമ്പത്തിനം “മനസി കരോമാ”തി വുത്തം യഥാപരിഞ്ഞാതായ ദേശനായ പരിബൃത്തഭാവതോ വിത്ഥാരത്ത്വസമ്ഭവതോ ച “ഭാസിസ്സാമീ”തി വുത്തം. ഭഗവതോ സദേവകേന ലോകേന സിരസാ സമ്പടിച്ഛിതബ്ബവചനത്താ, തസ്സ ച യഥാധിപ്പേതത്ത്വസാധനതോ “ഏവ”ന്തി വുത്തം. സത്ത്വ ഉത്തമഗാരവട്ഠാനഭാവതോ, തത്ത്വ ച ഗാരവസ്സ ഉളാരപുണ്ണഭാവതോ “ഭന്തേ”തി വുത്തം. ഭിക്ഖുനം തഥാകിരിയായ നിച്ഛിതഭാവതോ വചനാലങ്കാരതോ ച “വോ”തി വുത്തം.

സവനസ്സു പടിജാനിതബുതോ, തമാ തേഹി പടിപന്നത്താ ച “പച്ചസ്സോസു”ന്തി വുത്തം പച്ചക്ഖഭാവതോ, സകലസ്സപി ഏകജ്ജയം കരണതോ “ഏത”ന്തി വുത്തം.

വുച്ചമാനസ്സു പുഗുലസ്സു ലോകപരിയാപന്നത്താ ലോകാധാരത്താ ച ലോകം ഉപാദായ “ഇയാ”തി വുത്തം. പടിവേധബാഹുസച്ചാഭാവതോ പരിയത്തിബാഹുസച്ചാഭാവതോ ച “അസ്സുതവാ”തി വുത്തം. പുമുസു, പുമു വാ ജനഭാവതോ “പുമുജ്ജനോ”തി വുത്തം. അനരിയധമ്മവിരഹതോ അരിയധമ്മസമന്നാഗമതോ ച “അരിയാന”ന്തി വുത്തം. അരിയഭാവകരായ പടിപത്തിയാ അഭാവതോ, തമ്മ കോസല്ലഭമമാഭാവതോ “അരിയാനം അദസ്സാവി”തിആദി വുത്തം. അസന്തധമ്മസ്സവനതോ സന്തധമ്മസമന്നാഗമതോ സബ്ഭി പാസംസിയതോ ച “സപ്പുരിസാന”ന്തി വുത്തം. സപ്പുരിസഭാവകരായ പടിപത്തിയാ അഭാവതോ, തമ്മ ച കോസല്ലഭമമാഭാവതോ “സപ്പുരിസാനം അദസ്സാവി”തിആദി വുത്തം. പഥവിവത്സുകാനം മഞ്ഞനാനം, ഉപരി വുച്ചമാനാനഞ്ചമഞ്ഞനാനം മൂലകത്താ പപഞ്ചസങ്ഖാനം “പഥവിം പഥവിതോ സഞ്ജാനാതീ”തി വുത്തം. അന്ധപുമുജ്ജനസ്സു അഹംകാര-മമംകാരാനം കത്ഥചിപി അപ്പഹീനത്താ “പഥവിം മഞ്ഞതീ”തിആദി വുത്തം.

പുഞ്ചേ അഗ്ഗഹിതത്താ, സാമഞ്ഞതോ ച ഗയ്ഹമാനത്താ, പുഗുലസ്സു പഥവിആദിആരമ്മണസഭാഗതായ ലബ്ഭമാനത്താ ച “യോപി”തി വുത്തം. “യോ”തി അനിയമേന ഗഹിതസ്സു നിയമേതബുതോ പടിനിദിസിതബുതോ ച; “സോ”തി വുത്തം സാതിസയം സംസാരേ ഭയസ്സ ഇക്ഖനതോ കിലേസഭേദനസമ്ഭവതോ ച “ഭിക്ഖു”തി വുത്തം. സിക്ഖാഹി സമന്നാഗമതോ സേക്ഖധമ്മപടിലാഭതോ ച “സേക്ഖോ”തി വുത്തം. മനസാ ലദ്ധബുസ്സു അരഹത്തസ്സു അന്ധിഗതത്താ അധിഗമനീയതോ ച “അപ്പത്തമാനസോ”തി വുത്തം. അപരേന അനുത്തരണീയതോ, പരം അനുച്ഛവികഭാവേന ഉത്തരിത്ഥാ റിത്താ ച “അനുത്തര”ന്തി വുത്തം. യോഗേന ഭാവനായ കാമയോഗാദിതോ ച ഖേമം സിവം അനുപദുവന്തി “യോഗക്ഖേമ”ന്തി വുത്തം. ഛന്ദപ്പവത്തിയാ ഉസ്സുക്കാപത്തിയാ ച “പത്ഥയമാനോ”തി വുത്തം. തദത്ഥസ്സു സബുസോ സബുഇരിയാപഥവിഹാരസ്സു സമഥവിപസ്സനാവിഹാരസ്സു ദിബുവിഹാരസ്സു ച വസേന “വിഹാരതീ”തി വുത്തം. സേക്ഖസ്സു സബുസോ അഭിഞ്ഞേയുഭാവഞ്ചേവ പരിഞ്ഞേയുഭാവഞ്ച ഞാണേന അഭിഭവിത്ഥാ ജാനനതോ “അഭിജാനാതീ”തി വുത്തം. സേക്ഖസ്സു സബുസോ അപ്പഹീനമഞ്ഞനതായ അഭാവതോ “മാ മഞ്ഞീ”തി വുത്തം. സേസം വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബു. ഇമിനാ നയേന ഇതോ പരം സബുപദേസു വിനിച്ഛയോ കാതബു. സക്കാ ഹി അട്ഠകമം തസ്സാ ലിനത്ഥവണ്ണഞ്ച അനുഗന്താ അയമത്ഥോ വിത്തുഹി വിഭാവേതുന്തി അതിവിത്ഥാരഭയേന ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ. ഇതി അനുപദവിചയതോ വിചയോ ഹാരോ.

൩. യുത്തിഹാരവണ്ണനാ

സക്കായസ്സു സബുമഞ്ഞനാനം മൂലഭാവോ യുജ്ജതി പരികപ്പമത്തകത്താ ലോകവിചിത്തസ്സു. ബ്യാഹുസച്ചദ്വയരഹിതസ്സു അന്ധപുമുജ്ജനഭാവോ യുജ്ജതി പുമുകിലേസാഭിസങ്ഖാരജനനാദിസഭാവത്താ. യഥാവുത്തപുമുജ്ജനസ്സു വാ വുത്തപ്പകാരബാഹുസച്ചാഭാവോ യുജ്ജതി തസ്ഥിം സതി സബ്ഭാവതോ. തമ്മ അസ്സുതവതോ പുമുജ്ജനസ്സു അരിയാനം സപ്പുരിസാനഞ്ച അദസ്സാവിതാദി യുജ്ജതി അരിയകരധമ്മാനം അരിയഭാവസ്സു ച തേന അദിട്ഠത്താ അപ്പടിപന്നത്താ ച തമാ തസ്സ പഥവിയാ “അഹം പഥവി, മമ പഥവി, പരോ പഥവി”തി സഞ്ജാനനം യുജ്ജതി അഹംകാരമമംകാരാനം സഞ്ചേന സബു അപ്പഹീനത്താ. തമാ സഞ്ജാനതോ ചസ്സ പഥവിം കമ്മാദികരണാദിവസേന ഗഹേത്ഥാ നാനപ്പകാരതോ മഞ്ഞനാപവത്തി യുജ്ജതി സത്താനിദാനത്താ പപഞ്ചസങ്ഖാനം. യോ മഞ്ഞതി, തസ്സ അപരിഞ്ഞാതവത്സുകതാ യുജ്ജതി പരിഞ്ഞായ വിനാ മഞ്ഞനാപഹാനാഭാവതോ. “ആപം ആപതോ സഞ്ജാനാതീ”തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. അപരിയോസിതസിക്ഖസ്സു അപ്പത്തമാനസതാ യുജ്ജതി കതകിച്ചതാഭാവതോ. സേക്ഖസ്സു സതോ യോഗക്ഖേമപത്ഥനാ യുജ്ജതി തദധിമുത്തഭാവതോ. തമാ തസ്സ പഥവിയാ അഭിജാനനാ യുജ്ജതി പരിഞ്ഞാപഹാനേസു മത്തസോ കാരിഭാവതോ. തതോ ഏവ ചസ്സ “മാ മഞ്ഞീ”തി വത്തബുതാ യുജ്ജതി വത്സുപരിഞ്ഞായ വിധ മഞ്ഞനാപഹാനസ്സുപി വിപ്പകതഭാവതോ. സേക്ഖസ്സു പഥവിയാ പരിഞ്ഞേയുതാ യുജ്ജതി പരിഞ്ഞാതും സക്കുണേയുത്താ സബുസോ അപരിഞ്ഞാതത്താ ച.

“ആപം ആപതോ”തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. അരഹത്താദിയുത്തസ്സ പഥവിയാദിനം അഭിജാനനാ മഞ്ഞനാഭാവോ ച യുജ്ജതി സഞ്ചാരായമ്മത്താ, സഞ്ചസോ കിലേസാനം പഹീനത്താ, തതോ ഏവ ചസ്സ വീതരാഗാദിഭാവോ തതോ സമ്മദേവ ച പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ പടിവിദ്ധതാതി. അയം യുത്തിഹാരോ.

൪. പദട്ഠാനഹാരവണ്ണനാ

കിസ്സോപി മഞ്ഞനാ സക്കായസ്സ പദട്ഠാനം, മഞ്ഞനാനം അയോനിസോമനസികാരോ പദട്ഠാനം, സുതദ്ധയവീരഹോ അന്ധപുമുജ്ജനഭാവസ്സ പദട്ഠാനം, സോ അരിയാനം അദസ്സാവിതായ പദട്ഠാനം, സാ അരിയയമ്മസ്സ അകോവിദതായ പദട്ഠാനം, സാ അരിയയമ്മേ അവിനീതതായ പദട്ഠാനം. “സപ്പുരിസാനം അദസ്സാവീ”തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സഞ്ഞാവിപല്ലാസോ മഞ്ഞനാനം പദട്ഠാനം. സഞ്ഞാനിദാനാ ഹി പപഞ്ചസഞ്ചാതി. മഞ്ഞനാസു ച തണ്ഹാമഞ്ഞനാ ഇതരമഞ്ഞനാനം പദട്ഠാനം “തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിത”ന്തി, (ദീം നിം ൧.൧൦൫-൧൦൯) “തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാന”ന്തി (൧൦ നിം ൩.൧൨൩; മഹാവം ൧) ച വചനതോ, തണ്ഹാഗതസ്സേവ ച “സേയ്യോഹമസ്ഥി”തിആദിനാ മാനജ്ജപ്പനാസഞ്ചാവതാ. സഞ്ചാപി വാ മഞ്ഞനാ സഞ്ചാസം മഞ്ഞനാനം പദട്ഠാനം . “ഉപാദാനപച്ചയാ തണ്ഹാ”തി ഹി വചനതോ ദിട്ഠിപി തണ്ഹായ പദട്ഠാനം. “അഹമസ്ഥി ബ്രഹ്മാ മഹാബ്രഹ്മാ”തി (ദീം നിം ൧.൪൨; ൩.൩൯) ആദിവചനതോ മാനോപി ദിട്ഠിയാ പദട്ഠാനം. തഥാ “അസ്ഥിതി സതി ഇത്ഥംസ്ഥിതി ഹോതി, ഏവംസ്ഥിതി ഹോതി, അത്ഥമാസ്ഥിതി ഹോതി”തിആദിവചനതോ മാനസ്സപി തണ്ഹായ പദട്ഠാനതാ ലബ്ഭതേവ. സേക്ഖാ ധമ്മാ സപ്പദേസതോ മഞ്ഞനാപഹാനസ്സ പദട്ഠാനം. അസേക്ഖാ നിപ്പദേസതോ മഞ്ഞനാപഹാനസ്സ പദട്ഠാനം. കമ്മഭവോ ച ജാതിയാ പദട്ഠാനം. ജാതി ജരാമരണസ്സ പദട്ഠാനം. പച്ചയാകാരസ്സ യഥാഭൂതാവബോധോ സമ്മാസമ്ബോധിയാ പദട്ഠാനന്തി. അയം പദട്ഠാനോ ഹാരോ.

൫. ലക്ഖണഹാരവണ്ണനാ

“സഞ്ചയമ്മമൂലപരിയായ”ന്തി ഏത്ഥ മൂലഗുഹണേന മൂലപരിയായഗുഹണേന വാ യഥാ തണ്ഹാമാനദിട്ഠിയോ ഗയ്ഹന്തി, ഏവം ദോസമോഹാദിനന്വി സക്കായമൂലധമ്മാനം സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ സക്കായസ്സ മൂലഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ. “അസ്സുതവാ”തി ഇമിനാ യഥാ തസ്സ പുഗുലസ്സ പരിയത്തിപടിവേധസദ്ധമ്മാനം അഭാവോ ഗയ്ഹന്തി, ഏവം പടിപത്തിസദ്ധമ്മസ്സപി അഭാവോ ഗയ്ഹന്തി സദ്ധമ്മഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ. അരിയാനം അദസ്സനകാമതാദിലക്ഖണാ. “അരിയയമ്മസ്സ അകോവിദോ”തി ഇമിനാ അരിയയമ്മാധിഗമസ്സ വിബന്ധഭൂതം അത്ഥാണം. “അരിയയമ്മേ അവിനീതോ”തി ഇമിനാ അരിയവിനയാഭാവോ. സോ പനത്ഥതോ അരിയവിനയേ അപ്പടിപത്തി ഏവ വാതി തീഹിപി പദേഹി യഥാവുത്തവിസയാ മിച്ഛാദിട്ഠി വിചികിച്ഛാ ച ഗഹിതാവ ഹോന്തി. തഗുഹണേന ച സഞ്ചേപി അകുസലാ ധമ്മാ സഞ്ചഹിതാവ ഹോന്തി സംകിലേസലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. “സപ്പുരിസാനം അദസ്സാവീ”തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

“പഥവിം പഥവിതോ സഞ്ജാനാതീ”തി ഇദം ദിട്ഠിമഞ്ഞനാദിനം സഞ്ഞായ കാരണഭാവദസ്സനം. തത്ഥ യഥാ സഞ്ഞാ, ഏവം വിതക്കഹസ്സാവിജ്ജാഅയോനിസോമനസികാരാദയോപി താസം കാരണന്തി അത്ഥതോ തേസമ്പേത്ഥ സഞ്ചഹോ വുത്തോ ഹോതി മഞ്ഞനാനം കാരണഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ. “മഞ്ഞതീ”തി ഇമിനാ മഞ്ഞനാകിച്ചേന തണ്ഹാമാനദിട്ഠിയോ ഗഹിതാ താസം കിലേസസഭാവത്താ. തഗുഹണേനേവ വിചികിച്ഛാദിനന്വി സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ കിലേസലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. തഥാ തണ്ഹായ ഹേതുസഭാവത്താ തഗുഹണേനേവ അവസിട്ഠാകുസലഹേതുനം സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ ഹേതുലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. തഥാ തണ്ഹാദിട്ഠിനം ആസവാദിസഭാവത്താ തഗുഹണേനേവ അവസിട്ഠാസവോഘയോഗഗന്ഥനീവരണാദിനന്വി സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ ആസവാദിസഭാവത്താ ഏകലക്ഖണത്താ. തഥാ “പഥവിം മഞ്ഞതീ”തിആദിനാ പഥവിആദിനം രൂപസഭാവത്താ തബ്ബിസയാനഞ്ച മഞ്ഞനാനം രൂപവിസയത്താ

തഗ്ഗഹണേനേവ സകലരൂപക്വന്ധവിസയാപി മഞ്ഞനാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി
രൂപവിസയലക്വണേന ആസം ഏകലക്വണത്താ. ഏവം ചക്വായതനാദിവിസയാപി
മഞ്ഞനാ നിദ്ധാരേതഞ്ച. “അപരിഞ്ഞാത”ന്തി പരിഞ്ഞാപടീക്വേപേന
തപ്പടിബദ്ധകിലേസാനം പഹാനപടീക്വേപോതി ദട്ഠഞ്ചോ മഗ്ഗകിച്ചഭാവേന
പരിഞ്ഞാപഹാനാനം ഏകലക്വണത്താ. ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി യഥാരഹം
ഏകലക്വണാ നിദ്ധാരേതഞ്ചാതി. അയം ലക്വണോ ഹാരോ.

൬. ചതുഷ്കുഹാരവണ്ണനാ

പഥവീആദീസു വത്സുസു ബൃൺജനച്ഛായായ അത്ഥം ഗഹേത്യാ ധമ്മഗമ്ഭീരത്ഥം അസല്പക്വേത്യാ അസദ്ധമ്മസ്സവനാദിനാ വഞ്ചിതാ ഹുത്യാ സദ്ധമ്മസ്സവനധാരണപരിചയമനസികാരവിമുഖാ പഥവീആദീസു വത്സുസു പൂമുജ്ജനസേക്ഖാസേക്ഖതമാഗതാനം പടിപത്തിവിസേസം അജാനന്താ ച വേണേയ്യാ ഇമിസ്സാ ദേസനായ നിദാനം. തേ “കഥം നു ഖോ യമാവുത്തദോസവിനിമുത്താ യമാവുത്തഞ്ച വിസേസം ജാനന്താ സമ്മാപടിപത്തിയാ ഉഭയഹിതപരായണാ സവേയ്യു”ന്തി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ അധിപ്പായോ. പദനിബ്ബചനം നിരുത്തം, തം “ഏവ”ന്തിആദിനിദാനപദാനം, “സബ്ബധമ്മമൂലപരിയായ”ന്തിആദിപാളിപദാനഞ്ച അട്ഠകമായം, തസ്സാ ലീനത്ഥവണ്ണനായഞ്ചേവ വുത്തനയേന സുവിഞ്ഞ്ഞയുത്താ അതിവിത്ഥാരഭയേന ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ.

പദപദമഥേസനാനിക്ഖേപസുത്തസന്ധിവസേന പഞ്ചവിധാ സന്ധി. തത്ഥ പദസ്സ പദന്തരേന സമ്ബന്ധോ പദസന്ധി, തഥാ പദത്ഥസ്സ പദത്ഥന്തരേന സമ്ബന്ധോ പദത്ഥസന്ധി, യോ “കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധോ”തി വുച്ചതി. നാനാനുസന്ധികസ്സ സുത്തസ്സ തന്തംഅനുസന്ധിഹി സമ്ബന്ധോ, ഏകാനുസന്ധികസ്സ പന പുഞ്ചാപരസമ്ബന്ധോ ദേസനാസന്ധി. യാ അട്ഠകമായം “പുച്ഛാനുസന്ധി അജ്ജ്യാസയാനുസന്ധി യമാനുസന്ധി”തി തിയാ വിഭുത്താ. അജ്ജ്യാസയോ ചേത്ഥ അത്തജ്ജ്യാസയോ പരജ്ജ്യാസയോതി ദിധാ വേദിതഞ്ചോ. യം പന്നേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ നിദാനവണ്ണനായം വുത്തമേവ. നിക്ഖേപസന്ധി ചതുന്നം സുത്തനിക്ഖേപാനം വസേന വേദിതഞ്ചോ. സുത്തസന്ധി ഇധ പഠമനിക്ഖേപവസേനേവ വേദിതഞ്ചോ. കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ മൂലപരിയായസുത്തമേവ പഠമം നിക്ഖിത്തന്തി? നായമനുയോഗോ കത്ഥചി നപ്പവത്തതി, അപിച യസ്ഥാ മഞ്ഞനാമൂലകം സക്കായം, സബ്ബമഞ്ഞനാ ച തത്ഥ ഏവ അന്നേകഭേദഭിന്നാ പവത്തതി, ന തസ്സാ സവിസയായ ലേസമത്തന്വി സാരം അത്ഥീതി പഥവീആദിവിഭാഗഭിന്നേസു മഞ്ഞനാസു ച സാതിസയം നിബ്ബേധവിരാഗസഞ്ജനനീ ഉപരി സേക്ഖാസേക്ഖതമാഗതഗുണവിഭാവനീ ച അയം ദേസനാ. സുത്തന്തദേസനാ ച വിസേസതോ ദിട്ഠിവിനിവേറണകഥാ, തസ്ഥാ സനിസ്സയസ്സ ദിട്ഠിഗ്ഗാഹസ്സ ആദിതോ അസാരഭാവദീപനം ഉപരി ച സബ്ബേസം അരിയാനം ഗുണവിസേസവിഭാവനമിദം സുത്തം പഠമം നിക്ഖിത്തം. കിഞ്ച സക്കായേ മഞ്ഞനാമഞ്ഞനാമൂലേന പവത്തിനിവത്തിസു ആദിനവാനിസംസവിഭാവനതോ സബ്ബേസം പുഗ്ഗലാനം പടിപത്തിവിഭാഗതോ ച ഇദമേവ സുത്തം പഠമം നിക്ഖിത്തം.

യം പന ഏകിസ്താ ദേസനായ ദേസനന്തരേന സദ്ധിം സംസന്ദനം, അയമ്പി ദേസനാസന്ധി, സാ ഏവം വേദിതബ്ദാ. “അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ...പേ... നിബ്ബാനം അഭിനന്ദതി”തി അയം ദേസനാ. “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ...പേ... സപ്പുരിസധമ്മേ അവിനീതോ മനസി കരണീയേ ധമ്മേ നപ്പജാനാതി, അമനസി കരണീയേ ച ധമ്മേ നപ്പജാനാതി, സോ മനസി കരണീയേ ധമ്മേ അപ്പജാനന്തോ അമനസി കരണീയേ ച ധമ്മേ അപ്പജാനന്തോ യേ ധമ്മാ ന മനസി കരണീയാ, തേ ധമ്മേ മനസി കരോതി...പേ... അനുപ്പന്നോ വാ കാമാസവോ ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നോ വാ കാമാസവോ പവഡ്ഢതി. അനുപ്പന്നോ വാ ഭവാസവോ ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നോ വാ ഭവാസവോ പവഡ്ഢതി, അനുപ്പന്നോ വാ അവിജ്ജാസവോ ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നോ വാ അവിജ്ജാസവോ പവഡ്ഢതി”തി (മ° നി° ൧.൧൭) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. തഥാ “തസ്സേതം പാടികണ്ഠം സുഭിന്നിമിത്തം മനസി കരിസ്സതി, തസ്സ സുഭിന്നിമിത്തസ്സ മനസികാരാ രാഗോ ചിത്തം അനുദ്ധംസേസ്സതി, സോ സരാഗോ സദോസോ സമോഹോ സാങ്ഗണോ

സംകീലിട്ഓചിത്തോ കാലം കരിസ്സതീ"തി (മ് നി് ൧.൫൯) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. തമാ "ചക്ഖുഞ്ചാവുസോ പടിച്ച് രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിത്താണം, തിണ്ണം സന്ദഗതി ഫസ്സോ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ. യം വേദേതി തം സഞ്ജാനാതി, യം സഞ്ജാനാതി തം വിതക്കേതി, യം വിതക്കേതി തം പപഞ്ചേതി, യം പപഞ്ചേതി തതോനിദാനം പുരിസം പപഞ്ചസഞ്ചാസഞ്ചാ സമുദാചരതീ"തി (മ് നി് ൧.൨൦൪) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. തമാ "ഇയ, ഭിക്ഖവേ, അസുതവാ പുമുജ്ജനോ...പേ... സപ്പുരിസധമ്മേ അവിനീതോ രൂപം 'ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി. വേദനം...പേ..., സഞ്ചാരം...പേ..., സഞ്ചാരം...പേ..., വിത്താണം 'ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി. യന്വി തം ദിട്ഠിം...പേ... യന്വി തം ദിട്ഠിം...പേ..., സോ ലോകോ സോ അത്താ സോ പേച്ച ഭവിസ്സാമി നിച്ചോ യുവോ സസ്സതോ അവിപരിണാമധമ്മോ സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സാമീതി, തന്വി 'ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി"തി (മ് നി് ൧.൨൪൧) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി.

"യോപി സോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു...പേ... നിബ്ബാനം മാഭിന്നതീ"തി അയം ദേസനാ. "ഇയ, ദേവാനമിന്ദ, ഭിക്ഖുനോ സുതം ഹോതി 'സഞ്ചേ യമ്മാ നാലം അഭിന്നിവേസായാ'തി, ഏവഞ്ചേതം, ദേവാനമിന്ദ, ഭിക്ഖുനോ സുതം ഹോതി 'സഞ്ചേ യമ്മാ നാലം അഭിന്നിവേസായാ'തി, സോ സഞ്ചം യമ്മം അഭിജാനാതി, സഞ്ചം യമ്മം അഭിജ്ഞായ സഞ്ചം യമ്മം പരിജാനാതി, സഞ്ചം യമ്മം പരിജ്ഞായ യം കിഞ്ചി വേദനം വേദേതി സുഖം വാ ദുക്ഖം വാ അദുക്ഖമസുഖം വാ, സോ താസു വേദനാസു അനിച്ഛാനുപസ്സീ വിഹരതി, വിരാഗാനുപസ്സീ വിഹരതി, നിരോധാനുപസ്സീ വിഹരതി, പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സീ വിഹരതീ"തി (മ് നി് ൧.൩൯൦) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. "യോപി സോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു അരഹം...പേ... അഭിസമ്ബുദ്ധോതി വദാമീ"തി അയം ദേസനാ "സുതവാ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അരിയസാവകോ...പേ... സപ്പുരിസധമ്മേ സുവിനീതോ രൂപം 'നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി, വേദനം...പേ..., സഞ്ചാരം...പേ..., വിത്താണം 'നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി. യന്വി തം ദിട്ഠിം സുതം വിത്താതം പത്തം പരിയേസിതം അനുവിചരിതം മനസാ, തന്വി 'നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി. യന്വി തം ദിട്ഠിം...പേ..., സോ ലോകോ സോ അത്താ സോ പേച്ച ഭവിസ്സാമി 'നിച്ചോ യുവോ സസ്സതോ അപി പരിണാമധമ്മോ സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സാമീതി, തന്വി 'നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ'തി സമനുപസ്സതി. സോ ഏവം സമനുപസ്സന്തോ ന പരിതസ്സതീ"തി (മ് നി് ൧.൨൪൧) ഏവമാദിദേസനാഹി സംസന്ദതീതി, അയം ചതുബ്ബുഹോ ഹാരോ.

൭. ആവത്തഹാരവണ്ണനാ

"അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ"തി ഇമിനാ യോനിസോമനസിങ്കാരപടിക്ഖേപമുഖേന അയോനിസോമനസിങ്കാരപരിഗ്ഗഹോ ദീപിതോ. "അരിയാനം അദസ്സാവി"തിആദിനാ സപ്പുരിസുപനിസ്സയാദിപടിക്ഖേപമുഖേന അസപ്പുരിസുപനിസ്സയാദിപരിഗ്ഗഹോ ദീപിതോ. തേസു പുരിമനയേന ആസയവിപത്തി കിത്തീതാ, ദുതിയേന പയോഗവിപത്തി. പുരിമേന ചസ്സ കിലേസവട്ടം, തഞ്ച യതോ വിപാകവട്ടത്തി സകലം സംസാരചക്ഖമാവത്തതി. "പഥവിം മഞ്ഞതീ"തിആദിനാ തത്ഥ തിസ്സോ മഞ്ഞനാ വുത്താ. താസു തണ്ഹാമഞ്ഞനാ "ഏതം മമാ"തി തണ്ഹാഗ്ഗാഹോ, മാനമഞ്ഞനാ "ഏസോഹമസ്ഥി"തി മാനഗ്ഗാഹോ, ദിട്ഠിമഞ്ഞനാ "ഏസോ മേ അത്താ"തി ദിട്ഠിഗ്ഗാഹോ. തത്ഥ തണ്ഹാഗ്ഗാഹേന "തണ്ഹം പടിച്ച് പരിയേസനാ"തിആദികാ (ദീ് നി് ൨.൧൦൩; ദീ് നി് ൩.൩൫൯; അ് നി് ൩.൨൩; വിഭ് ൯൩) നവ തണ്ഹാമുലകാ യമ്മാ ആവത്തന്തി. മാനഗ്ഗാഹേന "സേയ്ച്ചോഹമസ്ഥി"തിആദികാ നവ മാനവിധാ ആവത്തന്തി. ദിട്ഠിഗ്ഗാഹേന "രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ"തിആദികാ (സം നി് ൪.൩൪൫) വീസതിവത്ഥുകാ സക്ഖായദിട്ഠി ആവത്തതി. തീസു ച ഗാഹേസു യായ സഞ്ചായ തണ്ഹാഗ്ഗാഹസ്സ വിക്ഖമ്ഭനാ, സാ ദുക്ഖസഞ്ചാ ദുക്ഖാനുപസ്സനാ. യായ സഞ്ചായ മാനഗ്ഗാഹസ്സ വിക്ഖമ്ഭനാ, സാ അനിച്ഛസഞ്ചാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ. യായ പന സഞ്ചായ ദിട്ഠിഗ്ഗാഹസ്സ വിക്ഖമ്ഭനാ,

സാ അനന്തസത്താ അനന്താനുപസ്സനാ. തത്ത്വ പഠമഗ്ഗാഹവിസഭാഗതോ
അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖം ആവത്തതി, ദുതിയഗ്ഗാഹവിസഭാഗതോ
അനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖം ആവത്തതി, തതീയഗ്ഗാഹവിസഭാഗതോ
സുണ്ണതവിമോക്ഖമുഖം ആവത്തതി.

സേക്ഖഗൃഹണേന അരിയായ സമ്മാദിട്ഠിയാ സങ്ഗഹോ, തതോ ച
പരതോഘോസയോനിസോമനസികാരാ ദീപിതാ ഹോന്തി. പരതോഘോസേന ച സുതവാ
അരിയസാവകോതി ആവത്തതി, യോനിസോമനസികാരേന നവ
യോനിസോമനസികാരമൂലകാ ധമ്മാ ആവത്തന്തി, ചതുബ്ബിധഞ്ച സമ്പത്തിചക്കം. “മാ
മഞ്ഞീ”തി മഞ്ഞനാനം വിപ്പകതപ്പഹാനതാഗഹണേന ഏകച്ചാസവപരിക്ഖയോ ദീപിതോ
ഹോതി, തേന ച സദ്ധാവിമുത്തദിട്ഠിപ്പത്തകായസക്ഖിഭാവാ ആവത്തന്തി. “അരഹം
വീണാസവോ”തിആദിനാ അസേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ ദസ്സിതാ ഹോന്തി,
സീലക്ഖന്ധാദിപാരിപൂരിയാ ച ദസ നാമകരണാ ധമ്മാ ആവത്തന്തി. “ന മഞ്ഞതീ”തി
മഞ്ഞനാപടിക്പേപേന പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖന്ധേസു “നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന
മേസോ അത്താ”തി സമ്മാപടിപത്തി ദസ്സിതാ, തായ ച സാതിസയാ
നികന്തിപരിയാദാനമാനസമുഗ്ഘാടനദിട്ഠിഉഗ്ഘാടനാനി പകാസിതാനീതി
അപ്പണിഹിതാനിമിത്ത-സുണ്ണതവിമോക്ഖാ ആവത്തന്തി.

“തമാഗതോ”തിആദിനാ സബ്ബഞ്ജുഗുണാ വിഭാവിതാതി തദവിനാഭാവതോ ദസബല-
ചതുവേസാരജ്ജഅസാധാരണത്താണആവേണികബുദ്ധധമ്മാ ആവത്തന്തി. “നന്ദീ ദുക്ഖസ്സ
മൂല”തിആദിനാ സദ്ധിം ഹേതുനാ വട്ടവിവട്ടം കമിതന്തി
പവത്തിനിവത്തിതദുഭയഹേതുവിഭാവനേന ചത്താരി അരിയസച്ചാനി ആവത്തന്തി.
“തണ്ഹാനം ഖയാ”തിആദിനാ തണ്ഹപ്പഹാനാപദേസേന തദേക്ഷ്ഠഭാവതോ ദിയഡ്ഢസ്സ
കിലേസസഹസ്സസ്സ പഹാനം ആവത്തതി. “സബ്ബസോ തണ്ഹാനം ഖയാ സമ്മാസമ്ബോധിം
അഭിസമ്ബുദ്ധോ”തി ച വുത്തത്താ “നന്ദീ ദുക്ഖസ്സ മൂല”ന്തി, “ഇതി വിദിത്വാ”തിആദിനാ
വുത്തസ്സ മഞ്ഞനാഭാവഹേതുഭൂതസ്സ പച്ചയാകാരവേദനസ്സ സാവകേഹി
അസാധാരണത്താണചാരഭാവോ ദസ്സിതോ, തേന
ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസമാപത്തിസഞ്ചാരി ഭഗവതോ മഹാവജിരത്താണം
ആവത്തതീതി. അയം ആവത്തോ ഹാരോ.

വ. വിഭത്തിഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബധമ്മമൂലപരിയായ”ന്തി ഏത്ഥ സബ്ബധമ്മാ നാമ തേഭൂമകാ ധമ്മാ സക്കായസ്സ
അധിപ്പേതത്താ. തേസം മഞ്ഞനാ പദട്ഠാനം പപഞ്ചസങ്ഖാനിമിത്തത്താ ലോകവിചിത്തസ്സ.
തയിമേ കൂസലാ അകൂസലാ അബ്യാകതാതി തിവിയാ. തേസു കൂസലാനം
യോനിസോമനസികാരാദി പദട്ഠാനം, അകൂസലാനം അയോനിസോമനസികാരാദി,
അബ്യാകതാനം കമ്മഭവആവജ്ജനഭൂതരൂപാദി പദട്ഠാനം. തത്ത്വ കൂസലാ
കാമാവചരാദിവസേന ഭൂമിതോ തിവിയാ, തമാ അബ്യാകതാ ചിത്തുപ്പാദസഭാവാ,
അചിത്തുപ്പാദസഭാവാ പന കാമാവചരാവ തമാ അകൂസലാ.
പരിയത്തിപടിപത്തിപടിവേധസുതകിച്ചാഭാവേന തിവിയോ അസ്സുതവാ.
അന്ധകല്യാണവിഭാഗേന ദുവിയോ പുമുജ്ജനോ.
സമ്മാസമ്ബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധസാവകഭേദേന തിവിയാ അരിയാ.
മംസചക്ഖുദിബ്ബചക്ഖുപത്താചക്ഖുഹി ദസ്സനാഭാവേന തിവിയോ അദസ്സാവി.
മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനഭേദേന തിവിയോ, നവവിയോ വാ അരിയധമ്മോ.
സവനധാരണപരിചയമനസികാരപടിവേധവസേന പഞ്ചവിധാ അരിയധമ്മസ്സ കോവിദതാ.
തദഭാവതോ അകോവിദോ. സംവരപഹാനഭേദേന ദുവിയോ, ദസവിയോ വാ
അരിയധമ്മവിനയോ, തദഭാവതോ അരിയധമ്മേ അവിനീതോ. ഏത്ഥ പദട്ഠാനവിഭാഗോ
ഹേട്ഠാ ദസ്സിതോയേവ. “സപ്പുരിസാനം അദസ്സാവി”തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ.
“പഥവിം മഞ്ഞതീ”തിആദിസു മഞ്ഞനാവത്ഥുവിഭാഗോ പാളിയം ആഗതോവ, തമാ
അജ്ഞതതികബാഹിരാദികോ ച അന്തരവിഭാഗോ.

മഞ്ഞനാ പന തണ്ണാമാനദിട്ഠിവസേന സഞ്ചേപതോ തിവിധാ, വിത്ഥാരതോ പന തണ്ണാമഞ്ഞനാ താവ കാമതണ്ണാദിവസേന അട്ഠസതവിധാ, തഥാ “അസ്ഥീതി സതി ഇത്ഥംസ്ഥീതി ഹോതീ”തിആദിനാ. ഏവം മാനമഞ്ഞനാപി. “അസ്ഥീതി സതി ഇത്ഥംസ്ഥീതി ഹോതീ”തിആദിനാ പപഞ്ചത്തയം ഉദ്ദിട്ഠം നിദ്ദിട്ഠഞ്ചാതി . ഏതേന ദിട്ഠിമഞ്ഞനായപി അട്ഠസതവിധതാ വുത്താതി വേദിതഞ്ചാ. അപിച സേയ്യസ്സ “സേയ്യോഹമസ്ഥീ”തിആദിനാ മാനമഞ്ഞനായ നവവിധതാ തദന്തരഭേദേന അനേകവിധതാ ച വേദിതഞ്ചാ. അയഞ്ച അത്ഥോ ഹീനത്തികത്ഥവണ്ണനായ വിഭാവേതഞ്ചാ. ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ പന ബ്രഹ്മജാലേ ആഗതനയേന ദ്വാസട്ഠിവിധതാ തദന്തരഭേദേന അനേകവിധതാ ച വേദിതഞ്ചാ. “അപരിഞ്ഞാത”ന്തി ഏതഥ ഞാതപരിഞ്ഞാദിവസേന ചേവ രൂപമുഖാദിഅഭിനിവേസഭേദാദിവസേന ച പരിഞ്ഞാനം അനേകവിധതാ വേദിതഞ്ചാ. തഥാ അട്ഠമകാദിവസേന സേക്ഖവിഭാഗോ പഞ്ഞാവിമുത്താദിവസേന അസേക്ഖവിഭാഗോ ച. അയമേത്ഥ ധമ്മവിഭാഗോ. പദട്ഠാനവിഭാഗോ ച ഭൂമിവിഭാഗോ ച വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചാതി. അയം വിഭത്തിഹാരോ.

൯. പരിവത്തഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായ”ന്തി ഏതഥ “സബ്ബയമ്മാ”തി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ഗഹിതാ, തേസം മൂലകാരണന്തി ച തണ്ണാമാനദിട്ഠിയോ. തഥാ അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ...പേ... സപ്പുരിസയമ്മേ അവിനീതോതി. യാവകീവഞ്ച പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു സുഭതോ സുഖതോ നിച്ചതോ അത്തതോ സമനുപസ്സനവസേന “ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ”തി തണ്ണാമാനദിട്ഠിഗാഹാ ന സമുച്ഛിജ്ജന്തി, താവ നേസം പബന്ധൂപരമോ സുപിനന്തേപി ന കേനചി ലദ്ധപുഞ്ചോ. യദാ പന നേസം അസുഭതോ ദുക്ഖതോ അനിച്ചതോ അനത്തതോ സമനുപസ്സനവസേന “നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ”തി പവത്തമാനാ അപ്പണിഹിതാനിമിത്തസുത്തതാനുപസ്സനാ ഉസ്സക്കിത്ഥാ അരിയമഗ്ഗാധിഗമായ സംവത്തന്തി, അഥ നേസം പബന്ധൂപരമോ ഹോതി അച്ചന്തഅപ്പന്തത്തികഭാവുപഗമനതോ. തേന വുത്തം “സബ്ബയമ്മാതി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ഗഹിതാ, തേസം മൂലകാരണന്തി ച തണ്ണാമാനദിട്ഠിയോ”തി. തഥാ അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ...പേ... സപ്പുരിസയമ്മേ അവിനീതോ തീഹിപി മഞ്ഞനാഹി പഥവിം മഞ്ഞതി യാവ നിബ്ബാനം അഭിനന്ദതി, തീഹിപി പരിഞ്ഞാഹി തസ്സ തം വത്ഥു അപരിഞ്ഞാതന്തി കത്ഥാ. യസ്സ പന തം വത്ഥു തീഹി പരിഞ്ഞാഹി പരിഞ്ഞാതം, ന സോ ഇതരോ വിയ തം മഞ്ഞതി. തേനാഹ ഭഗവാ “സുതവാ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അരിയസാവകോ...പേ... സപ്പുരിസയമ്മേ സുവിനീതോ രൂപം ‘നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ’തി സമനുപസ്സതി, വേദനം...പേ... അസതി ന പരിതസ്സതീ”തി (മ° നി° ൧.൨൪൧). സേക്ഖോ പഥവിം മാ മഞ്ഞതി, യാവ നിബ്ബാനം മാഭിനന്ദതി, അരഹാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ച പഥവിം ന മഞ്ഞതി, യാവ നിബ്ബാനം നാഭിനന്ദതി, മഞ്ഞനാമഞ്ഞിതേസു വത്ഥുസു മത്തസോ സബ്ബസോ ച പരിഞ്ഞാഭിസമയസംസിദ്ധിയാ പഹാനാഭിസമയനിബ്ബത്തിതോ. യസ്സ പന തേസു വത്ഥുസു സബ്ബസോ മത്തസോ വാ പരിഞ്ഞാ ഏവ നത്ഥി, കുതോ പഹാനം, സോ യഥാപരികപ്പം നിരക്കുസാഹി മഞ്ഞനാഹി “ഏതം മമാ”തിആദിനാ മഞ്ഞതേവ. തേനാഹ ഭഗവാ “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ...പേ... സപ്പുരിസയമ്മേ അവിനീതോ രൂപം ‘ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ’തി സമനുപസ്സതി, വേദനം...പേ..., സത്ത... പേ...”തിആദി (മ° നി° ൧.൨൪൧). അയം പരിവത്തോ ഹാരോ.

൧൦. വേവചനഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മാ സകലയമ്മാ അനവസേസയമ്മാ”തി പരിയായവചനം, “മൂലപരിയായം മൂലകാരണം അസാധാരണഹേതു”ന്തി പരിയായവചനം, “മൂലപരിയായന്തി വാ മൂലദേസനം കാരണത്ഥമന”ന്തി പരിയായവചനം, “വോ തുമ്മഹാകം തുമ്മഹ”ന്തി പരിയായവചനം, “ഭിക്ഖവേ, സമണാ തപസ്സിനോ”തി പരിയായവചനം, “ദേസേസ്സാമീ കമേസ്സാമീ പഞ്ഞപേസ്സാമീ”തി പരിയായവചനം, “സുണ്ണാഥ സോതം ഓദഹഥ സോതദ്വാരാനുസാരേന ഉപധാരേമാ”തി പരിയായവചനം, “സാധുക്കം സമ്മാ സക്കച്ച”ന്തി

പരിയായവചനം, “മനസി കരോമ ചിത്തേ രപേമ സമന്നാഹരമാ”തി പരിയായവചനം, “ഭാസിസ്സാമി ബൃത്തം കമേസ്സാമി വിഭജിസ്സാമി”തി പരിയായവചനം, “ഏവം, ഭന്തേ, സാധു സുട്ഠ ഭന്തേ”തി പരിയായവചനം, “പച്ചസ്സോസും സമ്പടിച്ഛിംസു സമ്പടിഗ്ഗഹേസു”തി പരിയായവചനം. ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദേസു വേവചനം വത്തബ്ബന്തി. അയം വേവചനോ ഹാരോ.

൧൧. പഞ്ഞത്തിഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായ”തി ഏതഥ സബ്ബയമ്മാ നാമ സക്കായയമ്മാ, തേ ഖണ്ഡവസേന പഞ്ചയാ പഞ്ഞത്താ, ആയതനവസേന ദ്വാദസയാ, ധാതുവസേന അട്ഠാരസയാ പഞ്ഞത്താ. “മൂല”തി വാ “മൂലപരിയായ”തി വാ മഞ്ഞനാ വുത്താ, താ തണ്ഹാമാനദിട്ഠിവസേന തിയാ അന്തരഭേദേന അനേകയാ ച പഞ്ഞത്താ. അഥ വാ “സബ്ബയമ്മാ”തി തേഭൂമകയമ്മാനം സങ്ഗഹപഞ്ഞത്തി, “മൂലപരിയായ”തി തേസം പഭവപഞ്ഞത്തി, “വോ”തി സമ്പദാനപഞ്ഞതി, “ദേസേസ്സാമി ഭാസിസ്സാമി”തി പടിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി, “സുണ്ണാമ സാധുകം മനസി കരോമാ”തി ച ആണാപനപഞ്ഞത്തി, “അസ്സുതവാ”തി പടിവേധവിമുഖതാപഞ്ഞത്തി ചേവ പരിയത്തിവിമുഖതാപഞ്ഞത്തി ച, “പുമുജ്ജനോ”തി അനരിയപഞ്ഞത്തി, സാ അരിയയമ്മപടിക്ഖേപപഞ്ഞത്തി ചേവ അരിയയമ്മവിരഹപഞ്ഞത്തി ച, “അരിയാന”തി അസമപഞ്ഞത്തി ചേവ സമപഞ്ഞത്തി ച. തഥ അസമപഞ്ഞത്തി തമാഗതപഞ്ഞത്തി, സമപഞ്ഞത്തി പച്ചേകബുദ്ധാനഞ്ചേവ ഉഭതോഭാഗവിമുത്താദിനഞ്ച വസേന അട്ഠവിധാ വേദിതബ്ബാ. “അരിയാനം അദസ്സാവീ”തിആദി ദസ്സനഭാവനാപടിക്ഖേപപഞ്ഞത്തി, “പഥവിം മഞ്ഞതീ”തിആദി പഞ്ചനം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം ദ്വാദസന്നം ആയതനാനം അട്ഠാരസന്നം ധാതുനം സമ്മസനുപഗാനം ഇന്ദ്രിയാനം നിക്ഖേപപഞ്ഞത്തി ചേവ പഭവപഞ്ഞത്തി ച, തഥാ വിപല്ലാസാനം കിച്ചപഞ്ഞത്തി പരിയുട്ഠാനം ദസ്സനപഞ്ഞത്തി കിലേസാനം ഫലപഞ്ഞത്തി അഭിസങ്ഖാരാനം വിരൂഹനപഞ്ഞത്തി തണ്ഹായ അസ്സാദനപഞ്ഞത്തി ദിട്ഠിയാ വിപ്ഫന്ദനപഞ്ഞത്തി, “സേക്ഖാ”തി സദ്ധാനുസാരീസദ്ധാവിമുത്തദിട്ഠിപ്പത്തകായസക്ഖീനം ദസ്സനപഞ്ഞത്തി ചേവ ഭാവനാപഞ്ഞത്തി ച “അപ്പത്തമാനസോ”തി സേക്ഖയമ്മാനം റിതിപഞ്ഞത്തി, “അനുത്തരം യോഗക്ഖേമം പത്ഥയമാനോ”തി പഞ്ഞായ അഭിനിബ്ബിദാപഞ്ഞത്തി, “അഭിജാനാതീ”തി അഭിഞ്ഞേയ്യമ്മാനം അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി, ദുക്ഖസ്സ പരിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി, സമുദയസ്സ പഹാനപഞ്ഞത്തി, നിരോധസ്സ സച്ഛികിരിയാപഞ്ഞത്തി, മഗ്ഗസ്സ ഭാവനാപഞ്ഞത്തി, “മാ മഞ്ഞീ”തി മഞ്ഞനാനം പടിക്ഖേപപഞ്ഞത്തി, സമുദയസ്സ പഹാനപഞ്ഞത്തി. ഇമിനാ നയേന സേസപദേസുപി വിത്ഥാരേതബ്ബം. അയം പഞ്ഞത്തിഹാരോ.

൧൨. ഓതരണഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായ”തി ഏതഥ സബ്ബയമ്മാ നാമ ലോകിയാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ ദ്വാദസായതനാനി അട്ഠാരസ ധാതുയോ ദേ സച്ചാനി ഏകൂനവിസതി ഇന്ദ്രിയാനി ദ്വാദസപദികോ പച്ചയാകാരോതി, അയം സബ്ബയമ്മഗ്ഗഹണേന ഖണ്ഡാദിമുഖേന ദേസനായ ഓതരണം. “മൂല”തി വാ “മൂലപരിയായ”തി വാ മഞ്ഞനാ വുത്താ, താ അത്ഥതോ തണ്ഹാ മാനോ ദിട്ഠി ചാതി തേസം സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസങ്ഗഹോതി അയം ഖണ്ഡമുഖേന ഓതരണം. തഥാ “യമ്മായതനയമ്മധാതുഹി സങ്ഗഹോ”തി അയം ആയതനമുഖേന ധാതുമുഖേന ച ഓതരണം. “അസ്സുതവാ”തി ഇമിനാ സുതസ്സ വിബന്ധഭൂതാ അവിജ്ജാദയോ ഗഹിതാ, “പുമുജ്ജനോ”തി ഇമിനാ യേസം കിലേസാഭിസങ്ഖാരാനം ജനനാദിനാ പുമുജ്ജനോതി വുച്ചതി, തേ കിലേസാഭിസങ്ഖാരാദയോ ഗഹിതാ, “അരിയാനം അദസ്സാവീ”തിആദിനാ യേസം കിലേസയമ്മാനം വസേന അരിയാനം അദസ്സാവീആദിഭാവോ ഹോതി, തേ ദിട്ഠിമാനാവിജ്ജാദയോ ഗഹിതാതി സബ്ബേഹി തേഹി സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസങ്ഗഹോതി പുബ്ബേ വുത്തനയേനേവ ഓതരണം വേദിതബ്ബം. “സഞ്ജാനാതി മഞ്ഞതി അഭിജാനാതി ന മഞ്ഞതീ”തി ഏത്ഥാപി സഞ്ജാനനമഞ്ഞനാഅഭിജാനനാനുപസ്സനാനം സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡപരിയാപന്നത്താ വുത്തനയേനേവ ഓതരണം വേദിതബ്ബം. തഥാ സേക്ഖഗ്ഗഹണേന സേക്ഖാ, “അരഹ”തിആദിനാ അസേക്ഖാ സീലക്ഖണ്ഡാദയോ ഗഹിതാതി ഏവമ്പി ഖണ്ഡമുഖേന

ഓതരണം, ആയതനയാതാദിമുഖേന ച ഓതരണം വേദിതബ്ധം. തഥാ “ന മഞ്ഞതീ”തി തത്ത്വാഗാഹാദിപടിക്വേപേന ദുക്ഖാനുപസ്സനാദയോ ഗഹിതാ, തേസം വസേന അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖാദിഹി ഓതരണം വേദിതബ്ധം. “പരിഞ്ഞാത”തി ഇമിനാ പരിജാനനകിച്ചേന പവത്തമാനാ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ ഗയ്ഹന്തീതി സതിപട്ഠാനാദിമുഖേന ഓതരണം വേദിതബ്ധം. നന്ദിഗൃഹണേന ഭവഗൃഹണേന തത്ത്വാഗാഹണേന ച സമുദയസച്ചം, ദുക്ഖഗൃഹണേന ജാതിജരാമരണഗൃഹണേന ച ദുക്ഖസച്ചം, “തത്ത്വാഗാനം ഖയാ”തിആദിനാ നിരോധസച്ചം, അഭിസമ്ബോധിയാ ഗഹണേന മഗ്ഗസച്ചം ഗഹിതന്തി അരിയസച്ചേഹി ഓതരണന്തി. അയം ഓതരണോ ഹാരോ.

൧൩. സോധനഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായം വോ, ഭിക്ഖവേ...പേ... ഇയ, ഭിക്ഖവേ, അസ്സുതവാ...പേ... പഥവിം പഥവിതോ സഞ്ജാനാതീ”തി ആരമ്ഭോ. “പഥവിം പഥവിയാ സഞ്ഞത്ഥാ പഥവിം മഞ്ഞതീ”തി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി. തഥാ “പഥവിയാ മഞ്ഞതി പഥവിതോ മഞ്ഞതി പഥവിം മേതി മഞ്ഞതി പഥവിം അഭിനന്ദതീ”തി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി. “തം കിസ്സ ഹേതു അപരിഞ്ഞാതം തസ്സാതി വദാമീ”തി പദസുദ്ധി ചേവ ആരമ്ഭസുദ്ധി ച. സേസവാദേസുപി ഏസേവ നയോതി. അയം സോധനോ ഹാരോ.

൧൪. അധിട്ഠാനഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായ”ന്തി ഏതഥ സബ്ബയമ്മഗൃഹണം സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം. “പഥവിം ആപ”ന്തിആദി പന തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം. തഥാ “മൂലപരിയായ”ന്തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “പഥവിം മഞ്ഞതി...പേ... അഭിനന്ദതീ”തി. “പഥവിം മഞ്ഞതീ”തി ച സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം തത്ത്വാഗാദിഗ്ഗാഹാനം സാധാരണത്താ മഞ്ഞനായ, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ”തി, ഏവം സുത്തന്തരപദാനിപി ആനേത്ഥാ വിസേസവചനം നിദ്ധാരേതബ്ധം. സേസവാദേസുപി ഏസേവ നയോ. “സേക്ഖോ”തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “കായസക്ഖീ ദിട്ഠിപ്പത്തോ സദ്ധാവിമുത്തോ സദ്ധാനുസാരീ യമ്മാനുസാരീ”തി. തഥാ “സേക്ഖോ”തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സേക്ഖായ സമ്മാദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതോ ഹോതി...പേ... സേക്ഖേന സമ്മാസമാധിനാ സമന്നാഗതോ ഹോതീ”തി (സം നീ ൫.൧൩). “അരഹ”ന്തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ പഞ്ഞാവിമുത്തോ (പു° പ° ൧൩.൨; ൧൫.൧ മാതികാ), തേവിജേജാ ഛളഭിഞ്ഞോ”തി (പു° പ° ൧.൨൩, ൨൧ മാതികാ) ച. “ഖീണാസവോ”തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “കാമാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചിത്ഥ, ഭവാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചിത്ഥാ”തിആദി (പാരാ° ൧൪). സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. “അഭിജാനാതീ”തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “മഞ്ഞതീ”തി. മഞ്ഞനാഭാവോ ഹിസ്സ പഹാനപടിവേധസിയോ, പഹാനപടിവേധോ ച പരിഞ്ഞാസച്ചികിരിയാഭാവനാപടിവേധേഹി ന വിനാതി സബ്ബേപി അഭിഞ്ഞാവിസേസാ മഞ്ഞനാപടിക്വേപേന അത്ഥതോ ഗഹിതാവ ഹോന്തീതി. തഥാ “അരഹ”ന്തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം, തം അവികപ്പേത്ഥാ വിസേസവചനം “വീതരാഗത്താ വീതദോസത്താ വീതമോഹത്താ”തി. ഇമിനാ നയേന സേസപദേസുപി സാമഞ്ഞവിസേസനിദ്ധാരണാ വേദിതബ്ധാ. അയം അധിട്ഠാനോ ഹാരോ.

൧൫. പരിക്ഖാരഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായ”ന്തി ഏതഥ സബ്ബയമ്മാ നാമ പരിയാപന്നയമ്മാ, തേ കൂസലാകുസലാബ്ധാകതഭേദേന തിവിധാ. തേസു കൂസലാനം യോനിസോമനസികാരോ അലോഭാദയോ ച ഹേതു, അകുസലാനം അയോനിസോമനസികാരോ ലോഭാദയോ ച ഹേതു, അബ്ധാകതേസു വിപാകാനം യമാസകം കമ്മം, ഇതരേസം ഭവങ്ഗമാവജ്ജനസമന്നാഹാരാദി ച ഹേതു. ഏതഥ ച സപ്പുരിസുപനിസ്സയാദികോ

പച്ചയോ ഹേതുർഹി ഏവ സമവരുള്ഹോ, സോ തത്ത്വ ആദി-സദ്രേന സങ്ഗഹിതോതി ദിട്ഠിബ്ബോ. “മൂല”ന്തി വുത്താനം മഞ്ഞനാനം ഹേതുഭാവോ പാളിയം വുത്തോ ഏവ. മഞ്ഞനാസു പന തണ്ഹാമഞ്ഞനായ അസ്സാദാനുപസ്സനാ ഹേതു. “സഞ്ഞോജനിയേസു യമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ തണ്ഹാ പവഡ്ഢതി”തി (സം നീം ൨.൫൨) ഹി വുത്തം. മാനമഞ്ഞനായ ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തലോഭോ ഹേതു കേവലം സംസഗ്ഗവസേന “അഹമസ്ഥി”തി പവത്തനതോ. ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ ഏകത്തനയാദിനം അയാമാവഗ്ഗാഹോ ഹേതു, അസ്സുതഭാവോ പുമുജ്ജനഭാവസ്സ ഹേതു, സോ അരിയാനം അദസ്സനസീലതായ, സാ അരിയയമ്മസ്സ അകോവിദതായ, സാ അരിയയമ്മേ അവിനീതതായ ഹേതു, സബ്ബാ ചായം ഹേതുപരമ്പരാ പഥവിആദിസു “ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ”തി തിസ്സന്നം മഞ്ഞനാനം ഹേതു, സേക്ഖാരഹാദിഭാവോ പന മത്തസോ സബ്ബസോ ച മഞ്ഞനാഭാവസ്സ ഹേതുതി. അയം പരിക്ഖാരോ ഹാരോ.

൧൬. സമാരോപനഹാരവണ്ണനാ

“സബ്ബയമ്മമൂലപരിയായ”ന്തിആദിസു മൂലപരിയായഗുഹണേന അസ്സുതവാഗഹണേന സഞ്ജാനനമഞ്ഞനാപരിഞ്ഞാഗഹണേഹി ച സംകിലേസയമ്മാ ദസ്സിതാ, തേ ച സങ്ഖേപതോ തിവിധാ തണ്ഹാസംകിലേസോ ദിട്ഠിസംകിലേസോ ദുച്ചരിതസംകിലേസോതി. തത്ത്വ തണ്ഹാസംകിലേസോ തണ്ഹാസംകിലേസസ്സ, ദിട്ഠിസംകിലേസസ്സ, ദുച്ചരിതസംകിലേസസ്സ ച പദട്ഠാനം, തഥാ ദിട്ഠിസംകിലേസോ ദിട്ഠിസംകിലേസസ്സ, തണ്ഹാസംകിലേസസ്സ, ദുച്ചരിതസംകിലേസസ്സ ച പദട്ഠാനം, ദുച്ചരിതസംകിലേസോപി ദുച്ചരിതസംകിലേസസ്സ, തണ്ഹാസംകിലേസസ്സ, ദിട്ഠിസംകിലേസസ്സ ച പദട്ഠാനം. തേസു തണ്ഹാസംകിലേസോ അത്ഥതോ ലോഭോവ, യോ “ലോഭോ ലുബ്ഭനാ ലുബ്ഭിതത്തം സാരാഗോ സാരജ്ജനാ സാരജ്ജിതത്ത”ന്തിആദിനാ (ധം സം ൩൮൯) അനേകേഹി പരിയായേഹി വിഭത്തോ. തഥാ ദിട്ഠിയേവ ദിട്ഠിസംകിലേസോ, യോ “ദിട്ഠിഗതം ദിട്ഠിഗഹനം ദിട്ഠികന്താരോ ദിട്ഠിവിസൂകം ദിട്ഠിവിപ്ഫന്തി”ന്തിആദിനാ (ധം സം ൧൧൦൫) അനേകേഹി പരിയായേഹി, “സന്തി, ഭിക്ഖവേ, ഏകേ സമണബ്രാഹ്മണാ”തിആദിനാ (ദിം നീം ൧.൩൦) ദ്വാസട്ഠിയാ പഭേദേഹി ച വിഭത്തോ. ദുച്ചരിതസംകിലേസോ പന അത്ഥതോ ദുസ്സീലച്ചേതനാ ചേവ ചേതനാസമ്പയുത്തയമ്മാ ച, യാ “കായദുച്ചരിതം വചിദുച്ചരിതം കായവിസമം വചിവിസമ”ന്തി (വിഭം ൯൧൩, ൯൨൪), “പാണാതിപാതോ അദിന്നാദാന”ന്തി (വിഭം ൯൧൩) ച ആദിനാ അനേകേഹി പരിയായേഹി, അനേകേഹി പഭേദേഹി ച വിഭത്താ.

തേസു തണ്ഹാസംകിലേസസ്സ സമമോ പടിപക്ഖോ, ദിട്ഠിസംകിലേസസ്സ വിപസ്സനാ, ദുച്ചരിതസംകിലേസസ്സ സീലം പടിപക്ഖോ. തേ പന സീലാദയോ യമ്മാ ഇധ പരിഞ്ഞാഗഹണേന സേക്ഖഗുഹണേന “അരഹ”ന്തിആദിനാ അരിയതാദിഗുഹണേന ച ഗഹിതാ. തത്ത്വ സീലേന ദുച്ചരിതസംകിലേസപ്പഹാനം സിജ്ഠതി, തഥാ തദങ്ഗപ്പഹാനം വീതിക്കമപ്പഹാനഞ്ച, സമമേന തണ്ഹാസംകിലേസപ്പഹാനം സിജ്ഠതി, തഥാ വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനം പരിയുട്ഠനപ്പഹാനഞ്ച. വിപസ്സനായ ദിട്ഠിസംകിലേസപ്പഹാനം സിജ്ഠതി, തഥാ സമുച്ഛേദപ്പഹാനം അനുസയപ്പഹാനഞ്ച. തത്ത്വ പുബ്ബഭാഗേ സീലേ പതിട്ഠിതസ്സ സമമോ, സമമേ പതിട്ഠിതസ്സ വിപസ്സനാ, മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ പന സമകാലമേവ ഭവന്തി. പുബ്ബേയേവ ഹി സുപരിസുദ്ധകായവചികമ്മസ്സ സുപരിസുദ്ധാജീവസ്സ ച സമമവിപസ്സനാ ആരദ്ധാ ഗബ്ഭം ഗബ്ഘന്തിയോ പരിപാകം ഗച്ഛന്തിയോ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനം പരിബ്രൂഹേന്തി, വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തി മഗ്ഗേന ഘടേന്തി മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ സമമവിപസ്സനാ പരിപൂരേതി. അഥ മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ സമമവിപസ്സനാഭാവനാപാരിപൂരിയാ അനവസേസസംകിലേസയമ്മം സമുച്ഛിന്ദന്തിയോ നിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികരോന്തിതി. അയം സമാരോപനോ ഹാരോ.

സോളസഹാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചവിധനയവണ്ണനാ

൧. നന്ദിയാവട്ടനയവണ്ണനാ

“സബ്രയമ്മമൂലപരിയായ”തിരുദിസു സബ്രയമ്മമൂലഗുഹണേന മഞ്ഞനാഗഹണേന ച തണ്ഹാമാനദിട്ഠിയോ ഗഹിതാ. മഞ്ഞനാനമ്പി ഹി മഞ്ഞനാ കാരണന്തി ദസ്സിതോയമത്ഥോ. “അസ്സുതവാ”തിരുദിനാ അവിജ്ജാമാനദിട്ഠിയോ ഗഹിതാ, സബ്ബേപി വാ സംകിലേസയമ്മാ, തമാ സഞ്ഞാഅപരിഞ്ഞാതഗുഹണേന. “ഖീണാസവോ പരിക്ഖീണഭവസഞ്ഞോജനോ”തി ഏതഥ പന ആസവാ സഞ്ഞോജനാനി ച സരൂപതോ ഗഹിതാനി, തമാ നന്ദിഗുഹണേന തണ്ഹാഗഹണേന ച തണ്ഹാ, ഏവബേതഥ സരൂപതോ പരിയായതോ ച തണ്ഹാ അവിജ്ജാ തപ്പക്ഖിയയമ്മാ ച ഗഹിതാ. തത്ഥ തണ്ഹായ വിസേസതോ രൂപയമ്മാ അധിട്ഠാനം, അവിജ്ജായ അരൂപയമ്മാ, തേ പന സബ്രയമ്മഗുഹണേന പഥവിആദിഗുഹണേന ച ദസ്സിതാ ഏവ. താസം സമമോ വിപസ്സനാ ച പടിപക്ഖോ, തേസമേതഥ ഗഹേതബ്ബാകാരോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതോ ഏവ. സമമസ്സ ചേതോവിമുത്തി ഫലം , വിപസ്സനായ പഞ്ഞാവിമുത്തി. തമാ ഹി താ “രാഗവിരാഗാ”തിരുദിനാ വിസേസേതാ വുച്ചന്തി, ഇമാസമേതഥ ഗഹണം സമ്മദഞ്ഞാവിമുത്തവിതരാഗാദിവചനേഹി വേദിതബ്ബം. തത്ഥ തണ്ഹാവിജ്ജാ സമുദയസച്ചം, തപ്പക്ഖിയയമ്മാ പന തഗുഹണേനേവ ഗഹിതാതി വേദിതബ്ബാ. തേസം അധിട്ഠാനഭൂതാ വുത്തപ്പഭേദാ രൂപാരൂപയമ്മാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം, നിരോധപജാനനാ പടിപദാ മഗുസച്ചം. തണ്ഹാഗഹണേന ചേതഥ മായാ-സാഠേയ-മാനാതിമാന-മദപ്പമാദ-പാപിച്ചിതാ-പാപമിത്തതാ-അഹിരികാനോത്തപ്പാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ, അവിജ്ജാഗഹണേന വിപരിതമനസികാര-കോയൂപനാഹ-മക്ഖ-പളാസ-ഇസ്സാ-മച്ഛരിയ- സാരമ്ഭദോവചസ്സതാ-ഭവദിട്ഠി-വിഭവദിട്ഠിആദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ, വുത്തവിപരിയായേന അമായാഅസാഠേയോദിഅവിപരിതമനസികാരാദിവസേന, തമാ സമമപക്ഖിയാനം സദ്ധിന്ദ്രിയാദിനം വിപസ്സനാപക്ഖിയാനം അനിചുസഞ്ഞാദിനഞ്ച വസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി. അയം നന്ദിയാവട്ടസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

൨. തിപുക്ഖലനയവണ്ണനാ

തമാ വുത്തനയേന സരൂപതോ പരിയായതോ ച ഗഹിതേസു തണ്ഹാവിജ്ജാതപ്പക്ഖിയയമ്മേസു തണ്ഹാ ലോഭോ, അവിജ്ജാ മോഹോ, അവിജ്ജായ സമ്പയുത്തോ ലോഹിതേ സതി പൂബ്ബോ വിയ തണ്ഹായ സതി സിജ്ജയമാനോ ആഘാതോ ദോസോ, ഇതി തീഹി അകുസലമൂലേഹി ഗഹിതേഹി, തപ്പടിപക്ഖതോ മഞ്ഞനാപടിക്ഖേപപരിഞ്ഞാഗഹണാദിഹി ച കുസലമൂലാനി സിദ്ധാനിയേവ ഹോന്തി. ഇധാപി “ലോഭോ സബ്ബാനി വാ സാസവകുസലാകുസലമൂലാനി സമുദയസച്ചം, തേഹി നിബ്ബത്താ, തേസം അധിട്ഠാനഗോചരഭൂതാ ച ഉപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ച”തിരുദിനാ സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. ഫലം പനേതഥ തയോ വിമോക്ഖാ, തീഹി പന അകുസലമൂലേഹി തിവിധദുച്ചരിത-സംകിലേസമല-വിസമഅകുസല-സഞ്ഞാ-വിതക്കാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. തമാ തീഹി കുസലമൂലേഹി തിവിധസുചരിത-സമകുസല-സഞ്ഞാ-വിതക്ക-സദ്ധമ്മ-സമാധി-വിമോക്ഖമുഖ-വിമോക്ഖാ-ദിവസേന കുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോതി. അയം തിപുക്ഖലസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

൩. സീഹവിക്ഖിളിതനയവണ്ണനാ

തമാ വുത്തനയേന സരൂപതോ പരിയായതോ ച ഗഹിതേസു തണ്ഹാവിജ്ജാതപ്പക്ഖിയയമ്മേസു വിസേസതോ തണ്ഹാദിട്ഠിനം വസേന അസുഭേ “സുഭ”ന്തി , ദുക്ഖേ “സുഖ”ന്തി ച വിപല്ലാസാ, അവിജ്ജാദിട്ഠിനം വസേന അനിചേ “നിച”ന്തി, അനത്തന്തി “അത്താ”തി ച വിപല്ലാസാ വേദിതബ്ബാ. തേസം പടിപക്ഖതോ മഞ്ഞനാപടിക്ഖേപപരിഞ്ഞാഗഹണാദിസിദ്ധേഹി സതിവിരിയസമാധിപത്തിന്ദ്രിയേഹി ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി സിദ്ധാനേവ ഹോന്തി. തത്ഥ ചതുഹി ഇന്ദ്രിയേഹി ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ നിദ്രിസിതബ്ബാ. കഥം? ദുവിധോ ഹി തണ്ഹാചരിതോ മുദിന്ദ്രിയോ തികഖിന്ദ്രിയോതി, തമാ ദിട്ഠിചരിതോ. തേസം പഠമോ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപരിയാസഗ്ഗാഹീ സതിബലേന യമാഭൂതം കായസഭാവം സല്ലക്ഖേന്തോ തം വിപല്ലാസം സമുഗ്ഘാടേതാ സമ്മത്തന്തിയാമം ഓക്കമതി. ദുതിയോ അസുഭേ “സുഖ”ന്തി

വിപരിയാസഗ്ഗാഹീ “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്കം നാധിവാസേതി”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൩൧ം; മം നിം ൧.൨൬; അം നിം ൪.൧൪, ൧൧൪; അം നിം ൬.൭൮) വൃത്തേന വീരിയസംവരഭൂതേന വീരിയബലേന തം വിപല്ലാസം വിധമേന്തോ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. തതിയോ അനിച്ചേ “നിച്ച”തി അയാമാവഗ്ഗാഹീ സമാധിബലേന സമാഹിതചിത്തോ സങ്ഖാരാനം ഖണികഭാവസല്ലക്ഖണേന തം വിപല്ലാസം സമുഗ്ഘാടേന്തോ അരിയഭൂമിം ഓക്കമതി. ചതുതേമാ സന്തതിസമുഹകിച്ചാരമ്മണഘനവഞ്ചിതതായ ഫസ്സാദിധമ്മപുണ്ണമത്തേ അനത്തനി “അത്താ”തി മിച്ചാഭിനിവേസി ചതുക്കോടികസുത്തതാമനസികാരേന തം മിച്ചാഭിനിവേസം വിദ്ധംസേന്തോ സാമത്തേഫലം സച്ഛികരോതി.

ഇധാപി സുഭസത്താസുഖസത്താഹി ചതുഹിപി വാ വിപല്ലാസേഹി സമുദയസച്ചം, തേസം അധിട്ഠാനാരമ്മണഭൂതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. ഫലം പനേത്ഥ ചത്താരി സാമത്തേഫലാനി, ചതുഹി ചിത്തവിപല്ലാസേഹി ചതുരാസവോഘ-യോഗ-കായഗന്ഥ-അഗതി-തണ്ഹുപ്പാദ-സല്ലുപാദാന-വിത്താണട്ഠിതി-അപരിത്താദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. തമാ ചതുഹി സതിപട്ഠാനേഹി ചതുബ്ബിധത്ഥാന-വിഹാരാധിട്ഠാന-സുഖഭാഗിയധമ്മ-അപ്പമത്താ-സമ്മപ്പധാന-ഇദ്ധിപാദാ-ദിവസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി. അയം സീഹവികീളിതസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

൪-൭. ദിസാലോചന-അകുസനയദ്വയവണ്ണനാ

ഇമേസം പന തിണ്ണം അത്ഥനയാനം സിദ്ധിയാ വോഹാരേന നയദ്വയം സിദ്ധമേവ ഹോതി. തമാ ഹി അത്ഥനയാനം ദിസാഭൂതയമ്മാനം സമാലോചനം ദിസാലോചനം, തേസം സമാനയനം അകുസോതി പഞ്ചപി നയാ നിയുത്താതി വേദിതബ്ബാ.

പഞ്ചവിധനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാസനപട്ഠാനവണ്ണനാ

ഇദഞ്ച സുത്തം സോളസവിധേ സുത്തന്തപട്ഠാനേ സംകിലേസനിബ്ബേധാസേക്ഖഭാഗിയം, സബ്ബഭാഗിയമേവ വാ “സബ്ബധമ്മമൂലപരിയായ”തി ഏത്ഥ സബ്ബധമ്മഗ്ഗഹണേന ലോകിയകുസലാനന്ധി സങ്ഗഹിതത്താ. അട്ഠവിസതിവിധേന പന സുത്തന്തപട്ഠാനേ ലോകിയലോകുത്തരസബ്ബധമ്മാധിട്ഠാനം ഞാണത്തേയ്യം ദസ്സനഭാവനം സകവചനം വിസ്സജ്ജനീയം കുസലാകുസലം അനുത്താതം പടിക്ഖിത്തം ചാതി വേദിതബ്ബം.

നേത്തിനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

മൂലപരിയായസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. സബ്ബാസവസുത്തവണ്ണനാ

൧൪. അപുബ്ബപദവണ്ണനാതി അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന ഹേട്ഠാ അഗ്ഗഹിതതായ അപുബ്ബസ്സ അഭിനവസ്സ പദസ്സ വണ്ണനാ അത്ഥവിഭജനാ. “ഹിത്ഥാ പുനപ്പുനാഗതമത്ഥ”തി ഹി വൃത്തം. നിവാസട്ഠാനഭൂതാ ഭൂതപുബ്ബനിവാസട്ഠാനഭൂതാ, നിവാസട്ഠാനേ വാ ഭൂതാ നിബ്ബത്താ നിവാസട്ഠാനഭൂതാ, തത്ഥ മാപിതാതി അത്ഥോ. യഥാ കാകന്ദീ മാനന്ദീ കോസമ്ബിതി യഥാ കാകന്ദസ്സ ഇസിനോ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ നഗരീ കാകന്ദീ, മാനന്ദസ്സ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ മാനന്ദീ, കുസമ്ബസ്സനിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ കോസമ്ബിതി വുച്ചതി, ഏവം സാവത്ഥിതി ദസ്സേതി. ഉപനേത്ഥാ സമീപേ കത്ഥാ ഭുജ്ജിതബ്ബത്തോ ഉപഭോഗോ, സവിത്താണകവത്ഥു. പരിത്ഥോ സബ്ബദാ ഭുജ്ജിതബ്ബത്തോ പരിഭോഗോ, നിവാസനപാരുപനാദി അവിത്താണകവത്ഥു. സബ്ബമേത്ഥ അത്ഥിതി നിരുത്തിനയേന സാവത്ഥി-സദുസിദ്ധിമാഹ. സത്ഥസമായോഗേതി സത്ഥസ്സ നഗരിയാ സമാഗമേ, സത്ഥേ തം നഗരം ഉപഗതേതി അത്ഥോ. പുച്ഛിതേ സത്ഥികജ്ജനേഹി.

സമോഹിതന്തി സന്നിചിതം. രമ്മന്തി അന്തോ ബഹി ച ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ ചേവ ആരാമുച്ചാനസമ്പത്തിയാ ച രമണീയം. ദസ്സനേയന്തി വിസിഖാസന്നിവേസസമ്പത്തിയാ

ചേവ പാസാദകൂടാഗാരാദിസമ്പത്തിയാ ച ദസ്തനീയം പസ്സീതബുയുത്തം.
ഉപഭോഗപരിഭോഗവത്സുസമ്പത്തിയാ ചേവ നിവാസസുഖതായ ച നിബദ്ധവാസം
വസന്താനം ഇതരേസഞ്ച സത്താനം മനം രമേതീതി മനോരമം. ദസഹി സദ്ദേഹീതി
ഹത്മിസദ്ദോ, അസ്സ-രമ-ഭേരി-സങ്ഖ-മുദിങ്ഗ-വീണാ-ഗീത സമ്മതാളസദ്ദോ, അസ്നാമ-
പിവമ-വാദമാതി-സദ്ദോതി ഇമേഹി ദസഹി സദ്ദേഹി. അവിവിത്തന്തി ന വിവിത്തം,
സബ്ബകാലം ഘോസിതന്തി അത്ഥോ.

വുദ്ധിം വേപുല്ലതം പത്തന്തി തന്നിവാസീ സത്തവുദ്ധിയാ വുദ്ധിം, തായ
പരിവുദ്ധിതായേവ വിപുലഭാവം പത്തം, ബഹുജനം ആകിണ്ണമനുസ്സന്തി അത്ഥോ.
വിത്തുപകരണസമിദ്ധിയാ ഇദ്ധം. സബ്ബകാലം സുഭിക്ഖഭാവേന ഫീതം. അന്തമസോ
വിഘാസാദേ ഉപദായ സഞ്ചേസം കപണദ്ധികവനിബ്ബകയാചകാനസി ഇച്ഛി
തത്ഥനിപ്ഫത്തിയാ മനുണ്ണം ജാതം, പഗേവ ഇസ്സരിയേ റിതാനന്തി ദസ്സനത്ഥം പുന
“മനോരമ”ന്തി വുത്തം. അളകമന്ദാവാതി ആടാനാടാദീസു ദസസു വേസ്സവണമഹാരാജസ്സ
നഗരീസു അളകമന്ദാ നാമ ഏകാ നഗരീ, യാ ലോകേ അളാകാ ഏവ വുച്ചതി . സാ
യമാ പുണ്ണകമ്മീനം ആവാസഭൂതാ ആരാമരാമണേയുകാദിനാ സോഭഗ്ഗപ്പത്താ, ഏവം
സാവത്ഥീപിതി വുത്തം “അളകമന്ദാവാ”തി. ദേവാനന്തി വേസ്സവണപകഖിയാനം
ചാതുമാഹാരാജികദേവാനം.

ജിനാതീതി ഇമിനാ സോത-സദ്ദോ വിയ കത്തുസാധനോ ജേത-സദ്ദോതി ദസ്സേതി.
രത്താതി പസേനദികോസലരാജേന. രാജഗതം ജയം ആരോപേത്യാ കുമാരോ ജിതവാതി
ജേതോതി വുത്തോ. മങ്ഗലകബ്ബതായാതിആദിനാ “ജേയ്യോ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ
“ജേതോ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി. സബ്ബകാമസമിദ്ധിതായാതി സഞ്ചേഹി
ഉപഭോഗപരിഭോഗവത്സുഹി ഫീതഭാവേന വിഭവസമ്പന്നതായാതി അത്ഥോ. സമിദ്ധാപി
മച്ഛരിനോ കിഞ്ചി ന ദേതീതി ആഹ “വിഗതമലമച്ഛേരതായാ”തി,
രാഗദോസാദിമലാനഞ്ചേവ മച്ഛരിയസ്സ ച അഭാവേനാതി അത്ഥോ. സമിദ്ധാ
അമച്ഛരിനോപി ച കരുണാസദ്ധാദിഗുണവിരഹിതാ അത്തനോ സന്തകം പരേസം ന
ദദേയുന്തി ആഹ “കരുണാദിഗുണസമങ്ഗിതായ ചാ”തി. തേനാതി അനാമാനം
പിണ്ഡദാനേന. സദുത്ഥമതോ പന ദാതബ്ബഭാവേന സബ്ബകാലം ഉപട്ഠപിതോ അനാമാനം
പിണ്ഡോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അനാമപിണ്ഡികോ. പഞ്ചവിധസേനാസനങ്ഗസമ്പത്തിയാതി
“നാതിദുരം നച്ചാസന്നം ഗമനാഗമനസമ്പന്ന”ന്തി ഏകം അങ്ഗം, “ദിവാ അപ്പാകിണ്ണം
രത്തിം അപ്പസദും അപ്പനിഗ്ഘോസ”ന്തി ഏകം,
“അപ്പഡംസമകസവാതാതപസരീസപസമ്ഫസ്സ”ന്തി ഏകം, “തസ്ഥിം ലോ പന സേനാസനേ
വിഹരന്തസ്സ അപ്പകസിരേന ഉപ്പജ്ജന്തി ചീവര...പേ... പരിക്ഖാരാ”തി ഏകം, “തസ്ഥിം
ലോ പന സേനാസനേ മേരാ ഭിക്ഖു വിഹരന്തി ബഹുസ്സുതാ”തി ഏകം, ഏവമേതേഹി
പഞ്ചവിധസേനാസനങ്ഗേഹി സമ്പന്നതായ. യദി ജേതവനം തഥ അനാമപിണ്ഡികസ്സ
ആരാമോതി ആഹ “സോ ഹീ”തിആദി.

കീതകാലതോ പട്ഠായ അനാമപിണ്ഡികസ്സേവ തം വനം, അഥ കസ്ഥാ ഉഭിന്നം
പരികിത്തനന്തി ആഹ “ജേതവനേ”തിആദി. “യദിപി സോ ഭൂമിഭാഗോ കോടിസന്ധരേന
മഹാസേട്ഠിനാ കീതോ, രുക്ഖാ പന ജേതേന ന വിക്ഖീതാതി ജേതവനന്തി വത്തബ്ബതം
ലഭീ”തി വദന്തി.

കസ്ഥാ ഇദം സുത്തമഭാസീതി കഥേതുകമ്യതായ സുത്തനിക്ഖേപം പുച്ഛതി.
സാമത്തേതോ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാകാരണം പാകടമേവാതി. കോ പനായം
സുത്തനിക്ഖേപോതി? അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരേഹി അനജ്ജ്യാട്ഠോ ഏവ ഹി ഭഗവാ
അത്തനോ അജ്ജ്യാസയേന ഇമം സുത്തം ദേസേതീതി ആചരിയാ. യസ്ഥാ പനേസ
ഭിക്ഖുനം ഉപക്കിലിട്ഠചിത്തതം വിദിത്വാ “ഇമേ ഭിക്ഖു ഇമായ ദേസനായ
ഉപക്കിലേസവിസോധനം കത്വാ ആസവക്ഖയായ പടിപജ്ജിസ്സന്തി”തി അയം ദേസനാ
ആരദ്ധാ, തസ്ഥാ പരജ്ജ്യാസയോതി അപരേ. ഉഭയമ്പി പന യുത്തം.
അത്തജ്ജ്യാസയാദിനങ്ഗഹി സംസഗ്ഗഭേദസ്സ സമ്ഭവോ ഹേട്ഠാ ദസ്സീതോവാതി. തേസം
ഭിക്ഖുനന്തി തദാ ധമ്മപടിഗ്ഗാഹതഭിക്ഖുനം. ഉപക്കിലേസവിസോധനന്തി

സമമവിപസ്സനുപക്കിലേസതോ ചിത്തസ്സ വിസോധനം. പഠമഞ്ഹി ഭഗവാ
അനുപുബ്ബികമാദിനാ പടിപത്തിയാ സംകിലേസം നീഹരിതാ പച്ഛാ സാമുക്കംസികം
ദേസനം ദേസേതി വേത്തേ ഖാണുക്കളഭകഗുബ്ബാദികേ അവഹരിതാ കസനം വിയ,
തസ്മാ കമ്മട്ഠാനമേവ അവതാ ഇമായ അനുപുബ്ബിയാ ദേസനാ പവത്താതി
അധിപ്പായോ.

സംവരഭൂതന്തി സീലസംവരാദിസംവരഭൂതം സംവരണസഭാവം കാരണം, തം പന
അത്ഥമതോ ദസ്സനാദി ഏവാതി വേദിതബ്ബം. സംവരിതാതി പവത്തിതും അപ്പദാനവസേന
സമ്മാ, സബ്ബമാ വാ വാരിതാ. ഏവംഭൂതാ ച യസ്മാ പവത്തിദാപിയാനേന പിഹിതാ
നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “വിദഹിതാ ഹുത്വാ”തി. ഏവം അച്ചന്തികസ്സ സംവരസ്സ
കാരണഭൂതം അനച്ചന്തികം സംവരം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി അച്ചന്തികമേവ സംവരം ദസ്സേന്തോ
യസ്ഥിം ദസ്സനാദിമ്ഹി സതി ഉപ്പജ്ജനാരഹാ ആസവാ ന ഉപ്പജ്ജന്തി, സോ തേസം
അനുപ്പാദോ നിരോധോ ഖയോ പഹാനന്തി ച വുച്ചമാനോ അത്ഥമതോ അപ്പവത്തിമത്തന്തി
തസ്സ ച ദസ്സനാദി കാരണന്തി ആഹ “യേന കാരണേന അനുപ്പാദനിരോധസഞ്ചാതം ഖയം
ഗച്ഛന്തി പഹീയന്തി നപ്പവത്തന്തി, തം കാരണന്തി അത്ഥോ”തി.

ചക്ഖുതോപി...പേ... മനതോപിതി (ധം സം മൂലഭീം ൧൪-൧൯)
ചക്ഖുവിത്താണാദിവിമീസു തദനുഗതമനോവിത്താണവിമീസു ച കിഞ്ചാപി
കുസലാദീനവി പവത്തി അത്ഥി, കാമാസവാദയോ ഏവ പന വണതോ യൂസം വിയ
പഗ്ഘരണകഅസുചിഭാവേന സന്ദന്തി, തസ്മാ തേ ഏവ “ആസവാ”തി വുച്ചന്തി. തത്ഥ
ഹി പഗ്ഘരണഅസുചിമ്ഹി നിരുള്ഹോ ആസവ-സദ്ദോതി. ധമ്മതോ യാവ ഗോത്രഭൂന്തി
തതോ പരം മഗ്ഗഫലേസു അപ്പവത്തനതോ വുത്തം. ഏതേ ഹി ആരമ്മണവസേന ധമ്മേ
ഗച്ഛന്താ തതോ പരം ന ഗച്ഛന്തി. നനു തതോ പരം ഭവദ്ദിഗാദീനിപി ഗച്ഛന്തിതി ചേ? ന,
തേസവി പുണ്ണേ ആലമ്ബിതേസു ലോകിയധമ്മേസു സാസവഭാവേന അന്തോഗധത്താ
തതോ പരതാഭാവതോ. ഏത്ഥ ച ഗോത്രഭൂവചനേന
ഗോത്രഭൂവോദാനഫലസമാപത്തിപുരോചാരികപരികമ്മാനി വുത്താനിതി വേദിതബ്ബാനി.
പഠമമഗ്ഗപുരോചാരികമേവ വാ ഗോത്രഭൂ അവധിനിദസ്സനഭാവേന ഗഹിതം, തതോ പരം
പന മഗ്ഗഫലസമാനതായ അഞ്ജേസു മഗ്ഗേസു മഗ്ഗവിമീയം സമാപത്തിവിമീയം
നിരോധാനന്തരഞ്ച പവത്തമാനേസു ഫലേസു നിബ്ബാനേ ച ആസവാനം പവത്തി
നിവാരിതാതി വേദിതബ്ബം. സവന്തിതി ഗച്ഛന്തി, ആരമ്മണകരണവസേന പവത്തന്തിതി
അത്ഥോ. അവധിഅത്ഥോ ആ-കാരോ, അവധി ച മരിയാദാഭിവിധിഭേദതോ ദുവിധോ.
തത്ഥ മരിയാദം കിരിയം ബഹി കത്വാ പവത്തതി യഥാ “ആപാടലിപുത്താ വുട്ഠോ
ദേവോ”തി. അഭിവിധി പന കിരിയം ബ്യാപേത്വാ പവത്തതി യഥാ “ആഭവഗ്ഗാ ഭഗവതോ
യസോ പവത്തതി”തി. അഭിവിധിഅത്ഥോ ചായം ആ-കാരോ ഇധ ഗഹിതോതി വുത്തം
“അന്തോകരണത്ഥോ”തി.

മദിരാദയോതി ആദി-സദ്ദേന സിന്ധവകാദമ്ബരികാപോതികാദീനം സഞ്ഗഹോ
ദട്ഠഞ്ചോ. ചിരപാരിവാസിയട്ഠോ വിരപരിവുത്ഥതാ പുരാണഭാവോ. അവിജ്ജാ
നാഹോസീതിആദിതി ഏത്ഥ ആദി-സദ്ദേന “പുരിമാ, ഭിക്ഖവേ, കോടി ന പത്തായതി
ഭവതണ്ഹായാ”തി (അം നിം ൧൦.൬൨) ഇദം സുത്തം സഞ്ഗഹിതം.
അവിജ്ജാസവഭവാസവാനം ചിരപരിവുത്ഥതായ ദസ്സിതായ തബ്ഭാവഭാവവിനോ
കാമാസവസ്സ ചിരപരിവുത്ഥതാ ദസ്സിതാവ ഹോതി. അഞ്ജേസു ച യഥാവുത്തേ ധമ്മേ
ഓകാസഞ്ച ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തമാനേസു മാനാദീസു വിജ്ജമാനേസു
അത്തത്തന്തിയാദിഗ്ഗാഹവസേന അഭിബ്യാപനം മദകരണവസേന ആസവസദിസതാ ച
ഏതേസംയേവ, ന അഞ്ജേസന്തി ഏതേസേവ ആസവ-സദ്ദോ നിരുള്ഹോതി ദട്ഠഞ്ചോ. ന
ചേത്ഥ ദിട്ഠാസവോ നാഗതോതി ഗഹേതബ്ബം ഭവതണ്ഹായ വിയ ഭവദിട്ഠിയാപി
ഭവാസവഗ്ഗാഹണേനേവ ഗഹിതത്താ. ആയതം അനാദികാലികത്താ. പസവന്തിതി ഫലന്തി.
ന ഹി തം കിഞ്ചി സംസാരദുക്ഖം അത്ഥി, യം ആസവേഹി വിനാ ഉപ്പജ്ജേയ്യ.
പുരിമാനിച്ചേത്ഥാതി ഏത്ഥ ഏതേസു ചതുസു അത്ഥവിതപ്പേസു പുരിമാനി തീണി.
യത്ഥാതി യേസു സുത്താഭിധമ്മപദേസേസു. തത്ഥ യുജ്ജന്തി കിലേസേസുയേവ
യഥാവുത്തസ്സ അത്ഥത്തയസ്സ സമ്ഭവതോ. പച്ഛിമം “ആയതം വാ സംസാരദുക്ഖം

സവന്തി"തി വൃത്തനിബ്ധനം. കമ്മേപി യുജ്ജതി ദുക്ഖപ്പസവനസ്സു
കിലേസകമ്മസാധാരണത്താ.

ദിട്ഠയമ്മാ വുച്ചന്തി പച്ചക്ഖഭൂതാ ഖണ്ഡാ, ദിട്ഠയമ്മേ ഭവാ ദിട്ഠയമ്മികാ.
വിവാദമൂലഭൂതാതി വിവാദസ്സ മൂലകാരണഭൂതാ കോധുപനാഹ-മക്ഖ-പളാസ-ഇസ്സാ-
മച്ഛരിയ-മായാ-സാഠേയ-മമ്ഭ-സാരമ്ഭ-മാനാതിമാനാ.

യേന ദേവുപപത്യസ്സാതി യേന കമ്മകിലേസപ്പകാരേണ ആസവേന ദേവേസു ഉപപത്തി
നിബ്ബത്തി അസ്സ മയ്ഹന്തി സമ്ബന്ധോ. ഗന്ധഞ്ചോ വാ വിഹൺഗമോ ആകാസചാരി
അസ്സന്തി വിഭത്തിം പരിണാമേത്വാ യോജേതഞ്ചം. ഏതഥ ച യക്ഖഗന്ധബ്ബതായ
വിനിമുത്താ സബ്ബാ ദേവഗതി ദേവഗ്ഗഹണേണ ഗഹിതാ. അവസേസാ ച അകുസലാ യമ്മാതി
അകുസലകമ്മതോ അവസേസാ അകുസലാ യമ്മാ ആസവാതി ആഗതാതി സമ്ബന്ധോ.

പടിഛാതായാതി പടിസേധനായ. പരൂപവാ...പേ... ഉപദുവാതി ഇദം യദി ഭഗവാ
സീക്ഖാപദം ന പഞ്ഞപേയ്യ, തതോ
അസദ്ധമ്മപ്പടിസേവനഅഭിന്നാദാനപാണാതിപാതാഭിഹേതു യേ ഉപ്പജേജ്യും
പരൂപവാദാദയോ ദിട്ഠയമ്മികാ നാനപ്പകാരാ അനത്ഥാ, യേ ച തന്നിമിത്താ ഏവ
നിരയാദിസു നിബ്ബത്തസ്സ പഞ്ചവിധബന്ധനകമ്മകാരണാഭിവസേന
മഹാദുക്ഖാസുഭവാഭിപ്പകാരാ അനത്ഥാ, തേ സന്ധായ വൃത്തം. തേ പന്നേതേതി ഏതേ
കാമരാഗാദികിലേസ-തേഭൂമകകമ്മപരൂപവാദാഭിഉപദുവപ്പകാരാ ആസവാ. യത്ഥാതി
യസ്ഥിം വിനയാദിപാളിപദേസേ. യത്ഥാതി യേന ദുവിയാഭിപ്പകാരേണ അഞ്ഞേസു ച
സുത്തന്തേസു ആഗതാതി സമ്ബന്ധോ.

നിരയം ഗമേന്തിതി നിരയഗാമിനിയാ. ഛരക്കനിപാതേ ആഹുനേയ്യസുത്തേ. തത്ഥ ഹി
ആസവാ ഛരയാ ആഗതാ ആസവ-സദാഭിയേയ്യസ്സ അത്ഥസ്സ പഭേദോപചാരേണ ആസവ-പദേ
പഭേദോതി വുത്തോ, കോട്ഠാസത്ഥോ വാ പദ-സദോതി ആസവപദേതി ആസവപ്പകാരേ
സദുകോട്ഠാസേ അത്ഥകോട്ഠാസേ വാതി അത്ഥോ.

തഥാ ഹീതി തസ്ഥാ സംവരണം പിദഹനം പവത്തിതും അപ്പദാനം, തേനേവ
കാരണേനാതി അത്ഥോ. സീലാദിസംവരേ അധിപ്പേതേ പവത്തിതും അപ്പദാനവസേന
മകനഭാവസാമഞ്ഞതോ ദ്വാരം സംവരിത്വാതി ഗേഹദ്വാരസംവരണസി ഉദാഹരം.
സീലസംവരോതിആദി ഹേട്ഠാ മൂലപരിയായവണ്ണനായ വൃത്തസി ഇമസ്സ സുത്തസ്സ
അത്ഥവണ്ണനം പരിപുണ്ണം കത്വാ വത്തുകാമോ പുന വദതി. യുത്തം താവ
സീലസതിഞാണാനം സംവരത്ഥോ പാളിയം തഥാ ആഗതത്താ, ഖന്തിവീരിയാനം പന
കമ്മന്തി ആഹ "തേസഞ്ചാ"തിആദി. തസ്സത്ഥോ - യദിപി "ഖമോ ഹോതി...പേ... സീതസ്സ
ഉപ്പന്നം കാമവിതക്കം നാധിവാസേതി"തിആദിനിദേസേ ഖന്തിവീരിയാനം
സംവരപരിയായോ നാഗതോ, ഉദേസേ പന സബ്ബാസവസംവരപരിയായന്തി
സംവരപരിയായേന ഗഹിതത്താ അത്ഥേവ തേസം സംവരഭാവോതി.

പുഞ്ചേ സീലസതിഞാണാനം പാഠന്തരേണ സംവരഭാവോ ദസ്സിതോതി ഇദാനി തം
ഇമിനാപി സുത്തേന ഗഹിതഭാവം ദസ്സേതും "അപിചാ"തിആദി വൃത്തം.
ഖന്തിവീരിയസംവരാ വൃത്തായേവ "ഖമോ ഹോതി സീതസ്സാ"തിആദിനാ (മം നിം ച.ചർ)
പാളിയാ ദസ്സനവസേന. "തഞ്ച അനാസനം, തഞ്ച അഗോചര"ന്തി അയം പന്നേത്ഥ
സീലസംവരോതി തഞ്ച "യമാരൂപേ"തിആദിനാ വൃത്തം അയുത്തം അനിയതവത്ഥുകം
രഹോ പടിച്ഛന്നാസനം, തഞ്ച യമാവൃത്തം അയുത്തം വേസിയാദിഗോചരം,
"പടിസൺഖായോനിസോ പരിവജ്ജേതി"തി ആഗതം യം പരിവജ്ജനം, അയം പന ഏതഥ
ഏതസ്ഥിം സുത്തേ ആഗതോ സീലസംവരോതി അത്ഥോ. അനാസനപരിവജ്ജനേണ ഹി
അനാചാരപരിവജ്ജനം വൃത്തം, അനാചാരാഗോചരപരിവജ്ജനം
ചാരിത്തസീലതായസീലസംവരോ. തഥാ ഹി ഭഗവതാ "പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ
വിഹരതീ"തി (വിഭം ൨൦൮) സീലസംവരവിഭജനേ ആചാരഗോചരസമ്പത്തിം ദസ്സേനേന
"അത്ഥി അനാചാരോ, അത്ഥി അഗോചരോ"തിആദിനാ (വിഭം ൨൧൩, ൨൧൪)

അനാചാരഗോചരാ വിഭജിതാ ദസ്സിതാ. ഇദഞ്ച ഏകദേശേന സമുദായനിർണ്ണയം ദർശ്വം സമുദൃപബുതനിർണ്ണയം വിയ.

സബുതമ പടിസങ്ഖാ ഞാണസംവരോതി ഏതമ “യോനിസോമനസികാരോ, പടിസങ്ഖാ ഞാണസംവരോ”തി വത്തഞ്ച . ന ഹി ദസ്സനപഹാതബുനിദേശേ പടിസങ്ഖാഗഹണം അത്ഥി, “യോനിസോ മനസി കരോതീ”തി പന വുത്തം. യോനിസോമനസികരണമ്പി അത്ഥമതോ പടിസങ്ഖാ ഞാണസംവരമേവാതി ഏവം പന അത്ഥേ ഗയ്ഹമാനേ യുത്തമേതം സിയാ. കേചി പന “യത്ഥ യത്ഥ ‘ഇധ പടിസങ്ഖാ യോനിസോ’തി ആഗതം , തം സബുതം സന്ധായ ‘സബുതമ പടിസങ്ഖാ ഞാണസംവരോ’തി വുത്ത”തി വദന്തി. തേസം മതേന “ഇദം ദുക്ഖന്തി യോനിസോ മനസി കരോതീ”തിആദികസ്സ ഞാണസംവരേന ച അസങ്ഗഹോ സിയാ, “ദസ്സനം പടിസേവനാ ഭാവനാ ച ഞാണസംവരോ”തി ച വചനം വിരുജ്ജേയ്യ, തസ്മാ വുത്തനയേനേവേതമ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. “സബുതമ പടിസങ്ഖാ ഞാണസംവരോ”തി ഇമിനാ സത്തസുപി റാനേസു യം ഞാണം, സോ ഞാണസംവരോതി പരിവജ്ജനാദിവസേന വുത്താ സീലാദയോ സീലസംവരാദയോതി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ. ഏവം സതി സംവരാനം സങ്കരോ വിയ ഹോതീതി തേ അസങ്കരതോ ദസ്സേതും “അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേനാ”തി വുത്തം പരിവജ്ജനവിസേസസംവരാധിവാസനവിനോദനാനം സീലസംവരാദിഭാവേന ഗഹിതത്താ, തമാ അഗ്ഗഹിതാനം ഗഹണേനാതി അത്ഥോ. തേ പന അഗ്ഗഹിതേ സരൂപതോ ദസ്സേന്തോ “ദസ്സനം പടിസേവനാ ഭാവനാ”തി ആഹ.

ഏതേന സീലസംവരാദിനാ കരണഭൂതേന, കാരണഭൂതേന വാ. ധമ്മാതി കുമലാകുമലധമ്മാ. സീലസംവരാദിനാ ഹി സഹജാതകോടിയാ, ഉപനിസ്സയകോടിയാ വാ പച്ചയഭൂതേന അനുപ്പന്നാ കുമലാ ധമ്മാ ഉപ്പത്തിം ഗച്ഛന്തി ഉപ്പജന്തി, തമാ അനിരുദ്ധാ അകുമലാ ധമ്മാ നിരോധം ഗച്ഛന്തി നിരുജ്ജന്തിതി അത്ഥോ. പാളിയം പന “അനുപ്പന്നാ ചേവ ആസവാ ന ഉപ്പജന്തി, ഉപ്പന്നാ ച ആസവാ പഹീയന്തി”തി അകുമലധമ്മാനം അനുപ്പാദപഹാനാതി ഏവ വുത്താനി, ന കുമലധമ്മാനം ഉപ്പാദാദയോതി? നയിദമേവം ദർശ്വം, “യോനിസോ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, മനസികരോതോ”തിആദിനാ കുമലധമ്മാനമ്പി ഉപ്പത്തി പകാസിതാവ ആസവസംവരണസ്സ പധാനഭാവേന ഗഹിതത്താ. തമാ ഹി പരിയോസാനേപി “യേ ആസവാ ദസ്സനാ പഹാതബ്ബാ, തേ ദസ്സനാ പഹീനാ ഹോന്തി”തിആദിനാ (മ് നിം ൧.൨൮) ആസവപ്പഹാനമേവ പധാനം കത്വാ നിഗമിതം.

൧൭. ജാനതോ പസ്സതോതി ഏതമ ദസ്സനമ്പി പഞ്ഞാചക്ഖുനാവ ദസ്സനം അധിപ്പേതം, ന മംസചക്ഖുനാ ദിബ്ബചക്ഖുനാ വാതി ആഹ “ഭേപി പദാനി ഏകത്ഥാനീ”തി. ഏവം സന്തേപിതി പദവയസ്സ ഏകത്ഥമേപി. ഞാണലക്ഖണന്തി ഞാണസ്സ സഭാവം, വിസയസ്സ യമാസഭാവാവബോധനന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ജാനനലക്ഖണഞ്ചി ഞാണ”തി. ഞാണപ്പഭാവന്തി ഞാണാനുഭാവം, ഞാണകിച്ചം വിസയോഭാസനന്തി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “ഞാണേന വിവദേ ധമ്മേ”തി. “ജാനതോ പസ്സതോ”തി ച ജാനനദസ്സനമുഖേന പുഗ്ഗലാധിടാനാ ദേസനാ പവത്താതി ആഹ “ഞാണലക്ഖണം ഞാണപ്പഭാവം ഉപാദായ പുഗ്ഗലം നിദിസതീ”തി. ജാനതോ പസ്സതോതി “യോനിസോ ച മനസികാരം അയോനിസോ ച മനസികാര”തി വക്ഖമാനത്താ യോനിസോമനസികാരവിസയജാനനം, അയോനിസോമനസികാരവിസയദസ്സനം. തഞ്ച ഖോ പന നേസം ആസവാനം ഖയുപായസഭാവസ്സ അധിപ്പേതത്താ ഉപ്പാദാനുപ്പാദനവസേന ന ആരമ്മണമത്തേനാതി അയമത്ഥോ യുത്തോതി ആഹ “യോനിസോമനസികാരം...പേ... അയമേതമ സാരോ”തി.

“ജാനതോ”തി വത്വാ ജാനനഞ്ച അനുസ്സവാകാരപടിവിതക്കമത്തവസേന ന ഇധാധിപ്പേതം, അഥ ഖോ രൂപാദി വിയ ചക്ഖുവിത്താണേന യോനിസോമനസികാരായോനിസോമനസികാരേ പച്ചക്ഖേ കത്വാ തേസം ഉപ്പാദവസേന ദസ്സനന്തി ഇമമത്ഥം വിഭാവേതും “പസ്സതോ”തി വുത്തന്തി ഏവം വാ ഏതമ അത്ഥോ ദർശ്വോ. അത്തത്ഥാപി ഹി “ഏവം ജാനതോ ഏവം പസ്സതോ (ഇതിവു് ൧൦൨), ജാനം ജാനാതി പസ്സം പസ്സതി (മ് നിം ൧.൨൦൩), ഏവം ജാനന്താ ഏവം പസ്സന്താ (മ് നിം ൧.൪൦൭), അജാനതം അപസ്സത”തി ച ആദിസു ഞാണകിച്ചസ്സ സാമത്തേവിസേസദീപനവസേനേതം പദവയം ആഗതന്തി. കേചിതി

അഭയഗിരിവാസിസാരസമാസാചരിയാ. തേ ഹി “സമാധിനാ ജാനതോ വിപസ്തനായ പസ്സതോ ജാനം ജാനാതി പസ്സം പസ്സതി, ഏവം ജാനനാ സമമോ, പസ്സനാ വിപസ്തനാ”തി ച ആദിനാ പപഞ്ചേന്തി. തേതി പപഞ്ചാ. ഇമസ്മിം അത്ഥേതി “ജാനതോ”തിആദിനയപ്പവത്തേ ഇമസ്മിം സുത്തപദഅത്ഥേ നിദ്ധാരിയമാനേ. ന യുജ്ജന്തി ജാനനദസ്സനാനം യോനിസോമനസികാരായോനിസോമനസികാരവിസയഭാവസ്സ പാളിയം വുത്തത്താ.

ആസവപ്പഹാനം ആസവാനം അച്ചന്തപ്പഹാനം. സോ പന നേസം അനുപാദോ സഞ്ചേന സഞ്ചം വീണതാ അഭാവോ ഏവാതി ആഹ “ആസവാനം അച്ചന്തവയമസമുപ്പാദം വീണാകാരം നത്ഥിഭാവ”ന്തി. ഉജ്ജമഗ്ഗാനുസാരിനോതി കിലേസവങ്കസ്സ കായവങ്കാദീനഞ്ച പഹാനേന ഉജ്ജഭൂതേ സവിപസ്സനേ ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേ അനുസ്സരന്തസ്സ. തദേവ ഹിസ്സ സിക്ഖനം. വയസ്മിം പഠമം ഞാണം. തതോ അഞ്ഞാ അനന്തരാതി വയസങ്ഖാതേ അഗ്ഗമഗ്ഗേ തപ്പരിയാപനമേവ ഞാണം പഠമം ഉപ്പജ്ജതി, തദനന്തരം പന അഞ്ഞം അരഹത്തന്തി. യദിപി ഗാമായം “വയസ്മിം”ഇച്ചേവ വുത്തം, സമുച്ഛേദവസേന പന ആസവേഹി വീണോതീതി മഗ്ഗോ വയോതി വുച്ചതീതി ആഹ “മഗ്ഗോ ആസവക്ഖയോതി വുത്തോ”തി. സമണോതി സമിതപാപോ അധിപ്പേതോ. സോ പന വീണാസവോ ഹോതീതി “ആസവാനം വയാ”തി ഇമസ്സ ഫലപരിയായതാ വുത്താ, നിപ്പരിയായേന പന ആസവക്ഖയോ മഗ്ഗോ, തേന പത്തഞ്ചതോ ഫലം. ഏതേനേവ നിബ്ബാനസ്സപി ആസവക്ഖയഭാവോ വുത്തോതി വേദിതഞ്ചോ.

“ജാനതോ പസ്സതോ”തി ജാനതോ ഏവ പസ്സതോ ഏവാതി ഏവമേത്ഥ നിയമോ ഇച്ഛിതോ, ന അഞ്ഞമാ വിസേസാഭാവതോ അനിട്ഠസാധനതോ ചാതി തസ്സ നിയമസ്സ ഫലം ദസ്സേതും “നോ അജാനതോ നോ അപസ്സതോ”തി വുത്തന്തി ആഹ “യോ പന ന ജാനാതി ന പസ്സതി, തസ്സ നേവ വദാമീതി അത്ഥോ”തി. ഇമിനാ ദൂരീകതായോനിസോമനസികാരോ ഇധാധിപ്പേതോ, യോനിസോമനസികാരോ ച ആസവക്ഖയസ്സ ഏകന്തികകാരണന്തി ദസ്സേതി. ഏതേനാതി “നോ അജാനതോ നോ അപസ്സതോ”തി വചനേന. തേ പടിക്ഖിത്താതി കേ പന തേതി? “ബാലേ ച പണ്ഡിതേ ച സന്ധാവിത്ഥാ സംസരിത്ഥാ ദുക്ഖസ്സന്തം കരിസ്സന്തി (ദീം നിം ൧.൧൬൮; മം നിം ൨.൨൨൮), അഹേതു അപച്ചയാ സത്താ വിസുജ്ജന്തീ”തി (ദീം നിം ൧.൧൬൮; മം നിം ൨.൨൨൯) ഏവമാദിവാദാ. തേസു ഹി കേചി അഭിജാതിസങ്കന്തിമത്തേന ഭവസങ്കന്തിമത്തേന ച സംസാരസുഖിം പടിജാനന്തി, അഞ്ഞേ ഇസ്സരപജാപതികാലാദിവസേന, തയിദം സഞ്ചം “സംസാരാദീഹി”തി ഏത്ഥേവ സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

പുരിമേന വാ പദദ്വയേനാതി “ജാനതോ, പസ്സതോ”തി ഇമിനാ പദദ്വയേന. ഉപായോ വുത്തോ “ആസവക്ഖയസ്സാ”തി അധികാരതോ വിഞ്ഞായതി. ഇമിനാതി “നോ അജാനതോ, നോ അപസ്സതോ”തി ഇമിനാ പദദ്വയേന. അനുപായോ ഏവ ഹി ആസവാനം വയസ്സ യദിദം യോനിസോ ച അയോനിസോ ച മനസികാരസ്സ അജാനനം അദസ്സനഞ്ച, തേന തഥത്തായ അപ്പടിപത്തിതോ മിച്ഛാപടിപത്തിതോ ച. നനു “പസ്സതോ”തി ഇമിനാ അയോനിസോമനസികാരോ യഥാ ന ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം ദസ്സനേ അധിപ്പേതേ പുരിമേനേവ അനുപായപടിസേയോ വുത്തോ ഹോതീതി? ന ഹോതി, അയോനിസോമനസികാരാനുപാദനസ്സപി ഉപായഭാവതോ സതിബലേന സംവുതചക്ഖുന്ദിയാദിതാ വിയ സമ്പജ്ഞബലേനേവ നിച്ചാദിവസേന അഭൂതജാനനാഭാവോ ഹോതീതി. തേനാഹ “സങ്ഖേപേന...പേ... ഹോതീ”തി. തത്ഥ സങ്ഖേപേനാതി സമാസേന, അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ച വിത്ഥാരം അകത്ഥാതി അത്ഥോ. ഞാണം...പേ... ദസ്സിതം ഹോതി “ജാനതോ”തിആദിനാ ഞാണസ്സേവ ഗഹിതത്താ. യദി ഏവം “സ്വായം സംവരോ”തിആദി കഥം നീയതീതി? ഞാണസ്സ പധാനഭാവദസ്സനത്ഥം ഏവമയം ദേസനാ കതാതി നായം ദോസോ, തഥാ അഞ്ഞത്ഥാപി “അരിയം വോ ഭിക്ഖവേ സമ്മാസമാധിം ദേസേസ്സാമി സഉപനിസം സപരിക്ഖാര”ന്തി (മം നിം ൩.൧൩൬) വിത്ഥാരോ.

ദബ്ബാതികോതി ദബ്ബരുപോ. സോ ഹി ദബ്ബാതി വുച്ചതി “ദബ്ബം വിനസ്സതി നാദബ്ബ”തിആദിസു. ദബ്ബാതികോ വാ സാരസഭാവോ, സാരുപ്പസീലാചാരോതി അത്ഥോ. യഥാഹ “ന ഖോ ദബ്ബ ദബ്ബാ ഏവം നിബ്ബേരേണീ”തി (പാരാഃ നവുർ, നന്മ; ചുളവ് മന്മ). വത്തസീസേ രത്ഥാതി വത്തം ഉത്തമങ്ഗം, ധൂരം വാ കത്ഥാ. യോ ഹി പരിസുദ്ധാജീവോ കാതും അജാനന്താനം സബ്രഹ്മചാരിനം, അത്തനോ വാ വാതാതപാദിപടിബാഹനത്ഥം ഛത്താദീനി കരോതി, സോ വത്തസീസേ രത്ഥാ കരോതി നാമ. പദോാനം ന ഹോതീതി ന വത്തബ്ബാ നാമകരണധമ്മഭാവേന ഉപനിസ്സയഭാവതോ. വുത്തഞ്ചി “യാനി താനി സബ്രഹ്മചാരിനം ഉച്ചാവചാനി കിച്ചകരണീയാനി, തത്ഥ ദക്ഖോ ഹോതീ”തിആദി (മം നിം ൧.൪൯൭).

ഉപായമനസികാരോതി കുസലധമ്മപ്പവത്തിയാ കാരണഭൂതോ മനസികാരോ. പഥമമനസികാരോതി തസ്സാ ഏവ മഗ്ഗഭൂതോ മനസികാരോ. അനിച്ഛാദീസു അനിച്ഛന്തിആദിനാതി അനിച്ഛദുക്ഖഅസുഭഅനത്തസഭാവേസു ധമ്മേസു “അനിച്ഛം ദുക്ഖം അസുഭം അനത്താ”തിആദിനാ ഏവ നയേന, അവിപരീതസഭാവേനാതി അത്ഥോ. സച്ചാനുലോമികേന വാതി സച്ചാഭിസമയസ്സ അനുലോമവസേന. ചിത്തസ്സ ആവട്ടനാതിആദിനാ ആവട്ടനായ പച്ചയഭൂതാ തതോ പുരിമുപ്പന്നാ മനോഭാരികാ കുസലജവനപ്പവത്തി ഫലവോഹാരേന തഥാ വുത്താ. തസ്സാ ഹി വസേന സാ കുസലുപ്പത്തിയാ ഉപനിസ്സയോ ഹോതി. ആവജ്ജനാ ഹി ഭവങ്ഗചിത്തം ആവട്ടയതീതി ആവട്ടനാ. അനു അനു ആവട്ടേതീതി അന്ധാവട്ടനാ. ഭവങ്ഗാരമ്മണതോ അത്തം ആഭുജതീതി ആഭോഗോ. സമന്നാഹരതീതി സമന്നാഹാരോ. തദേവാറമ്മണം അത്താനം അനുബന്ധിത്ഥാ ഉപ്പജ്ജമാനം മനസി കരോതി രപേതീതി മനസികാരോ. അയം വുച്ചതീതി അയം ഉപായപഥമമനസികാരലക്ഖണോ യോനിസോമനസികാരോ നാമ വുച്ചതി, യസ്സ വസേന പുഗ്ഗലോ ദുക്ഖാദീനി സച്ചാനി ആവജ്ജിതും സക്കോതി . അയോനിസോമനസികാരേ സച്ചപടികൂലേനാതി സച്ചാഭിസമയസ്സ അനനുലോമവസേന. സേസം യോനിസോമനസികാരേ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബം.

യുത്തിന്തി ഉപപത്തിസാധനയുത്തിം, ഹേതുന്തി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “യസ്ഥാ”തിആദി. ഏത്ഥാതി “അയോനിസോ ഭിക്ഖവേ...പേ... പഹീയന്തി”തി ഏതസ്ഥിം പാറേ. തത്ഥാതി വാക്യോപത്താസനം. കസ്ഥാ പനേത്ഥ അയമുദ്ദേശനിദ്ദേശോ പരിവത്തോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “യോനിസോ”തിആദി. തത്ഥ മനസികാരപദം ദിന്നം സാധാരണന്തി അധിപ്പായേന “യോനിസോ അയോനിസോതി ഇമേഹി താവ ദീഹി പദേഹീ”തി വുത്തം. യോനിസോതി ഹി യോനിസോമനസികാരോ, അയോനിസോതി ച അയോനിസോമനസികാരോ തത്ഥ അനുവത്തനതോ വക്ഖമാനത്താ ച. സതിപി അനത്ഥുപ്പത്തിസാമത്തേ ഭവാദീസു പുഗ്ഗലസ്സ ബഹുലിസാമത്തം ദസ്സേത്ഥാ തം പരിവത്തിത്ഥാ വിസേസദസ്സനത്തം നാവാദി ഉപമാത്തയഗ്ഗഹണം ദട്ഠബ്ബം. ചക്കയന്തം ആഹടഘടീയന്തന്തി വദന്തി.

അനുപ്പന്നാതി അനിബ്ബത്താ. ആരമ്മണവിസേസവസേന തസ്സ അനുപ്പത്തി വേദിതബ്ബാ, ന രൂപാരമ്മണാദിആരമ്മണസാമത്തേന, നാപി ആസവവസേന. തേനാഹ “അനനുഭൂതപുബ്ബം ആരമ്മണം...പേ... അത്തമാ ഹി അനമതഗ്ഗേ സംസാരേ അനുപ്പന്നാ നാമ ആസവാ ന സന്തി”തി. വത്ഥുന്തി സവിത്താണകാവിത്താണകപ്പഭേദം ആസവുപ്പത്തികാരണം. ആരമ്മണം ആരമ്മണപച്ചയഭൂതരൂപാദീനി . ഇദാനി ആസവവസേനപി അനുപ്പന്നപരിയായോ ലബ്ഭിതീതി ദസ്സേതും “അനുഭൂതപുബ്ബേപി”തിആദി വുത്തം. പകതിസുദ്ധിയാതി പുബ്ബചരിയതോ കിലേസദുരീഭാവസിദ്ധായ സുദ്ധിപകതിതായ. പാളിയാ ഉദിസനം ഉദ്ദേശോ, അത്ഥകഥനം പരിപുച്ഛാ. അജ്ജയനം പരിയത്തി, ചീവരസിബ്ബാദി നവകമ്മം, സമഥവിപസ്സന്നാനുയോഗോ യോനിസോമനസികാരോ. താദിസേനാതി യാദിസേന “മനുത്തവത്ഥു”തിമനസികാരാദിനാ കാമാസവാദയോ സമ്ഭവേയ്യും, താദിസേന. ആസവാനം വഡ്ഡി നാമ പരിയുടാനതിബ്ബതായ വേദിതബ്ബാ, സാ ച അഭിണ്ഹുപ്പത്തിയാ ബഹുലീകാരതോതി തേ ലദ്ധാസേവനാ ബഹുലഭാവം പത്താ മദുത്താ ഫരന്താ ഛാദേന്താ അന്ധാകാരം കരോന്താ അപരാപരം ഉപ്പജ്ജമാനാ ഏകസന്താനനയേന

“ഉപ്പന്നാ പവഡ്ഡന്തി”തി വുച്ചന്തി. തേന വുത്തം “പുനപ്പുനം ഉപ്പജമാനാ ഉപ്പന്നാ പവഡ്ഡന്തിതി വുച്ചന്തി”തി. ഇതോ അഞ്ഞമാതി ഇതോ അപരാപരുപ്പന്നാനം ഏകത്തഗുഹണതോ അഞ്ഞമാ വഡ്ഡി നാമ നന്മി ഖണികഭാവതോ.

സോ ച ജാനാതീതി യമ്മുദ്ധച്ചവിഗുഹാഭാവമാഹ. കാരകസ്തേവാതി യുത്തയോഗസ്തേവ. യസ്ത പനാതിആദിനാ അനുദേശികം കത്വാ വുത്തമത്ഥം പുരാതനസ്ത പുരിസാതിസയസ്ത പടിപത്തിദസ്തനേന പാകടരം കാതും “മണ്ഡലാരാമവാസീമഹാതിസ്തഭൂതത്ഥേരസ്ത വിയാ”തിആദി വുത്തം. തസ്ഹി സബ്രഹ്മചാരിനം ആയതിം തമാപടിപത്തികാരണം ഹോതി, യതോ ഏദിസം വത്സു വുച്ചതി. തസ്മിന്യേവാതി മണ്ഡലാരാമേയേവ. ആചരിയം ആപുച്ഛിത്വാതി അത്തനോ ഉദേശാചരിയം കമ്മട്ഠാനഗുഹണത്ഥം ഗന്തും ആപുച്ഛിത്വാ. ആചരിയം വന്ദിത്വാതി കമ്മട്ഠാനദായകം മഹാരകവിതത്ഥേരം വന്ദിത്വാ. ഉദേശമഗ്നതി യമാആരദ്ധം ഉദേശപബന്ധം. തദാ കിര മുഖപാഠേനേവ ബഹു ഏകജ്ഞം ഉദിസാപേത്വാ മനോസജ്ജായവസേന യമ്മം സജ്ജായന്തി. തത്ഥായം മേരോ പത്തവന്തായ ഉദേശം ഗണ്ഹന്താനം ഭിക്ഖുനം യോരയ്ഹോ, സോ “ഇദാനാഹം അനാഗാമീ, കിം മയ്ഹം ഉദേശേനാ”തി സങ്കോചം അനാപജ്ജിത്വാ ദുതിയദിവസേ ഉദേശകാലേ ആചരിയം ഉപസങ്കമി. “ഉപ്പന്നാ പഹീയന്തി”തി ഏത്ഥ ഉപ്പന്നസദിസാ “ഉപ്പന്നാ”തി വുത്താ, ന പച്ചുപ്പന്നാ. ന ഹി പച്ചുപ്പന്നേസു ആസവേസു മഗ്ഗേന പഹാനം സമഭവതീതി ആഹ “യേ പന...പേ... നന്മി”തി. വത്തമാനുപ്പന്നാ ഖണ്ണത്തയസമങ്ഗിനോ. തേസം പടിപത്തിയാ പഹാനം നന്മി ഉപ്പജനാരഹാനം പച്ചയഘാതേന അനുപ്പാദനമേവ തായ പഹാനന്തി.

൧൬. യദി ഏവം ദുതിയപദം കിമത്ഥിയന്തി? പദദ്വയഗുഹണം ആസവാന്നം ഉപ്പന്നാനുപ്പന്നഭാവസമഭവദസ്സനത്ഥഞ്ചേവ പഹായകവിഭാഗേന പഹാതബ്ബവിഭാഗദസ്സനത്ഥഞ്ച. തേനാഹ “ഇദമേവ പദം ഗഹേത്വാ”തി. അത്തന്വീതി ഞാണതോ അത്തന്വീ സതിസംവരാദിം. ദസ്സനാതി ഇദം ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനന്തി ദസ്സനേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനേന തദത്ഥം വിവരതി. ഏസ നയോതി തമേവത്ഥം അതിദിസതി. ദസ്സനേനാതി സോതാപത്തിമഗ്ഗേന. സോ ഹി പഠമം നിബ്ബാനദസ്സനതോ “ദസ്സന”ന്തി വുച്ചതി. യദിപി തം ഗോത്രഭു പഠമതരം പസ്സതി, ദിസാ പന കത്തബ്ബകിച്ചസ്സ കിലേസപ്പഹാനസ്സ അകരണതോ ന തം ദസ്സനന്തി വുച്ചതി. ആവജ്ജന്ഠാനിയത്ത്ഹി തം ഞാണം മഗ്ഗസ്സ, നിബ്ബാനാരമ്മണത്തസാമഞ്ജേന ചേതം വുത്തം, ന നിബ്ബാനപടിവിജ്ഞേന, തസ്മാ യമ്മചക്ഖു പുനപ്പുനം നിബ്ബത്തനേന ഭാവനം അപ്പത്തം ദസ്സനം നാമ, യമ്മചക്ഖുഞ്ച പരിഞ്ഞാദികിച്ചകരണവസേന ചതുസച്ചയമ്മദസ്സനം തദഭിസമയോതി നുത്ഥേത്ഥ ഗോത്രഭുസ്സ ദസ്സനഭാവപ്പത്തി . അയഞ്ച വിചാരോ പരതോ അട്ഠകമായമേവ (൧൦ നി൦ അട്ഠ൦ ൧൨൨) ആഗമിസ്സതി. സബ്ബത്ഥാതി “സംവരാ പഹാതബ്ബാ”തിആദിസു. സംവരാതി സംവരേന, “സംവരോ”തി ചേത്ഥ സതിസംവരോ വേദിതബ്ബോ. പടിസേവതി ഏതേനാതി പടിസേവനം, പച്ചയേസു ഇദമത്ഥികതാഞാണം. അധിവാസേതി ഖമതി ഏതായാതി അധിവാസനാ, സീതാദീനം ഖമനാകാരേന പവത്തോ അദോസോ, തപ്പധാനാ വാ ചത്താരോ കൂസലക്ഖണ്ഡാ. പരിവജ്ജേതി ഏതേനാതി പരിവജ്ജനം, വാളമിഗാദീനം പരിഹരണവസേന പവത്താ ചേതനാ, തമാപവത്താ വാ ചത്താരോ കൂസലക്ഖണ്ഡാ. കാമവിതക്കാദികേ വിനോദേതി വിതുദതി ഏതേനാതി വിനോദനം, കൂസലവീരിയം. പഠമമഗ്ഗേന ദിട്ഠേ ചതുസച്ചയമ്മേ ഭാവനാവസേന ഉപ്പജനതോ ഭാവനാ, സേസമഗ്ഗത്തയം. ന ഹി തം അദിട്ഠപുഞ്ചം കിഞ്ചി പസ്സതി, ഏവം ദസ്സനാദീനം വചനത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ദസ്സനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണാ

൧൭. കൂസലാകൂസലയമ്മേഹി ആലമ്ബിയമാനാപി ആരമ്മണ്ഡമ്മാ ആവജ്ജനമുഖേനേവ തബ്ഭാവം ഗച്ഛന്തിതി ദസ്സേന്തോ “മനസികരണീയേ”തി പദസ്സ “ആവജ്ജിതബ്ബേ”തി അത്ഥമാഹ. ഹിതസുഖാവഹഭാവേന മനസികരണം അരഹന്തിതി മനസികരണീയാ, തപ്പടിപക്ഖതോ അമനസികരണീയാതി ആഹ “അമനസികരണീയേതി തബ്ബിപരീതേ”തി. സേസപദേസുതി “മനസികരണീയേ യമ്മേ അപ്പജാനന്തോ”തിആദിസു.

യസ്മാ കുസലധമ്മേസുപി സുഭസുഖനിചാദിവസേന മനസികാരോ അസ്സാദനാദിഹേതുതായ സാവജ്ജോ അഹിതദുക്ഖാവഹോ അകുസലധമ്മേസുപി അനിചാദിവസേന മനസികാരോ നിബ്ബിദാദിഹേതുതായ അനവജ്ജോ ഹിതസുഖാവഹോ, തസ്മാ “യമ്മതോ നിയമോ നത്ഥീ”തി വത്ഥാ “ആകാരതോ പന അത്ഥീ”തി ആഹ.

വാ-സദോ യേഭൂയേന “മമം വാ ഹി ഭിക്ഖവേ (ദീ° നി° ൧.൫, ൬), ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവത്തതരോ വാ”തിആദീസു (മ° നി° ൧.൧൮൬; മ° നി° ൨.൧൯, ൧൦) വികപ്പമോ ദിട്ഠോ, ന സമുച്ചയമോതി തത്ഥ സമുച്ചയമേ പയോഗം ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം. ഏവഞ്ച കത്ഥാ സമുച്ചയത്ഥദീപകം പന്നേതം സുത്തപദം സമുദാഹരം.

കാമാസവോതി പഞ്ചകാമഗുണസഞ്ചാരേ കാമേ ആസവോ കാമാസവോ. തേനാഹ “പഞ്ചകാമഗുണികോ രാഗോ”തി. ഭവാസവം പന റപേത്ഥാ സഞ്ചോ ലോഭോ കാമാസവോതി യുത്തം സിയാ. രൂപാരൂപഭവേതി കമ്മുപപത്തിഭേദതോ ദുവിധേപി രൂപാരൂപഭവേ ഛന്ദരാഗോ. ത്യാനനികന്തിതി ത്യാനസ്സാദോ. “സുന്ദരമിദം റാനം നിച്ചം യുവ”തിആദിനാ അസ്സാദേന്തസ്സ ഉപ്പജ്ജമാനോ സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിസഹഗതോ രാഗോ ഭവേ ആസവോതി ഭവാസവോ. ഏവന്തി സബ്ബദിട്ഠിനം സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിസഞ്ജഗഹതോ ഭവാസവേനേവ ദിട്ഠാസവോ ഗഹിതോ തംസഹഗതരാഗതായാതി അധിപ്പായോ. അപരേ പന “ദിട്ഠാസവോ അവിജ്ജാസവേന ച സഞ്ജഗഹിതോ”തി വദന്തി. ഏത്ഥ ച “ഭവാസവോ ചതുസു ദിട്ഠിഗതവിപ്പയുത്തലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പജ്ജതി”തി (യ° സ° ൧൪൬൫) വചനതോ ദിട്ഠിസമ്പയുത്തരാഗസ്സ ഭവാസവഭാവോ വിചാരേതഞ്ചോ, അഥ “കാമസഹഗതാ സത്താമനസികാരാ”തിആദീസു (സം° നി° ൪.൩൩൨) വിയ ആരമ്മണകരണമോ സഹഗതമോ, ഏവം സതി ഭവാസവേ ദിട്ഠാസവസ്സ സമോധാനഗമനം കതം ന സിയാ. ന ഹി തമ്പയോഗതബ്ഭാവാദികേ അസതി തംസഞ്ജഗഹോ യുത്തോ, തസ്മാ യഥാവുത്തപാളിം അനുസാരേന ദിട്ഠിഗതസമ്പയുത്തലോഭോപി കാമാസവോതി യുത്തം സിയാ. ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികദുക്ഖാനഞ്ജഹി കാരണഭൂതാ കാമാസവാദയോപി ദ്വിധാ വുത്താ.

അഭിധമ്മേ (യ° സ° ൧൧൦൩) ച കാമാസവനിദേശേ “കാമേസുതി കാമരാഗദിട്ഠിരാഗാദീനം ആരമ്മണഭൂതേസു തേഭൂമകേസു വത്ഥുകാമേസു”തി അത്ഥോ സമ്ഭവതി. തത്ഥ ഹി ഉപ്പജ്ജമാനാ സാ തഞ്ജാ സഞ്ചാപി ന കാമച്ഛന്ദാദിനാമം ന ലഭതിതി. യദി പന ലോഭോ കാമാസവഭവാസവവിനിമുത്തോപി സിയാ, സോ യദാ ദിട്ഠിഗതവിപ്പയുത്തേസു ചിത്തേസു ഉപ്പജ്ജതി, തദാ തേന സമ്പയുത്തോ അവിജ്ജാസവോ ആസവവിപ്പയുത്തോതി ദോമനസ്സവിചികിച്ഛുദ്ധചസമ്പയുത്തസ്സ വിയ തസ്സപി ആസവവിപ്പയുത്തതാ വത്തഞ്ചാ സിയാ “ചതുസു ദിട്ഠിഗതവിപ്പയുത്തലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പന്നോ മോഹോ സിയാ ആസവസമ്പയുത്തോ, സിയാ ആസവവിപ്പയുത്തോ”തി. “കാമാസവോ അട്ഠസു ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പജ്ജതി”തി (യ° സ° ൧൪൬൫), “കാമാസവം പടിച്ച ദിട്ഠാസവോ അവിജ്ജാസവോ”തി (പട്ഠാ° ൩.൩.൧൦൯) ച വചനതോ ദിട്ഠിസഹഗതരാഗോ കാമാസവോ ന ഹോതീതി ന സക്കാ വത്തും. കിഞ്ച അഭിജ്ജാകാമരാഗാനം വിസേസോ ആസവദ്വയഏകാസവഭാവോ സിയാ, ന അഭിജ്ജായ ച നോആസവഭാവോതി നോആസവലോഭസ്സ സബ്ഭാവോ വിചാരേതഞ്ചോ. ന ഹി അത്ഥി അഭിധമ്മേ “ആസവോ ച നോആസവോ ച യമ്മാ ആസവസ്സ യമ്മസ്സ ആസവസ്സ ച നോആസവസ്സ ച യമ്മസ്സ ഹേതുപച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൩.൩.൧൬-൧൭) സത്തമോ നവമോ ച പഞ്ഠഹോ. ഗണനായഞ്ച “ഹേതുയാ സത്താ”തി (പട്ഠാ° ൩.൩.൪൦) വുത്തം, നോ “നവാ”തി. ദിട്ഠിസമ്പയുത്തേ പന ലോഭേ നോആസവേ വിജ്ജമാനേ സത്തമനവമാപി പഞ്ഠാ വിസ്സജ്ജനം ലഭേയ്യം, ഗണനായ ച “ഹേതുയാ നവാ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ, ന പന വുത്തം. ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തേ ച ലോഭേ നോആസവേ വിജ്ജമാനേ വത്തഞ്ചം വുത്തമേവ. യസ്മാ പന സുത്തന്തദേസനാ നാമ പരിയായകമാ, ന അഭിധമ്മദേസനാ വിയ നിപ്പരിയായകമാ, തസ്മാ ബലവകാമരാഗസ്സേവ കാമാസവം ദസ്സേതും “കാമാസവോതി പഞ്ചകാമഗുണികോ രാഗോ”തി വുത്തം, തഥാ ഭവാഭിനന്ദനന്തി.

സാമന്തേന ഭവാസവോ ദിട്ഠാസവം അന്തോഗ്യം കത്വാ ഇയ തയോ ഏവ ആസവാ വുത്താതി തസ്സ തദന്തോഗ്യതം ദസ്സേതും “ഏവം ദിട്ഠാസവോ”തിആദി വുത്തം. തമാ ഹി വക്ഖതി ഭവാസവസ്സ അനിമിത്തവിമോക്ഖപടിപക്ഖതം. ചതുസു സച്ചേസു അത്താണന്തി ഇദം സുത്തന്തന്തയം നിസ്സായ വുത്തം. സുത്തന്തസംവണ്ണനാ ഹേസാതി, തദന്തോഗ്യത്താ വാ പുബ്ബന്താദിനം. യമാ അത്ഥതോ കാമാസവാദയോ വവത്ഥാപിതാ, തമാ നേസം ഉപ്പാദവഡ്ഢിയോ ദസ്സേന്തോ “കാമഗുണേ”തിആദിമാഹ. അസ്സാദതോ മനസി കരോതോതി “സുഭസുഖാ”തിആദിനാ അസ്സാദനവസേന മനസി കരോന്തസ്സ.

ചതുവിപല്ലാസപദട്ഠാനഭാവേനാതി സുഭസത്താദിനം വത്ഥുഭാവേന. വുത്തന്തയപച്ചനീകതോതി “കാമാ നാമേതേ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമയമ്മാ”തിആദിനാ കാമഗുണേസു ആദിനവദസ്സനപുബ്ബകണേക്ഖമ്മപടിപത്തിയാ ഛന്ദരാഗം വിക്ഖമ്ഭയതോ സമുച്ഛിദന്തസ്സ ച അനുപ്പന്നോ ച കാമാസവോ ന ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നോ ച പഹീയതി. തമാ മഹഗുതയമ്മേസു ചേവ സകലതേഭുമകയമ്മേസു ച ആദിനവദസ്സനപുബ്ബകഅനിച്ഛാദിമനസികാരവസേന നിസ്സരണപടിപത്തിയാ അനുപ്പന്നാ ച ഭവാസവഅവിജ്ജാസവാ ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ ച പഹീയന്തിതി ഏവം തണ്ഹാപക്ഖേ വുത്തസ്സ നയസ്സ പടിപക്ഖതോ സുക്കപക്ഖേ വിത്ഥാരോ വേദിതബ്ബോ.

തയോ ഏവാതി അഭിധമ്മേ വിയ “ചത്താരോ”തി അവത്ഥാ കസ്മാ തയോ ഏവ ആസവാ ഇയ ഇമിസ്സം ദസ്സനാപഹാതബ്ബകമായം വുത്താ? തത്ഥ കാമാസവസ്സ തണ്ഹാപണിധിഭാവതോ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖപടിപക്ഖതോ വേദിതബ്ബോ. ഭവേസു നിച്ഛഗ്ഗാഹാനുസാരതോ യേഭൂയുതോ ഭവരാഗസമ്പത്തിതോ ഭവാസവസ്സ അനിമിത്തവിമോക്ഖപടിപക്ഖതാ, ഭവദിട്ഠിയാ പന ഭവാസവഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, അനത്തസത്തായ ഞാണാനുഭാവസിദ്ധിതോ അവിജ്ജാസവസ്സ സുത്തതവിമോക്ഖപടിപക്ഖതാ. ഏത്ഥാതി ഏതിസ്സം ആസവകമായം. വണ്ണിതന്തി കമിതം. അഭേദതോതി സാമന്തേതോ.

൧൮. കാമാസവാദിനന്തി മനുസ്സലോകദേവലോകഗമനീയാനം കാമാസവാദിനം. നിരയാദിഗമനീയാ പന കാമാസവാദയോ “ദസ്സനാ പഹാതബ്ബേ ആസവേ”തി ഏത്ഥേവ സമാരുഹ്ഠാ. അഥ വാ യദഗ്ഗേന സോ പുഗ്ഗലോദസ്സനാപഹാതബ്ബാനം ആസവാനം അധിട്ഠാനം, തദഗ്ഗേന കാമാസവാദിനന്തി അധിട്ഠാനം. ന ഹി സമത്താഭേദേന വത്ഥുഭേദോ അത്ഥിതി ദസ്സേതും “ഏത്താവതാ”തിആദി വുത്തം. തേനേവാഹ “സാമന്തേതോ വുത്താന”ന്തി. കസ്മാ പനേത്ഥ ദസ്സനാപഹാതബ്ബേസു ആസവേസു ദസ്സേതബ്ബേസു “അഹോസിം നു ഖോ അഹ”ന്തിആദിനാ വിചികിച്ഛാ ദസ്സിതാതി ആഹ “വിചികിച്ഛാസീസേന ചേത്ഥാ”തിആദി. ഏവന്തി യമാ സോളസവത്ഥുകാ വിചികിച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം അയോനിസോമനസികാരോതി.

വിജ്ജമാനതം അവിജ്ജമാനതഞ്ചാതി (സം° നി° ടീ° ൨.൨.൨൦) സസ്സതാസകം നിസ്സായ “അഹോസിം നു ഖോ അഹമതീതമദ്ധാന”ന്തി അതീതേ അത്തനോ വിജ്ജമാനതം, അധിച്ചസമുപ്പത്തിആസകം നിസ്സായ “യതോ പഭുതി അഹം, തതോ പുബ്ബേ ന നു ഖോ അഹോസി”ന്തി അതീതേ അത്തനോ അവിജ്ജമാനതഞ്ച കണ്ഠതി. കസ്മാ? വിചികിച്ഛായ ആകാരദ്വയാവലമ്ബനതോ. തസ്സാ പന അതീതവത്ഥുതായ ഗഹിതത്താ സസ്സതാധിച്ചസമുപ്പത്തിആകാരനിസ്സയതാ ദസ്സിതാ. ഏവം ആസപ്പനപരിസപ്പനാപവത്തികം കത്ഥചിപി അപ്പടിവത്തിഹേതുഭൂതം വിചികിച്ഛം കസ്മാ ഉപ്പാദേതീതി ന ചോദേതബ്ബമേതന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “കിം കാരണന്തി ന വത്തബ്ബ”ന്തി. സ്വേവ പുമുജ്ജനഭാവോ ഏവ. യദി ഏവം തസ്സ അയോനിസോമനസികാരേനേവ ഭവിതബ്ബന്തി ആപന്നന്തി ആഹ “നനു ച പുമുജ്ജനോപി യോനിസോ മനസി കരോതീ”തി. തത്ഥാതി യോനിസോമനസികരണേ.

ജാതിലിങ്ഗുപപത്തിയോതി ഖത്തിയബ്രാഹ്മണാദിജാതിം ഗഹട്ഠപബ്ബജിതാദിലിങ്ഗം ദേവമനുസ്സാദിഉപപത്തിഞ്ച. നിസ്സായാതി ഉപാദായ.

തസ്ഥിം കാലേ സത്താനം മജ്ജിമപ്പമാണം, തേന യുത്തോ പമാണികോ, തദഭാവതോ, തതോ അതീതഭാവതോ വാ അപ്പമാണികോ വേദിതബ്ബോ. കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ.

തേ ഹി “കഥം നു ഖോതി ഇസ്സരേന വാ ബ്രഹ്മുനാ വാ പുബ്ബകത്തേന വാ അഹേതുതോ വാ നിബ്ബത്തോതി ചിന്തേതീ”തി ആഹു. തേന വുത്തം “ഹേതുതോ കങ്ഖതീതി വദന്തീ”തി. അഹേതുതോ നിബ്ബത്തികങ്ഖാപി ഹി ഹേതുപരാമസനമേവാതി.

പരമ്പരന്തി പുബ്ബാപരപ്പവത്തിം. അദ്ധാനന്തി കാലാധിവചനം, തഞ്ച ഭുജമത്ഥേ ഉപയോഗവചനം ദട്ഠം.

വിജ്ഞാനതം അവിജ്ഞാനതഞ്ചാതി സസ്സതാസങ്കം നിസ്സായ “ഭവിസ്സാമി നു ഖോ അഹമനാഗതമദ്ധാന”ന്തി അനാഗതേ അത്തനോ വിജ്ഞാനതം, ഉച്ഛേദാസങ്കം നിസ്സായ “യസ്മിഞ്ച അത്തഭാവേ അഹം, തതോ പരം ന നു ഖോ ഭവിസ്സാമീ”തി അനാഗതേ അത്തനോ അവിജ്ഞാനതഞ്ച കങ്ഖതീതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന യോജേതഞ്ചം.

പച്ചുപ്പന്നമദ്ധാനന്തി അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ “പടിസന്ധിം ആദിം കത്വാ”തിആദി വുത്തം. “ഇദം കഥം ഇദം കഥ”ന്തി പവത്തനതോ കഥംകഥാ, വിചികിച്ഛാ, സാ അസ്സ അത്ഥിതി കഥംകഥിതി ആഹ “വിചികിച്ഛോ ഹോതീ”തി. കാ ഏതഥ ചിന്താ, ഉമ്മത്തകോ വിയ ഹി ബാലപുരുഷജനോതി പടികച്ചേവ വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. തം മഹാമാതായ പുത്തം. മുണ്ഡേസുന്തി മുണ്ഡേന അനിച്ഛന്തം ജാഗരണകാലേ ന സക്കാതി സുത്തം മുണ്ഡേസും കുലധമ്മതായ യഥാ തം ഏകച്ചേ കുലതാപസാ, രാജഭയേനാതി ച വദന്തി.

സീതിഭൂതന്തി ഇദം മധുരകഭാവപ്പത്തിയാ കാരണവചനം. “സേതിഭൂത”ന്തിപി പാറോ, ഉദകേ ചിരട്ഠാനേന സേതഭാവം പത്തന്തി അത്ഥോ.

അത്തനോ വത്തിയഭാവം കങ്ഖതീ കണ്ണോ വിയ സൂതപുത്തസഞ്ചി. ജാതിയാ വിഭാവിയമാനായ “അഹ”ന്തി തസ്സ അത്തനോ പരാമസനം സന്ധായാഹ “ഏവഞ്ചി സിയാ കങ്ഖാ”തി. മനുസ്സാപി ച രാജാനോ വിയാതി മനുസ്സാപി കേചി ഏകച്ചേ രാജാനോ വിയാതി അധിപ്പായോ.

വുത്തനയമേവ “സന്ധാനാകാരം നിസ്സായാ”തിആദിനാ. ഏതഥാതി “കഥം നു ഖോസ്മീ”തി പദേ. അബ്ഭന്തരേ ജീവോതി പരപരികപ്പിതം അന്തരത്താനം വദതി. സോളസംസാദിനന്തി ആദി-സദേന സരീര-പരിമാണ-പരിമണ്ഡല-അങ്ഗുട്ഠയവപരമാണ്ഡ-പരിമാണതാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

“സത്തപഞ്ഞത്തി ജീവവിസയാ”തി ദിട്ഠിഗതികാനം മതിമത്തം, പരമത്ഥതോ പന സാ അത്തഭാവവിസയാവാതി ആഹ “അത്തഭാവസ്സ ആഗതിഗതിട്ഠാന”ന്തി, യതായം ആഗതോ, യത്ഥ ച ഗമിസ്സതി, തം റാനന്തി അത്ഥോ.

൧൯. യഥാ അയം വിചികിച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതീതി അയം വുത്തപ്പഭേദാ വിചികിച്ഛാ യഥാ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം അയോനിസോ മനസി കരോതോ. ഏതേന വിചികിച്ഛായ അത്താഭിനിവേസസന്നിസ്സയതമാഹ. യഥാ ഹി വിചികിച്ഛാ അത്താഭിനിവേസം നിസ്സായ പവത്തതി, യതോ സാ സസ്സതാധിച്ചസമുപ്പത്തിസസ്സതുച്ഛേദാകാരാവലമ്ബിനീ വുത്താ, ഏവം അത്താഭിനിവേസോപി തം നിസ്സായ പവത്തതി “അഹോസിം നു ഖോ അഹ”ന്തിആദിനാ അന്തോഗധാഹംകാരസ്സ കഥംകഥിഭാവസ്സ അത്തഗ്ഗാഹസന്നിസ്സയഭാവതോ. തേനേവാഹ “സവിചികിച്ഛസ്സ അയോനിസോമനസികാരസ്സ മാമഗതത്താ”തി. വികപ്പത്ഥോതി അനിയമത്ഥോ. “അഞ്ഞതരാ ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഹി വുത്തം. സുട്ഠ ദള്ഹഭാവേനാതി അഭിനിവേസസ്സ അതിവിയ മാമഗതഭാവേന. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്മിം ഭവേ. പച്ചുപ്പന്നമേവാതി അവധാരണേന അനാഗതേ അത്ഥിഭാവം നിവത്തേതി, ന അതീതേ തത്ഥപി സതി അത്ഥിതായ ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹസ്സ സബ്ഭാവതോ. അതീതേ ഏവ നത്ഥി, ന അനാഗതേപിതി അധിപ്പായോ.

സഞ്ചാക്ഖന്ധസീസേനാതി സഞ്ചാക്ഖന്ധപമുഖേന, സഞ്ചാക്ഖന്ധം പമുഖം കത്വാതി അത്ഥോ. ഖണ്ഡേതി പഞ്ചപി ഖണ്ഡേ. അത്താതിഗഹേത്വാതി “സഞ്ചാനനസഭാവോ മേ

അത്താ"തി അഭിനിവിസ്സു. പകാസേതഞ്ചം വത്സം വിയ, അത്താനമ്പി പകാസേനോ പദീപോ വിയ, സഞ്ജാനിതഞ്ചം നീലാദിആരമ്മണം വിയ അത്താനമ്പി സഞ്ജാനാതിതി ഏവംദിട്ഠിതോപി ദിട്ഠിഗതിതോ ഹോതീതി വുത്തം "അത്തനാവ അത്താനം സഞ്ജാനാമീ"തി. സ്വായമത്ഥോ സഞ്ചം തദഞ്ചതരയമ്മേ ച "അത്താ അനത്താ"തി ച ഗഹണവസേന ഹോതീതി വുത്തം "സഞ്ചാക്ഖണ്ഡസീസേനാ"തിആദി. ഏതഥ ച ഖണ്ഡവിനിമുത്തോ അത്താതി ഗണ്ഹതോ സസ്സതദിട്ഠി, ഖണ്ഡം പന "അത്താ"തി ഗണ്ഹതോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിതി ആഹ "സഞ്ചാപി സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിയോവാ"തി.

അഭിനിവേസാകാരാതി വിപരിയേസാകാരാ. വദതീതി ഇമിനാ കാരകവേദകസത്താനം ഹിതസുഖാവബോധനസമത്ഥതം അത്തനോ ദീപേതി. തേനാഹ "വചികമ്മസ്സ കാരകോ"തി. വേദേതീതി വേദിയോ, വേദിയോവ വേദേയോ. ഞ്ഞദിസാനഞ്ചി പദാനം ബഹുലാ കത്തുസാധനതം സദുസത്ഥവിദു മഞ്ഞന്തി. ഉപ്പാദവതോ ഏകന്തേനേവ വയോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ, സതി ച ഉദയഞ്ചയത്തേ നേവ നിചുതാതി "നിച്ഛോ"തി വദന്തസ്സ അധിപ്പായം വിവരന്തോ ആഹ "ഉപ്പാദവയരഹിതോ"തി. സാരഭൂതോതി നിചുതായ ഏവ സാരഭാവോ. സഞ്ചകാലികോതി സഞ്ചസ്ഥിം കാലേ വിജ്ജമാനോ. പകതിഭാവന്തി സഭാവഭൂതം പകതിം, "വദോ"തിആദിനാ വാ വുത്തം പകതിസഞ്ചാതം സഭാവം. സസ്സതിസമന്തി സസ്സതിയാ സമം സസ്സതിസമം, മാവരം നിചുകാലന്തി അത്ഥോ. തഥേവ റസ്സതീതി യേനാകാരേന പുഞ്ചേ അട്ഠാസി, ഏതരഹി തിട്ഠന്തി, തഥേവ തേനാകാരേന അനാഗതേപി റസ്സതീതി അത്ഥോ.

പച്ചക്ഖണിദസ്സനം ഇദം-സദുസ്സ ആസന്നപച്ചക്ഖഭാവം കത്വാ. ദിട്ഠിയേവ ദിട്ഠിഗതന്തി ഗത-സദുസ്സ പദവധ്വനമത്തതം ആഹ. ദിട്ഠിസുഗതന്തി മിച്ഛാദിട്ഠിസു പരിയാപന്നന്തി അത്ഥോ. തേനേവാഹ "ഭാസട്ഠിദിട്ഠിഅന്തോഗധത്താ"തി. ദിട്ഠിയാ ഗമനമത്തന്തി ദിട്ഠിയാ ഗഹണമത്തം. യഥാ പന പഞ്ചതജലവിദുഗ്ഗാനി ദുന്നിഗ്ഗമനാനി, ഏവം ദിട്ഠിഗ്ഗാഹോപിതി ആഹ "ദുന്നിഗ്ഗമനട്ഠേന ഗഹന്"ന്തി. തം നാമ ഉദകം, തം ഗഹേത്വാ തം അതിക്കമിതഞ്ചതോ കന്താരോ, നിരുദകവനം, തം പവനന്തിപി വുച്ചതി. അഞ്ചോ പന അരഞ്ചപദേസോ ദുരതിക്കമനട്ഠേന കന്താരോ വിയാതി, ഏവം ദിട്ഠിപിതി ആഹ "ദുരതിക്കമനട്ഠേനാ"തിആദി. വിനിവിജ്ജന്തം വിതുദനം. വിലോമനം വിപരിണാമഭാവോ. അനവട്ഠിതസഭാവതായ വിചലിതം വിപ്ഫന്ദിതന്തി ആഹ "കദാചീ"തിആദി. അന്ദുബന്ധനാദി വിയ നിസ്സരിതും അപ്പദാനവസേന അസേരിഭാവകരണം ബന്ധനട്ഠോ, കിലേസകമ്മവിപാകവട്ടാനം പച്ചയഭാവേന ദുരഗതമ്പി ആകഡ്ഢിത്വാ സംയോജനം സംയോജനട്ഠോ, ദിട്ഠിപി തഥാരുപാതി വുത്തം "ദിട്ഠിസംയോജന"ന്തി. ബന്ധനത്ഥം ദസ്സേന്തോ കിച്ചസിദ്ധിയാതി അധിപ്പായോ. തേനേവാഹ "ദിട്ഠിസംയോജനേന...പേ... മുച്ചതി"തി. തഥ ഏതേഹിതി ഇമിനാ ജാതിആദിദുക്ഖസ്സ പച്ചയഭാവമാഹ. ജാതിആദികേ ദുക്ഖധമ്മേ സരൂപതോ ദസ്സേത്വാപി "ന പരിമുച്ചതി ദുക്ഖസ്ഥാ"തി വദന്തേന ഭഗവതാ ദിട്ഠിസംയോജനം നാമ സഞ്ചാനത്ഥകരം മഹാസാവജ്ജം സഞ്ചസ്സപി ദുക്ഖസ്സ മൂലഭൂതന്തി അയമത്ഥോ വിഭാവിതോതി ദസ്സേതും "കിം വാ ബഹുനാ, സകലവട്ടദുക്ഖതോപി ന മുച്ചതി"തി വുത്തം.

൨൦. നനു ചേത്ഥ ദിട്ഠിസംയോജനദസ്സനേന സീലഞ്ചതപരാമാസോപി ദസ്സേതഞ്ചോ, ഏവഞ്ചി ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചാ ആസവാ അനവസേസതോ ദസ്സിതാ ഹോന്തീതി ചോദനം സന്ധായാഹ "യസ്ഥാ"തിആദി. സീലഞ്ചതപരാമാസോ കാമാസവാദിഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതോ ഹോതി കാമാസവാദിഹേതുകത്താ തസ്സ. അപ്പഹിനകാമരാഗാദികോ ഹി കാമസുഖത്ഥം വാ ഭവസുഖത്ഥം വാ ഏവം ഭവവിസുദ്ധി ഹോതീതി സീലഞ്ചതാനി പരാമസന്തി, "ഇമിനാഹം സീലേന വാ വതേന വാ തപേന വാ ബ്രഹ്മചരിയേന വാ ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവഞ്ചതരോ വാ"തി (മ° നി° ൧.൧൮൩; മ° നി° ൨.൧൯), "തഥ നിച്ഛോ യുവോ സസ്സതോ അവിപരിണാമധമ്മോ സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സാമീ"തി (മ° നി° ൧.൧൯), "സീലേന സുദ്ധി വതേന സുദ്ധി സീലഞ്ചതേന സുദ്ധി"തി (ധ° സ° ൧൨൨൨) ച സുത്തേവുത്തം സീലഞ്ചതം പരാമസന്തി. തഥ ഭവസുഖഭവവിസുദ്ധിഅത്ഥന്തി ഭവസുഖത്ഥഞ്ച ഭവവിസുദ്ധിഅത്ഥഞ്ച. തസ്സ ഗഹിതത്താതി സീലഞ്ചതപരാമാസസ്സ ദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന ഗഹിതത്താ യഥാ "ദിട്ഠിഗതാനം പഹാനായാ"തിആദിസു (ധ° സ° ൨൧൧).

തേസന്തി ദസ്തനപഹാതബ്ബാനം. ദസ്സേതും പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ദേസനായ. തബ്ബിപരീതസ്സാതി യോനിസോമനസികരോതോ കല്യാണപുമുജ്ജനസ്സ.

തസ്സാതി “സുതവാ”തിആഭിപാഠസ്സ. താവാതി “സുതവാ”തി ഇതോ പട്ഠായ യാവ “സോ ഇദം ദുക്ഖ”ന്തി പദം, താവ ഇമം പദം അവധിം കത്വാതി അത്ഥോ. ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനാതി അരിയസപ്പുരിസ-അരിയധമ്മ-സപ്പുരിസധമ്മ-മനസികരണീയ-അമനസികരണീയപദാനം യമാക്കമം മൂലപരിയായേ ഇധ ഗഹേത്വാ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി സമ്ബന്ധോ. വുത്തപച്ചനീകതോതി “സുതവാ അരിയസാവകോ, അരിയാനം ദസ്സാവി, സപ്പുരിസാനം ദസ്സാവി”തി ഏതേസം പദാനം സബ്ബാകാരേന വുത്തവിപരീതതോ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, കോവിദവിനീതപദാനം പന ന സബ്ബപ്പകാരേന വുത്തവിപരീതതോ. അരഹാ ഹി നിപ്പരിയായേന അരിയധമ്മേ കോവിദോ അരിയധമ്മേ സുവിനീതോ ച നാമ. തേനാഹ “പച്ചനീകതോ ച സബ്ബാകാരേന...പേ... അരിയസാവകോതി വേദിതബ്ബോ”തി. സബ്ബാരൂപേക്ഖാണാണം സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാ. കേചി പന “ഭങ്ഗണാണതോ പട്ഠായ സിഖാപത്തവിപസ്സനാ”തി വദന്തി, തദയുത്തം . തദനുരൂപേന അത്ഥേനാതി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അനുരൂപേന അരിയട്ഠേന, ന പടിവേധവസേനാതി അധിപ്പായോ. കല്യാണപുമുജ്ജനോ ഹി അയം. യഥാ ചസ്സ “യോപി കല്യാണപുമുജ്ജനോ”തി ആരഭിത്വാ “സോപി വുച്ചതി സിക്ഖതീതി സേക്ഖോ”തി പരിയായേന സേക്ഖസുത്തേ (സം നി ൫.൧൩) സേക്ഖഭാവോ വുത്തോ, ഏവം ഇധ അരിയസാവകഭാവോ വുത്തോ. വുട്ഠാനഗാമിനീവിപസ്സനാലക്ഖണേഹി യേ അരിയസപ്പുരിസധമ്മവിനയസബ്ബാതാ ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ തിസ്സോ സിക്ഖാ ഏവ വാ സമ്ഭവന്തി, തേസം വസേന ഇമസ്സ അരിയസാവകാദിഭാവോ വുത്തോ . തേനാഹ “തദനുരൂപേന അത്ഥേനാ”തി. അരിയസ്സ സാവകോതി വാ അരിയസാവകത്ഥേന ഏവ വുത്തോ യഥാ “അഗമാ രാജഗഹം ബുദ്ധോ”തി (സു ൩. ൪൧൦). സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാഗൃഹണഞ്ചേത്ഥ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ അനിവത്തിപടിപദായം റിതസ്സ ഗഹണത്ഥന്തി യഥാവുത്താ അത്ഥസംവണ്ണനാ സുട്ഠുതരം യുജ്ജതേവ.

൨൧. യഥാ ധാതുമുഖേന വിപസ്സനം അഭിനിവിട്ഠോ ധാതുകമ്മട്ഠാനികോ ആയതനാദിമുഖേന അഭിനിവിട്ഠോ ആയതനാദികമ്മട്ഠാനികോ, ഏവം സച്ചമുഖേന അഭിനിവിട്ഠോതി വുത്തം “ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനികോ”തി. ചതുരോഘനിത്ഥരണത്ഥികേഹി കാതബ്ബതോ കമ്മം, ഭാവനാ. കമ്മമേവ വിസേസാധിഗമസ്സ റാനം കാരണന്തി, കമ്മേ വാ യഥാവുത്തനട്ഠേന റാനം അവട്ഠാനം ഭാവനാരമ്ഭോകമ്മട്ഠാനം, തദേവ ചതുസച്ചമുഖേന പവത്തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനികോ. ഉഭയം നപ്പവത്തതി ഏത്ഥാതി അപ്പവത്തി. ഉഗ്ഗഹിതചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനോതി ച ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം പാളിതോ അത്ഥതോ ച ഉഗ്ഗഹേത്വാ മനസികാരയോഗം കത്വാ റിതോ. വിപസ്സനാമഗ്ഗം സമാരുള്ഹോതി സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനേ പതിട്ഠായ തദേവ നാമരൂപം അനിച്ഛാദിതോ സമ്മസന്തോ. സമന്നാഹരതീതി വിപസ്സനാവജ്ജനം സന്ധായാഹ, തസ്മാ യഥാ “ഇദം ദുക്ഖ”ന്തി വിപസ്സനാണാണം പവത്തതി, ഏവം സമന്നാഹരതി ആവജ്ജതീതി അത്ഥോ. കഥം പനേത്ഥ “മനസി കരോതീ”തി ഇമിനാ “വിപസ്സതീ”തി അയമത്ഥോ വുത്തോ ഹോതീതി ആഹ “ഏത്ഥ...പേ... വുത്താ”തി. ഏത്ഥാതി ച ഇമസ്ഥിം സുത്തേതി അത്ഥോ. വിപസ്സതീതി ച യഥാ ഉപരി വിസേസാധിഗമോ ഹോതി, ഏവം ഞാണചക്ഖുനാ വിപസ്സതി, ഓലോകേതീതി അത്ഥോ. മഗ്ഗോപി വത്തബ്ബോ. പുരിമഞ്ഹി സച്ചദ്വയം ഗമ്ഭീരത്താ ദുദുസം, ഇതരം ദുദുസത്താ ഗമ്ഭീരം.

അഭിനിവേസോതി വിപസ്സനാഭിനിവേസോ വിപസ്സനാപടിപത്തി. തദാരമ്മണേതി തം രൂപക്ഖണ്ഡം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തേ. യാമാവസരസലക്ഖണം വവത്ഥപേത്വാതി അവിപരീതം അത്തനോ ആരമ്മണം സഭാവച്ഛേദനാദികിച്ചഞ്ചേവ അത്താണാദിലക്ഖണഞ്ച അസങ്കരതോ ഹദയേ റപേത്വാ. ഇമിനാ പുബ്ബേ നാമരൂപപരിച്ഛേദേ കതേപി ധമ്മാനം സലക്ഖണവവത്ഥാപനം പച്ചയപരിഗൃഹേന സുവവത്ഥാപിതം നാമ ഹോതീതി ദസ്സേതി യഥാ “ദിക്ഖത്തും ബദ്ധം സുബദ്ധ”ന്തി. ഏവഞ്ഹി ഞാതപരിഞ്ഞായ കിച്ചം സിദ്ധം നാമ ഹോതി. പച്ചയതോ പച്ചയുപ്പുന്നതോ ച വവത്ഥാപിതത്താ പാകടഭാവേന സിദ്ധേനപി സിദ്ധഭാവോ പാകടോ ഹോതീതി

വുത്തം “അഹുതാ ഹോന്തി”തി. അനിച്ചലക്ഖണം ആരോപേതീതി അസതോ ഹി ഉപ്പാദേന ഭവിതബ്ബം, ന സതോ, ഉപ്പാദവന്തതോ ച നേസം ഏകന്തേന ഇച്ഛിതബ്ബാ പച്ചയായത്തവുത്തിഭാവതോ, സതി ഉപ്പാദേ അവസ്സംഭാവി നിരോധോതി നത്ഥേവ നിചുതാവകാസോതി. സുപട്ഠിതാനിച്ചതായ ച ഉദയബ്ബയയമ്മേഹി അഭിണ്ഹപടിപിളനതോ ദുക്ഖമനട്ഠേന ദുക്ഖം. തേനാഹ “ഉദയബ്ബയപടിപിളിതത്താ ദുക്ഖാതി ദുക്ഖലക്ഖണം ആരോപേതീ”തി. കത്ഥചിപി സങ്ഖാരഗതേ “മാ ജീരി മാ ബ്യാധിയി”തി അലബ്ഭനതോ നത്ഥി വസവത്തനന്തി ആഹ “അവസവത്തനതോ അനത്താതി അനത്തലക്ഖണം ആരോപേതീ”തി. പടിപാടിയാതി ഉദയബ്ബയണാണാദിപരമ്പരായ.

തസ്ഥിം ഖണ്ണേതി സോതാപത്തിമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ. ഏകപടിവേധേനേവാതി ഏകന്താണേനേവ പടിവിജ്ജയനേന. പടിവേധോ പടിഛാതാഭാവേന വിസയേ നിസ്സങ്ഗചാരസങ്ഖാതം നിബ്ബിജ്ജയനം. അഭിസമയോ അവിരജ്ജയിതാ വിസയസ്സ അധിഗമസങ്ഖാതോ അവബോധോ. “ഇദം ദുക്ഖം, ഏത്തകം ദുക്ഖം, ന ഇതോ ഭിച്ഛോ”തി പരിച്ഛിന്ദിതാ ജാനനമേവ വുത്തനയേന പടിവേധോതി പരിഞ്ഞാപടിവേധോ. അയം യമാ ഞാണേ പവത്തേ പച്ഛാ ദുക്ഖസ്സ സരൂപാദിപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, തമാ പവത്തിം ഗഹേത്വാ വുത്തോ, ന പന മഗ്ഗണാണസ്സ “ഇദം ദുക്ഖം”ന്തിആദിനാപി വത്തനതോ. തേനാഹ “ന ഹിസ്സ തസ്ഥിം സമയേ”തിആദി. പഹീനസ്സ പുന അപ്പഹാതബ്ബതായ പകട്ഠം ഹാനം ചജനം സമുച്ഛിന്ദനം പഹാനം, പഹാനമേവ വുത്തനയേന പടിവേധോതി പഹാനപടിവേധോ. അയമ്പി യേന കിലേസേന അപ്പഹീയമാനേന മഗ്ഗഭാവനായ ന ഭവിതബ്ബം, അസതി ച മഗ്ഗഭാവനായ യോ ഉപ്പജേജ്യ, തസ്സ കിലേസസ്സ പദഛാതം കരോന്തസ്സ അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപാദേന്തസ്സ ഞാണസ്സ തമാപവത്തിയാ പടിഛാതാഭാവേന നിസ്സങ്ഗചാരം ഉപാദായ ഏവം വുത്തോ. സച്ഛികിരിയാ പച്ചക്ഖകരണം, അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കാദികേ മുഞ്ചിത്വാ സരൂപതോ ആരമ്മണകരണം ഇദം തന്തി യമാസഭാവതോ ഗഹണം, സാ ഏവ വുത്തനയേന പടിവേധോതി സച്ഛികിരിയാപടിവേധോ. അയം പന യസ്സ ആവരണസ്സ അസമുച്ഛിന്ദനതോ ഞാണം നിരോധം ആലമ്ബിതും ന സക്കോതി, തസ്സ സമുച്ഛിന്ദനതോ തം സരൂപതോ വിഭാവിതമേവ പവത്തതീതി ഏവം വുത്തോ.

ഭാവനാ ഉപ്പാദനാ വഡ്ഡനാ ച, തത്ഥ പഠമമഗ്ഗേ ഉപ്പാദനട്ഠേന, ദുതിയാദീസു വഡ്ഡനട്ഠേന, ഉഭയത്ഥാപി വാ ഉഭയത്ഥാപി വേദിതബ്ബം. പഠമമഗ്ഗോപി ഹി യമാരഹം വുട്ഠാനഗാമിനിയം പവത്തം പരിജാനനാദിം വഡ്ഡേന്തോ പവത്തോതി തത്ഥാപി വഡ്ഡനട്ഠേന ഭാവനാ സക്കാ വിഞ്ഞാതും. ദുതിയാദീസുപി അപ്പഹീനകിലേസപ്പഹാനതോ പുഗ്ഗലന്തരസാധനതോ ഉപ്പാദനട്ഠേന ഭാവനാ, സാ ഏവ വുത്തനയേന പടിവേധോതി ഭാവനാ പടിവേധോ. അയമ്പി ഹി യമാ ഞാണേ പവത്തേ പച്ഛാ മഗ്ഗയമ്മാനം സരൂപപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, തമാ പവത്തിമേവ ഗഹേത്വാ വുത്തോ, തിട്ഠതു താവ യമാധിഗതമഗ്ഗയമ്മം യമാപവത്തേസു ഫലയമ്മേസുപി അയം യമാധിഗതസച്ചയമ്മേസു വിയ വിഗതസമ്മോഹോവ ഹോതി. തേന വുത്തം “ദിട്ഠയമ്മോ പത്തയമ്മോ വിദിതയമ്മോ പരിയോഗാല്ഛഹയമ്മോ”തി (ദിം നിം ൧.൨൯൯, ൩൫൫; മഹാവം ൨൭, ൫൭). യതോ ചസ്സ യമ്മതാസഞ്ചോദിതാ യമാധിഗതസച്ചയമ്മാവലമ്ബിനിയോ മഗ്ഗവീഥിതോ പരതോ മഗ്ഗഫലപഹീനാവസിട്ഠകിലേസനിബ്ബാനാനം പച്ചവേക്ഖണാ പവത്തന്തി. ദുക്ഖസച്ചയമ്മാ ഹി സക്കായദിട്ഠിആദയോ. അയഞ്ച അത്ഥവണ്ണാ “പരിഞ്ഞാഭിസമയേനാ”തിആദീസുപി വിഭാവേതബ്ബാ. ഏകാഭിസമയേന അഭിസമേതീതി വുത്തമേവത്ഥം വിഭൂതതരം കത്വാ ദസ്സേതും “നോ ച ഖോ അത്തമത്തേന ഞാണേനാ”തിആദി വുത്തം.

വിതണ്ഡവാദി പനാഹ “അരിയമഗ്ഗണാണം ചതുസു സച്ചേസു നാനാഭിസമയവസേന കിച്ചകരണം, ന ഏകാഭിസമയവസേന. തത്ത്ഹി കാലേന ദുക്ഖം പജാനാതി, കാലേന സമുദയം പജഹതി, കാലേന നിരോധം സച്ഛികരോതി, കാലേന മഗ്ഗം ഭാവേതി, അത്തമാ ഏകസ്സ ഞാണസ്സ ഏകസ്ഥിം ഖണ്ണേ ചതുക്ച്ചകരണം ന യുജ്ജതി. ന ഹിദം കത്ഥചി ദിട്ഠമ്പി സുത്തം അത്ഥി”തി. സോ വത്തബ്ബോ - യദി അരിയമഗ്ഗണാണം

നാനാഭിസമയവസേന സച്ചാനി അഭിസമേതി, ന ഏകാഭിസമയവസേന, ഏവം സന്തേ പച്ചേകമ്പി സച്ചേസു നാനക്വേണേവ പവത്തേയ്യ, ന ഏകക്വേണേന, തമാ സതി ദുക്ഖാദീനം ഏകദേസേകദേസമേവ പരിജാനാതി പജഹതീതി ആപജ്ജതീതി നാനാഭിസമയേ പഠമഗ്ഗാദീഹി പഹാതബ്ബാനം സന്തോജനത്തയാദീനം ഏകദേസേകദേസപ്പഹാനം സിയാതി ഏകദേസസോതാപത്തിമഗ്ഗട്ഠാദിതാ, തതോ ഏവ ഏകദേസസോതാപന്നാദിതാ ച ആപജ്ജതി അനന്തരഫലത്താ ലോകുത്തരകുസലാനം, ന ച തം യുത്തം. ന ഹി കാലഭേദേന വിനാ സോ ഏവ സോതാപന്നോ ച അസോതാപന്നോ ചാതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും.

അപിചായം നാനാഭിസമയവാദീ ഏവം പുച്ഛിതബ്ബോ “മഗ്ഗണാണം സച്ചാനി പടിവിജ്ഞന്തം കിം ആരമ്മണതോ പടിവിജ്ഞതീ, ഉദാഹു കിച്ചതോ”തി? ജാനമാനോ “കിച്ചതോ”തി വദേയ്യ, “കിച്ചതോ പടിവിജ്ഞന്തസ്സ കിം നാനാഭിസമയേനാ”തി വത്വാ പടിപാടിയാനിദസ്സന്നേന സന്തോപേതബ്ബോ. അഥ “ആരമ്മണതോ”തി വദേയ്യ, ഏവം സന്തേ തസ്സ ഞാണസ്സ വിപസ്സനാണാണസ്സ വിയ ദുക്ഖസമുദയാനം അച്ചന്തപരിഞ്ഞാസമുച്ഛേദാ ന യുത്താ അനിസ്സുടത്താ. തമാ മഗ്ഗദസ്സനം. ന ഹി മഗ്ഗോ സയമേവ അത്താനം ആരബ്ഭേ പവത്തതീതി യുത്തം, മഗ്ഗന്തരപരികപ്പനായ പന അനവട്ഠാനം ആപജ്ജതി, തസ്മാ തീണി സച്ചാനി കിച്ചതോ, നിരോധം കിച്ചതോ ച ആരമ്മണതോ ച പടിവിജ്ഞതീതി ഏവം അസമ്മോഹതോ പടിവിജ്ഞന്തസ്സ മഗ്ഗണാണസ്സ നത്ഥേവ നാനാഭിസമയോ. വുത്തഞ്ഛേതം “യോ ഭിക്ഖവേ ദുക്ഖം പസ്സതി, ദുക്ഖസമുദയമ്പി സോ പസ്സതീ”തിആദി. ന ചേതം കാലന്തരദസ്സനം സന്ധായ വുത്തം “യോ നു ഖോ, ആവുസോ, ദുക്ഖം പസ്സതി, ദുക്ഖസമുദയമ്പി ...പേ... ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിപടിപദമ്പി സോ പസ്സതീ”തി (സം. നി. ൫.൧൧൦) ഏകച്ചദസ്സനസമങ്ഗിനോ അന്തെസച്ചദസ്സനസമങ്ഗിഭാവവിചാരണായം തദത്ഥസാധനത്വം ആയസ്ഥതാ ഗവമ്പതിത്ഥേരേന ആഭുതത്താ, പച്ചേകഞ്ച സച്ചത്തയദസ്സനസ്സ യോജിതത്താ, അന്തമാ പുരിമദിട്ഠസ്സ പുന അദസ്സനതോ സമുദയാദിദസ്സനമയോജനിയം സിയാ. ന ഹി ലോകുത്തരമഗ്ഗോ ലോകിയമഗ്ഗോ വിയ കതകാരിഭാവേന പവത്തതി സമുച്ഛേദകത്താ, തമാ യോജനേന ച സബ്ബദസ്സനം ദസ്സനന്തരപരമന്തി ദസ്സനാനുപരമോ സിയാതി ഏവം ആഗമതോ യുത്തിതോ ച നാനാഭിസമയോ ന യുജ്ജതീതി സന്തോപേതബ്ബോ. ഏവം ചേ സന്തത്തിം ഗച്ഛതി, ഇച്ചേതം കുസലം. നോ ചേ ഗച്ഛതി, അഭിധമ്മേ (കഥാ. ൨൨൪) ഓധിസോകമായ സന്തോപേതബ്ബോതി.

നിരോധം ആരമ്മണതോതി നിരോധമേവ ആരമ്മണതോതി നിയമോ ഗഹേതബ്ബോ, ന ആരമ്മണതോവാതി. തേന നിരോധേ കിച്ചതോപി പടിവേധോ സിദ്ധോ ഹോതി. തസ്ഥിം സമയേതി സച്ചാനം അഭിസമയേ. വീസതിവത്സുകാതിആദി “തീണി സന്തോജനാനീ”തി വുത്താനം സരൂപദസ്സനം. ചതുസു ആസവേസുതി ഇദം അഭിധമ്മനയേന വുത്തം, ന സുത്തന്തനയേന. ന ഹി സുന്തേ കത്ഥചി ചത്താരോ ആസവാ ആഗതാ അത്ഥി. യദി വിചികിച്ഛാ ന ആസവോ, അഥ കസ്ഥാ “സക്കായദിട്ഠി വിചികിച്ഛാ സീലബ്ബതപരാമാസോ, ഇമേ വുച്ചന്തി, ഭിക്ഖവേ, ആസവാ ദസ്സനാ പഹാതബ്ബാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ദസ്സനാ പഹാതബ്ബാ”തിആദി. ഏത്ഥ പരിയാപന്നത്താതി ഏതേന സമ്മാസകപ്പസ്സ വിയ പഞ്ഞാക്ഖസേ കിച്ചസഭാഗതായ ഇധ വിചികിച്ഛായ ആസവസങ്ഗഹോ കതോതി ദസ്സേതി.

സബ്ബോ അത്തഗ്ഗാഹോ സക്കായദിട്ഠിവിനിമുത്തോ നത്ഥീതി വുത്തം “ഛന്നം ദിട്ഠിനം... പേ... വിഭത്താ”തി. സാ ഹി ദിട്ഠി ഏകസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ സന്താനേ ച റിതം ഏകട്ഠം, തത്ഥ പഠമം സഹജാതേകട്ഠം, ഇതരം പഹാനേകട്ഠം, തദുഭയമ്പി നിദ്ധാരേത്വാ ദസ്സേതും “ദിട്ഠാസവേഹീ”തിആദി വുത്തം. സബ്ബമാപീതി സബ്ബപ്പകാരേന, സഹജാതേകട്ഠപഹാനേകട്ഠപ്പകാരേഹീതി അത്ഥോ. അവസേസാതി ദിട്ഠാസവതോ അവസിട്ഠാ. തയോപി ആസവാതി കാമാസവഭവാസവഅവിജ്ജാസവാ. തമാ ഹി പുബ്ബേ “ചതുസു ആസവേസു”തി വുത്തം. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ബഹു ഏവേത്ഥ ആസവാ പഹാതബ്ബാ, തസ്ഥാ ബഹുവചനനിദേസോ കതോ “ഇമേ വുച്ചന്തി, ഭിക്ഖവേ, ആസവാ

ദസ്സനാ പഹാതബ്ബാ”തി. പോരാണാനന്തി അട്കമാചരിയാനം, “പുരാതനാനം മജ്ജിമഭാണകാന”ന്തി ച വദന്തി.

ദസ്സനാ പഹാതബ്ബാതിആദീസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

ദസ്സനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സംവരാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണനാ

൨൨. സംവരാദീഹീതി സംവരപടിസേവനഅധിവാസനപരിവജ്ജനവിനോദനേഹി. സബ്ബേസബ്ബിതി ചതുന്നമ്പി അരിയമഗ്ഗാനം. അയന്തി സംവരാപഹാതബ്ബാദികമാ പുബ്ബഭാഗപടിപദാതിവേദിതബ്ബാ. തമാ ഹി ഹേട്ഠാ “ഉപക്കിലേസവിസോധനം ആദിം കത്വാ ആസവക്ഖയപടിപത്തിദസ്സനത്ഥ”ന്തി സുത്തന്തദേസനായ പയോജനം വുത്തം. ന ഹി സക്കാ ആദിതോ ഏവ അരിയമഗ്ഗം ഭാവേതും, അഥ ഖോ സമാദിന്നസീലോ ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തദ്വാരോ “സങ്ഖായേകം പടിസേവതി, സങ്ഖായേകം അധിവാസേതി, സങ്ഖായേകം പരിവജ്ജതി, സങ്ഖായേകം വിനോദേതീ”തി (ദീ. നി. ൩.൩൪൮; മ. നി. ൨.൧൬൮) ഏവം വുത്തം ചതുരാപസ്സേനപടിപത്തിം പടിപജ്ജമാനോ സമ്മസനവിധിം ഓതരിത്വാ അനുക്കമേന വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ മഗ്ഗപടിപാടിയാ ആസവേ വേപേതി. തേനാഹ ഭഗവാ “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദോ അനുപുബ്ബനിനോ അനുപുബ്ബപോണോ അനുപുബ്ബപബ്ഭാരോ, ന ആയതകേനേവ പപാതോ, ഏവം ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അനുപുബ്ബസിക്ഖാ അനുപുബ്ബകിരിയാ അനുപുബ്ബപടിപദാ, ന ആയതകേനേവ അന്താപടിവേധോ”തി (അ. നി. ൮.൨൦; ഉദാ. ൪൭; ചുളവ. ൩൮൭).

ഇധാതി അയം ഇധ-സദ്ദോ സബ്ബാകാരതോ ഇന്ദ്രിയസംവരസംവുതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സന്നിസ്സയഭൂതസാസനപരിദീപനോ, അന്തസാസനസ്സ തമാഭാവപടിസേധനോ ചാതി വുത്തം “ഇമസ്ഥിം സാസനേ”തി. ആദിനവപടിസങ്ഖാതി ആദിനവപച്ചവേക്ഖണാ. സമ്പലിമട്ഠന്തി (അ. നി. ൧. ൧൩.൩൮.൭൮) ഘംസിതം. അനുബ്ബയ്ജനസോതി ഹത്ഥപാദഹസിതകമിതവിലോകിതാദിപ്പകാരഭാഗസോ. തത്ത്ഹി അയോനിസോ മനസിക്കരോതോ കിലേസാനം അനു അനു ബ്ബയ്ജനതോ “അനുബ്ബയ്ജന”ന്തി വുച്ചതി. നിമിത്തഗ്ഗാഹോതി ഇത്ഥിപുരിസനിമിത്താദികസ്സ വാ കിലേസവത്ഥുഭൂതസ്സ വാ നിമിത്തസ്സ ഗാഹോ. ആദിത്തപരിയായനയേനാതി ആദിത്തപരിയായേ (സം. നി. ൪.൨൮; മഹാവ. ൭൪) ആഗതനയേന വേദിതബ്ബാ ആദിനവപടിസങ്ഖാതി യോജനാ. യഥാ ഇത്ഥിയാ ഇന്ദ്രിയന്തി ഇത്ഥിന്ദ്രിയം, ന ഏവമിദം, ഇദം പന ചക്ഖുമേവ ഇന്ദ്രിയന്തി ചക്ഖുന്ദ്രിയന്തി. തിത്ഥകാകോവിയാതി തിത്ഥേ കാകോ തിത്ഥകാകോ, നദിയാ സമതിക്കമനതിത്ഥേ നിയതട്ഠിതികോ. ആവാടകച്ഛപോതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

ഏവം തപ്പടിബദ്ധവുത്തിതായ ചക്ഖുന്ദ്രിയേ നിയതട്ഠാനോ സംവരോ ചക്ഖുന്ദ്രിയസംവരോ. മുട്ഠസ്സച്ചം സതിപടിപക്ഖാ അകുസലധമ്മാ. യദിപി അന്തത്ഥ അസങ്ഖേയമ്പി ഭവങ്ഗചിത്തം നിരന്തരം ഉപ്പജ്ജതി, പസാദഘട്ടനാവജ്ജനുപ്പാദാനം പന അന്തരേ ദേവ ഏവ ഭവങ്ഗചിത്താനി ഉപ്പജ്ജന്തിതി അയം ചിത്തനിയാമോതി ആഹ ഭവങ്ഗേ “ദിക്ഖത്തും ഉപ്പജ്ജിത്വാ നിരുദ്ധേ”തി.

ജവനക്ഖണേ പന സചേ ദുസ്സീല്യം വാതിആദി (വിസുദ്ധി. ൧. ൧൭; ധ. സ. മൂലദീ. ൧൩൭൨) പുന അവചനത്ഥം ഇധേവ സബ്ബം വുത്തന്തി ഛരസു ദ്വാരേസു യഥാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബം. ന ഹി പഞ്ചദ്വാരേ കായവചിദുച്ചരിതസങ്ഖാതോ ദുസ്സീല്യസംവരോ അത്ഥിതി സോ മനോദ്ധാരവസേന, ഇതരോ ഛരണമ്പി ദ്വാരാനം വസേന യോജേതബ്ബോ. മുട്ഠസ്സച്ചാദിനത്ത്ഹി സതിപടിപക്ഖാദിലക്ഖണാനം അകുസലധമ്മാനം സിയാ പഞ്ചദ്വാരേ ഉപ്പത്തി, ന തേവ കായികവാചസികവീതിക്കമഭൂതസ്സ ദുസ്സീല്യസ്സ തത്ഥ ഉപ്പത്തി പഞ്ചദ്വാരികജവനാനം അവിത്തത്തിജനകത്താതി.

യഥാ കിന്തി യേന പകാരേണ ജവനേ ഉപ്പജമാനോ അസംവരോ “ചക്ഖുദാരേ അസംവരോ”തി വുച്ചതി, തം നിദസ്സനം കിന്തി അത്ഥോ. യഥാതിആദിനാ നഗരദാരേ അസംവരേ സതി തംസമ്ബന്ധാനം ഘരാദീനം അസംവുതതാ വിയ ജവനേ അസംവരേ സതി തംസമ്ബന്ധാനം ദാരാദീനം അസംവുതതാതി അഞ്ഞാസംവരേ അഞ്ഞാസംവുതതാസാമഞ്ഞമേവ നിദസ്സേതി, ന പുബ്ബാപരസാമഞ്ഞം, അന്തോബഹിസാമഞ്ഞം വാ. സമ്ബന്ധോ ച ജവനേണ ദാരാദീനം ഏകസന്തതിപരിയാപന്നതായ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ. പച്ചയഭാവേന പുരിമനിപ്ഫന്നം ജവനകാലേ അസന്തസി ഭവങ്ഗാദി ഫലനിപ്ഫത്തിയാ ചക്ഖാദി വിയ സന്തന്തേവ നാമ. ന ഹി ധരമാനന്തേവ “സന്ത”തി വുച്ചതി, തസ്മാ സതി ദാരഭവങ്ഗാദികേ പച്ഛാ ഉപ്പജമാനം ജവനം ബാഹിരം വിയ കത്വാ നഗരദാരസമാനം വുത്തം. ഇതരഞ്ച അന്തോനഗരഘരാദിസമാനം. ജവനസ്സ ഹി പരമത്ഥതോ അസതിപി ബാഹിരഭാവേ ഇതരസ്സ ച അബ്ഭന്തരഭാവേ “പഭസ്സരമിദം, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തം, തഞ്ച വോ ആഗന്തുക്കേഹി ഉപക്കിലേസേഹി ഉപക്കിലിട്ഠ”തി (അം നിം മ.൪൯) ആദിവചനതോ ആഗന്തുകഭൂതസ്സ കദാചി കദാചി ഉപ്പജമാനസ്സ ജവനസ്സ ബാഹിരഭാവോ, തബ്ബിയുരസഭാവസ്സ ഇതരസ്സ അബ്ഭന്തരഭാവോ ച പരിയായതോ വേദിതഞ്ചോ. ജവനേ വാ അസംവരേ ഉപ്പന്നേ തതോ പരം ദാരഭവങ്ഗാദീനം അസംവരഹേതുഭാവോപത്തിതോ നഗരദാരസദിസേന ജവനേണ പവിസിത്വാ ദുസ്സീല്യാദിചോരാനം ദാരഭവങ്ഗാദിസു മുസനം കുസലഭണ്ഡവിനാസനം ദട്ഠഞ്ചം. ഉപ്പന്നേ ഹി അസംവരേ ദാരാദീനം തസ്സ ഹേതുഭാവോ പഞ്ഞായതി, സോ ച ഉപ്പജമാനോയേവ ദാരാദീനം സംവരൂപനിസ്സയഭാവം പടിബാഹേന്തോയേവ പവത്തതീതി അയത്ത്ഥേതമ അസംവരാദീനം പവത്തിനയോ. പഞ്ചദാരേ രൂപാദിആരമ്മണേ ആപാമഗതേ യഥാപച്ചയം അകുസലജവനേ ഉപ്പജിത്വാ ഭവങ്ഗം ഓതിണ്ണേ മനോദാരികജവനം തന്തേവ ആരമ്മണം കത്വാ ഭവങ്ഗം ഓതരതി, പുന തസ്മിന്തേവ ദാരേ “ഇത്ഥീ പുരിസോ”തിആദിനാ വിസയം വവത്ഥപേത്വാ ജവനം ഭവങ്ഗം ഓതരതി, പുന വാരേ രജ്ജനാദിവസേന ജവനം ജവതി, പുനപി യദി താദിസം ആരമ്മണം ആപാമമാഗച്ഛതി, തംസദിസമേവ പഞ്ചദാരേ രൂപാദിസു ജവനം ഉപ്പജതി. തം സന്ധായ വുത്തം “ഏവമേവ ജവനേ ദുസ്സീല്യാദിസു ഉപ്പന്നേസു തസ്മിന് അസംവരേ സതി ദാരസി അഗുത്ത”തിആദി. അയം താവ അസംവരപക്ഖേ അത്ഥവണ്ണനാ.

സംവരപക്ഖേപി ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സംവരേണ സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ സംവുതോതി വുത്തോതി ആഹ “ഉപേതോതിവുത്തം ഹോതീ”തി. ഏകജ്ജന്തം കത്വാതി “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ”തി പദഞ്ച അത്ഥതോ അഭിന്നം സമാനം കത്വാ. അയമേവ ചേത്ഥ അത്ഥോ സുന്ദരതരോ ഉപരിപാളിയാ സംസന്ദനതോ. തേനാഹ “തഥാഹീ”തിആദി. യന്തിആദേസോതി ഇമിനാ ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന സദ്ധിം വചനവിപല്ലാസോ കതോതി ദസ്സേതി, നിപാതപദം വാ ഏതം പച്ചത്തപുമുവചനത്ഥം. വിഘാതകരാതി ചിത്തവിഘാതകരണാ ചിത്തദുക്ഖനിബ്ബത്തകാ ച. യഥാവുത്തകിലേസഹേതുകാ ദാഹാനുബന്ധാ വിപാകാ ഏവ വിപാകപരിളാഹാ. യഥാ പന്നേത്ഥ ആസവാ അഞ്ഞേ ച വിഘാതകരാ കിലേസവിപാകപരിളാഹാ സമ്ഭവന്തി, തം ദസ്സേതും “ചക്ഖുദാരേഹീ”തിആദി വുത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞേയമേവ. ഏത്ഥ ച സംവരണ്ണുപായോ, സംവരിതഞ്ചം, സംവരോ, യതോ സോ സംവരോ, യത്ഥ സംവരോ, യഞ്ച സംവരഫലന്തി അയം വിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ. കഥം? പടിസങ്ഖാ യോനിസോതി ഹി സംവരണ്ണുപായോ. ചക്ഖുന്ദ്രിയം സംവരിതഞ്ചം. സംവരഗ്ഗഹണേണ ഗഹിതാ സതി സംവരോ. അസംവുതസ്സാതി സംവരണാവധി. അസംവരതോ ഹി സംവരണം. സംവരിതബ്ബഗ്ഗഹണേണ സിദ്ധോ ഹ്യ സംവരവിസയോ. ചക്ഖുന്ദ്രിയത്ത്ഹി സംവരത്താണം രൂപാരമ്മണേ സംവരിയതീതി അവുത്തസിദ്ധോയമത്ഥോ. ആസവതന്നിമിത്തകിലേസാദിപരിളാഹാഭാവോ ഫലം. ഏവം സോതദാരാദിസുപി യോജേതഞ്ചം. സബ്ബത്ഥേവാതി മനോദാരേ പഞ്ചദാരേ ചാതി സബ്ബസ്മിന് ദാരേ.

സംവരാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.
 പടിസേവനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണനാ

൨൩. പടിഞ്ഞാറേ യോനീസോ ചീവരന്തിആദിസു “സീതസ്സ പടിഞ്ഞാറായാ”തിആദിനാ വുത്തം പച്ചവേക്ഖണമേവ യോനീസോ പടിഞ്ഞാറേ. ഈദിസന്തി ഏവരൂപം ഇട്ഠാരമ്മണം. ഭവപത്ഥനായ അസ്സാദയതോതി ഭവപത്ഥനാമുഖേന ഭാവിതം ആരമ്മണം അസ്സാദേന്തസ്സ. ചീവരന്തി നിവാസനാദി യം കിഞ്ചി ചീവരം. പടിഞ്ഞാറേതി നിവാസനാദിവസേന പരിഭുഞ്ജതി. യാവദേവാതി പയോജനപരിമാണനിയമനം. സീതപടിഞ്ഞാറേയേവ ഹി യോഗീനോ ചീവരപടിഞ്ഞാറേനേ പയോജനം. സീതസ്സാതി ധാതുക്ഖോഭതോ വാ ഉതുപരിണാമതോ വാ ഉപ്പന്നസീതസ്സ. പടിഞ്ഞാറായാതി പടിഞ്ഞാറേനതം തപ്പച്ചയസ്സ വികാരസ്സ വിനോദനതം. ഉണ്ഹസ്സാതി അഗ്നിസന്താപതോ ഉപ്പന്നസ്സ ഉണ്ഹസ്സ. ഡംസാദയോ പാകാദയേവ. പുന യാവദേവാതി നിയതപയോജനപരിമാണനിയമനം. നിയതത്ത്വം പയോജനം ചീവരപടിഞ്ഞാറേനസ്സ ഹിരികോപിനപടിഞ്ഞാറേന, ഇതരം കദാചി കദാചി . ഹിരികോപിനന്തി സമ്ബാധട്ഠാനം . യസ്ഥിത്ത്വം അഗ്നേ വിവദേ ഹിരികുപ്പതി വിനസ്സതി, തം ഹിരിയാ കോപനതോ ഹിരികോപിനം, തസ്സ പടിഞ്ഞാറേനതം ചീവരം പടിഞ്ഞാറേ.

പിണ്ഡപാതന്തി യം കിഞ്ചി ആഹാരം. സോ ഹി പിണ്ഡോല്പേദന ഭിക്ഖനായ പത്തേ പതനതോ തത്ത്വ തത്ത്വ ലഭഭിക്ഖാപിണ്ഡാനം പാതോ സന്നിപാതോതി “പിണ്ഡപാതോ”തി വുച്ചതി. നേവ ദവായാതി ന കീളനായ. ന മദായാതി ന ബലമദമാനമദപുരിസമദത്ത്വം. ന മണ്ഡനായാതി ന അഗ്നപച്ചത്ത്വം പിണ്ഡഭാവത്ത്വം. ന വിഭുസനായാതി ന തേസംയേവ സോഭനത്ത്വം, ഹവിസസ്വതിഅത്ത്വം അത്ത്വം. ഇമാനി ച പദാനി യഥാക്രമം മോഹ-ദോഷ-സംഗ്രഹ-വണ്ണ-രാഗുപനിസ്സയ-പഹാനത്ത്വം വേദിതത്ത്വം. പുരിമം വാ ദയം അത്തനോ അത്തനോ സംകിലേസുപ്പത്തിനിസ്സേധനത്ത്വം, ഇതരം പരസ്സപി. ചത്താരിപി കാമസുഖല്ലികാനുയോഗസ്സ പഹാനത്ത്വം വുത്താനീതി വേദിതത്ത്വം. കായസ്സാതി രൂപകായസ്സ. റീതിയാ യാപനായാതി പഞ്ചസ്ഥിതത്ത്വമേവ പവത്തിയാ അവിച്ഛേദനത്ത്വം ചിരകാലത്ത്വം ജീവിതീന്ദ്രിയസ്സ പവത്താപനത്ത്വം. വിഹിംസുപരതിയാതി ജീവച്ഛാദുക്ഖസ്സ ഉപരമണത്ത്വം. ബ്രഹ്മചരിയാനുഗൃഹായാതി സാസനമഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയാനം അനുഗൃഹത്ത്വം. ഇതീതി ഏവം ഇമിനാ ഉപായേന. പുരാണഞ്ച വേദനം പടിഞ്ഞാറേമിതി പുരാണം അഭുത്തപച്ചയാ ഉപ്പജനകവേദനം പടിഞ്ഞാറേസ്സാമി. നവഞ്ച വേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമിതി നവം ഭുത്തപച്ചയാ ഉപ്പജനകവേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമിതി. തസ്സാ ഹി അനുപന്നായ അനുപജനനത്ത്വമേവ ആഹാരം പരിഭുഞ്ജതി. ഏതഥ ച അഭുത്തപച്ചയാ ഉപ്പജനകവേദനം നാമ യഥാപവത്താ ജീവച്ഛാനിമിത്താ വേദനം. സാ ഹി അഭുഞ്ജന്തസ്സ ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ പവസ്സനവസേന ഉപ്പജതി, ഭുത്തപച്ചയാ ഉപ്പജനകവേദനംപി ഖുദാനിമിത്താവ അഗ്നദാഹസുഖാദിവേദനം അപ്പവത്താ. സാ ഹി ഭുത്തപച്ചയാ അനുപന്നാവ ന ഉപ്പജിസ്സതീതി. വിഹിംസാനിമിത്താ ചേതാസം വിഹിംസായ വിസേസോ.

യാത്രാ ച മേ ഭവിസ്സതീതി യാപനാ ച മേ ചതുന്നം ഇരിയാപമാനം ഭവിസ്സതി. യാപനായാതി ഇമിനാ ജീവിതീന്ദ്രിയയാപനാ വുത്താ, ഇധ ചതുന്നം ഇരിയാപമാനം അവിച്ഛേദസഞ്ചാതാ യാപനാതി അയമേതാസം വിസേസോ. അനവജ്ജതാ ച ഫാസുവിഹാരോ ചാതി അയുത്തപരിയേസനപടിഗൃഹണപരിഭോഗപരിവജ്ജനേന അനവജ്ജതാ, പരിമിതപരിഭോഗേന ഫാസുവിഹാരോ. അസപ്പായാപരിമിതഭോജനപച്ചയാ അരതിതന്ദ്രിവിജമ്ഭിതാവിത്തുഗരഹാദിദോസാഭാവേന വാ അനവജ്ജതാ, സപ്പായപരിമിതഭോജനപച്ചയാ കായബലസമ്ഭവേന ഫാസുവിഹാരോ. യാവദത്ത്വമുദരാവദേഹകഭോജനപരിവജ്ജനേന സേയ്യസുഖപസ്സസുഖമിദ്ധസുഖാദിനം അഭാവതോ അനവജ്ജതാ, ചതുപഞ്ചാലോപമത്തന്തീനഭോജനേന ചതുഇരിയാപമയോഗ്യതാപദനതോ ഫാസുവിഹാരോ. വുത്തത്ത്വേന -

“ചത്താരോ പഞ്ച ആലോപേ, അഭുതാ ഉദകം പിവേ;
അലം ഫാസുവിഹാരായ, പഹിതത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തി. (മേരഗാ° ൯൮൩);

ഏത്താവതാ പയോജനപരിഗൃഹോ, മജ്ജിമാ ച പടിപദാ ദീപിതാ ഹോതി.

സേനാസനന്തി സയനഞ്ച ആസനഞ്ച. യത്ഥ ഹി വിഹാരാദികേ സേതി നിപജ്ജതി, ആസതി നിസീദതി, തം സേനാസനം. ഉതുപരിസ്സയവിനോദനപടിസല്ലാനാരാമത്ഥന്തി ഉതുയേവ പരിസഹന്തേന പരിസ്സയോ, സരീരാബാധചിത്തവിക്ഖേപകരോ, അഥ വാ യമാവുത്തോ ഉതു ച സീഹബ്ബഗ്ഘാദിപാകടപരിസ്സയോ ച രാഗഭോസാദിപടിച്ഛന്നപരിസ്സയോ ച ഉതുപരിസ്സയോ, തസ്സ വിനോദനത്ഥഞ്ചേവ ഏകീഭാവസുഖത്ഥഞ്ച. ഇദഞ്ച ചിവരപടിസേവനേ ഹിരികോപിനപടിച്ഛാദനം വിയ തസ്സ നിയതപയോജനന്തി പുന “യാവദേവാ”തി വുത്തം.

ഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരന്തി രോഗസ്സ പച്ചനീകപ്പവത്തിയാ ഗിലാനപച്ചയോ, തതോ ഏവ ഭിസക്കസ്സ അനുത്താതവത്ഥുതായ ഭേസജ്ജം, ജീവിതസ്സ പരിവാരസമ്ഭാരഭാവേഹി പരിക്ഖാരോ ചാതി ഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരോ, തം. ഉപ്പന്നാനന്തി ജാതാനം നിബ്ബത്താനം. വേയ്യാബാധികാനന്തി ബ്യാബാധതോ ധാതുക്ഖോഭതോ ച തന്നിബ്ബത്തരോഗതോ ച ജാതാനം. വേദനാനന്തി ദുക്ഖവേദനാനം. അബ്ബാബജ്ജതപരമതായാതി നിദുക്ഖപരമഭാവായ പടിസേവാമിതി യോജനാ. ഏവമേത്ഥ സഞ്ചേപേനേവ പാളിവണ്ണാ വേദിതബ്ബാ. നവവേദനുപ്പാദനതോപിതി ന കേവലം ആയതിം ഏവ വിപാകപരിളാഹാ, അഥ ഖോ അതിഭോജനപച്ചയാ അലംസാടകാദീനം വിയ നവവേദനുപ്പാദനതോപി വേദിതബ്ബാതി അത്ഥോ.

പടിസേവനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

അധിവാസനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണാ

൨൪. ഖമോതി ഖമനകോ. കമ്മട്ഠാനികസ്സ ചലനം നാമ കമ്മട്ഠാനപരിച്ചാഗോതി ആഹ “ചലതി കമ്പതി കമ്മട്ഠാനം വിജഹതീ”തി. അധിമത്തമ്പി ഉണ്ഹം സഹതി, സഹന്തോ ച ന നഗ്ഗസമണാദയോ വിയ സഹതി, അഥ ഖോ കമ്മട്ഠാനാവിജഹനേനാതി ആഹ “സേവ മേരോ വിയാ”തി. ബഹിചങ്കമേതി ലേണതോ ബഹി ചങ്കമേ. ഉണ്ഹഭയേനേവാതി നരകഗ്ഗിഉണ്ഹഭയേനേവ. തേനാഹ “അവിചിമഹാനിരയം പച്ചവേക്ഖിത്ഥാ”തി, തമ്പി “മയാ അനേകക്ഖത്തും അനുഭൂതം, ഇദം പന തതോ മുദുതര”ന്തി ഏവം പച്ചവേക്ഖിത്ഥാ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ഠാനേ. അഗ്ഗിസന്താപോവ വേദിതബ്ബോ സുരിയസന്താപസ്സ പരതോ വുച്ചമാനത്താ.

പരിസുദ്ധസീലോഹമസ്ഥിതി സബ്ബമാപി “വിസുദ്ധസീലോഹമസ്ഥി”തി മരണം അഗ്ഗഹേത്ഥാ അവിപ്പടിസാരമൂലികം പീതിം ഉപ്പാദേസി. സഹ പീതുപ്പാദാതി ഫരണപീതിയാ ഉപ്പാദേന സഹേവ. വിസം നിവത്തിത്ഥാതി പീതിവേഗേന അജ്ജയോത്ഥതം ദട്ഠമുഖേനേവ ഭസ്സിത്ഥാ. തത്ഥേവാതി സപ്പേന ദട്ഠട്ഠാനേയേവ. ചിത്തേകഗ്ഗതം ലഭിത്ഥാതി “പീതിമനസ്സ കായോ പസ്സമ്ഭതീ”തിആദിനാ (ദി° നി° ൧.൪൬൬; ൩.൩൫൯; സം° നി° ൫.൩൭൬; അ° നി° ൩.൯൬; ൧൧.൧൨) നയേന സമാധാനം പാപുണിത്ഥാ.

പച്ചയേസു സന്തോസോ ഭാവനായ ച ആരമിതബ്ബട്ഠാനതായ ആരാമോ അസ്സാതി പച്ചയസന്തോസഭാവനാരാമോ, തസ്സ ഭാവോ പച്ചയ...പേ...രാമതാ, തായ. മഹാമേരോതി വുഡ്ഢതരോ മേരോ. വചനമേവ തദത്ഥം ഞാപേതുക്കാമാനം പമോതി വചനപമോ.

അസുഖട്ഠേന വാ തിബ്ബാ. യത്ത്ഹി ന സുഖം, തം അനിട്ഠം “തിബ്ബ”ന്തി വുച്ചതി. ഏവംസഭാവോതി “അധിവാസനജാതിയോ”തി പദസ്സ അത്ഥമാഹ. മുഹുത്തേന ഖണ്ഡേവ വാതേ ഹദയം ഫാലേതും ആരഭേയേവ. അനാഗാമീഹുത്ഥാ പരിനിബ്ബായീതി അരഹത്തം പത്ഥാ പരിനിബ്ബായി.

ഏവം സബ്ബത്ഥാതി “ഉണ്ഹേന ഫുട്ഠസ്സ സീതം പത്ഥയതോ”തിആദിനാ സബ്ബത്ഥ ഉണ്ഹാദിനിമിത്തം കാമാസവുപ്പത്തി വേദിതബ്ബാ, സീതം വാ ഉണ്ഹം വാ അനിട്ഠന്തി അധിപ്പായോ. അത്തഗ്ഗാഹേ സതി അത്തനിയഗ്ഗാഹോതി ആഹ “മയ്ഹം സീതം ഉണ്ഹന്തി ഗാഹോദിട്ഠാസവോ”തി. സീതാദികേ ഉപഗതേ സഹന്തീ ഖമന്തീ തേ അത്തനോ ഉപരി വാസേന്തീ വിയ ഹോതീതി വുത്തം “ആരോപേത്ഥാ വാസേതിയേവാ”തി . ന നിരസ്സതീതി

ന വിധൂനതി. യോ ഹി സീതാദികേ ന സഹതി, സോ തേ നിരസ്സന്തോ വിധൂനന്തോ വിധു
ഹോതീതി.

അധിവാസനാപഹാതബ്ജആസവവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പരിവജ്ജനാപഹാതബ്ജആസവവണ്ണനാ

൨൫. അഹം സമണോതി (അം നിം ടീം ൩.൬.൨൮) “അഹം സമണോ, കിം മമ
ജീവിതേന വാ മരണേന വാ”തി ഏവം അചിന്തേത്വാതി അധിപ്പായോ.
പച്ചവേക്ഖിത്വാതി ഗാമപ്പദേസം പയോജനാദിഞ്ച പച്ചവേക്ഖിത്വാ. പടിക്കമതീതി
ഹത്ഥിആദിനം സമീപഗമനത്തോ അപക്കമതി. കണ്ടകോ യത്ഥ തിട്ഠന്തി, തം കണ്ടകട്ഠാനം.
അമനുസ്സഭുട്ഠാനീതി അമനുസ്സസഞ്ചാരേന ഭൂസിതാനി, സപരിസ്സയാനീതി അത്ഥോ.
സമാനന്തി സമം, അവിസമന്തി അത്ഥോ. അകാസിവാ താദിസം അനാചാരം.

സീലസംവരസഞ്ചാരേനാതി “കഥം പരിവജ്ജനം സീല”ന്തി യദേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം
ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അപിച “ചണ്ഡം ഹത്ഥിം പരിവജ്ജതീ”തി വചനത്തോ
ഹത്ഥിആദിപരിവജ്ജനവി ഭഗവതോ വചനാനുട്ഠാനന്തി കത്വാ ആചാരസീലമേവാതി
വേദിതഞ്ചം.

പരിവജ്ജനാപഹാതബ്ജആസവവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വിനോദനാപഹാതബ്ജആസവവണ്ണനാ

൨൬. ഇതിപീതി ഇമിനാ കാരണേന, അയോനിസോമനസിങ്കാരസമുട്ഠിതത്വാപി
ലോഭാദിസഹഗതത്വാപി ക്കുസലപടിപക്ഖത്തോപീതിആദിഹി കാരണേഹി അയം
വിതക്കോ അകുസലോതി അത്ഥോ. ഇമിനാ നയേന സാവജ്ജാതിആദിസുപി അത്ഥോ
വേദിതഞ്ചോ. ഏത്ഥ ച അകുസലോതിആദിനാ ദിട്ഠധമ്മികം കാമവിതക്കസ്സ ആദിനവം
ദസ്സേതി, ദുക്ഖവിപാകോതി ഇമിനാ സമ്പരായികം. അത്തബ്ബാബായായ
സംവത്തതീതിആദിസുപി ഇമിനാവ നയേന ആദിനവവിഭാവനാ വേദിതഞ്ചോ. ഉപ്പന്നസ്സ
കാമവിതക്കസ്സ അനധിവാസനം നാമ പുന താദിസസ്സ അനുപ്പാദനം, തം പന്നസ്സ പഹാനം
വിനോദനം ബൃന്തികരണം അനഭാവഗമനന്തി ച വത്തും വട്ടതീതി പാളിയം “ഉപ്പന്നം
കാമവിതക്കം നാധിവാസേതീ”തി വത്വാ “പജഹതീ”തിആദി വുത്തന്തി തമത്ഥം ദസ്സേന്തോ
“അനധിവാസേന്തോ കിം കരോതീതി പജഹതീ”തിആദിമാഹ. പഹാനഞ്ചേത്ഥ
വിക്ഖമ്ഭനമേവ, ന സമുച്ഛേദോതി ദസ്സേതും “വിനോദേതീ”തിആദി വുത്തന്തി
വിക്ഖമ്ഭനവസേനേവ അത്ഥോ ദസ്സിതോ.

കാമവിതക്കോതി സമ്പയോഗത്തോ ആരമ്മണത്തോ ച കാമസഹഗതോ വിതക്കോ.
തേനാഹ “കാമപടിസംയുത്തോ തക്കോ”തിആദി. കാമപടിസംയുത്തോതി ഹി
കാമരാഗസഞ്ചാരേന കാമേന സമ്പയുത്തോ വത്ഥുകാമസഞ്ചാരേന പടിബദ്ധോ ച.
ഉപ്പന്നുപ്പന്നേതി തേസം പാപവിതക്കാനം ഉപ്പാദാവത്ഥാഗഹണം വാ കതം സിയാ
അനവസേസഗ്ഗഹണം വാ. തേസു പഠമം സന്ധായാഹ “ഉപന്നമത്തേ”തി, സമ്പതിജാതേതി
അത്ഥോ. അനവസേസഗ്ഗഹണം ബ്യാപനിച്ഛായ ഹോതീതി ദസ്സേതും “സതക്ഖത്തുവി
ഉപ്പന്നേ”തി വുത്തം. ഞാതിവിതക്കോതി “അമ്ഹാകം ഞാതയോ സുഖജീവിനോ
സമ്പത്തിയുത്താ”തിആദിനാ ഗേഹസ്സിതപേമവസേന ഞാതകേ ആരബ്ഭ ഉപ്പന്നവിതക്കോ.
ജനപദവിതക്കോതി “അമ്ഹാകം ജനപദോ സുഭിക്ഖോ സമ്പന്നസസ്സോ
രമണിയോ”തിആദിനാ ഗേഹസ്സിതപേമവസേനേവ ജനപദം ആരബ്ഭ ഉപ്പന്നവിതക്കോ.
ഉക്കുടികപ്പധാനാദിഹി ദുക്ഖേ നിജ്ജിണ്ണേ സമ്പരായേ അത്താ സുഖീ ഹോതി അമരോതി
ദുക്കരകാരികായ പടിസംയുത്തോ അമരത്ഥായ വിതക്കോ, തം വാ ആരബ്ഭ
അമരാവിക്ഖേപദിട്ഠിസഹഗതോ അമരോ ച സോ വിതക്കോ ചാതി അമരവിതക്കോ.
പരാനുദ്യതാപടിസംയുത്തോതി പരേസു ഉപട്ഠാകാദിസു സഹനന്ദികാദിവസേന
പവത്തോ അനുദ്യതാപതിരൂപകോ ഗേഹസ്സിതപേമേന പടിസംയുത്തോ വിതക്കോ.
ലാഭസക്കാരസിലോകപടിസംയുത്തോതി ചീവരാദിലാഭേന ചേവ സക്കാരേന ച

കിത്തിസദ്ദേന ച ആരമ്മണകരണവസേന പടിസംയുത്തോ.

അനവഞ്ഞത്തിപടിസംയുത്തോതി “അഹോ വത മം പരേ ന അവജാനേയ്യും, ന ഹേട്ഠാ കത്വാ മഞ്ഞേയ്യും, പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരും കരേയ്യു”ന്തി ഉപ്പനവിതക്കോ.

കാമവിതക്കോ കാമസങ്കപ്പനസഭാവത്താ കാമസങ്കപ്പവത്തിയാ സാതിസയത്താ ച കാമനാകാരോതി ആഹ “കാമവിതക്കോ പനേത്ഥ കാമാസവോ”തി. തബ്ബിസേസോതി കാമാസവവിസേസോ, രാഗസഹവുത്തിതി അധിപ്പായോ. കാമവിതക്കാദികേ വിനോദേതി അത്തനോ സന്താനതോ നീഹരതി ഏതേനാതി വിനോദനം, വീരിയന്തി ആഹ “വീരിയസംവരസഞ്ചാതേന വിനോദനേന”തി.

വിനോദനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഭാവനാപഹാതബ്ബആസവവണ്ണനാ

൨൭. “സത്ത ബോജ്ജത്ഥങ്ഗാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ വിജ്ജാവിമുത്തിയോ പരിപൂരേന്തി”തി (സം നീ ൧൧൮൭) വചനതോ വിജ്ജാവിമുത്തിനം അനധിഗമോ തതോ ച സകലവട്ടദുക്ഖാനതിവത്തി അഭാവനായ ആദിനവോ, വുത്തവിപരിയായേന ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവദിവസേന ച ഭാവനായ ആനിസംസോ വേദിതബ്ബോ. ഉപരിമഗ്ഗത്തയസമയസമ്ഭൂതാതി ദുതിയാദിമഗ്ഗക്ഖണേ ജാതാ, ഭാവനാധികാരതോ ദുതിയമഗ്ഗാദിപരിയാപനാതി അത്ഥോ. നനു ച തേ ലോകുത്തരാ ഏവ, കസ്ഥാ വിസേസനം കതന്തി? നയിദം വിസേസനം, വിസേസിതബ്ബം പനേതം, ലോകുത്തരബോജ്ജത്ഥങ്ഗാ ഏവ അധിപ്പേതാ, തേ ച ബോ ഉപരിമഗ്ഗത്തയസമയസമ്ഭൂതാതി. ബോജ്ജത്ഥങ്ഗേസു അസമ്മോഹത്ഥന്തി വിപസ്സനാത്ഥാനമഗ്ഗഫലബോജ്ജത്ഥങ്ഗേസു സമ്മോഹാഭാവത്ഥം. മിസ്സകനയേന ഹി ബോജ്ജത്ഥങ്ഗേസു വുച്ചമാനേസു തദങ്ഗാദിവിവേകദസ്സനവസേന വിപസ്സനാബോജ്ജത്ഥങ്ഗാദയോ വിഭജിത്വാ വുച്ചന്തി, ന നിബ്ബത്തിതലോകുത്തരബോജ്ജത്ഥങ്ഗാ ഏവാതി ബോജ്ജത്ഥങ്ഗേസു സമ്മോഹോ ന ഹോതി ബോജ്ജത്ഥങ്ഗഭാവനാപടിപത്തിയാ ച സമ്മദേവ പകാസിതത്താ. ഇധ പനാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ, ഇമസ്ഥിം വാ അധികാരേ. ലോകുത്തരനയോ ഏവ ഗഹേതബ്ബോ ഭാവനാമഗ്ഗസ്സ അധികതത്താ.

ആദിപദാനന്തി (അ° നീ° ടീ° ൧.൧.൪൧൮) “സതിസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗ”ന്തി ഏവമാദിനം തസ്ഥിം തസ്ഥിം വാക്യേ ആദിഭൂതാനം പദാനം. അത്ഥതോതി വിസേസവസേന സാമഞ്ഞവസേന ച പദത്ഥതോ. ലക്ഖണാദിഹീതി ലക്ഖണരസപച്ചുപട്ഠാനതോ. കമതോതി അനുപുബ്ബിതോ. അനുനാധികതോതി താവത്തകതോ. വിഭാവിനാതി വിത്തുനാ.

സതിസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗേതി സതിസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗപദേ. സരണട്ഠേനാതി അനുസ്സരണട്ഠേന. ചിരകതാദിഭേദം ആരമ്മണം ഉപഗത്ത്വാ ഠാനം, അനിസ്സജ്ജനം വാ ഉപട്ഠാനം. ഉദകേ അലാബു വിയ പിലവിത്വാ ഗന്തും അദത്വാ പാസാണസ്സ വിയ നിച്ചലസ്സ ആരമ്മണസ്സ ഠപനം സാരണം അസമ്മുട്ഠതാകരണം അപിലാപനം. വുത്തമ്പി ഹേതം മിലിന്ദപഞ്ചേ. ഭണ്ഡാഗാരികോതി ഭണ്ഡഗോപകോ. അപിലാപേ കരോതി അപിലാപേതി. മേരേനാതി നാഗസേനത്ഥേരേന. സമ്മോസപച്ചനീകം കിച്ചം അസമ്മോസോ, ന സമ്മോസാഭാവമത്തം. ഗോചരാഭിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനാതി കായാദിആരമ്മണാഭിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ.

ബോധിയാ ധമ്മസാമഗ്ഗിയാ, അങ്ഗോ അവയവോ, ബോധിസ്സ വാ അരിയസാവകസ്സ അങ്ഗോ കാരണം. പതിട്ഠാനായുഹനാ ഓഘതരണസുത്തവണ്ണനായം (സം നീ° അട്ഠ° ൧.൧.൧) -

“കിലേസവസേന പതിട്ഠാനം, അഭിസഞ്ചാരവസേന ആയുഹനാ.
തണ്ഹാദിട്ഠിഹി പതിട്ഠാനം, അവസേസകിലേസാഭിസഞ്ചാരേഹി ആയുഹനാ.

തണ്ണാപനേന പതിടാന്നം, ദിട്ഠിവനേന ആയുഹനാ. സസ്സതദിട്ഠിയാ പതിടാന്നം, ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ ആയുഹനാ. ലീനവനേന പതിടാന്നം, ഉദ്ധച്ചവനേന ആയുഹനാ. കാമസുഖാനുയോഗവനേന പതിടാന്നം, അത്തകിലമമാനുയോഗവനേന ആയുഹനാ. സബ്ബാകുസലാഭിസഞ്ചാരവനേന പതിടാന്നം, സബ്ബലോകിയകുസലാഭിസഞ്ചാരവനേന ആയുഹനാ”തി -

വുത്തേസു പകാരേസു ഇയ അവുത്താനം വനേന വേദിതബ്ബാ. യാ ഹി അയം ബോധീതി വുച്ചതീതി യോജേതബ്ബം . “ബുജ്ജന്ത്യതീ”തി പദസ്സ പടിബുജ്ജന്ത്യതീതി അത്ഥോതി ആഹ “കിലേസസന്താനനിദായ ഉട്ഠഹതി”തി. തം പന പടിബുജ്ജന്ത്യനം അത്ഥത്തോ ചതുന്നം സച്ചാനം പടിവേധോ, നിബ്ബാനസ്സേവ വാ സച്ഛികിരിയാതി ആഹ “ചത്താരീ”തിആദി. ത്യാനഞ്ചമഗ്ഗഞ്ചാദയോ വിയാതി യമാ അഞ്ചാനി ഏവ ത്യാനമഗ്ഗാ, ന അഞ്ചവിനിമുത്താ, ഏവമിയാപിതി അത്ഥോ. സേനഞ്ചരമഞ്ചാദയോ വിയാതി ഏതേന പുഗ്ഗലപത്തത്തിയാ അവിജ്ജമാനപത്തത്തിഭാവം ദസ്സേതി.

ബോധായ സംവത്തന്തിതി ബോജ്ജന്ത്യഞ്ചാതി ഇദം കാരണത്ഥോ അഞ്ച-സദ്ഭോതി കത്വാ വുത്തം. ബുജ്ജന്ത്യന്തിതി ബോധിയോ, ബോധിയോ ഏവ അഞ്ചാതി ബോജ്ജന്ത്യഞ്ചാതി വുത്തം “ബുജ്ജന്ത്യന്തിതി ബോജ്ജന്ത്യഞ്ചാ”തി. അനുബുജ്ജന്ത്യന്തിതി വിപസ്സനാദിനം കാരണാനം ബുജ്ജന്ത്യിതബ്ബാനഞ്ച സച്ചാനം അനുരൂപം ബുജ്ജന്ത്യന്തി. പടിബുജ്ജന്ത്യന്തിതി കിലേസനിദായ ഉട്ഠഹനത്തോ പച്ചക്ഖഭാവേന വാ പടിമുഖം ബുജ്ജന്ത്യന്തി. സമ്ബുജ്ജന്ത്യന്തിതി അവിപരീതഭാവേന സമ്മാ ച ബുജ്ജന്ത്യന്തി. ഏവം ഉപസഗ്ഗാനം അത്ഥവിസേസഭീപനതാ ദട്ഠബ്ബാ. ബോധി-സദ്ഭോ ഹി സബ്ബവിസേസയുത്തം ബുജ്ജന്ത്യനം സാമത്തേന ഗഹേത്വാ റിതോ.

വിചിനാതീതി “തയിദം ദുക്ഖ”ന്തിആദിനാ വിമംസതി. ഓഭാസനം യമ്മാനം യമാഭൂതസഭാവപടിച്ഛാദകസ്സ സമ്മോഹസ്സ വിദ്ധംസനം യമാ ആലോകോ അന്ധകാരസ്സ. യസ്മിം യമ്മേ സതി വീരോ നാമ ഹോതി, സോ യമ്മോ വീരഭാവോ. ഹുരയിതബ്ബത്തോതി പവത്തേതബ്ബത്തോ. കോസജ്ജപക്ഖത്തോ പതിതും അപ്പദാനവനേന സമ്പയുത്താനം പഗ്ഗണ്ണഹനം പഗ്ഗഹോ. ഉപത്ഥമ്ഭനം അനുബലപ്പദാനം. ഓസീദനം ലയാപത്തി, തപ്പടിപക്ഖത്തോ അനോസീദനം ദട്ഠബ്ബം. പിണ്ഡതീതി തപ്പേതി വഡ്ഢേതി വാ. ഫരണം പണ്ണിതരൂപേഹി കായസ്സ ബ്യാപനം. തുട്ഠി നാമ പീതി. ഉദഗ്ഗഭാവോ ഓദഗ്ഗം, കായചിത്താനം ഉക്ഖിപനന്തി അത്ഥോ. കായചിത്തദരമപസ്സമ്ഭനത്തോതി കായദരമസ്സ ചിത്തദരമസ്സ ച പസ്സമ്ഭനത്തോ വൂപസമനത്തോ. കായോതി ചേത്ഥ വേദനാദയോ തയോ ഖന്ധാ. ദരമോ സാരമ്ഭോ, ദുക്ഖഭോമനസ്സപച്ചയാനം ഉദ്ധച്ചാദികിലേസാനം, തപ്പയാനാനം വാ ചതുന്നം ഖന്ധാനം അധിവചനം. ഉദ്ധച്ചാദികിലേസപടിപക്ഖഭാവോ ദട്ഠബ്ബോ, ഏവഞ്ചേത്ഥ പസ്സദ്ധിയാ അപരിപ്ഫന്നസീതിഭാവോ ദട്ഠബ്ബോ അസാരദ്ധഭാവത്തോ. തേനാഹ ഭഗവാ “പസ്സദ്ധോ കായോ അസാരദ്ധോ”തി (മം നിം ൧.൭൨).

സമാധാനത്തോതി സമ്മാ ചിത്തസ്സ ആധാനത്തോ റപനത്തോ. അവിക്ഖേപോ സമ്പയുത്താനം അവിക്ഖിത്തതാ, യേന സമ്പയുത്താ യമ്മാ അവിക്ഖിത്താ ഹോന്തി, സോ യമ്മോ അവിക്ഖേപോതി. അവിസാരോ അത്തനോ ഏവ അവിസരണസഭാവോ. സമ്പിണ്ഡനം സമ്പയുത്താനം അവിപകിണ്ണഭാവോപാദനം ന്ഹാനീയചുണ്ണാനം ഉദകം വിധ. ചിത്തദ്ഠിതിപച്ചുപട്ഠാനോതി “ചിത്തസ്സ റിതീ”തി (ധം സം ൧൧) വചനത്തോ ചിത്തസ്സ പബന്ധറിതിപച്ചുപട്ഠാനോ. അജ്ജന്ത്യപേക്ഖനത്തോതി ഉദാസീനഭാവത്തോ. സാതി ബോജ്ജന്ത്യഞ്ചാലപേക്ഖാ . സമപ്പവത്തേ യമ്മേ പടിസഞ്ചിക്ഖതി ഉപപത്തിത്തോ ഇക്ഖതി തദാകാരാ ഹുത്വാ പവത്തതീതി പടിസഞ്ചാനലക്ഖണാ, ഏവഞ്ച കത്വാ “പടിസഞ്ചാ സന്തിട്ഠനാ ഗഹണേ മജ്ജന്ത്യത്താ”തി ഉപേക്ഖാകിച്ചാധിമത്തായ സഞ്ചാരുപേക്ഖാ വുത്താ. സമ്പയുത്തയമ്മാനം യമാസകകിച്ചകരണവനേന സമം പവത്തനപച്ചയതാ സമവാഹിതാ. അലീനാനുദ്ധതപ്പവത്തിപച്ചയതാ ഹുനാധികതാനിവാദണം. സമ്പയുത്താനം അസമപ്പവത്തിഹേതുകപക്ഖപാതം ഉപച്ഛിന്ദന്തി വിധ ഹോതീതി വുത്തം “പക്ഖപാതുപച്ഛേദരസാ”തി. അജ്ജന്ത്യപേക്ഖനമേവ മജ്ജന്ത്യത്തഭാവോ.

സബുസ്മിം ലീനപക്വേ ഉദ്ധുപക്വേ ച അത്മികാ പത്മനീയാ ഇച്ഛിതബ്ബാതി സബുത്മികാ, തം സബുത്മികം. സമാനക്വണ്ണപവത്തിസു സത്തസുപി സമ്ബോജ്ജ്ഞേസു വാചായ കമപ്പവത്തിതോ പടിപാടിയാ വത്തബ്ബേസു യം കിഞ്ചി പഠമം അവതാ സതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസുപ പഠമം വചനസ്സു കാരണം സബ്ബേസം ഉപകാരകത്തന്തി വുത്തം “സബ്ബേസ”തിആദി. സബ്ബേസന്തി ച ലീനുദ്ധുപക്വേകാനം, അത്തമാ സബ്ബേപി സബ്ബേസം പച്ചയാതി.

“കസ്ഥാ സത്തേവ ബോജ്ജ്ഞേസാ വുത്താ”തി ചോദകോ സദ്ധാലോഭാദീനന്ധി ബോജ്ജ്ഞേസാഭാവം ആസങ്കതി, ഇതരോ സതിആദീനംയേവ ഭാവനായ ഉപകാരതം ദസ്സേന്തോ “ലീനുദ്ധുപടിപക്വതോ സബുത്മികതോ ചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ലീനസ്സാതി അതിസിമിലവീരിയതാദീഹി ഭാവനാവീമിം അനോതരിത്ഥാ സംകുടിതസ്സ ചിത്തസ്സ. തദാ ഹി പസ്സദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ ന ഭാവേതബ്ബാ. തത്ത്ഹി ഏതേഹി അല്പതിണാദീഹി വിയ പരിത്തോ അഗ്ഗി ദുസ്സമുട്ഠാപിയം ഹോതീതി. തേനാഹ ഭഗവാ “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ പരിത്തം അഗ്ഗിം ഉജ്ജാലേതുകാമോ അസ്സ, സോ തത്ഥ അല്പാനി ചേവ തിണാനി പക്ഖിപേയ്യാ”തിആദി (സം° നി° ൫.൨൩൪). യമ്മവിചയവീരിയപീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ പന ഭാവേതബ്ബാ, സുക്ഖതിണാദീഹി വിയ പരിത്തോ അഗ്ഗി ലീനം ചിത്തം ഏതേഹി സുസമുട്ഠാപിയം ഹോതീതി. തേന വുത്തം “യസ്മിഞ്ച ഖോ”തിആദി. തത്ഥ യമാസകം ആഹാരവസേന യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാദീനം ഭാവനാ വേദിതബ്ബാ. വുത്തത്ത്ഹേതം “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, കുമലാകുമലാ യമ്മാ...പേ... പീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ ഭിച്ഛോഭാവായ...പേ... സംവത്തതീ”തി (സം° നി° ൫.൨൩൫). തത്ഥ സഭാവസാമത്തലക്ഖണ്ണപടിവേധവസേന പവത്തമനസികാരോ...പേ... യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാദയോ ഭാവേതി നാമ.

ഉദ്ധുസ്സാതി ചിത്തസ്സ അച്ചാരദ്ധവീരിയതാദീഹി സീതിഭാവപതിട്ഠിതഭാവം അനോതിസ്സതായ, തദാ യമ്മവിചയവീരിയപീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ ന ഭാവേതബ്ബാ. തത്ത്ഹി ഏതേഹി സുക്ഖതിണാദീഹി വിയ അഗ്ഗിക്ഖണ്ണോ ദുവുപസമയം ഹോതി. തേനാഹ ഭഗവാ “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡം നിബ്ബാപേതുകാമോ അസ്സ, സോ തത്ഥ സുക്ഖാനി ചേവ തിണാനി പക്ഖിപേയ്യാ”തിആദി (സം° നി° ൫.൨൩൪). പസ്സദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ പന ഭാവേതബ്ബാ, അല്പതിണാദീഹി വിയ അഗ്ഗിക്ഖണ്ണോ ഉദ്ധതം ചിത്തം ഏതേഹി സുവുപസമയം ഹോതി. തേന വുത്തം “യസ്മിഞ്ച ഖോ”തിആദി. ഏത്ഥാപി യമാസകം ആഹാരവസേന പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാദീനം ഭാവനാ വേദിതബ്ബാ. വുത്തത്ത്ഹേതം “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, കായപസ്സദ്ധി ചിത്തപസ്സദ്ധി...പേ... ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ ഭിച്ഛോഭാവായ സംവത്തതീ”തി (സം° നി° ൫.൨൩൫). തത്ഥ യമാസ്സ പസ്സദ്ധിആദയോ ഉപ്പന്നപുബ്ബാ, തം ആകാരം സല്ലക്ഖേതാ തേസം ഉപ്പാദനവസേന തഥാ മനസികരോന്തോവ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാദയോ ഭാവേതി നാമ. സതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ പന സബുത്ഥ ബഹുപകാരോ. സോ ഹി ചിത്തം ലീനപക്വേകാനം പസ്സദ്ധിആദീനം വസേന ലയാപത്തിതോ, ഉദ്ധുപക്വേകാനഞ്ച യമ്മവിചയാദീനം വസേന ഉദ്ധുപാതതോ രക്ഖതി, തസ്ഥാ സോ ലോണ്ഡുപനം വിയ സബുബുജ്ജ്ഞേസു സബുക്ക്കമികഅമച്ചോ വിയ ച രാജകിച്ചേസു സബുത്ഥ ഇച്ഛിതബ്ബോ. തേനാഹ “സതിഞ്ച ഖാഹം, ഭിക്ഖവേ, സബുത്മികം വദാമീ”തി (സം° നി° ൫.൨൩൪).

തത്ഥാ ഞാതബ്ബാതി (സം° നി° ൧° ൧.൧൨൯) സമ്ബണ്ഡോ. വഡ്ഢി നാമ വേപുല്ലം ഭിച്ഛോഭാവോ പുനപ്സുനം ഉപ്പാദോ ഏവാതി ആഹ “പുനപ്സുനം ജനേതി”തി. അഭിവുദ്ധിം പാപേന്തോ നിബ്ബത്തേതി. വിവിത്തതാതി വിവിത്തഭാവോ. യോ ഹി വിവേചനീയതോ വിവിച്ചതി, യം വിവിച്ചിത്ഥാ റിതം, തദുഭയം ഇധ വിവിത്തഭാവസാമത്തേന “വിവിത്തതാ”തി വുത്തം. തേസു പുരിമോ വിവേചനീയതോ വിവിച്ചമാനതായ വിവേകസഞ്ചാതായ വിവിച്ചനകിരിയായ സമഞ്ജീ യമ്മസമൂഹോ തായ ഏവ വിവിച്ചനകിരിയായ വസേന വിവേകോതി ഗഹിതോ. ഇതരോ സബുസോ തതോ തതോ വിവിത്തസഭാവതായ. തത്ഥ യസ്മിം യമ്മപുഞ്ജേ സതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേസാ വിവിച്ചനകിരിയായ പവത്തതി, തം യമാവുത്തായ വിവിച്ചമാനതായ വിവേകസഞ്ചാതം

നിസ്സായേവ പവത്തതി, ഇതരം പന തന്നിന്നതാതദാരമ്മണതാഹീതി വുത്തം “വിവേകേ നിസ്സിത”തി. യമാ വാ വിവേകവസേന പവത്തം ത്യാനം “വിവേകജ”തി വുത്തം, ഏവം വിവേകവസേന പവത്തോ ബോജ്ജ്യത്ഥേഗോ “വിവേകനിസ്സിതോ”തി ദട്ഠഞ്ചോ. നിസ്സയട്ഠോ ച വിപസ്സനാമഗ്ഗാനം വസേന മഗ്ഗഫലാനം വേദിതഞ്ചോ. അസതിപി പുബ്ബാപരഭാവേ “പടിച്ചസമുപ്പാദാ”തി ഏതഥ പച്ചയാനം സമുപ്പാദനം വിയ അഭിന്നയമ്മാധാരാ നിസ്സയനഭാവനാ സമഭവന്തിതി. അയമേവാതി വിവേകോ ഏവ. വിവേകോ ഹി പഹാനവിനയവിരാഗനിരോധാ ച സമാനത്ഥാ.

തദങ്ഗസമുച്ഛേദനിസ്സരണവിവേകനിസ്സിതതം വത്യാ പടിപസ്സദ്ധിവിവേകനിസ്സിതതായ അവചനം “സതിസമ്ബോജ്ജ്യത്ഥേഗം ഭാവേതീ”തിആദിനാ ഭാവേതഞ്ചാനം ബോജ്ജ്യത്ഥേഗാനം ഇധ വുത്തത്താ. ഭാവിതഞ്ചോജ്ജ്യത്ഥേഗസ്സ ഹി യേ സച്ഛികാതഞ്ചാ ഫലബോജ്ജ്യത്ഥേഗാ, തേസം കിച്ചം പടിപസ്സദ്ധിവിവേകോ. അജ്ജ്യാസയത്തോതി “നിബ്ബാനം സച്ഛികരിസ്സാമീ”തി മഹന്തഅജ്ജ്യാസയത്തോ. യദിപി വിപസ്സനാക്ഖണേ സഞ്ചാരാരമ്മണം ചിത്തം, സഞ്ചാരേസു പന ആദിനവം സുട്ഠ ദിസ്വാ തപ്പടിപക്ഖേ നിബ്ബാനേ അധിമുത്തതായ അജ്ജ്യാസയത്തോ നിസ്സരണവിവേകനിസ്സിതതാ ദാഹാഭിഭൂതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സീതനിന്നചിതത്താ വിയ. ന പടിസിദ്ധാ വിപസ്സനാപാദകേസു കസിണാരമ്മണാദിത്യാനേസു സതിആദിനം നിബ്ബേധഭാഗിയത്താ. അനുദ്ധരന്താ പന വിപസ്സനാ വിയ ബോധിയാ മഗ്ഗസ്സ ആസന്നകാരണം ത്യാനം ന ഹോതി, നാപി തമാ ഏകന്തികം കാരണം, ന ച വിപസ്സനാകിച്ചസ്സ വിയ ത്യാനകിച്ചസ്സ നിട്ഠാനം മഗ്ഗോതി കത്യാ ന ഉദ്ധരന്തി. ഏതഥ ച കസിണഗുഹണേന തദായത്താനി ആരുപ്പാനിപി ഗഹിതാനീതി ദട്ഠഞ്ചാനി. താനിപി ഹി വിപസ്സനാപാദകാനി നിബ്ബേധഭാഗിയാനി ച ഹോന്തിതി വത്തും വട്ടതി തന്നിന്നഭാവസബ്ഭാവത്തോ. യദഗ്ഗേന ഹി നിബ്ബാനനിന്നതാ, തദഗ്ഗേന ഫലനിന്നതാപി സിയാ. “കുദാസ്സു നാമാഹം തദായതനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരേയ്യ”തി (മ° നി° ൧.൪൬൫) ആദിവചനന്വേതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം.

വോസ്സഗ്ഗ-സദ്ദോ പരിച്ചാഗത്ഥോ പക്ഖന്ദനത്ഥോ ചാതി വോസ്സഗ്ഗസ്സ ദുവിധതാ വുത്താ. വോസ്സജ്ജനഞ്ചേഹി പഹാനം, വിസ്സട്ഠഭാവേന നിരാസങ്കപവതി ച, തസ്മാ വിപസ്സനാക്ഖണേ തദങ്ഗവസേന, മഗ്ഗക്ഖണേ സമുച്ഛേദവസേന പടിപക്ഖസ്സ പഹാനം വോസ്സഗ്ഗോ, തമാ വിപസ്സനാക്ഖണേ തന്നിന്നഭാവേന, മഗ്ഗക്ഖണേ ആരമ്മണകരണേന വിസ്സട്ഠസഭാവത്തോ വോസ്സഗ്ഗോതി വേദിതഞ്ചം. യമാവുത്തേന പകാരേനാതി തദങ്ഗസമുച്ഛേദപകാരേന തന്നിന്നതദാരമ്മണകരണപകാരേന ച. പുബ്ബേ വോസ്സഗ്ഗ-പദസ്സേവ അത്ഥസ്സ വുത്തത്താ ആഹ “സകലേന വചനേനാ”തി. പരിണമന്തം വിപസ്സനാക്ഖണേ, പരിണതം മഗ്ഗക്ഖണേ. പരിണാമോ നാമ പരിപാകോതി ആഹ “പരിപച്ചന്തം പരിപക്കഞ്ചാ”തി. പരിപാകോ ച ആസേവനലാഭേന ആഹിതസാമത്ഥിയസ്സ കിലേസസ്സ പരിച്ചജിതും നിബ്ബാനഞ്ച പക്ഖന്ദിതും തിക്ഖവിസദസഭാവോ. തേനാഹ “അയഞ്ചേഹി”തിആദി. ഏസ നയോതി യായം “തദങ്ഗവിവേകനിസ്സിത”തിആദിനാ സതിസമ്ബോജ്ജ്യത്ഥേഗേ വുത്തോ, സേസേസു ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്യത്ഥേഗാദിസുപി ഏസ നയോതി ഏവം തത്ഥ നേതഞ്ചന്തി അത്ഥോ.

ഏവം ആദികമ്മികാനം ബോജ്ജ്യത്ഥേഗേസു അസമ്മോഹത്ഥം മിസ്സകനയം വത്യാ ഇദാനി നിബ്ബത്തിതലോകുത്തരബോജ്ജ്യത്ഥേഗവസേന അത്ഥം വിഭാവേതും “ഇധ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഇധ പനാതി ഇമസ്ഥിം സബ്ബാസവസുത്തന്തേ. മഗ്ഗോ ഏവ വോസ്സഗ്ഗവിപരിണാമീ ഭാവനാമഗ്ഗസ്സ ഇധ അധിപ്പേതത്താ. തഞ്ച വോതി സതിസമ്ബോജ്ജ്യത്ഥേഗം. സമുച്ഛേദത്തോതി സമുച്ഛിന്ദനത്തോ.

ദിട്ഠാസവസ്സ പഠമഗ്ഗവജ്ജ്യത്ഥത്താ “തയോ ആസവാ”തി വുത്തം. തേപി അനപായഗമനീയാ ഏവ വേദിതഞ്ചാ അപായഗമനീയാനം ദസ്സന്തേനേവ പഹീനത്താ. സതിപി സമ്ബോജ്ജ്യത്ഥേഗാനം യേഭുയ്യേന മഗ്ഗഭാവേ തത്ഥ തത്ഥ സമ്ബോജ്ജ്യത്ഥേഗസഭാവാനം മഗ്ഗധമ്മാനം വസേന വുത്തമഗ്ഗത്തയസമ്പയുത്താ ബോജ്ജ്യത്ഥേഗാതി പച്ചേകബോജ്ജ്യത്ഥേഗേ “ബോജ്ജ്യത്ഥേഗഭാവനായാ”തി ഇമിനാ ഗണ്ഹന്തോ “മഗ്ഗത്തയസമ്പയുത്തായാ”തി ആഹ.

ഭാവനാപഹാതബ്ദാഭ്യസവവണ്ണനാ നിർദ്ദിതം.

൨൮. മോമേനോതി ആസവപ്പഹാനസ്സ സുദുക്കരത്താ തായ ഏവ ദുക്കരകിരിയായ തം അഭിത്ഥവന്തോ. അസ്സാതി പഹീനാസവഭിക്ഖുനോ. ആനിസംസന്തി തണ്ഹാച്ഛേദാദിദുക്ഖക്ഖയപരിയോസാനം ഉദ്രയം. ഏതേഹി പഹാനാദിസംകിത്തനേഹി. ഉസ്സുക്കം ജനേനോതി ഏവം ധമ്മസ്സാമിനാപി അഭിത്ഥവനീയം മഹാനിസംസഞ്ച ആസവപ്പഹാനന്തി തത്ഥ ആദരസഹിതം ഉസ്സാഹം ഉപ്പാദേനോ. ദസ്സനേവേവ പഹീനാതി ദസ്സനേന പഹീനാ ഏവ. തേന വുത്തം “ന അപ്പഹീനേസുയേവ പഹീനസഞ്ചി”തി.

സബ്ബ-സദ്ദേന ആസവാനം, ആസവസംവരാനഞ്ച സമ്ബന്ധവസേന ദുതിയപഠമവികപ്പാനം ഭേദോ ദട്ഠഞ്ചോ. ദസ്സനാഭിസമയാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാ പരിഞ്ഞാകിച്ചസിദ്ധിയാ. തേനാഹ “കിച്ചവസേനാ”തി, അസമ്മോഹപടിവേധേനാതി അത്ഥോ. സമുസ്സയോ കായോ, അത്തഭാവോ വാ.

അനവജ്ജപിതിസോമനസ്സസഹിതം ചിത്തം “അത്തനോ”തി വത്തബ്ബതം അരഹതി അത്ഥാവഹത്താ, ന തബ്ബിപരിതം അനത്ഥാവഹത്താതി പീതിസമ്പയുത്തചിത്തതം സന്ധായാഹ “അത്തമനാതിസകമനാ”തി. തേനാഹ “തുട്ഠമനാ”തി. അത്തമനാതി വാ പീതിസോമനസ്സേഹി ഗഹിതമനാ. യസ്മാ പന തേഹി ഗഹിതതാ സമ്പയുത്തതാവ, തസ്മാ വുത്തം “പീതിസോമനസ്സേഹി വാ സമ്പയുത്തമനാ”തി. യദേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭുത്തം, തം വുത്തനയത്താ സുവിണ്ണേയുത്താ ചാതി വേദിതബ്ബം.

സബ്ബാസവസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. ധമ്മദായാദസുത്തവണ്ണനാ

൨൯. തസ്മാ തം ദസ്സേതാതി യസ്മാ സുത്തന്തവണ്ണനാ സുത്തനിക്ഖേപം ദസ്സേതാ വുച്ചമാനാ പാകടാ ഹോതി, യസ്മാ ചസ്സ ധമ്മദായാദസുത്തസ്സ അട്ഠുപ്പത്തികോ നിക്ഖേപോ, തസ്മാ തം നിക്ഖേപം ദസ്സേതാ, കഥേതാതി അത്ഥോ. ലാഭസക്കാരേതി (സം° നി° ടീ° ൨.൨.൬൩) ലാഭസക്കാരുസഞ്ചാതായ അട്ഠുപ്പത്തിയാതി കേചി, ലാഭസക്കാരേ വാ അട്ഠുപ്പത്തിയാതി അപരേ. യാ ഹി ലാഭസക്കാരുനിമിത്തം തദാ ഭിക്ഖുസു പച്ചയബാഹുല്ലികതാ ജാതാ, തം അട്ഠുപ്പത്തിം കത്വാ ഭഗവാ ഇമം ദേസേസീതി. യമകമഹാമേഘോതി ഹേട്ഠാദാലമ്ബനഉപരിഉഗ്ഗമനവസേന സതപടലോ സഹസ്സപടലോ യുഗമഹാമേഘോ. തീട്ഠന്തിചേവ ഭഗവതി കത്ഥചി നിബദ്ധവാസം വസന്തേ, ചാരികം പന ഗച്ഛന്തേ അനുബന്ധന്തി ച. ഭിക്ഖുനമ്പി യേഭുയ്യേന കപ്പസതസഹസ്സം തതോ ഭിച്ഛോപി പൂരിതദാനപാരമിസഞ്ചയത്താ തദാ മഹാലാഭസക്കാരോ ഉപ്പജ്ജിതി വുത്തം “ഏവം ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സപി”തി.

സക്കത്തോതി സക്കാരപ്പതോ. ഗരുകത്തോതി ഗരുകാരപ്പത്തോ. മാനിത്തോതി ബഹുമതോ മനസാ പിയായിതോ ച. പൂജിത്തോതി മാലാദിപൂജായ ചേവ ചതുപച്ചയാഭിപൂജായ ച പൂജിത്തോ. അപചിത്തോതി അപചായനപ്പത്തോ. യസ്സ ഹി ചത്താരോ പച്ചയേ സക്കത്വാപി അഭിസഞ്ചതേ പണീതപണീതേ ഉപനേന്തി, സോ സക്കത്തോ. യസ്മിം ഗരുഭാവം പച്ചുപട്ഠപേതാ തേ ദേന്തി, സോ ഗരുകത്തോ. യം മനസാ പിയായന്തി ബഹുമത്തന്തി ച, സോ ബഹുമതോ. യസ്സ സബ്ബമേതം പൂജാവസേന കരോന്തി, സോ പൂജിത്തോ. യസ്സ അഭിവാദനപച്ചുട്ഠാനഞ്ജലികമ്മാദിവസേന പരമനിപച്ചകാരം കരോന്തി, സോ അപചിത്തോ. ഭഗവതി ഭിക്ഖുസഞ്ചേ ച ലോകോ ഏവം പടിപന്നോ. തേന വുത്തം “തേന ഖോ പന...പേ... പരിക്ഖാരാന”തി. ലാഭഗ്ഗയസഗ്ഗപത്തന്തി ലാഭസ്സ ച യസസ്സ ച അഗ്ഗം ഉക്കംസം പത്തം.

പച്ചയാ ചീവരാദയോ ഗരുകാതബ്ബാ ഏതേസന്തി പച്ചയഗരുകാ, ആമിസചക്ഖുകാതി അത്ഥോ. പച്ചയേസു ഗിദ്ധാ ഗധിതാ പച്ചയാനം ബഹുലഭാവായ പടിപന്നാതി പച്ചയബാഹുലികാ. ഭഗവതോപി പാകടാ അഹോസി പകതിചാരിത്തവസേനാതി അധിപ്പായോ അത്തമാ അപാകടസ്സേവ അഭാവതോ. ധമ്മസഭാവചിന്താവസേന പവത്തം

സഹോത്തപ്പൊണം ധമ്മസംവേഗോ, ഇയ പന സോ ഭിക്ഖുനം ലാഭഗരുതാധമ്മവസേന വേദിതബ്ബോ. സമണ്ഡമ്മവുത്തിതി സമണ്ഡമ്മകരണം. സാതി ധമ്മദായാദദേസനാ. പടിബിമ്ബദസ്സനവസേന സബ്ബകായസ്സ ദസ്സനയോഗോ ആദാസോതി സബ്ബകായികആദാസോ.

പിതു-ദായം, തേന ദാതബ്ബം, തതോ ലഭബ്ബം അരഹഭാവേന ആദിയത്തിതി ദായാദാ, പുത്താ. തഞ്ച ലോകേ ആമിസമേവ, സാസനേ പന ധമ്മോപിതി തത്ത്വ യം സാവജ്ജം അനിയ്യാനികഞ്ച, തം പടിക്ഖിപിത്വാ, യം നിയ്യാനികം അനവജ്ജഞ്ച, തത്ത്വ ഭിക്ഖു നിയോജേനോ ഭഗവാ അവാച “ധമ്മദായാദാ മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭവഥ, മാ ആമിസദായാദാ”തി. ധമ്മസ്സ മേദായാദാതി മമ ധമ്മസ്സ ഓഗാഹിനോ, ധമ്മഭാഗഭാഗിനോതി അത്ഥോ. തമാ ഹി വക്ഖതി “ധമ്മകോട്ഠാസസ്സേവ സാമിനോ”തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൨൯). നിബ്ബത്തിതധമ്മോതി അസംകിലേസികാനുത്തരാദിഭാവേന ധമ്മസാമഞ്ഞതോ നിദ്ധാരിതധമ്മോ. പരിയായേതി സഭാവതോ പരിവത്തേതാ ഞാപേതി ഏതേനാതി പരിയായോ, ലേസോ, ലേസകാരണം വാ. തദഭാവതോ നിപ്പരിയായധമ്മോ മഗ്ഗപ്പത്തിയാ അപായപതനാദിതോ അച്ചന്തമേവ വാരണതോ. ഇതരോ വുത്തവിപരിയായതോ പരിയായധമ്മോ അച്ചന്തം അപായദുക്ഖവട്ടദുക്ഖപാതനതോ പരമ്പരായ വാരണതോ. യമാ ഹി ലോകിയം കൂസലം ദാനസീലാദി വിവട്ടം ഉദിസ്സ നിബ്ബത്തിതം, അയം തം അസമ്പാദേന്തവി തം സമ്പാപകസ്സ ധമ്മസ്സ നിബ്ബത്തകാരണഭാവപരിയായേന പരിയായധമ്മോ നാമ ഹോതി, ഏവം തം വട്ടം ഉദിസ്സ നിബ്ബത്തിതം, യം തണ്ഹാദീഹി സവിസേസം ആമസിതബ്ബതോ ആമിസന്തി ലോകേ പാകം അച്ഛാദനഭോജനാദി, തസ്സ, തംസദിസസ്സ ച ഫലവിസേസസ്സ നിമിത്തഭാവപരിയായേന പരിയായാമിസന്തി വുച്ചതിതി ദസ്സേനോ ആഹ “യം പനിദം... പേ... ഇദം പരിയായാമിസം നാമാ”തി.

“സകലമേവ ഹിദം, ആനന്ദ, ബ്രഹ്മചരിയസ്സ യദിദം കല്യാണമിത്തതാ”തി (സം നിം ൫.൨, ൩) ആദിവചനതോ സാവകേഹി അധിഗതോപി ലോകുത്തരധമ്മോ സത്ത്വയേവാതി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി വുത്തം “നിപ്പരിയായധമ്മോപി ഭഗവതോയേവ സന്തകോ”തി. സാവകാനന്ഹി ധമ്മദിട്ഠിപച്ചയസ്സപി യോനിസോമനസികാരസ്സ വിസേസപച്ചയോ പരതോഘോസോ ച തമാഗതാധിനോതി തേഹി പടിവിലോപി ധമ്മോ ധമ്മസ്സാമിനോയേവാതി വത്തും യുത്തം. തേനാഹ “ഭഗവതാ ഹീ”തിആദി. തത്ത്വ അനുപ്പന്നസ്സ മഗ്ഗസ്സാതി കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസനന്തരധാനതോ പഭുതി യാവ ഇമസ്മാ ബുദ്ധുപ്പാദാ അസമ്ബോധവസേന ന ഉപ്പന്നസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ. ഉപ്പാദേതാതി നിബ്ബത്തേതാ. തം പനേതം മഗ്ഗസ്സ ഭഗവതോ നിബ്ബത്തനം, ന പച്ചേകബുദ്ധാനം വിയ സസന്താനേയേവ, അഥ ലോ പരസന്താനേപിതി ദസ്സേതും “അസഞ്ജാതസ്സ മഗ്ഗസ്സ സഞ്ജനേതാ, അനക്ഖാതസ്സ മഗ്ഗസ്സ അക്ഖാതാ”തി വുത്തം. തയിദം മഗ്ഗസ്സ ഉപ്പാദനം സഞ്ജാനനഞ്ച അത്ഥതോ ജാനനഞ്ഞേവ അസമ്മോഹപടിവേധഭാവതോതി വുത്തം “മഗ്ഗഞ്ജ മഗ്ഗവിദു”തി. അക്ഖാനം പനസ്സ സുകുസലഭാവേനാതി വുത്തം “മഗ്ഗകോവിദോ”തി. സത്ഥാരാ യമാഗതം മഗ്ഗം അനുഗച്ഛത്തിതി മഗ്ഗാനുഗാ ഭഗവതോ ഏവ തം മഗ്ഗം സുട്ഠ അധിഗമനതോ. പച്ഛാ പരതോ സമ്മാ അനു അനു ആഗതാ പടിപന്നാതി പച്ഛാ സമന്നാഗതാ.

ജാനം ജാനാതീതി ജാനിതബ്ബമേവ അഭിഞ്ഞേയ്യാദിഭേദം ജാനാതി ഏകന്തഹിതപടിപത്തിതോ. പസ്സം പസ്സതീതി തമാ പസ്സിതബ്ബമേവ പസ്സതി. അഥ വാ ജാനം ജാനാതീതി സബ്ബഞ്ജതത്തോണേന ജാനിതബ്ബം ജാനാതിയേവ. ന ഹി പദേസത്തോണേന ജാനിതബ്ബം സബ്ബം ഏകന്തതോ ജാനാതി. പസ്സം പസ്സതീതി ദിബ്ബചക്ഖു പഞ്ഞാചക്ഖു ധമ്മചക്ഖു ബുദ്ധചക്ഖു സമന്തചക്ഖുസഞ്ചാതേഹി പഞ്ചഹി ചക്ഖുഹി പസ്സിതബ്ബം പസ്സതിയേവ. അഥ വാ ജാനം ജാനാതീതി യഥാ അഞ്ഞേ സവിപല്ലാസാ കാമരൂപപരിഞ്ഞാവാദിനോ ജാനന്താപി വിപല്ലാസവസേന ജാനന്തി, ന ഏവം ഭഗവാ. ഭഗവാ പന പഹീനവിപല്ലാസത്താ ജാനന്തോ ജാനാതിയേവ, ദിട്ഠിദസ്സനസ്സ ച അഭാവാ പസ്സന്തോ പസ്സതിയേവാതി അത്ഥോ. ചക്ഖുഭൂതോതി പഞ്ഞാചക്ഖുമയത്താ തസ്സ ച പത്തത്താ സത്തേസു ച തദുപ്പാദനതോ ദസ്സനപരിണായകട്ഠേന ലോകസ്സ ചക്ഖു വിയ ഭൂതോ. ഞാണഭൂതോതി ഏതസ്സ ച ഏവമേവ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. ധമ്മാ ബോധിപക്ഖിയാ, ബ്രഹ്മാ മഗ്ഗോ, തേഹി ഉപ്പന്നത്താ, തേസംവാ പത്തത്താ അധിഗതത്താ, ലോകസ്സ ച തദുപ്പാദനതോ “ധമ്മഭൂതോ, ബ്രഹ്മഭൂതോ”തി ച വേദിതബ്ബോ. വത്താതി

ചതുസച്ചയമ്നം വദതീതി വത്താ. ചിരം സച്ചപ്പടിവേധം പവത്തേന്തോ വദതീതി പവത്താ. അത്ഥസ്സ നിന്നേതാതി ധമ്മതാസങ്ഖാതം പരമത്ഥം നിബ്ബാനഞ്ച നിദ്ധാരേതാ ദസ്സേതാ, പാപയിതാ വാ. അമതസ്സ ദാതാതി അമതം സച്ഛികിരിയം സത്തേസു ഉപ്പാദേന്തോ അമതം ദദാതീതി അമതസ്സ ദാതാ. ബോധിപക്ഖിയധമ്മാനം തദായത്തഭാവതോ ധമ്മസ്സാമീ.

“യാ ച നിബ്ബാനസമ്പത്തി, സബ്ബമേതേന ലബ്ഭതി;
സുഖോ വിപാകോ പുണ്ണാനം, അധിപ്പായോ സമിജ്ജന്തതി. (പേടകോ ൨൩);

നിബ്ബാനപടിസംയുത്തോ, സബ്ബസമ്പത്തിദായകോ”തി -

ഏവമാദിം ഭഗവതോ വചനം സുതാ ഏവ ഭിക്ഖു ദാനാദിപുണ്ണാനം വിവട്ടസന്നിസ്സയതം ജാനന്തി, ന അത്തമാതി വുത്തം “പരിയായധമ്മോപി...പേ... പടിലഭതി”തി. “ഏദിസം പരിഭുഞ്ചിതഞ്ച”തി കപ്പിയസ്സ ച ചീവരാദിപച്ചയസ്സ ഭഗവതോ വചനേന വിനാ പടിഗുഹോപി ഭിക്ഖുനം ന സമ്ഭവതി, കൂതോ പരിഭോഗോതി ആഹ “നിപ്പരിയായാമിസമ്പീ”തിആദി.

പരിയായാമിസസ്സ ഭഗവതോ സന്തകഭാവോ പരിയായധമ്മസ്സ തബ്ഭാവേനേവ ദീപിതോ. തദേവ സാമിഭാവം ദസ്സേന്തോതി സമ്ബന്ധോ. തസ്മാതി അത്താധീനപടിലാഭപടിഗുഹതായ അത്തനോ സന്തകത്താ ച. തത്ഥാതി തസ്മിം ധമ്മാമിസേ.

പച്ചയാ ചീവരാദയോ പരമാ പാപുണിതബ്ബഭാവേന ഉത്തമമരിയാദാ ഏതസ്സ ന ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാ അപ്പിച്ഛതാദയോ ചാതി പച്ചയപരമോ, ലാഭഗരുതി അത്ഥോ. തബ്ഭഹുപ്പാദേസുതീ “ചീവരഹേതു വാ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനോ തബ്ഭഹാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ഉപ്പജ്ജതി, പിണ്ഡപാതസേനാസനഇതിഭവാഭവഹേതു വാ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനോ തബ്ഭഹാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ഉപ്പജ്ജതി”തി (ദീ ൩.൩൧൧; അ ൩.൪൯; ഇതിവു ൧൦൭) ഏവം വുത്തേസു ചതുസു തബ്ഭഹുപ്പത്തികോട്ഠാസേസു. അപ്പിച്ഛതാസന്തുട്ഠിസല്ലേഖപവിവേകാദയോ അപ്പിച്ഛതാദയോ.

തത്ഥാതി തസ്മിം ഓവാദേ, തേസു വാ ധമ്മപടിഗുഹകേസു ഭിക്ഖുസു. ഭവിസ്സതി വാ യേസം തത്ഥാതി യോജനാ. ഇമസ്മിം പക്ഖേ തത്ഥാതി തസ്മിം ഓവാദേ ഇച്ചേവ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. അധിപ്പായോ ആമിസദായാദതായ ഉപ്പജ്ജനകഅനത്ഥാനുപ്പാദസ്സ ധമ്മദായാദതായ ഉപ്പജ്ജനകഅട്ഠുപ്പത്തിയാ ച ആകങ്ഖാ. തേനാഹ “പസ്സതി”തിആദി. തത്ഥ ആമിസേ ഉപകഖലിതാനന്തി ആമിസഹേതു വിപ്പടിപന്നാനം. അതീതകാലേതി കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധകാലേ. കപിലസ്സ ഭിക്ഖുനോ വത്ഥു കപിലസുത്തേന, “സങ്ഘാടിപിആദിത്താ ഹോതീ”തിആദിനാ ലക്ഖണസുത്തേന (സം ൩.൨൧൧൮) ച വിഭാവേതഞ്ചം. ആമിസഗരുകോ അപ്പഗ്ഘഭാവേന കൂടകഹാപണോ വിയ നിത്തേജോ സമണതേജേന അനുജ്ജലതോ നിബ്ബുതങ്ഗാരോ വിയ നിപ്പഭോ ച ഹോതീതി യോജനാ. തതോതി പച്ചയഗരുകഭാവതോ. വിവത്തിതചിത്തോതി വിനിവത്തിതമാനസോ, സല്ലേഖവുത്തിതി അത്ഥോ.

ധമ്മദായാദാതി ഏത്താവതാ അന്തോഗധാവധാരണം വചനന്തി തേന അവധാരണേന നിവത്തിതമത്ഥം വിഭാവേതും “മാ ആമിസദായാദാ”തി പടിക്ഖേപോ ദസ്സീതോ. തഥേവ ച വിഭാവേതും അധിപ്പായാനിസംസവിഭാവനേസുപി ദസ്സീതോ, തഥാ ആദിനവവിഭാവനേന ധമ്മദായാദതാപടിക്ഖേപോ. അപദിസിതബ്ബാതി ഹേട്ഠാ കത്വാ വത്തബ്ബാതി. ആദിയാതി ഏത്ഥ യസ്മാ ആ-കാരോ മരിയാദത്ഥോ, തസ്മാ ധമ്മദായാദതാവിധുരേന ആമിസദായാദഭാവേന ഹേതുഭൂതേന, കരണഭൂതേന വാ ആദിയം വിവേചനം വിത്തുഹി വിസും കരണം വവത്ഥാനസ്സ ഹോതീതി ആഹ “വിസും കാതബ്ബാ”തി. തേനാഹ “വിത്തുഹി ഗാരയ്ഹാ ഭവേയ്യാമാതി വുത്തം ഹോതീ”തി.

“അത്ഥി മേ തുമ്ഹേസു അനുകമ്പാ...പേ... നോ ആമിസദായാദാ”തി ഭിക്ഖുസു അത്തനോ കരുണായനാകിത്തനം തേസം മുദുകരണം, “അഹവി തേനാ”തിആദി പന

തതോപി സവിസേസം മുദുകരണന്തി ആഹ “അതീവ മുദുകരണത്വ”ന്തി.

നാളകപടിപദാദയോ നാളകസുത്താദീസു (സു. നി. ന്നവുർ-൧൨൮) ആഗതപടിപത്തിയോ. താ പന യസ്മാ നാളകത്വരാദീഹി പടിപന്നാ പരമസല്ലേഖവുത്തിഭൂതാ അതിഉക്കട്പടിപത്തിയോ, തസ്മാ ഇയ ധമ്മദായാദപടിപദായ ഉദാഹരണഭാവേന ഉദ്ധടാ. സക്ഖിഭൂതാതി തായ പടിപത്തിയാ വുച്ചമാനായ “കിം മേ വിനാ പടിപജ്ജനകോ അത്ഥീ”തി അസദുഹന്താനം പച്ചക്ഖകരണേന സക്ഖിഭൂതാ. ഇമസ്മിന്തി “തുമ്പേ ച മേ ഭിക്ഖവേ ധമ്മദായാദാ”തിആദികേ വാക്യേ. സേസന്തി “തുമ്പേ ച മേ”തിആദികം സുക്കപക്ഖേ ആഗതം പാളിപദം. വുത്തനയപച്ചനീകേനാതി “തേന ധമ്മദായാദഭാവേന നോ ആമിസദായാദഭാവേനാ”തി ഏവം കണ്ഹപക്ഖേ വുത്തനയസ്സ പടിപക്ഖേന.

൩൦. മോമനം സുത്ഥാതി പടിപജ്ജനകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ പസംസനം സുത്ഥാ യമാ തം സപരിസസ്സ ആയസ്ഥതോ ഉപസേനസ്സ പടിപത്തിയാ സീലമോമനം സുത്ഥാ. നിപാതപദന്തി ഇമിനാ ഇയ-സദുസ്സ അനത്ഥകതമാഹ. പവാരിതോതി പടിക്ഖേപിതോ. യോ ഹി ഭുജ്ജനോ ഭോജനേന തിത്തോ പരിവേസകേന ഉപനീതഭോജനം പടിക്ഖിപതി, സോ തേന പവാരിതേന പടിക്ഖേപിതോ നാമ ഹോതി. തേനാഹ “പവാരിതോതി...പേ... വുത്തം ഹോതീ”തി. പകാരേഹി ദിട്ഠാദീഹി വാരേതി സങ്ഘാദികേ യാചാപേതി ഭത്തേ കരോതി ഏതായാതി പവാറണാ, ആപത്തിവിസോധനായ അത്തവോസ്സഗ്ഗോ ഓകാസദാനം. സാ പന യസ്മാ യേഭുയ്യേന വസ്സംവുത്ഥേഹി കാതഞ്ചാ വുത്താ, തസ്മാ “വസ്സംവുത്ഥപവാറണാ”തി വുത്തം. പവാറേതി പച്ചയേ ഇച്ഛാപേതി ഏതായാതി പവാറണാ, ചീവരാദീഹി ഉപനിമന്തനാ. പകാരയുത്താ വാരണാതി പവാറണാ, വിപ്പകതഭോജനതാദിചതുരങ്ഗസഹിതോ ഭോജനപടിക്ഖേപോ. സാ പന യസ്മാ അനതിരിത്തഭോജനനിമിത്തായ ആപത്തിയാ കാരണം ഹോതി, തസ്മാ “അനതിരിത്തപവാറണാ”തി വുത്താ. യാവദത്ഥഭോജനസ്സ പവാറണാ യാവദത്ഥപവാറണാ, പരിയോസിതഭോജനസ്സ ഉപനീതാഹാരപടിക്ഖേപോതി അത്ഥോ.

“ഭുത്താവി”തി വചനതോ ഭോജനപാരിപൂരിതാ ഇധാധിപ്പേതാതി ആഹ “പരിപുണ്ണോതി ഭോജനേന പരിപുണ്ണോ”തി. പരിയോസിതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ “ഭോജനേന ഭോജനകിരിയായ പരിയോസിതോ”തി. അട്ഠകമായം പന അധിപ്പേതത്ഥം പാകടം കത്ഥാ ദസ്സേതും ഭോജന-സദുസ്സ ലോപോ വുത്തോ. ധാതോതി തിത്തോ. സാധകാനീതി ഞാപകാനി. പരിയോസിതഭോജനം സുഹിതയാവദത്ഥതാഗഹണേഹി ഭുത്താവിതാദയോ, ഭുത്താവിതാദിഗ്ഗഹണേഹി വാ ഇതരേ ബോധിതാ ഹോന്തിതി അത്തമത്തം നേസം ഞാപകത്താപേതഞ്ചതം ദസ്സേതും “യോ ഹി”തിആദി വുത്തം. ഏവം ഛഹിപി പദേഹി ഉദരാവദേഹകം ഭോജനം ദസ്സിതം , തഞ്ച ലോ പരികപ്പനാവസേന. ന ഹി ഭഗവാ ഏവം ഭുജ്ജതി. തേനാഹ “സഞ്ചഞ്ചേതം പരികപ്പേത്ഥാ വുത്ത”ന്തി.

“സിയാ ഏവ, നാപി സിയാ”തി ച ഇദം അത്ഥദ്വയമ്പി ഇയ സമ്ഭവതീതി വുത്തം “ഇയ ഉഭയമ്പി വട്ടതീ”തി. അമാതി അനന്തരം, മമ ഭോജനസമനന്തരമേവാതി അത്ഥോ. തം പന യസ്മാ യമാവുത്തകാലപച്ചാമസനം ഹോതി, തസ്മാ “തമ്ഹികാലേ”തി വുത്തം. അപ്പരുള്ഹഹരിതേതി രുഹമാനതിണാദിഹരിതരഹിതേ. അഭാവത്ഥോ ച അയം അപ്പ-സദ്ദോ “അപ്പിച്ഛോ”തിആദീസു (മ. നി. ൧.൨൨൨, ൩൩൬; സ. നി. ൨.൧൪൮) വിധ.

കമിതേപിതി പി-സദ്ദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ. തേന വാപസമീകരണാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. തഥാ ഹേസ വുത്ത-സദ്ദോ “നോ ച ലോ പടിവുത്ത”ന്തിആദീസു (പാരാ-൨൮൯) വാപസമീകരണേ ദിസ്സതി, “പന്നലോമോ പരദത്തവുത്തോ”തിആദീസു (ചുളവ-൩൩൨) ജീവിതവുത്തിയം, “പണ്ഡുപലാസോ ബന്ധനാ പവുത്തോ”തിആദീസു (പാരാ-൯൨; പാചി. ന്നന്ത; മഹാവ. ൧൨൯; മ. നി. ൩.൫൯) അപഗമേ, “ഗീതം പവുത്തം സമിഹിത”ന്തിആദീസു (ദീ. നി. ൧.൨൮൫) പാവചനഭാവേന പവത്തിതേ, ലോകേ പന “വുത്തം പരായണ”ന്തിആദീസു (മഹാഭാസ ൧.൨.൨൬) അജ്ജേയേനേ ദിസ്സതിതി.

ന ഏതമ പിണ്ഡപാതഭോജനേന ധമ്മദായാദതാ നിവാരിതാ, പിണ്ഡപാതഭോജനം പന അനാദരിതാ ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിതി ഏതമ കാരണം ദസ്സേന്തോ ആഹ “പിണ്ഡപാതം... പേ... വീതിനാമേയ്യാ”തി. തത്ത്വ വീതിനാമേയ്യാതി കമ്മട്ഠാനാനുയോഗേന വേപേയ്യ. തേനാഹ “ആദിത്തസീസൂപമം പച്ചവേക്ഖിതാ”തി. ആദിത്തസീസൂപമന്തിആദിത്തസീസൂപമസുത്തം.

കിഞ്ചാപീതി അയം “യദിപി”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ നിപാതോ. നിപാതോ ച നാമ യത്ത്വ യത്ത്വ വാക്യേ പയുജ്ജതി, തേന തേന വത്തബ്ബത്ത്വജോതകോ ഹോതീതി ഇധ “പിണ്ഡപാത”ന്തിആദിനാ അനുഞ്ഞാപസംസാവസേന വുച്ചമാനസ്സ അത്ത്വജോതകോതി അധിപ്പായേന “അനുജാനനപസംസനത്ത്വേ നിപാതോ”തി വുത്തം, അനുഞ്ഞാപസംസാരമ്ഭേ പന “അസമ്ഭാവനത്ത്വേ”തി വുത്തം സിയാ പുരിമേയേവ സമ്ഭാവനാവിഭാവനതോ അധികത്താനുലോമതോ ച.

ഏകവാരം പവത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്ഖിപനം കഥം ദീഘരത്തം അപ്പിച്ചുതാദീനം കാരണം ഹോതീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “തസ്സ ഹീ”തിആദി. തത്ത്വ അത്രിച്ഛതാതി അത്ര ഇച്ഛതീതി അത്രിച്ഛോ, തസ്സ ഭാവോ അത്രിച്ഛതാ, അത്ത്വതോ പരലാഭപത്ത്വനാ. തഥാ ഹി വുത്തം “പുരിമേയേവ സകലാഭേന അസന്തുട്ഠി, പരലാഭേ ച പത്ത്വനാ, ഏതം അത്രിച്ഛതാലക്ഖണ്”ന്തി (വിഭ് അട്ഠം വുരന്ത). പാപിച്ചുതാതി അസന്തഗുണസമ്ഭാവനാധിപ്പായതാ. പാപാ ഇച്ഛാ ഏതസ്സാതി പാപിച്ചോ, തസ്സ ഭാവോ പാപിച്ചതാ. യഥാഹ “അസന്തഗുണസമ്ഭാവനതാ പടിഗുഹണ്ണേ ച അമത്തത്തുതാ, ഏതം പാപിച്ചലക്ഖണ്”ന്തി (വിഭ് അട്ഠം വുരന്ത). മഹന്താനി വത്ത്വനി ഇച്ഛതി, മഹതീ വാ തസ്സ ഇച്ഛാതി മഹിച്ചോ, തസ്സ ഭാവോ മഹിച്ചതാ. യം സന്ധായ വുത്തം “സന്തഗുണസമ്ഭാവനതാ പടിഗുഹണ്ണേ ച അമത്തത്തുതാ, ഏതം മഹിച്ചലക്ഖണ്”ന്തി. പച്ചവേക്ഖമാനോ നിവാരേസ്സതിതി യോജനാ. അസ്സ ഭിക്ഖുനോ സംവത്തിസ്സതി പിണ്ഡപാതപടിക്ഖേപോ.

മഹിച്ചോ പുഗുലോ യഥാ പച്ചയദാനവസേന പച്ചയദായകേഹി ഭരിതും അസക്കുണ്ണേയ്യാ, ഏവം പച്ചയപരിയേസനവസേന അത്തനാപീതി വുത്തം “അത്തനോപി ഉപട്ഠാകാനമ്പി ദുബ്ഭരോ ഹോതീ”തി. സദ്ധാദേയ്യസ്സ വിനിപാതവസേന പവത്തിയാ അത്തസ്സ ഘരേ ഛരേസ്സേന്തോ. രിത്തപത്തോവാതി യേസു കുലേസു പടിപിണ്ഡവസേന പവത്തതി, തേസം സബ്ബപച്ഛിമം അത്തനോ യഥാലദ്ധം ദതാ തത്ത്വ കിഞ്ചി അലദ്ധാ രിത്തപത്തോ വിഹാരം പവിസിതാ നിപജ്ജതി ജിഘച്ഛാദുബ്ബല്യേനാതി അധിപ്പായോ. യഥാലദ്ധപച്ചയപരിഭോഗേന, പുന പരിയേസനാനാപജ്ജനേന അത്തനോ സുഭരതാ, യഥാലദ്ധപച്ചയേന അവത്തം അകത്വാ സന്തോസാപത്തിയാ ഉപട്ഠാകാനം സുഭരതാ വേദിതബ്ബാ.

കഥാവത്ത്വനീതി അപ്പിച്ചുതാദിപടിസംയുത്താനം കഥാനം വത്ത്വനീതി കഥാവത്ത്വനി, അപ്പിച്ചുതാദയോ ഏവ. തിണ്ണിതി തിണ്ണി കഥാവത്ത്വനി. അഭിസല്ലേഖികാതി അതിവിധ കിലേസേ സല്ലിഖതീതി അഭിസല്ലേഖോ, അപ്പിച്ച താദിഗുണസമുദായോ, സോ ഏതിസ്സാ അത്ത്വമിതി അഭിസല്ലേഖികാ, മഹിച്ചുതാദീനം തനുഭാവായ യുത്തരുപാ അപ്പിച്ചുതാദിപടിസംയുത്തതാ. ചേതോവിനീവരണസപ്പായാതി കുസലചിത്തുപ്പത്തിയാ നിവാരകാനം നീവരണാനം ദൂരീഭാവകരണേന ചേതോവിനീവരണസഞ്ചാതാനം സമമവിപസ്സനാനം സപ്പായാ. സമമവിപസ്സനാചിത്തസ്സേവ വാ വിഭൂതിഭാവകരണായ സപ്പായാ ഉപകാരികാതി ചേതോവിനീവരണസപ്പായാ. ഏകന്തനിബ്ബിദായാതിആദി യേന നിബ്ബിദാദിആനിസംസേന അയം കഥാ അഭിസല്ലേഖികാ ചേതോവിനീവരണസപ്പായാ ച നാമ ഹോതി, തം ദസ്സേതും വുത്തം. തത്ത്വ ഏകന്തനിബ്ബിദായാതി ഏകംസേന വട്ടുദുക്ഖതോ നിബ്ബിന്ദനത്ത്വായ. വിരാഗായ നിരോധായാതി തസ്സേവ വിരജ്ജനത്ത്വഞ്ച നിരുജ്ജന്തത്ത്വഞ്ച. ഉപസമായാതി സബ്ബകിലേസവുപസമായ. അഭിഞ്ഞായാതി സബ്ബസ്സപി അഭിഞ്ഞേയ്യസ്സ അഭിജാനനായ. സമ്ബോധായാതി ചതുമഗ്ഗസമ്ബോധായ. നിബ്ബാനായാതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനായ. ഏതേസു ഹി ആദിതോ തീഹി വിപസ്സനാ വുത്താ, പുന തീഹി മഗ്ഗോ, ഇതരേന നിബ്ബാനം. തേന സമമവിപസ്സനാ ആദിം കത്വാ

നിബ്ബാനപരിയോസാനോ അയം സഞ്ചോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മോ ദസകമാവത്സുലാഭിനോ സമ്ഭവതീതി ദസ്സേതി. പരിപൂരേസ്സേതിതി തംസഭാവതോ ഉപകാരതോ ച സംവത്തിസ്സന്തി. അപ്പിച്ചുതാദയോ ഹി ഏകവാറഉപ്പന്നാ ഉപരി തദത്ഥായ സംവത്തിസ്സന്തി. കമാവത്സുപരിപൂരണം സിക്ഖാപരിപൂരണഞ്ച വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം.

അമതം നിബ്ബാനന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതും. ഇതരാ പന സേക്ഖാസേക്ഖയമ്മപാരിപൂരിയാ പരിപൂണ്ണാ. നിബ്ബാനപാരിപൂരി ചേത്ഥ തദാവഹയമ്മപാരിപൂരിവസേന പരിയായതോ വുത്താതി വേദിതഞ്ച. ഇദാനി യായം അപ്പിച്ചുതാദീനം അനുക്കമപരിവുദ്ധിയാ ഗുണപാരിപൂരിതാ, തം ഉപമായ സായേനോ “സേയ്യമാപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പാവുസ്സുകോതി വസ്സാനമാസേ ഉട്ഠിതോ. സോ ഹി ചിരാനുപ്പവത്തി ഹോതി. പബ്ബതകന്ദരാ പബ്ബതേസു ഉപച്ചകാധിച്ചകാപഭവനിജ്ജ്ഞാദിനദിയോ. സരസാഖാതി യത്ഥ ഉപരിഉന്നതപദേസതോ ഉദകം ആഗന്താ തിട്ഠന്തി ചേവ സന്ദതി ച, തേ. കൂസോബ്ഭാ വുദുകതളാകാ. കുന്നദിയോതി പബ്ബതപാദതോ നിക്ഖന്താ വുദുകനദിയോ. താ ഹി മഹാനദിയോ ഓതരന്തിയോ പരിപൂരേന്തി. പരമയമ്മദായാദന്തി പരമം ഉത്തമം ധമ്മദായാദഭാവം, പരമം ധമ്മദായജ്ജം വാ. തേ ഭിക്ഖൂതി തേ ധമ്മപടിഗ്ഗാഹകേ ഭിക്ഖൂ. സന്നിയോജേനോതി മൂലഗുണേഹി അപ്പിച്ചുതാദിഹി യോജേനോ.

ഉഗ്ഗഹേതാതി അത്ഥതോ ബൃജ്ജനതോ ച ഉപധാരണവസേന ഗഹേതാ അവിപരിതം ഗഹേതാ. സംസന്ദേതാതി മമ ദേസനാനുസാരേന മമജ്ഞാസയം അവിരജ്ജ്വരിതാ. യമാ ഇധേവ ചിന്തേസീതി യമാ ഇമിസ്സാ ധമ്മദായാദദേസനായ ചിന്തേസി, ഏവം അത്തത്ഥാപി ധമ്മമോമനത്ഥം ഗന്ധകുടിം പവിസന്തോ ചിന്തേസി. ഏകജ്ഞാസയായാതി സമാനാധിപ്പായായ. മതിയാതി പഞ്ഞായ. അയം ദേസനാ അഗ്ഗാതിആദി ഭഗവാ ധമ്മസേനാപതിം ഗുണതോ ഏവ പഗ്ഗണ്ഹാതീതി കത്ഥാ വുത്തം.

ചിത്തഗതിയാതി ചിത്തവസേന കായസ്സ പരിണാമനേന “അയം കായോ ഇദം ചിത്തം വിയ ഹോതു”തി കായസ്സ ചിത്തേന സമാനഗതികതാധിട്ഠാനേന. കഥം പന കായോ ദന്ധപ്പവത്തികോ ലഹുപരിവത്തനചിത്തേന സമാനഗതികോ ഹോതീതി? ന സബ്ബമാ സമാനഗതികോ. യഥേവ ഹി കായവസേന ചിത്തപരിണാമനേ ചിത്തം സബ്ബമാ കായേന സമാനഗതികം ന ഹോതി. ന ഹി തദാ ചിത്തം സഭാവസിദ്ധേന അത്തനോ ഖണ്ണേന അവത്തിതാ ദന്ധവുത്തികസ്സ രൂപധമ്മസ്സ ഖണ്ണേന വത്തിതും സക്കോതി, “ഇദം ചിത്തം അയം കായോ വിയ ഹോതു”തി പന അധിട്ഠാനേന ദന്ധഗതികസ്സ കായസ്സ അനുവത്തനതോ യാവ ഇച്ഛിതട്ഠാനപ്പത്തി, താവ കായഗതിം അനുലോമേന്തമേവ ഹുത്ഥാ സന്താനവസേന പവത്തമാനം ചിത്തം കായഗതികം കത്ഥാ പരിണാമിതം നാമ ഹോതി, ഏവം “അയം കായോ ഇദം ചിത്തം വിയ ഹോതു”തി അധിട്ഠാനേന പഗേവ ലഹുസഞ്ഞായ സുഖമസഞ്ഞായ ച സമ്പാദിതത്താ അഭാവിതിദ്ധിപാദാനം വിയ ദന്ധം അവത്തിതാ യമാ ലഹും കതിപയചിത്തവാറേഹേവ ഇച്ഛിതട്ഠാനപ്പത്തി ഹോതി, ഏവം പവത്തമാനോ കായോ ചിത്തഗതികഭാവേനേവ പരിണാമിതോ നാമ ഹോതി, ന ഏകചിത്തക്ഖണ്ണേനേവ പവത്തിയാ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ ബാഹുസമിജ്ജനപ്പസാരണ്ണുപമാപി ഉപചാരേന വിനാ സുട്ഠുതരം യുത്താ ഹോതി, അത്തമാ ധമ്മതാവിലോമിതാ സിയാ. ന ഹി ധമ്മാനം ലക്ഖണത്തമത്തം ഇദ്ധിഖലേന കാതും സക്കാ, ഭാവത്തമത്തമേവ പന സക്കാതി.

൩൧. ഭഗവതോ അധിപ്പായാനുരൂപം ഭിക്ഖൂനഞ്ച അജ്ഞാസയം ത്താതി വചനസേസോ. ദേസകാലേ വിയ ഭാജനമ്പി ഓലോകേത്ഥാ ഏവ മഹാമേരോ ധമ്മം കഥേതി. പക്കന്തസ്സാതി ഇദം അനാദരേ സാമിവചനന്തി ദസ്സേനോ “പക്കന്തസ്സ സതോ”തിആദിമാഹ. കിത്തകേനാതി കേന പരിമാണേന. തം പന പരിമാണം യസ്ഥാ പരിമേയസ്സ അത്ഥസ്സ പരിച്ഛിന്ദനം ഹോതി, തസ്ഥാ “കിത്താവതാതി പരിച്ഛേദവചന”ന്തി ആഹ. നുകാരോ പുച്ഛായന്തി അയം നു-സദോ ഇധേവ പുച്ഛായം ആഗതോതി കത്ഥാ വുത്തം. നു-സദേന ഹേത്ഥ ജോതിയമാനോ അത്ഥോ കിം-സദേന പരിമാണോ അത്ഥോ പരിമേയത്ഥോ ച. ഏത്ഥ സംകിലേസപക്ഖോ വിവേകസ്സ അനനുസിക്ഖനം ആമിസദായാദതാ, വോദാനപക്ഖോ തസ്സ അനുസിക്ഖനം ധമ്മദായാദതാതി. തീഹി

വിവേകേഹിതി വിവേകത്തയഗ്ഗഹണം തദന്തോഗധത്താ വിവേകപഞ്ചകസ്സ. വിവേകപഞ്ചകഗ്ഗഹണേ പനസ്സ സരൂപേന കായവിവേകോ ഗഹിതോ ന സിയാ, തദായത്തത്താ വാ സത്ഥാരാ തദാ പയുജ്ജമാനവിവേകദസ്സനവസേന “തീഹി വിവേകേഹി”തിആദി വുത്തം. അത്തതരസീതി കസ്മാ വുത്തം. ന ഹി കായവിവേകമത്തേന ധമ്മദായാദഭാവോ സിജ്ജത്ഥിതി? ന, വിവേകദയസന്നിസ്സയസ്സേവ കായവിവേകസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ ചിത്തവിവേകഗ്ഗഹണസി സമത്ഥിതം ഹോതി. ന ഹി ലോകിയജ്ജത്ഥാനാധിഗമമത്തേന നിപ്പരിയായതോ സത്ഥുധമ്മദായാദഭാവോ ഇച്ഛിതോ, നിബ്ബാനാധിഗമേന പന സോ ഇച്ഛിതോ, തസ്മാ സബ്ബാപി സാസനേ വിവേകാനുസീക്ഖനാ നിബ്ബാനപോണാ നിബ്ബാനപബ്ഭാരാ നിബ്ബാനോഗധാ ചാതി വുത്തം “തിണ്ണം വിവേകാനം അത്തതരസീ”തി. അസതി ആലോകേ അന്ധകാരോ വിയ അസതി ധമ്മദായാദതായ ഏകംസിയാ ആമിസദായാദതാതി ആഹ “ആമിസദായാദാവ ഹോന്തി”തി. ഏസ നയോ സുക്കപക്ഖേപിതി കണ്ഹപക്ഖതോ സാധാരണവസേന ലബ്ഭമാനം അത്ഥസാമത്തം അതിദിസതി, ന അത്ഥവിസേസം തസ്സ വിസദിസത്താ, അത്ഥവിസേസമേവ വാ അതിദിസതി വിസദിസുദാഹരണ്ണുപായത്തായേന. “തിണ്ണം വിവേകാനം അത്തതര”തി ഇദം ഇധ ന ലബ്ഭതി. തയോപി ഹി വിവേകാ, തേസു ഏകോ വാ ഇതരദയസന്നിസ്സയോ ഇധ ലബ്ഭതി.

ദൂരതോപിതി ദൂരട്ഠാനതോപി. തേനാഹ “തിരോരട്ഠതോപി”തിആദി. കാമം “പടിഭാതു”തി ഏത്ഥ പടി-സദാപേക്ഖായ “സാരിപുത്ത”തി ഉപയോഗവചനം, അത്ഥോ പന സാമീവചനവസേനേവ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ ആഹ “ആയസ്മതോയേവ സാരിപുത്തസ്സാ”തി. ഭാഗോ ഹോതുതി ഇമിനാഭാഗത്ഥോ പടി-സദോതി ദസ്സേതി ലക്ഖണാദിഅത്ഥാനം ഇധ അയുജ്ജനതോ. തേനാഹ “ഏവം സദുലക്ഖണേന സമേതീ”തി. ദിസ്സതുതി ഞാണേന ദിസ്സതു, പസ്സതുതി വാ അത്ഥോ. ഉപട്ഠാതുതി ഞാണസ്സ പച്ചുപതിട്ഠതു. ഉഗ്ഗഹേസ്സന്തിതി വാചുഗ്ഗതം കരിസ്സന്തി. വാചുഗ്ഗതകരണഞ്ജി ഉഗ്ഗഹോ. പരിയാപുണിസ്സന്തിതി തസ്സേവ വേവചനം. പൂരിപുച്ഛനാദിനാ വാ അത്ഥസ്സ ചിത്തേ ആപാദനം പട്ഠപനം പരിയാപുണനം. കാരണവചനത്തി യഥാവുത്തസ്സ കാരണഭാവേന വചനം “ഹേതുജ്ജി കരണവചന”തി കത്ഥാ. വുത്തത്ഥപച്ചാമസനം തം-സദേന കരിയതിതി. തേനാഹ “യസ്മാ”തിആദി.

ഏകേനേവാകാരേനാതി ആമിസദായാദതാസിദ്ധേന ആദിയതാസഞ്ചാതേന ഏകേനേവ പകാരേന. തമേവ ഹി ആകാരം സന്ധായാഹ “ഭഗവതാ വുത്തമത്ഥ”തി. അത്തമാ “സത്ഥു പവിവിത്തസ്സ വിഹാരതോ സാവകാ വിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി”തി ഏകേനേവ ആകാരേന സോ അത്ഥോ മേരേനപി വുത്തോ. തീഹി ആകാരേഹിതി ആമിസദായാദപടിപദാഭൂതേഹി തിണ്ണം വിവേകാനം അനനുസീക്ഖനാകാരേഹി. ഏത്താവതാതി “ഇധാവുസോ...പേ... നാനുസീക്ഖന്തി”തി ഏത്തകേന കണ്ഹപക്ഖേ ഉദേസപാഠേന.

വിത്ഥാരതോ സുവിഭത്തോ ഹോതി അനവസേസതോ സമ്മദേവ നിദിട്ഠത്താ. നനു ച ഉദേസേ സത്ഥുനോപി ആദിയതാ ഭഗവതാ ഗഹിതാ, സാ ന നിദിട്ഠാതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “സോ ച ഖോ”തിആദി. സാവകേ അനുഗൃണ്ഹന്തസ്സാതി “ആമിസദായാദാ സത്ഥു സാവകാ”തി സത്ഥു പരപ്പവാദപരിഹാരണത്ഥസി “തുജ്ജഹേഹി ധമ്മദായാദേഹി ഭവിതബ്ബ”തി ഏവം സാവകേ അനുകമ്പമാനസ്സ. സാവകാനം തം ന യുത്തം സാമീചിഅഭാവതോതി യോജനാ. ഏസ നയോതി യദിദം “ഏത്താവതായം ഭഗവാ”തിആദിനാ കണ്ഹപക്ഖേ ഉദേസസ്സ അത്ഥവിഭാഗദസ്സനമുഖേന സമ്ബന്ധദസ്സനം, ഏസ നയോ സുക്കപക്ഖേപി സമ്ബന്ധദസ്സനേതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അയം താവേത്ഥ അനുസന്ധിക്കമയോജനാ”തി, സത്ഥാരാ ദേസിതായ ഉദേസദേസനായ മഹാമേരേന ദേസിതായ ച അനുസന്ധിക്കമേന സമ്ബന്ധോതി അത്ഥോ. യഥാനുസന്ധി ഏവ ചേത്ഥ അനുസന്ധി വേദിതബ്ബോ.

അച്ചന്തപവിവിത്തസ്സാതി ഏകന്തഉപധിവിവേകോ വിയ ഇതരേപി വിവേകോ സത്ഥു ഏകന്തികാവാതി. അനുസീക്ഖനം നാമ അനു അനു പൂരണന്തി തപ്പടിക്ഖേപേന ആഹ

“ന പരിപൂരേന്തി”തി, ന പരിബ്രൂഹേന്തിതി അത്ഥോ, ന പരിപൂരേന്തിതി വാ ന പരിപാലേന്തിതി അത്ഥോ. യദഗ്ഗേന ഹി വിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി, തദഗ്ഗേന ന പരിബ്രൂഹേന്തി, ന പരിപാലേന്തിതി വാ വത്തബ്ബതം ലഭന്തിതി. കസ്ഥാ പനേത്ഥ “വിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി”തി ഉദ്ദേശേ വിയ അവിസേസവചനേ കായവിവേകസ്സേവ ഗഹണം കത്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “യദി പനാ”തിആദി. പുച്ഛായാതി പുച്ഛാതോ അവിസേസോ സിയാ വിഭാഗസ്സ അലബ്ഭമാനത്താ വിസ്സജ്ജനസ്സ. നനു ച “വിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി”തി അവിസേസവചനതോ പാളിയം വിഭാഗോ ന ലബ്ഭതേവാതി? ന, പദന്തരേന വിഭാവിതത്താ. തേനാഹ “യേസഞ്ച യമ്മാന”ന്തിആദി. ബ്യാകരണപക്ഖോതി വിസ്സജ്ജനപക്ഖോ. വിസ്സജ്ജനഞ്ച ന പുച്ഛാ വിയ അവിസേസജോതനാ , അഥ ഖോ യഥാധിപ്പേതത്ഥവിജ്ഞന്തി അധിപ്പായോ. ഇമിനാ പദേനാതി “വിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി”തി ഇമിനാ പദേന കായവിവേകം അപരിപൂരിയമാനം ദസ്സേതിതി അധിപ്പായോ. ചിത്തവിവേകം ഉപധിവിവേകന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

ഏത്ഥ ച നപ്പജഹന്തിതി പഹാതബ്ബയമ്മാനം പഹാനാഭാവവചനം പഹാനലക്ഖണവിവേകാഭാവദീപനം, തം വത്ഥാ പുന “വിവേകേ നിക്ഖിത്തയുരാ”തി വചനം തതോ സാതിസയവിവേകാഭാവദീപനന്തി തദുഭയവിവേകാഭാവദസ്സന്തേന “യേസഞ്ച യമ്മാന”ന്തിആദിനാവ പാരിസേസത്തായേന “വിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി”തി ഇമിനാ വിവേകദ്വയമൂലഭൂതകായവിവേകാഭാവദസ്സനം കത്തി ദട്ഠഞ്ച. അവിഗതതണ്ഹതായ തം തം പരിക്ഖാരജാതം ബഹും ലന്തി ആദിയന്തിതി ബഹുലാ, ബഹുലാ ഏവ ബാഹുലികാ യഥാ “വേനയികോ”തി (മം നിം ൧.൨൪൬; അം നിം ൮.൧൧; പാരാൺ ൮). തേ പന യസ്ഥാ പച്ചയബഹുലഭാവായ യുത്തപ്പയുത്താ നാമ ഹോന്തി, തസ്ഥാ ആഹ “ചിവരാദിബാഹുല്ല്യായ പടിപനാ”തി. സിക്ഖായ ആദരഭാവഭാവതോ സിമിലം അദള്ഹം ഗണ്ഹന്തിതി “സാമലികാ”തി വുത്തം. സിമിലന്തി ഭാവനപുംസകനിദേശോ, സിമില-സദേന വാ സമാനത്ഥസ്സ സാമല-സദസ്സ വസേന “സാമലികാ”തി പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. അവഗമനട്ഠേനാതി അയോഗമനട്ഠേന , ഓരമ്ഭാഗിയഭാവേനാതി അത്ഥോ. ഉപധിവിവേകേതി സബ്ബുപധിപടിനിസ്സഗ്ഗതായ ഉപധീഹി വിവിത്തേ. ഓരോപിതയുരാതി ഉജ്ജയിതസ്സാഹാ.

അനിയമേനേവാതി കിഞ്ചി വിസേസം അനാമസിത്വാ “സാവകാ”തി അവിസേസേനേവ. നിയമേനോ“മേരാ”തിആദിനാ. ദസവസ്സേ ഉപാദായാതി ദസവസ്സതോ പട്ഠായ. ഇസ്സരിയേതി “സേട്ഠിട്ഠാനം സേനാപതിട്ഠാന”ന്തിആദിസു വിയ. അചിരക്ഖണോഭാസേന ലക്ഖവേധകോ അക്ഖണവേധി. റിതിയന്തി അവട്ഠാനേ. ഠാനസോതി തണ്ഖണേയേവ. തിട്ഠന്തിതി ആധാരായേവഭാവേനാതി ആഹ “തദായത്തവുത്തിഭാവേനാ”തി. ഉപേക്ഖാനുബ്രൂഹനാ സത്തസഞ്ചാരേസു ഉദാസീനതാപി അസഞ്ചതാധിഗമസ്സ ഉപായോതി തബ്ബിപരിയായതോ ചിവരാദിമണ്ഡനാ ന ഉപധിവിവേകപാരിപൂരിയാ സംവത്തന്തിതി ആഹ “ചിവരപത്തപേ... അപൂരയമാനാ”തി. തത്ഥാതി മേരവാരേ. ഇയാതി മജ്ജയിമനവകവാരേസു. തഥാ ഹി “മജ്ജയിമമേരകാലേ”തിആദി വുത്തം.

൩൨. ഇമസ്ഥിഞ്ച കണ്ഹപക്ഖേതി ഇമസ്ഥിഞ്ച നിദേശവാരേ കണ്ഹപക്ഖേ, ന ഉദേശവാരേ കണ്ഹപക്ഖേ. ഉദേശവാരേ പന കണ്ഹപക്ഖേ വുത്തവിപരിയായേന ഗഹേതബ്ബത്ഥോ “ഏസ നയോ സുക്കപക്ഖേപീ”തി അതിദേശേന ദസ്സിതോ. വുത്തപച്ചനീകനയേനാതി “കായവിവേകം നാനുസീക്ഖന്തി ന പരിപൂരേന്തി”തിആദിനാ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ പച്ചനീകനയേന, “കായവിവേകം അനുസീക്ഖന്തി പരിപൂരേന്തി”തിആദിനാ നയേന. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സുക്കപക്ഖേ. സഞ്ചേപോതി അത്ഥസഞ്ചേപോ. യോജനപരമ്പരായാതി ഗാമന്തതോ ദൂരഭാവേന ഏകം ദേ തീണിതി ഏവം യോജനാനം പടിപാടിയാ. അരഞ്ഞവനപത്ഥാനീതി അരഞ്ഞേസു വനസണ്ഡഭൂതാനി. പന്താനീതി പരിയന്താനി. ഉപഗന്തും യുത്തകാലോ ജരാജിണ്ണകാലോ ഗോചരഗാമേ ദൂരേ ഗമനാഗമനസമത്ഥതാഭാവതോ. “ഏവം ഗുണവന്തേസു ദിന്നം അഹോ സുദിന്ന”ന്തി പച്ചയദായകാനം പസാദം ജനേന്തി. പാസംസാതി പസംസിതബ്ബാ. അയമ്പി മഹാമേരോതിആദി ഏകം അപ്പമാദവിഹാരിനം വുദ്ധതരം നിദിസിത്വാ വദന്താനം വസേന വുത്തം. പവിട്ഠോ വിവേകട്ഠാനം. സായം നിക്ഖമതി യോനിസോമനസികാരം

ഉപബ്രൂഹേതാതി അധിപായോ. കസിണപരികമ്മം കരോതി, ന യം കിഞ്ചി കിച്ചന്തരം. സമാപത്തിയോ നിബ്ബത്തേതി, ന മോഘമനസികാരം. സബ്ബമാതിആദിതോ താവ തദന്തഗവസേന കിലേസേഹി ചിത്തം വിവേചേന്തോ തതോ വിക്ഖമ്ഭനവസേന സമുച്ഛേദവസേന പടിപസ്സുദ്ധിവസേനാതി സബ്ബപ്പകാരേന ചിത്തവിവേകം പൂരേതി. പംസുകൂലാനിയാരേതീതി ഇമിനാ ബാഹുലികതാഭാവം ദസ്സേതി, അസിമിലം സാസനം ഗഹേതാതി ഇമിനാ സാമലികതാഭാവം, വിഗതനീവരണോതി ഇമിനാ ഓക്കമനേ നിക്ഖിത്തധൂരതം, ഫലസമാപത്തിന്തിആദിനാ പവിവേകപുബ്ബന്തമതം ദസ്സേതി.

൩൩. തത്രാവുസോതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന “ലോഭോ ച പാപകോ”തിആദിനയപ്പവത്തം ഉപരിദേസനം അനവസേസതോ പരിയാദിയതി. കോ അനുസന്ധീതി യാ സാ ഭഗവതാ സംകിലേസപക്ഖേന സഹ യമ്മദായാദപടിപത്തിഭാവിനീ “യമ്മദായാദാ മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭവഥ, മാ ആമിസദായാദാ”തിആദിനാ ദേസനാ ഉട്ടിട്ഠാ, തം “സത്ഥു പവിവിത്തസ്സ വിഹരതോ”തിആദിനാ ആരഭിത്വാ അട്ഠാരസവാറപടിമണ്ഡിതായ നിദ്രേസദേസനായ വിഭജിത്വാ തതോ പരം “തത്രാവുസോ ലോഭോ ച പാപകോ”തിആദിനയായ ഉപരിദേസനായ സമ്ബന്ധം പുച്ഛതി. ഏവന്തി സംകിലേസപക്ഖേ “നപ്പജഹന്തി”തി പഹാനാഭാവദസ്സനവസേന, വോദാനപക്ഖേ “പജഹന്തി”തി പഹാനസബ്ഭാവദസ്സനവസേനാതി ഏവം. അനിദ്ധാരിതസരൂപാ യം-തം-സദ്ദേഹി യമ്മ-സദ്ദേന സാമത്തേതോ യേ പഹാതബ്ബയമ്മാ വുത്താ, തേ സരൂപതോ ദസ്സേതുന്തി യോജനാ. ഇമേ തേതി ഏതഥ കസ്ഥാ ലോഭാദയോ ഏവ പഹാതബ്ബയമ്മാ വുത്താ, നനു ഇതോ അഞ്ഞേപി മോഹദിട്ഠിവിചികിച്ചാദയോ പഹാതബ്ബയമ്മാ സന്തീതി? സച്ചം സന്തി, തേ പന ലോഭാദീഹി തദേകട്ഠതാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതി വുത്താ. അഥ വാ ഇമേസംയേവേത്ഥ ഗഹണേ കാരണം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി.

ഇദാനി ഉപചയേന അനുസന്ധിം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സാവകാനം യസ്സ യമ്മസ്സ ദായാദഭാവോ സത്ഥു അഭിരുചിതോ, സോ “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ ഭാവേതി”തിആദിനാ അകത്ഥേതാ “വിവേകം അനുസിക്ഖന്തി, തേ ച യമ്മേ പജഹന്തി, ന ച ബാഹുലികാ”തിആദിനാ കമിത്തതാ ഹേട്ഠാ പരിയായേനേവ യമ്മോ കമിതോതി വുത്തം. “തേ ച യമ്മേ നപ്പജഹന്തി, ഓക്കമനേ പുബ്ബന്തമം”തിആദിനാ ആമിസം പരിയായേനപി കമിതം. “സിയാ ച മേ പിണ്ഡപാതോ”തിആദിനാ, “ബാഹുലികാ ച ഹോന്തി”തിആദിനാ ച ആമിസം നിപ്പരിയായേനപി കമിതം. അഥ വാ യായം ഭഗവതാ ആമിസദായാദപടിക്ഖേപനാ യമ്മദായാദതാ വുത്താ, യഞ്ച തദത്ഥം വിഭജന്തേന മഹാമേരേന അത്തനാ വിവേകാനുസിക്ഖനാദി വുത്തം, തദുഭയം ഹേതുവസേന വിഭാവേതും “തത്രാവുസോ, ലോഭോ ചാ”തിആദി വുത്തം . ഹേതുനിരോധേന ഹി സംകിലേസപക്ഖസ്സ, നിരോധഹേതുസമ്പാദനേന ച വോദാനപക്ഖസ്സ തപ്പാപകതാ.

അതീതദേസനാനിദസ്സനന്തി അതീതായ മേരേന യമാദേസിതായ ദേസനായ ച പച്ചാമസനം. തേനേവാഹ “സത്ഥു പവിവിത്തസ്സ...പേ... ദേസനായന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി. തത്ഥാതി യം വുത്തം വിസേസതോ “യേസം യമ്മാനം സത്ഥാ പഹാനമാഹാ”തി, ഏതസ്ഥിം പദേ. തത്ഥ ഹി പഹാതബ്ബയമ്മാ ലോഭാദയോ സാമത്തേതോ വുത്താ. ലാമകാതി നിഹീനാ. ലോഭദോസാ ഹി ഹേതുതോ പച്ചയതോ സഭാവതോ ഫലതോ നിസ്സന്ദതോ സംകിലിട്ഠപകതികാ, ആയതിം ദുക്ഖസ്സ പാപനട്ഠേന വാ പാപകാ. ലുബ്ഭനലക്ഖണോതി ആരമ്മണസ്സ അഭിഗിജ്ജന്തലക്ഖണോ. തഥാ ഹി സോ ലുബ്ഭന്തി തേന, സയം വാ ലുബ്ഭതി, ലുബ്ഭനമത്തമേവ വാ തന്തി “ലോഭോ”തി വുച്ഛതി. രസാദീസു അഭിസന്തരസോ, അപരിച്ചാഗപച്ചുപട്ഠാനോ, സംയോജനിയേസു യമ്മേസു അസ്സാദദസ്സനപട്ഠാനോ. ദുസ്സനലക്ഖണോതി ആരമ്മണേ ബ്യാപജ്ജനലക്ഖണോ. തഥാ ഹി സോ ദുസ്സന്തി തേന, സയം വാ ദുസ്സതി, ദുസ്സനമത്തമേവ വാ തന്തി “ദോസോ”തി വുച്ഛതി. രസാദീസു വിസപ്പനരസോ, സനിസ്സയദഹനരസോ വാ, ദുസ്സനപച്ചുപട്ഠാനോ, ആഘാതവത്ഥുപട്ഠാനോ.

തേസുതിആദിനാ ദസ്സന്തേന ലോഭദോസാനം ഏകന്തതോ പഹാതബ്ബതാദസ്സനം. ആമിസദായാദസ്സ പച്ചയാനം ലാഭേ ഹോതീതി ഇദം ലോഭസ്സ ആരമ്മണഗൃഹണസഭാവതം

സന്ധായ വൃത്തം, തസ്ഹായ വസേന പന അനുഗിജ്ഞനം സന്ധായ “അലഭം പത്മേതി”തി ആഹ. അലാഭേ പച്ചയാനം ആമിസദായാദസ്സ ഹോതീതി ആനേതാ യോജനാ. അലഭനോതി ഏതഥ “പച്ചയേ”തി വിഭത്തിം പരിണാമേതാ യോജേതബ്ബം. വിഘാതവാതി “യന്വിച്ഛം ന ലഭതി, തന്വി ദുക്ഖ”ന്തി (മം നിം മ.മഹം; വിഭം മന്തം) വചനതോ ഇച്ഛാവിഘാതവാ. ലോഭോ ച ദേയ്യമേവ ഹോതി ആമിസദായാദസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. ഏസ നയോ അനന്തരപദേപി. ദേയ്യമേവേതി ച ഇദം നിദസ്സനമത്തം സത്തകേലായനാദിവസേനപി തസ്സ ലോഭുപ്പത്തിസബ്ഭാവതോ. “തസ്ഹം പടിച്ച് പരിയേസനാ, പരിയേസനം പടിച്ച് ലാഭോ”തി ഏവമാദയോ നവ തസ്ഹാമൂലകാ. പരിപൂരേതി ആമിസദായാദോതി വിഭത്തിവിപരിണാമോ വേദിതബ്ബോ. ആവാസമച്ഛരിയാദിനി പഞ്ച മച്ഛരിയാനി.

മഗ്ഗന്തി അരിയമഗ്ഗം. സോ ഹി കിലേസേ മാറേനോ ഗച്ഛതി, നിബ്ബാനത്ഥികേഹി ച മഗ്ഗീയതി, സയം വാ സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന നിബ്ബാനം മഗ്ഗതീതി നിപ്പരിയായേന “മഗ്ഗോ”തി വുച്ചതി. ഏകോ അനോതി ഇതരേന അസമ്മിസ്സോ ഏകോ കോട്ഠാസോ, ഹീനതായ വാ ലാമകട്ഠേന ഏകോ അനോ. കാമം അന്തേപി കൂസലയമ്മാ ഏതേ അന്തേ അസമ്പയോഗതോ ന ഉപേന്തി, തേഹി വിമുത്താ ഏവ, അയം പന അച്ചന്തവിമുത്തിയാ ന ഉപേതീതി ആഹ “വിമുത്തോ ഏതേഹി അന്തേഹീ”തി. തസ്മാതി അന്തദ്വയവിമുത്തത്താ. ഏതേസം മജ്ജേഭവത്താതി ഇദം മഗ്ഗസ്സ ഉഭയന്തവിമുത്തതായ ഏവ വൃത്തം, ന തപ്പരിയാപന്നതായ, വട്ടദുക്ഖനിസ്സരണത്ഥികേഹി പടിപജ്ജിതബ്ബതോ ച. തഥാതി യഥാ ഇതരേന അസമ്മിസ്സട്ഠേന ലാമകട്ഠേന ച ലോഭോ ഏകോ അനോ, തഥാ കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. മഗ്ഗസ്സ അനുപഗമനഞ്ച നേസം അന്താനം സബ്ബസോ അപ്പവത്തികരണേനേവ ദട്ഠബ്ബം. പുരിമനയേനാതി “ഏതേ ദേവ അന്തേ ന ഉപേതീ”തിആദിനാ പുണ്യേ വൃത്തനയേന.

സച്ചാനന്തി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം. ദസ്സനപരിണായകട്ഠേനാതി ദസ്സനസ്സ പരിഞ്ഞാഭിസമയാഭിഭേദസ്സ പരിതോ സബ്ബമാ നയനട്ഠേന പവത്തനട്ഠേന. ചക്ഖുകരണീതി ധമ്മചക്ഖുസ്സ കരണീ നിപ്ഫാദികാ. തയിദം സതിപി പടിപദായ ധമ്മചക്ഖുതോ അനന്തേത്തേ അവയവവസേന സിജ്ഞമാനോ അത്ഥോ സമുദായേന കതോ നാമ ഹോതീതി ഉപചാരവസേന വൃത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “മഗ്ഗോയേവ ഹി മഗ്ഗത്ഥായ സംവത്തതി മഗ്ഗേന കാതബ്ബകിച്ചകരണതോ”തി. ഞാണായാതി യാമാവതോ ജാനനായ. തേനാഹ “വിദിതകരണട്ഠേനാ”തി. വിസേസത്താഭവാപാദനത്ത്വേന വിദിതകരണം. വൂപസമനതോതി സമുച്ഛിന്ദനവസേന വൂപസമനതോ. ദുക്ഖാദീനം പരിഞ്ഞേയ്യാദിഭാവോ വിയ അഭിഞ്ഞേയ്യാഭാവോപി മഗ്ഗവസേനേവ പാകടോ ഹോതീതി ആഹ “ചതുന്നമ്പി സച്ചാനം അഭിഞ്ഞേയ്യാഭാവദസ്സനതോ”തി, വിഭാവനതോതി അത്ഥോ. സമ്ബോധോതി മഗ്ഗോ “സമ്ബുജ്ഞതി ഏതേനാ”തി കത്വാ. തസ്സത്ഥായാതി മഗ്ഗകിച്ചത്ഥായ. ന ഹി മഗ്ഗതോ അന്തോ മഗ്ഗകിച്ചകരോ അത്ഥി. തേനാഹ “മഗ്ഗോയേവ ഹി”തിആദി. അഥ വാ സമ്മാദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജമാനാ സഹജാതാദിപച്ചയഭാവേന ഇതരേ ഉപ്പാദേതി, ഏവം സേസമഗ്ഗയമ്മാപീതി ഏവമ്പി മഗ്ഗത്ഥായ സംവത്തനം വേദിതബ്ബം. സച്ഛികിരിയായ പച്ചക്ഖകമ്മായാതി സച്ഛികരണസബ്ബാതപച്ചക്ഖകമ്മായ. നിബ്ബാനായാതി വാ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനായ. ഉപസമായാതി ഇമിനാ സഹപാദിസേസനിബ്ബാനം ഗഹിതന്തി. അയന്തി “സാ ഹി സച്ചാന”തിആദിനാ യഥാവുത്തോ അത്ഥനയോ. ഏത്ഥാതി “ചക്ഖുകരണീ”തിആദിസു പദേസു. സാരോ സുന്ദരോ അനപനീതോ. ഇതോ അന്തേമാതി “ദുക്ഖസ്സ പരിഞ്ഞായ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിം കരോതീതി ചക്ഖുകരണീ”തിആദിനാ അത്ഥവണ്ണനാപപഞ്ചോ കേവലം വിത്ഥാരത്ഥായ.

അയമേവാതി ഏതഥ അയന്തി ഇമിനാ അത്തനോ അന്തേസഞ്ച തസ്സം പരിസായം അരിയാനം മഗ്ഗസ്സ പച്ചക്ഖഭാവം ദസ്സേതി. ആസന്നപച്ചക്ഖവാചീ ഹി അയം-സദോ. അന്തേമഗ്ഗപടിസേധനത്ഥന്തി അന്തേസ്സ നിബ്ബാനഗാമിമഗ്ഗസ്സ അത്ഥിഭാവപടിസേധനത്ഥം. സത്താപടിക്ഖേപോ ഹി ഇധ പടിസേധനം അലബ്ഭമാനത്താ അന്തേസ്സ മഗ്ഗസ്സ. ബുദ്ധാദീനം സാധാരണഭാവോ അനന്തത്താ. തേനാഹ ബ്രഹ്മാ സഹമ്പതി -

“ഏകായനം ജാതിവയന്തദസ്സീ,
മഗ്ഗം പജാനാതി ഹിതാനുകമ്പീ;
ഏതേന മഗ്ഗേന തരിംസു പുഞ്ചേ,
തരിസ്സന്തി യേ ച തരന്തി ഓഘ”ന്തി. (സം നീ ൫.൩൮൪, ൪൦൯; മഹാനി ൧൯൧;
ചുളനി ൧൦൦, ൧൨൧; നേത്തി ൧൦൦);

ആരകത്താതി ഇമിനാ നിരുത്തിനയേന അരിയ-സദുസിദ്ധിമാഹ. അരിപഹാനായാതി അത്ഥവചനമത്ത്. അരയോ പാപധമ്മാ യന്തി അപഗമന്തി ഏതേനാതി അരിയോ. അരിയേന ദേസിതോതി ഏത്ഥ അരിയസ്സ ഭഗവതോ അയന്തി അരിയോ. അരിയഭാവപ്പടിയായാതി ഏത്ഥ അരിയകരോ അരിയോതി ഉത്തരപദലോപേന അരിയ-സദുസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. യസ്മാ മഗ്ഗൺഗസമുദായേ മഗ്ഗവോഹാരോ ഹോതി, സമുദായോ ച സമുദായീഹി സമന്നാഗതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “അട്ഠഹി അൺഗേഹി ഉപേതത്താ”തി, തസ്മാ അത്തനോ അവയവഭൂതാനി അട്ഠ അൺഗാനി ഏതസ്സ സന്തിതി അട്ഠൺഗികോ. യസ്മാ പന പരമത്ഥതോ അൺഗാനിയേവ മഗ്ഗോ, തസ്മാ വുത്തം “ന ച അൺഗവിനിമുത്തോ”തി യഥാ “ഛരൺഗോ വേദോ”തി. സദിസൂദാഹരണം പന ദസ്സേനോ “പഞ്ചൺഗികതൂരിയാദിനിവിയാ”തി ആഹ. ആദി-സദുന ചതുരൺഗിനീ സേനാതി ഏവമാദിനം സൺഗഹോ. മാറേനോ ഗച്ഛതീതി നിരുത്തിനയേന സദുസിദ്ധിമാഹ. മഗ്ഗതീതി ഗവേസതി. അരിയമഗ്ഗോ ഹി നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കരോനോ തം ഗവേസനോ വിധ ഹോതീതി. മഗ്ഗീയതി നിബ്ബാനത്ഥികേഹി വിവട്ടുപനിസ്സയപുണ്ണകരണതോ പട്ഠായ തദത്ഥം പടിപത്തിതോ. ഗമ്മതീതി ഏതേന ആദിഅന്തവിപരിയായേന സദുസിദ്ധിമാഹ യഥാ “കകു”തി. “സേയ്യമിദന്തിനിപാതോ”തി വത്ഥാ തസ്സ സബ്ബലിൺഗവിഭത്തിവചനസാധാരണതായ “കതമാനി താനി അട്ഠൺഗാനീ”തി വുത്തം. നനു ച അൺഗാനി സമുദിതാനി മഗ്ഗോ അന്തമസോ സത്തൺഗവികലസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ അഭാവതോതി? സച്ചമേതം സച്ചപടിവേധേന, മഗ്ഗപച്ചയതായ പന യഥാസകം കിച്ചകരണേന പച്ചേകമ്പി താനി മഗ്ഗോയേവാതി ആഹ “ഏകമേകൺഹി അൺഗം മഗ്ഗോയേവാ”തി, അത്തഥാ സമുദിതാനമ്പി നേസം മഗ്ഗകിച്ചം ന സമ്ഭവേയ്യാതി. ഇദാനി തമേവത്ഥം പാളിയാ സമത്ഥേതും “സമ്മാദിട്ഠിമഗ്ഗോ ചേവ ഹേതു ചാ”തി വുത്തം.

സമ്മാ അവിപരീതം പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന ചതുന്നം സച്ചാനം ദസ്സനം പടിവിജ്ഞാനം ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി സമ്മാദസ്സനലക്ഖണം. സമ്മാ അവിപരീതം സമ്പയുത്തയമ്മേ നിബ്ബാനാരമ്മണേ അഭിനിരോപനം അപ്പനാലക്ഖണം ഏതസ്സാതി സമ്മാഅഭിനിരോപനലക്ഖണോ മുസാവാദാദിനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലൂഘാനം അപരിഗ്ഗാഹകാനം പടിപക്ഖഭാവതോ സിനിദ്ധസഭാവത്താ സമ്പയുത്തയമ്മേ, സമ്മാവാചപ്പച്ചയസുഭാസിതസോതാരഞ്ച ജനം സമ്മദേവ പരിഗ്ഗൺഹാതീതി സമ്മാവാചാ സമ്മാപരിഗ്ഗഹോ ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി സമ്മാപരിഗ്ഗഹലക്ഖണം. യഥാ കായികാ കിരിയാ കിഞ്ചി കത്തബ്ബം സമുട്ഠാപേതി, സയഞ്ച സമുട്ഠഹനം ഘടനം ഹോതി, തഥാ സമ്മാകമ്മന്തസൺഖാതാ വിരതിപിതി സമ്മാസമുട്ഠാനലക്ഖണോ സമ്മാകമ്മനോ. സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാനം കായികകിരിയായ ഭാരുക്ഖിപനം വിധ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ സുദ്ധി വോദാനം, ആജീവസ്സേവ വാ ജീവിതപ്പവത്തിയാ സുദ്ധി വോദാനം ഏതേനാതി സമ്മാവോദാനലക്ഖണോ സമ്മാആജീവോ. കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്ഥാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം പഗ്ഗൺഹനം അനുബലപ്പദാനം പഗ്ഗഹോ. ആരമ്മണം ഉപഗത്ഥാ റാനം, തസ്സ വാ അനിസ്സജ്ജനം ഉപട്ഠാനം. ആരമ്മണേ സമ്പയുത്തയമ്മാനം സമ്മാ, സമം വാ ആധാനം സമാധാനം. സമ്മാ സങ്കപ്പേതി സമ്പയുത്തയമ്മേ ആരമ്മണേ അഭിനിരോപേതീതി സമ്മാസങ്കപ്പോ. സമ്മാ വദതി ഏതായാതി സമ്മാവാചാ. സമ്മാ കരോതി ഏതേനാതി സമ്മാകമ്മം, തദേവ സമ്മാകമ്മനോ. സമ്മാ ആജീവതി ഏതേനാതി സമ്മാആജീവോ. സമ്മാ വായമതി ഉസ്സഹതി ഏതേനാതി സമ്മാവാചാമോ. സമ്മാ സരതി അനുസ്സരതീതി സമ്മാസതി . സമ്മാ സമാധിയതി ചിത്തം ഏതേനാതി സമ്മാസമാധിതി ഏവം സമ്മാസങ്കപ്പാദിനം നിബ്ബചനം വേദിതബ്ബം.

മിഷ്ണാദിട്റിതി സബ്ബസി മിഷ്ണാദസ്സനം. തപ്പച്ചനീയകിലേസേതി എത്ഥ തം-സദേന സമ്മാദിട്റി. ന ഹി മിഷ്ണാദിട്റിയാ കിലേസാ പച്ചനീയാ, അഥ ഖോ സമ്മാദിട്റിയാ. അവിജ്ജഞ്ചാതി അവിജ്ജാഗുഹണം തസ്സാ സംകിലേസധമ്മാനം പമുഖഭാവതോ. തേനാഹ “അവിജ്ജാ, ഭിക്ഖവേ, പുബ്ബങ്ഗമാ അകുസലാനം ധമ്മാനം സമാപത്തിയാ”തി (സം. നി. ൫.൧). ദസ്സനനിവാറകസ്സ സമ്മോഹസ്സ സമുഗ്ഘാതേന അസമ്മോഹതോ. എത്ഥ ച മിഷ്ണാദിട്റിം...പേ... പജഹതീതി എതേന പഹാനാഭിസമയം, നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കരോതീതി എതേന സച്ചികിരിയാഭിസമയം, സമ്പയുത്തധമ്മേതിആദിനാ ഭാവനാഭിസമയം സമ്മാദിട്റികിച്ചം ദസ്സേതി. പരിഞ്ഞാഭിസമയോ പന നാനന്തരിയതായ അത്ഥതോ വുത്തോ ഏവ ഹോതീതി ദട്ഠേയ്യാ.

കഥം പന ഏകമേവ ഞാണം ഏകസ്ഥിം ഖണേ ചത്താരി കിച്ചാനി സായേന്തം പവത്തതി. ന ഹി താദിസം ലോകേ ദിട്ഠം, ന ആഗമോ വാ താദിസോ അത്ഥീതി ന വത്തഞ്ചം. യഥാ ഹി പദീപോ ഏകസ്ഥിംയേവ ഖണേ വട്ടിം ദഹതി, സ്തേഹം പരിയാദിയതി, അന്ധകാരം വിധമതി, ആലോകഞ്ച വിദംസേതി, ഏവമേതം ഞാണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. മഗ്ഗസമങ്ഗിസ്സ ഞാണം ദുക്ഖേപേതം ഞാണം, ദുക്ഖസമുദയേപേതം ഞാണം, ദുക്ഖനിരോധേപേതം ഞാണം, ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായപേതം ഞാണന്തി സുത്തപദം (വിഭ. ൧൫൪) എത്ഥ ഉദാഹരിതഞ്ചം. യഥാ ച സമ്മാദിട്റി പുബ്ബഭാഗേ ദുക്ഖാദീസു വിസും വിസും പവത്തിത്ഥാ മഗ്ഗക്ഖണേ ഏകാവ ചതുന്നം ഞാണാനം കിച്ചം സായേന്തീ പവത്തതി, ഏവം സമ്മാസങ്കപ്പാദയോ പുബ്ബഭാഗേ നേകഖമ്മസങ്കപ്പാദിനാമകാ ഹുത്ഥാ കാമസങ്കപ്പാദിനം പജഹനവസേന വിസും വിസും പവത്തിത്ഥാ മഗ്ഗക്ഖണേ തിണ്ണം ചതുന്നഞ്ച കിച്ചം സായേന്താ പവത്തന്തി. സമ്മാസമാധി പന പുബ്ബഭാഗേപി മഗ്ഗക്ഖണേപി നാനായേവ ഹുത്ഥാ പവത്തതീതി കാമഞ്ചേത്ഥ സമ്മാദിട്റിയാ സബ്ബേപി പാപധമ്മാ പടിപക്ഖാ, ഉജുവിപച്ചനീകതാദസ്സനവസേന പന സമ്മാദിട്റിയാ കിച്ചനിദേസേ മിഷ്ണാദിട്റിഗുഹണം കതം. തേനേവ ച “തപ്പച്ചനീയകിലേസേ ചാ”തി വുത്തം.

യേസം കിലേസാനം അനുപച്ചിന്ദനേ സമ്മാദിട്റി ന ഉപ്പജേയ്യ, തേ മിഷ്ണാദിട്റിയാ സഹജേകട്ഠതായ തദേകട്ഠാവ തപ്പച്ചനീയകിലേസാ ദട്ഠേയ്യാ. സമ്മാസങ്കപ്പാദിനം കിച്ചനിദേസേപി ഏസേവ നയോ. സോതാപത്തിമഗ്ഗാദിവസേന ചത്താരോ ലോകുത്തരമഗ്ഗഭാവസാമഞ്ജേതന ഏകതോ കത്ഥാ. ലോഭദോസാ സമുദയസച്ചം, യസ്സ പന സോ സമുദയോ തം ദുക്ഖസച്ചം, പഹാനഭാവോ മഗ്ഗസച്ചം, യത്ഥ തം പഹാനം, തം നിരോധസച്ചന്തി ഇമാനി ചത്താരി സച്ചാനി. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ലോഭദോസാനം വിസും ആദിതോ ച ഗഹണം? വിസും ഗഹണം താവ തമാബുജ്ജന്തനകാനം പുഗ്ഗലാനം അജ്ജന്താസയവസേന, ഇമേഹി ലോഭദോസേഹി ആമിസദായാദതാ, തപ്പഹാനേന ച ധമ്മദായാദതാതി ദസ്സനത്ഥം, തദനുസാരേന ചതുസച്ചയോജനായ ഏവം ഏകേകസ്സ നിച്ചാനമുഖം ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥഞ്ച. സേസവാറേസുപി ഏസേവ നയോ. ആദിതോ ഗഹണം പന അതിവിയ ഓളാരികതായ സുപാകടഭാവതോ വക്ഖമാനാനം അഞ്ജേതസഞ്ച പാപധമ്മാനം മൂലഭാവതോ തദേകട്ഠതായ ച വേദിതഞ്ചം.

കുജ്ജന്തനലക്ഖണോതി കുപ്പനസഭാവോ, ചിത്തസ്സ ബ്യാപജ്ജനാതി അത്ഥോ. ചണ്ഡികം ലുദുതാ, കുരൂരഭാവോതി അത്ഥോ. ആഘാതകരണരസോതി “അനത്ഥം മേ അചരീ”തിആദിനാ ചിത്തേ ആഘാതസ്സ കരണരസോ. ദുസ്സനപച്ചുപട്ഠാനോതി സപരസന്താനസ്സ വിനാസനപച്ചുപട്ഠാനോ ലഭോകാസോ വിയ സപത്തോ. ഉപനന്ധനം നാനപ്പകാരസ്സ ഉപരൂപരി നന്ധനം വിയ ഹോതീതി കത്ഥാ. തഥാ ഹേസ “വേരഅപ്പടിനിസ്സജ്ജനരസോ, കോധാനുപബന്ധഭാവപച്ചുപട്ഠാനോ”തി ച വുത്തോ. അപരകാലേ ഉപനാഹോതിആദിതി ആദി-സദേന “ഉപനയ്ഹനാ ഉപനയ്ഹിതത്ഥം ആപനാ പനാ സണ്പനാ അനുസംസന്ദനാ അനുപ്പബന്ധനാ ദള്ഹീകമ്മ”തിആദിനം (വിഭ. വൃന്ദ. ൧) നിദേസപദാനം അത്ഥവണ്ണനം സങ്ഗയ്ഹതി. ഉപനാഹസമങ്ഗീ ഹി പുഗ്ഗലോ വേരസ്സ അനിസ്സജ്ജനതോ ആദിത്തപുതിഅലാതം വിയ ജലതി ഏവ, ചിത്തഞ്ചസ്സ യോവിയമാനം അച്ഛചമ്മം വിയ, മസിമക്ഖിതപിലോതികാ വിയ ച ന സുജ്ജന്തേവ.

പരഗുണമക്ഖനലക്ഖണോതി ഉദകപുണ്ണരണിയാ ഉദകം വിയ പരേസം ഗുണാനം മക്ഖനസഭാവോ. തമാഭൂതോ ചായം അത്തനോ കാരകം ഗുണേന പഹരന്തം ഗുണോ വിയ പഠമരം മക്ഖേതി ഏവാതി ദട്ഠഞ്ചോ. തമാ ഹേസ്സ സപരസന്താനേസു ഗുണം മക്ഖേതിതി മക്ഖോതി വുച്ചതി. യുഗഗ്ഗാഹോ സമധുരഗ്ഗഹണം അസമാനസ്സപി അഭൂതസ്സ സമാരോപനം. സമഭാവകരണം സമീകരണം. പരേസം ഗുണപ്പമാണേന അത്തനോ ഗുണാനം ഉപട്ഠാനം പച്ചുപട്ഠപേതീതി ആഹ “പരേസം ഗുണപ്പമാണേന ഉപട്ഠാനപച്ചുപട്ഠാനോ”തി. തമാ ഹേസ പരേസം ഗുണേ ഡംസിത്വാ വിയ അത്തനോ ഗുണേഹി സമേ കരോതീതി പളാസോതി വുച്ചതി.

പരസമ്പത്തിവീയനം പരസമ്പത്തിയാ ഉസൂയനം. ഇസ്സതി പരസമ്പത്തിം ന സഹതീതി ഇസ്സാ. തമാ ഹേസാ “പരസമ്പത്തിയാ അക്ഖമനലക്ഖണാ”തി വുച്ചതി. തത്ഥാതി പരസമ്പത്തിയം. അനഭിരതിരസാ അഭിരതിപടിപക്ഖകിച്ചാ. വിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ പരസമ്പത്തിം പസ്സിതുസി അപ്പദാനതോ. നിഗൂഹനലക്ഖണം അത്തനോ സമ്പത്തിയാ പരേഹി സാധാരണഭാവസഹനതോ. അസുഖായനം ന സുഖനം ദുക്ഖനം, അരോചനന്തി അധിപ്പായോ.

കതസ്സ കായദുച്ചരിതാദിപാപസ്സ പടിച്ഛാദനം കതപാപപടിച്ഛാദനം. തസ്സ പാപസ്സ ആവരണഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി തദാവരണപച്ചുപട്ഠാനാ, മായാ, യായ സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ ഭസ്സമരണോ വിയ അങ്ഗാരോ, ഉദകമരണോ വിയ ഖാണു, പിഘോതികപടിച്ഛാദിതം വിയ ച സത്ഥം ഹോതി. അവിജ്ജമാനഗുണപ്പകാസനം അത്തനി അവിജ്ജമാനസീലാദിഗുണവിഭാവനം, യേന സാഠേയേന സമന്നാഗതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അസന്തഗുണസമ്ഭാവനേന ചിത്താനുരൂപകീരിയാവിഹരതോ “ഏവംചിത്തോ, ഏവംകീരിയോ”തി ദുബ്ബിഞ്ഞെയുത്താ കുച്ഛിം വാ പിട്ഠിം വാ ജാനിതും ന സക്കാ. യതോ -

“വാമേന സൂകരോ ഹോതി, ദക്ഖിണേന അജാമിഗോ;
സരേന നേലകോ ഹോതി, വിസാണേന ജരഗ്ഗവോ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൨൯൬;
വിഭം അട്ഠം ൮൯൪; മഹാനിം അട്ഠം ൧൬൬) -

ഏവം വുത്തയക്കസുകരസദിസോ ഹോതി.

ചിത്തസ്സ ഉദ്ധുമാതഭാവോ മദ്ധ്യലുഖഭാവോ. അപ്പതിസ്സയവുത്തീതി അനിവാതവുത്തി. അമദുവാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതി, അമദുവതം വാ പച്ചുപട്ഠപേതീതി അമദുവതാപച്ചുപട്ഠാനോ, മമ്ഭോ, യേന സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ ശിലിതനങ്ഗലസീസോ വിയ അജഗരോ, വാതഭരിതഭസ്താ വിയ ച മദ്ധോ ഹുത്വാ ഗരുട്ഠാനിയേ ച ദിസാ ഓനമിതുസി ന ഇച്ഛതി, പരിയന്തേനേവ ചരതി. കരണസ്സ ഉത്തരകീരിയാ കരണുത്തരിയം. വിസേസതോ പച്ചനീകഭാവോ വിപച്ചനീകതാ. പരേന ഹി കിസ്ഥിഞ്ചി കതേ തദിഗുണം കരണവസേന സാരമ്ഭോ പവത്തതി.

സേയ്യാദിആകാരേഹി ഉന്നമനം ഉന്നതി. ഓമാനോപി ഹി ഏവം കരണമുഖേന സമ്പഗ്ഗഹവസേനേവ പവത്തതി. “അഹമസ്ഥി സേയ്യാ”തിആദിനാ അഹംകരണം സമ്പഗ്ഗഹോ അഹങ്കാരോ. പരേ അഭിഭവിത്വാ അധികം ഉന്നമനം അബ്ഭുനന്തി . യം സന്ധായ വുത്തം “പുബ്ബകാലേ അത്താനം ഹീനതോ ദഹതി അപരകാലേ സേയ്യാതോ”തി (വിഭം ൮൭൭).

മത്തഭാവോ ജാതിആദിം പടിച്ച് ചിത്തസ്സ മജ്ജനാകാരോ, യസ്സ വാ ധമ്മസ്സ വസേന പുഗ്ഗലോ മത്തോ നാമ ഹോതി, സോ ധമ്മോ മത്തഭാവോ. മദഗ്ഗാഹണരസോ മദസ്സ ഗാഹണകിച്ചോ. മദോ ഹി അത്തനോ മജ്ജനാകാരം സമ്പയുത്തയമ്മേ ഗാഹേന്തോ വിയ പവത്തമാനോ തംസമങ്ഗിം പുഗ്ഗലസി തമാ കരോന്തോ വിയ ഹോതി. അഹങ്കാരവസേന പുഗ്ഗലം അനിട്ഠം കരോന്തോ ചിത്തസ്സ ഉമ്മാദഭാവോ വിയ ഹോതീതി ഉമ്മാദപച്ചുപട്ഠാനോ. സതിയാ അനിഗ്ഗണ്ഹിത്വാ ചിത്തസ്സ വോസ്സജ്ജനം ചിത്തവോസ്സഗ്ഗോ, സതിവിരഹിതോതി അത്ഥോ. യഥാവുത്തസ്സ വോസ്സഗ്ഗസ്സ അനുപ്പദാനം

പുനപുനം വിസ്തജനം വോസ്തഗ്ഗാനുപ്സദാനം. ഇമേസം കോധാദീനം ലോഭാദീനവി വാ. ലക്ഖണാദീനീതി ലക്ഖണരസപച്ചുപട്ഠാനാനി. പദട്ഠാനം പന ധമ്മന്തരതായ ന ഗഹിതം. നിബ്ബചനം “കുജ്ജതീതി കോധോ, ഉപനയ്ഹതീതി ഉപനാഹോ”തിആദിനാ സുവിഞ്ഞേയുമേവാതി ന വുത്തം, അത്ഥതോ പന കോധോ ദോസോ ഏവ, തഥാ ഉപനാഹോ. പവത്തിആകാരമത്തതോ ഹി കതോ നേസം ഭേദോ, മക്ഖപളാസസാരമ്ഭാ തദാകാരപ്പവത്താ പടിഘസഹഗതചിത്തുപ്പാദയമ്മാ, മായാസാഠേയമമ്ഭമദപ്പമാദാ തദാകാരപ്പവത്താ ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദയമ്മാ. മമ്ഭോ വാ മാനവിസേസോ ചിത്തസ്സ മദ്ധഭാവേന ഗഹേതബ്ബതോ, തഥാ മദോ. തഥാ ഹി സോ “മാനോ മഞ്ഞനാ”തിആദിനാ വിഭങ്ഗേ (വിഭം വൃഗവ) നിദ്ദിട്ഠോ. ഇധ പന മാനാതിമാനാനം വിസുഗ്ഗം ഗഹിതത്താ മജ്ജനാകാരേണ പവത്തയമ്മാ ഏവ “മദോ”തി ഗഹേതബ്ബാ. സേസാനം ധമ്മന്തരഭാവോ പാകടോ ഏവ.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ ഏതേ ഏവ അട്ഠ ദുകാ ഗഹിതാ, കിമിതോ അഞ്ഞേപി കിലേസയമ്മാ നത്ഥിതി? നോ നത്ഥി, ഇമേ പന ആമിസദായാദസ്സ സവിസേസം കിലേസായ സംവത്തന്തീതി തം വിസേസം വിഭാവേനേന ആമിസദായാദസ്സ ലോഭാദീനം പവത്തനാകാരം ദസ്സേതും “വിസേസതോ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ ഏത്ഥാതി ഏതേസു ലോഭാദീസു. അലഭത്തോ ആമിസന്തി അധിപ്പായോ. തതുത്തരി ഉപ്പന്നോ കോധോതി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. സന്തേപിതി വിജ്ജമാനേപി. ഇസ്സതീതി ഇസ്സം ജനേതി. പദുസ്സതീതി തസ്സേവ വേവചനം. തഥാ ഹി സാ “ഇസ്സതി ദുസ്സതി പദുസ്സതീ”തിആദിനാ നിദ്ദിട്ഠാ. യസ്ഥാ വാ ഇസ്സം ജനേന്തോ ഏകംസതോ പദുട്ഠചിത്തോ ഏവ ഹോതി, തസ്ഥാ “പദുസ്സതീ”തി വുത്തം. അസ്സാതി ആമിസദായാദസ്സ. ഏവം പടിപന്നോതി ഏവം അസന്തഗുണപ്പകാസനം പടിപദം പടിപന്നോ. ഓവദിതും അസക്കുണേയ്യോതി ഏതേന മമ്ഭോ നാമ ദോവചസ്സകരണോ ധമ്മോതി ദസ്സേതി. കിഞ്ചിവദതി ഓവാദദാനവസേന. മമ്ഭേന...പേ... മഞ്ഞേന്തോതി ഇമിനാ ച മമ്ഭസ്സ മാനവിസേസഭാവം ദസ്സേതി, മമ്ഭേന വാ ഹേതുനാതി അത്ഥോ. മത്തോ സമാനോതി മത്തോ ഹോന്തോ. കാമ...പേ... പമജ്ജതീതി ഏതേന മദവസേന ഏകംസതോ പമാദമാപജ്ജതീതി ദസ്സേതി.

ഏവന്തി ഇമിനാ ആമിസദായാദസ്സ ലോഭാദീനം ഉപ്പത്തിക്കമദസ്സനേനേവ ഇധ പാളിയം നേസം ദേസനാക്കമോപി ദസ്സിതോതി ദട്ഠബ്ബോ. ന കേവലം ഇമേഹേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞേഹി ച ഏവരൂപേഹി പാപകേഹി ധമ്മേഹി അപരിമുത്തോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. കേ പന തേതി? അത്രിച്ഛതാമഹിച്ഛതാദയോതി. ഏവം മഹാദീനവാ ആമിസദായാദതാതി തതോ ബലവതരോ സംവേഗോ ജനേതബ്ബോതി അയമേത്ഥ ഓവാദോ വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സുത്തേ. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബേസു വാരേസു. നിബ്ബിസേസോയേവാതി ഏതേനേവ പഠമതരം ഇധ ദസ്സിതസച്ചയോജനാനയേന സബ്ബവാരേസു യോജേതബ്ബോതി വേദിതബ്ബോ.

ഞാണപരിചയപാടവത്ഥന്തി മഗ്ഗസ്സ അട്ഠങ്ഗസത്തങ്ഗതാദിവിസേസവിഭാവനായ ഞാണസ്സ ആസേവനട്ഠേണ പരിചയോ ഞാണപരിചയോ, തസ്സ പടുഭാവത്ഥം കോസല്ലത്ഥം. ഏത്ഥാതി അരിയമഗ്ഗേ. ഭേദോതി വിസേസോ. കമോതി അങ്ഗാനം ദേസനാനുപുബ്ബി. ഭാവനാനയോതി ഭാവനാവിധി. “കദാചി അട്ഠങ്ഗികോ, കദാചി സത്തങ്ഗികോ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരന്തോ പുന “അയം ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ലോകുത്തരപഠമജ്ജ്യാനവസേനാതി ലോകുത്തരസ്സ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ വസേന. ഏത്ഥ ച കേചി ത്യാനയമ്മാ മഗ്ഗസഭാവതി ഏകന്തതോ ത്യാനം മഗ്ഗതോ വിസുഗ്ഗം കത്ഥാ വത്തും ന സക്കാതി “ലോകുത്തരപഠമജ്ജ്യാനസഹിതോ”തി അവത്ഥാ “ലോകുത്തരപഠമജ്ജ്യാനവസേന”ഇച്ചേവ വുത്തം. അഥ വാ ലോകുത്തരപഠമജ്ജ്യാനവസേനാതി ലോകുത്തരാ ഹുത്ഥാ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ വസേനാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അരിയമഗ്ഗോ ഹി വിപസ്സനായ പാദകഭൂതസ്സ, സമ്മസിതസ്സ വാ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ വസേന അട്ഠങ്ഗികോ ഹോതി. അഥ വാ അത്ഥാനലാഭിനോ സുക്ഖവിപസ്സകസ്സ, ത്യാനലാഭിനോ വാ പാദകമകത്ഥാ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ, പകിണ്ണകസങ്ഖാരാനം വാ സമ്മസന്തേ ഉപ്പന്നോ അരിയമഗ്ഗോ അട്ഠങ്ഗികോ ഹോതി, സ്വാസ്സ അട്ഠങ്ഗികഭാവോ പഠമജ്ജ്യാനികഭാവേനാതി ദസ്സേന്തോ

“പഠമജ്ഞാതവസേനാ”തി ആഹ. ഏവം “അവസേനജ്ഞാതവസേനാ”തി ഏതമാതി യഥാരഹം അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

യദി അരിയമഗ്ഗോ സത്തഞ്ജിഹികോപി ഹോതി, അഥ കസ്ഥാ പാളിയം “അട്ഠഞ്ജിഹികോ”ഇച്ചേവ വുത്തന്തി ആഹ “ഉക്കട്ഠനിദ്രേസതോ”തിആദി. യഥാ ചേത്ഥ പടിപദായ മഗ്ഗവസേന അട്ഠഞ്ജിഹികസത്തഞ്ജിഹികഭേദോ , ഏവം ബോജ്ഞാതവസേന സത്തഞ്ജിഹികമുജ്ജിഹികഭേദോ വേദിതഞ്ചോ അപ്പിതികജ്ഞാതവസേന മരജ്ജിഹികത്താ, മഗ്ഗവസേന പന ദേസനാ ആഗതാതി സ്വായം ഭേദോ അട്ഠകമായം ന ഉദ്ധഭോ. ഇതോ പരന്തി ഇതോ അട്ഠഞ്ജിഗതോ പരം ഉക്കംസതോ, അവകംസതോ പന സത്തഞ്ജിഗതോ പരം മഗ്ഗഞ്ജം നാമ നത്ഥീതി. നനു മഗ്ഗവിഭിന്ദേ (വിഭ് ൪൯൩-൫൦൨) പഞ്ചഞ്ജിഹികവാദേ പഞ്ചേവ മഗ്ഗഞ്ജാനി ഉദ്ധഭാനി, മഹാസളായതനേ (മ് ൩൩ ൩.൪൩൧) ച “യാ തമാഭൂതസ്സ ദിട്ഠി, യോ തമാഭൂതസ്സ സങ്കപ്പോ, യോ തമാഭൂതസ്സ വായാമോ, യാ തമാഭൂതസ്സ സതി, യോ തമാഭൂതസ്സ സമാധി, സ്വാസ്സ ഹോതി സമ്മാസമാധി”തി വത്ഥാ പുബ്ബഭാഗവസേന പന “പുബ്ബേവ ഖോ പനസ്സ കായകമ്മം വചികമ്മം ആജീവോ സുപരിസുദ്ധോ ഹോതി”തി സമ്മാവചാദയോ ആഗതാതി? സച്ചമേതം, തം പന സമ്മാദിട്ഠിആദിനം പഞ്ചന്നം കാരാപകഞ്ജാനം അതിരേകകിച്ചദസ്സനവസേന വുത്തം, തസ്ഥാ ന അരിയമഗ്ഗോ സമ്മാവചാദിവിരഹിതോ അത്ഥീതി “ഇതോ പരഞ്ജി മഗ്ഗഞ്ജം നത്ഥീ”തി സുവുത്തമേതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

സബ്ബകുസലാനന്തി സബ്ബേസം കുസലധമ്മാനം. നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവാചനം. കാമാവചരാദിവസേന തത്ത്വംകുസലധമ്മേസു സാ സമ്മാദിട്ഠി സേട്ഠാ. തസ്സാ സേട്ഠഭാവേന ഹി “പഞ്ചാജീവിം ജീവിതമാഹു സേട്ഠ”ന്തി (സം ൩൩ ൧.൨൪൩; സു ൩൩ ൧൨൪) വുത്തം, മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ പന സബ്ബസേട്ഠഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. കുസലവാദേതി കുസലുപത്തിസമയേ. പുബ്ബഞ്ജമാ കുസലാദിധമ്മാനം യാമാവസഭാവബോധേന സമ്പയുത്തധമ്മാനം പരിണായകഭാവതോ. തേനേവാഹ “സമ്മാദിട്ഠിം സമ്മാദിട്ഠിതി പജാനാതി”തിആദി. സാ സമ്മാദിട്ഠി പഭവോ ഏതസ്സാതി തപ്പഭവോ, സമ്മാസങ്കപ്പോ. സമ്മാദസ്സനവസേന ഹി സമ്മാസങ്കപ്പോ ഹോതി. തതോ അഭിനിബ്ബത്താനിതി തപ്പഭവാഭിനിബ്ബത്താനി. തപ്പഭവാഭിനിബ്ബത്താനിപി “തദഭിനിബ്ബത്താനി”തി വുച്ചന്തി കാരണകാരണേപി കാരണുപചാരതോതി ആഹ “തപ്പഭവാഭിനിബ്ബത്താനി സേസഞ്ജാനി”തി. തേനാഹ “സമ്മാദിട്ഠിസ്സാ”തിആദി. യഥാ ഹി സമ്മാദസ്സനം സമ്മാവിതക്കനസ്സ വിസേസപച്ചയോ, ഏവം സമ്മാവിതക്കനം സമ്മാപരിഗ്ഗഹസ്സ സമ്മാപരിഗ്ഗഹോ സമ്മാസമുട്ഠാനസ്സ, സമ്മാസമുട്ഠാനം സമ്മാവോദാനസ്സ, സമ്മാവോദാനം സമ്മാവായാമസ്സ, സമ്മാവായാമോ സമ്മാഉപട്ഠാനസ്സ, സമ്മാഉപട്ഠാനം സമ്മാധാനസ്സ വിസേസപച്ചയോ, തസ്ഥാ “പുരിമം പുരിമം പച്ഛിമസ്സ പച്ഛിമസ്സ വിസേസപച്ചയോ ഹോതി”തി ഇമിനാ വിസേസപച്ചയഭാവദസ്സനത്ഥേന കമേന ഏതാനി സമ്മാദിട്ഠിആദിനി അഞ്ജാനി വുത്താനിതി ദസ്സിതാനി.

ഭാവനാനയോതി സമമവിപസ്സനാനം യുഗനദ്ധഭാവേന പവത്തോ ഭാവനാവിധി. അയഞ്ജി അരിയമഗ്ഗക്ഖണേ ഭാവനാവിധി. തസ്സ പന പുബ്ബഭാഗേ ഭാവനാനയോ കസ്സചി സമമപുബ്ബഞ്ജമോ ഹോതി , കസ്സചി വിപസ്സനാപുബ്ബഞ്ജമോതി. തം വിധിം ദസ്സേതും “കോചി”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ പഠമോ സമമയാനികസ്സ വസേന വുത്തോ, ദുതിയോ വിപസ്സനായാനികസ്സ. തേനാഹ “ഇധേകച്ചോ”തിആദി. തന്തി സമമം സമാധിം, ധ്യാനധമ്മേതി വാ അത്ഥോ. തംസമ്പയുത്തേതി സമാധിസമ്പയുത്തേ, ധ്യാനസമ്പയുത്തേ വാ ധമ്മേ. അയഞ്ച നയോ യേഭുയേന സമമയാനികാ അരൂപമുഖേന, തത്ഥാപി ധ്യാനമുഖേന വിപസ്സനാഭിനിവേസം കരോന്തിതി കത്ഥാ വുത്തോ. വിപസ്സനം ഭാവയതോതി പടിപദാണാദസ്സനവിസുദ്ധിം ആരഭിത്ഥാ യഥാധിഗതം തരുണവിപസ്സനം വഡ്ഢേന്തസ്സ. മഗ്ഗോ സഞ്ജായതീതി പുബ്ബഭാഗിയോ ലോകിയമഗ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി. ആസേവതി നിബ്ബിദാനുപസ്സനാവസേന. ഭാവേതി മുഞ്ചിതുകമ്യതാവസേന. ബഹുലികരോതി പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാവസേന. ആസേവതി വാ ഭയതുപട്ഠാനാണാവസേന. ബഹുലികരോതി വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാവസേന. സംയോജനാനി പഹീയന്തി, അനുസയാ ബൃന്തി ഹോന്തി മഗ്ഗപടിപാടിയാ.

സമമം അനുപാദേയാവാതി അവധാരണേന ഉപചാരസമാധിം നിവത്തേതി, ന ഖണികസമാധിം. ന ഹി ഖണികസമാധിം വിനാ വിപസ്സനാ സമഭവതി. വിപസ്സനാപാരിപൂരിയാതി വിപസ്സനായ പരിപുണ്ണതായ വുട്ഠാനഗാമിനിഭാവപ്പത്തിയാ. തത്ത്വജാതാനന്തി തസ്ഥിം അരിയമഗ്ഗക്ഖണേ ഉപ്പന്നാനം സമ്മാദിട്ഠിആദിനം ധമ്മാനം. നിജാരണേ ചേതം സാമിവചനം. വവസ്സഗ്ഗാരമ്മണത്തോതി വവസ്സഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണതായ. വവസ്സഗ്ഗോ വോസ്സഗ്ഗോ പടിനിസ്സഗ്ഗോതി ച അപവഗ്ഗോതി ച അത്ഥത്തോ ഏകം, നിബ്ബാനന്തി വുത്തം ഹോതി, തസ്ഥാ നിബ്ബാനസ്സ ആരമ്മണകരണേനാതി അത്ഥോ. ചിത്തസ്സ ഏകഗ്ഗതാതി മഗ്ഗസമ്മാസമാധിമാഹ. അരിയമഗ്ഗോ ഹി ഏകന്ത സമാഹിതോ അസമാധാനഹേതുനം കിലേസാനം സമുച്ഛേദനത്തോ. സേസം വുത്തനയമേവ.

യുഗന്തദ്ധാവ ഹോന്തി തദാ സമാധിപത്താനം സമരസതായ ഇച്ഛിതബ്ബത്തോ. മഗ്ഗക്ഖണേ ഹി ന സമമഭാവനായം വിയ സമാധി, വിപസ്സനാഭാവനായം വിയ ച പത്താ കിച്ചത്തോ അധികാ ഇച്ഛിതബ്ബാ, സമരസതായ പന അത്തമത്തസ്സ അനതിവത്തനട്ഠേന ദേപി യുഗന്തദ്ധാ വിയ പവത്തന്തി. തേന വുത്തം “സമമവിപസ്സനാ യുഗന്തദ്ധാവ ഹോന്തി”തി.

ധമ്മദായാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. ഭയഭേദവസുത്തവണ്ണനാ

൩൪. ഏവം മേ സുതന്തി ഭയഭേദവസുത്തം. കോ നിക്ഖേപോ? കേചി താവ ഏവമാഹു “പുച്ഛാവസിക്കോ നിക്ഖേപോ”തി. ദുവിധാ ഹി പുച്ഛാ പാകടാപാകടഭേദത്തോ. തത്ത്വ യസ്സാ ദേസനായ നിമിത്തഭൂത്തോ ഞാതും ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ കിം-സദുപുബ്ബകേന പകാസീയതി, സാ പാകടാ പുച്ഛാ യഥാ “കിംസൂയ വിത്തം പുരിസസ്സ സേട്ഠ”ന്തി ഏവമാദി (സം° നി° ൧.൨൪൬; സു° നി° ൧൮൩). യസ്സാ പന ദേസനായ നിമിത്തഭൂത്തോ ഞാതും ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ കിം-സദുരഹിതേന കേവലേനേവ സദുപയോഗേന പകാസീയതി, സാ അപാകടാ പുച്ഛാ. ഞാതും ഇച്ഛിതോ ഹി അത്ഥോ “പഞ്ഹാ, പുച്ഛാ”തി വുച്ചതി, തസ്ഥായേവ ഇധ “യേ മേ ഭോ ഗോതമാ”തിആദികാ അപാകടാതി “പുച്ഛാവസിക്കോ നിക്ഖേപോ”തി. തയിദം അകാരണം, യസ്ഥാ സോ ബ്രാഹ്മണോ “യേമേ ഭോ ഗോതമാ”തിആദിനി വദന്തോ ന തത്ത്വ കണ്ഠി വിചികിച്ഛി സംസയമാപന്നോ അവോച, അഥ ഖോ അത്തനാ യഥാനിച്ഛിതമത്ഥം ഭഗവതി പസാദഭാവബഹുമാനം പവേദേന്തോ കമേസി. തേനാഹ “ഭഗവതി പസാദം അലത്ഥാ”തിആദി (മ° നി° അട്ഠ° ൧.൩൪). വിഹാരേതി വിഹാരകേ നിവാസേ. അവിച്ഛിന്നേയേവാതി പവത്തമാനേയേവ. പദഭയസ്സപി വസന്തേ ഏവാതി അത്ഥോ. ഏതം പുരോഹിതട്ഠാനം ഉണ്ഹീസാദികകുഡഭണ്ഡേഹി സദ്ധിം ലദ്ധം, തഥാ ച “അസ്സ രത്താ ദിന്ന”ന്തി വദന്തി. തേനാഹ “തം തസ്സ രത്താ ദിന്ന”ന്തി. ബ്രഹ്മന്തി വേദം. സോ പന മന്തബ്രഹ്മകപ്പവസേന തിവിധോ. തത്ത്വ മന്താ പധാനം മൂലഭാവത്തോ, യേ അട്ഠകാദീഹി പവുത്താ, ഇതരേ തന്നിസ്സയേന ജാതാ, തേന തേസംയേവ ഗഹണം “മന്തേ സജ്ജായതീ”തി . തേ ഹി ഗുത്തഭാസിതബ്ബതായ “മന്താ”തി വുച്ചതി. ഇദമേവ ഹിതി അവധാരണേന “ബ്രഹ്മത്തോ ജാതാ”തിആദികം നിരുത്തിം പടികുവിപതി.

യേന വാ കാരണേനാതി (സാരത്ഥം ടീ° വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനായം ൨; സം° നി° ടീ° ൧.൧൧; അ° നി° ടീ° ൨.൨.൧൬) ഹേതുമഹി ഇദം കരണവചനം. ഹേതുഅത്ഥോ ഹി കിരിയാകാരണം, ന കരണം വിയ കിരിയത്ഥോ, തസ്ഥാ നാനപ്പകാരഗുണവിസേസാധിഗമത്ഥാ ഇധ ഉപസങ്കമനകിരിയാതി “അന്നേന വസതി”തിആദിസു വിയ ഹേതുഅത്ഥമേവേതം കരണവചനം യുത്തം, ന കരണത്ഥം തസ്സ അയുജ്ജമാനത്താതി വുത്തം “യേന വാ കാരണേനാ”തിആദി. ഭഗവത്തോ സതതപ്പവത്തനിരതിസയസാദുവിപുലാമതരസസദ്ധമ്മഹലതായ സാദുഫലനിച്ഛഫലിതമഹാരുക്ഖേന ഭഗവാ ഉപമിതോ, സാദുഫലൂപഭോഗാധിപ്പായഗ്ഗഹണേനേവ ഹി മഹാരുക്ഖസ്സ സാദുഫലതാ ഗഹിതാതി.

ഉപസങ്കമിതി ഉപസങ്കത്തോ. സമ്പത്തുകാമതായ ഹി കിഞ്ചി റാനം ഗച്ഛന്തോ തത്ത്വപദേസാതിക്കമന്നേന ഉപസങ്കമി, ഉപസങ്കത്തോതി വാ വത്തബ്ബതം ലഭതി. തേനാഹ

“ഗതോതി വൃത്തം ഹോതി”തി, ഉപഗതോതി അത്ഥോ. ഉപസങ്കമിത്വാതി പുബ്ബകാലകിരിയാനിദ്രേസോതി ആഹ “ഉപസങ്കമനപരിയോസാനഭിപന”തി. തതോതി യം ാനം പത്തോ “ഉപസങ്കമി”തി വുത്തോ, തതോ ഉപഗതട്ഠാനതോ. യഥാ ഖമനീയാദിനി പുച്ഛന്തോതി (സം നി ടീ മ.മ.മ.മ.വ) യഥാ ഭഗവാ “കച്ചി തേ ബ്രാഹ്മണ ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയ”തിആദിനാ ഖമനീയാദിനി പുച്ഛന്തോ തേന ബ്രാഹ്മണേന സദ്ധിം സമപ്പവത്തമോദോ അഹോസി പുബ്ബഭാസിതായ, തദനുക്കരണേന ഏവം സോപി ബ്രാഹ്മണോ ഭഗവതാ സദ്ധിം സമപ്പവത്തമോദോ അഹോസീതി യോജനാ. തം പന സമപ്പവത്തമോദതം ഉപമായ ദസ്സേതും “സീതോദകം വിയാ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ സമ്മോദിതന്തി സംസദിതം. ഏകീഭാവന്തി സമ്മോദനകിരിയായ സമാനതം ഏകരൂപതം. ഖമനീയന്തി “ഇദം ചതുചക്കം നവദാരം സരീരയന്തം ഖണ്ഡഭിഗുരതായ സഭാവതോ ദുസ്സഹം, കച്ചി ഖമിതും സക്കുണേയ്യ”തി പുച്ഛതി. യാപനീയന്തി പച്ചയായത്തവൃത്തികം ചിരപ്പബന്ധസഞ്ചാതായ യാപനായ കച്ചി യാപേതും സക്കുണേയ്യം. സീസരോഗാദിആബാധാഭാവേന കച്ചി അപ്പാബാധം. ദുക്ഖജീവികാഭാവേന കച്ചി അപ്പാതകം. തത്ത്വംകിച്ചകരണേ ഉട്ഠാനസുഖതായ കച്ചിലഹുട്ഠാനം. തദനരൂപബലയോഗതോ കച്ചി ബലം. സുഖവിഹാരസഞ്ചാഭാവേന കച്ചി ഫാസുവിഹാരോ അത്ഥിതി തത്ഥ തത്ഥ കച്ചി-സദു യോജേതാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ബലവപ്പത്താ പീതി പീതിയേവ. തരുണപീതി പാമോജ്ജം. സമ്മോദനം ജനേതി കരോതീതി സമ്മോദനികം, തദേവ സമ്മോദനീയന്തി ആഹ “സമ്മോദജനനതോ”തി. സമ്മോദിതബ്ബതോ സമ്മോദനീയന്തി ഇമം പന അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സമ്മോദിതും യുത്തഭാവതോ”തി ആഹ. സരിതബ്ബഭാവതോതി അനുസ്സരിതബ്ബഭാവതോ. “സരണീയ”തി വത്തബ്ബേ ദീഘം കത്വാ “സാരണീയ”തി വൃത്തം. സുയുമാനസുഖതോതി ആപാമമധുരതം ആഹ, അനുസ്സരിയമാനസുഖതോതി വിമദുരമണീയതം. ബൃഞ്ജനപരിസുദ്ധതായാതി സഭാവനിരുത്തിഭാവേന തസ്സാ കമായ വചനചാതുരിയമാഹ, അത്ഥപരിസുദ്ധതായാതി അത്ഥസ്സ നിരൂപക്കിലേസതം. അനേകേഹിപരിയായേഹീതി അനേകേഹി കാരണേഹി.

അഭിദൂരഅച്ചാസന്നപടിക്ഖേപേന നാതിദൂരനാച്ചാസന്നം നാമ ഗഹിതം, തം പന അവകംസതോ ഉഭിന്നം പസാരിതഹത്ഥസഞ്ചട്ടനേന ദട്ഠഞ്ചം. ഗീവം പസാരേതാതി ഗീവം പരിവത്തനവസേന പസാരേതാ.

യേമേതി ഏതഥ സന്ധിവസേന ഇകാരലോപോതി ദസ്സേന്തോ “യേ ഇമേ”തിആദിമാഹ. ഉച്ചാകുലീനതായ ജാതിവസേന അഭിജാതാ ജാതികുലപുത്താ. തേനാഹ “ഉച്ചാകുലപ്പസുതാ”തി. ആചാരസമ്പത്തിയാ അഭിജാതാ ആചാരകുലപുത്താ. തേനാഹ “ആചാരസമ്പന്നാ”തി. യത്ഥ കത്ഥചി അപാകടേപി കുലേ. തേന ബ്രാഹ്മണേന അധിപ്പേതാ ഭിക്ഖുസു ദുവിധാപി സംവിജ്ജന്തിതി ആഹ “ഇധ പന ദീഹിപി കാരണേഹി കുലപുത്തായേവാ”തി.

സദ്ധാതി ഇദം കരണത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “സദ്ധായാ”തി, സദ്ധാതി വാ സദുഹിത്വാതി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ പാളിയം യ-കാരലോപേന നിദ്രേസോതി ദട്ഠഞ്ചം. അഗാരതോതി അഗാരവാസതോ, ഉത്തരപദലോപേന, നിസ്സയൂപചാരേന വാ അയം നിദ്രേസോതി. ഭിക്ഖനസീലതാദിലക്ഖണോ ഭിക്ഖുഭാവോ പബ്ബജാസഹചരിതായ സദ്ധിം ഭിക്ഖുഭാവം അന്യാചിനന്തോതി ആഹ “പബ്ബജം ഭിക്ഖുഭാവഞ്ചാ”തി. കമ്മവാചാലക്ഖണേ പന ഭിക്ഖുഭാവേ അധിപ്പേതേ സമുച്ചയത്ഥോ ച-സദോ ദട്ഠഞ്ചോ. അനഗാരസ്സ ഭാവോതി ഏതേന പബ്ബജാനിസ്സിതോ സുവിസുദ്ധോ സീലാചാരഗുണവിസേസോ ഗഹിതോ, കസിഗോരക്ഖാദികമ്മപടിക്ഖേപോ ഇധ അനുപ്പാദാദിഹി വേദിതബ്ബോ. സേസഗുഹണേ പന സരണഗമനാദിവസേന പബ്ബജായ, സരണഗമനാദിവസേന ഉപസമ്പദായ ച അനേകഭേദത്താ ആഹ “സബ്ബമാപി”തി, തേന തേന പകാരേനാതി അത്ഥോ. പൂരതോഗാമിതാ പടിപത്തിഗമനേന, ന കായഗമനേനാതി ആഹ “നായകോ”തി , സമ്മാപടിപത്തിയാ നിബ്ബാനസമ്പാപകോതി അത്ഥോ. ഹിതകിരിയായാതി ദിട്ഠയമ്മികാദിഹിതചരിയായ. ഗാഹണം അധിസീലാദീസു അച്ചന്തായ നിയോജനം, ന കമ്മനമത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “ഗാഹേതാ”തി വത്വാ “സിക്ഖാപേതാ”തി ആഹ.

ദിടാനുഗതിനി ദിടറിയാ അനുഗമനനി ദസ്സേനോ “ദസ്സനാനുഗതി”നി വത്യാ സിക്ഖാത്തയസങ്ഗഹം ഭഗവതോ സാസനം തേന ദിടത്താ ദിടറി, തസ്സ തസ്സേവ ഖമനവസേന ഖന്തി, രുച്ചനവസേന രുചി, തംദിടറിഖന്തിരുചികാവ ഭഗവതോ സാവകാതി ആഹ “യംദിടറികോ”തിആദി.

ഏസ കിര അലത്ഥാതി സമ്ബന്ധോ. ദേവപുത്തേ വിയാതിആദി കസ്സചി പാരിജുഞ്ഞസ്സ അഭാവദീപനതോ “സദ്ധായാ”തിആദിനാ വുത്തസ്സ പബ്ബജിതഭാവസ്സ പാകടീകരണം. സദ്ധായ ഘരാ നിക്ഖമ്മ പബ്ബജിത്വാതി ഇദം ഹട്ഠപഹട്ഠാദിഭാവസ്സ കാരണവചനം. ഘാസച്ഛാദനപരമതായ സന്തുട്ഠേതി ഇദം അനുസ്സുകിതാപരിസങ്കിതതായ കാരണവചനനി ദട്ഠഞ്ചം.

ഏവമേതന്തിആദിനാ ആമേധിതവചനം സമ്പഹംസനവസേന, പസാദവസേന വാ കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തമാ ഹി ഏവം-സദോ സമ്പടിച്ചനത്ഥോ അബ്ഭിമുമാദനത്ഥോ ച വുത്തോ. മമന്തി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം, നിപാതപദം വാ ഏതം “മ”ന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥനി ദട്ഠഞ്ചം. ആദിനീതി ആദി-സദേന നജീവികാപകതാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി ഞാദിസാനംയേവാതി സദ്ധാപബ്ബജായ വിഭാവിതഅനഭിജ്ഞാലുആദിസഭാവാനംയേവ, ന ഇതരേസം അഭിജ്ഞാലുസഭാവാനം. വുത്തഞ്ഹേതം -

“സങ്ഘാടികണ്ഠേ ചേപി മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ഗഹേത്യാ പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധോ അസ്സ പദേ പദം നിക്ഖിപന്തോ, സോ ച ഹോതി അഭിജ്ഞാലു കാമേസു തിബ്ബസാരാഗോ ബ്യാപന്നചിത്തോ പദുട്ഠമനസങ്കപ്പോ മുട്ഠസ്സതി അസമ്പജാനോ അസമാഹിതോ വിബ്ഭന്തചിത്തോ പാകടിന്ദ്രിയോ, അഥ ഖോ ആരകാവ മമ അഹഞ്ച തസ്സാ”തി (ഇതിവുഃ ൯൨).

അജ്ഞോഗാഹേത്യാ അധിപ്പേതത്ഥം സമ്ഭവിതും സാധേതും ദുക്ഖാനീതി ദുരഭിസമ്ഭവാനി. അട്ഠകമായം പന തത്ഥ നിവാസോയേവ ദുക്ഖോതി ദസ്സേതും “സമ്ഭവിതും ദുക്ഖാനി ദുസ്സഹാനീ”തി വുത്തം. അരഞ്ഞവനപത്ഥാനീതി അരഞ്ഞലക്ഖണ്ണപ്പത്താനി വനസണ്ഡാനി. വനപത്ഥ-സദോ ഹി സണ്ഡഭൂതേ രുക്ഖസമൂഹേപി വത്തതീതി അരഞ്ഞഗൃഹണം. കിഞ്ചാപിതി അനുജാനനസമ്ഭാവനത്ഥേ നിപാതോ. കിം അനുജാനാതി? നിപ്പരിയായതോ അരഞ്ഞാഭാവം “ഗാമതോ ബഹി അരഞ്ഞ”ന്തി. തേനാഹ “നിപ്പരിയായേനാ”തിആദി. കിം സമ്ഭാവേതി? ആരഞ്ഞകങ്ഗനിപ്ഫാദകത്തം. യത്ത്ഹി ആരഞ്ഞകങ്ഗനിപ്ഫാദകം, തം വിസേസതോ “അരഞ്ഞ”ന്തി വുത്തന്തി. തേനേവാഹ “യം തം പഞ്ചയനുസതിക”തിആദി. നിക്ഖമിത്യാ ബഹി ഇന്ദവീലാതി ഇന്ദവീലതോ ബഹി നിക്ഖമിത്യാ, തതോ ബഹി പട്ഠായാതി അത്ഥോ. ബഹി ഇന്ദവീലാതി യത്ഥ ദേ തീണി ഇന്ദവീലാനി, തത്ഥ ബഹിദ്ധാ ഇന്ദവീലതോ പട്ഠായ, യത്ഥ തം നത്ഥി, തത്ഥ തദരഹട്ഠാനതോ പട്ഠായാതി വദന്തി. യസ്മാ ബഹി ഇന്ദവീലതോ പട്ഠായ മനുസ്സുപചാരേ ഭയഭേരവം നത്ഥി, തസ്മാ ഇയ നാധിപ്പേതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഗാമന്തന്തി ഗാമസമീപം. അനുപചാരട്ഠാനന്തി നിച്ചുകിച്ചവസേന നുപചരിതബ്ബട്ഠാനം. തേനാഹ “യത്ഥ ന കസീയതി ന വപീയതീ”തി. പന്താനീതി ഇമിനാ “പരിയന്താന”ന്തി ഇമസ്സ പരിയായസ്സ ഇയ പാളിയം ഗഹിതത്താ വുത്തം “പരിയന്താനന്തി ഇമമേകം പരിയായം ഠപേത്യാ”തി. ദൂരാനന്തി പന അയം പരിയായോ ഠപേതഞ്ചോ സിയാ തസ്സാപി “പന്താനീ”തി ഇമിനാവ അത്ഥതോ ഗഹിതത്താ, തമാ സതി “ന മനുസ്സുപചാരാന”ന്തി ഏദിസാനന്തി ഠപേതഞ്ചതാ ആപജ്ജതി, തസ്മാ സദുതോ ഏവ ഠപനം ദട്ഠഞ്ചം. പവിവേകന്തി പകാരതോ, പകാരേഹി വാ വിവേചനം, രൂപാദിപുരുത്താരമ്മണ്ണേ പകാരതോ ഗമനാദിഇരിയാപഥപ്പകാരേഹി അത്തനോ കായസ്സ വിവേചനം ഗച്ഛതോപി തിട്ഠതോപി നിസജ്ജതോപി ഏകസ്സേവ പവത്തതി. തേനേവ ഹി വിവേചേതഞ്ചാനം വിവേചനാകാരസ്സ ച ഭേദതോ ബഹുവിധത്താ തേ ഏകത്തേന ഗഹേത്യാ “പവിവേക”ന്തി ഏകവചനേന വുത്തം. ദുക്കരം പവിവേകന്തി വാ പവിവേകം കത്തും ന സുഖന്തി അത്ഥോ. ഏകീഭാവേതി ഏകീകഭാവേ. ദ്വയംദ്വയാരാമോതി ദ്വിനം ദ്വിനം ഭാവാഭിരതോ. ഹരന്തിവിയാതി സംഹരന്തി വിയ വിഘാതുപ്പാദനേന. തേനാഹ “ഘസന്തി വിയാ”തി,

ഭയസന്താസുപ്പാദനേന ഖാദിതും ആഗതാ യക്ഖരക്ഖസപിസാചാദയോ വിയാതി അധിപ്പായോ. ഈദിസസ്സാതി അലദ്ധസമാധിനോ. തിണപണ്ണമിഗാദിസദ്ദേഹിതി വാതേരിതാനം തിണപണ്ണാദീനം മിഗപക്ഖിആദിനഞ്ച ഭിംസനകേഹി ഭേരവേഹി സദ്ദേഹി വിവിധേഹി ച അഞ്ഞേഹി ഖാണുആദിഹി യക്ഖാദിആകാരേഹി ഉപട്ഠിതേഹി ഭിംസനകേഹി. ഏവം ദുക്കരം ദുരഭിസമ്ഭവം നാമ കരോന്തോ അഹോ അച്ഛരിയാ ഏതേതി വിമ്ഹിതോ.

കായകമ്മന്തവാദകമാവണ്ണനാ

൩൫. സോളസസു റാനേസൂതി “യേ ഖോ കേചീ”തിആദിനാ പാളിയം വക്ഖമാനേസു സോളസസു കാരണേസു. അപരിസുദ്ധകായകമ്മന്താദയോ അരഞ്ഞേ വിഹരന്താനം ചിത്തുത്രാസനിമിത്തതായ വിസേസതോ വിക്ഖേപാവഹാ, പരിസുദ്ധകായകമ്മന്താദയോ പന തദഭാവതോ തേസം അവിക്ഖേപാവഹാ. തേനാഹ “അപരിസുദ്ധകായകമ്മന്തസന്ദോസഹേതു”തിആദി. സോളസസൂതി ച വോദാനപക്ഖവേവ ഗഹേത്വാ വുത്തം. സംകിലേസഗ്ഗഹണമ്പി യാവദേവ വോദാനദസ്സനത്ഥന്തി. ആരമ്മണപരിഗൃഹരഹിതാനന്തി അപരിസുദ്ധകായകമ്മന്താദികസ്സ അരഞ്ഞേ ദിട്ഠസ്സ തസ്സ ആരമ്മണസ്സ “യേ ഖോ കേചീ”തിആദിനാ പാളിയം ആഗതനയേന പരിഗൃഹ്ണാണരഹിതാനം. ആരമ്മണപരിഗൃഹയുത്താനന്തി ഏത്ഥ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്തനാതി ഭഗവന്തം സന്ധായ വദതി, സയന്തി അത്ഥോ. താദിസോതി ആരമ്മണപരിഗൃഹയുത്തോ.

സമ്ബുജ്ജ്ഞതി ഏതേനാതി സമ്ബോധോ, അരിയമഗ്ഗോതി ആഹ “അരിയമഗ്ഗപ്പത്തിതോ”തി. അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമാധിനോ ബുദ്ധാനം സബ്ബഞ്ജുതത്താണാധിഗമോതി ആഹ “അനഭിസമ്ബുദ്ധസ്സാതി അപ്പടിവിദ്ധചതുസച്ചസ്സാ”തി. അനവസേസതോ നേയ്യം, ബുജ്ജ്ഞിതും അരഹതീതി ബോധി, മഹാവീരിയതാദിനാ തത്ഥ വിസേസയോഗതോ സത്തോതി ആഹ “ബുജ്ജ്ഞനകസത്തസ്സാ”തി. തേനാഹ “സമ്മാസമ്ബോധി”ന്തിആദി. നിയതഭാവപ്പത്തിതോ പട്ഠായ മഹാസത്താ യഥാ മഹാബോധിയാനപടിപദാ ഹാനഭാഗിയാ, റിതിഭാഗിയാ വാ ന ഹോതി, അഥ ഖോ വിസേസഭാഗിയാ നിബ്ബേധഭാഗിയാ ച ഹോതി, തഥാ പടിപജ്ജനതോ ബോധിയം നിന്നഗോണപബ്ഭാരാ ഏവാതി ആഹ “ബോധിയാ വാ സത്തസ്സേവ ലഗ്ഗസ്സേവാ”തി. തേനാഹ “ദീപങ്കരസ്സ ഹി”തിആദി. അട്ഠയമ്മസമോധാനേനാതി -

“മനുസ്സത്തം ലിങ്ഗസമ്പത്തി, ഹേതു സത്ഥാരദസ്സനം;
പബ്ബജ്ജാ ഗുണസമ്പത്തി, അധികാരോ ച ഛന്ദതാ”തി. (ബു° വം° ൨.൫൯) -

ഇമേസം അഭിനീഹാരസ്സ അങ്ഗഭൂതാനം അട്ഠനം ധമ്മാനം സമോധാനേന സമവധാനേന.

പബ്ബജ്ജുപഗതാതി പബ്ബജ്ജം ഉപഗതാ. തേന പബ്ബജ്ജാമത്തേന സമണാ, ന സമിതപാപതായാതി ദസ്സേതി. ജാതിമത്തേന ഇധ ബ്രാഹ്മണാതി അധിപ്പേതാതി ആഹ “ഭോവാദിനോ വാ”തി. തേ ഹി “ഭോ ഭോ”തി വദനസീലാ, തേനാഹ “ഭോവാദീ നാമ സോ ഹോതി, സചേ ഹോതി സകിഞ്ചനോ”തി (ധ° പ° ൩൯൬; സു° നി° ൬൨൫). പാണാതിപാതാദിനാതി ആദി-സദ്ദേന അഭിന്നാദാനം അബ്രഹ്മചരിയഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി. അപരിസുദ്ധേനാതി ച വിസേസനം കായകമ്മന്താപേക്ഖായ, ന പാണാതിപാതാദിഅപേക്ഖായ. ന ഹി പാണാതിപാതാദികോ തസ്സ പുബ്ബഭാഗപയോഗോ ച കോചി പരിസുദ്ധോ നാമ അത്ഥി. ഭായനട്ഠേന ഭയം, ഭീരുതാവഹട്ഠേന ഭേരവം. സന്ദോസഹേതുതി സദോസഹേതു. സ-സദ്ദോ ഹി ഇധ സാനുസാരോ വുത്തോ. തേനാഹ “അത്തനോ ദോസസ്സ ഹേതു”തി. ഏകന്തേന ചിത്തുത്രാസലക്ഖണസ്സ ഭയസ്സ വസേന “സാവജ്ജ”ന്തി വുത്തം. ചിത്തുത്രാസോ ഹി ഏകന്തസാവജ്ജോ ഭായനട്ഠേന ഭയഞ്ചാതി. അക്ഖേമന്തി ഇദം ഉഭയവസേന. ചിത്തുത്രാസോപി ഹി സരീരചിത്താനം അനത്ഥാവഹതോ അക്ഖേമ, തഥാ ഭയാനകാരമ്മണമ്പിതി. അട്ഠകമായം പന അത്ഥദ്വയം യഥാസങ്ഖ്യം യോജിതം. സയം പരികപ്പിതഭയാനകാരമ്മണനിമിത്തം

ചിത്തുത്രാസസമുപാദനവസേന ആനേന്താ ഭയഭരവം അവഹായന്തി വിയ ഹോന്തിതി വൃത്തം “അവഹായന്തിതി പക്ഷോസന്തി”തി. തേതി മാരിതമനുസ്സാനം ഞാതിമിത്താദയോ. ഗച്ഛം ഗഹനഭൂതം മഹന്തം കണ്ടകസണ്ഡം, ഗുമ്പം നാതിമഹന്തന്തി വദന്തി. ഗച്ഛന്തി പന തിണവനം വേദിതഞ്ച, “ഗച്ഛേ രുജ്ജഹതിണേ”തി വൃത്തം, ഗുമ്പം കണ്ടകലതാദിഭരിതാവിരുജ്ജഹം. ബദ്ധാ വധിതാ വിയാതി ബദ്ധാ ഹുത്വാ താളിയമാനാ വിയ.

“ന ഖോ പനാതി ഏതമ ഖോതി അവധാരണമേ നിപാതോ, പനാ”തി വിസേസമേ. തേനേതം ദസ്സേതി “അഞ്ഞേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ വിയ അഹം അപരിസുദ്ധകായകമ്മനോ ഹുത്വാ അരഞ്ഞവനപത്ഥാനി പന്താനി സേനാസനാനി ന ഖോ പന പടിസേവാമി, പരിസുദ്ധകായകമ്മനോയേവ പന ഹുത്വാ താനി പടിസേവാമീ”തി. ഏവം വാ ഏതമ അത്ഥയോജനാ വേദിതഞ്ച. “പരിസുദ്ധകായകമ്മനോഹമസ്സമീ”തി ഹി തേന അവധാരണേന വിഭാവിതത്ഥദസ്സനം. തേസമഹം അഞ്ഞതരോതി തായ പരിസുദ്ധകായകമ്മതായ തേസം അരിയാനം അഹം അഞ്ഞതരോതി കായകമ്മപാരിസുദ്ധിയാ മഹാസത്തോ അത്താനം അരിയേസു പക്ഖിപതി. പരമസല്ലേഖഭാവപ്പത്താ ഹി തദാ ബോധിസത്തസ്സ കായകമ്മപാരിസുദ്ധി , തഥാ വചികമ്മാദിപാരിസുദ്ധി, യതോ മാറോ രന്ധഗവേസീ ഹുത്വാ ഛരണ്ണസ്സാനി നിരന്തരം അനുബന്ധോ അന്തരം ന ലഭതി. തേനാഹ -

“സത്ത വസ്സാനി ഭഗവന്തം, അനുബന്ധിം പദാപദം;
ഓതാരം നാധിഗച്ഛിസ്സം, സമ്ബുദ്ധസ്സ സതീമതോ”തി. (സു° നി° ൪൪൮);

ഭിച്ഛോതി അധികം സവിസേസം, ഉപരൂപരി വാ. ഭീതതസിതാ ഭയൂപദുവേന ഛര്മഭിതസരീരാ ഹട്ഠലോമാ ഹോന്തി, അഭീതാതസിതാ പന ഭയൂപദുവാഭാവതോ അഹട്ഠലോമാ ഖേമേന സോത്ഥിനാ തിട്ഠന്തിതി തേസം ഖേമപ്പത്തി സോത്ഥിഭാവോ വാ പനലോമതായ പാകടോ ഹോതിതി പാളിയം “പല്ലോമ”ന്തി വൃത്തം. തേനാഹ “പനലോമത”ന്തിആദി. ഏതമ ച ഭിച്ഛോ പല്ലോമമാപാദിം അരഞ്ഞേ വിഹാരായാതി പടിഞ്ഞാനിദേസോ. പരിസുദ്ധകായകമ്മനോഹമസ്സമീതി ഹേതുദസ്സനം. “യേ ഹി വോ അരിയാ”തി സദിസുദാഹരണദസ്സനം. യേ ഖോ കേചി സമണ്ണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാതി വിസദിസുദാഹരണദസ്സനം. സേസാനി അന്ധയബ്ധതിരേകവിഭാവനാനീതി ദട്ഠഞ്ചന്തി അയമേതേ യുത്തിവിഭാവനാ. ഇമിനാ നയേന സേസവാറേസുപി യുത്തിവിഭാവനാ വേദിതഞ്ച.

കായകമ്മന്തവാറകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വചികമ്മന്തവാറാദികമാവണ്ണനാ

൩൬. അപരിസുദ്ധേന മുസാവാദാദിനാതി ഏതമ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വൃത്തനയമേവ. ആദി-സദേന പന സങ്ഗഹിതം തേസഞ്ച മുസാവാദാദിനം പവത്തിഭേദം ഭയഭരവാവഹാനമുഖേന ദസ്സേതും “കഥ”ന്തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ.

ഭണ്ഡേസൂതി സവിഞ്ഞാണകാവിഞ്ഞാണകേസു ഭണ്ഡേസു. ഉപ്പാദേത്വാതി അത്തനോ പരിണാമവസേന അഭിജ്ജയാസങ്ഖാതം വിസമലോഭം ഉപ്പാദേത്വാ. കൂജ്ജയിത്വാതി വിനാസചിന്താവസേന പരസ്സ കൂജ്ജയിത്വാ. ഏവത്ത്ഹി നേസം “യേസം അപരജ്ജയിത്ത്ഹാ, തേ ഇദാനി അനുബന്ധിത്വാ”തിആദിനാ പച്ഛാ ആസങ്കുപ്പത്തി സിയാ. “ഏതേ അത്ത്ഹാകം പരിഗൃഹവത്ഥും ഗഹേതുകാമാ മഞ്ഞേ, വിനാസം കാതുകാമാ മഞ്ഞേ”തി യഥാ പരേ പരതോ തേസം അഭിജ്ജയാബ്ധാപാദപ്പവത്തിം പരിഗൃഹ്ണന്തി, താദിസം മനോകമ്മന്തം സന്ധായ “തേ പരേസ”ന്തിആദി വൃത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കാമം അകുസലകായകമ്മവചികമ്മപവത്തികാലേപി അഭിജ്ജയാദയോ പവത്തന്തിയേവ, തദാ പന തേ ചേതനാപക്ഖികാ വാ അബ്ബോഹാരികാ വാതി മനോകമ്മന്തവാരേ ഏവ അഭിജ്ജയാദിവസേന യോജനാ കതാ. അഥ വാ ദ്വാരന്തരേ പവത്താനന്വി

പാണാതിപാതാദിനം വചികമ്മാദിഭാവാഭാവോ വിയ ദ്വാരന്തരേ പവത്താനമ്പി അഭിജ്ഞാദിനം കായകമ്മാദിഭാവാഭാവോ, മനോകമ്മഭാവോ ഏവ പന സിദ്ധോതി കത്വാ മനോകമ്മന്തവാറേ ഏവ അഭിജ്ഞാദയോ ഉദ്ധ്യാ. തമാ ഹി വൃത്തം -

“ദ്വാരേ ചരന്തി കമ്മാനി, ന ദ്വാരാ ദ്വാരചാരിനോ;
തസ്മാ ദ്വാരേഹി കമ്മാനി, അന്തമന്തം വവത്ഥിതാ”തി. (ധം സം അട്ഠം
മ.കായകമ്മദ്വാര);

കിഞ്ചാപി അട്ഠകമായം സാസനേ പബ്ബജിതവസേന ആജീവവാറേ ഭയഭേരവാപ്ഹാനം യോജിതം, “യേ ഖോ കേചി സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ”തി പന വചനതോ ബാഹിരകവസേന ഗഹട്ഠവസേന ച യോജനാ വേദിതബ്ബാ. ഗഹട്ഠാനമ്പി ഹി ജാതിയമ്മകുലയമ്മദേസയമ്മവിലോമനവസേന അന്തമാപി മിച്ചാജീവോ ലബ്ഭതേവ, തായ ഏവ ച ആജീവവിപത്തിയാ അന്തമാ വാ നേസം അരന്തവാസോ സമ്ഭവേയ്യാതി.

൩൭. ഏവം ആജീവട്ഠമകസീലവസേന ഭയഭേരവം ദസ്സേത്വാ തതോ പരം നീവരണപ്പഹാനാദിവസേന തം ദസ്സേതും ദേസനാ വഡ്ഡിതാതി തദത്ഥം വിവരന്തോ “ഇതോ പര”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നീവരണവസേന പുന വൃത്താതി അയമധിപ്പായോ - ഏവം സീലവിസുദ്ധിമത്തമ്പി അരന്തേ വിഹരതോ ഭയഭേരവാഭാവം ആവഹതി, കിമങ്ഗം പന നീവരണാനി പഹായ അപ്പനാസമാധിം, ഉപചാരസമാധിമേവ വാ സമ്പാദയതോതി സമാധിസമ്പദായ ഭയഭേരവാഭാവഹേതുകും ദസ്സേതും ഉപരി ദേസനാ വഡ്ഡിതാതി അകുസലമനോകമ്മന്തഭാവേന ഗഹിതാപി അഭിജ്ഞാബ്ബാപാദാ നീവരണവസേന പുന വൃത്താതി അധിപ്പായോ. അഭി-പുബ്ബോ ത്യാ-സദ്ദോ അഭിജ്ഞായനത്ഥോതി ആഹ “പരഭണ്ഡാദിഅഭിജ്ഞായനസീലാ”തി. വത്ഥുകാമേസുതി രൂപാദിസു കിലേസകാമസ്സ വത്ഥുഭൂതേസു കാമേസു. ബഹലകിലേസരാഗാതി മിരമൂലദുമ്മോചനീയതാഹി അജ്ഞേയാസാനേ പഭൂതകിലേസകാമാ. അഭിജ്ഞാ ചേത്ഥ അപ്പത്തവിസയപത്ഥനാ, തിബ്ബസാരാഗോ സമ്പത്തിവിസയാഭിനിവേസോ. തേ ഹി ലോഭാഭിഭൂതാ പുഗ്ഗലാ അത്തനി തിബ്ബസാപേക്ഖതായ ഏവ ലോഭാഭിഭൂതതായ അവവത്ഥിതാരമ്മണാ അവിനിച്ഛിതവിസയാ അരന്തേ തം തം വിസയം അനുപധാരിത്വാ വിഹരന്തി, രജ്ജുആദിനി യാമാവതോ ന സല്ലക്ഖേന്തി. തേനാഹ “തേസ”തിആദി. ഉപട്ഠാതി സന്തചിത്തതായ. തമാ ഹി വൃത്തം “ആകുലചിത്താ”തി. “ഇദാനിമ്ഹ നട്ഠാ”തി തസന്തി വിതസന്തി, ആഗന്ത്വാ ബാധിയമാനാ വിയ ഹോന്തി, ഏവം തം ഭയഭേരവം അത്തനി സമാരോപനട്ഠേന അവ്ഹായന്തി പക്കോസന്തിതി യോജനം സന്ധായാഹ “സേസം താദിസമേവാ”തി. “അനഭിജ്ഞാലുഹമസ്ഥി”തി പാളിപദേ ചിരപരിചിതഅലോഭജ്ഞാസയതായ കമലദലേ ജലബിന്ദു വിയ അലഗ്ഗമാനസത്താ സബ്ബത്ഥ അനപേക്ഖോഹമസ്ഥിതി അത്ഥോ.

൩൮. പകതിഭാവവിജഹനേനാതി പരിസുദ്ധഭാവസഞ്ചാതസ്സ ച പകതിഭാവസ്സ വിജഹനേന. സാവജ്ജയമ്മസമുപ്പത്തിയാ ഹി ചിത്തസ്സ അനവജ്ജഭാവോ ജഹിതോ ഹോതീതി. വിപന്നചിത്താതി കിലേസാസുചിദുസിതതായ കുമിതചിത്താ. തേനാഹ “കിലേസാനുഗതം...പേ... പൂതികം ഹോതീ”തി. പദുട്ഠമനസകപ്പാതി വിസസംസട്ഠമുത്തം വിയ ദോസേന പദുസിതചിത്തസകപ്പാ. വൃത്തനയേനേവാതി “തേ അവവത്ഥിതാരമ്മണാ ഹോന്തി”തിആദിനാ അഭിജ്ഞാലുവാറേ വൃത്തനയേനേവ. യഥാ ഹി ലോഭവസേന, ഏവം ദോസാദിവസേനപി അവവത്ഥിതാരമ്മണാ ഹോന്തിതി. സബ്ബത്ഥാതി ഹേട്ഠാ ഉപരി ചാതി സബ്ബത്ഥ ഠാനേസു വണ്ണേതബ്ബാ.

൩൯. “യാ ചിത്തസ്സ അകല്പതാ അകമ്മന്തതാ”തി വചനതോ മിനം ചിത്തസ്സ ഗേലന്തേഭാവേന ഗഹണം ഗച്ഛതീതി ആഹ “ചിത്തഗേലന്തേഭൂതേന മിനേനാ”തി. തമാ “യാ കായസ്സ അകല്പതാ അകമ്മന്തതാ”തി (ധം സം മഹന്ത) വചനതോ മിദ്ധം വിസേസതോ നാമകായസ്സ ഗേലന്തേഭാവേന ഗഹണം ഗച്ഛതീതി ആഹ “സേസനാമകായഗേലന്തേഭൂതേന മിലേനാ”തി. സേസഗ്ഗഹണഞ്ചേത്ഥ ചിത്തനിവത്തനത്ഥം. ഇദഞ്ച മിദ്ധം രൂപകായസ്സപി ഗേലന്താവഹന്തി ദട്ഠഞ്ച നിദായ ഹേതുഭാവതോ. തമാ ഹി തം “നിദാ ചപലായികാ”തി നിദിട്ഠം. തേനാഹ “തേ നിദാബഹുലാ ഹോന്തി”തി.

൪൦. ഉദ്ധ്യപകതികാതി ഉദ്ധ്യസീലാ അനവട്ഠിതസഭാവാ. അനവട്ഠാനരസഞ്ചി ഉദ്ധ്യം. തേനാഹ “വിപ്ഫന്മാനചിത്താ”തിആദി. ഇയാതി “അവുപസന്തചിത്താ”തി ഇമസ്ഥിം പദേ. ക്കുച്ചും ഗഹേതും വട്ടതി സംവണ്ണനാവസേന പച്ഛാനുതാപസ്സപി ചിത്തസ്സ അവുപസമകരത്താ. ഉദ്ധ്യം പന സരുപേനേവ ഗഹിതന്തി അധിപ്പായോ.

൪൧. ഏകമേവിദം പഞ്ചമം നീവരണം യദിദം കഞ്ചാ വിചികിച്ഛാതി ച. യദി ഏവം കസ്ഥാ ദിധാ കത്വാ വുത്തന്തി ആഹ “കിംനുഖോ”തിആദി. കഞ്ചനതോതി സംസയനതോ. വിചികിച്ഛാതിവുച്ചതി “യമ്മസഭാവം വിചിനന്തോ ഏതായ കിച്ഛതി, വിഗതാ തികിച്ഛാ വാ”തി കത്വാ.

൪൨. ഏവം നീവരണാഭാവകിത്തനമുഖേന സമാധിസമ്പദായ ഭയഭേരവാഭാവം ദസ്സേതാ ഇദാനി അത്തുക്കംസനാദിഅഭാവകിത്തനമുഖേന പഞ്ചാസമ്പദായ ഭയഭേരവാഭാവം ദസ്സേതും “യേ ഖോ കേചി”തിആദിനാ ഉപരി ദേസനാ വഡ്ഢിതാ, തദത്ഥം വിവരിതും “അത്തുക്കംസനകാ”തിആദി വുത്തം. ഉക്കംസേന്തി മാനവസേന പഗ്ഗണ്ഹനേന. തേനാഹ “ഉച്ചേറാനേറപേന്തി”തി. മിനമിദ്ധഉദ്ധ്യകുക്കുച്ചവിചികിച്ഛാവാദേസു ഗയ്ഹമാനം അഭിജ്ഞാലുവാദസദിസന്തി തത്ഥ തം അനാമസിത്വാ അത്തുക്കംസകവാദേ കിഞ്ചി വിസദിസം അത്ഥീതി തം ദസ്സേതും “തേ കഥ”തിആദി വുത്തം.

൪൩. ഛരമ്ഭനം ഛരമ്ഭോ, കായസ്സ ഛരമ്ഭിത്തഹേതുഭൂതോ ബലവചിത്തുത്രാസോ. സോ ഏതേസം അത്ഥീതി ഛരമ്ഭീ. തേനാഹ “കായമമ്ഭനാ”തിആദി. ഭീരുകജാതികാതി ഭായനകസീലാ. ഏകമേവ ചേതം സാവജ്ജഭയം കായേ ഛരമ്ഭിത്തസ്സ, ചിത്തേ ച കായേ ച മദ്ധഭാവസ്സ ഉപ്പാദനവസേന “ഛരമ്ഭോ ഭീരുതാ”തി ച വുച്ചതീതി തംസമഞ്ചിനോ സമണ്ഡ്രാഹണാ “ഛരമ്ഭീ ഭീരുകജാതികാ”തി വുത്താ, ഇധ ഭയഭേരവം സരുപേനേവ ഗഹിതം.

൪൪. ലബ്ഭതി പാപുണ്ണീയതീതി ലാഭസദസ്സ കമ്മസാധനത്തമാഹ. സക്കച്ചം കാതഞ്ചോ ദാതഞ്ചോതി സക്കാരോ. തദത്ഥദീപകന്തി ലാഭാദിം പഹായ അരഞ്ഞേ വസതോ ഭയഭേരവാവ്ഹായനം നത്ഥീതി ദീപകം. സോ കിര ലാഭഗരുതായേവ പിയാ ഗാമോ ഏതസ്സാതി “പിയഗാമികോ”തി നാമം ലഭതി. കമ്മമുത്തോതി ജരാജിണ്ണത്താ കമ്മം കാതും ന സക്കോതീതി സാമികേഹി വിസ്സുടോ.

൪൫. അലസഭാവേന സമ്മാവായാമസ്സ അകരണതോ കുച്ഛിതം സീദന്തിതി കുസീതാ. വീരസ്സ ഭാവോ, കമ്മം വാ വീരിയം, വിധിനാ വാ ഞുരേതഞ്ചം പവത്തേതഞ്ചന്തി വീരിയം, സമ്മാവായാമോ. തേന ഹീനാ ഹീനവീരിയാ. കായവിത്തത്തിയാ സമുട്ഠാനവസേന പവത്തവീരിയം കായികവീരിയം, വത്തകരണചക്രമനാദിസു ദട്ഠഞ്ചം. നിസജ്ജ സയിത്വാ ച കമ്മുട്ഠാനമനസികാരവസേന പവത്തവീരിയം ചേതസികവീരിയം. തത്ഥ പുരിമം വിസേസതോ കോസജ്ജപടിപക്ഖതാവസേന, ദുതിയം വീരിയാരമ്ഭതാവസേന പാകടം ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “കുസീതാ”തിആദിമാഹ. തേ ഹി ഹീനവീരിയാ അലസതായേവ ആരമ്മണവവത്ഥാനമത്തവി കാതും ന സക്കോന്തി.

൪൬. നട്ഠസ്സതീതി അലബ്ഭമാനസ്സതി, പച്ചയവേകല്ലേന വിജ്ജമാനായപി സതിയാ സതികിച്ചം കാതും അസമത്ഥതായ ഏവം വുത്തം. ന സമ്പജാനാതി അസമ്പജാനാ. തംയോഗനിവത്തിയഞ്ചായം അ-കാരോ “അഹേതുകാ യമ്മാ (ധം സം റ.ദുകമാതികാ), അഭിക്ഖുകോ ആവാസോ”തിആദിസു (ചുളവം ൨൬) വിയാതി ആഹ “പഞ്ചാരഹിതാ”തി. നനു സോളസമോ പഞ്ചാവാദോ, അയം സതിവാദോ, തത്ഥ കസ്ഥാ സംകിലേസപക്ഖേ പഞ്ചാ ഗഹിതാതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഇമസ്സ ചാ”തിആദി. സതിഭാജനീയമേവേതം, യദിദം ചുദസമോ വാദോ, പഞ്ചാ പന്നേത്ഥ ചുദസമേ വാദേ കേവലാ സതി ദുബ്ബലാതി സതിദുബ്ബല്യദീപനത്ഥം “അസമ്പജാനാ”തി പടിക്ഖേപമുഖേന വുത്താ. ഇദാനി വുത്തമേവത്ഥം പാകടരം കാതും “ദുവിധാ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

൪൭. അപ്പനാസമായിനാ, ഉപചാരസമായിനാ വാ ചിത്തം ആരമ്മണേ സമം, സമ്മാ വാ ആഹിതം നാമ ഹോതി, നാഞ്ഞമാതി ദസ്സേന്തോ “അസമാഹിതാതി ഉപചാരപ്പനാസമായിവിരഹിതാ”തി ആഹ . വിബ്ഭന്തചിത്താതി അനവർത്തിതചിത്താ. പുണ്യേ നിവരണഭാവസാമന്തേന ഉദ്ധച്ചം ഗഹിതം “ഉദ്ധതാ അവുപസന്തചിത്താ”തി, ഇധ സമാധാനാഭാവേന ഉദ്ധച്ചഹേതുക്കോ ചിത്തവിബ്ഭമോ വുത്തോ “അസമാഹിതാ വിബ്ഭന്തചിത്താ”തി, അയമേതേസം വിസേസോ. പുണ്യേ വുത്തനയേനാതി പുണ്യേ “ഉദ്ധച്ചേന ഹി ഏകാരമ്മണേ ചിത്തം വിപ്ഫന്തി ധജയട്ഠിയം വാതേന പടാകാ വിയാ”തി (൧൦ നീ൦ അട്ഠ൦ ൧.൪൦) വുത്തനയേന. സഞ്ചം പുണ്യസദിസമേവാതി ഭയഭേരവാവ്ഹായനസ്സ അഭിജ്ഞാലുവാഭേ വുത്തസദിസതം സന്ധായ വദതി.

൪൮. ദുപ്പണ്ണാതി ഏത്ഥ ദു-സദ്ദോ “ദുസ്സിലോ”തിആദീസു വിയ അഭാവത്ഥോ, ന “ദുഗ്ഗതി, ദുപ്പടിപന്നോ”തിആദീസു വിയ ഗരഹത്ഥോതി ദസ്സേതും “നിപ്പണ്ണാനമേതം അധിവചന”ന്തി വത്ഥാ “പണ്ണാ പന ദുട്ഠാ നാമ നത്ഥീ”തി വുത്തം. തേതി ദുപ്പണ്ണാ. സഞ്ചത്ഥാതി ചതുസുപി പാഠവികല്പേസു. ഏലന്തി വാ ദോസോ വുച്ചതി. തേനാഹ “യാ സാ വാചാ നേലാ കണ്ണസുഖാ”തി. തഥാ ഹി സീലം “നേലങ്ഗ”ന്തി വുത്തം. ദുപ്പണ്ണാ ച കമേന്താ സദോസമേവ കമം കമേന്തി അപണ്ഡിതഭാവത്ഥോ. തേനേവാഹ “ദുബ്ഭാസിതഭാസീ”തി. തസ്മാ ഏലസബ്ഭാവത്ഥോ ഏലം മുഖം ഏതേസന്തി ഏലമുഗാതി വുത്താതി ഏവസി വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠണ്ണോ. യായ പണ്ണായ വസേന “പണ്ണാസമ്പന്നോ”തി വുത്തം, തം ബൃതിരേകമുഖേന ദസ്സേതും “നോ ച ഖോ”തിആദി വുത്തം. നനു ച ബോധിസത്താ ബഹുലവിപസ്സനാപണ്ണായ സമന്നാഗതാ ഹോന്തിതി? ഹോന്തി, തദാ പന ബോധിസത്തേന ന വിപസ്സനാരമ്ഭോ കത്തോ, നോ ച വിപസ്സനാപണ്ണാ അധിപ്പേതാതി വുത്തം “നോ ച ഖോ വിപസ്സനാപണ്ണായാ”തി.

കേചി പന്നേത്ഥ “സദ്ധാവിരഹിതാ അപരിസുദ്ധകായകമ്മന്താദയോ വിയ ഭയഭേരവാവ്ഹായനസ്സ വിസേസകാരണം, നാപി സദ്ധാലുതാ പല്ലോമതായാതി സദ്ധാവാഭോ അനുദ്ധടോ”തി വദന്തി, തം അകാരണം. കമ്മഫലേ ഹി സദുഹന്തോ കമ്മപടിസരണതംയേവ നിസ്സായ ഭയഭേരവം തിണായപി അമഞ്ഞമാനോ പല്ലോമതമാപജ്ജയ്യ. യസ്മാ പന വീരിയാദയോ സദ്ധായ വിനാ നപ്തവത്തന്തിതി തേസം ഉപനിസ്സയഭൂതാ സഹജാതാ ച സാ തഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ ഹോതിതി വിസു൦ ന ഉദ്ധടാ. തഥാ ഹി സാ ത്യാനസ്സ പുണ്യഭാഗപടിപദായസി ന ഉദ്ധടാ, കി൦ വാ ഏതായ സദ്ധായ, അദ്ധാ സാ ഇമസ്ഥി൦ ആരമ്മണപരിഗൃഹട്ഠാനേ ന ഗഹേതബ്ബാവ, തതോ ധമ്മസ്സാമിനാ ഇധ ന ഉദ്ധടാ, ഏവം അഞ്ഞേസുപി ഏദിസേസു ഠാനേസു നിച്ഛയോ കാതബ്ബോ. യമാനുലോമദേസനാ ഹി സുത്തന്തകമാതി.

വചികമ്മന്തവാദാദികമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സോളസട്ഠാനാരമ്മണപരിഗൃഹോ നിട്ഠിതോ.

ഭയഭേരവസേനാസനാദിവണ്ണനാ

൪൯. സോളസാരമ്മണാനീതി സോളസട്ഠാനാനി ആരമ്മണാനി. ഏവരുപാസു രത്തിസുതി ചാതുദുസീആദികാ ഉപരി വക്ഖമാനാ രത്തിയോ സന്ധായ വദതി . ഏവരുപേ സേനാസനേതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. യാതി അനിയമതോ ഉദ്ദിട്ഠാനം പുന “താ”തി വചനം നിദേസോ വിയ ഹോതിതി വുത്തം “യാ താതി ഉഭയമേതം രത്തിനംയേവ ഉദ്ദേസനിദേസവചന”ന്തി. അഭിതിലക്ഖണത്ഥേ “അഞ്ഞേ ച അഭിഞ്ഞാതാ ബ്രാഹ്മണമഹാസാലാ”തിആദീസു വിയ. കമം പന്നേത്ഥ ലക്ഖണത്ഥതാ വേദിതബ്ബാ? ലക്ഖിയതി ഏതേനാതി ലക്ഖണന്തി ആഹ “ചന്ദപാരിപൂരിയാ”തിആദി. പുണ്ണമാസിയം ചന്ദപാരിപൂരിയാ അമാവാസിയം ചന്ദപരിക്ഖയേന. ആദി-സദ്ദേന ചന്ദസ്സ ഉപഡ്ഡമണ്ഡലതാരാഹുഗൃഹതാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠണ്ണോ. ഉപസഗ്ഗമത്തമേവ അഭി-സദ്ദോ ലക്ഖിതസദ്ദേനേവ ലക്ഖണത്ഥസ്സ വിത്തായമാനത്താതി അധിപ്പായോ.

പഠമദിവസതോ പഭൂതീതി പഠമപാടിപദദിവസതോ പട്ഠായ. യസ്മാ ചോദകോ ഭഗവതോ കാലേ അനഭിലക്ഖിതാപി അപരഭാഗേ അഭിലക്ഖിതാ ജാതാ, തസ്മാ തം അഭിലക്ഖണീയതം ഉപാദായ “സബ്ബദസ്സിനാ ഭഗവതാ പഞ്ചമീ കസ്മാ ന ഗഹിതാ”തി ചോദേതി, ഇതരോ സബ്ബകാലികാസു ചാതുദസിആദീസു ഗയ്ഹമാനാസു അസബ്ബകാലികായ കഥം ഗഹണന്തി അധിപ്പായേന “അസബ്ബകാലികത്താ”തി പരിഹരതി.

തമാവിധാസൂതി “അഭിഞ്ഞാതാ”തിആദിനാ യമാ വുത്താ, തമാവിധാസു. ദേവതാധിട്ഠിതഭാവേന ആരാമാദീനം ലോകസ്സ ചേതിയഭാവോതി ആഹ “പുജനീയട്ഠേനോ”തി. മനുസ്സാ യേഭുയ്യേന ഗാമാദീനം ദ്വാരേസു തമാരുപേ രുക്ഖേ ചേതിയട്ഠാനിയേ കത്വാ വോഹരന്തിതി ആഹ “ഗാമനിഗമാദിദ്വാരേസു”തിആദി. ദസ്സനമത്തേനപി സവനമത്തേനപി ഭയുപ്പാദന്നേന പാകതികസത്തേ ഭിംസേന്തിതി ഭിംസനകാനി. തേനാഹ “ഭയജനകാനീ”തിആദി. ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയം, അതിവിയ സപ്പടിഭയം ഭേരവം.

ആയാചനഉപഹാരകരണാരഹന്തി തത്ത്വബലികമ്മപണിധികമ്മകരണയോഗം. പുപ്ഫധൂപപേ...ധരണിതലന്തി ഇദം യമാപടിസൂതേന സുപ്പാദിനാ ഉപഹാരകരണദസ്സനം. കോട്ടേന്തോതി പഹരന്തോ, സിങ്ഗപ്പഹാരഖുരപ്പഹാരേഹി സദും കരോന്തോതി അധിപ്പായോ. സബ്ബചതുപ്പദാനം ഇയ മഗോതി നാമം, ന “അച്ഛചമ്മം മിഗചമ്മം ഏളകചമ്മ”തിആദീസു (മഹാവം ൨൭൯) വിയ, രോഹിതോതിആദി മിഗവിസേസാനന്തി അധിപ്പായോ. ചാലേത്വാതി അഗ്ഗമദന്നേന ചാലേത്വാ. മോരഗ്ഗഹണഞ്ചേത്ഥ ഉപലക്ഖണന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഇയ സബ്ബപക്ഖിഗഹണം അധിപ്പേത”ന്തി. ഏസ നയോതി ഇദം യമാ “മോരോ വാ”തി ഏത്ഥ വാ-സദ്ദോ അവുത്തവികപ്പനത്ഥോ, ഏവം “മിഗോ വാ”തി ഏത്ഥാപിതി മിഗസദസ്സ വിസേസത്ഥവുത്തിതം സന്ധായാഹ. ഇതോ പഭൂതീതി “യംനുനാഹം യാ താ രത്തിയോ”തിആദിനാ ഭയഭേരവസ്സ ഗവേസനചിന്തനതോ പഭൂതി, ന ഗവേസനാരമ്ഭതോ പഭൂതി. “അപ്പേവ നാമാഹം ഭയഭേരവം പസ്സേയ്യ”ന്തി ഏത്ഥാപി ഹി ആരമ്മണമേവ ഭയഭേരവം. സുഖാരമ്മണം രൂപം സുഖമിവ “രൂപം സുഖം സുഖാനുപതിതം സുഖാവക്കന്ത”തിആദീസു (സം നീ ൩.൩൦). കഥം ഭയഗ്ഗഹണേന ച രൂപാരമ്മണഗ്ഗഹണന്തി ആഹ “പരിത്തസ്സ ചാ”തിആദി. “ആഗച്ഛതീ”തി വചനതോ ഗവേസനാരമ്ഭതോ പഭൂതി “ഏതം ഭയ”ന്തി ആരമ്മണം അധിപ്പേതന്തി കേചി “തം ന പസ്സേയ്യ”ന്തി ചക്ഖുനാ ദസ്സനസ്സ അധിപ്പേതത്താ, തസ്മാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഭയം ആകഞ്ചമാനോതി ഉപപരിക്ഖനവസേന അഹം ഭയവത്ഥും ആകഞ്ചന്തോ വിഹരാമി, തം കിമത്ഥിയം, ഏത്തകോപി ഭയസമന്നാഹാരോ മയ്ഹം അയുത്തോതി അധിപ്പായോ.

യം പകാരം ഭൂതോ യമാഭൂതോ, സോ പന്നേത്ഥ പകാരോ ഇരിയാപഥവസേന യുത്തോ പാളിയം തമാ ആഗതത്താതി ആഹ “യേന യേന ഇരിയാപഥേന ഭൂതസ്സാ”തി. ഭവിതസ്സാതി ഇദം “ഭൂതസ്സാ”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥം പദന്തി ദട്ഠഞ്ച. “സമങ്ഗീഭൂതസ്സാ”തി പദം പുരിമപദലോപേന ഭൂതസ്സാതി വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “സമങ്ഗീഭൂതസ്സ വാ”തി ആഹ. ഭയഭേരവാരമ്മണേതി ഭയഭേരവാഭിമതേ ആരമ്മണേ. നേവ മഹാസത്തോ തിട്ഠന്തിതിആദി “തമാഭൂതോ ച തം പടിവിനേയ്യ”ന്തി യമാ ചിന്തിതം, തമാ പടിപന്നഭാവദസ്സനം. ഇരിയാപഥപടിപാടി നാമ റാനഗമനനിസജ്ജാനിപജ്ജാതി വദന്തി, ഉപ്പടിപാടി പന്ന പഠമം നിപജ്ജാ, പുന നിസജ്ജാ, പുന റാനം, പച്ഛാ ഗമനന്തി ഏവം വേദിതബ്ബാ. ആസന്നപടിപാടിയാതി ഗമനസ്സ താവ റാനം ആസന്നം, റാനസ്സ നിസജ്ജാ ഗമനഞ്ച, നിസജ്ജായ നിപജ്ജാ റാനഞ്ച, നിപജ്ജായ നിസജ്ജാ ആസന്നാ. ഇയ പന്ന ഗമനസ്സ റാനം, റാനസ്സ ച ഗമനം, നിസജ്ജായ ച നിപജ്ജാ, നിപജ്ജായ ച നിസജ്ജാ ആസന്നഭാവേന ഗഹിതാ, ഇതരേ പരമ്പരാവസേനാതി വേദിതബ്ബാ. ഭിക്ഖുസ്സ പന്ന ഇരിയാപഥാ സമ്പത്തപടിപാടിയാ വിയ അപരാപരുപ്പത്തിവസേന വുച്ചന്തി.

ഭയഭേരവസേനാസനാദിവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

അസമ്മോഹവിഹാരവണ്ണാ

൫൦. അയഞ്ച മേ സബ്ബസോ ഭയഭേരവാഭാവോ വിസേസതോ അസമ്മോഹധമ്മത്താതി ദസ്സേതും “സന്തി ഖോ പനാ”തിആദിനാ ഉപരി ദേസനാ വഡ്ഡിതാതി അയം വാ ഏതഥ അനുസന്ധി. ത്വായീനം സമ്മോഹട്ഠാനേസൂതി ഇമിനാ അജ്ജ്ഞായീനം സമ്മോഹട്ഠാനേസു വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി ദസ്സേതി. അത്ഥീതി ഇദം നിപാതപദം പുമുവചനന്വി ഹോതി “അത്ഥി ഇമസ്സമിം കായേ കേസാ”തിആദിസു (ദിം നിം ൨.൩൭൩-൩൭൪; മം നിം ൧.൧൧൦; ൩.൧൪൪; സം നിം ൪.൧൨൭; ഖും പാ ൩.൪൩തിംസാകാര) വിയാതി “സന്തി”തി പദസ്സ അത്ഥമസ്സനവസേന വുത്തം. കിം ഖണ്ണത്തയസമങ്ഗിതായ തേ അത്ഥി, നോതി ആഹ “സംവിജ്ജന്തി ഉപലബ്ഭന്തി”തി, മഹതി ലോകസന്നിവാസേ ഏദിസാപി സംവിജ്ജന്തി ഞാണേന ഗഹേതബ്ബതായ ഉപലബ്ഭന്തിതി. ഓദാതകസിണലാഭീതി അപ്പമാണദാദാതകസിണലാഭീ. ഏവം ഹിസ്സ സമന്തതോ ആലോകോ വിധ ഉപട്ഠാതി. പരികമ്മന്തി സമാപത്തിപുബ്ബഭാഗമാഹ. ഏത്തകം സൂരിയേ ഗതേ വുട്ഠഹാമീതി, നോ ച ഖോ അദ്ധാനപരിച്ഛേദേ കൂസലോ ഹോതി, കേവലം “ദിവാ ഏവ വുട്ഠഹാമീ”തി മനസിങ്കാരം ഉപ്പാദേസി. വിസദം ഹോതി സബ്ബം ആരമ്മണജാതം, ദിബ്ബചക്ഖുനാ പസ്സന്തസ്സ വിധ വിഭൂതം. അവിസദന്തി ഏതഥ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏവംസഞ്ചിനോതി രത്തിം “ദിവാ”തി, ദിവാ ച “രത്തി”തി ഏവംസഞ്ചിനോ.

അന്തോസേനാസനേ രത്തിം നിസിന്നോ ഹോതീതി രത്തി-സദ്ദോ അജ്ജ്ഞാഹരിതബ്ബോ. പരിത്താസനാദിഹി, അഞ്ചേഹി വാ കാരണേഹി. ഗമ്ഭീരായ ഭൂമിഗബ്ഭസദിസായ ഘനവനപടിച്ചന്നായ ബഹലതരജാലവനപലപടിച്ചന്നായ. അന്തരഹിതസൂരിയാലോകേ കാലേതി ഏതേനേവ ദിവാതി അവുത്തസിദ്ധോ. സമ്മോഹവിഹാരോ നാമ ബഹുവിധോതി ആഹ “സമ്മോഹവിഹാരാനം അഞ്ചത്തര”ന്തി.

പാകടോ ബോധിസത്തസ്സ രത്തിഭിവാപരിച്ഛേദോ അന്തമസോ ലവതുടിഖണ്ഡസ്സപി ഉപാദായ സുവവത്ഥിതത്താ, തഥാ രത്തിഭിവാസകോട്ഠാസപരിച്ഛേദോ അത്തനാ കാതബ്ബകിച്ചവസേന കാലഞ്ചാണവസേന ച.

കാലമമ്ഭേ ലദ്ധബ്ബചാരാവസേന ദഗ്ഗുലകാലേ. യാമഘണ്ടികം പഹരതി സങ്ഘസ്സ തംതംവത്തകരണത്ഥം. മുഗ്ഗരന്തി ഘണ്ടികപ്പഹരണമുഗ്ഗരം. യാമയന്തം പതതി അഞ്ചേഹി ഭിക്ഖുഹി യോജിതന്തി അധിപ്പായോ. യാവ അഞ്ചേ ഭിക്ഖു ഭോജനസാലം ഉപഗച്ഛന്തി, താവ ദിവാവിഹാരട്ഠാനം ഗത്വാ സമണ്ഡമ്മം കരോതി.

യം ഖോ തന്തി ഏതഥ യന്തി അനിയമുദ്ദേസോ, ഖോതി അവധാരണേ, യമേവ പുഗ്ഗലന്തി അത്ഥോ. തന്തി വുച്ചമാനാകാരവചനം. മമേവാതി മം ഏവ. അസമ്മോഹസഭാവോതി സഭാവഭൂതഅസമ്മോഹോ. “ഉപ്പന്നോ”തി വുത്തത്താ “മനുസ്സലോകേ”തി വുത്തം. പഞ്ചാസമ്പത്തിയാതി യാമാവതോ ഹിതസ്സ ജാനനസമത്ഥേന അത്തനോ പഞ്ചാഗുണേന, ന കേവലം അജ്ജ്ഞാസയേനേവ ഹിതേസിതാ, അഥ ഖോ പയോഗേനാതി ദസ്സേനോ “ഹിതൂപദേസകോ”തി ആഹ. അജ്ജ്ഞാസയേന പന ഹിതേസിതാ “ലോകാനുകമ്പായാ”തി ഇമിനാ ദസ്സിതാ. ഉപകരണേഹി വിനാ ന കദാചി ഭോഗസുഖം ഉപകരണദാനഞ്ച ചാഗസമ്പത്തിഹേതുകന്തി ആഹ “ചാഗസമ്പത്തിയാ...പേ... ദായകോ”തി. മേത്താസമ്പത്തിയാ ഹിതൂപസംഹാരേന രക്ഖിതാ. കരുണാസമ്പത്തിയാ ദുക്ഖാപനയനേന ഗോപായിതാ. നനു ച പുബ്ബേപി വുത്തം “ഹിതായ സുഖായാ”തി, അഥ കസ്സമാ പുന തം ഗഹിതന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഇധ ദേവമനുസ്സഗ്ഗഹണേനാ”തിആദി. തേന പുബ്ബേ അവിസേസതോ ഹിതാദിനി ദസ്സിതാനി, ഇദാനി വിസേസതോ സഹ പയോജനേന താനി ദസ്സിതാനീതി ദീപേതി. നിബ്ബാനതോ പരോ പരമോ അത്ഥോ നാമ നത്ഥീതി ആഹ “പരമത്ഥത്തായാ”തി. ഹിന്നോതി നിബ്ബാനം ഗച്ഛതീതി ഹിതം, മഗ്ഗോ. ഉക്കംസതോ സുഖത്ഥം അരിയഫലന്തി ആഹ “തതോ ഉത്തരി സുഖാഭാവതോ”തി.

അസമ്മോഹവിഹാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.
പുബ്ബഭാഗപടിപദാദിവണ്ണനാ

മ. അസമ്മോഹവിഹാരത്തി അസമ്മോഹവുത്തിം, അസമ്മോഹസമ്ബോധിത്തി വാ അമ്മോ. തന്തി സമമവിപസ്സനാഭാവനാസഞ്ചാതം പടിപദം. പുബ്ബഭാഗതോ പഭൂതീതി ഭാവനായ പുബ്ബഭാഗവീരിയാരമ്ഭാദിതോ പട്ഠായ. കേചിതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ.

ബോധിമണ്ഡേതി (സാരത്ഥം ടീം മ.മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; അം നിം ടീം ന.വ.മ.മ) ബോധിസഞ്ചാതസ്സ ഞാണസ്സ മണ്ഡഭാവപ്പത്തേ റാനേ. ചതുരങ്ഗന്തി “കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ച, അട്ഠി ച അവസിസ്സതു”തിആദിനാ (മം നിം ൨.൧൮൪; സം നിം ൨.൨൩൭; അം നിം ൨.൭; വ.൧൩; മഹാനിം ൧൭, ൧൯൬) വുത്തചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം. പശ്ചാതിതന്തി ആരമ്ഭം സിമിലം അകത്വാ ദജ്ജഹപരക്കമസഞ്ചാതുസ്സഹനഭാവേന ഗഹിതം. തേനാഹ “അസിമിലപ്പവത്തിതന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി. അസല്പിനന്തി അസങ്കുചിതം കോസജ്ജവസേന സങ്കോചം അനാപന്നം.

ഉപട്ഠിതാതി ഓഗാഹനസഞ്ചാതേന അപിലാപനഭാവേന ആരമ്മണ്ണം ഉപഗത്വാ റിതാ. തേനാഹ “ആരമ്മണ്ണാഭിമുഖീഭാവേനാ”തി. സമ്മോസസ്സ വിദ്ധംസനവസേന പവത്തിയാ ന സമ്മുട്ഠാതി അസമ്മുട്ഠാ. കിഞ്ചാപി ചിത്തമിവ ചിത്തപസ്സദ്ധിവസേന കായപസ്സദ്ധിവസേനേവ കായോ പസ്സദ്ധോ ഹോതി, തമാപി യസ്ഥാ കായപസ്സദ്ധി ഉപ്പജ്ജമാനാ ചിത്തപസ്സദ്ധിയാ സഹേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന വിനാ, തസ്ഥാ വുത്തം “കായചിത്തപസ്സദ്ധിസമഭാവേനാ”തി . രൂപകായോപി പസ്സദ്ധോയേവ ഹോതി കായപസ്സദ്ധിയാ ഉഭയേസന്ധി കായാനം പസ്സമ്ഭനാവഹത്താ. സോ ച ഖോ കായോ. വിഗതദരമോതി വിഗതകിലേസദരമോ. നാമകായേ ഹി വിഗതദരമേ രൂപകായോപി വൂപസന്തദരമപരിളാഹോ ഹോതി. സമ്മാ ആഹിതന്തി നാനാരമ്മണ്ണേസു വിധാവനസഞ്ചാതവിക്ഖേപം വിച്ഛിന്ദിത്വാ ഏകസ്ഥിനേവ ആരമ്മണ്ണേ അവിക്ഖിത്തഭാവപാദാനേന സമ്മദേവ ആഹിതം. തേനാഹ “സുട്ഠു റപിത”ന്തിആദി. ചിത്തസ്സ അനേകഗുഭാവോ വിക്ഖേപവസേന ചഞ്ചലതാ, സാ സതി ഏകഗുതായ ന ഹോതീതി ആഹ “ഏകഗും അചലം നിപ്ഫന്ന”ന്തി. ഏത്താവതാതി “ആരദ്ധം ഖോ പനാ”തിആദിനാ വീരിയസതിപസ്സദ്ധിസമാധിനം കിച്ചസിദ്ധിദസ്സന്നേന. നനു ച സദ്ധാപഞ്ഞാനന്ധി കിച്ചസിദ്ധി ത്യാനസ്സ പുബ്ബപടിപദായ ഇച്ഛിതബ്ബാതി? സച്ചം ഇച്ഛിതബ്ബാ, സാ പന നാനന്തരിയഭാവേന അവുത്തസിദ്ധാതി ന ഗഹിതാ. അസതി ഹി സദ്ധായ വീരിയാരമ്ഭാദിനം അസമ്ഭവോയേവ, പഞ്ഞാപരിഗൃഹേ ച നേസം അസതി പഞ്ഞായാമ്ഭാദിഭാവോ ന സിയാ. തമാ അസല്പിനാസമ്മോസതാദയോ വീരിയാദിനന്തി അസല്പിനതാദിഗൃഹണേനേവേത്ഥ പഞ്ഞാകിച്ചസിദ്ധി ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. ത്യാനഭാവനായം വാ സമാധികിച്ചം അധികം ഇച്ഛിതബ്ബന്തി ദസ്സേതും സമാധിപരിയോസാനാവ ത്യാനസ്സ പുബ്ബപടിപദാ കമിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

വുത്തം, തസ്ഥാ ഇധ ന വത്തബ്ബം. വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ഹി ഇമിസ്സാ സംവണ്ണനായ ഏകദേശഭൂതോതി വുത്തോവായമത്ഥോതി. വിഹാരതീതിആഗതം പരുദേശികത്താ വിഹാരസ്സ. ഇധ വിഹാസിത്തിആഗതം അത്ഥുദേശികത്താ. ഇദം കിര സബ്ബബുദ്ധാനം അവിജഹിതന്തി ആഹ “ആനാപാനസ്സതികമ്മട്ഠാന”ന്തി. രൂപവിരാഗഭാവനാവസേന (സാരത്ഥം ടീം മ.൧൨.നേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ) പവത്തോ ചതുബ്ബിയോപി അരൂപജ്ജ്യാനവിസേസോ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസഞ്ചാഹോ ഏവാതി ആഹ “ചത്താരി ത്യാനാനീ”തി. യുത്തം താവ ചിത്തേകഗുതാ ഭവോക്കമനത്ഥതാ വിയ വിപസ്സനാപാദകതാപി ചതുന്നം ത്യാനാനം സാധാരണാതി തേസം വസേന “ചത്താരി ത്യാനാനീ”തി വചനം, അഭിഞ്ഞാപാദകതാ പന നിരോധപാദകതാ ച ചതുത്ഥസ്സേവ ത്യാനസ്സ ആവേണികാ, സാ കഥം ചതുന്നം ത്യാനാനം സാധാരണാ വുത്താതി? പരമ്പരാധിട്ഠാനഭാവതോ. പദട്ഠാനപദട്ഠാനന്ധി ഹി പദട്ഠാനന്തേവ വുച്ചതി, കാരണകാരണന്ധി കാരണന്തി യഥാ “തിണേഹി സത്തം സിദ്ധ”ന്തി, ഏവഞ്ച കത്വാ പയോജനനിദേശേ അട്ഠസമാപത്തിഗൃഹണം സമത്ഥിതം ഹോതി. ചിത്തേകഗുതത്ഥാനീതി ചിത്തസമാധാനത്ഥാനി, ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്ഥാനീതി അത്ഥോ. ചിത്തേകഗുതാസീസേന ഹി ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരോ വുത്തോ, സുഖവിപസ്സകഖിണാസവവസേന ചേതം വുത്തം. തേനാഹ “ഏകഗുചിത്താ സുഖം ദിവസം വിഹരിസ്സാമാ”തി. ഭവോക്കമനത്ഥാനീതി ഭവേസു നിബ്ബത്തിഅത്ഥാനി.

യസ്മാ (സാരത്ഥം ടീം മ.മവ.നേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ) ബോധിസത്തേന ബോധിമണ്ഡൂപസങ്കമനതോ പുണ്യേപി ചരിമഭവേ ചതുത്ഥജ്ഞാനം നിബൃത്തിതപുഞ്ചം, തദാ പന തം നിബൃത്തിതമത്തമേവ അഹോസി, ന വിപസ്സനാഭിപാദകം , തസ്മാ “ബോധിരുക്ഖമൂലേനിബൃത്തിത”ന്തി തതോ വിസേസേത്വാ വുത്തം. വിപസ്സനാപാദകന്തി വിപസ്സനാരമ്ഭേ വിപസ്സനായ പാദകം. അഭിഞ്ഞാപാദകന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ബുദ്ധാനന്ഹി പഠമാരമ്ഭേ ഏവ പാദകജ്ഞാനേന പയോജനം അഹോസി, ന തതോ പരം ഉപരിമഗ്ഗാധിഗമഫലസമാപത്തിഅഭിഞ്ഞാവളഞ്ജനാഭിഅത്ഥം. അഭിസമ്ബോധിസമധിഗമതോ പട്ഠായ ഹി സഞ്ചം ഞാണസമാധികിച്ചം ആകഞ്ചമത്തപടിബദ്ധമേവാതി. സഞ്ചകിച്ചസാധകന്തി അനുപുണ്ഡവിഹാരാദിസഞ്ചകിച്ചസാധകം. സഞ്ചലോകിയലോകുത്തരഗുണദായകന്തി ഏത്ഥ വിപസ്സനാഭിഞ്ഞാപാദകത്താ ഏവ ചതുത്ഥസ്സ ത്യാനസ്സ ഭഗവതോ സഞ്ചലോകിയലോകുത്തരഗുണദായകതാ വേദിതബ്ബാ. സഞ്ചത്തുതത്താണപദട്ഠാനന്ഹി മഗ്ഗ്ഞാണം, മഗ്ഗ്ഞാണപദട്ഠാനഞ്ച സഞ്ചത്തുതത്താണം അഭിസമ്ബോധി, തദധിഗമസമകാലമേവ ഭഗവതോ സഞ്ചേ ബുദ്ധഗുണാ ഹത്ഥഗതാ അഹേസും, ചതുത്ഥജ്ഞാനസന്നിസ്സയോ ച മഗ്ഗാധിഗമോതി.

പുണ്യഭാഗപടിപദാഭിവാണനാ നിട്ഠിതാ.

പുണ്യേനിവാസകമാവണ്ണനാ

൨൨. ദിന്നം വിജ്ഞാനന്തി പുണ്യേനിവാസത്താണദിബ്ബചക്ഖുഞാണസഞ്ചാതാനം ദിന്നം വിജ്ഞാനം. അനുപദവണ്ണനാതി താസം വിജ്ഞാനം നിദ്ദേസപാളിയാ അനുപദവണ്ണനാ. ഭാവനാനയോതി ഉപ്പാദനവിധി. “സോ”തി പച്ചത്തവചനസ്സ അഹം-സദ്ദേന സമ്ബന്ധനേ കാരണം ദസ്സേതും “അഭിന്നിനാമേസി”ന്തിആദി വുത്തം. പാളിയം വാ “അഭിന്നിനാമേസി”ന്തി ഉത്തമപുരിസസ്സ യോഗോതി അഹം-സദ്ദേന ആനേത്വാ വുച്ചമാനേ തദത്ഥോ പാകടോ ഹോതീതി “സോ അഹ”ന്തി വുത്തം. അഭിന്നിഹരിന്തി ചിത്തം ത്യാനാരമ്മണതോ അപനേത്വാ പുണ്യേനിവാസാഭിമുഖം പേസേസിം, പുണ്യേനിവാസനിന്നം പുണ്യേനിവാസപോണം പുണ്യേനിവാസപബ്ഭാരം അകാസിന്തി അത്ഥോ.

പുണ്യേഅതീതജാതീസു നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡാ പുണ്യേനിവാസോ. നിവുത്ഥാതി ച അജ്ഞാതവുത്ഥാ അനുഭൂതാ അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പജ്ജിത്വാ നിരുദ്ധാ, ഗോചരനിവാസേന നിവുത്ഥധമ്മാ വാ അത്തനോ വിഞ്ഞാണേനവിഞ്ഞാതാ, പരവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞാതാപി വാ ചരിനവടുമകാനുസ്സരണാദിസു, തം പുണ്യേനിവാസം യായ സതിയാ അനുസ്സരതി, തായ സമ്പയുത്തം ഞാണം പുണ്യേനിവാസാനുസ്സതിഞ്ഞാണം. പടിനിവത്തന്തസ്സാതി പുണ്യേനിവാസം അനുസ്സരണവസേന യാവദിച്ഛകം ഗത്വാ പച്ചാഗച്ഛന്തസ്സ. തസ്മാതി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ കാരണഭാവേന പച്ചാമസനം, പടിനിവത്തന്തസ്സ പച്ചവേകഖണ്ഡാവതോതി വുത്തം ഹോതി. ഇധുപപത്തിയാതി ഇധ ചരിമഭവേ ഉപപത്തിയാ. അനന്തരന്തി അതീതാനന്തരമാഹ. അമുത്രാതി അമുകസ്ഥിം ഭവേതി അത്ഥോ. ഉദപാദിന്തി ഉപ്പജ്ജിം. താഹിദേവതാഹീതി തുസിതാദേവതാഹി. ഏകഗോത്തോതി തുസിതഗോത്തേന ഏകഗോത്തോ. മഹാബോധിസത്താനം സന്താനസ്സ പരിയോസാനാവത്ഥായ ദേവലോകൂപപത്തിജനകം നാമ അകുസലേന കമ്മുനാ അനുപദ്യതമേവ ഹോതീതി അധിപ്പായേന “ദുക്ഖം പന സഞ്ചാരദുക്ഖമേവാ”തി വുത്തം. മഹാപുത്താനന്വി പന ദേവപുത്താനം പുണ്യനിമിത്തുപ്പത്തികാലാദിസു അനിട്ഠാരമ്മണസമായോഗോ ഹോതിയേവാതി “കദാചി ദുക്ഖദുക്ഖസ്സപി സമ്ഭവോ നത്ഥി”തി ന സക്കാ വത്തും. സത്തപത്താസ...പേ... പരിയന്തോതി ഇദം മനുസ്സാനം വസ്സഗണനാവസേന വുത്തം. തത്ഥ ദേവാനം വസ്സഗണനായ പന ചതുസഹസ്സമേവ.

അതീതഭവേ (സാരത്ഥം ടീം മ.മവ.പുണ്യേനിവാസകമായം) ഖണ്ഡാ തപ്പടിബദ്ധനാമഗോത്താനി ച സഞ്ചം പുണ്യേനിവാസന്തേവ സഞ്ചഹിതന്തി ആഹ “കിം വിദിതം കരോതി? പുണ്യേനിവാസ”ന്തി. മോഹോ പടിച്ഛാദകട്ഠേന “തമോ”തി വുച്ചതി “തമോ വിയാ”തി കത്വാ. ഓഭാസകരണ്ഠേനാതി കാതബ്ബതോ കരണം, ഓഭാസോവ കരണം, അത്തനോ പച്ചയേന ഓഭാസഭാവേന നിബൃത്തേതബ്ബട്ഠേനാതി അത്ഥോ. സേസം

പസംസാവചനത്തി പടിപക്ഖവിധമനപവത്തിവിസേസാനം ബോധനതോ വുത്തം. അവിജ്ജാ വിഹതാതി ഏതേന വിജ്ജനട്ഠേന വിജ്ജാതി അയമ്പി അത്ഥോ ദീപിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. യസ്മാ വിജ്ജാ ഉപ്പന്നാതി ഏതേന വിജ്ജാപടിപക്ഖാ അവിജ്ജാ, പടിപക്ഖതാ ചസ്സാ പഹാതബ്ബഭാവേന വിജ്ജായ ച പഹായകഭാവേനാതി ദസ്സേതി. ഏസ നയോ ഇതരസ്മിന്വി പദദ്വയേതി ഇമിനാ തമോ വിഹതോ വിനട്ഠോ. കസ്മാ? യസ്മാ ആലോകോ ഉപ്പന്നോതി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി. പേസീതത്തസ്സാതി യഥാധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധിം പതി വിസ്സട്ഠചിത്തസ്സ. യഥാ അപ്പമത്തസ്സാതി അത്തസ്സപി കസ്സചി മാദിസസ്സാതി അധിപ്പായോ.

പുഞ്ചേനിവാസകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദിബ്ബചക്ഖുഞാണകമാവണ്ണനാ

൩൩. ഇയാതി ഭയഭേരവസുത്തേ വുത്തം. ഇയ അയം വിസേസോതി യോജനാ. വുത്തസദിസമേവ “മേതി മയാ”തിആദിനാ. പരികമ്മകിച്ചന്തി “അഭിഞ്ഞാപാദകചതുത്ഥജ്ജ്യാനതോ വുട്ഠായ സബ്ബപച്ഛിമാ നിസജ്ജാ ആവജ്ജിതബ്ബാ”തിആദിനാ, കസിണാരമ്മണം അഭിഞ്ഞാപാദകജ്ജ്യാനം സബ്ബാകാരേന അഭിന്നിഹാരക്ഖമം കത്വാ”തിആദിനാ ച വുത്തേന പരികമ്മേന കിച്ചം പയോജനം നത്ഥി. ന തേന ഇയ അത്ഥോതി തേന ഭാവനാനയേന ഇയ പാളിയാ അത്ഥവണ്ണനായം അത്ഥോ നത്ഥി തമാഭാവനായ ഇയ അനധിപ്പേതത്താതി അധിപ്പായോ.

ദിബ്ബചക്ഖുഞാണകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ആസവക്ഖയഞാണകമാവണ്ണനാ

൨൪. വിപസ്സനാപാദകന്തി (സാരത്ഥം ടീം ൧.൧൪.ആസവക്ഖയഞാണകമായം; ദീം നിം ടീം ൧.൨൪൮; അം നിം ടീം ൨.൩.൩൯) വിപസ്സനായ പദട്ഠാനഭൂതം. വിപസ്സനാ ച തിവിധാ വിപസ്സനകപുഗ്ഗലഭേദേന. മഹാബോധിസത്താനഞ്ചി പച്ചേകബോധിസത്താനഞ്ച വിപസ്സനാ ചിന്താമയഞാണസംവദ്ധിതത്താ സയമ്ഭുഞാണഭൂതാ, ഇതരേസം സുതമയഞാണസംവദ്ധിതത്താ പരോപദേസസമ്ഭൂതാ, സാ “ഠപേത്വാ നേവസത്താനാസത്തായതനം അവസേസരുപാരൂപജ്ജ്യാനാനം അത്തേതരതോ വുട്ഠായാ”തിആദിനാ അനേകയാ അരുപമുഖവസേന ചതുയാതുവവത്ഥാനേ വുത്താനം തേസം തേസം ധാതുപരിഗൃഹമുഖാനം അത്തേതരമുഖവസേന അനേകയാവ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൩൦൩) നാനാനയതോ വിഭാവിതാ. മഹാബോധിസത്താനം പന ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന പഭേദഗമനതോ നാനാനയം സബ്ബത്തുതത്താണസന്നിസ്സയസ്സ അരിയമഗ്ഗുഞാണസ്സ അധിട്ഠാനഭൂതം പുബ്ബഭാഗത്താണഗബ്ഭം ഗബ്ഭാപേത്തം പരിപാകം ഗച്ഛന്തം പരമഗമ്ഭീരസഞ്ചാസുഖമതരം അനത്തേസാധാരണം വിപസ്സനാഞാണം ഹോതി, യം അട്ഠകമാസു മഹാവജിരത്താണന്തി വുച്ചതി. യസ്സ ച പവത്തിവിഭാഗേന ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സപഭേദേസ്സ പാദകഭാവേന സമാപജ്ജിയമാനാ ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചാ ദേവസികം സത്ഥു വളഞ്ജനകസമാപത്തിയോ വുച്ചതി, സ്വായം ബുദ്ധാനം വിപസ്സനാചാരോ പരമത്ഥമഞ്ജുസായ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായ (വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൧.൧൪൪) ഉദ്ദേശതോ ദസ്സിതോ, അത്ഥികേഹി തതോ ഗഹേതബ്ബോതി.

ആസവാന്നം വേപനതോ സമുച്ഛിന്ദനതോ ആസവക്ഖയോ, അരിയമഗ്ഗോ, ഉക്കട്ഠനിദ്ദേശവസേന അരഹത്തമഗ്ഗുഹണം. ആസവാന്നം ഖയേ ഞാണം ആസവക്ഖയത്താണന്തി ദസ്സേന്തോ “തത്ര ചേതം ഞാണ”ന്തി വത്ഥാ ഖയേതി ച ആധാരേ ഭുമ്മം, ന വിസയേതി ദസ്സേന്തോ “തപ്പരിയാ പന്നത്താ”തി ആഹ. ഇദം ദുക്ഖന്തി ദുക്ഖസ്സ അരിയസച്ചസ്സ തദാ പച്ചക്ഖതോ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. ഏത്തകം ദുക്ഖന്തി ദുക്ഖസ്സ അരിയസച്ചസ്സ തദാ പച്ചക്ഖതോ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. ഏത്തകം ദുക്ഖന്തി തസ്സ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. ന ഇതോ ഭിയ്യോതി അനവസേസേത്ഥാ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. തേനാഹ

“സബുബി ദുക്ഖസച്ച”നിആദി. സരസലക്ഖണപടിവേധേനാതി സഭാവസൺവാതസ്സ ലക്ഖണസ്സ അസമ്മോഹതോ പടിവിജ്ഞനേന. അസമ്മോഹപടിവേധോതി ച യഥാ തസ്ഥിം ഞാണേ പവത്തേ പച്ഛാ ദുക്ഖസ്സ സരുപാദിപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, തഥാ പവത്തി. തേനാഹ “യഥാഭൂതം അബ്ഭിജ്ഞാസി”തി. യം ഞാനം പത്യാതി യം നിബ്ബാനം മഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണപച്ചയട്ഠേന കാരണഭൂതം ആഗമ്മ. തദുഭയവതോ ഹി പുഗ്ഗലസ്സ പത്തി തദുഭയസ്സ പത്തിതി വുത്തം. പത്യാതി വാ പാപുണണഹേതു. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തം. തേ വാ നപ്പവത്തന്തി ഏത്ഥാതി അപ്പവത്തി, നിബ്ബാനം. തസ്സാതി ദുക്ഖനിരോധസ്സ. സമ്പാപകന്തി സച്ഛികിരിയാവസേന സമ്മദേവ പാപകം.

കിലേസവസേനാതി ആസവസൺവാതകിലേസവസേന. യസ്ഥാ ആസവാന്ദം ദുക്ഖസച്ചപരിയായോ തപ്പരിയാപന്നത്താ, സേസസച്ചാനഞ്ച തംസമുദയാദിപരിയായോ അത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം. “പരിയായതോ”തി. ദസ്സേനോ സച്ചാനീതി യോജനാ. ആസവാന്ദേവ ചേത്ഥ ഗഹണം “ആസവാന്ദം വയണാണായാ”തി ആരദ്ധത്താ. തഥാ ഹി ആസവവിമുത്തി സീസേനേവ സബുസംകിലേസവിമുത്തി വുത്താ. “ഇദം ദുക്ഖന്തി യഥാഭൂതം അബ്ഭിജ്ഞാസി”നിആദിനാ മിസ്സകമഗ്ഗോ ഇയ കമിതോതി “സഹ വിപസ്സനായ കോടിപ്പത്തം മഗ്ഗം കമേതീ”തി വുത്തം. ഏത്ഥ ച സച്ചപടിവേധസ്സ തദാ അതീതകാലികത്താ “യഥാഭൂതം അബ്ഭിജ്ഞാസി”തി വത്യാപി അഭിസമയകാലേ തസ്സ പച്ചുപ്പന്നതം ഉപാദായ “ഏവം ജാനതോ ഏവം പസ്സതോ”തി വത്തമാനകാലേന നിദേസോ കതോ. സോ ച കാമം മഗ്ഗക്ഖണതോ പരം യാവജ്ജന്താ അതീതകാലികോ ഏവ, സബുപഥം പന്നസ്സ അതീതകാലികത്തം ഫലക്ഖണേന വേദിതബുന്തി ആഹ “വിമുച്ചിത്ഥാതി ഇമിനാ ഫലക്ഖണം ദസ്സേതീ”തി. ജാനതോ പസ്സതോതി വാ ഹേതുനിദേസോയം. ജാനനഹേതു ദസ്സനഹേതു കാമാസവാ ചിത്തം വിമുച്ചിത്ഥാതി യോജനാ. ഭവാസവഗുഹണേനേവ ചേത്ഥ ഭവരാഗസ്സ വിയ ഭവദിട്ഠിയാപി സമവരോധോതി ദിട്ഠാസവസ്സപി സൺഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഖീണാജാതീതിആദിഹി പദേഹി. തസ്സാതി പച്ചവേക്ഖണാണസ്സ. ഭൂമീന്തി പവത്തിട്ഠാനം. ന താവസ്സ അതീതാ ജാതീഖീണാ മഗ്ഗഭാവനായാതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ കാരണമാഹ “പുബ്ബേവ ഖീണത്താ”തി. ന അനാഗതാ അസ്സജാതി ഖീണാതി യോജനാ. ന അനാഗതാതി ച അനാഗതത്തസാമത്തം ഗഹേത്യാ ലേസേന ചോദേതി. തേനാഹ “അനാഗതേ വായാമാഭാവതോ”തി, അനാഗതവിസേസോ പന്നേത്ഥ അധിപ്പേതോ, തസ്സ ച വേപനേ വായാമോപി ലബ്ഭതേവ. തേനാഹ “യാ പന്ന മഗ്ഗസ്സാ”തിആദി. ഏകചതുപഞ്ചവോകാരഭവേസൂതി ഭവത്തയഗുഹണം വുത്തനയേന അനവസേസതോ ജാതിയാ ഖീണഭാവദസ്സനത്ഥം. തന്തി യഥാവുത്തം ജാതിം. സോതി ഭഗവാ.

ബ്രഹ്മചരിയവാസോ നാമ ഇയ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ നിബുത്തനമേവാതി ആഹ “നിട്ഠിത”തി. സമ്മാദിട്ഠിയാ ചതുസു സച്ചേസു പരിഞ്ഞാദികിച്ചസാധനവസേന പവത്തമാനായ സമ്മാ സങ്കപ്പാദിനബി ദുക്ഖസച്ചേ പരിഞ്ഞാഭിസമയാനുഗുണാ പവത്തി, ഇതരസച്ചേസു ച നേസം പഹാനാഭിസമയാദിവസേന പവത്തി പാക്കടാ ഏവ. തേന വുത്തം “ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പരിഞ്ഞാപഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാവസേനാ”തി. ഇത്ഥത്തായാതി ഇമേ പകാരാ ഇത്ഥം, തബ്ഭാവോ ഇത്ഥത്തം, തദത്ഥന്തി വുത്തം ഹോതി. തേ പന്ന പകാരാ അരിയമഗ്ഗബ്യാപാരഭൂതാ പരിഞ്ഞാദയോ ഇയാധിപ്പേതാതി ആഹ “ഏവംസോളസകിച്ചഭാവായാ”തി. തേ ഹി മഗ്ഗം പച്ചവേക്ഖതോ മഗ്ഗാനുഭാവേന പാക്കടാ ഹുത്യാ ഉപട്ഠഹന്തി, പരിഞ്ഞാദീസു ച പഹാനമേവ പധാനം തദത്ഥത്താ ഇതരേസന്തി ആഹ “കിലേസക്ഖയായവാ”തി. പഹീനകിലേസപച്ചവേക്ഖണവസേന വാ ഏതം വുത്തം. ഇത്ഥത്തായാതി നിസ്സക്കേ സമ്പദാനവചനന്തി ആഹ “ഇത്ഥഭാവതോ”തി. അപരം അനാഗതം. ഇമേ പന്ന ചരിമത്തഭാവസൺവാതാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ. പരിഞ്ഞാതാ തിട്ഠന്തിതി ഏതേന തേസം അപ്പതിട്ഠതം ദസ്സേതി. അപരിഞ്ഞാമൂലകാ ഹി പതിട്ഠാ. യഥാഹ “കബളികാരേ ചേ, ഭിക്ഖവേ, ആഹാരേ അത്ഥി രാഗോ അത്ഥി നന്ദീ അത്ഥി തണ്ഹാ, പതിട്ഠിതം തത്ഥ വിഞ്ഞാണം വിരൂഢ്ഠഹ”നിആദി (സം° നി° ൨.൬൪; മഹാനി° ൭; കഥാ° ൨൯൬). തേനേവാഹ “ചരിനമൂലകാ രുക്ഖാ വിയാ”തിആദി.

പച്ചവേക്ഖണ്ണാണപരിഗൃഹിതം, ന പഠമദുതിയണാണദയാധിഗമം വിയ കേവലന്തി അധിപ്പായോ. ദസ്സേന്തോ നിഗമനവസേനാതി അധിപ്പായോ. സരൂപതോ ഹി തം പുഞ്ചേ ദസ്സിതമേവാതി. പുഞ്ചേനിവാസണാണേന അതീതാരമ്മണസഭാഗതായ തബ്ഭാവിഭാവതോ ച അതീതംസണാണം സങ്ഗഹേത്വാതി യോജനാ. തത്ഥ അതീതംസണാണന്തി അതീതവന്ധായതന്ധാതുസങ്ഖാതേ അതീതകോട്ഠാസേ അപ്പടിഹതം ണാണം. ദിഞ്ചചക്ഖുനാതി സപരിഭണ്ഡേന ദിഞ്ചചക്ഖുണാണേന. പച്ചുപ്പന്നംസോ ച അനാഗതംസോ ച പച്ചുപ്പന്നാനാഗതംസം, തത്ഥ ണാണം പച്ചുപ്പന്നാനാഗതംസണാണം. സകലലോകീയലോകുത്തരഗുണന്തി ഏതേന സഞ്ചം ലോകം ഉത്തരിത്വാ അഭിഭൂയു റിതത്താ സഞ്ചത്തുതത്താണസ്സ വിയ സേസാസാധാരണണാണസ്സ ബലത്താണആവേണികബുദ്ധധമ്മാദീനന്വി അനത്തസാധാരണാനം ബുദ്ധഗുണാനം സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ. തേനാഹ “സഞ്ചേപി സഞ്ചത്തുഗുണേ സങ്ഗഹേത്വാ”തി.

ആസവക്ഖയണാണകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അരഞ്ഞവാസകാരണവണ്ണനാ

൫൫. സിയാ ഖോ പന തേ ബ്രാഹ്മണാതി ഏത്ഥ സിയാതി “അപ്പേവാ”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ നിപാതോ , തസ്ഥാ ‘ബ്രാഹ്മണ, അപ്പേവ ഖോ പന തേ ഏവമസ്സാ’തി അത്ഥോ. യം പന അട്ഠകമായം “കദാചീ”തി വുത്തം, തന്വി ഇമമേവത്ഥം സന്ധായ വുത്തം അകാരണം ബ്രാഹ്മണേന പരികപ്പിതമത്ഥം പടിപക്ഖിപിത്വാ അത്തനോ അധിപ്പേതം കാരണം ദസ്സേന്തോ. അത്ഥോവ ഫലം തദധീനവുത്തിതായ വസോ ഏതസ്സാതി അത്ഥവസോ, ഹേതുതി ഏവം വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. അത്തനോ ച ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരന്തി ഏതേന സത്ഥാ അത്തനോ വിവേകാഭിരതിം പകാസേതീതി ദസ്സേന്തോ “ദിട്ഠധമ്മോ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഇരിയാപഥവിഹാരാനന്തി ഇരിയാപഥപവത്തിനം. തപ്പവത്തിയോ ഹി ഏകസ്ഥിം ഇരിയാപഥേ ഉപ്പന്നദുക്ഖം അത്തേന ഇരിയാപഥേന വിച്ഛിന്ദിത്വാ ഹരണത്തോ വിഹാരാതി വുച്ചന്തി. പച്ഛിമഞ്ച ജനതം അനുകമ്പമാനോതി ഏതേന യോ ആദിതോ ബ്രാഹ്മണേന “ഭവം തേസം ഗോതമോ പുഞ്ചങ്ഗമോ...പേ... ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജ്ജതീ”തി വുത്തോ, യോ ച തഥാ “ഏവമേതം ബ്രാഹ്മണ”തിആദിനാ അത്തനാ സമ്പടിച്ഛിതോ, തമേവ അത്ഥം നിഗമനവസേന ദസ്സേന്തോ യമാനുസന്ധിനാവ സത്ഥാ ദേസനം നിട്ഠാപേസി.

അരഞ്ഞവാസകാരണവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദേസനാനുമോദനാവണ്ണനാ

൫൬. ഏവം നിട്ഠാപിതായ ദേസനായ ബ്രാഹ്മണോ തത്ഥ ഭഗവതി പസാദം പവേദേന്തോ “അഭിക്കന്ത”തിആദിമാഹ. അഭിക്കന്താതി (സാരത്ഥം ടീം ൧.൧൫.ദേസനാനുമോദനകമാ; ദീം നിം ടീം ൧.൨൫; സം നിം ടീം ൧.൧.൧; അം നിം ടീം ൨.൨.൧൬) അതിക്കന്താ, വിഗതാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഖയേ ദിസ്സതീ”തി. തേനേവ ഹി “നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ”തി വുത്തം. അഭിക്കന്തരോതി അതിവിധ കന്തരോ മനോരമോ. താദിസോ ച സുന്ദരോ ഭദ്രകോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “സുന്ദരേ ദിസ്സതീ”തി.

കോതി ദേവനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദിസു കോ കതമോ. മേതി മമ. പാദാനീതി പാദേ. ഇദ്ധിയാതി ഇമായ ഏവരുപായ ദേവിദ്ധിയാ. യസസാതി ഇമിനാ ഏദിസേന പരിവാരേന പരിജനേന. ജലന്തി വിജ്ജാതമാനോ. അഭിക്കന്തേനാതി അതിവിധ കന്തേന കമനീയേന അഭിരൂപേന. വണ്ണേനാതി ഛരവിവണ്ണേന സരീരവണ്ണനിഭായ. സബ്ബാ ഓഭാസയം ദിസാതി ദസപി ദിസാ ഓഭാസേന്തോ പഭാസേന്തോ, ചന്ദോ വിയ സൂരിയോ വിയ ച ഏകോഭാസം ഏകാലോകം കരോന്തോതി ഗാമായ അത്ഥോ. അഭിരൂപേതി ഉളാരരൂപേ സമ്പന്നരൂപേ.

“ചോരോ ചോരോ, സപ്പോ സപ്പോ”തിആദിസു ഭയേ ആമേധിതം. “വിജ്ഠയ വിജ്ഠയ, പഹര പഹരാ”തിആദിസു കോധേ, “സാധു സാധുതിആദിസു (മം നിം ൧.൩൨൭; സം നിം

൨.൧൨൦; ൩.൩൫; ൫.൧൦൮൫) പസംസായം, “ഗച്ഛ ഗച്ഛ, ലുനാഹി ലുനാഹി”തിആദീസു തുരിതേ, “ആഗച്ഛ ആഗച്ഛ”തിആദീസു കോതൃഹലേ, “ബുദ്ധോ ബുദ്ധോതി ചിന്തേന്തോ”തിആദീസു (ബു° വം° ൨.൪൪) അച്ഛരേ, “അഭിക്കമമായസ്മന്തോ, അഭിക്കമമായസ്മന്തോ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൩.൨൦; അ° നി° ൯.൧൧) ഹാസേ, “കഹം ഏകപുത്തക, കഹം ഏകപുത്തകാ”തിആദീസു (മ° നി° ൨.൩൫൩; സം° നി° ൨.൩൩൩) സോകേ, “അഹോ സുഖം അഹോ സുഖ”തിആദീസു (ഉദാ° ൨൦; ദീ° നി° ൩.൩൦൫; ചുളവ° ൩൩൨) പസാദേ. ച-സദ്ദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ. തേന ഗരഹാഅസമ്മാനാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തത്ഥ “പാപോ പാപോ”തിആദീസു ഗരഹായം. “അഭിരൂപക അഭിരൂപകാ”തിആദീസു അസമ്മാനേ ദട്ഠഞ്ചം.

നയിദം ആമേധിതവസേന ദിക്ഖത്തും വുത്തം, അഥ ഖോ അത്ഥദയവസേനാതി ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. അഭിക്കന്തന്തി വചനം അപേക്ഖിത്വാ നപുംസകലിങ്ഗവസേന വുത്തം, തം പന ഭഗവതോ വചനം ധമ്മസ്സ ദേസനാതി കത്വാ തഥാ വുത്തം. അത്ഥമത്തദസ്സനം വാ ഏതം, തസ്മാ അത്ഥവസേന ലിങ്ഗവിഭത്തിവിപരിണാമോ വേദിതഞ്ചോ. ദുതിയപദേപി ഏസേവ നയോ. ദോസനാസനതോതി രാഗാദികിലേസദോസവിധമനതോ, ഗുണാധിഗമനതോതി സീലാദിഗുണാനം സമ്പാപനതോ. യേ ഗുണേ ദേസനാ അധിഗമേതി, തേസു പധാനഭൂതാ ദസ്സേതഞ്ചാതി തേ പധാനഭൂതേ താവ ദസ്സേതും “സദ്ധാജനനതോ പഞ്ചാജനനതോ”തി വുത്തം. സദ്ധാപമുഖാ ഹി ലോകിയാ ഗുണാ, പഞ്ചാപമുഖാ ലോകുത്തരാ. സീലാദിഅത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്ഥതോ, സഭാവനിരുത്തിസമ്പത്തിയാ സബ്ബുജ്ജനതോ. സുവിഞ്ഞ്ഞയുസദുപയോഗതായ ഉത്താനപദതോ, സങ്ഗസുഖമഭാവേന ദുബ്ബിഞ്ഞ്ഞയുത്ഥതായ ഗമ്ഭീരത്ഥതോ. സിനിദ്ധമുദുമധുരസദുപയോഗതായ കണ്ണസുഖതോ, വിപുലവിസുദ്ധപേമനീയത്ഥതായ ഹദയങ്ഗമതോ. മാനാതിമാനവിധമനേന അനത്തുക്കംസനതോ, മമ്ഭസാരമ്ഭമദുനേന അപരവമ്ഭനതോ. ഹിതാധിപ്പായപവത്തിയാ പരേസം രാഗപരിളാഹാദിവൃപസമനേന ച കരുണാസീതലതോ, കിലേസന്ധകാരവിധമനേന പഞ്ചാവദാതതോ. കരവികരുതമഞ്ജുതായ ആപാമരമണീയതോ, പുബ്ബാപരാവിരുദ്ധസുവിസുദ്ധത്ഥതായ വിമദുക്ഖമതോ. ആപാമരമണീയതായ ഏവ സുയുമാനസുഖതോ, വിമദുക്ഖമതായ ഹിതജ്ജ്യാസയപ്പവത്തിതതായ ച വീമംസിയമാനഹിതതോ. ഏവമാദീഹീതി ആദിസദ്ദേന സംസാരചക്കനിവത്തനതോ, സദ്ധമ്മചക്കപ്പവത്തനതോ, മിച്ഛാവാദവിധമനതോ, സമ്മാവാദപതിട്ഠാപനതോ, അകുസലമൂലസമുദ്ധരണതോ, കുസലമൂലസംരോപനതോ, അപായദാറപിധാനതോ, സഗ്ഗമഗ്ഗദാറവിവരണതോ, പരിയുട്ഠാനവൃപസമനതോ, അനുസയസമുഗ്ഘാതനതോതി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അയോമുഖട്ഠപിതന്തി കേനചി അയോമുഖം ഠപിതം. ഹേട്ഠാമുഖജാതന്തി സഭാവേനേവ ഹേട്ഠാമുഖജാതം. ഉഗ്ഘാടേയ്യാതി വിവടം കരേയ്യ. ഹത്ഥേഗഹേത്വാതി “പുരത്ഥാഭിമുഖോ, ഉത്തരാഭിമുഖോ വാ ഗച്ഛാ”തിആദീനി അവത്വാ ഹത്ഥേഗഹേത്വാ “നിസ്സന്ദേഹം ഏസ മഗ്ഗോ, ഏവം ഗച്ഛാ”തി വദേയ്യ. കാളപക്ഖചാതുദുസീതി കാളപക്ഖേ ചാതുദുസീ.

നികുജ്ജിതം ആയേയ്യസ്സ അനാധാരഭൂതം ഭാജനം ആധാരഭാവാപാദനവസേന ഉക്കുജ്ജേയ്യ. ഹേട്ഠാമുഖജാതതായ സദ്ധമ്മവിമുഖം, അയോമുഖട്ഠപിതതായ അസദ്ധമ്മേ പതിതന്തി ഏവം പദദയം യഥാരഹം യോജേതഞ്ചം, ന യഥാസങ്ഖ്യം. കാമം കാമച്ഛന്ദാദയോപി പടിച്ഛാദകാ, മിച്ഛാദിട്ഠി പന സവിസേസം പടിച്ഛാദികാതി ആഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്ന”ന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ “മിച്ഛാദിട്ഠിപരമാഹം, ഭിക്ഖവേ, വജ്ജം വദാമീ”തി (അ° നി° ൧.൩൧൦). സഞ്ചോ അപായഗാമിമഗ്ഗോ കുമ്മഗ്ഗോ “കുച്ഛിതോ മഗ്ഗോ”തി കത്വാ. സമ്മാദിട്ഠിആദീനം ഉജുപടിപക്ഖതായ മിച്ഛാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠ മിച്ഛത്തയമ്മാ മിച്ഛാമഗ്ഗോ. തേനേവ ഹി തദുഭയപടിപക്ഖതം സന്ധായ “സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗം ആചിക്ഖന്തേനാ”തി വുത്തം. സപ്പിആദിസന്നിസ്സയോ പദീപോ ന തഥാ ഉജ്ജലോ, യഥാ തേലസന്നിസ്സയോതി തേലപജ്ജേജാതഗ്ഗഹണം. ഏതേഹി പരിയായേഹീതി ഏതേഹി നികുജ്ജിതുകുജ്ജനപടിച്ഛന്നവിവരണാദിഉപമോപമിതബ്ബപകാരേഹി, ഏതേഹി വാ

യഥാവൃത്തേഹി

സോളസാരമ്മണപരിഗൃഹഅസമ്മോഹവിഹാരദിബുവിഹാരവിഭാവനപരിയായേഹി വിജ്ഞാത്തയവിഭാവനാപദേസേന അത്തനോ സബുത്തുഗുണവിഭാവനപരിയായേഹി ച. തേനാഹ “അനേകപരിയായേന ധമ്മോ പകാസിതോ”തി.

ദേസനാനുമോദനാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പസന്നകാരവണ്ണനാ

പസന്നകാരന്തി പസന്നേഹി കാതബ്ബം സക്കാരം. സരണന്തി പടിസരണം. തേനാഹ “പരായണ”ന്തി. പരായണഭാവോ ച അനത്ഥനിസേധനേന അത്ഥസമ്പടിപാദനേന ച ഹോതീതി ആഹ “അഘസ്സ താതാ ഹിതസ്സ ച വിധാതാ”തി. അഘസ്സാതി ദുക്ഖത്തോതി വദന്തി, പാപത്തോതി പന്ന യുത്തം. നിസ്സക്കേ ചേതം സാമിവചനം. ഏതഥ ച നായം ഗമി- സദ്ദോ നീ-സദ്ദാദയോ വിയ ദികമ്മകോ, തസ്മാ യഥാ “അജം ഗാമം നേതീ”തി വുച്ചതി, ഏവം “ഗോതമം സരണം ഗച്ഛാമീ”തി വത്തും ന സക്കാ, “സരണന്തി ഗച്ഛാമീ”തി പന്ന വത്തബ്ബം. ഇതി-സദ്ദോ ചേതഥ ലുത്തനിട്ടിട്ഠോ, തസ്സ ചായമത്ഥോ - ഗമനഞ്ച തദധിപ്പായേന ഭജനം, തഥാ ജാനനം വാതി ദസ്സേന്തോ “ഇതി ഇമിനാ അധിപ്പായേനാ”തിആദിമാഹ . തത്ഥ ഭജാമിതിആദിസു പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ പച്ഛിമം പച്ഛിമം അത്ഥവചനം. ഭജനം വാ സരണാധിപ്പായേന ഉപസങ്കമനം, സേവനം സന്തികാവചരതാ, പയിരുപാസനം വത്തപടിവത്തകരണേന ഉപട്ഠാനന്തി ഏവം സബുമാപി അനത്തസരണതംയേവ ദീപേതി. “ഗച്ഛാമീ”തി പദസ്സ കഥം “ബുജ്ജയാമീ”തി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതിതി ആഹ “യേസഞ്ഹി”തിആദി.

അധിഗതമഗ്ഗേ, സച്ഛികതനിരോധേതി പദദ്വയേനപി ഫലട്ഠാ ഏവ ദസ്സിതാ, ന മഗ്ഗട്ഠാതി തേ ദസ്സേന്തോ “യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ ചാ”തി ആഹ. നനു ച കല്യാണപുമുജ്ജനോപി യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജതീതി വുച്ചതീതി? കിഞ്ചാപി വുച്ചതി, നിപ്പരിയായേന പന്ന മഗ്ഗട്ഠാ ഏവ തഥാ വത്തബ്ബാ, ന ഇതരേ നിയാമോക്കമനാഭാവത്തോ. തഥാ ഹി തേ ഏവ “അപായേസു അപതമാനേ ധാരേതീ”തി വുത്താ. സമ്മത്തനിയാമോക്കമനേന ഹി അപായവിനിമുത്തിസമ്ഭവോ. അക്ഖായതീതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ. തേന “യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ വാ അസഞ്ചതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി സുത്തപദം (അം നിം ര.൩൪; ഇതിവു. ൯൦) സഞ്ചഗണ്ഹാതി, വിത്ഥാരോതി വാ ഇമിനാ. ഏതഥ ച അരിയമഗ്ഗോ നിയ്യാനികതായ, നിബ്ബാനം തസ്സ തദത്ഥസിദ്ധിഹേതുതായാതി ഉഭയമേവേതഥ നിപ്പരിയായേന ധമ്മോതി വുത്തോ. നിബ്ബാനഞ്ഹി ആരമ്മണപച്ചയഭൂതം ലഭിത്വാ അരിയമഗ്ഗസ്സ തദത്ഥസിദ്ധി, അരിയഫലാനം “യസ്മാ തായ സദ്ധായ അവുപസന്തായാ”തിആദിവചനത്തോ മഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നാനം കിലേസാനം പടിപ്പസ്സുദ്ധിപഹാനകിച്ചതായ നിയ്യാനാനുഗുണതായ നിയ്യാനപരിയോസാനതായ ച. പരിയത്തിധമ്മസ്സ പന്ന നിയ്യാനധമ്മസമധിഗമഹേതുതായാതി ഇമിനാ പരിയായേന ധമ്മഭാവോ ലബ്ഭതി ഏവ, സ്വായമത്ഥോ പാഠാരുള്ഹോ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “ന കേവല”ന്തിആദിമാഹ.

കാമരാഗോ ഭവരാഗോതി ഏവമാദിഭേദോ സബ്ബോപി രാഗോ വിരജ്ജതി പഹീയതി ഏതേനാതി രാഗവിരാഗോതി മഗ്ഗോ കഥിതോ. ഏജാസഞ്ചാതായ തണ്ഹായ അന്തോനിജ്ജ്യാനലക്ഖണ്ണസ്സ സോകസ്സ ച തദുപ്പത്തിയം സബുസോ പരിക്ഖിണത്താ അനേജമസോകന്തി ഫലം കഥിതം. അപ്പടികൂലന്തി അവിരോധദീപനത്തോ കേനചി അവിരുദ്ധം, ഇട്ഠം പണിത്തന്തി വാ അത്ഥോ. പഗുണരുപേന പവത്തിത്തതാ, പകട്ഠംഗുണവിഭാവനത്തോ വാ പഗുണം. യഥാഹ “വിഹിംസസഞ്ചീ പഗുണം ന ഭാസിം, ധമ്മം പണിതം മനുജേസു ബ്രഹ്മേ”തി. സബുധമ്മക്ഖണ്ഡാ കഥിതാതി യോജനാ.

ദിട്ഠിസീലസഞ്ചാതേനാതി “യായം ദിട്ഠി അരിയാ നിയ്യാനികാ നിയ്യാതി തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖായായ, തഥാരുപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമഞ്ഞഗത്തോ വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൪, ൩൨൫; മം നിം ൧.൪൯൨; ൩.൪൪) ഏവം വുത്തായ ദിട്ഠിയാ, “യാനി താനി സീലാനി അവണ്ഡാനി അച്ഛിദ്ദാനി അസബ്ബലാനി അകമ്മാസാനി ഭുജിസ്സാനി

വിഞ്ഞുപുസത്മാനി അപരാമട്ഠാനി സമാധിസംവത്തനികാനി , തമാരൂപേഹി സീലേഹി സീലസാമഞ്ഞഗതോ വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ന.ന.൨൪; മം നിം ൧.൪൯൨; ന.൫൪; അം നിം ൬.൧൨; പരിം ൨൨൪) ഏവം വുത്താനം സീലാനഞ്ച സംഹതഭാവേന, ദീട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേനാതി അത്ഥോ. സംഹതോതി ഘടിതോ. അരിയപുഗ്ഗലാ ഹി യത്ഥ കത്ഥചി ദൂരേ റിതാപി അത്തനോ ഗുണസാമഗ്ഗിയാ സംഹതാ ഏവ. അട്ഠ ച പുഗ്ഗല യമ്മദസാ തേതി തേ പുരിസയുഗവസേന ചത്താരോപി പുഗ്ഗലവസേന അട്ഠേവ അരിയയമ്മസ്സ പച്ചക്ഖദസ്സാവിതായ യമ്മദസാ. തീണി വത്ഥുനി സരണന്തി ഗമനേന തിക്ഖത്തും ഗമനേന ച തീണിസരണഗമനാനി. പടിവേദേസീതി അത്തനോ ഹദയഗതം വാചായ പവേദേസി.

പസന്നകാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സരണഗമനകമാവണ്ണനാ

സരണഗമനസ്സ വിസയപഭേദഫലസംകിലേസഭേദാനം വിയ കത്തു ച വിഭാവനാ തത്ഥ കോസല്ലായ ഹോതീതി “സരണഗമനേസു കോസല്ലത്ഥം സരണം...പേ... വേദിതബ്ബോ”തി വുത്തം തേന വിനാ സരണഗമനസ്സേവ അസമ്ഭവതോ. കസ്മാ പനേത്ഥ വോദാനം ന ഗഹിതം, നനു വോദാനവിഭാവനാപി തത്ഥ കോസല്ലാവഹാതി? സച്ചമേതം, തം പന സംകിലേസഗ്ഗഹണേനേവ അത്ഥതോ ദീപിതം ഹോതീതി ന ഗഹിതം. യാനി ഹി തേസം സംകിലേസകാരണാനി അഞ്ഞാണാദീനി, തേസം സബ്ബേന സബ്ബം അനുപ്പന്നാനം അനുപ്പാദനേന, ഉപ്പന്നാനഞ്ച പഹാനേന വോദാനം ഹോതീതി. ഹിംസത്ഥസ്സ സര-സദുസ്സ വസേനേതം പദം ദട്ഠബ്ബന്തി “ഹിംസതീതി സരണ”ന്തി വത്ഥാ തം പന ഹിംസനം കേസം, കഥം, കസ്സ വാതി ചോദനം സോധേത്തോ “സരണഗതാന”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭയന്തി വട്ടഭയം. സന്താസന്തി ചിത്തുത്രാസം. തേനേവ ചേതസികദുക്ഖസ്സ ഗഹിതത്താ ദുക്ഖന്തി ഇധ കായികം ദുക്ഖം. ദുഗ്ഗതിപരികിലേസന്തി ദുഗ്ഗതിപരിയാപനം സബ്ബം ദുക്ഖം. തയിദം സബ്ബം പരതോ ഫലകമായം ആവി ഭവിസ്സതി. ഏതന്തി “സരണ”ന്തി പദം.

ഏവം അവിസേസതോ സരണസദുസ്സ അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി വിസേസതോ ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. ഹിതേ പവത്തമാനേനാതി “സമ്പന്നസീലാ, ഭിക്ഖവേ, വിഹരഥാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൬൪, ൬൯) അത്ഥേ നിയോജനേന. അഹിതാ ച നിവത്തനേനാതി “പാണാതിപാതസ്സ ഖോ പാപകോ വിപാകോ പാപകം അഭിസമ്പരായ”ന്തിആദിനാ ആദിനവദസ്സനാദിമുഖേന അനത്ഥതോ വിനിവത്തനേന. ഭയം ഹിംസതീതി ഹിതാഹിതേസു അപ്പവത്തിപവത്തിഹേതുകം ബൃസനം അപ്പവത്തികരണേന വിനാസേതി . ഭവകന്താരാ ഉത്താരണേന മഗ്ഗസങ്ഖാതോ യമ്മോ, ഇതരോ അസ്സാസദാനേന സത്താനം ഭയം ഹിംസതീതി യോജനാ. കാരാനന്തി ദാനവസേന പൂജാവസേന ച ഉപനീതാനം സക്കാറാനം. വിപുലഫലപടിലാഭകരണേന സത്താനം ഭയം ഹിംസതി അനുത്തരദക്ഖിണേയഭാവതോതി അധിപ്പായോ. ഇമിനാപി പരിയായേനാതി ഇമിനാപി വിഭജിത്ഥാ വുത്തേന കാരണേന.

“സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാക്ഖാതോ യമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ സങ്ഘോ”തി ഏവം പവത്തോ തത്ഥ രതനത്തയേ പസാദോ തപ്പസാദോ, തദേവ രതനത്തയം ഗരു ഏതസ്സാതി തഗ്ഗരു, തസ്സ ഭാവോ തഗ്ഗരുതാ, തപ്പസാദോ ച തഗ്ഗരുതാ ച തപ്പസാദതഗ്ഗരുതാ, താഹി. വിധുതദിട്ഠിവിചികിച്ഛാസമ്മോഹഅസ്സദ്ധിയാദിതായ വിഹതകിലേസോ. “തദേവ രതനത്തയം പരായണം ഗതി താണ്ഠം ലേണ”ന്തി ഏവം ആകാരേന പവത്തിയാ തപ്പരായണതാകാരപവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ സരണഗമനം “സരണന്തി ഗച്ഛതി ഏതേനാ”തി. തംസമങ്ഗീതി തേന യമാവുത്തചിത്തുപ്പാദേന സമന്നാഗതോ. ഏവം ഉപേതീതി ഏവം ഭജതി സേവതി പയിരുപാസതി, ഏവം വാ ജാനാതി ബുജ്ജ്ഞതീതി ഏവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥ ച പസാദഗ്ഗഹണേന ലോകീയസരണഗമനമാഹ. തങ്ഹി പസാദപ്പധാനം, ന ഞാണപ്പധാനം. ഗരുതാഗഹണേന ലോകുത്തരം. അരിയാ ഹി രതനത്തയം ഗുണാഭിഞ്ഞാതായ പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരും കത്ഥാ പസ്സന്തി, തസ്മാ തപ്പസാദേന വിക്ഖമ്ഭവസേന വിഹതകിലേസോ തഗ്ഗരുതായ സമുച്ഛേദവസേനാതി യോജേതബ്ബം. തപ്പരായണതാ പനേത്ഥ തഗ്ഗതികതാതി തായ ചതുബ്ബിധമ്പി വക്ഖമാനം

സരണഗമനം ഗഹിതത്തി ദട്ഠം. അവിസേസേന വാ പസാദഗരുതാ ജോതിതാതി പസാദഗൃഹണേന അഭേച്ഛസാദസ്സ ഇതരസ്സ ച ഗഹണം, തമാ ഗരുതാഗഹണേനാതി ഉഭയേനപി ഉഭയം സരണഗമനം യോജേതബ്ബം.

മഗ്ഗക്ഖണേ ഇജ്ജതീതി യോജനാ. നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുതാതി ഏതേന അത്ഥതോ ചതുസച്ചാധിഗമോയേവ ലോകുത്തരം സരണഗമനത്തി ദസ്സേതി. തത്ഥ ഹി നിബ്ബാനധമ്മോ സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന, മഗ്ഗധമ്മോ ഭാവനാഭിസമയവസേന പടിവിജ്ജതീയമാനോയേവ സരണഗമനത്തം സാധേതി, ബുദ്ധഗുണാ പന സാവകഗോചരഭൂതാ പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന, തമാ അരിയസങ്ഘഗുണാ. തേനാഹ “കിച്ചതോ സകലേപി രതനത്തയേ ഇജ്ജതീ”തി, ഇജ്ജതന്തഞ്ച സഹേവ ഇജ്ജതീ, ന ലോകിയം വിയ പടിപാടിയാ അസമ്മോഹപടിവേധേന പടിവിദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ. യേ പന വദന്തി “ന സരണഗമനം നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുതാ പവത്തതി, മഗ്ഗസ്സ അധിഗതത്താ പന അധിഗതമേവ ഹോതി ഏകച്ചാനം തേവിജ്ജാദീനം ലോകിയവിജ്ജാദയോ വിയാ”തി, തേസം ലോകിയമേവ സരണഗമനം സിയാ, ന ലോകുത്തരം, തഞ്ച അയുത്തം ദുവിധസ്സപി ഇച്ഛിതബ്ബത്താ. തന്തി ലോകിയസരണഗമനം. സദ്ധാപടിലാഭോ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ”തിആദിനാ. സദ്ധാമൂലികാതി യമാവുത്തസദ്ധാപുബ്ബങ്ഗമാ സമ്മാദിട്ഠി ബുദ്ധസുബുദ്ധതം ധമ്മസുധമ്മതം സങ്ഘസുപ്പടിപതിഞ്ച ലോകിയാവബോധവസേനേവ സമ്മാ ഞായേന ദസ്സനതോ. “സദ്ധാമൂലികാ സമ്മാദിട്ഠി”തി ഏതേന സദ്ധുപനിസ്സയാ യമാവുത്തലക്ഖണാ പഞ്ഞാ ലോകിയസരണഗമനത്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ദിട്ഠിജുകമ്മന്തി വുച്ചതീ”തി “ദിട്ഠി ഏവ അത്തനോ പച്ചയേഹി ഉജും കരീയതീ”തി കത്ഥാ. ദിട്ഠി വാ ഉജും കരീയതി ഏതേനാതി ദിട്ഠിജുകമ്മം, തമാ പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ . ഏവഞ്ച കത്ഥാ “തപ്പരായണതാകാരപവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ”തി ഇദഞ്ച വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. സദ്ധാപുബ്ബങ്ഗമസമ്മാദിട്ഠിഗൃഹണം പന ചിത്തുപ്പാദസ്സ തപ്പധാനതായാതി ദട്ഠം. “സദ്ധാപടിലാഭോ”തി ഇമിനാ മാതാദീഹി ഉസ്സാഹിതദാരകാദീനം വിയ ഞാണവിപ്പയുത്തസരണഗമനം ദസ്സേതി, “സമ്മാദിട്ഠി”തി ഇമിനാ ഞാണസമ്പയുത്തസരണഗമനം.

തയിദം ലോകിയം സരണഗമനം. അത്താ സന്നിയാതീയതി അപ്പീയതി പരിച്ചജീയതി ഏതേനാതി അത്തസന്നിയാതനം, യമാവുത്തം ദിട്ഠിജുകമ്മം. തം രതനത്തയം പരായണം പടിസരണം ഏതസ്സാതി തപ്പരായണോ, പുഗ്ഗലോ, ചിത്തുപ്പാദോ വാ, തസ്സ ഭാവോ തപ്പരായണതാ, യമാവുത്തദിട്ഠിജുകമ്മമേവ. സരണത്തി അധിപ്പായേന സിസ്സഭാവം അന്തേവാസികഭാവം ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി സിസ്സഭാവുപഗമനം. സരണഗമനാധിപ്പായേനേവ പണിപതതി ഏതേനാതി പണിപാതോ. സബ്ബത്ഥ യമാവുത്തദിട്ഠിജുകമ്മവസേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്തപരിച്ചജനന്തി സംസാരദുക്ഖനിത്ഥരണത്ഥം അത്തനോ അത്തഭാവസ്സ പരിച്ചജനം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ബുദ്ധാദീനംയേവാതി അവധാരണം ഇതരേസുപി സരണഗമനവിസേസേസു യമാരഹം വത്തബ്ബം. ഏവഞ്ഹി തദഞ്ഞനിവത്തനം കതം ഹോതി.

ഏവം അത്തസന്നിയാതനാദീനി ഏകേന പകാരേന ദസ്സേതാ ഇദാനി അപരേഹിപി പകാരേഹി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തേന പരിയായന്തരേഹിപി അത്തസന്നിയാതനാദി കതമേവ ഹോതി അത്ഥസ്സ അഭിന്നത്താതി ദസ്സേതി. ആളവകാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന സാതാഗിരിഹേമവതാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠംബോ. നനു ചേതേ ആളവകാദയോ മഗ്ഗേനേവ ആഗതസരണഗമനാ, കഥം തേസം തപ്പരായണതാസരണഗമനം വുത്തന്തി? മഗ്ഗേനാഗതസരണഗമനേഹിപി “സോ അഹം വിചരിസ്സാമി ഗാമാ ഗാമ”ന്തിആദിനാ (സം° നി° ൧.൨൪൬) തേഹി തപ്പരായണതാകാരസ്സ പവേദിതത്താ തമാ വുത്തം.

ഞാതി...പേ... വസേനാതി ഏത്ഥ ഞാതിവസേന ഭയവസേന ആചരിയവസേന ദക്ഖിണേയുവസേനാതി പച്ചേകം “വസേനാ”തി പദം യോജേതബ്ബം. തത്ഥ ഞാതിവസേനാതി ഞാതിഭാവവസേന. ഏവം സേസേസുപി. ദക്ഖിണേയുപണിപാതേനാതി

ദക്ഖിണേയ്യതാഹേതുക്കേന പണിപാതേന. ഇതരേഹീതി ഞാതിഭാവാദിവസപ്പവത്തേഹി തീഹി പണിപാതേഹി. ഇതരേഹീതിആദിനാ സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “തസ്സമാ”തിആദി വുത്തം. വന്ദതീതി പണിപാതസ്സ ലക്ഖണവചനം. ഏവരൂപന്തി ദിട്ഠധമ്മികം സന്ധായ വദതി. സമ്പരായികഞ്ചി നിയ്യാനികം വാ അനുസാസനം പച്ചാസീസന്തോ ദക്ഖിണേയ്യപണിപാതമേവ കരോതീതി അധിപ്പായോ. സരണഗമനപ്പഭേദോതി സരണഗമനവിഭാഗോ.

അരിയമഗ്ഗായേവ ലോകുത്തരസരണഗമനന്തി ആഹ “ചത്താരി സാമഞ്ചെഹലാനി വിപാകഫല”ന്തി. സബ്ബദുക്ഖക്ഖയോതി സകലസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ അനുപ്പാദനീരോധോ. ഏതന്തി “ചത്താരി അരിയസച്ചാനി, സമ്മപ്പഞ്ഞായ പസ്സുതീ”തി (ധം പം മന്റം) ഏവം വുത്തം അരിയസച്ചദസ്സനം.

നിച്ചതോ അനുപഗമനാദിവസേനാതി നിച്ചന്തി അഗ്ഗഹണാദിവസേന. അട്ഠാനന്തി ഹേതുപടിക്പേപോ. അനവകാസോതി പച്ചയപടിക്പേപോ. ഉഭയേനപി കാരണമേവ പടിക്പിപതി. യന്തി യേന കാരണേന. ദിട്ഠിസമ്പന്നോതി മഗ്ഗദിട്ഠിയാ സമ്പന്നോ സോതാപന്നോ. കഞ്ചി സങ്ഖാരന്തി ചതുഭൂമകേസു സങ്ഖതസങ്ഖാരേസു ഏകസങ്ഖാരമ്പി. നിച്ചതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാതി “നിച്ചോ”തി ഗണ്ഹേയ്യ. സുഖതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാതി “ഏകന്തസുഖീ അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ”തി (ദീം നിം മ.൧൬) ഏവം അത്തദിട്ഠിവസേന സുഖതോ ഗാഹം സന്ധായേതം വുത്തം. ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തചിത്തേന പന അരിയസാവകോ പരിളാഹവുപസമനത്ഥം മത്തഹത്ഥിപരിത്താസീതോ വിയ ചോക്ഖബ്രാഹ്മണോ ഉക്കാരുഭൂമിം കഞ്ചി സങ്ഖാരം സുഖതോ ഉപഗച്ഛതി. അത്തവാറേ കസിണാദിപഞ്ഞത്തിസങ്ഗഹണത്ഥം “സങ്ഖാര”ന്തി അവതാ “കഞ്ചിധമ്മ”ന്തി വുത്തം. ഇമേസുപി വാരേസു ചതുഭൂമകവസേനേവ പരിച്ഛേദോ വേദിതബ്ബോ തേഭൂമകവസേനേവ വാ. യം യഞ്ചി പുമുജ്ജനോ ഗാഹവസേന ഗണ്ഹാതി, തതോ തതോ അരിയസാവകോ ഗാഹം വിനിവേരേതി. മാതരന്തിആദിസു ജനികാ മാതാ, ജനകോ പിതാ, മനുസ്സഭൂതോ വീണാസവോ അരഹാതി അധിപ്പേതോ. കിം പന അരിയസാവകോ അഞ്ചം ജീവിതാ വോരോപേയ്യാതി? ഏതമ്പി അട്ഠാനം, പുമുജ്ജനഭാവസ്സ പന മഹാസാവജ്ജഭാവദസ്സനത്ഥം അരിയസാവകസ്സ ഫലദീപനത്ഥഞ്ചേവം വുത്തം. ദുട്ഠചിത്തോ വധകചിത്തേന പദുട്ഠചിത്തോ. ലോഹിതം ഉപ്പാദേയ്യാതി ജീവമാനകസരീരേ വുദുകമക്ഖികായ പിവനമത്തമ്പി ലോഹിതം ഉപ്പാദേയ്യ. സങ്ഘം ഭിന്ദേയ്യാതി സമാനസംവാസകം സമാനസീമായം റിതം സങ്ഘം ‘കമ്മേന ഉദ്ദേസേന വോഹരന്തോ അനുസ്സാവന്നേ സലാകഗ്ഗാഹേനാ”തി (പരിം ൪൭൮) ഏവം വുത്തേഹി പഞ്ചഹി കാരണേഹി ഭിന്ദേയ്യ. അഞ്ചം സത്ഥാരന്തി അഞ്ചം തിത്ഥകരം “അയം മേ സത്ഥാ”തി ഏവം ഗണ്ഹേയ്യാതി നേതം ഠാനം വിജ്ജതീതി അത്ഥോ.

ന തേ ഗമിസ്സന്തി അപായഭൂമിന്തി തേ ബുദ്ധം സരണം ഗതാ തന്നിമിത്തം അപായഭൂമിം ന ഗമിസ്സന്തി, ദേവകായം പന പരിപൂരേസ്സന്തിതി അത്ഥോ.

ദസഹി ഠാനേഹീതി ദസഹി കാരണേഹി. അധിഗ്ഗണ്ഹന്തിതി അധിവേന്തി. വേലാമസുത്താദിവസേനാപിതി ഏത്ഥ “ചതുരാസീതിസഹസ്സസങ്ഖാനം സുവണ്ണപാതിരൂപിയപാതികംസപാതീനം യമാക്കമം രൂപിയസുവണ്ണഹിരഞ്ഞപൂരാനം കരിസസ്സ ചതുത്ഥഭാവപ്പമാണാനം സബ്ബാലങ്കാരപടിമണ്ഡിതാനം ചതുരാസീതിയാ ഹത്ഥിസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ അസ്സസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ രഥസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ ധേനുസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ കത്താസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ പല്ലങ്കസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ വത്ഥകോടിസഹസ്സാനം അപരിമാണസ്സ ച ഖജ്ജഭോജ്ജാദിഭേദസ്സ ആഹാരസ്സ പരിച്ചജനവസേന സത്തമാസാധികാനി സത്ത സംവച്ഛരാനി നിരന്തരം പവത്തവേലാമമഹാദാനതോ ഏകസ്സ സോതാപന്നസ്സ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലതരം, തതോ സതം സോതാപന്നാനം ദിന്നദാനതോ ഏകസ്സ സകദാഗാമിസ്സ, തതോ ഏകസ്സ അനാഗാമിസ്സ, തതോ ഏകസ്സ അരഹതോ, തതോ ഏകസ്സ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ, തതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ, തതോ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സങ്ഘസ്സ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലതരം, തതോ ചാതുദിസം സങ്ഘം ഉദിസ്സ വിഹാരകരണം, തതോ സരണഗമനം മഹപ്ഫലതര”ന്തി

ഇമ്മമത്ത് ദിപേന്ത്യ വേലാമസുത്തസ്സ (അം നിം ന്.൨൦) വസേന. വുത്തന്റേതം “യം ഗഹപതി, വേലാമോ ബ്രാഹ്മണോ ദാനം അദാസി മഹാദാനം, യോ ഏകം ദിടിസിസ്വന്നം ഭോജേയ്യ, ഇദം തതോ മഹപ്ഫലതര”ന്തിആദി (അം നിം ന്.൨൦). വേലാമസുത്താദിതി ആദി-സദേന അഗ്ഗപ്പസാദസുത്താദിനം (അം നിം ര്.൩൪; ഇതിവു് ന്) സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

അത്താണം വത്സുത്തയസ്സ ഗുണാനം അജാനനം തത്ത്വ സമ്മോഹോ, “ബുദ്ധോ നു ബോ, ന നു ബോ ബുദ്ധോ”തിആദിനാ വിചികിച്ഛാ സംസയോ, മിച്ഛാത്താണം തസ്സ ഗുണാനം അഗുണഭാവപരികപ്പന്നേന വിപരിതഗ്ഗാഹോ. ആദി-സദേന അനാദരാഗാരവാദിനം സങ്ഗഹോ. ന മഹാജുതികന്തി ന ഉജ്ജലം, അപരിസുദ്ധം അപരിയോദാതന്തി അത്ഥോ. ന മഹാവിപ്ഫാരന്തി അനുളാരം. സാവജ്ജോതി ദിടിതണ്ഹാദിവസേന സദോസോ. ലോകിയം സരണഗമനം സിക്ഖാസമാദാനം വിയ അഗ്ഗഹിതകാലപരിച്ഛേദം ജീവിതപരിയന്തമേവ ഹോതി, തസ്മാ തസ്സ ഖണ്ഡഭേദേന ഭേദോതി ആഹ “അനവജ്ജോ കാലകിരിയായാ”തി. സോതി അനവജ്ജോ സരണഗമനഭേദോ. സതിപി അനവജ്ജത്തേ ഇട്ഠഫലോപി ന ഹോതീതി ആഹ “അഫലോ”തി.

സരണഗമനകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഉപാസകവിധികമാവണ്ണനാ

കോ ഉപാസകോതി സരുപപുച്ഛാ, തസ്മാ കിലക്ഖണോ ഉപാസകോതി വുത്തം ഹോതി. കസ്മാതി ഹേതുപുച്ഛാ. തേന കേന പവത്തിനിമിത്തേന ഉപാസകസദോ തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ നിരുള്ഹോതി ദസ്സേതി. കിമസ്സ സീലന്തി കീദിസം അസ്സ ഉപാസകസ്സ സീലം, കിത്തകേന സീലേനായം സീലസ്വന്നോ നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ. കോ ആജീവോതി കോ അസ്സ സമ്മാആജീവോ, സോ പന മിച്ഛാജീവസ്സ പരിവജ്ജന്നേന ഹോതീതി സോപി വിഭജീയതീതി. കാ വിപത്തിതി കാ അസ്സ സീലസ്സ, ആജീവസ്സ വാ വിപത്തി. അനന്തരസ്സ ഹി വിധി വാ പടിസേയോ വാ. കാ സമ്പത്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

യോ കോചിതി ഖത്തിയാദിസു യോ കോചി. തേന സരണഗമനമേവേത്ഥ കാരണം, ന ജാതിആദിവിസേസോതി ദസ്സേതി. ഉപാസനതോതി തേനേവ സരണഗമന്നേന തത്ത്വ ച സക്കച്ചകാരിതായ ആദരാഗാരവബ്ബഹുമാനാദിയോഗേന പയിരുപാസനതോ. വേരമണിയോതി വേരം വുച്ചതി പാണാതിപാതാദിദുസ്സീല്യം, തസ്സ മണനതോ ഹന്നനതോ വിനാസനതോ വേരമണിയോ, പഞ്ച വിരതിയോ വിരതിപ്പയാനത്താ തസ്സ സീലസ്സ. തേനേവാഹ തത്ത്വ തത്ത്വ “പടിവിരതോ ഹോതീ”തി.

മിച്ഛാവണിജ്ജാതി ന സമ്മാവണിജ്ജാ അയുത്തവണിജ്ജാ അസാരുപ്പവണിജ്ജാ. പഹായാതി അകരണേനേവ പജഹിത്വാ. ധമ്മേനാതി ധമ്മതോ അനപേതേന. തേന അത്തന്വി അധമ്മികം ജീവികം പടിക്ഖിപതി. സമ്മേനാതി അവിസമ്മേന. തേന കായവിസമാദിദുച്ചരിതം വജ്ജേത്വാ കായസമാദിനാ സുചരിതേന ജീവനം ദസ്സേതി. സത്ത്വവണിജ്ജാതി ആവുധഭണ്ഡം കത്വാ വാ കാരേത്വാ വാ യമാകതം വാ പടിലഭിത്വാ തസ്സ വിക്കയോ. സത്ത്വവണിജ്ജാതി മനുസ്സവിക്കയോ . മംസവണിജ്ജാതി സൂനകാരാദയോ വിയ മിഗസൂകരാദികേ പോസേത്വാ മംസം സമ്പാദേത്വാ വിക്കയോ. മജ്ജവണിജ്ജാതി യം കിഞ്ചി മജ്ജം യോജേത്വാ തസ്സ വിക്കയോ. വിസവണിജ്ജാതി വിസം യോജേത്വാ, വിസം ഗഹേത്വാ വാ തസ്സ വിക്കയോ. തത്ത്വ സത്ത്വവണിജ്ജാ പരോപരോധനിമിത്തതായ അകരണീയാ വുത്താ, സത്ത്വവണിജ്ജാ അഭുജിസ്സഭാവകരണതോ, മംസവിസവണിജ്ജാ വധഹേതുതോ, മജ്ജവണിജ്ജാ പമാദട്ഠാനതോ.

തസ്സേവാതി പഞ്ചവേരമണിലക്ഖണസ്സ സീലസ്സ ചേവ പഞ്ചമിച്ഛാവണിജ്ജാലക്ഖണസ്സ ആജീവസ്സ ച. വിപത്തിതി ഭേദോ പകോപോ ച. യായാതി യായ പടിപത്തിയാ. ചണ്ഡാലോതി ഉപാസകചണ്ഡാലോ. മലന്തി ഉപാസകമലം. പതികിട്ഠോതി ഉപാസകനിഹീനോ. ബുദ്ധാദിസു കമ്മകമ്മഫലേസു ച സദ്ധാവിപരിയായോ അസ്സദ്ധിയം മിച്ഛാധിമോക്ഖോ. യഥാവുത്തേന അസ്സദ്ധിയേന സമന്നാഗതോ അസ്സദ്ധോ. യഥാവുത്ത

സീലവിപത്തി ആജീവവിപത്തിവസേന ദുസ്സിലോ. “ഇമിനാ ദിട്ഠാദിനാ ഇദം നാമ മങ്ഗലം ഭവീസ്സതി”തി ഏവം ബാലജനപരികപിതകോതുഹലസങ്ഖാതേന ദിട്ഠസുതമുതമങ്ഗലേന സമന്നാഗതോ കോതുഹലമങ്ഗലികോ. മങ്ഗലം പച്ചേതീതി ദിട്ഠമങ്ഗലാദിഭേദം മങ്ഗലമേവ പത്തിയായതി. നോ കമ്മന്തി കമ്മസ്സകതം നോ പത്തിയായതി. ഇതോ ബഹിദ്ധാതി ഇതോ സബ്ബത്തുബുദ്ധസാസനതോ ബഹിദ്ധാ ബാഹിരകസമയേ. ദക്ഖിണേയം പരിയേസതീതി ദുപ്പടിപന്നം ദക്ഖിണാരഹസത്തി ഗവേസതി. പുബ്ബകാരം കരോതീതി ദാനമാനനാദികം കൂസലകിരിയം പഠമം കരോതി. ഏതഥ ച ദക്ഖിണേയപരിയേസനപുബ്ബകാരേ ഏകം കത്വാ പഞ്ച ധമ്മാ വേദിതബ്ബാ.

വിപത്തിയം വൃത്തവിപരിയായേന സമ്പത്തി ഞാതബ്ബാ. അയം പന വിസേസോ - ചതുന്നസി പരിസാനം രതിജനനട്ഠേന ഉപാസകോവ രതനം ഉപാസകരതനം. ഗുണസോഭാകിത്തിസദുസുഗന്ധതാഹി ഉപാസകോവ പദുമം ഉപാസകപദുമം. തഥാ ഉപാസകപുണ്ഡരീകോ.

ആദിമഹിതി ആദിഅത്ഥേ. കോടിയന്തി പരിയന്തകോടിയം. വിഹാരഗ്ഗേനാതി ഓവരകകോട്ഠാസേന, “ഇമസ്ഥിം ഗബ്ഭേ വസന്താനം ഇദം നാമ പനസഫലം പാപുണാതീ”തിആദിനാ തത്ത്വംവസനട്ഠാനകോട്ഠാസേനാതി അത്ഥോ. അജ്ജതന്തി അജ്ജഇച്ചേവ അത്ഥോ.

പാണേഹി ഉപേതന്തി ഇമിനാ തസ്സ സരണഗമനസ്സ ആപാണകോടികതം ദസ്സേന്തോ “യാവ മേ ജീവിതം പവത്തീ”തിആദിനാ വത്വാ പുന ജീവിതേന തം വത്സുത്തയം പടിപൂജേന്തോ “സരണഗമനം രക്ഖാമീ”തി ഉപ്പന്നം തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അധിപ്പായം വിഭാവേന്തോ “അഹഞ്ചഹി”തിആദിമാഹ. പാണേഹി ഉപേതന്തി ഹി യാവ മേ പാണാ ധരന്തി, താവ സരണം ഉപേതം, ഉപേന്തോ ച ന വാചാമത്തേന, ന ഏകവാരം ചിത്തുപ്പാദനമത്തേന, അഥ ഖോ പാണേ പരിച്ചജിത്വാപി യാവജീവം ഉപേതന്തി ഏവമേതഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബാതി.

ഉപാസകവിധികമാവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഭയഭേരവസുത്തവണ്ണായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. അനങ്ഗണസുത്തവണ്ണാ

൫൧. ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, ഏവമാദികന്തി അത്ഥോ. തേന “ഭിക്ഖു ആമന്തേസി”തിആദികം സബ്ബം സുത്തം സങ്ഗഹ്ഠാതി. തേനാഹ “അനങ്ഗണസുത്ത”ന്തി. തസ്സ കോ നിക്ഖേപോ? അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരേഹി അനജ്ജ്യിട്ഠോയേവ ഹി മഹാമേരോ ഇമം ദേസനം ആരഭി. കേചി പനാഹു “ഏകച്ചേ ഭിക്ഖു സംകിലിട്ഠചിത്തേ ദിസ്വാ തേസം ചിത്തസംകിലേസപ്പഹാനായ ചേവ ഏകച്ചാനം ആയതിം അനുപ്പാദനായ ച അയം ദേസനാ ആരദ്ധാ”തി. ഏവം സബ്ബസുത്തേസൂതി യഥാ ഏതഥ അനങ്ഗണസുത്തേ, ഏവം ഇതോ പരേസൂതി സബ്ബേസൂപി സുത്തേസു അനുത്താനഅപുബ്ബപദവണ്ണാ ഏവ കരിയതി. തേനാഹ “തസ്ഥാ”തിആദി. ഗണനപരിച്ഛേദോതി ഗണനേന പരിച്ഛിന്ദനം. ഇദഞ്ചഹി അപ്പരജക്ഖമഹാരജക്ഖതാവസേന ദുവിധേ സത്തേ പച്ചേകം അത്ഥത്തുതാനത്ഥത്തുതാവസേന ദ്വിധാ കത്വാ “ചത്താരോ”തി അനവസേസപരിയാദാനം. വജ്ജിപുത്തകാദയോ വിയ പുഗ്ഗലവാദീതി ന ഗഹേതബ്ബം ലോകസമത്താനുസാരേന അത്ഥം പടിവിജ്ജ്യിതും സമത്ഥാനം വസേന ദേസനായ ആരദ്ധത്താ, അയഞ്ച ദേസനാനയോ സത്ഥു നിസ്സായ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “അയഞ്ചഹി”തിആദിമാഹ.

സമ്മുതിപരമത്ഥദേസനാകമാവണ്ണാ

തത്ഥ (അം നിം ടീം ധ.മ.മൗം) സമ്മുതിയാ ദേസനാ സമ്മുതിദേസനാ, പരമത്ഥസ്സ ദേസനാ പരമത്ഥദേസനാ. തത്ഥാതി സമ്മുതിപരമത്ഥദേസനാസു, ന സമ്മുതിപരമത്ഥേസു.

തേനാഹ “ഏവരൂപാ സമ്മുതിദേസനാ, ഏവരൂപാ പരമത്ഥദേസനാ”തി. തത്രിദം സമ്മുതിപരമത്ഥാനം ലക്ഖണം - യസ്മിം ഭിന്നേ, ബുദ്ധിയാ അവയവവിനിബ്ഭോഗേ വാ കതേ ന തംസമത്താ, സാ ഘടപടാദിപ്പഭേദാ സമ്മുതി, തബ്ബിപരിയായതോ പരമത്ഥോ. ന ഹി കക്ഖളഹുസനാദിസഭാവേ അയം നയോ ലബ്ഭതി, തത്ഥ രൂപാദിധമ്മം സമൂഹസന്താനവസേന പവത്തമാനം ഉപാദായ പുഗ്ഗലവോഹാരോതി ആഹ “പുഗ്ഗലോതി സമ്മുതിദേസനാ”തി. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ഉപ്പാദവയവത്തോ സഭാവധമ്മാ ന നിച്ചാതി ആഹ “അനിച്ഛന്തി പരമത്ഥദേസനാ”തി. ഏസ നയോ സേസപദേസുപി. നനു ഖന്ധദേസനാപി സമ്മുതിദേസനാവ. ഖന്ധട്ഠോ ഹി രാസട്ഠോ, കോട്ഠാസട്ഠോ വാതി? സച്ചമേതം, അയം പന ഖന്ധസമത്താ ഫസ്സാദീസു തജ്ജാപഞ്ഞത്തി വിയ പരമത്ഥസന്നിസ്സയാ തസ്സ ആസന്നതരാ, പുഗ്ഗലസമത്താദയോ വിയ ന ദൂരേതി പരമത്ഥസങ്ഗഹതാ വുത്താ, ഖന്ധസീസേന വാ തദുപാദാനാ സഭാവധമ്മാ ഏവ ഗഹിതാ. നനു ച സഭാവധമ്മാ സബ്ബേപി സമ്മുതിമുഖേനേവ ദേസനം ആരോഹന്തി, ന സമുഖേനാതി സബ്ബാപി ദേസനാ സമ്മുതിദേസനാവ സിയാതി? നയിദമേവം ദേസേതബ്ബധമ്മവിഭാഗേന ദേസനാവിഭാഗസ്സ അധിപ്പേതത്താ, ന ച സദോ കേനചി പവത്തിനിമിത്തേന വിനാ അത്ഥം പകാസേതീതി.

സമ്മുതിവസേന ദേസനം സുത്ഥാതി “ഇധേകച്ചോ പുഗ്ഗലോ അത്തന്തപോ ഹോതി അത്തപരിതാപാനുയോഗമനുയുത്തോ”തിആദിനാ (മം നിം ൨.൪൧൩; പും പം ൧൦.൨൫ മാതികാ) സമ്മുതിമുഖേന പവത്തിതം ദേസനം സുതമയത്താണുപ്പാദനവസേന സുത്ഥാ. അത്ഥം പടിവിജ്ജ്യിത്ഥാതി തദനുസാരേന ചതുസച്ചസങ്ഖാതം അത്ഥം സഹ വിപസ്സനായ മഗ്ഗേന പടിവിജ്ജ്യിത്ഥാ. മോഹം പഹായാതി തദേകട്ഠേഹി കിലേസേഹി സദ്ധിം അനവസേസം മോഹം പജഹിത്ഥാ. വിസേസന്തി നിബ്ബാനസങ്ഖാതം അരഹത്തസങ്ഖാതഞ്ച വിസേസം. തേസന്തി താദിസാനം വിനേയ്യാനം. പരമത്ഥവസേനാതി “പഞ്ചിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ഇന്ദ്രിയാനീ”തിആദിനാ (സം നിം ൫.൪൭൨-൪൭൪) പരമത്ഥധമ്മവസേന. സേസം അനന്തരനയേ വുത്തസദിസമേവ. തത്ഥാതി തസ്സം സമ്മുതിവസേന പരമത്ഥവസേന ച ദേസനായം. ദേസഭാസാകുസലോതി നാനാദേസഭാസാസു കുസലോ. തിണ്ണം വേദാനന്തി നിദസ്സനമത്തം, തിണ്ണം വേദാനം സിപ്പഗന്മാനബീതി അധിപ്പായോ സിപ്പുഗ്ഗഹണഞ്ചി പരതോ വക്ഖതി. സിപ്പാനി വാ വേദത്തോഗധേ കത്ഥാ “തിണ്ണം വേദാന”ന്തി വുത്തം. കമേതബ്ബഭാവേന റിതാനി, ന കത്ഥചി സന്നിഹിതഭാവേനാതി വേദാനബി കമേതബ്ബഭാവേനേവ അവട്ഠാനം ദീപേത്തോ “ഗുയ്ഹാ തയീ നിഹിതാ ഗയ്ഹതീ”തി മിച്ചാവാദം പടിക്ഖിപതി. നാനാവിധാ ദേസഭാസാ ഏതേസന്തി നാനാദേസഭാസാ.

പരമോ ഉത്തമോ അത്ഥോ പരമത്ഥോ, ധമ്മാനം യമാഭൂതസഭാവോ. ലോകസങ്കേതമത്തസിദ്ധാ സമ്മുതി. യദി ഏവം കഥം സമ്മുതികമായ സച്ചതാതിആഹ “ലോകസമ്മുതികാരണാ”തി, ലോകസമത്തം നിസ്സായ പവത്തനതോ. ലോകസമത്തായ ഹി അഭിനിവേസേന വിനാ ഞാപനാ ഏകച്ചസ്സ സുതസ്സ സാവനാ വിയ ന മുസാ അനതിയാവിതബ്ബതോ തസ്സാ. തേനാഹ ഭഗവാ “ജനപദനിരുത്തിം നാഭിനിവേസേയ്യ, സമത്തം നാതിയാവേയ്യാ”തി (മം നിം ൩.൩൩൨). ധമ്മാനന്തി സഭാവധമ്മാനം. ഭൂതകാരണാതി യമാഭൂതസഭാവം നിസ്സായ പവത്തനതോ. സമ്മുതിം വോഹരന്തസ്സാതി “പുഗ്ഗലോ സത്തോ”തിആദിനാ ലോകസമത്തം കമേന്തസ്സ.

ഹിരോത്തപ്പദീപനത്ഥന്തി ലോകപാലനകിച്ചേ ഹിരോത്തപ്പധമ്മേ കിച്ചതോ പകാസേതും. തേസഞ്ചി കിച്ചം സത്തസന്താനേയേവ പാകടം ഹോതീതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ തം വത്തബ്ബം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. യസ്മിഞ്ചി ചിത്തുപ്പാദേ കമ്മം ഉപ്പന്നം, തംസന്താനേ ഏവ തസ്സ ഫലസ്സ ഉപ്പത്തി കമ്മസ്സകതാ. ഏവഞ്ചി കതവിത്താണനാസോ അകതാഗമോ വാ നത്ഥീതി സാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ കമായ ദീപേതബ്ബാ. തേഹി സത്തേഹി കാതബ്ബാ പുത്താദികിരിയാ പച്ചത്തപുരിസകാരോപി സന്താനവസേന നിപ്ഫാദേതബ്ബതോ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ കമായ ദീപേതബ്ബോ.

ആനന്തരീയദീപനത്വത്തി ചുതിഅനന്തരം ഫലം അനന്തരം നാമ, തസ്മിം അനന്തരേ നിയുത്താനി, തന്നിബുത്തനേന അനന്തരകരണസിലാനി, അനന്തരപയോജനാനി വാതി ആനന്തരീയാനി, മാതുഘാതാദിനി, തേസം ദീപനത്വം. താനിപി ഹി സന്താനവസേന നിപ്ഫാദേതബുതോ “മാതരം ജീവിതാ വോരോപേതീ”തിആദിനാ (പട്ഠാ° ച.ച.൪൨൩) പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ കമായ ദീപേതബുതാനി, തമാ “സോ മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്വാ വിഹരതീ”തിആദിനാ (ദീ° നി° ച.൫൫൩; ൩.൩൦൮; മ° നി° ച.൧൦; ൨.൩൦൯; ൩.൨൩൦; വിഭ° ൩൪൨, ൩൪൩) “സോ അനേകവിഹിതം പുബ്ബേനിവാസം അനുസ്സരതി ഏകവി ജാതി”തിആദിനാ (ദീ° നി° ച.൨൪൪, ൨൪൫; മ° നി° ച.൧൪൮, ൩൮൪, ൪൩൧; പാരാ° ൧൨) “അത്ഥി ദക്ഖിണാ ദായകതോ വിസുജ്ജ്വതി, നോ പടിഗ്ഗാഹകതോ”തിആദിനാ (മ° നി° ൩.൩൮൧) ച പവത്താ ബ്രഹ്മവിഹാരപുബ്ബേനിവാസദക്ഖിണാവിസുദ്ധികമാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ കമായ ദീപേതബുതാ സത്തസന്താനവിസയത്താ. “അട്ഠ പുരിസപുഗ്ഗലാ (സം° നി° ച.൨൪൯), ന സമയവിമുത്തോ പുഗ്ഗലോ”തിആദിനാ (പു° പ° ൧) ച പരമത്വം കമേനോപി ലോകസമ്മുതിയാ അപ്പഹാനത്വം പുഗ്ഗലകഥം കമേസി. ഏതേന വുത്താവസേസായ കമായ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനഭാവേ പയോജനം സാമത്തവസേന സങ്ഗഹിതത്തി ദട്ഠബ്ബം. കാമഞ്ചേതം സബ്ബം അപരിഞ്ഞാതവത്സുക്കാനം വസേന വുത്തം, പരിഞ്ഞാതവത്സുക്കാനനി പന ഏവം ദേസനാ സുഖാവഹാ ഹോതി.

മഹാജനോതി ലോകീയമഹാജനോ. ന ജാനാതി ഘനവിനിബ്ഭോഗഭാവേന ധമ്മകിച്ചസ്സ അസല്ലക്ഖണേന. തത്ഥ “കിം നാമേതം, കഥം നാമേത”തി സംസയപക്ഖന്തായ സമ്മോഹം ആപജ്ജതി. വിരുദ്ധാഭിനിവേസിതായ പടിസത്തു ഹോതി. ജാനാതി ചിരപരിചിതത്ഥാ വോഹാരകമായ. തതോ ഏവ ന സമ്മോഹമാപജ്ജതി, ന പടിസത്തു ഹോതി.

നപ്പജഹന്തി വോഹാരമുഖേന പരമത്വസ്സ ദീപനതോ. സമത്താഗഹണവസേന ലോകേന ഞായതി സമത്തായതി വോഹരീയതീതി ലോകസമത്താ, തായ ലോകസമത്തായ. തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ വിഭാവനേ ലോകേന നിച്ഛിതം, നിയതം വാ വുച്ചതി വോഹരീയതീതി ലോകനിരുത്തി, തസ്സം ലോകനിരുത്തിയം. തമാ ലോകേന അഭിലപീയതീതി ലോകസമത്തായ ലോകാഭിലാപോ, തസ്മിം ലോകാഭിലാപേ റിതായേവ അപ്പഹാനതോ. പുഗ്ഗലവാദിനോ വിയ പരമത്വവസേന അഗ്ഗഹേതാ.

സന്തോതി ഏതഥ സന്തസദോ “ദീഘം സന്തസ്സ യോജന”തിആദീസു (ധ° പ° ൧൦) കിലന്തഭാവേ ആഗതോ, “അയഞ്ച വിതക്കോ അയഞ്ച വിചാരോ സന്താ ഹോന്തി സമിതാ”തിആദീസു (വിഭ° ൫൦൩) നിരുദ്ധഭാവേ ആഗതോ, “അധിഗതോ ഖോ മ്യായം ധമ്മോ ഗമ്ഭീരോ ദുട്ടസോ ദുരനുബ്ബായോ സന്തോ പണീതോ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൨.൩൦; മ° നി° ച.൨൮൧; ൨.൩൩൦; സം° നി° ൨.൧൦൨; മഹാവ° ൧) സന്താണഗോചരതായ, “ഉപസന്തസ്സ സദാ സതിമതോ”തിആദീസു (ഉദാ° ൨൧) കിലേസവൂപസമേ, “സന്തോ ഹവേ സബ്ഭി പവേദയന്തീ”തിആദീസു (ധ° പ° ൧൫) സാധൂസു, “പഞ്ചിമേ, ഭിക്ഖവേ, മഹാചോരാ സന്തോ സംവിജ്ജമാനാ”തിആദീസു (പാരാ° ൧൯൫) അത്ഥിഭാവേ, ഇയാപി അത്ഥിഭാവേയേവ. സോ ച പുഗ്ഗലസമ്ബന്ധേന വുത്തത്താ ലോകസമത്താവസേനാതി ദസ്സേനോ “ലോകസങ്കേതവസേന അത്ഥീ”തി ആഹ. അത്ഥീതി ചേതം നിപാതപദം ദട്ഠബ്ബം “അത്ഥി ഇമസ്സമിം കായേ കേസാ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൨.൩൦൩-൩൦൪; മ° നി° ച.൧൧൦; ൩.൧൫൪; അ° നി° ൩.൨൯; ൧൦.൩൦) വിയ. സംവിജ്ജമാനാതി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേനോ “ഉപലബ്ഭമാനാ”തി ആഹ. യത്ത്ഹി സംവിജ്ജതി, തം ഉപലബ്ഭതിതി. അങ്ഗന്തി ഏതേഹി തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലാ നിഹിനഭാവം ഗച്ഛന്തിതി അങ്ഗണാനി, രാഗാദയോ. അഞ്ജതി മക്ഖേതീതി അങ്ഗണം, മലാദി. അഞ്ജേതി തത്ഥ റിതം അഹുന്ദരതായ അഭിബ്ബുഞ്ജേതീതി അങ്ഗണം, വിവടോ ഭൂമിപദേസോ. ദോസാദിനം പവത്തിആകാരവിസേസതായ നാനപ്പകാരാ ബഹുലപ്പവത്തിയാ തിബ്ബകിലേസാ. പാപകാനന്തി ലാമകാനം. അകുസലാനന്തി അകോസല്ലസമ്ഭൂതാനം. ഇച്ഛാവചരാനന്തി ഇച്ഛാവസേന പവത്താനം. സഹ അങ്ഗണേനാതി അങ്ഗണന്തി ലദ്ധനാമേന യമാവുത്തകിലേസേന സഹ വത്തതി.

അത്ഥിതിപിന ജാനാതി താദിസസ്സ യോനിസോമനസികാരസ്സ അഭാവാ. യേസം കിലേസാനം അത്ഥിതാ, തേസം സപ്പടിഭയതാ വിസേസതോ ജാനിതബ്ബാതി ദസ്സേതും “ഇമേ കിലേസാ നാമാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കക്ഖളാതി ഫരൂസാ. വാളാതി കുരുരാ. ന ഗഹിതബ്ബാതി ന ഉപ്പാദേതബ്ബാ. യാമാവസരസതോതി യമാഭൂതസഭാവതോ. ഏവബ്ബാതി “ഇമേ കിലേസാ നാമാ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന. യേന വാ തേന വാതി നവകമ്മേസു വാ പരിയത്തിയുതങ്ഗാദീസു വാ യേന വാ തേന വാ. തത്രാതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. തം പന നിദ്ധാരണം സങ്ഗണാനങ്ഗണസമുദായതോതി ദസ്സേതോ “ചതുസു പുഗ്ഗലേസു”തി വത്ഥാ പുന തദേകദേസതോ ദസ്സേതോ “തേസു വാ ദീസു സാങ്ഗണേസു”തി ആഹ. തത്ത്ഹി ദധം പഠമം ഹീനസേട്ഠഭാവേന നിദ്ധാരീയതി പഠമം ഉദ്ദിട്ഠത്താ. നിദ്ധാരണത്ത്ഹി ക്വചി കുതോചി കേനചി ഹോതീതി.

൭൮. കിഞ്ചാപി അത്തത്ഥ “ജനകോ ഹേതു, പരിഗ്ഗാഹതോ പച്ചയോ, അസാധാരണോ ഹേതു, സാധാരണോ പച്ചയോ, സഭാഗോ ഹേതു, അസഭാഗോ പച്ചയോ, പുബ്ബകാലികോ ഹേതു, സഹപ്പവത്തോ പച്ചയോ”തിആദിനാ ഹേതുപച്ചയാ വിഭജ്ജ വുച്ചന്തി, ഇധ പന “ചത്താരോ വോ, ഭിക്ഖവേ, മഹാഭൂതാ ഹേതു, ചത്താരോ മഹാഭൂതാ പച്ചയാ രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ പത്താപനായാ”തിആദീസു (൧൦ നീ ൩.൮൫) വിയ ഹേതുപച്ചയസദ്ദാ സമാനത്ഥാതി ദസ്സേതും “ഉഭയേനപി കാരണമേവ പുച്ഛതീ”തി വുത്തം. തത്ഥ ഉഭയേനാതി ഹേതുപച്ചയവചനദയേന. പുച്ഛതീ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ദേസനം വഡ്ഢേതുകാമോ. കിഞ്ചാപിതി അനുജാനനസമ്ഭാവനത്ഥേ നിപാതോ. കിം അനുജാനാതി? സമാനേപി ദിന്നം സാങ്ഗണഭാവേ തസ്സാ പജാനനാപ്പജാനനഹേതുകതം തേസം സേട്ഠഹീനതം. കിം സമ്ഭാവേതി? മേരസ്സ വിചിത്തപടിഭാനതായ നാനാഹേതുപമാഹി അലങ്കത്ഥാ യമാപുച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ പാകടകരണം. തേനാഹ “നപ്പജാനാതി”തിആദി. ഹേതു ചേവ പച്ചയോ ച സേട്ഠഹീനഭാവേ. തമാഅക്ഖാതബ്ബതാപി ഹി തേസം തന്നിമിത്താ ഏവാതി.

൭൯. തന്തി തേസം ദിന്നം പുഗ്ഗലാനം ഹീനസേട്ഠതായ കാരണം. ഓപമ്മേഹി പാകടതരം കത്ഥാ ദസ്സേതും. ഏതന്തി സുത്തേ അനന്തരം വുച്ചമാനം വീരിയാരമ്ഭഭാവേന അങ്ഗണസ്സ അപ്പഹാനം. തേനാഹ “ന ഛന്ദം...പേ... സന്ധായാഹാ”തി. കത്തുകമ്യതാഛന്ധന്തി കത്തുകമ്യതാസങ്ഖാതം അങ്ഗണസ്സ പഹാതുകമ്യതാവസേന ഉപ്പജനകകുസലധമ്മച്ഛന്ദം. ന ജന്നേസ്സതീതി ന ഉപ്പാദേസ്സതി. കുസലോ വായാമോ നാമ ഛന്ദതോ ബലവാതി ആഹ “തതോ ബലവതരം വായാമം ന കരിസ്സതീ”തി, ഛന്ദവി അനുപ്പാദേതോ കഥം തജ്ജം വായാമം കരിസ്സതീതി അധിപ്പായോ. മാമഗതവീരിയം ഉണ്ണോളഹീഭാവപ്പത്തം ദള്ഘം വീരിയം. സാങ്ഗണഗ്ഗഹണേനേവ അങ്ഗണാനം കിലേസവത്ഥുതായ ചിത്തസ്സ സംകിലിട്ഠതായ സദ്ധായ പുന സംകിലിട്ഠഗ്ഗഹണം സവിസേസം കിലിട്ഠഭാവവിഭാവനന്തി ആഹ “സുട്ഠതരം കിലിട്ഠചിത്തോ”തി. മലിനചിത്തോതിആദീസുപി “തേഹിയേവാ”തി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഉക്ഖലിപുച്ഛനചോളകസ്സ വിയ വസാപീതപിലോതികാ വിയ ച ദുമ്മോചനീയഭാവേന മലഗ്ഗഹണം മലിനതാ, പിളനം ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം വിബാധനം ദരഥപരിളാഹുപ്പാദനേന പരിഭഹനം ഉപതാപനം, കാലന്തി കാലനം, യമാഗഹിതസ്സ അത്തഭാവസ്സ വേപനം ആയുക്ഖയന്തി അത്ഥോ. കരിസ്സതീതി പവത്തേസ്സതി, പാപുണിസ്സതീതി വുത്തം ഹോതി. തമാഭൂതോ ച പാണ്ണം ചജിസ്സതി നാമാതി ആഹ “മരിസ്സതീ”തി.

സേയ്യമാപിതി ഉപമാനിദസ്സനേ നിപാതോ. തദത്ഥം ദസ്സേതോ “യമാ നാമാ”തി ആഹ. പംസുആദിനാതി ആദി-സദ്ദേന ജല്ലാദീനം സങ്ഗഹോ, ഘംസനാദീഹിതി ആദി-സദ്ദേന ഛാരികാപരിമജ്ജനാദീനം സങ്ഗഹോതി. “അഭിരൂപായ കണ്ഠാ ദാതബ്ബാ”തിആദീസു വിയ അത്തരേനപി അതിസയത്ഥബ്ബോധകസദ്ദേന അതിസയത്ഥോ ഞായതീതി ആഹ “മലഗ്ഗഹിതതരാതി വുത്തം ഹോതീ”തി. പടിപുച്ഛാവചനന്തി അനുമതിപുച്ഛാവിസേസോ. ഏവം കരിയമാനാതി അപരിഭോഗ-അപരിയോദപനരജോപഥനിക്ഖിപനേഹി കിലിട്ഠഭാവം ആപാദിയമാനാ. ഓപമ്മം സമ്പടിപാദേതോതി യമൂപനീതം ഉപമം ഉപമേയ്യത്ഥേന സമം കത്ഥാ പടിപാദേതോ, സംസന്ദേതോതി അത്ഥോ. സാങ്ഗണോ

പുഗുലോതി സാങ്ഗണോ തസ്മിം അത്തഭാവേ അസുജ്ഞനകപുഗുലോ. ആപണാദിതോ കുലഘരം ആനീതസ്സ മലഗുഹിതകംസഭാജനസ്സ തത്ഥ ലദ്ധുഞ്ചായ വിസുദ്ധിയാ അലാഭതോ യഥാ അനുക്കമേന സംകിലിട്ഠതരഭാവോ, ഏവം ഘരതോ നിക്ഖന്തസ്സ പുഗുലസ്സ പബ്ബജായ ലദ്ധുഞ്ചായ വിസുദ്ധിയാ അലാഭതോ അനുക്കമേന സംകിലിട്ഠതരഭാവോതി ദസ്സേന്തോ “സംകിലിട്ഠകംസപാതിയാ”തിആദിമാഹ. സംകിലിട്ഠതരഭാവോ ച നാമ പബ്ബജിതസ്സ ആജീവവിപത്തിവസേന വാ സിയാ ആചാരദിട്ഠിസീലവിപത്തിസു അത്തതരവസേന വാതി തം സബ്ബം സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സേതും “തസ്സ പുഗുലസ്സാ”തിആദി വുത്തം. പാചിത്തിയവീതിക്കമനഗുഹണേന ഹി ഏകച്ചുദിട്ഠിവിപത്തിയാപി സങ്ഗഹോ ഹോതീതി. ഏതഥ റിതസ്സാതി ഏതിസ്സം ആജീവവിപത്തിയം റിതസ്സ. ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി യഥാരഹം വത്തബ്ബം. സബ്ബപരിസസാധാരണാ മഹാമേരസ്സ ദേസനാ, തസ്മാ ഗഹപതിവസേനപി യോജേതബ്ബം. തത്ഥ ഉക്കംസഗതസംകിലിട്ഠതരഭാവം ദസ്സേന്തോ “മാതുഘാതാദിആനന്തരിയകരണ”ന്തി ആഹ. അവിസോധേത്വാതി യഥാ അത്തനോ സീലേ വാ ദിട്ഠിയാ വാ വിസുദ്ധി ഹോതി, ഏവം കിലേസമലിനചിത്തസന്താനം അവിസോധേത്വാ.

ഭബ്ബപുഗുലോതി ഉപനിസ്സയാദിസമ്പത്തിയാ തസ്മിം അത്തഭാവേ വിസുദ്ധപുഗുലോ. ആദിം കത്വാതി ഇമിനാ യോവനഘംസനാദീഹി പരിയോദപനം ആദിമന്തം കത്വാ വദതി. സുദ്ധട്ഠാനം യത്ഥ വാ ന രജേന ഓകിരീയതി. ദണ്ഡകമ്മം കത്വാതി “ഏത്തകാ ഉദകാ, വാലുകാ വാ ആനേതബ്ബാ”തി ദണ്ഡകമ്മം കത്വാ. ഏതഥ റിതസ്സാതി പരിസുദ്ധേ സീലേ റിതസ്സ. സമ്മാവത്തപടിപത്തിസീലേഹി സീലവിസുദ്ധി ദസ്സീതാ. വത്തപടിപത്തിയാപി ഹി അങ്ഗണാനം വിക്ഖമ്ഭനം സിയാ. തഥാ ഹിസ്സാ സംകിലിട്ഠകംസപാതിയാ പരിസുദ്ധപരിയോദാതഭാവോ ഉപമാഭാവേന വുത്തോ. പന്തസേനാസനവാസോ കിലേസവിക്ഖമ്ഭനം കിലേസാനം തദങ്ഗനിവാറണം. സോതാപത്തിഫലാധിഗമോ...പേ... അരഹത്തസച്ഛികിരിയാതി സത്തസുപി റാനേസു “പരിസുദ്ധപരിയോദാതഭാവോ വിയാ”തി പദം ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. പബ്ബജിതസ്സ ഹി വിസുദ്ധി നാമ ഹേട്ഠിമന്തേന സീലവിസുദ്ധിയാ വാ സിയാ കമ്മട്ഠാനാനുയോഗവസേന വിവേകവാസേന ത്യാനസ്സാധിഗമേന വാ വിപസ്സനാഭാവനായ വാ സാമത്തഫലാധിഗമേന വാതി.

രാഗട്ഠാനിയന്തി രാഗുപ്ಪത്തിഹേതുഭൂതം. വിസഭാഗാരമ്മണം സന്ധായ വദതി “ഇട്ഠാരമ്മണ”ന്തി. തസ്മിന്തി ഇട്ഠാരമ്മണേ. വിപന്നസ്സതീതി മുട്ഠസ്സതി. തം നിമിത്തന്തി സുഭനിമിത്തം. ആവജ്ജിസ്സതീതി അയോനിസോ ആവജ്ജിസ്സതി. സയമേവ അഞ്ഞേന അപോമിസ്സോ. കുമ്പലവാരപച്ഛിന്ദനമേവ ചേത്ഥ അനുദ്ധംസനം ദട്ഠബ്ബം. സേസന്തി “സാങ്ഗണോ സംകിലിട്ഠചിത്തോ”തിആദി. വുത്തനയാനുസാരേനാതി പഠമവാറേ വുത്തനയാനുസാരേന. സബ്ബന്തി മാതുഘാതാദിആനന്തരിയകരണപരിയോസാനം സബ്ബം ഉപമാസംസന്ദനവചനം.

അതിവിരഹാഭാവതോതി സതിസമ്മോസാഭാവതോ, ഉപട്ഠിതസ്സതി ഭാവതോതി അത്ഥോ. സേസന്തി “സോ അരാഗോ”തിആദി. “യോവനഘംസനസങ്ഗഹാരികാപരിമജ്ജനാദീഹി”തിആദിനാ ദുതിയവാരാനുസാരേന. “കോ നു ഖോ”തിആദി പുച്ഛാവസേന ആഗതം, ഇദം നിഗമനവസേനാതി അയമേവ വിസേസോ.

൬൦. അങ്ഗണന്തി തത്ഥ തത്ഥ നാമതോ ഏവ വിഭാവിതം, ന പന സഭാവതോ, പഭേദതോ വാതി സഭാവാദിതോ വിഭാവനം സന്ധായാഹ “നാനപ്പകാരതോ പാകടം കാരാപേതുകാമേനാ”തി. ഇച്ഛായ അവചരാനന്തി ഇച്ഛാവസേന അവചരണാനം. ഓതിണ്ണാനന്തി ചിത്തസന്താനം അനുപവിട്ഠാനം. തേ പന തത്ഥ പച്ചയവസേന നിബ്ബത്തത്താ പവത്താ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “പവത്താന”ന്തി. നാനപ്പകാരാനന്തി വിസയഭേദേന പവത്തിആകാരഭേദേന ച നാനാവിധാനം. യേനകാരണേന. ന കേവലം ലാഭത്ഥികതാ ഏവ, അഥ ഖോ പുണ്ണവന്തതാ സക്കതഗരുകതാ ച ഏതഥ കാരണഭാവേന ഗഹേതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ “പകതിയാപി ചാ”തിആദിമാഹ. തേന ലാഭത്ഥികോപി ന യോ കോചി ഏവം ചിത്തം ഉപ്പാദേതി പുണ്ണവാ സമ്ഭാവനീയോതി ദസ്സേതി. മേരാ

അവജ്ഞപടിച്ഛാദനഭയേന മജ്ജിമാനം ആരോചേന്തി, തഥാ മജ്ജിമാ നവകാനം, നവകാ പന അത്തനോ നവകഭാവേന വിഘാസാദാദിനം ആരോചേന്തി “പസ്സമ തുർഹാകം മേരസ്സ കമ്മ”ന്തി. വിഘാസാദാദയോ നാമ “ഈദിസസ്സ സന്തികേ ഓവാദത്ഥം തുർഹേ ആഗതാ”തി ഭിക്ഖുനീനം ആരോചേന്തി. ന ച മം ഭിക്ഖു ജാനേയുന്തി ന ച വത മം ഭിക്ഖു ജാനേയും, അഹോ വത മം ഭിക്ഖു ന ജാനേയുന്തി യോജനാ. റാനം ഖോ പനേതന്തി ഏതഥ ഖോ-സദ്ദോ അവധാരണത്ഥോ, പന-സദ്ദോ വചനാലങ്കാരോതി ആഹ “അത്ഥിയേവാ”തി. പുണ്ണേ ഇച്ഛുപ്പാദവാദവണ്ണനായ വുത്തനയേന. ഇതി-സദ്ദോ ഇധ ആസന്നകാരണത്ഥോതി തം ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ കാരണേനാ”തി ആഹ . ഇദഞ്ച കോപഅപ്പച്ചയാനമേവ ഗഹണം. താദിസാനന്തി കോപഅപ്പച്ചയാധിഭൂതാനന്തി അധിപ്പായോ.

അനുരഹോതി അനുരൂപേ രഹസി. ഏവമേവ ഹി അത്ഥം ദസ്സേതും “വിഹാരപച്ചന്തേ”തിആദി വുത്തം. പുരിമസദിസമേവാതി “ലാഭത്ഥികോ ഹീ”തിആദിനാ വുത്തേന പുരിമേന യോജനാനയേന സദിസമേവ.

ചോദനായ പടിപുഗ്ഗലഭാവോ, ചോദനാ ച ആപത്തിയാതി ചുദിതകേന ചോദകസ്സ സമാനഭാവോ ആപത്തിആപന്നതായാതി ആഹ “സമാനോതി സാപത്തികോ”തി. സപ്പടിപുഗ്ഗലേനേവസ്സ ചോദനിച്ചായ കാരണം വിഭാവേതും “അയ”ന്തിആദി വുത്തം. ന ചായം സാപത്തികതായ ഏവ സമാനതം ഇച്ഛതി, അഥ ഖോ അത്തമാപീതി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. അത്തേന വാ പടിപുഗ്ഗലേന സപ്പടിപുഗ്ഗലോ. അയത്ത്ഹി “സപ്പടിപുഗ്ഗലോവ മം ചോദേയ്യാ”തി ഇച്ഛതി “ഏവാഹം തസ്സ പടിപുഗ്ഗലേഹി സദ്ധിം ഏകജ്ജ്യാസയോ ഹുത്വാ തസ്സ ഉപരി കിഞ്ചി വത്തും കാതും വാ ലഭിസ്സാമീ”തി മത്തേനാനോ . ഇമസ്ഥിം പന പക്ഖേ നോ അപ്പടിപുഗ്ഗലോതി നത്ഥി ഏതസ്സ പടിപുഗ്ഗലോതി അപ്പടിപുഗ്ഗലോതി ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

“അഹോ വതാ”തി ഇദം പദം ദിസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ, ഇമസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ഇച്ഛാചാരേ റിതത്താ ഭിക്ഖുനം ധമ്മം ദേസേയ്യാതി വചനതോ “തഞ്ച ഖോ അനുമതിപുച്ഛായാ”തി വുത്തം. ന ഹേസ “സച്ചം കിര ത്വം ഭിക്ഖു”തിആദിനാ കിഞ്ചി വീതിക്കമം ഉദിസ്സ ഭഗവതാ പുച്ഛിതഞ്ചതം ഇച്ഛതി. നോ മഗ്ഗം വാ ഫലം വാ വിപസ്സനം വാ അന്തരം കത്വാതി മഗ്ഗഭാവനം വാ ഫലസച്ഛികിരിയം വാ സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാനുയോഗം വാ നിരോധസമാപജ്ജനം വാ ത്യാനസമാപജ്ജനമേവ വാ അന്തരം കാരണം കത്വാ ഭഗവതാ അത്താനം പടിപുച്ഛിതഞ്ചം നോ ഇച്ഛതി. നിച്ചം അനിച്ചന്തിആദിനാ അനുമതിഗുഹണവസേന പുച്ഛിതഞ്ചം ഇച്ഛതി, ഉത്താനമേവ കത്വാ പുച്ഛിതഞ്ചം ഇച്ഛതീതി അത്ഥോ. ഉപഹരന്തേ പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ. അഭഞ്ചുടാനഭിക്ഖുതായ നിഹരിസ്സന്തി സാസനതോ.

തം സമ്പത്തിന്തി പരിവാരസമ്പത്തിഞ്ചേവ ഭിക്ഖുഹി കരിയമാനം സക്കാരഗരുകാരസമ്പത്തിഞ്ച. ഗഹേത്വാ പരിഭുഞ്ജന്തി മയാ സംവിഭാഗേ കരിയമാനേ. സയമേവ പത്തായതീതി സയമേവ ഗത്വാ ഭിക്ഖുനം പുരതോ അത്താനം ദസ്സേതി, പുരതോ വസന്തം പന ഭിക്ഖു പുരക്ഖത്വാ ഗച്ഛന്തിയേവാതി അധിപ്പായോ.

ദക്ഖിണോദകന്തി അഗ്ഗതോ ഉപനീയമാനം ദക്ഖിണോദകം. യതോ ഏവ-കാരോ, തതോ അത്തത്ഥ നിയമോ ഇച്ഛിതോ. അവധാരണത്ഥം വാ ഏവ-കാരഗുഹണന്തി കത്വാ അഹമേവ ലഭേയന്തി അഹം ലഭേയമേവാതി ഏവമേതം അവധാരണം ദട്ഠഞ്ചന്തി അധിപ്പായേനാഹ “അഹമേവ ലഭേയന്തി ഇച്ഛാ നാതിമഹാസാവജ്ജാ”തി, അത്തമാ യമാരുതവസേന അവധാരണേ ഗയ്ഹമാനേ “ന അത്തേ ലഭേയ്യാ”ന്തി അയമേവേത്ഥ അത്ഥോ സിയാതി. പാസാദികോ ഹോതീതി ഇദം തസ്സ അഗ്ഗാസനാദിപച്ചാസീസനായ കാരണദസ്സനം.

അനുമാദനന്തി മങ്ഗലാമങ്ഗലേസു അനുമാദനാവസേന പവത്തേതബ്ബധമ്മകഥം. ഖണ്ഡാനുമാദനന്തി അനുമാദനേകദേശം. “പുണ്ണേ അനുമാദിതപുണ്ണോ അനുമാദത്യു”തി അവത്വാ മേരേന വുത്തമത്തേയേവ.

താദിസേസു ഓനേസൂതി താദിസേസു പേസലാനം ബഹുസ്സുതാനം വസനട്ഠാനേസു. സബ്ബമ്പി രതിം പവത്തനതോ സബ്ബരത്തികാനി. വിനിച്ഛയകുസലാനന്തി അനേകവിഹിതേസു കണ്ഠട്ഠാനിയേസു കണ്ഠാവിനയനായ തം തം പണ്ഠാനം വിനിച്ഛയേ കുസലാനം ഛേദകാനം. തേസു തേസു യമ്മകമികേസു അജ്ജിട്ഠേസു വാരേന യമ്മം കമേനേസു “അയം ബൃത്തോ”തി യമ്മജ്ജേസകേന അജ്ജിട്ഠത്താ ഓകാസം അലഭമാനോ.

സക്കച്ചഞ്ച കരേയുന്തി ഭിക്ഖു യം മമ അഭിവാദനപച്ചുട്ഠാനഞ്ജലികമ്മസാമീചികമ്മാദിം കരോന്തി. തം ആദരേണേവ കരേയും, യഞ്ച മേ പരിക്ഖാരജാതം പടിയാദേന്തി, തമ്പി സുന്ദരം സമ്മദേവ അഭിസഞ്ചതം കരേയുന്തി അത്ഥോ. ഭാരിയന്തി പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരുകാതഞ്ചം. ഏതം വിധിന്തി ഏതം “സക്കരേയു”ന്തിആദിനാ വുത്തസക്കാരാദിവിധിം. തേനാതി തേന കാരണേന, ബാഹുസച്ചാദിഗുണവിസേസവതോ ഏവ സക്കാരാദീനം അരഹത്താതി അത്ഥോ. ഏവരുപന്തി ഈദിസം “പിയോ ഗരൂ”തിആദിനാ (അം നിം ൧.൩൧) വുത്തപ്പകാരം. ഏവം കരേയുന്തി ഏവം “സക്കരേയു”ന്തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരം സക്കാരാദിം കരേയും. ഏസ നയോതി യോയം ഭിക്ഖുവാരേ വുത്തവിധി, ഏസേവ നയോ. ഇതോ പരേസു ഭിക്ഖുനീവാരാദീസു വാരേസു.

അഹമേവ ലാഭി അസ്സന്തി ഏത്ഥാപി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേണേവ അവധാരണം ഗഹേതഞ്ചം. പിണ്ഡപാതസ്സ പണീതതാ ഉപസേചനാദിവസേനാതി ആഹ “സപ്പിതേലമധുസക്ഖരാദിപൂരിതാന”ന്തി . മഞ്ചപീഠാദീനന്തി നിദസ്സനമത്തം ഉതുസപ്പായാനം നിവാതാനം ഫസ്സിതലാനം പിഹിതദാരകവാളവാതപാനാദീനമ്പി പണീതസേനാസനഭാവതോ. ആദി-സദ്ദേന വാ തേസമ്പി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. സബ്ബത്ഥാപിതി സബ്ബേസു തേസു ചതുസുപി പച്ചയവാദേസു.

൬൧. കായകമ്മം ദിസ്വാതി ഇദം ന കായകമ്മം ചക്ഖുവിഞ്ഞേയും, കായകമ്മുനാ പന സഹ പവത്തം ഓട്ഠപരിപ്ഫന്ദനം ഭാകുടികരണം കായഞ്ചാദിദസ്സനം കായകമ്മദസ്സനം വിയ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം. വചികമ്മം സുത്വാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ, തസ്മാ കായവികാരജനകാ യമ്മാ “ദിസ്സന്തി”തി വുത്താ, വചിവികാരജനകാ “സൂയന്തി”തി. തതോ ഏവ ച തേ പച്ചക്ഖകാലേ സമ്മുഖകാലേ ദിസ്സന്തി നാമ. തിരോക്ഖകാലേ അസമ്മുഖകാലേ സൂയന്തി നാമ. അനുരൂപതോ ഗഹണം അനുഗൃഹോ. ആരഞ്ഞികത്തന്തി തസ്സ ഭിക്ഖുനോ യുതഗുണത്താനുരൂപതോ ഗണ്ഠാതി. തേനാഹ “ആരഞ്ഞികത്തം അനുഗൃണ്ഠാതി”തി. അരഞ്ഞേ നിവാസോ അസ്സാതി ആരഞ്ഞികോ. പന്തം പരിയന്തം ദൂരതരം സേനാസനം അസ്സാതി പന്തസേനാസനോ. തം പന അത്ഥമത്തേന ദസ്സേനേന “പന്തസേനാസനേ വസതി”തി വുത്തം. ഭിക്ഖാസഞ്ചാതാനം പിണ്ഡാനം പാതോ പിണ്ഡാപാതോ, തം പിണ്ഡപാതം ഉഞ്ചരതി ഗവേസതീതി പിണ്ഡപാതികോ. പിണ്ഡായ പതിതും ചരിതും വതമേതസ്സാതി വാ പിണ്ഡപാതി, സോ ഏവ പിണ്ഡപാതികോ. ദാനതോ അവഖണ്ഡനതോ അപേതം അപദാനം, സഹ അപദാനേന സപദാനം, അനവഖണ്ഡനം. അനുഘരം ചരണസീലോ സപദാനചാരി. ഉന്നതഭാവേന പംസുകൂലം വിയ പംസുകൂലം, പംസു വിയ വാ കുച്ഛിതഭാവം ഉലതി ഗച്ഛതീതി പംസുകൂലം, തസ്സ ധാരണം ഇധ പംസുകൂലം, തം സീലമസ്സാതി പംസുകൂലികോ.

തീഹി കാരണേഹി ലൂലം വേദിതഞ്ചം അഗ്ഘഫസ്സവണ്ണപരിഹാനിതോ അപംസുകൂലമ്പി, കോ പന വാദോ പംസുകൂലന്തി അധിപ്പായോ. മൂലദീഘസുത്തകേനാതി മൂലേന ഓലമ്ബമാനേന ദീഘസുത്തകേന. വണ്ണേനാതി ഏത്ഥ ഫസ്സേനപി പരിഹായതീതി വത്തഞ്ചം. തഞ്ഹി തത്ഥ വരഫസ്സമ്പി ഹോതിയേവാതി. കസ്മാ പന പാളിയം ആരഞ്ഞികാദിഗൃഹണേന ചത്താരോവ യുതഗുണാ വുത്താതി? പധാനത്താ, തഗ്ഗഹണേനേവ ച ഇതോ പരേസമ്പി സുഖപരിഭോഗതായ ഗഹണസമ്ഭവതോ. യോ ഹി ആരഞ്ഞികോ പന്തസേനാസനോ, തസ്സ അബ്ഭോകാസിക-രൂക്ഖമൂലിക-നേസജ്ജിക-യമാസന്ധതിക-സോസാനികണ്ഠാനി സുപരിപൂരാനി. യോ ച പിണ്ഡപാതികോ സപദാനചാരി ച, തസ്സ പന്തപിണ്ഡികഖലുപച്ഛാഭത്തികഏകാസനികണ്ഠാനി. യോ പന പംസുകൂലികോ, തസ്സ

തേച്ചീവരികൾഗം സുപരിഹാരമേവാതി. പധാനത്താ ഹി ഭഗവതാപി “കദാഹം നന്ദം പണ്ണേയം, ആരഞ്ഞം പംസുകൂലിക”തിആദിനാ (സം° നി° ൨.൨൪൨; നേത്തി° ൧൦൦) തത്ത്വ തത്ത്വ ആരഞ്ഞികാദയോ ഏവ ഗയ്ഹന്തി. ഏത്തകാതി പാളിയം ആഗതാനം പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹണമേതം, ന ഏത്തകാ സഞ്ചേപി ഏകസ്സ ഏകംസതോ സമ്ഭവന്തി, നാപി ഏത്തകായേവ പാപധമ്മാ പഹാതഞ്ച. ന ഹി മക്ഖപളാസാദീനം അപ്പഹീനഭാവേപി സബ്രഹ്മചാരി നേവ സക്കരോന്തി...പേ°... ന പൂജേന്തിതി.

തമത്ത്വത്തി “യസ്സ കസ്സചീ”തിആദിനാ വുത്തമത്ത്വം. ഉപമായ പാകടം കരോന്തോതി അന്ധയതോ ബൃതിരേകതോ ച ഉദാഹരണേന വിഭാവേന്തോ. അഹികുണ്ഡപാദീനം അതിപടികൂലജിഗുച്ഛനീയതാ അതിവിയ ദുഗ്ഗന്ധതായ. സാ ച അഹീനം തിവിണകോപതായ, ക്കുരമനുസ്സാനം ഓദനകുമാസൂപചയതായ സരീരസ്സ ഹോതീതി വദന്തി. ഇമേസന്തി അഹിആദിനം. വഡ്ഢേതാതി ഉപരൂപരി വിപന്നേന രചിതം കത്വാ. തം പന വഡ്ഢിതം തേന ച ഭാജനം പൂരിതം ഹോതീതി ആഹ “വഡ്ഢേതാ പരിപൂരേതാ”തി. ജനസ്സ ദസ്സനയോഗ്യം ദസ്സനീയം ജഞ്ഞം, തം പരമപരിസുദ്ധം മനോഹരഞ്ച ഹോതീതി ആഹ “ചോക്ഖചോക്ഖ”ന്തി. അഭിനവനിവിട്ഠാ മഹാമാതാ വയുകാ. സാ പന പുത്തലാഭയോഗ്യതം ഉപാദായ മങ്ഗലവചനേന “ജനീ”തി വുച്ചതി, തസ്സാ നിയുമാനം പണ്ണാകാരം ജനീയാ ഹരതീതി ജഞ്ഞം. ഉഭയത്ത്വാതി അത്ഥഭയേ. പുനരുത്തന്തി ആമേധിതവചനമാഹ. ന മനാപം ഏതസ്സാതി അമനാപോ, തസ്സ ഭാവോ അമനാപതാ, തമാപവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോതി ആഹ “അമനാപം ഇദന്തി...പേ°... അധിവചന”ന്തി. ബുദ്ധവേസത്താ ലിങ്ഗസ്സ പരിസുദ്ധകംസപാതിസദിസകാ. കൂണപരചനം വിയ ഇച്ഛാവചരേഹി സന്താനസ്സ ഭരിതഭാവോ. സോ പന തേസം അപ്പഹീനതായാതി ആഹ “ഇച്ഛാവചരാനം അപ്പഹാന”ന്തി.

൬൨. “തേന ഗാമന്തവിഹാരം അനുഗൃണ്ഹാതി”തി വത്തഞ്ചേ “ആരഞ്ഞികത്ത”ന്തി പന പോത്ഥകേ ലിഖിതം. ന ഹി സുക്കപക്ഖേ പാളിയം ആരഞ്ഞികഗൃഹണം അത്ഥി, സതി ച ഇച്ഛാവചരപ്പഹാനേ ഗാമന്തവിഹാരോ ഏകന്തേന ന പടിക്ഖിപിതഞ്ചോ, ഇച്ഛിതഞ്ചോവ താദിസാനം ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മപടിച്ചാദനതോ . തമാ ഹി വക്ഖതി “അപ്പിച്ഛതാസമുട്ഠാനേഹീ”തിആദി. സാലിവരഭത്തരചനം വിയ ഇച്ഛാവചരപ്പഹാനം മനുഞ്ഞഭാവതോ തിത്തിഹേതുതോ ച.

൬൩. മം തന്തി ച ഉപയോഗവചനം പടി-സദൃയോഗേന, അത്ഥോ പന സമ്പദാനമേവാതി ആഹ “മയ്ഹം തുയ്ഹ”ന്തി ച. “സമയേ”തി ഭുമ്മത്ഥേ “സമയ”ന്തി ഉപയോഗവചനം. ഗിജ്ജകൂടപണ്ഡവഇസിഗിലിവേഭാരവേപുല്ലപഞ്ചതാനം വസേന സമന്തതോ ഗിരിപരിക്ഖേപേന. രാജഗഹേതി സമീപത്ഥേ ഭുമ്മവചനന്തി ആഹ “തം നിസ്സായ വിഹരാമീ”തി.

പുരാണയാനകാരപുത്തോതി പുരാണേ പഞ്ചജിതതോ പുഞ്ചേ യാനകാരപുത്തോ തമാപഞ്ഞാതോ. ജിമ്ഹന്തി ഗോമുത്തകുടിലം. തേനാഹ “സപ്പഗതമഗ്ഗസദിസ”ന്തി. സോതി പണ്ഡുപുത്തോ. ഇതരോതി സമിതി. ചിന്തിത്ഠാനമേവാതി ചിന്തിതചിന്തിത്ഠാനമേവ തച്ഛതി, തഞ്ചേ ഖോ ന തസ്സ ചിത്താനുസാരേന, അഥ ഖോ അത്തനോ സുത്താനുസാരേന തച്ഛന്തോ യാനകാരപുത്തോ. ചിത്തന്തി അത്തനോ ചിത്തേന മമ ചിത്തം ജാനിത്വാ വിയ.

“ന സദ്ധായ പഞ്ചജിതോ”തി ഇമിനാവ കമ്മഫലസദ്ധായ അഭാവോ നേസം പകാസിതോതി ആഹ “അസ്സദ്ധാതി ബുദ്ധധമ്മസഞ്ചേസു സദ്ധാവിരഹിതാ”തി. പഞ്ചജിതാനം ജീവികാ അത്ഥോ ഏതേസന്തി ജീവികത്ഥാ. തേനാഹ “ഇണഭയാദീഹീ”തിആദി. കേരാടികം വുച്ചതി സാറേയം. സാറാനം ഗുണവാണിജകാനം കമ്മം സാറേയന്തി ആഹ “സാറേയഞ്ചീ”തിആദി. തുച്ഛസഭാവേന മാനോ നളോ വിയാതി നളോ, മാനസഞ്ചാതോ ഉഗ്ഗതോ നളോ ഏതേസന്തി ഉന്നളാ. തേനാഹ “ഉട്ഠിതതുച്ഛമാനാ”തി. ലഹുകതായ വാ ചപലാ. ഫരൂസവചനതായ ഖരവചനാ. തിരച്ഛാനകമാബഹുലതായ നിരത്ഥകവചനപലാപിനോ. അസംവുതകമ്മദ്ധാരാതി ഇദം കമ്മദ്ധാരാദീനം അസംവുതഭാവോ ഉപ്പത്തിദ്ധാരാനം അസംവുതതായ ഏവ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം. അഥ വാ ഛരസു ഇന്ദ്രിയേസുതി നിമിത്തേ ഭുമ്മം, ഛരസു ഇന്ദ്രിയേസു നിമിത്തഭൂതേസു

അസംവൃതകമ്മദാഭാതി അത്ഥോ. യാ മത്താതി ഭോജനേ അയുത്തപരിയേസന-
അയുത്തപടിഗ്ഗഹണ-അയുത്തപരിഭോഗേ വജേജത്യാ യുത്തപരിയേസന-യുത്തപടിഗ്ഗഹണ-
യുത്തപരിഭോഗസന്ദ്വാതാ യാ മത്താ അപ്പമത്തേഹി ജാനിതബ്ബാ. തേനാഹ “യുത്തതാ”തി.
ജാഗരേതി രത്തിന്ദിവം ആവരണിയേഹി ധമ്മേഹി ചിത്തപരിസോധനസന്ദ്വാതേ ജാഗരേ.
തേസം ജാഗരിതായ അധിസീലസിക്ഖായ ഗാരവരഹിതാനം ഇതരസിക്ഖാസു പതിട്ഠാ
ഏവ നത്ഥിതി ദസ്സേന്തോ “സിക്ഖാപദേസു ബഹുലഗാരവാ ന ഹോന്തി”തി വത്ഥാ തമേവ
ഗാരവാഭാവം സരുപേന വിഭാവേന്തോ “ആപത്തിവിതീക്കമബഹുലാ”തി ആഹ.

പകതിയാപി സിദ്ധായ രതനത്തയസദ്ധായ കമ്മഫലസദ്ധായ ച സദ്ധാ. പിവന്തിമഞ്ഞേ
യമാ തം ദ്രവഭൂതം അമതം ലദ്ധാ. ഘസന്തിമഞ്ഞേ യമാ തം
ബഹലപിണ്ഡികസുധാഭോജനം ലദ്ധാ. അത്തമനവാചം നിച്ഛാരേന്തോ “സാധു സാധു”തി.
തമേവ പന സാധുകാരം ഹദയേ റപേത്ഥാ അബ്ഭിനുമാദന്താ. ഏതഥ ച
അത്തമനവാചാനിച്ഛാരണം പിവനസദിസം കത്ഥാ വുത്തം ബഹിദ്ധാഭാവത്ഥോ, മനസാ
അബ്ഭിനുമാദനം പന അബ്ഭിന്തരഭാവത്ഥോ ഘസനസദിസം വുത്തം.
സന്ദ്വാദനജ്ജേയാഹരണഞ്ചി ഘസനന്തി. രസ്സഞ്ച ഏകവചനം ഹോതീതി ആഹ “രസ്സേ
സതി സാരിപുത്തസ്സ ഉപരി ഹോതീ”തി. ദീഘഞ്ച ബഹുവചനം ഹോതീതി ആഹ “ദീഘേ
സതി സബ്രഹ്മചാരിന”ന്തി. “ഉപരി ഹോതീ”തി ആന്തേത്ഥാ സമ്ബന്ധോ.
ആലസിയബ്ബസനാദിഹിതി ആലസിയേന വാ ഞാതിബ്ബസനാദിഹി വാ. “മഹാനാഗാതി
വുച്ചന്തി”തി വത്ഥാ തത്ഥ കാരണം വിഭാവേന്തോ “തത്രാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ന
ഗച്ഛന്തിതി നാഗാ, ന ആഗച്ഛന്തിതി നാഗാ, ന ആഗും കരോന്തിതി നാഗാ”തി യോ
വിവിധോ വചനത്ഥോ ഇച്ഛിതോ, തം വിചാരേത്ഥാ ദസ്സേതും “ഛന്ദാദിഹി”തിആദി
വുത്തം, തം പന ഞേയ്യാവബോധായ വചനത്ഥോ അപ്പമത്തകാരണം.

സയമേവ ആഗും ന കരോതി സബ്ബമാ മഗ്ഗേന പഹീനആഗുത്താ. സോ കാമയോഗാദികേ
സബ്ബസംയോഗേ ദസവിധസംയോജനപ്പഭേദാനി ച സബ്ബബന്ധനാനി വിസജ്ജ ജഹിത്ഥാ
സബ്ബത്ഥ യക്ഖാദീസു, സബ്ബേസു വാ ഭവേസു കേനചി സന്ദഗേന ന സജ്ജതി തീഹി ച
വിമുത്തീഹി വിമുത്തോ, തത്ഥോ ഏവ ഇട്ഠാദീസു താദിഭാവപ്പത്തിയാ താദി, സോ
വുത്തലക്ഖണേന തമത്താ തംസഭാവത്താ നാഗോ പവുച്ചതേതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.
തേനാഹ “ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി. അഞ്ഞേഹി ഖിണാസവനാഗേഹി
അഗ്ഗസാവകത്താ ഗുണവിസേസയോഗത്ഥോ പുജ്ജതരാ ച പാസംസതരാ ച. സമം
അനുമാദിസുന്തി അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ സുഭാസിതത്ഥോ സമ്പടിച്ചന്നേന സമപ്പവത്തമോദതായ
സമം സദിസം അബ്ഭിനുമാദിംസു. തം പന സമനുമാദനം “തത്ഥാ”തിആദിനാ
പാളിവസേനേവ ദസ്സേതി.

സമ്മുതിപരമത്ഥദേസനാകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അനന്ദഗണസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ആകഞ്ചേയസുത്തവണ്ണനാ

൬൪. സമ്പന്നന്തി പരിപുണ്ണം, സമന്തത്ഥോ പന്നം പത്തന്തി സമ്പന്നം. തേനാഹ “ഇദം
പരിപുണ്ണസമ്പന്നം നാമാ”തി. നന്തി “സുവാ”തി വുത്തം സുവഗണം. സമ്പന്നോതി സമ്മദേവ
പന്നോ ഗത്ഥോ ഉപഗത്ഥോ. തേനാഹ “സമന്നാഗത്ഥോ”തി. സമ്പന്നന്തി സമ്പത്തിയുത്തം. സാ
പന്നേത്ഥ രസസമ്പത്തി അധിപ്പേതാ സാമഞ്ഞേജോതനായ വിസേസേ അവട്ഠാനത്ഥോ.
തേനാഹ “സേയ്യമാപി ഖുദുമധും അനേളക”ന്തി, നിദ്രോസന്തി അത്ഥോ. തേന വുത്തം “ഇദം
മധുരസമ്പന്നം നാമാ”തി. സീലസ്സ അനവസേസസമാദാനേന അവണ്ഡാദിഭാവപത്തിയാ ച
പരിപുണ്ണസീലാ. സമാദാനത്ഥോ പട്ഠായ അച്ഛിന്ദനത്ഥോ സീലസമന്ദഗിനോ. സമാദാനത്ഥോ
ഹി അച്ചന്തവിരോധിധമ്മാനുപ്പത്തിയാ സീലസമന്ദഗിതാ വേദിതബ്ബാ, ചേതനാദിനം പന
സീലനലക്ഖണാനം ധമ്മാനം പവത്തിക്ഖണേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ
(വിസുദ്ധി൦ ൧.൯) വുത്താ, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വിത്ഥാരകമാ വേദിതബ്ബാതി
അധിപ്പായോ.

ഖേത്തപാരിപൂരിതി നിസ്സിതപാരിപൂരിയാ നിസ്സയപാരിപൂരിമാഹ നിസ്സിതകമ്മവിപത്തിസമ്പത്തിവിസയത്താ യമാ “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തി”തി. തമാ ഹി വേത്തേന ഖണ്ഡപൂതിആദിദോസോ വുത്തോ. **ഖേത്തം ഖണ്ഡം ഹോതീതി അപരിപൂരം ഹോതി സസ്സപാരിപൂരിയാ അഭാവതോ. തേനേവാഹ “സസ്സം ന ഉട്ഠേതി”തി.** പാദമത്തസ്സപി അനേകമ്ബണ്ഡമലനതോ മഹപ്ഫലം ഹോതി. കിസലയപലാലാദിബഹുതായ മഹാനിസംസം. ഏവമേവന്തി യമാ വിത്തം ബീജം ഖണ്ഡാദിചതുദോസവസേന അപരിപൂണ്ണം ഹോതി, തദഭാവേന ച പരിപൂണ്ണം, ഏവം സീലം ഖണ്ഡാദിചതുദോസവസേന അപരിപൂണ്ണം ഹോതി, തദഭാവേന ച പരിപൂണ്ണന്തി, ചതുദോസതദഭാവസാമഞ്ഞമേവ നിദസ്സനനിദസ്സിതബുവിപത്തിസമ്പത്തിസു ദസ്സേതി. **മഹപ്ഫലം ഹോതി വിപാകഫലേന. മഹാനിസംസന്തി വിപുലാനിസംസം. സ്വായം ആനിസംസോ ഇയ പാളിയം നാനപ്പകാരേന വിത്ഥാരീയതി.**

ഏത്താവതാ കിരാതി (അം നിം ടീം ൨.൨.൩൭; അം നിം ടീം ൩.൧൦.൨൧-൨൪) കിര-സദോ അരുചിസുചനത്ഥോ. തേനേതഥ ആചരിയവാദസ്സ അത്തനോ അരുച്ചനഭാവം ദീപേതി. സമ്പന്നസീലാതി അനാമട്ഠവിസേസം സാമഞ്ഞതോ സീലസങ്ഖേപേന ഗഹിതം. തഞ്ച ചതുബ്ബിധന്തി ആചരിയത്ഥേരോ “ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം ഉദ്ദിസിത്വാ”തി ആഹ. തത്ഥാതി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേ. **ജേട്ഠകസീലന്തി (സം നിം ടീം ൩.൫.൪൧൨) പധാനസീലം. ഉഭയത്ഥാതി ഉദ്ദേസനിദ്ദേസേ. ഇയ നിദ്ദേസേ വിയ ഉദ്ദേസേപി പാതിമോക്ഖസംവരോ ഭഗവതാ വുത്തോ “സമ്പന്നസീലാ”തി വുത്തത്താതി അധിപ്പായോ . സീലഗുഹണഞ്ചി പാളിയം പാതിമോക്ഖസംവരവസേന ആഗതം. തേനാഹ “പാതിമോക്ഖസംവരോയേവാ”തിആദി. തത്ഥ അവധാരണേന ഇതരേസം തിണ്ണം ഏകദേസേന പാതിമോക്ഖത്തോഗധഭാവം ദീപേതി. തമാ ഹി അനോലോകിയോലോകനേ ആജീവഹേതു ഛരസിക്ഖാപദവീതിക്കമേ ഗിലാനപച്ചയസ്സ അപച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗേ ച ആപത്തി വിഹിതാതി. തീണീതി ഇന്ദ്രിയസംവരസീലാദിനി. സീലന്തി വുത്തട്ഠാനം നാമ അത്ഥീതി സീലപരിയായേന തേസം കത്ഥചി സുത്തേ ഗഹിതട്ഠാനം നാമ കിം അത്ഥി യമാ പാതിമോക്ഖസംവരോതി ആചരിയസ്സ സമ്മുഖത്താ അപടിക്ഖിപത്തോവ ഉപചാരേന പുച്ഛത്തോ വിയ വദതി. തേനാഹ “അന്നനുജാനന്തോ”തി. ഛരദാരരക്ഖാമത്തകമേവാതി തസ്സ സല്ലഹുകഭാവമാഹ ചിത്താധിട്ഠാനമത്തേന പടിപാകതികഭാവപത്തിതോ. ഇതരദയേപി ഏസേവ നയോ. പച്ചയുപ്പത്തിമത്തകന്തി ഫലേന ഹേതും ദസ്സേതി. ഉപ്പാദനഹേതുകാ ഹി പച്ചയാനം ഉപ്പത്തി. ഇദമത്ഥന്തി ഇദം പയോജനം ഇമസ്സ പച്ചയസ്സ പരിഭുഞ്ജനേതി അധിപ്പായോ. നിപ്പരിയായേനാതി ഇമിനാ ഇന്ദ്രിയസംവരാദിനി തീണി പധാനസ്സ സീലസ്സ പരിവാരവസേന പവത്തിയാ പരിയായസീലാനി നാമാതി ദസ്സേതി.**

ഇദാനി പാതിമോക്ഖസംവരസ്സേവ പധാനഭാവം ബൃതിരേകതോ അന്വയതോ ച ഉപമായ വിഭാവേതും “യസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സോതി പാതിമോക്ഖസംവരോ. സേസാനീതി ഇന്ദ്രിയസംവരാദിനി. തസ്സേവാതി “സമ്പന്നസീലാ”തി ഏത്ഥ യം സീലം വുത്തം, തസ്സേവ. സമ്പന്നപാതിമോക്ഖാതി ഏത്ഥ പാതിമോക്ഖഗുഹണേന വേവചനം വത്വാ തം വിത്ഥാരേത്വാ...പേ... ആദിമാഹ. യമാ അഞ്ഞമാപി “ഇയ ഭിക്ഖു സീലവാ ഹോതീ”തി (മഹാനിം ൧൯൯) പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ദേസനായ ഉദ്ദിട്ഠം സീലം “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരതീ”തി (വിഭ് ൫൦൮; മഹാനിം ൧൯൯) നിദ്ദിട്ഠം.

പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതാതി യോ നം പാതി രക്ഖതി, തം മോക്ഖേതി മോചേതി ആപായികാദിഹി ദുക്ഖേഹിതി “പാതിമോക്ഖ”ന്തി ലദ്ധനാമേന സിക്ഖാപദസീലേന പിഹിതകായവചിദ്വാരാ. തേ പന യസ്മാ ഏവംഭൂതാ തേന സമന്നാഗതാ നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “പാതിമോക്ഖസംവരേന സമന്നാഗതാ”തി.

അപരോ നയോ (ഉദാ° അട്ഠ° ൩൧; ഇതിവു° അട്ഠ° ൯൭) - കിലേസാനം ബലവഭാവതോ, പാപകിരിയായ സുകരഭാവതോ, പുണ്ണകിരിയായ ച ദുക്കരഭാവതോ ബഹുക്ഖത്തും അപായേസു പതനസീലോതി പാതീ, പുമുജ്ജനോ. അനിച്ഛതായ വാ ഭവാദീസു കമ്മവേഗക്ഖിത്തോ ഘടീയന്തം വിയ അനവട്ഠാനേന പരിബ്ഭമനതോ

ഗമനസിലോതി പാതീ, മരണവസേന വാ തമ്ഹി തമ്ഹി സത്തനികായേ അത്തഭാവസ്സ പാതനസിലോതി പാതീ, സത്തസത്താനോ, ചിത്തമേവ വാ, തം പാതിം സംസാരദുക്ഖതോ മോക്ഖേതീതി പാതിമോക്ഖം. ചിത്തസ്സ ഹി വിമോക്ഖേന സത്തോ വിമുത്തോതി വുച്ചതി. വുത്തഞ്ഹി “ചിത്തവോദാനാ വിസുജ്ജന്തീ”തി, “അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുത്ത”തി (മഹാവം ൨൮) ച.

അഥ വാ അവിജ്ജാദിനാ ഹേതുനാ സംസാരേ പതതി ഗച്ഛതി പവത്തതീതി പാതീ. “അവിജ്ജാനീവരണാനം സത്താനം തണ്ഹാസംയോജനാനം സന്ധാവതം സംസരത”തി (സം നിം ൨.൧൨൫) ഹി വുത്തം. തസ്സ പാതിനോ സത്തസ്സ തണ്ഹാദിസംകിലേസത്തയതോ മോക്ഖോ ഏതേനാതി പാതിമോക്ഖോ. “കണ്ഠോകാലോ”തിആദിനം വിയ സമാസസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ.

അഥ വാ പാതേതി വിനിപാതേതി ദുക്ഖേതി പാതി, ചിത്തം. വുത്തഞ്ഹി “ചിത്തേന നീയതി ലോകോ, ചിത്തേന പരികസ്സതീ”തി (സം നിം ൧.൬൨). തസ്സ പാതിനോ മോക്ഖോ ഏതേനാതി പാതിമോക്ഖോ. പതതി വാ ഏതേന അപായദുക്ഖേ സംസാരദുക്ഖേ ചാതി പാതീ, തണ്ഹാദിസംകിലേസോ. വുത്തഞ്ഹി “തണ്ഹാ ജനേതി പുരിസം (സം നിം ൧.൫൭), തണ്ഹാദുതിയോ പുരിസോ”തി (ഇതിവും ൧൫, ൧൦൫; അം നിം ൪.൯) ച ആദി. തതോ പാതിതോ മോക്ഖോതി പാതിമോക്ഖോ.

അഥ വാ പതതി ഏത്ഥാതി പാതീ, ഛര അജ്ജന്തതികബാഹിരാന്തി ആയതനാന്തി. വുത്തഞ്ഹി “ഛരസു ലോകോ സമുപ്പന്നോ, ഛരസു കുബ്ബതി സന്ധവ”തി (സം നിം ൧.൭൦; സും നിം ൧൭൧). തതോ അജ്ജന്തതികബാഹിരായതനസഞ്ചാതതോ പാതിതോ മോക്ഖോതി പാതിമോക്ഖോ. അഥ വാ പാതോ വിനിപാതോ അസ്സ അത്ഥീതി പാതീ, സംസാരോ. തതോ മോക്ഖോതി പാതിമോക്ഖോ. അഥ വാ സബ്ബലോകാധിപതിഭാവതോ ധമ്മിസ്സരോ ഭഗവാ “പതീ”തി വുച്ചതി, മുച്ചതി ഏതേനാതി മോക്ഖോ, പതിനോ മോക്ഖോ തേന പഞ്ഞത്തത്താതി പാതിമോക്ഖോ . പാതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. സബ്ബഗുണാനം വാ മൂലഭാവതോ ഉത്തമട്ഠേന പതി ച സോ യഥാവുത്തമേന മോക്ഖോ ചാതി പാതിമോക്ഖോ. പാതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. തഥാ ഹി വുത്തം “പാതിമോക്ഖന്തിആദിമേതം മുഖമേതം പമുഖമേത”തി (മഹാവം ൧൩൫) വിത്ഥാരോ.

അഥ വാ പ-ഇതി പകാരേ, അതീതി അച്ചന്തമേ നിപാതോ, തസ്ഥാ പകാരേഹി അച്ചന്തം മോക്ഖേതീതി പാതിമോക്ഖോ. ഇദഞ്ഹി സീലം സയം തദങ്ഗവസേന, സമാധിസഹിതം പഞ്ഞാസഹിതഞ്ച വിക്ഖമ്ഭവസേന, സമുച്ഛേദവസേന ച അച്ചന്തം മോക്ഖേതി മോചേതീതി പാതിമോക്ഖോ. പതി പതി മോക്ഖോതി വാ പാതിമോക്ഖോ, തമ്ഹാ തമ്ഹാ വീതിക്കമദോസതോ പച്ചേകം മോക്ഖോതി അത്ഥോ. പാതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. മോക്ഖോ വാ നിബ്ബാനം, തസ്സ മോക്ഖസ്സ പതിബിമ്ബഭൂതോതി പാതിമോക്ഖോ . സീലസംവരോ ഹി നിബ്ബേധഭാഗിയോ സൂരിയസ്സ അരുണുഗ്ഗമനം വിയ നിബ്ബാനസ്സ ഉദയഭൂതോ തപ്പടിഭാഗോ വിയ ഹോതി യഥാരഹം കിലേസനിബ്ബാപനതോതി പാതിമോക്ഖോ. പാതിമോക്ഖോയേവ പാതിമോക്ഖോ. അഥ വാ മോക്ഖം പതി വത്തതി മോക്ഖാഭിമുഖന്തി വാ പാതിമോക്ഖം. പാതിമോക്ഖമേവ പാതിമോക്ഖന്തി ഏവമേത്ഥ പാതിമോക്ഖസദുസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ആചാരഗോചരസമ്പന്നാതി കായികവാചസികഅവിതീക്കമസഞ്ചാതേന ആചാരേന ചേവ നവേസിയഗോചരതാദിസഞ്ചാതേന ഗോചരേന ച സമ്പന്നാ, സമ്പന്നആചാരഗോചരാതി അത്ഥോ. അപ്പമത്തേസൂതി അതിപരിത്തകേസു അനാപത്തിഗമനീയേസു, ദുക്കുദുബ്ഭാസിതമത്തേസൂതി അപരേ. വജ്ജേസൂതി ഗാരയ്ഹേസു. തേ പന ഏകന്തതോ അകുസലസഭാവാ ഹോന്തീതി ആഹ “അകുസലധമ്മേസൂ”തി. ഭയദസ്സിനോതി ഭയതോ ദസ്സനസീലാ, പരമാണുമത്തന്വി വജ്ജം സിനേരുപ്പമാണം വിയ കത്വാ ഭായനസീലാ. സമ്മാആദിയിത്വാതി സമ്മദേവ സക്കച്ചം സബ്ബസോ ച ആദിയിത്വാ. സിക്ഖാപദേസൂതി നിദ്ധാരണേ ഭുമ്മന്തി സമുദായതോ

അവയവനിധാരണം ദണ്ഡേനോ “സിക്വാപദേസു തം തം സിക്വാപദം സമാദിയിത്വാ സിക്ഖമാ”തി അത്ഥമാഹ. സിക്വാപദമേവ ഹി സമാദാതബ്ബം സിക്ഖിതബ്ബഞ്ചാതി അധിപ്പായോ. യം കിഞ്ചി സിക്ഖാകോട്ഠാസേസൂതി സിക്ഖാകോട്ഠാസേസു മൂലപഞ്ഞത്തിഅനുപഞ്ഞതിസബ്ബത്ഥപഞ്ഞത്തിപദേസപഞ്ഞത്തിആദിഭേദം യം കിഞ്ചി സിക്ഖിതബ്ബം പടിപജ്ജിതബ്ബം പൂരേതബ്ബം സീലം. തം പന ദാറവസേന ദുവിയമേവാതി ആഹ “കായികം വാചസികഞ്ചാ”തി. ഇമസ്ഥിം അത്ഥവിക്സേപ്പേ സിക്ഖാപദേസൂതി ആധാരേ ഭൂമ്മം സിക്ഖാഭാഗേസു കസ്സചി വിസും അഗ്ഗഹണതോ. തേനാഹ “തം സബ്ബ”തി.

൬൫. കസ്ഥാ ആരദ്ധന്തി (അം നിം ദീം ന.൧൦.൧൧-൧൪) ദേസനായ കാരണപുച്ഛാ. സീലാനിസംസദസ്സനത്ഥന്തി പയോജനനിദേസോ. കോ അത്ഥോ ക്വ അത്ഥോ ക്വ നിപാതിതാതി? നയിദമേവം ദട്ഠബ്ബം. സീലാനിസംസദസ്സനത്ഥന്തി ഹി ഏത്ഥ ബൃതിരേകതോ യം സീലാനിസംസസ്സ അദസ്സനം, തം ഇമിസ്സാ ദേസനായ കാരണന്തി കസ്ഥാ ആരദ്ധന്തി വിനേയ്യാനം സീലാനിസംസസ്സ അദസ്സനതോതി അത്ഥതോ ആപണോ ഏവ ഹോതീതി. തേനാഹ “സചേപി”തിആദി. സീലാനിസംസദസ്സനത്ഥന്തി പന ഇമസ്സ അത്ഥം വിവരിതും “തേസ”തിആദി വുത്തം. ആനിസംസോതി ഉദയോ. “സീലവാ സീലസമ്പന്നോ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗലോകം ഉപപജ്ജതീ”തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൧൦൦; ന.൩൧൬; അം നിം ൫.൨൧൩; മഹാവം ൨൮൫) പന വിപാകഫലവി “ആനിസംസോ”തി വുത്തം. കോ വിസേസോതി കോ ഫലവിസേസോ. കാ വഡ്ഡിതി കോ അബ്ഭുദയോ. വിജ്ജമാനോപി ഗുണോ യാമാവതോ വിഭാവിതോ ഏവ അഭിരുചിം ഉപ്പാദേതി, ന അവിഭാവിതോ, തസ്ഥാ ഏകന്തതോ ആനിസംസകിത്തനം ഇച്ഛിതബ്ബമേവാതി ദണ്ഡേതും വിസകണ്ടകവാണിജോ ഉദാഹരോ.

തത്ഥ ഗുളോ നാമ ഉച്ഛുരസം പചിത്വാ ചുണ്ണാദീഹി മിസ്സിത്വാ സമ്പിണ്ഡനേ പിണ്ഡിഭൂതം. ഫാണിതം അപിണ്ഡിതം ദ്രവീഭൂതം. ഖണ്ഡം ഭീജജനക്ഖമം. സക്ഖരാ നാമ ഫലികസദിസാ. സക്ഖരാദീനിതി ആദി-സദേന മച്ഛണ്ഡികാനം സങ്ഗഹോ. തസ്ഥിം കാലേ ഗുളാദീസു വിസകണ്ടകവോഹാരോ അപച്ചന്തദേസേ പച്ചുരോതി “പച്ചന്തഗാമം ഗന്ത്വാ”തി വുത്തം. ദാരകേ ച പലാപേസും “വിസകണ്ടകം മാ ഗണ്ഹന്തു”തി.

പിയോതി പിയായിതബ്ബോ. പിയസ്സ നാമ ദസ്സനം ഏകന്തതോ അഭിന്നന്ദിതബ്ബം ഹോതീതി ആഹ “വിയചക്ഖുഹി സമ്പസ്സിതബ്ബോ”തി. പീതിസമുട്ഠാനപസന്നസോമ്മരൂപപരിഗൃഹണ്ഹി ചക്ഖു “പിയചക്ഖു”തി വുച്ചതി. തേസന്തി സബ്രഹ്മചാരിനം. മനവഡ്ഡനകോതി പീതിമനസ്സ പരിബ്രൂഹന്തോ ഉപരൂപരി പീതിചിത്തസ്സ ഉപ്പാദകോ. ഗരുട്ഠാനിയോതി ഗരുകരണസ്സ റാനഭൂതോ. ജാനം ജാനാതീതി ഞാണേന ജാനിതബ്ബം ജാനാതി. യഥാ വാ അഞ്ഞേ അജാനന്താപി ജാനന്താ വിയ പവത്തന്തി, ന ഏവമയം, അയം പന ജാനന്തോ ഏവ ജാനാതി . പസ്സം പസ്സതീതി ദസ്സനഭൂതേന പഞ്ഞാചക്ഖുനാ പസ്സിതബ്ബം പസ്സതി, പസ്സന്തോ ഏവ വാ പസ്സതി. ഏവം സമ്ഭാവനിയോതി ഏവം വിഞ്ചുതായ പണ്ഡിതഭാവേന സമ്ഭാവേതബ്ബോ.

സീലേസേവസ്സ പരിപൂരകാരിതി സീലേസു പരിപൂരകാരി ഏവ ഭവേയ്യാതി ഏവം ഉത്തരപദാവധാരണം ദട്ഠബ്ബം. ഏവണ്ഹി ഇമിനാ പദേന ഉപരിസിക്ഖാദയം അനിവത്തിതമേവ ഹോതി. യഥാ പന സീലേസു പരിപൂരകാരി നാമ ഹോതി, തം ഫലേന ദണ്ഡേതും “അജ്ഞത്ത”തിആദി വുത്തം. വിപസ്സനാധിട്ഠാനസമാധിസംവത്തനികതായ ഹി ഇയ സീലസ്സ പാരിപൂരി, ന കേവലം അഖണ്ഡാദിഭാവമത്തം. തേനാഹ “യാനി ഖോ പന താനി അഖണ്ഡാനി...പേ... സമാധിസംവത്തനികാനീ”തി. ഏവഞ്ച കത്വാ ഉപരി സിക്ഖാദയം സീലസ്സ സമ്ഭാരഭാവേന ഗഹിതന്തി സീലസ്സേവേത്ഥ പധാനഗൃഹണം സീലം ഹോതി. തഥാ ഹി ചിത്തേകഗ്ഗതാസങ്ഖാരപരിഗൃഹാനം സീലസ്സാനുരക്ഖണഭാവം വക്ഖതി. യം പന വക്ഖതി “സിക്ഖത്തയദേസനാ ജാതാ”തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൬൫), തം ഇതരാസമ്പി സിക്ഖാനം ഇയ ഗഹിതതാമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന പധാനഭാവേന ഗഹിതതം. യദി ഏവം കഥം സീലസ്സ അപ്പമത്തകതാവചനം. വുത്തഞ്ഹേതം “അപ്പമത്തകം ഖോ പണേതം, ഭിക്ഖവേ, ഓരമത്തക”തി (ദീം നിം ൧.൧). തം പുമുജ്ജനഗോചരം സന്ധായ വുത്തം. തഥാ

ഹി തമ്മ ന നിപ്പദേസതോ സീലം വിഭത്തം, ഏവം കത്വാ തമ്മ സീലമത്തകന്തി മത്തഗ്ഗഹണം സമത്ഥിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. അനുനേനാതി അവണ്യാദിഭാവേന, കസ്സചി വാ അഹാപനേന ഉപപന്നേന. ആകാരേനാതി കരണേന സമ്പാദനേന. ചിത്തസമമേതി ചിത്തസമാധാനേ. യുത്തോതി അവിധുത്തോ പസുതോ. യോ സഞ്ചേന സഞ്ചം ത്യാനഭാവനം അനനുയുത്തോ, സോ തം ബഹി നീഹരതി നാമ. യോ ആരഭിത്വാ അന്തരാ സങ്കോചം ആപജ്ജതി, സോ തം വിനാസേതി നാമ. യോ പന ഞ്ഞാദിസോ അഹുത്വാ ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, സോ അനിരാകതജ്ജ്യാനോതി ദസ്സേനോ “ബഹി അനിഹട്ഠജ്ജ്യാനോ”തിആദിമാഹ.

അനിച്ചസ്സ തേഭൂമകധമ്മസ്സ, അനിച്ചന്തി വാ അനുപസ്സനാ അനിച്ചാനുപസ്സനാ. തമാ ദുക്ഖാനുപസ്സനാ അനത്താനുപസ്സനാ ച. തസ്സേവ നിബ്ബിന്ദനാകാരേന പവത്താ അനുപസ്സനാ നിബ്ബിദാനുപസ്സനാ. വിരജ്ജനാകാരേന പവത്താ അനുപസ്സനാ വിരാഗാനുപസ്സനാ. നിരോധസ്സ അനുപസ്സനാ നിരോധാനുപസ്സനാ. പടിനിസ്സജ്ജനവസേന പവത്താ അനുപസ്സനാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ. സുത്താഗാരഗതോ ഭിക്ഖു തമ്മ ലദ്ധകായവിവേകതായ സമമവിപസ്സനാവസേന ചിത്തവിവേകം പരിബ്രൂഹേനോ യമാനുസിട്ഠം പടിപത്തിയാ ലോകം സാസനഞ്ച അത്തനോ വിസേസാധിഗമട്ഠാനഭൂതം സുത്താഗാരഞ്ച ഉപസോഭയമാനോ ഗുണവിസേസാധിട്ഠാനഭാവപാദനേന വിത്തുതം അത്ഥതോ തം ബ്രൂഹേനോ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “ബ്രൂഹേതാ സുത്താഗാരാന”ന്തി. തേനാഹ “ഏത്ഥ ച”തിആദി. അയമേവ സുത്താഗാരാനുബ്രൂഹനവിത്തുപ്പസത്ഥാനം ഭാജനം, ന സേനാസനപതിട്ഠാപനന്തി ദസ്സേനോ ആഹ “ഏകഭൂമകാദി...പേ... ദട്ഠഞ്ചോ”തി. സുത്താഗാരഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ അരഞ്ഞരുകഖമുലാദി സഞ്ചം പധാനാനുയോഗക്ഖമം സേനാസനം ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

തണ്ഹാവിചരിതദേസനാതി “അജ്ജയത്തികസ്സ ഉപാദായാ”തി (വിഭം ൯൩൭) ആദിനയപ്പവത്തം തണ്ഹാവിചരിതസുത്തം. തണ്ഹാപദട്ഠാനത്താതി തണ്ഹാസന്നിസ്സയത്താ. ന ഹി തണ്ഹാവിരഹിതാ മാനദിട്ഠിപവത്തി അത്ഥി. മാനദിട്ഠിയോ ഓസരിത്വാതി ദസ്സേതബ്ബതായ മാനദിട്ഠിയോ ഓഗാഹേത്വാതി അത്ഥോ. ഗഹണത്ഥമേവ ഹി ദേസേതബ്ബയമ്മസ്സ ദേസനായ ഓസരണം. തണ്ഹാമാനദിട്ഠിയോ പപഞ്ചത്തയം സത്തസന്താനസ്സ സംസാരേ പപഞ്ചനതോ അനുപ്പബന്ധനവസേന വിത്ഥാരണതോ. സീലപദട്ഠാനത്താതി സീലാധിട്ഠാനത്താ.

അധിചിത്തസിക്ഖാ വുത്താതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. വിപസ്സനാവസേന സുത്താഗാരവഡ്ഢനേതി യോജനാ. ദേപിസിക്ഖാതി അധിചിത്താധിപത്താസിക്ഖാ. സങ്ഗഹേത്വാതി അധിസീലസിക്ഖായ സദ്ധിം സങ്ഗഹേത്വാ വുത്താ. യദി ഏവമയം സിക്ഖത്തയദേസനാ ജാതാതി സിക്ഖത്തയാനിസംസപ്പകാസനീ സിയാതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “ഏത്ഥ ച”തിആദി. തമ്മ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ഇന്ദ്രിയസംവരോ വിയ പാതിമോക്ഖസംവരസ്സ ചതുപാരിസുദ്ധിസീലസ്സ ആരക്ഖഭൂതാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ വിപസ്സനാ ച ഞ്ഞ ഗഹിതാതി തദുഭയം അപ്പധാനം, സീലമേവ പന പധാനഭാവേന ഗഹിതന്തി വേദിതഞ്ചം. തേനാഹ “സീലാനുരക്ഖികാ ഏവാ”തിആദി.

ബലവതരസുഖന്തി സമുപ്പന്നബ്ബാധിദുക്ഖതോ ബലവതരം, തം അഭിഭവിതും സമത്ഥം ത്യാനസുഖം ഉപ്പജ്ജതി. ബലവമമത്തം ഹോതി, തേന ദജ്ഘഅത്തസിനേഹേന വിലുത്തഹദയോ കുസലധമ്മേ ഛരസ്സേനോ സോ തമാരൂപേസു...പേ... പോസേതാ ഹോതി. ബലവമമത്തം വാ സിനേഹോ ന ഹോതി “സുദ്ധോ സങ്ഖാരപുഞ്ജോ”തി യാമാവദസ്സനേന അഹംകാരമമംകാരാഭാവതോ. ദുബ്ഭിക്ഖഭയേ ഖുദാഭിഭവം സന്ധായാഹ “സചേപിസ്സ അന്താനി ബഹി നിക്ഖമന്തി”തി. ബ്ബാധിഭയം സന്ധായാഹ “ഉസ്സുസ്സതി വിസുസ്സന്തി”തി. ആദി-സദേന ഗഹിതം ചോരഭയം സന്ധായാഹ “ഖണ്ഡാവണ്ഡികോ വാ”തി. ഉഭയസ്സാതി സമമവിപസ്സനാഭയസ്സ. ഏത്ഥ ച “അജ്ജയത്തം ചേതോ...പേ... സുത്താഗാരാന”ന്തി ഇമേഹി വിസേസനിബ്ബേധഭാഗിയഭാവപാദനേന സീലം രക്ഖിതും സമത്ഥാ ഏവ ചിത്തേകഗ്ഗതാവിപസ്സനാ ഗഹിതാ. യസ്മാ പരതോ

ത്യാനവിമോക്ഖഫലാഭിഞ്ഞാണഅധിട്ഠാനഭാവോ സീലസ്സ ഉദ്ധടോ, തസ്മാ തസ്സ ഭിച്ഛോപി സമ്ഭാരഭൂതാ ഏവ ചിത്തേകഗ്ഗതാ വിപസ്സനാ തത്ഥ തത്ഥ ഗഹിതാതി വേദിതബ്ബാ.

സീലാദീതി ആദി-സദ്ദേന യഥാവുത്തചിത്തേകഗ്ഗതാവിപസ്സനാ സങ്ഗണ്ഹാതി, സീലസ്സ വാ മൂലകാരണഭൂതം സബ്ബം കമ്മസ്സകതഞാണഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി കമ്മപഥസമ്മാദിട്ഠിം വാ. സീലഞ്ഹി തദഞ്ഞസി പുഞ്ഞകിരിയാവത്ഥു തേനേവ പരിസോധിതം മഹപ്ഫലം ഹോതി മഹാനിസംസന്തി. ലാഭീഅസ്സന്തി ലാഭാ സായ സംവരണസീലപരിപൂരണം പാളിയം ആഗതം കിമീദിസം ഭഗവാ അനുജാനാതീതി? ന ഭഗവാ സഭാവേന ഞ്ഞദിസം അനുജാനാതി, മഹാകാരുണികതായ പന പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയേന ഏവം വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “ന ചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഘാസേസനം ഛരിന്നകമോ ന വാചം പയുത്തം ഭണ്ണേതി ഛരിന്നകമോ മൂഗോ വിയ ഹുത്ഥാ ഓഭാസപരികമാനിമിത്തവിത്തത്തിപയുത്തം ഘാസേസനം വാചം ന ഭണ്ണേ ന കമേയ്യാതി അത്ഥോ. പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയവസേനാതി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരന്തോ “യേസഞ്ഹീ”തിആദിമാഹ. രസോ സഭാവഭൂതോ ആനിസംസോ രസാനിസംസോ.

പച്ചയദാനകാരാതി ചീവരാദിപച്ചയവസേന ദാനകാരാ. “ദേവാനം വാ”തി വുത്തവചനം പാകടീകാതുമാഹ “ദേവാപീ”തിആദി. “പഞ്ചിമേ ഗഹപതയോ ആനിസംസാ”തിആദിസു (ദീ. നി. ൨.൧൭൦) അനിസംസസദ്ദോ ഫലപരിയായോപി ഹോതീതി ആഹ “ഉഭയമേതം അത്ഥതോ ഏക”ന്തി.

സസ്സുസസുരാ ച തപ്പക്ഖികാ ച സസ്സുസസുരപക്ഖികാ. തേ ഞാതിയോനിസമ്ബന്ധേന ആവാഹവിവാഹസമ്ബന്ധവസേന സമ്ബന്ധാ ഞാതീ. സാലോഹിതാതി യോനിസമ്ബന്ധവസേന. ഏകലോഹിതസമ്ബന്ധാതി ഏകേന സമാനേന ലോഹിതസമ്ബന്ധേന സമ്ബന്ധാ. പേച്ചഭാവം ഗതാതി പേതൂപപത്തിവസേന നിബ്ബത്തിം ഉപഗതാ. തേ പന യസ്മാ ഞ്ഞ കതകാലകിരിയാ കാലേന കതജീവിതൂപച്ഛേദാ ഹോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “കാലകതാ”തി. പസന്നചിത്തോതി പസന്നചിത്തകോ. കാലകതോ പിതാ വാ മാതാ വാ പേതയോനിം ഉപപന്നോതി അധികാരതോ വിത്തായതീതി വുത്തം “മഹാനിസംസമേവ ഹോതീ”തി, തസ്സ തഥാ സീലസമ്പന്നത്താതി അധിപ്പായോ. അരിയഭാവേ പന സതി വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. തേനാഹ “അനേകാനി കപ്പസതസഹസ്സാനീ”തിആദി. ബഹുകാരന്തി ബഹുപകാരം. ഉപസങ്കമനന്തി അഭിവാദനാദിവസേന ഉപഗമനം. പയിരുപാസനന്തി ഉപട്ഠാനന്തി.

൬൬. അജ്ജ്യോത്ഥരിതാതി മദ്ദിതാ. ഉക്കണ്ഠാതി രിഞ്ചനാ അനഭിരതി അനനുയോഗോ. സീലവാ ഭിക്ഖു അത്തനോ സീലഖണ്ഡഭയേന സമാഹിതോ വിപസ്സകോ ച പച്ചയഘാതേന അരതിയാ രതിയാ ച സഹിതാ അഭിഭവിതാവ ഹോതീതി ആഹ “സീലാദിഗുണയുത്തേനേവാ”തിആദി.

ചിത്തുത്രാസോ ഭായതീതി ഭയം. ആരമ്മണം ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയം. പുരിമവാദസദിസത്താ വുത്തനയമേവാതി അതിദിസിത്ഥാപി പുന തം ദസ്സേതും “സീലാദിഗുണയുത്തോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. മേരസ്സ ഹേട്ഠാ നിസിന്നത്താ ദേവതായ ദാരകാ സകഭാവേന സണ്ഠാതും സുഖേന വത്തിതും അസക്കോന്താ അസമത്ഥാ.

അധികം ചേതോതി അഭിചേതോ, ഉപചാരജ്ജ്യാനചിത്തം. തസ്സ പന അധികതാ പാകതികകാമാവചരചിത്തേഹി സുന്ദരതായ സപടിപക്ഖതോ വിസുദ്ധിയാ ചാതി ആഹ “അഭിക്കന്തം വിസുദ്ധിചിത്ത”ന്തി. അധിചിത്തന്തി സമാധിമാഹ, സോ ച ഉപചാരസമാധി ദട്ഠഞ്ചോ. വിവേകജം പീതിസുഖം, സമാധിജം പീതിസുഖം, അപീതിജം ത്യാനസുഖം, സതിപാരിസുദ്ധിജം ത്യാനസുഖന്തി ചതുബ്ബിധസി ത്യാനസുഖം പടിപക്ഖതോ നിക്ഖന്തം ഉപാദായ “നേക്ഖമ്മസുഖ”ന്തി വുച്ചതീതി ആഹ “നേക്ഖമ്മസുഖം വിന്ദന്തീ”തി. ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണേ സമാപജ്ജിതും സമത്ഥോതി ഇമിനാ തേസു ത്യാനേസു സമാപജ്ജനവസീഭാവമാഹ, “നികാമലാഭീ”തി പന വചനതോ ആവജ്ഞാധിട്ഠാനപച്ചവേക്ഖണവസിയോപി വുത്താ ഏവാതി വേദിതബ്ബാ. സുഖേനേവ പച്ചനീകയമ്മേ വിക്ഖമ്ഭേതാതി ഏതേന തേസം ത്യാനസുഖവിപ്പാഭിത്തഞ്ച ദസ്സേതി.

വിപുലാനന്തി വേപുലും പാപിതാനം. ത്യാനാനം വിപുലതാ നാമ സുഭാവിതഭാവേന ചിരതരപ്പത്തി, സാ ച പരിച്ഛേദാനുരൂപാവ ഇച്ഛിതബ്ബാതി “വിപുലാന”ന്തി വത്യാ “യഥാപരിച്ഛേദേവ വുട്ഠാതും സമത്ഥോതി വുത്തം ഹോതി”തി ആഹ. പരിച്ഛേദകാലഞ്ചി അപ്പതാവ വുട്ഠഹന്തോ അകസിരലാഭീ ന ഹോതി യാവദിച്ഛകം പവത്തേതും അസമത്ഥത്താ. ഇദാനി തേയേവ യഥാവുത്തേ സമാപജ്ജനാദിവസീഭാവേ ബൃതിരേകവസേന വിഭാവേതും “ഏകച്ചോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ലാഭീയേവ ഹോതിതി ഇദം പടിലദ്ധമത്തസ്സ ത്യാനസ്സ വസേന വുത്തം. തഥാതി ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണ്ണേ. പാരിബന്ധികേതി വസീഭാവസ്സ പച്ചനീകയമ്മേ. ത്യാനാധിഗമസ്സ പന പച്ചനീകയമ്മാ പഗേവ വിക്ഖമ്ഭിതാ, അത്തമാ ത്യാനാധിഗമോ ഏവ ന സിയാ. കിച്ഛേന വിക്ഖമ്ഭേതിതി കിച്ഛേന വിസോധേതി. കാമാദിനവപച്ചവേക്ഖണ്ണാദിഹി കാമച്ഛന്ദാദിനം വിയ അത്തേസസി സമാധിപാരിബന്ധികാനം ദൂരസമുസ്സാരണം ഇയ വിക്ഖമ്ഭിനം വിസോധനഞ്ചാതി വേദിതബ്ബം. നാളികായന്തന്തി കാലമാനനാളികായന്തം ആഹ.

വിസേസേന രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനം സബ്ബസോ വസീഭാവപാദിതം അഭിഞ്ഞാപാദകന്തി അധിപ്പായേനാഹ “അഭിഞ്ഞാപാദകേ ത്യാനേ വുത്തേ”തി. അരുപജ്ഞാനസി പന അധിട്ഠാനതായ പാദകമേവ ചുട്രസയാ ചിത്തപരിഭമന്നേ വിനാ തദഭാവതോ. “ഏവമഭിഞ്ഞാപാദകേ രൂപാവചരജ്ഞാനേ വുത്തേ രൂപാവചരതായ കിഞ്ചാപി അഭിഞ്ഞാനം ലോകിയവാരോ ആഗതോ”തി അയഞ്ചേതഥ അധിപ്പായോ. നന്തി അഭിഞ്ഞാവാരം. ചത്താരി...പേ... അരിയമഗ്ഗാ സീലാനം ആനിസംസോ സമ്പന്നസിലസ്സേവ ലാഭതോ. പരിയാദിയിത്ഥാതി ഗഹേത്ഥാ.

അങ്ഗസന്തതായാതി നീവരണാദിനം പച്ചനീകയമ്മാനം സുദൂരതരഭാവേന ത്യാനങ്ഗാനം വുപസന്തതായ, നിബ്ബുതസബ്ബദരമപരിളാഹതായാതി അത്ഥോ, യതോ തേസം ത്യാനാനം പണിതതരാദിഭാവോ. ആരമ്മണസന്തതായാതി രൂപപടിഘാദിവിഗമന്നേ സണ്ഠസുഖമാദിഭാവപ്പത്തസന്തഭാവേന. യദഗ്ഗേന ഹി നേസം ഭാവനാഭിസമയസബ്ഭാവിതസണ്ഠസുഖമാകാരാനി ആരമ്മണാനി സന്താനി, തദഗ്ഗേന ത്യാനങ്ഗാനം സന്തതാ വേദിതബ്ബാ. ആരമ്മണസന്തതായ സന്തതാ ലോകുത്തരയമ്മാരമ്മണാഹി പച്ചവേക്ഖണ്ണാഹി ദീപേതബ്ബാ. വിമുത്താ വിസേസേന മുത്താ. യേ ഹി ത്യാനയമ്മാ തഥാപവത്തപുബ്ബഭാഗഭാവനാഹി തബ്ബിസേസതായ സാതിസയം പടിപക്ഖയമ്മേഹി വിമുത്തിവസേന പവത്തന്തി, തതോ ഏവ തഥാവിമുത്തതായ പിതു അങ്കേ വിസ്സുട്ഠഅങ്ഗപച്ചങ്ഗോ വിയ കുമാരോ നിരാസങ്കഭാവേന ആരമ്മണേ അധിമുത്താ ച പവത്തന്തി, തേ വിമോക്ഖാതി വുച്ചന്തി. തേനാഹ “വിമോക്ഖാതി പച്ചനീകയമ്മേഹി വിമുത്തത്താ ആരമ്മണേ ച അധിമുത്തത്താ”തി . യദിപി ആരമ്മണസമതിക്കമവസേന പത്തബ്ബാനി ആരുപ്പാനി, ന അങ്ഗാതിക്കമവസേന, തഥാപി യസ്ഥാ ആരമ്മണേ അവിരത്തസ്സ ത്യാനസമതിക്കമോ ന ഹോതി, സമതിക്കന്തേസു ച ത്യാനേസു ആരമ്മണം സമതിക്കന്തമേവ ഹോതി, തസ്ഥാ ആരമ്മണസമതിക്കമം അവത്ഥാ “രൂപാവചരജ്ഞാനേ അതിക്കമിത്ഥാ”തി ഇച്ചേവ വുത്തം. അതിക്കമ്മ രൂപേതി പാളിയം “സമ്പാദേതബ്ബാ, പസ്സിതബ്ബാ”തി വാ കിഞ്ചി പദം ഇച്ഛിതബ്ബം, അസുതപരികപ്പന്നേ പന പയോജനം നത്ഥിതി “സന്താതി പദസമ്ബന്ധോ”തി വുത്തം. ഏവഞ്ച കത്ഥാ തേന വിരാഗഭാവേന തേസം സന്തതാതി അയസി അത്ഥോ വിഭാവിതോ ഹോതി. രൂപജ്ഞാനാദിനം വിയ നത്ഥി ഏതേസം ആരമ്മണഭൂതം വാ ഫലഭൂതം വാ രൂപന്തി അരുപാ. അരുപാ ഏവ ആരുപ്പാ. തേനാഹ “ആരമ്മണതോ ച വിപാകതോ ച രൂപവിരഹിതാ”തി. നാമകായേനാതി സഹജാതനാമസമുഹേന.

൬൭. സംയോജേന്തിതി ബന്ധന്തി. കേഹിതി ആഹ “ഖണ്ഡഗതി”തിആദി. അസമുച്ഛിന്നരാഗാദികസ്സ ഹി ഖണ്ഡാദിനം ആയതിം ഖണ്ഡാദിഹി സമ്ബന്ധോ, സമുച്ഛിന്നരാഗാദികസ്സ പന തം നത്ഥി കതാനസി കമ്മാനം അസമത്ഥഭാവപത്തിതോതി. രാഗാദിനം അന്ധയതോ ച സംയോജനട്ഠോ സിലോതി ആഹ “ഖണ്ഡഗതി...പേ... വുച്ചന്തി”തി. പരിക്ഖയേനാതി സമുച്ഛേദേന സബ്ബസോ ആയതിം അനുപ്പജ്ജന്നേ. പടിപക്ഖയമ്മാനം അനവസേസതോ സവനതോ പിളനതോ സോതോ, അരിയമഗ്ഗോതി ആഹ “സോതോതി ച മഗ്ഗസ്സേതം അധിവചന”ന്തി. തം സോതം ആദിതോ പന്നോ

അധിഗച്ഛിതി സോതാപനോ, അട്ഠമകോ. തേനാഹ “തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലസ്സാ”തി, പഠമഗ്ഗക്ഖണേ പുഗ്ഗലസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഇയ പന പന്ന-സദ്ദോ “ഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപനോ”തിആദിസു (അം നിം വ.൫൯) വിയ വത്തമാനകാലികോതി ആഹ “മഗ്ഗേന ഫലസ്സ നാമംഭിന്ന”ന്തി. അഭീതകാലികത്തേ പന സരസതോവ നാമലാഭോ സിയാ. വിരൂപം സദുക്ഖം സഉപായാസം നിപാതേതീതി വിനിപാതോ, അപായദുക്ഖേ വിപനകോ. ധമ്മോതി സഭാവോ. തേനാഹ “അത്താന”ന്തിആദി. കസ്മാതി അവിനിപാതയമ്മതായ കാരണം പുച്ഛതി. അപായം ഗമേന്തീതി അപായഗമനീയാ. സമ്ബുജ്ജ്വലതീതി സമ്ബോധി, അരിയമഗ്ഗോ. സോ പന പഠമഗ്ഗസ്സ അധിഗതത്താ അവസിട്ഠോ ഏവ അധിഗന്ധബ്ബഭാവേന ഇച്ഛിതബ്ബോതി ആഹ “ഉപരിമഗ്ഗത്തയ”ന്തി.

വണ്ണഭണനത്ഥം വുത്താനി,ന പഹാതബ്ബാനീതി അധിപ്പായോ. ഓളാരികാനം രാഗാദീനം സമുച്ഛിന്നവസേന പവത്തമാനോ ദുതിയമഗ്ഗോ അവസിട്ഠാനം തേസം തനുഭാവാപത്തിയാ ഉപ്പനോ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “രാഗദോസമോഹാനം തനുത്താ”തി. അധിച്ചുപ്പത്തിയാതി കദാചി കരഹചി ഉപ്പജ്ജനേന. പരിയുട്ഠാനമന്ദതായാതി സമുദാചാരമുദുതായ. അഭിങ്ഗഹം ന ഉപ്പജ്ജന്തി തജ്ജസ്സ അയോനിസോമനസികാരസ്സ അനിബദ്ധഭാവതോ. മന്ദമന്ദാ ഉപ്പജ്ജന്തി വിപല്ലാസാനം തപ്പച്ചയാനഞ്ച മോഹമാനാദീനം മുദുതരഭാവതോ. ബഹലാവ ഉപ്പജ്ജന്തി വത്സുപടിസേവനതോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തഥാ ഹീ”തിആദി.

സകിം ആഗമനധമ്മോതി പടിസന്ധിവസേന സകിംയേവ ആഗമനസഭാവോ. ഏകവാരംയേവ...പേ... ആഗന്താതി ഇമിനാ പഞ്ചസു സകദാഗാമീസു ചത്താരോ വജ്ജേത്ഥാ ഏകോയേവ ഗഹിതോതി ദസ്സേന്തോ “യോപി ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യായം പഞ്ചമകോ സകദാഗാമീ “ഇയ മഗ്ഗം ഭാവേത്ഥാ ദേവലോകേ നിബ്ബത്തോ, തത്ഥ യാവതായുകം റത്ഥാ പുന ഇയുപപജ്ജിത്ഥാ പരിനിബ്ബായതീ”തി വുത്തോ, തസ്സ ഏകബീജിനാ സദ്ധിം കിം നാനാകരണന്തി? ഏകബീജിസ്സ ഏകാ പടിസന്ധി, സകദാഗാമിസ്സ ദേ പടിസന്ധിയോതി ഇദം തേസം നാനാകരണം. യസ്സ ഹി സോതാപനസ്സ ഏകംയേവ ഖന്ധബീജം, ന ഏകം അത്തഭാവഗുഹണം, സോ ഏകബീജീതി.

ഹേട്ഠാതി “അമഹഗ്ഗതഭൂമിയ”ന്തി ഹേട്ഠാ സമ്ബന്ധനേന. ഹേട്ഠാഭാഗസ്സ ഹിതാതി ഹേട്ഠാഭാഗിയാ, തേസം. താനീതി ഓരബ്ഭാഗിയസംയോജനാനി. കാമാവചരേ നിബ്ബത്തതിയേവ അജ്ജ്വലതം സംയോജനത്താ. തഥാ ഹേസ ദൂരതോപി ആവത്തിധമ്മോ ഏവാതി ദസ്സേതും ഗിലബ്ബളിസമച്ഛാദയോ ഉപമാഭാവേന വുത്താ. ഓപപാതികോതി ഇമിനാ ഗബ്ഭവാസദുക്ഖാഭാവമാഹ. തത്ഥ പരിനിബ്ബായീതി ഇമിനാ സേസദുക്ഖാഭാവം. തത്ഥ പരിനിബ്ബാനതാ ചസ്സ കാമലോകേ ഖന്ധബീജസ്സ അപുനാരോഹവസേനേവാതി ദസ്സേതും “അനാവത്തിധമ്മോ”തി വുത്തം.

നവ. കേവലാതി ലോകിയാഭിഞ്ഞാഹി അസമ്മിസ്സാ. ലോകിയപഞ്ചാഭിഞ്ഞായോപി സീലാനം ആനിസംസോ തദവിനാഭാവതോ. താപി ദസ്സേതും ആകങ്ഖേയു ചേ...പേ... ഏവമാദിമാഹാതി യോജനാ. ആസവാനം അനവസേസപ്പഹാനതോ അരഹത്തമഗ്ഗോയേവ വിസേസതോ “ആസവക്ഖയോ”തി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി വുത്തം “ആസവക്ഖയേ കമിതേ”തി, അത്തമാ സബ്ബാപി ഛരളഭിഞ്ഞാ ആസവക്ഖയോ ഏവാതി. ഇമേസം ഗുണാനന്തി ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം . യഥാ പൂരിസസ്സ മുണ്ഡിതം സീസം സിഖാവിരഹിതത്താ ന സോഭതി, ഏവം ദേസനായ സീസഭൂതാപി അഗ്ഗമഗ്ഗകമാ ലോകിയാഭിഞ്ഞാരഹിതാ ന സോഭതീതി ആഹ “അയം കമാ മുണ്ഡാഭിഞ്ഞാകമാ നാമ ഭവേയ്യാ”തി. ഇദ്ധിവികുബ്ബനാതി ഇദ്ധി ച വികുബ്ബനാ ച. വികുബ്ബനഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ വികുബ്ബനിദ്ധിമാഹ, ഇദ്ധിഗ്ഗഹണേന തദന്തം സബ്ബഞ്ച അഭിഞ്ഞാകിച്ചം. യുത്തട്ഠാനേയേവാതി ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം നിബ്ബത്തനസ്സ വിയ ദേസനായ യുത്തട്ഠാനേയേവ. ഏതേന ന കേവലം ദേസനക്കമേനേവായം ദേസനാ, അഥ ലോ പടിപത്തിക്കമേനപിതി ദസ്സേതി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൬൯) വുത്താ, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാതി അധിപ്പായോ.

നൂൺ. ആസവാണം ഖയാതി ഹേട്ഠിമമഗ്നേ വേപിതാവസിട്ഠാനം ആസവാണം അരഹത്തമഗ്നേ സമുച്ഛിന്ദനതോ. യസ്മാ അരഹത്തമഗ്നോ ന കേവലം ആസവേയേവ വേപേതി, അഥ വോ അവസിട്ഠേ സബ്ദകിലേസേപി, തസ്മാ ആഹ “സബ്ദകിലേസാനം ഖയാ”തി. ലക്ഖണമത്തത്പേതം ആസവഗൃഹണം, ആസവാണം ആരമ്മണഭാവസ്സപി അനുഗമനതോ അനാസവം. യസ്മാ പന തത്ത്വം ആസവാണം ലേസോപി നത്ഥി, തസ്മാ വുത്തം “ആസവവിരഹിത”ന്തി. സമാധി വുത്തോ ചേതോസീസേന യഥാ “ചിത്തം പഞ്ഞഞ്ച ഭാവയ”ന്തി (സം. നി. ൧.൨൩, ൧൯൨; പേടകോ. ൨൨; മി. പ. ൨.൧.൯) അധിപ്പായോ. രാഗതോ വിമുത്തത്താ അവിജ്ജായ വിമുത്തത്താതി ഇദം ഉജ്ജവിപച്ചനീകപടിപ്പസ്സദ്ധിദസ്സനം ദട്ഠഞ്ച, ന തദഞ്ജേതസം പാപധമ്മാനം അപ്പടിപ്പസ്സദ്ധത്താ. ഇദാനി തമേവ സമാധിപത്താനം രാഗാവിജ്ജാപടിപക്ഖതം ആഗമേന ദസ്സേതും “വുത്തം ചേത”ന്തിആദി വുത്തം. സമമഫലന്തി സമമസ്സ ഫലം ലോകിയസമമഭാവനായ ഹി വിപസ്സനാഗതായ ആഹിതഫലസ്സ ലോകുത്തരസമമസ്സ സരിക്ഖകഫലോ ചേതോവിമുത്തി. വിപസ്സനാഫലന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അത്തനോയേവാതി സുതമയത്താണാദിനാ വിധി പരപച്ചയതം നയഗ്ഗാഹഞ്ച മുഞ്ചിത്വാ പരതോഘോസാനുഗതഭാവനാധിഗമഭൂതതായ അത്തനോയേവ പത്തായ പച്ചക്ഖം കത്വാ സയമ്ഭുത്താണഭൂതായാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അപരപ്പച്ചയേന ത്താ”തി.

സബ്ബവിതന്തി സബ്ബവി സത്തരസവിധം തം യഥാവുത്തം സീലാനിസംസം. യഥാ ആനിസംസവന്തേ സമ്മദേവ സമ്പാദിതേ തദാനിസംസാ ദസ്സിതാ ഏവ ഹോന്തി തദായത്തഭാവതോ, ഏവം ആനിസംസപധാനയോഗ്യഭാവേന ദസ്സിതേ തദാനിസംസാ ദസ്സിതാ ഏവ ഹോന്തിതി ആഹ “സബ്ബിണ്ഡേതാ ദസ്സേന്തോ”തി. വുത്തസ്സേവ അത്ഥസ്സ പുനവചനം നിഗമനന്തി വുത്തം “നിഗമനം ആഹ”തി. പുബ്ബേതി ദേസനാരമ്ഭേ. ഏവം വുത്തന്തി “സബ്ബസീലാ”തി ഏവമാദിനാ ആകാരേന വുത്തം. ഇദം സബ്ബവിതി ഇദം “സബ്ബസീലാ”തിആദികം സബ്ബവി വചനം. ഏതം പടിച്ഛാതി ഏതം സബ്ബസീലസ്സ ഭിക്ഖുനോ യഥാവുത്തസത്തരസവിധാനിസംസഭാഗിതം സന്ധായ വുത്തം. ഇദമേവ ഹി “ഇതി യം തം വുത്തം, ഇദമേതം പടിച്ഛ വുത്ത”ന്തി വചനം സന്ധായ “സബ്ബവി തം സീലാനിസംസം സബ്ബിണ്ഡേതാ ദസ്സേന്തോ”തി വുത്തം. ഏത്ഥആദിതോ ഛരഹി ആനിസംസേഹി പരിത്തഭൂമികാ സബ്ബത്തി ഗഹിതാ, തദന്തരം പഞ്ചഹി ലോകിയാഭിത്താഹി ച മഹഗ്ഗതഭൂമികാ, ഇതരേഹി ലോകുത്തരഭൂമികാതി ഏവം ചതുഭൂമികസബ്ബദാനിസംസസീലം നാമേതം മഹന്തം മഹാനുഭാവം, തസ്മാ തംസമ്പാദനേ സക്കച്ചകാരിതാ അപ്പമത്തേന ഭവിതഞ്ച.

ആകഞ്ചേയ്യസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. വത്ഥസുത്തവണ്ണനാ

൭൦. ഛാദേതഞ്ചം ഠാനം വസതിപടിച്ഛാദേതിതി വത്ഥം. യം സമാനം വിധി ന സബ്ബസോ മിനോതി, മാനസ്സ പന സമീപേ, തം ഉപമാനം. ഉപമീയതി ഏതായാതി ഉപമാ, ഉപമായ ബോധകവചനം ഉപമാവചനം. കത്ഥചി സുത്തേ. അത്ഥന്തി ഉപമീയത്ഥം. പഠമം ഉപമം വത്ഥാ തദനന്തരം അത്ഥം വത്ഥാ പുന ഉപമം വദന്തോ “ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേതാ ദസ്സേതി”തി വുത്തോ. അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേതാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഇദാനി തേ ചത്താരോപി പകാരേ സുത്തേ ആഗതനയേനേവ ദസ്സേന്തോ “സേയുമാപിസ്സു, ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ദേവ അഗാരാതി ദേവ പടിവിസ്സകഘരാ. സദാരാതി സമ്മുഖദാരാ.

സ്വായന്തി സോ അയം ഏവം ഉപമാദസ്സനവസേനപി നാനാനയേനപി ധമ്മദേസകോ ഭഗവാ. ഏകച്ഛാനം വേനേയ്യാനം അത്ഥസ്സ സുഖാവബോധോ പഠമം ഉപമാദസ്സനേ ഹേതു, ഏവം പഠമം അത്ഥദസ്സനേ, ഉപമായ അത്ഥപരിവാരണേ, അത്ഥേന ഉപമാപരിവാരണേ ച”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥാ”തി ഇമിനാ. ധമ്മയാതുയാതി സബ്ബത്തുത്താണസ്സ. തത്ത്വഹി ധമ്മയാതുപരിയാപന്നത്താ യഥാവുത്തധമ്മേ ച സബ്ബേപി ത്തേയ്യധമ്മേ ച പദഹതി യഥാസഭാവതോ ബുജ്ജ്ഞതി ബോധേതി ചാതി ധാതു, ധീയന്തി വാ ധമ്മാ ഏതായ സബ്ബാകാരതോ ഞായന്തി ഞാപിയന്തി ചാതി ധമ്മയാതു. തസ്സാ പന

സുട്ഠു സച്ചസമ്പടിവേധവസേന ലഭത്താ സുപ്പടിവിധത്താതി, യദഗ്ഗേന വാ നേയം തായ സുപ്പടിവിധം, തദഗ്ഗേന സാപിസ്സ സുപ്പടിവിധാ ഏവാതി ആഹ “സുപ്പടിവിധത്താ”തി.

പകതിപരിയോദാതസ്സ ചിത്തസ്സ ആഗന്തുക്കേഹി ഉപക്കിലേസേഹി ഉപക്കിലിട്ഠഭാവദസ്സനത്ഥം സംകിലിട്ഠവത്ഥദസ്സനത്തി കത്വാ വുത്തം “പകതിപരിസുദ്ധം വത്ഥ”ന്തി. രജാദിനാതി ഏത്ഥമരജോ നാമ രേണു. ആദി-സദ്ദേന അണുതജ്ജാരിയുമാദികം വത്ഥസ്സ അപരിസുദ്ധികാരണം സങ്ഗണ്ഹാതി. സബ്ബസോ കിലിസ്സതി വിനസ്സതി വിസുദ്ധി ഏതേനാതി സംകിലേസോ, തേന സംകിലേസേന പംസുരജാദിനാ സംകിലിട്ഠം വണ്ണവിനാസനേന വിദുസിതം. മലം മസി. ജല്ലികാ വുച്ചതി ലോണപടലാദി ഛരവിയാ ഉപരി റിതം സരീരമലം. ആദിസദ്ദേന സരീരജല്ലമേവ അസ്സുഖേളസിങ്ഘാണികാദികം തദന്തമലം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഗഹിതത്താതി പരിയോനന്ധനവസേന ഗഹിതത്താ. രജന്തി സത്താ തേനാതി രങ്ഗം, രങ്ഗമേവ രങ്ഗജാതം യഥാ കോപമേവ കോപജാതം. ഉപനാമേയ്യാതി പക്ഖിപേയ്യ. നീലകത്ഥായാതി നീലവണ്ണത്ഥായ. പലാസനീലാദികേതി ആദി-സദ്ദേന കാളസാമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഹലിദികുകുഡസേലാദികേ പീതകരങ്ഗേ. ലാഖാപത്തങ്ഗരസാദികേ ലോഹിതകരങ്ഗേ. മഹാരജനലോദുകന്ദുലാദികേ മന്ദരത്തരങ്ഗേ. ദുട്ഠു രജിതവണ്ണം അപഭസ്സരം. തേനാഹ “അപരിസുദ്ധവണ്ണമേവസ്സാ”തി. ഞ്ഞദിസന്തി ദുരത്തവണ്ണം. തസ്ഥിം വത്ഥേ രങ്ഗജാതം സയം സുപരിസുദ്ധം സമാനം കിസ്സ ഹേതു കേന രത്തവണ്ണം അപരിസുദ്ധം ഹോതിതി രങ്ഗജാതസ്സ നിദ്ദോസതം വദതി. തേനാഹ “യസ്ഥാ പനാ”തിആദി.

സംകിലേസപക്ഖം ദസ്സേന്തേന അസംകിലിട്ഠമേവ വത്ഥം ഉദാഹരിതബ്ബന്തി പാകടോയമത്ഥോ, സംകിലിട്ഠവത്ഥനിദസ്സനേന പന “സിയാ നു ഖോ അഞ്ഞോപി കോചി വിസേസോ”തി അധിപ്പായേന പുച്ഛതി “കസ്ഥാ പനാ”തിആദിനാ. ഇതരോ അത്ഥവിസേസോതി ദസ്സേന്തോ “വായാമമഹപ്ഫലദസ്സനത്ഥ”ന്തിആദിമാഹ. ഏത്ഥ ച സംകിലിട്ഠചിത്തവിസോധനവിധാനേ സംകിലിട്ഠവത്ഥം നിദസ്സതബ്ബന്തി പടിഞ്ഞാ, വായാമമഹപ്ഫലദസ്സനത്ഥന്തി ഹേതുഅത്ഥോ. യഥാ ഹീതിആദി അന്ധയത്ഥോ. ന തത്ഥ ജാതികാളകേ വിയാതിആദി ബുതിരേകത്ഥോ. സദിസുദാഹരണം പന മലഗുഹിതകംസപാതിആദി ദട്ഠം. ഏവം ചിത്തബ്ബിതിആദി ഓപമ്മത്ഥസ്സ ഉപമേയ്യഉപനയനം. തത്ഥ പകതിയാതി അകിത്തിമേന സഭാവേന. തന്തി ചിത്തം. സാമന്തഗുഹണഞ്ചേതം ചിത്തഭാവവിസേസതോ. തേനാഹ “സകലേപീ”തി. പണ്ഡരമേവ ന സംകിലിട്ഠം സംകിലേസേഹി അസമന്നാഗതഭാവതോ. നനു കിരിയാമയചിത്തേഹി വിപാകസന്താനേ വിസേസാധാനം ലബ്ഭതി, അത്തഥാ കതവിനാസാ കതബ്ഭാഗമാ ആപജേയ്യം? കിഞ്ചാപി ലബ്ഭതി, തസ്സ സംകിലേസോ വട്ടുപനിസ്സയോ, അസുദ്ധി വാ ന ഹോതി, അസംകിലേസോ വിവട്ടുപനിസ്സയോ, വിസുദ്ധി വാ ന ഹോതി ഏവ. ഉപക്കിലിട്ഠന്തി പനേതം ഉപക്കിലേസനാരഹസ്സ ചിത്തസ്സ വസേന വുത്തം, ന വിപാകപബന്ധസ്സ. തേനാഹ “പഭസ്സരമിദം ഭിക്ഖവേ ചിത്ത”ന്തി, “പണ്ഡരമേവാ”തി ച. തഞ്ച ഖോതി പന സകസന്തതിപരിയാപന്നതായ നേസം കേവലം ഏകത്തനയവസേന വുത്തം, ന വിപാകധമ്മാനം കിലേസാസമങ്ഗിഭാവതോ. അഥ വാ ഉപക്കിലിട്ഠന്തി ഇമിനാ ഉപക്കിലേസഹേതു തത്ഥ വിജ്ജമാനം വിസേസാധാനമാഹ, ന “സംകിലിട്ഠാ ധമ്മാ”തിആദീസു (ധം സം ൧൭.ദുക്ഖമാതികാ) വിയ തംസമങ്ഗിതന്തി ദട്ഠം. വിസോധിയമാനന്തി വിപസ്സനാപത്തായ അനുക്കമേന സബ്ബുപക്കിലേസേഹി വിമോചിയമാനം. സക്കാ അഗ്ഗമഗ്ഗക്ഖണേ പഭസ്സരതരം കാതും, യതോ ന പുന ഉപക്കിലിസ്സതി. ഏവന്തിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ നിഗമനം.

ദുട്ഠഗതിപരിപൂരണവസേന പടിപജ്ജനം പടിപത്തി. സാ ഏവ കിലേസദരഥപരിളാഹാദിവസേന ഉപായാസദുക്ഖാ, കുച്ഛിതാ വാ ഗതി പവത്തി, ദുഗ്ഗതിഹേതുതി വാ ദുഗ്ഗതി, ദുഗ്ഗതിയാ പന പടിപത്തിയാ ഗന്ധബ്ബതോ, തസ്സാ വാ നിപ്ഫന്നഭാവതോ കുച്ഛിതോ, ദുക്ഖാ ച ഗതീതി ദുഗ്ഗതി. സംകിലിട്ഠചിത്തോതി ഇദം തസ്സാ പടിപത്തിയാ ദുഗ്ഗതിഭാവദസ്സനത്ഥം, ന വിസേസനത്ഥം. ന ഹി അസംകിലിട്ഠചിത്തസ്സ പാണഘാതാദിവസേന പവത്തി. സംകിലിട്ഠചിത്തോതി ലാഭാസായ സബ്ബസോ കിലിട്ഠചിത്തോ . ദുതേയ്യപഹിണഗമനന്തി ദുതേയ്യം വുച്ചതി ദുതകമ്മം,

ഗിഹീനം പണ്ണം വാ സാസനം വാ ഗഹേത്യാ തത്ത്വ തത്ത്വ ഗമനം, പഹിണഗമനം ഘരാഘരം പേസീതസ്സു ഖുദുകഗമനം, ദുത്യേയഗമനം പഹിണഗമനഞ്ച ഗച്ഛതി. വേജ്ജകമ്മന്തി അനനുഞ്ഞാതേ റാനേ ലാഭാസായ ഗഹട്ഠാനം ഭേസജ്ജം കരോതി. സഞ്ഘഭേദകമാ പരതോ ആഗമിസ്സതി. വേളുദാനാദീഹീതി വേളുദാനപത്തദാനപുപ്ഫദാനാദീഹി മിച്ഛാജീവേന ജീവികം കപ്പേതി. സകലമ്പീതി “അത്ഥി അനാചാരോ, അത്ഥി അഗോചരോ”തിആദിനാ വിഭിഞ്ഘേ (വിഭ് ഫേന, ഫേർ) ആഗതം സബ്ബമ്പി അനാചാരം അഗോചരഞ്ച ചരണവസേന പരിപൂരേതി.

“നിരയമ്പി ..പേ.. പേത്തിവിസയമ്പി ഗച്ഛതീ”തി വത്യാ തത്ത്വ പേത്തിവിസയഗമനം ദസ്സേന്തോ “സമണ്ഡയക്ഖോ നാമ ഹോതീ”തിആദിമാഹ.

സുക്കപക്ഖേ പരിസുദ്ധന്തി സബ്ബസോ വിസുദ്ധം അസംകിലിട്ഠം. പരിസുദ്ധത്താ ഏവ പരിയോദാതം, പഭസ്സരന്തി അത്ഥോ. സുരത്തവണ്ണമേവസ്സാതി സുട്ഠു രത്തവണ്ണമേവ അസ്സ. പരിസുദ്ധവണ്ണമേവസ്സാതി നീലവണ്ണോപിസ്സ പരിസുദ്ധോ ച ഭവേയ്യാതി ഏവമാദിം സന്ധായാഹ “കണ്ഠപക്ഖേ വുത്തപച്ചനീകേനേവ വേദിതബ്ബാ”തി. രഞ്ഗജാതന്തിആദി പന തത്ത്വ വുത്തവസേനേവ വേദിതബ്ബം. പടിപത്തിസുഗതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം പടിപത്തിദുഗ്ഗതിആദിസു വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബം. പരിസുദ്ധചിത്തോതി സുദ്ധാസയോ. ദസ കുമ്പലകമ്മപഥേ പരിപൂരേതീതി ഇദം കണ്ഠപക്ഖേ “ദസ അകുമ്പലകമ്മപഥേ പരിപൂരേതീ”തി വുത്തസ്സ പടിപക്ഖദസ്സനവസേന വുത്തം. യഥാ ഹി തത്ത്വ അഭിജ്ഠയാബ്ബാപാദമിച്ഛാദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന കമ്മപഥസംസന്ദനനയേന കമ്മപഥം അപ്പത്തായ ച അഗാരിയസ്സ തമാരൂപായ മിച്ഛാപടിപത്തിയാ സഞ്ഗഹോ ഇച്ഛിതോ, ഏവം ഇയാപി അനഭിജ്ഠയാഅബ്ബാപാദസമ്മാദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന അലോഭാദോസാമോഹവസേന പവത്താ അഗാരിയസ്സ സമ്മാപടിപത്തി സഞ്ഗഹിതാതി ദട്ഠബ്ബം, ന കമ്മപഥപ്പത്താവാതി. മനുസ്സമഹന്തത്തി ജാതിരൂപഭോഗാധിപതേയ്യാദിവസേന മനുസ്സേസു മഹന്തഭാവം. ദസഹി റാനേഹി അന്തേസം ദേവാനം അഭിഭവോ ദേവമഹന്താ. പടിപത്തി സുഗതിയാ ഭാജിയമാനത്താ “അനാഗാമിമഗ്ഗം ഭാവേതീ”തി തഥാ അനാഗാമിഭാവനം പാപേത്യാ റപിതാ. ഗഹിതഗ്ഗഹണേന സുഖാനുഭവട്ഠാനസ്സ അധിപ്പേതത്താ തദഭാവതോ അസഞ്ചിഭവം അനാദിയന്തോ “ദസസു വാ ബ്രഹ്മഭവനേസു”തിആദിമാഹ.

൧൧. സകഭണ്ഡേ ഛന്ദരാഗോ അഭിജ്ഠായനട്ഠേന അഭിജ്ഠയാ, അഭിജ്ഠായനാതി അത്ഥോ. പരഭണ്ഡേ ഛന്ദരാഗോ വിസമം ലുബ്ഭതീതി വിസമലോഭോ. ഏവമ്പി അഭിജ്ഠയാവിസമലോഭാനം വിസേസോ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ അത്തനോ സന്തകം തംസദിസഞ്ച യുത്തട്ഠാനം. യം യാചിതം, അപ്പകസിരേന വാ സക്കാ ലദ്ധും, തം പത്തട്ഠാനം. പരദാരഗരുദാരാതി അയുത്തട്ഠാനം. യം അപത്ഥനിയം, യസ്സ വാ പത്ഥനായ ബൃസനം ആപജ്ജതി, തം അപ്പത്തട്ഠാനം. മേരോതി മഹാസഞ്ഘരക്ഖിതത്ഥേരോ, യേന അട്ഠകമാ പോത്ഥകം ആരോപിതാ. സോ ഹി അന്തേവാസിക്സേസു സാകച്ഛന്തേസു ഏവമാഹ. സോപി ഇമസ്ഥിംയേവ സുത്തേ വിനിബ്ഭോഗോ ന ലബ്ഭതി ചിത്തസംകിലേസസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തേനാഹ “യുത്തേ വാ”തിആദി. അയോനീസോമനസികാരവസേന ഉപ്പജ്ജനതോ സമ്പത്തി ആയതിഞ്ച ദുക്ഖസ്സേവ ഉപ്പാദനതോ ന കോചി ലോഭോ അവിസമോ നാമ. അഭിജ്ഠായനട്ഠേനാതി യസ്സ കസ്സചി ആരമ്മണസ്സ യുത്തസ്സ അയുത്തസ്സ അപ്പത്തസ്സ ച അഭിജ്ഠായനവസേന അഭിപത്ഥനാവസേന ച പവത്താ തണ്ഠാ അഭിജ്ഠയാതി ലോഭതോ നിബ്ബിസേസന്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഏകത്ഥമേതം ബൃഞ്ജനമേവ നാന”ന്തി. ദുസേതീതി സഭാവസന്തം അസംകിലേസം വിനാസേതി അവിസുദ്ധം കരോതി. തേനാഹ “ഓഭാസിതും ന ദേതീ”തി. “ഇമേ സത്താ ഉച്ഛിജ്ജന്തു വിനസ്സന്തു”തി സത്തേസു ബ്യാപജ്ജനാകാരപ്പവത്തിയാ ബ്യാപാദോ നവവിധആഘാതവത്ഥുസമ്ഭവോ വുത്തോ. കോയോ പന സഞ്ഘാരേസുപി പവത്തനതോ ദസവിധആഘാതവത്ഥുസമ്ഭവോ വുത്തോ. ഉഭയമ്പി പടിഘമേവ, പവത്തനാനത്തതോ ഭിന്ദിത്യാ വുത്തോ. കുജ്ഠയനവസേനേവ ചിത്തപരിയോനന്ധനോ “അക്കോച്ഛി മം അവധി മ”ന്തിആദിനാ.

സുട്റ കതം കരണം സുകതം, തസ്സ പുബ്ബകാരിതാലക്ഖണസ്സ ഗുണസ്സ വിനാസനോ ഉദകപുണ്ഛരണിയാ വിയ സരീരാനുഗതം ഉദകം പുണ്ഛരണോ മക്ഖോ. തമാ ഹി സോ പരേസം ഗുണാനം മക്ഖനട്ഠേന “മക്ഖോ”തി വുച്ചതി. ഇദാനി അനഗാരിയസ്സ വാതിആദിനാ സഞ്ചേപേന വുത്തമം വിത്ഥാരേണ ദസ്സേതും “അനഗാരിയോപി”തിആദി വുത്തം. നിസിന്നകമാപരികമാദിവസേന ധമ്മസ്സ കമാ ധമ്മകമാനയോ, ഏകത്താദിധമ്മനിതി ഏവ വാ. പകരണം സത്ത പകരണാനി, തമ്മ കോസല്ലം ധമ്മകമാനയപകരണകോസല്ലം. ആദി-സദ്ദേന വിനയക്കമേ ചതുസു മഹാനികായേസു ച കോസല്ലം സങ്ഗഹ്ണാതി. അചിത്തീകതോതി ചിത്തീകാരരഹിതോ. യമാ ചായന്തി ഇമിനാ യമായം മക്ഖോ ചിത്തം ദുസ്സേതി, ഏവം പളാസോപി ചിത്തം ദുസ്സേതി, തസ്മാ ഉപക്കിലേസോതി ദസ്സേതി. അനിയതാ ഗതിനിയാമോക്കമനാഭാവതോ. ആദി-സദ്ദേന “രത്തഞ്ഞു ചിരപബ്ബജിതേ പുഗ്ഗലേ അജ്ജേയാത്ഥരിതാ ‘ത്വന്വി ഇമസ്ഥിം സാസനേ പബ്ബജിതോ, അഹന്വി പബ്ബജിതോ, ത്വന്വി സീലമത്തേ റിതോ അഹന്വി’തി” ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ. യുഗഗ്ഗാഹഗാഹിതി “ത്വ വാ മമ വാ കോ വിസേസോ”തി അസമന്വി സമം കത്വാ സമധുരഗ്ഗാഹഗണ്ണഹനകോ. വീയനാ ഉസുയനാ. അത്തനോ സമ്പത്തിയാ നിഗൂഹനം തസ്സ പരേഹി സാധാരണഭാവസഹനേന ഹോതിതി “പരേഹി സാധാരണഭാവം അസഹമാനം”ഇച്ചേവ വുത്തം. കാരണേ ഹി ഗഹിതേ ഫലന്വി ഗഹിതമേവ ഹോതിതി. അത്തമാ അത്തനോ പവേദനകപുഗ്ഗലോ കേരാടികോ, “നേകതികവാണിജോ”തിപി വദന്തി. സപ്പമുഖാ മച്ഛവാലാ ഏകാ മച്ഛജാതി ആയതനമച്ഛോ. തേനാഹ “ആയതനമച്ഛോ നാമാ”തിആദി. ബദ്ധചരോതി അന്തേവാസി.

സബ്ബസോ അമദ്ദിതസഭാവേന വാ തഭരിതഭത്തസദിസസ്സ മദ്ധഭാവസ്സ അനോനമിതദണ്ഡസദിസതായ പഗ്ഗഹിതസിരഅനിവാതവുത്തികാരസ്സ ച കരണതോ വാ തഭരിത...പേ... കരണോ. തദുത്തരികരണോതി യം യേന കതം ദുച്ചരിതം വാ സുച്ചരിതം വാ, തദുത്തരി, തസ്സ ദിഗുണം വാ കരണോ. അത്തനോ മണ്ഡനാദിഅത്ഥം പരേണ കതം അലങ്കാരാദിം. പരിയാപുണാതി വാ കമേതി വാ അത്തനോ ബലാനുരൂപം. കാമം നികായദ്വയഗുഹണാദിവസേന പവത്തോ സേവിതബ്ബമാനോ ഏവ, തമാപിസ്സ സംകിലേസപക്ഖത്താ വുത്തം “മാനം അനിസ്സായാ”തി.

ഉണ്ണതിവസേനാതി “സേയ്യോഹമസ്ഥി”തിആദിനാ ചിത്തസ്സ പഗ്ഗഹണവസേന. പുബ്ബേ കേനചി അത്താനം സദിസം കത്വാ പച്ഛാ തതോ അധികതോ ദഹനതോ ഉപ്പജ്ജനകോ അതിമാനോ. മദഗ്ഗഹണാകാരോ ജാതിആദിം പടിച്ച് മജ്ജനാകാരോ, സോപി അത്ഥതോ മാനോ ഏവ. പമാദോ തമാപവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ.

തസ്മാ ലോഭമാദിം കത്വാ ദസ്സേതീതി ലോഭസ്സ ആദിതോ ഗഹണേ കാരണം വിഭാവേതുകാമോ പുച്ഛതി. പഠമുപ്പത്തിതോതി തമ്മ തമ്മ ഭവേ സബ്ബപഠമം ഉപ്പജ്ജനതോ. സത്താനന്തേഹി യമാധിഗതം ത്യാനാദിവിസേസം ആരബ്ഭ പച്ചവേക്ഖണാ വിയ യമാലദ്ധം ഉപപതിഭവം ആരബ്ഭ നികന്തി ഏവ. തേനാഹ “സബ്ബസത്താന”തിആദി. യമാസമ്ഭവം ഇതരേതി ഇതരേ ബ്യാപാദാദയോ യമാപച്ചയം ഉപ്പജ്ജന്തി, ലോഭസ്സ വിയ ആദിതോ അസുകസ്സ അനന്തരം അസുകോതി വാ ന നേസം നിയമോ അത്ഥീതി അത്ഥോ. കിം പന ഏതേ സോളസേവ ചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസാ, ഉദാഹു അഞ്ഞേപി സന്തീതി അനുയോഗം സന്ധായ അഞ്ഞേപി സന്തീതി ദസ്സേന്തോ “ന ച ഏതേ”തിആദിമാഹ. യദി ഏവം കസ്മാ ഏത്തകാ ഏവ ഇധ വുത്താതി. നയദസ്സനവസേനാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഏതേന പന...പേ... വേദിതബ്ബാ”തി. തേന മിനമിദ്ധഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ച-വിചികിച്ഛാ-അത്തുക്കംസന-പരവബ്ഭനഛരമ്ഭിതത്താ- ഭീരുക്താ- അഹിരികാനോത്തപ്പ-അത്തിച്ഛതാ-പാപിച്ഛതാ-മഹിച്ഛതാദയോ സങ്ഗഹിതാതി വേദിതബ്ബം.

൨൨. സംകിലേസം ദസ്സേത്വാതി സംകിലിട്ഠവത്തനിദസ്സനേന സഞ്ചേപേന വുത്തം സംകിലേസം വിഭാഗേന ദസ്സേത്വാ. വോദാനം ദസ്സേന്തോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏവം ജാനിത്വാതി “അഭിജ്ജയാ വിസമലോഭോ ഏകന്തേനേവ ചിത്തസ്സ ഉപ്പക്കിലേസോ”തി സഭാവതോ സമുദയതോ നിരോധതോ നിരോധൂപായതോ ച പുബ്ബഭാഗപത്തായ ചേവ ഹേട്ഠിമമഗ്ഗദ്വയപത്തായ ച ജാനിത്വാ. പജഹതീതി ഏത്ഥ അച്ചന്തപ്പഹാനമേവ

അധിപ്തത്തി ദസ്തേനോ “സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന അരിയമഗ്നേന പജഹതി”തി ആഹ. അരിയമഗ്നേനാതി അനാഗാമിമഗ്നേന. തേന ഹി പഹാനം ഇയ സബ്ബവാദേസു അധിപ്തേ. കിലേസപടിപാടി ഇയ കിലേസാനം ദേസനാക്കമോ. മഗ്ഗപടിപാടിപന ചതുന്നം അരിയമഗ്നാനം ദേസനാക്കമോപി തായ ദേസനായ പടിപജ്ജനക്കമോപി തായ പടിപത്തിയാ ഉപ്പത്തിക്കമോപി. തത്ത്വ യേ യേ കിലേസാ യേന യേന മഗ്നേന പഹീയന്തി, മഗ്ഗപടിപാടിം അനോലോകേത്വാ തേസം തേസം കിലേസാനം തേന തേന മഗ്നേന പഹാനദസ്സനം കിലേസപടിപാടി ന കിലേസാനം ഉപ്പത്തിക്കമോ ഇയ ദേസനാക്കമോ ചാതി ദസ്തേനോ “അഭിജ്ഞാ വിസമലോഭോ”തിആദിമാഹ. യേന യേന പന മഗ്നേന യേ യേ കിലേസാ പഹീയന്തി മഗ്ഗാനുപുബ്ബിയാ, തേന തേന മഗ്നേന തേസം തേസം കിലേസാനം പഹാനദസ്സനം മഗ്ഗപടിപാടിയാ പഹാനദസ്സനന്തി ദസ്തേനോ “സോതാപത്തിമഗ്നേനാ”തിആദിമാഹ.

ഇമസ്ഥിം പന റാനേതി “സ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു”തിആദിനാ ആഗതോ ഇമസ്ഥിം പഹാനവാദേ. ഇമേ കിലേസാതി ഇമേ യമാവുത്താ കിലേസാ. സോതാപത്തിമഗ്ഗവജ്ജ്യാ വാ ഹോന്തു സേസമഗ്ഗവജ്ജ്യാ വാഹേട്ഠാ ദസ്സിതമഗ്ഗപടിപാടിവസേന. തത്ത്വ പന യേ തതീയമഗ്ഗവജ്ജ്യാ, തേസം അനാഗാമിമഗ്നേനേവ പഹാനേ വത്തഞ്ചം നത്ഥി, യേസം പനേത്ഥ ഹേട്ഠിമഗ്ഗവജ്ജ്യാനം ഇയ സങ്ഗഹേ കാരണം പച്ഛാ വത്തുകാമേന അഗ്ഗമഗ്ഗവജ്ജ്യാനം അനാദിയിത്വാ കസ്ഥാ തതീയമഗ്ഗവജ്ജ്യാനമേവ ഗഹണം കത്തി ആഹ “അയമേത്ഥ പവേണിമഗ്ഗാഗതോ സമ്ഭവോ”തി, അയം ഇമസ്സ സുത്തസ്സ ഏതസ്ഥിം റാനേ ആചരിയപവേണിയാ കമാമഗ്ഗോ തതോ ആഗതോ അത്ഥസമ്ഭവോ അത്ഥതത്ത്വന്തി അത്ഥോ. തത്ത്വ ഹേട്ഠിമഗ്ഗവജ്ജ്യാനം ഇയ സങ്ഗഹേ കാരണം പച്ഛാ വത്തുകാമോ അഗ്ഗമഗ്ഗവജ്ജ്യാനം അഗ്ഗഹണേ യുത്തിം ദസ്തേനോ “സോ ചാ”തിആദിമാഹ. തേനാതി ചതുത്ഥമഗ്നേന. സേസാനന്തി ബ്ബാപാദാദിനം . യേപീതി മക്ഖാദികേ സന്ധായാഹ. തംസമുട്ഠാപകചിത്താനന്തി തേസം മക്ഖാദിനം സമുട്ഠാപകചിത്തുപ്പാദാനം. തത്ത്വ മക്ഖ-പളാസ-ഇസ്സാ-മച്ഛരിയ-സമുട്ഠാപകം പടിഘഭയചിത്തം, വിസേസതോ പഞ്ചകാമഗുണലോഭേന സരോ മായാവീ ച ഹോതി, പഞ്ചകാമഗുണികരാഗോ ച അനാഗാമിമഗ്നേനേവ നിരവസേസതോ പഹീയതി, തസ്ഥാ വുത്തം “തംസമുട്ഠാപകചിത്താനം അപ്പഹീനത്താ”തി. തേപി സുപ്പഹീനാ ഹോന്തിതി സമ്ബന്ധോ. തന്തി പഠമമഗ്നേനേവ പഹാനം പുബ്ബാപരേന ന സന്ധിയതി “യഥോധി ഖോ”തി ഏത്ഥ ഓധിവചനസ്സ മഗ്ഗത്തയവാചകത്താ. രതനത്തയേ അവേച്ചപ്പസാദോ നാമ അരിയകന്തസീലം വിയ സോതാപനസ്സ അങ്ഗാനി, തേ ച പഹാനതോ പച്ഛാ നിദിട്ഠാ, തസ്ഥാ ഇയ വുത്തപ്പഹാനം വിക്ഖമഭനപഹാനമേവാതി കേചി വദന്തി. തേസം ഇച്ഛാമത്തമേവ യമാവുത്തപഹാനസ്സേവ വസേന അവേച്ചപ്പസാദാനം ഓധിസോ പഹാനസ്സ വിഭാവിതത്താ, സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ യുത്തിതോപി പകാസിതോയേവ.

൨൪. ഏകമേകേന പദേന യോജേതഞ്ചം, യതോ ഏകമേകസ്സപി ഉപക്കിലേസസ്സ സഭാവാദിതോ ദസ്സനം നിയ്യാനമുഖം ഹോതി, തമാ ചേവ ഹേട്ഠാ സംവണ്ണിതം. അനാഗാമിമഗ്ഗവസേന പഹാനം വത്വാ പസാദസ്സ ഉദ്ധടത്താ വുത്തം “അനാഗാമിമഗ്നേന ലോകുത്തരപ്പസാദോ ആഗതോ”തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ “ലോകിയോ ഉപ്പജ്ജതി”തി വുത്തന്തി? “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനയപ്പവത്തസ്സ ലോകിയത്താ. നിബ്ബാനാരമ്മണോ ഏവ ഹി ലോകുത്തരോ പസാദോ. “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിവചനേന ലോകിയം, അവേച്ചപ്പസാദവചനേന ലോകുത്തരന്തി ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകം പസാദം ദസ്തേനോ. അവേച്ച രതനത്തയഗുണേ യാമാവതോ തത്ത്വാ പസാദോ അവേച്ചപ്പസാദോ. സോ പന യസ്ഥാ മഗ്നേനാഗതത്താ കേനചി അകമ്പനിയോ അപ്പധംസിയോ ച ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “അചലേന അച്ചുതേനാ”തി. തത്ത്വ ലോകുത്തരോ സബ്ബസോ ബുദ്ധഗുണാദിസു സമ്മോഹം വിദ്ധംസേനോ തത്ത്വ കിച്ചതോ പവത്തതി, ഇതരോ ആരമ്മണവസേന തേ ആരബ്ഭ. തം വിധിന്തി തം തസ്സ ഉപ്പന്നപ്പകാരം. അനുസ്സതിട്ഠാനാനീതി അനുസ്സതികമ്മട്ഠാനാനി.

൨൫. സോമനസ്സാദീതി ആദി-സദേന ഞാണാദിനി സങ്ഗഹ്ഹാതി. ചോരാനം അഭിണ്ഹം സഞ്ചരണ്ഠാനതായ പച്ചന്തഗ്ഗഹണം. പച്ചവേക്ഖതോതി “അസുകസ്ഥിഞ്ച റാനേ ഇമേ

ചിമേ ചോരാ ഏവഞ്ച ഏവഞ്ച വിനാസിതാ”തി പച്ചവേക്ഖതോ രഞ്ഞോ വിയ.

യോ യോ ഓധി യമോധി. യമാ-സദ്ദോ ബ്യാപനിച്ഛായം, ഖോ സദ്ദോ അവധാരണേതി ദസ്സേന്തോ “സകസകഓധിവസേന ചത്തമേവ ഹോതീ”തിആദിമാഹ. തേന “വന്ത”തിആദിസുപി അവധാരേതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. സകസകഓധിവസേനാതി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ദേഓധി”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ യംമഗ്ഗവജ്ജ്യാതി യേന മഗ്ഗേന അനവസേസതോ പഹാതബ്ബാ. അനവസേസപ്പഹാനവസേന ഹി തംതംമഗ്ഗവജ്ജ്യാനം കിലേസാനം തദഞ്ചമഗ്ഗവജ്ജ്യാഹി അസമ്മിസ്സതാ, അഞ്ചത്ഥാ യേ സകസകഓധിവസേന ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജ്യാ, തേ ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി പഹീനാപായഗമനീയാദിസഭാവാ ഏവ തേഹി പഹീയന്തിതി പഹാനവസേന സമ്മിസ്സാ സിയും. തേന തേയേവ പഹീനാ ഹോന്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തതുത്തരീപീതി തതോ പഹാനനിമിത്തസോമനസ്സുപ്പത്തിതോ ഉദ്ധമ്പി. പടിപക്ഖേസു ഓധിസോ പവത്തികിച്ചത്താ ഓധിതി ഹേട്ഠാ തയോ മഗ്ഗാ വുച്ചന്തി. തേ ഹീതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ വിവരണം. ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോതി അനാഗാമിം സന്ധായാഹ. തേന വുത്തം “ഹേട്ഠാമഗ്ഗത്തയേന ചത്ത”തി.

കേചി ചത്തമ്പി ഗണ്ഹന്തി, നയിദമേവന്തി ദസ്സനത്ഥം “വന്ത”തി വുത്തം. ന ഹി യം യേന വന്തം, സോ പുന തം ആദിയതി. തേനാഹ “അനാദിയനഭാവദസ്സനവസേനാ”തി. വന്തമ്പി കിഞ്ചി സസന്തതിലഗ്ഗം സിയാ, നയിദമേവന്തി ദസ്സനത്ഥം “മുത്ത”തി വുത്തം. തേനാഹ “സന്തതിതോ വിനിമോചനവസേനാ”തി. മുത്തമ്പി കിഞ്ചി മുത്തബന്ധനാ വിയ ഫലം കുഹിഞ്ചി തിട്ഠന്തി, ന ഏവമിദന്തി ദസ്സനത്ഥം “പഹീന”തി വുത്തം. തേനാഹ “കചചി അനവട്ഠാനദസ്സനവസേനാ”തി. യമാ കിഞ്ചി ദുന്നിസ്സട്ഠം പുന ആദായ സമ്മദേവ നിസ്സട്ഠം പടിനിസ്സട്ഠന്തി വുച്ചതി, ഏവം വിപസ്സനായ നിസ്സട്ഠം ആദിനസദിസം മഗ്ഗേന പഹീനം പടിനിസ്സട്ഠം നാമ ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥം “പടിനിസ്സട്ഠ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ആദിനപുബ്ബസ്സ പടിനിസ്സഗ്ഗദസ്സനവസേനാ”തി. ന കാപുരിസേന വിയ പരമ്മുഖേന നിസ്സട്ഠം , അഥ ഖോ അഭിമുഖേനേവ നിസ്സട്ഠന്തി ദസ്സനത്ഥം “പടിനിസ്സട്ഠ”തി വുത്തം. തേനാഹ “പടിമുഖം വാ”തിആദി. ഉപഗന്തബ്ബതോതി അത്തനോ ഹിതസുഖം പച്ചാസീസന്തേന ഏകന്തേന അധിഗന്തബ്ബതോ. ധാരണതോതി തംസമങ്ഗീനം അപായപാതതോ സന്ധാരണേന. ഗണ്മോ “വേദോ”തി വുച്ചതി “വിദന്തി ഏതേനാ”തി, വേദേഹി ഞാണേഹി ഗതോ പടിപന്നോതി വേദഗു. അഭിജ്ഞാതി ജാനേയ്യ. വേദജാതാതി ഉപ്പനസോമനസ്സാ. ഞാണം “വേദോ”തി വുച്ചതി “വേദിതബ്ബം വേദേതീ”തി. സോമനസ്സം “വേദോ”തി വുച്ചതി ആരമ്മണരസം വിദന്തി അനുഭവതീതി.

ഉപ്പനന്തി അവേച്ചപ്പസാദം നിസ്സായ ഉപ്പനം. വുത്തപ്പകാരമേവ വേദന്തി “സോമനസ്സം സോമനസ്സമയഞാണഞ്ചാ”തി ഏവം വുത്തപ്പകാരമേവ. അത്ഥവേദന്തി അത്ഥേ ഹേതുഫലേ വേദം. ധമ്മവേദന്തി ധമ്മേ ഹേതുഫ്ഫഹി വേദം. തേനാഹ “അവേച്ചപ്പസാദസ്സ ഹേതു”തിആദി. ഇധ ധമ്മത്ഥസദ്ദാ ഹേതുഫലപരിയായാതി ഇമമത്ഥം പാളിയാ ഏവ ദസ്സേതും “വുത്തഞ്ജേഹേത”തിആദി വുത്തം. തമേവ അത്ഥഞ്ച ധമ്മഞ്ചാതി അത്ഥോ ധമ്മോതി ച വുത്തം അവേച്ചപ്പസാദനിമിത്തം യമാവുത്തം കിലേസപ്പഹാനഞ്ച. അത്ഥധമ്മാനിസംസഭൂതം വേദന്തി യമാവുത്തഅത്ഥധമ്മാനിസംസഭൂതം സോമനസ്സമയഞാണസങ്ഖാതം വേദഞ്ച. പാമോജ്ജന്തി തരുണപീതിം ആഹ. പച്ചവേക്ഖണാകാരപ്പവത്തേനാതി ഏതേന പച്ചവേക്ഖണാ ഏവേത്ഥ അനവജ്ജസഭാവതായ ധമ്മോതി വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. പീതിജായതീതി പരപ്പച്ചയം ബലവപീതിമാഹ. പീണിതമനസ്സാതി പസ്സുദ്ധിആവഹേഹി ഉളാരേഹി പീതിവേഗേഹി തിത്തചിത്തസ്സ. കായോതി നാമകായോ. വൂപസന്തദരമോതി കിലേസപരിളാഹാനം ദൂരിഭാവേന സുട്ഠു ഉപസന്തദരമോ. പച്ചവേക്ഖണഹേതുകം ചിത്തസ്സ സമാധാനം ഇധ അധിപ്പേതന്തി ആഹ “അപ്പിതം വിയ അചലം തിട്ഠതീ”തി.

൧൬. കാമം “ബുദ്ധേ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോമ്ഹി, ധമ്മേ സങ്ഖേ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോമ്ഹി”തി ഇദമ്പി തസ്സാ പച്ചവേക്ഖണായ പവത്തിആകാരപകാസനമേവ, ഇദം പന വിസേസതോ രതനത്തയേ ഉപ്പനസോമനസ്സാദിപ്പകാസനപദം. “യമോധി ഖോ പനാ”തി ഇദമ്പി സവിസേസം

പച്ചവേക്ഖണാകാരപ്പകാസനപദത്തി അധിപ്പായേന “ഇദാനി യഥോധി...പേ... പകാസേത്വാ”തി വൃത്തം. ചത്താരോപി പന വാരാ പച്ചവേക്ഖണാകാരപ്പകാസനവസേന ചേവ സോമനസ്സാദിആനിസംസദസ്സനവസേന ച വൃത്താതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും ഉഭയത്ഥാപി ഉഭയസ്സ വൃത്തത്താ. യദിപി അരിയമഗ്ഗോ ഏകചിത്തക്ഖണികോ ന പുന ഉപ്പജ്ജതി, പടിപക്ഖസ്സ പന തേന സുപ്പഹീനത്താ തംസമങ്ഗീ അപരിഹാനയമ്മോ തംസീലാദിഭാവേനേവ വുച്ചതിതി ആഹ “തസ്സ അനാഗാമിമഗ്ഗസമ്പയുത്തം സീലക്ഖന്ധം ദസ്സേതി”തിആദി. “ഏവംധമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ അഹേസു”ന്തിആദിസു (ദി° നി° ൨.൧൩; മ° നി° ൩.൧൯൭-൧൯൮; സ° നി° ൫.൩൭൮) വിയ ഇയ ധമ്മ-സദോ സമാധിപരിയായോതി ആഹ “സമാധിക്ഖന്ധം പഞ്ഞാക്ഖന്ധഞ്ച ദസ്സേതി”തി. തമാ ഹി സോ സമ്പയുത്തയമ്മേ ഏകാരമ്മണേ അവിക്ഖിപമാനേ അവിപ്പകിണ്ണേ അവിസദേ കത്വാ സമം, സമ്മാ ച ആദഹന്തോ തമാ തേ ധാരേതിതി ച വത്തബ്ബതം അരഹതിതി ധമ്മോതി ച വുച്ചതി. അനേകരൂപാനന്തി അനേകപ്പകാരാനം. അന്തരായോ നാമ അപ്പടിലദ്ധസ്സ വാ അലബ്ഭനവസേന, പടിലദ്ധസ്സ വാ പരിഹാനവസേന, തദുഭയമ്പി ഇയ നത്ഥീതി ദസ്സേന്തോ “മഗ്ഗസ്സ വാ”തിആദിമാഹ. നേവസ്സ തം ഹോതി അന്തരായായാതി തസ്സ അനാഗാമിനോ പിണ്ഡപാതഭോജനം നേവ ഹോതി അന്തരായായ ഉക്കംസഗതായ പച്ചവേക്ഖണായ പച്ചവേക്ഖിത്വാ പരിഭുജ്ജനതോ. തഞ്ചസ്സാ ഉക്കംസഗമനം ഹതപടിപക്ഖത്താതി ദസ്സേന്തോ “മഗ്ഗേന വിസുദ്ധചിത്തത്താ”തി ആഹ.

ഏതമാതി ഏതസ്ഥിം അന്തരായാഭാവേ. ഏതദേവ വിസുദ്ധചിത്തത്തമേവ കാരണം. ഏതഥ ച “നേവസ്സ തം ഹോതി അന്തരായായാ”തി ഇമിനാ ഹേട്ഠാ വൃത്തപ്പഹാനം അനാഗാമിമഗ്ഗേനേവാതി സിദ്ധം ഹോതി. അനാഗാമിനോ ഹി സബ്ബസോ കാമരാഗോ പഹീനോ ഹോതി, രസതണ്ഹായ അഭാവതോ താദിസപിണ്ഡപാതപരിഭോഗോ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേ കമഞ്ചിപി അന്തരായായ ന ഹോതീതി. “സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേ, വത്ഥ”ന്തി വദന്തോ ഭഗവാആദിമ്ഹി അത്തനാ ഉപനീതവത്ഥുപമം അനുസന്ധേതി. ഉദകസ്സ അച്ഛഭാവോ പക്കസേവാലപണകാദിമലാഭാവേന പസന്നതായ, തബ്ബിപരിയായതോ ബഹലതാതി ആഹ “അച്ഛന്തിവിപ്പസന്ന”ന്തി. വണ്ണനിഭായ വിഗതസംകിലേസതായ സമുജ്ജലനം പഭസ്സരതായ വത്ഥസ്സ, തം പരിയോദാത്തന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതീതി ആഹ “പരിയോദാതം പഭസ്സരതായാ”തി. ഉക്കം ബന്ധേയ്യാതി അങ്ഗാരകപല്ലം യഥാ ദാരുഘടികങ്ഗാരാദികേന ന ഭിജ്ജതി, ഏവം തനുമത്തികാലേപാദിനാ ബന്ധേയ്യ. മേഘപടലതോ വേരമ്ഭവാതധാരാസങ്ഘട്ടനതോ വിജ്ജുതാ വിയ കേവലം വാതധാരാസങ്ഘട്ടനജനിതാ പഭാ ഉക്കാപഭാ, സാ പന യസ്ഥാ ദിനം വാതധാരാനം വേഗസമ്ഭൂതസങ്ഘട്ടനഹേതുക്കാ, തസ്ഥാ കാരണവസേന “വാതവേഗോ ഉക്കാ”തി വൃത്തം.

൧൧. യമാനുസന്ധിവസേനാതിആദിമ്ഹി ഉട്ഠിതദേസനായ അനുരൂപാ അനുസന്ധി യമാനുസന്ധി, തസ്സാ വസേന. ബൃതിരേകദസ്സനം വിയ ഹി സായേതബ്ബസ്സ ആദിമ്ഹി ഉട്ഠിതദേസനായ പടിപക്ഖദസ്സനമ്പി അനുരൂപദേസനാവ സമ്മദേവ പതിട്ഠാപനഭാവതോ, യഥാ തം ആവത്തഹാരയോജനായം വിസഭാഗധമ്മാവത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “യമാനുസന്ധിവസേന ദേസനാ ആഗതാ”തി സങ്ഖേപതോ വൃത്തമത്ഥം വിത്ഥാരേന്തോ തപ്പസങ്ഗേന ഇതരേപി അനുസന്ധീ ദസ്സേതും “തയോ ഹീ”തിആദിമാഹ. ബഹിദ്ധാതി ബാഹിരേസു വത്ഥുസു. അസതി പരിതസ്സനാതി തണ്ഹാദിട്ഠിപരിതസ്സനാഭാവോ. വിസ്സജ്ജിതസുത്തവസേനാതി “ഇയ ഭിക്ഖു ഏകച്ചസ്സാ”തിആദിനാ (മ° നി° ൧.൨൪൨) വിസ്സജ്ജിതസുത്തവസേന. യേന ധമ്മേനാതി സീലാദിവോദാനയമ്മേസു അകഖന്തിയാദിസംകിലേസധമ്മേസു ച യേന യേന ധമ്മേന. ഛര അഭിഞ്ഞാ ആഗതാതി ഇമിനാ “അനുരൂപധമ്മവസേന വാ”തി വൃത്തവികപ്പം ദസ്സേതി, സേസേഹി “പടിപക്ഖവസേന വാ”തി വൃത്തവികപ്പം. അക്ഖന്തിയാ ഹി കകചുപമോവാദോ (മ° നി° ൧.൨൨൨) പടിപക്ഖോ, തമാ ദിട്ഠിയാ “നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ”തി ഏവം പടിഭാഗാ സുത്തതാകാരേന. സേസദയേപി ഏസേവ നയോ. “ചിത്തേ സംകിലിട്ഠേ ദുഗ്ഗതി പാടികങ്ഖാ”തി (മ° നി° ൧.൭൦) ഹേട്ഠാ കിലേസദേസനാ ആഗതാ. സബ്ബോതി അനവസേസോ. സബ്ബാകാരേനാതി ആദിനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണപുഗ്ഗലദോസജാനനാദിനാ സബ്ബപ്പകാരേന.

൧൮. “മേത്താ ഭാവേതബ്ബാ ബ്യാപാദസ്സ പഹാനായാ”തിആദിവാചനതോ (അം നിം ന്.൧) മേത്താദയോ ബ്യാപാദവിഹേസാരതിരാഗാനം പടിപക്ഖം. യസ്മാ “സോ അത്ഥി”തിആദിനാ ഭഗവതാ അനാഗാമിനോ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമനം ചതുസച്ചക്ക്കമ്മട്ഠാനം മത്ഥകം പാപേത്യാ കമിതം, തസ്മാ തം ദസ്സേന്തോ “ഇദാനിസ്സാ”തിആദിമാഹ.

ബ്രഹ്മവിഹാരയമ്മേതി ബ്രഹ്മവിഹാരേ ചേവ ബ്രഹ്മവിഹാരസഹഗതയമ്മേ ച. തേനാഹ “നാമവസേനാ”തി. വവത്ഥപേത്യാതി ആന്തേത്യാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. നാമത്തിപി ഹി ഞ്ഛഭിസേസു റാനേസു ചത്താരോ അരുപിനോ ഖന്ധാ വുച്ചന്തി. ഇമിനാ നയേനാതി ഏതേന ഭൂതനിസ്സിതാനം സേസുപാദായയമ്മാനം സബ്ബേസന്ധി പഹാതബ്ബതസ്സഹാവജ്ജാനം തേഭൂമകയമ്മാനം പരിഗൃഹവിധിം ഉല്ലിങ്ഗേതി. സഭാവതോ വിജ്ജമാനം തം അത്തപച്ചക്ഖം കത്വാ ഞ്ഛാണേന യാമാവതോ പടിവിജ്ജ്ഞിയമാനതം ഉപാദായ “അത്ഥി ഇദ”ന്തി യമാവവത്ഥാപിതം നാമരൂപം. തേനേവാഹ “ഏത്താവതാനേന ദുക്ഖസച്ചവവത്ഥാനം കതം ഹോതീ”തി. സാവധാരണഞ്ചേതം വചനം, ലോകസമത്താസിദ്ധം സത്തഇത്ഥിപുരിസാദി വിയ, ഇതോ ബാഹിരകപരികപ്പിതം പകതിആദി ദ്രബ്യാദി ജീവാദി കായാദി വിയ ച ന പരമത്ഥതോ നത്ഥി, അത്ഥേവാതി വുത്തം ഹോതി. പജാനാതീതി പുബ്ബഭാഗേ താവ ലക്ഖണരസാദിവസേന ചേവ പടിഗൃഹവിഭാഗവസേന ച പകാരതോ ജാനാതി, അപരഭാഗേ പന പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പടിവിജ്ജ്ഞയേനോ ജാനാതി. ഏകന്തഹീനാ നാമ അകുസലയമ്മാ സമ്പതി ആയതിഞ്ച ദുക്ഖമൂലത്താ, തത്ഥാപി വിസേസതോ തസ്സഹാതി ആഹ “ദുക്ഖസ്സ സമുദയം പടിവിജ്ജ്ഞയേനോ അത്ഥി ഹീനന്തി പജാനാതീ”തി. അത്തനോ പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതത്താ പണീതന്തി ഇമിനാ അത്ഥേന അരിയമഗ്ഗോവ “പണീത”ന്തി വുച്ചതീതി ആഹ “പഹാനുപായം വിചിനന്തോ അത്ഥി പണീതന്തി പജാനാതീ”തി. “ഉത്തമട്ഠേന ച പണീത”ന്തി വുച്ചമാനേ നിരോധസച്ചസ്സപി സങ്ഗഹോ സിയാ, തസ്സ പന പദന്തരേന സങ്ഗഹിതത്താ വുത്തനയേനേവേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അപ്പമത്താമുഖേന വിപസ്സനാഭിനിവേസസ്സേവ കതത്താ “ബ്രഹ്മവിഹാരസത്താഗതസ്സാ”തി വുത്തം. “സബ്ബസ്സപി തേഭൂമകസ്സ സത്താഗതസ്സാ”തി വത്തും വട്ടതിയേവ. ന ചേത്ഥ അസങ്ഗഹോ തസ്സാപി സത്തായ ആഗതഭാവതോ. ലോകം ഉത്തരിത്ഥാ സമതിക്കമിത്ഥാ നിസ്സരിത്ഥാ വിസംയുത്തം ഹുത്ഥാ റിതത്താ വുത്തം “ഉത്തരി നിസ്സരണം നിബ്ബാന”ന്തി.

ചതുഹി ആകാരേഹീതി “അത്ഥി ഹീന”ന്തിആദിഹി ചതുഹി പകാരേഹി. അന്ധയഞ്ഛാണതായ അനുബോധഭൂതായ വിപസ്സനാപത്തായ ജാനനത്ഥോ ധമ്മഞ്ഛാണതായ പടിവേധഭൂതായ മഗ്ഗപത്തായ ദസ്സനത്ഥോ സഭാവസിദ്ധോതി ദസ്സേന്തോ “വിപസ്സനാപത്തായ ചത്താരി സച്ചാനി ജാനനതോ മഗ്ഗപത്തായ പസ്സതോ”തി വുത്തം. ഭയഭേരവേ വുത്തനയേനേവാതി ഭയഭേരവസുത്തവണ്ണനായം അത്തനാ വുത്തഅത്ഥവചനത്ഥപാഠേന ഇധ പാഠസ്സ സദിസത്താ അതിദിസന്തോ “കാമാസവാപി... പേ... പജാനാതീ”തി ആഹ. ഏത്ഥ ച യസ്മാ “കാമാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചതി...പേ... അവിജ്ജാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചതീ”തി “ഖിണാ ജാതീ”തിആദിനി വദതാ ഭഗവതാ ചതുത്ഥമഗ്ഗോ നിദിട്ഠോ, തസ്മാ യം ഹേട്ഠാ അട്ഠകമായം വുത്തം “സോ ച ഉപരി ചതുത്ഥമഗ്ഗസ്സേവ നിദിട്ഠത്താ യുജ്ജതീ”തി, തം സുവുത്തമേവാതി ദട്ഠബ്ബം.

തസ്സ ചോദനത്ഥായാതി തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഭഗവാ അത്തനോ ചോദനത്ഥായ “പുച്ഛ മം ത്വം ബ്രാഹ്മണ യദേത്ഥ തയാ മനസാഭിസമീഹിത”ന്തി ചോദനായ, ഓകാസദാനത്ഥായാതി അധിപ്പായോ. ദേസനാസന്നിസ്സയോ ബ്രാഹ്മണസ്സ തമാരുപോ ഏത്ഥ അജ്ഞാസയോപി നത്ഥിതി യമാവുത്തഅനുസന്ധിത്തയവിനിമുത്തത്താ “പാടിയേക്കം അനുസന്ധിം ആഹാ”തി വുത്തം. ചിത്തഗതത്താ അബ്ഭന്തരേന. കിലേസവുട്ഠാനസിനാനേനാതി കിലേസമലപവാഹനേന രാഗപരിളാഹാദിവുപസമകരേന ച അട്ഠങ്ഗികഅരിയമഗ്ഗസലിലസിനാനേന.

൨൩. ധമ്മസഭാമണ്ഡപം താവദേവ ഉപഗതത്താ ബാഹുകാ നദിതോ ആഗതം വിയ മത്തമാനോ. അരിയഫലമദ്ദനച്ചുണ്ണാദയോ തേലസിനേഹസ്സ വിവേചനേന . ലുഖഭാവോ ലോകം, തം ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി ലോകാതി സമ്മതാ. ലോക്ഖസമ്മതഗൃഹണേന “തമാ സാ

നദി ലോകേ പാകടാ"തി ഏവം പവത്തം അത്തനോ മിച്ഛാഗാഹം ദീപേതി. തേനാഹ "വിസുദ്ധഭാവം ദേതീതി ഏവം സമ്മതാ"തി. പാപപവാഹനേന സമ്പരായികാദിസമ്പത്തിആവഹതോ ലോകസ്സ ഹിതാ ലോക്യാ. ലോക്യാതി സമ്മതാതി സബ്ബം പുരിമസദിസം. തേനാഹ "സേട്ഠം ലോകം ഗമയതീതി ഏവം സമ്മതാ"തി. പുണ്ണസമ്മതാതി പുജ്ജഭവഫലനിബ്ബത്തനേന സത്താനം പുനനേന വിസോധനേന പുണ്ണാതി സമ്മതാ. തദത്ഥദീപനത്ഥമേവാതി തസ്സാ പുണ്ണേ ആഗതദേസനായ അത്ഥദീപനത്ഥമേവ. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പുന ദീപനം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ "ഗാമാരുചികാന"ന്തി. ചുണ്ണികവചനം അസമ്ഭാവേന്താ തമാ ച വുത്തേ അത്ഥമബുജ്ജന്തനകാ പജ്ജവചനം സമ്ഭാവേന്താ തമാ ച വുത്തേ ബുജ്ജന്തനകാ ഗാമാരുചികാ. വിസേസത്ഥദീപനത്ഥന്തി വിസിട്ഠദീപനത്ഥം, പുരിമദേസനായ അത്ഥദീപനത്ഥന്തി അത്ഥോ.

"ഗച്ഛതി പന ഭവം ഗോതമോ ബാഹുകം നദിം സിനായിതു"ന്തി (മഃ നിഃ ൧.൨൮) ഹേട്ഠാ വുത്തത്താ ബാഹുകന്തി ഇദമേവ ഏത്ഥ തദത്ഥദീപകം. സേസാനി അധികക്കാദിവചനാനി തതോ വിസിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ ബോധനതോ വിസേസത്ഥദീപകാനി. കസ്മാ പനേത്ഥ ഭഗവതാ ബ്രാഹ്മണേന അവുത്താനി അധികക്കാദിനി ഗഹിതാനീതി ആഹ "യഥേവ ഹീ"തിആദി. കക്കന്തി ന്ഹാനപിണ്ഡം അധിപ്പേതം, ന്ഹായിത്ഥാ അധികം കക്കം ഏത്ഥ ഗണ്ഹന്തീതി അധികക്കം. തേനാഹ "ന്ഹാനസമ്ഭാവസേനാ"തിആദി. മണ്ഡലവാപിസണ്ഠാനന്തി വട്ടപോക്ഖരണിസണ്ഠാനം. നദിയോതി വിസും നദിയോ, ന അധികക്കാദിനി വിയ തിത്ഥമത്തം.

തീഹി പദേഹീതി സുന്ദരികാപയാഗബാഹുകാപദേഹി. ചത്താരീതി അധികക്കാദിനി ചത്താരി. വുത്താനേവ ഹോന്തീതി ലോകസമ്മതാലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണതാ ബ്രാഹ്മണസ്സ അധിപ്പായേന, പരമത്ഥതോ പന പാപപവാഹലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. തേനാഹ "തസ്മാ"തിആദി. കിഞ്ചി പാപസുദ്ധിം ന കരോന്തിയേവ. ന ഹിനം സോധയേതി നം പുഗ്ഗലം ന സോധയേ. വേരകിഞ്ചിസഭാവം അപ്പത്താ നാമ കമ്മപഥഭാവം അപ്പത്താ. തേനാഹ "ഖുദുകേഹീ"തി.

പടിഹനന്തോതി അയുത്തഭാവദസ്സനേന തം ദിട്ഠിം പടിബാഹന്തോ. തത്ഥായം പടിബാഹനവിധി യഥാ യം കിഞ്ചി ഉദകോരോഹനം ന പാപപവാഹനം, ഏവം യോ കോചി നക്ഖത്തയോഗോ പാപഹേതുനം പടിപക്ഖാഭാവതോ. യത്ത്ഹി വിനാസേതി, സോ തസ്സ പടിപക്ഖോ. യഥാ ആലോകോ അന്ധകാരസ്സ വിജ്ജാ ച അവിജ്ജായ, ന ഏവം ഉദകോരോഹനം നക്ഖത്തയോഗോ വാ പാപഹേതുനം ലോഭാദിനം പടിപക്ഖോ, തസ്മാ നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തബ്ബം "ന ഉദകോരോഹനാദി പാപപവാഹന"ന്തി. നിച്ഛം ഫഗ്ഗുനീനക്ഖത്തന്തി സുദ്ധസീലാദികസ്സ സബ്ബകാലം മങ്ഗലദിവസോ ഏവാതി അധിപ്പായോ. ഇതരോതി സീലാദിവസേന അസുദ്ധോ. നിച്ഛമേവ ഉപോസഥോ അരിയുപോസഥേന ഉപവുത്ഥഭാവതോ. സുദ്ധസ്സാതി പരിസുദ്ധമനോസമാചാരസ്സ. സുചികമ്മസ്സാതി പരിസുദ്ധകായവചിസമാചാരസ്സ. തേനാഹ "നിക്കിലേസതായാ"തിആദി. കൂസല്യപസത്ത്ഹിതന്തി അനവജ്ജഭാവുപഗതം. വതസമാദാനന്തി ധുതയമ്മസമാദാനാദി സമ്പന്നമേവ ഹോതി, നാസ്സ വിപത്തി അത്ഥീതി അത്ഥോ. മമ സാസനേയേവ സിനാഹി, യദി അച്ചന്തമേവ സുദ്ധിം ഇച്ഛസീതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ "സചേ"തിആദി. ഖേമതന്തി ഖേമഭാവം. യഥാ സബ്ബഭൂതാനി തപവസേന ഖേമപ്പത്താനി അഭയപ്പത്താനി ഹോന്തി, ഏവം കരോഹീതി തം ഹേട്ഠാ ദസ്സിതം മേത്താദിഭാവനം ബ്രാഹ്മണസ്സ സങ്ഖേപേന ഉപദിസന്തേനസ്സ ഏകച്ചസമാധിസമ്പദാ തദവിനാഭാവിനീ പത്താസമ്പദാ ച ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. തേനാഹ "മനോദാരസുദ്ധി ദസ്സിതാ"തി.

തസ്സ പന സമ്പദാദയസ്സ നിസ്സയഭൂതം സീലസമ്പദം ദസ്സേതും "സചേ മുസാ ന ഭണസീ"തിആദി വുത്തം. ഏത്ഥ ച യഥാ "സചേ മുസാ ന ഭണസീ"തിആദിനാ മുസാവാദ-പാണാതിപാത-അദിന്നാദാന-പടിവിരതിവചനേന അവസേസകായവചിദ്വുച്ചരിതവിരതീപി വുത്താ ഏവ ഹോതി ലക്ഖണഹാരനയേന, ഏവം "സദുഹാനോ അമച്ഛരീ"തി സദ്ധാദിധനസമ്പദാനിയോജനേനേവ അവസേസഅരിയധനസമ്പദാനിയോജനവി സിദ്ധമേവ

ഹോതിതി സദ്ധാദയോ വിമുത്തിപരിപാചനീയധമ്മാ ബ്രാഹ്മണസ്സ പകാസിതാ ഏവാതി വേദിതബ്ബാ. തേനേവാഹ “ഇമായ ഏവ പടിപത്തിയാ കിലേസസുദ്ധീ”തി. ഗയാ സമ്മതരാ ബാഹുകാദീഹിപീതി അധിപ്പായോ.

വ്രം. ഏകോതി അസഹായോ, ഏസാ പനസ്സ അസഹായതാ ഏകീഭാവേനാതി. ന ഹിസ്സ താവ തണ്ഹാദുതിയതാ വിഗതാ. തേനേവാഹ “ന ചിരസ്സേവാ”തിആദി. ഏകഗുഹണേനേവ കായേന വൃപകട്ഠതാ വുത്താതി ആഹ “വൃപകട്ഠോ ചിത്തവിവേകേനാ”തി. തേന “ദിവാ ചക്ഷമേന നിസജ്ജായാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൪൨൩; ൩.൨൫; വിഭം ൫൧൯; മഹാനിം ൧൬൧) ആഗതം ജാഗരിയാനുയോഗമാഹ. തമാഭൂതസ്സ ചസ്സ ഏകാദസഹി അഗ്ഗീഹി ആദിത്തേ തയോ ഭവേ പസ്സതോ യഥാ പമാദസ്സ ലേസോപി നാഹോസി, ഏവം കമ്മട്ഠാനം ബ്രൂഹേന്തോ സമ്മദേവ പദഹതി. കത്ഥചി സങ്ഖാരഗതേ അനപേക്ഖചിത്തോ നിബ്ബാനാധിമുത്തോ ഏവ വിഹാസീതി ദസ്സേതും “അപ്പമത്തോ”തിആദി വുത്തം. ഖിണാ ജാതീതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. സേസം സുവിത്തേയമേവ.

വത്ഥസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വ്ര. സല്ലേഖസുത്തവണ്ണനാ

വ്ര൧. “ചുന്ദോ”തി തസ്സ മഹാമേരസ്സ നാമം, പൂജാവസേന പന മഹാചുന്ദോതി വുച്ചതി യഥാ “മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ”തി. അത്തനോ വാ ചുന്ദം നാമ ഭാഗിനേയുത്ഥേരം ഉപാദായ ആയസ്ഥതോ സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ ഭാതാ അയം മഹാമേരോ “മഹാചുന്ദോ”തി പത്തായിത്ഥ യഥാ “മഹാപന്ഥകോ”തി. സായന്ഹസമയന്തി ഭുമ്മത്ഥേ ഏകം ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “സായന്ഹകാലേ”തി. ന ഹേത്ഥ അച്ചന്ത സംയോഗോ സമഭവതീതി. സത്തസങ്ഖാരേഹിതി സദ്ധിവിഹാരികഅന്തേവാസികഉപാസകാദിസത്തേഹി ചേവ രൂപാരമ്മണാദിസങ്ഖാരേഹി ച. പടിനിവത്തിത്ഥാതി അപസക്കിത്ഥാ. നിലീയനന്തി വിവേചനം കായചിത്തേഹി തതോ വിവിത്തതാ. ഏകീഭാവോതി ഹി കായവിവേകമാഹ, പവിവേകോതി ചിത്തവിവേകം. തതോ വുട്ഠിതോതി തതോ ദുവിധവിവേകതോ ഭവങ്ഗുപ്പത്തിയാ, സബ്രഹ്മചാരിഹി സമാഗമേന ച അപേതോ. അഭിവാദാപേത്ഥാതി അഭിവാദം കാരേത്ഥാ. ഏവന്തി യഥാവുത്തഅഭിവാദവസേന. പഗ്ഗയ്ഹാതി ഉന്നാമേത്ഥാ. അനുപച്ഛിന്നഭവമൂലാനം താവ ഏവം അഭിവാദോ ഹോതു, ഉച്ഛിന്നഭവമൂലാനം കിമത്ഥിയോതി ആഹ “ഏതം ആചിണ്ണം തമാഗതാന”ന്തി. തേന ന തമാഗതാ സമ്പരായികംയേവ സത്താനം സുഖം ആസീസന്തി, അഥ ഖോ ദിട്ഠധമ്മികമ്പീതി ദട്ഠബ്ബം. കസ്ഥാ ഏവം തമാഗതാ അഭിവാദന്തീതി തത്ഥ കാരണമാഹ “സുഖകാമാ ഹീ”തിആദി. പുമുകായാതി ബഹു സത്തകായാ. യക്ഖാതി ദേവാ. തേ ഹി പൂജനീയതായ “യക്ഖാ”തി വുച്ചന്തി. അഭിവാദന്തീതി ആസീസിതമേവത്ഥം ഞാണകരുണാഹി അഭിമുഖം കത്ഥാ വദന്തി.

യാതി അനിയമതോ ഗഹിതാ നിയമതോ ദസ്സേന്തോ “ഇമാ”തി ആഹ. ഇമാതി ച ആസന്നപച്ചക്ഖവചനന്തി ആഹ “അഭിമുഖം കരോന്തോ വിയാ”തി , തം തം ദിട്ഠിഗതികം ചിത്തഗതം സമ്മുഖാ വിധ കരോന്തോതി അത്ഥോ. ദിട്ഠിയോതി പുരിമപദലോപേന പാളിയം വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “മിച്ഛാദിട്ഠിയോ”തി ആഹ. സത്തേസു ദിട്ഠിഗതചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പജ്ജമാനാ, സത്തേസു വാ വിസയഭൂതേസു ആരബ്ഭ ഉപ്പജ്ജമാനാ “സത്തേസു പാതുഭവന്തീ”തി വുത്താ. അത്തവാദേനാതി അത്താനം ആരബ്ഭ പവത്തേന വചനേന. പടിസംയുത്താതി “അത്ഥി അത്താ”തി ഗാഹേ ഗാഹണേ ച വിസയഭാവേന പടിസംയുത്താ. ദിട്ഠിഗതികേന ദിട്ഠിം ഗാഹന്തേഹി ഗാഹണേ ഗാഹാപണേ ച ദിട്ഠി ദിട്ഠിവാദസ്സ വിസയോതി തേന പടിസംയുത്താ നാമ ഹോതി. “അത്ഥി അത്താ”തി ഏവം പവത്താ ദിട്ഠി ഇധ അത്തവാദപടിസംയുത്താ, ന തസ്സാ വിസയഭൂതോ അത്താ. സാ ച വിസയഭാവതോ തമാപവത്തേന വാദേന പടിസംയുത്താ. ലോകവാദപ്പടിസംയുത്താതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. വീസതിഭവന്തി തതോ പരം അത്തവാദവത്ഥുനോ അഭാവാ . പഞ്ചപി ഹി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേ പച്ചേകം “അത്താ”തി തേ ച അത്തനോ നിസ്സയഭാവേന ഗണ്ഹതോ ഏതാസം ദിട്ഠിനം സമഭവോ,

തബ്ദിനിമുത്തോ പനായം വിസയോ അത്തഗ്ഗഹണാകാരോ ച നന്മീതി. സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാതി രൂപാദീസു അത്തതരം “അത്താ”തി, “ലോകോ”തി വാ ഗഹേത്യാ തം സസ്സതോ സബ്ബകാലഭാവീ നിച്ചോ യുവോതി. യഥാഹ “രൂപീ അത്താ ചേവ ലോകോ ച സസ്സതോ ചാതി അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പഞ്ഞപേതീ”തിആദി. സസ്സതോതിആദീസു പഠമോ സസ്സതവാദവസേന അത്തഗ്ഗാഹോ, ദുതിയോ ഉച്ഛേദവാദവസേന, തതിയോ ഏകച്ചസസ്സതവാദവസേന, ചതുരഥോ തക്കീവാദവസേന പവത്തോ, അമരാവിക്ഖേപവസേന വാ പവത്തോ അത്തഗ്ഗാഹോ. അന്തവാതി അത്തനോ പരിച്ഛേദതാവസേന. അനന്തവാതി അപരിച്ഛേദതാവസേന. അന്തവാ ച അനന്തവാ ചാതി തദുഭയവസേന, ഇതരോ തക്കീവാദവസേന പവത്തോ അത്തഗ്ഗാഹോ. ഏവം പവത്തത്താ അട്ഠ ഹോന്തീതി യോജനാ.

ആദിമേവാതി ആദിമനസികാരമേവ. തം പന സരൂപതോ ദസ്സേനോ “വിപസ്സനാമിസ്സകപഠമമനസികാരമേവാ”തി ആഹ. അപ്പതാപി സോതാപത്തിമഗ്ഗന്തി ഇമിനാ അവധാരണേന നിവത്തിതം ദസ്സേതി. നാമരൂപപരിച്ഛേദതോ പഭുതി യാവ ഉദയബ്ബയദസ്സനം, അയം ഇധ ആദിമനസികാരോതി അധിപ്പേതോ പഞ്ഞാഭാവനായ ആരമ്ഭഭാവതോ. ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാസഹിതതായ ചസ്സ വിപസ്സനാമിസ്സകതാ വചനം. ഏവന്തി ഇമസ്സ അത്ഥവചനം “ഏത്തകേനേവ ഉപായേനാ”തി , യഥാവുത്തആദിമനസികാരേനാതി അത്ഥോ. ഏതാസന്തി യഥാവുത്താനം അത്തവാദലോകവാദപടിസംയുത്താനം ദിട്ഠിനം. കാമഞ്ച താസം തേന തദങ്ഗവസേന പഹാനം ഹോതിയേവ, തം പന നാധിപ്പേതം, തസ്മാ സമുച്ഛേദവസേന പഹാനം പടിനിസ്സഗ്ഗോ ച ഹോതീതി പുച്ഛതി. സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നസംയോജനതായ അനധിമാനികോപി സമാനോ. “അരിയധമ്മോ അധിഗതോ”തി മാനോ അധിമാനോ, സോ യേസം അത്ഥി തേ അധിമാനികാ, തേസം ഉദയബ്ബയണാണാധിഗമേന അധിമാനുപ്പത്തി തദവസാനോ ച മനസികാരോതി അധിപ്പേതോ. തേന ദിട്ഠിനം പഹാനം ന ഹോതീതി കമാപനത്ഥം അയം പുച്ഛാതി ആഹ “അധിമാനപ്പഹാനത്ഥം പുച്ഛതീ”തി. “ആദിമേവ നു വോ...പേ... പടിനിസ്സഗ്ഗോ ഹോതീ”തി അനഭിസമ്മേതാവീ വിയ വദന്തോ അധിമാനേ റിതോ വിയ ഹോതീതി ആഹ “അധിമാനികോ വിയ ഹുത്വാ”തി. സോതി മേരോ. തേസം അത്ഥായാതി തേസം അത്തനോ അന്തേവാസികാനം ഭഗവതാ ഏതസ്സ മിച്ഛാഗാഹസ്സ വിവേചനത്ഥായ. മേരോ കിര ധമ്മസേനാപതി വിയ സദ്ധിം അത്തനോ അന്തേവാസികേഹി ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമി.

വു. യത്ഥാതി വിസയേ ഭുജ്ഞം. ദിട്ഠിനഞ്ചി ആരമ്മണനിദസ്സനമേതന്തി. യസ്മാ ദിട്ഠിനം അനുസയനഭൂമിപി സമുദാചരണട്ഠാനസി ഖണ്ഡാ ഏവ, തസ്മാ ആഹ “യത്ഥ ചേതാ ദിട്ഠിയോ ഉപ്പജ്ജന്തീ തിആദി പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ സന്ധായ വുത്ത”ന്തി. രൂപം അഭിനിവിസ്സാതി “ഇദം രൂപം മമ അത്താ”തി ദിട്ഠാഭിനിവേസവസേന അഭിനിവിസിത്വാ ആരബ്ഭ. അഭിനിവിസമാനാ ഏവ ഹി ദിട്ഠി നം ആരമ്മണം കത്വാ ഉപ്പജ്ജതി. “സോ അത്താ”തിആദീസു യദിദം ചക്ഖാദിസങ്ഗഹം രൂപം, സഹബുദ്ധിനിബന്ധനതായ സോ മേ അത്താ, സുഖാസുഖം ഏത്ഥ ലോകിയതീതി സോ ലോകോ. “സോഏവാഹം പേച്ച പരലോകേ ഭവിസ്സാമീതി തമാഭാവേന നിച്ചോ, മിരഭാവേന യുവോ, സബ്ബഭാവിതായ സസ്സതോ, നിബ്ബികാരതായ അവിപരിണാമധമ്മോതി അത്ഥോ. യദി പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ സന്ധായ വുത്തം, കഥമേകവചനന്തി ആഹ “ആരമ്മണവസേനാ”തിആദി. നാനാ കരീയതി ഏതേനാതി നാനാകരണം, വിസേസോ. ജാതിവസേനാതി ഉപ്പത്തിവസേന. യേ ഹി അനിബ്ബത്തപുഞ്ചാ സമാനാവത്ഥാ, തേ ഉപ്പാദസങ്ഖാതവികാരസമങ്ഗിതായ ഉപ്പജ്ജന്തീതി സമഞ്ജം ലഭന്തി. തേനാഹ “ജാതിവസേനാ”തിആദി. പുനപ്പുനം ആസേവിതാതി അനാദിമതി സംസാരേ അപരാപരുപ്പത്തിയാ ലദ്ധാസേവനാ. ഏതേന കിലേസാനം ഭാവനട്ഠേന അനുസയത്ഥം വിസേസേതി . മാമഗതാതി മാമഭാവം ഉപഗതാ. ഏതേന അനുസയേ സഭാവതോ ദസ്സേതി. മാമഗമനന്തി ച കാമരാഗാദീനം അനഞ്ഞസാധാരണോ സഭാവോ. തഥാ ഹി വുത്തം “മാമഗതോ അനുസയേ പജഹതീ”തി (പടിം മം ൩.൨൧). അപ്പടിവിനീതാതി സമുച്ഛേദവിനയവസേന ന പടിവിനീതാ. അപ്പഹിനാ ഹി മാമഗതാ കിലേസാ അനുസേന്തീതി വുച്ചന്തി. ഏതേന തേസം കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജനാരഹതം

ദസ്സേതി. സമുദാചരത്തിതി അഭിഭവന്തി. ഏതേന തേസം വീതിക്കമപ്പത്തതം ദസ്സേതി. ഉപ്പജ്ജന്തിതി പന ഇമിനാവ പരിയുട്ഠാനാവത്ഥാ ദസ്സിതാ.

തം പഞ്ചക്ഖന്ധപ്പഭേദം ആരമ്മണന്തി യം തം “യത്ഥ ചേതാ ദിട്ഠിയോ ഉപ്പജ്ജന്തി”തിആദിനാ വുത്തം രൂപുപാദാനക്ഖന്ധാദിപഞ്ചക്ഖന്ധപഭേദം ദിട്ഠിനം ആരമ്മണം. ഏതം മയ്ഹം ന ഹോതീതി ഏതം ഖന്ധപഞ്ചകം മയ്ഹം സന്തകം ന ഹോതി മമ കിഞ്ചനപലിബ്ബോധഭാവേന ഗഹേതബ്ബതായ അഭാവതോ. തേനസ്സ പരമത്ഥതോ തണ്ഹാവത്ഥുഭാവം പടിക്ഖിപതി താവകാലികാദിഭാവതോ. അഹന്വി ഏസോ ന അസ്മിതി ഏസോ പഞ്ചക്ഖന്ധപഭേദോ അഹന്വി ന അസ്മി, അഹന്തി സോ ഗഹേതബ്ബോ ന ഹോതീതി അത്ഥോ. ഏതേനസ്സ മാനവത്ഥുഭാവം പടിക്ഖിപതി അനിച്ചദ്വക്ഖജേഗുച്ഛാദിഭാവതോ. ഏസോ മേ അത്താപി ന ഹോതി അത്തസഭാവസ്സ തത്ഥ അഭാവതോ മമഞ്ചസ്സ കിഞ്ചനപലിബ്ബോധഭാവേന ഗഹേതബ്ബതായ അഭാവതോ.

തണ്ഹാവ മമന്തി ഗണ്ഹാതി ഏതേനാതി തണ്ഹാഗാഹോ. തം ഗണ്ഹത്തോതി തം ഉപ്പാദേത്തോ. തേനാഹ “തണ്ഹാപപഞ്ചം ഗണ്ഹാതീ”തി. പപഞ്ചേതി സന്താനം വിത്ഥാരേത്തോ സത്തേ സംസാരേ ചിരായതീതി പപഞ്ചോ. യഥാ വുത്തപഭേദന്തി അട്ഠസതതണ്ഹാവിചരിതപഭേദം. തണ്ഹാപപഞ്ചം പടിക്ഖിപതി ഖന്ധപഞ്ചകസ്സ തണ്ഹാവത്ഥുകാഭാവവിഭാവനേനാതി അധിപ്പായോ. പരതോ പദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ദിട്ഠേകട്ഠാതി ദിട്ഠിയാ പഹാനേകട്ഠാ. തേന തേസം പഠമഗ്ഗവജ്ജ്ഞതം ദസ്സേതി. സഹജേകട്ഠാ പന ദിട്ഠിയാ തണ്ഹാ ഏവ, ന മാനോ, സാ ച ഖോ അപായഗമനീയാ. യഥാ അത്ഥിതി യേന അനിച്ചദ്വക്ഖവാസുഭാനത്താകാരേന അത്ഥി, തഥാ പസ്സന്തോ യഥാഭൂതം പസ്സതി നാമ. തേനാഹ “ഖന്ധപഞ്ചകഞ്ഹീ”തിആദി. ഏതേനേവ ആകാരേനാതി രൂപ്സനാദിഅനിച്ചാദിആകാരേനേവ. ഗയ്ഹമാനന്വി അപ്പഹീനവിപല്ലാസേഹി. തേനാകാരേനാതി “ഏതം മമ”ന്തിആദിആകാരേന. നേവത്ഥി യഥാഭൂതദസ്സനവിപല്ലാസാനം തദഭാവതോ. സുട്ഠു പസ്സന്തസ്സാതി യഥാ പുന തഥാ ന പസ്സിതബ്ബം, ഏവം സുട്ഠു സാതിസയം പസ്സന്തസ്സ.

ന ആദിമനസിങ്കാരേനേവ ദിട്ഠിപ്പഹാനം ഹോതി, അധിമാനികാനം പന അധിമാനമത്തമേതം ദസ്സനം. മഗ്ഗേനേവ തം ഹോതീതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേത്തോ “സോതാപത്തിമഗ്ഗേന ദിട്ഠിപ്പഹാനം ദസ്സേത്ഥാ”തി ആഹ. വിഭജേത്തോതി അധിമാനികാനം ത്യാനാനി അസല്ലേഖഭാവേന വിഭജേത്തോ. ബാലപുരുഷജ്ഞാനം നേവ ഉപ്പജ്ജതി അകാരകഭാവതോ. ന അരിയസാവകാനം പഹീനാധിമാനപച്ചയത്താ. ന അട്ഠാനനിയോജകോ സപ്പായകമ്മട്ഠാനേയേവ നിയോജനതോ.

മേരോ “യദത്ഥം സങ്ഘോ പക്കോസതി, സോ അത്ഥോ തത്ഥ വാസീനം ആഗതാഗതാനം ഇധ ഇജ്ജ്ഞതീ”തി തം ഉദിക്ഖന്തോ സങ്ഘേന യാവതതിയം പഹിതോപി ന ഗതോ ന അഗാരവേന. തേനാഹ “കിമേത”ന്തിആദി. പണ്ഡിതോ ഹി തത്ഥ അത്തനോ കിച്ചമേവ കരോതീതി അത്തതരം വുഡ്ഢപബ്ബജിതം പാഹേസി. കിമേതന്തി സങ്ഘസ്സ ആണായ അകരണം നാമ കിമേതന്തി കരണേ ആദരം ദീപേത്തോ ഏവമാഹ. സട്ഠിവസ്സാതീതോതി അപ്പത്തേ പത്തസഞ്ചി ഏവ സട്ഠിവസ്സാതീതോ. യസ്മാ പേസലാ പേസലേഹി സദ്ധിം സംസന്ദന്തി സമാനാധിമുത്തിതായ, തസ്മാ മേരോ “സാധാവുസോ”തി വത്ഥാ ഹത്ഥിമാപനാദിം സബ്ബം അകാസി.

താദിസോവാതി അനന്തരം വുത്തത്ഥേരസദിസോവ അപ്പത്തേ പത്തസഞ്ചി ഏവ സട്ഠിവസ്സാതീതോതി അത്ഥോ. പദ്യമഗുദ്ധ്വന്തി കമലസണ്ഡം. പാസാദം പാവീസി വിസ്സട്ഠം ഓലോകനേനസ്സ പുരുഷജ്ഞഭാവോ അത്തനാവ പത്തായിസ്സതീതി. തിസ്സമഹാവിഹാരേ കിര മേരാ ഭിക്ഖു തദാ “സകചിത്തം പസീദതി”തി വചനം പൂജേന്താ കാലസ്സേവ ചേതിയങ്ഗണം സമ്മജ്ജിത്ഥാ ഏത്തകാരമ്മണമേവ ബുദ്ധാരമ്മണപീതിം ഉപ്പാദേത്ഥാ ദിവസേ ദിവസേ തഥാ കരോന്തി. തേന വുത്തം “തസ്മിഞ്ച സമയേ”തിആദി. “ധമ്മദിന, ഇധ പത്തചീവരം റപേതീ”തി വത്താപി പടിസമ്മാരവസേന കിഞ്ചി പുച്ഛിതാപി നാഹോസി. ഗുണം ജാനാതീതി നിമുജ്ജനാദിസു വിവരദാനാദിനാ ഗുണം ജാനാതി വിയ. തുമ്ഹേ പന ന ജാനിത്ഥ ആഗന്തുക്ഖവത്തസ്സപി

അകരണതോ. സത്സുരണാവില്പിനീ കീദിസി സാ സന്പിസ്സ കതികാ? കതികാ ച നാമ സിക്വാപദാവിരോധേന അനുവത്തേതബ്ബാ, ഏത്തകമ്പി അജാനന്തേഹി മേ സംവാസോ നത്ഥിതി ആകാസേ അബ്ഭുക്കമി.

യം തസ്സ ഏവമസ്സ സല്ലേഖേന വിഹരാമിതി യോ “പമജ്ജ്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരേയ്യാ”തി വുത്തോ, തസ്സ ഭിക്ഖുനോ യം “പമജ്ജ്യാനസഞ്ചാതം പടിപത്തിവിധാനം കിലേസേ സല്ലേഖതി, തേന സല്ലേഖേന അഹം വിഹരാമി”തി അധിമാനവസേന ഏവമസ്സ ഏവം ഭവേയ്യ റാനമേതം വിജ്ജതീതി ഏവമേതമ സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. തം ന യുജ്ജതീതി തം അധിമാനികസ്സ “യമാവിഭിങ്ഗം പമജ്ജ്യാനം സല്ലേഖോ”തി പരിവിതക്കിതം ന യുജ്ജതി യുത്തം ന ഹോതി. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി. തത്ഥ സമ്മാ സബ്ബസോ ച കിലേസേ ലിഖതീതി സല്ലേഖോ, അരിയമല്ലോ. തദുപായവിപസ്സനാ സല്ലേഖപടിപദാ. യം പന ത്യാനം വിപസ്സനാപാദകം, തമ്പി ത്യാനം പരിയായേന മഗ്ഗപാദകം ഹോതിയേവ. തേനാഹ “അവിപസ്സനാപാദകത്താ”തിആദി.

ത്യാനധമ്മവസേനാതി വിതക്കാദിപഞ്ചകജ്ജ്യാനധമ്മവസേന. ചിത്തുപ്പാദവസേന അനേകവാരം പവത്തമാനമ്പി ത്യാനം ഏകാവജ്ജനതായ ഏകവിമിപരിയാപന്നത്താ ഏകാ സമാപത്തി ഏവാതി “പുനപ്പുനം സമാപത്തിവസേനാ”തി വുത്തം. ചത്താരി അരുപജ്ജ്യാനാനി യമാസകം ഏകേകസ്ഥിനേവ ആരമ്മണേ പവത്തന്തിതി ആഹ “ആരമ്മണഭേദാവതോ”തി. പുരിമകാരണദ്വയവസേനേവാതി “ത്യാനധമ്മവസേന, പുനപ്പുനം സമാപത്തിവസേനാ”തി പുബ്ബേ വുത്തപ്പകാരകാരണദ്വയവസേനേവ.

തേസം അരുപജ്ജ്യാനാനം കിലേസപരിളാഹാഭാവേന നിബ്ബുതാനി അങ്ഗാനി, ഭാവനാവിസേസവസേന സുഖുമാനി ആരമ്മണാനി. തസ്ഥാ താനീതി തേസം വസേന താനി ത്യാനാനി സന്താനി, തസ്ഥാ “സന്താ ഏതേ വിഹാരാ”തി വുത്തം. തേസം ചതുന്നമ്പിതി ചതുന്നമ്പി തേസം അരുപജ്ജ്യാനാനം.

വൃന്. സോതി അധിമാനികോ ഭിക്ഖു, അഞ്ഞോ വാ ഇതോ ബാഹിരകോ താപസപരിബ്ബാജകാദികോ ന ഹി സമ്മസതി. തത്ഥ അധിമാനികോ അപ്പത്തേ പത്തസഞ്ചിതായ ന സമ്മസതി, ഇതരോ അവിസയതായ. യത്ഥാതി യസ്ഥിം സല്ലേഖവത്സുസ്ഥിം, അവിഹിംസകതാദിഹി ചതുചത്താലീസായ ആകാരേഹി.

അട്ഠം സമാപത്തിയോ നാമ കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനവസേന പവത്താ ഉത്തരുത്തരി സന്തപണീതാ ധമ്മാ, ന തമാ ലോകിയാ അവിഹിംസാദയോ. തത്ഥ കഥം അവിഹിംസാദയോ ഏവ സല്ലേഖഭാവേന വുത്താ, ന ഇതരാതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേനോ ചോദകോ “കസ്ഥാ പനാ”തിആദിമാഹ. ഇതരോ കാമം സമാപത്തിയോ സന്തപണീതസഭാവാ, വട്ടപാദകതായ പന കിലേസാനം സല്ലേഖപടിപദാ ന ഹോന്തി, അവിഹിംസാദയോ പന വിവട്ടപാദകാ സല്ലേഖപടിപദാതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേനോ “ലോകുത്തരപാദകത്താ”തിആദിമാഹ. ഇമിനായേവ അട്ഠസമാപത്തിഹി അവിഹിംസാദിനം വിസേസഭീപകേന സുത്തേന യമാ മഹപ്ഫലതരം ഹോതി, തം പകാരജാതം വേദിതബ്ബം. ഇദഞ്ചി ദക്ഖിണേയുതരതായ ദക്ഖിണായ മഹപ്ഫലതരം സന്ധായ വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. നനു തത്ഥ “സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപനോ”തി ആഗതം, ന “സരണഗതോ”തി ചോദനം സന്ധായാഹ “സരണഗമനതോ പട്ഠായാ”തിആദി. വുത്തഞ്ചേതം അട്ഠകഥായം (മം നിം അട്ഠം ൩.൩൦൯) “ഹേട്ഠിമകോടിയാ തിസരണം ഗതോ ഉപാസകോപി സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപനോ നാമാ”തി. യോ ഹി വട്ടഭുക്ഖം സമതിക്കമിതുകാമോ പസന്നചിത്തോ രതനത്തായം സരണം ഗച്ഛതി, തസ്സ തം അധിസിവാദിനം ഉപനിസ്സയോ ഹുത്വാ അനുക്കമേന ദസ്സനമഗ്ഗാധിഗമായ സംവത്തേയ്യാതി.

വിഹിംസാദിവത്സുന്തി യദേതം വിഹിംസാദിനം വത്സും വദാമ, ഇമസ്ഥിം വിഹിംസാദിവത്സുസ്ഥിം. അന്തമിച്ഛാദിട്ഠിഞ്ച മിച്ഛത്താനം ആദിമിച്ഛാദിട്ഠിഞ്ചാതി ഇദം ദേസനാക്കമം സന്ധായ വുത്തം. മിസ്സേത്വാതി മിച്ഛാദിട്ഠിഭാവസാമന്തേന ഏകജ്ജ്യാനം കത്വാ. തത്ഥാതി ഇമിനാ യമാ കമ്മപഥമിച്ഛത്താനം അന്തേ ആദിമ്ഹി ച

വുത്തമിച്ഛാദിട്ഠിം മിസ്സേതാ ഏകജ്ജ്ഞം വുത്തം, തമാ തേസം അന്തേ വുത്തസമ്മാദിട്ഠിതി ഇമമത്ഥം ഉപസംഹരതി.

പാണന്തി വോഹാരതോ സത്തം, പരമത്ഥതോ ജീവിതിന്ദ്രിയം. അതിപാതേന്തി സരസേനേവ പതനസഭാവം അതിച്ച അന്തരാ ഏവ പാതേന്തി, അതിക്കമ്മ വാ സത്ഥാദീഹി അഭിഭവിത്വാ പാതേന്തി. അഭിന്നന്തി പരസന്തകം. ആദിയന്തിതി ഗണ്ഹന്തി. സല്ലേഖതീതി സമം ലേഖതി, പജഹതീതി അത്ഥോ. കമ്മപമകമാ ഏസാതി “അത്ഥഭണ്ണനക”ന്തി വുത്തം. പിയസുണ്ണകരണതോ പിസുണ്ണാ, പിസതി പരേ സത്തേ ഹിംസതീതി വാ പിസുണ്ണാ. ഫരുസാതി ലൂഖാ, നിട്ഠുരാതി അത്ഥോ. നിരത്ഥകന്തി അത്ഥരഹിതം അത്തനോ പരേസഞ്ച ഹിതവിനിമുത്തം. മിച്ഛാതി വിപരീതാ നിച്ഛാദിവസേന പവത്തിയാ. പാപികാതി ലാമികാ. ഏകന്താകുസലതായ വിഞ്തുഹി ബുദ്ധാദീഹി ഗരഹിതാ. നത്ഥി ദിന്നന്തി ആദിവത്ഥുകായാതി ദസവത്ഥുകമിച്ഛാദിട്ഠിമാഹ. നത്ഥികഭാവാഭിനിവേസനവസേന കമ്മപമപ്പത്തിയേവസ്സാ കമ്മപമപരിയാപന്നതാ. “രൂപം അത്താ”തിആദിനയപ്പവത്താ അത്തദിട്ഠി മഗ്ഗന്തരായകരത്താ അനിയ്യാനികദിട്ഠി. അനിയ്യാനികത്താ ഏവ ഹിസ്സാ മിച്ഛത്തപരിയാപന്നതാ. സമ്മാതി അവിപരീതാ, തതോ ഏവ സോഭനാ സുന്ദരാ, ബുദ്ധാദീഹി പസത്ഥത്താ വിഞ്തുപ്പസത്ഥാ. സേസമേത്ഥ മിച്ഛാദിട്ഠിയം വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചം.

അസുഭാദീസു സുഭാദിആകാരഗ്ഗഹണതോ അയാമാവഅനിയ്യാനികാ അയോനിസോ ഉപ്പത്തിയാ. അകുസലാതി അയാമാവാഅനിയ്യാനികാ അകുസലാ സങ്കപ്പാ. ഏസ നയോതി ഇമിനാ “അയാമാവാ അനിയ്യാനികാ അകുസലാ വാചാ”തിആദിനാ തത്ഥ തത്ഥ അയാമാവാദിഅത്ഥം അതിദിസതി. വാചാതി ചേതനാ അധിപ്പേതാ, തമാ കമ്മന്താജീവാസതി ച. യേഭൂയ്യേന അതീതാനുസ്സരണവസേന പവത്തിതോ “അതീതം ചിന്തയതോ”തി വുത്തം. തമാ ഹി ലോകേ ഏവം വദന്തി “യം മേ പഹുതം ധനം അഹോസി, തം പമാദവസേന പന ബഹും വീണ്”ന്തി. സതിപതിരൂപകേനാതി “ചിരകതമ്പി ചിരഭാസിതമ്പി സരിതാ”തി ഏവം വുത്തസതുപ്പത്തിപതിരൂപകേന. ഉപ്പത്തിന്തി ചിത്തുപ്പത്തി. തമാപവത്തചിത്തുപ്പാദോ ഹി മിച്ഛാസതി. സാ പന കോധവസേന വാ “അക്കോച്ഛി മം അവധി മ”ന്തിആദിനാ (ധം പം ന) ഉപനയ്ഹന്തസ്സ, രാഗവസേന വാ “യാനിസ്സ താനി പുഞ്ചേ മാതുഗാമേന സദ്ധിം ഹസിതലപിതകീളിതാനി അനുസ്സരതീ”തി (അം നിം ൨.൭൦) വുത്തനയേന സുഭതോ അനുസ്സരന്തസ്സ, ദിട്ഠിവസേന വാ “സോ ഖോ പന മേ അത്തോ നിച്ഛോ ധുവോ”തിആദിനാ മിച്ഛാഅഭിനിവിസന്തസ്സാതി ഏവമാദിനാ നയേന പവത്തതീതി വേദിതഞ്ചാ.

ഉപായചിന്താവസേനാതി വിപ്പജാലകുമിനാദുഹലാദിഉപകരണസംവിധാനാദീസു യുത്തിചിന്തനാദിവസേന പാപം കത്വാ വിപ്പടിസാരനിമിത്തം, “സുകതം മയാ”തി പാമോജ്ജനിമിത്തം കത്വാ പച്ചവേക്ഖണ്ണാകാരേന മോഹോ അത്താണം. തത്ഥ പന “അസിവേ സിവാ”തി വോഹാരോ വിയ ഞാണവോഹാരോ. മിച്ഛാസഭാവത്താ പന മിച്ഛാഞാണംത്വേവ വുച്ചതി. ഏകുനവീസതിഭേദം പച്ചവേക്ഖണ്ണാണം സമ്മാ പേക്ഖിതത്താ സമ്മാഞാണം വുച്ചതി, ഇതരം പന ഝാനാദിപച്ചവേക്ഖണ്ണാണം സമ്മാദിട്ഠിയാവ സങ്ഗയ്ഹതി. രൂപാരൂപസമാപത്തിലാഭിതാമത്തേന വട്ടതോ അവിമുത്തായേവ സമാനാ “വിമുത്താ മയ”ന്തി ഏവംസത്തിനോ. പകതിപുരിസന്തരണാസങ്ഖാതായം, ഗുണവിയുത്തസ്സ അത്തനോ സകത്തനി അവട്ഠാനസങ്ഖാതായം, അത്തനോ മഹാബ്രഹ്മുനാ സലോകതാ തസ്സ സമീപതാസംയുജ്ജനസങ്ഖാതായം വാ അവിമുത്തിയം വിമുത്തിസത്തിനോ. ഏകന്താകുസലതായ ഹീനത്താ പാപികാ. അയാമാവതായ വിപരീതാ. യമാവുത്തേനാതി “അവിമുത്തായേവ സമാനാ”തി വുത്തപ്പകാരേന. “മയമേത്ഥ സമ്മാദിട്ഠി ഭവിസ്സാമാ”തിആദീസു ഫലസമ്മാദിട്ഠിആദിനിപി മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിആദിപക്ഖികാനേവാതി അധിപ്പായേന “ഫലസമ്പയുത്താനി...പേ... വേദിതഞ്ചാ”തി വുത്തം. സഞ്ചേപി പന ഫലധമ്മേ വിമുത്തിക്ഖണ്ഡസങ്ഗഹതോ “വിമുത്തി”തി വുച്ചമാനേ ന കോചി വിരോധോ. ഏത്ഥ സമ്മാവിമുത്തിസങ്ഖാതേ സല്ലേഖവത്ഥുമാഹി.

യദി നീവരണവസേന വൃത്താനി, തസ്മാ തീണ്ണേവ വൃത്താനീതി ആഹ
“അഭിജ്ഞാലു”തിആദി. പരിയുട്ഠാനപ്പത്താ മിനമിദ്ധപരിയുട്ഠിതാ. യസ്സ യമ്മസ്സ
അത്ഥിതായ ഉദ്ധതാ നാമ ഹോന്തി, സോ യമ്മോ ഉദ്ധച്ചന്തി ആഹ “ഉദച്ചേന
സമന്നാഗതാതി ഉദ്ധതാ”തി. വിചിന്നന്താതി യമ്മോതി വാ അയമ്മോതി വാ ആദിനാ യം
കിഞ്ചി സഭാവം വിനിച്ഛിന്നന്താ. ഉപനാഹനസീലാതി പരസ്സ അത്തനോ ചിത്തേ
അനുബന്ധനസീലാ. ഇസ്സന്തിതി ഉസുയന്തി. സംയന്തിതിസഠാ അത്തമാ അത്താനം
അത്തമാ പവേദനകാ. തേ പന യസ്മാ ന യമാഭൂതവാദിനോ, തസ്മാ ആഹ “ന സമ്മാ
ഭാസന്തിതി വൃത്തം ഹോതി”തി. വൃത്തപച്ചനീകനയേനാതി “ന കോധനാ
അക്കോധനാ”തിആദിനാ വൃത്തഅത്ഥപടിപക്ഖനയേന.

ദുക്ഖം വചോ ഏതേസു വിപ്പടികുലഗ്ഗാഹിതായ വിപച്ചനീകഗാഹേസുതി ദുബ്ബചാ.
തേ പന വചനക്ഖമാ ന ഹോന്തിതി ആഹ “വത്തും ദുക്ഖം”തിആദി. ഹീനാചാരതായ
ദുക്ഖസ്സ വാ സമ്പാപകതായ പാപകാ. അസദ്ധമ്മവസേനാതി അസപ്പുരിസധമ്മവസേന.
അത്തനാ വിസേസിതബ്ബവസേന കായവിത്തത്തിആദിനം കായകമ്മദാദിഭാവോ വിധ
അസ്സദ്ധിയാദിഅസദ്ധമ്മസമന്നാഗമേനഅസതം അസപ്പുരിസാനം യമ്മാനന്തി താനിയേവ
അസ്സദ്ധിയാദിനി അസദ്ധമ്മാ നാമ, തേസം വസേനാഹ “സദ്ധാ ഏതേസം നത്ഥീ”തി യഥാ തം
“ദുപ്പണ്ണാ”തി. സുത്തഗേയ്യാദി അപ്പം സുതം ഏതേസന്തി അപ്പസ്സുതാ, സുതേന അനുപപന്നാ.
നത്ഥീതിഗഹേതബ്ബന്തി ഇമിനാ അഭാവത്ഥോ അയം അപ്പ-സദോ
“അപ്പഡംസമകസവാതാതപസരീസപസമ്ഹസ്സാന”തിആദിസു (അ° നി° ൧൦.൧൧) വിയാതി
ദസ്സേതി. സമ്മാപടിപത്തിയാ അന്നാരമ്ഭനതോ കൂച്ഛിതാ ഗാരയ്ഹാ സീദന്തി ഓസീദന്തി
സംകിലേസപക്ഖേതി കൂസീതാ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. അകുസലാനം യമ്മാനം
പഹാനായ കുസലാനം യമ്മാനം ഉപസമ്പദായ ആരദ്ധം പഗ്ഗഹിതം വീരിയം ഏതേസന്തി
ആരദ്ധവീരിയാ. അനുപ്പാദനേന മുട്ഠാ നട്ഠാ സതി ഏതേസന്തി മുട്ഠസ്സതീ. മുട്ഠാതി
ദൂസിതാ. ദുപ്പണ്ണാ നാമ ദൂസിതഭാവോ പടിപക്ഖേന വിനാസിതഭാവോതി ആഹ
“നട്ഠപണ്ണാതി വൃത്തം ഹോതി”തി. ഹേട്ഠാ സമ്മാദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന കമ്മസ്സകതാപണ്ണായ
മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ ച ഗഹിതത്താ സുബ്ബചകല്യാണമിത്തതാപരിവാരാഹി ഇധ സദ്ധാദീഹി
വിപസ്സനാസമ്ഭാരസ്സ ഉദ്ധടത്താ ച വൃത്തം “ഇധ വിപസ്സനാപണ്ണാ വേദിതബ്ബാ”തി.
തേനാഹ “വിപസ്സനാസമ്ഭാരോ ഹീ”തിആദി. യുത്തിം അനപേക്ഖിത്വാപി അയമത്ഥോ
ഗഹേതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “പോരാണാനം ആണാ”തി.

ലോകുത്തരഗുണാനം അന്തരായകരന്തി ലോകുത്തരഗുണാനം അധിഗമസ്സ അന്തരായകരം.
സന്ദിട്ഠിന്തി സം അത്തനോ ദിട്ഠിം, യം വാ തം വാ അത്തനാ യഥാഗഹിതദിട്ഠിന്തി
അത്ഥോ. സഭാവം അതിക്കമിത്വാ പരതോ ആമസനതോ പരാമാസീ. ദജ്ജഗ്ഗാഹീതി
“ഇദമേവ സച്ച”ന്തി മിരഗ്ഗാഹഗ്ഗാഹി. പടിനിസ്സഗ്ഗീതി പടിനിസ്സജ്ജനകോ. കുമ്മോവാതി
യഥാ കച്ഛപോ അത്തനോ പാദാദികേ അങ്ഗേ കേനചി ഘട്ടിതോ സബ്ബാനി അങ്ഗാനി
അത്തനോ കപാലേയേവ സമോദഹതി, ന ബഹി നീഹരതി, ഏവമയമ്പി “ന സുന്ദരോ
തവ ഗാഹോ, ഛരസ്സേഹി ന”ന്തി വൃത്തോ തം ന വിസ്സജ്ജേതി. അന്തോയേവ അത്തനോ
ഹദയേ ഏവ റപേത്വാ തം വദതി. കുമ്മിലഗ്ഗാഹന്തി സംസുമാരഗ്ഗാഹം. ഗണ്ഹന്തിതി
യഥാ സംസുമാരാ ഗഹിതം ന വിസ്സജ്ജന്തി, ഏവം ഗണ്ഹന്തി.

വുർ. ഏവം ചതുചത്താലീസായ ആകാരേഹീതി അവിഹിംസനാദീഹി
ചതുഅധികചത്താലീസപ്പകാരേഹി. കസ്മാ പന്നേത്ഥ അവിഹിംസാ ആദിതോ വൃത്താ?
സബ്ബഗുണാനം മൂലഭാവതോ. അവിഹിംസാതി ഹി കരുണായേതം അധിവചനം, സാ ച
വിസേസതോ സീലസ്സ മൂലകാരണം പരൂപഘാതലക്ഖണാ ദുസ്സീല്യാ ഓരമാപനതോ. യഥാ
ഹി പാണാതിപാതോ പരൂപഘാതലക്ഖണോ, തഥാ പരേസം സാപതേയ്യാവഹരണം,
സത്തിപ്പഹാരതോപി ധനസ്സാവഹാരോ ഗരുതരോതി. തഥാ അബ്രഹ്മചരിയം
ഗബ്ഭധാരണാദിദുക്ഖാവഹരണതോ, പരദാരാതിക്കമേ പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. പരേസം
വിസംവാദനഭേദനമമ്മഘട്ടനാനം പരൂപഘാതഭാവോ പാകടോ ഏവ, സമ്ഹപ്പലാപോ
അത്ഥഗ്ഗാഹാപനതോ അനത്ഥുപ്പാദനതോ, അഭിജ്ഞാ അദിന്നാദാനാദിഹേതുതോ,
ബ്യാപാദോ പാണാതിപാതാദിഹേതുതോ, മിച്ഛാദിട്ഠി സബ്ബാനത്ഥഹേതുതോ
പരൂപഘാതലക്ഖണാ, മിച്ഛാദിട്ഠി യമ്മികപടിണ്ണോപി പാണാതിപാതാദിനി കരോതി,

പരേ ച തത്വ നിയോജേതി, കിമങ്ഗം പന ഇതരേ. വിഹിംസലക്ഖണാ ദുസ്സീല്യാ ഓരമാ അവിഹിംസലക്ഖണാ വിസേസതോ സീലസ്സ ബലവകാരണം. സീലപദട്ഠാനോ ച സമാധി, സമാധിപദട്ഠാനാ ച പഞ്ഞാതി സബ്ബഗുണാനം മൂലഭൂതാ അവിഹിംസാ. അപിച ഉളാരജ്ജ്യാസയാനം നിസമ്മകാരിനം യീരാനം ഉത്തമപുരിസാനം സീലം വിയ സമാധിപഞ്ഞാപി പരേസം ഹിതസുഖാവഹാവ സമ്പജ്ജന്തിതി ഏവമ്പി കരുണാ സബ്ബഗുണാനം മൂലന്തി സാ ആദിതോ വുത്താ.

തതോ പരം വിസേസതോ “അവിഹിംസാസമുട്ഠാനാ ഇമേ ധമ്മാ”തി ദസ്സനത്ഥം കൂസലകമ്മപഥധമ്മാ ഗഹിതാ. തതോ ഇദം ഗുണാനം മൂലഭൂതം സീലം, ഏത്ഥ പതിട്ഠിതേന ഇമേ ധമ്മാ ഉപ്പാദേതബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം അട്ഠ സമ്മത്താ ഗഹിതാ. തേസം വിസോധനായ പടിപന്നസ്സ ആദിതോ ഏവം ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥം നീവരണവിവേകോ ഗഹിതോ, ആദിതോ നീവരണദ്വയസ്സ അഗ്ഗഹണേ ഗഹിതാഗഹിതകാരണം അട്ഠകമായ വുത്തമേവ. കോധസ്സ പന ബ്യാപാദതോ ഭേദോ വത്ഥസുത്തവണ്ണനായം (മം നിം അട്ഠം ൧.൨൧) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. കോധാദിപ്പഹാനേന ചേത്ഥ സല്ലേഖസിദ്ധിതി ദസ്സനത്ഥം തതോ ഉപക്കിലേസവിസുദ്ധി ഗഹിതാ. സാ ച സുബ്ബചക്ഖ്യാണമിത്തഅപ്പമത്തതാഹി സിജ്ജതീതി ദസ്സനത്ഥം പകിണ്ണകാ ഗഹിതാ. സമ്പന്നസോവചസ്സതാദിഗുണസ്സ ഇമേ ധമ്മാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തി, വിപസ്സനം പരിബ്രൂഹേത്ഥാ അരിയമഗ്ഗാധിഗമായ സംവത്തന്തിതി ദസ്സനത്ഥം സദ്ധമ്മാ ഗഹിതാ. ഏവംഭൂതസ്സ അയം മിച്ചാഗാഹോ ലോകുത്തരഗുണാധിഗമസ്സ അന്തരായകരോ, തസ്മാ സോ ദൂരതോ വജ്ജേതബ്ബോ, ഏവം യഥാവുത്തായ സമ്മാപടിപത്തിയാ അരിയമഗ്ഗം അധിഗച്ഛന്തോ സല്ലേഖം മത്ഥകം പാപേതീതി ദസ്സനത്ഥം “സന്ദിട്ഠിപരാമാസി”തിആദി വുത്തന്തി ഏവമേതേസം ചതുചത്താലീസായ സല്ലേഖാകാരാനം ഗഹണപയോജനം അനുപുബ്ബി ച വേദിതബ്ബോ. പയോഗതോ സല്ലേഖപടിപദം പടിപജ്ജിതും അസക്കോന്താനം ചിത്തുപ്പാദോപി ബഹുപകാരോതി ആഹ “ചിത്തുപ്പാദസ്സപി ബഹുപകാരതം ദസ്സേതു”ന്തി.

കൂസലേസു ധമ്മേസുതി അവിഹിംസാദീസു യഥാവുത്തഅനവജ്ജധമ്മേസു. അനുവിധിയനാതി ചിത്തുപ്പാദസ്സ കായവാചാഹി അനുവിധാനാ. തേസം ധമ്മാനന്തി അവിഹിംസാദിയമ്മാനം, തേസം വാ ചിത്തുപ്പാദവസേന പവത്തധമ്മാനം. ഇദാനി യഥാവുത്തധമ്മം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “കസമാ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. സരണഗമനം വാചായ വിത്താപേതും അസക്കോന്തസ്സ വസേന വുത്തം “കായേന വാ”തി. “സീലം കായേന സമാദിയതീ”തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏത്ഥ ച തഥാ തഥാ പവത്തസല്ലഹുകകാമാവചരകൂസലചിത്തുപ്പത്തിം ഉപാദായ ത്ഥാരൂപകൂസലകായവചികമ്മാനം ബഹുപകാരതാ വുത്താതി ന സഭാവതോ ചിത്തുപ്പാദസ്സ ബഹുപകാരതം ഞായതീതി ദട്ഠബ്ബം.

൮൫. ഹിതാധിഗമായാതി ദിട്ഠധമ്മികാദിഹിതസമ്പത്തിയാ, അരിയമഗ്ഗാധിഗമായ ഏവ വാ. അരിയമഗ്ഗോ ഹി ഏകന്തഹിതത്താ ഹിതോ നാമ. പരിവജ്ജനവസേന കമനം പവത്തി പരിക്കമനന്തി ആഹ “പരിക്കമനായ പരിവജ്ജനത്ഥായാ”തി. സമ്മാദസ്സനുപായസംവിധാനേന അവിഹിംസാ പടിയത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന. സുഖേനേവാതി അകിച്ഛേനേവ. ഏതേനേവ ഉപായേനാതി ഏതേനേവ അവിഹിംസാപദേ വുത്തേന വിധിനാ. സബ്ബപദാന്തിതി സേസാനി തേചത്താലീസ പദാനി.

൮൬. അകൂസലാ പടിസന്ധിഅജനകാ നാമ ഉദ്ധച്ചസഹഗതചിത്തുപ്പാദധമ്മാ അഞ്ഞേപി പവത്തിവിപാകമത്തദായിനോ, ദിന്നായ പടിസന്ധിയാ വിപാകജനകാ, പച്ചയവേകല്ലേന വിപച്ചിതും അലദ്ധോകാസാ അഹോസികമ്മാദയോ വാ അജനകാ. ജാതിവസേനാതി അകൂസലജാതിവസേന. അയോഭാഗങ്ഗമനീയാതി അപായഗമനീയാ. ഏവംനാമാതി നാമഗ്ഗഹണേന സഭാവം ഉപലക്ഖേതി സതി പച്ചയസമവായേ തംസഭാവാനതിവത്തനതോ. തേനാഹ “വിപാകകാലേ അനിട്ഠാകന്തവിപാകത്താ”തി. വുത്തനയേനേവ കൂസലപക്ഖോ വേദിതബ്ബോ. അയം പന വിസേസോ, ഇധ പടിസന്ധിഅജനകാ അഭിഞ്ഞാസഹഗതധമ്മാ, സേസം വുത്തസദിസമേവ. സബ്ബേ അകൂസലാതി ഏത്ഥ വിഹിംസമേകം റപേത്ഥാ ഇതരേ സബ്ബേ അകൂസലാ ഉപമാഭൂതാ. വിഹിംസാ ഹി ഉപമേയ്യം. സബ്ബേ കൂസലാതി ഏത്ഥാപി

ഏസേവ നയോ. ഏതേനേവ ഉപായേനാതി യഥാ വിഹിംസാനം ഉപമേയുതാ, തദവസേസാനം കൂസലാകൂസലാനം ഉപമാഭാവോ വുത്തോ, ഇമിനാ നയേന അകൂസലം പാണാതിപാതാദിഅകൂസലേന ഇതരേന, കൂസലഞ്ച പാണാതിപാതാപടിവിരതിആദികൂസലേന ഇതരേന ഉപമേതഞ്ചം.

വൃ൭. പരിനിബ്ബാപനേതി കിലേസപരിളാഹവുപസമനേ. പരിതോ ലിമ്പനട്ഠേന പലിപം വുച്ചതി മഹാകദമം, തം പന ഏകന്തതോ ഗമ്ഭീരസി ഹോതീതി “ഗമ്ഭീരകദമേ നിമുഗ്ഗോ”തി വുത്തം. പലിപം വിയ പലിപന്തി പഞ്ച കാമഗുണാ വുച്ചന്തി, തസ്മാ ഏവം ഇദാനി വുച്ചമാനേന ഉപമോപമേയുസംസന്ദനനയേന ഏതഥ ഇമസ്ഥിം റാനേ അത്ഥയോജനാ വേദിതഞ്ചാ. ന ഹിതം കാരണന്തി ഏതഥ കാരണം നാമ ഹത്ഥസ്സ വാ പാദസ്സ വാ അപലിപന്നഭാവോ, സോ പന നത്ഥി. ഏസ നയോ ഉപമേയേപി.

തത്ഥ സിയാ കസ്സചി പരിവിതക്കോ “ഭഗവതോ ദേസനാനുഭാവേന ഭിക്ഖുആദയോ കമേന്തീ”തി. “ഭഗവായേവ ഹി തത്ഥ ഉദ്ധരതീ”തി വത്ഥാ ഉപമായ തദത്ഥം വിഭാവേതും “രഞ്ഞോ”തിആദി വുത്തം. പുമുജ്ജനാ താവതിട്ഠന്തു, സാവകസിവാപ്പത്തവിസേസാനമ്പി അരിയാനം ദേസനാ സത്ഥുയേവ ദേസനാതി ദസ്സേതും “കിഞ്ചാപീ”തിആദിമാഹ. തഥാ ഹി തേഹി ദേസിതസുത്താനി ബുദ്ധവചനമേവ, തേസം ദേസനായ ലദ്ധവിസേസാപി അരിയാ ബുദ്ധപുത്തായേവാതി.

അനിബ്ബിസതായാതി അനിബ്ബിസേവനതായ. അസിക്ഖിതവിനയതായാതി പഞ്ചനം വിനയാനം സാദരം അസിക്ഖിതഭാവേന. തേ പന വിനയാ തിസ്സന്നം സിക്ഖാനം സിക്ഖാപനേന ഹോതീതി ആഹ “തിസ്സോ സിക്ഖാ സിക്ഖാപേസ്സതീ”തി. കിം പന തന്തി? “റാനമേതം വിജ്ജതീ”തി ഏതഥ വുത്തം കിം പന റാനന്തി ആഹ “അപലിപപലിപന്നത്ത”തിആദി. യസ്മാ പാളിയം “സോ വത ചുന്ദാ”തിആദിനാ സാമഞ്ഞത്ഥം ഉപമാഭാവേന ഗഹേത്ഥാ വിസേസത്ഥോ ഉപമേയുഭാവേന വുത്തോ, തസ്മാ തമത്ഥം “ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ”തിആദിനാ സാധാരണതോ വത്ഥാ പുന അസാധാരണതോ വിവരന്തോ “കിം വുത്തം ഹോതീ”തിആദിമാഹ. പരസ്സ വിഹിംസാചേതനം നിബ്ബാപേസ്സതീതി ഇദം യോ അവിഹിംസാസഞ്ചാതം സമ്മാപടിപത്തിം ദിസ്വാ ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജ്ജന്തോ ധമ്മദേസനായ പരോ അവിഹിംസകോ ഹോതി, താദിസം സന്ധായ വുത്തം. ആദേസനഞ്ചി തസ്സ വചനന്തി. തേനാഹ “അയം യാ ഏസാ വിഹിംസകസ്സാ”തി. പുഞ്ചേ വിഹിംസകസ്സ മിച്ഛാപടിപജ്ജന്തസ്സ. വിഹിംസാപഹാനായ മഗ്ഗം ഭാവയതോതിആദിനാ അത്തനോ ഏവ അവിഹിംസായ വിഹിംസാപരിനിബ്ബാനായ സംവത്തനമാഹ. തേനാഹ “പരിനിബ്ബതോ വിയാ”തിആദി. സഞ്ചപദേസുതി “പാണാതിപാതിസ്സാ”തിആദിനാ ആഗതേസു തേചത്താലീസായ പദേസു.

വൃ൮. ഏവന്തി ദേസിതാകാരപരാമസനം. തസ്സാതി സല്ലേഖസ്സ. “അത്ഥി ഖ്വേസ ബ്രാഹ്മണ, പരിയായോ”തിആദിസു (അ° നി° വൃ.൧൧; പാരാ° ൩-൧൦) വിയ പരിയായ-സദ്ദോ കാരണത്ഥോതി ആഹ “സല്ലേഖകാരണ”ന്തി. തേസം വസേനാതി സല്ലേഖാനം വസേന. മേത്തായ ഉപസംഹാരണവസേന ഹിതം ഏസന്തേന. കരുണായ വസേന അനുകമ്പമാനേന. പരിഗ്ഗഹേത്ഥാതി പരിതോ ഗഹേത്ഥാ, പരിത്ഥാതി അത്ഥോ. പരിച്ചാതി പരിതോ ഇത്ഥാ, സമന്തതോ ഫരിത്ഥാ ഇച്ചേവ അത്ഥോ. മാ പമജ്ജിത്ഥാതി “ത്ഥായമാ”തി വുത്തസമമവിപസ്സനാനം അഞ്ഞാണേന, അഞ്ഞേന വാ കേനചി പമാദകാരണേന മാ പമാദം ആപജ്ജിത്ഥ. നിയ്യാനികസാസനേ ഹി അകത്തഞ്ചകരണമ്പി പമാദോതി. വിപത്തികാലേതി സത്തഅസപ്പായാദിവിപത്തിയുത്തകാലേ. യഥാവുത്താ പഞ്ച പരിയായാ അഞ്ഞേപി സല്ലേ സാസനഗുണാ ഇധേവ സഞ്ഗഹം ഗച്ഛന്തിതി ആഹ “ത്ഥായഥ, മാ പമാദത്ഥാതി തുമ്ഹാകം അനുസാസന്തി”തി.

സല്ലേഖസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. സമ്മാദിട്ഠിസുത്തവണ്ണനാ

വൻ. കമേതുകമൃതാപുഷ്പാ ഏവാതി അവധാരണേന ഇതരാ ചതസ്സോ പുഷ്പാ നിവത്തേതി ഇതരാസം അസമ്ഭവതോ, തത്ത്വ യമാപുഷ്പിതസ്സ അത്ത്വസ്സ വിസ്സജ്ജനതോ ച “അയം സമ്മാദിട്ഠി”തി യാമാവതോ അജാനന്താപി പുമുജ്ജനാ ബാഹിരക്താപസാദയോ അത്തനോ സമാനസീലേ റിതം സമ്മാദിട്ഠിതി വദന്തി. അനുസ്സവാദിവസേനാപീതി അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിവസേനപി. യമാസമങ്ഗിതാകാരസ്സ അത്ത്വസ്സ ഏവമേതന്തി നിജ്ജ്യാനക്ഖമാപനതോ ഏകന്തതോ യാമാവഗ്ഗാഹോ ഹോതീതി ആഹ “അത്തപച്ചക്ഖേനപി”തി, യാമാവതോ ലക്ഖണസ്സ പടിവിദ്ധത്താ അത്തനോ പച്ചക്ഖഭാവേനാതി അത്ത്വോ. ബഹുനം വചനം ഉപാദായാതി ഇമിനാ സാസനേ ലോകേ ച നിരുത്ഠഹതായ അയം ആമേധിതപയോഗോതി സാസനസ്സ നിരുത്ഠഹതായ ച സമ്പസാരം ഉപാദായപി തദുഭയികോ ആമേധിതപയോഗോ ദട്ഠഞ്ചോ. അത്ത്വന്തി വചനത്ത്വം. ലക്ഖണന്തി സഭാവം. ഉപാദായാതി ഗഹേത്വാ. സോഭനായാതി സുന്ദരായ. പസത്ത്വായാതി പസംസായ. തേസു പുരിമേന ധമ്മാനം യമാസഭാവാവബോധസങ്ഖാതം സമ്മാദിട്ഠിസഭാവം ദസ്സേതി. തേന ഹി സാ സബ്ബധമ്മേ അഭിഭവിത്വാ സോഭതി. ദുതിയേന സമ്പയുത്തധമ്മേസു പരിണായികഭാവം. തേന ഹി സാ സമ്പയുത്തധമ്മേ ഞാണമയേ വിയ തംസമങ്ഗിനഞ്ച പുഗ്ഗലം ഞാണപിണ്ഡം വിയ കരോതി, തസ്സ “പണ്ഡിതോ നിപുണോ ഛേരകോ വിത്തു വിഭാവി”തിആദിനാ ദിസാസു പസംസാ പത്ഥരതി.

കമ്മസ്സകതാണാണന്തി കമ്മം സകോ ഏതസ്സാതി കമ്മസ്സകോ, തസ്സ ഭാവോ കമ്മസ്സകതാ, തത്ത്വ ഞാണം “ഇദം കമ്മം സത്താനം സകം, ഇദം നോ സക”ന്തി ഏവം ജാനനണാണം. സച്ചാനുലോമികണാണന്തി അരിയസച്ചാനം പടിവേധസ്സ അനുലോമതോ സച്ചാനുലോമികം ഞാണം, വിപസ്സനാണാണം. നോ സച്ചാനുലോമികായാതി ബാഹിരകോ സച്ചാനുലോമികായ സമ്മാദിട്ഠിയാ നോ സമ്മാദിട്ഠി സഞ്ചേന സബ്ബം തസ്സ അഭാവതോ. തത്ത്വ കാരണമാഹ “അത്തദിട്ഠിപരാമാസകത്താ”തി. കമ്മസ്സ കതാദിട്ഠി പന ബാഹിരകസ്സ അത്തദിട്ഠിം അനുരുജ്ജ്യാന്തി പവത്തതി “അത്ഥി ദിന”ന്തിആദിനയപ്പവത്തിതോ. സാസനികോ ദീഹിപീതി സാസനികോ പുമുജ്ജനോ കമ്മസ്സകതാണാണാദീഹി ദീഹിപി സമ്മാദിട്ഠി. ഓക്കന്തസമ്മത്തനിയാമത്താ “സേക്ഖോ നിയതായാ”തി വുത്തം. അസേക്ഖായ സമ്മാദിട്ഠിയാ സമ്മാദിട്ഠിതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. തീസുപി പുഗ്ഗലേസു സേക്ഖോ ഇധ സമ്മാദിട്ഠിതി അധിപ്പേതോതി ദസ്സേന്തോ “നിയതായ നിയ്യാനികായാ”തിആദിമാഹ.

ഇദാനി യമാവുത്തമത്ത്വം പാളിയാ വിഭാവേതും “തേനേവാഹാ”തിആദി വുത്തം. അന്തദ്വയന്തി “സസ്സതം, ഉച്ഛേദം, കാമസുഖം, അത്തകിലമമ”ന്തി ഏതം അന്തദ്വയം. ലീനുമുചുപതിട്ഠാനായുഹനന്തദ്വയസ്സ അനുപഗമനം അത്ത്വസിദ്ധമേവ. ഉജുഭാവേനാതി ഉജുസഭാവേന മഗ്ഗേന, മജ്ജിമായ പടിപത്തിയാതി അത്ത്വോ. ധമ്മേ പസാദഗ്ഗഹണേന സത്ത്വരി സങ്ഘേ ച പസാദോപി ഗഹിതോയേവ ഹോതീതി “ധമ്മേ”ഇച്ചേവ വുത്തോ തദവിനാഭാവതോ. യസ്ഥാ ഏസ നിയതായ സമ്മാദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതോ സമ്മാദിട്ഠിതി അധിപ്പേതോ, തഞ്ച വട്ടതോ നിയ്യാനം വിവട്ടാധിഗമേന ഹോതീതി ആഹ “ആഗതോ ഇമം സദ്ധമ്മ”ന്തി. നിബ്ബാനങ്ഹി സന്തോ സദാ വിജ്ജമാനോ ധമ്മോതി കത്വാ സദ്ധമ്മോതി ഇമം ഫലേഹി അസാധാരണേന പരിയായേന വത്തഞ്ചതം ലഭതി. തയിദമസ്സ ആഗമം സച്ഛികിരിയാഭിസമയോ, സോ ച പഹാനാഭിസമയാദീഹി സഹേവ ഇധ ഇജ്ജ്യാന്തി ദസ്സേന്തോ “സബ്ബദിട്ഠിഗഹനാനീ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സബ്ബദിട്ഠിഗഹനാനി വിനിബ്ബേന്തോ സബ്ബകിലേസേ പജഹന്തോതി പദദ്വയേന പന പഹാനാഭിസമയമാഹ, ജാതിസംസാരാ നിക്ഖമന്തോതി ഇമിനാ പരിഞ്ഞാഭിസമയം. സമതിക്കമത്ത്വോ ഹി പരിഞ്ഞത്ത്വോ. പടിപത്തിം പരിനിട്ഠപേന്തോതി ഇമിനാ ഭാവനാഭിസമയന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

കാലപരിച്ഛേദവചനന്തി പരിച്ഛിജ്ജതീതി പരിച്ഛേദോ, കാലോ ഏവ പരിച്ഛേദോ കാലപരിച്ഛേദോ, യോ സോ അകുസലപജാനനാദിനാ പരിച്ഛിനോ മഗ്ഗവുട്ഠാനകാലോ മഗ്ഗക്ഖണ്ണോ, തസ്സ വചനന്തി അത്ത്വോ. തേനാഹ “യസ്ഥിം കാലേ”തി. അകുസലഞ്ചാതി ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ത്വോ. തേന വക്ഖമാനം അകുസലമൂലാദിം സമുച്ചിനോതി. ദസാകുസലകമ്മപമന്തി കുതോയം വിസേസോ, യാവതാ അനിദ്ധാരിതവിസേസം

അകുസലം ഗഹിതന്തി? ന സാമന്തജോതനായ വിസേസേ അവട്ഠാനതോ. കിം വാ ഇമായ യുത്തിചിന്തായ, യസ്മാ പഠമവാദേന ഉദ്ദേശവസേന ദേസിതസ്സ അത്ഥസ്സ വിത്ഥാരദേസനാ ദുതിയവാദോ. തേനേവാഹ “കതമം പനാവുസോ”തിആദി. യസ്മാ ലോകുത്തരാ സമ്മാദിട്ഠി ഇയ അധിപ്പേതാ, തസ്മാ നിരോധാരമ്മണായ പജാനനായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ കിച്ചവസേന സമ്മോഹതോ “ഇദം ദുക്ഖ”ന്തി ദസഅകുസലകമ്മപഥം പടിവിജ്ഞേതോ “അകുസലം പജാനാതി”തി വുച്ചതീതി അത്ഥോ. തസ്സാതി അകുസലകമ്മപഥസഞ്ചാതസ്സ ദുക്ഖസ്സ. തേനേവ പകാരേനാതി “നിരോധാരമ്മണായ പജാനനായ കിച്ചവസേനാ”തി വുത്തപ്പകാരേന.

കുസലന്തി ഏത്ഥായം വചനത്ഥോ - കുച്ഛിതേ പാപധമ്മേ സലയതി ചലയതി കമ്പേതീതി കുസലം, കുച്ഛിതേന വാ ആകാരേന സയന്തിതി കുസാ, പാപകാ ധമ്മാ. തേ കുസേ ലുനാതി ഛരിന്ദതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ സാനതോ തനുകരണതോ ഞാണം കുസം നാമ, തേന ലാതഞ്ചം ഗഹേതഞ്ചം പവത്തേതഞ്ചന്തി കുസലം. യഥാ വാ കുസോ ഉഭയഭാഗഗതം ഹത്ഥപദേസം ലുനാതി, ഏവമിദം ഉപ്പന്നാനുപ്പന്നവസേന ഉഭയഭാഗഗതം സംകിലേസപക്ഖം ലുനാതി ഛരിന്ദതി, തസ്മാ കുസോ വിയ ലുനാതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ സാവജ്ജയമ്മാനം സലനതോ സംവരണതോ കുസലം. കുസലധമ്മവസേന ഹി അകുസലാ മനച്ഛട്ഠേസു ദ്വാദേശു അപ്പവത്തിയാ സംവുതാ ഹോന്തി. കുച്ഛിതേ വാ പാപധമ്മേ സലയതി ഗമേതി അപന്നേതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ പാണാതിപാതാദീനം സാനതോ നിസാനതോ തേജനതോ കുസാ, ദോസലോഭാദയോ. സാദീനവവസേന ചേതനായ തിക്ഖഭാവപ്പത്തിയാ പാണാതിപാതാദീനം മഹാസാവജ്ജതാ. തേ കുസേ ലുനാതി ഛരിന്ദതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ സാനതോ അന്തകരണതോ വിനാസനതോ കുസാനി, പുണ്ണകിരിയവസേന പവത്താനി സദ്ധാദീനി ഇന്ദ്രിയാനി. തേഹി ലാതഞ്ചം പവത്തേതഞ്ചന്തി കുസലം. “കു”ഇതി വാ ഭൂമി വുച്ചതി, അധിട്ഠാനഭാവേന തംസദിസസ്സ അത്തനോ നിസ്സയഭൂതസ്സ രൂപാരൂപപഞ്ചസ്സ സമ്പതി ആയതിഞ്ച അനുദഹേന വിനാസനതോ കും സസന്തിതി കുസാ, രാഗാദയോ. തേ വിയ അത്തനോ നിസ്സയസ്സ ലവനതോ ഛരിന്ദനതോ കുസലം. പയോഗസമ്പാദിതാ ഹി കുസലധമ്മാ അച്ചന്തമേവ രൂപാരൂപധമ്മേ അപ്പവത്തികരണേന സമുച്ഛിന്ദന്തി. കുസലസ്സ മൂലന്തി കുസലമൂലം, സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനേന കുസലസ്സ പതിട്ഠാ നിദാനന്തി അത്ഥോ. അകുസലമൂലന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

അകുസലന്തി പന ന കുസലം അകുസലം, കുസലധമ്മാനം പടിപക്ഖവസേന അകുസലന്തി പദസ്സ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഏവഞ്ഹി ആരോഗ്യാനവജ്ജസുഖവിപാകകോസല്ലസമ്ഭൂതട്ഠേന കുസലം വുച്ചതീതി. യഥാ യം ധമ്മജാതം ന അരോഗം ന അവജ്ജം ന സുഖവിപാകം ന ച കോസല്ലസമ്ഭൂതം, തം അകുസലന്തി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ ഹോതി. ഏവം യം ന കുച്ഛിതാനം സലനസഭാവം, ന കുസേന, കുസേഹി വാ പവത്തേതഞ്ചം, ന ച കുസോ വിയ ലവനകം, തം അകുസലം നാമാതി അയമ്പി അത്ഥോ ദസ്സിതോതി വേദിതഞ്ചോ. വത്ഥുപജാനനാതി ദുക്ഖാദിവത്ഥുനോ പജാനനാ പടിവേധോ. തഥാ ബുജ്ഞനകപുഗ്ഗലാനം അജ്ഞാസയവസേന ദേസനാ പവത്താതി ആഹ “അകുസലാദിപജാനന്നേനാപീ”തി. തേനേവ ച സംഖിത്തേന ദേസനാ പവത്താ. ഭാവനാമനസികാരോ പന “സഞ്ചം ഭിക്ഖവേ അഭിഞ്ഞേയ്യ”ന്തി (സംഃ നിഃ ദ്വ.ദ്വ; പടിഃ മഃ മ.൩) വചനതോ അനവസേസതോ രൂപാരൂപധമ്മാനം പരിഗൃഹവസേനേവ പവത്തതി. തേനാഹ “ദേസനായേവാ”തിആദി. തത്ഥ മനസികാരപടിവേധോതി പുഞ്ചഭാഗേ പവത്തവിപസ്സനാമനസികാരോ അരിയമഗ്ഗപടിവേധോ ച. കസ്സചി അകോപനതോ വിത്ഥാരവസേനേവ വുത്തം വിപസ്സനം അനുയുഞ്ജന്താ മഗ്ഗം പടിവിജ്ഞേതാപി വിത്ഥാരനയേനേവ പടിവിജ്ഞേതീതി അത്ഥോ വിസുദ്ധിക്കമസ്സ അഭാവതോ.

ഭിക്ഖുതി മഹാവിഹാരേ ധമ്മസഞ്ചിതീവസേന പഞ്ചനികായമണ്ഡലേ നിസിന്നഭിക്ഖു. മേരോതി തത്ഥ സഞ്ചലത്ഥേരോതി വദന്തി. വത്ഥസുത്തവണ്ണനായം വുത്തനയേന പന മഹാസഞ്ചലരക്ഖിതത്ഥേരസ്സ അന്തേവാസികഭിക്ഖു സന്ധായ “ആഹംസു”തി വുത്തം. മേരോതി പന മഹാസഞ്ചലരക്ഖിതത്ഥേരോ. സോ ഹി ഇമസ്ഥിം

മജ്തയിമനികായേ തം തം വിനിച്ഛയം കമേസി. രാസിതോതി പിണ്ഡതോ, ഏകജ്തന്തി അത്ഥോ.

അകുസലകമ്മപഥവണ്ണനാ

അകോസല്ലപ്പവത്തിയാതി കോസല്ലപടിപക്ഖതോ അകോസല്ലം വുച്ചതി അഞ്ഞാണം, തതോ പവത്തനതോ, അകോസല്ലസമഭൂതത്താതി അത്ഥോ. ഞാണപടിപക്ഖോ അഞ്ഞാണം മിത്തപടിപക്ഖോ അമിത്തോ വിയ കൂസലപടിപക്ഖോ അകുസലം കൂസലേന പഹാതബ്ബത്താ, ന പന കൂസലാനം പഹായത്താ. കൂസലമേവ ഹി പയോഗസമ്പാദിതം അകുസലം പജഹതി. സഹ അവജ്ജേഹി ലോഭാദിഹി വത്തതീതി സാവജ്ജം. ദുക്ഖോ അനിട്ഠോ ചതുക്ഖന്ധ-സഞ്ചാരോ വിപാകോ ഏതസ്സാതി ദുക്ഖവിപാകം. തത്ഥ സാവജ്ജവചനേന അകുസലാനം പവത്തിദുക്ഖതം ദസ്സേതി, ദുക്ഖവിപാകവചനേന വിപാകദുക്ഖതം. പുരിമഞ്ഹി പവത്തിസമഭവവസേന അകുസലസ്സ ലക്ഖണവചനം, പച്ഛിമം താലന്തരേ വിപാകുപ്പാദനസമത്ഥതാവസേന. തഥാ പുരിമേന അകുസലസ്സ അവിസുദ്ധസഭാവതം ദസ്സേതി, പച്ഛിമേന അവിസുദ്ധവിപാകതം. പുരിമേന അകുസലം കൂസലസഭാവതോ നിവത്തേതി, പച്ഛിമേന അബ്യാകതസഭാവതോ സവിപാകത്തദീപകത്താ പച്ഛിമസ്സ. പുരിമേന വാ അവജ്ജവന്തതാദസ്സനതോ കിച്ചട്ഠേന രസേന അനത്ഥജനനരസതം ദസ്സേതി, പച്ഛിമേന സമ്പത്തിഅത്ഥേന അനിട്ഠവിപാകരസതം. പുരിമേന ച ഉപട്ഠാനാകാരട്ഠേന പച്ചുപട്ഠാനേന സംകിലേസപച്ചുപട്ഠാനതം, പച്ഛിമേന ഫലട്ഠേന ദുക്ഖവിപാകപച്ചുപട്ഠാനതം. പുരിമേന ച അയോനിസോമനസിങ്കാരം അകുസലസ്സ പദട്ഠാനം പകാസേതി. തതോ ഹി തം സാവജ്ജം ജാതം, പച്ഛിമേന അകുസലസ്സ അഞ്ഞേസം പദട്ഠാനഭാവം വിഭാവേതി. തഞ്ഹി ദുക്ഖവിപാകസ്സ കാരണന്തി. സംകിലിട്ഠന്തി സംകിലേസേഹി സമന്നാഗതം, ദസഹി കിലേസവത്ഥുഹി വിബാധിതം, ഉപതാപിതം വാ തേഹി വിദുസിതം മലീനകതഞ്ചാതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ചസ്സ ദുക്ഖവിപാകതഞ്ചാതി അത്ഥേ ഇദഞ്ച ദുക്ഖവിപാകതം അപച്ചക്ഖതായ അസദുഹന്താനം പച്ചക്ഖതോ ആദിനവദസ്സനേന സംവേജനത്ഥം വുത്തം. സാധാരണാ സബ്ബസ്സപി അകുസലസ്സ.

സരസേനേവ (ധം സം മൂലടിം മ) പതനസഭാവസ്സ അന്തരാ ഏവ അതീവ പാതനം അതിപാതോ, സണികം പതിതും അദത്ഥാ സീഘം പാതനന്തി അത്ഥോ. അതിക്കമ്മവാ സത്ഥാദിഹി അഭിഭവിത്ഥാ പാതനം അതിപാതോ. പയോഗവത്ഥുമഹന്തതാദിഹി മഹാസാവജ്ജതാ തേഹി പച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജമാനായ ചേതനായ ബലവഭാവതോ. ഏകസ്സ ഹി പയോഗസ്സ സഹസാ നിപ്ഫാദനവസേന സകിച്ചസാധികായ ബഹുക്ഖത്തും പവത്തജവനേഹി ലദ്ധാസേവനായ ച സന്നിട്ഠാപകചേതനായ വസേന പയോഗസ്സ മഹന്തഭാവോ. സതിപി കദാചി ഖുദുകേ ചേവ മഹന്തേ ച പാണേ പയോഗസ്സ സമഭാവേ മഹന്തം ഹനന്തസ്സ ചേതനാ തിബ്ബാകാരാ ഉപ്പജ്ജതീതി വത്ഥുസ്സ മഹന്തഭാവോ. ഇതി ഉഭയവേതം ചേതനായ ബലവഭാവേനേവ ഹോതീതി. യഥാവുത്തപച്ചയപരിയായേപി തത്ഥംപച്ചയേഹി ചേതനായ ബലവതായ ഏവ മഹാസാവജ്ജഭാവോ വേദിതബ്ബോ. പയോഗവത്ഥുആദിപച്ചയാനഞ്ഹി അമഹത്തേപി ഹന്തബ്ബസ്സ ഗുണവന്തതായ മഹാസാവജ്ജതാ, തബ്ബിപരിയായേന അപ്പസാവജ്ജതാ ച വത്ഥുസ്സ മഹത്താമഹത്തേസു വിയ ദട്ഠബ്ബാ. കിലേസാനം ഉപക്കമാനം ദിനഞ്ച മുദുതായ തിബ്ബതായ ച അപ്പസാവജ്ജതാ മഹാസാവജ്ജതാപി യോജേതബ്ബാ. പാണോ പാണസഞ്ചിതാ വധകചിത്തഞ്ച പുബ്ബഭാഗിയാപി ഹോന്തി, ഉപക്കമോ വധകചേതനാസമുട്ഠാപിതോ. പഞ്ച സമഭാരാ ഹി പാണാതിപാതചേതനാതി സാ പഞ്ചസമഭാരവിനിമുത്താ ദട്ഠബ്ബാ. അയഞ്ച വിചാരോ അദിന്നാദാനാദിസുപി യഥാരഹം വത്തബ്ബോ. വിജ്തന്ധനപഹരണാദിവസേന സഹത്ഥേനനിബ്ബത്തോ സാഹത്ഥികോ, ആണാപനവസേന പവത്തോ ആണത്തികോ, ഉസുസത്തിയന്തപാസാണാദിനിസ്സജ്ജനവസേന പവത്തോ നിസ്സഗ്ഗിയോ, അദുഹലസജ്ജനാദിവസേന പവത്തോ മാവരോ, ആമബ്ബണികാദിനം വിയ മന്തപരിജപ്പനവസേന പവത്തോ വിജ്ജാമയോ, കമ്മവിപാകജിദ്ധിമയോ ഇദ്ധിമയോ ദാഠാകോടനാദിനി വിയ.

യദി “മമ ഇദ”ന്തി പരേണ പരിഗൃഹിതം അഭിന്നം, ഉത്താനസേയുകദാരകസന്തകേ കഥം തസ്സ പരിഗൃഹസന്തായ ഏവ അഭാവതോതി ആഹ “യത്ഥ പരോ”തിആദി. പരോ നാമ വിഞ്തു വാ അവിഞ്തു വാ അത്ഥി തസ്സ വത്സുസ്സ സാമികോ. അവിഞ്തുപി ഹി വിഞ്തുക്വായേ യഥാകാമം കരോന്തോ അഭണ്യാരഹോതി. മന്തപരിജപ്പന്നേന പരസന്തകഹരണം വിജ്ജാമയോ, വിനാ മന്തേന പരസന്തകസ്സ കായവചീപയോഗേഹി പരികഡ്ഢനം താദിസേനിദ്ധിവസേന ഇദ്ധിമയോ പയോഗോതി അഭിന്നാദാനേ ഛര പയോഗാ സാഹത്ഥികാദയോ വുത്താ. യഥാനുരൂപന്തി ഏത്ഥ സാഹത്ഥികോ താവ പഞ്ചന്നമ്പി അവഹാരാനം വസേന പവത്തി, തഥാ ആണത്തിയോ നിസ്സഗ്ഗിയോ ച. മാവരോ മേയ്യാവഹാരപസയ്ഹാവഹാരപടിച്ചന്നാവഹാരവസേന. തഥാ സേസാപീതി ദട്ഠഞ്ചം.

മേമുനസമാചാരേസൂതി സദാരാസന്തോസ-പരദാരഗമനവസേന ദുവിധേസു മേമുനസമാചാരേസു. അയമേവഹി ഭേദോ ഇധാധിപ്പേതോ. ഗോത്തരക്ഖിതാ സഗോത്തേഹി രക്ഖിതാ. ധമ്മരക്ഖിതാ സഹധമ്മികേഹി രക്ഖിതാ. സാരക്ഖാ സസാമികാ. യസ്സാ ഗമനേ രത്താ ദണ്ഡോ റപിതോ, സാ സപരിദണ്ഡാ. ഭരിയഭാവത്ഥം ധനേന കീതാ ധനക്കീതാ. ഛരദേന വസന്തി ഛരദവാസിനീ. ഭോഗത്ഥം വസന്തി ഭോഗവാസിനീ. പടത്ഥം വസന്തി പടവാസിനീ. ഉദകപത്തം ആമസിത്ഥാ ഗഹിതാ ഓദപത്തകിനീ. ചുദ്ധ്വദകം അപന്നേത്ഥാ ഗഹിതാ ഓഭടചുദ്ധ്വദാ. കരമരാനീതാ ധജാഹതാ. തദ്ഘണികാ മുഹുത്തികാ. അഭിഭവിത്ഥാ വീതിക്കമേ മിച്ചാചാരോ മഹാസാവജ്ജോ, ന തഥാ ദിന്നം സമാനഛരദതായ. അഭിഭവിത്ഥാ വീതിക്കമേനേ സതിപി മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസനേ പുരിമുപ്പന്നസേവനാഭിസന്ധിപയോഗാഭാവതോ മിച്ചാചാരോ ന ഹോതി അഭിഭുയമാനസ്സാതി വദന്തി. സേവനാചിത്തേ സതി പയോഗാഭാവോ അപ്പമാണം യേഭുയേന ഇത്ഥിയാ സേവനാപയോഗസ്സ അഭാവതോ. തഥാ സതി പുരേതരം സേവനാചിത്തസ്സ ഉപട്ഠാനേപി തസ്സാ മിച്ചാചാരോ ന സിയാ, തഥാ പുരിസസ്സപി സേവനാപയോഗാഭാവേതി, തസ്ഥാ അത്തന്നോ രുചിയാ പവത്തിതസ്സ വസേന തയോ, ബലക്കാരേണ പവത്തിതസ്സ വസേന തയോതി സബ്ബേപി അഗൃഹിതഗൃഹണേന ചത്താരോ സമ്ഭാരാതി വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം.

അത്ഥഭണ്ജകോതി കമ്മപഥവസേന വുത്തം. കമ്മപഥകഥാ ഹേസാതി. അസ്സാതി വിസംവാദകസ്സ. മുസാ വദതി ഏതേനാതി ചേതനാ മുസാവാദോ, ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ അത്ഥാകാരേണ വത്സുനോ വിഞ്താപനപയോഗോ മുസാ, തംസമുട്ഠാപികാ ചേതനാമുസാവാദോതി വുത്തത്താ തതോ അത്തമാ വത്തും “അപരോ നയോ”തിആദി വുത്തം. അത്തന്നോ സന്തകം അദാതുകാമതായാതിആദി മുസാവാദസാമത്തേന വുത്തം. ഹസാധിപ്പായേനപി വിസംവാദനപുരക്ഖാരസ്സ മുസാവാദോ. പരസ്സാതി വിസംവാദനവസേന വിഞ്താപേതഞ്ചസ്സ. സോതി മുസാവാദപയോഗോ.

സുത്തഭാവന്തി പീതിവിരഹിതതായ രിത്തഭാവം. ഫരുസസദുതായ നേവ കണ്ണസുഖാ. അത്ഥവിപന്നതായ ന ഹദയസുഖാ. സംകിലിട്ഠചിത്തസ്സാതി ദോസേന, ലോഭേന വാ ദുസിതചിത്തസ്സ.

ഏകന്തഫരുസാ ചേതനാതി ഏതേന ദുട്ഠചിത്തതംയേവ വിഭാവേതി, ദുട്ഠചിത്തതാ ചസ്സ അമരണാധിപ്പായവസേന ദട്ഠഞ്ചം. സതി ഹി മരണാധിപ്പായേ അത്ഥസിദ്ധി, തദഭാവേ പാണാതിപാതബ്ധാപാദാ സിയുന്തി. യം പടിച്ച ഫരുസവാചാ പയുജ്ജതി, തസ്സ സമ്മുഖാവ സീസം ഏതി. പരമ്മുഖാപി സീസം ഏതി ഏവാതി അപരേ. തത്ഥായം അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ - സമ്മുഖാ പയോഗേ അഗാരവാദീനം ബലവഭാവതോ സിയാ ചേതനാ ബലവതീ, പരസ്സ ച തദത്ഥവിഞ്താപനം, ന തഥാ അസമ്മുഖാതി. യഥാ ച അക്കോസിതേ മതേ ആളഹനേ കതാ ഖമാപനാ ഉപവാദന്തരായം നിവത്തേതി, ഏവം പരമ്മുഖാ പയുത്താ ഫരുസവാചാ ഹോതിയേവാതി സക്കാ വിഞ്താതും. തസ്സാതി ഏകന്തഫരുസചേതനായ ഏവ ഫരുസവാചാഭാവസ്സ ആവിഭാവത്ഥം. മമ്മച്ഛേദകോ സവനഫരുസതായാതി അധിപ്പായോ. ചിത്തസണ്ഠാതായ ഫരുസവാചാ ന ഹോതി കമ്മപഥാ’പ്പത്തത്താ, കമ്മഭാവം പന ന സക്കാ വാരേതും. ഏവം അന്ധവസേന ചേതനാഫരുസതായ ഫരുസവാചം സാധേത്ഥാ ഇദാനി തമേവ ബൃതിരേകവസേന

സായേതും “വചനസംഹാരായാ”തിആദി വൃത്തം. ഏസാതി ഫരുസവാചാ. കമ്മപഥഭാവം അപ്പത്താ അപ്പസാവജ്ജാ, ഇതരാ മഹാസാവജ്ജാ. തമാ കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാഭേദേഹി സബ്ബം പുരിമസദിസം.

ആസേവനം ബഹുലീകരണം. യം ഉദിസ്സ പവത്തിതോ, തേന അഗ്ഗഹിതേ അപ്പസാവജ്ജാ, ഗഹിതേ മഹാസാവജ്ജാ കമ്മപഥപ്പത്തിതോ. യോ കോചി പന സമിഹപ്പലാപോ ദീഹി സമ്ഭാരേഹി സിജ്ജതതി. കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവസേനപി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ വേദിതബ്ബാ.

അത്തനോ പരിണാമനം ചിത്തേനേവാതി വേദിതബ്ബം. ഹിതസുഖം ബ്യാപാദയതീതി യോ തം ഉപ്പാദേതി, തസ്സ ഹിതസുഖം വിനാസേതി. അഹോ വതാതി ഇമിനാ അച്ചന്തവിനാസചിന്തനം ദീപേതി. ഏവം ഹിസ്സ ദാരുണപവത്തിയാ കമ്മപഥപ്പത്തി. യമാഭ്യുച്ചഗഹണാഭാവേനാതി യാമാവഗ്ഗാഹസ്സ അഭാവേന അനിച്ഛാദിസഭാവസ്സ നിച്ഛാദിതോ ഗഹണേന. മിച്ചാ പസ്സതീതി വിതഥം പസ്സതി. സമിഹപ്പലാപോ വിയാതി ഇമിനാ ആസേവനസ്സ മന്ദതായ അപ്പസാവജ്ജതം, മഹന്തതായ മഹാസാവജ്ജതം ദസ്സേതി. ഗഹിതാകാരവിപരീതതാതി മിച്ചാദിട്ഠിയാ ഗഹിതാകാരസ്സ വിപരീതഭാവോ. വത്സുനോതി തസ്സാ അയമാഭ്യുതസഭാവമാഹ. തമാഭാവേനാതി ഗഹിതാകാരേണേവ തസ്സ ദിട്ഠിഗതികസ്സ, തസ്സ വാ വത്സുനോ ഉപട്ഠാനം ഏവമേതം, ന ഇതോ അത്തമാതി.

ധമ്മതോതി സഭാവതോ. കോട്ഠാസതോതി ഫസ്സപഞ്ചമകാദീസു ചിത്തൺഗകോട്ഠാസേസു യം കോട്ഠാസാ ഹോന്തി, തതോതി അത്ഥോ. ചേതനാധമ്മാതി ചേതനാസഭാവോ.

പടിപാടിയാ സത്താതി ഏതഥ നനു ചേതനാ അഭിധമ്മേ കമ്മപഥേസു ന വൃത്താതി പടിപാടിയാ സത്തനം കമ്മപഥഭാവോ ന യുത്തോതി? ന, അവചനസ്സ അത്തഹേതുകത്താ. ന ഹി തഥ ചേതനായ അകമ്മപഥത്താ കമ്മപഥരാസിമ്ഹി അവചനം, കദാചി പന കമ്മപഥോ ഹോതി, ന സബ്ബദാതി കമ്മപഥഭാവസ്സ അനിയതത്താ അവചനം. യദാ പന കമ്മപഥോ ഹോതി, തദാ കമ്മപഥരാസിസൺഗഹോ ന നിവാരിതോ. ഏതഥാഹ - യദി ചേതനായ സബ്ബദാ കമ്മപഥഭാവഭാവതോ അനിയതോ കമ്മപഥഭാവോതി കമ്മപഥരാസിമ്ഹി അവചനം, നനു അഭിജ്ജയാദീനം കമ്മപഥഭാവം അപ്പത്താനം അത്ഥിതായ അനിയതോ കമ്മപഥഭാവോതി തേസവി കമ്മപഥരാസിമ്ഹി അവചനം ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി കമ്മപഥതാതംസഭാഗതാഹി തേസം തഥ വൃത്തത്താ. യദി ഏവം ചേതനാപി തഥ വത്തബ്ബാ സിയാ? സച്ചമേതം, സാ പന പാണാതിപാതാദികാതി പാകടോ, തസ്സാ കമ്മപഥഭാവോതി ന വൃത്താ സിയാ. ചേതനായ ഹി - “ചേതനാഹം, ഭിക്ഖവേ, കമ്മം വദാമി (അ° നി° നൃ.നൃന്; കമാ° ൫൩൯), തിവിധാ, ഭിക്ഖവേ, കായസഞ്ചേതനാ അകുസലം കായകമ്മ”തിആദിവചനതോ (കമാ° ൫൩൯) കമ്മഭാവോ പാകടോ, കമ്മംയേവ ച സുഗതിദുഗ്ഗതീനം തഥ ഉപ്പജ്ജനകസുഖദുക്ഖാനഞ്ച പഥഭാവേന പവത്തം കമ്മപഥോതി വുച്ചതീതി പാകടോ തസ്സാ കമ്മപഥഭാവോ, അഭിജ്ജയാദീനം പന ചേതനാസമീഹനഭാവേന സുചരിതദുച്ചരിതഭാവോ ചേതനാജനിതപിട്ഠിവട്ടകഭാവേന സുഗതിദുഗ്ഗതിതദുപ്പജ്ജനകസുഖദുക്ഖാനം പഥഭാവോ ചാതി ന തമാ പാകടോ കമ്മപഥഭാവോതി തേയേവ തേന സഭാവേന ദസ്സേതും അഭിധമ്മേ ചേതനാ കമ്മപഥരാസിഭാവേന ന വൃത്താ , അത്ഥാജാതിയകത്താ വാ ചേതനാ തേഹി സദ്ധിം ന വൃത്താതി ദട്ഠബ്ബം. മൂലം പത്ഥാതി മൂലദേസനം പത്ഥാ, മൂലസഭാവേസു ധമ്മേസു വുച്ചമാണേസുതി അത്ഥോ.

അദിന്നാദാനം സത്താരമ്മണതി ഇദം “പഞ്ച സിക്ഖാപദാ പരിത്താരമ്മണാ ഏവ വാ”തി ഇമായ പണ്ഹപുച്ഛകപാളിയാ വിരുജ്ജതതി. യൺഹി പാണാതിപാതാദിദുസ്സീല്യസ്സ ആരമ്മണം, തദേവ തം വേരമണിയാ ആരമ്മണം. വീതിക്കമിതബ്ബവത്സുതോ ഏവ ഹി വിരതീതി. സത്താരമ്മണതി വാ സത്തസൺഖാതം സൺഖാരാരമ്മണമേവ ഉപാദായ വൃത്തത്തി നായം വിരോധോ. തമാ ഹി വൃത്തം സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭ° അട്ഠ° ൧൧൪) “യാനി സിക്ഖാപദാനി ഏതഥ സത്താരമ്മണാനീതി വൃത്താനി, താനി യസ്മാ സത്തോതി സൺഖ്യം ഗതം സൺഖാരമേവ

ആരമ്മണം കരോന്തി"തി. വിസഭാഗവതുമുനോ "ഇത്ഥി, പുരിസോ"തി ഗഹേതബുതോ സത്താരമ്മണോതി ഏകേ. "ഏകോ ദിട്ഠോ, ദേ സുതാ"തിആദിനാ സമ്ഫപ്പലപനേ ദിട്ഠസുതമുതവിത്താതവസേന. തഥാ അഭിജ്ഞാതി ഏത തഥാ-സദോ "ദിട്ഠസുതമുതവിത്താതവസേനാ"തി ഇദമ്പി ഉപസംഹരതി, ന സത്തസഖ്വാരാമ്മണതം ഏവ ദസ്സനാദിവസേന അഭിജ്ഞായനതോ. "നത്ഥി സത്താ ദാപപാതികാ"തി പവത്തമാനാപി മിച്ഛാദിട്ഠി തേഭൂമകയമ്മവിസയാവാതി അധിപ്പായേനസ്സാ സഖ്വാരാമ്മണതാ വുത്താ. കഥം പന മിച്ഛാദിട്ഠിയാ സബ്ബേ തേഭൂമകയമ്മാ ആരമ്മണം ഹോന്തിതി? സാധാരണതോ. "നത്ഥി സുകതദുക്കടാനം കമ്മാനം ഫലം വിപാകോ"തി ഹി പവത്തമാനായ അത്ഥതോ രൂപാരൂപാവചരയമ്മാപി ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതി.

സുഖബഹുലതായ രാജാനോ ഹസമാനാപി "ചോരം ഘാതേമാ"തി വദന്തി, ഹാസോ പന തേസം അത്തവിസയോതി ആഹ "സന്നിട്ഠാപക...പേ... ഹോതി"തി.

കേസബ്ബിതി സഹജാതാനം അദിന്നാദാനാദിനം. സമ്പയുത്തപഭാവകട്ഠേനാതി സമ്പയുത്തോ ഹുതാ ഉപ്പാദകട്ഠേന. കേസബ്ബിതി അസഹജാതാനം. ഉപനിസ്സയപച്ചയട്ഠേനാതി ഏതേന മൂലട്ഠേന ലോഭസ്സ ഉപകാരതം നിവത്തേതി. സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനട്ഠോ ഹി മൂലട്ഠോ, സോ ച ഹേതുപച്ചയതാഅവിനാഭാവി, തേന ചേത്ഥ മൂലമിവ മൂലന്തി ഗഹേതബ്ബം, നിപ്പരിയായതോ പന പുബ്ബേ "കേസബ്ബി"തി വുത്താനം സഹജാതാനം മൂലഭാവോ വേദിതബ്ബോ. രത്തോ ലോതിആദിനാ സുത്തപദേനേപി പാണാതിപാതാദിനം അകുസലാനം ലോഭസ്സ മൂലകാരണതം വിഭാവേതി, ന മൂലട്ഠേനൂപകാരത്ഥം അവിസേസതോ തേസം ഹേതുപച്ചയത്താഭാവതോ.

അകുസലകമ്മപഥവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

കുസലകമ്മപഥവണ്ണനാ

വേരന്തി പാണാതിപാതാദിപാപയമ്മം. സോ ഹി വേരഹേതുതായ "വേര"ന്തി വുച്ചതി, തം മണതി "മയി ഇധ റിതായ കഥമാഗച്ഛസീ"തി തജ്ജേന്തി വിയ നിവാരേതീതി വേരമണി. തേനാഹ "പജഹതി"തി. "വിരമണി"തി വത്തബ്ബേ നിരുത്തിനയേന ഏവ-കാരം കത്ഥാ ഏവം വുത്തം. വിഭുങ്ഗേ (വിഭു് ങം, ങം) ഏവ നിദ്രിസനവസേന ഏവം വുത്താ. അസമാദിനസീലസ്സ സമ്പത്തതോ യഥാഉപട്ഠിതവീതിക്കമിതബുതമുതോ വിരതി സമ്പത്തവിരതി, സമാദാനവസേന ഉപ്പന്നാ വിരതി സമാദാനവിരതി, സമാദാനവസേന ഉപ്പന്നാ വിരതി സമാദാനവിരതി, കിലേസാനം സമുച്ഛിദനവസേന പവത്താവിരതി സമുച്ഛേദവിരതി.

ജീവമാനസസസ്സ മംസരൂധിരസമ്മിസ്സതായ അല്പസസമംസം. മുബ്ബി സബ്ബത്ഥ സമകരുണതായ. സച്ചം വത്ഥാ "ഏതേന സച്ചവജ്ജേന മയ്ഹം മാതു രോഗോ സമ്മതു"തി അധിട്ഠാസി.

മഹാസപ്പോതി അജഗരോ. മുബ്ബിത്ഥാ അഗമാസി സീലതേജേന.

കോസല്ലം വുച്ചതി ഞാണം, കോസല്ലേന, കോസല്ലതോ വാ പവത്തിയാ ഉപഗമനതോ. കുച്ഛിതസയനതോതി കുച്ഛിതേനാകാരേന സയനതോ അനുസയനതോ, പവത്തനതോ വാ. "വേരമണികുസലാ"തി വത്തബ്ബാപി പുച്ഛാനുരൂപം വിസ്സജ്ജന്തി "കുസലാ"തി ന വുത്താ, "കുസല"ന്തേവ വുത്താ.

കാമബ്ബേത്ഥ പാളിയം വിരതിയോവ ആഗതാ, സിക്ഖാപദവിഭുങ്ഗേ (വിഭു് ങം) പന ചേതനാപി ആഹരിത്ഥാ ദീപിതാതി തദുഭയമ്പി ഗണ്ഹന്തോ "ചേതനാപി വട്ടന്തി വിരതിയോപീ"തി ആഹ.

അനഭിജ്ഞാ ഹി മൂലം പത്ഥാ കമ്മപഥകോട്ഠാസം പത്ഥാ അനഭിജ്ഞാതി വുത്തയമ്മോ മൂലതോ അലോഭോ കുസലമൂലം ഹോതീതി ഏവമത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. സേസപദവയേപി

ഏസേവ നയോ.

ദുസ്സീല്യാരമ്മണാ തദാരമ്മണാ ജീവിതിന്ദ്രിയാദിആരമ്മണാ കഥം ദുസ്സീല്യാനി പജഹന്തിതി തം ദസ്സേതും “യഥാ പനാ”തിആദി വുത്തം.

അനഭിജ്ഞാ ...പേ... വിരമന്തസ്സാതി അഭിജ്ഞം പജഹന്തസ്സാതി അത്ഥോ. ന ഹി മനോദുച്ചരിതതോ വിരതി അത്ഥി അനഭിജ്ഞാദിഹേവ തപ്പഹാനസിദ്ധിതോ. തേസു അലോഭോതിആദീസു യം വത്തഞ്ചം, തം അകുസലമുലേസു വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം.

അപ്പനാവാരന്തി നിഗമനവാരം. ഏകേന നയേനാതി വേദനാദിവസേന അരുപമുഖേനേവ അനേകവിയേസു വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനേസു ഏകേന കമ്മട്ഠാനനയേന. “ഠപേതാ അഭിജ്ഞം നവ അകുസലകമ്മപമാ”തി വത്തഞ്ചം. ദസാതി വാ ഇദം “കുസലകമ്മപമാ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം “അകുസലകമ്മപമാ ച ദസ കുസലകമ്മപമാ ചാ”തി. “ഠപേതാ അഭിജ്ഞ”ന്തി ഹി ഇമിനാവ അകുസലകമ്മപമാനം നവഭാവോ വുത്തോ ഹോതി. അഥ വാ ദസാതി ഇദം ഉഭയമാപി സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. അഭിജ്ഞാ ഹി പഹാതഞ്ചാപി സതി പരിഞ്ഞേയുതം നാതിവത്തതീതി. തഥാ ഹി വുത്തം “രൂപതണ്ഹാ പിയരൂപം സാതരൂപ”ന്തിആദി, തസ്മാ സാ തായ പരിഞ്ഞേയുതായ ദുക്ഖസച്ചേപി സങ്ഗഹം ലഭതേവ, പഹാതഞ്ചം പന ഉപാദായ “ഠപേതാ അഭിജ്ഞ”ന്തി വുത്തം. തേനേവാഹ “പരിയായേന പന സഞ്ചേപി കമ്മപമാ ദുക്ഖസച്ച”ന്തി. അഭിജ്ഞാലോഭാനം പവത്തിആകാരസിദ്ധഭേദം ഉപാദായ “ഇമേ ദേധമ്മാ”തി വുത്തം. സുത്തന്തനയേന തണ്ഹാ “സമുദയസച്ച”ന്തി വുത്താതി ആഹ “നിപ്പരിയായേന സമുദയസച്ച”ന്തി. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തമാഹ യഥാ “രാഗക്ഖയോ ദോസക്ഖയോ”തി (സം. നി. ൪.൩൧൪). സപ്പച്ചയതായ സങ്ഖതസഭാവേ ദുക്ഖസച്ചേ ഗഹിതേ അപ്പച്ചയതായ അസങ്ഖതം നിരോധസച്ചം പടിപക്ഖതോ ആവത്തി, ഏകന്തസാവജ്ജ ആചയഗാമിലക്ഖണേ സമുദയസച്ചേ ഗഹിതേ സാവജ്ജാ വിഗമനം അപചയഗാമിലക്ഖണം മഗ്ഗസച്ചംപടിപക്ഖതോ ആവത്തിതി ദേ ആവത്തഹാരവസേന വേദിതഞ്ചാനിതി വുത്തം. തേനേവാഹ നേത്തിയം (നേത്തി. ൪.നിദ്രേസവാറ) -

“ഏകമ്ഹി പദട്ഠാനേ, പരിയേസതി സേസകം പദട്ഠാനം;
ആവത്തി പടിപക്ഖേ, ആവത്തോ നാമ സോ ഹാരോ”തി.

സഞ്ചാകാരേനാതി കാമരാഗരൂപരാഗാദിസഞ്ചപ്പകാരേഹി, സഞ്ചതോ വാ അപായഗമനീയാദിആകാരതോ, തത്ഥ കിഞ്ചിപി അനവസേസേതാ വാ. സഞ്ചാകാരേനേവാതി സഞ്ചാകാരതോ. നീഹരിത്വാതി അപനേതാ, സമുച്ഛിന്ദിത്വാഇച്ചേവ അത്ഥോ. കഞ്ചിയമ്മം അനവകാരികരിത്വാതി രൂപവേദനാദീസു കഞ്ചി ഏകയമ്മമ്പി അവിനിബ്ഭോഗം കത്വാ, ഏകേകതോ അഗ്ഗഹേതാ സമൂഹതോവ ഗഹേതാതി അത്ഥോ. അസ്മിതി അഹമസ്മിതി മാനഗ്ഗാഹവസേന. സോ പന യസ്മാ പഞ്ചക്ഖസേ നിരവസേസതോ ഗണ്ഹാതി, തസ്മാ വുത്തം “സമൂഹഗ്ഗഹണാകാരേനാ”തി. യസ്മാ ചേത്ഥ അഗ്ഗമഗ്ഗചിത്തം വുച്ചതി, തസ്മാ ആഹ “ദിട്ഠിസദിസം മാനാനുസയ”ന്തി. “യം രൂപം തം അഹ”ന്തിആദിനാ യഥാ ദിട്ഠി രൂപാദിം “അഹമസ്മി”തി ഗണ്ഹന്തി പവത്തി, ഏവം മാനോപി “സേയ്യോഹമസ്മി”തിആദിനാതി ആഹ “മാനാനുസയോ അസ്മിതി പവത്തത്താ ദിട്ഠിസദിസോ”തി. പരിച്ഛേദകരോതി ഓസാനപരിച്ഛേദകരോ ഇതോ പരം ദുക്ഖസ്സാഭാവകരണതോ. കമ്മപഥദേസനായാതി കമ്മപഥമുഖേന പവത്തചതുസച്ചദേസനായ. മനസികാരപ്പടിവേധവസേനാതി വിപസ്സനാമനസികാരമഗ്ഗപ്പടിവേധവസേന.

കുസലകമ്മപഥവാരവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ആഹാരവാരവണ്ണാ

൯൦. ആഹരതീതി (സം. നി. ൧. ൨.൨.൧൧) ആനേതി, ഉപ്പാദേതി ഉപത്ഥമ്ഭേതി ചാതി അത്ഥോ. നിബ്ബത്താതി പസുതാ. തതോ പട്ഠായ ഹി ലോകേ ജാതവോഹാരോ.

പടിസന്ധിഗൃഹണതോ പന പട്ഠായ യാവ മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖമനം, താവ സമ്ഭവേസിനോ. ഏസ താവ ഗബ്ഭസേയ്യകേസു ഭൂതസമ്ഭവേസിവിഭാഗോ, ഇതരേസു പന പഠമചിത്താദിവസേന വുത്തോ. സമ്ഭവ-സദ്ദോ ചേത്ഥ ഗബ്ഭസേയ്യകാനം വസേന പസുതിപരിയായോ, ഇതരേസം വസേന ഉപ്പത്തിപരിയായോ. പഠമചിത്തപഠമഹുരിയാപഥക്ഖണേസു ഹി തേ സമ്ഭവം ഉപ്പത്തിം ഏസന്തി ഉപഗച്ഛന്തി നാമ, ന താവ ഭൂതാ ഉപ്പത്തിയാ ന സുപ്പതിട്ഠിതത്താ. ഭൂതായേവ സബ്ബസോ ഭവേസനായ സമുച്ഛിന്നത്താ. ന പുന ഭവിസ്സന്തിതി അവധാരണേന നിവത്തിതമത്ഥം ദസ്സേതി, “യോ ച കാലഘസോ ഭൂതോ”തിആദീസു (ജാ° ൧.൨.൧൯൦) ഭൂത-സദ്ദസ്സ ഖിണാസവവാചിതാ ദട്ഠഞ്ചാ. വാ-സദ്ദോ ചേത്ഥ സന്ധിണ്ഡനത്ഥോ “അഗ്ഗിനാ വാ ഉദകേന വാ”തിആദീസു (ഉദാ° ൧൩) വിയ.

യമാസകം പച്ചയഭാവേന അത്തഭാവസ്സ പട്ഠപനമേവേത്ഥമത്ഥഹാരേഹി കാതബ്ബഅനുഗൃഹോതി അധിപ്പായേനാഹ “വചനഭേദോ...പേ... ഏകോയേവാ”തി. സത്തസ്സ ഉപ്പന്നയമ്മാനന്തി സത്തസ്സസന്താനേ ഉപ്പന്നയമ്മാനം. യമാ “വസ്സസതം തിട്ഠന്തി”തി വുത്തേ അനുപ്പബന്ധവസേന പവത്തതിതി വുത്തം ഹോതി, ഏവം റിതിയാതി അനുപ്പബന്ധവസേന പവത്തിയാതി അത്ഥോ, സാ പന അവിച്ഛേദോതി ആഹ “അവിച്ഛേദായാ”തി. അനുപ്പബന്ധയമ്മുപ്പത്തിയാ സത്തസന്താനോ അനുഗൃഹിതോ നാമ ഹോതിതി ആഹ “അനുപ്പന്നാനം ഉപ്പാദായാ”തി. ഏതാനീതി റിതിഅനുഗൃഹപദാനി. ഉഭയത്ഥ ദട്ഠഞ്ചാനി, ന യമാസബ്ബം.

വത്സുഗതാ ഓജാ വത്സു വിയ തേന സദ്ധിം ആഹരിതബ്ബതം ഗച്ഛതിതി വുത്തം “അജ്ജയോഹരിതബ്ബതോ ആഹാരോ”തി. നിബ്ബത്തിതഓജം പന സന്ധായ “കബളികാരാഹാരോ ഓജട്ഠമകരൂപാനി ആഹരന്തി”തി വക്ഖതി. ഓളാരികതാ അപ്പോജതായ, ന വത്സുനോ മൂലതായ, കമിനതായ വാ, തസ്ഥാ യസ്ഥിം വത്സുസ്ഥിം പരിത്താ ഓജാ ഹോതി, തം ഓളാരികം. സപ്പാദയോ ദുക്ഖുപ്പാദകതായ ഓളാരികാവേദിതബ്ബാ. വിസാണാദിനം തിവസ്സഹരസ്സിതാനം പൂതിഭൂത്തതാ മുദുകതാതി വദന്തി, തരച്ഛവേളതേമികതായ പന തമാഭൂതാനം തേസം മുദുകതാ. യമ്മസഭാവോ ഹേസ. സസാനം ആഹാരോ സുഖുമോ തരുണതിണസസ്സവാദനതോ. സകുണാനം ആഹാരോ സുഖുമോ തിണബ്ബിജാദിവാദനതോ. പച്ചന്തവാസിനം സുഖുമോ, തേസഞ്ചി സാകപണ്ണസുക്ഖകുരപദുമപത്തവി ആഹാരോതി. തേസം പരനിമ്മിതവസവത്തിനം. സുഖുമോത്പേവാതി ന കിഞ്ചി ഉപാദായ, അഥ ഖോ സുഖുമോ ഇച്ചേവ നിട്ഠം പത്തോ തതോ പരം സുഖുമസ്സ അഭാവതോ.

വത്സുവസേന പനേത്ഥ ആഹാരസ്സ ഓളാരികസുഖുമതാ വുത്താ, സാ ചസ്സ അപ്പോജമഹോജതാഹി വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ച”തിആദി വുത്തം. പരിസ്സമന്തി ഖുദാവസേന ഉപ്പന്നം സരീരഖേദം. വിനോദേതീതി വത്സു തസ്സ വിനോദനമത്തം കരോതി. ന പന സക്കോതിപാലേതുന്തി സരീരം യാപേതും നപ്പഹോതി നിസ്സാരത്താ. ന സക്കോതി പരിസ്സമം വിനോദേതും ആമാസയസ്സ അപൂരണതോ.

ഹരബ്ബിയോപിതി ഇമിനാ കസ്സചിപി ഫസ്സസ്സ അനവസേസിതബ്ബതമാഹ. ആഹാരസ്സദേസനാക്കമേനേവേത്ഥ ഫസ്സാദിനം ദുതിയാദിതാ, ന അഞ്ഞേന കാരണേനാതി ആഹ “ദേസനാനയോ ഏവാ”തിആദി. മനസോ സഞ്ചേതനാ, ന സത്തസ്സാതി ദസ്സനത്ഥം മനോഗഹണം യമാ “ചിത്തസ്സ റിതി (ധ° സ° ൧൧), ചേതോവിമുത്തി ച”തി (മ° നി° ൧.൩൩൯) ആഹ “മനോസഞ്ചേതനാതി ചേതനാ ഏവാ”തി. ചിത്തന്തി യം കിഞ്ചി ചിത്തം, ന വിപാകവിത്താണമേവ.

പുബ്ബേ “ആഹാരന്തി പച്ചയ”ന്തി വുത്തത്താ “യദി പച്ചയട്ഠോ ആഹാരട്ഠോ”തിആദിനാ ചോദേതി. അഥ കസ്ഥാ ഇമേയേവ ചത്താരോ വുത്താതി അഥ കസ്ഥാ ചത്താരോവ വുത്താ, ഇമേ ഏവ ച വുത്താതി യോജനാ. വിസേസപച്ചയത്താതി ഏതേന യമാ അഞ്ഞേ പച്ചയയമ്മാ അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നസ്സ പച്ചയാവ ഹോന്തി, ഇമേ പന തമാ ച ഹോന്തി അഞ്ഞമാ ചാതി സമാനേപി പച്ചയത്തേ അതിരേകപച്ചയാ ഹോന്തി, തസ്ഥാ ആഹാരാതി വുത്താതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. ഇദാനി തം അതിരേകപച്ചയതം ദസ്സേതും

“വിസേസപച്ചയോ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. വിസേസപച്ചയോ രൂപകായസ്സ കബളികാരോ ആഹാരോ ഉപത്ഥമ്ഭകഭാവതോ. തേനാഹ അട്ഠകമായം (വിസുദ്ധിം ൨.൭൦൮; പട്ഠം അട്ഠം പച്ചയുദ്ദേശവണ്ണനാ) “രൂപാരൂപാനം ഉപത്ഥമ്ഭകത്തേന ഉപകാരകാ ചത്താരോ ആഹാരാ ആഹാരപച്ചയോ”തി. ഉപത്ഥമ്ഭകത്തഞ്ഹി സതിപി ജനകത്തേ അരുപീനം ആഹാരാനം ആഹാരജരൂപസമുട്ഠാപകരൂപാഹാരസ്സ ച ഹോതി, അസതി പന ഉപത്ഥമ്ഭകത്തേ ആഹാരാനം ജനകത്തം നത്ഥീതി ഉപത്ഥമ്ഭകത്തം പധാനം. ജനയമാനോപി ഹി ആഹാരോ അവിച്ഛേദവസേന ഉപത്ഥമ്ഭയമാനോ ഏവ ജനേതീതി ഉപത്ഥമ്ഭകഭാവോ ഏവ ആഹാരഭാവോ. വേദനായ ഫസ്സോ വിസേസപച്ചയോ. “ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ”തി ഹി വുത്തം. “സഞ്ചാരപച്ചയാ വിത്താണ”ന്തി (ഉദാ ൧; മ ൩.൧൨൩) വചനതോ വിത്താണസ്സമനോസഞ്ചേതനാ. “ചേതനാ തിവിധം ഭവം ജനേതീ”തി ഹി വുത്തം. “വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി പന വചനതോ നാമരൂപസ്സ വിത്താണം വിസേസപച്ചയാ. ന ഹി ഓക്കന്തിവിത്താണാഭാവേ നാമരൂപസ്സ അത്തസമ്ഭവോ. യമാഹ “വിത്താണഞ്ച ഹി, ആനന്ദ, മാതുകുച്ഛിസ്ഥിം ന ഓക്കമിസ്സഥ, അപി നു ഖോ നാമരൂപം മാതുകുച്ഛിസ്ഥിം സമുച്ഛിസ്സഥാ”തിആദി (ഭീ ൩.൧൧൭). വുത്തമേവത്ഥം സുത്തേന സാധേതും “യമാഹാ”തിആദി വുത്തം.

ഏവം യദിപി പച്ചയട്ഠോ ആഹാരട്ഠോ, വിസേസപച്ചയതായ പന ഇമേ ഏവ ആഹാരാതി വുത്താതി തം നേസം വിസേസപച്ചയതം അവിഭാഗതോ ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി വിഭാഗതോ ദസ്സേതും “കോ പനേത്ഥാ”തിആദി ആരദ്ധം. മുഖേ ഽപിതമത്തോയേവ അസഞ്ചാദിതോ, തത്തകേനപി അബ്ഭന്തരസ്സ ആഹാരസ്സ പച്ചയോ ഹോതി ഏവ. തേനാഹ “അട്ഠം രൂപാനി സമുട്ഠാപേതീ”തി. സുഖവേദനായ ഹിതോ സുഖവേദനിയോ. സഞ്ചമാപീതി ചക്ഖുസമ്ഫസ്സാദിവസേന. യത്തകാ ഫസ്സസ്സ പകാരഭേദോ, തേസം വസേന സഞ്ചപ്പകാരോപി ഫസ്സാഹാരോ. യമാരഹം തിസ്സോ വേദനാ ആഹരതി, അനാഹാരകോ നത്ഥി.

സഞ്ചമാപീതി ഇധാപി ഫസ്സാഹാരേ വുത്തനയാനുസാരേണ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തിസന്തതിവസേനാതി കായദസകം ഭാവദസകം വത്ഥുദസകന്തി തിവിധസന്തതിവസേന. സഹജാതാദിപച്ചയനയേനാതി സഹജാതാദിപച്ചയവിധിനാ. പടിസന്ധിവിത്താണഞ്ഹി അത്തനാ സഹജാതനാമസ്സ സഹജാതഅത്തമഞ്ഞനിസ്സയവിപാകിന്ദ്രിയസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോത്തോയേവ ആഹാരപച്ചയതായ തം ആഹാരേതീ വുത്തം, സഹജാതരൂപേസു പന വത്ഥുനോ സമ്പയുത്തപച്ചയം ഽപേത്ഥാ വിപ്പയുത്തപച്ചയേന, സേസരൂപസ്സ അത്തമഞ്ഞപച്ചയഞ്ച ഽപേത്ഥാ വുത്തനയേനേവയോജനാ കാതഞ്ച. താനീതി നപുംസകനിദ്ദേസോ അനപുംസകാനന്ധി നപുംസകേഹി സഹ വചനതോ.

സാസവാ കൂസലാകൂസലചേതനാവ വുത്താ. വിസേസപച്ചയഭാവദസ്സനം ഹേതന്തി. തേനാഹ “അവിസേസേന പനാ”തിആദി. പടിസന്ധിവിത്താണമേവ വുത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. യമാ തസ്സ തസ്സ ഫലസ്സ വിസേസതോ പച്ചയതായ ഏതേസം ആഹാരട്ഠോ, ഏവം അവിസേസതോപിതി ദസ്സന്തേന “അവിസേസേന പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തംസമ്പയുത്തതംസമുട്ഠാനധമ്മാനന്തി തേഹി ഫസ്സാദിഹി സമ്പയുത്തധമ്മാനഞ്ചേവ തംസമുട്ഠാനരൂപധമ്മാനഞ്ച. തത്ഥ സമ്പയുത്തഗൃഹണം യമാരഹതോ ദട്ഠഞ്ച, സമുട്ഠാനഗൃഹണം പന അവിസേസതോ.

ഉപത്ഥമ്ഭേനോ ആഹാരകിച്ചം സാധേതീതി ഉപത്ഥമ്ഭേനോയേവ രൂപം സമുട്ഠാപേതി, ഓജട്ഠമകരൂപസമുട്ഠാപനേനേവ പനസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭനകിച്ചസിദ്ധി. ഫുസന്തോയേവാതി ഫുസനകിച്ചം കരോത്തോ ഏവ. ആയുഹമാനാവതി ചേതയമാനാ ഏവ അഭിസന്ദഹന്തീ ഏവ. വിജാനന്തമേവാതി ഉപപത്തിപരികപ്പനവസേന വിജാനന്തമേവ ആഹാരകിച്ചം സാധേതീതി യോജനാ. സേസപദവയേപി ഏസേവ നയോ. ആഹാരകിച്ചസാധനഞ്ച തേസം വേദനാദിഉപ്പത്തിഹേതുതായ അത്തഭാവസ്സ പവത്തനമേവ.

കായട്ഠപനേനാതി കസ്മാ വുത്തം? നനു കമ്മജാദിരൂപം കമ്മാദിനാവ പവത്തതീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “കമ്മജനീതോപീ”തിആദി. ഉപാദിന്നരൂപസന്തതിയാ ഉപത്ഥമ്ഭനേനേവ ഉതുചിത്തജരൂപസന്തതീനസി ഉപത്ഥമ്ഭനസിദ്ധി ഹോതീതി “ദിന്നം രൂപസന്തതീന”തി വുത്തം. ഉപത്ഥമ്ഭനമേവ സന്ധായ “അനുപാലകോ ഹുത്ഥാ”തി ച വുത്തം. രൂപകായസ്സ റിതിഹേതുതാ ഹി യാപനാ അനുപാലനാ.

സുഖാദിവത്സുഭൂതന്തി സുഖാദിനം പവത്തിട്ഠാനഭൂതം. ആരമ്മണസി ഹി വസതി ഏത്ഥ ആരമ്മണകരണവസേന തദാരമ്മണാ ധമ്മാതി വത്സുതി വുച്ചതി. ഫുസന്തോയേവാതി ഇദം ഫസ്സസ്സ ഫുസനസഭാവത്താ വുത്തം. ന ഹി ധമ്മാനം സഭാവേന വിനാ പവത്തി അത്ഥി. വേദനാപവത്തിയാ വിനാ സത്താനം സന്ധാവനതാ നത്ഥീതി ആഹ “സുഖാദി...പേ... ഹോതീ”തി, ന ചേത്ഥ സഞ്ജീഭവകമായം അസഞ്ജീഭവോ ദസ്സേതഞ്ചോ, തസ്സാപി വാ കാരണഭൂതവേദനാപവത്തിവസേനേവ റിതിയാ ഹേതുനോ അബ്ബാപിതാ. തഥാ ഹി “മനോസഞ്ചേതനാ...പേ... ഭവമൂലനിപ്ഠാദനതോ സത്താനം റിതിയാ ഹോതീ”തി വുത്താ, തതോ ഏവ “വിഞ്ചാണം വിജാനന്തമേവാതി ഉപപത്തിപരികപ്പനവസേന വിജാനന്തമേവാ”തി വുത്തോവായമത്ഥോതി.

ചത്താരി ഭയാനിദട്ഠഞ്ചാനി ആദിനവവിഭാവനതോ. നികന്തീതി നികാമനാ. രസതണ്ഠം സന്ധായ വദതി. സാ ഹി കബളികാരേ ആഹാരേ ബലവതീ. തേനേവ തത്ഥ അവധാരണം കതം. ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയം, നികന്തിയേവഭയം മഹാനത്ഥഹേതുതോ. ഉപഗമനം വിസയിന്ദ്രിയവിഞ്ചാണേസു വിസയവിഞ്ചാണേസു ഏവ ച സങ്ഗതിവസേന പവത്തി, തം വേദനാദിഉപ്പത്തിഹേതുതായ “ഭയ”തി വുത്തം. അവധാരണേ പയോജനം വുത്തനയമേവ. സേസദ്വയേപി ഏസേവനയോ. ആയുഹനം അഭിസന്ദഹനം, സംവിധാനന്തിപി വദന്തി. തം ഭവുപപത്തിഹേതുതായ “ഭയ”തി വുത്തം. അഭിനിപാതോ തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ പടിസന്ധിഗൃഹണവസേന നിബ്ബത്തി. സോ ഭവുപപത്തിഹേതുക്കാനം സഞ്ചേസം അനത്ഥാനം മൂലകാരണത്താ “ഭയ”തി വുത്തോ. ഇദാനി നികന്തിആദിനം സപ്പടിഭയതം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “കിംകാരണാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ നികന്തിം കത്ഥാതി ആലയം ജനേത്ഥാ, തണ്ഠം ഉപ്പാദേത്ഥാതി അത്ഥോ.

ഫസ്സ ഉപഗച്ഛന്താതി ചക്ഖുസമ്ഫസ്സാദിഭേദം ഫസ്സം പവത്തേന്താ. ഫസ്സസ്സാദിനോതി കായസമ്ഫസ്സവസേന ഫോട്ടബ്ബസങ്ഖാതസ്സ ഫസ്സസ്സ അസ്സാദനസീലാ. കായസമ്ഫസ്സവസേന ഹി സത്താനം ഫോട്ഠബ്ബതണ്ഠാ പവത്തതീതി ദസ്സേതും ഫസ്സാഹാരാദിനവദസ്സനേ ഫോട്ഠബ്ബാരമ്മണം ഉദ്ധടം “പരേസം രക്ഖിതഗോപിതേസു”തിആദിനാ. ഫസ്സസ്സാദിനോതി വാ ഫസ്സാഹാരസ്സാദിനോതി അത്ഥോ. സതി ഹി ഫസ്സാഹാരേ സത്താനം ഫസ്സാരമ്മണേ അസ്സാദോ, നാസതീതി. തേനാഹ “ഫസ്സസ്സാദമൂലക”തിആദി.

ജാതിനിമിത്തസ്സ ഭയസ്സ അഭിനിപാതസഭാവേന ഗഹിതത്താ “തമ്മൂലക”തി വുത്തം, കമ്മായുഹനനിമിത്തന്തി അത്ഥോ.

അഭിനിപതതീതി അഭിനിബ്ബത്തി. പഠമാഭിനിബ്ബത്തി ഹി സത്താനം തത്ഥ തത്ഥ അങ്ഗാരകാസുസദിസേ ഭവേ അഭിനിപാതസദിസീതി. തമ്മൂലകത്താതി നാമരൂപനിബ്ബത്തിമൂലകത്താ.

തത്രാതി താസു ഉപമാസു. ഭൂതമത്ഥം കത്ഥാതി ന പരികപ്പിതമത്ഥം, അഥ ഖോ ഭൂതം ഭൂതപുഞ്ചം അത്ഥം കത്ഥാ. പാമേയ്യഹത്ഥേസു ഗച്ഛന്തേസു പാമേയ്യം, ഗച്ഛന്തം വിധ ഹോതീതി വുത്തം “ഗത്ഥാ പാമേയ്യം നിട്ഠാസീ”തി. ഗത്ഥാതി വാഗമനഹേതുതി അത്ഥോ. ഖുപ്പിപാസാതുരതായ ഘനച്ഛായം രുക്ഖം ഉപഗന്തും അസമത്ഥാ വിരള്ഠഹച്ഛായായം നിസിദിംസു. ന ദാനി സക്കാ തം മയാ കാതും അതിദുബ്ബലഭാവതോ. പരിക്ഖലിതഗതിതരുണദാരകോ ഖുപ്പിപാസാഭിഭൂതോ ച, തസ്മാ ഗച്ഛന്തോയേവ മതോ.

സജാതിമംസതായാതി (സം നീ ടീ ൨.൨.൬൩) സമാനജാതിമംസതായ, മനുസ്സമംസതായാതി അത്ഥോ. യം മനുസ്സമംസം, തണ്ഠി ലോകേ ജിഗുച്ഛന്തിയത്താ പടികുലം. തഥാ ഹി തം വിഞ്ചുഹി വജ്ജിതം, മനുസ്സമംസേസുപി ഞാതിമംസം

അയുത്തപരിഭോഗതായ പടികൂലം, തത്മാപി പുത്തമംസം, തത്മാപി പിയപുത്തമംസം, തത്മാപി തരുണമംസം, തത്മാപി ആമകമംസം, തത്മാപി അഗോരസാഭിസങ്ഖതം, തത്മാപി അലോണം, തത്മാപി അധൂപിതന്തി ഏവം ഹേട്ഠിമതോ ഉത്തരുത്തരസ്സ പടികൂലതരഭാവകാരണതാ ദട്ഠഞ്ച. പുത്തമംസസദിസന്തി പടികൂലതാഉപട്ഠാപനേന പുത്തമംസസദിസം കത്വാ പസ്സതി. തത്ത്വ നികന്തിം പരിയാദിയതീതി അരിയമഗ്ഗേന ആഹാരേ സാപേക്ഖം വേപേതി.

സാഗാവീതി “സേയ്യമാപി ഭിക്ഖവേ ഗാവീ”തി (സം നീ ൨.൩൩) ഏവം സുത്തേ വുത്തഗാവീ. ഉട്ടാലേത്വാതി ഉപ്പാടേത്വാ. നിസ്സായ തിട്ഠതീതി പടിച്ചപച്ചയം കത്വാ പവത്തതി. ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന തിണ്ണമ്പി വേദയിതാനം ദുക്ഖഭാവം സന്ധായാഹ “വേദയിതദുക്ഖസ്സാ”തി.

സാധുസമ്മതാപി ഗതി വിപരിണാമസങ്ഖാരദുക്ഖതാവസേന കിലേസദുക്ഖവസേന ച മഹാപരിളാഹായേവാതി വുത്തം “മഹാപരിളാഹട്ഠേന തയോ ഭവാ”തി. യഥാ ഉപകഡ്ഢകാ ദ്വേ പുരിസാ, ഏവം കുസലാകുസലവസേന ദ്വേ മനോസഞ്ചേതനാ. യഥാ മനോസഞ്ചേതനാ ന പവത്തതി, തഥാ പടിപജ്ജന്തോ തത്ത്വ നികന്തിം പരിയാദിയതീതി വേദിതഞ്ചോ.

സത്തിസതേന ഹതാ ഏവ ഉപമാ സത്തിസതഹതുപമാ, തസ്സം സത്തിസതഹതുപമായം. തം സത്തിസതം. അസ്സ പുരിസസ്സ. പതിതോകാസേതി പുരിമസത്തിഹി പതിതപ്പദേസേ. ദുക്ഖസ്സ പമാണം നത്ഥി അനേകസ്സ അപരാപരം ഉപ്പജ്ജനതോ. ഖണ്ഡജനന്തി ഖണ്ഡാനം അപരാപരുപ്പാദോ, പഠമാഭിനിബ്ബന്തി പന പടിസന്ധി ഏവ. ആഗുചാരി പുരിസോ വിയ പടിസന്ധിവിത്താണം നാനപ്പകാരദുക്ഖപ്പാദസന്നിസ്സയതോ, തേഹി ച ദുക്ഖേഹി ഉപഗന്തഞ്ചതോ. സമ്പയുത്തധമ്മാനം പമുഖഭാവേന പവത്തിയാ “വിത്താണസ്സ ദുക്ഖപ്പാദോതി വുത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം “മനോപുഞ്ചങ്ഗമാ ധമ്മാ”തി (ധം പം ൧, ൨) യഥാ വിത്താണം ആയതിം പടിസന്ധിവസേന ന പവത്തതി, ഏവം കരണം തത്ത്വ നികന്തിപരിയാദാനം ദട്ഠഞ്ചം.

പരിത്താതം വത്ഥൂതി ദുക്ഖസച്ചമാഹ. പഞ്ചകാമഗുണികോ രാഗോതി പഞ്ചകാമഗുണാരമ്മണോ രാഗോ. പരിത്താതോ ഹോതീതി പരിച്ഛിജ്ജ ജാനനേന സമതിക്കന്തോ ഹോതി. രസതണ്ഹായ ഹി സമ്മദേവ വിഗതായ രൂപതണ്ഹാദയോപി വിഗതായേവ ഹോന്തി. തഥാ ച സതി കാമരാഗസംയോജനം സമുച്ഛിന്നമേവ ഹോതി, ഏവം കരണം തത്ത്വ നികന്തിപരിയാദാനം ദട്ഠഞ്ചം. പരിത്താഭിസമയേ ഹി സിദ്ധേ പഹാനാഭിസമയോ സിദ്ധോ ഏവാതി. പഹീനേ ച കാമരാഗസംയോജനേ ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനാനം ലേസോപി നാവസിസ്സതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “നത്ഥി തം സംയോജന”ന്തിആദി. തേന കബളികാരാഹാരപരിത്താ അനാഗാമിതം പാപേതീതി ദസ്സേതി. സേസാഹാരപരിത്താ പന അരഹത്തനിട്ഠാ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “ഫസ്സേ ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ തിസ്സോ തണ്ഹാതി കാമതണ്ഹാ രൂപതണ്ഹാ അരുപതണ്ഹാതി ഇമാ തിസ്സോ തണ്ഹാ.

“പുരിമതണ്ഹാസമുദയാ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ത്വം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “കഥ”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ത്വ തണ്ഹാപച്ചയനിബ്ബത്താതി തണ്ഹാപച്ചയാ നിബ്ബത്താ. പടിസന്ധിക്ഖണ്ഡേ പുരിമതണ്ഹാസമുദയാ ആഹാരാനം സമുദയദസ്സനേനേവ പവത്തിക്ഖണ്ഡേപി ഉപാദിന്നകആഹാരസമുദയോ ദസ്സിതോ ഹോതീതി തം അനാമസിത്വാ അനുപാദിന്നകാനം തണ്ഹാസമുദയം ദസ്സേതും “യസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ മിസ്സിത്വാ കഥിതാ അവിസേസിതത്താ. സഹജാതതണ്ഹാപച്ചയനിബ്ബത്തോതി ഏത്ഥ സഹജാതഗൃഹണം അസഹജാതതണ്ഹാപച്ചയനിബ്ബത്തോപി അനുപാദിന്നകആഹാരോ ലബ്ഭതീതി ദസ്സനത്ത്വം. സോ പന അസഹജാതതണ്ഹാപച്ചയനിബ്ബത്തതാസാമഞ്ജേനപി യഥാവുത്തഉപാദിന്നകാഹാരേന സംസയം ജനേയ്യാതി ന ഉദ്ധടോ, ന ച ഏതം കാരണം “രാഗം ഉപനിസ്സായ ദോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വചനതോ,

തസ്ഹോപനിസ്സയപടിഘചിത്തസമുട്ഠാനായ ച ഓജായ വസേന അനുപാദിനകആഹാരസ്സ ലബ്ഭേതേ. കഥം പന തസ്ഹാ ഓജായ ഉപനിസ്സയപച്ചയോ; ന ഹി പട്ഠാനേ കത്ഥചി രൂപസ്സ ഉപനിസ്സയപച്ചയോ വുത്തോ അത്ഥീതി. നായം വിരോധോ “യസ്മിം സതി യം ഹോതി, സോ തസ്സ ഉപനിസ്സയോ”തി സുത്തന്തനയസ്സ അധിപ്പേതത്താ യമാവുത്തത്ഥസമ്ഭവതോ. തേനേവാഹ “ഇമിസ്സാ...പേ... തസ്ഹായ നിരോധേനാ”തി.

കാരണേ സബ്ബസോ നിരുദ്ധേ ഫലമ്പി സബ്ബസോ നിരുജ്ജ്വതീതി ആഹ “ആഹാരനിരോധോ പഞ്ഞായതീ”തി. ആഹാരാനം ദുക്ഖസച്ചേകദേശത്താ ആഹാരഗ്ഗഹണം ദുക്ഖസച്ചഗ്ഗഹണമേവ ഹോതീതി ആഹ “ഇധ ചത്താരിപി സച്ചാനി സരൂപേനേവ വുത്താനീ”തി. സച്ചദേശനാ ദുക്ഖാദിനം യാവദേവ പരിഞ്ഞേയ്യാദിഭാവസന്ദസ്സനത്ഥാ, തസ്മാ ജരാമരണാദിസു പരിഞ്ഞേയ്യാദിഭാവോ അസമ്മോഹതോ സല്ലക്ഖേതബ്ബോതി ദസ്സേനോ “സബ്ബത്ഥ അസമ്മുയ്ഹന്തേന സച്ചാനി ഉദ്ധരിതബ്ബാനീ”തി ആഹ.

ആഹാരവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സച്ചവാരവണ്ണനാ

൯൧. യേന യേന പരിയായേന ബ്യാകരോതീതി യേന യേന ദുക്ഖാദിജരാമരണാദിപരിയായേന അരിയസച്ചാനി സഞ്ചേപതോ ച വിത്ഥാരതോ ച കഥേതി. ദുക്ഖന്തി ദുക്ഖസച്ചം ദുക്ഖം, ന ദുക്ഖമത്തം.

സച്ചവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ജരാമരണവാരവണ്ണനാ

൯൨. തേസം തേസന്തി ബ്യാപനിച്ഛാവസേനായം നിദുസോ കതോ, തസ്മാ യമാ “ഗാമോ ഗാമോ രമണീയോ”തി വുത്തേ രമണീയതായ താദിസാ സബ്ബേപി ഗാമാ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി, ഏവം “തേസം തേസം സത്താനം ജാതീ”തി വുത്തേ ജാതിസഞ്ചാതവികാരവസേന സബ്ബേപി സത്താ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. തേനാഹ “സഞ്ചേപതോ അനേകേസം സത്താനം സാധാരണനിദുസോ”തി.

ഗതിജാതിവസേനാതി (സം° നി° ടീ° ൨.൧.൨) പഞ്ചഗതിവസേന, തത്ഥാപി ഏകേകായ ഗതിയാ ഖത്തിയാദിഭുജ്ജദേവാദിഹത്ഥിആദിജാതിവസേന ച. നികിയന്തി സത്താ ഏത്ഥ, ഏതേന വാതി നികായോ, ഗോത്തചരണാദിവിഭാഗോ. ജരായ സഭാവോ നാമ വയോഹാനി, തസ്മാ ജരാതി വയോഹാനിസഞ്ചാതസ്സ സഭാവസ്സ നിദുസോ, പാകഃജരാവസേന നിദുസോ ഖണ്ഡിച്ചാദിവസേന ഗഹണതോ. ജീരണമേവ ജീരണതാ, ജീരന്തസ്സ വാ ആകാരോ താ-സദുന വുത്തോ. തേനാഹ “അയം ആകാരനിദുസോ”തി. ദന്താദിനം വസേന ഖണ്ഡം ജാതം ഏതസ്സാതി ഖണ്ഡിതോ, പുഗ്ഗലോ. തസ്സ ഭാവോ ഖണ്ഡിച്ചം. പലിതം ഏതസ്സ അത്ഥീതി പലിതോ, തസ്സ ഭാവോ പാലിച്ചം. വലി തചോ ഏതസ്സാതി വലിത്തചോ, തസ്സ ഭാവോ വലിത്തചതാ. ഇമേ ഖണ്ഡിച്ചാദയോ ജരാ. വികാരാനം ദസ്സനവസേനാതി വിപത്തിദസ്സനവസേന. വാതസ്സാതി മഹതോ വാതക്ഖന്ധസ്സ. ഖണ്ഡിച്ചാദിവസേന ഗതമഗ്ഗോ പാകഃ, തസ്മാ ഖണ്ഡിച്ചാദിഗ്ഗഹണം ജരായ കിച്ചനിദുസോതി വുത്തന്തി ദസ്സേതി. ന ച ഖണ്ഡിച്ചാദിനേവ ജരാതി കലലകാലതോ പഭൂതി പുരിമരൂപാനം ജരാപത്തക്ഖണ്ണേ ഉപ്പജ്ജമാനാനി പച്ഛിമരൂപാനി പരിപക്കരൂപാനുരൂപാനി പരിണതപരിണതാനി ഉപ്പജ്ജന്തീതി അനുക്കമേന സുപരിണതരൂപാനം പരിപാകകാലേ ഉപ്പജ്ജമാനാനി ഖണ്ഡിച്ചാദിസഭാവാനി ഉപ്പജ്ജന്തി, താനി ഉദകാദിമഗ്ഗേസു തിണരൂക്ഖസംഭുഗ്ഗതാദയോ വിയ പരിപാകഗതമഗ്ഗസഞ്ചാതേസു പരിപക്കരൂപേസു ഉപ്പന്നാനി “ജരായ ഗതോ മഗ്ഗോ”ഇച്ചേവ വുത്താനി, ന ജരാതി.

പകതിയാതി ഫലവിപച്ചനപകതിയാ, ജരായ വാ പാപുണിതബ്ബം ഫലമേവപകതി, തായ ജരാ ദീപിതാ. സുപ്പസന്നാനീതി സുട്ഠ പസന്നാനി. തമേവ സുപ്പസന്നതം കിച്ചതോ

ദസ്സേതും “സുഖമവീ”തിആദി വുത്തം. തിക്ഖവിസദതാ ഹി തേസം ഇന്ദ്രിയാനം സുപ്പസന്നതാ. ആലുളിതാനീതി ആകുലാനി. അവിസദാനീതി അബ്യുത്താനി.

കാമം രൂപധമ്മേസുപി ഖണികജരാ ദുരുപലക്ഖിതാ പടിച്ചന്നാവ, സാ പന യസ്മാ സന്താനവസേന പവത്തിയാ പരിബ്യുത്താവ ഹോതീതി “പാകടജരാ”ഇച്ചേവ വുത്താ. അവിചി നിരന്തരാ ജരാ അവിചിജരാ സതി സന്താനേ സത്താനം അനുപ്പബന്ധതോ. തതോ അഞ്ഞേസൂതി മന്ദദസകാദീസു പുബ്ബദസകാദിപരിച്ഛേദതോ അഞ്ഞേസു യഥാവുത്തേസു. അന്തരന്തരാതി തേസു ഏവ വുത്തപ്പകാരേസു പുരിമദസകാദീതോ പച്ഛിമദസകാദീനം അന്തരന്തരാ. വണ്ണവിസേസാദീനന്തി വണ്ണവിസേസസണ്ഠാനവിസേസസമഹസ്സവിസേസാദീനം.

വചനകവസേനാതി ക-കാരേന ഹി പദം വഡ്ഢേതാ വുത്തം, തസ്മാ ചവനം ചുതീതി വുത്തം ഹോതി. തം പന ഏകചതുപഞ്ചവോകാരഭവേസു ചുതിയാ അവിസേസതോ ഗഹണന്തി ആഹ “ഏകചതുപഞ്ചക്ഖന്ധാനം സാമത്തേവചന”ന്തി. ചവനകവസേനാതി വാ ചവനകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ വസേനാതി അത്ഥോ. ചവനമേവ ചവനതാതി ആഹ “ഭാവവചനേന”തി. ലക്ഖണനിദസ്സനന്തി വയസഞ്ചാതസ്സ ലക്ഖണസ്സ നിദസ്സനം. ചവന്തസ്സ വാ ആകാരോ താ-സദ്ദേന വുത്തോ “ചവനതാ”തി. ഭിജ്ജനം ഭേദോതി വുത്തം “ചുതിക്ഖന്ധാനം ഭങ്ഗുപ്പത്തിപരിഭിപന”ന്തി. യഥാ ഭിന്നസ്സ ഘടസ്സ കേനചി പരിയായേന ഘനഘടഭാവേന റാനം നത്ഥി, ഏവം ഭിന്നാനം ഖന്ധാനന്തി ചവനം അന്തരഹിതം നാമാതി ആഹ “അന്തരധാനന്തി...പേ... പരിഭിപന”ന്തി. യോ മച്ചുതി വുച്ചതി ഭേദോ, യഞ്ച മരണം പാണചാഗോ, തദുഭയം ഏകജ്ജ്വലം കത്വാ വുത്തം “മച്ചു മരണ”ന്തി ഏവം വാ ഏതഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. കാലസ്സ അന്തകസ്സ കിരിയാതി യാ ലോകേ വുച്ചതി, സാ ചുതി, മരണന്തി അത്ഥോ. ചവനകാലോ ഏവ വാ അനതിക്കമനീയത്താ വിസേസേന കാലോതി വുത്തോതി തസ്സ കിരിയാ അത്ഥതോ ചുതിക്ഖന്ധാനം ഭേദപ്പത്തിയേവ. “ചുതി ചവനതാ”തിആദിനാ പുബ്ബേ വോഹാരമിസ്സകേന നിദിട്ഠം.

ഇദാനി നിബ്ബത്തിതപരമത്ഥനയേനേവ നിദ്രേസോതി ദസ്സേതും “പരമത്ഥേന ദീപേതു”ന്തി വുത്തം. “ചവനകവസേനാ”തിആദിനാ ഹി പുഗ്ഗലവസേന ച വോഹാരാധിട്ഠാനാ സംവണ്ണനാ കതാ. ന കിഞ്ചി കളേവരം നിക്ഖിപകി ഓപപാതികാനം ചുതിക്ഖന്ധാനം അന്തരധാനമേവഹോതി, തതോ പരം ഉതുസമുട്ഠാനരൂപസന്തതി ന പവത്തതി. “ജാതിസമുദയാ”തിആദീസു യം വത്തഞ്ചം, തം “തണ്ഹാസമുദയാ”തിആദീസു വുത്തനയനേവ സക്കാ വിത്താതുന്തി ന വുത്തം.

ജരാമരണവാറവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ജാതിവാറവണ്ണനാ

൯൩. ജായനട്ഠോനാതിആദി ആയതനവസേന യോനിവസേന ച ദ്വീഹി ദ്വീഹി പദേഹി സബ്ബസത്തേ പരിയാദിയിത്വാ ജാതിം ദസ്സേതും വുത്തം. സമ്മോഹവിനോദനീയം (വിഭം അട്ഠം ൧൯൧) പന “ജായമാനകവസേന ജാതി, സഞ്ജായനവസേന സഞ്ജാതീ”തി വുത്തത്താ തത്ഥ ഏകേകേനേവ പദേന സബ്ബസത്തേ പരിയാദിയിത്വാ ജാതിം ദസ്സേതീതി ദട്ഠഞ്ചം. സമ്പുണ്ണാ ജാതി സഞ്ജാതീതി കത്വാ “സാ പരിപുണ്ണായതനവസേന യുത്താ”തി വുത്തം. ഏതേനേവ കേവലം ജാതിസദ്ദേന വുത്തായ ജാതിയാ അപരിപുണ്ണായതനതാ ദട്ഠഞ്ചോ. അഭിബ്യുത്താ നിബ്ബത്തി അഭിനിബ്ബത്തി, പാകടാ നിബ്ബത്തിതി അത്ഥോ. “തേസം തേസം സത്താനം...പേ... അഭിനിബ്ബത്തി”തി സത്തവസേന പവത്തത്താ വോഹാരദേസനാ.

തത്ര തത്രാതി ഏതഥ ചതുവോകാരഭവേ ദിന്നം, ഏകവോകാരഭവേ ദിന്നം, സേസരൂപധാതുയം പടിസന്ധിക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജമാനാനം പഞ്ചന്നം, കാമധാതുയം വികലാവികലിന്ദ്രിയവസേന സത്തന്നം നവന്നം ദസന്നം, പുന ദസന്നം, ഏകാദസന്നഞ്ച ആയതനാനം വസേന സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ. യദിപി ചുതിക്ഖന്ധാ അനന്തരാനം പടിസന്ധികധമ്മാനം അനന്തരാദിനാ പച്ചയാ ഹോന്തി, യേ പന സമുദയാ അജനകാ, തേ ഏതഥ ഉപപത്തിഭവോതി അധിപ്പേതാ. ജനകോ ഏവ ഭവോതി അധിപ്പേതോതി ദസ്സേന്തോ “ജാതിയാ പച്ചയഭൂതോ കമ്മഭവോ വേദിതഞ്ചോ”തി ആഹ.

ജാതിവാദവണ്ണന നിർദ്ദിതം.

ഭവവാദവണ്ണന

൯൪. ഭാവനഭവനട്നേ ഭവോ ഭുവിധോ. തത്വ കമ്മഭവോ “ഭവതി ഏതസ്ഥാ ഉപപത്തിഭവോ”തി ഭാവനട്നേ ഭവോ. അട്കമായം പന ഉപപത്തിഭവം “ഭവതിതി ഭവോ”തി വത്യാ തസ്സ കാരണത്താ കമ്മം ഫലൂപചാരേണ ഭവോതി അയമത്ഥോ വുത്തോ, ഉഭയത്ഥാപി ഉപപത്തിഭവഹേതുഭാവനേത കമ്മസ്സ കമ്മഭവപരിയായോതി ദസ്സിതം ഹോതി. സബ്ബമാപീതി ഭാവനഭവനകുസലാകുസലഉപപത്തിസമ്പത്തിഭവഹീനപണിതാദിനാ സബ്ബപ്പകാരേണപി. കാമഭവോതി വുത്തം കാമതണ്ഹാഹേതുകതോ കാമതണ്ഹായ ആരമ്മണഭാവതോ ച. രൂപഭവുപഗകമ്മം രൂപഭവോ, തഥാ അരൂപഭവുപഗകമ്മം അരൂപഭവോ, തന്തംനിബ്ബത്തക്ഖണ്ഡാ രൂപാരൂപുപത്തിഭവാ, രൂപാരൂപഭവഭാവോ പന തേസം “കാമഭവോ”തി ഏതഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

ഭവവാദവണ്ണന നിർദ്ദിതം.

ഉപാദാനവാദവണ്ണന

൯൫. ഉപാദാനന്തി ചതുബ്ബിധന്വി ഉപാദാനം. യഥാ ഹി കാമസ്സാദവസേന, ഭവസ്സാദവസേന വാ തന്തംസുഗതിഭവുപഗം കമ്മം കരോന്തസ്സ കാമുപാദാനം, ഏവം ഉച്ഛേദാദിമിച്ഛാഭിനിവേസവസേനാതി ചത്താരിപി ഉപാദാനാനി യഥാരഹം തസ്സ തസ്സ കുസലകമ്മഭവസ്സ ഉപനിസ്സയവസേനേവ പച്ചയാ ഹോന്തി, അകുസലകമ്മഭവസ്സ അസഹജാതസ്സ അനന്തരസ്സ ഉപനിസ്സയവസേനപി ആരമ്മണവസേനപി . സഹജാതസ്സ കാമുപാദാനം സഹജാത-അത്തമഞ്ജ-നിസ്സയ-സമ്പയുത്ത-അത്ഥി-അവിഗത-ഹേതു-വസേന സത്തയാ, സേസഉപാദാനാനി തത്വ ഹേതുപച്ചയഭാവം പഹായ മഗ്ഗപച്ചയം പക്ഖിപിത്വാ സത്തയാവ പച്ചയാ ഹോന്തി. അനന്തരസ്സ പന അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനവസേന പച്ചയാ ഹോന്തി. തസ്സിദന്വി സഹജാതാദീതി ആദി-സദ്ദേന സങ്ഗഹിതന്തി ദട്തംബം. വത്ഥുകാമം ഉപാദിയതി ചിത്തം, പൂഗ്ഗലോ വാ ഏതേനാതി അത്ഥോ. തന്തി വത്ഥുകാമം. കാമേതീതി കാമോ ച സോ ഉപാദിയതീതി ഉപാദാനഞ്ചാതി യോജനാ. വുത്തനയേനാതി അഭിധമ്മേ വുത്തനയേന.

സസ്സതോ അത്താതി ഇദം പുരിമദിട്ഠിം ഉപാദിയമാനം ഉത്തരദിട്ഠിം നിദസ്സേതും വുത്തം. യഥാ ഏസാ ദിട്ഠി ദജ്ജഹീകരണവസേന പുരിമം പുരിമം ഉത്തരാ ഉത്തരാ ഉപാദിയതി, ഏവം “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദികാപീതി. അത്തഗ്ഗഹണം പന അത്തവാദുപാദാനന്തി നയിദം ദിട്ഠുപാദാനദസ്സനന്തി ദട്തംബം. ലോകോ ചാതി അത്തഗ്ഗഹണവിനിമുത്തഗഹണം ദിട്ഠുപാദാനഭൂതം ഇധ പുരിമദിട്ഠിഉത്തരദിട്ഠിവചനേഹി വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. സബ്ബദിട്ഠിഗതസ്സ “ദിട്ഠുപാദാന”ന്തി ഏതം അധിവചനം “സബ്ബാപി ദിട്ഠി ദിട്ഠുപാദാന”ന്തി വചനതോ.

സീലബ്ബതം ഉപാദിയന്തിതി സീലബ്ബതം “സുദ്ധിമഗ്ഗോ”തി ഉപാദിയന്തി. ഏതേന മിച്ഛാഭിനിവേസേന. സയം വാ തം മിച്ഛാഭിനിവേസസഹഗതം. സീലബ്ബതസഹചരണതോ സീലബ്ബതഞ്ച തം ദജ്ജഹ്യാഹഭാവതോ ഉപാദാനഞ്ചാതി സീലബ്ബതുപാദാനം. ഏവം സുദ്ധിതി അഭിനിവേസതോതി ഏവം ഗോസീലഗോവതാദിചരണേന സംസാരസുദ്ധിതി അഭിനിവേസഭാവതോ. ഏതേന തം സഹചരണതോ അഭിനിവേസസ്സ തംസദാറഹതം ദസ്സേതി.

വദന്തിതി “അത്ഥി മേ അത്താ”തിആദിനാ വോഹരന്തി. ഏതേന ദിട്ഠിഗതേന. അത്തവാദമത്തമേവാതി അത്താതി വാചാമത്തമേവ. ഏതേന വാചാവത്ഥുമത്തമേതം, യദിദം ബാഹിരകപരികപ്പിതോ അത്താതി ദസ്സേതി.

തണ്ട്ഹാ കാമുപാദാനസ്സാതി എതഥ “തത്ഥ കതഥം കാമുപാദാനം? യോ കാമേസു കാമച്ഛന്ദോ കാമരാഗോ കാമനദീ കാമതണ്ട്ഹാ കാമസ്സേഹോ കാമപരിളാഹോ കാമമുച്ഛാ കാമജ്ജേയാസാനം. ഇദം വുച്ചതി കാമുപാദാന”ന്തി വചനതോ തണ്ട്ഹാദല്ല്ഹത്തം കാമുപാദാനം. തണ്ട്ഹാദല്ല്ഹത്തന്തി ച പുരിമതണ്ട്ഹാഉപനിസ്സയപച്ചയതോ ദല്ല്ഹഭൂതാ ഉത്തരതണ്ട്ഹാ ഏവ. കേചി പനാഹു -

“അപ്പത്തവിസയപത്ഥനാ തണ്ട്ഹാ അന്ധകാരേ ചോരസ്സഹത്ഥപ്പസാരണം വിയ, സമ്പത്തവിസയഗുഹണം ഉപാദാനം തസ്സേവ ഭണ്ഡഗുഹണം വിയാ”തി. അപ്പിച്ചുസന്തുട്ഠിപടിപക്ഖാ ഏതേ ധമ്മാ പരിയേസനാരക്ഖഭുക്ഖമൂലാനി, തസ്മാ വുത്തലക്ഖണാ തണ്ട്ഹാ വുത്തലക്ഖണസ്സേവ ഉപാദാനസ്സ അനാനന്തരസ്സ ഉപനിസ്സയവസേന പച്ചയോ, ആരമ്മണാദിവസേനപി പച്ചയോ ഹോതിയേവ, അനന്തരാദിനം പന അനന്തരാദിവസേന പച്ചയോ. സബ്ബസ്സപി ഹി ലോഭസ്സ തണ്ട്ഹാപരിയായോപി കാമുപാദാനപരിയായോപി ലബ്ഭതേവാതി. അവസേസാനന്തി ദിട്ഠുപാദാനാദിനം. സഹജാതാദിവസേനാതി സഹജാതാനം സഹജാതാദിവസേന, അസഹജാതാനം അനന്തരഉപനിസ്സയാദിവസേനാതി സബ്ബം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

ഉപാദാനവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തണ്ട്ഹാവാരവണ്ണനാ

ന്ത. “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സോ”തിആദി ഫസ്സസ്സ മാതിതോ നാമം വിയ പുത്തസ്സ വത്ഥുതോ തസ്സ നിസ്സയഭാവേന ഉപ്പത്തിഹേതുത്താ, ആരമ്മണം പന കേവലം ഉപ്പത്തിഹേതുതി വുത്തം “സേട്ഠി...പേ...നാമ”ന്തി. കാമരാഗഭാവേനാതി വത്ഥുകാമസ്സ രജ്ജനവസേന. രൂപം അസ്സാദേന്തിതി രൂപാരമ്മണം തണ്ട്ഹാഭിന്നന്ദനാവസേന അഭിരമമാനാ ഏവ അസ്സാദേന്തി. നിച്ചന്തിആദിനാ ദിട്ഠാഭിന്നന്ദനാമുഖേന രൂപം അഭിരമന്തി. പേച്ചനഭവിസ്സതീതി ഭിജ്ജിത്ഥാ ന ഹോതി പുന അനുപ്പജ്ജനതോ. തഥാ സദുക്ഖണ്ട്ഹാദയോപീതി യഥാ രൂപതണ്ട്ഹാ കാമരാഗഭാവേന സസ്സതരാഗവസേന ഉച്ഛേദരാഗവസേനാതി ച പവത്തിയാ തിസ്സോ തണ്ട്ഹാ, തഥാ സദുക്ഖണ്ട്ഹാ ഗന്ധരസഫോട്ഠബ്ബധമ്മതണ്ട്ഹാപി. തണ്ട്ഹാവിചരിതാനീതി തണ്ട്ഹാസമുദാചാരാ, സമുദാചാരവസേന പവത്തതണ്ട്ഹാതി അത്ഥോ.

അജ്ജ്ഞതതികസ്സുപാദായാതി (വിഭം അട്ഠം ൯൨൩; സം നീം ടീം ൨.൨.൨)
അജ്ജ്ഞതതികം ഖണ്ഡപഞ്ചകം ഉപാദായ. ഉപയോഗത്ഥേ ഹി ഇദം സാമിവചനം. അസ്മിതി ഹോതിതി യദേതം അജ്ജ്ഞതം ഖണ്ഡപഞ്ചകം ഉപാദായ തണ്ട്ഹാമാനദിട്ഠിവസേന സമൂഹഗാഹതോ അസ്മിതി ഏവം ഹോതി, തസ്മിം സതീതി അത്ഥോ. ഇത്ഥസ്മിതിഹോതിതി ഖത്തിയാദിസു “ഇദംപകാരോ അഹ”ന്തി ഏവം തണ്ട്ഹാമാനദിട്ഠിവസേന ഹോതിതി ഇദമേതഥ അനുപനിധായ ഗഹണം. ഏവമാദിനാതി ആദി-സദേന “ഏവംസ്മിതി, അത്തമാസ്മിതി, ഭവിസ്സന്തി, ഇത്ഥം ഭവിസ്സന്തി, ഏവം ഭവിസ്സന്തി, അത്തമാ ഭവിസ്സന്തി, അസസ്മിതി, സതസ്മിതി, സിയന്തി, ഇത്ഥം സിയന്തി, ഏവം സിയന്തി, അത്തമാ സിയന്തി, അപാഹം സിയന്തി, അപാഹം ഇത്ഥം സിയന്തി, അപാഹം ഏവം സിയന്തി, അപാഹം അത്തമാ സിയ”ന്തി (വിഭം ൯൨൩) ഇമേസം തണ്ട്ഹാവിചരിതാനം ഗഹണം. തത്ഥ ഏവംസ്മിതി ഇദം സമതോ ഉപനിധായ ഗഹണം, യഥാ അയം ഖത്തിയോ, യഥാ അയം ബ്രാഹ്മണോ, ഏവം അഹമ്പിതി അത്ഥോ. അത്തമാസ്മിതി ഇദം അസമണോ ഉപനിധായ ഗഹണം, യഥാ അയം ഖത്തിയോ, യഥാ അയം ബ്രാഹ്മണോ, തതോ അത്തമാ അഹം ഹീനോ വാ അധികോ വാതി അത്ഥോ. ഇതി ഇമാനി പുഞ്ചേ വുത്താനി ദേതി ഏതാനി പച്ചുപ്പനവസേന ചത്താരി തണ്ട്ഹാവിചരിതാനി. ഭവിസ്സന്തിആദിനി പന ചത്താരി അനാഗതവസേന വുത്താനി. തേസം പുരിമചതുക്കേ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അസസ്മിതി അസതീതി അസം. നിച്ചസ്സേതം അധിവചനം, തസ്മാ സസ്സതോ അസ്മിതി അത്ഥോ. സതസ്മിതി സീദതീതി സതം. അനിച്ചസ്സേതം അധിവചനം, തസ്മാ അസസ്സതോ അസ്മിതി അത്ഥോ. ഇതി ഇമാനി ദേ സസ്സതുച്ഛേദവസേന വുത്താനി. ഇതോ പരാനി സിയന്തിആദിനി ചത്താരി സംസയപരിവിതക്കവസേന വുത്താനി, താനി പുരിമചതുക്കേ വുത്തനയേന

അത്മതോ വേദിതബ്ബാനി. അപാഹം സിയന്തിആദിനി ചത്താരി “അപി നാമാഹം ഭവേയ്യ”ന്തി ഏവം പത്മനാകപ്പനവസേന വുത്താനി, താനി പുരിമചതുക്കേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാനി.

ഏതഥ ച സസ്സതുച്ഛേദവസേന വുത്താ ദേ ദിട്ഠിസീസാ നാമ, അസ്ഥി, ഭവിസ്സം, സിയം, അപാഹം സിയന്തി ഏതേ പന ചത്താരോ സുദ്ധസീസാ ഏവ, “ഇത്ഥസ്ഥി”തിആദയോ തയോ തയോതി ദ്വാദസ സീസമൂലകാ നാമ. ഏവമേതാനി ദേ ദിട്ഠിസീസാ, ചത്താരോ സുദ്ധസീസാ, ദ്വാദസ സീസമൂലകാതി അജ്ജ്വത്തികസ്സുപാദായ അട്ഠാരസ്സ തണ്ഹാവിചരിതാനി വേദിതബ്ബാനി.

ബാഹിരസ്സുപാദായാതി ബാഹിരം ഖണ്ഡപഞ്ചകം ഉപാദായ. ഇദമ്പി ഹി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം. ഇമിനാതി ഇമിനാ രൂപേന വാ...പേ... വിത്താണേന വാതി ഏവം രൂപാദീസു ഏകമേവ “അഹ”ന്തി, ഇതരം കിഞ്ചനപലിബോധഭാവേന ഗഹേത്വാ തണ്ഹാദിവസേന “അസ്ഥി”തി അഭിനിവിസതി, “ഇമിനാ”തി അയമേത്ഥ വിസേസോ. അസ്ഥിതി ഇമിനാ ഖഗ്ഗേന വാ ഛത്തേന വാ അഭിസേക്കേന വാ “ഖത്തിയോഹമസ്ഥി”തി അഭിനിവിസതി. ബാഹിരരൂപാദിനിസ്സിതാനീതി ബാഹിരാനി പരസന്തതിപരിയാപന്നാനി രൂപവേദനാദിനി നിസ്സിതാനി. അട്ഠാരസാതി ഇമിനാ “അസ്ഥി”തിആദിനയപ്പവത്താനി അട്ഠാരസ, താനി പുഞ്ചേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാനി. “ഇമിനാ”തി ഹി അയമേവേത്ഥ വിസേസോ, തസ്ഥാ “ദേ ദിട്ഠിസീസാ”തിആദിനാ വുത്തനയേനേവ നിദ്ധാരേത്വാ വേദിതബ്ബാ. ഉഭയം പന ഏകജ്ജ്വം കത്വാ ആഹ “ഛത്തിംസാ”തി.

നിദ്രേസത്ഥേനാതി “ഛയിമേ ആവുസോ തണ്ഹാകായാ”തിആദിനിദ്രേസപാളിയാ അത്ഥവചനേന. നിദ്രേസവിത്ഥാരാതി തസ്സ ച നിദ്രേസസ്സ അട്ഠസതതണ്ഹാവിചരിതവസേന വിത്ഥാരേന. വിത്ഥാരസ്സ ച പുന സങ്ഗഹതോതി ദ്വീഹി ആകാരേഹി വിത്ഥാരിതസ്സ അട്ഠാരസതണ്ഹാവിചരിതപഭേദസ്സ ഛളേവ തിസ്സോയേവാതി ച പുന സങ്ഗഹണതോ ച.

വിപാകവേദനാ അധിപ്പേതാ വിസേസതോ അത്താനം അസ്സാദേതബ്ബതോ. തമേവ ഹിസ്സാ അസ്സാദേതബ്ബതം പകാസേതും “കഥ”ന്തിആദി വുത്തം. അസ്സാദനേനാതി അഭിരതിയാ. മമായന്താതി ധനായന്താ. ചിത്തകാരാദിനന്തി ആദി-സദ്രേന ഇട്ഠവണ്ണാരമ്മണദായകാനം സങ്ഗഹോ. സിപ്പസന്ദസ്സനകാദിനന്തി ആദി-സദ്രേന വേജ്ജാദിനം സങ്ഗഹോ. വേജ്ജാ ഹി രസായതനോജാവസേന തദുപത്ഥമ്ഭിതവസേന ച ധമ്മാരമ്മണസ്സ ദായകാ. സ്വായം ആദി-സദ്രോ “വീണാവദകാദി”തിആദിനാ പച്ചേകഞ്ച യോജേതബ്ബോ, പുത്തം മമായന്താതി പുത്തം സമ്പിയായന്താ. പുത്തോ വിധ ചേത്ഥ വേദനാ ദട്ഠബ്ബാ, സപ്പായസപ്പിഖിരാദിനി വിധ വേദനായ പച്ചയഭൂതാനി ഇട്ഠരൂപാദിആരമ്മണാനി, ധാതി വിധ രൂപാദിഛളാരമ്മണദായകാ ചിത്തകാരാദയോ ദട്ഠബ്ബാ.

തണ്ഹാവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വേദനാവാരവണ്ണനാ

൯൭. ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ഏവ വേദനാ അതീതാദിഭേദഭിന്നാ രാസിവസേന ഏകജ്ജ്വം ഗഹേത്വാ ഏകോ വേദനാകായോ യഥാ വേദനാക്ഖണ്ഡോ, ഏവം സോതസമ്ഫസ്സജാദികാതി പാളിയം “ഛയിമേ ആവുസോ വേദനാകായാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “വേദനാകായാതി വേദനാസമൂഹാ”തി. ചക്ഖുസമ്ഫസ്സതോ ജാതാ ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ വേദനാ. സാ പന ഉപാദിന്നാപി അനുപാദിന്നാപി, തദുഭയസ്സപി സങ്ഗഹന്തേന അത്ഥവണ്ണനായ കതത്താ ആഹ “അയം താവേത്ഥ സബ്ബസങ്ഗാഹികകഥാ”തി. ഇദാനി “വിപാകവിധി അയ”ന്തി ഉപാദിന്നയേവ ഗണ്ഹന്തോ “വിപാകവസേനാ”തിആദിമാഹ. മനോദ്വാരേ മനോവിത്താണയാതുസമ്പയുത്താതി തദാരമ്മണമനോവിത്താണയാതുസമ്പയുത്താ.

അവസേസാനന്തി സമ്പദ്ചക്രവർത്തിവേദനാനം. ഉപനിസ്സയാദിതി ആദി-സദേന അനന്തരാദിനം സർഗ്ഗഹോ ദർശനോ. അനന്തരാദിനം അനന്തരാദിവസേന, ഇതരേസം ഉപനിസ്സയവസേന ഫസ്സോ പച്ചയോ ഹോതി, മനോഭാരേ പന തദാരമ്മണവേദനാനം മനോസമ്ഫസ്സോ ഉപനിസ്സയവസേന പച്ചയോ. അഭാരികാനന്തി ദാരരഹിതാനം. ന ഹി പടിസന്ധിആദിവേദനാനം കിഞ്ചി ദാരം അത്ഥി. സഹജാതമനോസമ്ഫസ്സസമുദയാതി ഏതേനസ്സ താസം സഹജാതകോടിയാ പച്ചയഭാവമാഹ.

വേദനാവാരവണ്ണനാ നിർദ്ദിതാ.

ഫസ്സുവാറവണ്ണനാ

൯൮. ചക്ഖും നിസ്സായ ഉപ്പന്നോ സമ്ഫസ്സോ ചക്ഖുസമ്ഫസ്സോ. പഞ്ചവത്സുകാതി ചക്ഖാദിപഞ്ചവത്സുകാ ചക്ഖാദിപഞ്ചവത്സുസന്നിസ്സയാ. “ഉപാദിനകകമാ ഏസാ”തി ബാവീസതിഗുഹണം, പവത്തികമാഭാവതോ ലോകിയഗുഹണം. വിപാകമനസമ്പയുത്തഫസ്സാതി വിപാകമനോവിത്താണസമ്പയുത്താ ഫസ്സാ. പച്ചയുപ്പന്നേന വിയ പച്ചയേനപി ഉപാദിനകേനേവ ഭവിതബ്ബന്തി “ഛരണം ചക്ഖാദിനം ആയതന്നാ”ന്തി വുത്തം.

ഫസ്സുവാറവണ്ണനാ നിർദ്ദിതാ.

സളായതനവാറവണ്ണനാ

൯൯. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം, തസ്മാ യമാ ഏതഥ അരുപലോകാപേക്ഖായ ഛരായതനഞ്ച സളായതനഞ്ച സളായതനന്തി ഏകസേസോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, ഏവം യേസം പച്ചയുപ്പന്നോ ഉപാദിനോ, പച്ചയോ പന അനുപാദിനോതിപി ഇച്ഛിതബ്ബോ. തേസം മതേന ബാഹിരായതനവസേനപി ഏകസേസോ വേദിതബ്ബോ “ഛരായതനഞ്ച സളായതനഞ്ച സളായതന”ന്തി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗോപി ഇമസ്സ ആഗമസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനാതി ആഹ “വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ...പേ... വുത്തനയമേവാ”തി. ഏസ നയോ അത്തേത്ഥാപി വിസുദ്ധിമഗ്ഗഗുഹണം.

സളായതനവാറവണ്ണനാ നിർദ്ദിതാ.

നാമരൂപവാറവണ്ണനാ

൧൦൦. നമനലക്ഖണന്തി ആരമ്മണാഭിമുഖം നമനസഭാവം തേന വിനാ അപവത്തനതോ. രൂപ്പനം സീതാദിവിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി. ഇമേ പന തയോതിആദിനാ സബ്ബചിത്തുപ്പാദസാധാരണവസേനേവ തംസഖ്വാറക്ഖണ്ഡഗുഹണം, തസ്മാ യേ യത്ഥ അസാധാരണാ, തേപി അത്ഥതോ ഗഹിതായേവാതി ദസ്സേതി.

ഉപാദിയിതാതി പച്ചയേ കത്ഥാ. പച്ചയകരണമേവ ഹി പച്ചയുപ്പന്നസ്സ പച്ചയഭൂതയമ്മാനം ഉപാദിയനം. സമൂഹസമ്ബന്ധേ സാമിവചനം ഏതന്തി “സമൂഹത്ഥേ ഏതം സാമിവചന”ന്തി വുത്തം തേന വിനാ സമ്ബന്ധസ്സ അഭാവതോ. തേനാതി തസ്മാ. തം സബ്ബസീതി തം ഭൂതുപാദായപഭേദം സബ്ബസി സത്തവീസതിവിധം. യസ്സ നാമസ്സാതി ചതുവോകാരഭവേ നാമസ്സ. വിത്താണസി തപ്പരിയാപനമേവ വേദിതബ്ബം. രൂപസ്സാതി ഏകവോകാരഭവേ രൂപസ്സ. വിത്താണം പന പഞ്ചവോകാരഭവേ സഖ്വാറവിത്താണമേവ. യസ്സ പഞ്ചവോകാരഭവേ നാമരൂപസ്സ. തസ്സ വസേനാതി സഹജാതസ്സ സഹജാതാദിവസേന, അനന്തരസ്സ അനന്തരാദിവസേന, ഇതരസ്സ ഉപനിസ്സയാദിവസേന തസ്സ നാമസ്സ യഥാരഹം തസ്സ തസ്സ വിത്താണസ്സ പച്ചയഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

നാമരൂപവാറവണ്ണനാ നിർദ്ദിതാ.

വിത്താണവാറവണ്ണനാ

൧൦൧. തേഭൂമകവിപാകഗൃഹണേ കാരണം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ. സങ്ഖാരോ യസ്സ വിഞ്ഞാണസ്സാതി ഏതഥ അട്ഠവിധോപി കാമാവചരപുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോ സോളസവിധസ്സ കാമാവചരവിപാകവിഞ്ഞാണസ്സ, പഞ്ചവിധോപി രൂപാവചരപുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോ പഞ്ചവിധസ്സ രൂപാവചരവിപാകവിഞ്ഞാണസ്സ, ദ്വാദസവിധോപി അപുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോ സത്തവിധസ്സ അകുസലവിപാകവിഞ്ഞാണസ്സ, ചതുബ്ബിധോപി ആനേഞ്ജാഭിസങ്കാരോ ചതുബ്ബിധസ്സ അരുപാവചരവിപാകവിഞ്ഞാണസ്സ യഥാരഹം പടിസന്ധിപവത്തിസു കമ്മപച്ചയേന ചേവ ഉപനിസ്സയപച്ചയേന ച പച്ചയോ ഹോതി. അയമേതഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിഃ ൨.൬൨൦) വൃത്തനയേന വേദിതബ്ബോ.

വിഞ്ഞാണവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സങ്ഖാരവാരവണ്ണനാ

൧൦൨. അഭിസങ്ഖരണലക്ഖണോതി അഭിസഞ്ചേതയിതസഭാവോ, ആയുഹനലക്ഖണോതി അത്ഥോ. ചോപനവസേനാതി കായവിത്തത്തിസങ്ഖാതചോപനവസേന. തേന പഞ്ചദാരികചേതനാ പടിക്ഖിപതി. വചനഭേദവസേനാതി വാചാനിച്ഛാരണവസേന. വചിവിത്തത്തിസമുട്ഠാപനവസേനാതി അത്ഥോ. യഥാവുത്താ വിസതി, നവ മഹഗ്ഗതകുസലചേതനാ ചാതി ഏകൂനതിംസ മനോസഞ്ചേതനാ. “കുസലാനം ഉപനിസ്സയവസേനാ”തി വുത്തം, ഏകച്ചാനം ആരമ്മണവസേനപീതി വത്തബ്ബം. സഹജാതാദിവസേനാതി സഹജാത-അത്തമത്ത-നിസ്സയ-സമ്പയുത്ത-അത്ഥി-അവിഗതഹേതുവസേന, അനന്തരാനം അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനസേന പച്ചയോ. അപി-സദേന ഉപനിസ്സയം സങ്ഗണ്ഹാതി.

സങ്ഖാരവാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അവിജ്ജാവാരവണ്ണനാ

൧൦൩. “ദുക്ഖസച്ചേഅഞ്ഞാണ”തി സങ്ഖേപതോ വൃത്തമത്ഥം വിവരിതും “തത്ഥാ”തിആദി ആരദ്ധം. തന്തി അഞ്ഞാണം. സതിപി പഹാതബ്ബത്തേ പരിഞ്ഞേയുത്തവസേന അന്തോഗധം. ദുക്ഖസച്ചഞ്ചസ്സാതി വത്ഥുസങ്ഖാതം സമ്പയുത്തവന്ധസങ്ഖാതഞ്ച ദുക്ഖസച്ചം അസ്സ അഞ്ഞാണസ്സ. തം ഹിസ്സ നിസ്സയപച്ചയോ ഹോതി. തസ്സാതി ദുക്ഖസച്ചസ്സ. യാമാവലക്ഖണപടിവേധനിവാറണേനാതി സങ്ഖതഅവിപരീതസഭാവപടിവിജ്ഞാനസ്സ നിവാറണേന. ഏതേനസ്സ പരിഞ്ഞാഭിസമയസങ്ഖാതസ്സ അരിയമഗ്ഗപടിവേധസ്സ വിബന്ധകഭാവമാഹ. ഞാണപ്പവത്തിയാതി “ഇദം ദുക്ഖം, ഏത്തകം ദുക്ഖം”തി അനുബുജ്ഞാനാകാരായ പുബ്ബഭാഗൊണപ്പവത്തിയാ. ഏത്ഥാതി ദുക്ഖസച്ചേ. അപ്പദാനേനാതി അവിസ്സജ്ജനേന. ഏതേനസ്സാ അനുബോധൊണസ്സപി വിബന്ധകതമാഹ.

തീഹി കാരണേഹി വേദിതബ്ബം അന്തോഗധാഭാവതോ. ഇധ സമ്പയുത്തവന്ധവസേനേവ വത്ഥുതോ സമുദയേ അഞ്ഞാണം ദട്ഠബ്ബം. ഏകേനേവാതി ഇതരം കാരണത്തയം പടിക്ഖിപതി. യദിപി അഞ്ഞാണം നിരോധമഗ്ഗേ ആരമ്മണം ന കരോതി, കുതോ തദന്തോഗധതബ്ബത്ഥുതാ, തേ പന ജാനിതുകാമസ്സ തപ്പടിച്ഛാദനവസേന അനിരോധമഗ്ഗേസു നിരോധമഗ്ഗഗാഹഹേതുതാവസേന ച പവത്തമാനം “നിരോധേ പടിപദായഞ്ച അഞ്ഞാണ”തി വുച്ചതി. തേനാഹ “പടിച്ഛാദനതോ”തിആദി. തസ്സത്ഥോ വുത്തോയേവ. ഗമ്ഭീരത്താതി സഭാവേനേവ ഗമ്ഭീരത്താ. അഗാധഅപതിട്ഠാഭാവേന തംവിസയസ്സ ഞാണസ്സ ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയുത്താ ദുദുസം. പൂരിമം പന സച്ചദ്വയം. വഞ്ചനീയട്ഠേനാതി വഞ്ചകഭാവേന അയാമാവഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ ദുദുസത്താ ഗമ്ഭീരം, ന സഭാവതോ, തസ്ഥാ തംവിസയം അഞ്ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി. തത്ഥാതി തസ്ഥിം പൂരിമസച്ചദ്വയേ അനിച്ഛാദിസഭാവലക്ഖണസ്സ ദുദുസത്താ ഏവ നിച്ഛാദിവിപല്ലാസവസേന പവത്തതി അഞ്ഞാണതി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

ഇദാനി നിദ്രേസവിഭാഗേനപി അവിജായ സച്ചേശു പവത്തിവിഭാഗം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ദുക്ഖേതി ഏത്തകേന ഭുജ്ജനിദ്രേസേന. സങ്ഗഹതോതി പരിഞ്ഞേയ്യതായ ദുക്ഖേന സങ്ഗഹേതബ്ബതോ. തേന നിദ്ധാരണത്വം ദസ്സേതി. ദുക്ഖസ്ഥിത്ത്വഹി അവിജാ നിദ്ധാരിയതി, ന അത്തസ്ഥിം. വത്ത്വതോതി ആധാരത്വം. ദുക്ഖസന്നിസ്സയാ ഹി അവിജാ. ആരമ്മണതോതി വിസയത്വം തം ആരബ്ഭ പവത്തനതോ. കിച്ചതോതി ബ്യാപനത്വം ഛാദനവസേന തം ബ്യാപേത്യാ പവത്തനതോ. ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അവിസേസതോതി വിസേസാഭാവതോ, വുത്തനയേന ദുക്ഖാദീസു പവത്തിആകാരവിസേസം അഗ്ഗഹേത്യാതി അത്ഥോ. സഭാവതോതി സരസലക്ഖണതോ. ചതുന്നന്ധി സച്ചാനം അജാനനസഭാവോ ഹി അവിജാ. കാമരാഗഭവരാഗാ കാമാസവഭവാസവാതി ആഹ “സഹജാതാദിവസേനാ”തി. നനു അവിജാ ഏവ അവിജാസവോ, സോ കഥം അവിജായ പച്ചയോതി ആഹ “പുബ്ബുപ്പന്നാ”തിആദി.

അവിജാവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ആസവവാദവണ്ണനാ

൧൦൪. ആസവവാദേ ആസവ-സദൃശോ ആസവവിചാരോ ച ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. കസ്ഥാ പനായം വാരോ വുത്തോ, നനു അവിജാദികാവ പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനാതി ചോദനം സന്ധായ “അയം വാരോ”തിആദി ആരദ്ധം. പടിച്ചസമുപ്പാദപദേസുതി പടിച്ചസമുപ്പാദകോട്ഠാസേസു. ദ്വാദസകോട്ഠാസാ ഹി സത്ത്വ പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനാ. തസ്സാപി പച്ചയദസ്സനവസേനാതി നായം കാപിലാനം മൂലപകതി വിയ അപ്പച്ചയാ, അഥ ഖോ സപ്പച്ചയാതി അവിജായപി പച്ചയദസ്സനവസേന. ആസവസമുദയേനാതി അതീതഭവേ ആസവാനം സമുദയേന ഏതരഹി അവിജായ സമുദയോ, ഏതരഹി അവിജായ സമുദയേന അനാഗതേ ആസവസമുദയോതി ഏവം ആസവാവിജാനം പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നകഭാവേന അപരാപരം പവത്തമാനം ആദികോടിഅഭാവേനേവ തന്നിമിത്തസ്സ സംസാരസ്സ ആദികോടിഅഭാവതോ അനമതഗ്ഗതാസിദ്ധി വേദിതബ്ബോ.

ദ്വത്തിംസ റാനാനീതി ദ്വത്തിംസ സച്ചപ്പടിവേധകാരണാനി, ദ്വത്തിംസ വാ ചതുസച്ചകണ്ഠട്ഠാനാനി. ഇമമ്ഹാ സമ്മാദിട്ഠിസുത്താതി യായ അരിയസാവകോ സമ്മാദിട്ഠി നാമ ഹോതി, സാ അരിയാ സമ്മാദിട്ഠി ഏത്ഥ വുത്താതി സമ്മാദിട്ഠിസുത്തം, ഇതോ സമ്മാദിട്ഠിസുത്തതോ.

ചതുസച്ചപരിയായേഹീതി ചതുസച്ചാധിഗമകാരണേഹി. അരഹത്തപരിയായേഹീതി “സോ സബ്ബസോ രാഗാനുസയം പഹായാ”തിആദിനാ അരഹത്താധിഗമകാരണേഹി. തേനാഹ “ചതുസട്ഠിയാ കാരണേഹീ”തി.

ആസവവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സമ്മാദിട്ഠിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. സതിപട്ഠാനസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൫. ജാനപദിനോതി (ദീ൦ നി൦ ടീ൦ ൨.൯൫) ജനപദവന്തോ, ജനപദസ്സ വാ ഇസ്സരാ രാജകുമാരാ. ഗോത്തവസേന കുരു നാമ. തേസം നിവാസോ യദി ഏകോ ജനപദോ, കഥം ബഹുവചനന്തി ആഹ “രുജ്ജഹീസദ്രേനാ”തി. അക്ഖരചിന്തകാ ഹി ഞാദിസേസു റാനേസു യുത്തേ വിയ സലിങ്ഗവചനാനി (പാണിനി ൧.൨൫൧) ഇച്ഛന്തി, അയമേത്ഥ രുജ്ജഹീ യഥാ അത്തത്ഥാപി “അങ്ഗേസു വിഹരതി, മല്ലേസു വിഹരതി”തി ച. തബ്ബിസേസനേ പന ജനപദ-സദ്രേ ജാതി-സദ്രേ ഏകവചനമേവ. അട്ഠകഥാചരിയാ പനാതി പന-സദ്രോ വിസേസത്ഥജോതനോ. തേന പുമുഅത്ഥവിസയതായ ഏവം തം ബഹുവചനന്തി “ബഹുകേ പനാ”തിആദിനാ വക്ഖമാനം വിസേസം ദീപേതി. സുത്വാതി മന്ധാതുമഹാരാജസ്സ ആനുഭാവദസ്സനാനുസാരേന പരമ്പരാഗതം കഥം സുത്വാ.

അനുസംയായത്തേനാതി അനുവിചരത്തേന. ഏതേസം റാനന്തി ചന്ദിമസൂരിയമുഖേന ചാതുരമാരാജികഭവനമാഹ. തേനാഹ “തത്ത്വ അഗമാസീ”തിആദി. സോതി മന്യാതുമാഹാരാജാ. തന്തി ചാതുരമാരാജികരജ്ജം. ഗഹേതാതി സമ്പടിച്ഛിത്യാ. പുന പുച്ഛി പരിണായകരതനം. ദോവാരികഭൂമിയം തിട്ഠന്തി സുധമ്മായ ദേവസഭായ ദേവപുരസ്സ ച ചതുസു ദ്വാരേസു ആരക്ഖായ അധികതത്താ. ദിബ്ബരുക്ഖസഹസ്സപടിമണ്ഡിതന്തി ഇദം “ചിത്തലതാവന”തിആദിസുപി യോജേതബ്ബം.

പഥവിയം പതിട്ഠാസീതി ഭസ്സിത്യാ പഥവിയാ ആസന്നേ റാനേ അട്ഠാസി, റത്യാ ച നചിരസ്സേവ അന്തരധായി തേനത്തഭാവേന രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സരിയസ്സ അഭാവതോ. “ചിരതരം കാലം റത്യാ”തി അപരേ. ദേവഭാവോ പാതുരഹോസി ദേവലോകേ പവത്തിവിപാകദായിനോ അപരാപരിയായവേദനീയസ്സ കമ്മസ്സ കതോകാസത്താ. അവയവേ സിലോ വിസേസോ സമുദായസ്സ വിസേസകോ ഹോതീതി ഏകമ്പി രട്ഠം ബഹുവചനേന വോഹരീയതി.

ദ-കാരേന അത്ഥം വണ്ണയന്തി നിരുത്തിനയേന. കമ്മാസോതി കമ്മാസപാദോ വുച്ചതി ഉത്തരപദലോപേന യഥാ “രൂപഭവോ രൂപ”ന്തി. കഥം പന സോ കമ്മാസപാദോതി ആഹ “തസ്സ കിരാ”തിആദി. ദമിതോതി ഏത്ഥ കിദിസം ദമനം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “പോരിസാദഭാവതോ പടിസേധിതോ”തി. ഇമേ പന മേരാതി മജ്ജിമഭാണകേ വദതി, തേ പന ചുളുകമ്മാസദമ്മം സന്ധായ തഥാ വദന്തി. യക്ഖിനിപുത്തോ ഹി കമ്മാസപാദോ അലീനസത്തുകുമാരകാലേ ബോധിസത്തേന തത്ത്വ ദമിതോ, സുതസോമകാലേ പന ബാരാണസിരാജാ പോരിസാദഭാവപടിസേധനേന യത്ഥ ദമിതോ, തം മഹാകമ്മാസദമ്മം നാമ. പുത്തോതി വത്യാ അത്രജോതി വചനം ഓരസപുത്തഭാവദസ്സനത്ഥം.

യേഹി ആവസിതപദേസോ കുരുരട്ഠന്തി നാമം ലഭി, തേ ഉത്തരകുരുതോ ആഗതാ മനുസ്സാ തത്ത്വ രക്ഖിതനിയാമേനേവ പഞ്ച സീലാനി രക്ഖിംസു, തേസം ദിട്ഠാനുഗതിയാ പച്ഛിമാ ജനതാതി, സോ ദേസധമ്മവസേന അവിച്ഛേദതോ വത്തമാനോ കുരുവത്തയമ്മോതി പഞ്ഞായിത്ഥ, അയഞ്ച അത്ഥോ കുരുധമ്മജാതകേന (ജാ° ൧.൩.൭൩-൭൮) ദീപേതബ്ബോ. സോ അപരഭാഗേ യത്ഥ പഠമം സംകിലിട്ഠോ ജാതോ, തം ദസ്സേതും “കുരുരട്ഠവാസീന”തിആദി വുത്തം. യത്ഥ ഭഗവതോ വസനോകാസോ കോചി വിഹാരോ ന ഹോതി, തത്ത്വ കേവലം ഗോചരഗാമകിത്തനം നിദാനകമായ പകതി, യഥാ തംസക്കേസു വിഹരതി ദേവദഹം നാമ സക്കാനം നിഗമോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ “അവസനോകാസതോ”തിആദിമാഹ.

ഉദ്ദേശവാദകമാവണ്ണനാ

൧൦൩. കസ്ഥാ ഭഗവാ ഇമം സുത്തമഭാസീതി അസാധാരണസമുട്ഠാനം പുച്ഛതി, സാധാരണം പന പാകടന്തി അനാമട്ഠം, തേന സുത്തനിക്ഖേപോ പുച്ഛിതോതി കത്യാ ഇതരോ “കുരുരട്ഠവാസീന”തിആദിനാ അപരജ്ജ്യാസയോയം സുത്തനിക്ഖേപോതി ദസ്സേതി. ഏതേന ബാഹിരസമുട്ഠാനം വിഭാവിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. അജ്ജ്യാത്തികം പന അസാധാരണഞ്ച മൂലപരിയായസുത്താദിടീകായം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. കുരുരട്ഠം കിര (ദീ° നി° ടീ° ൨.൩൭൩) തദാ തന്നിവാസീനം സത്താനം യേഭുയ്യേന യോനിസോമനസികാരവന്തായ പുണ്യേ ച കതപുത്തതാബലേന ഉതുആദിസമ്പന്നമേവ അഹോസി. തേന വുത്തം “ഉതുപച്ചയാദിസമ്പന്നത്താ”തി. ആദി-സദ്ദേന ഭോജനാദിസമ്പത്തിം സഞ്ജഗണ്ഹാതി. കേചി പന “പുണ്യേ കുരുവത്തയമ്മാനുട്ഠാനവാസനായ ഉത്തരകുരു വിയ യേഭുയ്യേന ഉതുആദിസമ്പന്നമേവ ഹോന്തം ഭഗവതോ കാലേ സാതിസയം ഉതുസപ്പായാദിയുത്തം തം രട്ഠം അഹോസി”തി വദന്തി. ചിത്തസരീരകല്പതായാതി ചിത്തസ്സ സരീരസ്സ ച അരോഗതായ. അനുഗൃഹീതപഞ്ഞാബലാതി ലദ്ധുപകാരണാണാനുഭവാ, അനു അനു വാ ആചിണ്ണപഞ്ഞാതേജാ. ഏകവീസതിയാ റാനേസൂതി കായാനുപസ്സനാവസേന ചുദസസുറാനേസു, വേദനാനുപസ്സനാവസേന ഏകസ്ഥിം റാനേ, തഥാ ചിത്താനുപസ്സനാവസേന, ധമ്മാനുപസ്സനാവസേന പഞ്ചസു റാനേസൂതി ഏവം ഏകവീസതിയാ റാനേസു. കമ്മട്ഠാനം അരഹത്തേ പക്ഖിപിത്യാതി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം യഥാ അരഹത്തം പാപേതി, ഏവം ദേസനാവസേന അരഹത്തേ

പക്വിപിത്വാ. സുവണ്ണചക്രോഃകസുവണ്ണമഞ്ജുസാസു പക്വിത്താനി സുമനഃചമ്പകാദിനാനാപുപ്ഫാണി മണിപുത്താദിസത്തരതനാനി ച യഥാ ഭാജനസമ്പത്തിയാ സവിസേസം സോഭന്തി, കിച്ചകരാണി ച ഹോന്തി മനുഞ്ഞാഭാവതോ, ഏവം സീലദസ്സനാദിസമ്പത്തിയാ ഭാജനവിസേസഭൂതായ കുരുരട്ഠവാസിപരിസായ ദേസീതാ ച ഭഗവതോ അയം ദേസനാ ഭിക്ഷോസോമത്തായ സോഭന്തി, കിച്ചകാരി ച ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “യഥാ ഹി പുരിസോ”തിആദിനാ. ഏത്ഥാതി കുരുരട്ഠേ.

പകതിയാതി സരസതോ, ഇമിസ്സാ സതിപട്ഠാനസുത്തദേസനായ പുണ്ണേപിതി അധിപ്പായോ. അനുയുത്താ വിഹരന്തി സത്ഥു ദേസനാനുസാരതോതി അധിപ്പായോ. വിസ്സട്ഠത്തഭാവനാതി അനിച്ഛാദിവസേന കിസ്ഥിഞ്ചി യോനിസോമനസികാരേ ചിത്തം അനിയോജേത്വാ രൂപാദിആരമ്മണേ അഭിരതിവസേന വിസ്സട്ഠചിത്തേന ഭവിതും ന വട്ടതി, പമാദവിഹാരം പഹായ അപ്പമത്തേന ഭവിതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ.

ഏകായനോതി ഏതഥ അയന-സദ്ദോ മഗ്ഗപരിയായോ. ന കേവലമയനമേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞേപി ബഹു മഗ്ഗപരിയായാതി പദുദ്ധാരം കരോന്തോ “മഗ്ഗസ്സ ഹീ”തിആദി വത്വാ യദി മഗ്ഗപരിയായോ അയന-സദ്ദോ, കസ്ഥാ പുന മഗ്ഗോതി വുത്തന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “തസ്ഥാ”തിആദി. തത്ഥ ഏകമഗ്ഗോതി ഏകോ ഏവ മഗ്ഗോ. ന ഹി നിബ്ബാനഗാമീ മഗ്ഗോ അഞ്ഞോ അത്ഥീതി. നനു സതിപട്ഠാനം ഇധ “മഗ്ഗോ”തി അധിപ്പേതം, തദഞ്ഞേ ച ബഹു മഗ്ഗയമ്മാ അത്ഥീതി? സച്ചം അത്ഥി, തേ പന സതിപട്ഠാനഗുഹണേനേവ ഗഹിതാ തദവിനാഭാവതോ. തഥാ ഹി ഞാണവീരിയാദയോ നിദ്ദേസേ ഗഹിതാ. ഉദ്ദേസേ പന സതിയാ ഏവ ഗഹണം വേണേയുജ്ജ്യാസയവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. ന ദേധാപഥഭൂതോതി ഇമിനാ ഇമസ്സ മഗ്ഗസ്സ അനേകമഗ്ഗതാഭാവം വിയ അനിബ്ബാനഗാമിഭാവഭാവബ്ബ ദസ്സേതി. ഏകേനാതി അസഹായേന. അസഹായതാ ച ദുവിധാ അത്തദുതിയതാഭാവേന വാ, യാ “വുപകട്ഠകായതാ”തി വുച്ചതി, തസ്ഥാദുതിയതാഭാവേന വാ, യാ “പവിവിത്തചിത്തതാ”തി വുച്ചതി. തേനാഹ “വുപകട്ഠേന പവിവിത്തചിത്തേനാ”തി. സേട്ഠോപി ലോകേ “ഏകോ”തി വുച്ചതി “യാവ പരേ ഏകതോ കരോസീ”തിആദിസൂതി ആഹ “ഏകസ്സാതിസേട്ഠസ്സാ”തി. യദി സംസാരതോ നിസ്സരണട്ഠോ അയനട്ഠോ അഞ്ഞേസമ്പി ഉപനിസ്സയസമ്പന്നാനം സാധാരണോ കഥം ഭഗവതോതി ആഹ “കിഞ്ചാപീ”തിആദി. ഇമസ്ഥിം ഖോതി ഏതഥ ഖോ-സദ്ദോ അവധാരണേ, തസ്ഥാ ഇമസ്ഥിം യേവാതി അത്ഥോ. ദേസനാഭേദോയേവ ഹേസോ, യദിദം മഗ്ഗോതി വാ അയനോതി വാ. തേനാഹ “അത്ഥോ പനേകോ”തി.

നാനാമുഖഭാവനാനയപ്പവത്തോതി കായാനുപസ്സനാദിമുഖേന തത്ഥാപി ആനാപാനാദിമുഖേന ഭാവനാനയേന പവത്തോ. ഏകായനന്തി ഏകഗാമിനം, നിബ്ബാനഗാമിനന്തി അത്ഥോ. നിബ്ബാനഞ്ചി അദുതിയത്താ സേട്ഠത്താ ച “ഏക”ന്തി വുച്ചതി. യഥാഹ “ഏകഞ്ചി സച്ചം ന ദുതീയമത്ഥീ”തി (സു. നി. വൃന്ദം) “യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ വാ അസഞ്ചതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി (അ. നി. ൪.൩൪; ഇതിവു. ൯) ച. ഖയോ ഏവ അന്തോതി ഖയന്തോ, ജാതിയാ ഖയന്തം ദിട്ഠവാതി ജാതിഖയന്തദസ്സീ. അവിഭാഗേന സബ്ബേപി സത്തേ ഹിതേന അനുകമ്പതീതി ഹിതാനുകമ്പീ. അതരിംസൂതി തരിംസു. പുണ്ണേതി പുരിമകാ ബുദ്ധാ, പുണ്ണേ വാ അതീതകാലേ.

തന്തി തം തേസം വചനം, തം വാ കിരിയാവുത്തിവാചകത്തം ന യുജ്ജതി. ന ഹി സഞ്ചേയുപ്പധാനതായ സത്തവാചിനോ ഏക-സദ്ദസ്സ കിരിയാവുത്തിവാചകതാ അത്ഥി. “സകിമ്പി ഉദ്ധം ഗച്ഛേയ്യാ”തിആദിസു (അ. നി. ൧.൧൨) വിയ “സകിം അയനോ”തി ഇമിനാ ബൃഞ്ജനേന ഭവിതബ്ബം. ഏവം അത്ഥം യോജേത്വാതി ഏവം പദത്ഥം യോജേത്വാ. ഉദ്ധേമാപിതി പുരിമനയേന പച്ഛിമനയേന ച. ന യുജ്ജതി ഇധാധിപ്പേതമഗ്ഗസ്സ അനേകവാരം പവത്തിസബ്ഭാവതോ. തേനാഹ “കസ്ഥാ”തിആദി. അനേകവാരമ്പി അയതീതി പുരിമനയസ്സ, അനേകബ്ബസ്സ അയനം ഹോതീതി പച്ഛിമനയസ്സ ച പടിക്ഖേപോ.

ഇമസ്‌മിം പദേതി “ഏകായനോ അയം ഭിക്ഖവേ മഗ്ഗോ”തി ഇമസ്‌മിം വാക്യേ, ഇമസ്‌മിം വാ “പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗോ ലോകുത്തരമഗ്ഗോ”തി സംസയട്ഠാനേ. മിസ്സകമഗ്ഗോതി ലോകിയേന മിസ്സകോ ലോകുത്തരമഗ്ഗോ. വിസുദ്ധിആദിനം നിപ്പരിയായഹേതും സങ്ഗണ്ഹന്തോ ആചരിയത്ഥേരോ “മിസ്സകമഗ്ഗോ”തി ആഹ, ഇതരോ പരിയായഹേതു ഇധാധിപ്പേതോതി “പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗോ”തി.

സദും സുത്ഥാവതി “കാലോ, ഭന്തേ, ധമ്മസ്സവനായാ”തി കാലാരോചനസദും സുത്ഥാ. ഏവം ഉക്ഖിപിത്ഥാതി. ഏവം “മധുരം ഇമം കുഹിം ഛരസ്സേമാ”തി അഛരസ്സേന്താ ഉച്ഛുഭാരം വിയ പഗ്ഗഹേത്ഥാ ന വിചരന്തി. ആലുളേതീതി വിലുളിതോ ആകുലോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ഏകായനമഗ്ഗോ വുച്ചതി പുബ്ബഭാഗസതിപട്ഠാനമഗ്ഗോതി. ഏത്താവതാ ഇധാധിപ്പേതത്ഥേ സിലേ തസ്സേവ അലങ്കാരത്ഥം സോ പന യസ്സ പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗോ, തം ദസ്സേതും “മഗ്ഗാനട്ഠംഗികോ”തിആദികാ ഗാഥാപി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗതോവ ആന്തേത്ഥാ ഠപിതാ.

നിബ്ബാനഗമനട്ഠേനാതി നിബ്ബാനം ഗച്ഛതി അധിഗച്ഛതി ഏതേനാതി നിബ്ബാനഗമനം, സോ ഏവ അവിപരീതസഭാവതായ അത്ഥോ, തേന നിബ്ബാനഗമനട്ഠേന, നിബ്ബാനാധിഗമുപായതായാതി അത്ഥോ. മഗ്ഗനീയട്ഠേനാതി ഗവേസിതബ്ബതായ, “ഗമനീയട്ഠേനാ”തി വാ പാഠോ, ഉപഗന്തബ്ബത്താതി അത്ഥോ. രാഗാദീഹീതി. ഇമിനാ രാഗദോസമോഹാനംയേവ ഗഹണ്ണം “രാഗോ മലം, ദോസോ മലം, മോഹോ മല”ന്തി (വിഭു ന്ഹർ) വചനതോ. “അഭിജ്ഞാവിസമലോഭാദീഹീ”തി പന ഇമിനാ സബ്ബേസമ്പി ഉപക്കിലേസാനം സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം തേ വിസും ഉദ്ധാ. സത്താനം വിസുദ്ധിയാതി വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ ഏകന്തികതം ദസ്സേന്തോ “തഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ. കാമം “വിസുദ്ധിയാ”തി സാമഞ്ജത്തേജോതനാ, ചിത്തവിസുദ്ധി ഏവ പന്നേത്ഥ അധിപ്പേതാതി ദസ്സേതും “രൂപമലവസേന പനാ”തിആദി വുത്തം. ന കേവലം അട്ഠകമാവചനമേവ, അഥ ലോ ഇദമേത്ഥ ആഹച്ചഭാസിതന്തി ദസ്സേന്തോ “തഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ.

സാ പനായം ചിത്തവിസുദ്ധി സിജ്ഞമാനാ യസ്‌മാ സോകാദിനം അനുപ്പാദായ സംവത്തതി, തസ്‌മാ വുത്തം “സോകപരിഭവാനം സമതിക്കമായാ”തിആദി. തത്ഥ സോചനം ഞാതിബ്ബസനാദിനിമിത്തം ചേതസോ സന്താപോ അന്തോനിജ്ഞാനം സോകോ. ഞാതിബ്ബസനാദിനിമിത്തമേവ സോകാധികതായ “കഹം, ഏകപുത്തക, കഹം, ഏകപുത്തകാ”തി പരിഭവവസേന ലപനം പരിഭവോ, ആയതിം അനുപ്പജ്ജനം ഇധ സമതിക്കമോതി ആഹ “പഹാനായാ”തി. തം പനസ്സ സമതിക്കമാവഹതം നിദസ്സനവസേന ദസ്സേന്തോ “അയം ഹീ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ യം പുബ്ബേ തം വിസോധേഹീതി അതീതേസു ഖണ്ഡേസു തണ്ഹാസംകിലേസവിസോധനം വുത്തം. പച്ഛാതി പരതോ. തേതി തുയ്ഹം. മാഹൂതി മാ അഹു. കിഞ്ചനന്തി രാഗാദികിഞ്ചനം. ഏതേന അനാഗതേസു ഖണ്ഡേസു സംകിലേസവിസോധനം വുത്തം. മജ്ജേതി തദുഭയവേമജ്ജേ. നോ ചേ ഗഹേസ്സസീതി ന ഉപാദിയിസ്സസി ചേ. ഏതേന പച്ഛുപ്പന്നേ ഖണ്ഡപഞ്ചണ്ഡേ ഉപാദാനപ്പവത്തി വുത്താ. ഉപസന്തോ ചരിസ്സസീതി ഏവം അദ്ധത്തയഗതസംകിലേസവിസോധനേ സതി നിബ്ബുതസബ്ബപരിളാഹതായ ഉപസന്തോ ഹുത്ഥാ വിഹരിസ്സസീതി അരഹത്തനികൂടേന ഗാഥം നിട്ഠപേസി. തേനാഹ “ഇമം ഗാഥ”ന്തിആദി.

പുത്താതി ഓരസാ, അഞ്ജേപി വാ യേ കേചി. പിതാതി ജനകോ. ബന്ധവാതി ഞാതകാ. അയഞ്ഹേത്ഥ അത്ഥോ - പുത്താ വാ പിതാ വാ ബന്ധവാ വാ അന്തകേന മച്ഛുനാ അധിപന്നസ്സ അഭിഭൂതസ്സ മരണതോ താണായ ന ഹോന്തി, തസ്‌മാ നത്ഥി ഞാതീസു താണതാതി. ന ഹി ഞാതീനം വസേന മരണതോ ആരക്ഖാ അത്ഥി, തസ്‌മാ പടാചാരേ “ഉഭോ പുത്താ കാലകതാ”തിആദിനാ (അപ് മേരീ ൨.൨.൪൯൮) മാ നിരത്ഥകം പരിഭേവി, ധമ്മംയേവ പന യാമാവതോ പസ്സാതി അധിപ്പായോ.

സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠിതാതി യമാനുലോമം പവത്തിതായ സാമുക്ഖംസികായ ധമ്മദേസനായ പരിയോസാനേ സഹസ്സനയപടിമണ്ഡിതേ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹി.

കഥ പരമ്പരയെ സമീപിപ്പിക്കുന്നതിനായി സോപാനമായി പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ആദ്യ “യസ്മാ പന” ആയി. ന ഹി ചതുരകൃതികളായിട്ടുള്ളതായ വിനാ സാവകാശം അരിയമുറ്റാധിഗമോ അത്ഥി. “ഇമം ഗാമം സുതാ”തി പന ഇദം സോകവിനോദനവസേന പവത്തിതായ ഗാമായ പരമം സുതത്താ വൃത്തം. ഏസ നയോ ഇതരഗാമായപി. ഭാവനാതി പത്താഭാവനാ. സാ ഹി ഇധാധിഷ്ഠതാ. തസ്മാതി യസ്മാ രൂപാദീനം അനിച്ഛാദിതോ അനുപസ്സനാപി സതിപട്ഠാനഭാവനാ, തസ്മാ. തേപീതി സന്തതിമഹാമത്തപടാചാരാ.

പഞ്ചസതേ ചോരേതി സതസതചോരപരിവാരേ പഞ്ച ചോരേ പടിപാടിയാ പേസേസി. തേ അരഞ്ഞം പവിസിത്യാ മേരം പരിയേസന്താ അനുക്കമേന മേരസ്സ സമീപേ സമാഗച്ഛിംസു. തേനാഹ “തേ ഗന്താ മേരം പരിവാരേത്യാ നിസിദിംസു”തി. വേദനം വിക്ഖമ്ഭേത്യാ പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജിതി സമ്ബന്ധോ. മേരസ്സ ഹി സീലം പച്ചവേക്ഖതോ സുപരിസുദ്ധം സീലം നിസ്സായ ഉളാരം പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജമാനം ഊരുട്ഠിഭേദജനിതം ദുക്ഖവേദനം വിക്ഖമ്ഭേത്യാ. പാദാനീതി പാദേ. സന്തപേസ്സാമീതി സന്തത്തിം കരിസ്സാമി. അസ്സിയായിതി ജിഗുച്ഛാമി. ഹരായാമീതി ലജ്ജാമി. വിപസ്സിസന്തി സമ്മസിം.

പചലായന്താനന്തി പചലായനം നിദം ഉപഗതാനം. വതസമ്പന്നോതി യുതചരണസമ്പന്നോ. പമാദന്തി പചലായനം സന്ധായാഹ. ഓരുദ്ധമാനസോതി ഉപരുദ്ധഅധിചിത്തോ. പഞ്ജരസ്മിന്തി സരീരേ. സരീരഞ്ചി ന്ഹാരുസമ്ബന്ധഅട്ഠിസഞ്ചാതതായ ഇധ “പഞ്ജര”തി വൃത്തം.

പീതവണ്ണായ പടാകായ പരിഹരണതോ മല്ലയുദ്ധചിത്തകതായ ച പീതമല്ലോ. തീസു രജേഷുതി പണ്ഡുചോളഗോളരജേഷു. മല്ലാ സീഹളദീപേ സക്കാരസമ്മാനം ലഭന്തിതി തമ്ബപണ്ണിദീപം ആഗമ. തന്യേവ അകുസം കത്യാതി “രൂപാദയോ ‘മമാ’തി ന ഗഹേതബ്ബാ”തി ന തുമ്ഹാകവഗ്ഗേന (സം നി ന.൩൩-൩൪) പകാസിതമത്ഥം അത്തനോ ചിത്തമത്തഹത്ഥിനോ അകുസം കത്യാ. ജണ്ണുകേഹി ചക്ഷമതി “നിസിന്നേ നിദായ അവസരോ ഹോതീ”തി. ബ്യാകരിത്യാതി അത്തനോ വീരിയാരമ്ഭസ്സ സഫലതാപവേദനമുഖേന സബ്രഹ്മചാരിനം ഉസ്സാഹം ജനേനോ അഞ്ഞം ബ്യാകരിത്യാ. ഭാസിതന്തി വചനം. കസ്സ പന തന്തി ആഹ “ബുദ്ധസേട്ഠസ്സ, സബ്ബലോകഗുവാദിനോ”തി. ന തുമ്ഹാകത്തിആദി തസ്സ പവത്തിആകാരദസ്സനം. തയിദം മേ സഞ്ചാരാനം അച്ചന്തവൃപസമകാരണന്തി ദസ്സേനോ “അനിച്ഛാ വതാ”തി ഗാമം ആഹരി. തേന ഇദാനാഹം സഞ്ചാരാനം ഖണേ ഖണേ ഭങ്ഗസഞ്ചാതസ്സ രോഗസ്സ അഭാവേന അരോഗോ പരിനിബ്ബതോതി ദസ്സേതി.

അസ്സാതി സക്കസ്സ. ഉപപത്തിതി ദേവുപപത്തി. പുനപാകതികാവ അഹോസി സക്കഭാവേനേവ ഉപപന്നത്താ. സുബ്രഹ്മാതി ഏവം നാമോ. അച്ഛാരാനം നിരയുപപത്തിം ദിസ്യാ തതോ പഭുതി സതതം പവത്തമാനം അത്തനോ ചിത്തുത്രാസം സന്ധായാഹ “നിച്ഛം ഉത്രസ്തമിദം ചിത്ത”തിആദി. തത്ഥ ഉത്രസ്തന്തി സന്തസ്തം ഭീതം. ഉബ്ബിഗ്ഗന്തി സംവിഗ്ഗം. ഉത്രസ്തന്തി വാ സംവിഗ്ഗം. ഉബ്ബിഗ്ഗന്തി ഭയവസേന സഹ കായേന സഞ്ചലിതം. അനുപ്പന്നേസുതി അനാഗതേസു. കിച്ഛേസുതി ദുക്ഖേസു. നിമിത്തത്ഥേ ഭുജ്ജവചനം, ഭാവീദുക്ഖപവത്തിനിമിത്തന്തി അത്ഥോ. ഉപ്പതിതേസുതി ഉപ്പന്നേസു കിച്ഛേസുതി യോജനാ, തദാ അത്തനോ പരിവാരസ്സ ഉപ്പന്നദുക്ഖനിമിത്തന്തി അധിപ്പായോ.

ബോജ്ജത്യാതി ബോധിതോ, അരിയമുറ്റതോതി അത്ഥോ. അഞ്ഞത്രാതി ച പദം അപേക്ഖിത്യാ നിസ്സക്കവചനം, തസ്മാ ബോധിം റപേത്യാതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. തപസാതി തപോകമ്മതോ. തേന മഗ്ഗാധിഗമസ്സ ഉപായഭൂതം യുതങ്ഗസേവനാദിസല്ലേഖപടിപദം ദസ്സേതി. ഇന്ദ്രിയസംവരാതി മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം സംവരണത്തോ. ഏതേന സതിസംവരസീസേന സബ്ബന്ധി സംവരസീലം, ലക്ഖണഹാരനയേന വാ സബ്ബന്ധി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം ദസ്സേതി. സബ്ബനിസ്സഗ്ഗാതി സബ്ബപധിനിസ്സജ്ജനതോ സബ്ബകിലേസപ്പഹാനതോ. കിലേസേസു ഹി നിസ്സട്ഠേസു കമ്മവട്ടം വിപാകവട്ടഞ്ച നിസ്സട്ഠമേവ ഹോതീതി. സോത്ഥിന്തി വേദം അനുപദുവതം.

ഞായതി നിഷ്ഠയേന കമതി നിബ്ബാനം, തം വാ ഞായതി പടിവിജ്ജ്ഞീയതി ഏതേനാതി ഞായോ, അരിയമഗ്ഗോതി ആഹ “ഞായോ വുച്ചതി അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ”തി . തണ്ഹാവാനവിരഹിതത്താതി തണ്ഹാസഞ്ചാതവാണവിവിത്തത്താ. തണ്ഹാ ഹി ഖണ്ഡേഹി ഖണ്ഡം, കമ്മുനാ വാ ഫലം, സത്തേഹി വാ ദുക്ഖം വിനതി സംസിബ്ബതീതി വാനന്തി വുച്ചതി. തയിദം നത്ഥി ഏതഥ വാനം, ന വാ ഏതസ്ഥിം അധിഗതേ പുഗ്ഗലസ്സ വാനന്തി നിബ്ബാനം, അസഞ്ചതാ യാതു. പരപച്ചയേന വിനാ പച്ചക്ഖകരണം സച്ഛികിരിയാതി ആഹ “അത്തപച്ചക്ഖതായാ”തി.

നനു “വിസുദ്ധിയാ”തി ചിത്തവിസുദ്ധിയാ അധിപ്പേതത്താ വിസുദ്ധിഗുഹണേനേവേതഥ സോകസമതിക്കമാദയോപി ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി, തേ പുന കസ്ഥാ ഗഹിതാതി അനുയോഗം സന്ധായ “തത്ഥ കിഞ്ചാപീ”തിആദി വുത്തം. സാസനയുത്തികോവിദേതി സച്ചപടിചസമുപ്പാദാദിലക്ഖണായം ധമ്മനീതിയം ഛേദകേ. തം തം അത്ഥം ഞാപേതീതി യേ യേ ബോധനേയുപുഗ്ഗലാ സഞ്ചേപവിത്ഥാരാദിവസേന യഥാ യഥാ ബോധേതബ്ബാ, അത്തനോ ദേസനാവിലാസേന ഭഗവാ തേ തേ തഥാ തഥാ ബോധേനോ തം തമത്ഥം ഞാപേതി. തം തം പാകടം കത്വാ ദസ്സേനോതി അത്ഥാപത്തിം അഗണേനോ തം തം അത്ഥം പാകടം കത്വാ ദസ്സേനോ. ന ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ അത്ഥാപത്തിഞ്ചാപകാദിസാധനീയവചനാതി. സംവത്തതീതി ജായതി, ഹോതീതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ അനതിക്കന്തസോകപരിദേവസ്സ ന കദാചി ചിത്തവിസുദ്ധി അത്ഥി സോകപരിദേവസമതിക്കമുഖേനേവ ചിത്തവിസുദ്ധിയാ ഇജ്ജന്തനോ, തസ്ഥാ ആഹ “സോകപരിദേവാനം സമതിക്കമേന ഹോതീ”തി. യസ്ഥാ പന ദോമനസ്സപച്ചയേഹി ദുക്ഖധമ്മേഹി പുട്ഠം പുമുജ്ജനം സോകാദയോ അഭിഭവന്തി, പരിഞ്ഞാതേസു ച തേസു തേ ന ഹോന്തി, തസ്ഥാ വുത്തം “സോകപരിദേവാനം സമതിക്കമോ ദുക്ഖദോമനസ്സാനം അത്ഥംഗമേനാ”തി. ഞായസ്സാതി അഗ്ഗമഗ്ഗസ്സ തതിയമഗ്ഗസ്സ ച. തദധിഗമേന ഹി യഥാക്കമം ദുക്ഖദോമനസ്സാനം അത്ഥംഗമോ. സച്ഛികിരിയാഭിസമയസഹഭാവീപി ഇതരാഭിസമയോ തദവിനാഭാവതോ സച്ഛികിരിയാഭിസമയഹേതുക്കോ വിധ വുത്തോ “ഞായസ്സാധിഗമോ നിബ്ബാനസ്സ സച്ഛികിരിയായാ”തി. ഫലഞാണേന വാ പച്ചക്ഖകരണം സന്ധായ വുത്തം “നിബ്ബാനസ്സ സച്ഛികിരിയായാ”തി. സമ്പദാനവചനഞ്ചേതം ദട്ഠം.

വണ്ണഭണനന്തി പസംസാവചനം. തയിദം ന ഇധേവ, അഥ ഖോ അത്തത്ഥാപി സത്ഥാ അകാസിയേവാതി ദസ്സേനോ “യഥേവ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥആദിമ്ഹി കല്യാണം, ആദി വാ കല്യാണം ഏതസ്സാതി ആദികല്യാണം. സേസപദദയേപി ഏസേവ നയോ. അത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്ഥം. ബുദ്ധഞ്ജനസമ്പത്തിയാ സബുദ്ധഞ്ജനം. സീലാദിപഞ്ചധമ്മക്ഖണ്ഡപാരിപൂരിതോ ഉപനേതബ്ബസ്സ അഭാവാ ച കേവലപരിപുണ്ണം. നിരുപക്കിലേസതോ അപനേതബ്ബസ്സ അഭാവാ ച പരിസുദ്ധം. സേട്ഠചരിയഭാവതോ സാസന ബ്രഹ്മചരിയം മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയഞ്ച വോ പകാസേസ്സാമീതി അയമേതഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിഃ ൧.൧൪൭) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. അരിയവംസാതി അരിയാനം ബുദ്ധാദിനം വംസാ പവേണിയോ. അഗ്ഗത്താതി “അഗ്ഗാ”തി ജാനിതബ്ബാ സബുവംസേഹി സേട്ഠഭാവതോ. രത്തത്താതി “ചിരരത്താ”തി ജാനിതബ്ബാ. വംസത്താതി “ബുദ്ധാദിനം വംസാ”തി ജാനിതബ്ബാ. പോരാണാതി പുരാതനാ അനധുനാതനത്താ. അസംകിണ്ണാതി അവികിണ്ണാ അനപനീതാ. അസംകിണ്ണപുബ്ബാതി “കിം ഇമേഹീ”തി അരിയേഹി ന അപനീതപുബ്ബാ. ന സംകീയന്തീതി ഇദാനിപി തേഹി ന അപനീയന്തി. ന സംകീയിസ്സന്തീതി അനാഗതേപി തേഹി ന അപനീയിസ്സന്തി. അപ്പടികുട്ഠാ... പേ... വിത്തുഹിതി യേ ലോകേ വിത്തു സമണബ്രാഹ്മണാ, തേഹി അപച്ചക്ഖതാ അനിന്ദിതാ, അഗരഹിതാതി അത്ഥോ. വിസുദ്ധിയാതിആദിഹിതി വിസുദ്ധിആദിഭിപനേഹി. പദേഹിതി വാക്യേഹി, വിസുദ്ധിഅത്ഥതാദിഭേദഭിന്നേഹി വാ ധമ്മകോട്ഠാസേഹി.

ഉപദുവേതി അനത്ഥേ. വിസുദ്ധിന്തി വിസുജ്ജന്തനം സംകിലേസപ്പഹാനം. വാചുഗ്ഗതകരണം ഉഗ്ഗഹോ. പരിയാപുണനം പരിചയോ. അത്ഥസ്സ ഹദയേ റപനം ധാരണം. പരിവത്തനം വാചനം. ഗന്ധാരകോതി ഗന്ധാരദേസേ ഉപ്പന്നോ. പഹോന്തിതി സക്കോന്തി അനിയ്യാനമഗ്ഗാതി മിച്ചാമഗ്ഗാ, മിച്ചത്തനിയതാനിയതമഗ്ഗാപി വാ. സുവണ്ണന്തി

കൂടസുവണ്ണസി വുച്ചതി. പണീതി കാചമണിപി. മുത്താതി വേളുജാപി. പവാളുന്തി പല്ലവോപി വുച്ചതീതിരത്തജമ്ബുനദാദിപദേഹി തേ വിസേസിതാ.

ന തതോ ഹേട്ഠാതി (സം നി ടീ ൨.൫.൩൬൭; ദീ നി ടീ ൨.൩൭൩)
ഇയാധിപ്പേതകായാദിനം വേദനാദിസഭാവത്താഭാവാ, കായവേദനാചിത്തവിമുത്തസ്സ തേഭൂമകധമ്മസ്സ വിസും വിപല്ലാസവത്ഥനരഭാവേന ഗഹിതത്താ ച ഹേട്ഠാഗഹണേസു വിപല്ലാസവത്ഥുനം അനിട്ഠാനം സന്ധായ വുത്തം, പഞ്ചമസ്സ പന വിപല്ലാസവത്ഥുനോ അഭാവാ “ന ഉദ്ധ”ന്തി ആഹ. ആരമ്മണവിഭാഗേന ഹേത്ഥ സതിപട്ഠാനവിഭാഗോതി. തയോ സതിപട്ഠാനാതി സതിപട്ഠാനസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരദസ്സനം, ന ഇധ പാളിയം വുത്തസ്സ സതിപട്ഠാനസദുസ്സ അത്ഥദസ്സനന്തി. ആദിസു ഹി സതിഗോചരോതി ഏത്ഥ ആദി-സദുേന “ഫസ്സസമുദയാ വേദനാനം സമുദയോ, നാമരൂപസമുദയാ ചിത്തസ്സ സമുദയോ, മനസിങ്കാരസമുദയാ ധമ്മാനം സമുദയോ”തി സതിപട്ഠാനാതി വുത്താനം സതിഗോചരാനം പകാസകേ സുത്തപദേസേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ഏവം പടിസമ്ഭിദാപാളിയന്ധി (പടി മ ൩.൩൪) അവസേസപാളിപ്പദേസദസ്സനത്ഥോ ആദി-സദുോ ദട്ഠഞ്ചോ. സതിയാ പട്ഠാനന്തി സതിയാ പതിട്ഠാതഞ്ചട്ഠാനം. ദാനാദിനി സതിയാ കരോന്തസ്സ രൂപാദിനി കസിണാദിനി ച സതിയാ റാനം ഹോന്തിതി തംനിവാരണത്ഥമാഹ “പധാനം റാന”ന്തി. പ-സദുോ ഹി ഇധ “പണീതാ ധമ്മാ”തിആദിസു (ധ സം ൧൪ തികമാതികാ) വിയ പധാനത്ഥദീപകോതി അധിപ്പായോ.

അരിയോതി അരിയം സബ്ബസത്തസേട്ഠം സമ്മാസമ്ബുദ്ധമാഹ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സളായതനവിഭിദ്ദഗസുത്തേ (മ നി ൩.൩൧൧). സുത്തേകദേസേന ഹി സുത്തം ദസ്സേതി. തത്ഥ ഹി -

“തയോ സതിപട്ഠാനാ യദരിയോ...പേ... മരഹതീതി ഇതി ഖോ പനേതം വുത്തം, കിഞ്ചേതം പടിച്ച വുത്തം. ഇധ, ഭിക്ഖവേ, സത്ഥാ സാവകാനം ധമ്മം ദേസേതി അനുകമ്പകോ ഹിതേസീ അനുകമ്പം ഉപാദായ “ഇദം വോ ഹിതായ ഇദം വോ സുഖായാതി. തസ്സ സാവകാ ന സുസ്സൂസന്തി, ന സോതം ഓദഹന്തി, ന അത്താ ചിത്തം ഉപട്ഠപേന്തി, വോക്കമ്മ ച സത്ഥുസാസനാ വത്തന്തി. തത്ര, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ ന ചേവ അനത്തമനോ ഹോതി, ന ച അനത്തമനതം പടിസംവേദേതി, അനവസ്സുതോ ച വിഹരതി സതോ സമ്പജാനോ. ഇദം, ഭിക്ഖവേ, പഠമം സതിപട്ഠാനം, യദരിയോ...പേ... അരഹതി.

പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, സത്ഥാ...പേ... ഇദം വോ സുഖായാതി. തസ്സ ഏകച്ചേ സാവകാ ന സുസ്സൂസന്തി...പേ... വത്തന്തി. ഏകച്ചേ സാവകാ സുസ്സൂസന്തി...പേ... ന ച വോക്കമ്മ സത്ഥുസാസനാ വത്തന്തി. തത്ര, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ ന ചേവ അനത്തമനോ ഹോതി, ന ച അനത്തമനതം പടിസംവേദേതി, ന ചേവ അത്തമനോ ഹോതി, ന ച അത്തമനതം പടിസംവേദേതി. അനത്തമനതഞ്ച അത്തമനതഞ്ച തദുഭയം അഭിനിവജേജത്ഥാ ഉപേക്ഖതോ വിഹരതി സതോ സമ്പജാനോ. ഇദം വുച്ചതി, ഭിക്ഖവേ, ദുതിയം സതിപട്ഠാനം...പേ... അരഹതി.

പുന ചപരം...പേ... സുഖായാതി. തസ്സ സാവകാ സുസ്സൂസന്തി...പേ... വത്തന്തി. തത്ര, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ അത്തമനോ ചേവ ഹോതി, അത്തമനതഞ്ച പടിസംവേദേതി, അനവസ്സുതോ ച വിഹരതി സതോ സമ്പജാനോ . ഇദം വുച്ചതി, ഭിക്ഖവേ, തതീയം സതിപട്ഠാനം...പേ... അരഹതീ”തി (മ നി ൩.൩൧൧) -

ഏവം പടിഛാനുനയേഹി അനവസ്സുതതാ, നിച്ചം ഉപട്ഠിതസ്സതിതായ തദുഭയവീതിവത്തതാ “സതിപട്ഠാന”ന്തി വുത്താ. ബുദ്ധാനംയേവ ഹി നിച്ചം ഉപട്ഠിതസ്സതിതാ ഹോതി ആവേണികധമ്മഭാവതോ, ന പച്ചേകബുദ്ധാദിനം. പ-സദുോ ആരമ്ഭം ജോതേതി, ആരമ്ഭോ ച പവത്തീതി കത്ഥാ ആഹ “പവത്തയിതബ്ബതോതി അത്ഥോ”തി. സതിയാ കരണഭൂതായ പട്ഠാനം പട്ഠപേതഞ്ചം സതിപട്ഠാനം. അന-സദുോ ഹി ബഹുലവചനേന കമ്മത്ഥോപി ഹോതീതി.

തമാസ്സ കത്തുഅരേമോപി ലബ്ഭതിതി “പതിട്ഠാതീതി പട്ഠാന”ന്തി വുത്തം. തത്ഥ പ-
സദ്ദോ ഭൂസത്ഥവിസിട്ഠം പക്ഖണ്ഡനം ദീപേതീതി “ഓക്കന്തിത്ഥാ പക്ഖന്ദിത്ഥാ പവത്തതീതി
അരേമോ”തി ആഹ. പുന ഭാവത്ഥം സതി-സദു പട്ഠാന-സദുഞ്ച വണ്ണേന്തോ “അമ
വാ”തിആദിമാഹ. തേന പുരിമവികപ്പേ സതി-സദ്ദോ പട്ഠാന-സദ്ദോ ച കത്തുഅരേമോതി
വിത്തായതി. സരണ്ഡേനോതി ചിരകതസ്സ ചിരഭാസിതസ്സ ച അനുസ്സരണ്ഡേന. ഇദന്തി
യം “സതിയേവ സതിപട്ഠാന”ന്തി വുത്തം, ഇദം ഇധ ഇമസ്ഥിം സുത്തപദേസേ
അധിപ്പേതം.

യദി ഏവന്തി യദി സതി ഏവ സതിപട്ഠാനം, സതി നാമ ഏകോ യമ്മോ, ഏവം
സന്തേ കസ്ഥ “സതിപട്ഠാന”തി ബഹുവചനന്തി ആഹ “സതിബഹുത്താ”തിആദി. യദി
ബഹുകാ എതാ സതിയോ, അമ കസ്ഥ “മഗ്ഗോ”തി ഏകവചനന്തി യോജനാ.
മഗ്ഗട്ഠേനോതി നിയ്യാനട്ഠേന. നിയ്യാനികോ ഹി മഗ്ഗയമ്മോ, തേനേവ നിയ്യാനികഭാവേന
ഏകത്തുപഗതോ ഏകത്തോ നിബ്ബാനം ഗച്ഛതി, അത്ഥികേഹി ച തദത്ഥം മഗ്ഗീയതീതി
അത്തനാവ പുണ്ണേ വുത്തം പച്ചാഹരതി “വുത്തഞ്ചേത”ന്തി. തത്ഥ ചതസ്സോപി ചേതാതി
കായാനുപസ്സനാദിവസേന ചതുബ്ബിയാപി ച ഏതാ സതിയോ. അപരഭാഗേതി
അരിയമഗ്ഗക്ഖണ്ഡേ. കിച്ചം സാധയമാനാതി പുണ്ണഭാഗേ കായാദിസു ആരമ്മണ്ഡസു
സുഭസണ്ണാദിവിയമനേന വിസും വിസും പവത്തിത്ഥാ മഗ്ഗക്ഖണ്ഡേ സകിഞ്ചേവ തത്ഥ
ചതുബ്ബിയാസ്സപി വിപല്ലാസസ്സ സമുച്ഛേദവസേന പഹാനകിച്ചം സാധയമാനാ
ആരമ്മണ്ഡകരണവസേന നിബ്ബാനം ഗച്ഛതി. ചതുബ്ബിയാകിച്ചസാധനേനേവ ഹേത്ഥ
ബഹുവചനന്തിദേസോ. ഏവഞ്ച സതീതി മഗ്ഗട്ഠേന ഏകത്തം ഉപാദായ “മഗ്ഗോ”തി
ഏകവചനേന ആരമ്മണ്ഡഭേദേന ചതുബ്ബിയാതം ഉപാദായ “ചത്താരോ”തി ച വത്തഞ്ചതായ
സതിവിജ്ജമാനത്താ. വചനാനുസന്ധിനാ “ഏകായനോ അയ”ന്തിആദികാ ദേസനാ
സാനുസന്ധികാവ, ന അനനുസന്ധികാതി അധിപ്പായോ. വുത്തമേവത്ഥം നിദസ്സനേന
പടിപാദേതും “മാരസേനപ്പമദന”ന്തി സുത്തപദം (സം° നി° ൫.൨൨൪) ആനേത്ഥാ
“യമാ”തിആദിനാ നിദസ്സനം സംസന്ദേതി. തസ്ഥാതിആദി നിഗമനം.

വിസേസതോ കായോ ച വേദനാ ച അസ്സാദസ്സകാരണന്തി തപ്പഹാനത്ഥം തേസു
തണ്ഹാവത്ഥുസു ഓളാരികസുഖമേസു അസുഭദുക്ഖഭാവദസ്സനാനി മന്ദതിക്ഖപണ്ണേഹി
തണ്ഹാചരിതേഹി സുകരാന്തി താനി തേസം “വിസുഖിമഗ്ഗോ”തി വുത്താനി തഥാ
“നിച്ചം അത്താ”തി അഭിനിവേസവത്ഥുതായ ദിട്ഠിയാ വിസേസകാരണേസു ചിത്തയമ്മേസു
അനിച്ചാനത്തതാദസ്സനാനി സരാഗാദിവസേന സണ്ണാഹസ്സാദിവസേന നീവരണാദിവസേന ച
നാതിപ്പഭേദഅതിപ്പഭേദഗതേസു തേസു തപ്പഹാനത്ഥം മന്ദതിക്ഖപണ്ണാനം ദിട്ഠിചരിതാനം
സുകരാന്തി തേസം താനി “വിസുഖിമഗ്ഗോ”തി വുത്താനി. ഏത്ഥ ച യഥാ
ചിത്തയമ്മാനന്ധി തണ്ഹായ വത്ഥുഭാവോ സമ്ഭവതി, തഥാ കായവേദനാനന്ധി ദിട്ഠിയാതി
സതിപി നേസം ചതുന്നന്ധി തണ്ഹാദിട്ഠിയാ വത്ഥുഭാവേ യോ യസ്സ സാതിസയപച്ചയോ,
തദസ്സനത്ഥം വിസേസഗ്ഗഹണം കത്തി ദട്ഠഞ്ച. തിക്ഖപണ്ണസമയാനികോ
ഓളാരികാരമ്മണ്ഡം പരിഗൃഹ്ണന്തോ തത്ഥ അട്ഠത്ഥാ ഝാനം സമാപജ്ജിത്ഥാ വുട്ഠായ
വേദനം പരിഗൃഹ്ണന്തീതി വുത്തം. “ഓളാരികാരമ്മണ്ഡേ അസണ്ഠഹനതോ”തി.
വിപസ്സനായാനികസ്സ പന സുഖമേ ചിത്തേ യമ്മേസു ച ചിത്തം പക്ഖന്ദിതി
ചിത്തയമ്മാനുപസ്സനാനം മന്ദതിക്ഖപണ്ണാവിപസ്സനായാനികാനം വിസുഖിമഗ്ഗതാ വുത്താ.

തേസം തത്ഥാതി ഏത്ഥ തത്ഥ-സദുസ്സ “പഹാനത്ഥ”ന്തി ഏതേന യോജനാ. പരതോ തേസം
തത്ഥാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവനയോ. പഞ്ച കാമഗുണാ സവിസേസാ കായേ ലബ്ഭന്തിതി
വിസേസേന കായോ കാമോഘസ്സ വത്ഥു, ഭവേസു സുഖഗ്ഗഹണവസേന ഭവസ്സാദോ
ഹോതി ഭവോഘസ്സ വേദനാ വത്ഥു, സന്തതിഘനഗഹണവസേന വിസേസതോ ചിത്തേ
അത്താഭിനിവേസോ ഹോതീതി ദിട്ഠോഘസ്സ ചിത്തം വത്ഥു, യമ്മേസു വിനിബ്ഭോഗസ്സ
ദുക്കരത്താ യമ്മാനം യമ്മമത്തതായ ദുപ്പടിവിജ്ജ്ഞത്താ സമ്മോഹോ ഹോതീതി
അവിജ്ജോഘസ്സ യമ്മാ വത്ഥു, തസ്ഥാ തേസം പഹാനത്ഥം ചത്താരോവ വുത്താ.

യദഗ്ഗേന ച കായോ കാമോഘസ്സ വത്ഥു, തദഗ്ഗേന അഭിജ്ഞാകായഗന്ഥസ്സ വത്ഥു,
ദുക്ഖായ വേദനായ പടിഘാനുസയോ അനുസേതീതി

ദുക്ഖദുക്ഖവിപരിണാമദുക്ഖസഞ്ചാരദുക്ഖഭൂതാ വേദനാ വിസേസേന ബ്യാപാദകായഗന്മസ്സ വത്സു, ചിത്തേ നിചുഗ്ഗഹണവസേന സസ്സതസ്സ അത്തനോ സീലേന സുഖീതിആദി പരാമസനം ഹോതീതി സീലബ്ബതപരാമാസസ്സ ചിത്തം വത്സു, നാമരൂപപരിച്ഛേദേണ ഭൂതം ഭൂതതോ അപസ്സന്തസ്സ ഭവവിഭവദിട്ഠിസഞ്ചാരോ ഇദംസച്ചാഭിനിവേസോ ഹോതീതി തസ്സ യമ്മാ വത്സു, സുഖവേദനാസ്സാദവസേന പരലോകനിരപേക്ഖോ “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദികം പരാമാസം ഉപ്പാദേതീതി ദിട്ഠുപാദാനസ്സ വേദനാ വത്സു സന്തതിഘനഗഹണവസേന സരാഗാദിചിത്തേ സമ്മോഹോ ഹോതീതി മോഹാഗതിയാ ചിത്തം വത്സു, യമ്മസഭാവാണവബോധേന ഭയം ഹോതീതി ഭയാഗതിയാ യമ്മാ വത്സു. യേ പന്നേത്ഥ അവുത്താ, തേസം വുത്തനയേന വത്സുഭാവോ യോജേതബ്ബോ. തഥാ ഹി ഓഘേസു വുത്തനയാ ഏവ യോഗാസവേസുപി യോജനാ അത്ഥതോ അഭിന്നത്താ. തഥാ പഠമോഘതതിയചതുത്ഥഗന്മയോജനായ വുത്തനയാ ഏവ കായചിത്തയമ്മാനം ഇതരൂപാദാനവത്സുതാ യോജനാ, തഥാ കാമോഘബ്ബാപാദകായഗന്മയോജനായ വുത്തനയാ ഏവ കായവേദനാനം ഛന്ദദോസാഗതി വത്സുതാ യോജനാ വാ.

“ആഹാരസമുദയാ കായസമുദയോ, ഫസ്സസമുദയാ വേദനാസമുദയോ, (സം നീ ൫.൪൦൮) സഞ്ചാരപച്ചയാ വിഞ്ഞാണം, വിഞ്ഞാണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി (മ് നീ ൩.൧൨൩; ഉദാ ൧; വിഭ ൨൨൫) വചനതോ കായാദീനം സമുദയഭൂതാ കബളികാരാഹാരഫസ്സമനോസഞ്ചേതനാവിഞ്ഞാണാഹാരാ കായാദിപരിജാനന്നേന പരിഞ്ഞാതാ ഹോന്തിതി ആഹ “ചതുബ്ബിധാഹാരപരിഞ്ഞത്ഥ”ന്തി പകരണനയോതി നേത്തിപകരണവസേന സുത്തന്തസംവണ്ണാനയോ.

സരണവസേനാതി കായാദീനം കുസലാദിധമ്മാനഞ്ച ഉപധാരണവസേന. സരന്തി ഗച്ഛന്തി നിബ്ബാനം എതായാതി സതീതി ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ ഏകത്തേ ഏകസഭാവേ നിബ്ബാനേ സമോസരണം സമാഗമോ ഏകത്തസമോസരണം. ഏതദേവ ഹി ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഏകനിബ്ബാനപവേസഹേതുഭൂതാ വാ സമാനതാ ഏകോ സതിപട്ഠാനസ്സ ഭാവോ ഏകത്തം, തത്ഥ സമോസരണം തംസഭാഗതാ ഏകത്തസമോസരണം. ഏകനിബ്ബാനപവേസഹേതുഭാവം പന്ന ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ. ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ സരണേകത്തസമോസരണാനി സഹേവ സതിപട്ഠാനേകഭാവസ്സ കാരണത്ഥേന വുത്താനീതി ദട്ഠബ്ബാനി, പുരിമസ്ഥിം വിസും. സരണവസേനാതി വാ “ഗമനവസേനാ”തി അത്ഥേ സതി തദേവ ഗമനം സമോസരണന്തി, സമോസരണേ വാ സതിസദുത്ഥവസേന അവുച്ചമാനേ ധാരണതാവ സതീതി സതിസദുത്ഥന്തരാഭാവാ പുരിമം സതിഭാവസ്സ കാരണം, പച്ഛിമം ഏകഭാവസ്സാതി നിബ്ബാനസമോസരണേപി സഹിതാനേവ താനി സതിപട്ഠാനേകഭാവസ്സ കാരണാനി വുത്താനി ഹോന്തി. ചുട്ടസവിധേന, നവവിധേന, സോളസവിധേന, പഞ്ചവിധേനാതി ഇദം ഉപരി പാളിയം (മ് നീ ൧.൧൦൨) ആഗതാനം ആനാപാനപബ്ബാദീനം വസേന വുത്തം, തേസം പന്ന അന്തരഭേദവസേന തദനുഗതഭേദവസേന ച ഭാവനായ അനേകവിധതാ ലബ്ഭതിയേവ. ചതുസു ദിസാസു ഉട്ഠാനകഭണ്ഡസദിസതാ കായാനുപസ്സനാദിതംതംസതിപട്ഠാനഭാവനാനുഭാവസ്സ ദട്ഠബ്ബാ.

“ഗോചരേ, ഭിക്ഖവേ, ചരഥ സകേ പേത്തികേ വിസയേ”തിആദിവചനതോ (ദീ നീ ൩.൮൦; സം നീ ൫.൩൨൨) ഭിക്ഖുഗോചരാ ഏതേ യമ്മാ, യദിദം കായാനുപസ്സനാദയോ. തത്ഥ യസ്ഥാ കായാനുപസ്സനാദിപടിപത്തിയാ ഭിക്ഖു ഹോതി, തസ്ഥാ “കായാനുപസ്സി വിഹരതീ”തിആദിനാ ഭിക്ഖും ദസ്സേതി, ഭിക്ഖുമ്ഹി തം നിയമതോതി ആഹ “പടിപത്തിയാ ഭിക്ഖുഭാവദസ്സനതോ”തി. സത്ഥു ചരിയാനുവിധായകത്താ സകലസാസനസമ്പടിഗ്ഗാഹകത്താ ച സബ്ബപ്പകാരായ അനുസാസനീയാ ഭാജനഭാവോ.

സമം ചരേയ്യാതി കായാദിവിസമചരിയം പഹായ കായാദിഹി സമം ചരേയ്യാ. രാഗാദിവുപസമ്മേന സന്തോ. ഇന്ദ്രിയദമ്മേന ദന്തോ. ചതുമഗ്ഗനിയാമ്മേന നിയതോ. സേട്ഠചരിതായ ബ്രഹ്മചാരി. കായദണ്ഡാദിഓരോപന്നേന നീധായ ദണ്ഡം. അരിയഭാവേ

റീതോ സോ ഏവരുപോ ബാഹിതപാപസമിതപാപഭിന്നകിലേസതാഹി ബ്രാഹ്മണോ സമണോ ഭിക്ഖുതി വേദിതഞ്ചോ.

“അയഞ്ചേവ കായോ ബഹിദ്ധോ ച നാമരൂപ”തിആദീസു (ഭീ° നി° ടീ° ൨.൩൭൩) ഖണ്ഡപഞ്ചകം, “സുഖഞ്ച കായേന പടിസംവേദേതീ”തിആദീസു (മ° നി° ൧.൨൭൧, ൨൮൭; പാരാ° ൧൧) നാമകായോ കായോതി വുച്ചതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “കായേതി രൂപകായേ”തി ആഹ.

അസമ്മിസ്സതോതി “വേദനാദയോപി ഏത്ഥ സിതാ ഏത്ഥ പടിബദ്ധാ”തി കായേ വേദനാദിഅനുപസ്സനാപസങ്ഗേപി ആപന്നേ തതോ അസമ്മിസ്സതോതി അത്ഥോ. സമുഹവിസയതായ ചസ്സ കായ-സദസ്സ സമുദായുപാദാനതായ ച അസുഭാകാരസ്സ “കായേ”തി ഏകവചനം, തഥാ ആരമ്മണാദിവിഭാഗേന അനേകഭേദഭിന്നവി ചിത്തം ചിത്തഭാവസാമഞ്ഞേന ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ “ചിത്തേ”തി ഏകവചനം, വേദനാ പന സുഖാദിഭേദഭിന്നാ വിസും വിസും അനുപസ്സിതബ്ബാതി ദസ്സേന്തേന “വേദനാസു”തി ബഹുവചനേന വുത്താ, തഥേവ ച നിദ്രേസോ പവത്തിതോ, ധമ്മാ ച പരോപണ്ണാസഭേദാ അനുപസ്സിതബ്ബാകാരേന ച അനേകഭേദാ ഏവാതി തേപി ബഹുവചനവസേനേവ വുത്താ. അവയവീഗാഹ-സമഞ്ഞാതിയാവന-സാരാദാനാഭിനിവേസനിസേധനത്ഥം കായം അങ്ഗപച്ചങ്ഗേഹി, താനി ച കേസാദീഹി, കേസാദികേ ച ഭൂതുപാദായരൂപേഹി വിനിബ്ഭുജ്ജന്തോ “തഥാ ന കായേ”തിആദിമാഹ. പാസാദാദിനഗരാവയവസമൂഹേ അവയവീവാദിനോപി അവയവീഗാഹം ന കരോന്തി, നഗരം നാമ കോചി അത്ഥോ അത്ഥീതി പന കേസഞ്ചി സമഞ്ഞാതിയാവനം സിയാതി ഇത്ഥിപുരിസാദിസമഞ്ഞാതിയാവനേ നഗരനിദസ്സനം വുത്തം. അങ്ഗപച്ചങ്ഗസമൂഹോ, കേസലോമാദിസമൂഹോ ഭൂതുപാദായസമൂഹോ ച യഥാവുത്തസമൂഹേ തബ്ബിനിമുത്തോ കായോപി നാമ കോചി നത്ഥി, പഗേവ ഇത്ഥിആദയോതി ആഹ “കായോ വാ...പേ... ദിസ്സതീ”തി. കോചിധമ്മോതി ഇമിനാ സത്തജീവാദിം പടിക്ഖിപതി, അവയവി പന കായപടിക്ഖേപേനേവ പടിക്ഖിത്തോതി. യദി ഏവം കഥം കായാദിസഞ്ഞാഭിയാനാനീതിആഹ “യഥാവുത്ത...പേ... കരോന്തി”തി.

യം പസ്സതി ഇത്ഥിം പുരിസം വാ. നനു ചക്ഖുനാ ഇത്ഥിപുരിസദസ്സനം നത്ഥീതി? സച്ചമേതം, “ഇത്ഥിം പസ്സാമി, പുരിസം പസ്സാമീ”തി പന പവത്തസഞ്ഞായ വസേന “യം പസ്സതീ”തി വുത്തം. മിച്ചാദസ്സനേന വാ ദിട്ഠിയാ യം പസ്സതി, ന തം ദിട്ഠം, തം രൂപായതനം ന ഹോതീതി അത്ഥോ വിപരീതഗ്ഗാഹവസേന മിച്ചാപരികപ്പിതരൂപത്താ. അഥ വാ തം കേസാദിഭൂതുപാദായസമൂഹസങ്ഖാതം ദിട്ഠം ന ഹോതി അചക്ഖുവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞേയുത്താ, ദിട്ഠം വാ തം ന ഹോതി. യം ദിട്ഠം തം ന പസ്സതീതി യം രൂപായതനം കേസാദിഭൂതുപാദായസമൂഹസങ്ഖാതം ദിട്ഠം, തം പഞ്ഞാചക്ഖുനാ ഭൂതതോ ന പസ്സതീതി അത്ഥോ. അപസ്സം ബജ്ജതേതി ഇമം അത്തഭാവം യഥാഭൂതം പഞ്ഞാചക്ഖുനാ അപസ്സന്തോ “ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്മി, ഏസോ മേ അത്തോ”തി കിലേസബന്ധനേന ബജ്ജതതി.

ന അത്തയമ്മാനുപസ്സീതി ന അത്തസഭാവാനുപസ്സീ, അസുഭാദിതോ അത്താകാരാനുപസ്സീ ന ഹോതീതി അത്ഥോ. കിം വുത്തം ഹോതീതിആദിനാ തഥേവത്ഥം പാക്ഷം കരോതി. പഥവീകായന്തി കേസാദികോട്ഠാസപഥവിം ധമ്മസമൂഹത്താ “കായോ”തി വദതി, ലക്ഖണപഥവിമേവ വാ അനേകപ്പഭേദം സകലസരീരഗതം പുബ്ബാപരിയഭാവേന ച പവത്തമാനം സമുഹവസേന ഗഹേത്വാ “കായോ”തി വദതി. ആപോകായന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

ഏവം ഗഹേതബ്ബസ്സാതി “അഹം മമ”തി ഏവം അത്തത്തനിയഭാവേന അന്ധബാലേഹി ഗഹേതബ്ബസ്സ. ഇദാനി സത്തനം അനുപസ്സനാകാരാനവി വസേന കായാനുപസ്സനം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ അനിച്ഛതോ അനുപസ്സതീതി ചതുസമുട്ഠാനികകായം “അനിച്ഛ”തി അനുപസ്സതി, ഏവം പസ്സന്തോ ഏവം ചസ്സ അനിച്ഛാകാരവി അനുപസ്സതീതി വുച്ചതി. തഥാഭൂതസ്സ ചസ്സ നിച്ഛഗ്ഗാഹസ്സ ലേസോപി ന ഹോതീതി വുത്തം “നോ

നിച്ചതോ"തി തമാഹേസ "നിച്ചസഞ്ചം പജഹതീ"തി (പടിം മം ൩.൩൫) വുത്തോ. എത്ഥ ച "അനിച്ചതോ ഏവ അനുപസ്സതീ"തി ഏവ-കാരോ ലുത്തനിദിട്ഠോതി തേന നിവത്തിതമത്ഥം ദസ്സേതും "സോ നിച്ചതോ"തി വുത്തം. ന ചേത്ഥ ദുക്ഖതോ അനുപസ്സനാദിനിവത്തനമാസകീതഞ്ചം പടിയോഗിനിവത്തനപരത്താ ഏവ-കാരസ്സ, ഉപരിദേസനാരുജ്ജഹത്താ ച താസം.

ദുക്ഖതോ അനുപസ്സതീതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പന വിസേസോ - അനിച്ചസ്സ ദുക്ഖത്താ തമേവ കായം ദുക്ഖതോ അനുപസ്സതി, ദുക്ഖസ്സ അനത്തത്താ അനത്തത്തോ അനുപസ്സതി. യസ്മാ പന യം അനിച്ചം ദുക്ഖം അനത്താ, തം അനഭിനന്ദിതഞ്ചം, ന തത്ഥ രജ്ജിതഞ്ചം, തസ്മാ വുത്തം "നിബ്ബിന്ദതിനോ നന്ദതി, വിരജ്ജതിനോ രജ്ജതി"തി. സോ ഏവം അരജ്ജന്തോ രാഗം നിരോധേതിനോ സമുദേതി, സമുദയം ന കരോതീതി അത്ഥോ. ഏവം പടിപന്നോ ച പടിനിസ്സജ്ജതിനോ ആദിയതി. അയത്ത്ഹി അനിച്ചാദിഅനുപസ്സനാ തദങ്ഗവസേന സദ്ധിം കായതന്നിസ്സയഖണ്ഡാഭിസഖ്വാരേഹി കിലേസാനം പരിച്ചജനതോ, സഖ്വതദോസദസ്സന്നേന തബ്ബിപരീതേ നിബ്ബാണേ തന്നിനതായ പക്ഖന്ദനതോ "പരിച്ചാഗപടിനിസ്സഗ്ഗോ ചേവ പക്ഖന്ദനപടിനിസ്സഗ്ഗോ ചാ"തി വുച്ചതി, തസ്മാ തായ സമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു വുത്തനയേന കിലേസേ ച പരിച്ചജതി, നിബ്ബാണേ ച പക്ഖന്ദതി, തമാഭൂതോ ച നിബ്ബത്തനവസേന കിലേസേ ന ആദിയതി, നാപി അദോസദസ്സിതാവസേന സഖ്വതാരമ്മണം. തേന വുത്തം "പടിനിസ്സജ്ജതിനോ ആദിയതി"തി. ഇദാനിസ്സ താഹി അനുപസ്സനാഹി യേസം ധമ്മാനം പഹാനം ഹോതി, തം ദസ്സേതും "സോ തം അനിച്ചതോ അനുപസ്സന്തോ നിച്ചസഞ്ചം പജഹതീ"തി. തത്ഥ നിച്ചസഞ്ചത്തി "സഖ്ഖാരാ നിച്ചാ"തി ഏവം പവത്തവിപരീതസഞ്ചം. ദിട്ഠിചിത്തവിപല്ലാസപഹാനമുഖേനേവ സഞ്ചാവിപല്ലാസപ്പഹാനന്തി സഞ്ചാഗഹണം, സഞ്ചാസീസേന വാ തേസന്ധി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. നന്ദിന്തി സപ്പീതികതണ്ഹം. സേസം വുത്തനയേമേവ.

വിഹരതീതി ഇമിനാ കായാനുപസ്സനാസമങ്ഗിനോ ഇരിയാപഥവിഹാരോ വുത്തോതി ആഹ "ഇരിയതീ"തി ഇരിയാപഥം പവത്തേതീതി അത്ഥോ. ആരമ്മണകരണവസേന അഭിബ്ബാപനതോ "തീസു ഭവേസു"തി വുത്തം, ഉപ്പജനവസേന പന കിലേസാ പരിത്തഭൂമകാ ഏവാതി. യദിപി കിലേസാനം പഹാനം ആതാപനന്തി തം സമ്മാദിട്ഠിആദിനന്ധി അത്ഥേവ, ആതാപ-സദ്ദോ പന വിരിയേയേവ നിരുജ്ജഹോതി വുത്തം "വിരിയസ്സേതം നാമ"ന്തി. അഥ വാ പടിപക്ഖപഹാനേ സമ്പയുത്തധമ്മാനം അബ്ഭുസ്സഹനവസേന പവത്തമാനസ്സ വിരിയസ്സ സാതിസയം തദാതാപനന്തി വിരിയമേവ തമാ വുച്ചതി, ന അഞ്ജേ ധമ്മാ. ആതാപീതി ചായമീകാരോ പസംസായ, അതിസയസ്സ വാ ദീപകോതി ആതാപിഗഹണേന സമ്മപ്പധാനസമങ്ഗിതം ദസ്സേതി. സമ്മാ, സമന്തതോ, സാമഞ്ച പജാനന്തോ സമ്പജാനോ, അസമ്മിസ്സതോ വവത്ഥാനേ അഞ്ജേധമ്മാനുപസ്സിതാഭാവേന സമ്മാ അവിപരീതം, സബ്ബാകാരപജാനന്നേന സമന്തതോ, ഉപരൂപരി വിസേസാവഹഭാവേന പവത്തിയാ സയം പജാനന്തോതി അത്ഥോ. യദി പഞ്ചായ അനുപസ്സതി, കഥം സതിപട്ഠാനതാതി ആഹ "ന ഹി"തിആദി. സബ്ബത്ഥികന്തി സബ്ബത്ഥ ഭവം സബ്ബത്ഥ ലീനേ ഉദ്ധതേ ച ചിത്തേ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ, സബ്ബേ വാ ലീനേ ഉദ്ധതേ ച ഭാവേതബ്ബാ ബോജ്ജയങ്ഗാ അത്ഥികാ ഏതായാതി സബ്ബത്ഥികാ. സതിയാ ലദ്ധൂപകാരായ ഏവ പഞ്ചായ എത്ഥ യഥാവുത്തേ കായേ കമ്മട്ഠാനികോ ഭിക്ഖു കായാനുപസ്സി വിഹരതി. അന്തോസഖ്ഖേപോ അന്തോ ഓലീയനോ, കോസജ്ജന്തി അത്ഥോ. ഉപായപരിഗൃഹേതി എത്ഥ സീലവിസോധനാദി ഗണനാദി ഉഗ്ഗഹകോസല്ലാദി ച ഉപായോ, തബ്ബിപരിയായതോ അനുപായോ വേദിതബ്ബോ. യസ്മാ ച ഉപട്ഠിതസ്സതി യഥാവുത്തഉപായം ന പരിച്ചജതി, അനുപായഞ്ച ന ഉപാദിയതി, തസ്മാ വുത്തം "മുട്ഠസ്സതി...പേ... അസമത്ഥോ ഹോതീ"തി. തേനാതി ഉപായാനുപായാനം പരിഗൃഹപരിവജ്ജനേസു അപരിച്ചാഗാപരിഗൃഹേസു ച അസമത്ഥഭാവേന അസ്സ യോഗിനോ.

യസ്മാ സതിയേവേത്ഥ സതിപട്ഠാനം വുത്താ, തസ്മാസ്സ സമ്പയുത്താ ധമ്മാ വിരിയാദയോ അങ്ഗന്തി ആഹ "സമ്പയോഗങ്ഗഞ്ചസ്സ ദസ്സേതാ"തി. അങ്ഗ-സദ്ദോ ചേത്ഥ

കാരണപരിയായോ ദട്ഠഞ്ചോ, സതിഗൃഹണേനേവ ചേത്ഥ സമാധിസ്സതി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം തസ്സാ സമാധിക്ഖണ്ഡേ സങ്ഗഹിതത്താ. യസ്മാ വാ സതിസീസേനായം ദേസനാ. ന ഹി കേവലായ സതിയാ കിലേസപ്പഹാനം ഹോതി, നിബ്ബാനാധിഗമോ വാ, ന ച കേവലാ സതി പവത്തതി, തസ്മാസ്സ ത്യാനദേസനായം സവിതക്കാദിവചനസ്സ വിയ സമ്പയോഗങ്ഗസ്സനതാതി അങ്ഗ-സദസ്സ അവയവപരിയായതാ ദട്ഠഞ്ചാ. പഹാനങ്ഗന്തി “വിവിചേവ കാമേഹീ”തിആദിസു (ദീം നിം ൧.൨൨൬; മം നിം ൧.൨൨൧, ൨൨൧൨; സം നിം ൨.൧൨൨; അം നിം ൪.൧൨൩; പാരാ ൧൧) വിയ പഹാതബ്ബങ്ഗം ദസ്സേതും. യസ്മാ ഏതഥ ലോകിയമഗ്ഗോ അധിപ്പേതോ, ന ലോകുത്തരമഗ്ഗോ, തസ്മാ പുബ്ബഭാഗിയമേവ വിനയം ദസ്സേന്തോ “തദങ്ഗവിനയേന വാ വിക്ഖമ്ഭനവിനയേന വാ”തി ആഹ. തേസം ധമ്മാനന്തി വേദനാദിധമ്മാനം. തേസഞ്ചി തത്ഥ അന്ധിപ്പേതത്താ “അത്ഥുദ്ധാരനയേനേതം വുത്ത”ന്തി വുത്തം.

അവിസേസേന ദ്വീഹിപി നീവരണപ്പഹാനം വുത്തന്തി കത്വാ പുന ഏകേകേന വുത്തം പഹാനവിസേസം ദസ്സേതും “വിസേസേനാ”തി ആഹ. അഥ വാ “വിനേയ നീവരണാനീ”തി അവത്വാ അഭിജ്ഞാദോമനസ്സവചനസ്സ പയോജനം ദസ്സേന്തോ “വിസേസേനാ”തിആദിമാഹ. കായാനുപസ്സനാഭാവനായ ഹി ഉജുവിപച്ചനീകാനം അനുരോധാദിനം പഹാനം ദസ്സനം ഏതസ്സ പയോജനന്തി. കായസമ്പത്തിമൂലകസ്സാതി രൂപ-ബല-യോബ്ബനാരോഗ്യാദി-സരീരസമ്പദാ-നിമിത്തസ്സ. വുത്തവിപരിയായതോ കായവിപത്തിമൂലകോ വിരോധോ വേദിതബ്ബോ. കായഭാവനായാതി കായാനുപസ്സനാഭാവനായ. സാ ഹി ഇധ “കായഭാവനാ”തി അധിപ്പേതാ. തേനാതി അനുരോധാദിപ്പഹാനവചനേന. യോഗാനുഭാവോ ഹിതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാകടകരണം.

സതിസമ്പജ്ഞേനാതി അതിസമ്പജ്ഞേഗൃഹണേന. സബ്ബത്ഥികകമ്മട്ഠാനന്തി ബുദ്ധാനുസ്സതി മേത്താ മരണസ്സതി അസുഭഭാവനാ ച. ഇദഞ്ചി ചതുക്കം യോഗിനാ പരിഹരിയമാനം “സബ്ബത്ഥികകമ്മട്ഠാന”ന്തി വുച്ചതി അതിസമ്പജ്ഞേബലേന അവിച്ഛിന്നസ്സ തസ്സ പരിഹരിതബ്ബത്താ, സതിയാ വാ സമമോ വുത്തോ തസ്സാ സമാധിക്ഖണ്ഡേന സങ്ഗഹിതത്താ.

തേനാതി സദൃശം അനാദിയിത്വാ ഭാവത്ഥസ്സേവ വിഭജനവസേന പവത്തേന വിഭങ്ഗപാഠേന സഹ. അട്ഠകുമാനയോതി സദൃശസ്സപി വിവരണവസേന യഥാരഹം വുത്തോ അത്ഥസംവണ്ണനായോ. യഥാ സംസന്ദതീതി യഥാ അത്ഥതോ അധിപ്പായതോ ച അവിലോമേന്തോ അത്തേദത്ഥു സംസന്ദതി സമേതി, ഏവം വേദിതബ്ബോ.

വേദനാദിനം പുന വചനേതി ഏതഥ നിസ്സയപച്ചയഭാവവസേന ചിത്തധമ്മാനം വേദനാസന്നിസ്സിതത്താ പഞ്ചവോകാരഭവേ അരൂപധമ്മാനം രൂപപടിബദ്ധവുത്തിതോ ച വേദനായ കായാദിഅനുപസ്സനാപസങ്ഗേപി ആപന്നേ തദസമ്മിസ്സതോ വവത്ഥാനദസ്സനത്ഥം ഘനവിനിബ്ഭോഗാദിദസ്സനത്ഥഞ്ച ദുതിയവേദനാഗഹണം. തേന ന വേദനായം കായാനുപസ്സി, ചിത്തധമ്മാനുപസ്സി വാ, അഥ ഖോ വേദനാനുപസ്സിയേവാതി വേദനാസങ്ഖാതേ വത്ഥുസ്ഥിം വേദനാനുപസ്സനാകാരസ്സേവ ദസ്സന്നേന അസമ്മിസ്സതോ വവത്ഥാനം ദസ്സിതം ഹോതി. തഥാ “യസ്ഥിം സമയേ സുഖാ വേദനാ, ന തസ്ഥിം സമയേ ദുക്ഖാ അദുക്ഖമസുഖാ വാ വേദനാ. യസ്ഥിം വാ പന സമയേ ദുക്ഖാ അദുക്ഖമസുഖാ വാ വേദനാ, ന തസ്ഥിം സമയേ ഇതരാ വേദനാ”തി വേദനാഭാവസാമത്തേ അട്ഠത്വാ തം തം വേദനം വിനിബ്ഭുജിത്വാ ദസ്സന്നേന ഘനവിനിബ്ഭോഗോ ധുവഭാവവിവേകോ ദസ്സിതോ ഹോതി. തേന താസം ഖണ്ഡത്താവട്ഠാനദസ്സന്നേന അനിച്ഛതായ തതോ ഏവ ദുക്ഖതായ അനത്തതായ ച ദസ്സനം വിഭാവിതം ഹോതി. ഘനവിനിബ്ഭോഗാദിതി ആദി-സദേന അയമ്പി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയഞ്ചി വേദനായം വേദനാനുപസ്സിയേവ, ന അത്തധമ്മാനുപസ്സി. കിം വുത്തം ഹോതി - യഥാ നാമ ബാലോ അമണിസഭാവേപി ഉദകബുബ്ബളകേ മണിആകാരാനുപസ്സി ഹോതി, ന ഏവമയം റിതിരമണിയേപി വേദയിതേ, പഗേവ ഇതരസ്ഥിം മനുത്താകാരാനുപസ്സി, അഥ ഖോ ഖണ്ഡഭംഗൂരതായ അവസവത്തിതായ കിലേസാസുചിപഗ്ഘരണതായ ച അനിച്ഛഅനത്തഅസുഭാകാരാനുപസ്സി,

വിപരിണാമഭുക്തായ സഞ്ചാരഭുക്തായ ച വിസേസതോ ഭുക്താനുപസ്ഥിതേവാതി വൃത്തം ഹോതി. ഏവം ചിത്തയമ്മേസുപി യഥാരഹം പുന വചനേ പയോജനം വത്തബ്ധം. “കേവലം പനിയാ”തിആദിനാ ഇയ ‘ഏത്തകം വേദിതബ്ധ’തി വേദിതബ്ധപരിച്ഛേദം ദസ്സേതി. ഏസ നയോതി ഇമിനാ യഥാ ചിത്തം യമ്മാ ച അനുപസ്ഥിതബ്ധാ, തഥാ താനി അനുപസ്ഥന്തോ “ചിത്തേ ചിത്താനുപസ്ഥി, യമ്മേസു യമ്മാനുപസ്ഥി”തി വേദിതബ്ധോതി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി.

യോ സുഖം ഭുക്തവതോ അദാതി യോ ഭിക്ഖു സുഖവേദനം വിപരിണാമഭുക്തായ “ഭുക്തവ”തി പത്താചക്ഖുനാ അദക്ഖി. ഭുക്തവമദക്ഖിസല്ലതോതി ഭുക്തവവേദനം പീളാജനനതോ അന്തോതുദനതോ ദുന്നിഹരണതോ ച സല്ലന്തി അദക്ഖി പസ്സി. അഭുക്തവമസുഖന്തി ഉപേക്ഖാവേദനം. സന്തന്തി സുഖഭുക്തവാനി വിയ അനോളാരികതായ പച്ചയവസേന വൃപസന്തസഭാവതായ ച സന്തം. അനിച്ഛതോതി ഹുത്വാ അഭാവതോ ഉദയബ്ധയവന്തതോ താവകാലികതോനിച്ഛപടിക്ഖേപതോ ച “അനിച്ഛ”തി യോ അദക്ഖി. സ വേ സമ്മദസോ ഭിക്ഖു ഏകംസേന പരിബൃത്തം വാ വേദനായ സമ്മാ പസ്സനകോതി അത്ഥോ.

ഭുക്തവാതിപീതി സഞ്ചാരഭുക്തായ ഭുക്തവാ ഇതിപി. സബ്ബം തം ഭുക്തവസ്ഥിന്തി സബ്ബം തം വേദയിതം ഭുക്തവസ്ഥിം അന്തോഗധം പരിയാപനം വദാമി സഞ്ചാരഭുക്തവതാനതിവത്തനതോ. സുഖഭുക്തവതോപി ചാതി സുഖാദീനം റിതിവിപരിണാമത്താണസുഖതായ വിപരിണാമറിതിഅത്താണഭുക്തവതായ ച വൃത്തത്താ തിസ്സോപി സുഖതോ, തിസ്സോപി ച ഭുക്തവതോ അനുപസ്ഥിതബ്ധാതി അത്ഥോ. രൂപാദി-ആരമ്മണഛന്ദാദി-അധിപതി-ഞാണാദി-സഹജാത- കാമാവചരാദി-ഭൂമിനാനത്തഭേദാനം കുസലാകുസല-തംവിപാകകിരിയാ-നാനത്താദിഭേദാനബ്ധ, ആദി-സദ്ദേന സഞ്ചാരികാസഞ്ചാരികസ-വത്സുകാവത്സുകാദി-നാനത്തഭേദാനബ്ധ വസേനാതി യോജേതബ്ധം. സുത്തതയമ്മസ്സാതി “യമ്മാ ഹോന്തി”തിആദിനാ (ധം സം ൧൨൧) സുത്തതവാദേ ആഗതസുത്തതസഭാവസ്സ വസേന. “കാമഞ്ചേത്ഥാ”തിആദിനാ പുബ്ബേ പഹീനത്താ പുന പഹാനം ന വത്തബ്ധന്തി ചോദനം ദസ്സേതി, മഗ്ഗചിത്തക്ഖണേ വാ ഏകത്വ പഹീനം സബ്ബത്വ പഹീനമേവ ഹോതിതി വിസും വിസും ന വത്തബ്ധന്തി. തത്ത്വ പുരിമായ ചോദനായ നാനാപുഗ്ഗലപരിഹാരോ, പച്ഛിമായ നാനാചിത്തക്ഖണികപരിഹാരോ. ലോകിയഭാവനായ ഹി കായേ പഹീനം ന വേദനാദിസു പഹീനം ഹോതി യദിപി ന പവത്തേയ്യ, ന പടിപക്ഖഭാവനായ തത്ത്വ സാ അഭിജ്ഞാദോമനസ്സസ്സ അപ്പവത്തി ഹോതിതി പുന തപ്പഹാനം വത്തബ്ധമേവാതി. ഏകത്വ പഹീനം സേസേസുപി പഹീനം ഹോതിതി മഗ്ഗസതിപടാനഭാവനം, ലോകിയഭാവനായ വാ സബ്ബത്വ അപ്പവത്തിമത്തം സന്ധായ വൃത്തം. “പഞ്ചപി ഖന്ധാ ലോകോ”തി ഹി വിഭിഞ്ഘേ (വിഭം ൩൬൨, ൩൬൪, ൩൬൬, ൩൭൩) ചതുസുപി റാനേസു വൃത്തന്തി.

ഉദ്ദേശവാദവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

കായാനുപസ്സനാവണ്ണനാ

ആനാപാനപബ്ബവണ്ണനാ

൧൦൭. ബാഹിരകേസുപി ഇതോ ഏകദേശസ്സ സമ്ഭവതോ സബ്ബപ്പകാരഗുഹണം കതം “സബ്ബപ്പകാരകായാനുപസ്സനാനിബ്ബത്തകസ്സാ”തി. തേന യേ ഇമേ ആനാപാനപബ്ബാദിവസേന ആഗതാ ചുദസപ്പകാരാ, തദന്തോഗധാ ച അജ്ഞത്താദിഅനുപസ്സനാ പകാരാ, തഥാ കായഗതാസതിസുത്തേ (൧൦ നി൦ ൩൧൫൪) വൃത്താ കേസാദിവണ്ണസണ്ഠാനകസിണാരമ്മണചതുകുജ്ഞാനപ്പകാരാ, ലോകിയാദിപ്പകാരാ ച, തേ സബ്ബേപി അനവസേസതോ സഞ്ചിഗണ്ഹാതി. ഇമേ ച പകാരാ ഇമസ്ഥിന്ത്യേവ സാസനേ, ന ഇതോ ബഹിദ്ധാതി വൃത്തം “സബ്ബപ്പകാര...പേ... പടിസേധനോ ചാ”തി. തത്ത്വ തഥാഭാവപടിസേധനോതി സബ്ബപ്പകാരകായാനുപസ്സനാനിബ്ബത്തകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അത്തസാസനസ്സ നിസ്സയഭാവപടിസേധനോ. ഏതേന “ഇയ, ഭിക്ഖവേ”തി ഏത്ഥ ഇയ-സദ്ദോ അന്തോഗധഏവസദ്ദത്ഥോതി ദസ്സേതി . സന്തി ഹി ഏകപദാനിപി സാവധാരണാനി

യഥാ “വായുഭക്ഖോ”തി (ദീ० നി० 31 ൨.൩൭൪). തേനാഹ “ഇധേവ സമണോ”തിആദി. പരിപുണ്ണസമണകരണയമ്മോ ഹി സോ, യോ സബ്ബപ്പകാരകായാനുപസ്സനാനിബ്ബത്തകോ. പരപ്പവാദാതി പരേസം അഞ്ഞതിത്ഥിയാനം നാനപ്പകാരാ വാദാ തിത്ഥായതനാനി.

അരഞ്ഞാദികസ്സേവ ഭാവനാനുരൂപസേനാസനതം ദസ്സേതും “ഇമസ്സ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദുറ്റമോ ദമമം അനുപഗതോ ഗോണോ കൂടഗോണോ. ദോഹനകാലേ യഥാ മനേഹി അനവസേസതോ വീരം ന പഗ്ഘരതി, ഏവം ദോഹപടിബന്ധിനീ കൂടധേനു. രൂപസദാദികേ പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജനകഅസ്സാദോ രൂപാരമ്മണാദിരസോ. പുണ്യ ആചിണ്ണാരമ്മണത്തി പബ്ബജ്ജാതോ പുണ്യേ, അനാദിമതി വാ സംസാരേ പരിചിതാരമ്മണം.

നിബന്ധേയ്യാതി ബന്ധേയ്യ. സതിയാതി സമ്മദേവ കമ്മട്ഠാനസ്സ സല്ലക്ഖണവസേന പവത്തായ സതിയാ. ആരമ്മണേതി കമ്മട്ഠാനാരമ്മണേ. ദള്ഘന്തി മീരം, യഥാ സതോകാരിസ്സ ഉപചാരപ്പനാഭേദോ സമാധി ഇജ്ജ്യാതി, തഥാ മാമഗതം കത്വാതി അത്ഥോ.

വിസേസാധിഗമദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരപദട്ഠാനത്തി സബ്ബേസം ബുദ്ധാനം, ഏകച്ചാനം പച്ചേകബുദ്ധാനം, ബുദ്ധസാവകാനഞ്ച വിസേസാധിഗമസ്സ, അഞ്ഞേന കമ്മട്ഠാനേന അധിഗതവിസേസാനം ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസ്സ ച പദട്ഠാനഭൂതം. വത്സുവിജ്ജാചരിയോ വിയ ഭഗവാ യോഗീനം അനുരൂപനിവാസട്ഠാനുപദിസനതോ. ഭിക്ഖു ദീപിസദിസോ അരഞ്ഞേ ഏകാകീ വിഹരിത്വാ പടിപക്ഖനിമ്മമനേന ഇച്ഛിതത്ഥസാധനതോ. ഫലമുത്തമന്തി സാമഞ്ഞഫലം സന്ധായാഹ. പരക്കമജവയോഗഭൂമിന്തി ഭാവനുസ്സാഹജവസ്സ യോഗകരണഭൂമിഭൂതം.

അസ്സാസപസ്സാസാനം വസേന സിക്ഖതോതി അസ്സാസപസ്സാസാനം ദീഘരസ്സതാപജാനന- സബ്ബകായപടിസംവേദന-ഓളാരികോളാരികപടിപ്പസ്സമ്ഭവസേന ഭാവനാനുയോഗം സിക്ഖതോ, തഥാഭൂതോ വാ ഹുത്വാ തിസ്സോ സിക്ഖവാ പവത്തയതോ. അസ്സാസപസ്സാസനിമിത്തേതി അസ്സാസപസ്സാസസന്നിസ്സയേന ഉപട്ഠിതപടിഭാഗനിമിത്തേ. അസ്സാസപസ്സാസേ പരിഗുണ്ഹാതി രൂപമുഖേന വിപസ്സനം അഭിനിവിസന്തോ, യോ “അസ്സാസപസ്സാസകമ്മികോ”തി വുത്തോ. ത്യാനങ്ഗാനി പരിഗുണ്ഹാതി അരൂപമുഖേന വിപസ്സനം അഭിനിവിസന്തോ. വത്സു നാമ കരജകായോ ചിത്തചേതസികാനം പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ. അഞ്ഞോ സന്തോ വാ പുഗ്ഗലോ വാ നത്ഥീതി വിസുദ്ധദിട്ഠി “തയിദം ധമ്മമത്തം ന അഹേതുക്, നാപി ഇസ്സരാദിവിസമഹേതുക്, അഥ ഖോ അവിജ്ജാദീഹി ഏവ സഹേതുക്”ന്തി അദ്ധത്തയേപി കങ്ഖാവിതരണേന വിതിണ്ണകങ്ഖോ “യം കിഞ്ചി രൂപ”ന്തിആദിനാ (മം നി० ൧.൩൩൧; മം നി० ൨.൧൧൩; മം നി० ൩.൮൩; അം നി० ൪.൧൮൧; പടി० മം ൧.൪൮) കലാപസമ്മസനവസേന തിലക്ഖണം ആരോപേത്വാ ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാദിവസേന വിപസ്സനം വഡ്ഢേന്തോ അനുക്കമേന മഗ്ഗപടിപാടിയാ.

പരസ്സ വാ അസ്സാസപസ്സാസകായേതി ഇദം സമ്മസനചാരവസേനായം പാളി പവത്താതി കത്വാ വുത്തം, സമമവസേന പന പരസ്സ അസ്സാസപസ്സാസകായേ അപ്പനാനിമിത്തുപ്പത്തി ഏവ നത്ഥീതി. ഇദം ഉഭയം ന ലബ്ഭതിതി “അജ്ജയത്തം, ബഹിദ്ധാ”തി ച വുത്തം ഇദം ധമ്മദയഘടിതം ഏകതോ ആരമ്മണഭാവേന ന ലബ്ഭതി.

സമുദേതി ഏതസ്ഥാതി സമുദയോ, സോ ഏവ കാരണട്ഠേന ധമ്മോതി സമുദയധമ്മോ, അസ്സാസപസ്സാസാനം പവത്തിഹേതുകരജകായാദി. തസ്സ അനുപസ്സനസീലോ സമുദയധമ്മാനുപസ്സി. തം പന സമുദയധമ്മം ഉപമാമുഖേന ദസ്സേന്തോ “യഥാ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭസ്തത്തി രുത്തിം. ഗഗ്ഗരനാളിന്തി ഉക്കാപനാളിം. തേതി കരജകായാദികേ. യഥാ അസ്സാസപസ്സാസകായോ കരജകായാദിസമ്ബന്ധീ ഫലഭാവേന, ഏവം തേപി അസ്സാസപസ്സാസകായസമ്ബന്ധിനോ ഹേതുഭാവേനാതി “സമുദയധമ്മാ കായസ്ഥി”ന്തി വത്തബ്ബതം ലഭത്തിതി വുത്തം “സമുദയ...പേ... വുച്ചതി”തി. പകതിവാചി വാ ധമ്മ-സദോ “ജാതിധമ്മാന”ന്തിആദിസു (മം നി० ൧.൧൩൧; മം നി० ൩.൩൭൩; പടി० മം ൧.൩൩) വിയാതി കായസ്സ പച്ചയസമവായേ ഉപ്പജ്ജനപകതികാനുപസ്സി “സമുദയധമ്മാനുപസ്സി”തി വുത്തോ. തേനാഹ - “കരജകായഞ്ചാ”തിആദി. ഏവഞ്ച കത്വാ കായസ്ഥിന്തി ഭുജ്ജവചനഞ്ച സമത്ഥിതം ഹോതി. വയധമ്മാനുപസ്സിതി ഏതഥ

അഹേതുകത്തേപി വിനാസസ്സ യേസം ഹേതുയമ്മാനം അഭാവേ യം ന ഹോതി, തദഭാവോ തസ്സ അഭാവസ്സ ഹോതു വിയ വോഹരിയതീതി ഉപചാരതോ കരജകായാദിഅഭാവോ അസ്സാസപസ്സാസകായസ്സ വയകാരണം വുത്തോ. തേനാഹ “യമാ ഭസ്തായാ”തിആദി. അയം താവേത്ഥ പഠമവികപ്പവസേന അത്ഥവിഭാവനാ. ദുതിയവികപ്പവസേന പന ഉപചാരേന വിനായേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അജ്ഞതബഹിദ്ധാനുപസ്സനാ വിയ ഭിന്നവത്സുവിസയതായ സമുദയവയയമ്മാനുപസ്സനാപി ഏകകാലേ ന ലബ്ഭതിതി ആഹ “കാലേന സമുദയം കാലേന വയം അനുപസ്സന്തോ”തി.

അത്ഥി കായോതി ഏവ-സദ്ദോ ലുത്തനിദിട്ഠോതി “കായോവ അത്ഥി”തി വത്ഥാ അവധാരണേന നിവത്ഥിതം ദസ്സേന്തോ “ന സത്തോ”തിആദിമാഹ. തസ്സത്ഥോ - യോ രൂപാദിസു സത്തവിസത്തായ പരേസഞ്ച സജ്ജാപനട്ഠേന, സത്ഥഗുണയോഗതോ വാ “സത്തോ”തി പരേഹി പരികപ്പിതോ. തസ്സ സത്തനികായസ്സ പൂരണതോ ച ചവനുപപജ്ജനയമ്മതായ ഗലനതോ ച “പുഗ്ഗലോ”തി. മീയതി സംഹഞ്ഞതി ഏത്ഥ ഗബ്ഭോതി “ഇത്ഥി”തി. പുരി പുരേ ഭാഗേ സേതി പവത്തതീതി “പുരിസോ”തി. ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി “അത്താ”തി, അത്തനോ സന്തകഭാവേന “അത്തനിയ”ന്തി. പരോ ന ഹോതിതി കത്ഥാ “അഹ”ന്തി, മമ സന്തകന്തി കത്ഥാ “മമ”ന്തി. വുത്തപ്പകാരവിനിമുത്തോ അഞ്ഞോതി കത്ഥാ “കോചി”തി, തസ്സ സന്തകഭാവേന “കസ്സചി”തി പരികപ്പേതഞ്ചോ കോചി നത്ഥി, കേവലം കായോ ഏവ അത്ഥിതി അത്തത്തനിയസുത്തതമേവ കായസ്സ വിഭാവേതി. ഏവന്തി “കായോവ അത്ഥി”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന. ഞാണപമാണത്ഥായാതി കായാനുപസ്സനാണാണപരം പമാണം പാപനത്ഥായ. സതിപമാണത്ഥായാതി കായപരിഗ്ഗാഹികസതിപവത്തം സതിപരം പമാണം പാപനത്ഥായ. ഇമസ്സ ഹി വുത്തനയേന “അത്ഥി കായോ”തി അപരാപരുപ്പത്തിവസേന പച്ചുപട്ഠിതാ സതി ഭിച്ഛോസോ മത്തായ തത്ഥ ഞാണസ്സ സതിയാ ച പരിബ്രൂഹനായ ഹോതി. തേനാഹ “സതിസമ്പജ്ഞാനം വഡ്ഢത്ഥായാ”തി.

ഇമിസ്സാ ഭാവനായ തണ്ഹാദിട്ഠിഗാഹാനം ഉജുപടിപക്ഖത്താ വുത്തം “തണ്ഹാ... പേ... വിഹരതീ”തി. തമാഭൂതോ ച ലോകേ കിഞ്ചി “അഹ”ന്തി വാ “മമ”ന്തി വാ ഗഹേതഞ്ചം ന പസ്സതി, കുതോ ഗണ്ഹേയ്യ. തേനാഹ “ന ച കിഞ്ചി”തിആദി. ഏവന്തിതി ഏത്ഥ പി-സദ്ദോ ഹേട്ഠാ നിദിട്ഠസ്സ താദിസസ്സ അത്ഥസ്സ അഭാവതോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോതി ദസ്സേന്തോ “ഉപരി അത്ഥം ഉപാദായാ”തി ആഹ. “ഏവ”ന്തി പന നിദിട്ഠാകാരസ്സ പച്ചാമസനം നിഗമനവസേന കത്തന്തി ആഹ “ഇമിനാ പന...പേ... ദസ്സേതീ”തി. പുബ്ബഭാഗസതിപട്ഠാനസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ വുത്തം “സതിദുക്ഖസച്ച”ന്തി. സാ പന സതി യസ്മിം അത്തഭാവേ, തസ്സ സമുട്ഠാപികാ തണ്ഹാ തസ്സാപി സമുട്ഠാപികാ ഏവ നാമ ഹോതി തദഭാവേ അഭാവതോതി ആഹ “തസ്സാ സമുട്ഠാപികാ പുരിമതണ്ഹാ”തി. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തം, ന പവത്തതി ഏത്ഥാതി വാ അപ്പവത്തി. ചതുസച്ചവസേനാതി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനവസേന. ഉസ്സക്കിത്ഥാതി വിസുദ്ധിപരമ്പരായ ആരുഹിത്ഥാ, ഭാവനം ഉപരി നേത്ഥാതി അത്ഥോ. നിയ്യാനമുഖന്തി വട്ടദുക്ഖതോ നിസ്സരണ്ണുപായോ.

ആനാപാനപഞ്ചവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇരിയാപഥപഞ്ചവണ്ണനാ

ഛംവ. ഇരിയാപഥവസേനാതി ഇരിയനം ഇരിയാ, കിരിയാ, ഇയ പന കായികപയോഗോ വേദിതഞ്ചോ. ഇരിയാനം പഥോ പവത്തിമഗ്ഗോതി ഇരിയാപഥോ, ഗമനാദിസരീരാവത്ഥാ. ഗച്ഛന്തോ വാ ഹി സത്തോ കായേന കത്തഞ്ചകിരിയം കരേയ്യ റിതോ വാ നിസിന്നോ വാ നിപന്നോ വാതി. തേസം വസേന, ഇരിയാപഥവിഭാഗേനാതി അത്ഥോ. പുന ചപരന്തി പുന ച അപരം, യമാവുത്തആനാപാനകമ്മട്ഠാനതോ ഭിച്ഛോപി അത്തം കായാനുപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം കഥേമി, സുണാമാതി വാ അധിപ്പായോ. ഗച്ഛന്തോ വാതിആദി ഗമനാദിമത്തജാനനസ്സ ഗമനാദിഗതവിസേസജാനനസ്സ ച സാധാരണവചനം. തത്ഥ ഗമനാദിമത്തജാനനം ഇയ നാധിപ്പേതം, ഗമനാദിഗതവിസേസജാനനം പന

അധിപ്തത്തിൽ തം വിഭജിതാ ദസ്സേതും “തത്ത്വകാമ”നിശ്ചി വൃത്തം. സത്തുപലധിനി സത്തോ അത്മീതി ഉപലധിം സത്തഗ്ഗാഹം നജഹതി ന പരിച്ചജതി “അഹം ഗച്ഛാമി, മമ ഗമന”നി ഗാഹസബ്ഭാവതോ. തതോ ഏവ അത്തസഞ്ചം “അത്മി അത്താ കാരകോ വേദകോ”തി ഏവം പവത്തം വിപരീതസഞ്ചം ന ഉഗ്ഘാടേതി നാപനേതി അപടിപക്ഖഭാവതോ, അനന്തബ്രഹ്മഹനതോ വാ. ഏവം ഭൂതസ്സ ചസ്സ കുതോ കമ്മട്ഠാനാദിഭാവോതി ആഹ “കമ്മട്ഠാനം വാ സതിപട്ഠാനഭാവനാ വാ ന ഹോതി”തി. ഇമസ്സ പനാതിശ്ചിസുക്കപക്ഖസ്സ വൃത്തവിപരിയാനേ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തമേവ ഹി അത്ഥം വിവരിതും “ഇദം ഹീ”തിശ്ചി വൃത്തം. തത്ത്വ കോ ഗച്ഛതീതി ഗമനകിരിയായ കത്തുപുച്ഛാ, സാ കത്തുഭാവവിസിട്ഠത്തപടിക്ഖേപത്ഥാ യമ്മമത്തസ്സേവ ഗമനസിദ്ധിദസ്സനതോ. കസ്സ ഗമനന്തി അകത്തുതാവിസിട്ഠത്തഗ്ഗാഹപടിക്ഖേപത്ഥാ. കിംകാരണാതി പന പടിക്ഖിത്തകത്തുകായ ഗമനകിരിയായ അവിപരീതകാരണപുച്ഛാ “ഗമനന്തി അത്താ മനസാ സംയുജ്ജതി, മനോ ഇന്ദ്രിയേഹി, ഇന്ദ്രിയാനി അത്തേഹീ”തി ഏവമാദിഗമനകാരണപടിക്ഖേപനതോ. തേനാഹ “തത്ത്വ”തിശ്ചി.

ന കോചി സത്തോ വാ പുഗ്ഗലോ വാ ഗച്ഛതീ യമ്മമത്തസ്സേവ ഗമനസിദ്ധിതോ തബ്ബിനിമുത്തസ്സ ച കസ്സചി അഭാവതോ. ഇദാനി യമ്മമത്തസ്സേവ ഗമനസിദ്ധിം ദസ്സേതും “ചിത്തകിരിയവായോധാതുവിപ്ഘാരേണ”തിശ്ചി വൃത്തം. തത്ത്വ ചിത്തകിരിയാ ച സാ വായോധാതുയാ വിപ്ഘാരോ വിപ്ഘനഞ്ചാതി ചിത്തകിരിയവായോധാതുവിപ്ഘാരോ, തേന. ഏത്ഥ ച ചിത്തകിരിയഗ്ഗാഹേണ അനിന്ദ്രിയബദ്ധവായോധാതുവിപ്ഘാരം നിവത്തേതി, വായോധാതുവിപ്ഘാരഗ്ഗാഹേണ ചേതനാവചിവിത്തത്തിഭേദം ചിത്തകിരിയം നിവത്തേതി, ഉഭയേന പന കായവിത്തത്തിം വിഭാവേതി. “ഗച്ഛതീ”തി വത്ഥാ യഥാ പവത്തമാനേ കായേ “ഗച്ഛതീ”തി വോഹാരോ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “തസ്ഥ”തിശ്ചി വൃത്തം. തന്തി ഗന്തുകാമതാവസേന പവത്തചിത്തം. വായം ജനേതീതി വായോധാതുഅധികം രൂപകലാപം ജനേതി, അധികതാ ചേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ, ന പമാണതോ. ഗമനചിത്തസമുട്ഠിതം സഹജാതരൂപകായസ്സ മമ്ഭനസന്ധാരണചലനാനം പച്ചയഭൂതേന ആകാരവിസേസേന പവത്തമാനം വായോധാതും സന്ധായാഹ “വായോ വിത്തത്തിം ജനേതീ”തി. അധിപ്പായസഹഭാവീ ഹി വികാരോ വിത്തത്തി, യഥാവൃത്തഅധികഭാവേനേവ ച വായോഗാഹണം, ന വായോധാതുയാ ഏവ ജനകഭാവതോ, അത്തമാ വിത്തത്തിയാ ഉപാദായരൂപഭാവോ ദുരുപപാദോ സിയാ. പുരതോ അഭിനീഹാരോ പുരതോഭാഗേന കായസ്സ പവത്തനം, യോ “അഭിക്കമോ”തി വുച്ചതി.

“ഏസേവ നയോ”തി അതിദേസവസേന സബ്ബേപതോ വത്ഥാ തമേവത്ഥം വിവരിതും “തത്ത്വാപി ഹീ”തിശ്ചി വൃത്തം. കോടിതോ പട്ഠായാതി ഹേട്ഠിമകോടിതോ പട്ഠായ. ഉസ്സിതഭാവോതി ഉബ്ബിദ്ധഭാവോ.

ഏവം പജാനതോതി ഏവം ചിത്തകിരിയവായോധാതുവിപ്ഘാരേണേവ ഗമനാദിഭാവോ ഹോതിതി പജാനതോ തസ്സ ഏവം പജാനനായ നിച്ഛയഗമനത്ഥം “ഏവം ഹോതി”തി വിചാരണാ വുച്ചതി ലോകേ യഥാഭൂതം അജാനന്തേഹി മിച്ഛാഭിനിവേസവസേന, ലോകവോഹാരവസേന വാ. അത്മി പനാതി അത്തനോ ഏവ വീമംസനവസേന പുച്ഛാവചനം. നത്ഥീതി നിച്ഛയവസേന സത്തസ്സ പടിക്ഖേപവചനം. യഥാ പനാതിശ്ചി തസ്സേവത്ഥസ്സ ഉപമായ വിഭാവനം.

നാവാ മാലുതവേഗേനാതി യഥാ അചേതനാ നാവാ വാതവേഗേന ദേസന്തരം യാതി, യഥാ ച അചേതനോ തേജനം കണ്ഡോ ജിയാവേഗേന ദേസന്തരം യാതി, തഥാ അചേതനോ കായോ വാതാഹതോ യഥാവൃത്തവായുനാ നീതോ ദേസന്തരം യാതീതി ഏവം ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതബ്ബം. സചേ പന കോചി വദേയ “യഥാ നാവായ തേജനസ്സ ച പേല്ലകസ്സ പുരിസസ്സ വസേന ദേസന്തരഗമനം, ഏവം കായസ്സാപീ”തി, ഹോതു, ഏവം ഇച്ഛിതോവായമത്ഥോ. യഥാ ഹി നാവാ തേജനാനം സംഹതലക്ഖണ്ഡേവ പുരിസസ്സ വസേന ഗമനം, ന അസംഹതലക്ഖണ്ഡസ്സ, ഏവം കായസ്സാപീതി കാ നോ ഹാനി, ഭിച്ഛോപി യമ്മമത്തതാവ പതിട്ഠം ലഭതി, ന പുരിസവാദോ. തേനാഹ “യന്തം സുത്തവസേന”തിശ്ചി.

തത്ത്വ പയുത്തത്തി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ഗമനാദികിരിയാവസേന പയോജിതം. റാതീതി തിട്ഠതി. ഏത്ഥാതി ഇമസ്സമിം ലോകേ. വിനാ ഹേതുപച്ചയേതി ഗന്തുക്കാമതാചിത്ത-തംസമുട്ഠാന-വായോധാതു-ആദിഹേതുപച്ചയേഹി വിനാ. തിട്ഠേതി തിട്ഠേയ്യ. വജ്ജേതി വജ്ജേയ്യ ഗച്ഛേയ്യ കോ നാമാതി സമ്ബന്ധോ. പടിക്ഖേപത്ഥോ ചേത്ഥ കിം-സദോതി ഹേതുപച്ചയവിരഹേന റാനഗമനപടിക്ഖേപമുഖേന സബ്ബായപി ധമ്മപ്പവത്തിയാ പച്ചയാധീനവുത്തിതാവിഭാവനേന അത്തസുഞ്ഞതാ വിയ അനിച്ചഭുക്ഖതാപി വിഭാവതിതാതി ദട്ഠഞ്ചാ.

പണിഹിതോതി യഥാ യഥാ പച്ചയേഹി പകാരതോ നിഹിതോ റപിതോ. സബ്ബസങ്ഗാഹികവചനന്തി സബ്ബേസം ചതുനന്വി ഇരിയാപമാനം സങ്ഗണ്ഹനവചനം, പുബ്ബേ വിസും വിസും ഇരിയാപമാനം വുത്തത്താ ഇദം തേസം ഏകജ്ജ്ഞം ഗഹേത്ഥാ വചനന്തി അത്ഥോ. പുരിമനയോ വാ ഇരിയാപമപ്പയാനോ വുത്തോതി തത്ത്വ കായോ അപ്പയാനോ അനുനിപ്ഫാദീതി ഇധ കായം പയാനം അപ്പയാനഞ്ച ഇരിയാപമം അനുനിപ്ഫാദം കത്ഥാ ദസ്സേതും ദുതിയനയോ വുത്തോതി ഏവബേത്ഥ ദിന്നം നയാനം വിസേസോ വേദിതബ്ബോ. റിതോതി പവത്തോ.

ഇരിയാപമപരിഗൃണ്ഹനന്വി ഇരിയാപമവതോ കായസ്സേവ പരിഗൃണ്ഹനം തസ്സ അവത്ഥാവിസേസഭാവതോതി വുത്തം “ഇരിയാപമപരിഗൃഹണേന കായേ കായാനുപസ്സി വിഹരതീ”തി. തേനേവേത്ഥ രൂപക്ഖന്ധവസേനേവ സമുദയാദയോ ഉദ്ധടാ. ഏസ നയോ സേസവാദേസുപി. ആദിനാതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന യഥാ “തണ്ഹാസമുദയാ കമ്മസമുദയാ ആഹാരസമുദയാ”തി നിബ്ബത്തിലക്ഖണം പസ്സന്തോപി രൂപക്ഖന്ധസ്സ ഉദയം പസ്സതീതി ഇമേ ചത്താരോ ആഹാരാ സങ്ഗയ്ഹന്തി, ഏവം “അവിജ്ജാനിരോധാ രൂപനിരോധാ”തിആദയോപി പഞ്ച ആകാരാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചോ. സേസം വുത്തനയമേവ.

ഇരിയാപമപബ്ബവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.
ചതുസമ്പജഞ്ഞപബ്ബവണ്ണനാ

൧൦൯. ചതുസമ്പജഞ്ഞവസേനാതി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൮൪; സം നിം ൫.൩൬൮; ദീം നിം അഭിം ടീം ൨.൨൧൪) സമന്തതോ പകാരേഹി, പകട്ഠം വാ സവിസേസം ജാനാതീതി സമ്പജാനോ, സമ്പജാനസ്സ ഭാവോ സമ്പജഞ്ഞം, തഥാപവത്തം ഞാണം. ചത്താരി സമ്പജഞ്ഞാനി സമാഹടാനി ചതുസമ്പജഞ്ഞം, തസ്സ വസേന. അഭിക്കമനം അഭിക്കന്തന്തി ആഹ “അഭിക്കന്തം വുച്ചതിഗമന”ന്തി. തഥാ പടിക്കമനം പടിക്കന്തന്തി ആഹ “പടിക്കന്തം വുച്ചതിനിവത്തന”ന്തി. നിവത്തനന്തി ച നിവത്തിമത്തം, നിവത്തിത്ഥാ പന ഗമനം ഗമനമേവ. അഭിഹരന്തോതി ഗമനവസേന കായം ഉപനേന്തോ.

സമ്മാ പജാനനം സമ്പജാനം, തേന അത്തനാ കാതബ്ബസ്സ കരണസീലോ സമ്പജാനകാരിതി ആഹ “സമ്പജഞ്ഞേന സബ്ബകിച്ചുകാരി”തി. സമ്പജാനസദുസ്സ സമ്പജഞ്ഞപരിയായതാ പുബ്ബേ വുത്തായേവ. സമ്പജഞ്ഞം കരോതേവാതി അഭിക്കന്താദീസു അസമ്മോഹം ഉപ്പാദേതി ഏവ. സമ്പജാനസ്സ വാ കാരോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സമ്പജാനകാരി. ധമ്മതോ വഡ്ഡിസങ്ഖാതേന സഹ അത്ഥേന പവത്തതീതി സാത്ഥകം, അഭിക്കന്താദി. സാത്ഥകസ്സ സമ്പജാനനം സാത്ഥകസമ്പജഞ്ഞം. സപ്പായസ്സ അത്തനോ ഉപകാരാവഹസ്സ ഹിതസ്സ സമ്പജാനനം സപ്പായസമ്പജഞ്ഞം അഭിക്കമാദീസു ഭിക്ഖാചാരഗോചരേ, അത്തത്ഥാപി ച പവത്തേസു അവിജ്ജഹിതേ കമ്മട്ഠാനസങ്ഖാതേ ഗോചരേ സമ്പജഞ്ഞം ഗോചരസമ്പജഞ്ഞം. അഭിക്കമാദീസു അസമ്മുയ്ഹനമേവ സമ്പജഞ്ഞം അസമ്മോഹസമ്പജഞ്ഞം. പരിഗൃണ്ഹിത്ഥാതി പടിസങ്ഖായ.

തസ്സമിന്തി സാത്ഥകസമ്പജഞ്ഞവസേന പരിഗൃഹിതഅത്ഥേ. അത്ഥോ നാമ ധമ്മതോ വഡ്ഡിതി യം സാത്ഥകന്തി അധിപ്പേതം ഗമനം, തം സപ്പായമേവാതി സിയാ കസ്സചി ആസകാതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ചേതിയദസ്സനം താവാ”തിആദി ആരദ്ധം. ചിത്തകമ്മരൂപകാനിവിയാതി ചിത്തകമ്മകതപടിമായോ വിയ, യന്തപയോഗേന വാ

വിചിത്രകമ്മപടിമായോ വിയ. അസമപേക്വനം ഗേഹസിതഅഞ്ഞാണുപേക്വാവസേന ആരമ്മണസ്സ അയോനിസോ ഗഹണം. യം സന്ധായ വുത്തം “ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാ ഉപ്പജ്ജതി ഉപേക്വാ ബാലസ്സ മുജ്ഹസ്സ പുമുജ്ജനസ്സാ”തിആദി (മം നിം ൩.൩൦൮). ഹത്ഥിആദിസമ്മദ്ദേന ജീവിതന്തരായോ, വിസഭാഗരൂപദസ്സനാദിനാ ബ്രഹ്മചരിയന്തരായോ.

പബ്ബജിതദിവസതോ പടായ ഭിക്ഖുനം അനുവത്തനകമാ ആചിണ്ണാ, അനനുവത്തനകമാ പന തസ്സാ ദുതിയാ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഭേ കമാ നാമ ന കമിതപുബ്ബാ”തി.

ഏവന്തി “സചേ പനാ”തിആദികം സബ്ബന്വി വുത്താകാരം പച്ചാമസതി, ന “പുരിസസ്സ മാതുഗാമാസുഭ”തിആദികം വുച്ചമാനം. യോഗകമ്മസ്സ പവത്തിടാനതായ ഭാവനായ ആരമ്മണം കമ്മടാനന്തി വുച്ചതീതി ആഹ “കമ്മടാനസഖ്വാതം ഗോചര”തി. ഉഗ്ഗഹേതാതി യഥാ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം ഉഗ്ഗഹകോസല്ലസ്സ സമ്പാദനവസേന ഉഗ്ഗഹേതാ. ഹരതീതി കമ്മടാനം പവത്തേതി, യാവ പിണ്ഡപാതപടിക്കമാ അനുയുജ്ജതീതി അത്ഥോ. ന പച്ചാഹരതീതി ആഹാരൂപഭോഗതോ യാവ ദിവാടാനുപസങ്കമനാ കമ്മടാനം ന പടിനേതി.

സരീരപരികമ്മന്തി മുഖയോവനാദിസരീരപടിജഗ്ഗനം. ഭേ തയോ പല്ലങ്കേതി ഭേ തയോ നിസജ്ജാവാദേ, ഭേ തീണി ഉണ്ഹാസനാനി. തേനാഹ “ഉസുമം ഗാഹാപേനോ”തി. കമ്മടാനസീസേനേവാതി കമ്മടാനഗ്ഗേനേവ, കമ്മടാനം പധാനം കത്വാ ഏവാതി അത്ഥോ. തേന “പത്തോപി അചേതനോ”തിആദിനാ (മം നിം അട് ൦ ൧.൧൦൯) വക്ഖമാനം കമ്മടാനം, യഥാപരിഹരിയമാനം വാ അവിജഹിത്വാതി ദസ്സേതി. “പരിഭോഗചേതിയതോ സരീരചേതിയം ഗരുതര”തി കത്വാ “ചേതിയം വന്ദിത്വാ”തി പുബ്ബകാലകിരിയാവസേന വുത്തം. തഥാ ഹി അട് ൦ കമായം (വിഭം അട് ൦ ൮൦൯; മം നിം അട് ൦ ൩.൧൨൮; അം നിം അട് ൦ ൧.൧.൨൭൫) “ചേതിയം ബാധയമാനാ ബോധിസാഖാ ഹരിതബ്ബാ”തി വുത്താ.

ജനസങ്ഗഹത്ഥന്തി “മയി അകമേന്തേ ഏതേസം കോ കമേസ്സതീ”തി യമ്മാനുഗ്ഗഹേന ജനസങ്ഗഹത്ഥം. തസ്മാതി. യസ്മാ “യമ്മകമാ നാമ കമേതബ്ബായേവാ”തി അട് ൦ കമാചരിയാ വദന്തി, യസ്മാ ച യമ്മകമാ കമ്മടാനവിനിമുത്താ നാമ നത്ഥി, തസ്മാ. അനുമാദനം കത്വാതി ഏത്ഥാപി “കമ്മടാനസീസേനേവാ”തി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധോ. സമ്പത്തപരിച്ഛേദേനേവാതി “പരിചിതോ അപരിചിതോ”തിആദിവിഭാഗം അകത്വാ സമ്പത്തകോടിയാവ. ഭയേതി പരചക്കാദിഭയേ.

കമ്മജ്ജതേജോതി ഗഹണിം സന്ധായാഹ. കമ്മടാനവീഥിം നാരോഹതി ഖുദാപരിസ്സമേന കിലന്തകായത്താ സമാധാനാഭാവതോ. അവസേസടാനേതി യാഗുയാ അഗ്ഗഹിത്ടാനേ. പോങ്ഖാനുപോങ്ഖന്തി കമ്മടാനുപടാനസ്സ അവിച്ഛേദസ്സനവചനമേതം, യഥാ പോങ്ഖാനുപോങ്ഖപവത്തായ സരപടിപാടിയാ അവിച്ഛേദോ, ഏവമേതസ്സാപീതി.

നിക്ഖിത്തയുരോ ഭാവനാനുയോഗേ. വത്തപടിപത്തിയാ അപൂരണേന സബ്ബവത്ഥാനി ഭിന്ദിത്വാ. “കാമേ അവിതരാഗോ ഹോതി, കാമേ അവിതരാഗോ, രൂപേ അവിതരാഗോ, യാവദത്ഥം ഉദരാവദേഹകം ഭുജ്ജിത്വാ സേയ്യസുഖം പസ്സസുഖം മിദ്ധസുഖം അനുയുത്തോ വിഹരതി, അത്തതരം ദേവനികായം പണിധായ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൦; മം നിം ൧.൧൮൬) ഏവം വുത്ത പബ്ബവിധചേതോഖിലവിനിബന്ധചിത്തോ. ചരിത്വാതി പവത്തിത്വാ.

അത്തകാമാതി അത്തനോ ഹിതസുഖം ഇച്ഛന്താ, യമ്മച്ഛന്ദവന്തോതി അത്ഥോ. യമ്മോതി ഹി ഹിതം, തന്നിമിത്തകഞ്ച സുഖന്തി. അഥ വാ വിഞ്ചുതം നിബ്ബിസേസത്താ അത്തഭാവപരിയാപന്നത്താ ച അത്താ നാമ യമ്മോ, തം കാമേന്തി ഇച്ഛന്തിതി അത്തകാമാ. ഉസഭം നാമ വീസതി യട്ഠിയോ. തായ സത്തായാതി തായ പാസാണസത്തായ, ഏത്തകം റാനം ആഗതാതി ജാനന്താതി അധിപ്പായോ. സോയേവ നയോതി “അയം ഭിക്ഖു”തിആദികോ യോ റാനേ വുത്തോ, സോ ഏവ നിസജ്ജായപി

നയോ. പച്ചതോ ആഗച്ഛന്താനം ഛിന്നഭത്തഭാവഭയേനപി യോനിസോമനസികാരം പരിബ്രൂഹേതി.

ബഹാപധാനം പൂജേസ്സാമീതി അമ്ഹാകം അത്മായ ലോകനാഥേന ഛര വസ്സാനി കതം ദുക്കരഛരിയം ഏവാഹം യമാസത്തി പൂജേസ്സാമീതി. പടിപത്തിപൂജാ ഹി സത്ഥുപൂജാ, ന ആമിസപൂജാ. ഓനഛകമനമേവാതി അധിട്ഠാതബ്ബഇരിയാപഥവസേന വുത്തം, ന ഭോജനാദികാലേസു അവസ്സം കത്തബ്ബനിസജ്ജായ പടിക്ഖേപവസേന.

വീഥിം ഓതരിത്ഥാ ഇതോ ചിതോ ച അനോലോകേത്ഥാ പഥമേവ വീഥിയോ സല്ലക്ഖേതബ്ബാതി ആഹ “വീഥിയോ സല്ലക്ഖേത്ഥാ”തി. യം സന്ധായ വുച്ചതി “പാസാദിക്കേന അഭിക്കന്തേനാ”തി, തം ദസ്സേതും “തത്ഥ ചാ”തിആദി വുത്തം.

പച്ചേകബോധിം സച്ഛികരോതി, യദി ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏവം സബ്ബത്ഥ ഇതോ പരേസുപി. തത്ഥ പച്ചേകബോധിയാ ഉപനിസ്സയസമ്പദാ കപ്പാനം ദേവ അസബ്ബേയ്യുനീ സതസഹസ്സഞ്ച തജ്ജം പുണ്ണത്താണസമ്ഭരണം, സാവകബോധിയം അഗ്ഗസാവകാനം ഏകം അസബ്ബേയ്യം കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച, മഹാസാവകാനം കപ്പസതസഹസ്സമേവ, ഇതരേസം അതീതാസു ജാതീസു വിവട്ടസന്നിസ്സയവസേന നിബ്ബത്തിതം നിബ്ബേധഭാഗിയം കുസലം. ബാഹിയോ ദാരുഛീരിയോതി ബഹി വിസയേ സഞ്ജാതസംവഡ്ഢതായ ബാഹിയോ, ദാരുഛീരപരിഹരണേന ദാരുഛീരിയോതി ച സമത്താതോ. സോ ഹി ആയസ്ഥാ -

“തസ്ഥാ തിഹ തേ, ബാഹിയ, ഏവം സിക്ഖിതബ്ബം ‘ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ... മുതേ... വിത്താതേ വിത്താതമത്തം ഭവിസ്സതി’തി. യതോ ലോ തേ, ബാഹിയ, ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ... മുതേ... വിത്താതേ വിത്താതമത്തം ഭവിസ്സതി, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തേന. യതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തേന, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ഥ. യതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ഥ, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, നേവിധ ന ഹുരം ന ഉഭയമന്തരേന, ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി (ഉദാ° ൧൦) - ഏത്തകായ ദേസനായ അരഹത്തം സച്ഛാകാസി.

തന്തി അസമ്മുയ്ഹനം. ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന വേദിതബ്ബം. അത്താ അഭിക്കമതീതി ഇമിനാ അന്ധപുമുജ്ജനസ്സ ദിട്ഠിഗ്ഗാഹവസേന അഭിക്കമേ സമ്മുയ്ഹനം ദസ്സേതി, അഹം അഭിക്കമാമീതി പന ഇമിനാ മാനഗ്ഗാഹവസേന, തദുഭയം പന തണ്ണഹായ വിനാ ന ഹോതീതി തണ്ണഹാഗ്ഗാഹവസേനപി സമ്മുയ്ഹനം ദസ്സിതമേവ ഹോതി. “തഥാ അസമ്മുയ്ഹന്തോ”തി വത്ഥാ തം അസമ്മുയ്ഹനം യേന ഘനവിനിബ്ഭാഗേന ഹോതി, തം ദസ്സേന്തോ “അഭിക്കമാമീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യസ്ഥാ വായോധാതുയാ അനുഗതാ തേജോധാതു ഉദ്ധരണസ്സ പച്ചയോ. ഉദ്ധരണഗതികാ ഹി തേജോധാതുതി ഉദ്ധരണേ വായോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ, തസ്ഥാ ഇമാസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസഞ്ച ഓമത്തതാതി ദസ്സേന്തോ “ഏകേക... പേ... ബലവതിയോ”തി ആഹ. യസ്ഥാ പന തേജോധാതുയാ അനുഗതാ വായോധാതു അതിഹരണവീതിഹരണാനം പച്ചയോ. തിരിയഗതികായ ഹി വായോധാതുയാ അതിഹരണവീതിഹരണേസു സാതിസയോ ബ്യാപാരോതി തേജോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ, തസ്ഥാ ഇമാസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസഞ്ച ഓമത്തതാതി ദസ്സേന്തോ “തഥാ അതിഹരണവീതിഹരണേസു”തി ആഹ. സതിപി അനുഗമനാനുഗതബ്ബതാവിസേസേ തേജോധാതു-വായോധാതു-ഭാവമത്തം സന്ധായ തഥാ-സദുഗ്ഗഹണം. തത്ഥ അക്കന്തട്ഠാനതോ പാദസ്സ ഉക്ഖിപനം ഉദ്ധരണം, റിതട്ഠാനം അതിക്കമിത്ഥാ പുരതോ ഹരണം അതിഹരണം ഖാണുആദിപരിഹരണത്ഥം, പതിട്ഠിതപാദഘട്ടനപരിഹരണത്ഥം വാ പസ്സേന ഹരണം വീതിഹരണം, യാവ പതിട്ഠിതപാദോ, താവ ആഹരണം അതിഹരണം, തതോ പരം ഹരണം വീതിഹരണന്തി അയം വാ ഏതേസം വിസേസോ.

യസ്ഥാ പഥവിധാതുയാ അനുഗതാ ആപോധാതു വോസ്സജ്ജനസ്സ പച്ചയോ. ഗരുതരസഭാവാ ഹി ആപോധാതുതി വോസ്സജ്ജനേ പഥവിധാതുയാ തസ്സാ

അനുഗതഭാവോ, തസ്മാ താസം ദിനമേതേ സാമത്രിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസഞ്ച ഓമത്തതാതി ദസ്തേനോ ആഹ “വോസ്തജ്ജനേ...പേ... ബലവതിയോ”തി. യസ്മാ പന ആപോധാതുയാ അനുഗതാ പഥവീയാതു സന്നിക്ഖേപനസ്സു പച്ചയോ, പതിട്ഠാഭാവേ വിയ പതിട്ഠാപനേപി തസ്സാ സാതിസയകിച്ചത്താ ആപോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ, തമാ ഘട്ടനകിരിയായ പഥവീയാതുയാ വസേന സന്നിരുമ്ഭനസ്സു സിജ്ജന്തതോ തത്ഥാപി പഥവീയാതുയാ ആപോധാതുഅനുഗതഭാവോ, തസ്മാ വുത്തം “തമാ സന്നിക്ഖേപനസന്നിരുമ്ഭനേസു”തി. തത്ഥാതി തസ്മിം അഭിക്കമേനേ, തേസു വാ വുത്തേസു ഉദ്ധരണാദിസു ഛസു കോട്ഠാസേസു. ഉദ്ധരണേതി ഉദ്ധരണക്ഖണേ. രൂപാരൂപധമ്മാതി ഉദ്ധരണാകാരേന പവത്താ രൂപധമ്മാ, തംസമുട്ഠാപകാ അരൂപധമ്മാ ച അതിഹരണം ന പാപുണന്തി ഖണ്ഡമത്താവട്ഠാനതോ. തത്ഥ തത്ഥേവാതി യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പന്നാ, തത്ഥ തത്ഥേവ. ന ഹി ധമ്മാനം ദേസന്തരസങ്കമനം അത്ഥി. പഞ്ചം പഞ്ചന്തിആദി ഉദ്ധരണാദികോട്ഠാസേ സന്ധായ വുത്തം, തം സഭാഗസന്തതിവസേന വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. അതിഇത്തരോ ഹി രൂപധമ്മാനസി പവത്തിക്ഖണോ ഗമനസ്സാദാനം ദേവപുത്താനം ഹേട്ഠുപരിയേന പടിമുഖം ധാവന്താനം സിരസി പാദേ ച ബദ്ധധുരധാരാസമാഗമതോപി സീഘരേ. യഥാ തിലാനം ഭജ്ജിയമാനാനം പടപടായന്നേ ഭേദോ ലക്ഖിയതി, ഏവം സഖ്വതധമ്മാനം ഉപ്പാദേനാതി ദസ്സനത്ഥം “പടപടായന്താ”തി വുത്തം. ഉപ്പന്നാ ഹി ഏകന്തതോ ഭിജ്ജന്തിതി.

സദ്ധിം രൂപേനാതി ഇദം തസ്സ തസ്സ ചിത്തസ്സ നിരോധേന സദ്ധിം നിരുജ്ജന്തകരൂപധമ്മാനം വസേന വുത്തം, യം തതോ സത്തരസമചിത്തസ്സു ഉപ്പാദക്ഖണേ ഉപ്പന്നം. അത്തമാ യദി രൂപാരൂപധമ്മാ സമാനക്ഖണാ സിയും, “രൂപം ഗരുപരിണാമം ദന്ധനിരോധ”ന്തിആദിവചനേഹി (വിഭ് അട്ഠം ൨൬) വിരോധോ സിയാ, തമാ “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അത്തം ഏകധമ്മസി സമനുപസ്സാമി, യം ഏവം ലഹുപരിവത്തം, യഥയിദം ചിത്ത”ന്തി ഏവമാദിപാളിയാ (അം നിം ൧.൪൮). ചിത്തചേതസികാ ഹി സാരമ്മണ്ഡസഭാവാ യമാബലം അത്തനോ ആരമ്മണ്ഡപച്ചയഭൂതമത്ഥം വിഭാവേനോ ഏവ ഉപ്പജ്ജന്തിതി തേസം തംസഭാവനിപ്ഫത്തിഅനന്തരം നിരോധോ, രൂപധമ്മാ പന അനാരമ്മണാ പകാസേതഞ്ചാ, ഏവം തേസം പകാസേതഞ്ചഭാവനിവത്തി സോളസഹി ചിത്തേഹി ഹോതീതി തഖ്ഖണായുകതാ തേസം ഇച്ഛിതാ, ലഹുവിത്താണവിസയസഖ്ഗതിമത്തപച്ചയതായ തിണ്ണം ഖണ്ഡാനം, വിസയസഖ്ഗതിമത്തതായ ച വിത്താണസ്സ ലഹുപരിവത്തിതാ, ദന്ധമഹാഭൂതപച്ചയതായ രൂപധമ്മാനം ദന്ധപരിവത്തിതാ, നാനാധാതുയാ യമാഭൂതത്താണം വോ പന തമാഗതസ്സേവ, തേന ച പുരേജാതപച്ചയോ രൂപധമ്മോവ വുത്തോ, പച്ഛാജാതപച്ചയോ ച തസ്സേവാതി രൂപാരൂപധമ്മാനം സമാനക്ഖണതാ ന യുജ്ജതേവ, തസ്മാ വുത്തനയേനേവേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

അത്തം ഉപ്പജ്ജതേ ചിത്തം, അത്തം ചിത്തം നിരുജ്ജന്തീതി യം പുരിമുപ്പന്നം ചിത്തം, തം അത്തം, തം പന നിരുജ്ജന്തം അപരസ്സ അനന്തരാദിപച്ചയഭാവേനേവ നിരുജ്ജന്തീതി തതോ ലദ്ധപച്ചയം അത്തം ഉപ്പജ്ജതേ ചിത്തം. യദി ഏവം തേസം അന്തരോ ലബ്ഭേയ്യാതി നോതി ആഹ “അവിചിമനുസമ്ബന്ധോ”തി, യഥാ വിചി അന്തരോ ന ലബ്ഭതി, തദേവേതന്തി അവിസേസവിദു മത്തന്തി, ഏവം അനു അനു സമ്ബന്ധോ ചിത്തസന്താനോ രൂപസന്താനോ ച നദീസോതോവ നദിയം ഉദകപ്പവാഹോ വിയ വത്തതി.

അഭിമുഖം ലോകിതം ആലോകിതന്തി ആഹ “പുരതോപേക്ഖന”ന്തി. യസ്മാ യംദിസാഭിമുഖോ ഗച്ഛതി തിട്ഠന്തി നിസീദതി വാ, തദഭിമുഖം പേക്ഖനം ആലോകിതം, തസ്മാ തദനുഗതം വിദിസാലോകനം വിലോകിതന്തി ആഹ “വിലോകിതം നാമ അനുദിസാപേക്ഖന”ന്തി. സമ്മജ്ജനപരിഭണ്ഡാദികരണേ ഓലോകിതസ്സ, ഉല്ലോകഹരണാദിസു ഉല്ലോകിതസ്സ, പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്തപരിസ്സയസ്സ പരിവജ്ജനാദിസു അപലോകിതസ്സ സിയാ സമ്ഭവോതി ആഹ “ഇമിനാ വാ മുഖേന സഞ്ചാന്നിപി താനി ഗഹിതാനേവാ”തി.

കായസ്ക്വിന്തി കായേന സച്ഛികതവന്തം, പച്ചക്ഖകാരിനന്തി അത്ഥോ. സോ ഹി ആയസ്മാ വിപസ്സനാകാലേ ഏവ “യമേവാഹം ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തഭാരതം നിസ്സായ സാസനേ അനഭിരതിആദിവിപ്പകാരം പത്തോ, തമേവ സുട്ഠ നിഗ്ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി ഉസ്സാഹജാതോ ബലവഹിരോത്തപ്പോ, തത്ഥ ച കതാധികാരത്താ ഇന്ദ്രിയസംവരേ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തോ, തേനേവ നം സത്ഥാ “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരാനം യദിദം നന്ദോ”തി (അം നിം ൧.൨൩൫) ഏതദഗ്ഗേ റപേസി.

സാത്ഥകതാ ച സപ്പായതാ ച ആലോകിതവിലോകിതസ്സ വേദിതബ്ബാ. തസ്മാതി “കമ്മട്ഠാനാവിജഹനസ്സേവ ഗോചരസമ്പജ്ഞേഭാവതോ”തി വുത്തമേവത്ഥം ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസതി. അത്തനോ കമ്മട്ഠാനവസേനേവ ആലോകനവിലോകനം കാതബ്ബം, ഖണ്ഡാദികമ്മട്ഠാനാ അത്തോ ഉപായോ ന ഗവേസിതബ്ബോതി അധിപ്പായോ. ആലോകിതാദിസമത്താപി യസ്മാ യമ്മമത്തസ്സേവ പവത്തിവിസേസോ, തസ്മാ തസ്സ യാമാവതോ ജാനനം അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞത്തി ദസ്സേതും “അബ്ഭന്തരേ”തിആദി വുത്തം.

“പഠമജവനേപി ...പേ... ന ഹോതി”തി ഇദം പഞ്ചഭാരവിത്താണവീഥിയം “ഇത്ഥീ പുരിസോ”തി രജ്ജനാദിനം അഭാവം സന്ധായ വുത്തം. തത്ഥ ഹി ആവജ്ജനവോട്ഠബ്ബനാനം അയോനിസോ ആവജ്ജനവോട്ഠബ്ബനവസേന ഇട്ഠേ ഇത്ഥിരൂപാദിമ്ഹി ലോഭോ, അനിട്ഠേ ച പടിഘോ ഉപ്പജ്ജതി, മനോഭാരേ പന “ഇത്ഥീ പുരിസോ”തി രജ്ജനാദി ഹോതി, തസ്സ പഞ്ചഭാരജവനം മൂലം, യമാവുത്തം വാ സബ്ബം ഭവണ്ഗാദി, ഏവം മനോഭാരജവനസ്സ മൂലവസേന മൂലപരിത്താ വുത്താ. ആഗന്തുക്താവകാലികതാ പന പഞ്ചഭാരജവനസ്സേവ അപുബ്ബഭാവവസേന ഇത്തരഭാവവസേന ച വുത്താ. ഹേട്ഠുപരിയവസേന ഭിജ്ജിതാ പതിതേസൂതി ഹേട്ഠിമസ്സ ഉപരിമസ്സ ച അപരാപരം ഭണ്ഡപ്പത്തിമാഹ. തന്തി ജവനം. തസ്സ ന യുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ആഗന്തുകോ അബ്ഭാഗതോ. ഉദയബ്ബയപരിച്ഛിന്നോ താവതകോ കാലോ ഏതേസന്തി താവകാലികാനി.

ഏതം അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞം. തത്ഥാതി പഞ്ചക്ഖണ്ഡവസേന ആലോകനവിലോകനേ പത്തായമാനേ തബ്ബിനിമുത്തോ കോ ഏകോ ആലോകേതി, കോ വിലോകേതി. ഉപനിസ്സയപച്ചയോതി ഇദം സുത്തന്തനയേന പരിയായതോ വുത്തം. സഹജാതപച്ചയോതി നിദസ്സനമത്തമേതം അത്തമത്ത-സമ്പയുത്ത-അത്ഥിഅവിഗതാദിപച്ചയാനന്വി ലബ്ഭന്തോ.

മണിസപ്പോ നാമ ഏകാ സപ്പജാതീതി വദന്തി. ലളനന്തി കമ്പനന്തി വദന്തി, ലീളാകരണം വാ ലളനം.

ഉണ്ഹപകതികോ പരിളാഹബഹുലോ. സീലസ്സ വിഭുസനേന അഹിതാവഹത്താ മിച്ഛാജീവവസേന ഉപ്പന്നം അസപ്പായം. ചീവരമ്പി അചേതനന്തിആദിനാ ചീവരസ്സ വിധ “കായോപി അചേതനോ”തി കായസ്സ അത്തസുത്തതാവിഭാവനേന “അബ്ഭന്തരേ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം വിഭാവേനോ ഇതരീതരസന്തോസസ്സ കാരണം ദസ്സേതി. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി. ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാഹതോതി ആഹതചതുപഞ്ചഗണ്ഠികോ, ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാഹി വാ ഹതസോഭോ.

അട്ഠവിധോപി അത്ഥോതി അട്ഠവിധോപി പയോജനവിസേസോ. പഥവീസന്ധാരകജലസ്സ തംസന്ധാരകവായുനാ വിധ പരിഭുത്തസ്സ ആഹാരസ്സ വായോധാതുനാവ ആസയേ അവട്ഠാനന്തി ആഹ “വായോധാതുവസേനേവ തിട്ഠതീ”തി. അതിഹരതീതി യാവ മുഖാ അഭിഹരതി. വീതിഹരതീതി തതോ യാവ കുച്ഛി, താവ ഹരതി. അതിഹരതീതി വാ മുഖഭാരം അതിക്കാമേനോ ഹരതി. വീതിഹരതീതി കുച്ഛിഗതം പസ്സതോ ഹരതി. പരിവത്തേതീതി അപരാപരം ചാരേതി. ഏത്ഥ ച ആഹാരസ്സ ധാരണപരിവത്തനസംചുണ്ണവിസോസനാനി പഥവീധാതുസഹിതാ ഏവ വായോധാതു കരോതി, ന കേവലാതി താനി പഥവീധാതുയാപി കിച്ചഭാവേന വുത്താനി. അല്ലത്തഞ്ച അനുപാലേതീതി വായുആദിഹി അതിസോസനം യഥാ ന ഹോതി, തഥാ അനുപാലേതി അല്ലആദിഹി അതിസോസനം യഥാ ന ഹോതി, തഥാ അനുപാലേതി

അല്ലഭാവം. തേജോധാതുതി ഗഹണീസങ്ഖാതാ തേജോധാതു. സാ ഹി അന്തോ പവിട്രം ആഹാരം പരിപാചേതി. അഞ്ജസോ ഹോതീതി ആഹാരസ്ത പവേസനാദിനം മഗ്ദ്ധോ ഹോതി. ആഭുജതീതി പരിയേസനജ്ഞോഹരണജിണ്ണാജിണ്ണതാദിം ആവജേജതി, വിജാനാതീതി അന്തോ. തന്തംവിജാനനനിപ്ഫാദകോയേവ ഹി പയോഗോ “സമ്മാപയോഗോ”തി വുന്തോ. യേന ഹി പയോഗേന പരിയേസനാദി നിപ്ഫജ്ജതി, സോ തബ്ബിസയവിജാനനസി നിപ്ഫാദേതി നാമ തദവിനാഭാവതോ. അഥ വാ സമ്മാപയോഗം സമ്മാപടിപത്തിം അന്യായ ആഗമ ആഭുജതി സമന്നാഹരതി. ആഭോഗപുണ്യകോ ഹി സബ്ബോപി വിത്താണബ്ബാപാരോതി തഥാ വുന്തം.

ഗമനതോതി ഭിക്ഖവാചാരവസേന ഗോചരഗാമം ഉദ്ദിസ്സ ഗമനതോ. പരിയേസനതോതി ഗോചരഗാമേ ഭിക്ഖവത്ഥം ആഹിണ്യനതോ. പരിഭോഗതോതി ആഹാരസ്ത പരിഭുഞ്ജനതോ. ആസയതോതി പിത്താദിആസയതോ. ആസയതി ഏത്ഥ ഏകജ്ജയം പവത്തമാനോപി കമ്മബലവത്ഥിതോ ഹുത്വാ മരിയാദവസേന അത്തമത്തം അസങ്കരതോ സയതി തിട്ഠതി പവത്തതീതി ആസയോ, ആമാസയസ്ത ഉപരി തിട്ഠനകോ പിത്താദികോ. മരിയാദത്ഥോ ഹി അയമാകാരോ. നിയേതി യമാഭുന്തോ ആഹാരോ നിചിതോ ഹുത്വാ തിട്ഠതി ഏത്ഥാതി നിധാനം, ആമാസയോ. തതോ നിധാനതോ. അപരിപക്കതോതി ഗഹണീസങ്ഖാതേന കമ്മജതേജേന അവിപക്കതോ. പരിപക്കതോതി യമാഭുത്തസ്ത ആഹാരസ്ത വിപക്കഭാവതോ. ഫലതോതി നിപ്ഫത്തിതോ. നിസ്സന്ദതോതി ഇതോ ചിതോ ച വിസ്സന്ദനതോ. സമ്മക്ഖനതോതി സബ്ബസോ മക്ഖനതോ. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായ (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ച.൨൯൪) ഗഹേതബ്ബോ.

അന്തേ ച രോഗാ കണ്ണസുലഭഗന്ദരാദയോ. അട്ഠാനേതി മനുസ്സാമനുസ്സപരിഗൃഹിതേ അയുന്തേ റാനേ വേത്തദേവായതനാദികേ. നിസ്സട്ഠത്താ നേവ അത്തനോ കസ്സചി അനിസ്സജ്ജിതത്താ ജിഗുച്ഛനീയത്താ ച ന പരസ്സ. ഉദകതുച്ഛതോതി വേളുനാളിആദിഉദകഭാജനതോ. തന്തി ഛരസ്സിതഉദകം.

അദ്ധാനഹരിയാപമാ ചിരപ്പവത്തികാ ദീഘകാലികാ ഇരിയാപമാ. മജ്ജിമാ ഭിക്ഖവാചരണാദിവസേന പവത്താ. ചുണ്ണികഇരിയാപമാ വിഹാരേ അത്തത്ഥാപി ഇതോ ചിതോ ച പരിവത്തനാദിവസേന പവത്താതി വദന്തി. “ഗതേതി ഗമനേ”തി പുണ്യേ അഭിക്കമപടിക്കമഗ്ഗഹണേന ഗമനേനപി പുരതോ പച്ഛതോ ച കായസ്ത അതിഹരണം വുത്തന്തി ഇയ ഗമനമേവ ഗഹിതന്തി കേചി.

യസ്മാ മഹാസീവത്ഥേരവാദേ അനന്തരേ അനന്തരേ ഇരിയാപമേ പവത്തരൂപാരൂപയമ്മാനം തത്ഥ തത്ഥേവ നിരോധസ്സനവസേന സമ്പജാനകാരിതാ ഗഹിതാ, ഇദഞ്ചേത്ഥ സമ്പജത്തേവിപസ്സനാചാരവസേന ആഗതം, തസ്മാ വുത്തം “തയിദം മഹാസീവത്ഥേരേന വുത്തം അസമ്മോഹധൂരം ഇമസ്മിം സതിപട്ഠനഭുന്തേ അധിപ്പേത”ന്തി. സാമത്തഫലേ (ദീം നിം ച.൨൧൪; ദീം നിം അട്ഠം ച.൨൧൪; ദീം നിം ടീം ച.൨൧൪) പന സബ്ബസി ചതുബ്ബിയം സമ്പജത്തം ലബ്ഭതി യാവദേവ സാമത്തഫലവിസേസദസ്സനപരത്താ തസ്സാ ദേസനായ. സതിസമ്പയുത്തസ്സേവാതി ഇദം യഥാ സമ്പജത്തകിച്ചസ്സ പധാനതാ, ഏവം സതികിച്ചസ്സാപിതി ദസ്സനത്ഥം, ന സതിയാ സബ്ഭാവമത്തദസ്സനത്ഥം. ന ഹി കദാചി സതിരഹിതാ ഞാണപ്പവത്തി അത്ഥി. ഏതാനി പദാനീതി സമ്പജത്തപദാനി. വിഭത്താനേവാതി വിസും വിഭത്താനേവ. ഇമിനാപി സമ്പജത്തസ്സ വിയ സതിയാപി പധാനതംയേവ വിഭാവേതി.

അപരോ നയോ - ഏകോ ഭിക്ഖു ഗച്ഛന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ ഗച്ഛതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജേതാവ ഗച്ഛതി, തഥാ ഏകോ തിട്ഠന്തോ നിസീദന്തോ സയന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ സയതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജേതാവ സയതി, ഏത്ഥകേന പന ന പാകടം ഹോതീതി ചക്ഖമനേന ദീപേന്തി. യോ ഹി ഭിക്ഖു ചക്ഖമനം ഓതരിത്വാ ചക്ഖമനകോടിയം റിതോ പരിഗൃഹ്ണാതി “പാചിനചക്ഖമനകോടിയം പവത്താ രൂപാരൂപയമ്മാ പച്ഛിമചക്ഖമനകോടിയം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, പച്ഛിമചക്ഖമനകോടിയം പവത്താപി പാചിനചക്ഖമനകോടിയം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, ചക്ഖമനമജ്ജേ പവത്താ ഉഭോ കോടിയോ അപ്പത്വാ

ഏതേവ നിരുദ്ധാ, ചക്രമേ പവത്താ രൂപാരൂപയമ്മാ റാനം അപ്പതാ ഏതേവ നിരുദ്ധാ, റാനേ പവത്താ നിസജ്ജം, നിസജ്ജായ പവത്താ സയനം അപ്പതാ ഏതേവനിരുദ്ധാ”തി, ഏവം പരിഗൃഹ്ണന്തോ പരിഗൃഹ്ണന്തോയേവ ചിത്തം ഭവദ്ഗം ഓതാരേതി, ഉദ്ഘ്നന്തോ കമ്മദ്ഘ്നം ഗഹേതാവ ഉദ്ഘ്നതി, അയം ഭിക്ഖു ഗതാഭിസു സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി, ഏവമ്പി സുത്തേ കമ്മദ്ഘ്നം അവിഭൂതം ഹോതി, തസ്മാ യോ ഭിക്ഖു യാവ സക്കോതി, താവ ചക്രമിത്വാ റത്വാ നിസീദിത്വാ സയമാനോ ഏവം പരിഗൃഹേതാവ സയതി “കായോ അചേതനോ, മഞ്ചോ അചേതനോ, കായോ ന ജാനാതി “അഹം മഞ്ചേ സയിതോ”തി, മഞ്ചോ ന ജാനാതി “മയി കായോ സയിതോ”തി, അചേതനോ കായോ അചേതനേ മഞ്ചേ സയിതോ”തി, ഏവം പരിഗൃഹ്ണന്തോയേവ ചിത്തം ഭവദ്ഗം ഓതാരേതി, പബുജ്ജന്തോ കമ്മദ്ഘ്നം ഗഹേതാവ പബുജ്ജന്തതി, അയം സുത്തേ സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതിതി.

കായാഭികിരിയാനിബുത്തനേന തമ്മയത്താ ആവജ്ജനകിരിയാസമുദ്ഘിതത്താ ച ജവനം, സബ്ബപി വാ ഛരദാരപ്പവത്തം കിരിയാമയപവത്തം നാമ, തസ്ഥിം സതി ജാഗരിതം നാമ ഹോതിതി പരിഗൃഹ്ണന്തോ ജാഗരിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ. അപിച രത്തിന്ദിവം ഛര കോട്ഠാസേ കത്വാ പഞ്ച കോട്ഠാസേ ജഗ്ഗന്തോപി ജാഗരിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി. വിമുത്തായതനസീസേന ധമ്മം ദേസേന്തോപി ബാത്തിംസതിരച്ഛാനകമം പഹായ ദസകമാവത്സുനിസ്സിതം സപ്പായകമം കമേന്തോപി ഭാസിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ. അദ്ഘ്തിംസായ ആരമ്മണേസു ചിത്തരുചിയം മനസിങ്കാരം പവത്തേന്തോപി ദുതിയം ഝാനം സമാപനോപി തുണ്ഹീഭാവേ സമ്പജാനകാരി നാമ. ദുതിയഞ്ഹി ഝാനം വചിസഞ്ചാരവിരഹത്തോ വിസേസത്തോ തുണ്ഹീഭാവോ നാമ. രൂപധമ്മസ്സേവ പവത്തിആകാരവിസേസാ അഭിക്ഖമാദയോതി വുത്തം “രൂപക്ഖവസ്സേവ സമുദയോ ച വയോ ച നീഹരിതബ്ബോ”തി. സേസം വുത്തനയമേവ.

ചതുസമ്പജഞ്ഞപബുവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പടികൂലമനസികാരപബുവണ്ണനാ

൧൧൦. പടികൂലമനസികാരവസേനാതി (ഭി° നി° ൧° ൨.൩൭൭) ജിഗുച്ഛനീയതായ. പടികൂലമേവ പടികൂലം യോ പടികൂലസഭാവോ പടികൂലാകാരോ, തസ്സ മനസികരണവസേന. അന്തരേനപി ഹി ഭാവവാചിനം സദു ഭാവത്ഥോ വിഞ്ഞായതി യഥാ “പടസ്സ സുക്ക”ന്തി. യസ്ഥാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധി° ൧.൧൮൨-൧൮൩) വുത്തം, തസ്ഥാ തത്ഥ തംസംവണ്ണനായഞ്ച വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം. വത്ഥാഭിഹി പസിബുക്കാകാരേന ബന്ധിത്വാ കതം ആവടനം പുതോളി. വിഭൂതാകാരോതി പണ്ണത്തിം സമതിക്കമിത്വാ അസുഭഭാവസ്സ ഉപട്ഠിതാകാരോ. ഇതി-സദുസ്സ ആകാരത്ഥതം ദസ്സേന്തോ “ഏവ”ന്തി വത്വാ തം കാരണം സരൂപത്തോ ദസ്സേന്തോ “കേസാഭിപരിഗൃഹണേനാ”തി ആഹ.

പടികൂലമനസികാരപബുവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ധാതുമനസികാരപബുവണ്ണനാ

൧൧൧. ധാതുമനസികാരവസേനാതി പഥവിധാതുആദികാ ചതസ്സോ ധാതുയോ ആരബ്ഭ പവത്തഭാവനാമനസികാരവസേന, ചതുധാതുവവത്ഥാനവസേനാതി അത്ഥോ. ധാതുമനസികാരോ ധാതുകമ്മദ്ഘ്നം ചതുധാതുവവത്ഥാനന്തി ഹി അത്ഥത്തോ ഏകം. ഗോഘാതകോതി ജീവികത്ഥായ ഗുണം ഘാതകോ. അന്തേവാസികോതി കമ്മകരണവസേന തസ്സ സമീപവാസി. റിത-സദു “റിതോ വാ”തിആഭിസു (ഭി° നി° ൧.൨൩൩; അ° നി° ൭.൨൮) റാനസഞ്ചാതഹുരിയാപഥസമഞ്ചിതായ, റാ-സദുസ്സ വാ ഗതിവിനിവത്തിഅത്ഥതായ അത്തത്ഥ റപേത്വാ ഗമനം സേസഹുരിയാപഥസമഞ്ചിതായ ബോധകോ, ഇധ പന യഥാ തഥാ രൂപകായസ്സ പവത്തിആകാരബോധകോ അധിപ്പേത്തോതി ആഹ “ചതുന്നം ഇരിയാപഥാനം യേന കേനചി ആകാരേന റിതത്താ യഥാറിത”ന്തി. തത്ഥ ആകാരേനാതി റാനാഭിനാ രൂപകായസ്സ പവത്തിആകാരേന. റാനാദയോ ഹി ഇരിയാപഥസഞ്ചാതായ കായികകിരിയായ പഥോ പവത്തിമഗ്ഗോതി “ഇരിയാപഥോ”തി വുച്ഛന്തി. യഥാറിതന്തി

യഥാപവത്തം. യഥാവുത്തട്ഠാനമേവേതം “പണിയാന”ന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ
“യഥാഠിത്താ ച യഥാപണിഹിത”ന്തി. ഠിത്തന്തി വാ കായസ്സ
ഠാനസങ്ഖാതഹുരിയാപമസമായോഗപരിഭീപനം. പണിഹിതന്തി
തദന്തഹുരിയാപമസമായോഗപരിഭീപനം. ഠിത്തന്തി വാ കായസങ്ഖാതാനം രൂപധമ്മാനം
തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഖണേ സകിച്ചവസേന അവട്ഠാനപരിഭീപനം. പണിഹിതന്തി
പച്ചയകിച്ചവസേന തേഹി തേഹി പച്ചയേഹി പകാരതോ നിഹിതം പണിഹിതന്തി
ഏവസേതം അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പച്ചവേക്ഖതീതി പതി പതി അവേക്ഖതി,
ഞാണചക്ഖുനാ വിനിബ്ഭുജിതാ വിസും വിസും പസ്സതി.

ഇദാനി വുത്തമേവതം ഭാവതഥവിഭാവനവസേന ദസ്സേതും “യഥാ
ഗോഘാതകസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പോസേനസ്സാതി മംസുപചയപരിബ്രൂഹനായ
കുണ്ഡകഭത്തകപ്പാസട്ഠിആദിഹി സംവഡ്ഢേതസ്സ. വധിതം മതന്തി ഹിംസിതം ഹുത്ഥാ
മതം. മതന്തി ച മതമത്തം. തേനേവാഹ “താവദേവാ”തി. ഗാവീതി സത്താ ന
അന്തരധായതി യാനി അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി യഥാസന്നിവിട്ഠാനി ഉപാദായ ഗാവീസമത്താ
മതമത്തായപി ഗാവീയാ, തേസം തംസന്നിവേസസ്സ അവിനട്ഠത്താ. വിലീയന്തി ഭിജ്ജന്തി
വിഭുജ്ജന്തിതി ബീലാ ഭാഗാ വ-കാരസ്സ ബ-കാരം, ഇ-കാരസ്സ ഇ-കാരം കത്ഥാ.
ബീലസോതി ബീലം ബീലം കത്ഥാ. വിഭജിതാതി അട്ഠിസങ്ഘാടതോ മംസം
വിവേചേതാ, തതോ വാ വിവേചിതമംസം ഭാഗസോ കത്ഥാ. തേനേവാഹ “മംസസത്താ
പവത്തതീ”തി. പബ്ബജിതസ്സപി അപരിഗൃഹിതകമ്മട്ഠാനസ്സ. ഘനവിനിബ്ഭോഗന്തി
സന്തതിസമൂഹകിച്ചഘനാനം വിനിബ്ഭുജനം വിവേചനം. ധാതുസോ പച്ചവേക്ഖതോതി
ഘനവിനിബ്ഭോഗകരണേന ധാതും ധാതും പഥവിആദിധാതും വിസും വിസും കത്ഥാ
പച്ചവേക്ഖത്തസ്സ. സത്തസത്താതി അത്താനുദിട്ഠിവസേന പവത്താ സത്താതി വദന്തി,
വോഹാരവസേന പവത്തസത്തസത്തായപി തദാ അന്തരധാനം യുത്തമേവ യഥാവതോ
ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്സ സമ്പാദനതോ. ഏവഞ്ചി സതി യഥാവുത്തഓപമ്മത്ഥേന
ഉപമേയ്യത്ഥോ അന്തദത്ഥു സംസന്ദതി സമേതി. തേനേവാഹ “ധാതുവസേനേവ ചിത്തം
സന്തിട്ഠതീ”തി. ദക്ഖോതി ഛേദകോ തത്ത്വസമത്തായ കുസലോ, യഥാജാതേ സൂനസ്ഥിം
നങ്ഗുട്ഠംഖുരവിസാണാദിവന്തേ അട്ഠിമംസാദിഅവയവസമുദായേ അവിഭത്തേ
ഗാവീസമത്താ, ന വിഭത്തേ, വിഭത്തേ പന അട്ടിമംസാദിഅവയവസമത്താതി
ജാനനകോ. ചതുമഹാപഥോ വിയ ചതുഹുരിയാപഥോതി ഗാവീയാ ഠിതചതുമഹാപഥോ
വിയ കായസ്സ പവത്തിമഗ്ഗഭൂതോ ചതുബ്ബിയോ ഹുരിയാപഥോ. യസ്ഥാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ
(വിസുദ്ധിം ച.നം) വിത്ഥാരിതാ, തസ്ഥാ തത്ഥ തംസംവണ്ണനായഞ്ച (വിസുദ്ധിം മഹാടീം
ച.നം) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാ.

ധാതുമനസികാരപബ്ബവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നവസിവമികപബ്ബവണ്ണനാ

൧൧൨. സിവമികായ അപവിദ്ധഉദ്ധുമാതകാദിപടിസംയുത്താനം ഓധിസോ പവത്താനം
കുമാനം തദഭിധേയ്യാനഞ്ച ഉദ്ധുമാതകാദിഅസുഭഭാഗാനം സിവമികപബ്ബാനീതി
സങ്ഗീതികാരേഹി ഗഹിതസമത്താ. തേനാഹ “സിവമികപബ്ബേഹി വിഭജിതു”ന്തി. ഉദ്ധം
ജീവിതപരിയാദാനാതി ജീവിതക്ഖയതോ ഉപരി മരണതോ പരം. സമുഗ്ഗതേനാതി
ഉട്ഠിതേന. ഉദ്ധുമാതത്താതി ഉദ്ധം ഉദ്ധം ധുമാതത്താ സൂനത്താ. സേതരത്തേഹി
വിപരിഭിന്നം വിമിസ്സിതം നീലം വിനീലം, പുരിമവണ്ണവിപരിണാമഭൂതം വാ
നീലംവിനീലം, വിനീലമേവ വിനീലകന്തി ക-കാരേന പദവഡ്ഢനമാഹ അനത്ഥന്തരതോ
യഥാ “പീതകം ലോഹിതക”ന്തി (ധം സം ന്നച). പടികൂലകത്താതി ജിഗുച്ഛനീയത്താ.
കുച്ഛിതം വിനീലം വിനീലകന്തി കുച്ഛനത്ഥോ വാ അയം ക-കാരോതി ദസ്സേതും വുത്തം
യഥാ “പാപകോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതീ”തി (ഭീം നിം ന.൩൧൩; അം നിം ൫.൨൧൩;
മഹാവം ൨൮൫). പരിഭിന്നട്ഠാനേഹി കാകകകാദിഹി. വിസ്സന്ദമാനം പുബ്ബന്തി വിസ്സവന്തം
പുബ്ബം, തഹം തഹം പഗ്ഘരന്തപുബ്ബന്തി അത്ഥോ. തഥാഭാവന്തി വിസ്സന്ദമാനപുബ്ബഭാവം.

സോ ഭിക്ഖുതി യോ “പസ്സേയ്യ സരീരം സിവമികായ ഛരസ്സിത”ന്തി വുത്തോ, സോ
ഭിക്ഖു. ഉപസംഹരതി സദിസതം. അയമ്പി ഖോതിആദി ഉപസംഹരണാകാരദസ്സനം .

ആയുതി രൂപജീവിതിന്ദ്രിയം, അരൂപജീവിതിന്ദ്രിയം പനേതമ വിത്താണഗതികമേവ. ഉസ്മാതി കമ്മജതേജോ. ഏവംപൂതികസഭാവോതി ഏവം അതിവിയ പൂതികസഭാവോ, ന ആയുആദീനം അവിഗമേ വിയ മത്തസോതി അധിപ്പായോ. ഏദിസോ ഭവിസ്സതീതി ഏവംഭാവീതി ആഹ “ഏവംഉദ്ധുമാതാദിഭേദോ ഭവിസ്സതീ”തി.

ലുഞ്ചിത്വാ ലുഞ്ചിത്വാതി ഉപ്പാടേത്വാ ഉപ്പാടേത്വാ. സേസാവസേസമംസലോഹിതയുത്തന്തി സഞ്ചസോ അഖാദിതത്താ തഹം തഹം സേസേന അപ്പാവസേസേന മംസലോഹിതേന യുത്തം. അഞ്ഞേന ഹത്ഥട്ഠികന്തി അവിസേസേന ഹത്ഥട്ഠികാനം വിപ്പകിണ്ണതാ ജോതിതാതി അനവസേസതോ തേസം വിപ്പകിണ്ണതം ദസ്സേനോ “ചതുസട്ഠിഭേദവീ”തിആദിമാഹ. തേരോവസ്സികാനീതി തിരോവസ്സം ഗതാനി. താനി പന സംവച്ഛരം വീതിവത്താനി ഹോന്തീതി ആഹ “അതിക്കന്തസംവച്ഛരാനീ”തി. പുരാണതായ ഘനഭാവവിഗമേന വിചുണ്ണതാ ഇയ പൂതിഭാവോതി സോ യഥാ ഹോതി, തം ദസ്സേനോ “അബ്ഭോകാസേ”തിആദിമാഹ. ഖജ്ജമാനതാദിവസേന ദുതിയസിവമികപഞ്ചാദീനം വവത്ഥിതത്ഥാ വുത്തം “ഖജ്ജമാനാദീനം വസേന യോജനാ കാതഞ്ചാ”തി.

നവസിവമികപഞ്ചവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഇമാനേവ ഭേതി അവധാരണേന അപ്പനാകമ്മട്ഠാനം തത്ഥ നിയമേതി അഞ്ഞപഞ്ചേസു തദഭാവതോ. യതോ ഹി ഏവ-കാരോ, തതോ അഞ്ഞത്ഥ നിയമേതി, തേന പഞ്ചഭയസ്സ വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനതാപി അപ്പടിസിദ്ധാതി ദട്ഠഞ്ചാ അനിച്ഛാദിദസ്സനതോ. സബ്ഖാരേസു ആദീനവവിഭാവനാനി സിവമികപഞ്ചാനീതി ആഹ “സിവമികാനം ആദീനവാനുപസ്സനാവസേന വുത്തത്താ”തി. ഇരിയാപഥപഞ്ചാദീനം അനപ്പനാവഹതാ പാക്കടാ ഏവാതി “സേസാനിദ്ധാദസാപീ”തി വുത്തം. യം പനേതമ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞേയുമേവാതി.

കായാനുപസ്സനാവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

വേദനാനുപസ്സനാവണ്ണാ

ഛമന. സുഖം വേദനന്തി ഏത്ഥ സുഖയതീതി സുഖാ, സമ്പയുത്തയമ്മേ കായഞ്ച ലദ്ധസ്സാദേ കരോതീതി അത്ഥോ. സുട്ഠ വാ ഖാദതി, ഖനതി വാ കായികം ചേതസികഞ്ച ആബാധന്തി സുഖാ. സുകരം ഓകാസദാനം ഏതിസ്സാതി സുഖാതി അപരേ. വേദയതി ആരമ്മണരസം അനുഭവതീതി വേദനാ. വേദയമാനോതി അനുഭവമാനോ. കാമന്തിആദീസു യം വത്തഞ്ചം, തം ഇരിയാപഥപഞ്ചേ വുത്തമേവ. സമ്പജാനസ്സ വേദിയനം സമ്പജാനവേദിയനം.

“വോഹാരമത്തം ഹോതീ”തി ഏതേന “സുഖം വേദനം വേദയമാനോ സുഖം വേദനം വേദയാമീ”തി ഇദം വോഹാരമത്തന്തി ദസ്സേതി. വത്ഥുആരമ്മണാതി രൂപാദിആരമ്മണാ. രൂപാദിആരമ്മണഞ്ചി വേദനായ പവത്തിട്ഠാനതായ “വത്ഥു”തി അധിപ്പേതം. അസ്സാതി ഭവേയു. ധമ്മവിനിമുത്തസ്സ അഞ്ഞസ്സ കത്തു അഭാവതോ ധമ്മസ്സേവ കത്തുഭാവം ദസ്സേനോ “വേദനാവ വേദയതീ”തി ആഹ. നിത്ഥുനന്തോതി. ബലവതോ വേദനാവേഗസ്സ നിരോധനേ ആദീനവം ദിസാ തസ്സ അവസരദാനവസേന നിത്ഥുനന്തോ. വീരിയസമതം യോജേതാതി അധിവാസനവീരിയസ്സ അധിമത്തത്താ തസ്സ ഹാപനവസേന സമാധിനാ സമരസതാപാദനേന വീരിയസമതം യോജേത്വാ. സഹ പടിസമ്ഭിദാഹിതി ലോകുത്തരപടിസമ്ഭിദാഹി സഹ. ലോകിയാനമ്പി വാ സതി ഉപ്പത്തികാലേ തത്ഥ സമത്ഥതം സന്ധായാഹ “സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി”തി. സമസീസീതി വാരസമസീസീ ഹുത്വാ, പച്ചവേക്ഖണ്ണവാറസ്സ അനന്തരവാറേ പരിനിഞ്ചായിതി അത്ഥോ.

യഥാ ച സുഖം, ഏവം ദുക്ഖന്തി യഥാ “സുഖം വേദയതീ”തിആദിനാ സമ്പജാനവേദിയനം സന്ധായ വുത്തം, ഏവം ദുക്ഖമ്പി. തത്ഥ ദുക്ഖയതീതി ദുക്ഖാ, സമ്പയുത്തയമ്മേ കായഞ്ച പീളേതി വിബാധതീതി അത്ഥോ. ദുട്ഠം വാ ഖാദതി, ഖനതി വാ കായികം ചേതസികഞ്ച സാത്തന്തി ദുക്ഖാ. ദുക്കരം ഓകാസദാനം ഏതിസ്സാതി

ദുക്ഖാതി അപരേ. അരുപകമ്മട്ഠാനന്തി അരുപപരിഗൃഹം, അരുപധമ്മമുഖേന വിപസ്സനാഭിനിവേസന്തി അത്ഥോ. രൂപകമ്മട്ഠാനേന പന സമ്മാഭിനിവേസോപി സങ്ഗയ്ഹതി, വിപസ്സനാഭിനിവേസോ പന ഇധാധിപ്പേതോതി ദസ്സേനോ ആഹ. “രൂപപരിഗൃഹോ അരുപപരിഗൃഹോതിപി ഏതദേവ വുച്ചതീ”തി. ചതുയാതുവവത്ഥാനം കമേസീതി ഏത്ഥാപി “യേഭുയ്യേനാ”തി പദം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതഞ്ച. തദുഭയന്തി ചതുയാതുവവത്ഥാനസ്സ സങ്ഖേപവിത്ഥാരദയമാഹ. സങ്ഖേപമനസികാരവസേന മഹാസതിപട്ഠാനേ, വിത്ഥാരമനസികാരവസേന രാഹുലോവാദ- (മം നിം ൨.൧൧൫-൧൧൭) യാതുവിഭിഞ്ജാദിസു (വിഭി ൧൨൪-൧൨൫).

യേഭുയ്യഗൃഹണേന തദന്തയമ്മവസേനപി അരുപകമ്മട്ഠാനകമായ അത്ഥിതാ ദീപിതാതി തം വിഭാഗേന ദസ്സേതും “തിവിധോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അഭിനിവേസോതി അനുപ്പവേസോ, ആരമ്ഭോതി അത്ഥോ. ആരമ്ഭേ ഏവ ഹി അയം വിഭാഗോ, സമ്മസനം പന അനവസേസതോവ ധമ്മേ പരിഗൃഹേത്ഥാ വത്തതി. പരിഗൃഹിതേ രൂപകമ്മട്ഠാനേതി ഇദം രൂപമുഖേന വിപസ്സനാഭിനിവേസം സന്ധായ വുത്തം, അരുപമുഖേന പന വിപസ്സനാഭിനിവേസോ യേഭുയ്യേന സമ്മയാനികസ്സ ഇച്ഛിതഞ്ചോ, സോ ച പഠമം ത്യാനങ്ഗാനി പരിഗൃഹേത്ഥാ തതോ പരം സേസധമ്മേ പരിഗൃഹ്ഹാതി. പഠമാഭിനിപാതോതി സഞ്ചേ ചേതസികാ ചിത്തായത്താ ചിത്തകിരിയഭാവേന വുച്ചന്തീതി ഫസ്സോ ചിത്തസ്സ പഠമാഭിനിപാതോ വുത്തോ, ഉപ്പനഫസ്സോ പുഗ്ഗലോ, ചിത്തചേതസികരാസി വാ ആരമ്മണേന ഫുട്ഠോ ഫസ്സസഹജാതായ വേദനായ തംസമകാലമേവ വേദേതി, ഫസ്സോ പന ഓഭാസസ്സ വിയ പദീപോ വേദനാദിനം പച്ചയവിസേസോ ഹോതീതി പുരിമകാലോ വിയ വുച്ചതി, യാ തസ്സ ആരമ്മണാഭിനിരോപനലക്ഖണതാ വുച്ചതി. ഫുസന്തോതി ആരമ്മണസ്സ ഫുസനാകാരേന. അയഞ്ഹി അരുപധമ്മതാ ഏകദേസേന അനല്ല്പിയമാനോപി രൂപം വിയ ചക്ഖു, സദ്ദോ വിയ ച സോതം ചിത്തം ആരമ്മണഞ്ച ഫുസന്തോ വിയ സങ്ഘട്ടേനോ വിയ ച പവത്തതി. തഥാഹേസ “സങ്ഘട്ടനരസോ”തി വുച്ചതി.

ആരമ്മണം അനുഭവന്തീതി ഇസ്സരവതായ വിസവിതായ സാമിഭാവേന ആരമ്മണരസം അനുഭവന്തീ. ഫസ്സാദീനഞ്ഹി സമ്പയുത്തയമ്മാനം ആരമ്മണേ ഏകദേസേനേവ പവത്തി ഫുസനാദിമത്തഭാവതോ, വേദനായ പന ഇട്ഠാകാരസമ്ഭോഗാദിവസേന പവത്തനതോ ആരമ്മണേ നിപ്പദേസതോ പവത്തി. ഫുസനാദിഭാവേന ഹി ആരമ്മണഗൃഹണം ഏകദേസാനുഭവനം, വേദയിതാഭാവേന ഗഹണം യഥാകാമം സഞ്ചാനുഭവനം ഏവസഭാവാനേവ താനി ഗഹണാനീതി ന വേദനായ വിയ ഫസ്സാദീനമ്പി യഥാസകം കിച്ചകരണേന സാമിഭാവാനുഭവനം ചോദേതഞ്ച. വിജാനന്തന്തി പരിച്ഛിന്ദനവസേന വിസേസതോ ജാനന്തം. വിത്താണഞ്ഹി മിനിതബ്ബവത്ഥും നാളിയാ മിനന്തോ പുരിസോ വിയ ആരമ്മണം പരിച്ഛിജ്ജ വിഭാവേന്തം പവത്തതി, ന സത്താ വിയ സഞ്ജാനനമത്തം ഹുത്ഥാ. തഥാ ഹി അനേന കദാചി ലക്ഖണത്തയവിഭാവനാപി ഹോതി. ഇമേസം പന ഫസ്സാദീനം തസ്സ തസ്സ പാക്കടഭാവോ പച്ചയവിസേസസിദ്ധസ്സ പുഞ്ചാഭോഗസ്സ വസേന വേദിതഞ്ചാ.

ഏവം തസ്സ തസ്സേവ പാക്കടഭാവേപി “സഞ്ചം, ഭിക്ഖവേ, അഭിഞ്ഞ്ഞയ്യ”ന്തി (സം നിം ൪.൪൬; പടിം മം ൧.൩) “സഞ്ചഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അഭിജാന”ന്തി (സം നിം ൪.൨൬) ച ഏവമാദിവചനതോ സഞ്ചേ സമ്മസനുപഗാ ധമ്മാ പരിഗൃഹേതഞ്ചാതി ദസ്സേനോ “തത്ഥ യസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഫസ്സപഞ്ചമകേയേവാതി അവധാരണം തദന്തോഗധത്താ തഗൃഹണേനേവ ഗഹിതത്താ ചതുനം അരുപക്ഖണ്ഡാനം. ഫസ്സപഞ്ചമകഗൃഹണഞ്ഹി തസ്സ സഞ്ചചിത്തുപ്പാദസാധാരണഭാവതോ, തത്ഥ ച ഫസ്സചേതനാഗൃഹണേന സഞ്ചസങ്ഖാരക്ഖണ്ഡധമ്മസങ്ഗഹോ ചേതനാപധാനത്താ തേസം. തഥാ ഹി സുത്തന്തഭാജനീയേ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡവിഭിഞ്ജേ (വിഭി ൧൨) “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ ചേതനാവ വിഭിത്താ, ഇതരേ പന ഖണ്ഡാ സരൂപേനേവ ഗഹിതാ.

വത്ഥും നിസ്സിതാതി ഏത്ഥ വത്ഥു-സദ്ദോ കരജകായവിസയോതി കഥമിദം വിത്തായതീതി ആഹ “യം സന്ധായ വുത്ത”തിആദി. കത്ഥ പന വുത്തം? സാമന്തഫലേ.

സോതി കരജകായോ. പഞ്ചക്വന്ധവിനിമുത്തം നാമരൂപം നത്വീതി ഇദം അധികാരവസേന വൃത്തം. അത്തമാ ഹി ഖന്ധവിനിമുത്തവി നാമം അത്ഥേവാതി. അവിജ്ഞാദിഹേതുകാതി അവിജ്ഞാതസ്ഹുപാദാനാദിഹേതുകാ. വിപസ്സനാപടിപാടിയാ...പേ... വിചരതീതി ഇമിനാ ബലവവിപസ്സനം വത്യാ പുന തസ്സ ഉസ്സുക്കാപനം വിസേസാധിഗമനഞ്ച ദസ്സേനോ “സോ”തിആദിമാഹ.

ഇധാതി ഇമിസ്സം ദുതിയസതിപട്ഠാനദേസനായം, തസ്സാ പന വേദനാനുപസ്സനാവസേന കമേതബ്ബത്താ ഭഗവാ വേദനാവസേന കമേസി. യഥാവുത്തേസു ച തീസു കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസേസു വേദനാവസേന കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസോ സുകരോ വേദനാനം വിഭൂതഭാവതോതി ദസ്സേതും “ഫസ്സവസേന ഹീ”തിആദി വൃത്തം. ന പാകടം ഹോതീതി ഇദം താദിസേ പുഗ്ഗലേ സന്ധായ വൃത്തം, യേസം ആദിതോ വേദനാവ വിഭൂതതരാ ഹുത്യാ ഉപട്ഠാതി. ഏവഞ്ഹി യം വൃത്തം “ഫസ്സോ പാകടോ ഹോതി, വിത്താണം പാകടം ഹോതീ”തി, തം അവിരോധിതം ഹോതി. വേദനാനം ഉപ്പത്തിപാകടതായാതി ച ഇദം സുഖദുക്ഖവേദനാനം വസേന വൃത്തം. താസഞ്ഹി പവത്തി ഓളാരികാ, ന ഇതരായ. തദുഭയഗ്ഗഹണമുഖേന വാ ഗഹേതബ്ബത്താ ഇതരായപി പവത്തി വിത്തുനം പാകടാ ഏവാതി “വേദനാന”ന്തി അവിസേസഗ്ഗഹണം ദട്ഠഞ്ച. യദാ സുഖം ഉപ്പജ്ജതീതിആദി സുഖവേദനായ പാകടഭാവവിഭാവനം. നേവ തസ്ഥിം സമയേ ദുക്ഖം വേദനം വേദേതീതി തസ്ഥിം സുഖവേദനാസമങ്ഗിസമയേ നേവ ദുക്ഖം വേദനം വേദേതി നിരുദ്ധത്താ, അനുപ്പന്നത്താ ച യഥാക്കമം അതീതാനാഗതാനം , പച്ചുപ്പന്നായ പന അസമ്ഭവോ വുത്തോയേവ. സകിച്ചക്ഖണമത്താവട്ഠാനതോ അനിച്ഛാ. സമേച്ചസമ്ഭുതു പച്ചയേഹി കത്താ സങ്ഖതാ. വത്ഥാരമ്മണാദിപച്ചയം പടിച്ഛ ഉപ്പന്നത്താ പടിച്ഛസമുപ്പന്നാ. ഖയവയപലുജ്ജനനിരുജ്ജന്തപകതിതായ ഖയധമ്മാ...പേ... നിരോധധമ്മാതി ദട്ഠഞ്ച.

കിലേസേഹി ആമസിതബ്ബതോ ആമിസം നാമ പഞ്ച കാമഗുണാ, ആരമ്മണകരണവസേന സഹ ആമിസേഹിതി ആമിസാ. തേനാഹ “പഞ്ചകാമഗുണാമിസനിസ്സിതാ”തി. ഇതോ പരന്തി “അത്ഥി വേദനാ”തി ഏവമാദിപാളിം സന്ധായാഹ “കായാനുപസ്സനായം വൃത്തനയമേവാ”തി.

വേദനാനുപസ്സനാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചിത്താനുപസ്സനാവണ്ണനാ

൧൧൪. സമ്പയോഗവസേന (ദീ. നീ. ടീ. ൨.൩൮൧) പവത്തമാനേന സഹ രാഗേനാതി സരാഗം. തേനാഹ “ലോഭസഹഗത”ന്തി. വീതരാഗന്തി. ഏത്ഥ കാമം സരാഗപദപടിയോഗിനാ വീതരാഗവസേന ഭവിതബ്ബം, സമ്മസനചാരസ്സ പന ഇധാധിപ്പേതത്താ തേഭൂമകസ്സേവ ഗഹണന്തി “ലോകിയകുസലാബ്ധാകത”ന്തി വത്യാ “ഇദം പനാ”തിആദിനാ തമേവ അധിപ്പായം വിവരതി. സേസാനി ദേവ ദോസമൂലാനി, ദേവ മോഹമൂലാനിതി ചത്താരി അകുസലചിത്താനി. തേസഞ്ഹി രാഗേന സമ്പയോഗാഭാവതോ നത്ഥേവ സരാഗതാ, തന്നിമിത്തകതായ പന സിയാ തംസഹിതതാലേസോതി നത്ഥേവ വീതരാഗതാപിതി ദുകവിനിമുത്തതാ ഏവേത്ഥ ലബ്ഭതീതി ആഹ “നേവ പുരിമപദം, ന പച്ഛിമപദം ഭജന്തി”തി. യദി ഏവം പദേസികം പജാനനം ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി ദുകന്തരപരിയാപന്നത്താ തേസം. അകുസലമൂലേസു സഹ മോഹേനേവ വത്തതീതി സമോഹന്തി ആഹ “വിചികിച്ഛാസഹഗതഞ്ചേവ ഉദ്ധച്ചസഹഗതഞ്ചാ”തി. യസ്ഥാ ചേത്ഥ സഹേവ മോഹേനാതി സമോഹന്തി പുരിമപദാവധാരണവി ലബ്ഭതിയേവ, തസ്ഥാ വൃത്തം “യസ്ഥാ പനാ”തിആദി. യഥാ പന അതിമുദ്ഘാതായ പാടിപുഗ്ഗലികനയേന സവിസേസം മോഹവന്തതായ മോമുഹചിത്തന്തി വത്തബ്ബതോ വിചികിച്ഛുദ്ധച്ചസഹഗതദ്വയം വിസേസതോ “സമോഹ”ന്തി വുച്ചതി, ന തഥാ സേസാകുസലചിത്താനിതി “വട്ടന്തിയേവാ”തി വൃത്തം. സമ്പയോഗവസേന മിനമിലേന അനുപതിതം അനുഗതന്തി മിനമിലാനുപതിതം പഞ്ചവിധം സസങ്ഖാരികാകുസലചിത്തം സങ്കുടിതചിത്തം. സങ്കുടിതചിത്തം നാമ ആരമ്മണേ സങ്കോചനവസേന പവത്തനതോ. പച്ചയവിസേസവസേന മാമജാതേന ഉദ്ധച്ചേന സഹഗതം പവത്തം സംസട്ഠന്തി

ഉദ്ധൃതസഹഗതം, അത്തമാ സബ്ബന്ധി അകുസലചിത്തം ഉദ്ധൃതസഹഗതമേവാതി.
പസദ്ചിത്തം നാമ സാതിസയം വിക്ഖേപവസേന പവത്തനതോ.

കിലേസവിക്ഖമ്ഭനസമത്ഥതായ വിപുലഫലതായ ദീഘസന്താനതായ ച മഹന്തഭാവം
ഗതം, മഹന്തേഹി വാ ഉളാരച്ഛന്ദാദീഹി ഗതം പടിപന്നന്തി മഹഗ്ഗതം. തം പന
രൂപാരൂപഭൂമികം തതോ മഹന്തസ്സ ലോകേ അഭാവതോ. തേനാഹ
“രൂപാരൂപാവചര”ന്തി. തസ്സ ചേത്ഥ പടിയോഗീ പരിത്തമേവാതി ആഹ “അമഹഗ്ഗതന്തി
കാമാവചര”ന്തി. അത്താനം ഉത്തരിതും സമത്ഥേഹി സഹ ഉത്തരേഹിതി സഉത്തരം,
തപ്പടിപക്ഖേന അനുത്തരം, തദ്യഭയം ഉപാദായ വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “സഉത്തരന്തി
കാമാവചര”ന്തിആദി. പടിപക്ഖവിക്ഖമ്ഭനസമത്ഥേന സമാധിനാ സമ്മദേവ ആഹിതം
സമാഹിതം. തേനാഹ “യസ്സാ”തിആദി. യസ്സാതി യസ്സ ചിത്തസ്സ. യഥാവുത്തേന സമാധിനാ
ന സമാഹിതന്തി അസമാഹിതം. തേനാഹ “ഉഭയസമാധിരഹിത”ന്തി. തദങ്ഗവിമുത്തിയാ
വിമുത്തം, കാമാവചരം കൂസലം. വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിയാ വിമുത്തം, മഹഗ്ഗതന്തി
തദ്യഭയം സന്ധായാഹ “തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിഹി വിമുത്ത”ന്തി. യത്ഥ
തദ്യഭയവിമുത്തി നത്ഥി, തം ഉഭയവിമുത്തിരഹിതന്തി ഗയ്ഹമാനേ ലോകുത്തരചിത്തേപി
സിയാ ആസങ്കാതി തന്നിവത്തനത്ഥം “സമുച്ഛേദപേ... ഓകാസോവ നത്ഥീ”തി ആഹ.
ഓകാസാഭാവോ ച സമ്മസനചാരസ്സ അധിപ്പേത്തതാ വേദിതബ്ബോ. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ
അവിഭിത്തം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവാതി.

ചിത്താനുപസ്സനാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ധമ്മാനുപസ്സനാവണ്ണനാ

നീവരണപബ്ബവണ്ണനാ

൧൧൫. പഹാതബ്ബാദിധമ്മവിഭാഗദസ്സനവസേന പഞ്ചയാ ധമ്മാനുപസ്സനാ നിട്ടിട്ഠാതി
അയമത്ഥോ പാളിതോ ഏവ വിത്തായതീതി തമത്ഥം ഉല്ലിങ്ഗേനോ “പഞ്ചവിധേന
ധമ്മാനുപസ്സനം കമേതു”ന്തി വുത്തം. യദി ഏവം കസ്ഥാ നീവരണാദിവസേനേവ
നിട്ടിട്ഠന്തി? വേനേയ്യജ്ജ്യാസയതോ. യേസഞ്ചി വേനേയ്യാനം പഹാതബ്ബധമ്മേസു പഠമം
നീവരണാനി വിഭാഗേന വത്തബ്ബാനി, തേസം വസേനേത്ഥ ഭഗവതാ പഠമം നീവരണേസു
ധമ്മാനുപസ്സനാ കമിതാ. തഥാ ഹി കായാനുപസ്സനാപി സമമപുബ്ബങ്ഗമാ ദേസിതാ, തതോ
പരിഞ്ഞേയ്യേസു ഖണ്ഡേസു ആയതനേസു, ഭാവേതബ്ബേസു ബോജ്ജ്യങ്ഗേസു
പരിഞ്ഞേയാദിവിഭാഗേസു സച്ചേസു ച ഉത്തരാ ദേസനാ ദേസിതാ, തസ്ഥാ ചേത്ഥ
സമമഭാവനാപി യാവദേവ വിപസ്സനത്ഥം ഇച്ഛിതാ, വിപസ്സനാപധാനാ
വിപസ്സനാബഹുലാ ച സതിപട്ഠാനദേസനാതി തസ്സാ വിപസ്സനാഭിനിവേസവിഭാഗേന
ദേസിതഭാവം വിഭാവേനോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഖണ്ഡായതനദുക്ഖസച്ചവസേന
മിസ്സകപരിഗൃഹകമനം ദട്ഠഞ്ചം. സത്താസങ്ഖാരക്ഖണ്ഡപരിഗൃഹവീതി പി-സദേന
സകലപഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡപരിഗൃഹം സമ്പിണ്ഡേതി ഇതരേസം തദന്തോഗധത്താ.
“കണ്ഠസുക്കാന്തം യുഗന്ധതാ നത്ഥീ”തി പജാനനകാലേ അഭാവാ
“അഭിണ്ഠസമുദാചാരവസേനാ”തി വുത്തം. യഥാതി യേനാകാരേന. സോ പന
“കാമച്ഛന്ദസ്സ ഉപ്പാദോ ഹോതീ”തി വുത്തത്താ കാമച്ഛന്ദസ്സ കാരണാകാരോവ, അത്ഥതോ
കാരണമേവാതി ആഹ “യേന കാരണേനാ”തി. ച-സദോ വക്ഖമാനത്ഥസമുച്ചയത്ഥോ.

തത്ഥാതി “യഥാ ചാ”തിആദിനാ വുത്തപദേ. സുഭവീതി കാമച്ഛന്ദോപി. സോ ഹി
അത്തനോ ഗഹണാകാരേന “സുഭ”ന്തി വുച്ചതി, തേനാകാരേന പവത്തനകസ്സ അത്തസ്സ
കാമച്ഛന്ദസ്സ നിമിത്തത്താ “സുഭനിമിത്ത”ന്തി ച. ഇട്ഠം, ഇട്ഠാകാരേന വാ ഗയ്ഹമാനം
രൂപാദി സുഭാരമ്മണം. ആകങ്ഖിതസ്സ ഹിതസുഖസ്സ അനുപായഭൂതോ മനസികാരോ
അനുപായമനസികാരോ. തന്തി അയോനിസോമനസികാരം. തത്ഥാതി നിപ്ഫാദേതബ്ബേ
ആരമ്മണഭൂതേ ച ദുവിധേപി സുഭനിമിത്തേ. ആഹാരോതി പച്ചയോ.

അസുഭവീതി അസുഭജ്ജ്യാനന്ധി ഉത്തരപദലോപേന. തം പന ദസസു
അവിത്താണകാസുഭേസു, കേസാദീസു ച പവത്തം ദട്ഠഞ്ചം. കേസാദീസു ഹി സത്താ

അസുഭസത്താതി ഗിരിമാനസുത്തേ (അം നിം ൧൦.൬൦) വുത്താതി. ഏതഥ ച ചതുബ്ബിധസ്സ അയോനിസോമനസികാരസ്സ യോനിസോമനസികാരസ്സ ച ഗഹണം നിരവസേസദസ്സനത്ഥം കത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. തേസു പന അസുഭേ “സുഭ”ന്തി, “അസുഭ”ന്തി ച മനസികാരോ ഇധാധിപ്പേതോ, തദനുകൂലത്താ വാ ഇതരേപീതി.

ഏകാദസസു (അം നിം ൧൦.൧൧.൧൧൩) അസുഭേസു പടികൂലാകാരസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഹനം, യഥാ വാ തത്ഥ ഉഗ്ഗണ്ഹനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, തഥാ പടിപത്തി അസുഭനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ. ഉപചാരപ്പനാവഹായ അസുഭഭാവനായ അനുകൂല്യം അസുഭഭാവനായോഗോ. ഭോജനേ മത്തത്തുനോ മിനമിദ്ധാഭിഭവാഭാവം ഓതാരം അലഭമാനോ കാമച്ഛന്ദോ പഹീയതീതി വദന്തി. ഭോജനനിസ്സിതം പന ആഹാരേ പടികൂലസത്തം, തബ്ബിപരിണാമസ്സ, തദാധാരസ്സ, തസ്സ ച ഉദരിയഭൂതസ്സ അസുഭതാദസ്സനം, കായസ്സ ആഹാരട്ഠിതികതാദസ്സനഞ്ച യോ സമ്മദേവ ജാനാതി, സോ വിസേസതോ ഭോജനേ മത്തത്തു നാമ, തസ്സ ച കാമച്ഛന്ദോ പഹീയതേവ. അസുഭകമ്മികതിസ്സത്ഥേരോ ദന്തട്ഠിദസ്സാവി. അഭിധമ്മപരിയാധേന (ധം സം ൧൧൫൯, ൧൧൬൦) സബ്ബോപി ലോഭോ കാമച്ഛന്ദനിവരണന്തി ആഹ “അരഹത്തമഗ്ഗേനാ”തി.

പടിഘബ്ബി പുരിമുപ്പനം പടിഘനിമിത്തം പരതോ ഉപ്പജ്ജനകപടിഘസ്സ കാരണന്തി കത്വാ. മേജ്ജതി ഹിതഹരണവസേന സിനിയ്ഹതീതി മിത്തോ, തസ്ഥിം മിത്തേ ഭവാ, മിത്തസ്സ വാ ഏസാതി മേത്താ, തസ്സാ മേത്തായ.

മേത്തായനസ്സ സത്തേസു ഹിതഹരണസ്സ ഉപ്പാദനം പവത്തനം മേത്താനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ. ഓധിസകഅനോധിസകദിസാഹരണാനന്തി അത്തഅതിപിയസഹായമജ്ജന്തവേരീവസേന ഓധിസകതാ, സീമാസമ്ഭേദേ കതേ അനോധിസകതാ, ഏകാദിദിസാഹരണവസേന ദിസാഹരണതാ മേത്തായ ഉഗ്ഗഹണേ വേദിതബ്ബാ. വിഹാരരച്ഛാഗാമാദിവസേന വാ ഓധിസകദിസാഹരണം, വിഹാരാദിഉദ്ദേശരഹിതം പുരത്ഥിമാദിദിസാവസേന അനോധിസകദിസാഹരണന്തി ഏവം വാ ദിധാ ഉഗ്ഗഹണം സന്ധായ “ഓധിസകഅനോധിസകദിസാഹരണാന”ന്തി വുത്തം. ഉഗ്ഗഹോ ച യാവ ഉപചാരാ ദട്ഠഞ്ചോ, ഉഗ്ഗഹിതായ ആസേവനാ ഭാവനാ. തത്ഥ “സബ്ബേ സത്താ, പാണാ, ഭൂതാ, പുഗ്ഗലാ, അത്തഭാവപരിയാപന്നാ”തി ഏതേസം വസേന പഞ്ചവിധാ, ഏകേകസ്ഥിം “അവേരാ ഹോന്തു, അബ്ബാപജ്ജാ, അനീഘാ, സുഖീ അത്താനം പരിഹരന്തു”തി ചതുധാ പവത്തിതോ വീസതിവിധാ അനോധിസകഹരണാ മേത്താ, “സബ്ബാ ഇത്ഥിയോ, പുരിസാ, അരിയാ, അനരിയാ, ദേവാ, മനുസ്സാ, വിനിപാതികാ”തി സത്തോധികരണവസേന പവത്താ സത്തവിധാ അട്ഠവിസതിവിധാ വാ, ദസഹി ദിസാഹി ദിസോധികരണവസേന പവത്താ ദസവിധാ ച, ഏകേകായ വാ ദിസായ സത്താദിഇത്ഥാദിഅവേരാദിഭേദേന അസീതാധികചതുസതപ്പഭേദാ ച ഓധിഭോഹരണാ വേദിതബ്ബാ.

യേന അയോനിസോമനസികാരേന അരതിആദികാനി ഉപ്പജ്ജന്തി, സോ അരതിആദിസു അയോനിസോമനസികാരോ, തേന. നിപ്ഫാദേതബ്ബേ ഹി ഇദം ഭുമ്മം. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. ഉക്കണ്ഠിതാ പന്തസേനാസന്തേസു അധികുസലേസു ധമ്മേസു ച ഉപ്പജ്ജനഭാവരിഞ്ചനാ. കായവിനാമനാതി കായസ്സ വിരുപേനാകാരേന നാമനാ.

കുസലധമ്മസമ്പടിപത്തിയാ പട്ഠപനസഭാവതായ, തപ്പടിപക്ഖാനം വിസോസനസഭാവതായ ച ആരമ്ഭയാതുആദിതോ പവത്തവീരിയന്തി ആഹ “പഠമാരമ്ഭവീരിയ”ന്തി. യസ്ഥാ പഠമാരമ്ഭമത്തസ്സ കോസജ്ജവിധമനം മാമഗമനഞ്ച നത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം “കോസജ്ജതോ നിക്ഖന്തതായ തതോ ബലവതര”ന്തി. യസ്ഥാ പന അപരാപരുപ്പത്തിയാ ലദ്ധാസേവനം ഉപരൂപരിവിസേസം ആവഹന്തം അതിവിധ മാമഗതമേവ ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “പരം പരം റാനം അക്കമേനതോ തതോപി ബലവതര”ന്തി.

അതിഭോജനേ നിമിത്തഗ്ഗാഹോതി അതിഭോജനേ മിനമിദ്ധസ്സ നിമിത്തഗ്ഗാഹോ, “ഏത്തകേ ഭുത്തേ മിനമിദ്ധസ്സ കാരണം ഹോതി, ഏത്തകേ ന ഹോതീ”തി മിനമിദ്ധസ്സ

കാരണാകാരണഗ്രാഹോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ദിവാ സൂരിയാലോകത്തി ദിവാ ഗഹിതനിമിത്തം സൂരിയാലോകം രത്തിയം മനസിക്രോന്തസ്സപിതി ഏവമേതേ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ധൃതങ്ഗാനം വീരിയനിസ്സിതത്താ വൃത്തം “ധൃതങ്ഗനിസ്സിതസപ്പായകമായപി”തി.

കുക്കുച്ചമ്പി കതാകതാനുസോചനവസേന പവത്തമാനം ചേതസോ അവൃപസമാവഹതായ ഉദ്ധച്ചേന സമാനലക്ഖണമേവാതി “അവൃപസമോ നാമ അവൃപസന്താകാരോ, ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചമേവേതം അത്ഥതോ”തി വൃത്തം.

ബഹുസ്സുതസ്സ ഗന്ഥതോ അത്ഥതോ ച സുത്താദീനി വിചാരേന്തസ്സ അത്ഥവേദാദിപടിലാഭസബ്ഭാവതോ വിക്ഖേപോ ന ഹോതി, യമാവിധിപടിപത്തിയാ യമാനുരൂപപടികാരപ്പവത്തിയാ ച കതാകതാനുസോചനഞ്ച ന ഹോതീതി “ബാഹുസച്ചേനപി...പേ... ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചം പഹീയതീ”തി ആഹ. യദഗ്ഗേന ബാഹുസച്ചേന ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചം പഹീയതീ, തദഗ്ഗേന പരിപുച്ഛകതാവിനയപകതത്തുതാഹിപി തം പഹീയതീതി ദട്ഠഞ്ചം. ബുദ്ധസേവിതാ ച ബുദ്ധസീലിതം ആവഹതീതി ചേതസോ വൃപസമകരത്താ ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചപഹാനകാരി വൃത്താ. ബുദ്ധത്തം പന അനപേക്ഖിതാ വിനയധരാ കുക്കുച്ചവിനോദകാ കല്യാണമിത്താ വൃത്താതി ദട്ഠഞ്ചോ. വിക്ഖേപോ ച ഭിക്ഖുനോ യേഭൂയേന കുക്കുച്ചഹേതുതോ ഹോതീതി “കപ്പിയാകപ്പിയപരിപുച്ഛാമഹുലസ്സാ”തിആദിനാ വിനയനയേനേവ പരിപുച്ഛകതാദയോ നിദ്ദിട്ഠാ. പഹീനേ ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചേതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. കുക്കുച്ചസ്സ ദോമനസ്സസഹഗതത്താ അനാഗാമിമഗ്ഗേന ആയതിം അനുപ്പാദോ വൃത്തോ.

തിട്ഠന്തി പവത്തതി ഏത്ഥാതി റാനീയാ, വിചികിച്ഛായ റാനീയാ വിചികിച്ഛാട്ഠാനീയാ, വിചികിച്ഛായ കാരണഭൂതാ ധമ്മാ. തിട്ഠന്തിതി വാ റാനീയാ, വിചികിച്ഛാ റാനീയാ ഏതിസ്സാതി വിചികിച്ഛാട്ഠാനീയാ, അത്ഥതോ വിചികിച്ഛാ ഏവ. സാ ഹി പുരിമുപ്പന്നാ പരതോ ഉപ്പജ്ജനകവിചികിച്ഛായ സഭാഗഹേതുതായ അസാധാരണം.

കുസലാകുസലാതി കോസല്ലസമ്ഭൂതട്ഠേന കുസലാ, തപ്പടിപക്ഖതോ അകുസലാ. യേ അകുസലാ, തേ സാവജ്ജാ അസേവിതഞ്ചാ ഹീനാ ച. യേ കുസലാ, തേ അനവജ്ജാ സേവിതഞ്ചാ പണീതാ ച. കുസലാപി വാ ഹീനേഹി ഛന്ദാദീഹി ആരദ്ധാ ഹീനാ, പണീതേഹി പണീതാ. കണ്ഹാതി കാളകാ, ചിത്തസ്സ അപഭസ്സരഭാവകരണാ. സുക്കാതി ഓദാതാ, ചിത്തസ്സ പഭസ്സരഭാവകരണാ. കണ്ഹാഭിജാതിഹേതുതോ വാ കണ്ഹാ, സുക്കാഭിജാതിഹേതുതോ സുക്കാ. തേ ഏവ സപ്പടിഭാഗാ. കണ്ഹാ ഹി ഉജ്ജവിപച്ചനീകതായ സുക്കേഹി സപ്പടിഭാഗാ, തഥാ സുക്കാപി ഇതരേഹി. അഥ വാ കണ്ഹസുക്കാ ച സപ്പടിഭാഗാ ച കണ്ഹസുക്കസപ്പടിഭാഗാ. സുഖാ ഹി വേദനാ ദുക്ഖായവേദനായ സപ്പടിഭാഗാ, ദുക്ഖാ ച വേദനാ സുഖായ വേദനായ സപ്പടിഭാഗാതി.

കാമം ബാഹുസച്ചപരിപുച്ഛകതാഹി അട്ഠവത്ഥുകാപി വിചികിച്ഛാ പഹീയതീ, തഥാപി രതനത്തയവിചികിച്ഛാമൂലികാ സേസവിചികിച്ഛാതി കതാ ആഹ “തീണി രതനാനിആരബ്ഭാ”തി. രതനത്തയഗുണാവബോധേ ഹി “സത്ഥരി കങ്ഖതീ”തി (ധം സം ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു; വിഭം നുറു) ആദിവിചികിച്ഛായ അസമ്ഭവോതി. വിനയേ പകതത്തുതാ “സിക്ഖായ കങ്ഖതീ”തി (ധം സം ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു, ഫുറു; വിഭം നുറു) വൃത്തായ വിചികിച്ഛായ പഹാനം കരോതീതി ആഹ “വിനയേ ചിണ്ണവസീഭാവസ്സപി”തി. ഓകപ്പനീയസദ്ധാസങ്ഖാതഅധിമോക്ഖബഹുലസ്സാതി സദ്ധേയവത്ഥുനോ അനുപവിസനസദ്ധാസങ്ഖാതഅധിമോക്ഖേന അധിമുച്ചനബഹുലസ്സ . അധിമുച്ചനഞ്ച അധിമോക്ഖുപ്പാദനമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. സദ്ധായ വാ നിന്നപോണതാ അധിമുത്തി അധിമോക്ഖോ.

സുഭിമിത്തഅസുഭിമിത്താദീസുതി “സുഭിമിത്താദീസു അസുഭിമിത്താദീസു”തി ആദി-സദ്ദോ പച്ചേകം യോജേതഞ്ചോ. തത്ഥ പഠമേന ആദി-സദ്ദേന പടിഘനിമിത്താദീനം

സദ്ഗുഹോ, ദുതിയേന മേത്താചേതോവിമുത്തിആദിനം. സേസമേത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം വുത്തനയമേവാതി.

നീവരണപബ്ബവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഖന്ധപബ്ബവണ്ണനാ

൧൧൬. ഉപാദാനേഹി ആരമ്മണകരണാദിവസേന ഉപാദാതഞ്ചാ വാ ഖന്ധാ ഉപാദാനക്ഖന്ദാ. ഇതിരൂപന്തി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ഇദം-സദ്ദേന സമാനത്ഥോതി അധിപ്പായേനാഹ “ഇദം രൂപ”ന്തി. തയിദം സരൂപതോ അനവസേസപരിയാദാനം ഹോതിതി ആഹ - “ഏത്തകം രൂപം, ന ഇതോ പരം രൂപം അത്ഥീ”തി. ഇതിതി വാ പകാരത്ഥേ നിപാതോ, തസ്ഥാ “ഇതിരൂപ”ന്തി ഇമിനാ ഭൂതുപാദാദിവസേന യത്തകോ രൂപസ്സ ഭേദോ, തേന സദ്ധിം രൂപം അനവസേസതോ പരിയാദിയിത്ഥാ ദസ്സേതി. സഭാവതോതി രൂപ്തസഭാവതോ ചക്ഖാദിവണ്ണാദിസഭാവതോ ച. വേദനാദിസുപിതി ഏത്ഥ “അയം വേദനാ, ഏത്തകാ വേദനാ, ന ഇതോ പരം വേദനാ അത്ഥീതി സഭാവതോ വേദനം പജാനാതീ”തിആദിനാ, സഭാവതോതി ച അനുഭവനസഭാവതോ സാതാദിസഭാവതോ ചാതി ഏവമാദിനാ യോജേതഞ്ചം.

ഖന്ധപബ്ബവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ആയതനപബ്ബവണ്ണനാ

൧൧൭. ഛരസു അജ്ജയത്തികബാഹിരേസുതി (ദീ° നി° ദീ° ൨.൩൮൪) “ഛരസു അജ്ജയത്തികേസു ഛരസു ബാഹിരേസു”തി “ഛരസു”തി പദം പച്ചേകം യോജേതഞ്ചം. കസ്ഥാ പന്നേതാനി ഉഭയാനി ഛരളേവ വുത്താനി? ഛരവിത്താണകായുപ്പത്തിദാരാരമ്മണവവത്ഥാനതോ. ചക്ഖുവിത്താണവിമിയാ പരിയാപന്നസ്സ ഹി വിത്താണകായസ്സ ചക്ഖായതനമേവ ഉപ്പത്തിദാരം, രൂപായതനമേവ ച ആരമ്മണം, തഥാ ഇതരാനി ഇതരേസം, ഛരട്ഠസ്സ പന ഭവദ്ഗമനസദ്ഖാതോ മനായതനേകദേസോ ഉപ്പത്തിദാരം, അസാധാരണഞ്ച ധമ്മായതനം ആരമ്മണം. ചക്ഖതീതി ചക്ഖു, രൂപം അസ്സാദേതി വിഭാവേതി ചാതി അത്ഥോ. സുണാതീതി സോതം. ഘായതീതി ഘാനം. ജീവിതനിമിത്തതായ രസോ ജീവിതം, തം ജീവിതമവഹായതീതി ജീവഹാ. കുച്ഛിതാനം സാസവധമ്മാനം ആയോ ഉപ്പത്തിദേസോതി കായോ. മൂനാതി ആരമ്മണം വിജാനാതീതി മനോ. രൂപയതി വണ്ണവികാരം ആപജ്ജമാനം ഹദയദ്ഗതഭാവം പകാസേതീതി രൂപം. സപ്പതി അത്തനോ പച്ചയേഹി ഹരീയതി സോതവിഞ്ഞേയുഭാവം ഗമീയതീതി സദ്ദോ. ഗന്ധയതി അത്തനോ വത്ഥും സുചേതീതി ഗന്ധോ. രസന്തി തം സത്താ അസ്സാദേന്തിതി രസോ. ഫുസീയതീതി ഫോട്ഠഞ്ചം. അത്തനോ ലക്ഖണം ധാരേന്തിതി ധമ്മാ. സഞ്ചാനി പന ആയാനം തന്നാദിഅത്ഥേന ആയതനാനി. അയമേത്ഥ സദ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധി° ൨.൫൧൦-൫൧൨) തംസംവണ്ണനായ (വിസുദ്ധി° മഹാദീ° ൨.൫൧൦) ച വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചോ.

ചക്ഖുഞ്ച പജാനാതീതി ഏത്ഥ ചക്ഖു നാമ പസാദചക്ഖു, ന സസമ്ഭാരചക്ഖു, നാപി ദിബ്ബചക്ഖുആദികന്തി ആഹ “ചക്ഖുപസാദ”ന്തി. യം സന്ധായ വുത്തം “യം ചക്ഖു ചതുനം മഹാഭൂതാനം ഉപാദായ പസാദോ”തി (ധ° സ° ൫൯൬-൫൯൯). ച-സദ്ദോ വക്ഖമാനത്ഥസമുച്ചയത്ഥോ. യാമാവസരസലക്ഖണവസേനാതി അവിപരീതസ്സ അത്തനോ രസസ്സ ചേവ ലക്ഖണസ്സ ച വസേന, രൂപേസു ആവിഞ്ചരനകിച്ചസ്സ ചേവ രൂപാദിഘാതാരഹഭൂതപസാദലക്ഖണസ്സ ച വസേനാതി അത്ഥോ. “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ചാ”തിആദിസു (മ° നി° ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫-൪൨൬; സ° നി° ൨.൪൩-൪൫; ൪.൫൪-൫൫; കഥാ° ൪൬൫, ൪൬൭) സമുദിതാനിയേവ രൂപായതനാനി ചക്ഖുവിത്താണുപ്പത്തിഹേതു, ന വിസും വിസുന്തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദസ്സനത്ഥം “രൂപേ ചാ”തി പുമുവചനഗ്ഗഹണം, തായ ഏവ ച ദേസനാഗതിയാ കാമം ഇധാപി “രൂപേ ച പജാനാതീ”തി വുത്തം, രൂപഭാവസാമഞ്ഞേന പന സഞ്ചം ഏകജ്ജയം ഗഹേത്ഥാ “ബഹിദ്ധാ ചതുസമുട്ഠാനികരൂപഞ്ചാ”തി ഏകവചനവസേന അത്ഥോ വുത്തോ.

സരസലക്ഖണവസേനാതി ചക്ഖുവിത്താണസ്സ വിസയഭാവകിച്ചസ്സ ചേവ ചക്ഖുപടിഹനനലക്ഖണസ്സ ച വസേനാതി യോജേതബ്ബം.

ഉഭയം പടിച്ചാതി ചക്ഖും ഉപനിസ്സയപച്ചയവസേന പച്ചയഭൂതം, രൂപേ ആരമ്മണാധിപതിആരമ്മണുപനിസ്സയവസേന പച്ചയഭൂതേ ച പടിച്ച. കാമഞ്ചായം സുത്തന്തസംവണ്ണനാ , നിപ്പരിയായകമാ നാമ അഭിധമ്മസന്നിസ്സിതാ ഏവാതി അഭിധമ്മനയേനേവ സംയോജനാനി ദസ്സേനോ “കാമരാഗ...പേ... അവിജ്ജാസംയോജന”തി ആഹ. തത്ഥ കാമേസു രാഗോ, കാമോ ച സോ രാഗോ ചാതി കാമരാഗോ, സോ ഏവ ബന്ധനട്ഠേന സംയോജനം. അയഞ്ഹി യസ്സ സംവിജ്ജതി, തം പുഗ്ഗലം വട്ടസ്ഥിം സംയോജേതി ബന്ധതി, ഇതി ദുക്ഖേന സത്തം, ഭവാദികേ വാ ഭവന്തരാദിഹി, കമ്മുനാ വാ വിപാകം സംയോജേതി ബന്ധതീതി സംയോജനം. ഏവം പടിഘസംയോജനാദിനന്വി യമാരഹം അത്ഥോ വത്തബ്ബോ. സരസലക്ഖണവസേനാതി ഏത്ഥ പന സത്തസ്സ വട്ടതോ അനിസ്സജ്ജനസഞ്ചാതസ്സ അത്തനോ കിച്ചസ്സ ചേവ യമാവുത്തബന്ധനസഞ്ചാതസ്സ ലക്ഖണസ്സ ച വസേനാതി യോജേതബ്ബം.

ഭവസ്സാദ-ദിട്ഠിസ്സാദ-നിവത്തനത്ഥം കാമസ്സാദഗ്ഗഹണം. അസ്സാദയതോതി അഭിരമന്തസ്സ. അഭിനന്ദതോതി സപ്പിപിതികതണ്ഹാവസേന നന്ദന്തസ്സ. പദഭയേനപി ബലവതോ കാമരാഗസ്സ പച്ചയഭൂതാ കാമരാഗുപ്പത്തി വുത്താ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ഏതം ആരമ്മണന്തി ഏതം ഏവംസുഖമം ഏവംദുബ്ബിഭാഗം ആരമ്മണം. നിച്ചം യുവന്തി ഏതം നിദസ്സനമത്തം, “ഉച്ഛിജ്ജിസ്സതി വിനസ്സിസ്സതീതി ഗണ്ഹതോ”തി ഏവമാദിനന്വി സഞ്ഗഹോ ഇച്ഛിതബ്ബോ. ഭവം പത്ഥേനസ്സാതി “ഈദിസേ സമ്പത്തിഭവേ യസ്ഥാ അമ്ഹാകം ഇദം ഇട്ഠാരമ്മണം സുലഭം ജാതം, തസ്ഥാ ആയതിന്വി സമ്പത്തിഭവോ ഭവേയ്യാ”തി ഭവം നികാമേന്തസ്സ. ഏവരൂപം സക്കാ ലദ്ധുന്തി യോജനാ. ഉസൂയതോതി ഉസൂയം ഇസ്സം ഉപ്പാദയതോ. അത്തസ്സ മച്ഛരായതോതി അത്തേന അസാധാരണഭാവകരണേന മച്ഛരിയം കരോതോ. സബ്ബേഹേവ യമാവുത്തേഹി നവഹി സംയോജനേഹി.

തഞ്ച കാരണന്തി സുഭിന്നിമിത്തപടിഘനിമിത്താദിവിഭാവം ഇട്ഠാനിട്ഠാദിരൂപാരമ്മണഞ്ചേവ തജ്ജായോനിസോമനസികാരഞ്ചാതി തസ്സ തസ്സ സംയോജനസ്സ കാരണം. അവിക്ഖമ്ഭിതഅസമുഹതഭൂമിലദ്ധുപ്പന്നതം സന്ധായ “അപ്പഹിനട്ഠേന ഉപ്പന്നസ്സാ”തി വുത്തം. വത്തമാനുപ്പന്നതാ സമുദാചാരഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ. യേന കാരണേനാതി യേന വിപസ്സനാസമമഭാവനാസഞ്ചാതേന കാരണേന. തഞ്ഹി തസ്സ തദഞ്ഗവസേന ചേവ വിക്ഖമ്ഭനവസേന ച പഹാനകാരണം. ഇസ്സാമച്ഛരിയാനം അപായഗമനീയതായ പഠമഗ്ഗവജ്ജ്ഞതാ വുത്താ. യദി ഏവം “തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ സോതാപനോ ഹോതീ”തി (അ° നി° ൪.൨൪൧) സുത്തപദം കഥന്തി? തം സുത്തന്തപരിയായേന വുത്തം. യമാനുലോമസാസനഞ്ഹി സുത്തന്തദേസനാ, അയം പന അഭിധമ്മനയേന സംവണ്ണനാതി നായം ദോസോ. ഓളാരികസ്സാതി മൂലസ്സ, യതോ അഭിണ്ഹസമുപ്പത്തിപരിയുട്ഠാനതിബ്ബതാവ ഹോതി. അണുസഹഗതസ്സാതി വുത്തപ്പകാരഓളാരികാഭാവേന അണുഭാവം സുഖമഭാവം ഗതസ്സ. ഉദ്ധച്ചസംയോജനസ്സപേത്ഥ അനുപ്പാദോ വുത്തോയേവ യമാവുത്തസംയോജനേഹി അവിനാഭാവതോ. സോതാദിനം സഭാവസരസലക്ഖണവസേന പജാനനാ, തപ്പച്ചയാനം സംയോജനാനം ഉപ്പാദാദിപജാനനാ ച വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേനോ “ഏസേവ നയോ”തി അതിദിസതി.

അത്തനോ വാ ധമ്മേസൂതി അത്തനോ അജ്ജ്ഞത്തികായതനധമ്മേസു, അത്തനോ ഉഭയധമ്മേസു വാ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ അജ്ജ്ഞത്തികായതനപരിഗ്ഗഹണേനാതി അജ്ജ്ഞത്തികായതനപരിഗ്ഗണ്ഹനമുവേനാതി അത്ഥോ, ഏവഞ്ച അനവസേസതോ സപരസന്താനേസു ആയതനാനം പരിഗ്ഗഹോ സിദ്ധോ ഹോതി. പരസ്സ വാ ധമ്മേസൂതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. രൂപായതനസ്സാതി അഡ്ഢേകാദസപഭേദരൂപസഭാവസ്സ ആയതനസ്സ. രൂപക്ഖണ്ഡേ വുത്തനയേന നീഹരിതബ്ബാതി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. സേസഖണ്ഡേസൂതി വേദനാസത്താസഞ്ചാരക്ഖണ്ഡേസു. വുത്തനയേനാതി ഇമിനാ അതിദേസേന രൂപക്ഖണ്ഡേ ആഹാരസമുദയാതി, വിത്താണക്ഖണ്ഡേ നാമരൂപസമുദയാതി,

സേസക്ഖണ്ഡേസു ഫസ്സസമുദയാതി ഇമം വിസേസം വിഭാവേതി, ഇതരം പന സബ്ബതമ സമാനന്തി. ഖണ്ഡപഞ്ചേ വിയ ആയതനപഞ്ചേപി ലോകുത്തരനിവത്തനം പാളിയം ഗഹിതം നത്ഥീതി ആഹ “ലോകുത്തരയമ്മാ ന ഗഹേതബ്ബാ”തി.

ആയതനപഞ്ചവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ബോജ്ജത്ഥങ്ഗപഞ്ചവണ്ണനാ

൧൧൮. ബുജ്ജത്ഥനകസത്തസ്സാതി കിലേസനിദായ പടിബുജ്ജത്ഥനകസത്തസ്സ, അരിയസച്ചാനം വാ പടിവിജ്ജത്ഥനകസത്തസ്സ. അങ്ഗേസൂതി കാരണേസു, അവയവേസു വാ. ഉദയബ്ബയണാണുപ്പാദതോ പട്ഠായ സമ്ബോധിപടിപദായം റിതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ആരദ്ധവിപസ്സകതോ പട്ഠായ യോഗാവചരോതി സമ്ബോധീ”തി.

“സതിസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗട്ഠാനീയാ”തി പദസ്സ അത്ഥോ “വിചികിച്ഛട്ഠാനീയാ”തി ഏതഥ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. തന്തി യോനിസോമനസികാരം. തത്ഥാതി സതിയം. നിപ്ഫാദേതബ്ബേ ചേതം ഭുജ്ജം.

സതി ച സമ്പജഞ്ഞബ്ബ സതിസമ്പജഞ്ഞം (ഭി° നി° ടീ° ൨.൩൮൫; സം° നി° ടീ° ൨.൫.൨൩൨; അ° നി° ടീ° ൧.൧.൪൧൮). അഥ വാ സതിപധാനം അഭിക്കന്താദിസാത്ഥകഭാവപരിഗൃഹ്ണണാണാം സതിസമ്പജഞ്ഞം. തം സബ്ബതമ സതോകാരിഭാവാവഹത്താ സതിസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗസ്സ ഉപ്പാദായ ഹോതി. യഥാ പച്ചനീകധമ്മാനം പഹാനം അനുരൂപധമ്മസേവനാ ച അനുപ്പന്നാനം കൂസലാനം ധമ്മാനം ഉപ്പാദായ ഹോതി, ഏവം സതിരഹിതപുഗ്ഗലവിവജ്ജത്ഥനാ, സതോകാരിപുഗ്ഗലസേവനാ, തത്ഥ ച യുത്തപയുത്തതാ സതിസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗസ്സ ഉപ്പാദായ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സതിസമ്പജഞ്ഞ”ന്തിആദിനാ.

ധമ്മാനം, ധമ്മേസു വാ വിചയോ ധമ്മവിചയോ, സോ ഏവ സമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗോ, തസ്സ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗസ്സ. “കൂസലാകൂസലാ ധമ്മാ”തിആദീസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. തത്ഥ യോനിസോമനസികാരബഹുലീകാരോതി കൂസലാദീസു തംതംസഭാവരസലക്ഖണാദികസ്സ യാമാവതോ അവബുജ്ജത്ഥനവസേന ഉപ്പന്നോ ഞാണസമ്പയുത്തചിത്തുപ്പാദോ. സോ ഹി അവിപരീതമനസികാരതായ “യോനിസോമനസികാരോ”തി വുത്തോ, തദാഭോഗതായ ആവജ്ജനാപി തഗ്ഗതികാവ, തസ്സ അഭിണ്ഹപവത്തനം ബഹുലീകാരോ. ഭിച്ഛോഭാവായാതി പുനപ്പുനഭാവായ. വേപുല്ലായാതി വിപുലഭാവായ. പാരിപൂരിയാതി പരിബ്രൂഹനായ.

പരിപുച്ഛകതാതി പരിയോഗാഹേത്യാ പുച്ഛകഭാവോ. ആചരിയേ പയിരുപാസിത്യാ പഞ്ചപി നീകായേ സഹ അട്ഠകമായ പരിയോഗാഹേത്യാ യം യം തത്ഥ ഗണ്ഠിട്ഠാനഭൂതം, തം തം “ഇദം ഭന്തേ കഥം, ഇമസ്സ കോ അത്ഥോ”തി ഖണ്ഡായതനാദിഅത്ഥം പുച്ഛന്തസ്സ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജത്ഥങ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി. തേനാഹ “ഖണ്ഡയാതു...പേ... ബഹുലതാ”തി.

വത്ഥുവിസദകിരിയാതി ഏതഥ ചിത്തചേതസികാനം പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ സരീരം, തപ്പടിബദ്ധാനി ചീവരാദിനി ച ഇധ “വത്ഥുനീ”തി അധിപ്പേതാനി. താനി യഥാ ചിത്തസ്സ സുഖാവഹാനി ഹോന്തി, തഥാ കരണം തേസം വിസദഭാവകരണം. തേന വുത്തം “അജ്ജത്ഥത്തികബാഹിരാന”ന്തിആദി. ഉസ്സന്നദോസന്തി വാതാദിഉസ്സന്നദോസം. സേദമലമക്ഖിതന്തി സേദേന ചേവ ജല്ലികാസങ്ഖാതേന സരീരമലേന ച മക്ഖിതം. ച-സദേന അഞ്ഞമ്പി സരീരസ്സ പീളാവഹം സങ്ഗണ്ഹാതി. സേനാസനം വാതി വാ-സദേന പത്താദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. അവിസദേ സതി, വിസയഭൂതേ വാ. കഥം ഭാവനമനുയുത്തസ്സ താനി വിസയോ? അന്തരന്തരാ പവത്തനകചിത്തുപ്പാദവസേനേവം വുത്തം. തേ ഹി ചിത്തുപ്പാദാ ചിത്തേകഗ്ഗതായ അപരിസുദ്ധഭാവായ സംവത്തന്തി. ചിത്തചേതസികേസു നിസ്സയാദിപച്ചയഭൂതേസു. ഞാണമ്പീതി പി-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന ന കേവലം തം വത്ഥുയേവ, അഥ ഖോ തസ്ഥിം അപരിസുദ്ധേ ഞാണമ്പി

അപരിസുദ്ധം ഹോതീതി നിസ്സയാപരിസുദ്ധിയാ തന്നിസ്സിതാപരിസുദ്ധി വിയ വിസയസ്സ അപരിസുദ്ധതായ വിസയീനം അപരിസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

സമഭാവകരണത്തി കിച്ചതോ അനുനാധികഭാവകരണം. യഥാപച്ചയം സഭേയുവത്സമിം അധിമോക്ഖകിച്ചസ്സ പടുതരഭാവേന പഞ്ഞായ അവിസദതായ വീരിയാദീനഞ്ച സിമിലതാദിനാ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ഹോതി. തേനാഹ “ഇതരാനി മന്ദാനീ”തി. തതോതി തസ്മാ സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവതോ ഇതരേസഞ്ച മന്ദത്താ. കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്ത്വാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം പഗ്ഗണ്ഹനം അനുബലപ്പദാനം പഗ്ഗഹോ, പഗ്ഗഹോവ കിച്ചം പഗ്ഗഹകിച്ചം. “കാതും ന സക്കോതീ”തി ആന്തേയാ സമിബന്ധിതഞ്ച. ആരമ്മണം ഉപഗന്ത്വാ റാനം, അനിസ്സജ്ജനം വാ ഉപട്ഠാനം. വിക്ഖേപപടിപക്ഖോ, യേന വാ സമ്പയുത്താ അവിക്ഖിത്താ ഹോന്തി, സോ അവിക്ഖേപോ. രൂപഗതം വിയ ചക്ഖുനാ യേന യഥാവതോ വിസയസഭാവം പസ്സതി, തം ദസ്സനകിച്ചം കാതും ന സക്കോതി ബലവതാ സദ്ധിന്ദ്രിയേന അഭിഭൂതത്താ. സഹജായമ്മേസു ഇന്ദ്രിയാ കാരേന്താനം സഹപവത്തമാനാനം യമ്മാനം ഏകരസതാവസേനേവ അത്ഥസിദ്ധി, ന അത്തമാ.

തസ്മാതി വുത്തമേവത്ഥം കാരണഭാവേന പച്ചാമസതി. തന്തി സദ്ധിന്ദ്രിയം. യമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണ്ണേനാതി യസ്സ സഭേയുവത്സമനോ ഉളാരതാദിഗുണേ അധിമുച്ചനസ്സ സാതിസയപ്പവത്തിയാ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തസ്സ പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നതാദിവിഭാഗതോ യഥാവതോ വീമംസന്നേന. ഏവഞ്ഹി ഏവംയമ്മതാനയേന സഭാവസരസതോ പരിഗൃഹ്യാമാനേ സവിപ്ഫാരോ അധിമോക്ഖോ ന ഹോതി “അയം ഇമേസം യമ്മാനം സഭാവോ”തി പരിജാനനവസേന പഞ്ഞാബ്ധാപാരസ്സ സാതിസയത്താ. ധുരിയയമ്മേസു ഹി യഥാ സദ്ധായ ബലവഭാവേ പഞ്ഞായ മന്ദഭാവോ ഹോതി, ഏവം പഞ്ഞായ ബലവഭാവേ സദ്ധായ മന്ദഭാവോ ഹോതി. തേന വുത്തം “തം യമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണ്ണേ...പേ... ഹാപേതബ്ബ”ന്തി. തഥാ അമനസിക്കാരേനാതി യേനാകാരേന ഭാവനമനുയുഞ്ജനസ്സ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തേനാകാരേന ഭാവനായ അനനുയുഞ്ജനതോതി വുത്തം ഹോതി. ഇധ ദുവിധേന സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവോ അത്തനോ വാ പച്ചയവിസേസവസേന കിച്ചുത്തരിയതോ വീരിയാദീനം വാ മന്ദകിച്ചതായ. തത്ഥ പഠമവിക്ഖേപേ ഹാപനവിധി ദസ്സിതോ, ദുരിയവിക്ഖേപേ പന യഥാ മനസിക്കാരോതോ വീരിയാദീനം മന്ദകിച്ചതായ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തഥാ അമനസിക്കാരേന, വീരിയാദീനം പടുകിച്ചഭാവാവഹേന മനസിക്കാരേന സദ്ധിന്ദ്രിയം തേഹി സമരസം കരോന്തേന ഹാപേതബ്ബം. ഇമിനാ നയേന സേസിന്ദ്രിയേസുപി ഹാപനവിധി വേദിതബ്ബോ.

വക്കലിത്ഥേരവത്സമുതി സോ ഹി ആയസ്മാ സദ്ധാധിമുത്തായ കതാധികാരോ സത്സു രൂപകായദസ്സനപസുതോ ഏവ ഹുത്വാ വിഹരന്തോ സത്ഥാരാ “കിം തേ, വക്കലി, ഇമിനാ പൂതികായേന ദിട്ഠേന, യോ ഖോ, വക്കലി, യമ്മം പസ്സതി, സോ മം പസ്സതീ”തിആദിനാ (സം° നി° ൩.൮൭) ഓവദിത്വാ കമ്മട്ഠാനേ നിയോജിതോപി തം അനനുയുഞ്ജന്തോ പണാമിതോ അത്താനം വിനിപാതേതും പപാതട്ഠാനം അഭിരുഹി. അഥ നം സത്ഥാ യഥാനിസിന്നോവ ഓഭാസഗിസ്സജ്ജന്നേന അത്ഥാനം ദസ്സേത്വാ -

“പാമോജ്ജബഹുലോ ഭിക്ഖു, പസന്നോ ബുദ്ധസാസനേ;
അധിഗച്ഛേ പദം സന്തം, സഖ്വാരുപസമം സുഖ”ന്തി. (ധ° പ° ൩൮൧);

ഗാഥം വത്വാ “ഏഹിവക്കലീ”തി ആഹ. സോ തേന അമതേനേവ അഭിസിത്തോ ഹട്ഠതുടോ ഹുത്വാ വിപസ്സനം പട്ഠപേസി, സദ്ധായ പന ബലവഭാവതോ വിപസ്സനാവീഥിം ന ഓതരതി. തം തത്ത്വാ ഭഗവാ തസ്സ ഇന്ദ്രിയസമത്തപടിപാദനായ കമ്മട്ഠാനം സോധേത്വാ അദാസി. സോ സത്ഥാരാ ദിന്നനയേന വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ മഗ്ഗപടിപാടിയാ അരഹത്തം പാപുണി. തേന വുത്തം “വക്കലിത്ഥേരവത്സമ ചേത്ഥ നിദസ്സന”ന്തി.

ഇതരകിച്ചഭേദത്തി ഉപട്ഠാനാദികിച്ചവിസേസം. പസ്സുദ്ധാദിതി ആദി-സദേന സമാധിഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞാഗ്ഗാനം സങ്ഗഹോ. ഹാപേതബ്ബന്തി യഥാ സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവോ ധമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണേന ഹായതി, ഏവം വീരിയിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതാ പസ്സുദ്ധിആദിഭാവനായ ഹായതി സമാധിപക്ഖിയത്താ തസ്സാ. തമാഹി സാ സമാധിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതം കോസജ്ജപാതതോ രക്ഖന്തി വീരിയാദിഭാവനാ വിയ വീരിയിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതം ഉദ്ധച്ചപാതതോ രക്ഖന്തി ഏകംസതോ ഹാപേതി. തേന വുത്തം “പസ്സുദ്ധാദിഭാവനായ ഹാപേതബ്ബ”ന്തി. സോണമേരസ്സ വത്സുതി സുഖുമാലസോണമേരസ്സ വത്സു. സോ ഹി ആയസ്ഥാ, സത്സു, സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ സീതവനേ വിഹരന്തോ “മമ സരീരം സുഖുമാലം, ന ച സക്കാ സുഖേനേവ സുഖം അധിഗന്തും, കായം കിലമേത്വാപി സമണ്ഡമ്മോ കാതബ്ബോ”തി ഠാനചക്ഖമേവ അധിട്ഠായ പധാനമനുയുജ്ജന്തോ പാദതലേസു ഫോടേസു ഉട്ഠിതേസുപി വേദനം അജ്ജ്യപേക്ഖിത്വാ ദള്ഘവീരിയം കരോന്തോ അച്ചാരദ്ധവീരിയതായ വിസേസം നിബ്ബത്തേതും നാസക്ഖി. സത്ഥാ തത്ഥ ഗത്വാ വീണ്ഡുപമോവാദേന ഓവദിത്വാ വീരിയസമതായോജനവിധിം ദസ്സേന്തോ കമ്മട്ഠാനം സോധേത്വാ ഗിജ്ജ്ഞാകൂടം ഗതോ. മേരോപി സത്ഥാരാ ദിന്നനയേന വീരിയസമതം യോജേത്വാ ഭാവേന്തോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ അരഹന്തേ പതിട്ഠാസി. തേന വുത്തം “സോണമേരസ്സ വത്സു ദസ്സേതബ്ബ”ന്തി. സേസേസുപീതി സതിസമാധിപണ്ണിന്ദ്രിയേസുപി.

സമതന്തി സദ്ധാപണ്ണാനം അണ്ണമണ്ണം അനുനാനധികഭാവം, തമാ സമാധിവിരിയാനം. യഥാ ഹി സദ്ധാപണ്ണാനം വിസും വിസും ധുരിയധമ്മഭൂതാനം കിച്ചതോ അണ്ണമണ്ണാനാതിവത്തനം വിസേസതോ ഇച്ഛിതബ്ബം, യതോ നേസം സമധുരതായ അപ്പനാ സമ്പജ്ജതി, ഏവം സമാധിവിരിയാനം കോസജ്ജുദ്ധച്ചപക്ഖികാനം സമരസതായ സതി അണ്ണമണ്ണുപത്ഥമ്ഭനേതോ സമ്പയുത്തധമ്മാനം അന്തദ്വയപാതാഭാവേന സമ്മദേവ അപ്പനാ ഇജ്ജ്ഞാതീതി. ബലവസദ്ധോതിആദി വുത്തസ്സേവത്സു ബൃതിരേകമുഖേന സമത്ഥനം. തസ്സത്ഥോ - യോ ബലവതിയാ സദ്ധായ സമന്നാഗതോ അവിസദന്താണോ, സോ മുധാപസന്നോ ഹോതി, ന അവേച്ചപ്പസന്നോ. തമാ ഹി സോ അവത്സുസ്ഥിം പസീദതി സേയുമാപി തിത്ഥിയസാവകാ. കേരാടികപക്ഖന്തി സാഠേയുപക്ഖം ഭജതി. സദ്ധാഹീനായ പണ്ണായ അതിധാവന്തോ “ദേയുവത്സുപരിച്ചാഗേന വിനാ ചിത്തുപ്പാദമത്തേനപി ദാനമയം പുണ്ണം ഹോതി”തിആദിനി പരികപ്പേതി ഹേതുപതിരുപകേഹി വഞ്ചിതോ, ഏവംഭൂതോ ച സുക്ഖതക്കവിലുത്തചിത്തോ പണ്ണിതാനം വചനം നാദിയതി, സണ്ണത്തിം ന ഗച്ഛതി. തേനാഹ “ഭേസജ്ജസമുട്ഠിതോ വിയ രോഗോ അതേകിച്ചോ ഹോതി”തി. യഥാ ചേത്ഥ സദ്ധാപണ്ണാനം അണ്ണമണ്ണം സമഭാവോ അത്ഥാവഹോ, അനത്ഥാവഹോ വിസമഭാവോ, ഏവം സമാധിവിരിയാനം അണ്ണമണ്ണം അവിക്ഖേപാവഹോ സമഭാവോ, ഇതരോ വിക്ഖേപാവഹോ ചാതി. കോസജ്ജം അധിഭവതി, തേന അപ്പനം ന പാപുണാതീതി അധിപ്പായോ . ഉദ്ധച്ചം അധിഭവതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തദുഭയന്തി സദ്ധാപണ്ണാദ്വയം സമാധിവിരിയദ്വയബ്ബ. സമം കാതബ്ബന്തി സമരസം കാതബ്ബം.

സമാധികമ്മികസ്സാതി സമമകമ്മട്ഠാനികസ്സ. ഏവന്തി ഏവം സന്തേ, സദ്ധായ മോകം ബലവഭാവേ സതീതി അത്ഥോ. സദുഹന്തോതി “പഥവീതി മനസിකാരമത്തേന കഥം ത്യാനുപ്പത്തി”തി അചിന്തേത്വാ “അദ്ധാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന വുത്തവിധി ഇജ്ജ്ഞാസ്സതി”തി സദുഹന്തോ സദ്ധം ജനേന്തോ. ഓകപ്പേന്തോതി ആരമ്മണം അനുപവിസിത്വാ വിയ അധിമുച്ചനവസേന അവകപ്പേന്തോ പക്ഖന്തോ. ഏകഗ്ഗതാ ബലവതീ വട്ടതി സമാധിപ്പധാനത്താ ത്യാനസ്സ. ഉഭിന്നന്തി സമാധിപണ്ണാനം. സമാധികമ്മികസ്സ സമാധിനോ അധിമത്തതായ പണ്ണായ അധിമത്തതാപി ഇച്ഛിതബ്ബാതി ആഹ “സമതായപി”തി, സമഭാവേനപിതി അത്ഥോ. അപ്പനാതി ലോകിയഅപ്പനാ. തമാ ഹി “ഹോതിയേവാ”തി സാസക്ഖം വദതി. ലോകുത്തരപ്പനാ പന തേസം സമഭാവേനേവ ഇച്ഛിതാ. യഥാഹ “സമമവിപസ്സനം യുഗന്ധം ഭാവേതി”തി (അം നിം ൪.൧൭; പടിം മം ൨.൫). യദി വിസേസതോ സദ്ധാപണ്ണാനം സമാധിവിരിയാനബ്ബ സമതാ ഇച്ഛിതാ, കഥം സതീതി ആഹ “സതി പന സബ്ബത്ഥ ബലവതീ വട്ടതി”തി. സബ്ബത്ഥാതി ലീനുദ്ധച്ചപക്ഖികേസു പഞ്ചസു ഇന്ദ്രിയേസു. ഉദ്ധച്ചപക്ഖികേകദേസേ ഗണ്ഹന്തോ “സദ്ധാവിരിയപണ്ണാന”തി ആഹ.

അത്തമാ പീതി ച ഗഹേതബ്ബാ സിയാ. തമാ ഹി “കോസജ്ജപക്ഖികേന സമാധിനാ”ഇച്ചേവ വുത്തം, ന “പസ്സുദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാഹീ”തി. സാതി സതി. സബ്ബേസു രാജകമ്മേസു നിയുത്തോ സബ്ബകമ്മികോ. തേനാതി തേനാ സബ്ബത്ഥ ഇച്ഛിതബ്ബത്ഥേന കാരണേന. ആഹ അട്ഠകമായം. സബ്ബത്ഥ നിയുത്താ സബ്ബത്ഥികാ, സബ്ബേന വാ ലിനുദ്ധച്ചപക്ഖിയേന ബോജ്ജ്യന്തേന അത്ഥേതബ്ബാ സബ്ബത്ഥിയാ, സബ്ബത്ഥിയാവ സബ്ബത്ഥികാ. ചിത്തന്തി കുസലചിത്തം. തസ്സ ഹി സതിപടിസരണം പരായണം അപ്പത്തസ്സ പത്തിയാ അനധിഗതസ്സ അധിഗമായ. തേനാഹ “ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ”തിആദി.

ഖണ്ഡാദിഭേദേ അനോഗാല്പഹപത്താനന്തി പരിയത്തിബാഹുസച്ചവസേനപി ഖണ്ഡായതനാദിസു അപ്പതിട്ഠിതബുദ്ധിനം. ബഹുസ്സുതസേവനാ ഹി സുതമയത്താണാവഹാ. തരുണവിപസ്സനാസമങ്ഗീപി ഭാവനാമയത്താണേ റിതത്താ ഏകംസതോ പത്തവാ ഏവ നാമ ഹോതീതി ആഹ “സമപത്താസ...പേ... പുഗ്ഗലസേവനാ”തി. തേയ്യധമ്മസ്സ ഗമ്ഭീരഭാവവസേന തപ്പരിച്ഛേദകത്താണസ്സ ഗമ്ഭീരഭാവഗ്ഗഹണന്തി ആഹ “ഗമ്ഭീരേസു ഖണ്ഡാദിസു പവത്തായ ഗമ്ഭീരപത്തായാ”തി. തത്ത്ഹി തേയ്യം താദിസായ പത്തായ ചരിതബ്ബതോ ഗമ്ഭീരത്താണചരിയം, തസ്സാ വാ പത്തായ തത്ഥ പഭേദതോ പവത്തി ഗമ്ഭീരത്താണചരിയാ, തസ്സാ പച്ചവേക്ഖണാതി ആഹ “ഗമ്ഭീരപത്തായ പഭേദപച്ചവേക്ഖണാ”തി. യഥാ സതിവേപുല്ലപ്പത്തോ നാമ അരഹാ ഏവ, ഏവം സോ ഏവ പത്താവേപുല്ലപ്പത്തോപീതി ആഹ “അരഹത്തമഗ്ഗേന ഭാവനാപാരിപൂരീ ഹോതീ”തി. വീരിയാദിസുപി ഏസേവ നയോ.

“തത്തം അയോവിലം ഹത്ഥേ ഗമേന്തീ”തിആദിനാ (മം നിം ൩.൨൫, ൨൬; അം നിം ൩.൩൬) പഞ്ചവിധബന്ധനകമ്മകാരണം നിരയേ നിബുത്തസത്തസ്സ യേഭൂയേന സബ്ബപഠമം കരോന്തീതി ദേവദൂതസുത്താദിസു തസ്സാ ആദിതോ വുത്തത്താ ച ആഹ “പഞ്ചവിധബന്ധനകമ്മകാരണതോ പട്ഠായാ”തി. സകടവാഹനാദികാലേതി ആദി-സദ്രേന തദന്തം മനുസ്സേഹി തിരച്ഛാനേഹി ച വിബാധിയമാനകാലം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഏകം ബുദ്ധന്തരന്തി ഇദം അപരാപരം പേതേസുയേവ ഉപ്പജ്ജനകസത്തവസേന വുത്തം, ഏകച്ചാനം വാ പേതാനം ഏകച്ചതിരച്ഛാനാനം വിയ തമാ ദീഘായുകഭാവതോ. തമാ ഹി കാളോ നാഗരാജാ ചതുന്നം ബുദ്ധാനം അധിഗതരൂപദസ്സനോ.

ഏവം ആനിസംസദസ്സാവിനോതി വീരിയായത്തോ ഏവ സബ്ബോ ലോകുത്തരോ ലോകിയോ ച വിസേസാധിഗമോതി ഏവം വീരിയേ ആനിസംസദസ്സനസീലസ്സ. ഗമനവീഥിന്തി സപുബ്ബഭാഗം നിബ്ബാനഗാമിനിം അരിയമഗ്ഗപടിപദം. സാ ഹി ഭിക്ഖുനോ വട്ടനിസ്സരണായ ഗന്തബ്ബാ പടിപജ്ജിതബ്ബാ പടിപദാതി കത്വാ ഗമനവീഥി നാമ. കായദള്ഹീബഹുലോതി യഥാ തമാ കായസ്സ ദള്ഹീകമ്മപസുതോ. പിണ്ഡന്തി രട്ഠപിണ്ഡം. പച്ചയദായകാനം അത്തന്തി കാരസ്സ അത്തനോ സമ്മാപടിപത്തിയാ മഹപ്ഫലഭാവസ്സ കരണേന പിണ്ഡസ്സ ഭിക്ഖായ പടിപൂജനാ പിണ്ഡാപചായനം.

നീഹരന്തോതി പത്തത്ഥവികതോ നീഹരന്തോ. തം സദും സുത്ഥാതിതം ഉപാസികായ വചനം പണ്ണസാലഭാരേ റിതോവ പഞ്ചാഭിഞ്ഞതായ ദിബ്ബസോതേന സുത്ഥാ. മനുസ്സസമ്പത്തി ദിബ്ബസമ്പത്തി അന്തേ നിബ്ബാനസമ്പത്തിതി തിസ്സോ സമ്പത്തിയോ . ദാതും സക്ഖിസ്സസീതി “തയി കതേന ദാനമയേന വേയ്യാവച്ചമയേന ച പുത്തകമ്മേന വേത്തവിസേസഭാവുപഗമനേന അപരാപരം ദേവമനുസ്സസമ്പത്തിയോ അന്തേ നിബ്ബാനസമ്പത്തിഞ്ച ദാതും സക്ഖിസ്സസീ”തി മേരോ അത്താനം പുച്ഛതി. സിതം കരോന്തോവാതി “അകിച്ഛേനേവ മയാ വട്ടദുക്ഖം സമതിക്കന്ത”ന്തി പച്ചവേക്ഖണാവസാനേ സഞ്ജാതപാമോജ്ജവസേന സിതം കരോന്തോ ഏവ.

വിപ്പടിപന്നന്തി ജാതിധമ്മകുലധമ്മാദിലങ്ഘനേന അസമ്മാപടിപന്നം. ഏവം യഥാ അസമ്മാപടിപന്നോ പുത്തോ തായ ഏവ അസമ്മാപടിപത്തിയാ കുലസന്താനതോ ബാഹിരോ ഹുത്ഥാ പിതു സന്തികാ ദായജ്ജസ്സ ന ഭാഗീ, ഏവം കുസീതോപി തേനേവ കുസീതഭാവേന അസമ്മാപടിപന്നോ സത്ഥു സന്തികാ ലദ്ധബ്ബഅരിയധനദായജ്ജസ്സ ന ഭാഗീ. ആരദ്ധവീരിയോവ ലഭതി സമ്മാപടിപജ്ജനതോ. ഉപ്പജ്ജതി വീരിയസമ്ബോജ്ജ്യന്തേനോതി യോജനാ. ഏവം സബ്ബത്ഥ.

മഹാതി സീലാദീഹി ഗുണേഹി മഹന്തോ വിപുലോ അനന്തസാധാരണോ. തം പനസ്സ ഗുണമഹത്തം ദസസഹസ്സിലോകയാതുകമ്പനേന ലോകേ പാകടന്തി ദസ്സേന്തോ “സത്ഥുനോ ഹി”തിആദിമാഹ.

യസ്മാ സത്ഥുസാസനേ പബ്ബജിതസ്സ പബ്ബജുപഗമേന സക്യപുത്തിയഭാവോ സമ്പജായതി, തസ്മാ ബുദ്ധപുത്തഭാവം ദസ്സേന്തോ “അസമ്ഭിന്നായാ”തിആദിമാഹ.

അലസാനം ഭാവനായ നാമമത്തമ്പി അജാനന്താനം കായഭദ്ദഹീബഹുലാനം യാവദത്ഥം ഭുഞ്ജിതാ സേയ്യസുഖാദിഅനുയുഞ്ജനകാനം തിരച്ഛാനകമികാനം പുഗ്ഗലാനം ദൂരതോ വജ്ജനാ കുമ്പസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ. “ദിവസം ചക്രമേന നിസജ്ജായാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൪൨൩; ൩.൨൫; സം നിം ൪.൧൨൦; അം നിം ൩.൧൬; വിഭം ൫൧൯; മഹാനിം ൧൬൧) ഭാവനാരമ്ഭവസേന ആരദ്ധവീരിയാനം ദദ്ദഹപരക്കമാനം കാലേന കാലം ഉപസങ്കമനാ ആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവനാ. തേനാഹ - “കുച്ഛിം പുരേത്വാ”തിആദി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ പന ജാതിമഹത്തപച്ചവേക്ഖണാ സബ്രഹ്മചാരിമഹത്തപച്ചവേക്ഖണാതി ഇദം ദായം ന ഗഹിതം, മിനമിദ്ധവിനോദനതാ സമ്മപ്പയാനപച്ചവേക്ഖണതാതി ഇദം ദായം ഗഹിതം. തത്ഥ ആനിസംസദസ്സാവിതായ ഏവ സമ്മപ്പയാനപച്ചവേക്ഖണാ ഗഹിതാ ഹോതി ലോകിയലോകുത്തരവിസേസാധിഗമസ്സ വീരിയായത്തതാദസ്സനഭാവതോ. മിനമിദ്ധവിനോദനം തദധിമുത്തതായ ഏവ ഗഹിതം, വീരിയുപ്പാദനേ യുത്തപ്പയുത്തസ്സ മിനമിദ്ധവിനോദനം അത്ഥസിദ്ധമേവ. തത്ഥ മിനമിദ്ധവിനോദന-കുമ്പസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജന-ആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവന-തദധിമുത്തതാ പടിപക്ഖവിധമനപച്ചയൂപസംഹാരവസേന, അപായപച്ചവേക്ഖണാദയോ സമുത്തേജനവസേന വീരിയസമ്ബോജ്ജയങ്ഗസ്സ ഉപ്പാദകാ ദട്ഠഞ്ചാ.

പുരിമുപ്പന്നാ പീതി പരതോ ഉപ്പജ്ജനകപീതിയാ കാരണഭാവതോ “പീതിയേവ പീതിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗട്ഠാനീയാ ധമ്മാ”തി വുത്താ, തസ്സാ പന ബഹുസോ പവത്തിയാ പുമുത്തം ഉപാദായ ബഹുവചനനിദ്ദേസോ, യഥാ സാ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം പടിപത്തി, തസ്സാ ഉപ്പാദകമനസികാരോ.

ബുദ്ധാനുസ്സതിയാ ഉപചാരസമാധിനിട്ഠത്താ വുത്തം “യാവ ഉപചാരാ”തി. സകലസരീരം ഫരമാനോതി പീതിസമുട്ഠാനേഹി പണീതരൂപേഹി സകലസരീരം ഫരമാനോ. ധമ്മഗുണേ അനുസ്സരന്തസ്സാപി യാവ ഉപചാരാ സകലസരീരം ഫരമാനോ പീതിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതിതി. ഏവം സേസഅനുസ്സതിസു പസാദനീയസുത്തന്തപച്ചവേക്ഖണായഞ്ച യോജേതഞ്ചം തസ്സാപി വിമുത്തായതനഭാവേന തഗ്ഗതികത്താ. സമാപത്തിയാ...പേ... സമുദാചരന്തിതി ഇദഞ്ച ഉപസമാനുസ്സതിദസ്സനം. സങ്ഖാരാനഞ്ഹി സപ്പദേസവുപസമേപി നിപ്പദേസവുപസമേ വിധ തഥാ പഞ്ഞായ പവത്തിതോ ഭാവനാമനസികാരോ കിലേസവിക്ഖമ്ഭനേസമത്ഥോ ഹുത്വാ ഉപചാരസമാധിം ആവഹന്തോ തഥാരൂപപീതിസോമനസ്സസമന്നാഗതോ പീതിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗസ്സ ഉപ്പാദായ ഹോതിതി. പസാദനീയേസു റാനേസു പസാദസീനേഹാഭാവേന മുസസമഹദയതാ ലൂഖതാ, സാ തത്ഥ ആദരഗാരവാകരണേന വിഞ്ഞായതീതി ആഹ “അസക്കച്ചകിരിയായ സംസുചിതലൂഖഭാവേ”തി.

കായചിത്തദരമവൂപസമലക്ഖണാ പസ്സദ്ധി ഏവ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗോ, തസ്സ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗസ്സ.

പണീതഭോജനസേവനതാതി പണീതസപ്പായഭോജനസേവനതാ. ഉതുഇരിയാപഥസുഖഗുഹണേന സപ്പായഉതുഇരിയാപഥഗുഹണം ദട്ഠഞ്ചം. തഞ്ഹി തിവിധം സപ്പായം സേവിയമാനം കായസ്സ കല്ല്യാപാദനവസേന ചിത്തസ്സ കല്ല്യാതം ആവഹന്തം ദുവിധായപി പസ്സദ്ധിയാ കാരണം ഹോതി. അഹേതുകം സത്തേസു ലബ്ഭമാനം സുഖം ദുക്ഖന്തി അയമേകോ അന്തോ, ഇസ്സരാദിവിസമഹേതുകന്തി പന അയം ദുതിയോ, ഏതേ ഉഭോ അന്തേ അനുപഗമ്മ യഥാസകം കമ്മുനാ ഹോതിതി അയം മജ്ജിമാ പടിപത്തി. മജ്ജന്തോ പയോഗോ യസ്സ ഹോതി മജ്ജന്തപയോഗോ, തസ്സ ഭാവോ മജ്ജന്തപയോഗതാ. അയഞ്ഹി പഹായ സാരദ്ധകായതം പസ്സദ്ധകായതായ

കാരണം ഹോന്തി പസ്സുദ്ധിദയം ആവഹതി, ഏതേനേവ സാരധകായപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനപസ്സുദ്ധകായപുഗ്ഗലവസേനാനം തദാവഹനതാ സംവണ്ണിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

യമാസമാഹിതാകാരസല്ലക്ഖണവസേന ഗയ്ഹമാനോ പുരിമുപ്പനോ സമമോ ഏവ സമമനിമിത്തം. നാനാരമ്മണേ പരിബ്ഭമനേന വിവിധം അഗ്ഗം ഏതസ്സാതി ബുഗ്ഗോ, വിക്ഖേപോ. തമാ ഹി സോ അനവട്ഠാനരസോ ഭന്തതാപച്ചുപട്ഠാനോ ച വുത്തോ. ഏകഗുതാഭാവതോ ബുഗ്ഗപടിപക്ഖോതി അബുഗ്ഗോ, സമാധി. സോ ഏവ നിമിത്തന്തി പുണ്യേ വിധ വത്തഞ്ചം. തേനാഹ “അവിക്ഖേപട്ഠേന ച അബുഗ്ഗനിമിത്ത”ന്തി.

വത്സുവിസദകിരിയാ ഇന്ദ്രിയസമത്തപടിപാദനാ ച പഞ്ഞാവഹാ വുത്താ, സമാധാനാവഹാപി താ ഹോന്തി സമാധാനാവഹഭാവേനേവ പഞ്ഞാവഹഭാവതോതി വുത്തം “വത്സുവിസദ...പേ... വേദിതഞ്ച”തി.

കരണഭാവനാകോസല്ലാനം അവിനാഭാവതോ, രക്ഖണകോസല്ലസ്സ ച തമ്മൂലകത്താ “നിമിത്തകുസലതാ നാമ കസിണനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹണകുസലതാ”ഇച്ചേവ വുത്തം. കസിണനിമിത്തസ്സാതി ച നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. അസുഭനിമിത്തസ്സാദികസ്സപി ഹി യസ്സ കസ്സചി ത്യാനുപ്പത്തിനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹണകോസല്ലം നിമിത്തകുസലതാ ഏവാതി.

അതിസിമിലവീരിയതാദീഹിതി ആദി-സദേന പഞ്ഞാപയോഗമന്ദതം പമോദവേകല്ലഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി. തസ്സ പഗ്ഗഹണന്തി തസ്സ ലീനസ്സ ചിത്തസ്സ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനേന ലയാപത്തിതോ സമുദ്ധരണം. വുത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ -

“യസ്മിഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സമയേ ലീനം ചിത്തം ഹോതി, കാലോ തസ്മിം സമയേ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ വീരിയസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ പീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനായ . തം കിസ്സ ഹേതു? ലീനം, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തം, തം ഏതേഹി ധമ്മേഹി സുസമുട്ഠാപയം ഹോതി. സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ പരിത്തം അഗ്ഗിം ഉജ്ജാലേതുകാമോ അസ്സ, സോ തത്ഥ സുക്ഖാനി ചേവ തിണാനി പക്ഖിപേയ, സുക്ഖാനി ച ഗോമയാനി പക്ഖിപേയ, സുക്ഖാനി ച കട്ഠാനി പക്ഖിപേയ, മുഖവാതഞ്ച ദദേയ, ന ച പംസുകേന ഓകിരേയ, ഭണ്ണോ നു ഖോ സോ പുരിസോ പരിത്തം അഗ്ഗിം ഉജ്ജാലേതുന്തി? ഏവം സന്തേ”തി (സം നീ ൫.൨൩൪).

ഏതമ ച യമാസകം ആഹാരവസേന ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിനം ഭാവനാ സമുട്ഠാപനാതി വേദിതഞ്ചം, സാ അനന്തരം വിഭാവിതാ ഏവ.

അച്ചാരദ്ധവീരിയതാദീഹിതി ആദി-സദേന പഞ്ഞാപയോഗബലവതം പമോദുപ്പിലാവനഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി. തസ്സ നിഗ്ഗഹണന്തി തസ്സ ഉദ്ധതചിത്തസ്സ സമാധിസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനേന ഉദ്ധതാപത്തിതോ നിസേധനം. വുത്തന്വി ചേതം ഭഗവതാ -

“യസ്മിഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സമയേ ഉദ്ധതം ചിത്തം ഹോതി, കാലോ തസ്മിം സമയേ പസ്സുദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ സമാധിസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞയ്യാദിസമുട്ഠാപനായ. തം കിസ്സ ഹേതു? ഉദ്ധതം, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തം, തം ഏതേഹി ധമ്മേഹി സുവുപസമയം ഹോതി. സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖന്ധം നിബ്ബാപേതുകാമോ അസ്സ, സോ തത്ഥ അല്ലാനി ചേവ തിണാനി...പേ... പംസുകേന ച ഓകിരേയ, ഭണ്ണോ നു ഖോ സോ പുരിസോ മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖന്ധം നിബ്ബാപേതുന്തി? ഏവം ഭന്തേ”തി (സം നീ ൫.൨൩൪).

ഏതാപി യമാസകം ആഹാരവസേന പസ്സുദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്വൽഗാഭീനം ഭാവനാ സമുടാപനാതി വേദിതബ്ധം. തത്മ പസ്സുദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്വൽഗസ്സ ഭാവനാ വൃത്താ ഏവ, സമാധിസമ്ബോജ്ജ്വൽഗസ്സ വുച്ചമാനാ, ഇതരസ്സ അനന്തരം വക്ഖതി.

പത്താപയോഗമന്ദതായാതി പത്താബ്ധാപാരസ്സ അപ്പഭാവേന. യമാ ഹി ദാനം അലോഭപ്പയാനം, സീലം അദോസപ്പയാനം, ഏവം ഭാവനാ അമോഹപ്പയാനം. തത്മ യദാ പത്താ ന ബലവതീ ഹോതി, തദാ ഭാവനാ പുബ്ബേനാപരം വിസേസാവഹാ ന ഹോതി, അനഭിസഞ്ചതോ വിയ ആഹാരോ പുരിസസ്സ യോഗീനോ ചിത്തസ്സ അഭിരുചിം ന ജനേതി, തേന തം നിരസ്സാദം ഹോതി, തമാ ഭാവനായ സമ്മദേവ അവിമിപടിപത്തിയാ ഉപസമസുഖം ന വിന്ദതി, തേനാപി ചിത്തം നിരസ്സാദം ഹോതി. തേന വൃത്തം “പത്താപയോഗ...പേ... നിരസ്സാദം ഹോതീ”തി. തസ്സ സംവേഗുപ്പാദനം പസാദുപ്പാദനഞ്ച തികിച്ചുന്നതി തം ദസ്സേന്തോ “അട്ഠം സംവേഗവത്ഥുനീ”തിആദിമാഹ. തത്മ ജാതിജരാബ്ധാധിമരണാനി യമാരഹം സുഗതിയം ദുഗ്ഗതിയഞ്ച ഹോന്തിതി തദണ്ണമേവ പഞ്ചവിധബന്ധനാദി-ബുപ്പിപാസാദി-അണ്ണമണ്ണവിബാധനാദിഹേതുകം അപായദുക്ഖം ദട്ഠഞ്ച, തയിദം സഞ്ചം തേസം തേസം സത്താനം പച്ചുപ്പന്നഭവനിസ്സിതം ഗഹിതന്തി അതീതേ അനാഗതേ ച കാലേ വട്ടമൂലകദുക്ഖാനി വിസും ഗഹിതാനി. യേ പന സത്താ ആഹാരുപജീവിനോ, തത്മ ച ഉട്ഠാനഫലുപജീവിനോ, തേസം അണ്ണേഹി അസാധാരണം ജീവികദുക്ഖം അട്ഠം സംവേഗവത്ഥു ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ച. അയം വുച്ചതിസമയേ സമ്പഹംസനതാതി അയം സമ്പഹംസിതബ്ബസമയേ വൃത്തനയേന തേന സംവേജനവസേന ചേവ പസാദുപ്പാദനവസേന ച സമ്മദേവ പഹംസനാ, സംവേഗജനപുബ്ബകപസാദുപ്പാദനേന ഭാവനാചിത്തസ്സ തോസനാതി അത്ഥോ.

സമ്മാപടിപത്തിം ആഗമ്മാതി ലീനുമുച്ചവിരഹേന സമമവിമിപടിപത്തിയാ ച സമ്മാ അവിസമം സമ്മദേവ ഭാവനാപടിപത്തിം ആഗമ്മ. അലീനന്തിആദീസു കോസജ്ജപക്ഖിയാനം ധമ്മാനം അനധിമത്തതായ അലീനം, ഉദ്ധച്ചപക്ഖിയാനം അനധിമത്തതായ അനുദ്ധതം, പത്താപയോഗസത്തിയാ ഉപസമസുഖാധിഗമേന ച അനിരസ്സാദം, തതോ ഏവ ആരമ്മണേ സമപ്പവത്തം സമമവിമിപടിപന്നഞ്ച. തത്മ അലീനതായ പഗ്ഗഹേ, അനുദ്ധതതായ നിഗ്ഗഹേ, അനിരസ്സാദതായ സമ്പഹംസനേ ന ബ്ധാപാരം ആപജ്ജതി, അലീനാനുദ്ധതതാഹി ആരമ്മണേ സമപ്പവത്തം, അനിരസ്സാദതായ സമമവിമിപടിപന്നം. സമപ്പവത്തിയാ വാ അലീനം അനുദ്ധതം, സമമവിമിപടിപത്തിയാ അനിരസ്സാദന്തി ദട്ഠഞ്ച. അയം വുച്ചതിസമയേ അജ്ജ്യുപേക്ഖനതാതി അയം അജ്ജ്യുപേക്ഖിതബ്ബസമയേ ഭാവനാചിത്തസ്സ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു ബ്ധാവതോസഞ്ചാതം പടിപക്ഖം അഭിഭുതു പേക്ഖനാ വുച്ചതി.

പടിപക്ഖവിക്ഖമ്ഭനതോ വിപസ്സനായ അധിട്ഠാനഭാവുപഗമനതോ ച ഉപചാരജ്ജ്യാനസി സമാദാനകിച്ചനിപ്ഫത്തിയാ പുഗ്ഗലസ്സ സമാഹിതഭാവസാധനമേവാതി തത്മ സമധുരഭാവേനാഹ “ഉപചാരം വാ അപ്പനം വാ”തി.

ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്വൽഗട്ഠാനിയാ ധമ്മാതി ഏത്ഥ യം വത്തഞ്ച, തം ഹേട്ഠാ വൃത്താനുസാരേന വേദിതബ്ധം.

അനുരോധവിരോധവിപ്പഹാനവസേന മജ്ജ്വൽഗാഭാവോ ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്വൽഗസ്സ കാരണം തസ്ഥിം സതി സീജ്ജ്വൽഗതോ, അസതി ച അസിജ്ജ്വൽഗതോ, സോ ച മജ്ജ്വൽഗാഭാവോ വിസയവസേന ദുവിധോതി ആഹ “സത്തമജ്ജ്വൽഗതാ സഞ്ചാരമജ്ജ്വൽഗതാ”തി. തദുഭയേ ച വിരുജ്ജ്വൽഗനം പസ്സുദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്വൽഗഭാവനായ ഏവ ദൂരീകത്തി അനുരുജ്ജ്വൽഗസ്സേവ പഹാനവിധിം ദസ്സേന്തേന “സത്തമജ്ജ്വൽഗതാ”തിആദി വൃത്തം. തേനേവാഹ “സത്തസഞ്ചാരകേലായനപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനതാ”തി. ഉപേക്ഖായ ഹി വിസേസതോ രാഗോ പടിപക്ഖോ. തമാ ചാഹ “ഉപേക്ഖാ രാഗബഹുലസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തി (വിസുദ്ധിം ൧.൨൩൯).

ദീഹാകാരേഹീതി കമ്മസ്സകതാപച്ചവേക്ഖണം അത്തസുഞ്ഞതാപച്ചവേക്ഖണി
ഇമേഹി ദീഹി കാരണേഹി. ദീഹേവാതി അവധാരണം സങ്ഖ്യാസമാനതായ.
അസ്സാമികഭാവോ അനത്തനിയതാ. സതി ഹി അത്തനി തസ്സ കിഞ്ചനഭാവേന ചിവരം
അഞ്ഞഞ്ച കിഞ്ചി അത്തനിയം നാമ സിയാ, സോ പന കോചി നത്ഥേവാതി
അധിപ്പായോ. അനദ്ധനിയന്തി ന അദ്ധാനക്ഖമം, ന ചിരട്ഠായി ഇത്തരം അനിച്ഛന്തി
അത്ഥോ. താവകാലികന്തി തസ്സേവ വേവചനം.

മമായതീതി മമത്തം കരോതി, “മമ”ന്തി തണ്ഹായ പരിഗൃഹ്യാ തിട്ഠതി. ധനായന്താതി
ധനം ദ്രബ്ധം കരോന്താ.

അയം സതിപട്ഠാനദേസനാ പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗവസേന ദേസിതാതി
പുബ്ബഭാഗിയബോജ്ജ്ഞേയേ സന്ധായാഹ “ബോജ്ജ്ഞേയപരിഗൃഹികാ സതി ദുക്ഖസച്ച”ന്തി.

ബോജ്ജ്ഞേയപബ്ബവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുസച്ചപബ്ബവണ്ണനാ

൧൧൯. യമാസഭാവതോതി അവിപരീതസഭാവതോ ബാധനലക്ഖണതോ, യോ യോ
വാ സഭാവോ യമാസഭാവോ, തതോ, രൂപ്സനാദികക്ഖളാദിസഭാവതോതി അത്ഥോ. ജനികം
സമുട്ഠാപികന്തി പവത്തലക്ഖണസ്സ ദുക്ഖസ്സ ജനികം നിമിത്തലക്ഖണസ്സ സമുട്ഠാപികം.
പുരിമതണ്ഹന്തി ദുക്ഖനിബ്ബത്തിതോ പുരേതരസിദ്ധം തണ്ഹം.

സസന്തതിപരിയാപന്നാനം ദുക്ഖസമുദയാനം അപ്പവത്തിഭാവേന പരിഗൃഹ്യാമാനോ
നിരോധോപി സസന്തതിപരിയാപന്നോ വിയ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം “അത്തനോ വാ
ചത്താരി സച്ചാനീ”തി. പരസ്സ വാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തേനാഹ ഭഗവാ -
“ഇമസ്സമിന്ദ്രേവ ബ്യാമമത്തേ കളേവരേ സസഞ്ചിമ്ഹി സമനകേ ലോകഞ്ച പഞ്ചപേമി,
ലോകസമുദയഞ്ച പഞ്ചപേമി, ലോകനിരോധഞ്ച പഞ്ചപേമി,
ലോകനിരോധഗാമിനിപടിപദഞ്ച പഞ്ചപേമി”തി (സം. നി. ൧.൧൦൭). കഥം പന
ആദികമ്പികോ നിരോധസച്ചാനി പരിഗൃഹ്യാതീതി? അനുസ്സവാദിസിദ്ധമാകാരം
പരിഗൃഹ്യാതി, ഏവഞ്ച കത്വാ ലോകുത്തരബോജ്ജ്ഞേയേ ഉദിസ്സപി പരിഗൃഹോ ന
വിരുജ്ജ്ഞതി. യമാസമ്ഭവതോതി സമ്ഭവാനുരൂപം, റപേതാ നിരോധസച്ചം
സേസസച്ചവസേന സമുദയവയാ വേദിതബ്ബാതി അത്ഥോ.

ചതുസച്ചപബ്ബവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

“അട്ഠികസങ്ഖലികം സമംസ”ന്തിആദികാ സത്ത സിവമികാ അട്ഠികകമ്മട്ഠാനതായ
ഇതരാസം ഉദ്ധുമാതകാദീനം സഭാവേനേവാതി നവനം സിവമികാനം
അപ്പനാകമ്മട്ഠാനതാ വുത്താ. ദേവേവാതി “ആനാപാനം, ദാന്തിംസാകാരോ”തി ഇമാനി
ദേവേവ. അഭിനിവേസോതി വിപസ്സനാഭിനിവേസോ, സോ പന സമ്മസനീയധമ്മേ
പരിഗൃഹോ. ഇരിയാപമാ ആലോകിതാദയോ ച രൂപധമ്മാനം
അവത്ഥാവിസേസമത്തതായ ന സമ്മസനുപഗാ വിഞ്ചത്തിആദയോ വിയ.
നീവരണബോജ്ജ്ഞേയാ ആദിതോ ന പരിഗൃഹേതബ്ബാതി വുത്തം “ഇരിയാപമാപേ...ന
ജായതീ”തി. കേസാദിഅപദേസേന തദുപാദാനധമ്മാ വിയ ഇരിയാപമാദിഅപദേസേന
തദവത്ഥാ രൂപധമ്മാ പരിഗൃഹ്യാന്തി, നീവരണാദിമുഖേന ച തം സമ്പയുത്താ
തംനിസ്സയധമ്മാതി അധിപ്പായേന മഹാസീവത്ഥേരോ “ഇരിയാപമാദിസുപി അഭിനിവേസോ
ജായതീ”തി ആഹ. അത്ഥിനു വോ മേതിആദി പന സഭാവതോ ഇരിയാപമാദീനം
ആദികമ്മികസ്സ അനിച്ഛിതഭാവദസ്സനം. അപരിഞ്ഞാപുബ്ബികാ ഹി പരിഞ്ഞാതി.

൧൧൭. കാമം “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു”തിആദിനാ ഉദ്ദേശനിദ്ദേശേസു തത്ഥ തത്ഥ
ഭിക്ഖുഗൃഹണം കതം, തം പടിപത്തിയാ ഭിക്ഖുഭാവദസ്സനത്ഥം, ദേസനാ പന
സബ്ബസാധാരണാതി ദസ്സേതും “യോ ഹി കോചി, ഭിക്ഖവേ”ഇച്ചേവ വുത്തം, ന
ഭിക്ഖുയേവാതി ദസ്സേന്തോ “യോ ഹി കോചി, ഭിക്ഖു വാ”തിആദിമാഹ. ദസ്സനമഗ്ഗേന

ഞാതമരിയാദം അനതിക്കമിത്വം ജാനന്തീ സിഖാപ്പത്താ അഗ്ഗമഗ്ഗപത്താ അത്താ നാമ,
തസ്സ ഫലഭാവതോ അഗ്ഗഫലവീതി ആഹ “അത്താതിഅരഹത്ത”ന്തി. അപ്പതരേപി കാലേ
സാസനസ്സ നിയ്യാനികഭാവം ദസ്സേന്തോതി യോജനാ.

എമ്പ. നിയ്യാതേന്തോതി നിഗമേന്തോ.

പപഞ്ചസുദനിയാ മജ്ജിമനികായട്കമായ
സതിപട്ഠാനസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച മൂലപരിയായവഗ്ഗവണ്ണനാ.

പഠമോ ഭാഗോ നിട്ഠിതോ.

നമോ തസ്സ ഭഗവതോ അരഹതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ

മജ്ജിമനികായേ

മൂലപണ്ണാസ-ടീകാ

(ദുതിയോ ഭാഗോ)

൨. സീഹനാദവല്ലോ

൧. ചുളുസീഹനാദസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൯. സുത്തദേസനാവത്സുസഞ്ചാതസ്സ അത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തി അട്ഠപ്പത്തി, സാ തസ്സ അത്ഥീതി അട്ഠപ്പത്തികോതി വുത്തോവായമത്ഥോ. ലാഭസക്കാരുപച്ചയാതി ലാഭസക്കാരുനിമിത്തം, ഭഗവതോ സഞ്ചസ്സ ച ഉപ്പന്നലാഭസക്കാരുഹേതു, അത്തനോ വാ ലാഭസക്കാരുപ്പാദനഹേതു. തിത്ഥിയപരിദേവിതേതി തിത്ഥിയാനം “കിം ഭോ സമണോയേവ ഗോതമോ സമണോ”തിആദിനാ വിപ്പലപനിമിത്തം. “മഹാലാഭസക്കാരോ ഉപ്പജ്ജീ”തി വത്ഥാ സമന്തപാസാദികത്ഥം തസ്സ ഉപ്പത്തികാരണം ദസ്സേനോ “ചതുപ്പമാണികോ ഹീ”തിആദിമാഹ. ചത്താരി പമാണാനി ചതുപ്പമാണാനി, ചതുപ്പമാണാനി ഏതസ്സ അത്ഥീതി ചതുപ്പമാണികോ. ലോകോയേവ സഞ്ചമ്മ സമാഗമ്മ വസനട്ഠേന ലോകസന്നിവാസോ, സത്തകായോതി അത്ഥോ. പമിനാതി ഉളാരതാദിവിസേസം ഏതേനാതി പമാണം (അം നിം ടീം ൨.൪.൩൫) രൂപം രൂപകായോ പമാണം ഏതസ്സാതി രൂപപ്പമാണോ. തതോ ഏവ രൂപേ പസന്നോതി രൂപപ്പസന്നോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ . ഘോസോതി പവത്തമുതിഘോസോ (അം നിം ടീം ൨.൪.൩൫). ലുഖന്തി പച്ചയലുഖതാ. ധമ്മോതി സീലാദയോ ഗുണധമ്മാ അധിപ്പേതാ.

തേസം പുഗ്ഗലാനം. ആരോഹന്തി ഉച്ചതം. സാ ച ഖോ തസ്ഥിം തസ്ഥിം കാലേ പമാണയുത്താ ദട്ഠഞ്ച. പരിണാഹന്തി നാതികിസനാതിമൂലതാവസേന മിതപരിണാഹം. സഞ്ഠാനന്തി തേസം തേസം അഞ്ചപച്ചഞ്ചാനം സുസഞ്ഠിതം. പാരിപൂരിന്തി സഞ്ചേസം സരീരാവയവാനം പരിപുണ്ണതം അവേകല്പതം. തത്ഥ പമാണം ഗഹേത്വാതി തസ്ഥിം രൂപേ രൂപസമ്പത്തിയം പമാണഭാവം ഉപാദായ. പസാദം ജനേതീതി അധിമോക്ഖം ഉപ്പാദേതി.

പരവണ്ണനായാതി “അമുകോ ഏദിസോ ച ഏദിസോ ചാ”തി യസഗുണവചനേന. പരമോമനായാതി സമ്മുഖാവ പരസ്സ സീലാഘുപ്പാദനേന അഭിത്ഥവനേന. പരപസംസനായാതി പരമ്മുഖാ പരസ്സ ഗുണസംകിത്തനേന. പരവണ്ണഹാരികായാതി പരമ്പരവണ്ണഹാരികായ പരമ്പരായ പരസ്സ കിത്തിസദുപസംഹാരേന. തത്ഥാതി തസ്ഥിം മുതിഘോസേ.

ചീവരലുഖന്തി മൂലജിണ്ണബഹുതുന്നകതാദിം ചീവരസ്സ ലുഖഭാവം. പത്തലുഖന്തി അനേകഗന്ഥികാഹതാദിം പത്തസ്സ ലുഖഭാവം. വിവിധം വാ ദുക്കരകാരികന്തി ധുതഞ്ചസേവനാദിവസേന പവത്തം നാനാവിധം ദുക്കരചരിയം.

സീലം വാ പസ്സിത്വാതി സീലപാരിപൂരിവസേന വിസുദ്ധം കായവചിസുചരിതം ഞാണചക്ഖുനാ പസ്സിത്വാ. ത്യാനാദിഅധിഗമസിദ്ധം സമാധിം വാ. വിപസ്സനാഭിഞ്ഞാസഞ്ചാതം പഞ്ചം വാ.

ഭഗവതോ സരീരം ദിസ്വാതി സമ്ബന്ധോ. രൂപപ്പമാണോപി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേയേവ പസീദതി അപരിമിതകാലസമുപചിതപുഞ്ഞാനുഭാവനിപ്ഫന്നായ സഞ്ചസോ അനവജായ

സബ്ബാകാരപരിപൂണ്ണാവയവായ രൂപകായസമ്പത്തിയാ സമന്തപാസാദികത്താ, യസ്സാ രുചിരഭാവോ വിസുദ്ധേ വിഗതവലാഹകേ ദേവേ പൂണ്ണമാസിയം പരിപൂണ്ണകലാഭാഗമണ്ഡലം ചന്ദ്രമണ്ഡലം അഭിഭവിത്യാ അതിരോചതി, പഭസ്സരഭാവോ സരദസമയം സംവദ്ധിതദിഗുണതേജകിരണജാലസമുജ്ജലം സൂരിയമണ്ഡലം അഭിഭവതി, സോമ്മകിരണരസസമുജ്ജലഭാവേഹി തദുഭയേഹി അഭിഭൂയ വത്തമാനം ഏകസ്ഥിം ഖണേ ദസസഹസ്സിലോകധാതും വിജ്ഞാതനസമത്വം മഹാബ്രഹ്മുനോ പഭാസമുദയം അഭിവിഹച്ച ഭാസതേ തപതേ വിരോചതി ച.

സതിപി അങ്ഗപരിച്ചാഗാദീനം ദാനപാരമിഭാവേ പരിച്ചാഗവിസേസഭാവദസ്സനത്വമേവ സുദുക്കരഭാവദസ്സനത്വമഞ്ച അങ്ഗപരിച്ചാഗാദിഗൃഹണം, തത്ത്വാപി ച അങ്ഗപരിച്ചാഗതോ വിസും നയനപരിച്ചാഗഗൃഹണം, പരിച്ചാഗഭാവസാമന്തേപി രജ്ജപരിച്ചാഗതോ പുത്തദാരപരിച്ചാഗഗൃഹണഞ്ച കതം. ആദിനാ നയേനാതി ആദി-സദ്രേന പുബ്ബയോഗപുബ്ബചരിയാദിഹേതുസമ്പത്തിയാ, “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൧൫൭, ൨൫൫) വുത്തായ ഫലസമ്പത്തിയാ, “സോ ധമ്മം ദേസേതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൫൫) വുത്തായ സത്തുപകാരകിരിയായ ച സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധേയേവ പസീദതി യഥാവുത്തഗുണാനം അനന്തസാധാരണഭാവതോ അച്ഛരിയബ്ഭുതഭാവതോ ച. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

“ചീവരലുഖം ദിസ്വാ”തി വത്വാ തം ദസ്സേതും “സചേ ഭഗവാ”തിആദി വുത്തം. സാണപംസുകുലചീവരേനാതി മതകളേവരം പലിവേരോത്വാ ഛരസ്സീതേന തുമ്പമത്തേ കിമീ പപ്ഫോടേത്വാ ഗഹിതേന സാണപംസുകുലചീവരേന. ഭാരിയന്തി ഗരുകം, ദുക്കരന്തി അത്ഥോ. വധുയുവതീമജ്ജിമിമിത്ഥിവസേന, ബാലയോബ്ബനപുരാണവസേന വാ തിവിധനാടകതാ. ഹരേണുയൂസം മണ്ഡലകലായരസോ. “യാപേസ്സതി നാമാ”തി നാമ-സദും ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. നാമ-സദുയോഗേന ഹി അനാഗതകാലസ്സ വിയ പയോഗോ, യാപേതി ഇച്ചേവ അത്ഥോ. അപ്പാണകന്തി നിരസ്സാസം നിരോധിതസ്സാസപസ്സാസം.

സമാധിഗുണന്തി സാധാരണതോ വുത്തമത്വം വിവരതി ത്യാനാദിഗൃഹണേന. മാനദബ്ബനിമ്മദനേന നിബ്ബിസേവനഭാവപാദനവി ദമനമേവാതി വുത്തം “പാഥികപുത്തദമനാദീനീ”തി. ആദി-സദ്രേന സച്ചകാളവകബകദമനാദീനം സങ്ഗഹോ. ബാവേരുന്തി ഏവംനാമകം വിസയം. സരസമ്പന്നോതി അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗതേന സരേന സമന്നാഗതോ. തേന ബ്രഹ്മസ്സരതാകരവികഭാണിതാദസ്സനേന ലക്ഖണഹാരനയേന അവസേസലക്ഖണപാരിപൂരിം വിയ തദവിനാഭാവതോ ബുദ്ധാനം ദേസനാവിലാസഞ്ച വിഭാവേതി.

ഹതപ്പഭാതി ബുദ്ധാനുഭാവേന വിഗതതേജാ. കാളപക്ഖൂപമേതി സത്താനം ബ്യാമോഹന്ധകാരാഭിഭവേന കാളപക്ഖരത്തൂപമേ. സൂരിയേതി സൂരിയേ ഉദയിത്വാ ഓഭാസേന്തേതി അധിപ്പായോ.

സിങ്ഘാടകേതി തികോണരച്ഛായം. ചതുക്കേതി സന്ധിയം. പരിദേവന്തിതി അനുത്സുനനവസേന വിപ്പലപന്തി. സോകാധികകതോ ഹി വചിപലാപോ

പരിഭേദം. ലോകേ ഉപജ്ഞാണേയേവ ഉപന്നാതി അത്തനോ ദിടിവാദസ്സ
പുരാതനഭാവം ദീപേന്തി.

സേസപദേശുപിതി “ഇയ ദുതിയോ സമണോ”തിആദീസു സേസവാദേശുപി
(അം നിം ടീം റ.ര.രർമ-രർവ) യമാ ഹി “വിവിചേവ കാമേഹീ”തി (പാരാ-
മമ; ദീം നിം മ.വ.വന്ത; സം നിം റ.മരവ; അം നിം ര.മവവ) ഏതമ കതോ
നിയമോ “വിവിച അകുസലേഹീ”തി (പാരാ- മമ; ദീം നിം മ.വ.വന്ത; സം
നിം റ.മരവ; അം നിം ര.മവവ) ഏതാപി കതോയേവ ഹോതി
സാവധാരണസ്സേവ അത്ഥസ്സ ഇച്ഛിതബുത്താ, ഏവമിധാപിതി. തേനാഹ
“ദുതിയാദയോപി”തിആദി. സാമത്തെഫലാധിഗമവസേന നിപ്പരിയായതോ
സമണഭാവോതി തേസം വസേനേതമ ചത്താരോ സമണാ ദേസിതാതി തമത്ഥം
സുത്തന്തരേന സമത്ഥേതും “തേനേവാഹാ”തിആദി വുത്തം. പടിപത്തിക്കമേന
ദേസനാക്കമേന ച സകദാഗാമിആദിനം ദുതിയാദിതാ വുത്താതി സോതാപന്നസ്സ
പഠമതാ അവുത്തസിദ്ധാതി ന ചോദിതാ. ഫലട്ഠകസമണാവ അധിപ്പേതാ
സമിതപാപസമണഗുഹണതോ. കസ്ഥാ പനേതമ മഹാപരിനിബ്ബാനേ വിയ
മഗ്ഗട്ഠാ തദത്ഥായ പടിപന്നാ ച ന ഗഹിതാതി? വേണേയുജ്ജ്ഞാസയതോ. തത്ഥ
ഹി മഗ്ഗാധിഗമത്ഥായ വിപസ്സനാപി ഇതോ ബഹിദ്ധാ നത്ഥി, കൂതോ
മഗ്ഗഫലാനീതി ദസ്സേന്തേന ഭഗവതാ “ഞായസ്സ ധമ്മസ്സ പദേസവത്തി, ഇതോ
ബഹിദ്ധാ സമണോപി നത്ഥി”തി വുത്തം. ഇയ പന നിട്ഠാനപ്പത്തമേവ
തത്ഥസമണഭാവം ഗണ്ഹന്തേന ഫലട്ഠകസമണാവ ഗഹിതാ “മഗ്ഗട്ഠതോ
ഫലട്ഠോ സവിസേസം ദക്ഖിണേയോ”തി. സ്വായമത്ഥോ ദീസു സുത്തേസു
ദേസനാഭേദേവേ വിത്തായതീതി.

രിത്താതി വിവിത്താ. തുച്ഛാതി നിസ്സാരാ പടിപന്നകസാരാഭാവതോ.
പവദന്തി ഏതേഹീതി പവാദാ, ദിടിഗതികാനം നാനാദിടിപകാ സമയാതി
ആഹ “ചത്താരോ സസ്സതവാദാ”തിആദി. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം പരതോ
ആഗമിസ്സതി. തേതി യമാവുത്തസമണാ. ഏതാതി “പരപ്പവാദാ”തി വുത്തേ
ബാഹിരകസമയേ.

യന്തി യസ്ഥിം. ഭുമ്മത്ഥേ ഹി ഇദം പച്ചത്തവചനം. ഞായോ വുച്ചതി
സഹ വിപസ്സനായ അരിയമഗ്ഗോ. തേന ഹി നിബ്ബാനം ഞായതി ഗമ്മതി
പടിവിജ്ഞതീതി. സോ ഏവ നിബ്ബാനസമ്പാപകഹേതുതായ ധമ്മോതി ആഹ
“ഞായസ്സ ധമ്മസ്സാ”തി.

തേസം പരപ്പവാദസാസനാനം അഖേത്തതാ ഖേത്തതാ ച അരിയമഗ്ഗസ്സ
അഭാവഭാവോ സുപരിസുദ്ധസ്സ സീലസ്സ സുപരിസുദ്ധായ സമമവിപസ്സനായ
അഭാവതോ സാവതോ ച. തദുഭയഞ്ച ദുരക്ഖാതസ്വാക്ഖാതഭാവഹേതുക്കം, സോ
ച അസമ്മാസമ്ബുദ്ധസമ്മാസമ്ബുദ്ധപവേദിതതായാതി പരാജികായ സത്ഥു
വിപത്തിഹേതുതായ സാസനസ്സ അനിയ്യാനഭാവോതി ദസ്സേതി.

ഇദാനി യമാവുത്തമത്ഥം പരിയായതോ ച പാളിയാ ച സമത്ഥേതും
“തേനാഹ ഭഗവാ”തിആദിനാ പാളിം ദസ്സേതാ ഉപമാപദേസേന തത്ഥ സുത്തം
വിഭാവേന്തോ “യസ്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യസ്ഥാ ഏകച്ചാനം വിസേസതോ
സീഹാനം പുരിമം പാദവയം ഹത്ഥകിച്ചമ്പി കരോതി, തസ്ഥാ ആഹ
“സുരത്തഹത്ഥപാദോ”തി. സീഹസ്സ കേസാ നാമ കേസരായത്തനാ ഖണ്ഡലോമാ.
ഗോചരിയഹത്ഥികുലം നാമ പകതിഹത്ഥികുലം, യം “കാലാവക”തിപി

വുച്ചതി. ഘോടകോ നാമ അസ്സവളുകോ. സിനേരുപരിഭണ്ഡേ
സിമ്ബലിരുക്വേഹി സഞ്ചരാദിതോ പഞ്ഞാസയോജനോ ദഹോ
സിമ്ബലിദഹോ, തം പരിവാരേത്വാ മഹന്തം സിമ്ബലിവനം, തം സന്ധായാഹ
“സിമ്ബലിദഹവനേ”തി. അഞ്ഞതിത്മാവാസഭൂമിയം ഇമേസു സമണ്ഡേസു
ഏകച്ചോ ന ഉപ്പജ്ജതി, ഹുദിസോ പനേത്ഥ വികപ്പോ നത്ഥി, സഞ്ചേന സഞ്ചം
ന ഉപ്പജ്ജന്തേവാതി ദസ്സേനോ “ഏകസമണ്ഡോപീ”തി ആഹ.
അരിയമഗ്ഗപരിക്ഖതേതി അരിയമഗ്ഗുപ്പത്തിയാ അഭിസങ്ഖതേ, യദാ
സാസനികാനം സമ്മാപടിപത്തിയാ അരിയമഗ്ഗോ ദിബ്ബതി, തദാതി അത്ഥോ.

സമ്മാതി സുട്ഠു. സുട്ഠു നദനം നാമ ഹേതുയുത്തം സുട്ഠു കത്വാ കഥനന്തി
ആഹ “ഹേതുനാ”തി. സോ ച ഹേതു അവിപരീതോ ഏവ ഇച്ഛിതഞ്ചോതി
ആഹ “നയേനാ”തി, ഞായേനാതി അത്ഥോ. ഏവംഭൂതോ ച സോ
യഥാധിപ്പേതത്ഥം കരോതി സാധേതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “കാരണേനാ”തി. യദി
തിരച്ഛാനസീഹസ്സ നാദോ സഞ്ചതിരച്ഛാനഏകച്ചമനുസ്സാമനുസ്സനാദതോ സേട്ഠത്താ
സേട്ഠനാദോ, കിമങ്ഗം പന തമാഗതസീഹനാദോതി ആഹ “സീഹനാദന്തി
സേട്ഠനാദ”ന്തി. യദി തിരച്ഛാനസീഹനാദസ്സ സേട്ഠനാദതാ നിബ്ഭയതായ
അപ്പടിസത്തുതായ ഇച്ഛിതാ, തമാഗതസീഹനാദസ്സേവ അയമത്ഥോ
സാതിസയോതി ആഹ “അഭിതനാദം അപ്പടിനാദ”ന്തി. ഇദാനിസ്സ സേട്ഠനാദഭാവം
കാരണേന പടിപാദേനോ “ഇമേസങ്ഖി”തിആദിമാഹ. തേന “സമ്മാ”തി
വുത്തമത്ഥം സമത്ഥേതി. തത്ഥ അത്ഥിതായാതി ഇമിനാ സീഹനാദസ്സ
ഉത്തമത്ഥം ദസ്സേതി. ഭൂതട്ഠോ ഹി ഉത്തമട്ഠോ. തായ ഏവ ഭൂതട്ഠതായ
അഭിതനാദതാതി ദസ്സേനോ “ഇമേ സമണ്ഡം...പേ... നാമ ഹോതി”തി ആഹ.
അഭൂതങ്ഖി വദതോ കുതോചി ഭയം വാ ആസങ്കാ വാ സിയാതി
“ഇധേവാ”തി നിയമസ്സ അവിപരീതം ദസ്സേനോ “അമ്ഹാകമ്പി...പേ...
അപ്പടിനാദോ നാമ ഹോതി”തി ആഹ. യങ്ഖി അഞ്ഞത്ഥാപി അത്ഥി, തം
ഇധേവാതി അവധാരേതും ന യുത്തന്തി.

൧൪൦. ഖോതി അവധാരണേ. തേന വിജ്ജതി ഏവാതി ദസ്സേതി. യന്തി
കരണത്ഥേ പച്ചത്തന്തി ആഹ “യേന കാരണേനാ”തി. തിത്ഥം നാമ ദ്വാസട്ഠി
ദിട്ഠിയോ തഞ്ചിനിമുത്തസ്സ കസ്സചി ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതസ്സ അഭാവതോ.
പാരഗമനസങ്ഖാതം തരണം ദിട്ഠിഗതികാനം (അം നിം ടീം റ.൩.൬൨) തത്ഥ
തത്ഥേവ അപരാപരം ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനവസേന പിഘവനന്തി ആഹ “തരന്തി
ഉപ്പഘവന്തി”തി. ഉപ്പാദേതാതി പൂരണാദികോ. തിത്ഥേ ജാതാതി തിത്ഥിയാ,
യഥാവുത്തം വാ ദിട്ഠിഗതസങ്ഖാതം തിത്ഥം ഏതേസം അത്ഥീതി തിത്ഥികാ,
തിത്ഥികാ ഏവ തിത്ഥിയാ. അസ്സസന്തി ഏത്ഥ, ഏതേനാതി വാ അസ്സാസോ,
അവസ്സയോ.

പകതത്ഥനിദേസോ യം-തം-സദോതി തസ്സ “ഭഗവതാ”തിആദീഹി പദേഹി
സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തസ്സ യേന അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവേന ഭഗവാ പകതോ
സത്ഥുഭാവേന അധിഗതോ സുപാകടോ ച, തം അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവം സദ്ധിം
ആഗമനപടിപദായ അത്ഥഭാവേന ദസ്സേനോ “യോ സോ...പേ...
അഭിസമ്ബുദ്ധോ”തി ആഹ. സതിപി ഞാണദസ്സനസദാനം ഇവ
പഞ്ഞാവേവചനഭാവേ തേന തേന വിസേസേന നേസം സവിസയേ
വിസേസപ്പവത്തിദസ്സനത്ഥം (സാരത്ഥം ടീം പരിവാര ൩.൧)
അസാധാരണവിസേസവസേന വിജ്ജാത്തയവസേന

വിജ്ഞാപിതമാവാൻ വേണ്ട സബ്ജക്ട് ആണെന്നും സബ്ജക്ട് ആണെന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ചിലർക്ക് തോന്നാൻ പാടിയിട്ടുണ്ട് “തേസം തേസം” എന്നിങ്ങനെ. തത്ത്വം ആസയാനുസരണം ജാനതാ ആസയാനുസരണമാണെന്നും, സബ്ജക്ട് ആണെന്നും പസ്സതാ സബ്ജക്ട് ആണെന്നാണ്.

പുണ്യനിവാസാദിഹീതി പുണ്യനിവാസആസവക്വയണാണെന്നു.

അനന്തസാധാരണപുണ്യാനുഭാവനിബ്ബത്തോ

അനുത്തരമാണാധിഗമലധപുരാവത്തകോ ച ഭഗവതോ രൂപകായോ അതിർമ്മേവ ദേവാനാം ദേവാനുഭാവം വത്തതീതി ആഹ “സബ്ജക്ടാണാം...പേ... പസ്സതാ”തി. പരിശോധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തായ ഹി സബ്ജക്ടോ ആണെന്നു സബ്ജക്ടോ സബ്ജക്ടോ വിധിമിത്താ പച്ഛാ പവത്തജാനനം തസ്സ ജാനനം വിധി വുച്ചതി.

അരിനന്തി കിലേസാരിനം, പഞ്ചവിധമാരാനം വാ സാസനപച്ചത്ഥികാനം വാ അന്തരീത്ഥിയാനം, തേസം ഹനനം പാടിഹാരിയേഹി അഭിഭവനം അപ്പടിഭാനതാകരണം അജ്ജ്യപേക്ഖനം വാ. കേസിവിനയസുത്തഞ്ചേത്ഥ (അം നിം ര. ൧൧൧) നിദസ്സനം. തഥാ ച റാനാട്റാനാദിനി വാ ജാനതാ, യമാകമ്മുപഗേ സത്തേ പസ്സതാ, സവാസനാനമാസവാനം വീണത്താ അരഹതാ, അഭിഞ്ഞേയ്യാദിഭേദേ യമ്മേ അഭിഞ്ഞേയ്യാദിതോ അവിപരീതാവബോധേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന. അഥ വാ തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതമാണതായ ജാനതാ, കായകമ്മാദിനം ഞാനാനുപരിവത്തനേന നിസമ്മകാരിതായ പസ്സതാ, രവാദിനന്തി (സാരത്ഥം ടീം പരിവാര ൩.൧) അഭാവസാധികായ പഹാനസമ്പദായ അരഹതാ, ഛന്ദാദിനം അഹാനിഹേതുഭൂതായ അക്ഖയപടിഭാനസാധികായ സബ്ജക്ടായ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന. ഏവം ദസബലഅട്റാരസാവേണികബുദ്ധയമ്മവസേനപി യോജനാ വേദിതബ്ബാ. യേതി ചതുരോ യമ്മേ. അത്തനീതി അമ്ഹേസു. ന രാജരാജമഹാമത്താദിസു ഉപത്ഥമ്ഭം സമ്പസ്സമാനാ, ന കായബലം സമ്പസ്സമാനാതി യോജനാ.

ഉപ്പന്നപസാദോതി അപേച്ചപ്പസാദം വദതി. വക്ഖതി ഹി “ചത്താരി സോതാപന്നസ്സ അങ്ഗാനി കമിതാനീ”തി (മം നിം അട്റം ൧.൧൪൦). കഥം അസേക്ഖാപി അസേക്ഖായ സമസിക്ഖതായ സഹധമ്മികാ ഏവ, ചിണ്ണബ്രഹ്മചരിയതായ പന സഹധമ്മം ചരന്തിതി ന വത്തബ്ബാതി അസേക്ഖവാരോ ന ഗഹിതോ. സബ്ബേപേതേതി ഏതേ യമാവുത്താ ഭിക്ഖുആദയോ സോതാപന്നാദയോ ച പൂമുജ്ജനാ അരിയാ ചാതി സബ്ബേപി ഏതേ തന്തംസിക്ഖാഹി സമാനധമ്മത്താ സഹധമ്മത്താ “സഹധമ്മികാ”തി വുച്ചന്തി. ഇദാനി നിബ്ബത്തിതഅരിയധമ്മവസേനേവ സഹധമ്മികേ ദസ്സേനോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. മഗ്ഗദസ്സനമ്ഹീതി പരിഞ്ചാഭിസമയാദിവസേന സച്ചപടിവേധേന “നവ മഗ്ഗങ്ഗാനി, അട്റം ബോജ്ജയങ്ഗാനീ”തിആദിനാ വിവാദോ നത്ഥി. ഏകധമ്മചാരിതായാതി സമാനധമ്മചാരിതായ. ന ഹി പടിവിധസച്ചാനം “മയാ യമ്മോ സുഭിട്റോ, തയാ ദുഭിട്റോ”തിആദിനാ വിവാദോ അത്ഥി. ദിട്ഠിസീലസാമന്തേന സങ്ഘാതാ ഹി തേ ഉത്തമപുരിസാ. ഇമിനാതി “സഹധമ്മികാ ഖോ പനാ”തിആദിവചനേന. തത്ത്വം പിയമനാപഗ്ഗഹണേന സീലേസു പരിപൂരകാരിതാപദേസേന ഏകദേസേന ഗഹിതം സങ്ഘസുപ്പടിപത്തിം പരിപൂണ്ണം കത്വാ ദസ്സേതി. യേ ഹി സമ്പന്നസീലാ സുവിസുദ്ധദസ്സനാ, തേ വിഞ്ചുനം പിയാ മനാപാതി.

ഏത്താവതാതി “അത്ഥി ഖോ നോ ആവുസോ”തിആദിനയപ്പവത്തേന
രതനത്തയപസാദജോതനേന അക്ഖാതാ തേസു തേസു സുത്തപദേസേസു.

൧൪൧. സത്ഥരി പസാദോതി പസാദഗ്ഗഹണേന “ഭഗവതാ”തിആദിനാ വാ
പസാദനീയാ ധമ്മാ ഗഹിതാ. തേന ബുദ്ധസുബുദ്ധതം ദസ്സേതി, തഥാ “ധമ്മേ
പസാദോ”തി ഇമിനാ ധമ്മസുധമ്മതം, ഇതരേന സഞ്ഘസുപ്പടിപന്നതം. യേന
ചിത്തേന അത്തേതഥ അനുപലബ്ഭമാനേന സാസനേയേവ സമണോ ഇതോ
ബഹിദ്ധാ നത്ഥീതി അയമത്ഥോ, സമ്മദേവ, പതിട്ഠാപിതോതി വേദിതബ്ബം.
തത്രായം യോജനാ - യസ്ഥാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ അമ്ഹാകം സത്ഥാ, തസ്ഥാ
അത്ഥി ഖോ നോ, ആവുസോ, സത്ഥരി പസാദോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ ചസ്സ
സ്വാഖാതോ ധമ്മോതി അത്ഥി ധമ്മേ പസാദോ, തതോ ഏവ ച അത്ഥി
സീലേസു പരിപൂരകാരിതാതി സഹധമ്മികാ...പേ... പബ്ബജിതാ ചാതി
ഏവമേതഥ സത്ഥരി പസാദേന ധമ്മേ പസാദോ, തേന സഞ്ഘസുപ്പടിപത്തിതി
അയഞ്ച നയോ ലേസേനപി പരപ്പവാദേസു നത്ഥീതി ഇധേവ സമണോ...പേ...
സമണേഹി അത്തേഹീതി.

പടിവിദ്ധസച്ചാനം പഹീനാനുരോധാനം ഗേഹസ്സിതപേമസ്സ അസമ്ഭവോ
ഏവാതി “ഇദാനീ”തി വുത്തം. യദി ഏവം “ഉപജ്ജയായേന, ഭിക്ഖവേ,
സദ്ധിവിഹാരികമ്ഹി പുത്തപേമം ഉപട്ഠപേതബ്ബം”തിആദിവചനം (മഹാവം
൩൫) കഥന്തി? നയിദം ഗേഹസ്സിതപേമം സന്ധായ വുത്തം, തംസദിസത്താ പന
പേമമുഖേന വുത്തോ മേത്താസ്സേഹോ. ന ഹി ഭഗവാ ഭിക്ഖു സംകിലേസേ
നിയോജേതി. ഏവരുപം പേമം സന്ധായാതി പസാദാവഹഗുണാവഹതോ
പൂരണാദിസു ഭത്തി പസാദോ ന ഹോതി, പസാദപതിരുപകാ പന
ലോഭപവത്തിതി ദട്ഠബ്ബാ. മേരോതി മഹാസഞ്ഘരക്ഖിതത്ഥേരോ. യേന
അട്ഠകമാ പോതമകം ആരോപിതാ. ഏകോവ സത്ഥാ
അനഞ്ഞസാധാരണഗുണത്താ, അത്തഥാ അനച്ഛരിയത്താ സത്ഥുലക്ഖണമേവ ന
പരിപൂരേയ്യ. വിസുംകത്വാതി അത്തേഹി വിവേചേത്വാ അത്തനോ
ആവേണികം കത്വാ. “അമ്ഹാകം സത്ഥാ”തി ബ്യാവദന്താനം അത്തേസം സത്ഥാ
ന ഹോതീതി അത്ഥതോ ആപന്നമേവ ഹോതി, തഥാ ച പദേസവത്തിനിം തസ്സ
സത്ഥുതം പടിജാനന്താ പരിപുണ്ണലക്ഖണസത്ഥുതം ഇച്ഛന്താനന്വി തതോ
വിരുദ്ധാ സത്ഥുഭാവപരിയേസനേന പരാജിതാ ഹോന്തി. പരിയത്തിധമ്മേതി
അധികബ്രഹ്മഗുണസുത്തഗേയ്യാദിപ്പഭേദസമയേ. തത്ഥ അജസീല...പേ...
കുക്കുരസീലാദിസൂതി ഇദം യേഭുയ്യേന അത്തതിത്ഥിയാനം താദിസം
വതസമാദാനസബ്ഭാവതോ വുത്തം, ആദി-സദേന
യമനിയമചാതുയാമസംവരാദിനം സഞ്ഗഹോതി. അധിപ്പയാസോതി അധികം
പയസതി പയുജ്ജതി ഏതേനാതി അധിപ്പയാസോ, സവിസേസം
അധികത്തബ്ബകിരിയാ (അം നിം ടീം ൨.൩.൧൧൧). തേനാഹ
“അധികപ്പയോഗോ”തി.

തസ്സ പസാദസ്സ പരിയോസാനഭൂതാതി തസ്സ സത്ഥരി ധമ്മേ ച പസാദസ്സ
നിട്ഠാനഭൂതാ. നിട്ഠാതി മോക്ഖോ. സമയവാദിനഞ്ച തസ്ഥിം തസ്ഥിം
സമയേ തദുപദേസകേ ച പസാദോ യാവദേവ മോക്ഖാധിഗമനട്ഠോ.
ദിട്ഠിഗതികാ തഥാ തഥാ അത്തനോ ലദ്ധിവസേന നിട്ഠം പരികപ്പേന്തി
യേവാതി ആഹ “നിട്ഠം അപഞ്ഞപേന്തോ നാമ നത്ഥീ”തി. ബ്രാഹ്മണാനന്തി
ബ്രാഹ്മണവാദിനം. തേസം ഏകച്ചേ ബ്രഹ്മുനാ സലോകതാ നിട്ഠാതി വദന്തി,

ഏകച്ചേ തസ്സ സമീപതാ, ഏകച്ചേ തേന സംയോഗോ നിർഠാതി വദന്തി. തത്ത്വ യേ സലോകതാവാദിനോ സമീപതാവാദിനോ ച, തേ ദ്വേയാവാദിനോ, ഇതരേ അദ്വേയാവാദിനോ. സബ്ബേപി തേ അത്ഥതോ ബ്രഹ്മലോകുപപത്തിയംയേവ നിർഠാസത്തിനോ. തത്ത്വ ഹി നേസം നിശ്ചാഭിനിവേസോ യഥാ തം ബകസ്സ ബ്രഹ്മുനോ. തേന വുത്തം “ബ്രഹ്മലോകോ നിർഠാ”തി. ബ്രഹ്മലോകോതി പഠമജ്ജ്യാനഭൂമി. മഹാതാപസാനന്തി വേഖനസാദിതാപസാനം. മഹാബ്രഹ്മാ വിയ പഠമജ്ജ്യാനഭൂമിയം ആഭസ്സരേസു ഏകോ സബ്ബസേട്ഠോ നത്ഥിതി “ആഭസ്സരാ”തി പൂമുവചനം. പരിബ്ബാജകാനന്തി സഞ്ചയാദിപരിബ്ബാജകാനം. അന്തോ ച മനോ ച ഏതസ്സ നത്ഥിതി അനന്തമാനസോ. ആജീവകാണന്തി സബ്ബദാഭാവതോ അനന്തോ, സുഖദുക്ഖാദിസമതിക്കമനതോ അമാനസോ. ഇമിനാ അർഹി ലോകയമ്മേഹി ഉപക്കിലിട്ഠചിത്തതം ദസ്സേതി.

പപഞ്ചേ യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. തണ്ഹാദിർഠിയോവ അധിപ്പേതാ മമങ്കാരഅഹങ്കാരവിഗമസ്സ അധിപ്പേതത്താ. യഥാ പഞ്ചസു റാനേസു ഏകോവ കിലേസോ ലോഭോ ആഗതോ, ഏവം ദ്വീസു റാനേസു തയോ കിലേസാ ആഗതാ “ഭോസോ മോഹോ ദിർഠി”തി. “സദോസസ്സാ”തി ഹി വുത്തട്ഠാനേ പടിഘം അകുസലമൂലം ഗഹിതം, “പടിവിരുദ്ധസ്സാ”തി വിരോധോ, “സമോഹസ്സാ”തി മോഹോ അകുസലമൂലം, “അവിദുസുനോ”തി മല്യം, അസമ്പജ്ഞതം വാ, “സഉപാദാനസ്സാ”തി “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദിനാ നയേന ഗഹണം, “പപഞ്ചാരാമസ്സാ”തി പപഞ്ചുപ്പത്തിവസേന.

ആകാരതോതി പവത്തിആകാരതോ. പദന്തരേന രാഗവിസേസസ്സ വുച്ചമാനത്താആദിതോ വുത്തം സരാഗവചനം ഓളാരികം രാഗവിസയന്തി ആഹ “പഞ്ചകാമഗുണികരാഗവസേനാ”തി. ഗഹണവസേനാതി ദള്ഹഗ്ഗഹണവസേന. “അനുരുദ്ധപടിവിരുദ്ധസ്സാ”തി ഏകപദവസേന പാളിയം ആഗതത്താ ഏകജ്ജ്യാം പദുദ്ധാരോ കതോ. തത്ത്വ പന “അനുരുദ്ധസ്സാ”തി സുഭവസേനാതി ഏവമത്ഥോ വത്തബ്ബോ. ന ഹി പടിവിരുജ്ജ്യാനം സുഭവസേന ഹോതി. പപഞ്ചുപ്പത്തിദസ്സനവസേനാതി കിലേസകമ്മവിപാകാനം അപരാപരുപ്പത്തിപച്ചയതായ സംസാരസ്സ പപഞ്ചനം പപഞ്ചോ, തസ്സ ഉപ്പത്തിഹേതുഭാവദസ്സനവസേന. തണ്ഹാ ഹി ഭവുപ്പത്തിയാ വിസേസപച്ചയോ. തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാനദസ്സനവസേനാതി തണ്ഹാപച്ചയസ്സ ഉപാദാനസ്സ ദസ്സനവസേന, യദവത്ഥാ തണ്ഹാ ഉപാദാനസ്സ പച്ചയോ, തദവത്ഥാദസ്സനവസേന. ഫലേന ഹി ഹേതുവിസേസകിത്തനമേതന്തി. ഏവം വിജംസേമാതി കാമരാഗഭവതണ്ഹാദിവസേന ലോഭം കസ്ഥാ ഏവം വിപ്പകിരേമ. തണ്ഹാകരണവസേനാതി തണ്ഹായനകരണവസേന സുഭാകാരഗ്ഗഹണവസേന. സുഭന്തി ഹി ആരമ്മണേ പവത്തോ രാഗോ “സുഭ”ന്തി വുത്തോ.

൧൪൨. വദന്തി ഏതേനാതി വാദോ, ദിർഠിവാദോ. ദിർഠിവസേന ഹി “സസ്സുതോ അത്താ ച ലോകോ ച, അസസ്സുതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ച ദിർഠിഗതികാ പഞ്ഞപേന്തി. തേനാഹ “ദ്വേമാ, ഭിക്ഖവേ, ദിർഠിയോ”തി (൧൦ നീ ൧.൧൪൨). തണ്ഹാറഹിതായ ദിർഠിയാ അഭാവതോ തണ്ഹാവസേനേവ ച അത്തനോ സസ്സതഭാവാഭിനിവേസോതി കത്വാ വുത്തം “തണ്ഹാദിർഠിവസേനാ”തി. അല്ലീനാതി നിസ്സിതാ. ഉപഗതാതി അവിസ്സജ്ജനവസേന ഏകിഭാവമിവ ഗതാ. അജ്ജ്യാസിതാതി തായ ദിർഠിയാ

ഗിലിത്യാ പരിനിട്ഠാപിതാ വിയ തദന്തോഗധാ. തേനാഹ “അനുപവിട്ഠാ”തി. യഥാ ഗഹട്ഠാനം കാമജ്ജ്ഞോസാനം വിവാദമൂലം, ഏവം പബ്ബജിതാനം ദിട്ഠജ്ജ്ഞോസാനന്തി ആഹ “വിഭവദിട്ഠിയാ തേ പടിവിരുദ്ധാ”തി. ദിട്ഠിവിരോധേന ഹി ദിട്ഠിഗതികവിരോധോ.

ഖണികസമുദയോ ഉപ്പാദക്ഖണോതി ആഹ “ദിട്ഠിനം നിബ്ബത്തി”തി. ദിട്ഠിനിബ്ബത്തിഗുഹണേവ ചേത്ഥ യഥാ ദിട്ഠിനം പടിചുസമുപ്പന്നതാ വിഭാവിതാ, ഏവം ദിട്ഠിവത്സുനോപിതി ഉഭയേസന്ധി അനിച്ചതാ ദുക്ഖതാ അനത്തതാ ച വിഭാവിതാതി ദട്ഠഞ്ച. യാനി പടിസമ്ഭിദാനയേന (പടിം മം ൧.൧൨൨) “പച്ചയസമുദയോ അട്ഠ റാനാനീ”തി വുത്താനി, താനി ദസ്സേന്തോ “ഖന്ധാപീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഖന്ധാപി ദിട്ഠിട്ഠാനം ആരമ്മണട്ഠേന “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തിആദിവചനതോ (സംം നിം ൩.൮൧; ൪.൩൪൫). അവിജ്ജാപിദിട്ഠിട്ഠാനം ഉപനിസ്സയാദിവസേന പച്ചയഭാവതോ. യഥാഹ - “അസ്സുതവാ, ഭിക്ഖവേ, പുമുജ്ജനോ അരിയാനം അദസ്സാവി അരിയധമ്മസ്സ അകോവിദോ”തിആദി (മം നിം ൧.൨, ൪൬൧; സംം നിം ൩.൧, ൭). ഫസ്സോപി ദിട്ഠിട്ഠാനം. യഥാ ചാഹ “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ (ദീം നിം ൧.൧൧൮-൧൩൦), ഫുസ്സ ഫുസ്സ പടിസംവേദിയന്തീ”തി (ദീം നിം ൧.൧൪൪) ച . സത്താപി ദിട്ഠിട്ഠാനം. വുത്തഞ്ജേതം “സത്താനിദാനാ ഹി പപഞ്ചസഞ്ചാതി (സും നിം ൮൮൦), പഥവിം പഥവിതോ സത്തത്ഥാ”തി (മം നിം ൧.൨) ച ആദി. വിതക്കോപി ദിട്ഠിട്ഠാനം. വുത്തമ്പി ചേതം “തക്കഞ്ച ദിട്ഠീസു പകപ്പയിത്ഥാ, സച്ചം മുസാതി ദധധമ്മമാഹു”തി (സും നിം ൮൯൨; മഹാനീം ൧൨൧) “തക്കീ ഹോതി വിമംസീ”തി (ദീം നിം ൧.൩൪) ച ആദി. അയോനിസോമനസികാരോപി ദിട്ഠിട്ഠാനം. യഥാഹ ഭഗവാ “തസ്സേവ അയോനിസോ മനസികരോതോ ഛരണം ദിട്ഠിനം അത്തതരാ ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി, അത്ഥി മേ അത്താതി അസ്സ സച്ചതോ മേതതോ ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദി (മം നിം ൧.൧൯). സമുട്ഠാതി ഏതേനാതി സമുട്ഠാനം, തസ്സ ഭാവോ സമുട്ഠാനട്ഠോ, തേന. ഖണികത്ഥങ്ഗമോ ഖണികനിരോധോ. പച്ചയത്ഥങ്ഗമോ അവിജ്ജാദീനം അച്ചന്തനിരോധോ. സോ പന യേന ഹോതി, തം ദസ്സേന്തോ “സോതാപത്തിമഗ്ഗോ”തി ആഹ. ചത്താരോ ഹി അരിയമഗ്ഗാ യഥാരഹം തസ്സ തസ്സ സഞ്ചാരഗതസ്സ അച്ചന്തനിരോധഹേതു, ഖണികനിരോധോ പന അഹേതുക്കോ.

ആനിസംസന്തി ഉദയം. സോ പന ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികവസേന ദുവിധോ. തത്ഥ സമ്പരായികോ ദുഗ്ഗതിപരികിലേസതായആദിനവപക്ഖികോ ഏവാതി ഇതരം ദസ്സേന്തോ “യം സന്ധായാ”തിആദിമാഹ. ആദിനവമ്പി ദിട്ഠധമ്മികമേവ ദസ്സേന്തോ “ദിട്ഠിഗുഹണമൂലകം ഉപദുവ”ന്തിആദിമാഹ. സോതിആദിനവോ. ആദിനന്തി ആദി-സദേന നഗ്ഗിയാനസനസങ്കടിവതാദീനം സങ്ഗഹോ. നിസ്സരതി ഏതേനാതി നിസ്സരണന്തി വുച്ചമാനേ ദസ്സനമഗ്ഗോ ഏവ ദിട്ഠിനം നിസ്സരണം സിയാ, തസ്സ പന അത്ഥങ്ഗമപരിയായേന ഗഹിതത്താ സബ്ബസഞ്ചരനിസ്സം നിബ്ബാനം ദിട്ഠിഹിപി നിസ്സന്തി കത്ഥാ വുത്തം “ദിട്ഠിനം നിസ്സരണം നാമ നിബ്ബാന”ന്തി. ഇമിനാതിആദിസു വത്തഞ്ചം അനുയോഗവത്തേ വുത്തനയമേവ.

൧൪൩. ദിട്ഠിച്ഛേദനം ദസ്സേന്തോതി സബ്ബുപാദാനപരിഞ്ഞാദസ്സന്നേന സബ്ബസോ ദിട്ഠിനം സമുച്ഛേദവിധിം ദസ്സേന്തോ. വുത്തായേവാതി -

“ഉപാദാനാനി ചത്താരി, താനി അത്ഥവിഭാഗതോ;

ധമ്മസങ്ഖേപവിത്ഥാരാ, കമതോ ച വിഭാവയേ"തി. (വിസുദ്ധി-
൨.൬൪൫) -

ഗാഥം ഉദിസിത്വാ അത്ഥവിഭാഗാദിവസേന വുത്തായേവ. കാഥം ഇതോ ബാഹിരകാനം "ഇമാനി ഉപാദാനാനി ഏത്തകാനി ചത്താരി, ന ഇതോ ഭിച്ഛോ"തി ഈദിസം ഞാണം നത്ഥി, കേവലം പന കേചി "കാമാ പഹാതബ്ബാ"തി വദന്തി, കേചി "നത്ഥി പരോ ലോകോതി ച, മിച്ഛാ"തി വദന്തി, അപരേ "സീലബ്ബതേന സുദ്ധിതി ച, മിച്ഛാ"തി വദന്തി, അത്തഭിട്ഠിയാ പന മിച്ഛാഭാവം സബ്ബസോ ന ജാനന്തി ഏവ. യത്തകം പന ജാനന്തി, തസ്സപി അച്ചന്തപ്പഹാനം ന ജാനന്തി, തമാപി സബ്ബസ്സ പരിഞ്ഞേയസ്സ പരിഞ്ഞേയം പഞ്ഞപേമഇച്ചേവ തിട്ഠന്തി. ഏവംഭൂതാനം പന നേസം തത്ഥ യാദിസി പടിപത്തി, തം ദസ്സേന്തോ സത്ഥാ "സന്തി, ഭിക്ഖവേ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ സന്തിതി സംവിജ്ജന്തി. തേന തേസം ദിട്ഠിഗതികാനം വിജ്ജമാനതായ അവിച്ഛേദതം ദസ്സേതി. ഏകേതി ഏകച്ചേ. സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാതി പബ്ബജ്ജപഗമനേന സമണാ, ജാതിമത്തേന ച ബ്രാഹ്മണാ. സബ്ബേസന്തി അനവസേസാനം ഉപാദാനാനം സമതിക്കമം പഹാനം. സമ്മാ ന പഞ്ഞപേന്തിതി യേസം പഞ്ഞപേന്തി, തേസന്ധി സമ്മാ പരിഞ്ഞം ന പഞ്ഞപേന്തി. ഇദാനി തം അത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും "കേചി"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഹോതിക-കുടീചക-ബഹുദക-ഹംസ-പരമഹംസ-കാജക-തിദണ്ഡ-മോനവത-സേവ-പാരുപക-പഞ്ചമരത്തിക-സോമകാരക-മുഗബ്ബത-ചരബാക-താപസ-നിഗന്ഥാ-ജീവക-ഇസി-പാരായണിക-പഞ്ചാതപിക-കാപില-കാണാദ-സംസാരമോചക-അഗ്ഗിഭത്തിക-മഗവതിക-ഗോവതിക-കുക്കുരവതിക-കാമണ്ഡലുക-വഗ്ഗുലിവതിക-ഏകസാടക-ഓദകസുദ്ധിക-സരീരസന്താപക-സീലസുദ്ധിക-ത്യാനസുദ്ധിക-ചതുബ്ബിധ-സസ്സതവാദാദയോ ഛരണവുതി തണ്ഹാപാസേന ഡംസനതോ, അരിയധമ്മസ്സ വാ വിബാധനതോ പാസണ്ഡാ. വത്ഥുപടിസേവനം കാമന്തി ബ്യാപാരസ്സ വത്ഥുനോ പടിസേവനസങ്ഖാതം കാഥം. മേയ്യേന സേവന്തിതി പടിഹത്ഥആദിസമഞ്ഞായ ലോകസ്സ വചനവസേന സേവന്തി. തീണി കാരണാനീതി "നത്ഥി ദിന്ന"തിആദിനയപ്പവത്താനി ദിട്ഠിവിസേസഭൂതാനി വട്ടകാരണാനി.

അത്ഥസല്ലാപികാതി അത്ഥസ്സ സല്ലാപികാ, ദിന്നം അധിപ്പേതത്ഥസല്ലാപവിഭാവീനീതി അധിപ്പായോ. ദിന്നണ്ഹി വചനം സല്ലാപോ. തേനാഹ "പഥവീ കിരാ"തിആദി.

യോ തിത്ഥിയാനം അത്തനോ സത്ഥരി ധമ്മേ സഹധമ്മികേസു ച പസാദോ വുത്തോ, തസ്സ അനായതനഗതത്താ അപ്പസാദകഭാവദസ്സനം പസാദപച്ഛേദോ. തമാപവത്തോ വാദോ പസാദപച്ഛേദവാദോ വുത്തോ. ഏവരുപേതി ഈദിസേ വുത്തനയേന കിലേസാനം അനുപസമസംവത്തനികേ. ധമ്മേതി ധമ്മപതിരൂപകേ. വിനയേതി വിനയപതിരൂപകേ. തിത്ഥിയാ ഹി കോഹഞ്ഞേ ഠത്ഥാ ലോകം വഞ്ചേന്താ ധമ്മം കഥേമാതി "സന്തിമേ കായാ അക്കടാ അക്കടവിധാ"തിആദിനാ (ഭി. നി. ൧.൧൭൪) യം കിഞ്ചി കഥേത്ഥാ തമാ "വിനയം പഞ്ഞപേമാ"തി ഗോസീലവഗ്ഗുലിവതാദീനി പഞ്ഞപേത്ഥാ താദിസം സാവകേ സിക്ഖാപേത്ഥാ "ധമ്മവിനയോ"തി കഥേന്തി, തം സന്ധായേതം വുത്തം "ധമ്മവിനയേ"തി. തേനാഹ "ഉഭയേനപി അനിയ്യാനികം സാസനം ദസ്സേതി"തി. പരിത്തന്ധി നാമ പുണ്ണം കാതുകാഥം മച്ഛേരമലാഭിഭൂതതായ നിവാരേന്തസ്സ

അന്തരായം തസ്തു കരോതോ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ വിഞ്തുഹി ഗരഹിതബുതാ സമ്പരായേ ച ദുഗ്ഗതി പാടികഞ്ചാ, കിമഞ്ഗം പന സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണാവഹേ ജിനചക്കേ പഹാരദായിനോ തിത്ഥകരസ്സ തദോവാദകരസ്സ ചാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അനിയ്യാനികസാസനമ്ഹി ഹി”തിആദിമാഹ. യഥാ സോ പസാദോ സമ്പരായേ ന സമ്മഗ്ഗതോ അത്തനോ പവത്തിവസേനാതി ദസ്സേന്തോ “കഞ്ചി കാലം ഗന്താപി പച്ഛാ വിനസ്സതി യേവാ”തി ആഹ, അവേച്ചപ്പസാദോ വിയ അച്ചന്തികോ ന ഹോതിതി അത്ഥോ.

സമ്പജ്ജമാനാ യമാവിധിപടിപത്തിയാ തിരച്ഛാനയോനിം ആവഹതി. കമ്മസരിക്ഖകേന ഹി വിപാകേനേവ ഭവിതബ്ബം. സബ്ബന്ധി കാരണഭേദത്തി സബ്ബന്ധി യമാവുത്തം തിത്ഥകരാനം സാവകാനം അപായദുക്ഖാവഹം മിച്ചാപടിപത്തിസഞ്ചാതം കാരണവിസേസം. സോ പന്നേസ പസാദോ ന നിയ്യാതി മിച്ചത്തപക്ഖികത്താ സുരാപീതസിഞ്ചാലേ പസാദോ വിയ. സുരം പരിസ്സാവേതാ ഛരസ്സിതകസടം സുരാജല്ലികം. ബ്രാഹ്മണാ നാമ ധനലുദ്ധാതി അധിപ്പായേനാഹ “ഇമം വഞ്ചേസ്സാമീ”തി. കംസസതാതി കഹാപണസതാ.

ഛർ. തസ്സാതി പസാദസ്സ. സബ്ബോപി ലോഭോ കാമുപാദാനന്തേവ വുച്ചതീതി ആഹ “അരഹത്തമഗ്ഗേന കാമുപാദാനസ്സ പഹാനപരിഞ്ഞ”ന്തി. ഏവരൂപേതി ഈദിസേ സബ്ബസോ കിലേസാനം ഉപസമസംവത്തനികേ. യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനാനം അപായേസു അപതനവസേന ധാരണട്ഠേന ധമ്മേ. സബ്ബസോ വിനയനട്ഠേന വിനയേ. തത്ഥ ഭവദുക്ഖനിസ്സരണായ സംവത്തനേ.

നമസ്സമാനോ അട്ഠാസി ദേ അസഞ്ചേയ്യാനി പച്ചേകബ്ബോധിപാരമീനം പൂരണേന തത്ഥ ബുദ്ധസാസനേ പരിചയേന ച ഭഗവതി പസന്നചിത്തതായ ച. “ഉലൂകാ”ത്യാദിഗാമാ രുക്ഖഭേവതായ ഭാസിതാ. കാലുട്ഠിതന്തി സായന്ഹകാലേ ദിവാവിഹാരതോ ഉട്ഠിതം. ദുഗ്ഗതേസോ ന ഗച്ഛതീതി ദുഗ്ഗതിം ഏസോ ന ഗമിസ്സതി. മോരജികോ മുരജവാദകോ. മഹാഭേരിവാദകവത്സുആദിനിപി സിതപാതുകരണം ആദിം കത്വാ വിത്ഥാരേതബ്ബാനി.

പരമത്ഥേതി ലോകുത്തരധമ്മേ. കിം പന വത്തബ്ബന്തി ധമ്മേപി പരമത്ഥേ നിമിത്തം ഗഹേത്വാ സുണന്താനം. സാമണേരവത്സുതി പബ്ബജിതദിവസേയേവ സപ്പേന ദട്ഠോ ഹുത്വാ കാലം കത്വാ ദേവലോകം ഉപപന്നസാമണേരവത്സു.

വീരോദനന്തി വീരേന സദ്ധിം സമ്മിസ്സം ഓദനം. തിമ്ബരുസകന്തി തിന്ദുകഫലം. തിപുസസദിസാ ഏകാ വല്ലിജാതി തിമ്ബരുസം, തസ്സ ഫലം തിമ്ബരുസകന്തി ച വദന്തി. കക്കാരികന്തി ഖുദുകഏലാളുകം. മഹാതിപുസന്തി ച വദന്തി. വല്ലിപക്കന്തി ഖുദുകതിപുസവല്ലിയാ ഫലം. ഹത്ഥപതാപകന്തി മന്ദാമുഖി. അമ്ബകഞ്ജികന്തി അമ്ബിലകഞ്ജികം. ഖളയാഗുന്തിപി വദന്തി. ദോണിനിമ്മജ്ജനിന്തി സതേലം തിലപിത്താകം. വിധുപനന്തി ചതുരസ്സബ്ബിജനിം . താലവണ്ടന്തി താലപത്തേഹി കതമണ്ഡലബ്ബിജനിം. മോരഹത്ഥന്തി മോരപിഞ്ചേഹി കതം മകസബ്ബിജനിം.

വുത്തനയാനുസാരേനേവാതി യസ്ഥാ ഇധാപി യമാവുത്തം സബ്ബന്ധി കാരണഭേദം ഏകതോ കത്വാ ദസ്സേന്തോ സത്ഥാ “തം കിസ്സ

ഹേതു”തിആദിമാഹ, തസ്മാ തത്വ അനിയ്യാനികസാസനേ വൃത്തനയസ്സ അനുസ്സരണവസേന യോജേത്യാ വേദിതഞ്ചം.

൧൪൫. പരിഞ്ഞന്തി പഹാനപരിഞ്ഞം. തേസം പച്ചയം ദസ്സേതുന്തി ഉപാദാനാനം പരിഞ്ഞാ നാമ പഹാനപരിഞ്ഞാ. തേസം അച്ചന്തിരോയോ അധിപ്പേതോ, സോ ച പച്ചയനിരോയേന ഹോതീതി തേസം പച്ചയം മൂലകാരണതോ പഭൂതി ദസ്സേതും. അയന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനോ ഏത “ഇമേ ചാ”തിആദിപാഠോ “കിം നിദാനാ”തിആദിസമാസപദാനം അത്ഥോ. സബ്ബപദേസൂതി “തണ്ഹാസമുദയാ”തിആദിസു സബ്ബേസു പദേസു. ഇമിനാ ഏവ ച സബ്ബഗൃഹണേന “ഫസ്സനിദാനാ”തിആദിനമ്പി പദാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഇമേ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ ഉപാദാനാനമ്പി സമുദയം ന ജാനന്തി, കൂതോ നിരോധം, തമാഗതോ പന തേസം തപ്പച്ചയപച്ചയാനമ്പി സമുദയഞ്ച അത്ഥങ്ഗമഞ്ച യാമാവതോ ജാനാതി, തസ്മാ - “ഇധേവ, ഭിക്ഖവേ, സമണോ...പേ... സുഞ്ഞാ പരപ്പവാദാ സമണേഭി അഞ്ഞേഹീ”തി (മം നിം ൧.൧൩൯) യഥാരദ്ധസീഹനാദം മത്ഥകം പാപേത്യാ ദസ്സേന്തോ “ഇമേ ച, ഭിക്ഖവേ, ചത്താരോ ഉപാദാനാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൪൫) നയേന ദേസനം പടിച്ചസമുപ്പാദമുഖേന ഓതാരേന്തോ വട്ടം ദസ്സേത്യാ “യതോ ച ഖോ”തിആദിനാ വിവട്ടം ദസ്സേന്തോ അരഹത്തേന ദേസനായ കൂടം ഗണ്ഹി, തമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “യസ്മാ പന ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. തം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

ചുളുസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനാ

വേസാലീനഗരവണ്ണനാ

൧൪൬. അപരാപരന്തി പുനപ്പുനം. വിസാലീഭൂതതായാതി ഗാവുതന്തരം ഗാവുതന്തരം പുമുഭൂതതായ. തത്രാതി തസ്സം വിസാലീഭൂതതായം. ഛരസ്സിതമത്തേതി വിസ്സട്ഠമത്തേ. ഊമിഭയാദീഹീതി ഊമികുര്ഭീലആവട്ടസംസുകാഭയേഹി. ഉദകപ്പവാഹേനാഗതസ്സപി ച ഉസ്മാ ന വിഗച്ഛതി, ഉസ്മാ ച നാമ ഹുദിസസ്സ സവിഞ്ഞാണകതായ ഭവേയ്യാതി “സിയാ ഗബ്ഭോ”തി ചിന്തേസി. തമാ ഹീതിആദി തത്വ കാരണചിന്താ. പുഞ്ഞവന്തതായ ദുഗ്ഗന്ധം നാഹോസി, സഉസുമതായ പുതികഭാവോ. ദാരകാനം പുഞ്ഞുപനിസ്സയതോ അങ്ഗുട്ഠകതോ ചസ്സ വീരം നിബ്ബത്തി, വീരഭത്തഞ്ച ലഭി. ചരിമകഭവേ ബോധിസത്തേ കുച്ഛിഗതേ ബോധിസത്തമാതു വിയ ഉദരച്ഛവിയാ അച്ഛവിപ്പസന്നതായ നിച്ഛവി വിയാതി കത്യാ ആഹ “നിച്ഛവി അഹേസു”ന്തി. തേസന്തി ദിന്നം ദാരകാനം. മാതാപിതരോതി പോസകമാതാപിതരോ. അഭിസിഞ്ചിത്യാ രാജാനം അകംസു രജജസമ്പത്തിയാ ദായകസ്സ കമ്മസ്സ കത്താ, അസമ്ഭിന്നേ ഏവ രാജകുലേ ഉപ്പന്നത്താ ച. കുമാരസ്സ പുഞ്ഞാനുഭാവസഞ്ചോദിതാ ദേവതാധിഗൃഹിതാതി കേചി.

പുരസ്സ അപരേതി പുരസ്സ അപരദിസായ ഗാവുതമത്തേ റാനേ ജീവകമ്ബവനം വിയ സപാകാരമന്ദിരകേ. അചിരപക്കന്തോതി ഏത ന ദേസന്തരപക്കമനം അധിപ്പേതം, അഥ ഖോ സാസനതോ അപക്കമനന്തി ദസ്സേന്തോ “വിബ്ഭമിത്യാ”തിആദിമാഹ. തേനേവാഹ “ഇമസ്മാ ധമ്മവിനയാ”തി. പരിസതീതി പരിസായം, ജനസമൂഹേതി അത്ഥോ. ജനസമൂഹഗതോ പന

“പരിസമജ്ജ്ഞേ”തി വുത്തോ. ഭാവനാമനസിക്കാരേണ വിനാ പകതിയാവ മനുസ്സേഹി നിബ്ബത്തേതബ്ബോ ധമ്മോതി മനുസ്സധമ്മോ, മനുസ്സത്തഭാവാവഹോ വാ ധമ്മോ മനുസ്സധമ്മോ, അനുളാരം പരിത്തകുസലം. യം അസതിപി ബുദ്ധുപ്പാദേ വത്തതി, യഞ്ച സന്ധായാഹ “ഹീനേണ ബ്രഹ്മചരിയേണ, വത്തിയേ ഉപപജ്ജതി”തി. “അമ്ഹാകം ബുദ്ധോ”തി ബുദ്ധേ മമത്തകാരിനോ ബുദ്ധമാമകാ. സേസപദദയേപി ഏസേവ നയോ.

ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാദിവണ്ണനാ

അലം അരിയായ അരിയഭാവായാതി അലമരിയോ, രൂപായതനം ജാനാതി ചക്ഖുവിത്താണം വിയ പസ്സതി ചാതി ഞാണദസ്സനം, ദിബ്ബചക്ഖു. സമ്മസനുപഗേ ച പന ധമ്മേ ലക്ഖണത്തയഞ്ച തമാ ജാനാതി പസ്സതി ചാതി ഞാണദസ്സനം, വിപസ്സനാ. നിബ്ബാനം, ചത്താരി വാ സച്ചാനി അസമ്മോഹപടിവേധതോ ജാനാതി പസ്സതി ചാതി ഞാണദസ്സനം, മഗ്ഗോ. ഫലം പന നിബ്ബാനവസേനേവ യോജേതബ്ബം. പച്ചവേക്ഖണാ മഗ്ഗാധിഗതസ്സ അത്ഥസ്സ പച്ചക്ഖത്തോ ജാനന്തേന ഞാണദസ്സനം, സബ്ബത്തുതാ അനാവരണതായ സമന്തചക്ഖുതായ ച ഞാണദസ്സനം. ലോകുത്തരമഗ്ഗോ അധിപ്പേതോ, തസ്ഥിന്ഹി പടിസിദ്ധേ സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധഗുണാനം അസമഭവോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്ഥിന്ഹി സോ ഭഗവതോ പടിസേധേതി”തി.

സുഖമം ധമ്മന്തരം നാമ ത്യാനവിപസ്സനാദികം ആചരിയാനുഗൃഹേണ ഗഹിതം നാമ നത്ഥി. തക്കപരിയാഹതന്തി “ഇതി ഭവിസ്സതി, ഏവം ഭവിസ്സതി”തി തന്തദസ്സേതബ്ബമത്ഥതക്കനേണ വിതക്കനമത്തേണ പരിതോ ആഹതം പരിവത്തിതം കത്വാ. തേനാഹ “തക്കേത്വാ”തിആദി. ലോകീയപഞ്ചം അനുജാനാതി ഉപനിസിന്നപരിസായ അനുകൂലധമ്മകമനതോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “സമണോ ഗോതമോ”തിആദി. പടിഭാതീതി പടിഭാനം, “ഇതി വക്ഖാമീ”തി ഏവംപവത്തം കമനചിത്തം, തതോ പടിഭാനതോ ജാനനം പടിഭാനം, ആഗമാഭാവതോ സയമേവ ഉപട്ഠിത്താ സയംപടിഭാനം. തേനാഹ “ഇമിനാസ്സ ധമ്മേസു പച്ചക്ഖഭാവം പടിബാഹതീ”തി. സുഹുസിതന്തി നിബ്ബിവരം. അഹുസിതത്തേ ഹി സുഖേണ വചിഘോസോ ന നിച്ഛരതി. ദന്താവരണന്തി ഓട്ഠദയം. ജിവ്ഹാപി മദ്ധ്യതായ സുഖേണ വചിഘോസോ ന നിച്ഛരതീതി ആഹ “മുദുകാ ജിവ്ഹാ”തി. കരവീകരുതമഞ്ജുതായ മധുരോ സരോ. ഏലം വുച്ചതി ദോസോ, ഏലം ഗളതീതി ഏലഗളാ, ന ഏലഗളാ അനേലഗളാ, നിദോസാ, ന രുജ്ജന്തതീതി അത്ഥോ. സബ്ബമേതം രഞ്ജനസ്സേവ കാരണം ദസ്സേന്തോ വദതി.

പഞ്ച ധമ്മാതി ഗമ്ഭീരഞാണചരിയഭൂതാനം ഖന്ധാദീനം ഉഗ്ഗഹണ-സവന-ധാരണ-പരിചയ-യോനിസോമനസിക്കാരേ സന്ധായാഹ. തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായാതി ഏത്ഥ സമ്മാ-സദ്ദോ ഉഭയത്ഥാപി യോജേതബ്ബോ “സമ്മാ തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായാ”തി. യോ ഹി സമ്മാ ധമ്മം പടിപജ്ജതി, തസ്സേവ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയോ ഹോതി. യോ പന വുത്തനയേണ തക്കരോ, തസ്സ നിയ്യാനം അത്ഥതോ ധമ്മസ്സേവ നിയ്യാനന്തി ആഹ “സോ ധമ്മോ...പേ... നിയ്യാതി ഗച്ഛതി”തി.

൧൪൭. കോധനോതി കുജ്ജന്തനസീലോ. യസ്ഥാ പന സുനക്ഖത്തോ കോധവസേന കുരൂരോ ഫരുസവചനോ ച, തസ്ഥാ ആഹ “കോധനോതി

ചണ്ഡോ ഫരുസോ ചാ"തി. തസ്മിം അത്തഭാവേ മഗ്ഗഫലാനം ഉപനിസ്സയോ നത്ഥീതി തസ്മിം അത്തഭാവേ ഉപ്പജ്ജനാരഹാനം മഗ്ഗഫലാനം ഉപനിസ്സയോ നത്ഥി. തം ബുദ്ധാ "മോഘപുരിസോ"തിവദന്തി യഥാ തം സുദിന്നലാളുദായിആദികേ. ഉപനിസ്സയേ സതിപി തസ്മിം ഖണ്ണേ മഗ്ഗേ വാ ഫലേ വാ അസതി "മോഘപുരിസോ"തിവദന്തി യഥാ തം ധനിയൂപസേനത്ഥേരാദികേ. സമുച്ഛിന്നോപനിസ്സയേ പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. യഥാ "മക്ഖലി മോഘപുരിസോ മനുസ്സവിപ്പം മണ്ണേ"തി (അം നിം ൧.൩൧൧) തഥാ സുനക്ഖത്തോപിതി ആഹ "ഇമസ്സ പനാ"തിആദി. അസ്സാതി ഏതേന. കത്തരി ഹിദം സാമിവചനം. കോധേനാതി കോധഹേതുനാ.

ഭഗവതോതി സമ്പദാനവചനം കുദ്ധപദാപേക്ഖായ. പുഞ്ചേതി ഭിക്ഖുകാലേ. സദും സോതുക്കാമോതി സോ കിര ദിബ്ബചക്ഖുനാ താവതിംസഭവനേ ദേവതാനം രൂപം പസ്സന്തോ ഓട്ഠചലനം പസ്സതി, ന പന സദും സുണാതി, തസ്മാ താസം സദും സോതുക്കാമോ അഹോസി. തേന വുത്തം "സദും സോതുക്കാമോ...പേ... പുച്ഛി"തി. സോ ച അതീതേ ഏകം സീലവന്തം ഭിക്ഖും കണ്ണസക്ഖലിയം പഹരിത്വാ ബധിരമകാസി, തസ്മാ പരികമ്മം കരോന്തോപി അഭബ്ബോവ ദിബ്ബസോതായിഗമായ. തം സന്ധായ വുത്തം "ഉപനിസ്സയോ നത്ഥീതി തത്ത്വാ പരികമ്മം ന കഥേസീ"തി. ചിന്തേസീതി അത്തനോ മിച്ഛാപരിവിതക്കിതേന അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജന്തോ ചിന്തേസി.

നിയ്യാനികത്താവബോധനതോ അഭേദോപചാരേന "ദേസനായമ്മോ നിയ്യാനികോ"തി വുത്തോ. നിയ്യാനോ വാ അരിയമഗ്ഗോ ബോധേതബ്ബോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി നിയ്യാനികോ ദേസനായമ്മോ. അത്തനി അത്ഥിതം ദസ്സേതി കിച്ചസിദ്ധിദസ്സന്നേന തത്ത്വ തത്ത്വ പാകടീകതത്താ, ന പടിഞ്ഞാമത്തേന. തഥാ ഹി യഥാപരാധം തന്തംസിക്ഖാപദപത്തത്തിയാ യഥാധമ്മം വേണേയ്യജ്ജ്യാസയാനുരൂപഞ്ച അവിപരീതയമ്മദേസനായ ദേവമനുസ്സേഹി യഥാഭിസങ്ഖതപഞ്ഹാനം തദജ്ജ്യാസയാനുകൂലം റാനസോ വിസ്സജ്ജന്നേന ച ഭഗവതോ സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണചാരഭാവേന സബ്ബത്തുതത്താണം വിത്തുനം പാകടം, തഥാ തത്ത്വ തത്ത്വ യമകപാടിഹാരിയകരണാദീസു ഇദ്ധിവിധത്താണാദീനീതി. തേനാഹ "മയ്ഹഞ്ചോ"തിആദി. അന്വേതി യഥാഗഹിതസങ്കേതസ്സ അനുഗമനവസേന ഏതി ജാനാതീതി അന്വയോ. തേനാഹ "അനുബുജ്ജ്യാതീതി അത്ഥോ"തി. സങ്കേതാനുഗമനഞ്ചേത്ഥ "യഥാപരാധം തന്തംസിക്ഖാപദപത്തത്തിയാ"തിആദിനാ വുത്തനയമേവ. ഏവം യോജനാ വേദിതബ്ബാതി യഥാ സബ്ബത്തുതത്താണേന യോജനാ കതാ, ഏവം "ഏവരൂപബി നാമ മയ്ഹം ഇദ്ധിവിധത്താണസങ്ഖാതം ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മ"തിആദിനാ തത്ത്വ തത്ത്വ യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദസബലത്താണവണ്ണനാ

൧൪൮. യദിപി ആദിതോ അഭിഞ്ഞാത്തയവസേന ദേസനായ ആഗതത്താ ചേതോപരിയത്താണാനന്തരം ഉപരി തിസ്സോ അഭിഞ്ഞാ വത്തബ്ബാ സിയുന്തി വത്തബ്ബം സിയാ, അത്ഥതോ പന വിജ്ജാത്തയം യഥാവുത്തഅഭിഞ്ഞാത്തയമേവാതി കത്വാ "തിസ്സോ വിജ്ജാ വത്തബ്ബാ സിയു"ന്തി വുത്തം. കസ്മാ പനേത്ഥ "താസു വുത്താസു ഉപരി ദസബലത്താണം ന

പരിപൂരതീ"തി വൃത്തം, നനു ഇമാനി ഞാണാനി സേസാഭിഞ്ഞാ വിയ അത്തനോ വിസയസ്സ അഭിജാനന്ദം ഉപാദായ അഭിഞ്ഞാസു വത്തബ്ബാനി, അകമ്പിയടം പന ഉപത്ഥമ്ഭനടംബ ഉപാദായ ബലത്താണേസു യഥാ സമ്മാസതിആദയോ ഇന്ദ്രിയബലബോജ്ജ്ഞാഗമഗ്ഗേസൂതി? നയിദമേവം. തത്ഥ ഹി യമ്മാനം യമ്മകിച്ചവിസേസവിഭാവനപരായ ദേസനായ വൃത്തം, ഇയ പന സത്ഥു ഗുണവിസേസവിഭാവനപരായ ദേസനായ തഥാ വത്തും ന സക്കാ അത്ഥതോ അനഞ്ഞത്താ, ഏകച്ചാനം പുമുജ്ജനാനം ഏവം ചിത്തം ഉപ്പജേയ്യ "കിമിദം ഭഗവാ ഹേട്ഠാ വൃത്തഗുണേ പുനപി ഗണ്ഹന്തോ ഗുണാധികദസ്സനം കരോതീ"തി. തസ്മാ സുവൃത്തമേതം "ഉപരി ദസബലത്താണം ന പരിപൂരതീ"തി.

അഞ്ഞേഹി അസാധാരണാനീതി കസ്മാ വൃത്തം (അം നിം ടീം ൩.൧൦.൨൧), നനു ചേതാനി സാവകാനമ്പി ഏകച്ചാനം ഉപ്പജ്ജന്തീതി? കാമം ഉപ്പജ്ജന്തി, യാദിസാനി പന ബുദ്ധാനം റാനാട്ഠാനത്താണാദീനി, ന താദിസാനി തദഞ്ഞേസം കദാചിപി ഉപ്പജ്ജന്തീതി അഞ്ഞേഹി അസാധാരണാനീതി. തേനാഹ "തഥാഗതസ്സേവ ബലാനീ"തി. ഇമമേവ ഹി യഥാവൃത്തലേസം അപേക്ഖിത്വാ തദഭാവതോ ആസയാനുസയത്താണാദീസു ഏവ അസാധാരണഗുണസമത്താ നിരുള്ഹാ. കാമം ഞാണബലാനം ഞാണസമ്ഭാരോ വിസേസപച്ചയോ, പുത്തസമ്ഭാരോപി പന നേസം പച്ചയോ ഏവ , ഞാണസമ്ഭാരസ്സപി വാ പുത്തസമ്ഭാരഭാവതോ "പുത്തുസ്സയസമ്പത്തിയാ ആഗതാനീ"തി വൃത്തം.

പകതിഹത്ഥികുലന്തി (സം നിം ൨.൨൨) ഗിരിചരനദീചരവനചരാദിപ്പഭേദാ ഗോചരിയകാലാവകനാമാ സബ്ബാപി ബലേന പാകതികാ ഹത്ഥിജാതി. ദസന്നം പുരിസാനന്തി മാമമജ്ജ്ഞിമാനം ദസന്നം പുരിസാനം. ഏകസ്സ തഥാഗതസ്സ കായബലന്തി ആന്തേവാ സമ്ബന്ധോ. ഏകസ്സാതി ച തഥാ ഹേട്ഠാകമായം ആഗതത്താ ദേസനാസോതേന വൃത്തം. നാരായനസഞ്ചാതബലന്തി ഏത്ഥ നാരാ വുച്ചന്തി രസ്മിയോ, താ ബഹു നാനാവിധാ ഇതോ ഉപ്പജ്ജന്തീതി നാരായനം, വജിരം, തസ്മാ നാരായനസഞ്ചാതബലന്തി വജിരസഞ്ചാതബലന്തി അത്ഥോ. ഞാണബലം പന പാളിയം ആഗതമേവ, ന കായബലം വിയ അട്ഠകമാരുള്ഹമേവാതി അധിപ്പായോ. "സംയുത്തകേ ആഗതാനിതേസത്തതി ഞാണാനി സത്തസത്തതി ഞാണാനീ"തി വൃത്തം (വിഭം മൂലടീം ൧൬൦), തത്ഥ പന നിദാനവഗ്ഗേ സത്തസത്തതി ആഗതാനി ചതുചത്താരിസഞ്ച, തേസത്തതി പന പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൧൩ മാതികാ) സുതമയാദീനി ആഗതാനി ദിസ്സന്തി, ന സംയുത്തകേ. അത്താനിപിതി ഏതേന ഞാണവത്ഥുവിഭിജ്ജേ ഏകകാദിവസേന വൃത്താനി, അത്തത്ഥ ച "പുബ്ബന്തേ ഞാണ"തിആദിനാ (ധം സം ൧൦൧൬) ബ്രഹ്മജാലാദീസു (ദീം നിം ൧.൩൬) ച "തയിദം തഥാഗതോ പജാനാതി, ഇമാനി ദിട്ഠിട്ഠാനാനി ഏവം ഗഹിതാനീ"തിആദിനാ വൃത്താനി അനേകാനി ഞാണപ്പഭേദാനി സഞ്ഗണ്ഹാതി. യാഥാവപടിവേധതോ സയഞ്ച അകമ്പിയം പുഗ്ഗലഞ്ച തംസമഞ്ഗിം നേയ്യേസു അധിബലം കരോതീതി ആഹ "അകമ്പിയടംബേ ഉപത്ഥമ്ഭനടംബേ ചാ"തി.

ഉസഭസ്സ ഇദന്തി ആസഭം, (അം നിം ടീം ൨.൪.൮) സേട്ഠം റാനം. സബ്ബത്തുതപടിജാനനവസേന അഭിമുഖം ഗച്ഛന്തി, അട്ഠ വാ പരിസാ ഉപസങ്കമന്തീതി ആസഭാ, പുബ്ബബുദ്ധാ. ഇദം പനാതി ബുദ്ധാനം റാനം സബ്ബത്തുതമേവ വദതി. തിട്ഠമാനോവാതി അവദന്തോപി (സം നിം ടീം

൨.൨.൨൨) തിട്‌മാനോവ പടിജാനാതി നാമാതി അത്ഥോ. ഉപഗച്ഛതീതി അനുജാനാതി.

അട്‌സു പരിസാസൂതി “അഭിജാനാമി ഖോ പനാഹം, സാരിപുത്ത, അനേകസതം ഖത്തിയപരിസം...പേം... തത്ര വത മം ഭയം വാ സാരജ്ജം വാ ഓക്കമിസ്സതീതി നിമിത്തമേതം, സാരിപുത്ത, ന സമനുപസ്സാമീ”തി (മം നിം ൧.൧൫൧) വുത്താസു അട്‌സു പരിസാസു. അഭിതനാദം നദതീതി പരതോ ദസ്സിതത്താണയോഗേന ദസബലോഹന്തി അഭിതനാദം നദതി. സീഹനാദസുത്തേന ഖഡവഗ്ഗേ (സം നിം ൩.൨൮) ആഗതേന.

“ദേവമനുസ്സാനം ചതുചക്കം വത്തതീ”തി (അം നിം ൪.൩൧) സുത്തസേസേന സപ്പുരിസുപസ്സയാദീനം ഫലസമ്പത്തിപവത്തി, പുരിമസപ്പുരിസുപസ്സയാദിം ഉപനിസ്സായ പച്ഛിമസപ്പുരിസുപസ്സയാദീനം സമ്പത്തിപവത്തി വാ വുത്താതി ആദി-സദേന തത്ഥ ച ചക്ക-സദസ്സ ഗഹണം വേദിതഞ്ച. വിചക്കസണ്‌ഠാനാ അസനി ഏവ അസനിവിചക്കം. ഉരചക്കാദീസൂതി ആദി-സദേന ആണാസമുഹാദീസുപി ചക്ക-സദസ്സ പവത്തി വേദിതഞ്ച. “സങ്ഖഭേദം കരിസ്സാമ ചക്കഭേദ”ന്തിആദീസു (പാരാം ൪൦൯; ചുളവം ൩൪൩) ഹി ആണാ “ചക്ക”ന്തി വുത്താ, “ദേവചക്കം അസുരചക്ക”ന്തിആദീസു (അം നിം ൧.൨.൪.൮) സമുഹോതി. പടിവേധനിട്‌ത്താ അരഹത്തമഗ്ഗത്താണം പടിവേധോതി “ഫലക്ഖണേ ഉപ്പന്നം നാമാ”തി വുത്തം. തേന പടിലദ്ധസ്സപി ദേസനാത്താണസ്സ കിച്ചനിപ്ഫത്തി പരസ്സ ബുജ്ജന്തനമത്തേന ഹോതീതി “അത്താതകോണ്ഡത്തസ്സ സോതാപത്തി...പേം... ഫലക്ഖണേ പവത്തം നാമാ”തി വുത്തം. തതോ പരം പന യാവ പരിനിബ്ബാനാ ദേസനാത്താണപ്പവത്തി തസ്സേവ പവത്തിതസ്സ യമ്മചക്കസ്സ ഠാനന്തി വേദിതഞ്ച പവത്തിതചക്കസ്സ ചക്കവത്തിനോ ചക്കരതനസ്സ ഠാനം വിയ.

“തിട്‌ഠതീ”തി വുത്തം, കിം ഭൂമിയം പുരിസോ വിയ? നോതി ആഹ “തദായത്തവുത്തിതായാ”തി. ഠാനന്തി ചേത്ഥ അത്തലാഭോ ധരമാനതാ ച, ന ഗതിനിവത്തിതി ആഹ “ഉപ്പജ്ജതിചേവ പവത്തതി ചാ”തി . യത്ഥ പനേതം ദസബലത്താണം വിത്ഥാരിതം, തം ദസ്സേന്തോ “അഭിധമ്മേ പനാ”തിആദിമാഹ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

സമാദിയന്തിതി സമാദാനാനി, താനി പന സമാദിയിത്ഥാ കത്താനി ഹോന്തിതി ആഹ “സമാദിയിത്ഥാ കത്താന”ന്തി. കമ്മമേവ വാ കമ്മസമാദാനന്തി ഏതേന സമാദാനസദസ്സ അപുബ്ബത്ഥാഭാവം ദസ്സേതി മുത്തഗതസദേ ഗതസദസ്സ വിയ. ഗതീതി നിരയാദിഗതിയോ. ഉപധീതി അത്തഭാവോ. കാലോതി കമ്മസ്സ വിപച്ചനാരഹകാലോ. പയോഗോതി വിപാകുപ്പത്തിയാ പച്ചയഭൂതാ കിരിയാ.

അഗതിഗാമിനിന്തി നിബ്ബാനഗാമിനിം. വക്ഖതി ഹി “നിബ്ബാനഞ്ചാഹം, സാരിപുത്ത, പജാനാമി നിബ്ബാനഗാമിഞ്ച മഗ്ഗം നിബ്ബാനഗാമിനിഞ്ച പടിപദ”ന്തി (മം നിം ൧.൧൫൩). ബഹുസുപി മനുസ്സേസു ഏകമേവ പാണ്ഡം ഘാതേന്തേസു കാമം സഞ്ചേസം ചേതനാ തസ്സേവേകസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയാരമ്മണാ, തം പന കമ്മം തേസം നാനാകാരം. തേസു (വിഭം അട്‌ഠം ൮൧൧) ഹി ഏകോ ആദരേന ഛന്ദജാതോ കരോതി, ഏകോ “ഏഹി ത്വമ്പി കരോഹീ”തി പരേഹി നിപ്പിളിതോ കരോതി, ഏകോ സമാനച്ഛന്ദോ വിയ ഹുത്ഥാ അപ്പടിബാഹമാനോ

വിചരതി. തേസു ഏകോ തേനേവ കമ്മേന നിരയേ നിബുത്തതി, ഏകോ തിരച്ഛാനയോനിയം, ഏകോ പേത്തിവിസയേ. തം തമാഗതോ ആയുഹനക്ഖണേ ഏവ - “ഇമിനാ നീഹാരേണ ആയുഹിതത്താ ഏസ നിരയേ നിബുത്തതിസ്സതി, ഏസ തിരച്ഛാനയോനിയം, ഏസ പേത്തിവിസയേ”തി ജാനാതി. നിരയേ നിബുത്തമാനമ്പി - “ഏസ മഹാനിരയേ നിബുത്തതിസ്സതി, ഏസ ഉസ്സദനിരയേ”തി ജാനാതി. തിരച്ഛാനയോനിയം നിബുത്തമാനമ്പി - “ഏസ അപാദകോ ഭവിസ്സതി, ഏസ ദിപാദകോ, ഏസ ചതുപ്പദോ, ഏസ ബഹുപ്പദോ”തി ജാനാതി. പേത്തിവിസയേ നിബുത്തമാനമ്പി - “ഏസ നിജ്ജയാമതണ്ഹികോ ഭവിസ്സതി, ഏസ ബുപ്പിപാസികോ, ഏസ പരദത്തുപജീവീ”തി ജാനാതി. തേസു ച കമ്മേസു - “ഇദം കമ്മം പടിസന്ധിമാകഡ്ഡിസ്സതി, ഇദം അഞ്ഞേന ദിനായ പടിസന്ധിയാ ഉപധിവേപക്കം ഭവിസ്സതി”തി ജാനാതി.

തമാ സകലഗാമവാസികേസു ഏകതോ പിണ്ഡപാതം ദദമാനേസു കാമം സഞ്ചേസമ്പി ചേതനാ പിണ്ഡപാതാരമ്മണാവ, തം പന കമ്മം തേസം നാനാകാരം. തേസു ഹി ഏകോ ആദരേണ കരോതീതി സേസം പുരിമസദിസം, തസ്മാ തേസു കേചി ദേവലോകേ നിബുത്തന്തി, കേചി മനുസ്സലോകേ, തം തമാഗതോ ആയുഹനക്ഖണേയേവ ജാനാതി - “ഇമിനാ നീഹാരേണ ആയുഹിതത്താ ഏസ മനുസ്സലോകേ നിബുത്തതിസ്സതി, ഏസ ദേവലോകേ, തത്ഥാപി ഏസ വത്തിയകുലേ, ഏസ ബ്രാഹ്മണകുലേ, ഏസ വേസ്സകുലേ, ഏസ സുദകുലേ, ഏസ പരനിമ്മിതവസവത്തിസു, ഏസ നിമ്മാനരതീസു, ഏസ തുസിതേസു, ഏസ യാമേസു, ഏസ താവതിംസേസു, ഏസ ചാതുമാഹാരാജികേസു, ഏസ ഭുമ്മദേവേസു”തിആദിനാ തത്ഥ തത്ഥ ഹീനപണീതസുവണ്ണദുണ്ണഅപ്പപരിവാരമഹാപരിവാരതാദിഭേദം തം തം വിസേസം ആയുഹനക്ഖണേയേവ ജാനാതി.

തമാ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്തേസുയേവ - “ഇമിനാ നീഹാരേണ ഏസ കിഞ്ചി സല്ലക്ഖേതും ന സക്ഖിസ്സതി, ഏസ മഹാഭൂതമത്തമേവ വവത്ഥപേസ്സതി, ഏസ രൂപപരിഗൃഹേയേവ റസ്സതി, ഏസ അരൂപപരിഗൃഹേയേവ, ഏസ നാമരൂപപരിഗൃഹേയേവ , ഏസ പച്ചയപരിഗൃഹേ ഏവ, ഏസ ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനായ ഏവ, ഏസ പഠമഫലേയേവ, ഏസ ദുതിയഫലേ ഏവ, ഏസ തതിയഫലേ ഏവ, ഏസ അരഹത്തം പാപുണിസ്സതി”തി ജാനാതി. കസിണപരികമ്മം കരോത്തേസുപി - “ഇമസ്സ പരികമ്മമത്തമേവ ഭവിസ്സതി, ഏസ നിമിത്തം ഉപ്പാദേസ്സതി, ഏസ അപ്പനം ഏവ പാപുണിസ്സതി, ഏസ ത്യാനം പാദകം കത്വാ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ അരഹത്തം ഗണ്ഹിസ്സതി”തി ജാനാതി. തേനാഹ “ഇമസ്സ ചേതനാ”തിആദി.

കാമനതോ, കാമേതബ്ബതോ, കാമപടിസംയുത്തതോ ച കാമോ ധാതു കാമധാതു. ആദി-സദ്രേണ ബ്യാപാദധാതു-രൂപധാതു-ആദീനം സങ്ഗഹോ. വിലക്ഖണതായാതി വിസദിസസഭാവതായ. ഖണ്ഡായതനധാതുലോകന്തി അനേകധാതും നാനാധാതും ഖണ്ഡലോകം ആയതനലോകം ധാതുലോകം യഥാഭൂതം പജാനാതീതി യോജനാ. “അയം രൂപക്ഖണ്ഡോ നാമ...പേ... അയം വിഞ്ഠാണക്ഖണ്ഡോ നാമ. തേസുപി ഏകവിധേന രൂപക്ഖണ്ഡോ, ഏകാദസവിധേന രൂപക്ഖണ്ഡോ (വിഭ് ൩൩). ഏകവിധേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ, ബഹുവിധേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ (വിഭ് ൩൪-൩൧). ഏകവിധേന

സത്താക്ഖനോ, ബഹുവിയേന സത്താക്ഖനോ (വിഭം ൬൨-൯൧).
ഏകവിയേന സഞ്ചാരക്ഖനോ, ബഹുവിയേന സഞ്ചാരക്ഖനോ (വിഭം ൯൨-൧൨൦). ഏകവിയേന വിത്താണക്ഖനോ, ബഹുവിയേന
വിത്താണക്ഖനോ"തി (വിഭം ൧൨൧-൧൪൯) ഏവം താവ ഖണ്ഡലോകസ്സ, "ഇദം
ചക്ഖായതനം നാമ...പേം... ഇദം ധമ്മായതനം നാമ. തത്ഥ ദസായതനാ
കാമാവചരാ, ദേ ചാതുഭൂമകാ"തിആദിനാ (വിഭം ൧൫൬-൧൭൧)
ആയതനലോകസ്സ, "അയം ചക്ഖുയാതു നാമ...പേം... അയം മനോവിത്താണയാതു
നാമ, തത്ഥ സോളസ ധാതുയോ കാമാവചരാ, ദേ ചാതുഭൂമകാ"തിആദിനാ
(വിഭം ൧൭൨-൧൮൮) ധാതുലോകസ്സ അനേകസഭാവം നാനാസഭാവഞ്ച
പജാനാതി. ന കേവലം ഉപാദിനകസഞ്ചാരലോകസ്സേവ, അഥ വോ
അനുപാദിനകസഞ്ചാരലോകസ്സപി - "ഇമായ നാമ ധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താ ഇമസ്സ
രൂക്ഖസ്സ ഖണ്ഡോ സേതോ, ഇമസ്സ കാളോ, ഇമസ്സ മട്ഠോ, ഇമസ്സ സകണ്ടകോ,
ഇമസ്സ ബഹലത്തചോ, ഇമസ്സ തനുത്തചോ, ഇമസ്സ പത്തം
വണ്ണസണ്ഠാനാദിവസേന ഏവരൂപം, ഇമസ്സ പുപഫം നീലം പീതം ലോഹിതം
ഓദാതം സുഗന്ധം ദുഗ്ഗന്ധം, ഇമസ്സ ഫലം ഖുദുകം മഹന്തം ദീഘം രസ്സം വട്ടം
സുസണ്ഠാനം ദുസ്സണ്ഠാനം മുദുകം ഫരുസം സുഗന്ധം ദുഗ്ഗന്ധം മധുരം
തിത്തകം കടുകം അമ്ബിലം കസാവാ, ഇമസ്സ കണ്ടകോ തിവിണോ കുണ്ഠോ
ഉജുകോ കുടിലോ തമ്ബോ കാളോ ഓദാതോ ഹോതീ"തിആദിനാ പജാനാതി.
സബ്ബത്തുബുദ്ധാദിനം ഏവ ഹി ഏതം ബലം, ന അത്തേസം.

നാനാധിമുത്തികതന്തി നാനാഅജ്ഞാസയതം. അധിമുത്തി നാമ
അജ്ഞാസയധാതു അജ്ഞാസയസഭാവോ. സോ പന
ഹീനപണ്ണിതതാസാമത്തേന പാളിയം ദിധാവ വുത്തോപി
ഹീനപണ്ണിതാദിഭേദേന അനേകവിയോതി ആഹ "ഹീനാദീഹി അധിമുത്തിഹി
നാനാധിമുത്തികഭാവ"ന്തി. തത്ഥ തത്ഥ യേ യേ സത്താ യംയംഅധിമുത്തികാ,
തേ തേ തന്തദധിമുത്തികേ ഏവ സേവന്തി ഭജന്തി പയിരുപാസന്തി
ധാതുസഭാഗതോ. യഥാ ഗുമാദീനം ധാതുസഭാവോ ഏസോ, യം ഗുമാദീഹി
ഏവ സംസന്ദന്തി സമേന്തി, ഏവം (പുഗ്ഗലാനം അജ്ഞാസയസ്സേവേസ
സഭാവോ, യം) (വിഭം മൂലടീം ൮൧൩) ഹീനജ്ഞാസയാ ദുസ്സീലാദീഹി ഏവ
സംസന്ദന്തി സമേന്തി, സമ്പന്നസീലാദയോ ച സമ്പന്നസീലാദീഹേവ. തം നേസം
നാനാധിമുത്തികതം ഭഗവാ യഥാഭൂതം പജാനാതിതി.

വുദ്ധിഞ്ച ഹാനിഞ്ചാതി പച്ചയവിസേസേന സാമത്ഥിയതോ അധികതം
അനധികതഞ്ച. ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്താണാനിദ്ദേസേ (വിഭം ൮൧൪; പടിം മം
൧.൧൧൩) "ആസയം ജാനാതി അനുസയം ജാനാതീ"തി ആസയാദിജാനനം കസ്മാ
നിദിട്ഠന്തി? ആസയജാനനാദിനാ യേഹി ഇന്ദ്രിയേഹി പരോപരേഹി സത്താ
കല്യാണപാപാസയാദികാ ഹോന്തി, തേസം ജാനനസ്സ വിഭാവനതോ. ഏവഞ്ച
കത്ഥാ ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തആസയാനുസയത്താണാനം വിസും
അസാധാരണതാ, ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തനാനാധിമുത്തികതാത്താണാനം വിസും
ബലതാ ച സിദ്ധാ ഹോതി. തത്ഥ ആസയന്തി യത്ഥ സത്താ നിവസന്തി, തം
തേസം നിവാസട്ഠാനം ദിട്ഠിഗതം വാ യഥാഭൂതത്താണാം വാ ആസയോ.
അനുസയോ അപ്പഹീനഭാവേന മാമഗതോ കിലേസോ. തം പന ഭഗവാ
സത്താനം ആസയം ജാനന്തോ തേസം തേസം ദിട്ഠിഗതാനം,
വിപസ്സനാമഗ്ഗത്താണാനഞ്ച അപ്പവത്തിക്ഖണേപി ജാനാതി. വുത്തം ഹേതം -

“കാമം സേവന്തംയേവ ഭഗവാ ജാനാതി ‘അയം പുഗ്ഗലോ കാമഗരുകോ കാമാസയോ കാമാധിമുത്തോ’തി. കാമം സേവന്തത്തേവ ജാനാതി ‘അയം പുഗ്ഗലോ നേക്ഖമ്മഗരുകോ നേക്ഖമ്മാസയോ നേക്ഖമ്മാധിമുത്തോ’തി. നേക്ഖമ്മം സേവന്തത്തേവ ജാനാതി. ബ്യാപാദം, അബ്ബാപാദം, മിനമിദ്ധം, ആലോകസുത്തം സേവന്തംയേവ ജാനാതി ‘അയം പുഗ്ഗലോ മിനമിദ്ധഗരുകോ മിനമിദ്ധാസയോ മിനമിദ്ധാധിമുത്തോ’തി” (പടിം മം ൧.൧൧൩).

പമാദീനം ചതുന്നം ധ്യാനാനന്തി രൂപാവചരാനം പമാദീനം പച്ചനീകത്യാപനട്ഠേന ആരമ്മണ്ഡപനിജ്ഞാനട്ഠേന ച ധ്യാനാനം. ചതുകനയേന ഹേതം വുത്തം. അട്ഠന്നം വിമോക്ഖാനന്തി ഏതഥ പടിപാടിയാ സത്ത അപ്പിതപ്പിതക്ഖണ്ണേ പച്ചനീകയമ്മേഹി വിമുച്ചനതോ ആരമ്മണ്ണേ ച അധിമുച്ചനതോ വിമോക്ഖാ നാമ, അട്ഠമോ പന സബ്ബസോ സത്താവേദയിതേഹി വിമുത്തത്താ അപഗമവിമോക്ഖോ നാമ. ചതുകനയപഞ്ചകനയേസു പമാധ്യാനസമാധി സവിതക്കസവിചാരോ നാമ, പഞ്ചകനയേ ദുതിയജ്ഞാനസമാധി അവിതക്കവിചാരമത്തോ, നയദ്വയേപി ഉപരി തീസു ധ്യാനേസു സമാധി അവിതക്കഅവിചാരോ, സമാപത്തിസു പടിപാടിയാ അട്ഠന്നം സമാധീതിപി നാമം, സമാപത്തിതിപി ചിത്തേകഗ്ഗതാസബ്ഭാവതോ, നിരോധസമാപത്തിയാ തദഭാവതോ ന സമാധീതി നാമം. ഹാനഭാഗിയധമ്മന്തി അപ്പഗുണ്ണേഹി പമാജ്ഞാനാദീഹി വുട്ഠിതസ്സ സത്താമനസികാരാനം കാമാദിഅനുപക്ഖന്ദനം. വിസേസഭാഗിയധമ്മന്തി പഗുണ്ണേഹി പമാജ്ഞാനാദീഹി വുട്ഠിതസ്സ സത്താമനസികാരാനം ദുതിയജ്ഞാനാദിപക്ഖന്ദനം. ഇതി സത്താമനസികാരാനം കാമാദിദുതിയജ്ഞാനാദിപക്ഖന്ദനാനി ഹാനഭാഗിയവിസേസഭാഗിയധമ്മാതി ദസ്സിതാനി, തേഹി പന ധ്യാനാനം തംസഭാവതാ ധമ്മ-സദുന വുത്താ. തസ്മാതി വുത്തമേവത്ഥം ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസതി. വോദാനന്തി പഗുണ്ണതാസബ്ഭാവതം വോദാനം. തത്ത്ഹി പമാജ്ഞാനാദീഹി വുട്ഠഹിത്വാ ദുതിയജ്ഞാനാദിഅധിഗമസ്സ പച്ചയത്താ “വുട്ഠാന”ന്തി വുത്തം. യേ (അം നിം ടീം ൩.൧൦.൨൧) പന “നിരോധതോ ഫലസമാപത്തിയാ വുട്ഠാനന്തി പാളി നത്ഥീ”തി വദന്തി, തേ “നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സ നേവസത്താനാസത്തായതനം ഫലസമാപത്തിയാ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി ഇമായ പാളിയാ (പട്ഠാ ൧.൧.൪൧൭) പടിസേയേതബ്ബാ. യോ സമാപത്തിലാഭീ സമാനോ ഏവ “ന ലഭാമഹ”ന്തി, കമ്മട്ഠാനം സമാനം ഏവ “ന കമ്മട്ഠാന”ന്തി സത്തീ ഹോതി, സോ സമ്പത്തിംയേവ സമാനം “വിപത്തി”തി പച്ചേതീതി വേദിതബ്ബോ.

൧൪൯. അപ്പനന്തി നിഗമനം. ന തമാ ദട്ഠബ്ബന്തി യഥാ പരവാദിനാ വുത്തം, തഥാ ന ദട്ഠബ്ബം. സകസകകിച്ചമേവ ജാനാതീതി റാനാട്ഠാനജാനനാദിം സകം സകംയേവ കിച്ചം കാതും ജാനാതി, യഥാസകമേവ വിസയം പടിവിജ്ഞതീതി അത്ഥോ. തത്ഥീതി തേഹി ദസബലത്താണേഹി ജാനിതബ്ബവി. കമ്മന്തരവിപാകന്തരമേവാതി കമ്മന്തരസ്സവിപാകന്തരമേവ ജാനാതി, ചേതനാചേതനാസമ്പയുത്തധമ്മേ നിരയാദിനിബ്ബാനഗാമിനിപടിപദാഭൂതേ കമ്മന്തി ഗഹേത്വാ ആഹ “കമ്മപരിച്ഛേദമേവാ”തി. ധാതുന്നാനത്തഞ്ച ധാതുന്നാനത്തകാരണഞ്ച ധാതുന്നാനത്തകാരണന്തി ഏകദേശസരൂപേകസേസോ ദട്ഠബ്ബോ. തത്ത്ഹി ഞാണം തദുഭയബി ജാനാതി, “ഇമായ നാമ ധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താ”തിആദിനാ (വിഭം അട്ഠം ൮൧൨) തഥാ ചേവ സംവണ്ണിതം.

സച്ചപരിച്ഛേദമേവാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന സച്ചാനം പരിച്ഛിന്ദനമേവ. അപ്പേതും ന സക്കോതി അട്ഠമനവമബലാനി വിയ തംസദിസം ഇദ്ധീവിധിയാണാം വിയ വികുബ്ബിതും. ഏതേനസ്സ ബലസദിസതഞ്ച നിവാരേതി. ത്യാനാദിയാണാം വിയ വാ അപ്പേതും വികുബ്ബിതഞ്ച. യദിപി ഹി “ത്യാനാദിപച്ചവേക്ഖണാണാം സത്തമബല”തി തസ്സ സവിതക്കസവിചാരതാ വുത്താ, തമാപി “ത്യാനാദിഹി വിനാ പച്ചവേക്ഖണാ നത്ഥീ”തി ത്യാനാദിസഹഗതം ഞാണം തദന്തോഗധം കത്വാ ഏവം വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. അഥ വാ സബ്ബത്തുതത്താണാം ത്യാനാദികിച്ചം വിയ ന സബ്ബം ബലകിച്ചം കാതും സക്കോതീതി ദസ്സേതും “ത്യാനം ഹുത്വാ അപ്പേതും ന സക്കോതി ഇദ്ധി ഹുത്വാ വികുബ്ബിതും ന സക്കോതീ”തി വുത്തം, ന പന കസ്സചി ബലസ്സ ത്യാനഇദ്ധിഭാവതോതി ദട്ഠബ്ബം. ഏവം കിച്ചവിസേസവസേനപി ദസബലഞാണസബ്ബത്തുതത്താണാനം വിസേസം ദസ്സേതാ ഇദാനി വിതക്കത്തികഭൂമന്തരവസേനപി തം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. പടിപാടിയാതിആദിതോ പട്ഠായ പടിപാടിയാ.

അനുപദവണ്ണനം കത്വാ വേദിതബ്ബാനീതി സമ്ബന്ധോ. കിലേസാവരണം നിയതമിച്ഛാദിട്ഠി, കിലേസാവരണസ്സ അഭാവോ ആസവക്ഖയാധിഗമസ്സ റാനം, തബ്ഭാവോ അട്ഠാനം, അനധിഗമസ്സ പന തദുഭയം യമാക്കമം അട്ഠാനഞ്ച റാനഞ്ചാതി തത്ത്വ കാരണം ദസ്സേതോ “ലോകിയ...പേ... ദസ്സനതോ ചാ”തി ആഹ. തത്ത്വ ലോകിയസമ്മാദിട്ഠിയാ റിതി ആസവക്ഖയാധിഗമസ്സ റാനം കിലേസാവരണാഭാവസ്സ കാരണത്താ. സാ ഹി തസ്ഥിം സതി ന ഹോതി, അസതി ച ഹോതി. ഏതേന തസ്സാ അട്ഠിതിയാ തസ്സ അട്ഠാനതാ വുത്താ ഏവ. നേസം വേനേയുസത്താനം. ധാതുവേമത്തദസ്സനതോതി കാമധാതുആദിനം പവത്തിഭേദദസ്സനതോ. യദഗ്ഗേന ധാതുവേമത്തം ജാനാതി, തദഗ്ഗേന ചരിയാവിസേസവി ജാനാതി. ധാതുവേമത്തദസ്സനതോതി വാ ധമ്മധാതുവേമത്തദസ്സനതോ. സബ്ബാപി ഹി ചരിയാ ധമ്മധാതുപരിയാപന്നാ ഏവാതി. പയോഗം അനാദിയിത്ഥാപി സന്തതിമഹാമത്താദിനം (ധം പം മർഠ) വിയ. ദിബ്ബചക്ഖുണാണാനുഭാവതോ പത്തബ്ബേനാതി ഏത്ഥ ദിബ്ബചക്ഖുണാ പരസ്സ ഹദയവത്സുസന്നിസ്സയലോഹിതവണ്ണദസ്സനമുഖേന തദാ പവത്തമാനചിത്തജാനനത്ഥം പരികമ്മകരണം നാമ സാവകാനം, തഞ്ച ലോ ആദികമ്മികാനം, യതോ ദിബ്ബചക്ഖുആനുഭാവതോ ചേതോപരിയണാണസ്സ പത്തബ്ബതാ സിയാ, ബുദ്ധാനം പന യദിപി ആസവക്ഖയണാണാധിഗമതോ പശേവ ദിബ്ബചക്ഖുണാണാധിഗമോ, തമാപി തമാ പരികമ്മകരണം നത്ഥി വിജ്ജാത്തയസിദ്ധിയാ സിജ്ജന്തതോ. സേസാഭിഞ്ഞാത്തയേ ചേതോപരിയണാണം ദിബ്ബചക്ഖുണാണാധിഗമേന പത്തന്തി ച വത്തബ്ബതം ലഭതിതി തമാ വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം.

പുന ഏവരുപിം വാചം ന വക്ഖാമീതി ചിത്തം ഉപ്പാദേന്തോ തം വാചം പജഹതി നാമ. വാചായ പന സോ അത്ഥോ പാകടോ ഹോതീതി “വദന്തോ”തി വുത്തം. ദിട്ഠിം ന ഗണ്ഹിസ്സാമീതി ദിട്ഠിഗ്ഗാഹപടിക്ഖേപോ. ദിട്ഠിയാ അനുപ്പാദനം പജഹനമേവാതി ആഹ “പജഹന്തോ”തി. സോ അരിയൂപവാദീ നിരയേ റപിതോയേവ, നാസ്സ നിരയൂപപത്തിയാ കോചി വിബന്ധോ ഏകംസിക്കോ അയമത്ഥോതി അധിപ്പായോ.

അസ്സാതി ഏകംസികഭാവസ്സു. സിക്ഖാഹി സീലസമാധിപത്താഹി, തദത്ഥായ വിപസ്സനായ ച വിനാ അത്താരായനസ്സു അസമ്ഭവതോ “ലോകിയലോകുത്തരാ സീലസമാധിപത്താ വേദിതബ്ബാ”തി വത്ഥാ പുന ആസന്നതരേ സീലാദികേ ദസ്സേനോ “ലോകുത്തരവസേനേവ വിനിവത്തേതുസ്സി വട്ടുതീ”തി ആഹ, തസ്മാ അഗ്ഗമഗ്ഗപരിയാപന്നാ സീലാദയോ വേദിതബ്ബാ. അഗ്ഗമഗ്ഗട്ഠസ്സ ഹി ദിട്ഠേവ യമ്മേ ഏകംസികാ അത്താരായനാ, ഇതരേസം അനേകംസികാതി. സമ്പജ്ജനം സമ്പദാ, നിപ്ഫത്തിതി അത്ഥോ, തസ്മാ ഏവംസമ്പദന്തി ഏവംഅവിരജ്ജന്തകനിപ്ഫത്തികന്തി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “ഇമന്വി കാരണ”തിആദി. തത്ഥ കാരണന്തി യുത്തീ. തത്രായം യുത്തിനിദ്ധാരണാ “നിരയൂപഗോ അരിയൂപവാദീ തദാദായസ്സ അവിജ്ജമാനതോ സേയ്യമാപി മിച്ചാദിട്ഠീ”തി. ഏത്ഥ ച “തം വാചം അപ്പഹായാ”തിആദിവചനേന തദാദായസ്സ അപ്പഹാനേന ച അരിയൂപവാദോ അന്തരായികോ അനത്ഥാവഹോ ച, പഹാനേന പന അച്ചയം ദേസേത്ഥാ ഖമാപനേന അനന്തരായികോ അത്ഥാവഹോ ച യഥാ തം വുട്ഠിതാ ദേസിതാ ച ആപത്തിതി ദസ്സേതി.

ദസബലണാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുവേസാരജ്ജണാവണ്ണനാ

൧൫൦. ബ്യാമോഹഭയവസേന (അം നിം ടീം ൨.൪.൮) സരണപരിയേസനം സാരജ്ജനം സാരദോ, ബ്യാമോഹഭയം, വിഗതോ സാരദോ ഏതസ്സാതി വിസാരദോ, തസ്സ ഭാവോ വേസാരജ്ജം. തം പന ണാണസമ്പദം പഹാനസമ്പദം ദേസനാവിസേസസമ്പദം ഖേമം നിസ്സായ പവത്തം ചതുബ്ബിധം പച്ചവേക്ഖണണാണം. തേനാഹ “ചതുസു റാനേസു”തിആദി. ദസ്സിതയമ്മേസുതി വുത്തയമ്മേസു. വചനമത്തമേവ ഹി തേസം, ന പന ദസ്സനം താദിസസ്സേവ യമ്മസ്സ അഭാവതോ. ഭഗവതാ ഏവ വാ “ഇമേ യമ്മാ അനഭിസമ്ബുദ്ധാ”തി പരസ്സു വചനവസേന ദസ്സിതയമ്മേസു. “യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു (വിഭം ൧൧൮) വിയ യമ്മ-സദ്ദോ ഹേതുപരിയായോതി ആഹ “സഹധമ്മേനാതി സഹേതുനാ”തി. ഹേതുതി ച ഉപപത്തിസാധനഹേതു വേദിതബ്ബോ, ന കാരകോ സമ്പാപകോ ച. അപ്പമാണന്തി അനിദസ്സനം. നിദസ്സനഞ്ജഹി അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ പമാണഞ്ജഗതായ “പമാണ”ന്തി വുച്ചതി. നിമിത്തന്തി ചോദനായ കാരണം. തത്ഥ ചോദകോ ചോദനം കരോതീതി കാരണം, യമ്മോ ചോദനം കരോതി ഏതേനാതി കാരണം. തേനാഹ “പുഗ്ഗലോപീ”തിആദി. ഖേമന്തി കേനചി അപ്പടിബന്ധിയഭാവേന അനുപദ്ദുതതം.

അന്തരായോ ഏതേസം അത്ഥി, അന്തരായേവാ യുത്താതി അന്തരായികാ. ഏവംഭൂതാ പന തേ യസ്മാ അന്തരായകരാ നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ ആഹ “അന്തരായം കരോന്തിതി അന്തരായികാ”തി. അസഞ്ചിച്ച വീതിക്കമോ ന തഥാ സാവജ്ജാതി കത്ഥാ വുത്തം “സഞ്ചിച്ച വീതിക്കന്താ”തി. സത്ത ആപത്തിക്ഖന്ധാതിആദി നിദസ്സനമത്തം ഇതരേസന്വി ചതുന്നം “അന്തരായികാ”തി വുത്തയമ്മാനം തബ്ഭാവേ ബൃഭിച്ഛാരാഭാവതോ. ഇധ പന മേമുനധമ്മോ അധിപ്പേതോതി ഇദം അട്ഠുപ്പത്തിവസേന വുത്തം അരിട്ഠംസിക്ഖാപദം (പാചിം ൪൧൧-൪൨൨) വിയ. യസ്മാ തബ്ബണന്വി കാമേസു (അം നിം ടീം ൨.൪.൮) ആദിനവം ദിസ്വാ വിരത്തോ (അം നിം ടീം ൨.൪.൮) ഹോതി ചേ, വിസേസം അധിഗച്ഛതി, ന കാമേസു ആസത്തോ, തസ്മാ

വുത്തം “മേമുനം...പേം... അന്തരായോ ഹോതി”തി. തമ്മ യസ്സ കസ്സചിതി ന കേവലം പബ്ബജിതസ്സേവ, അഥ വോ യസ്സ കസ്സചി. തമാ ഹി വുത്തം “മേമുനമനുയുത്തസ്സ, മുസ്സതേവാപി സാസന”ന്തി. തസ്മിം അനിയ്യാനികയമ്മേതി തസ്മിം പരേന പരികപ്പിതഅനിയ്യാനികയമ്മനിമിത്തം. നിമിത്തമേ ഹി ഇദം കമ്മസംയോഗേ ഭുജ്ജം.

ചതുവേസാരജ്ജ്ഞാണവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അട്ഠപരിസവണ്ണനാ

൧൫൧. പുരിസസ്സ സൂരതരഭാവോ നാമ സങ്ഗാമേ പാകടോ ഹോതി, ന ഗേഹേ നിസിന്നകാലേ, ഏവം വേസാരജ്ജ്ഞാണസ്സ ആനുഭാവോ പണ്ഡിതപരിസാസു യത്ഥ കത്ഥചിതി ദസ്സേന്തോ “വേസാരജ്ജ്ഞാണസ്സ ബലദസ്സനത്ഥ”ന്തി ആഹ. സന്നിപതിത്വാ നിസിന്നട്ഠാനന്തി ഠാനസീസേന സന്നിപതിതവത്തിയപരിസമേവ ദസ്സേതി. ഏസേവ നയോ സബ്ബത്ഥാതി അതിദേസേന ആവിഭാവിതമത്ഥം ദസ്സേതും “മാരകായികാന”ന്തിആദി വുത്തം സദിസത്ഥവിസയത്താ അതിദേസസ്സ. യഥാ ഹി വത്തിയാനം സമുഹോ വത്തിയപരിസാതി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതി, ന ഏവം “മാരപരിസാ”തി ഏത്ഥ, മാറസ്സ പരിസാതി പന മാറപരിസാതി അയമത്ഥോ അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “മാരകായികാനം...പേം... ന മാറാന”ന്തി. മാറകായികാനന്തി മാറപക്ഖിയാനം. ഉഗ്ഗട്ഠാനദസ്സനവസേനാതി സാരജ്ജിതബ്ബട്ഠാനദസ്സനവസേന, ഏവം ഉഗ്ഗാ വത്തിയാ അത്തനോ പുണ്ണതേജേനാതി അധിപ്പായോ. ബ്രാഹ്മണാ തീസു വേദേസൂതി ഇദം ഇതരേസം അവിസയദസ്സനവസേന വുത്തം. വേദേ സജ്ജായന്താപി ഹി വത്തിയാ വേസ്സാ ച തദത്ഥവിചാരണായ യേഭൂയേന അസമത്ഥാ ഏവാതി. കസ്മാ പനേത്ഥ യാമാദിപരിസാ ന ഗഹിതാതി? ഭുസം കാമാഭിഗിദ്ധതായ യോനിസോമനസികാരവിരഹതോ. യാമാദയോ ഹി ഉളാരുളാരേ കാമേ പടിസേവന്താ തത്ഥാഭിഗിദ്ധതായ ധമ്മസ്സവനായ സഭാവേന ചിത്തന്തി ന ഉപ്പാദേന്തി, മഹാബോധിസത്താനം പന ബുദ്ധാനഞ്ച ആനുഭാവേന ആകഡ്ഢിയമാനാ കദാചി തേസം പയിരുപാസനാദീനി കരോന്തി താദിസേ മഹാസമയേ. തേനേവ ഹി വിമാനവത്സുദേസനാപി തന്നിമിത്താ ബഹുലാ നാഹോസി. മനുസ്സാനം വസേനായം കതാ.

പരചക്കവാളേസു ച മനുസ്സാനം വിസേസാധിഗമോ നത്ഥീതി പുച്ഛതി “കിം പന ഭഗവാ അത്താനി ചക്കവാളാനിപിഗച്ഛതീ”തി. ഇതരോ യദിപി തേസം അരിയധമ്മാധിഗമോ നത്ഥി, വാസനായ പന തത്ഥ ഗന്ത്വാ ധമ്മം ദേസേതീതി ദസ്സേന്തോ “ആമഗച്ഛതീ”തി ആഹ. കേയൂരം നാനാവിധരതനപരിസിബ്ബിതസുവണ്ണജാലവിനദ്ധം ഭുജാഭരണം. അങ്ഗദം നാനാഗന്ധഗന്ധിതം, കേവലം വാ സുവണ്ണമയം ബാഹുവലയം. ചരിന്നസ്സരാതി ദിയാഭൂതസ്സരാ (ദീം നിം ടീം ൨.൧൭൨) ഗഗ്ഗരസ്സരാതി ഗഗ്ഗരികായ വിധി ഗഗ്ഗരായമാനഖരസ്സരാ (ദീം നിം ടീം ൨.൧൭൨; അം നിം ടീം ൩.൮.൩൯). ഭാസന്തരന്തി തേസം ഭാസം (ദീം നിം ടീം ൨.൧൭൨; അം നിം ടീം ൩.൮.൩൯) സന്ധായാഹ. “വീമംസാ ഉപ്പജ്ജതീ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തം വിവരിതും “ഇദം വുത്തം ഹോതി”തിആദി വുത്തം.

സങ്ഗമ്മാതി സമാഗന്ത്വാ. ആദിതോ ലാപോ ആലാപോ, വചനപടിവചനവസേന സമം ലാപോ സല്ലാപോ. സമ്മാ, സമത്താ വാ കഥാ

സംകമാ, സംകമാവ സാകച്ഛാ.

അട്ഠപരിസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുയോനിവണ്ണനാ

൧൨൨. യവന്തി തായ സത്താ അമിസ്സിതാപി സമാനജാതിതായ മിസ്സിതാ വിയ ഹോന്തിതി യോനി. സാ പന അത്ഥതോ അണ്ഡാദിഉപ്പത്തിട്ഠാനവിസിട്ഠോ ഖണ്ഡാനം ഭാഗസോ പവത്തിവിസേസോതി ആഹ “ഖണ്ഡകോട്ഠാസോ യോനി നാമാ”തി. അണ്ഡേ ജാതാതി പഠമായ ജാതിയാ വസേന വുത്തം, ദുതിയായ പന അണ്ഡതോ, അണ്ഡേ വാ ഭിജ്ജമാണേ ജാതാതി ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തേനാഹ “അഭിനിബ്ഭിജ്ജ ജായന്തി”തി. വിനാതി ഏതേഹി അണ്ഡാദിഹി ബാഹിരപച്ചയേഹി വിനാ. ഉപ്പതിത്ഥാ വിയാതി ഉപ്പജ്ജനവസേന പതിത്ഥാ വിയ. ബാഹിരപച്ചയനിരപേക്ഖത്തായേവ വാ ഉപപതണേ സാധുകാരിനോ ഉപപാതികാ, തേ ഏവ ഇധ ഓപപാതികാതി വുത്താ. ആദി-സദ്ദേന ഗബ്ഭമലേ നിബ്ബത്തമഹാപദുമകുമാരാദിനം സങ്ഗഹോ. നിജ്ജയാമതണ്ഹികപേതാനം നിച്ചം ദുക്ഖാതുരതായ കാമസേവനാ നത്ഥി , തസ്മാ തേ ഗബ്ഭസേയുകാ ന ഹോന്തി, ജാലവന്തതായ ന താസം കുച്ഛിയം ഗബ്ഭോ സണ്ഠാതി, തസ്മാ തേ ഓപപാതികായേവ സംസേദജത്തായപി അസമ്ഭവതോ. നേരയികാ വിയാതി നിദസ്സനാപദേസേന തേസമ്പി ഓപപാതികത്തം ദീപേതി. അവസേസാതി നിജ്ജയാമതണ്ഹികനേരയികേ റപേത്ഥാ അവസേസാ വിനിപാതികാ. യക്ഖാനം ചാതുമാഹാരാജികതായ ഓപപാതികഭാവേ ഏവ ആപണേ തം നിവത്തേതും “ഏവം യക്ഖാപീ”തി വുത്തം. തഥാ ഹി തേ ന ഭുമ്മദേവാ ന ച വിനിപാതികാതി.

ചതുയോനിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചഗതിവണ്ണനാ

൧൨൩. ഗന്തബ്ബാതി ഉപപജ്ജിതബ്ബാ. യഥാ ഹി കമ്മഭവോ പരമത്ഥതോ അസതിപി കാരകേ പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ സിലോ തംസമങ്ഗിനാ സന്താനലക്ഖണേന സത്തേന കതോതി വോഹരീയതി, തഥാ ഉപപത്തിഭവലക്ഖണാ ഗതിയോ പരമത്ഥതോ അസതിപി ഗമകേ തംതംകമ്മവസേന യേസം താനി കമ്മാനി, തേഹി ഗന്തബ്ബാതി വോഹരീയന്തിതി. ഏവം സദുത്ഥതോ ഗതിം ദസ്സേത്ഥാ അത്ഥുദ്ധാരനയേനപി തം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. യേസു നിരയാദിഭേദേസു ഉപപത്തിഭവേസു ഗതി-സദ്ദോ നിരുള്ള്ഹോ, തതോ അത്തത്ഥാപി ഗതിസദുപ്പവത്തി അത്ഥി, തം ഏകേന ഗതി-സദ്ദേന വിസേസേത്ഥാ ആഹ “ഗതിഗതീ”തി യഥാ “ദുക്ഖദുക്ഖം, (സം നി ൪.൩൨൨) രൂപരൂപ”ന്തി (വിസുദ്ധി ൨.൪൪൯) ച. ഉപ്പാദാവത്ഥായ ഗമനം ഉപഗമനന്തി “നിബ്ബത്തിഗതീ”തി വുത്താ. ഗതിന്തി ചിത്തഗതിം. തേനാഹ “അജ്ജയാസയഗതി നാമാ”തി, അജ്ജയാസയപ്പവത്തിതി അത്ഥോ. തദട്ഠകമായം (മ ൩ നി ൨൨൦) പന “ഗതിന്തി നിപ്ഫത്തി”ന്തി അത്ഥോ വുത്തോ. ബ്രഹ്മനിമന്തനസുത്തേ (മ ൩ നി ൧൨൦൩) ഹി അയം പാളിതി. ജുതിന്തി ആനുഭാവം. വിഭവോതി വിനാസോ. സോ ഹി വിഗമോതി അത്ഥേന ഗതി. തേനേവ നിബ്ബാനം അരഹതോ ഗതീതി (പരി ൩൩൯) അനുപാദിസേസനിബ്ബാനം അരഹതോ ഗതി വിഗമോ വിഭവോതി അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം. ദേവേവ

ഗതിയോതി ദേവ നിപ്ഫത്തിയോതി അത്ഥോതി ആഹ “അയം നിപ്ഫത്തിഗതി നാമാ”തി.

യസ്സ ഉപ്പജ്ജതി, തം ബ്രൂഹേന്തോ ഏവ ഉപ്പജ്ജതിതി അയോ, സുഖം. നത്ഥി ഏത്ഥ അയോതി നിരയോ. തതോ ഏവ രമിതഞ്ചം അസ്സാദേതഞ്ചം തത്ഥ നത്ഥിതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “നിരതിഅത്ഥേന നിരസ്സാദട്ഠേന നിരയോ”തി. തിരിയം അഞ്ചിതാതി ദേവമനുസ്സാദയോ വിയ ഉദ്ധം ദീഘാ അഹുത്ഥാ തിരിയം ദീഘാഭി അത്ഥോ. പക്ടന്തോ സുഖതോ അയനം അപഗമോ പേച്ചഭാവോ, തം പേച്ചഭാവം പത്താനം വിസയോതി പേതയോനിമേവ വദതി. മനസോ ഉസ്സന്നത്താതി സതിസൂരഭാവബ്രഹ്മചരിയയോഗ്യതാദിഗുണവസേന ഉപചിതമാനസതായ ഉക്ഖട്ഠഗുണചിത്തതായാതി അത്തോ. അയം പനത്ഥോ നിപ്പരിയായതോ ജമ്ബുദീപവാസീവസേന വേദിതഞ്ചോ. യഥാഹ - “തീഹി, ഭിക്ഖവേ, റാനേഹി ജമ്ബുദീപികാ മനുസ്സാ ഉത്തരകുരുകേ മനുസ്സേ അധിഗുണ്ഹന്തി ദേവേ ച താവതിംസേ. കതമേഹി തീഹി? സൂരാ സതിമന്തോ ഇധ ബ്രഹ്മചരിയവാസോ”തി (അ° നി° ൯.൨൧). തേഹി പന സമാനരൂപാദിതായ സദ്ധിം പരിത്തദീപവാസീഹി ഇതരമഹാദീപവാസിനോപി മനുസ്സാതേവ പത്തായിംസു. ലോകിയാ പന “മനുനോ അപച്ചഭാവേന മനുസ്സാ”തി വദതി. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന പരമത്ഥദീപനിയം വിമാനവത്സുസംവണ്ണനായം (വി° വ° അട്ഠ° ൩) വുത്തനയേന ഗഹേതഞ്ചോ. ആനുഭാവേഹിതി ദേവാനുഭാവസങ്ഖാതേഹി ഇദ്ധിവിസേസേഹി. തത്ഥ കാമാ ദേവാ കാമഗുണേഹി ചേവ ഇദ്ധിവിസേസേഹി ച ഇതരേ ഇദ്ധിവിസേസേഹേവ ദിബ്ബന്തി കീളന്തി ജോതന്തി, സരണന്തി വാ ഗമ്മന്തി, അഭിത്ഥവിയന്തിതി വാ ദേവാതി.

തിരച്ചാനയോനിഞ്ചാതിആദിസൂതി ഏത്ഥ തിരച്ചാനയോനിപേത്തിവിസയഗുഹണേന ഖണ്ഡാനം ഏവ ഗഹണം തേസം താദിസസ്സ പരിച്ഛിന്നസ്സ ഓകാസസ്സ അഭാവതോ. യത്ഥ വാ തേ അരഞ്ഞസമുദുപബ്ബതാദികേ നിബദ്ധവാസം വസന്തി, താദിസസ്സ റാനസ്സ വസേന ഓകാസോപി ഗഹേതഞ്ചോ. നിരയൂപഗാദീഹി സത്തേഹി മഗ്ഗിതബ്ബതോ മഗ്ഗോ പടിപജ്ജിതബ്ബാ പടിപദാ ചാതി തം തം കമ്മമേവ വുത്തന്തി ആഹ “ഉഭേയേനപീ”തിആദി. യഥാ ച പടിപന്നോതി ഇമിനാ തസ്സ കമ്മസ്സ കത്തുപചിതാകാരമാഹ. ഏത്ഥ ച നിരയഗാമിഞ്ച മഗ്ഗം നിരയഗാമിനിഞ്ച പടിപദന്തി ഇമിനാ സാധാരണതോ നിരയസംവത്തനിയം കമ്മം വത്ഥാ പുന തം തം സന്താനപതിതതായ അസാധാരണതം ദസ്സേതും “യഥാപടിപന്നോ”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. വിനിപതന്തിതി വിവസാ, വിരൂപം വാ നിപതന്തി. കസ്ഥാ പനേത്ഥ പഞ്ചഗതിപരിച്ഛേദകത്താണം ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “നിബ്ബാനഞ്ചാഹ”ന്തിആദിമാഹാതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “ഇദം പനാ”തിആദി. ന ഹി ഭഗവാ അത്തനോ ബുദ്ധസുബുദ്ധതം വിഭാവേന്തോ സാവസേസം കത്ഥാ ദേസനം ദേസേതി.

പഞ്ചഗതിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഞാണപവത്താകാരവണ്ണനാ

൧൫൪. ഞാണപ്പവത്താകാരന്തി ഞാണസ്സ പവത്തിആകാരം, ഞാണസ്സ വാ പവത്തിപകാരം. ഏകന്തദുക്ഖാതി ഏകന്തേന ദുക്ഖാ അച്ചന്തദുക്ഖാ. താ

പന സബ്ബകാലം ദുക്ഖാ സുഖാലയേനപി അസമ്മിസ്സാതി ദസ്സേനോ ആഹ
“നിചുദുക്ഖാ നിരന്തരദുക്ഖാ”തി. ബഹലാതി അതനുക്ഖാ, മഹന്താതി അത്ഥോ .
തിബ്ബാതി വാ തിവിണാ. വരാതി കക്ഖളാ. കടുക്കാതി വാ അനിട്ഠാ. കസ്സതി
ഖണ്ണീയതീതി കാസു, ആവാടോ. കസീയതി ചീയതീതി കാസു, രാസി. ഫുനന്തീതി
ദീഹി ഹത്ഥേഹി അങ്ഗാരാനി ഉക്ഖിപിത്വാ പടിവാതം ഓഫുനന്തി, തേന
തേസം സകലസരീരം ഡയ്ഹതി. തേനാഹ “പരിദഡ്ഢഗത്താ”തി.
പുരിസപ്പമാണം പോരിസം. ഏകപമേനേവാതി ഏകമഗ്ഗഭൂതേനേവ.
അനുക്കമനീയേനാതി ഉക്കമിതും അപക്കമിതും അസക്കുണേയേന.

നനു ച ദിബ്ബചക്ഖുണാണം പച്ചുപ്പന്നവണ്ണാരമ്മണം, തേന കമം
രൂപന്തരസമങ്ഗിം നിരയേ നിബ്ബത്തസത്തം “അയം സോ”തി ജാനാതീതി
ചോദനം സന്ധായാഹ “തത്ഥ കിഞ്ചാപീ”തിആദി. യമാകമ്മൂപഗണാണേന “അയം
സോ”തി സല്ലക്ഖേതി, തസ്സ പന ദിബ്ബചക്ഖുആനുഭാവേന പത്തബ്ബത്താ
“ദിബ്ബചക്ഖുബലം നാമ ഏതന്തി വുത്തം.

പുരിമനയേനേവാതി “ഗുമകൂപോ വിയ തിരച്ഛാനയോനി
ദട്ഠഞ്ചാ”തിആദിനാ അങ്ഗാരകാസുപമായം വുത്തനയേനേവ. ദുക്ഖാ വേദനാ
ബഹുലാ ഏതാസൂതി ദുക്ഖബഹുലാ. ബഹലപത്തപലാസോതി
അവിരളതനുവിപുലപണ്ണോ. സുഖപരിഭോഗം മഹാപാസാദം ദസ്സേതും
“ദീഘപാസാദോ”തി വുത്തം ചതുരസ്സപാസാദാദിനം ഖുദുകത്താ.
ഉണ്ണാമയഅത്ഥരണേനാതി ഉണ്ണാമയലോഹിതഅത്ഥരണേന. ഉത്തരം ഉപരിഭോഗം
ഛാദേതീതി ഉത്തരച്ഛേദോ, വിതാനം. തം പന ലോഹിതവിതാനം
ഇധാധിപ്പേതന്തി “രത്തവിതാനേനാ”തി വുത്തം.

അപരഭാഗയോജനാതി പാളിയം “അപരേന സമയേനാ”തി വുത്തസ്സ
അപരഭാഗസ്സ യോജനാ. സാ പന ഏകദേശേന പുരിമഭാഗേ വുത്തേ ഏവ
സുവിഞ്ഞ്ഞയാ ഹോതീതി “യമാ സോ”തിആദിമാഹ. മഗ്ഗാരുള്ഘമേവാതി മഗ്ഗം
ഉപഗതമത്തമേവ.

നിയമാഭാവാതി “ദിബ്ബചക്ഖുനാവ പസ്സതീ”തി നിയമസ്സ അഭാവാ.
“ദിബ്ബചക്ഖുനാപി പസ്സിസ്സതീ”തി ഇദം ന അനുത്തരസുഖാനുഭവനസ്സ
ദിബ്ബചക്ഖുഗോചരത്താ വുത്തം, അനാഗതസ്സ പന തസ്സ
ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡഭൂതേന അനാഗതംസത്താണേന ദസ്സനമേവാതി
കാരണ്ണുപചാരേന വുത്തം. പാളിയം പന “ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച
പജാനാമി”ച്ചേവ വുത്തം. “അത്ഥതോ പന നാനാ ഹോതീ”തി സങ്ഖേപതോ
വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ദേവലോകസുഖം ഹീ”തിആദിം വത്വാ
യമാദസ്സിതഉപമാഹിപി അയമത്ഥോ പാകടോ ഏവാതി ദസ്സേനോ
“ഉപമായവീ”തിആദിമാഹ. ഗോത്രഭൂണാണുപ്പാദതോ പട്ഠായ നിരോധം
പസ്സിത്വാ ഉപ്പന്നമഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേന ചേവ പരതോ
ഫലസമാപത്തിസമാപജ്ജനവസേന ച അരിയസാവകോ നിരോധേ സയിതോ
വിയ ഹോതി തദപസ്സയേനേവ പവത്തനതോതി ആഹ
“നിരോധസയനവരഗത”തി. തേനാഹ “നിബ്ബാനാ...പേ... പസ്സതീ”തി.

ഞാണപവത്താകാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുക്കരകാരികാദിസുദ്ധിവണ്ണനാ

൧൫൫. പുച്ഛാനുസന്ധിആദിഅനുസന്ധിത്തയതോ അഞ്ഞത്താ “പാടിയേക്കം അനുസന്ധിവസേനാ”തി വുത്തം. ന കേവലം “ദുക്കരകാരികായ സുദ്ധി ഹോതി”തി ഏവംലഭികോ ഏവ, അഥ വോ ദുക്കരചാരിസു അഭിപ്പസന്നോതി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. ചതുകുണ്ഡികോതി ദീഹി പാദേഹി ഹത്ഥേഹിതി ചതൂഹി അങ്ഗേഹി കുണ്ഡനകോ ആഹിണ്ഡനകോ. ഛരമാനികിണ്ണി ഭൂമിയം വിത്തം. ഭക്ഖസന്തി ആഹാരം.

മച്ഛരിയമലാദിപാപധമ്മവിഗമനതോ മേത്താദിഗുണാനുബ്രൂഹനതോ ച ബ്രഹ്മം സേട്ഠം ചരിയന്തി ബ്രഹ്മചരിയം, ദാനം. തമാ ഹി തം ഭഗവതാ പണ്ഡിതപഞ്ഞത്തം വുത്തം. ഏവം സേസേസുപി യമാരഹം ബ്രഹ്മചരിയപരിയായോ നിദ്ധാരേത്വാ വത്തഞ്ചോ. കിന്തി കീദിസം. വതന്തി സമാദിനവതം. സുചിണ്ണസ്സാതി സുട്ഠു ചിണ്ണസ്സ പുഞ്ഞസ്സ. ഇദ്ധീതി ആനുഭാവോ. ജുതീതി വത്ഥാഭരണോഭാസസമുജ്ജലാ സരിരപ്പഭാ. ബലവീരിയുപപത്തിതി കായബലേന ചേവ ഉസ്സാഹേന ച സമന്നാഗമോ.

തേന പാണി കാമദദോതി തേന അദ്ധികാനം ഉപഗച്ഛന്താനം ഹത്ഥം പസാരേത്വാ അസയ്ഹസേട്ഠിനോ ദാനട്ഠാനദസ്സനമയേന പുഞ്ഞേന ഇദാനി മയ്ഹം ഹത്ഥോ കപ്പരുക്ഖോ വിയ കാമദദോ ഇച്ഛിതിച്ഛിതദായി, കാമദദോ ഹോന്തോ ച മധുസ്സവോ ഇട്ഠവത്ഥുവിസ്സജ്ജനകോ ജാതോ. തേന മേ ബ്രഹ്മചരിയേനാതി തേന മമ യമാവുത്തകായവേയ്യാവടിയകമ്മസഖ്വാതേന സേട്ഠചരിയേന. പുഞ്ഞന്തി പുഞ്ഞഫലം. തമ്പി ഹി പുജ്ജസഭാവതോ, ഉത്തരപദലോപേന വാ “ഏവമിദം പുഞ്ഞം പവഡ്ഢതീ”തിആദിസു (ദീ. നി. ൩.൮൦) “പുഞ്ഞ”ന്തി വുച്ചതി.

പഞ്ച സിക്ഖാപദാനി സമാഹടാനി പഞ്ചസിക്ഖാപദം യഥാ “തിഭവം, തിസകട”ന്തി ച. ബ്രഹ്മചരിയസ്ഥിതി ധമ്മദേസനായ. സാ ഹി വിന്തേയ്യാനം ബ്രഹ്മഭാവാവഹനതോ ബ്രഹ്മം സേട്ഠം ചരിയം, ബ്രഹ്മുനോ വാ ഭഗവതോ വാചസികം ചരിയന്തി “ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി വുച്ചതി.

സഹസ്സം മച്ഛുഹായിനന്തി സഹസ്സമത്താ അരഹത്തസമധിഗമേന മച്ഛുവിസയാതിക്കമേന മച്ഛുപഹായിനോ ജാതാ. ബ്രഹ്മചാരിഭവിസ്സാമാതി ഏത്ഥ യേന ബ്രഹ്മചരിയേന തേ ബ്രഹ്മചാരിനോതി വുച്ചന്തി, തം ബ്രഹ്മചരിയം നിദ്ധാരേത്വാ ആഹ “മേമുനവിരതി ബ്രഹ്മചരിയന്തി വുത്താ”തി.

നാതിക്കമാമാതി ന അതിചരാമ അഗമനീയട്ഠാനേപി ഇതരത്ഥാപി ന വീതിക്കമാമ. തേനാഹ “അഞ്ഞത്ര താഹി ബ്രഹ്മചരിയം ചരാമാ”തി. അമ്ഹന്തി അമ്ഹാകം.

അത്തദമനവസേനാതി യഥാപടിഞ്ഞം അരഹന്താനം അനുകരണാകാരേന പവത്തചിത്തദമനവസേന, മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം ദമനേനാതി അത്ഥോ. സിഖാപ്പത്തസേട്ഠചരിയതായ അരിയമഗ്ഗോ ബ്രഹ്മചരിയം. ബ്രഹ്മം സേട്ഠം ചരതി ഏതേനാതി ബ്രഹ്മചരിയം, സത്ഥുസാസനം.

അതരമാനാനന്തി ന തരമാനാനം ദേസകാലം ഉദിക്ഖന്താനം. ഫലാസാവ സമിജ്ജന്തീതി സുദുല്ലഭഫലേപി ആസാ സമ്മാപയോഗമന്വായ സമിജ്ജന്തീ ഏവ. വിപക്കബ്രഹ്മചരിയോസ്ഥിതി വിസേസേന നിപ്ഫന്നപണീതജ്ജന്താസയോ

പരിപൂണ്ണഉളാരമനോരമോ. സോ ഹി സേട്ഠമനോസമാചാരതായ
ബ്രഹ്മചരിയപരിയായേന വുത്തോ.

ഇദമേവ സുത്തം ആഗതട്ഠാനന്തി അധിപ്പായോ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ
ഇദമേവ സുത്തപദം “വീരിയം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി ആഗതട്ഠാനന്തി അത്ഥോ.
വീരിയഞ്ഹി തസ്സമിം വിസയേ ഉത്തമം പരമുക്കംസഗതം
താദിസചരിയാഹേതു ചാതി ബ്രഹ്മചരിയന്തി ഇയ വുത്തം.
ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതന്തി ചതുബ്ബിധദുക്കരകിരിയായ സാധകസ്സ ചതുബ്ബിധസ്സ
അത്തനോ പവത്തിആകാരസ്സ വസേന ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം.

കോചി ചരിന്നഭിന്നപടപിലോതികധരോ ദസന്തയുത്തസ്സ വത്ഥസ്സ അഭാവതോ
നിച്ഛേലോതി വത്തബ്ബതം ലഭേയ്യാതി തം നിവത്തേത്തോ ആഹ “നഗ്ഗോ”തി.
ഏവം അകാസിം, ഏവമ്പി സത്തപിളാ മാ അഹോസീതി അധിപ്പായോ. യഥാ
“അഭിഹടം ന സാദിയാമീ”തിആദി (മം നിം ൧.൧൫൫) ഭിക്ഖവാപരിയേസനേ
ഉക്കട്ഠചാരിതാദസ്സനം, ഏവം “നഏഹി ഭദ്രന്തികാദിഭാവോപീ”തി ഗഹേതബ്ബം.
പുരിസന്തരഗതായാതി പുരിസസമീപഗതായ. സംകിത്തീയന്തി ഏതായാതി
സംകിത്തി, ഗാമവാസിആദിഹി സമുദായവസേന കരിയമാനകിരിയാ. ഇയ പന
ഭത്തസംകിത്തി അധിപ്പേതാതി ആഹ “സംകിത്തേതാ കതഭത്തേസു”തി. ദദന്തി
തായാതി ദത്തി. ഏകാഹം അന്തരഭൂതം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഏകാഹികം. ഏസ
നയോ സേസപദേസുപി. ഏകാഹവാരേനാതി ഏകാഹികവാരേന.
“ഏകാഹിക”ന്തിആദിനാ വുത്തവിധിമേവ പടിപാടിയാ പവത്തഭാവം ദസ്സേതും
പുന വുത്തം. തേനാഹ “ഇതിഏവരുപ”ന്തിആദി.

ഏരകതിണാദിനി വാതി ഏരകതിണാദിനി ഗന്ധിതാ കതനിവാസനാനി
ഛരവദുസ്സാനി, നിഹീനദുസ്സാനീതി അത്ഥോ. തന്താവുതാനന്തി തന്തം പസാരേതാ
വീതാനം. പകതികളഭകേതി സലാകകളഭകേ.

൧൫൬. നേകവസ്സഗണസഞ്ജാതന്തി അനേകവസ്സസമൂഹസഞ്ജാതം. നനു ച
ഇദാനേവ “സായതതിയകമ്പി ഉദകോരോഹനാനുയോഗമനുയുത്തോ”തി വുത്തം,
“നേകവസ്സഗണികം രജോജല്ലം കായേ സന്നിചിത”ന്തി ച, തദുഭയം ഏകസ്സമിം
കമം സമഭവതീതി ആഹ “ഇദം അത്തനോ രജോജല്ലകവതസമാദാനകാലം
സന്ധായ വദതീ”തി. ഏതേനേവ “അചേലകോ ഹോമീ”തി
വുത്തഅചേലകപടിഞ്ഞാ, “സാണാനിപി ധാരേമീ”തിആദിനാ
വുത്തഛരണകപടിഞ്ഞാ, തത്ഥാപി സാണ-മസാണ-ഛരവദുസ്സാദി-നിവത്ഥ-പടിഞ്ഞാ
ച അവിരുദ്ധാതി ദട്ഠഞ്ചാ തസ്സമിം തസ്സമിം കാലേ തഥാ തഥാ പടിപന്നത്താ.
തേതി അചേലകാ. സഞ്ചാതന്തി സബ്ബസോ ചാതം. തേനാഹ “വധ”ന്തി.
സീലവാ നാമ നത്ഥി “അനഭിസന്ധികമ്പി പാപം ഹോതീ”തി ഏവം ലഭികത്താ.
സീലം അധിട്ഠായാതി ഇദം പടിക്കമനകിരിയം സന്ധായ വുത്തം.

പാസണ്ഡപരിഗൃഹണത്ഥായാതി പാസണ്ഡേസു
അസാരസാരഭാവവിമംസനത്ഥായ. തം പബ്ബജന്തി ആജീവകപബ്ബജം.
വികടഭോജനേതി വികതഭോജനേ വിരുപഭോജനേ. തേനാഹ
“അപകതിഭോജനേ”തി.

൧൫൭. ഭിംസനകതസ്സമിന്തി ഭാവസാധനഭാവീ ഇദം പദന്തി ആഹ
“ഭിംസനകതസ്സമിം ഭിംസനകകിരിയായാ”തി. “ഭിംസനകതസ്സമി”ന്തി വത്തബ്ബേ

ഏകസ്തു ത-കാരസ്തു ലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ. യേഭൂയുഗ്ഗഹണം ലോമവന്തവസേനപി യോജേതഞ്ചം, ന ലോമവസേനാതി ആഹ “ബഹുതരാനം വാ”തിആദി.

സു-സദേ ഉ-കാരസ്തു ഓ-കാരം കത്വാ പാളിയം “സോതത്തോ”തി വൃത്തന്തി തദത്ഥം വിവരന്തോ “സുതത്തോ”തി ആഹ. സുട്ഠു അവതത്തോതി വാ സോതത്തോ. സോസിന്നോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സുദ്ധിവസനത്ഥായാതി സംസാരസുദ്ധിഗവേസനത്ഥായ.

വിഹാരസ്ഥിന്തി പച്ചത്തേ ഭുമവചനന്തി ആഹ “വിഹാരോ ഏവ ഹി ‘വിഹാരസ്ഥി’ന്തി വൃത്തോ”തി. തേനേവ ചാതി തേനേവ വിഭത്തിവിപല്ലാസവസേന. ഏവം അത്ഥോതി അയം ഏവം ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ദുക്ഖപ്പത്തോതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. സബ്ബത്ഥാതി സുഖദുക്ഖേ ലാഭാലാഭാദികേ ച. തുലിതോതി തുലാസദിസോ.

ദുക്കരകാരികാദിസുദ്ധിവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ആഹാരസുദ്ധിവണ്ണാ

൧൦൮. സുജ്ജയിതുന്നി സംസാരതോ സുജ്ജയിതും.

൧൦൯. ആസീതികപഞ്ചാനീതി ആസീതികപിട്ഠിപഞ്ചാനി, “കാളപഞ്ചാനീ”തി വദന്തി. പഞ്ചാനം മജ്ജേ. ഉന്നതുന്നതാനീതി മംസേ മിലാതേ ദ്വിനം സന്ധീനം അന്തരേ വാതേനുദ്ധുമാതയമനീജാലതായ ഉന്നതാനി ഉന്നതാനീതി. ആനിസദന്തി ആനിസദട്ഠാനം. നിസിന്നട്ഠാനന്തി പംസൂഹി, വാലികാഹി വാ നിചിതം നിസിന്നട്ഠാനം. സരപോങ്ഖേനാതി സരസ്സ പോങ്ഖപ്പദേസേന, സരപോങ്ഖസത്തിതേന വാ മഗ്ഗേന. അക്കന്തന്തി അക്കന്തട്ഠാനം. തക്കഗോളികസദിസാനം, സരീരഘംസനത്ഥം കത കുരുവിന്ദഗോളകാനം വാ ആവളി വട്ടനാഹാരോ. വംസതോതി പിട്ഠിവംസതോ. മണ്ഡലേതി ഭിത്തിപാദാനം മത്ഥകേ റപിതമണ്ഡലകേ സീസഗ്ഗേന പതിട്ഠഹന്തി. ന ഏവം ഫാസുളിയോതി യഥാ യഥാ വൃത്തഗോപാനസിയോ പപതാ തിട്ഠന്തി, ന ഏവം ബോധിസത്തസ്സ ഫാസുകാപി പപതാ റിതാ.

ഓക്ഖായികാതി അവക്ഖായികാ, ഹേട്ഠാ ഹുത്വാ നിന്നഭാവേന പഞ്ഞായമാനാ. ഏവരുപാതി യഥാവൃത്തരൂപാ, നിന്നതരാതി അത്ഥോ. യാവ പിട്ഠികണ്ടകം അല്ലീനാ ഹോതീതി മയ്ഹം ഉദരച്ഛവി യാവ പിട്ഠികണ്ടകം, താവ തം ആഹച്ച റിതത്താ അല്ലീനാ ഹോതി ഉദരിയസ്സ പരിക്ഖയേന അന്താനഞ്ച സുട്ഠുമിലാതതായ. ഭാരിയഭാരിയാതി ഗരുതരാ. സഹഉദരച്ഛവിം പിട്ഠികണ്ടകം, സഹപിട്ഠികണ്ടകം ഉദരച്ഛവിന്തി യോജനാ. നേവ നിക്ഖമതി ആഹാരസന്നിസ്സയആപോധാതുയാ സബ്ബസോ വിസുക്ഖത്താ. പൂതിമൂലാനീതി ലോമമൂലാനം പരിബ്രൂഹനകേ മംസേ ലോഹിതേ ച പരിക്ഖിണേ താനി സുക്ഖാനി റാനതോ ഭട്ഠാനി അഭാവേനേവ “പൂതിമൂലാനീ”തി വൃത്താനി. തേനാഹ “തസ്സ പനാ”തിആദി.

അധിഗതാതി ഇദാനി അധിഗതാ. യഥാ ഏതരഹി വിപസ്സനാപഞ്ഞായ അധിഗതത്താതി ഇമിനാ കിഞ്ചാപി മഹാബോധിസത്താ പരിപാകഗതത്താണാ

വസീഭൂതജ്ഞാനാഭിഞ്ഞാ വിപസ്സനായ പരികമ്മം കരോന്തി, യഥാ ച നേസം ചരിമഭവേ വിപസ്സനാചാരോ, ന തമാ തദാതി ദസ്സേതി. ഏതദേവാതി യം യേന വുത്തം അത്ഥജാതം, ഏതദേവ ഏത്ഥ ഏതസ്മിം പാപദേസേ യുത്തം പുണ്ണേനാപരം അവിരുജ്ഞനതോ. ഇതരമാതി ഭിക്ഖുഹി വുത്തപ്പകാരേന അന്നനുരൂപോ സിയാ “ഇമിസ്സാ”തി വുത്തായ അഞ്ഞത്തേ.

ആഹാരസുദ്ധിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സംസാരസുദ്ധിആഭിവണ്ണനാ

൧൬൦. സംസാരേനാതി അപരാപരം ചവന്നുപപജ്ജനവസേന ഭവേസു സംസരണേന. യം സന്ധായ വുത്തം -

“ഖണ്ഡാനഞ്ച പടിപാടി, ധാതുആയതന്നാ ച;
അബ്ബോച്ഛിന്നം വത്തമാനാ, സംസാരോതി പവുച്ചതീ”തി. (വിസുദ്ധിം
൨.൬൧൯; ദിം നിം അട്ഠം ൨.൯൭; സം നിം അട്ഠം ൨.൨.൬൦; അം നിം
അട്ഠം ൨.൪.൧൯൯; യം സം അട്ഠം നിദാനകമ്മാ; വിഭം അട്ഠം ൨൨൬;
സും നിം അട്ഠം ൨.൭൨൩; ഉദാം അട്ഠം ൩൯; ഇതിവും അട്ഠം ൧൪,
൭൮; മേരഗാം അട്ഠം ൧.൬൭, ൯൯; ബും വം അട്ഠം ൭൮; ചൂളനിം
അട്ഠം ൬; പടിം മം അട്ഠം ൨.൧.൧൧൭; വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൧.൧൨൭;
അം നിം ടീം ൨.൪.൯; സാരത്ഥം ടീം ൧.൧);

ബഹുകന്തി ബഹുകാലം ബഹുക്ഖത്തും. ഉപപജ്ജിതാതി തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ നിബ്ബത്തിതാ. ആവാസേനാതി തസ്സ്മിം തസ്സ്മിം സത്താവാസേ ആവസണേ നിബ്ബത്തിതാ ജീവണേന. ഖണ്ഡായേവ വുത്താ തേസംയേവ പവത്തിവിസേസസ്സ തേന തേന പരിയായേന വുത്തത്താ. ബഹുയാഗേതി അജസൂകരഗോമായാദികേ ബഹുവിധേ മഹായഞ്ഞേ. ബഹുഅഗ്ഗിതി വാചാപേയ്യാഭിവസേന അന്തമസോ പാകയഞ്ഞാഭിവസേന ച ബഹുകേപി അഗ്ഗി പരിചരണേന.

൧൬൧. ബാലദാരകോപി “ദഹരോ”തി വുച്ചതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “യുവാ”തി വുത്തം. അതിക്കന്തപമവയാ സത്താ സഭാവേന പലിതസിരാ ഹോന്തിതി പമവയേ റിതഭാവം ദസ്സേതും “സുസുകാളകേസോ”തി വുത്തം. ജരാജിണ്ണോതി ജരായ ജിണ്ണോ, ന അകാലികേന ജരായ അഭിഭൂതോ. ഉക്കംസഗതബുദ്ധതായ വുദ്ധോ. തേനാഹ “വഡ്ഢിതാ റിതഅങ്ഗപച്ചങ്ഗോ”തി, ആരോഹപരിണാഹവസേന വുദ്ധിരഹിതോതി അത്ഥോ. ജാതിമഹല്ലകോതി ജാതിയാ മഹല്ലകോ, ന ഭോഗപരിവാരാദീഹിതി അത്ഥോ. അദ്ധഗതോതി ഏത്ഥ അദ്ധ-സദ്ദോ ദീഘകാലവാചിതി ആഹ “ബഹുഅദ്ധാനം ഗതോ”തി. വയോതിആഭിപദലോപേനായം നിദേസോതി ആഹ “പച്ഛിമവയ”ന്തി. പദസതമ്പി...പേ... സമത്ഥതാതി പദസതമ്പി പദസഹസ്സമ്പി സോതപഥമാഗച്ഛന്തമേവ ഉഗ്ഗഹണസമത്ഥതാ പരിഗൃഹേതും സമത്ഥതാ. അയഞ്ച ഗതിയാ ബ്യാപാരോതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും ഗഹണമത്തഭാവതോ. തദേവാതി പദസതമ്പി പദസഹസ്സമ്പി. ആധാരണം അപിലാപനവസേന ഹദയേ ധാരണം. ഉപനിബന്ധനം യഥാ ന പമുട്ഠം ഹോതി, തഥാ ഉപേച്ച അപരാപരം നിബന്ധനം. അയം പന സതിയാ ബ്യാപാരോതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും. പാളിയഞ്ച “പരമായ ഗതിയാ ച സതിയാ ച ധിതിയാ ചാ”തി വുത്തം,

പരതോ ച “ഏവം അധിമത്തഗതിമനോ”തി വൃത്തം. സമത്ഥവീരിയം ധിതി നാമാതി വിസിട്ഠവിസയം ദസ്സേനോ യമാവുത്തസതിസമായോഗം തസ്സ ദീപേതി. തസ്സാതി യമാവുത്തഗതിസതിധിതീഹി സുഭയാതവചിപരിചിതസ്സ പരിയത്തിധമ്മസ്സ ആഗമവസേന അത്ഥദസ്സനസമത്ഥതാ യുത്തിവസേന കാരണദസ്സനസമത്ഥതാ.

ദള്ഹം (അം നിം ടീം ന.ന്ദ.നവ) മിരം ധനു ഏതസ്സാതി ദള്ഹധന്വാ, സോ ഏവ ഇധ “ദള്ഹധമ്മാ”തി വൃത്തോ. പടിസത്തുവിധമനത്ഥം ധനും ഗണ്ഹാതീതി ധനുഗൃഹോ, സോ ഏവ ഉസും സരം അസതി വിപതീതി ഇസ്സാസോതി ആഹ “ധനും ഗഹേത്വാ റിതോ ഇസ്സാസോ”തി. ദിസഹസ്സപലം ലോഹാദിഭാരം വഹിതും സമത്ഥം ദിസഹസ്സമാമം. തേനാഹ “ദിസഹസ്സമാമം നാമാ”തിആദി. ദണ്ഡേതി ധനുദണ്ഡേ. യാവ കണ്ഡപ്പമാണാതി ദീഘതോ യത്തകം കണ്ഡസ്സ പമാണം, തത്തകേ ധനുദണ്ഡേ ഉക്ഖിത്തമത്തേ ആരോപിതോ ചേവ ഹോതി ജിയാദണ്ഡോ, സോ ച ഭാരോ പഥവിതോ മുച്ചതി, ഏവം ഇദം “ദിസഹസ്സമാമം നാമ ധനുതി ദട്ഠം. ഉഗൃഹിതസിപ്പോതി ഉഗൃഹിതധനുസിപ്പോ. കതഹത്ഥോതി മിരതരം ലക്ഖേസു അവിരജ്ജന്ധനസരക്ഖേപോ. ഞാദിസോ പന തത്ഥ വസിഭൂതോ കതഹത്ഥോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ചിണ്ണവസിഭാവോ”തി. കതം രാജകുലാദീസു ഉപേച്ച അസനം ഏതേന സോ കതൂപാസനോതി ആഹ “രാജകുലാദീസു ദസ്സിതസിപ്പോ”തി. ഏവം കതന്തി ഏവം അന്തോസുസിരകരണാദിനാ സല്പഹുകം കതം.

ഓലോകേതീതി ഉദിക്ഖതി. ഏവം സന്തേപി തേസം വാരോ പഞ്ഞായതീതി തേസം ഭിക്ഖുനം “അയം പഠമം പുച്ഛതി, അയം ദുതിയ”ന്തിആദിനാ പുച്ഛനവാരോ താദിസസ്സ പഞ്ഞവതോ പഞ്ഞായതി സുഖുമസ്സ അന്തരസ്സ ലബ്ഭനതോ. ബുദ്ധാനം പന വാരോതി ഞാദിസേ റാനേ ബുദ്ധാനം ദേസനാവാരോ അത്തേസം നപഞ്ഞായനതോ ബുദ്ധാനംയേവ പഞ്ഞായതി. ഇദാനി തമേവ പഞ്ഞായനതം യുത്തിതോ ദസ്സേനോ “വിദത്ഥിചതുരങ്ഗുലഛായ”ന്തിആദിമാഹ. അച്ഛരാസങ്ഘാടമത്തേ വണേ അനേക-കോടിസഹസ്സ-ചിത്തപവത്തിസമ്ഭവതോ “വിദത്ഥിചതുരങ്ഗുലഛായം അതിക്കമനതോ പുരേതരംയേവ ഭഗവാ...പേ... കഥേതീ”തി വത്ഥാ തതോ ലഹുതരാപി സത്ഥു ദേസനാപവത്തി അത്ഥേവാതി ദസ്സേനോ “തിട്ഠന്തു വാ താവ ഏതേ”തിആദിമാഹ. ഇദാനി തത്ഥ കാരണം ദസ്സേതും “കസ്ഥാ”തിആദി വൃത്തം. സോളസ പദാനി കഥേതീതി ഏതേന ലോകിയജനസ്സ ഏകപദുച്ചാരണക്ഖണേ ഭഗവാ അട്ഠവിസസതപദാനി കഥേതീതി ദസ്സേതി. ഇദാനി തസ്സപി കാരണം ദസ്സേതും “കസ്ഥാ”തിആദി വൃത്തം.

ധമ്മോതി പാളി. പജ്ജതി അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം, തദത്ഥോ. അത്ഥം ബൃഞ്ജേതീതി ബൃഞ്ജനം, അക്ഖരം. തണ്ഹി പദവാക്യക്ഖരഭാവേഹി പരിച്ഛിജ്ജമാനം തം തം അത്ഥം ബൃഞ്ജേതി പകാസേതി. തേനാഹ “ധമ്മപദബൃഞ്ജനന്തി പാളിയാ പദബൃഞ്ജനം, തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ ബൃഞ്ജനകം അക്ഖര”ന്തി. ഏതേന അപരാപരേഹി പദബൃഞ്ജനേഹി സുചിരവി കാലം കഥേന്തസ്സ തമാഗതസ്സ ന കദാചി തേസം പരിയാദാനം അത്ഥീതി ദസ്സേതി. പണ്ഹം ബ്യാകരോന്തി ഏതേനാതി പണ്ഹബ്യാകരണം, തമാപവത്തപടിഭാനം. അപരിക്ഖയപടിഭാനാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, യതോ വൃത്തം “നത്ഥി

ധമ്മദേവനായ ഹാനീ"തി (ഭീം നിം ടീം ന.ചർച, നംഭ; വിഭം മൂലടീം ച.സുത്തന്തഭാജനീയവണ്ണനാ). തേനാഹ "ഇമിനാ കിം ദസ്സേതീ"തിആദി. തമാ ആസന്നപരിനിബ്ബാനസ്സപി ഭഗവതോ ദേവനായ ഇതരായ ച വിസേസാതാവോതി പഠമബുദ്ധവചനമ്പി മജ്ജിമബുദ്ധവചനമ്പി പച്ഛിമബുദ്ധവചനമ്പി സദിസമേവ. ആസീതികവസ്സതോ പരം പഞ്ചമോ ആയുകോട്ഠാസോ.

ചുറ്റുവ. കാമഞ്ചേത്ഥ ഭഗവതാ നാഗസമാലത്ഥേരസ്സ അച്ഛരിയഅബ്ഭുതപവേദനമുഖേന അത്തനോ ലോമാനം ഹട്ഠഭാവസ്സ പവേദിതത്താ "ലോമഹംസനപരിയായോ"തി നാമം ഗഹിതം, തമാപി സബ്ബത്തുതത്താണാദി-അനത്തസാധാരണത്താണാനുഭാവ-വിഭാവനാദിവസേന സോളസസമൂഹതോ സീഹനാദസ്സ നദനേന ദേവനായ പവത്തിതത്താ "മഹാസീഹനാദോ"ത്ഥേവ സങ്ഗീതികാരമഹാമേരേഹി നാമം റപിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

ന. മഹാദുക്ഖക്ഖന്ധസുത്തവണ്ണനാ

ചുറ്റുവ. തതോ പരന്തി തിണ്ണം ജനാനം ഉപരി സങ്ഘോ ചതുവഗ്ഗകരണീയാദികമ്മേഹി പടികമ്മപ്പത്തത്താ. ഗാമം ഗതോതി വുച്ചതി ഗാമം ഉദിസ്സ ഗതത്താ, ഏവം സാവത്ഥിം പവിസിതും വിഹാരതോ നിക്ഖത്താ "പവിസിംസു"തി വുത്താ. പരിഞ്ഞന്തി പഹാനപരിഞ്ഞം. സാ ഹി സമതിക്കമോ, ന ഇതരാ. രൂപവേദനാസുപീതി "രൂപാനം പരിഞ്ഞം, വേദനാനം പരിഞ്ഞ"ന്തി ഏത്ഥാപി. കാമം സഞ്ചേസം തിത്ഥിയാനം കാമാദിപരിഞ്ഞാപഞ്ഞാപനഹേതുഭൂതോ സമയോ നത്ഥി, യേസം പന അത്ഥി, തേ ഉപാദായ "സകസമയം ജാനന്താ"തി വുത്തം. "യതോ യതോ ഖോ ഭോ അയം ഭിക്ഖു വിവിച്ചേവ കാമേഹി...പേ... പഠമം ഝാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, ഏത്താവതാ ഖോ ഭോ കാമാനം പരിഞ്ഞാ ഹോതീ"തി ഏവം സരൂപതോ പഠമജ്ജയാനം വിഭാവേതും അസക്കോന്താപി കേവലം അച്ചന്തപ്പഹാനസത്തായ കാമാനം പരിഞ്ഞം പഞ്ഞപേയ്യും പഠമജ്ജയാനം വദമാനാ. തം കിസ്സ ഹേതു? താദിസസ്സ ആഗമാധിഗമസ്സാഭാവതോ. രൂപവേദനാപരിഞ്ഞാസുപി ഏസേവ നയോ. വുച്ചേമാതി വുച്ചേയ്യ. ദുതിയപദേപീതി "അനുസാസനിയാ വാ അനുസാസനി"ന്തി ഏവം വുത്തവാക്യേപി. തേ കിര ഭിക്ഖു.

ചുറ്റുവ. ന ചേവ സമ്പായിസ്സന്തീതി ന ചേവ സമ്മദേവ പകാരേഹി ഗമേസ്സന്തി ഞാപേസ്സന്തി. തേനാഹ "സമ്പാദേത്ഥാ കമേതും ന സക്ഖിസ്സന്തീ"തി. യസ്ഥാ അവിസയേ പഞ്ഠോ പൂച്ഛിതോ ഹോതി, തസ്ഥാ ആപജ്ജിസ്സന്തീതി യോജനാ. സദേവകേതി അരൂപദേവഗ്ഗഹണം. തേ ഹി ലോകിയദേവേഹി ദീഘായുകതാദിനാ ഉക്കട്ഠാ. സമാരകേതി കാമാവചരദേവഗ്ഗഹണം. സബ്രഹ്മകേതി രൂപാവചരബ്രഹ്മഗ്ഗഹണം. സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണീയാതി ഏത്ഥ സമണ്ഡഗ്ഗഹണേന പബ്ബജിതേ, ബ്രാഹ്മണ്യഗ്ഗഹണേന ജാതിബ്രാഹ്മണേ, പുന ദേവഗ്ഗഹണേന സമ്മുതിദേവേ, മനുസ്സഗ്ഗഹണേന അവസിട്ഠമനുസ്സകായം പരിയാദിയതി. ലോകപജാഗ്ഗഹണേന പന പയോജനം അട്ഠകമായം ദസ്സിതമേവ. അത്തമാ ആരാധനം നാമ നത്ഥിതി ഇമിനാ കാമരൂപവേദനാസു

അസ്സാദാദീനം യാമാവതോ അവബോധോ ഏവ ഇതോ ബാഹിരകാനം നത്ഥി, കുതോ പവേദനാതി ദസ്സേതി.

ചതുതു. ചിത്താരായനന്തി യാമാവപവേദനേന പരേസം ചിത്തസ്സ പരിതോസനം. ബന്ധനട്തേന ഗുണാതി കാമരാഗസംയോജനസ്സ പച്ചയഭാവേന വത്സുകാമേസുപി ബന്ധനട്തോ വുത്തോ, കോട്താസട്തോ വാ ഗുണട്തോ ദട്തംബോ. തരയന്തിതി തരമാനാ യന്തി ഗച്ഛന്തി. അതീതാദിഭിന്നപമാദിവയാ ഏവ ചിത്തതാ രാസിഭാവേന വയോഗുണാതി ഗഹിതാതി ആഹ “രാസട്തോ ഗുണട്തോ”തി. ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യാതി വാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണതംഭാരികവിഞ്ഞാണേഹി വിജാനിതബ്ബാ. സോതവിഞ്ഞേയ്യാതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ഇട്താരമ്മണഭൂതാതി സഭാവേനേവ ഇട്താരമ്മണജാതികാ, ഇട്താരമ്മണഭാവം വാ പത്താ. കമനീയാതി കാമേതബ്ബാ. മനവഡ്ഡനകാതി മനോഹരാ. ഏതേന പരികപ്പനതോപി ഇട്താരാവം ഗണ്ഹാതി. പിയജാതികാതി പിയായിതബ്ബസഭാവം. കാമൂപസംഹിതാതി കാമരാഗേന ഉപേച്ച സന്ധാനിയാ സമ്ബദ്ധാ (അം നിം ടീം ന.തു.തുന) കാതബ്ബാതി ആഹ “ആരമ്മണം കത്വാ”തി.

ചതുഃ. സഞ്ചം പേതാതി “ഇമസ്ഥിം അങ്ഗുലികാദിപഞ്ചേ ഗഹിതേ സതം ഹോതി, ഇമസ്ഥിം സഹസ്സ”തിആദിനാ സഞ്ചാണം കത്വാ ഗണനാ. അച്ഛിദഗണനാതി “ഏകം ദേവ”തിആദിനാ നവന്തവിധിനാ നിരന്തരഗണനാ. പിണ്ഡഗണനാതി സങ്കലനപടുപ്പാദനാദിനാ പിണ്ഡിത്വാ ഗണനാ. തേനാഹ “ഖേത്തം ഓലോകേത്വാ”തിആദി. കസനം കസീതി കസിഗ്ഗഹണേന സബ്ബോ കസിപടിബദ്ധോ ജീവികൂപായോ ഗഹിതോതി ആഹ “കസീതി കസികമ്മ”തി. ജങ്ഘവണിജ്ജാതി ജങ്ഘസത്ഥവസേന വണിജ്ജം ആഹ, മലവണിജ്ജാതി സകടസത്ഥവസേന. ആദി-സദ്ദേന നാവാപണാദിവസേന വോഹാരം. വണിപ്പമോതി വണിജമഗ്ഗോ, ദാനഗ്ഗഹണവസേന സംവോഹാരോതി അത്ഥോ. ഉസൂനം അസനകമ്മം ഇസ്സത്തം, ധനുസിപ്പേന ജീവികാ, ഇധ പന ഇസ്സത്തം വിയാതി ഇസ്സത്തം, സബ്ബആവുധജീവികാതി ആഹ “ആവുധം ഗഹേത്വാ ഉപട്താനകമ്മ”തി. പോരോഹിച്ചാമച്ചകമ്മാദി രാജകമ്മം. ആദി-സദ്ദേന രഥസിപ്പവത്തവിജ്ജാസിപ്പാദി-വുത്താവസേസം മഹാസിപ്പം ഖുദുകസിപ്പബ്ബ സങ്ഗണ്ഹാതി. സീതസ്സ പുരക്ഖതോതി സീതസ്സ പുരതോ കതോ. യോ ഹി സീതകാലേ ജീവികാഹേതു സീതലപദേസം പകഖന്ദതി, സോ വാളമിഗാദീഹി വിയ സീതേന പരിപാതിയമാനോ തേന പുരതോ കതോ വിയ ഹോതി. തേനാഹ “സീതേന ബാധിയമാനോ”തി. ഉണ്ഹസ്സ പുരക്ഖതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സരിത്വാതി സംസപ്പിത്വാ. ഘട്ടിയമാനോതി ഹിംസിയമാനോ ബാധിയമാനോ. ആബാധനം ആബായോ, പിളാതി അത്ഥോ. കാമഹേതുന്തി വാ ഭാവനപുംസകനിദ്ദേസോ യഥാ “വിസമം ചന്ദിമസൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തി (അം നിം ര.൧൦). തഥാ സേസപദദ്വയേപി. തേനേവാഹ “കാമാനമേവ ഹേതു”തി. കാമാനം ഹേതുതി ഏത്ഥ പുരിമപദാവധാരണമയുത്തം തദന്തപച്ചയപടിക്ഖേപാപത്തിതോ, തഥാ ഉത്തരപദാവധാരണം കാമാനം കദാചി അഹേതുഭാവസ്സപി സമ്ഭവതോ, തസ്ഥാ “ഉപ്പജ്ജതിയേവാ”തി വുത്തം.

ഉട്തഹതോതി ഇമിനാ ഉട്താനവീരിയം വുത്തന്തി ആഹ “ആജീവസമുട്താപകവീരിയേനാ”തി. തം വീരിയന്തി ആജീവികസമുട്താപകവീരിയം. പുബ്ബേനാപരം ഘട്തേസ്സാതി ആരമ്ഭതോ

പട്ഠായ നിരന്തരം പവത്തേന്തസ്സ. ചിത്തേ ഉപ്പന്നബലവസോകേന സോചതീതി ചിത്തസന്താപേന അന്തോ നിജ്ജായതി. കായേ ഉപ്പന്നദുക്ഖേനാതി തസ്സേവ സോകസ്സ വസേന കായേ ഉപ്പന്നദുക്ഖേന. സോകുദ്ദേസേന തം തം വിപ്പലപേന്തോ വാ പരിഭേവതി. ഉരം താളേത്ഥാതി വക്ഖപ്പദേസം പഹരിത്ഥാ. “മോഘ”ന്തിആദി പരിഭേവനാകാരദസ്സനഞ്ചേവ സമ്മോഹാപജ്ജനാകാരദസ്സനഞ്ച. മേതി വത്ഥാ പുന നോതി പുമുവചനം അത്തനോ ഉഭയമാപി വോഹരിതബ്ബതോ, ബ്യാമുട്ട്ഠവചനം വാ സോകവസേന.

മന്ത്രവ. ഇധ കാമഗ്ഗഹണേന വിസേസതോ വത്ഥുകാമാ ഗഹിതാതി കാമാദിഗ്ഗഹണം കതം, നാനന്തരിയതായ പന കിലേസകാമോപി ഗഹിതോ ഏവ. അസിചമ്മന്തി ഏത ചമ്മഗ്ഗഹണേന ന കേവലം ചമ്മമയസ്സ, ചമ്മപരിസിബ്ബിതസ്സേവ വാ ഗഹണം, അഥ വോ സബ്ബസ്സപി ആവുധബാധകസ്സ ഗഹണന്തി ദസ്സേന്തോ “വേടകഫലകാദീനീ”തി ആഹ. ആദി-സദ്ദേന സരാദിസങ്ഗഹോ. ധനുകലാപം സന്നയ്ഹിത്ഥാതി ധനുഞ്ചേവ ഖുരപ്പതുണിഞ്ച സന്നയ്ഹിത്ഥാ, ധനുദണ്ഡസ്സ ജിയായ തമാഭാവകരണാദിപി (അം നിം ടീം ൩.൫.൨൩) ധനുനോ സന്നയ്ഹനന്തി. ദിന്നം സേനാനം ബ്ധൂഹസംവിധാനേന വാ ഉഭേതോബ്ധൂട്ട്ഠം. വിജേജാതലന്തേസൂതി നിസിതപീതഫലതായ വിജേജാതനവസേന പരിവത്തമാനേസു.

പാകാരസമീപാതിസങ്ഖാരതായ പാകാരപാദാ ഉപകാരിയോ, യാ “ഉദ്ദാപാ”തി വുച്ചന്തി. സതദന്തേനാതി അനേകസതദന്തകേന, യസ്സ തിവിണദന്താനി അനേകസതാനി മൂലാനി ഹോന്തി. അതിഭാരതായ ദസവീസമത്താപി ജനാ ഉക്ഖിപിതും ന സക്കോന്തി, യന്തവസേന പന ഉക്ഖിപിത്ഥാ ബന്ധിത്ഥാ റപേന്തി. തേനാഹ “അട്ഠദന്താകാരേനാ”തിആദി. ഓമദന്തിതി ഓട്ഠപേന്തി.

മന്ത്രൺ. സന്ധിമ്പി ചരിന്ദന്തി ചോരികായ ജീവിതുകാമാ. നില്ലോപന്തി നിസ്സേസവിലോപം, ഏകം പരിത്തം ഗാമം പരിവാരേത്ഥാ തത്ഥ കിഞ്ചിപി ഗയ്ഹൂപഗം അസേസേത്ഥാ കരമരഗ്ഗഹണം. തേനാഹ “മഹാവിലോപ”ന്തി. പന്ഥദുഹനകമ്മം അടവിമഗ്ഗേ റത്ഥാ അദ്ധികാനം വിലുന്വനം. പഹാരസാധനത്ഥം (അം നിം ടീം ൨.൨.൧) ദണ്ഡപ്പഹാരസ്സ സുഖസിദ്ധിഅത്ഥം. കഞ്ജിതോ നിബ്ബത്തം കഞ്ജിയം, ആരനാലം. യം “ബിലങ്ഗ”ന്തിപി വുച്ചതി, തം യത്ഥ സിഞ്ചതി, സാ കഞ്ജിയഉക്ഖലികാ. ബിലങ്ഗമാലികസദിസകരണം ബിലങ്ഗമാലിയം. സീസകപാലം ഉപ്പാടേത്ഥാതി അയോഗുളപവേസനപ്പമാണം ചരിദ്ദം കത്ഥാ. സങ്ഖമുണ്ഡകമ്മകാരണന്തി സങ്ഖം വിയ മുണ്ഡകമ്മകാരണം.

രാഹുമുഖകമ്മകാരണന്തി രാഹുമുഖഗത-സൂരിയസദിസ-കമ്മകാരണം. ജോതിമാലികന്തി ജോതിമാലവന്തം കമ്മകാരണം. ഹത്ഥപജ്ജോതികന്തി ഹത്ഥപജ്ജോതനകമ്മകാരണം. ഏരകവത്തകമ്മകാരണന്തി ഏരകവത്തസദിസേ സരീരതോ ബദ്ധേ ഉപ്പാടനകമ്മകാരണം. ചീരകവാസികകമ്മകാരണന്തി സരീരതോ ഉപ്പാടിതബദ്ധചീരകാഹി നിവാസാപനകമ്മകാരണം. തം കരോന്താ യഥാ ഗീവതോ പട്ഠായ ബദ്ധേ കന്തിത്ഥാ കടിയമേവ റപേന്തി, ഏവം ഗോപ്ഫകതോ പട്ഠായ കന്തിത്ഥാ കടിയമേവ റപേന്തി. അട്ഠകമായം പന “കടീതോ പട്ഠായ കന്തിത്ഥാ ഗോപ്ഫകേസു റപേന്തീ”തി വുത്തം. ഏണേയ്യകകമ്മകാരണന്തി ഏണീമിഗസദിസകമ്മകാരണം . അയവലയാനി ദത്ഥാതി അയവലയാനി പടിമുഞ്ചിത്ഥാ. അയസുലാനി കോട്ടേന്തിതി

കപ്പരജണ്ണുകകോടീസു അയസുലാനി പവേസേന്തി. ന്തി തം
തമാകതകമ്മകാരണം സത്തം.

ബളിസമംസികന്തി ബളിസേഹി മംസുപ്പാടനകമ്മകാരണം. കഹാപണികന്തി
കഹാപണമത്തസോ ഛരിന്ദനകമ്മകാരണം. കോട്ടേന്തിതി ഛരിന്ദന്തി.
ഖാരാപതച്ഛികന്തി തച്ഛേതാ ഖാരാവസിഞ്ചനകമ്മകാരണം.
പലിഘപരീവത്തികന്തി പലിഘസ്സ വിയ പരിവത്തനകമ്മകാരണം. ഏകാബദ്ധം
കരോന്തി അയസുലസ്സ കോട്ടനേന. പലാലപീഠകന്തി പലാലപീഠസ്സ വിയ
സരീരസ്സ സംവേല്ലനകമ്മകാരണം. കാരണികാതി ഘാതനകാരകാ. പലാലവട്ടിം
വിയ കതാതി യഥാ പലാലപീഠം കരോന്താ പലാലവട്ടിം കതാ
സംവേല്ലനവസേന നം (അം നിം ടീം ൨.൨.൧) വേറേന്തി, ഏവം കരോന്തിതി
അത്ഥോ. ഛാരതകേഹീതി ബുദ്ധുക്ഖിതേഹി കോലേയുകസുനവേഹി. ബലവന്തോ
ഹി തേ ജവയോഗ്ഗാ സൂരാ ച ഹോന്തി. കമ്മവസേന സമ്പരേതി ഏത്ഥാതി
സമ്പരായോ, പരലോകോ. തത്ഥ ഭവോതി സമ്പരായികോ.

൧൨൦. ഛന്ദരാഗോ വിനീയതി ചേവ പഹീയതി ച ഏത്ഥാതി നിബ്ബാനം
ഛന്ദരാഗവിനയോ ഛന്ദരാഗപ്പഹാനഞ്ചാതി. തേനാഹ “നിബ്ബാനഞ്ജീ”തി. തത്ഥ
ആഗമ്മാതി ഇദം യോ ഛന്ദരാഗം വിനേതി പജഹതി, തസ്സ ആരമ്മണം
സന്ധായ വുത്തം. തീഹിപരിഞ്ഞാഹീതി ഇമിനാ ഞാതതീരണപരിഞ്ഞാഹി
പരിജാനിസ്സന്തിതി നേതം റാനം വിജ്ജതി. കോ പന വാദോ
പഹാനപരിഞ്ഞായാതി ദസ്സേതി? തഥഭാവായാതി പരിജാനനകഭാവായ.

൧൨൧. അപരിത്തേനാതി അഹീനേന. വിപുലേനാതി മഹതാ. യദി
വണ്ണസമ്പത്തിദസ്സനത്ഥം, വണ്ണദസകം കസ്ഥാ ന ഗഹിതന്തി ആഹ “മാതുഗാമസ്സ
ഹീ”തിആദി. ഭോജനസമ്പദാദിനം അലാഭേപിതി ദസ്സനത്ഥം “ദുഗ്ഗതകുലേ
നിബ്ബത്തസ്സപീ”തി വുത്തം. മോകം മോകം വണ്ണായതനം പസീദതി മംസസ്സ
പരിബ്രൂഹനതോ മനമംസാനി വഡ്ഡന്തി ജായന്തി. വണ്ണേതി ഹദയങ്ഗതഭാവം
പകാസേന്തോ വിയ ഹോതീതി വണ്ണോ. സോ ഏവ സാമഗ്ഗോപഭോഗാദിനാ
നിഭാതീതി നിഭാ. തേനാഹ “വണ്ണനിഭാതിവണ്ണോയേവാ”തി.

ഭോഗ്ഗന്തി അതിവിയ വക്തായ ഭോഗ്ഗം. താദിസം പന സരീരം ഭഗ്ഗം വിയ
ഹോതീതി ആഹ “ഭഗ്ഗ”ന്തി. തേനാഹ “ഇമിനാപിസ്സ വക്താവമേവ ദീപേതീ”തി.
ദത്താനം ഛരിന്ദിനതായ ഏകച്ഛാനം പതനേന ച ഖണ്ഡിതദത്തം. കേസാനം
സേതവണ്ണതായ പലിതന്തി ആഹ “പണ്ഡരകേസ”ന്തി. കേസാനം മത്തസോ
സിയനേ ഖല്ലാടവോഹാരോതി ബഹുസോ സിയനം സന്ധായാഹ
“മഹാഖല്ലാടസീസ”ന്തി. വസ്സസതികകാലേ ഉപ്പജ്ജനതിലകാനി സന്ധായാഹ
“തിലകാഹതഗത്ത”ന്തി. താനി പന കാനിചി സേതാനി ഹോന്തി കാനിചി
കാളാനീതി ആഹ “സേതകാളതിലകേഹീ”തി. ബ്യാധികന്തി സഞ്ചാതബ്യാധിം.
ബാള്ഹഗിലാനന്തി മാറണന്തി കഗേലഞ്ഞേന ഗിലാനം.

൧൨൩. തസ്ഥിം സമയേതി തസ്ഥിം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരണസമയേ. ന
ചേതേതീതി ന അഭിസന്ദഹതി. ബ്യാബാധനട്ഠേന ബ്യാബാധോ, ബ്യാബാധോവ
ബ്യാബജ്ജ്ഞം, നത്ഥി ഏത്ഥ ബ്യാബജ്ജ്ഞന്തി അബ്യാബജ്ജ്ഞം, ദുക്ഖരഹിതം.
തേനാഹ “നിദുക്ഖമേവാ”തി.

൧൦൪. അനിച്ഛാദിആകാരോതി അനിച്ഛാകാരോ ദുക്ഖാകാരോ വിപരിണാമാകാരോ ചലാദിആകാരോ ച.

മഹാദുക്ഖക്ഖണ്ഡസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. ചൂളദുക്ഖക്ഖണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൫. സക്കേസൂതി ഏതഥ യം വത്തബ്ബം, തം സതിപട്ഠാനസുത്തവണ്ണനായം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബന്തി തം ഏകദേശേന ദസ്സേന്തോ “സോ ഹീ”തി ആഹ. തത്ഥ യേന രാജകുമാരാ സക്യാ നാമ ജാതാ, യതോ തേസം നിവാസട്ഠാനതായ ജനപദോ തമാ വുച്ചതി, തം വത്തബ്ബന്തി ആഹ “സക്യാനം പന ഉപ്പത്തി അമ്ബട്ഠസുത്തേ ആഗതാവാ”തി. കപിലവത്സൂതി വുത്തം പുരിമസത്താവസേന.

നാനപ്പകാരകന്തി “ലോഭധമ്മാ”തി ബഹുവചനസ്സ നിമിത്തം വദന്തി. ലോഭോ ഹി തേന തേന അവത്ഥാവിസേസേന പവത്തിആകാരഭേദേന “ഛന്ദോ രാഗോതസ്സഹാ ആസത്തി അപേക്ഖാ”തിആദിനാ അനേകപ്പഭേദോ, ലുബ്ഭനലക്ഖണേന പന “ലോഭോ”ത്ഥേവ വുച്ചതി. തേനാഹ “നാനപ്പകാരകം ലോഭംയേവാ”തി. തമാ “ദോസോ പടിഘോ കോധോ ഉപനാഹോ വിരോധോ”തിആദിനാ, “മുയ്ഹനം അസമപേക്ഖനം അപച്ചവേക്ഖണാ ദുമ്മേജ്ജന്ധം ബാല്യ”ന്തിആദിനാ (ധം സം നന്ധം) ച ദോസമോഹാനം നാനപ്പകാരതം സന്ധായാഹ “ഇതരേസുപി ദീസു ഏസേവ നയോ”തി. പരിയാദിയിത്ഥാതി പരിതോ സബ്ബസോ ആദായ. ഗഹേത്ഥാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “ഗഹണേ ആഗത”ന്തി. പരിയാദിയതീതി പരിക്ഖിണോതി. ദീ-സദുസ്സഹി സദുവിദു വയത്ഥം വദന്തി.

ഏകദാതി ആമേധിതലോപേന നിദുസോതി ആഹ “ഏകേകസ്ഥിം കാലേ”തി. ലോഭദോസമോഹാതി പഠമമഗ്ഗേന പഹീനാവസേസാ ലോഭദോസമോഹാ. നിരവസേസാ പഹീയന്തി, അത്തഥാ ദുതിയമഗ്ഗേന കിം കതം സിയാതി അധിപ്പായോ. സമുദാചാരപ്പത്തം പന ദിസ്വാ “അപ്പഹീനം മേ അത്ഥീ”തിപി ജാനാതി. ഏവം കഥം നിരവസേസപ്പഹാനസത്താതി ആഹ “അപ്പഹീനകം... പേ... സത്തീഹോതി”തി. ഏവം പഠമമഗ്ഗേനേവ സമുച്ഛിന്നസംസയസ്സ “കോ സു നാമ മേ ധമ്മോ അജ്ജന്ധത്തം അപ്പഹീനോതി ഏവം സന്ധേഹോ കഥം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വത്ഥാ “പണ്ണത്തിയാ അകോവിദത്താ”തി കാരണമാഹ. വിനയകുക്കുച്ചം വിയ ഹി പണ്ണത്തിയം അകുസലതായ അരിയാനമ്പി കത്ഥചി വിമതിമത്തം ഉപ്പജ്ജതി യഥാ തം സബ്ബസോ അപ്പഹീനസമ്മോഹാനന്തി. അത്തനോ അവിസയേ അനഭിജാനനം പണ്ണത്തികോസല്ലേന കിമേത്ഥ പയോജനം, പച്ചവേക്ഖണാമത്തേന അയമത്ഥോ സിജ്ജന്ധതീതി ദസ്സേന്തോ “കിം തസ്സ പച്ചവേക്ഖണാ നത്ഥീ”തി ആഹ. ഇതരോ “നത്ഥീ”തി ന സക്കാ വത്തുന്തി കത്ഥാ “അത്ഥീ”തി വത്ഥാ തത്ഥ ലബ്ഭമാനവിഭാഗം ദസ്സേന്തോ “സാ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സാതി പച്ചവേക്ഖണാ. സബ്ബേസന്തി സബ്ബേസം അരിയാനം. യഥാ പരിപുണ്ണാ ന ഹോതി, ന ഏവം സബ്ബസോ ന ഹോതീതി ആഹ “ഇമാസു പനാ”തിആദി.

൧൦൬. അജ്ജന്ധത്തന്തി നിയകജ്ജന്ധത്തം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “തവ സന്താനേ”തി. അപ്പഹീനോതി അനവസേസതോ അപ്പഹീനോ. ദുവിധേതി

വത്സുകാമകിലേസകാമേ. കിലേസകാമോപി ഹി യദഗ്നേന അസ്സാദീയതി,
തദഗ്നേന പരിഭുഞ്ജീയതി.

൧൦൭. അസ്സാദീയതിതി അസ്സാദോ, സുഖം. അപ്പോ അപ്പമത്തകോ അസ്സാദോ
ഏതേസുതി അപ്പസ്സാദാ. തേനാഹ “പരിത്തസുവാ”തി.
പരിയേസനദുക്ഖാദിഹേതുക്ഖം ദിട്ഠധമ്മികം തത്ത്വ ദുച്ചരിതചരണേന
സമ്പരായികഞ്ച ദുക്ഖമേത്ത്വ കാമേസു ബഹുകന്തി ബഹുദുക്ഖാ.
ബഹുപായാസാതി ബഹുപരിക്ഖിലേസാ. തേ പന പരിക്ഖിലേസാ
വക്ഖമാനനയേന ബഹുയേവേത്ത്വ ദിട്ഠധമ്മികാപീതി ആഹ “ദിട്ഠധമ്മിക...
പേ... ബഹു”തി. തേ ച പരിക്ഖിലേസാ യസ്മാ തംസമങ്ഗിനോ
ഹിതപടിപത്തിയാ അന്തരായകരാ ഇധ ചേവ പരലോകേ ച
ആദിനവകാരഞ്ച പവത്തന്തി, തസ്മാ വുത്തം “ദിട്ഠധമ്മിക...പേ... ബഹു”തി.
ഏവം ചേപീതി ഏവം “അപ്പസ്സാദാ കാമാ”തിആദിനാ ആകാരേന. നയേനാതി
ധമ്മേന. കാരണേനാതി യുത്തിയാ. സുട്ഠ ദിട്ഠം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.
വിപസ്സനാപത്തായാതി അരിയമഗ്ഗപത്തായ. സാ ചത്താരിപി സച്ചാനി
വിസേസതോ പസ്സതീതി വിപസ്സനാതി അധിപ്പേതാ. തേനാഹ
“ഹേട്ഠാമഗ്ഗദയത്താണേനാതി അത്ഥോ”തി. പീതിസുഖന്തി പീതിസുഖവന്തം
ത്യാനദായം. ദേവമഗ്ഗേതി ഹേട്ഠാമഗ്ഗേ. ആവട്ടനസിലോ ആഭുജനസിലോ ന
ഹോതീതി അനാവട്ടീനേവ ഹോതി സബ്ബസോ അപ്പഹീനകാമരാഗചരണോ.
തേനാഹ “കസ്മാ”തിആദി. ഓരോധനാടകാ പജഹനപത്താതി
ആദിനവാനുപസ്സനാത്താണമാഹ.

൧൦൯. അസ്സാദോപി കമിതോ, “അപ്പസ്സാദാ”തി ഹി ഇമിനാ യാവതകോ
കാമേസു അസ്സാദോ, തം സബ്ബം അനവസേസതോ പരിഗൃഹേത്വാ ചസ്സ
പരിത്തഭാവോ ദസ്സിതോതി ആദിനവോപി കമിതോ സങ്ഖേപേനേവ
സേസസ്സആദിനവസ്സ ദസ്സിതത്താ. തം കമേതുന്തി തം നിസ്സരണം
“ഏകന്തസുഖപടിസംവേദി”തി ഇമിനാ കമേതും. ഇമേഹി അന്തേഹീതി
“പഞ്ചിമേ, മഹാനാമ, കാമഗുണാ”തിആദിനാ കാമഗുണദസ്സനമുഖേന
കാമസുഖല്ലികാനുയോഗം “ഉബ്ഭട്ഠകാ ഹോന്തി
ആസനപടികുപിത്താ”തിആദിനാ അത്തകിലമമാനുയോഗഞ്ച ദസ്സേത്വാ ഇമേഹി
ദീഹി അന്തേഹി മുത്തം മമ സാസനന്തി, ഫലസമാപത്തിപരിയോസാനത്താ
സാസനസമ്പത്തിയാ “ഉപരിഫലസമാപത്തിസീസേന സകലസാസനം ദസ്സേതു”ന്തി
ആഹ. ഗിജ്ഞസദിസോ കൂടോതി മജ്ജേപദലോപീസമാസോ യഥാ
“സാകപത്ഥിവോ”തി (പാണിനിഃ ൨.൧.൩൦). ദുതിയേ പനേത്ത്വ ഗിജ്ഞവന്തതായ
ഗിജ്ഞാ കൂടേ ഏതസ്സാതി ഗിജ്ഞകൂടോ. ഉദ്ധംയേവ തിട്ഠനകാ നിസജ്ജായ
വുട്ഠിതകാലതോ പട്ഠായ ഏകട്ഠാനേനേവ തിട്ഠനകാ. തേനാഹ
“അനിസിനാ”തി. നിഗണ്ഠസ്സാതി നാടപുത്തസ്സ. നത്ഥി ഏതസ്സ പരിസേസന്തി
അപരിസേസം. ഏവം സങ്ഖാഭവചനമത്തമസ്സാതി ആഹ
“അപരിസേസസങ്ഖാത”ന്തി. നിച്ചട്ഠേന സതത-സദേന അഭിങ്ഗഹപ്പവത്തി
ജോതിതാ സിയാതി “സമിത”ന്തി വുത്തം. തേന നിരന്തരപ്പവത്തിം ദസ്സേതീതി
ഏവം വാ ഏത്ത്വ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

൧൧൦. യം കരോതി, തം ജാനാതീതി ദുക്ഖസ്സ നിജജരണവേപനം നാമ
വിത്തുനം കിച്ചം, വിത്തുനാ ച പുരിസേന കതാകതം ജാനിതഞ്ചം, തസ്മാ
തുമ്ഹേഹി പുരാണാനം കമ്മാനം ബൃന്തിഭാവം കരോന്തേഹി പഠമം താവ

ഏത്തകാനി പുരാണാനി കമ്മാനീതി ജാനിതബ്ബാനി, തതോ “ഏത്തകം കാലം കതേന തപസാ ഏത്തകാനി താനി ബൃത്തികതാനി, ഇദാനി ഏത്തകാനി കാതബ്ബാനീ”തിആദിനാ അയം വിധി പുരിസേന വിധ അത്തനാ കാതബ്ബകിച്ചം പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “തുമ്പേഹേഹിപി തമാ ഞാതബ്ബം സിയാ”തി. സുദ്ധന്തന്തി സുദ്ധകോട്ഠാസം, ആയതിം അനവസ്സവസിദ്ധം കമ്മക്ഖയം, തതോ വാ ദുക്ഖക്ഖയന്തി അത്ഥോ. സുദ്ധന്തം പത്തോ അത്ഥീതി പുച്ഛതീതി ഇമിനാ അകുസലാനം പഹാനം, കുസലാനം ഭാവനാ ച സബ്ബേന സബ്ബം നിഗണ്ഠസമയേ നത്ഥി സബ്ബസോ വിസുദ്ധിഭാവനായ അഭാവതോ, തസ്മാ കുതോ ദുക്ഖക്ഖയസ്സ സമുപോതി ദസ്സേതി.

ഏവം അജാനനഭാവേ സതീതി “അഹുവമ്പേഹേവ മയ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരസ്സ അജാനനേ സതി, തസ്മിം തുമ്പേഹേഹി അത്തായമാനേതി അത്ഥോ. ലുദ്ദാതി ഘോരാ. തേ പന യസ്മാ കായവാചാഹി നിഹീനമേവ കരോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “ലുദ്ദാചാരാ”തി. ലോഹിതപാണിത്വേവ വുച്ചതി തജ്ജാകിരിയാചരണതോ. മാഗവികകേവട്ടചോരഘാതകാദയോ മാഗവികാദയോ. കക്ഖളകമ്മാതി ഫരൂസകമ്മാ. തേ നിഗണ്ഠേസു പബ്ബജന്തിതി പുബ്ബേ മഹാദുക്ഖസംവത്തനിയകമ്മസ്സ കത്താ ഹി തുമ്പേഹേ ഏതരഹി ഹുദിസം മഹാദുക്ഖം പച്ചനുഭവമാതി ദസ്സേതി.

വാദേതി ദിട്ഠിയം, സമയേതി അത്ഥോ. സുഖേന സുഖന്തി ഏത്ഥ സുഖേനാതി പടിപത്തിസുഖേന, സുഖായ പടിപത്തിയാതി അത്ഥോ. സുഖന്തി വിമോക്ഖസുഖം, ഹുയ ലോകേ സുഖം അധിഗച്ഛന്താ കസിവണിജ്ജാദിദുക്ഖപടിപത്തിയാവ അധിഗച്ഛന്തി, ഏവം മോക്ഖസുഖവീതി അധിപ്പായോ. സരീരാവയവസമ്പത്തിയാപി ബിമ്ബിനോ സാരോതി ബിമ്ബിസാരോ. തേ നിഗണ്ഠാ...പേ... സന്ധായ വദന്തി, ന പന ഭഗവതോ അച്ചന്തസന്തപണീതം നിബ്ബാനസുഖപടിവേദനം ജാനന്തി. സഹസാതി രവാ. അപ്പടിസഞ്ചാതി ന പടിസഞ്ചായ അവിചാരേത്ഥാ. തേനാഹ “സാഹസം കത്ഥാ”തിആദി.

അത്താഹി വേദനാഹി അപോമിസ്സം ഏകന്തം സുഖം ഏകന്തസുഖം, തസ്സ പടിസംവേദീ. തേനാഹ “നിരന്തരസുഖപടിസംവേദീ”തി. കമാപതിട്ഠാപനത്ഥന്തി “ഏകന്തസുഖപടിസംവേദീ”തി ഏവം ആരദ്ധകമായ പതിട്ഠാപനത്ഥം. രാജവാദേതി രാജാനം ഉദിസ്സ ആഗതദേസനാവാരേ. സുഖം പുച്ഛിതും ഹോതീതി “യദി സത്ത രത്തിന്ദിവാന്തി നപ്പഹോതി, കിം ഛര രത്തിന്ദിവാന്തി പഹോതീ”തിആദിനാ പുച്ഛനസുഖം ഹോതി. “അഹം ഖോ”തിആദിനാ പവത്തോ സുദ്ധവാദോ സുദ്ധനിസ്സന്ദസ്സ ഫലസമാപത്തിസുഖസ്സ വസേന ആഗതത്താ. അനച്ഛരിയം ഹോതി, സത്ത രത്തിന്ദിവാന്തി പഹോന്തസ്സ ഏകസ്മിം രത്തിന്ദിവേ കിം വത്തബ്ബന്തി. ഉത്താനത്ഥമേവ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞയുത്താ.

ചുളദുക്ഖക്ഖന്ധസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. അനുമാനസുത്തവണ്ണനാ

ഘൃഹ. വുത്താനുസാരേനാതി “കുരുസു, സക്കേസു”തി ച ഏത്ഥ വുത്തനയാനുസാരേന, “ഭഗ്ഗാ നാമ ജാനപദിനോ രാജകുമാരാ”തിആദിനാ നയേന

വചനമോ വേദിതബോതി അമോ. വതുമ്പരിഗ്ഗഹദിവസേതി നഗരമാപനതം വതുമ്പിജാചരിയേന നഗരട്ഠാനസ്സ പരിഗ്ഗഹ്നദിവസേ. അമാതി പച്ഛാ. നഗരേ നിമ്മിതേതി തത്ത്വ അനന്തരായേന നഗരേ മാപിതേ. തമേവ സുസുമാരഗിരണം സുഭിന്നിമിത്തം കത്വാ “സുസുമാരഗിരി”ത്വേവസ്സ നാമം അകംസു. സുസുമാരസണ്ഠാനത്താ സുസുമാരോ നാമ ഏകോ ഗിരി, സോ തസ്സ നഗരസ്സ സമീപേ, തസ്മാ തം സുസുമാരഗിരി ഏതസ്സ അത്ഥീതി “സുസുമാരഗിരി”തി വുച്ചതീതി കേചി. ഭേസകളാതി വുച്ചതി ഘമ്മണ്ഡഗച്ഛം, കേചി “സേതരുകഖ്”ന്തി വദന്തി, തേസം ബഹുലതായ പന തം വനം ഭേസകളാവനന്തേവ പഞ്ഞായിത്ഥ. ഭേസോ നാമ ഏകോ യക്ഖോ അയുത്തകാരി, തസ്സ തതോ ഗളിതട്ഠാനതായ തം വനം ഭേസഗളാവനം നാമ ജാതന്തി കേചി. അഭയദിന്നട്ഠാനേ ജാതം വിരുള്ഹം, സംവദ്ധന്തി അമോ.

ഇച്ഛാപേതീതി യം കിഞ്ചി അത്തനി ഗരഹിതബ്ബം വത്തും സബ്രഹ്മചാരിനം ഇച്ഛം ഉപ്പാദേതി, തദത്ഥായ തേസം അത്താനം വിസ്സജ്ജേതിതി അമോ. പഠമം ദിന്നോ ഹിതൂപദേസോ ഓവാദോ, അപരാപരം ദിന്നോ അനുസാസനീ. പച്ചുപ്പന്നാതീതവിസയോ വാ ഓവാദോ, അനാഗതവിസയോ അനുസാസനീ. ഓതിണ്ണവത്ഥുകോ ഓവാദോ, ഇതരോ അനുസാസനീ. സോ ചാതി ഏവം പവാരേതാ സോ ഭിക്ഖു. ദുക്ഖം വചോ ഏതസ്ഥിം വിപ്പടികൂലഗ്ഗാഹേ വിപച്ചനീകസാതേ അനാദരേ പുഗ്ഗലേതി ദുബ്ബചോ. തേനാഹ “ദുക്ഖേന വത്തബ്ബോ”തി. ഉപരി ആഗതേഹീതി “പാപിച്ഛോ ഹോതീ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൮൧) ആഗതേഹി സോളസഹി പാപയമ്മേഹി. പകാരേഹി ആവഹം പദക്ഖിണം, തതോ പദക്ഖിണതോ ഗഹണസീലോ പദക്ഖിണഗ്ഗാഹീ, ന പദക്ഖിണഗ്ഗാഹീ അപ്പദക്ഖിണഗ്ഗാഹീ. വാമതോതി അപസബ്ധതോ, വുത്തവിപരിയായതോതി അധിപ്പായോ.

അസന്തസമ്ഭാവനപത്ഥനാനന്തി അസന്തേഹി അവിജ്ജമാനേഹി ഗുണേഹി സമ്ഭാവനസ്സ പത്ഥനാഭൂതാനം. പടി-സദ്ദോ പച്ചത്തികപരിയായോ, ഫരണം വായമനം ഇധ തമാവട്ഠാനന്തി ആഹ “പടിപ്ഫരതീതി പടിവിരുലോ പച്ചനീകോ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി”തി. അപസാദേതീതി വിപേതി തജ്ജേതി. തമാഭൂതോ ച പരം ഘട്ടേന്തോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഘട്ടേതീ”തി. പടിആരോപേതീതി യാദിസേന വുത്തോ, തസ്സ പടിഭാഗഭൂതം ദോസം ചോദകസ്സ ഉപരി ആരോപേതി.

പടിചരതീതി (അം നിം ൧.൧൩.൩൮൮) പടിച്ഛാദനവസേന ചരതി പവത്തതി, പടിച്ഛാദനമോ ഏവ വാ ചരതി-സദ്ദോ അനേകത്ഥത്താ ധാതുനന്തി ആഹ “പടിച്ഛാദേതീ”തി. അഞ്ഞേനഞ്ഞന്തി പടിച്ഛാദനാകാരദസ്സനന്തി ആഹ “അഞ്ഞേന കാരണേനാ”തിആദി. തത്ത്വ അഞ്ഞം കാരണം വചനം വാതി യം ചോദകേന ചുദിതകസ്സ ദോസവിഭാവനം കാരണം, വചനം വാ വുത്തം, തതോ അഞ്ഞേനേവ കാരണേന, വചനേന വാ പടിച്ഛാദേതി. കാരണേനാതി ചോദനായ അമൂലികഭാവദീപനീയാ യുത്തിയാ. വചനേനാതി തദത്ഥബോധനേന. കോ ആപനോതിആദിനാ ചോദനം അവിസ്സജ്ജത്വാ വിക്ഖേപാപജ്ജനം അഞ്ഞേനഞ്ഞം പടിചരണന്തി ദസ്സേതി, ബഹിദ്ധാ കമാഅപനാമനം വിസ്സജ്ജത്വാതി അയമേവ തേസം വിസേസോ. തേനാഹ “ഇത്ഥന്നാമ”ന്തിആദി.

അപദീയന്തി ദോസാ ഏതേന രക്ഖീയന്തി, ലൂയന്തി, ഛരിജ്ജന്തിതി വാ അപദാനം, (അം നിം ൧.൧൩.൨) സത്താനം സമ്മാ, മിച്ഛാ വാ

പവത്തപയോഗോ. തേനാഹ “അത്തനോ ചരിയായാ”തി.

൧൮൩. അനുമിനിതബുന്തി അനു അനു മിനിതബു ജാനിതബു. അത്താനം അനുമിനിതബുന്തി ച ഇദം പച്ചത്തേ ഉപയോഗവചനം. തേനാഹ “അനുമിനിതബു തുലേതബു തീരേതബു”തി. അത്താനം അനുമിനിതബുന്തി വാ അത്തനി അനുമാനഞാണം പവത്തേതബു. തത്രായം നയോ - അപ്പിയഭാവാവഹാ മയി പവത്താ പാപിച്ഛതാ പാപിച്ഛാഭാവതോ പരസ്ഥിം പവത്തപാപിച്ഛതാ വിയ. ഏസ നയോ സേസധമ്മേസുപി. അപരോ നയോ - സബ്രഹ്മചാരിനം പിയഭാവം ഇച്ഛന്തേന പാപിച്ഛതാ പഹാതബു സീലവിസുദ്ധിഹേതുഭാവതോ അത്തുക്കംസനാദിപ്പഹാനം വിയ. സേസധമ്മേസുപി ഏസേവ നയോ.

൧൮൪. പച്ചവേക്ഖിതബുതി “ന പാപിച്ഛോ ഭവിസ്സാമി, ന പാപികാനം ഇച്ഛാനം വസം ഗതോ”തിആദിനാ പതി പതി ദിവസസ്സ തിക്ഖത്തും വാ ഞാണചക്ഖുനാ അവേക്ഖിതബു, ഞാണം പവത്തേതബുന്തി അത്ഥോ. പാപിച്ഛതാദിനം പഹാനം പതി അവേക്ഖിതബു, അയഞ്ച അത്ഥോ തബു-സദുസ്സ ഭാവത്ഥതാവസേന വേദിതബു, കമ്മത്ഥതാവസേന പന അട്ഠകമായം “അത്താന”തി പച്ചത്തേ ഉപയോഗവചനം കത്വാ വുത്തം. സിക്ഖത്തേനാതി തിസ്സോപി സിക്ഖാ സിക്ഖത്തേന. തേനാഹ “കുസലേസു ധമ്മേസു”തി.

തിലകന്തി കാളതിലസേതതിലാദിതിലകം. സബുപ്പഹാനന്തി സബുപ്പകാരപ്പഹാനം. ഫലേ ആഗതേതി ഫലേ ഉപ്പന്നേ. നിബ്ബാനേ ആഗതേതി നിബ്ബാനസ്സ അധിഗതത്താ. ഭിക്ഖുപാതിമോക്ഖന്തി “സോ സമണോ, സ ഭിക്ഖു”തി ഏവം വുത്തഭിക്ഖുനം പാതിമോക്ഖം, ന ഉപസമ്പന്നാനം ഏവ ന പബ്ബജിതാനം ഏവാതി ദട്ഠബു. യസ്ഥാ ചിദം ഭിക്ഖുപാതിമോക്ഖം, തസ്ഥാ വുത്തം “ഇദം ദിവസസ്സ തിക്ഖത്തു”തിആദി. അപച്ചവേക്ഖിതും ന വട്ടതി അത്തവിസുദ്ധിയാ ഏകന്തഹേതുഭാവതോ.

അനുമാനസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ചേതോവിലസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൫. ചേതോ തേഹി വിലയതി മദ്ധഭാവം ആപജ്ജതിതി ചേതോവിലാ. തേനാഹ “ചിത്തസ്സ മദ്ധഭാവാ”തി. യസ്ഥാ തേഹി ഉപ്പന്നേഹി ചിത്തം ഉക്ഖാപീജാതം റാനം വിയ അമനുഞ്ഞം വേത്തം വിയ ച ഖാണുകനിചിതം അമഹപ്ഫലം ഹോതി. തേന വുത്തം “കചവരഭാവാ ഖാണുകഭാവാ”തി. “ചിത്തസ്സാ”തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബു. ചിത്തം ബന്ധിത്വാതി തണ്ഹാപവത്തിഭാവതോ കുസലചാരസ്സ അവസരചജനവസേന ചിത്തം ബദ്ധം വിയ സമോരോധേത്വാ. തേനാഹ “മുട്ഠിയം കത്വാ വിയ ഗണ്ഹന്തി”തി. സദുത്ഥതോ പന ചേതോ വിരൂപം നിബന്ധിയതി സംയമിയതി ഏതേഹീതി ചേതസോ വിനിബന്ധാ യസ്സ ചതുബ്ബിധം സീലം അഖണ്ഡാദിഭാവപ്പത്തിയാ സുപരിസുദ്ധം വിസേസഭാഗിയത്താ അപ്പകസിരേണേവ മഗ്ഗഫലാവഹം മഹാസങ്ഘരക്ഖിതത്ഥേരസ്സ വിയ, സോ താദിസേന സീലേന ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ വുദ്ധിം ആപജ്ജിസ്സതിതി ആഹ “സീലേന വുദ്ധി”തി. യസ്സ പന അരിയമഗ്ഗോ ഉപ്പജ്ജന്തോ വിരുട്ട്ഠഹമൂലോ വിയ പാദപോ സുപ്പതിട്ഠിതോ, സോ സാസനേ വിരുട്ട്ഠഹിം ആപന്നോതി ആഹ “മഗ്ഗേന വിരുട്ട്ഠഹി”തി. യോ

സബ്ബസോ കിലേസനിബ്ബാനപ്പത്തോ, സോ അരഹാ സീലാദിയമ്മക്ഖണ്ഡപാരിപൂരിയാ സതിവേപുല്ലപ്പത്തോ ഹോതീതി ആഹ “നിബ്ബാനേന വേപുല്ല”ന്തി. ദുതിയവിക്സേ അത്ഥോ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബോ.

ബുദ്ധാനം ധമ്മകായോ വിയ രൂപകായോപി അനഞ്ഞസാധാരണതായ അനുത്തരഗുണാധിട്ഠാനതായ ച അപച്ചക്ഖകാരിനം സംസയവത്ഥു ഹോതിയേവാതി “സരീരേ വാ ഗുണേ വാ കണ്ഠത്തി”തി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ മഹാപുരിസലക്ഖണേന അനുബ്ബുജ്ജനാദയോ രൂപകായഗുണാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി അവിനാഭാവതോതി “ദന്തിംസവരലക്ഖണപ്പടിമണ്ഡിത”മിച്ചേവ വുത്തം, ഏവം അനാവരണത്താണേന സബ്ബേപി അനന്താപരിമേയുഭോ ധമ്മകായഗുണാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതി സബ്ബത്തുതത്താണഗ്ഗഹണമേവ കതം നാനന്തരിയഭാവതോതി ദട്ഠബ്ബം. കണ്ഠത്തി “അഹോ വത തേ ഗുണാ ന ഭവേയ്യും, ഭവേയ്യും വാ”തി പത്ഥനുപ്പാദനവസേന കണ്ഠത്തി. പുരിമോ ഹി വിപരീതജ്ഞാസയോ, ഇതരോ യഥാഭൂതത്താണജ്ഞാസയോ. വിചിനന്തോതി വിചയഭൂതായ പത്തായ തേ വിവേചേതുകാമോ തദഭാവതോ കിച്ഛം ദുക്ഖം ആപജ്ജതി, കിച്ഛപ്പത്തി ച തത്ഥ നിച്ഛേതും അസമത്ഥതായേവാതി ആഹ “വിനിച്ഛേതും ന സക്കോതി”തി. വിഗതാ ചികിച്ഛാതി വിചികിച്ഛാ. അധിമോക്ഖം ന പടിലഭതീതി “ഏവമേത”ന്തി ഓകപ്പനവസേന ഗുണേസു വിനിച്ഛയം നാധിഗച്ഛതി. ഓതരിത്ഥാതി ഞാണേന അനുപവിസിത്ഥാ. പസീദിതുന്നി “പസന്നരൂപധമ്മകായഗുണേഹി ഭഗവാ”തി പസീദിതും. അനാവിലോ അകാലുസ്സോ ഹോതും ന സക്കോതി. “കണ്ഠത്തി”തി ഇമിനാ ദുബ്ബലാ വിമതി വുത്താ, “വിചികിച്ഛതി”തി ഇമിനാ മജ്ജിമിമാ, “നാധിമുച്ഛതി”തി ഇമിനാ ബലവതീ, “ന സമ്പസീദതി”തി ഇമിനാ തിവിധായപി വിമതിയാ വസേന ഉപ്പന്നചിത്തകാലുസ്സിയം വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം.

ആതപ്പായാതിആദിതോ തപതി സന്തപതി കിലേസേതി ആതപ്പം, ആരമ്ഭധാതു, തദത്ഥായ. അനുയോഗായാതി യഥാ സംകിലേസധമ്മാനം അവസരോ ന ഹോതി, ഏവം അനു അനു യുജ്ജനം അനുയോഗോ, നിക്ഖമയാതു, തദത്ഥായ. തേനാഹ “പുനപ്പുനം യോഗായാ”തി. സാതച്ചായാതി യഥാ ഉപരൂപരി വിസേസാധിഗമോ ഹോതി, തഥാ സതതസ്സ നിരന്തരപവത്തസ്സ അനുയോഗസ്സ ഭാവോ സാതച്ചം, പരക്ഖമയാതു, തദത്ഥായ. പധാനായാതി സന്തമേവം തിവിധയാതുസംവഡ്ഢിതാനുഭാവം സബ്ബകിലേസവിദ്ധംസന്നസമത്ഥം പധാനസഞ്ചാതം വീരിയം, തദത്ഥായ. ഏതഥ ച ആതപ്പായ ചിത്തം ന നമതി യഥാവുത്തകണ്ഠാവസേന, പഗേവ അനുയോഗാദിഅത്ഥന്തി ദസ്സേതും ചത്താരിപി പദാനി ഗഹിതാനി, അനവസേസവിസേസദസ്സനത്ഥം വാ. കേചി പന “ആതപ്പവേവചനാനേവ അനുയോഗാദിപദാനീ”തി വദന്തി. ഏത്താവതാ ഭഗവാ സത്ഥരി കണ്ഠായ ചിത്തസ്സ മദ്ധ്യകചവരഖാണുകഭാവേന അകുസലഭാവാദിആപാദനതോ ചേതോവിലഭാവം ദസ്സേതി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

സിക്ഖാഗ്ഗഹണേന പടിപത്തിസദ്ധമ്മസ്സ ഗഹിതത്താ വുത്തം “പരിയത്തിധമ്മേ ച പടിവേധധമ്മേ ചാ”തി. പരിയത്തിധമ്മേ യത്ഥ കണ്ഠായ സമ്ഭവോ, തം ദസ്സേതും “ചതുരാസീതി ധമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സാനീ”തിആദി വുത്തം. തയിദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം പരമ്പരായ പടിവേധാവഹഭാവാദിവസേനപി ഏകച്ചാനം തത്ഥ സംസയുപ്പത്തിതോ. യഥാ ച പടിവേധേ കണ്ഠാ വുത്താ,

ഏവം അധിഗമയമ്മേപി പവത്തതീതി വേദിതബ്ബാ. തമാ ഹി ഏകച്ചേ “കസിണാദിഭാവനായ ത്യാനാനി ഇജ്ജന്തി”തി വദന്തി. “കസിണനിസ്സന്ദോ ആരുപ്പാതി, മേത്താദിനിസ്സന്ദോ ചതുത്ഥബ്രഹ്മവിഹാരോ”തി ഏവമാദിനാ കണ്ഠതിയേവാതി. ഏതഥ ച നവലോകുത്തരേസു പഞ്ഞത്തിയംയേവ കണ്ഠാപവത്തി വേദിതബ്ബാ അസംകിലേസികത്താ ലോകുത്തരയമ്മാനം.

ഏവരൂപന്തി ഏദിസം സുപ്പടിപത്തി-ഉജുപ്പടിപത്തി-ഞായപ്പടിപത്തി-സാമീചിപ്പടിപത്തി-സഞ്ചാരം സമ്മാപടിപദം. അധിസീലസികഖാദയോ ലോകുത്തരയമ്മസ്സ അനുയമ്മഭൂതാ വേദിതബ്ബാ. ഏവഞ്ഹി മഗ്ഗഫലസികഖാഹി ഇമാസം വിസേസോ സിലോ ഹോതി. തമാ ഹി വുത്തം “സികഖാഗുഹണേന പടിപത്തിസദ്ധമ്മസ്സ ഗഹിതത്താ”തി. ഏതഥ ച യഥാ വിചികിച്ഛാ വത്സുത്തയസ്സ സികഖായ ച ഗുണേസു അനധിമുച്ചനഅസമ്പന്നവസേന അപ്പടിപത്തിഭാവതോ ചിത്തസ്സ മദ്ധഭാവോ ആസപ്പനപരിസപ്പനവസേന പവത്തിയാ കചവരഖാണുകഭാവോ ച, ഏവം സബ്രഹ്മചാരിസു ആഘാതചണ്ഡിക്കാദിവസേന ചിത്തസ്സ മദ്ധഭാവോ ച ഉപഹന്നവിരുജ്ജന്തിവസേന കചവരഖാണുകഭാവോ ച വേദിതബ്ബോ. അരിയസഞ്ചവിസയാ വിചികിച്ഛാ, പുഗ്ഗലവിസയാ കാചി നന്മീതി സഞ്ചവിസയാവ ഗഹിതാ, സാസനികവസേന ചായം ചേതോവിലഭേസനാതി സബ്രഹ്മചാരിവിസയോവ കോപോ ഗഹിതോ.

ധവുത്ര. യഥാ വത്സുകാമോ, ഏവം കിലേസകാമോപി അസ്സാദനീയോ ഏവാതി “കിലേസകാമേപി”തി വുത്തം. തേനാഹ ഭഗവാ “രൂപതണ്ഹാ ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപം, ഏതേസാ തണ്ഹാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ഉപ്പജ്ജതി, ഏതഥ നിവിസമാനാ നിവിസതീ”തിആദി (ദീം നിം ൨.൪൦൦; മം നിം ൧.൧൩൩; വിഭം ൨൦൩). കാമനിദ്രേസേ (മഹാനിം ൧) സഞ്ചേപി തേഭൂമകാ ധമ്മാ കാമനീയട്ഠേന “കാമാ”തി വുത്താ, ബലവകാമരാഗവത്സുഭൂതായേവേത്ഥ കാമഗുഹണേന ഗഹിതാതി. വിനിബദ്ധവത്സുഭാവേന യഥാ വിസും അത്തനോ കായോ ഗഹിതോ, തമാ പരേസം തമാരൂപാ രൂപധമ്മാ സമുഹട്ഠേനാതി ആഹ “രൂപേതി ബഹിദ്ധാരൂപേ”തി. യഥാ ഹി പഞ്ചകാമഗുണികോ രാഗോ ത്യാനാദിവിസേസാധിഗമസ്സ വിനിബദ്ധായ സംവത്തതി, ഏവം അത്തനോ കായേ അപേക്ഖാ ബഹിദ്ധാ ച സകപരിക്ഖാരത്താതിമിത്താദിസു അപേക്ഖാതി. കേചി പന്നേതഥ “രൂപേതി രൂപജ്ജന്തിയാനേ”തിആദിനാ പപഞ്ചേന്തി. തദയുത്തം ത്യാനാധിഗമവിനിബദ്ധാനം സീലസ്സ ച സംകിലേസഭൂതാനം ചേതോവിനിബദ്ധഭാവേന ഗഹിതത്താ.

യാവദത്ഥന്തി യാവ അത്ഥേതി അഭികണ്ഠതി, താവ. തേനാഹ “യത്തകം ഇച്ഛതി, തത്തക”ന്തി. ന്തി യാവദത്ഥം ഉദരപൂരം ഭൂത്തം. അവഭേഹനതോ പൂരണതോ. സേയ്യസുഖന്തി സേയ്യം പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജനകസുഖം. പസ്സസുഖന്തി പസ്സാനം സമ്പരിവത്തന്നേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖം. നിദ്രാസുഖന്തി നിദ്രായന്നേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖം.

സീലേനാതിആദി പത്ഥനാകാരദസ്സനം. വത്സമാദാനന്തി ധുതണ്ഠാദിവതാനുട്ഠാനം. തപോതി വീരിയാരമ്ഭോ. സോ ഹി കിലേസാനം തപനട്ഠേന നിഗുണ്ഹനട്ഠേന തപചരണന്തി വുത്തം.

ചുവപ്പ്. ഹൃദയം നിസ്സായാതി ഹൃദയം ധൂരം, ഹൃദയം ജേട്കം, ഹൃദയം
 പുണ്യഗമം കത്യാ പവത്തിവസേന ഹൃദയം നിസ്സായ. ജേട്കട്കേന പധാനഭൂതാ,
 പധാനഭാവം വാ പത്താതി പധാനഭൂതാ. തേഹീയമ്മേഹീതി ഹൃദയനിസ്സായേന
 പവത്തസമാധിനാ ചേവ “പധാനസഞ്ചാരോ”തി വൃത്തവീരിയേന ച.
 ഉപേതന്തി സമ്പയുത്തം. ഇജ്ഞാനട്കേന ഇദ്ധി, നിപ്ഫത്തിഅത്ഥേന
 പടിലാട്കേന ചാതി അത്ഥോ, തസ്സാ ഇദ്ധിയാ പാദം പാദകം പദട്കാനഭൂതം.
 അഥ വാ ഇജ്ഞാന്തി തായ ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതി ഇദ്ധി,
 സാവ ഉപരിവിസേസാനം അധിട്കാനഭാവതോ പാദോ. തേനാഹ “ഇദ്ധിഭൂതം
 വാ പാദന്തി ഇദ്ധിപാദ”ന്തി. സേസേസുപീതി വീരിയിദ്ധിപാദാദീസുപി. അസ്സാതി
 ഇദ്ധിപാദസ്സ. അത്ഥോ ദീപിതോതി ദീപനത്ഥം കതം, തസ്മാ
 വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൨.൩൬൯) തസ്സ
 അത്ഥവിചാരോ ഗഹേതബ്ബോ. ഇദ്ധിപാദാനം സമാധിപധാനത്താ വൃത്തം
 “വിക്ഖമ്ഭനേപ്പഹാനം കമിത”ന്തി. തേസം തേസം കുസലധമ്മാനം അനുപന്നാനം
 ഉപ്പാദനകിരിയായ ഉപ്പന്നാനം പരിബ്രൂഹനകിരിയായ ഉസ്സഹനതോ ഉസ്സോജ്ജഹീ,
 മാമപ്പത്താ പരക്കമയാതു. സാ പന ചതുന്നം ഇദ്ധിപാദാനം
 വിസേസപച്ചയഭൂതാ തേ ഉപാദായ “പഞ്ചമീ”തി വൃത്താ, സാ ച യസ്മാ
 സമമവിപസ്സനാഭാവനാസു തത്ഥ ചആദിമജ്ജപരിയോസാനേസു സാധേതബ്ബം
 വീരിയം, തസ്മാ ആഹ “ഉസ്സോജ്ജഹീതി സബ്ബത്ഥ കത്തബ്ബവീരിയം ദസ്സേതീ”തി.
 പുണ്യഭാഗിയസമമവിപസ്സനാസാധനം പഹാതബ്ബധമ്മവിഭാഗേന ഭിന്ദിത്വാ ആഹ
 “പഞ്ച ചേതോവിലപ്പഹാനാനി പഞ്ച വിനിബന്ധപ്പഹാനാനീ”തി. ഭബ്ബോതി
 യുത്തോ അരഹതി നിപ്ഫത്തിയാ. ഞാണേനാതി മഗ്ഗണാണേന.
 കിലേസഭോയാതി കിലേസാനം സമുച്ഛിന്ദനായ. വേമസ്സാതി അനുപദുവസ്സ.

സമ്ഭാവനത്ഥേതി (സാരത്ഥം ടീം ൧.൧൧; അം നിം ടീം ൩.൭.൭൧) “അപി
 നാമേവം സിയാ”തി വികപ്പനത്ഥോ സമ്ഭാവനത്ഥോ. ഏവം ഹീതി ഏവം
 ഏകമേവ സഞ്ച്യം അവത്യാ അപരായ സഞ്ച്യായ സദ്ധിം വചനം ലോകേ
 സിലിട്കവചനം ഹോതി യഥാ “ഭേ വാ തീണി വാ ഉദകഘുസിതാനീ”തി.
 സമ്മാ അധിസയിതാനീതി പാദാദീഹി അത്തനാ നേസം കിഞ്ചി ഉപഘാതം
 അകരോന്തിയാ ബഹിവാതാദിപരിസ്സയപരിഹരണത്ഥം സമ്മദേവ ഉപരി
 സയിതാനി. ഉതും ഗാഹാപേന്തിയാതി തേസം അല്പസിനേഹപരിയാദാനത്ഥം
 അത്തനോ കായുസ്മാവസേന ഉതും ഗണ്ഹാപേന്തിയാ. തേനാഹ
 “ഉസ്മീകതാനീ”തി. സമ്മാ പരിഭാവിതാനീതി സമ്മദേവ സബ്ബസോ
 കുക്കുടവാസനായ വാസിതാനി. തേനാഹ “കുക്കുടഗന്ധം ഗാഹാപിതാനീ”തി.
 അയഞ്ച കുക്കുടഗന്ധപരിഭാവനാ
 സമ്മാ അധിസയനസമ്മാ പരിസേദനനിപ്ഫത്തിയാ “അനുനിപ്ഫാദീ”തി (സാരത്ഥം
 ടീം ൧.൧൧) ദട്കബ്ബാ. തേഹി പന സദ്ധിംയേവ ഇജ്ഞാനതോ വൃത്തം
 “തിവിധകിരിയാകരണേനാ”തി. കിഞ്ചാപി ന ഏവം “അഹോ
 വതിമേ”തിആദിനാ ഇച്ഛാ ഉപ്പജേജ്യ, കാരണസ്സ പന സമ്പാദിതത്താ അഥ ഖോ
 ഭബ്ബാവ അഭിനിബ്ഭിജ്ജിതുന്തി യോജനാ . കസ്മാ ഭബ്ബാതി ആഹ “തേഹി
 യസ്മാ തായാ”തിആദി. ഏത്ഥ യഥാ കപാലസ്സ തനുതാ ആലോകസ്സ അന്തോ
 പത്തായമാനസ്സ കാരണം, തഥാ കപാലസ്സ തനുതായ നഖസിഖാമുഖതുണ്ഡകാനം
 ഖരതായ ച അല്പസിനേഹസ്സ പരിയാദാനം കാരണവചനന്തി ദട്കബ്ബം,
 തസ്മാതി ആലോകസ്സ അന്തോ പത്തായമാനതോ, സയഞ്ച പരിപാകഗതത്താ.

ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്തി ഓപമ്മത്വസ്സ ഉപമേയ്യേന സമ്മദേവ പടിപാദനം. അത്ഥേനാതി ഉപമേയ്യത്ഥേന. യഥാ ക്കുടിയാ അണ്ഡേസു തിവിധകിരിയായ കരണം ക്കുടച്ഛാപകാനം അണ്ഡകോസതോ നിക്ഖമനസ്സ മൂലകാരണം, ഏവം ഭിക്ഖുനോ ഉണ്ണോട്ട്ഹീപന്നരസാനി അങ്ഗാനി അവിജ്ജണ്ഡകോസതോ നിക്ഖമനസ്സ മൂലകാരണത്തി ആഹ “തസ്സാ ക്കുടിയാ...പേ... സമന്നാഗതഭാവോ”തി. പടിച്ഛാദനസാമന്തേന അവിജ്ജായ അണ്ഡകോസസദിസതായ ബലവവിപസ്സനാവസേന അവിജ്ജണ്ഡകോസസ്സ തനുഭാവോ, വിപസ്സനാണാസ്സ പരിണാമകാലോ വുട്ഠാനഗാമിനിഭാവപത്തി, തദാ ച സാ മഗ്ഗാണഗബ്ഭം ധാരേന്തീ വിയ ഹോതീതി ആഹ “ഗബ്ഭഗുഹണകാലോ”തി. അഭിത്താപക്ഖേതി ലോകിയാഭിത്താപക്ഖേ. ലോകുത്തരാഭിത്താ ഹി അവിജ്ജണ്ഡകോസം പദാലികാതി. ഗാമായ അവിജ്ജണ്ഡകോസം പഹരതീതി ദേസനാവിലാസേന വിനേയ്യസന്താനഗതം അവിജ്ജണ്ഡകോസം ഘട്ടേതി, യഥാഠാനേ ഠാതും ന ദേതി.

പടിസങ്ഖാനപ്പഹാനത്തി തദങ്ഗപ്പഹാനപുണ്ണകം വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനം. പുണ്ണഭാഗിയാ ഇദ്ധിപാദാ പാളിയം ഗഹിതാതി “ഇദ്ധിപാദേഹി വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാന”തി വുത്തം. “ഉണ്ണോട്ട്ഹീപന്നരസങ്ഗസമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു ഭണ്ണോ അഭിനിബ്ബിദായാ”തിആദിവചനതോ (മ് നി് മ.മവൺ) ലോകുത്തരിദ്ധിപാദാ പന സമ്ബോധഗുഹണേനേവ ഗഹിതാ. മഗ്ഗേ ആഗതേതി ഉണ്ണോട്ട്ഹീപന്നരസങ്ഗസമന്നാഗതസ്സ ഭിക്ഖുനോ വിപസ്സനം ഉണ്ണുക്കാപയതോ മഗ്ഗേ ആഗതേ ഉപ്പന്നേ, പാളിയം വാ അഭിനിബ്ഭിദാസമ്ബോധഗുഹണേഹി മഗ്ഗേ ആഗതേ. ഫലേ ആഗതേതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതണ്ണോ. നിബ്ബാനസ്സ പന പാളിയം അനാഗതത്താ നിസ്സരണപ്പഹാനം ന ഗഹിതം. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

ചേതോവിലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. വനപത്ഥപരിയായസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൦. വനീയതി വിവേകകാമേഹി ഭജീയതി, വനുതേ വാ തേ അത്തസമ്പത്തിയാ വസനത്ഥായ യാചന്തോ വിയ ഹോതീതി വനം, പതിട്ഠന്തി ഏത്ഥ വിവേകകാമാ യഥാധിപ്പേതവിസേസാധിഗമേനാതി പത്ഥം, വനേസു പത്ഥം ഗഹനട്ഠാനേ സേനാസനം വനപത്ഥം. പരിയായതി അത്തനോ ഫലം പരിഗുഹേത്ഥാ വത്തതീതി പരിയായോ, കാരണത്തി ആഹ “വനപത്ഥപരിയായത്തിവനപത്ഥകാരണ”തി. വനപത്ഥങ്ഹി തം ഉപനിസ്സായ വിഹരതോ ഉപനിസ്സയകാരണം. തേനാഹ “വനപത്ഥം ഉപനിസ്സായ വിഹരതീ”തി. പരിയായതി ദേസേതബ്ബമത്ഥം പതിട്ഠപേതീതി പരിയായോ, ദേസനാ. വനപത്ഥം ആരബ്ഭ പവത്താ ദേസനാ വനപത്ഥദേസനാ, തം, ഉഭയത്ഥാപി വനപത്ഥഗുഹണം ലക്ഖണമത്തം ഗാമാദീനവേത്ഥ കാരണഭാവസ്സ, ദേസനായ വിസയഭാവസ്സ ച ലബ്ഭമാനത്താ.

൧൯൧. നിസ്സായാതി അപസ്സായ, വിവേകവാസസ്സ അപസ്സായം കത്ഥാതി അത്ഥോ. ന ഉപട്ഠാതീതിആദീഹി തസ്ഥിം വനപത്ഥേ സേനാസനസപ്പായാഭാവം, ഉതുപുഗുലധമ്മസ്സവനസപ്പായാഭാവവി വാ ദസ്സേതി. ജീവിതസമ്ഭാരാതി (അ് നി് ടീ് ൩.൯.൬) ജീവിതപ്പവത്തിയാ സമ്ഭാരാ പച്ചയാ. സമുദാനേതബ്ബാതി സമ്മാ ഞായേന അനവജ്ജഉണ്ഠാചരിയാദിനാ ഉദ്ധം ഉദ്ധം ആനേതബ്ബാ

പാപുണിതബ്ബാ. തേ പന തമാ സമുദാനിതാ സമാഹടാ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “സമാഹരിതബ്ബാ”തി. ദുക്ഖേന ഉപ്പജ്ജന്തിതി സുലഭുപ്പാദാ ന ഹോന്തി. ഏതേന ഭോജനസപ്പായാദിഅഭാവം ദസ്സേതി. രത്തിഭാഗം വാ ദിവസഭാഗം വാതി ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “രത്തികോട്ഠാസേ വാ ദിവസകോട്ഠാസേ വാ”തി. രത്തിന്ധേവ പക്കമിതബ്ബം സമണ്ഡമ്മസ്സ തത്ഥ അനിപ്ഫജ്ജനതോ.

൧൯൨-൩. സങ്ഖാപീതി “യദത്ഥമഹം പബ്ബജിതോ, ന മേതം ഇയ നിപ്ഫജ്ജതി, ചീവരാദി പന സമുദാഗച്ഛതി, നാഹം തദത്ഥം പബ്ബജിതോ, കിം മേ ഇയ വാസേനാ”തി പടിസങ്ഖായപി. അനന്തരവാദേ സങ്ഖാപീതി “യദത്ഥമഹം പബ്ബജിതോ, തം മേ ഇയ നിപ്ഫജ്ജതി, ചീവരാദി പന ന സമുദാഗച്ഛതി, നാഹം തദത്ഥം പബ്ബജിതോ”തി പടിസങ്ഖായപിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സമണ്ഡമ്മസ്സ നിപ്ഫജ്ജനഭാവം ജാനിത്വാ”തി.

൧൯൩-൭. സോ പുഗ്ഗലോ അനാപുച്ഛാ പക്കമിതബ്ബം, നാനുബന്ധിതബ്ബോതി “സോ പുഗ്ഗലോ”തി പദസ്സ “നാനുബന്ധിതബ്ബോ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. യസ്സ യേന ഹി സമ്ബന്ധോ, ദൂരട്ഠേനപി സോ ഭവതി . തം പുഗ്ഗലന്തി “സോ പുഗ്ഗലോ”തി പച്ചത്തവചനം ഉപയോഗവസേന പരിണാമേത്വാ തം പുഗ്ഗലം അനാപുച്ഛാ പക്കമിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. അത്ഥവസേന ഹി വിഭത്തിവിപരിണാമോതി. തം ആപുച്ഛാ പക്കമിതബ്ബന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ആപുച്ഛാ പക്കമിതബ്ബന്തി ച കതഞ്ഞുകതവേദിതായ നിയോജനം.

൧൯൪. ഏവരുപോതി യം നിസ്സായ ഭിക്ഖുനോ ഗുണേഹി വുദ്ധിയേവ പാടികങ്ഖാ, പച്ചയേഹി ച ന പരിസ്സമോ, ഏവരുപോ ദണ്ഡകമ്മാദീഹി നിഗ്ഗണ്ഹാതി ചേപി, ന പരിച്ചജിതബ്ബോതി ദസ്സേതി “സചേപീ”തിആദിനാ.

വനപത്ഥപരിയായസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൮. മധുപിണ്ഡികസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൯. ജാതിവനന്തി സയംജാതം വനം. തേനാഹ “അരോപിമ”ന്തി. പടിസല്ലാനത്ഥായാതി ഏകീഭാവത്ഥായ, പുമുത്താരമ്മണതോ വാ ചിത്തം പടിനിവത്തേത്വാ അച്ചന്തസന്തേ നിബ്ബാണേ ഫലസമാപത്തിവസേന അല്ലിയാപനത്ഥം. ദണ്ഡോ പാണിമ്ഹി അസ്സാതി ദണ്ഡപാണി. യഥാ സോ “ദണ്ഡപാണി”തി വുച്ചതി, തം ദസ്സേതും “അയങ്ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദണ്ഡവിത്തതായാതി ദണ്ഡേ സോണ്ഡതായ. സോ ഹി ദണ്ഡപസുതോ ദണ്ഡസിപ്പേ ച സുകുസലോ തത്ഥ പാകടോ പഞ്ഞാതോ, തസ്മാ ദണ്ഡം ഗഹേത്വാവ വിചരതി. ജങ്ഘാകിലമമവിനോദനത്ഥന്തി രാജസഭായ ചിരനിസജ്ജായ ഉപ്പന്നജങ്ഘാപരിസ്സമസ്സ അപനയനത്ഥം. അധിച്ചനിക്ഖമനോതി യാദിച്ചകനിക്ഖമനോ, ന അഭിങ്ഹനിക്ഖമനോ. ഓലുബ്ഭാതി സന്നിരുമ്ഭിത്വാ റിതോ. യഥാ സോ “ഓലുബ്ഭാ”തി വുത്തോ, തം ദസ്സേതും “ഗോപാലകദാരകോ വിയാ”തിആദി വുത്തം.

൨൦൦. വദന്തി ഏതേനാതി വാദോ, ദിട്ഠിതി ആഹ “കിം വാദിതി, കിം ദിട്ഠികോ”തി? കിമക്ഖായീതി കിമാചിക്ഖകോ, കീദിസയമ്മകമോ? അചിത്തീകാരേനാതി അനാദരേന. തമാപുച്ഛണേ കാരണം ദസ്സേന്തോ “കസ്മാ”തിആദിമാഹ. നസ്സതേതന്തി നസ്സതു ഏതം കുലം.

അത്മം ന ജാനാതീതി അത്മം ചേ ഏകദേശേന ജാനേയ, തം മിച്ഛാ ഗഹേത്യാ പടിപ്ഫരിത്യാപി തിട്ഠേയു. തസ്സ ദീഘരത്ത്വം അഹിതായ ദുക്ഖായാതി തദസ്സ അത്മാജാനനം ഭഗവതാ ഇച്ഛിതം. വിഗ്ഗാഹികകമന്തി വിഗ്ഗാഹകമം, സാരമ്ഭകമന്തി അത്ഥോ. നനു ഭഗവതാ സദ്ധിം ലോകേ പുമു സമണ്ഡ്രാഹണാ നാനാവാദാ സന്തീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “തമാഗതോ ഹീ”തിആദി. ന വിവദതി വിവാദഹേതുക്കാനം കാമദിട്ഠിജ്ജേയാസാനാനം മഗ്ഗേനേവ സമുഗ്ഘാതിതത്ത്വം, തദഭാവതോ പന ലോകോ തമാഗതേന വിവദതി. ധമ്മവാദീ യമാഭൂതവാദീ ധമ്മവാദീഹി ന വിവദതി തേസം വിവദിതുകാമതായ ഏവ അഭാവതോ, അധമ്മവാദീ പന തിണായപി നമഞ്ഞമാനോ തേഹി കിഞ്ചി വിവദതി. തേനാഹ “ന, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മവാദീ കേനചി ലോകസ്ഥിം വിവദതീ”തി (സം. നി. ൩.൯൪). അധമ്മവാദീ പന അസമുച്ഛിന്നവിവാദഹേതുകത്ത്വാ വിവദതേവ. തമാ ചാഹ “അധമ്മവാദീവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, വിവദതീ”തി.

യഥാ ച പനാതി ഏതഥ യഥാ-സദോ “യഥാ ച അനുപന്നസ്സ കാമച്ഛന്ദസ്സ ഉപ്പാദോ ഹോതി, തഞ്ച പജാനാതീ”തിആദീസു (അ. നി. ൩.൧൨൨) വിയ കാരണത്ഥോതി ആഹ “യേന കാരണേനാ”തി. കാരണാകാരോ വാ ഇധ യഥാ-സദേന വുത്തോ, സോ പന അത്ഥതോ കാരണമേവാതി വുത്തം “യേന കാരണേനാ”തി. “ഇദം കമം ഇദം കമം”തി പവത്തനതോ കമംകമാ, വിചികിച്ഛാ. സാ യസ്സ നത്ഥി, സോ അകമംകമീ, തം അകമംകമീം. വിപ്പടിസാരകുക്കുച്ചം ഭഗവതാ അനാഗാമിമഗ്ഗേനേവ ഛരിനം, ഹത്ഥപാദകുക്കുച്ചം അഗ്ഗമഗ്ഗേന ആവേണികധമ്മാധിഗമതോ. അപരാപരം ഉപ്പജ്ജനകഭവോ “ഭവാഭവോ”തി ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ “പുനപ്പുനബ്ഭവേ”തി. സംവരാസംവരോ ഫലാഫലം വിയ ഖുദുകമഹന്തോ ഭവോ “ഭവാഭവോ”തി വുത്തോതി ആഹ “ഹീനപണീതേ വാ ഭവേ”തി. ഭവോ വുഡ്ഡിപ്പത്തോ “അഭവോ”തി വുച്ചതി യഥാ “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധ. സം. ൧൧.തികമാതികാ). കിലേസസത്താതി കാമസത്താദികേ വദതി. കിലേസാ ഏവ വാ സത്താനാമേന വുത്താ “സത്താ പഹായ അമതം ഏവ പാപുണാതീ”തിആദീസു വിയ. അത്തനോ ഖിണാസവഭാവം ദീപേതീതി ഇമിനാവ പരേസഞ്ച തഥത്തായ ധമ്മം ദേശേതീതി അയമ്പി അത്ഥോ വിഭാവിതോതി ദട്ഠഞ്ച. നീഹരിത്യാ കീളാപേത്യാതി നീഹരിത്യാ ചേവ കീളാപേത്യാ ച, നീഹരണവസേന വാ കീളാപേത്യാ. തിവിസാവന്തി തിഭങ്ഗഭാകുടി വിയ നലാഭേ ജാതത്ത്വാ നലാടികം.

൨൦൧. കിന്തി നു ഖോതി കിം കാരണേനാതി അത്ഥോ. അനുസന്ധിം ഗഹേത്യാതി പുച്ഛാനുസന്ധിം ഉട്ഠപേത്യാ. യതോനിദാനന്തി യംനിദാനം, യംകാരണാതി വുത്തം ഹോതി. പൂരിമപദേ ഹി വിഭത്തി അലോപം കത്വാ നിദേസോ, ഛരജ്ജന്തരികബാഹിരായതനാദിനിദാനന്തി അയമേവ അത്ഥോ. സങ്ഖായന്തി സങ്ഖാഭാവേന ഞായന്തീതി സങ്ഖാതി ആഹ “സങ്ഖാതി കോട്ഠാസാ”തി. കാമഞ്ചേത്ഥ മാനോപി പപഞ്ചോ, അഭിനന്ദനസഭാവേ ഏവ പന ഗണ്ഹന്തോ “തണ്ഹാമാനദിട്ഠിപപഞ്ചസമ്പയുത്താ”തി ആഹ. തമാ ഹി വക്ഖതി “അഭിനന്ദിതബ്ബ”ന്തിആദി. സമുദാചരന്തീതി സബ്ബസോ ഉദ്ധം ഉദ്ധം പരിയാദായ പവത്തന്തി. മരിയാദത്ഥോ ഹി അയമാകാരോ, തേന ച യോഗേന പൂരിസന്തി ഉപയോഗവചനം യഥാ “തമാഗതം, ഭിക്ഖവേ, അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ദേവ വിതക്കാ സമുദാചരന്തീ”തി (ഇതിവു. ൩൮).

തസ്ഹാദയോ ച യമാസകം പവത്തിആകാരം അവില്യഞ്ചന്തിയോ
ആസേവനവസേന ഉപരൂപരി പവത്തന്തി. തമാ ഹി താ “പപഞ്ചസഞ്ചാ”തി
വുത്താ.

കാരണേതി പവത്തിപച്ചയേ. ഏകായതനമ്പി...പേ... നത്ഥീതി ചക്വായതനാദി
ഏകമ്പി ആയതനം അഭിനന്ദിതഞ്ചം അഭിവദിതഞ്ചം അജ്ഞോസിതഞ്ചഞ്ച നത്ഥി
ചേ, നനു നത്ഥി ഏവ, കസ്ഥാ “നത്ഥി ചേ”തി വുത്തന്തി? സച്ചം നത്ഥി,
അപ്പഹീനാഭിനന്ദനാഭിവദനഅജ്ഞോസാനാനം പന പുമുജ്ജനാനം
അഭിനന്ദിതഞ്ചാദിപ്പകാരാനി ആയതനാനി ഹോന്തിതി തേസം ന സക്കാ നത്ഥീതി
വത്തു, പഹീനാഭിനന്ദനാദിനം പന സഞ്ചമാ നത്ഥീതി “നത്ഥി ചേ”തി വുത്തം.
അഹം മമന്തി അഭിനന്ദിതഞ്ചന്തി ദിട്ഠാഭിനന്ദനായ “അഹ”ന്തി തസ്ഹാഭിനന്ദനായ
“മമ”ന്തി രോചേതഞ്ചം. അഭിവദിതഞ്ചന്തി അഭിനിവിസനസമുട്ഠാപനവസേന
വത്തഞ്ചം. തേനാഹ “അഹം മമന്തി വത്തഞ്ച”ന്തി. അജ്ഞോസിത്വാതി ദിട്ഠി
തസ്ഹാ വത്ഥും അനുപവിസിത്വാ ഗാഹദ്വയം അനന്തസാധാരണം വിധ
കത്വാ. തേനാഹ “ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠപേത്വാ”തി. ഏതേനാതി “ഏതഥ ചേ
നത്ഥീ”തിആദിവചനേന. ഏത്ഥാതി ആയതനേസു. തസ്ഹാദീനം
അവത്ഥുഭാവദസ്സനമുഖേന തസ്ഹാദീനംയേവ അപ്പവത്തിം
കിലേസപരിനിബ്ബാനം കഥിതന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ “ഏസേവന്തോ”തിആദി,
അയമേവ അഭിനന്ദനാദിനം നത്ഥിഭാവകരോ മഗ്ഗോ, തപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിഭൂതം ഫലം,
തന്നിസ്സരണം വാ നിബ്ബാനം രാഗാനുസയാദിനം അന്തോ അവസാനം
അപ്പവത്തിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അയം...പേ... അന്തോ”തി. സഞ്ചത്ഥാതി
“ഏസേവന്തോ പടിഛാനുസയാനം”തിആദിസു സഞ്ചപദേസു.

ആദിയതീതി പഹാരദാനാദിവസേന ഗയ്ഹതി. മത്ഥകപ്പത്തം കലഹന്തി
ഭണ്ഡനാദിമത്തേ അട്ഠത്വാ മുഖസത്തിഹി വിതുദനാദിവസേന മത്ഥകപ്പത്തം
കലഹം. യായ കരോതീതി സമ്ബന്ധോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.
വിരുദ്ധഗ്ഗാഹവസേന നാനാഗാഹമത്തം, തമാ വിരുദ്ധവാദവസേന
നാനാവാദമത്തം. ഏവം പവത്തന്തി ഗരുകാതഞ്ചേസുപി ഗാരവം അകത്വാ
“തുവം തുവ”ന്തി ഏവം പവത്തം സാരമ്ഭക്തം, യായ ചേതനായ യം
കരോതി, സാ തുവം തുവം. നിസ്സായാതി പടിച്ച്, നിസ്സയാദിപച്ചയേ കത്വാതി
അത്ഥോ. കിലേസാനം ഉപ്പത്തിനിമിത്തതാ താവ ആയതനാനം ഹോതു
തബ്ഭാവേ ഭാവതോ, നിരോധനിമിത്തതാ പന കഥം. ന ഹേത്ഥ
ലോകുത്തരധമ്മാനം സഞ്ചഹോ ലോകിയാനംയേവ അധിപ്പേതത്താതി ചോദനം
സന്ധായാഹ “നിരുജ്ജന്തമാനാപി”തിആദി. നാമമത്തേന നിമിത്തതം സന്ധായ
വുത്തോതി ദസ്സേന്തോ “യത്ഥുപ്പന്നാ, തത്ഥേവ നിരുദ്ധാ ഹോന്തി”തി വത്വാ
തമത്ഥം സുത്തന്തരേന സായേന്തോ “സ്വായമത്ഥോ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ സമുദയസച്ചപഞ്ചേനാതി മഹാസതിപട്ഠാനേ സമുദയസച്ചനിദ്രേസേന.
സോ ഹി “കത്ഥ ഉപ്പജ്ജമാനാ”തിആദിനാ പുച്ഛാവസേന പവത്തത്താ
പഞ്ചേനാതി വുത്തോ. നനു തത്ഥ തസ്ഹായ ഉപ്പത്തിനിരോധാ വുത്താ, ന
സഞ്ചകിലേസാനന്തി ഞ്ഞിസി ചോദനാ അനവകാസാതി ദസ്സേന്തോ “യഥേവ
ചാ”തിആദിമാഹ. ലദ്ധവോഹാരേതി ഇമിനാ രാഗാദിനം
അപ്പവത്തിനിമിത്തതായ അന്തോതി സമത്താ നിബ്ബാനസ്സാതി ദസ്സേതി.
ഏതേനേവ അഭിനന്ദനാദിനം അഭാവോതി ച ഇദം സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
കഥം പന സഞ്ചസഞ്ചതവിനിസ്സുദേ നിബ്ബാനേ അകുസലധമ്മാനം

നിരോധസമുദായത്തിന് ആഹാരം “യത്നം” എന്നർത്ഥം നൽകി, തത്ത്വം നിരൂപണം നാമം
ഹോതി”തി. യാതൊരു അപ്രവൃത്തിയും നിരോധവോഹാരം വരുത്താൻ,
സ്വയമേതരം നിരോധപ്രവൃത്തിയെ ദീപിപ്പിക്കുക. നാഹി തത്ത്വം ഉപജ്ഞിതം
നിരൂപണം വിതർക്കവിഷയം പരിഹരിക്കുന്നതിന് വരുത്താൻ, അഥവാ അപ്രവൃത്തി
എന്നാൽ.

൨൦൩. ഏവംസമ്പന്നി ഏവംസമ്പന്നജനകം ഏവം പസ്തിതത്ത്വം ഇദം മമ
അജ്ഞേയം. തേനാഹ “ഈദിസന്തി അത്ഥം”തി. ജാനം ജാനാതിതി (അം നിം ടീം
൩.൧൦.൧൧൩-൧൧൪) സബ്ബത്തുതത്ത്വം ജാനിതത്ത്വം സബ്ബം ജാനാതി.
ഉക്തംനിദേശേന ഹി അവിസേസഗൃഹണേന ച “ജാന”തി ഇമിനാ
നിരവസേസം തേജാതം പരിഗൃഹ്ണാതിതി തബ്ബിസയാ ജാനനകിരിയാ
സബ്ബത്തുതത്ത്വമേവ കരണം ഭവിയും യുത്തം. അഥ വാ പകരണവസേന
“ഭഗവാ”തി സദുത്തരസന്നിധാനേന ചായമേതരം വിഭാവേതത്ത്വം. പസ്തിതത്ത്വമേവ
പസ്തിതീതി ദിബ്ബചക്ഖു-പഞ്ചാചക്ഖു-യമ്മചക്ഖു-ബുദ്ധചക്ഖു-സമന്തചക്ഖു-
സഞ്ചാരേഹി ഞാണചക്ഖുഹി പസ്തിതത്ത്വം പസ്തിതി എവ. അഥ വാ ജാനം
ജാനാതിതി യഥാ അത്തേ സവിപല്ലാസാ കാമരൂപപരിത്താവാദിനോ
ജാനന്താപി വിപല്ലാസവസേന ജാനന്തി, ന ഏവം ഭഗവാ. ഭഗവാ പന
പഹിനവിപല്ലാസത്താ ജാനന്തോ ജാനാതി എവ, ദിട്ഠിദസ്സനസ്സ ച അഭാവം
പസ്സന്തോ പസ്തിതീയേവാതി അത്ഥം. ദസ്സനപരിണായകട്ഠേനാതി യഥാ ചക്ഖു
സത്താനം ദസ്സനത്വം പരിണേതി, ഏവം ലോകസ്സ യഥാവദസ്സനസാധനത്തോ
ദസ്സനകിച്ചപരിണായകട്ഠേന ചക്ഖുഭൂതോ, പഞ്ചാചക്ഖുമയത്താ വാ
സയമുത്തേന പഞ്ചാചക്ഖു ഭൂതോ പത്തേതി വാ ചക്ഖുഭൂതോ.
ഞാണഭൂതേതി ഏതസ്സ ച ഏവമേവ അത്ഥം ദട്ഠേനോ. യഥാ വാ
ബോധിപക്ഖിയാ തേഹി ഉപ്പന്നത്താ ലോകസ്സ ച തദുപ്പാദനത്തോ,
അനന്തസാധാരണം വാ യഥം പത്തേതി യമ്മഭൂതോ. ബ്രഹ്മാ വുച്ചതി മഗ്ഗോ
തേന ഉപ്പന്നത്താ ലോകസ്സ ച തദുപ്പാദനത്താ, തഞ്ച സയമുത്തേന
പത്തേതി ബ്രഹ്മഭൂതോ. ചതുസച്ചയമ്മം വദന്തിതി വത്താ. ചിരം
സച്ചപടിവേധം പവത്തേന്തോ വദന്തിതി പവത്താ. അത്ഥം നീഹരിത്വാതി
ദുക്ഖാദിഅത്ഥം തത്ത്വാപി പീളനാദിഅത്ഥം ഉദ്ധരിത്വാ. പരമത്വം വാ നിബ്ബാനം
പാപയിത്വാ, അമതസച്ചികിരിയം സത്തേസു ഉപ്പാദേന്തോ അമതം ദാതീതി
അമതസ്സ ദാതാ. ബോധിപക്ഖിയയമ്മാനം തദായത്തഭാവത്തോ യമ്മസ്സാമി.

൨൦൪. സോ വാ ഉദ്ദേശോ അത്തനോപി ഹോതിതി മേരോ “യം വോ
നോ”തി ആഹ. സബ്ബലോകസാധാരണം ഹി ബുദ്ധാനം ദേസനാതി. ഇദാനി
യേഹി ദാദാരമ്മണേഹി പുരിസം പപഞ്ചസത്താസഞ്ചാ സമുദാചരന്തി,
താനി താവ ദസ്സേന്തോ പപഞ്ചസത്താസഞ്ചാ ദസ്സേതും യേന
സളായതനവിഭിന്നേന നിദേശോ കത്തോ, തസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും
“ചക്ഖുഞ്ച”തിആദി ആരംഭം. തത്ത്വം നിസ്സയഭാവേനാതി നിസ്സയപച്ചയഭാവേന.
നിസ്സയപച്ചയോ ച പസാദചക്ഖുയേവ ഹോതി, ന ചുദസസമുദാരം,
ചതുചത്താലീസസമുദാരം വാ സസമുദാരചക്ഖുന്തി ആഹ “ചക്ഖുപസാദഞ്ച
പടിച്ചാ”തി. ആരമ്മണഭാവേനാതി ആരമ്മണപച്ചയഭാവേന. ആരമ്മണപച്ചയോ
ച ചതുസമുദാനികരൂപേസു യം കിഞ്ചി ഹോതിതി ആഹ
“ചതുസമുദാനികരൂപേ ച പടിച്ചാ”തി.

ഏത ചക്രം ഏകമ്പി വിത്താണു പച്ചയോ ഹോതി, രൂപായതനം പന അനേകമേവ സംഹതന്തി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം നിസ്സയഭാവേന “ചക്രപസാദഞ്ച ആരമ്മണഭാവേന ചതുസമുട്ഠാനികരൂപേ ചാ”തി വചനഭേദോ കതോ. കിം പന കാരണം ചക്രം ഏകമ്പി വിത്താണു പച്ചയോ ഹോതി, രൂപം പന അനേകമേവാതി? പച്ചയഭാവവിസേസതോ. ചക്രം ഹി ചക്രവിത്താണു നിസ്സയപുരേജാതഇന്ദ്രിയവിപ്പയുത്തപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോന്തം അത്ഥിഭാവേനേവ ഹോതി തസ്ഥിം സതി തസ്സ ഭാവതോ, അസതി അഭാവതോ, യതോ തം അത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹിസ്സ പച്ചയോ ഹോതീതി വുച്ചതി, തന്നിസ്സിതതാ ചസ്സ ന ഏകദേസേന അല്പീയനവസേന ഇച്ഛിതഞ്ച അരൂപഭാവതോ. അഥ ഖോ ഗരുരാജാദീസു സിസ്സരാജപുരിസാദിനം വിയ തപ്പടിബദ്ധവുത്തിതായ, ഇതരേ പന പച്ചയാ തേന തേന വിസേസേന വേദിതഞ്ച.

സചായം പച്ചയഭാവോ ന ഏകസ്ഥിം ന സമ്ഭവതീതി ഏകമ്പി ചക്രം ചക്രവിത്താണു പച്ചയോ ഹോതീതി ദസ്സേതും പാളിയം “ചക്രഞ്ചാവുസോ, പടിച്ഛാ”തി ഏകവചനവസേന വുത്തം. രൂപം പന യദിപി ചക്രം വിയ പുരേജാതഅത്ഥി-അവിഗതപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോതി പുരേതരം ഉപ്പന്നം ഹുത്വാ വിജ്ജമാനക്ഖണേ ഏവ ഉപകാരകത്താ തമാപി അനേകമേവ സംഹതം ഹുത്വാ പച്ചയോ ഹോതി ആരമ്മണഭാവതോ. യത്ത്ഹി പച്ചയധമ്മം സഭാവഭൂതം, പരികപ്പിതാകാരമത്തം വാ വിത്താണം വിഭാവേന്തം പവത്തതി, തദഞ്ഞ്ഞസഞ്ച സതിപി പച്ചയഭാവേ സോ തസ്സ സാരമ്മണസഭാവതായ യം കിഞ്ചി അനാലമ്ഭിത്വാ പവത്തിതും അസമത്ഥസ്സ ഓലുബ്ഭപവത്തികാരണഭാവേന ആലമ്ബനീയതോ ആരമ്മണം നാമ, തസ്സ യസ്ഥാ യഥാ തഥാ സഭാവുപലദ്ധി വിത്താണു ആരമ്മണപച്ചയലാഭോ, തസ്ഥാ ചക്രവിത്താണം രൂപം ആരബ്ഭ പവത്തമാനം തസ്സ സഭാവം വിഭാവേന്തമേവ പവത്തതി. സാ ചസ്സ ഇന്ദ്രിയാധീനവുത്തികസ്സ ആരമ്മണസഭാവുപലദ്ധി ന ഏകദികലാപഗതവണ്ണവസേന ഹോതി, നാപി കതിപയകലാപഗതവണ്ണവസേന, അഥ ഖോ ആഭോഗാനുരൂപം ആപാമഗതവണ്ണവസേനാതി അനേകമേവ രൂപം സംഹച്ചകാരിതായ വിത്താണു പച്ചയോ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്രവിത്താണ”തി ബഹുവചനവസേനാഹ.

യം പന പട്ഠാനേ (പട്ഠാ° മ.മ.വ പച്ചയനിദേസ) “രൂപായതനം ചക്രവിത്താണയാതുയാ തംസമ്പയുത്തകാനഞ്ച ധമ്മാനം ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”തി വുത്തം, തം യാദിസം രൂപായതനം ചക്രവിത്താണു ആരമ്മണപച്ചയോ, താദിസം സന്ധായ വുത്തം. കീദിസം പന തന്തി ? സമുദിതന്തി പാകടോയമത്ഥോ. ഏവഞ്ച കത്വാ യദേകേ വദന്തി “ആയതനസല്ലക്ഖണവസേന ചക്രവിത്താണാദയോ സല്ലക്ഖണവിസയാ, ന ദ്രവ്യസല്ലക്ഖണവസേനാ”തി, തമ്പി സുവുത്തമേവ ഹോതി. ന ചേത്ഥ സമുദായാരമ്മണതാ ആസങ്കിതഞ്ച സമുദായാഭോഗസ്സേവ അഭാവതോ, സമുദിതാ പന വണ്ണധമ്മാ ആരമ്മണപച്ചയാ ഹോന്തി. കഥം പന പച്ചേകം അസമത്ഥാ സമുദിതാ ആരമ്മണപച്ചയാ ഹോന്തി. ന ഹി പച്ചേകം ദട്ഠം അസക്കോന്താ അന്ധാ സമുദിതാ പസ്സന്തീതി? നയിദമേകന്തികം വിസും വിസും അസമത്ഥാനമ്പി സിവികാവഹനാദീസു സമത്ഥതായ ദസ്സനതോ. കേസാദിനഞ്ച യസ്ഥിം റാനേ റിതാനം പച്ചേകം വണ്ണം ഗഹേതും ന സക്കാ, തസ്ഥിംയേവ

ഓന്നേ സമുദിതാനം തം ഗഹേതും സക്കാതി ഭിഷ്യാപി തേസം സംഹച്ചകാരിതാ പരിബൃത്താ. ഏതേന കിം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ പരമാണ്ണുരൂപം ആരമ്മണം, ഉദാഹു തംസമുദായോതിആദികാ ചോദനാ പടിക്ഖിത്താതി വേദിതബ്ബാ. “സോതഞ്ച, ആവുസോ, പടിച്ചാ”തിആദീസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം നാമാതി ചക്ഖുനിസ്സിതരൂപവിജാനനലക്ഖണം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം നാമ ഉപ്പജ്ജതി.

തിണ്ണം സങ്ഗതിയാതി ചക്ഖു, രൂപം, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണന്തി ഇമേസം തിണ്ണം സങ്ഗതിയാ സമോധാനേന. ഫസ്സോ നാമാതി അരൂപധമ്മോപി സമാനോ ആരമ്മണേ ഹുസനാകാരേണേവ പവത്തനതോ ഹുസനലക്ഖണോ ഫസ്സോ നാമ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജതി. സഹജാതാദിവസേനാതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസമ്പയുത്തായ സഹജാതഅത്തമത്താദിവസേന, അനന്തരായ അനന്തരാദിവസേന, ഇതരായ ഉപനിസ്സയവസേന പച്ചയഭാവതോ ഫസ്സപച്ചയാ ഫസ്സകാരണാ വേദനാ ഉപ്പജ്ജതി. അനുഭവനസമകാലമേവ ആരമ്മണസ്സ സഞ്ജാനനം ഹോതീതി “തായ വേദനായ യം ആരമ്മണം വേദേതി, തദേവ സത്താ സഞ്ജാനാതീ”തി വുത്തം. ചക്ഖുദ്വാരികാ ധമ്മാ ഇധാധിപ്പേതാതി തദനുസാരേന പന അപരാപരുപ്പന്നാനം വേദനാദീനം ഗഹണേ സതി, യന്തി വാ കാരണവചനം, യസ്മാ ആരമ്മണം വേദേതി, തസ്മാ തം സഞ്ജാനാതീതി അത്ഥോ. ന ഹി അസതി വേദയിതേ കദാചി സത്തുപ്പത്തി അത്ഥി. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. സത്തായ ഹി യമാസത്താതം വിജ്ജമാനം, അവിജ്ജമാനം വാ ആരമ്മണം വിതക്കവസേന പരികപ്പേതി, യമാപരികപ്പിതഞ്ച തം ദിട്ഠിതണ്ഹാമാനമത്തനാഹി മത്തമാനോ പപഞ്ചേതിതി വുത്തോ. തേനേവാഹ “പഥവിം പഥവിതോ സഞ്ജാനാ”തി, “പഥവിം പഥവിതോ സത്തേത്വാ പഥവിം മത്തേതീ”തിആദി (മം നിം ൧.൨), “തക്കഞ്ച ദിട്ഠീസു പകപ്പയിത്വാ, സച്ചം മുസാതി ദായധമ്മമാഹു”തി (സും നിം വൃന്ദ; മഹാനിം ൧൨൧) ച. ബലപ്പത്തപപഞ്ചവസേനേവായമത്ഥവണ്ണനാ കതാ, അട്ഠകമായം പന പരിദുബ്ബലവസേന.

ചക്ഖുരൂപാദീഹി കാരണേഹീതി

ചക്ഖുവിഞ്ഞാണഫസ്സവേദനാസത്താവിതക്കേഹി കാരണഭൂതേഹി. അകാരണഭൂതാനന്വി തേസം അത്ഥിതായ കാരണഗൃഹണം. പരിഞ്ഞാതാ ഹി തേ അകാരണം. തേനാഹ “അപരിഞ്ഞാതകാരണ”ന്തി. തീഹിപി പരിഞ്ഞാഹി അപരിഞ്ഞാതവത്സുക്കം. അഭിഭവന്തീതി അജ്ജേയാത്ഥരന്തി. സഹജാതാ ഹോന്തീതി ഏത്ഥ “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാക്ഖണ്ഡോ അത്ഥി കൂസലോ”തിആദിവചനതോ വേദനാസത്താ അസഹജാതാപി ഗഹേതബ്ബാ. യദി ഏവന്തി “പപഞ്ചേതി”തി ഏത്ഥ യദി പഞ്ചദ്വാരജവനസഹജാതാ പപഞ്ചസങ്ഖാ അധിപ്പേതാ താസം പച്ചുപ്പന്നവിസയത്താ, കസ്മാ അതീതാനാഗതഗൃഹണം കതന്തി ചോദേതി. ഇതരോ “തഥാ ഉപ്പജ്ജനതോ”തിആദിനാ പരിഹരതി. തത്ഥ തഥാ ഉപ്പജ്ജനതോതി യഥാ വത്തമാനകാലേ, ഏവം അതീതകാലേ അനാഗതകാലേ ച ചക്ഖുദ്വാരേ പപഞ്ചസങ്ഖാനം ഉപ്പജ്ജനതോ അതീതാനാഗതഗൃഹണം കതം, ന അതീതേസു, അനാഗതേസു വാ ചക്ഖുരൂപേസു ചക്ഖുദ്വാരികാനം താസം ഉപ്പജ്ജനതോ.

മനഞ്ജാവുസോ, പടിച്ചാതി ഏത്ഥ ദുവിധം മനം കേവലം ഭവങ്ഗം, സാവജ്ജനം വാ. ദുവിധാ ഹി കഥാ. ഉപ്പത്തിദ്വാരകമായം ദിക്ഖത്തും

ചലിതം ഭവങ്ഗം മനോഭാരം നാമ, ചക്വാദി വിയ രൂപാദിനാ യേന തം
ഘട്ടിതം തത്ത്വം ഉപരി വിത്താണുപ്പത്തിയാ ദ്വാരഭാവതോ. പച്ചയകമായം
സാവജ്ജനഭവങ്ഗം, “മനോസമ്ഫസ്സപച്ചയാ അത്ഥി കൂസലോ”തിആദീസു ഹി
സാവജ്ജനമനോസമ്ഫസ്സോ ഇച്ഛിതോ, ന ഭവങ്ഗമനോസമ്ഫസ്സോ
അസമ്ഭവതോ. തത്ത്വം പഠനയം സന്ധായാഹ “മനന്തിഭവങ്ഗചിത്ത”ന്തി.
ധമ്മേതി തേഭൂമകധമ്മാരമ്മണി ഇമിനാ സഭാവധമ്മേസു ഏവ
കിലേസുപ്പത്തിതി കേചി, തദയുത്തം തദുപാദാനായപി പഞ്ഞത്തിയാ
ധമ്മാരമ്മണതായ വുത്തത്താ. ഇധ പന തേഭൂമകാപി ധമ്മാ ലബ്ഭന്തിതി
ദസ്സനത്ത്വം “തേഭൂമകധമ്മാരമ്മണ”ന്തി വുത്തം, ന പഞ്ഞത്തിയാ
അനാരമ്മണത്താ. ഏവഞ്ചേതം സമ്പടിച്ചിതഞ്ചം, അത്തമാ
അകുസലചിത്തുപ്പാദാ അനാരമ്മണാ നാമ സിയും. ഉപ്പത്തിദ്വാരകമായം
ചക്ഖുവിത്താണാദി വിയ ആവജ്ജനസി ദ്വാരപക്ഖികമേവാതി വുത്തം
“മനോവിത്താണന്തി ആവജ്ജനം വാ”തി. പച്ചയകമായം പന ആവജ്ജനം
ഗഹിതന്തി “ജവനം വാ”തി വുത്തം. നയദ്വയേ ധമ്മാനം സഹജാതവിഭാഗം
ദസ്സേതും “ആവജ്ജനേ ഗഹിതേ”തിആദി വുത്തം. യുത്തമേവാതി
നിപ്പരിയായതോ യുത്തമേവ.

സോ യാവ ന പച്ചയപടിവേധോ സമ്ഭവതി, താവ പഞ്ഞത്തിമുഖേനേവ
സഭാവധമ്മാ പഞ്ഞായന്തി പച്ചേകം അപഞ്ഞാപനേതി ആഹ “ഫസ്സോ നാമ
ഏകോ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി. ഏവം ഫസ്സപഞ്ഞത്തിം പഞ്ഞപേസ്സതീതി
പഞ്ഞപേതാ തബ്ബിസയദസ്സനം ഞാണം ഉപ്പാദേസ്സതി. ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം
ഹോതീതി ഇമസ്ഥിം ചക്ഖുആദികേ പച്ചയേ സതി ഇദം ഫസ്സാദികം
പച്ചയുപ്പനം ഹോതി. ദ്വാദസായതനവസേനാതി ദ്വാദസന്നം ആയതന്നാ
വസേന ആഗതേന പടിച്ചസമുപ്പാദനയവസേന.
ദ്വാദസായതനപടിക്ഖേപവസേനാതി “ഇമസ്ഥിം അസതി ഇദം ന ഹോതീ”തി
പച്ചയാഭാവപച്ചയുപ്പനാഭാവദസ്സനക്കമേ ദ്വാദസന്നം ആയതന്നാ
പടിക്ഖേപവസേന.

സാവകേന പഞ്ഹോ കമിതോതി അയം പഞ്ഹോ സാവകേന കമിതോ,
ഇതി ഇമിനാ കാരണേന മാ നിക്കണ്വാ അഹുവത്ഥ. അഥ വാ സംഖിത്തേന
വുത്തമത്ത്വം വിത്ഥാരേന വിഭജ്ജന്തേന ഏതദഗ്ഗേ റപിതേന മഹാസാവകേന
പഞ്ഹോ കമിതോതി ഇമിനാ കാരണേന ഏതസ്ഥിം പഞ്ഹോ മാ നിക്കണ്വാ
അഹുവത്ഥ, ഹേരഞ്ഞികേ സതി കഹാപണം സയം നിച്ഛിനന്താ വിയ
അഹുത്വാ ഭഗവതോ ഏവ സന്തികേ നിക്കണ്വാ ഹോഥ.

൨൦൫. ആകരോന്തി ഫലം തായ തായ മരിയാദായ നിബ്ബത്തേന്തിതി
ആകാരാ, കാരണാനി. പാടിയേക്കകാരണേഹിതി ഛരണം ദ്വാരാനം വസേന
വിസും വിസും പപഞ്ചകാരണസ്സ നിദ്ദിട്ഠത്താ വുത്തം. അഥ വാ യദിപി
യത്തകേഹി ധമ്മേഹി യം ഫലം നിബ്ബത്തതി, തേസം സമുദിതാനംയേവ
കാരണഭാവോ സാമഗ്ഗിയാവ ഫലുപ്പത്തിതോ, തഥാപി പച്ചേകം തസ്സ
കാരണമേവാതി കത്വാ വുത്തം “പാടിയേക്കകാരണേഹി”തി. പദേഹിതി
നാമാദിപദേഹി ചേവ തംസമുദായഭൂതേഹി വാക്യേഹി ച. തേനാഹ
“അക്ഖരസമ്പിണ്ഡനേഹി”തി. അക്ഖരാനിയേവ ഹി അത്ഥേസു യഥാവച്ചം
പദവാക്യഭാവേന പരിച്ഛിജ്ജന്തി. ബൃഞ്ജനേഹിതി അത്ഥസ്സ അഭിബൃഞ്ജനതോ
ബൃഞ്ജനസഞ്ചിതേഹി വണ്ണേഹി. താനി പന യസ്ഥാ പരിയായസ്സ
അക്ഖരണതോ “അക്ഖരാനീ”തി വുച്ചന്തി, തസ്ഥാ ആഹ “അക്ഖരേഹി”തി.

ഏതും ച ഇമേഹി ആകാരേഹി ഇമേഹി പദബൃഞ്ജനേഹി
പപഞ്ചസമുദാചാരസ്സ വട്ടസ്സ ച വിവട്ടസ്സ ച ദസ്സനഅത്ഥോ വിഭത്തോതി
യോജനാ. പണ്ഡിച്ഛേനാതി പഞ്ഞായ. “കിത്താവതാ നു ഖോ, ഭന്തേ, പണ്ഡിതോ
ഹോതി ? യതോ ഖോ ഭിക്ഖു ധാതുക്കുസലോ ച ഹോതി”തി (മം നിം
൩.൧൨൪) ആദിസുത്തപദവസേന പണ്ഡിതലക്ഖണം ദസ്സേനോ “ചതുഹിവാ
കാരണേഹി”തിആദിമാഹ. സച്ചപടിവേധവസേന പണ്ഡിച്ചും ദസ്സിതന്തി
പടിസമ്ഭിദാവസേന മഹാപഞ്ഞതം ദസ്സേതും “മഹന്തേ അത്ഥേ”തിആദി വുത്തം.

ഗുളപൂവന്തി ഗുളേ മിസ്സിതാ കതപൂവം. ബദ്ധസത്തുഗുളകന്തി
മധുസക്ഖരാഹി പിണ്ഡികതം സത്തുപിണ്ഡം. അസേചിതബ്ബകം മധുആദിനാ
പഗേവ തേഹി സമയോജിതബ്ബത്താ. ചിന്തകജാതികോതി ധമ്മചിന്തായ
ചിന്തകസഭാവോ. സബ്ബത്തുതത്താണേനേവസ്സാതി സബ്ബത്തുതത്താണേനേവ
അസ്സ സുത്തസ്സ ഗുണം പരിച്ഛിന്ദാപേത്വാ നാമം ഗംഹാപേസ്സാമി.

മധുപിണ്ഡികസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. ദേധാവിതക്കസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൬. ദേ ദേഭാഗേതി ദേ ദേ കോട്ഠാസേ കത്വാ. കാമഞ്ചേത്ഥ “ഇമം
ഏകം ഭാഗമകാസിം, ഇമം ദുതിയഭാഗമകാസി”ന്തി വചനതോ സബ്ബേപി
വിതക്കാ സംകിലേസവോദാനവിഭാഗേന ദേവ ഭാഗാ കതാ,
അപരാപരുപ്പത്തിയാ പനേതേസം അഭിണ്ഹാചാരം ഉപാദായ പാളിയം
“ദിധാ കത്വാ”തി ആമേധിതവചനന്തി “ദേ ദേ ഭാഗേ കത്വാ”തി
ആമേധിതവചനവസേനേവ വുത്തോ. അഥ വാ ഭാഗദ്വയസ്സ സപ്പടിഭാഗതായ
തത്ഥ യം യം ദ്വയമ്പി ഖോ ഉജുവിപച്ചനീകം, തം തം വിസും വിസും
ഗഹേതുകാമോ ഭഗവാ ആഹ “ദിധാ കത്വാ വിതക്കേ വിഹരേയ്യ”ന്തി. ഏവം
പന ചിന്തേത്വാ തത്ഥ മിച്ചാവിതക്കാനം സമ്മാവിതക്കാനഞ്ച അനവസേസം
അസങ്കരതോ ച ഗഹിതഭാവം ദസ്സേനോ “ഇമം ഏകം ഭാഗമകാസിം, ഇമം
ദുതിയഭാഗമകാസി”ന്തി അപോച. കാമപടിസംയുത്തോതി കാമരാഗസഞ്ചാരേന
കാമേന സമ്പയുത്തോ, കാമേന പടിബദ്ധോ വാ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.
അയം പന വിസേസോ - ബ്യാപജ്ജതി ചിത്തം ഏതേനാതി ബ്യാപാദോ,
ദോസോ. വിഹിംസതി ഏതായ സത്തേ, വിഹിംസനം വാ തേസം ഏതന്തി
വിഹിംസാ, പരേസം വിഹേഠനാകാരേന പവത്തസ്സ കരുണാപടിപക്ഖസ്സ
പാപധമ്മസ്സേതം അധിവചനം. അജ്ഞത്തന്തി അജ്ഞത്തധമ്മാരമ്മണമാഹ.
ബഹിദ്ധാതി ബാഹിരധമ്മാരമ്മണം. ഓളാരികോതി
ബഹലകാമരാഗാദിപടിസംയുത്തോ. തബ്ബിപരിയായേന സുഖമോ. വിതക്കോ
അകുസലപക്ഖികോയേവാതി ഇമിനാ വിതക്കഭാവസാമഞ്ജേന തത്ഥാപി
അകുസലഭാവസാമഞ്ജേന ഏകഭാഗകരണം, ന
ഏകചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നതാദിവസേനാതി ദസ്സേതി.

നേക്ഖമ്മം വുച്ചതി ലോഭാതിക്കന്തത്താ പഠമജ്ജ്യാനം, സബ്ബാകുസലേഹി
നിക്ഖന്തത്താ സബ്ബം കുസലം. ഇധ പന കാമവിതക്കപടിപക്ഖസ്സ
അധിപ്പേതത്താ ആഹ “കാമേഹി നിസ്സുടോ നേക്ഖമ്മപടിസംയുത്തോ
വിതക്കോ”തി. സോതി നേക്ഖമ്മവിതക്കോ. യാവ പഠമജ്ജ്യാനാതി
പഠമസമന്നാഹാരതോ പട്ഠായ യാവ പഠമജ്ജ്യാനം ഏതുമുപ്പന്നോ വിതക്കോ
നേക്ഖമ്മവിതക്കോയേവ. പഠമജ്ജ്യാനന്തി ച ഇദം തതോ പരം

വിതക്കാഭാവതോ വൃത്തം. ന ബ്യാപജ്ജതി ചിത്തം ഏതേന, ബ്യാപാദസ്സ വാ പടിപക്ഖോതി അബ്യാപാദോ, മേത്താപുബ്ബഭാഗോ മേത്താഭാവനാരമ്ഭോ. ന വിഹിംസന്തി ഏതായ, വിഹിംസായ വാ പടിപക്ഖോതി അവിഹിംസാ, കരുണാപുബ്ബഭാഗോ കരുണാഭാവനാരമ്ഭോ.

മഹാബോധിസത്താനം മഹാഭിനിക്ഖമനം നിക്ഖന്തകാലതോ പട്ഠായ ലദ്ധാവസരാ സമ്മാസങ്കപ്പാ ഉപരുപരി സവിസേസം പവത്തന്തിതി ആഹ “ഛരബ്ബസ്സാനി...പേ... പവത്തിംസു”തി. ഞാണസ്സ അപരിപക്കത്താ പുബ്ബവാസനാവസേന സതിസമ്മോസതോ കദാചി മിച്ഛാവിതക്കലേസോപി ഹോതിയേവാതി തം ദസ്സേതും “സതിസമ്മോസേന...പേ... തിട്ഠന്തി”തി ആഹ. യഥാ നിച്ചപിഹിതേപി ഗേഹേ കദാചി വാതപാനേ വിവടമത്തേ ലദ്ധാവസരോ വാതോ അന്തോ പവിസേയ്യ, ഏവം ഗുത്തിന്ദ്രിയേപി ബോധിസത്തസന്താനേ സതിസമ്മോസവസേന ലദ്ധാവസരോ അകുസലവിതക്കോ ഉപ്പജ്ജി, ഉപ്പന്നോ ച കുസലവാരം പച്ഛിന്ദിത്വാ അട്ഠാസി, അഥ മഹാസത്തോ തമുഹുത്തുപ്പന്നമേവ പടിവിനോദേത്വാ തേസം ആയതിം അനുപ്പാദായ “ഇമേ മിച്ഛാവിതക്കാ, ഇമേ സമ്മാവിതക്കാ”തി യഥാവതോ തേ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ മിച്ഛാവിതക്കാനം അവസരം അദേന്തോ സമ്മാവിതക്കേ പരിവഡ്ഡേസി. തേന വൃത്തം “മയ്ഹം ഇമേ”തിആദി.

൨൦൭. പമാദോ നാമ സതിവിപ്പവാസോതി ആഹ “അപ്പമത്തസ്സാതി സതിയാ അവിപ്പവാസേ റിതസ്സാ”തി. ആതാപവീരിയവന്തസ്സാതി കിലേസാനം നിഗ്ഗണ്ണഹനവീരിയവതോ. പേസിതചിത്തസ്സാതി ഭവവിമോക്ഖായ വിസ്സട്ഠചിത്തസ്സ കായേ ച ജീവിതേ ച നിരപേക്ഖസ്സ. “ഏവം പടിപാകതികോ ജാതോ”തി അത്തനോ അത്തഭാവം നിസ്സായ പവത്തം സോമനസ്സാകാരം ഗേഹസ്സിതസോമനസ്സപക്ഖികം അകാസി, പഞ്ഞാമഹന്തായ സുഖുമദസ്സിതാ.

അപരിഞ്ഞായം റിതസ്സാതി ന പരിഞ്ഞായം റിതസ്സ, അപരിഗൃഹിതപരിഞ്ഞസ്സാതി അത്ഥോ. വിതക്കോ...പേ... ഏതാനി തീണി നാമാനി ലഭതീതി താദിസസ്സ ഉപ്പന്നോ മിച്ഛാവിതക്കോ യഥാരഹം അത്തബ്യാബാധകോ ഉഭയബ്യാബാധകോ ച ന ഹോതീതി ന വത്തബ്ബോ തം സഭാവാനതിവത്തനതോതി അധിപ്പായോ. അനുപ്പന്നാനുപ്പാദഉപ്പന്നപരിഹാനിനിമിത്തതായ പഞ്ചം നിരോധേതീതി പഞ്ഞാനിരോധികോ. തേനാഹ “അനുപ്പന്നായാ”തിആദി. നത്ഥിഭാവം ഗച്ഛതീതി പടിസങ്ഖാനബലേന വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനമാഹ. നിരുജ്ജയതീതിആദിഹിപി തദേവ വദതി. വിഗതന്തന്തിആദിഹി പന സമൂലം ഉദ്ധടം വിയ തദാ അപ്പവത്തനകം അകാസിന്തി വദതി.

൨൦൮. ചിത്തവിപരിണാമഭാവോ ചിത്തസ്സ അത്തമത്തം പകതിചിത്തവിഗമോ. അനേകഗ്ഗതാകാരോ വിക്ഖേപോ. തത്ഥ വിതക്കേന ചിത്തം വിഹന്തമാനം വിയ ഹോതീതി ആഹ “തം ഗഹേത്വാ വിഹിംസാവിതക്കം അകാസീ”തി. കാരുണ്ണന്തി പരദുക്ഖനിമിത്തം ചിത്തഖേദം വദതി. തേനേവാഹ - “പരദുക്ഖേ സതി സാധൂനം മനം കമ്പേതീതി കരുണാ”തി (മ്ഠ നി്ഠ ടീ്ഠ ച.ച; സ൦ നി്ഠ ടീ്ഠ ച.ച.ച). ന്തി കരുണായനവസേന പവത്തചിത്തപകമ്പനം സന്ധായ “ഉപ്പജ്ജതി വിഹിംസാവിതക്കോ”തി ആഹ, ന സത്തേസു വിഹിംസാ പവത്തതീതി അധിപ്പായോ.

തേന തേന ചസ്സാകാരേനാതി യേന യേന ആകാരേന ഭിക്ഖുനാ അനുവിതക്കിതം അനുവിചാരിതം, തേന തേന ആകാരേനസ്സ ചേതസോ നതി ഹോതി. തേനേവാഹ “കാമവിതക്കാദീസു”തിആദി. പഹാസീതി കാലവിപല്ലാസേന വുത്തന്തി ആഹ “പജഹതീ”തി. പഹാനം പനസ്സ സിദ്ധമേവ പടിപക്ഖസ്സ സിദ്ധത്താതി ദസ്സേതും “പഹാസീ”തി വുത്തം യഥാ “അസാമിഭോഗേ ഗാമികാആദീയിംസു”തി. ബഹുലമകാസീതി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏവമേവംനമതീതി കാമവിതക്കസമ്പയോഗാകാരമേവ ഹോതി, കാമവിതക്കസമ്പയുത്താകാരേന വാ പരിണമതി. കസനം കിട്ഠം, കസീതി അത്ഥോ, തന്നിബുത്തത്താ പന കാരണ്ണുപചാരേന സസ്സം “കിട്ഠ”ന്തി വുത്തന്തി ആഹ “സസ്സസമ്ബാധേ”തി. ചത്താരിഭയാനീതി വധബന്ധജാനിഗരഹാനി. ഉപദുവന്തി അനത്ഥുപ്പാദഭാവം. ലാമകന്തി നിഹീനഭാവം. ധന്ധേസുതി അത്തനോ ഖന്ധേസു. ഓതാരന്തി അനുപ്പവേസം കിലേസാനം. സംകിലേസതോ വിസുജ്ജന്യനം വിസുദ്ധി, സാ ഏവ വോദാനന്തി ആഹ “വോദാനപക്ഖന്തി ഇദം തസ്സേവ വേവചന”ന്തി.

൨൦൯. സബ്ബകുസലം നേക്ഖമ്മം സബ്ബാകുസലപടിപക്ഖതായ തതോ നിസ്സുടത്താ. നിബ്ബാനമേവ നേക്ഖമ്മം സബ്ബകിലേസതോ സബ്ബസങ്ഖതേതോ ച നിസ്സുടത്താ. കിട്ഠസമ്ബാധം വിയ രൂപാദിആരമ്മണം പമാദേ സതി അനത്ഥുപ്പത്തിട്ഠാനഭാവതോ. കൂടഗാവോ വിയ കൂടചിത്തം ദുദ്ദമഭാവതോ. പണ്ഡിതഗോപാലകോ വിയ ബോധിസത്തോ ഉപായകോസല്ലയോഗതോ. ചതുബ്ബിധഭയം വിയ മിച്ചാവിതക്കാ സപ്പടിഭയഭാവതോ. പഞ്ഞായ വുദ്ധി ഏതസ്സ അത്ഥമീതി പഞ്ഞാവുദ്ധികോ. വിഹഞ്ഞതി ചിത്തം ഏതേനാതി വിഘാതോ, ചേതോദുക്ഖം, തപ്പക്ഖികോ വിഘാതപക്ഖികോ, ന വിഘാതപക്ഖികോതി അവിഘാതപക്ഖികോ. നിബ്ബാനസംവത്തനികോ നിബ്ബാനവഹോ. ഉഗ്ഘാതീയേയ്യാതി ഉദ്ധതം സിയാ വിക്ഖിത്തഞ്ച ഭവേയ്യാതി അത്ഥോ. സന്ഠപേമീതി സമ്മദേവ പട്ഠപേമി. യഥാ പന റപിതം സന്ഠപിതം നാമ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “സന്നിസീദാപേമീ”തിആദി വുത്തം. സന്നിസീദാപേമീതി സമാധിപടിപക്ഖേ കിലേസേ സന്നിസീദാപേനോ ചിത്തം ഗോചരജ്ജന്യത്തേ സന്നിസീദാപേമി. അബ്യുഗ്ഗഭാവപാദകേന ഏകഗ്ഗം കരോമി, യഥാ ആരമ്മണേ സുട്ഠു അപ്പിതം ഹോതി, ഏവം സമ്മാ സമ്മദേവ ആദഹാമി സമാഹിതം കരോമി, യസ്ഥാ തമാസമാഹിതം ചിത്തം സുട്ഠു ആരമ്മണേ ആരോപിതം നാമ ഹോതി, ന തതോ പരിപതതി, തസ്ഥാ വുത്തം “സുട്ഠു ആരോപേമീതി അത്ഥോ”തി. മാ ഉഗ്ഘാതീയിത്താതി മാ ഹഞ്ഞിത്ഥ, മാ ഊഹതം അത്ഥാതി അത്ഥോ.

൨൧൦. സോയേവ...പേ... വുത്തോതി ഇമിനാ കിഞ്ചാപി ഏകംയേവ കുസലവിതക്കം മഗ്ഗക്ഖണേ വിയ തിവിധത്തസമ്ഭവതോ തിവിധനാമികം കത്വാ ദസ്സിതം വിയ ഹോതി, ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ചം. പണ്ഡപവത്തഞ്ഹി ഉപാദായ ഏകത്തനയേന “സോയേവ ബ്യാപാദപച്ചനീക്ട്ഠോ”തിആദി വുത്തം. ഏകജാതിയേസു ഹി കുസലചിത്തേസു ഉപ്പന്നോ വിതക്കോ സമാനാകാരതായ സോ ഏവാതി വത്തഞ്ചതം ലഭതി യഥാ “സാ ഏവ തിത്തിരീ, താനി ഏവ ഓസധാനീ”തി (സം. നി. ൧. ൨. ൧൧൯). ന ഹി തദാ മഹാപുരിസസ്സ അസുഭമേത്താകരുണാസന്നിസ്സയാ തേ വിതക്കാ ഏവം വുത്താതി.

സമാപത്തിം നിസ്സായാതി സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ, തതോ വുട്ഠഹിത്വാതി അത്ഥോ. വിപസ്സനാപി തരുണാതി യോജനാ. കായോ കിലമതി സമമവിപസ്സനാനം തരുണതായ ഭാവനായ പുബ്ബേനാപരം വിസേസസ്സ അലബ്ഭമാനത്താ. തേനാഹ “ചിത്തം ഹഞ്ഞതിവിഹഞ്ഞതീ”തി. വിപസ്സനായ ബഹുപകാരാ സമാപത്തി, തമാ ഹി വുത്തം - “സമാധിം, ഭിക്ഖവേ, ഭാവേമ, സമാഹിതോ യമാഭൂതം ജാനാതി പസ്സതീ”തി (സം നീ ന.൫; ൪.൯൯; ൫.൧൦൧).

യഥാ വിസ്സമട്ഠാനം യോധാനം പരിസ്സമം വിനോദേതി, തമാ പരിസ്സമവിനോദനത്ഥം ഫലകേഹി കാതബ്ബം വിസ്സമട്ഠാനം ഫലകകോട്ഠകോ, സമാപത്തിയാ പന വിപസ്സനാ ബഹുകാരതരാ സമാധിപരിപന്നകാനം, സബ്ബേസന്ധി വാ കിലേസാനം വിമമന്നേ ദുബ്ബലഭാവപജ്ജനതോ. തേനാഹ “വിപസ്സനാ മമജാതാ സമാപത്തിവി രക്ഖതി, മമജാതം കരോതീ”തി. നനു ചേവം ഇതരീതരസന്നിസ്സയദോസോ ആപജ്ജതീതി? നയിദമേകന്തികം, ഇതരീതരസന്നിസ്സയാപി കിച്ചസിദ്ധി ലോകേ ലബ്ഭതീതി ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

ഗാമന്തം ആഹസേസുതി ഗാമസമീപം ഉപനീതേസു. ഏതാഗാവോതി സതി ഉപ്പാദനമത്തമേവ കാതബ്ബം യഥാ ഗാവോ രക്ഖിതബ്ബാ, തദഭാവതോ. തദാതി സമമവിപസ്സനാനം മമജാതകാലേ. അനുപസ്സനാനം ലഹും ലഹും ഉപ്പത്തിം സന്ധായ “ഏകപ്പഹാരേണേവ ആരുള്ഹോവ ഹോതീ”തി വുത്തം, കമേണേവ പന അനുപസ്സനാപടിപാടിം ആരോഹതി.

൨൧൫. ഏവം ഭഗവാ അത്തനോ അപ്പമാദപടിപദം, തായ ച ലദ്ധം അനഞ്ഞസാധാരണം വിസേസം ദസ്സേന്തോ ഹേതുസമ്പത്തിയാ സദ്ധിം ഫലസമ്പത്തിം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സത്തുപകാരസമ്പത്തിം ദസ്സേതും “സേയ്യമാപീ”തിആദിമാഹാതി ഏവം ഏതഥ അനുസന്ധി വേദിതബ്ബാ. അരഞ്ഞലക്ഖണ്ഡയോഗ്ഗമത്തേന അരഞ്ഞം. മഹാവനതായ പവനം. പവദ്ധണ്ഹി വനം പവനം. ചതൂഹി യോഗേഹിതി ജിഹ്വച്ഛാപിപാസാഭയപടിപത്തിസഞ്ചാതയോഗേഹി. വേമം അനുപദുവതം. സുവത്ഥിം അനുപദുവം ആവഹതീതി സോവത്ഥികോ. പീതിം കുട്ഠിം ഗമേതി ഉപന്നേതീതി പീതിഗമനീയോ. പീതം പാനതിത്ഥം ഗച്ഛതീതി പീതഗമനീയോ. സാഖാദീഹിതി കണ്ടകസാഖാകണ്ടകലതാവന്നേഹി. അനാസയഗാമിതായ ഉദകസന്നിരുദ്ധോപി അമഗ്ഗോ വുത്തോ, ഇതരാനി അപീതിഗമനീയതായപി. ആദി-സദ്ദേന ഗഹനം പരിഗൃണ്ഹാതി. ഓകേമിഗലുദുകസ്സ ഗോചരേ ചരതീതി ഓകചരോ, ദീപകമിഗോ. അരഞ്ഞേ മിഗേ ദിസ്വാ തേഹി സദ്ധിം പലായേയ്യാതി ദീഘരജ്ജുബന്ധനം.

ഇധ വസന്തീതി മിഗാനം ആസയം വദതി, തതോ ആസയതോ ഇമിനാ മഗ്ഗേന നിക്ഖമന്തി. ഏതഥ ചരന്തീതി ഏതസ്ഥിം റാനേ ഗോചരം ഗണ്ഹന്തി. ഏതഥ പിവന്തീതി ഏതസ്ഥിം നിപാനതിത്ഥേ ഉദകം പിവന്തി. ഇമിനാ മഗ്ഗേന പവിസന്തീതി ഇമിനാ മഗ്ഗേന നിപാനതിത്ഥം പവിസന്തി. മഗ്ഗം പിധായാതി പകതിമഗ്ഗം പിദഹിത്വാ. ന താവ കിഞ്ചി കരോതി അനവസേസേ വനമിഗേ ഘാതേതുകാമോ.

അവിജ്ജായ അഞ്ഞാണാ പുത്വാതി അവിജ്ജായ നിവുതത്താ ഞാണരഹിതാ പുത്വാ, നന്ദിരാഗേന ഉപനീതാ രൂപാരമ്മണാദിനി ആബന്ധിത്വാ. പലോഭനതോ

ഓകചരം നന്ദിരാഗോതി. ബ്രാഹ്മണനോ ഓകചാരികം അവിജ്ഞാതി കത്വാ ദസ്തേതി. തേസന്തി ഓകചരോകചാരികാനം. സാഖാഭിഗ്നേനാതി താദിസേന ലുഖതരഗന്ധേന സാഖാഭിഗ്നേന. മനുസ്സഗന്ധം അപന്തോ തസ്സ സാഖാഭിഗ്നേന. സമ്മത്തോതി സമ്മജ്ജിതോ ബ്രാമുഞ്ചോ.

ബുദ്ധാനം വേമമഗ്ഗവിചരണം കുമ്മഗ്ഗപിയാനഞ്ച സബ്ബലോകസാധാരണസി അത്ഥതോ വേനേയപുഗ്ഗലാപേക്ഖമേവാതി ദസ്സേനോ “അത്തോതകോണ്ഡത്താദീനം ഭബ്ബപുഗ്ഗലാന”ന്തി ആഹ. ഊഹതോതി സമൂഹതോ നീഹതോതി ആഹ “ഭേധാ ചേതാ പാതിതോ”തി. നാസിതാതി അദസ്സനം ഗമിതാതി ആഹ “സബ്ബേന സബ്ബം സമുഗ്ഘാടിതാ”തി. ഹിതൂപചാരന്തി സത്താനം ഹിതചരിയം.

ഭേധാവിതക്കസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. വിതക്കസണ്ഠാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൬. ദസകുസലകമ്മപഥവസേനാതി ഇദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം വട്ടപാദകസമാപത്തിചിത്തസ്സപി ഇയ അധിചിത്തഭാവേന അനിച്ഛിതത്താ. തേനാഹ “വിപസ്സനാപാദകഅട്ഠസമാപത്തിചിത്ത”ന്തി. അഥ വാ അനുത്തരിമനുസ്സയമ്മസങ്ഗഹിതമേവ കേവലം “പകതിചിത്ത”ന്തി വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേനോ “ദസകുസലകമ്മപഥവസേന ഉപ്പനം ചിത്തം ചിത്തമേവാ”തി വത്ത്വ യദേവ അധിചിത്തന്തി അധിപ്പേതം, തം തദേവ ദസ്സേനോ “വിപസ്സനാപാദകഅട്ഠസമാപത്തിചിത്ത”ന്തി ആഹ. ഇതരസ്സ പന്തേതം വിധി ന പടിസേയേതീതി ദട്ഠഞ്ചം. വിപസ്സനായ സമ്പയുത്തം അധിചിത്തന്തി കേചി. അനുയുത്തേനാതി അനുപ്പന്നസ്സ ഉപ്പാദനവസേന, ഉപ്പന്നസ്സ പരിബ്രൂഹനവസേന അനു അനു യുത്തേന. മൂലകമ്മട്ഠാനന്തി പാരിഹാരിയകമ്മട്ഠാനം. ഗഹേത്വാ വിഹരന്തോതി ഭാവനം അനുയുഞ്ജന്തോ. ഭാവനായ അപ്പനം അപ്പത്തോപി അധിചിത്തമനുയുത്തോയേവ തദത്ഥേപി തംസദുപോഹാരതോ.

യേഹി ഫലം നാമ യഥാ ഉപ്പജ്ജനട്ഠാനേ പകപ്പിയമാനം വിധി ഹോതി, താനി നിമിത്താനി. തേനാഹ “കാരണാനീ”തി. കാലേന കാലന്തി ഏത്ഥ കാലേനാതി ഭുമ്മത്ഥേ കരണവചനന്തി ആഹ “സമയേ സമയേ”തി. നനു ച...പേ... നിരന്തരം മനസി കാതബ്ബന്തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു ച ഭാവനായ വിമിപടിപന്നത്താ അബ്ബുദനീഹരണവിധിം ദസ്സേനേന ഭഗവതാ “പഞ്ച നിമിത്താനി കാലേന കാലം മനസി കാതബ്ബാനീ”തി അയം ദേസനാ ആരദ്ധാതി? “അധിചിത്തമനുയുത്തേനാ”തി വുത്തത്താ അവിച്ഛേദവസേന ഭാവനായ യുത്തപ്പയുത്തോ അധിചിത്തമനുയുത്തോ നാമാതി ചോദകസ്സ അധിപ്പായോ. ഇതരോ ഭാവനം അനുയുഞ്ജന്തസ്സആദികമ്മികസ്സ കദാചി ഭാവനുപക്കിലേസാ ഉപ്പജ്ജേയ്യം, തതോ ചിത്തസ്സ വിസോധനത്ഥായ യഥാകാലം ഇമാനി നിമിത്താനി മനസി കാതബ്ബാനീതി “കാലേന കാല”ന്തി സത്ഥാ അപോചാതി ദസ്സേനോ “പാളിയഞ്ചി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഇമാനീതി ഇമാനി പാളിയം ആഗതാനി പഞ്ച നിമിത്താനി. അബ്ബുദന്തി ഉപദുവം.

ചരസഹഗതാ രാഗസമ്പയുത്താതി തണ്ഹാചരസഹഗതാ കാമരാഗസമ്പയുത്താ. ഇട്ഠാനിട്ഠഅസമപേക്ഖിതേസുതി ഇട്ഠേസു പിധേസു, അനിട്ഠേസു അപ്പിധേസു, അസമം അസമ്മാ പേക്ഖിതേസു.

അസമപേക്വനന്തി ഗേഹസ്സിതഅഞ്ഞാണുപേക്വാവസേന ആരമ്മണസ്സ അയോനീസോ ഗഹണം. യം സന്ധായ വുത്തം - “ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസാ ഉപേക്വാ ബാലസ്സ മുള്ഹസ്സ പുമുജ്ജനസ്സാ”തിആദി (മം നിം ൩.൩൦൮). തേ പരിവിതക്കാ. തതോ നിമിത്തതോ അഞ്ഞന്തി തതോ ഛന്ദുപസംഹിതാദിഅകുസലവിതക്കുപ്പത്തികാരണതോ അഞ്ഞം നവം നിമിത്തം. “മനസികരോതോ”തി ഹി വുത്തം, തസ്മാ ആരമ്മണം, താദീസോ പുരിമുപ്പന്നോ ചിത്തപ്പവത്തിആകാരോ വാ നിമിത്തം. കൂസലനിസ്സിതം നിമിത്തന്തി കൂസലചിത്തപ്പവത്തികാരണം മനസികാതഞ്ചം ചിത്തേ റപേതഞ്ചം, ഭാവനാവസേന ചിത്തേതഞ്ചം, ചിത്തസന്താനേ വാ സങ്കമിതഞ്ചം. അസുഭണ്ഹി അസുഭനിമിത്തന്തി. സഖ്വാറേസു ഉപ്പന്നേ ഛന്ദുപസംഹിതേ വിതക്കേതി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. ഏവം “ഭോസൂപസണ്ഹിതേ”തിആദീസു യമാരഹം തം തം പദം ആനേതാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. യത്ഥ കത്ഥചീതി “സത്തേസു സഖ്വാറേസു”തി യത്ഥ കത്ഥചി. പഞ്ചയമ്മുപനിസ്സയോതി പഞ്ചവിധോ ധമ്മുപസംഹിതോ ഉപനിസ്സയോ.

ഏവം “ഛന്ദുപസണ്ഹിതേ”തിആദിനാ സഖ്വേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ഇമസ്സ ഹത്ഥാ വാ സോഭനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ “അസുഭതോ ഉപസംഹരിതഞ്ച”ന്തി വത്ഥാ ഉപസംഹരണാകാരസ്സ ദസ്സനം “കിമ്ഹി സാരത്തോസീ”തി. ഛവിരാഗേനാതി ഛവിരാഗതായ കാളസാമാദിവണ്ണനിഭായ. കൂഫളപൂരിതോതി പക്കേഹി കൂണപഫലേഹി പുണ്ണോ. “കലിഫലപൂരിതോ”തി വാ പാറോ.

അസ്സാമികതാവകാലികഭാവവസേനാതി ഇദം പത്തം അനുക്കമേന വണ്ണവികാരഞ്ചേവ ജിണ്ണഭാവഞ്ച പത്ഥാ ഛരിദാവഛരിദം ഭിന്നം വാ ഹുത്ഥാ കപാലനിട്ഠം ഭവിസ്സതി. ഇദം ചീവരം അനുപുണ്ണേന വണ്ണവികാരം ജിണ്ണതഞ്ച ഉപഗന്താ പാദപുണ്ണഛരണചോളകം ഹുത്ഥാ യട്ഠികോടിയാ ഛസ്സനീയം ഭവിസ്സതി. സചേ പന നേസം സാമികോ ഭവേയ്യ, ന നേസം ഏവം വിനസ്സിതും ദദേയ്യാതി ഏവം അസ്സാമികഭാവവസേന, “അനദ്ധനിയം ഇദം താവകാലിക”ന്തി ഏവം താവകാലികഭാവവസേന ച മനസികരോതോ.

ആഘാതവിനയ...പേ... ഭാവേതഞ്ചാതി - “പഞ്ചിമേ, ഭിക്ഖവേ, ആഘാതപടിവിനയാ. യത്ഥ ഹി ഭിക്ഖുനോ ഉപ്പന്നോ ആഘാതോ സഞ്ചസോ പടിവിനേതഞ്ചോ”തിആദിനാ നയേന ആഗതസ്സ ആഘാതവിനയസുത്തസ്സ (അം നിം ൫.൧൬൧) ചേവ കകച്ചുപമോവാദ(മം നിം ൧.൨൨൨-൨൩൩) ഛവാലാതുപമാദീനഞ്ച (ഇതിവും ൯൧) വസേന ആഘാതം പടിവിനോദേത്ഥാ മേത്താ ഭാവേതഞ്ചാ.

ഗരുസംവാസോതി ഗരും ഉപനിസ്സായ വാസോ. ഉദേസോതി പരിയത്തിയമ്മസ്സ ഉദിസാപനഞ്ചേവ ഉദിസനഞ്ച. ഉദിട്ഠപരിപുച്ഛനന്തി യഥാഉഗ്ഗഹിതസ്സ ധമ്മസ്സ അത്ഥപരിപുച്ഛാ. പഞ്ച ധമ്മുപനിസ്സായാതി ഗരുസംവാസാദികേ പഞ്ച ധമ്മേ പടിച്ച്. മോഹധാതുതി മോഹോ.

ഉപനിസ്സിതഞ്ചാതി ഉപനിസ്സയിതഞ്ചാ, അയമേവ വാ പാറോ. യത്തപ്പടിയത്തോതി യത്തോ ച ഗാമപ്പവേസനാപുച്ഛാകരണേസു ഉസ്സുക്കം ആപന്നോ സജ്ജിതോ ച ഹോതീതി അത്ഥോ. അമസ്സ മോഹോ പഹീയതീതി അസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഏവം തത്ഥ യുത്തപ്പയുത്തസ്സ പച്ഛാ സോ മോഹോ

വിഗച്ഛതി. ഏവബീതി ഏവം ഉദ്ദേശേ അപ്പമജ്ജനേനപി. പുന ഏവബീതി അത്ഥപരിപുച്ഛായ കണ്വാവിനോദനേപി. തേസു തേസു റാനേസു അത്ഥോ പാകടോ ഹോതിതി സുയുമാനസ്സ യമ്മസ്സ തേസു തേസു പദേസു “ഇയ സീലം കമിതം, ഇയ സമാധി, ഇയ പഞ്ചാ”തി സോ സോ അത്ഥോ വിഭൂതോ ഹോതി. ഇദം ചക്ഖുരുപാലോകാദി ഇമസ്സ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ കാരണം, ഇദം സാലിബീജഭൂമിസലിലാദി ഇമസ്സ സാലിഅങ്കുരസ്സ കാരണം. ഇദം ന കാരണന്തി തദേവ ചക്ഖുരുപാലോകാദി സോതവിഞ്ഞാണസ്സ, തദേവ സാലിബീജാദി കുദ്രുസകങ്കുരസ്സ ന കാരണന്തി റാനാട്റാനവിനിച്ഛയേ ഛേരകോ ഹോതി.

ആരമ്മണേസൂതി കമ്മട്റാനേസു. ഇമേ വിതക്കാതി കാമവിതക്കാദയോ. സബ്ബേ കൂസലാ യമ്മാ സബ്ബാകൂസലപടിപക്ഖാതി കത്ഥാ “പഹീയന്തി”തി വത്തബ്ബേ ന സബ്ബേ സബ്ബേസം ഉജുവിപച്ചനീകഭൂതാതി “പഹീയന്തി ഏവാ”തി സാസകം വദതി. തേനാഹ “ഇമാനീ”തിആദി.

കൂസലനിസ്സിതന്തി കൂസലേന നിസ്സിതം നിസ്സയിതബ്ബം. കൂസലസ്സ പച്ചയഭൂതന്തി തസ്സേവ വേവചനം, കൂസലുപ്പത്തികാരണം യമാവുത്തഅസുഭിമിത്താദിമേവ വദതി. സാരഫലകേതി ചന്ദനമയേ സാരഫലകേ. വിസമാണിന്തി വിസമാകാരേന തത്ഥ റിതം ആണിം. ഹനേയ്യാതി പഹരേയ്യ നിക്ഖാമേയ്യ.

൨൧൦. അട്ടോതി ആതുരോ, ദുഗ്ഗന്ധബാധതായ പിളിതോ. ദുക്ഖിതോതി സഞ്ജാതദുക്ഖോ. ഇമിനാപി കാരണേനാതി അകോസല്ലസമ്ഭൂതതായ കൂസലപടിപക്ഖതായ ഗേഹസ്സിതരോഗേന സരോഗതായ ച ഏതേ അകൂസലാ വിഞ്ഞുഗരഹിതബ്ബതായ ജിഗുച്ഛനീയതായ ച സാവജ്ജാ അനിട്ഠഫലതായ നിരസ്സാദസംവത്തനീയതായ ച ദുക്ഖവിപാകാതി ഏവം തേന തേന കാരണേന അകൂസലാദിഭാവം ഉപപരിക്ഖതോ.

“ആതുരം അസുചിം പൂതിം, പസ്സ നന്ദേ സമുസ്സയം;
ഉഗ്ഘരന്തം പഗ്ഘരന്തം, ബാലാനം അഭിനന്ദിത”ന്തി. (അപം മേരീ
൨.൪.൧൫൦) -

ഏവമാദി കായവിച്ഛന്ദനീയകമാദിഹി വാ. ആദി-സദുന -

“തസ്സേവ തേന പാപിയോ, യോ കൂലം പടികുജ്ജന്ധതി;
കൂലം അപ്പടികുജ്ജന്ധന്തോ, സങ്ഗാമം ജേതി ദുജ്ജയ”ന്തി. (മേരഗാം
൪൪൨) -

ഏവമാദി പടിഘവുപസമനകമാദികാപി സങ്ഗണ്ഹാതി.

൨൧൧. ന സരണം അസതി, അനനുസ്സരണം. അമനസികരണം അമനസികാരോ. കമ്മട്റാനം ഗഹേത്ഥാ നിസീദിതബ്ബന്തി കമ്മട്റാനമനസികാരേനേവ നിസീദിതബ്ബം. ഉഗ്ഗഹിതോ യമ്മകമാപബന്ധോതി കമ്മട്റാനസ്സ ഉപകാരോ യമ്മകമാപബന്ധോ. മുട്ഠിപോത്ഥകോതി മുട്ഠിപ്പമാണോ പാരിഹാരിയപോത്ഥകോ. സമന്നാനേത്തേനാതി സമന്നാഹരത്തേന. ഓകാസോ ന ഹോതി ആരദ്ധസ്സ പരിയോസാപേതബ്ബതോ. ആരദ്ധസ്സ അന്തഗമനം അനാരമ്ഭോവാതി മേരവാദോ. തസ്സാതി ഉപജ്ജായസ്സ.

പബ്ഭാരസോധനം കായകമ്മം, ആരഭന്തോ ഏവ വിതക്കനിഗ്ഗണ്ഹനത്ഥം സംയുത്തനികായസജ്ജായനം വചികമ്മം, ദസ്സനകിച്ചപുബ്ബകമ്മകരണത്ഥം തേജോകസിണപരികമ്മന്തി തീണി കമ്മാനി ആചിനോതി. മേരോ തസ്സ ആസയം കസിണഞ്ച സവിസേസം ജാനിത്വാ “ഇമസ്സ്മിം വിഹാരേ”തിആദിമവോച. തേനസ്സ യഥാധിപ്പായം സബ്ബം സമ്പാദിതം. അസതിപബ്ബം നാമ അസതിയാ വിതക്കനിഗ്ഗണ്ഹണവിഭാവനതോ.

൨൧൯. വിതക്കമൂലഭേദം പബ്ബന്തി വിതക്കമൂലസ്സ തമ്മൂലസ്സ ച ഭേദവിഭാവനം വിതക്കമൂലഭേദം പബ്ബം. വിതക്കം സങ്ഖരോത്തിതി വിതക്കസങ്ഖാരോ, വിതക്കപച്ചയോ സുഭിന്നിമിത്താദീസുപി സുഭാദിനാ അയോനിസോമനസികാരോ. സോ പന വിതക്കസങ്ഖാരോ സംതിട്ഠതി ഏത്ഥാതി വിതക്കസങ്ഖാരസങ്ഠാനം, അസുഭേ സുഭന്തിആദി സഞ്ഠാവിപല്ലാസോ. തേനാഹ “വിതക്കാനം മൂലഞ്ച മൂലമൂലഞ്ച മനസി കാതബ്ബ”ന്തി. വിതക്കാനം മൂലമൂലം ഗച്ഛന്തസ്സാതി ഉപപരിക്ഖണവസേന മിച്ചാവിതക്കാനം മൂലം ഉപ്പത്തികാരണം ഞാണഗതിയാ ഗച്ഛന്തസ്സ. യാഥാവതോ ജാനന്തസ്സ പുബ്ബേ വിയ വിതക്കാ അഭിണ്ഹം നപ്പവത്തന്തിതി ആഹ “വിതക്ഷാരോ സിമിലോ ഹോതീ”തി. തസ്സ്മിം സിമിലീഭൂതേ മത്ഥകം ഗച്ഛന്തേതി വുത്തനയേന വിതക്ഷാരോ സിമിലഭൂതോ, തസ്സ്മിം വിതക്കാനം മൂലഗമനേ അനുക്കമേന മിരഭാവപ്പത്തിയാ മത്ഥകം ഗച്ഛന്തേ. വിതക്കാ സബ്ബസോ നിരുജ്ജന്തിതി മിച്ചാവിതക്കാ സബ്ബേപി ഗച്ഛന്തി ന സമുദാചരന്തി, ഭാവനാപാരിപൂരിയാ വാ അനവസേസാ പഹീയന്തി.

കണ്ണമൂലേ പതിതന്തി സസകസ്സ കണ്ണസമീപേ കണ്ണസക്ഖലിം പഹരന്തം വിയ ഉപപതിതം. തസ്സ കിര സസകസ്സ ഹേട്ഠാ മഹാമൂസികാഹി ഖതമഹാവാടം ഉമങ്ഗസദിസം അഹോസി, തേനസ്സ പാതേന മഹാസദ്ദോ അഹോസി. പലായിംസു “പഥവീ ഉദീയതീ”തി. മൂലമൂലം ഗന്ത്വാ അനുവിജ്ജേയന്തി “പഥവീ ഭിജ്ജതീ”തി യത്ഥായം സസോ ഉട്ഠിതോ, തത്ഥ ഗന്ത്വാ തസ്സ മൂലകാരണം യംഗുന വീമംസേയ്യം. പഥവിയാ ഭിജ്ജനട്ഠാനം ഗതേ “കോ ജാനാതി, കിം ഭവിസ്സതീ”തി സസോ “ന സക്കോമി സാമീ”തി ആഹ. ആധിപ്പച്ചവതോ ഹി യാചനം സങ്ഘമുദുകം. ദുദുഭായതീതി ദുദുഭാതി സദും കരോതി. അനുരവദസ്സനങ്ഘേതം. ഭദ്രന്തേതി മിഗരാജസ്സ പിയസമുദാചാരോ, മിഗരാജ, ഭദ്രം തേ അത്ഥമുതി അത്ഥോ. കിമേതന്തി കിം ഏതം, കിം തസ്സ മൂലകാരണം? ദുദുഭന്തി ഇദമ്പി തസ്സ അനുരവദസ്സനമേവ. ഏവന്തി യഥാ സസകസ്സ മഹാപഥവീഭേദനം രവനായ മിച്ചാഗാഹസമുട്ഠാനം അമൂലം, ഏവം വിതക്ഷാരോപി സഞ്ഠാവിപല്ലാസസമുട്ഠാനോ അമൂലോ. തേനാഹ “വിതക്കാന”ന്തിആദി.

൨൨൦. അഭിദന്തന്തി അഭിഭവനദന്തം, ഉപരിദന്തന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഉപരിദന്ത”ന്തി. സോ ഹി ഇതരം മുസലം വിയ ഉദുക്ഖലം വിസേസതോ കസ്സചി ഖാദനകാലേ അഭിഭൂയ വത്തതി. കൂസലചിത്തേനാതി ബലവസമ്മാസങ്കപ്പസമ്പയുത്തേന. അകൂസലചിത്തന്തി കാമവിതക്കാദിസഹിതം അകൂസലചിത്തം. അഭിനിഗ്ഗണ്ഹിതബ്ബന്തി യഥാ തസ്സ ആയതിം സമുദാചാരോ ന ഹോതി, ഏവം അഭിഭവിത്വാ നിഗ്ഗഹേതബ്ബം, അനുപ്പത്തിയമ്മതാ ആപാദേതബ്ബാതി അത്ഥോ. കേ ച തുമ്ഹേ സതിപി ചിരകാലഭാവനായ ഏവം അദുബ്ബലാ കോ ചാഹം മമ സന്തികേ ലദ്ധപ്പതിട്ഠേ വിയ റിതേപി ഇദാനേവ അപ്പതിട്ഠേ കരോന്തോ ഇതി ഏവം അഭിഭവിത്വാ. തം പന അഭിഭവനാകാരം

ദസ്സേന്തോ “കാമം തചോ ചാ”തിആദിനാ

ചതുരങ്ഗസമനാഗതവീരിയപഗ്ഗണ്ഹനമാഹ. അത്ഥദീപികന്തി ഏകന്തതോ
വിതക്കനിഗ്ഗണ്ഹനത്ഥജോതകം. ഉപമന്തി “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, ബലവാ
പുരിസോ”തിആദികം ഉപമം.

൨൨൧. പരിയാദാനഭാജനീയന്തി യം തം ആദിതോ

“അധിചിത്തമനുയുത്തേന ഭിക്ഖുനാ പഞ്ച നിമിത്താനി കാലേന കാലം മനസി
കാതബ്ബാനീ”തി നിദിട്ഠം, തത്ഥ തസ്സ നിമിത്തസ്സ മനസികരണകാലപരിയാദാനസ്സ
വസേന വിഭജനം. നിഗമനം വാ ഏതം, യദിദം “യതോ ലോ,
ഭിക്ഖവേ”തിആദി. യമാവുത്തസ്സ ഹി അത്ഥസ്സ പുന വചനം നിഗമനന്തി.
തമാപടിപന്നസ്സ വാ വസീഭാവവിസുദ്ധിദസ്സനത്ഥം “യതോ ലോ,
ഭിക്ഖവേ”തിആദി വുത്തം. സത്ഥാചരിയോതി ധനുബ്ബോദാചരിയോ. യമാ ഹി
സസനതോ അസത്ഥവി സത്ഥഗ്ഗഹണേനേവ സങ്ഗയ്ഹതി, ഏവം ധനുസിപ്പമ്പി
ധനുബ്ബോദപരിയാപന്നമേവാതി.

പരിയായതി പരിവിതക്കേതീതി പരിയായോ. വാരോതി ആഹ

“വിതക്കവാറപമേസു”തി, വിതക്കാനം വാരേന പവത്തനമഗ്ഗേസു. ചിണ്ണവസീതി
ആസേവിതവസീ. പഗുണവസീതി സുഭാവിതവസീ. സമ്മാവിതക്കന്തേവ
യമിച്ഛിതം തമാവിതക്കനതോ, ഇതരസ്സ പന്നസ്സ സേതുഛാതോയേവാതി.

വിതക്കസണ്ഠാനസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച സീഹനാദവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ന. ഓപമ്മവഗ്ഗോ

൧. കകചുപമസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൨. മോളിന്തി കേസരചനം. വേഹായസന്തി ആകാസേ. രതനചകോടവരേനാതി രതനസിലാമയവരചകോടകേന സഹസ്സനേത്തോ സിരസാ പടിഗ്ഗഹി. “സുവണ്ണചകോടകവരേനാ”തിപി (ബു° വം° അട്° ൨൩ ദുരേനിദാനകമാ; ജാ° അട്° ൧.൨ അവിദുരേനിദാനകമാ) പാഠോ.

സാതി മോളി. മോളി ഏതസ്സ അത്ഥിതി മോളികോ, മോളികോ ഏവ മോളിയോ. ഫഗ്ഗുനോതി പന നാമം. സഞ്ചാതി സമഞ്ഞാ. വേലിയതി ഖണമുഹുത്താദിവസേന ഉപദിസീയതീതി വേലാ, കാലോതി ആഹ “തായം വേലായം...പേ°... അയം കാലവേലാ നാമാ”തി. വേലയതി പരിച്ഛേദവസേന തിട്°തീതി വേലാ, സീമാ. വേലയതി സംകിലേസപക്ഖം ചാലയതീതി വേലാ, സീലം. അനതിക്കമനട്°ഠാപി ചസ്സ സംകിലേസധമ്മനിമിത്തം അചലനമേവ. വിഞ്ഞുപുരിസാഭാവേ ഛപഞ്ചവാചാമത്തം ഓവാദേ പമാണം നാമ. ദവസഹഗതം കത്വാതി കീളാസഹിതം കത്വാ.

മിസ്സിഭൂതോതി അനനുലോമികസംസഗ്ഗവസേന മിസ്സിഭൂതോ. “അവണ്ണം ഭാസതീ”തി സഞ്ചേപതോ വുത്തം വിവരിതും “താപനപചനകോട്ടനാദിനീ”തിആദി വുത്തം. അധികരണവികരോതീതി ഏതഥ യമാ സോ അധികരണായ പരിസക്കതി, തന്ദസ്സനം “ഇമേസം ഭിക്ഖുന”തിആദി. അധികരണം ആകഡ്ഡതീതി അധികരണം ഉദിസ്സ തേ ഭിക്ഖു ആകഡ്ഡതി, അധികരണം വാ തേസു ഉപ്പാദേത്തോ ആകഡ്ഡതി. ഉദ്ദേസപദം വാതി പദസോ ഉദ്ദേസമത്തം വാ. നേവ പിയകമ്യതായാതി നേവ അത്തനി സത്ഥുനോ പിയഭാവകാമതായ. ന ഭേദാധിപ്പായേനാതി ന സത്ഥുനോ തേന ഭിക്ഖുനാ ഭേദാധിപ്പായേന. അത്ഥകാമതായാതി മോളിയഫഗ്ഗുനസ്സ ഹിതകാമതായ.

൨൨൪. അവണ്ണഭാസനേതി ഭിക്ഖുനീനം അഗുണകമനേ. ഛന്ദാദീനം വത്ഥുഭാവതോ കാമഗുണാ ഗേഹം വിയ ഗേഹം, തേ ച തേ സിതാ നിസ്സിതാതി ഗേഹസ്സിതാതി വുത്താ. തണ്ഹാഛന്ദാപി താസം കത്തുകാമതാപിതി ഉഭയേപി തണ്ഹാഛന്ദാ, പടിഛഛന്ദാ പന തേസം കത്തുകാമതാ ഏവ. ഫലികമണി വിയ പകതിപഭസ്സരസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സ ഉപസങ്ഗോ വിയ വിപരിണാമകാരണം രാഗാദയോതി ആഹ “രത്തമ്പി ചിത്തം വിപരിണത”തിആദി. ഹിതാനുകമ്പീതി കരുണായ പച്ചുപട്°ഠാപനമാഹ. “യസ്സന്തരതോ ന സന്തി കോപാ”തിആദീസു (ഉദാ° ൨൦) വിയ അന്തര-സദ്ദോ ചിത്തപരിയായോതി ആഹ “ദോസന്തരോതി ദോസചിത്തോ”തി.

൨൨൫. ദുബ്ബചതായ ഓവാദം അസമ്പദിച്ചത്തോ ചിത്തേനേവ പടിവിരുദ്ധോ അട്°ഠാസി. ഗണ്ഹിംസു ചിത്തം, ഹദയഗാഹിനിം പടിപജ്ജിംസൂതി അത്ഥോ. പൂരയിംസു അജ്ഞാസയന്തി അത്ഥോ. ഏകസ്ഥിംസമയേ പഠമബോധിയം. ഏകാസനം ഭോജനസ്സ ഏകാസനഭോജനം, ഏകവേലായമേവ ഭോജനം. തഞ്ച ഖോ പുബ്ബണ്ഹേ ഏവാതി ആഹ “ഏകം പുരേഭത്തഭോജന”തിആദി. സത്തക്ഖത്തും ഭുത്തഭോജനവി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ഏകാസനഭോജനത്തേവ അധിപ്പേതം, ന ഏകാസനികതായ ഏകായ ഏവ നിസജ്ജായ ഭോജനം.

“അപ്പഡംസ...പേ... സമ്ഹസ്സ”നിആദീസു വിയ അപ്പ-സദോ അഭാവത്ഥോതി ആഹ “നിരാബാധതം, നിദുക്ഖത”നി. പയാനാദിവസേന സല്ലഹുകം അകിച്ഛം ഉട്ഠാനം സല്ലഹുകഉട്ഠാനം. ന ഏകപ്പഹാരേനാതി ന ഏകവാരേന, ന ഏകസ്ഥിനേവ കാലേതി അധിപ്പായോ. ദേഭോജനാനിതി “അപരണ്ഹേരത്തിയ”നി കാലവസേന ദേഭോജനാനി. പഞ്ചഗുണേതി അപ്പാബാധാദികേ പഞ്ച ആനിസംസേ. സതുപ്പാദകരണീയമത്തമേവാതി സതുപ്പാദമത്തകരണീയമേവ, നിവാരേതബ്ബസ്സ പുനപ്പുനം സമാദപനഞ്ച നാഹോസി.

മണ്ഡഭൂമിതി ഓജവന്തഭൂമി, യത്ഥ പരിസിഞ്ചനേന വിനാ സസ്സാനി കിട്ഠാനി സമ്പജ്ജന്തി. യുഗേ യോജേതബ്ബാനി യോഗ്ഗാനി, തേസം ആചരിയോ യോഗ്ഗാചരിയോ, തേസം സിക്ഖപനകോ. ഗാമണിഹത്ഥിആദയോപി “യോഗ്ഗാ”തി വുച്ചന്തിതി ആഹ പാളിയം “അസ്സദമ്മസാരമീ”തി. ചതുസു മഗ്ഗേസു യേന യേന മഗ്ഗേന ഇച്ഛതി. ജവസമഗാദിഭേദാസു ഗതീസു യം യം ഗതിം. തം തം മഗ്ഗം ആരുള്ഹാവ ഓതിസ്സായേവ. നേവ വാരേതബ്ബാ രസ്ഥിവിനിഗ്ഗണ്ഹനേന. ന വിജ്ജയിതബ്ബാ പതോഭല്ഠിയാ. ഗമനമേവാതി ഇമേ യുത്താ മമ ഇച്ഛാനുരൂപം മന്ദം ഗച്ഛന്തി, സമം ഗച്ഛന്തി, സീഘം ഗച്ഛന്തിതി ഖുരേസു നിമിത്തഗുഹണം പട്ഠപേത്വാ സാരമിനാ തേസം ഗമനമേവ പസ്സിതബ്ബം ഹോതി, ന തത്ഥ നിയോജനം . തേഹിപി ഭിക്ഖുഹി. പജഹിംസു പജഹിതബ്ബം. സാലഭൂസനാതി സാലരുക്ഖവിസനാസകാ. അത്താ ച വല്ലിയോ സാലരുക്ഖേ വിനന്ധിത്വാ റിതാ. ബഹിനീഹരണേനാതി സാലവനത്തോ ബഹി ഛരസ്സനേന. സുസണ്ഠിതാതി സണ്ഠാനസമ്പന്നാ, മരിയാദം ബന്ധിത്വാതി ആലവാലസമ്പാദനവസേന മരിയാദം ബന്ധിത്വാ. കിപില്ലപുടകം തമ്ബകിപില്ലകപുടകം. സുക്ഖദണ്ഡകഹരണം ആലവാലബ്ഭന്തരാ.

൨൨൬. വിദേഹരട്ഠേ ജാതസംവഡ്ഠതായ വേദേഹികാ. പണ്ഡാ വുച്ചതി പത്താ, തായ ഇതാ ഗതാ പവത്താതി പണ്ഡിതാ. ഗഹപതാനീതി ഗേഹസാമിനീ. സോരച്ചേനാതി സംയമേന. നിവാതവുത്തിതി പണിപാതകാരി. നിബ്ബുതാതി നിബ്ബുതദുച്ചരിതപരിളാഹാ. ഉട്ഠാഹികാതി ഉട്ഠാനവീരിയവതീ. കിബ്ബിസാതി കുരൂരാ.

൨൨൭. ഏവം അക്ഖന്തിയാ ദോസം ദസ്സേത്വാതി “ഗുണവന്തോ”തി ലോകേ പത്ഥടകിത്തിസദ്ദാനന്വി അക്ഖന്തിനിമിത്തം അയസുപ്പത്തിഗുണപരിഹാനിആദിം അക്ഖമതായആദിനവം പകാസേത്വാ. വചനപഥേതി വചനമഗ്ഗേ യുത്തകാലാദികേ. സണ്ഠാഭാവോപി ഹി വചനസ്സ പവത്തിആകാരോതി കത്വാ “വചനപഥോ” ത്വേവ വുത്തോ. തേസംയേവ കാലാദീനം. മേത്താ ഏതസ്സ അത്ഥീതി മേത്തം, ഉപ്പന്നം മേത്തചിത്തം ഏതേസന്തി ഉപ്പന്നമേത്തചിത്താ. പുന “കാലേന വാ, ഭിക്ഖവേ”തിആദി (പരിഃ ൩൬൨, ൩൬൩) പാളി ധമ്മസഭാവദസ്സനവസേന പവത്താ “പരം ചോദനാവസേന വദന്താ നാമ ഇമേഹി ആകാരേഹി വദന്തി”തി. അധിമുഞ്ചിത്വാതി അഭിരതിവസേന തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ ഭാവനാചിത്തം മുഞ്ചിത്വാ വിസ്സജ്ജത്വാ. സോ പുഗ്ഗലോ ആരമ്മണം ഏതസ്സാതി തദാരമ്മണം, മേത്തചിത്തം. യദി ഏവം പദേസവിസയം തം കഥം നിപ്പദേസവിസയം വിയ ഹോതിതി ചോദേന്തോ “കഥം തദാരമ്മണം സബ്ബാവന്തം ലോകം കരോതീ”തി ആഹ, ഇതരോ “പഞ്ച വചനപഥേ”തിആദിനാ പരിഹരതി. ഇധ തദാരമ്മണഞ്ചാതി തസ്സേവ മേത്തചിത്തസ്സ ആരമ്മണം കത്വാതി പാളിയം

വചനസേസോ ദട്ഠോ. തേനാഹ “പുന തസ്സേവാ”തിആദി. സബ്ബാ സത്തകായസങ്ഖാതാ പജാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സബ്ബാവന്തോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സബ്ബാവന്ത”ന്തി ആഹ. വിപുലേനാതി മഹാജനാരമ്മണേന. മഹന്തപരിയായോ ഹി വിപുല-സദ്ദോ, മഹത്തഞ്ചേത്ഥ ബഹുകഭാവോ. തേനാഹ “അനേകസത്താരമ്മണേനാ”തി. തഞ്ച പുഗ്ഗലന്തി പഞ്ച വചനപഥേ ഗഹേത്യാ ആഗതപുഗ്ഗലം. ചിത്തസ്സാതി മേത്താസഹഗതചിത്തസ്സ. ഏത്ഥ ച മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ വിഹരിസ്സാമാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ കമന്തി ആഹ “തഞ്ച പുഗ്ഗലം സബ്ബഞ്ച ലോകം തസ്സ ചിത്തസ്സ ആരമ്മണം കത്യാ അധിമുച്ഛിത്യാ”തി.

൨൨൮. തദത്ഥദീപികന്തി യാ മേത്തം ചേതോവിമുത്തീം സമ്മദേവ ഭാവേത്യാ റിതസ്സ നിബ്ബികാരതോ കേനചി വികാരം ന ആപാദേതബ്ബതാ, തദത്ഥജോതികം. അപമവിന്തി പമവി ന ഹോതീതി അപമവി. നിപ്പമവിന്തി സബ്ബേന സബ്ബം പമവിഭാവോഭാവം. തിരിയം പന അപരിച്ഛിന്നാതി കസ്മാ വുത്തം, നനു ചക്കവാളപബ്ബതേഹി തം തം ചക്കവാളം പരിച്ഛിന്ദതി? ന, തദന്തചക്കവാളപമവിയാ ഏകാബദ്ധഭാവതോ. തിണ്ണണ്ഹി ചക്കാനം അന്തരസദിസേ തിണ്ണം തിണ്ണം ലോകയാതൂനം അന്തരേയേവ പമവി നത്ഥി ലോകന്തരനിരയഭാവതോ. ചക്കവാളപബ്ബതന്തരേഹി സമ്ബദ്ധട്ഠാനേ പമവി ഏകാബദ്ധാവ. വിവട്ടകാലേ ഹി സണ്ഠഹമാനാപി പമവി യമാസണ്ഠിതപമവിയാ ഏകാബദ്ധാവ സണ്ഠഹതി. തേനാഹ “തിരിയം പന അപരിച്ഛിന്നാ”തി. ഇമിനാവ ഗമ്ഭീരഭാവേന വുത്തപരിമാണതോ പരം നത്ഥീതി ദീപിതം ഹോതി.

൨൨൯. ഹലിദ്ദീതി ഹലിദ്ദിവണ്ണം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “യം കിഞ്ചി പീതകവണ്ണ”ന്തി. വണ്ണസങ്ഖാതം രൂപം അസ്സ അത്ഥീതി രൂപീ, ന രൂപീതി അരൂപീതി ആഹ “അരൂപോ”തി. തേനേവാഹ “സനിദസ്സനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി.

൨൩൦. പഞ്ച യോജനസതാനീതി ഹിമവന്തതോ സമുദും പവിട്ഠട്ഠാനവസേന വുത്തം, ന അനോതത്തദഹമുഖതോ. അന്താ നദിയോ ഉപാദായ ലബ്ഭമാനം ഗമ്ഭീരതം അപ്പമേയ്യഉദകതഞ്ച ഗഹേത്യാ “ഗമ്ഭീരാ അപ്പമേയ്യാ”തി വുത്തം. അട്ഠകമായം പന തിണ്ണുകായ താപേതബ്ബത്താഭാവദസ്സനപരമേതന്തി വുത്തം “ഏതേന പയോഗേനാ”തിആദി.

൨൩൧. തൂലിനീ വിയ തൂലിനീതി ആഹ “സിമ്ബലിതൂലലതാതൂലസമാനാ”തി. സസ്സരന്തി ഏവംപവത്തോ സദ്ദോ സസ്സരസദ്ദോ. അനുരവദസ്സനണ്ഹേതം. തഥാ ഭബ്ഭരസദ്ദോ. സബ്ബമേതം മേത്താവിഹാരിനോ ചിത്തസ്സ ദൂസേതും അസക്കുണ്ണേയ്യഭാവദസ്സനപരം. അയണ്ഹേത്ഥ സങ്ഖേപത്ഥോ - യഥാ മഹാപമവി കേനചി പുരിസേന അപമവിം കാതും ന സക്കാ, യഥാ ആകാസേ കിഞ്ചി രൂപം പട്ഠപേതും ന സക്കാ, യഥാ ഗങ്ഗായ ഉദകം തിണ്ണുകായ താപേതും ന സക്കാ, യഥാ ച ബിളാരഭസ്തം മദ്ധ്യം ഹരുസഞ്ച സമ്ഫസ്സം കാതും ന സക്കാ, ഏവമേവം മേത്തായ ചേതോവിമുത്തീയാ ആസേവിതായ ഭാവിതായ ബഹുലീകതായ പഞ്ച വചനപഥേ ഗഹേത്യാ ആഗതപുരിസേന കേനചി പരിയായേന ചിത്തസ്സ അന്തമത്തം കാതും ന സക്കാതി.

൨൩൨. ഓചരകാതി പരൂപഘാതവസേന ഹീനകമ്മകാരിനോ. തേനാഹ “നീചകമ്മകാരികാ”തി. അനധിവാസനേനാതി അക്ഖമനേന. മയ്ഹം ഓവാദകരോ ന ഹോതീതി പരമ്ഹി അനത്ഥകാരിമ്ഹി ചിത്തപഭോസനേന ആഘാതുപ്പാദനേന മമ സാസനേ സമ്മാപടിപജ്ജമാനോ നാമ ന ഹോതി.

൨൩൩. അണ്ണന്തി അപ്പകം തനു പരിത്തകം. മൂലന്തി മഹന്തം ഓളാരികം. വചനപഥസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ തം സാവജ്ജവിഭാഗേന ഗഹേതബ്ബന്തി ആഹ “അപ്പസാവജ്ജം വാ മഹാസാവജ്ജം വാ”തി. ഖന്തിയാ ഇദം ഭാരിയം ന ഹോതീതി അഭോചും “അനധി...പേ... പസ്സാമാ”തി. ദീഘരത്തന്തി ചിരകാലം, അച്ചന്തമേവാതി അത്ഥോ. അച്ചന്തഞ്ച ഹിതസുഖം നാമ അത്താധിഗമേനേവാതി ആഹ “അരഹത്തേന കൂടം ഗണ്ഹന്തോ”തി.

കകചൂപമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. അലഗദ്ദൂപമസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൪. ബാധയിംസൂതി (സാരത്ഥം ടീം പാചിത്തിയ ൩.൪൧൭) ഹനിംസു. തംതംസമ്പത്തിയാ വിബന്ധനവസേന സത്തസന്താനസ്സ അന്തരേ വേമജ്ജേയേ ഏതി ആഗച്ഛതീതി അന്തരായോ, ദിട്ഠധമ്മികാദിഅനത്ഥോ, അനതിക്കമനട്ഠേന തസ്ഥിം അന്തരായേ നിയുത്താ, അന്തരായം വാ ഫലം അരഹന്തി, അന്തരായസ്സ വാ കരണസീലാതി അന്തരായികാ. തേനാഹ “അന്തരായം കരോന്തീതി അന്തരായികാ”തി. ആനന്തരിയധമ്മാതി ആനന്തരിയസഭാവചേതനാധമ്മാ. തത്രായം വചനത്ഥോ - ചുതിഅനന്തരഫലം അനന്തരം നാമ, തസ്ഥിം അനന്തരേ നിയുത്താ, തന്നിബ്ബത്തനേന അനന്തരകരണസീലാ, അനന്തരപയോജനാതി വാ ആനന്തരികാ, തേ ഏവ ആനന്തരിയാതി വുത്താ. കമ്മാനി ഏവ അന്തരായികാതി കമ്മന്തരായികാ. മോക്ഖസ്സേവ അന്തരായം കരോതി, ന സഗ്ഗസ്സ മിച്ചാചാരലക്ഖണാഭാവത്ഥോ. ന ഹി ഭിക്ഖുനീയാ ധമ്മരക്ഖിതഭാവോ അത്ഥി. പാകതികഭിക്ഖുനീവസേന ചേതം വുത്തം, അരിയായ പന പവത്തം അപായസംവത്തനിയമേവ. നന്ദമാണവകോ ചേത്ഥ നിദസ്സനം. ഉഭിന്നം സമാനച്ഛന്ദതാവസേന വാ അസഗ്ഗന്തരായികതാ, മോക്ഖന്തരായികതാ പന മോക്ഖത്ഥപടിപത്തിയാ വിദ്യുസനത്ഥോ, അഭിഭവിത്ഥാ പന പവത്തിയം സഗ്ഗന്തരായികതാപി ന സക്കാ നിവാരേതുന്തി. അഹേതുകദിട്ഠിഅകിരിയദിട്ഠിനത്ഥികദിട്ഠിയോവ നിയതഭാവം പത്താ നിയതമിച്ചാദിട്ഠിധമ്മാ. പടിസന്ധിധമ്മാതി പടിസന്ധിചിത്തുപ്പാദമാഹ. പണ്ഡകാദിഗുഹണഞ്ചേത്ഥ നിദസ്സനമത്തം സബ്ബായപി അഹേതുകപടിസന്ധിയാ വിപാകന്തരായികഭാവത്ഥോ. യാ ഹി അരിയേ ഉപവദതി, സാ ചേതനാ അരിയൂപവാദധമ്മാ. തതോ പരന്തി ഖമാപനത്ഥോ ഉപരി. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം മഹാസീഹനാദസ്സ ലീനത്ഥപകാസനേ വുത്തമേവ. യാവ ഭിക്ഖുഭാവം പടിജാനാതി പാരാജികം ആപന്നോ. ന വുട്ഠാതി സേസം ഗരുകാപത്തിം. ന ദേസേതി ലഹുകാപത്തിം.

അയം ഭിക്ഖു അരിട്ഠോ. രസേന രസം സംസന്ദിത്ഥാതി അനവജ്ജേന പച്ചയപരിഭുഞ്ജനരസേന സാവജ്ജം കാമഗുണപരിഭോഗരസം സമാനേത്ഥാ. ഉപന്നേന്തോ വിയാതി ബന്ധനം ഉപന്നേന്തോ വിധ. “ഘടേന്തോ വിയാ”തിപി പാഠോ. ഉപസംഹരന്തോ വിയാതി സദിസതം ഉപസംഹരന്തോ വിധ ഏകന്തസാവജ്ജ അനവജ്ജഭാവപക്ഖേപേന. പാപകന്തി ലാമകട്ഠേന

ദുഗ്ഗതിസമ്പാപനട്ഠേന ച പാപകം. സേതുകരണവസേന മഹാസമുദ്രം ബന്ധനേന വിയ. സബ്ബത്തുതത്താണേന “സാവജ്ജ”ന്തി ദിട്ഠം “അനവജ്ജ”ന്തി ഗഹണേന തേന പടിവിരുജ്ജയത്തോ. ഏകന്തതോ അനന്തരായികന്തി ഗഹണേന വേസാരജ്ജത്താണം പടിബാഹത്തോ. കാമകണ്ടകേഹി അരിയമഗ്ഗസമ്മാപടിപത്തി ന ഉപക്കിലിസ്സതീതി വദത്തോ “അരിയമഗ്ഗേ വാണുകണ്ടകാദീനി പക്ഖിപത്തോ”തി വുത്തോ. പഠപാരാജികസിക്ഖാപദസഖ്വാതേ, “അബ്രഹ്മചരിയം പഹായാ”തി (ദീ. നി. ൧.൮, ൧൯൪) ആദിദേസനാസഖ്വാതേ ച ആണാചക്കേ.

പുച്ഛമാനാ സമനുയുഞ്ജന്തിനാമ. പുച്ഛാ ഹി അനുയോഗോതി. തേനാധിഗതായ ലഭിയാ അനുവജ്ജനത്ഥം പച്ചനുഭാസനേന പുന പടിജാനാപനം പതിട്ഠാപനം, തം പനസ്സ ആദായ സമാദാപനം വിയ ഹോതീതി ആഹ “സമനുഗാഹന്തിനാമാ”തി. തസ്സാ പന ലഭിയാ അനുയുഞ്ജിതായ വുച്ഛമാനവി കാരണം കാരണപതിരുപകമേവാതി തസ്സ പുച്ഛനം സമനുഭാസനം. അനുദഹനട്ഠേന അനുപായപടിപത്തിയാ സമ്പതി ആയതിഞ്ച അനുദഹനട്ഠേന. മഹാഭിതാപനട്ഠേന അനവട്ഠിതസഭാവതായ. ഇത്തരപച്ചുപട്ഠാനട്ഠേന മുഹുത്തരമണിയതായ. താവകാലികട്ഠേന പരേഹി അഭിഭവനീയതായ. സബ്ബൺഗപച്ചൺഗപലിഭഞ്ജനട്ഠേന ഛേദനഭേദനാദിഅധികരണഭാവേന. ഉഗ്ഘാടസദിസതായ അധികുട്ടനട്ഠേന. അവണേ വണം ഉപ്പാദേയാ അത്തോ അനുപവിസനസഭാവതായ വിനിവിജ്ജയനട്ഠേന. ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികഅനത്ഥനിമിത്തതായ സാസകസപ്പടിഭയട്ഠേന. ദിട്ഠിമാമേനാതി തസ്സാ ദിട്ഠിയാ മാമഗതഭാവേന. ദിട്ഠിപരാമാസേനാതി ദിട്ഠിസഖ്വാതപരാമസനേന. ദിട്ഠിയേവ ഹി ധമ്മസഭാവം അതിക്കമിത്ഥാ പരതോ ആമസനേന പരാമാസോ. അഭിനിവിസ്സാതി തണ്ഹാഭിനിവേസപുബ്ബൺഗമേന ദിട്ഠാഭിനിവേസേന “ഇദമേവേത്ഥ തഥ”ന്തി അഭിനിവിസിത്ഥാ. യസ്ഥാ ഹി അഭിനിവേസനം തത്ഥ അഭിനിവിട്ഠം നാമ ഹോതി. തസ്ഥാ ആഹ “അധിട്ഠഹിത്ഥാ”തി.

൨൩൫. നത്ഥീതിവത്തുകാമോപിതി അത്തനോ ലഭിം നിഗുഹേതുകാമതായ അവജാനിതുകാമോപി. സമ്പടിച്ഛതി പടിജാനാതി. ദേവകുമാതി വിസംവാദനകഥം സന്ധായ വദതി. അഭൂതകഥാ ഹി പുബ്ബേ പവത്താ ഭൂതകഥായ വസേന ദേവ കുമാതി വുച്ഛതി.

൨൩൬. കസ്സ വോ നാമാതി ഇമിനാ സത്ഥാ “ന മമ തുയ്ഠം താദിസസ്സ അത്ഥായ ധമ്മദേസനാ നാമ ഭൂതപുബ്ബാ”തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഖത്തിയസ്സ വാ”തിആദി.

ഞാണമയാ ഉസ്ഥാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഉസ്ഥീ, തമാരുപേഹി പച്ചയേഹി അനുസ്ഥീകതോ തസ്ഥിം അത്തഭാവേ പടിവേധഗബ്ഭോഅപി ഉസ്ഥീകതോതി വികതഭാവതോ പഞ്ഞാബ്ബിജമസ്സ ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അപി നു അത്ഥീതി ഭഗവാ ഭിക്ഖു പുച്ഛതി. തേ പടിക്ഖിപന്താവദന്തി റാനഗതേന ദുച്ചരിതേന ഞാണുപഹതഭാവം സമ്പസ്സന്താ. നിത്തേജഭൂതോതി നിത്തേജം ഭൂതോ തേജോഹാനിപ്പത്തോ. തതോ ഏവ ഭിക്ഖുനമ്പി സമ്മുഖാ ഓലോകേതും അസമത്ഥതായ പത്തക്ഖണ്ഡോ അയോമുഖോ. സഹധമ്മികം കിഞ്ചി വത്തും അവിസഹനതോ അപ്പടിഭാനോ. സമ്പത്തുപഗന്തി സമ്പത്തിആവഹം. പടിപ്പസ്സമ്ഭേനോതി പടിസേധേനോ.

൨൩൭. അന്തരായകരലദ്ധിയാ സഭാവവിഭാവനേന പരിസംസോധേതി. നിസ്സാരേതി നീഹരതി അവിസുദ്ധദിട്ഠിതായ. കസ്സചി ബുദ്ധാനുഭാവം അജാനന്തസ്സ. തസ്സ ഹി ഏവം ഭവേയ്യ “സഹസാ കമിത”ന്തി. ന ഹി കദാചി ബുദ്ധാനം സഹസാ കിരിയാ നാമ അത്ഥി. അസ്സാതി “കസ്സചി”തി വുത്തഭിക്ഖുസ്സ. സുത്ഥാപി തുണ്ഹീഭാവം ആപജേയ്യാതി അമാപി സിയാതി സമ്ബന്ധോ. തം സബ്ബന്തി “സചേ ഹീ”തിആദിനാ വുത്തം സബ്ബം പരികപ്പനം. ന കരിസ്സന്തിതി പരിസായ ലദ്ധിം സോധേതിതി സമ്ബന്ധോ. ലദ്ധിം പകാസേനോതി മഹാസാവജ്ജതാവസേന പകാസേനോ. സത്താവിതക്കേഹീതി സുഭിന്നിമിത്താനുബ്ബഞ്ജനഗ്ഗാഹാദിവസേന പവത്തേഹി സത്താവിതക്കേഹി. തേനാഹ “കിലേസകാമസന്ധയുത്തേഹീ”തി. മേമുനസമാചാരന്തി ഇദം അധികാരവസേന വുത്തം. തദന്തേവി പന - “അപിച ഖോ മാതുഗാമസ്സ ഉച്ഛാദനം പരിമദനം നഹാപനം സമ്ബാഹനം സാദിയതീ”തിആദിനാ (അ° നി° ൭.൫൦) ആഗതം വിസഭാഗവത്സുവിസയം ആമിസപരിഭോഗം. “അന്തത്രേവ കാമേഹി അന്തത്ര കാമസത്താഹി അന്തത്ര കാമവിതക്കേഹി സമാചരിസ്സതി”തി നേതം ഠാനം വിജ്ജതി.

൨൩൮. യോനിസോ പച്ചവേക്ഖണേന നത്ഥി ഏത്ഥ ഛന്ദരാഗോതി നിച്ഛന്ദരാഗോ, തം നിച്ഛന്ദരാഗം. കദാചി ഉപോസമികഭാവേന സമാദിന്നസീലാപി ഹോന്തി കദാചി നോതി അനിബദ്ധസീലാനം ഗഹട്ഠാനം. സീലസമാദാനഭാവതോ അന്തരായകരം. വത്സുകാമാനം സച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗഞ്ച. അപച്ചവേക്ഖണേന ഭിക്ഖുനം ആവരണകരം. പച്ചയാനം സച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗഞ്ച. അയം അരിട്ഠോ ദുഗ്ഗഹിതായ പരിയത്തിയാ വസേന അമ്ഹേ ചേവ അബ്ഭാചിക്ഖതി, അത്താനഞ്ച ഖനതി, ബഹുഞ്ച അപുണ്ണം പസവതീതി ഏവം സത്താ മാ ഹോന്തുതി ദുഗ്ഗഹിതായ പരിയത്തിയാ ദോസം ദസ്സേനോ ആഹ. ഉഗ്ഗണ്ഹന്തിതി സജ്ജായന്തി ചേവ വാചുഗ്ഗതം കരോന്താ ധാരേന്തി ചാതി അത്ഥോ.

സുത്തന്തിആദിനാ നവപ്പഭേദസി പരിയത്തിയമ്മം പരിയാദിയതി. കഥം സുത്തം നവപ്പഭേദം? സഗാമകണ്ഹി സുത്തം ഗേയ്യം, നിഗ്ഗാമകം സുത്തം വേയ്യാകരണം, തദുഭയവിനിമുത്തഞ്ച സുത്തം ഉദാനാദിവിസേസസത്താവിരഹിതം നത്ഥി, യം സുത്തങ്ഗം സിയാ, മങ്ഗലസുത്താദീനഞ്ച സുത്തങ്ഗസങ്ഗഹോ ന സിയാ ഗാമാഭാവതോ ധമ്മപദാദീനം വിധ, ഗേയ്യങ്ഗസങ്ഗഹോ വാ സിയാ സഗാമകത്താ സഗാമാവഗ്ഗസ്സ വിധ, തഥാ ഉഭതോവിഭങ്ഗാദീസു സഗാമകപ്പദേസാനന്തി? വുച്ചതേ -

സുത്തന്തി സാമന്തേവിധി, വിസേസവിധയോ പരേ;
 സന്നിമിത്താ നിരുജ്ഛത്താ, സഹതാഞ്ഞേന നന്തേതോ. (ദീ° നി° ൧°
 ൧.നിദാനകമാവണ്ണനാ; അ° നി° ൧° ൨.൪.൬; സാരത്ഥം ൧°
 ൧.ബാഹിരനിദാനകമാ);

സബ്ബസ്സപി ഹി ബുദ്ധവചനസ്സ സുത്തന്തി അയം സാമന്തേവിധി. തേനേവാഹ ആയസ്സമാ മഹാകച്ചാനോ നേത്തിയം (നേത്തി° ൧.സങ്ഗഹവാദ) “നവവിധസുത്തന്തപരിയേട്ഠീ”തി. “ഏത്തകം തസ്സ ഭഗവതോ സുത്താഗതം സുത്തപരിയാപനം (പാചി° ൬൫൫, ൧൨൪൨), സകവാദേ പഞ്ച

സുത്തസതാനീ"തി (ധം സം അട്ഠം നിദാനകമാ; കമാം അട്ഠം നിദാനകമാ) ഏവമാദി ച ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം. തദേകദേശേസു പന ഗേയ്യാദയോ വിസേസവിധയോ തേന തേന നിമിത്തേന പതിട്ഠിതാ. തമാ ഹി ഗേയ്യാസ്സ സഗാമകത്തം തബ്ഭാവനിമിത്തം. ലോകേപി ഹി സസിദ്ധോകം സഗാമകം വാ ചുണ്ണിയഗന്ഥം "ഗേയ്യാ"തി വദന്തി. ഗാമാവിരഹേ പന സതി പുച്ഛം കത്വാ വിസ്സജ്ജനഭാവോ വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്തം. പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനഞ്ച "ബ്ധാകരണ"തി വുച്ചതി, ബ്ധാകരണമേവ വേയ്യാകരണം.

ഏവം സന്തേ സഗാമകാദീനസി പുച്ഛം കത്വാ വിസ്സജ്ജനവസേന പവത്താനം വേയ്യാകരണഭാവോ ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി ഗേയ്യാദിസത്താനം അനോകാസഭാവതോ, "ഗാമാവിരഹേ സതീ"തി വിസേസിതത്താ ച. തമാ ഹി ധമ്മപദാദീസു കേവലം ഗാമാബന്ധേസു, സഗാമകത്തേപി സോമനസ്സാണമയികഗാമായുത്തേസു, "വുത്തഞ്ചേത"തി (ഇതിവുഃ ധ) ആദിവചനസമ്ബന്ധേസു, അബ്ഭുതയമ്മപടിസംയുത്തേസു ച സുത്തവിസേസേസു യമാക്കമം ഗാമാ-ഉദാന-ഇതിവുത്തക-അബ്ഭുതയമ്മ-സത്താ പതിട്ഠിതാ, തമാ സതിപി ഗാമാബന്ധഭാവേ ഭഗവതോ അതീതാസു ജാതീസു ചരിയാനുഭാവപ്പകാസകേസു ജാതകസത്താ, സതിപി പഞ്ചവിസ്സജ്ജനഭാവേ സഗാമകത്തേ ച കേസുചി സുത്തത്തേസു വേദസ്സ ലഭാപനതോ വേദല്ലസത്താ പതിട്ഠിതാതി ഏവം തേന തേന സഗാമകത്താദിനാ നിമിത്തേന തേസു തേസു സുത്തവിസേസേസു ഗേയ്യാദിസത്താ പതിട്ഠിതാതി വിസേസവിധയോ സുത്തങ്ഗതോ പരേ ഗേയ്യാദയോ. യം പന്നേത്ഥ ഗേയ്യാദിനിമിത്തരഹിതം, തം സുത്തങ്ഗം വിസേസസത്താപരിഹാരേന സാമത്തേസത്തായ പവത്തനതോതി. നനു ച സഗാമകം സുത്തം ഗേയ്യാ, നിഗ്ഗാമകം സുത്തം വേയ്യാകരണത്തി സുത്തങ്ഗം ന സമ്ഭവതീതി ചോദനാ തദവത്ഥാ ഏവാതി? ന തദവത്ഥാ സോധിതത്താ. സോധിതഞ്ചി പുഞ്ചേ "ഗാമാവിരഹേ സതി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനഭാവോ വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്ത"തി.

യഞ്ച വുത്തം "ഗാമാഭാവതോ മങ്ഗലസുത്താദീനം സുത്തങ്ഗസങ്ഗഹോ ന സിയാ"തി (ഘം പാഠം ൫.൧; സും നിഠ ൨൩൧), തം ന, നിരുള്ഹത്താ. നിരുള്ഹോ ഹി മങ്ഗലസുത്താദീനം സുത്തഭാവോ. ന ഹി താനി ധമ്മപദബുദ്ധവംസാദയോ വിയ ഗാമാഭാവേന പത്താതാനി, കിന്തു സുത്തഭാവേനേവ. തേനേവ ഹി അട്ഠകമായം "സുത്തനാമക"തി നാമഗ്ഗഹണം കതം. യം പന വുത്തം "സഗാമകത്താ ഗേയ്യാദിസങ്ഗഹോ സിയാ"തി , തദപി നത്ഥി, യസ്മാ സഹതാഞ്ഞേന. സഹ ഗാമാഹീതി ഹി സഗാമകം, സഹഭാവോ ച നാമ അത്ഥതോ അഞ്ഞേന ഹോതി, ന ച മങ്ഗലസുത്താദീസു ഗാമാവിനിമുത്തോ കോചി സുത്തപദേശോ അത്ഥി, യോ "സഹ ഗാമാഹീ"തി വുച്ചേയ്യ, ന ച സമുദായോ നാമ കോചി അത്ഥി. യദപി വുത്തം "ഉഭതോവിഭങ്ഗാദീസു സഗാമകപ്പദേശാനം ഗേയ്യാദിസങ്ഗഹോ സിയാ"തി, തദപി ന അഞ്ഞതോ. അത്താ ഏവ ഹി താ ഗാമാ ജാതകാദിപരിയാപന്നത്താ, അതോ ന താഹി ഉഭതോവിഭങ്ഗാദീനം ഗേയ്യാദിഭാവോതി. ഏവം സുത്താദീനം അങ്ഗാനം അഞ്ഞമത്തേസകരാഭാവോ വേദിതഞ്ചോ.

അത്ഥത്ഥത്തി അത്ഥഭൂതം യമാഭൂതം അത്ഥം. അനത്ഥസി കേചി വിപല്ലാസവസേന "അത്ഥോ"തി ഗണ്ഹന്തീതി "അത്ഥത്ഥ"തി വിസേസേത്വാ വുത്തം. കാരണത്ഥത്തി കാരണഭൂതം അത്ഥം, സീലം സമാധിസ്സ കാരണം,

സമാധി വിപസ്സനായാതി ഏവം തസ്സ തസ്സ കാരണഭൂതം അത്ഥം. തേനാഹ “ഇമസ്ഥിം റാനേ സീല”ന്തിആദി. തേനേതം ദസ്സേതി - ഇമസ്ഥിം റാനേ സീലം കഥിതം, തഞ്ച യാവദേവ സമാധത്ഥം, സമാധി വിപസ്സനത്ഥോ, വിപസ്സനാ മഗ്ഗത്ഥാ, മഗ്ഗോ ഫലത്ഥോ, വട്ടം കഥിതം യാവദേവ വിവട്ടാധിഗമത്ഥന്തി ജാനിതും ന സക്കോന്തിതി. ഏവം പാളിയം “അത്ഥ”ന്തി ഇമിനാ ഭാസിതത്ഥപയോജനത്ഥാനം ഗഹിതതാ വേദിതഞ്ച. ന പരിഗൃഹ്ണന്തിതി ന വിചാരേന്തി, നിജ്ജ്യാനപണ്ണാക്ഖമാ ന ഹോന്തി, നിജ്ജ്യായിത്ഥാ പണ്ണായ രോചേത്ഥാ ഗഹേതഞ്ച ന ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ. ഇതി ഏവം ഏതായ പരിയത്തിയാ വാദപ്പമോക്ഖാനിസംസാ അത്തനോ ഉപരി പരേഹി ആരോപിതവാദസ്സ നിഗൃഹസ്സ മോക്ഖപയോജനാ ഹുത്ഥാ ധമ്മം പരിയാപുണന്തി. വാദപ്പമോക്ഖോ വാ നിദാപമോക്ഖോ. യസ്സ ചാതി യസ്സ ച സീലാദിപുരണേന പത്തഞ്ചസ്സ, മഗ്ഗസ്സ വാ തദധിഗമേന പത്തഞ്ചസ്സ, ഫലസ്സ വാ തദധിഗമേന പത്തഞ്ചസ്സ, അനുപാദാവിമോക്ഖസ്സ വാ അത്ഥായ. ധമ്മം പരിയാപുണന്തി, ഞായേന പരിയാപുണന്തിതി അധിപ്പായോ. നാനുഭോന്തി ന വിന്ദന്തി. തേസം തേ ധമ്മാ ദുഗ്ഗഹിതാ ഉപാരമ്ഭമാനദപ്പമക്ഖപളാസാദിഹേതുഭാവേന ദീഘരത്ത്ഥം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തന്തി.

൨൩൯. അലം പരിയത്തോ ഗദോ അസ്സാതി അലഗദോ അനുനാസികലോപം ദ-കാരാഗമഞ്ച കത്ഥാ. വട്ടദുക്ഖകന്താരതോ നിത്ഥരണത്ഥായ പരിയത്തി നിത്ഥരണപരിയത്തി. ഭണ്ഡാഗാരേ നിയുത്തോ ഭണ്ഡാഗാരികോ, ഭണ്ഡാഗാരികോ വിയ ഭണ്ഡാഗാരികോ, ധമ്മരത്ഥാനുപാലകോ. അത്തം അത്ഥം അനപേക്ഖിത്ഥാ ഭണ്ഡാഗാരികസ്സേവ സതോ പരിയത്തി ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി. “വംസാനുരക്ഖകോവാ”തി അവധാരണം സീഹാവലോകനഞ്ചായേന തന്തിയാരകോവ പവേണിപാലകോവാതി പുരിമപദദ്വയേപി യോജേതഞ്ചം.

യദി തന്തിയാരണാദിഅത്ഥം ബുദ്ധവചനസ്സ പരിയാപുണനം ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി, കസ്ഥാ “ഖീണാസവസ്സാ”തി വിസേസേത്ഥാ വുത്തം, നനു ഏകച്ചസ്സ പുമുജ്ജനസ്സപി അയം നയോ ലബ്ഭിതീതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “യോ പനാ”തിആദി. അത്തനോ റാനേതി നിത്ഥരണദ്വാനേ. കാമം പുമുജ്ജനോ “പവേണിം പാലേസ്സാമീ”തി അജ്ജ്യാസയേന പരിയാപുണാതി. അത്തനോ പന ഭവകന്താരതോ അനിത്തിണ്ണത്താ തസ്സ സാ പരിയത്തി നിത്ഥരണപരിയത്തി ഏവ നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “പുമുജ്ജനസ്സാ”തിആദി.

നിജ്ജ്യാനം ഖമന്തിതി നിജ്ജ്യാനപണ്ണം ഖമന്തി. തത്ഥ തത്ഥ ആഗതേ സീലാദിധമ്മേ നിജ്ജ്യായിത്ഥാ പണ്ണായ രോചേത്ഥാ യാമാവതോ ഗഹേതഞ്ച ഹോന്തി. തേനാഹ “ഇധ സീല”ന്തിആദി. ന കേവലം സുഗ്ഗഹിതം പരിയത്തിം നിസ്സായ മഗ്ഗഭാവനാഫലസച്ഛികിരിയാ, പരവാദനിഗൃഹസകവാദപതിദ്വാപനാദിനിപി ഇജ്ജ്യാന്തിതി ദസ്സേതും “പരവാദേ”തിആദി വുത്തം. തേനാഹ “ഉപ്പനം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന സുനിഗൃഹം നിഗൃഹിത്ഥാ”തിആദി (ദീം നിം ൨.൨൬൮). ഇച്ഛിതിച്ഛിതദ്വാനന്തി ദിദ്വിവിനിവേഠനാദിവസേന ഇച്ഛിതം ഇച്ഛിതം പാളിപദേസം. മോചേതുന്തി അപന്നേതും. അഹിതായ ദുക്ഖായ അസംവത്തന്നപി തദഭാവേ

ഉപ്പജനകഹിതസുഖസ്തു കാരണമേവ തസ്മിം സതി ഭാവതോതി.
സുഗൃഹിതഅലഗദ്യസ്തപി ഹിതായ സുഖായ സംവത്തനതാ ദദ്യംബാ.

൨൪൦. ഉത്തരന്തി ഏതേനാതി ഉത്തരോ, സിനന്തി ബന്ധന്തിതി സേതു,
ഉത്തരോ ച സോ സേതു ചാതി ഉത്തരസേതു. കൂലം പരതീരം വഹതി
പാപേതീതി കുല്പം. കലാപം കത്വാ ബലോതി വേളുനളാദീഹി കലാപവസേന
ബലോ. അണുന്തി ഇദം അദ്യംസമാപത്തിആരമ്മണം സന്തോജനം സന്ധായ
വദതി. മൂലന്തി ഇതരം. ദിദ്യംതി യഥാഭൂതദസ്തനം, വിപസ്തനന്തി അത്ഥോ.
ഏവം പരിസുദ്ധം ഏവം പരിയോദാതന്തി തേഭൂമകേസു ധമ്മേസു ഞാതം “നേതം
മമ, നേസോഹമസ്മി, ന മേസോ അത്താ”തി, ഏവം
തസ്ഹാദിദ്യംസംകിലേസാഭാവേന സബ്ബസോ വിസുദ്ധം, പരിസുദ്ധത്താ ഏവ
പരിയോദാതം. ന അല്പിയേമാതി നികന്തിവസേന ന നിസ്സയേമ. ന കേലായേമാതി
ന മമായേമ. ന ധനായേമാതി ധനം ദ്രവ്യം ന കയിരാമ. ഉഭയത്ഥാതി സമമേ
വിപസ്തനായ ച.

അസദ്ധമ്മേതിആദിസു അസതം ഹീനജ്ഞാസയാനം ധമ്മോതി അസദ്ധമ്മോ.
ഗാമവാസീനം ധമ്മോതി ഗാമധമ്മോ. കിലേസാനം വസ്തനസഭാവതായ
വസലധമ്മോ. കിലേസേഹി ദുസിതത്താ മൂലത്താ ച ദുദ്യംലോ.
ഉദകസുദ്ധിപരിയോസാനതായ ഓദകന്തികോ. “ധമ്മാപി വോ പഹാതബ്ബാ”തി
ഇമിനാപി ഓവാദേന ഭിക്ഖു ഉദ്ദിസ്സ കമ്മേന്തോപി അരിദ്യംയേവ നിഗുണ്ഹാതി.

൨൪൧. തിവിധഗ്ഗാഹവസേനാതി തസ്ഹാമാനദിദ്യംഗ്ഗാഹവസേന. യദി
ഏവം “അഹം മമാതിഗണ്ഹാതീ”തി ഗാഹദ്വയമേവ കസ്മാ വുത്തന്തി?
നയിദമേവം തത്ഥാപി ഗാഹത്തയസ്സേവ വുത്തത്താ. “അഹ”ന്തി ഹി ഇമിനാ
മാനദിദ്യംഗ്ഗാഹാ വുത്താ “അഹമസ്മീ”തി ഗാഹസാമഞ്ഞതോ. ദിദ്യംപി
ദിദ്യംദ്യംസം പുരിമുപ്പനായ ദിദ്യംയാ ഉത്തരദിദ്യംയാ സക്കായദിദ്യംയാ
സസ്സതദിദ്യംയാ ച കാരണഭാവതോ. ആരമ്മണം പഞ്ച ഖണ്ഡാ,
രൂപാരമ്മണാദിനി ച. ദിദ്യംയാ പച്ചയോ അവിജ്ജാ-ഹസ്സ-സത്താ-വിതക്ക-
അയോനിസോമനസികാര-പാപമിത്തപരതോഘോസാദികോ ദിദ്യംയാ
ഉപനിസ്സയാദിപച്ചയോ. വുത്തഞ്ജേതം പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം
൧.൧൨൪) “കതമാനി അദ്യം ദിദ്യംദ്യംസം അവിജ്ജാപി ഹസ്സോപി സത്താപി
വിതക്കോപി അയോനിസോമനസികാരോപി പാപമിത്തോപി
പരതോഘോസോപി ദിദ്യംദ്യംസം”ന്തിആദി. രൂപാരമ്മണാതി
രൂപ്പനസഭാവധമ്മാരമ്മണാ. രൂപം പന അത്താതി ന വത്തബ്ബം ഇയ “രൂപം
അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തി (സം നീ ൩.൮൧, ൩൪൭) ഇമസ്സ ഗാഹസ്സ
അനധിപ്പേതത്താ. സോ ഹി “യമ്പി തം ദിദ്യംദ്യംസം”ന്തിആദിനാ പരതോ
വുച്ചതി. ഇയ പന “രൂപവന്തം അത്താനം സമനുപസ്സതി, അത്തന്തി രൂപം,
രൂപസ്മിം അത്താന”ന്തി ഇമേ തയോ ഗാഹാ അധിപ്പേതാതി കേചി,
തദയുത്തം. യസ്മാ രൂപം അത്താ ന ഹോതി, അത്തഗ്ഗാഹസ്സ പന ആലമ്ബനം
ഹോതി, അത്തസഭാവേയേവ വാ രൂപാദിധമ്മേ ആരബ്ഭ അത്തദിദ്യം
ഉപ്പജ്ജതി, ന അത്താനം തസ്സ പരമത്ഥതോ അനുപലബ്ഭനതോ, തസ്മാ
രൂപാദിആരമ്മണാവ അത്തദിദ്യംതി കത്വാ വുത്തം, രൂപം പന “അത്താ”തി ന
വത്തബ്ബന്തി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. “യമ്പി തം ദിദ്യംദ്യംസം”ന്തിആദിനാ പന
വിപസ്തനാപടിവിപസ്തനാ വിധി ദിദ്യംഅനുപസ്സനാ നാമ ദസ്സിതാ.

ഗന്ധരസഫോട്ഠ്യായതനാനം സമ്പത്തഗാഹിന്ദ്രിയവിസയതായ പത്യാ ഗഹേതബ്ജതാ. തത്ത്ഹി തസ്സ അത്തനോ വിസയം പരിഭൂതാ സമ്ബന്ധം ഹുത്യാ ഗണ്ഹാതി. അവസേസാനി സത്തായതനാനി വിത്താതം നാമ മനസാ വിത്താതബ്ജതോ. അത്തമാ ഇതരേസമ്പി വിത്താതതാ സിയാ. പത്തന്തി അധിഗതം. പരിയേസിതന്തി ഗവേസിതം. അനുവിചരിതന്തി ചിന്തിതം. തേനാഹ “മനസാ”തി. ഏത ച പത്തപരിയേസനാനം അപടീക്ഖേപസ്സ, വിസും, ഏകജ്ജയം പടീക്ഖേപസ്സ ച വസേന ചതുക്കോടികം ദസ്സേത്യാ പത്തപരിയേസിതേഹി അനുവിചരിതസ്സ ഭേദം ദസ്സേതും “ലോകസ്മിന്ഹി”തിആദി വുത്തം. പരിയേസിത്യാ പത്തം പഠമം ചേതസാ പച്ഛാ കായേന പത്തത്താ പത്തം നാമ. പരിയേസിത്യാ നോപത്തം പരിയേസിതം നാമ കേവലം പരിയേസിതഭാവതോ. അപരിയേസിത്യാ പത്തഞ്ച നോപത്തഞ്ച മനസാ അനുവിചരിതബ്ജതോ മനസാനുവിചരിതം നാമ.

അയഞ്ച വികപ്പോ ആകുലോ വിയാതി “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. പത്തട്ഠേനാതി പത്തഭാവേന പത്തതാസാമഞ്ഞേന. അപരിയേസിത്യാ നോപത്തം മനസാനുവിചരിതം നാമ പത്തിയാ പരിയേസനായ ച അഭാവതോ. സബ്ബം വാ ഏതന്തി “പരിയേസിത്യാ പത്തമ്പി”തിആദിനാ വുത്തം ചതുബ്ബിധമ്പി. ഇമിനാതി “യമ്പി തം ദിട്ഠിട്ഠാനം”തിആദിവചനേന. വിത്താണാരമ്മണാ തത്ത്ഹാമാനദിട്ഠിയോ കമിതാ പാരിസേസത്തായേന . ഏവം പാരിസേസത്തായപരിഗൃഹേ കിം പയോജനന്തി ആഹ “ദേസനാവിലാസേനാ”തിആദി. യേസം വിനേയ്യാനം ദേസേതബ്ബധമ്മസ്സ സരൂപം അനാമസിത്യാ ആരമ്മണകിച്ച-സമ്പയുത്തയമ്മ-ഫലവിസേസാദി-പകാരന്തരവിഭാവനേന പടിവേധോ ഹോതി, തേസം തപ്പകാരഭേദേഹി യമ്മേഹി, യേസം പന യേന ഏകേനേവ പകാരേന സരൂപേനേവ വാ വിഭാവനേ കതേ പടിവേധോ ഹോതി, തേസം തം വത്യാ യമ്മിസ്സരത്താ തദഞ്ചം നിരവസേസാകാരവിഭാവനഞ്ച ദേസനാവിലാസോ. തേനാഹ “ദിട്ഠാദിആരമ്മണവസേന വിത്താണം ദസ്സിത”ന്തി.

ദിട്ഠിട്ഠാനന്തി ദിട്ഠി ഏവ ദിട്ഠിട്ഠാനം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. യം രൂപം ഏസാ ദിട്ഠി “ലോകോ ച അത്താ ചാ”തി ഗണ്ഹാതി. തം രൂപം സന്ധായ “സോ ലോകോ സോ അത്താ”തി വചനം വുത്തന്തി യോജനാ. സോ പേച്ച ഭവിസ്സാമീതി ഉദ്ധമാഘാതനികവാദവസേനായം ദിട്ഠിതി ആഹ “സോ അഹം പരലോകം ഗന്ത്വാ നിച്ചോ ഭവിസ്സാമി”തിആദി. യുവോതി മിരോ. സസ്സതോതി സബ്ബഭാഭാവി. അവിപരിണാമയമ്മോതി ജരായ മരണേന ച അവിപരിണാമേതബ്ബസഭാവോ, നിബ്ബികാരോതി അത്ഥോ. തമ്പിദസ്സനന്തി തമ്പി തമാവുത്തം ദിട്ഠിദസ്സനം അത്താനം വിയ തത്ത്ഹാദിട്ഠിഗ്ഗാഹവിസേസേന ഗണ്ഹാതി. തേനാഹ “ഏതം മമാ”തിആദി. ദിട്ഠാരമ്മണാതി ദിട്ഠിവിസയാ. കഥം പന ദിട്ഠി ദിട്ഠിവിസയാ ഹോതീതി ആഹ “വിപസ്സനായാ”തിആദി. പടിവിപസ്സനാകാലേതി യമകതോ സമ്മസനാദികാലം സന്ധായാഹ. തത്ഥ അക്ഖരചിന്തകാനം സദേ വിയ, വേദജ്ജായീനം വേദസത്ഥേ വിയ ച ദിട്ഠിയം ദിട്ഠിഗതികാനം ദിട്ഠിഗ്ഗാഹപ്പവത്തി ദട്ഠഞ്ചാ.

സമനുപസ്സതീതി പദസ്സ ച തസ്സോ സമനുപസ്സനാ അത്ഥോതി യോജനാ. തേന സമനുപസ്സനാ നാമ ചതുബ്ബിധാതി ദസ്സേതി. തത്ഥ ഞാണം താവ സമവിസമം സമ്മാ യാമാവതോ അനുപസ്സതീതി സമനുപസ്സനാ. ഇതരാ പന സംകിലേസവസേന അനു അനു പസ്സതീതി സമനുപസ്സനാ. യദി ഏവം ഹോതു

താവ ദിട്ഠിസമനുപസ്സനാ മിച്ഛാദസ്സനഭാവതോ, കഥം തണ്ഹാമാനാതി? തണ്ഹായപി സത്താനം പാപകരണേ ഉപായദസ്സനവസേന പഞ്ഞാപതിരുപികാ പവത്തി ലബ്ഭതേവ, യായ വഞ്ചനനികതിസാചിയോഗാ സമ്ഭവന്തി. മാനോപി സേയ്യാദിനാ ദസ്സനവസേനേവ തഥാ അത്താനം ഊഹതീതി തണ്ഹാമാനാനം സമനുപസ്സനാപതിരുപികാ പവത്തി ലബ്ഭതീതി ദട്ഠഞ്ച. അവിജ്ജമാനേതി “ഏതം മമാ”തി ഏവം ഗഹേതബ്ബേ തണ്ഹാവത്സുസ്മിം അജ്ഞതവന്ധപഞ്ചകേ അനുപലബ്ഭമാനേ വിനട്ഠേ. ന പരിതസ്സതി ഭയപരിത്താസതണ്ഹാപരിത്താസാനം മഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാതിതത്താ.

൨൪൨. ചതുഹി കാരണേഹീതി “അസതി ന പരിതസ്സതീ”തി വുത്തമ്പി ഇതരേഹി തീഹി സഹ ഗഹേത്വാ വുത്തം. ചതുഹി കാരണേഹീതി ചതുക്കോടികസുഞ്ഞതാകഥനസ്സ കാരണേഹി. ബഹിദ്ധാ അസതീതി ബാഹിരേ വത്സുസ്മിം അവിജ്ജമാനേ. സാ പനസ്സ അവിജ്ജമാനതാ ലദ്ധവിനാസേന വാ അലദ്ധാലാഭേന വാതി പാളിയം - “അഹു വത മേ, തം വത മേ നത്ഥി, സിയാ വത മേ, തം വതാഹം ന ലഭാമീ”തി വുത്തന്തി തദുഭയം പരിക്ഖാരവസേന വിഭജിത്വാ തത്ഥ പരിതസ്സനം ദസ്സേതും “ബഹിദ്ധാ പരിക്ഖാരവിനാസേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യാനം “രഥോ വയ്ഹ”ന്തി ഏവമാദി. വാഹനം ഹത്ഥിഅസ്സാദി.

യേഹി കിലേസേഹീതി യേഹി അസന്തപത്ഥനാദീഹി കിലേസേഹി. ഏവം ഭവേയ്യാതി ഏവം “അഹു വത മേ”തിആദിനാ ചോദനാദി ഭവേയ്യ. ദിട്ഠിട്ഠാനാധിട്ഠാനപരിയുട്ഠാനാഭിനിവേസാനുസയാനന്തി ഏത്ഥ അപരാപരം പവത്താസു ദിട്ഠിസു യാ പരതോ ഉപ്പന്നാ ദിട്ഠിയോ, താസം പുരിമുപ്പന്നാ ദിട്ഠിയോ കാരണട്ഠേന ദിട്ഠിട്ഠാനാനി. അധികരണട്ഠേന ദിട്ഠാധിട്ഠാനാനി, പരിയുട്ഠാനപ്പത്തിയാ സബ്ബാപി ദിട്ഠിപരിയുട്ഠാനാനി. “ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്ജ”ന്തി (മം നിം ൨.൨൦൨, ൪൨൭; ൩.൨൭-൨൯; ഉദാ° ൫൫; മഹാനി° ൨൦; നേത്തി° ൫൯) പവത്തിയാ അഭിനിവേസാ. അപ്പഹീനഭാവേന സന്താനേ സയന്തീതി അനുസയാതി ഏവം ദിട്ഠിട്ഠാനാദിനം പദാനം വിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. തണ്ഹാദീഹി കമ്പനിയതായ സബ്ബസഞ്ചാരാവ ഇഞ്ഞ്ജിതാനീതി സബ്ബസഞ്ചാരഇഞ്ഞ്ജിതാനി. സേസപദവയേപി ഏസേവ നയോ. ഉപധിയതി ഏത്ഥ ദുക്ഖന്തി ഉപധി, ഖണ്ഡാവ ഉപധി ഖണ്ഡൂപധി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. തദേവ ച ആഗമ്മ തണ്ഹാ വീയതി വിരജ്ജതി നിരുജ്ജതതീതി യോജനാ. ഉച്ഛിജ്ജിസ്സാമി നാമസ്സൂതിആദിസു നിപാതമത്തം, സംസയേ വാ. താസോതി അത്തനീയാഭാവം പടിച്ച് തണ്ഹാപരിത്താസോ ചേവ ഭയപരിത്താസോ ച. തേനാഹ “താസോ ഹേസോ”തിആദി. നോ ചസ്സം, നോ ച മേസിയാതി “അഹ”ന്തി കിര കോചി നോ ചസ്സം, “മേ”തി ച കിഞ്ചി നോ സിയാതി. താസപ്പതീകാരദസ്സനഞ്ജേഹേതം.

൨൪൩. ഏത്താവതാതി “ഏവം വുത്തേ”തിആദിനാ, പുച്ഛാനുസന്ധിവസേന പവത്തായ “ഛരയിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ദിട്ഠിട്ഠാനാനീ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൪൧) വാ. സാപി ഹി അജ്ഞതവന്ധവിനാസേ പരിതസ്സനകം ദസ്സേത്വാ അപരിതസ്സനകം ദസ്സേന്തീ പവത്താതി തസ്സനകസ്സ സുഞ്ഞതാദസ്സനം അകിച്ചസാധകമ്പി സുഞ്ഞതാദസ്സനമേവാതി ഇമേസം വസേന “ചതുക്കോടികാ സുഞ്ഞതാ കഥിതാ”തി വുത്തം. ബഹിദ്ധാ പരിക്ഖാരന്തി ബാഹിരം സവിഞ്ഞാണകം അവിഞ്ഞാണകഞ്ച സത്തോപകരണം. തണ്ഹി

ജീവിതവൃത്തിയാ പരിക്ഖാരകട്ഠേന “പരിക്ഖാരോ”തി വൃത്തം. പരിഗൃഹം
നാമകത്വാതി “മമ ഇദ”ന്തി പരിഗൃഹേതബ്ബതായ പരിഗൃഹിതം നാമ കത്വാ.
സബ്ബോപി ദിട്ഠിഗ്ഗാഹോ “അത്താ നിച്ചോ യുവോ സസ്സതോ, അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതി
വിനസ്സതീ”തിആദിനാ അത്തദിട്ഠിസന്നിസ്സയോയേവാതി വൃത്തം
“സക്കായദിട്ഠിപമുഖാ ദാസട്ഠിദിട്ഠിയോ”തി. അയാമാവഗ്ഗാഹിനാ
അഭിനിവേസനപണ്ണാപനാനം ഉപത്ഥമ്ഭഭാവതോ ദിട്ഠി ഏവ നിസ്സയോതി
ദിട്ഠിനിസ്സയോ. പരിഗൃഹ്ണേയ്യാതി നിച്ചാദിവിസേസയുത്തം കത്വാ
പരിഗൃഹ്ണേയ്യ. കിമേവം പരിഗൃഹേതും സക്കുണേയ്യ ? സബ്ബത്ഥാതി “തം,
ഭിക്ഖവേ, അത്തവാദുപാദാനം ഉപാദിയേഥ, തം, ഭിക്ഖവേ, ദിട്ഠിനിസ്സയം
നിസ്സയേമാ”തി ഏതേസുപി.

൨൪൪. അത്തനിവാ സതീതി യസ്സ അത്തനോ സന്തകഭാവേന കിഞ്ചി
അത്തനിയന്തി വുച്ഛേയ്യ, തസ്ഥിം അത്തനി സതി, സോ ഏവ പന അത്താ
പരമത്ഥതോ നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. സക്കാ ഹി വത്തും
ബാഹിരകപരികപ്പിതോ അത്താ “പരമത്ഥോ”തി? സിയാ ഖന്ധപഞ്ചകം
തേയ്യസഭാവത്താ യഥാ തം ഘടോ, യദി പന തദന്തം നാമ കിഞ്ചി അഭവിസ്സ,
ന തം നിയമതോ വിപരീതം സിയാതി? ന ച സോ പരമത്ഥതോ അത്ഥി
പമാണേഹി അനുപലബ്ഭമാനത്താ തുരങ്ഗമവിസാണം വിയാതി. അത്തനിയേ
വാ പരിക്ഖാരേ സതീതി “ഇദം നാമ അത്തനോ സന്തക”ന്തി തസ്സ
കിഞ്ചനഭാവേന നിച്ഛിതേ കിസ്ഥിഞ്ചി വത്ഥുസ്ഥിം സതി. അത്തനോ ഇദന്തി
ഹി അത്തനിയന്തി. അഹന്തിസതീതി “അഹം നാമായ”ന്തി
അഹംകാരവത്ഥുഭൂതേ പരമത്ഥതോ നിദ്ധാരിതസരൂപേ കിസ്ഥിഞ്ചി സതി തസ്സ
സന്തകഭാവേന മമാതി കിഞ്ചി ഗഹേതും യുത്തം ഭവേയ്യ. മമാതിസതി
“അഹ”ന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഇതി പരമത്ഥതോ അത്തനോ
അനുപലബ്ഭമാനത്താ അത്തനിയം കിഞ്ചി പരമത്ഥതോ നത്ഥേവാതി
സബ്ബസഞ്ചാരാനം അനത്തതായ അനത്തനിയതം, അനത്തനിയതായ ച
അനത്തകതം ദസ്സേതി. ഭൂതതോതി ഭൂതത്ഥതോ. തഥതോതി തഥസഭാവതോ.
മിരതോതി റിതസഭാവതോ നിബ്ബികാരതോ.

യസ്ഥാ ഹുത്വാ ന ഹോതീതി യസ്ഥാ പുബ്ബേ അസന്തം പച്ചയസമവായേന
ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജിത്വാ പുന ഭങ്ഗുപഗമേന ന ഹോതി, തസ്ഥാ ന നിച്ചന്തി
അനിച്ഛം, അധുവന്തി അത്ഥോ. തതോ ഏവ ഉപ്പാദവയവത്തിതോതി
ഉപ്പജ്ജനവസേന നിരുജ്ജന്യവസേന ച പവത്തനതോ. സഭാവവിഗമോ ഇധ
വിപരിണാമോ, ഖണികതാ താവകാലികതാ, നിച്ചസഭാവാഭാവോ ഏവ
നിച്ചപടിക്ഖേപോ. അനിച്ഛയമ്മാ ഹി തേനേവ അത്തനോ അനിച്ഛഭാവേന
അത്ഥതോ നിച്ഛതം പടിക്ഖിപന്തി നാമ. തഥാ ഹി വൃത്തം “ന നിച്ഛന്തി
അനിച്ഛ”ന്തി. ഉപ്പാദജരാഭങ്ഗവസേന രൂപസ്സ നിരന്തരബാധതാതി
പടിപിളനാകാരേനസ്സ ദുക്ഖതാ. സന്താപോ ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന സന്താപനം
പരിദഹനം, തതോ ഏവസ്സ ദുസ്സഹതായ ദുക്ഖമതാ. തിസ്സന്നം ദുക്ഖതാനം
സംസാരദുക്ഖസ്സ ച അധിട്ഠാനതായ ദുക്ഖവത്ഥുകതാ. സുഖസഭാവാഭാവോ
ഏവ സുഖപടിക്ഖേപോ. വിപരിണാമയമ്മന്തി ജരായ മരണേന ച
വിപരിണമനസഭാവം. യസ്ഥാ ഇദം രൂപം പച്ചയസമവായേന ഉപ്പാദം,
ഉപ്പാദാനന്തരം ജരം പത്വാ അവസ്സമേവ ഭിജ്ജതി, ഭിന്നഞ്ച ഭിന്നമേവ, നാസ്സ
കസ്സചി സങ്കമോതി ഭവന്തരാനുപഗമനസഞ്ചാരേന സങ്കമാഭാവേന
വിപരിണാമയമ്മതം പാകടം കാതും “ഭവസങ്കന്തി ഉപഗമനസഭാവ”ന്തി വൃത്തം.

പകുതിഭാവവിജ്ഞാനം സഭാവവിഗമോ നിരുജ്ജ്വലനമേവ. ന്തി അനിച്ചും ദുക്ഖം വിപരിണാമധമ്മം രൂപം. ഇമിനാതി “നോ ഹേതം, ഭന്തേ”തി രൂപസ്സ തണ്ഹാദിഗ്ഗാഹാനം വത്സുഭാവപടിക്ഖേപേന. രൂപഞ്ഹി ഉപ്പന്നം റിതിം മാ പാപുണാതു, റിതിപ്പത്തം മാ ജീരതു, ജരപ്പത്തം മാ ഭിജ്ജതു, ഉദയബുധേഹി മാ കിലമിയത്തുതി ന ഏത്ഥ കസ്സചി വസിഭാവോ അത്ഥി, സ്വായമസ്സ അവസവത്തനട്ഠോ അനത്തതാസല്ലക്ഖണസ്സ കാരണം ഹോതീതി ആഹ “അവസവത്തനാകാരേണ രൂപം, ഭന്തേ, അനത്താതി പടിജാനന്തീ”തി. നിവാസികാരകവേദകഅധിട്ഠായകവിരഹേന തതോ സുണ്ണതാ സുണ്ണട്ഠോ, സാമിഭൂതസ്സ കസ്സചി അഭാവോ അസ്സാമികട്ഠോ, യമാവുത്തവസവത്തിഭാവഭാവോ അനിസ്സരട്ഠോ, പരപരികപ്പിതഅത്തസഭാവഭാവോ ഏവ അത്തപടിക്ഖേപട്ഠോ.

യസ്മാ അനിച്ചലക്ഖണേന വിയ ദുക്ഖലക്ഖണം, തദുഭയേന അനത്തലക്ഖണം സുവിത്താപയം, ന കേവലം, തസ്മാ തദുഭയേനേത്ഥ അനത്തലക്ഖണവിഭാവനം കതന്തി ദസ്സേന്തോ “ഭഗവാ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അനിച്ചവസേനാതി അനിച്ചതാവസേന. ദുക്ഖവസേനാതി ദുക്ഖതാവസേന. ന ഉപപജ്ജതീതി ന യുജ്ജതി. തമേവ അയുജ്ജമാനതം ദസ്സേതും “ചക്ഖുസ്സ ഉപ്പാദോപീ”തിആദി വുത്തം. യസ്മാ അത്തവാദീ അത്താനം നിച്ചം പത്തേപേതി, ചക്ഖും പന അനിച്ചം, തസ്മാ ചക്ഖു വിയ അത്താപി അനിച്ചോ ആപനോ. തേനാഹ “യസ്സ വോ പനാ”തിആദി. തത്ഥ വേതീതി വിഗച്ഛതി നിരുജ്ജ്വതി. ഇതി ചക്ഖു അനത്താതി ചക്ഖുസ്സ ഉദയബുധവന്തതായ അനിച്ചതാ, അത്തനോ ച അത്തവാദിനാ അനിച്ചതായ അനിച്ഛിതത്താ ചക്ഖു അനത്താ.

കാമം അനത്തലക്ഖണസുത്തേ (സം നീ ന.൫൯; മഹാവം ൨൦) - “യസ്മാ ച വോ, ഭിക്ഖവേ, രൂപം അനത്താ, തസ്മാ രൂപം ആബാധായ സംവത്തതീ”തി രൂപസ്സ അനത്തതായ ദുക്ഖതാ വിഭാവിതാ വിയ ദിസ്സതി, തമാപി “യസ്മാ രൂപം ആബാധായ സംവത്തതീ, തസ്മാ അനത്താ”തി പാക്കടതായ സാബാധതായ രൂപസ്സ അത്തസാരാഭാവോ വിഭാവിതോ, തതോ ഏവ ച “ന ലബ്ഭതി രൂപേ ഏവം മേ രൂപം ഹോതു, ഏവം മേ രൂപം മാ അഹോസീ”തി രൂപേ കസ്സചി അനിസ്സരതാ, തസ്സ ച അവസവത്തനാകാരോ ദസ്സീതോതി ആഹ “ദുക്ഖവസേന അനത്തതം ദസ്സേതീ”തി. യദനിച്ചം തം ദുക്ഖന്തി യം വത്സു അനിച്ചം, തം ദുക്ഖം ഉദയബുധപടിപിളിതത്താ, യം പന നിച്ചം തദഭാവതോ, തം സുഖം യഥാ തം നിബ്ബാനന്തി അധിപ്പായോ. യം തന്തി കാരണനിദ്രേസോവായം, യസ്മാ രൂപം അനിച്ചം, തം തസ്മാതി അത്ഥോ. യം ദുക്ഖം തദനത്താതി ഏത്ഥ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അനിച്ചന്തി ഇമിനാ ഘടാദി വിയ പച്ചയുപ്പന്നത്താ രൂപം അനിച്ചന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. ഇമിനാവ നയേന “അനത്താ”തി വത്തും ലബ്ഭമാനേപി “അനത്താ”തി വത്താ നാമ നത്ഥി. ഏവം ദുക്ഖന്തി വദന്തീതി ഏത്ഥാപി യഥാരഹം വത്തബ്ബം “അക്ഖിസൂലാദിവികാരപ്പത്തകാലേ വിയ പച്ചയുപ്പന്നത്താ ദുക്ഖം രൂപ”ന്തിആദിനാ. ദുദസം ദുപ്പണ്ണാപനം. തഥാ ഹി സരഭങ്ഗാദയോപി സത്ഥാരോ നാദസംസു, കുതോ പത്താപനാ. തയിദം അനത്തലക്ഖണം.

തസ്മാതിഹാതിആദിനാ തിയദ്ധഗതരൂപം ലക്ഖണത്തായം ആരോപേത്യാ വുത്തന്തി ആഹ “ഏതരഹി അത്തദാപീ”തി. തം പന യാദിസം താദിസന്ധി

തമാ വൃത്തന്തി അജ്ഞാതാദിവിസേസോപി വത്തഞ്ചോ. പി-സദേന വാ
തസ്സാപി സങ്ഗഹോ ദട്തഞ്ചോ.

൨൪൫. ഉക്തം തീതി നാഭിരമതി. അത്തമ “നിബ്ബിദാ”തി ബലവവിപസ്സനാ
വുച്ചതി, സാനുലോമാ പന സങ്ഖാരുപേക്ഖാ “വുട്ഠാനഗാമിനി”തി, സാ ഇയ
കമം നിബ്ബിദാ നാമ ജാതാതി ആഹ “വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ ഹീ”തിആദി.
ഇമിനാ സിഖാപത്തനിബ്ബേദതായ വുട്ഠാനഗാമിനി ഇയ നിബ്ബിദാനാമേന
വൃത്താതി ദസ്സേതി.

“സോ അനുപുഞ്ചേന സത്തഗ്ഗം ഫുസതി”തി (ദീം നിം ൧.൪൧൪, ൪൧൫) വതാ
“സത്താ ഖോ പോട്ഠപാദ പഠമം ഉപ്പജ്ജതി, പച്ഛാ ഞാണ”ന്തി (ദീം നിം
൧.൪൧൬) വൃത്തത്താ സത്തഗ്ഗന്തിവൃത്താ ലോകിയാസു പഹാനസത്താസു
സിഖാപത്തഭാവതോ. ധമ്മട്ഠിതിഞാണന്തിവൃത്താ ഇദപ്പച്ചയതാദസ്സനസ്സ
മത്ഥകപ്പത്തിതി കത്വാ. തതോ പരണ്ഹി അസങ്ഖതാരമ്മണം ഞാണം ഹോതി.
തേനാഹ - “പുഞ്ചേ ഖോ സുസിമ ധമ്മട്ഠിതിഞാണം, പച്ഛാ നിബ്ബാനേ
ഞാണ”ന്തി (സം നിം ൨.൭൦). പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗന്തിവൃത്താ മഗ്ഗാധിഗമസ്സ
പരിപന്ഥഭൂതസബ്ബസംകിലേസവിസുദ്ധി പധാനികസ്സ യോഗിനോ,
പധാനഭാവനായ വാ ജാതം അങ്ഗന്തി കത്വാ. പടിപദാണാണദസ്സനവിസുദ്ധിതി
വൃത്താ പരമുക്തംസഗതപടിപദാണാണദസ്സനവിസുദ്ധിഭാവതോ. അതമ്മയതന്തി
ഏതമ തമ്മയതാ നാമ തണ്ഹാ, കാമതണ്ഹാദീസു തായ തായ നിബ്ബത്തത്താ
തമ്മയം നാമ തേഭൂമികപ്പവത്തം, തസ്സ ഭാവോതി കത്വാ. തസ്സാ തണ്ഹായ
പരിയാദാനതോ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ അതമ്മയതാതി വുച്ചതി.
നിസ്സായാതി തം അതമ്മയതം പച്ചയം കത്വാ. ആഗമ്മാതി തസ്സേവ വേവചനം.
നാനത്താതി നാനാസഭാവാ ബഹു അനേകപ്പകാരാ. നാനത്തസിതാതി
നാനാരമ്മണനിസ്സിതാ രൂപാദിവിസയാ. ഏകത്താതി ഏകസഭാവാ.
ഏകത്തസിതാതി ഏകംയേവ ആരമ്മണം നിസ്സിതാ. തം നിസ്സായാതി തം
ഏകത്തസിതം ഉപേക്ഖം പച്ചയം കത്വാ. ഏതിസ്സാതി ഏതിസ്സാ ഉപേക്ഖായ.
പഹാനം ഹോതിതി അത്താണുപേക്ഖതോ പഭൂതി സബ്ബം ഉപേക്ഖം
പജഹിത്വാ റിതസ്സ “അതമ്മയതാ”തി വൃത്തായ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ
അരൂപാവചരസമാപത്തിഉപേക്ഖായ വിപസ്സനുപേക്ഖായ ച പഹാനം
ഹോതിതി പരിയാദാനന്തിവൃത്താതി. സബ്ബസങ്ഖാരഗതസ്സ
മുഞ്ചിതുകമ്യതാപടിസങ്ഖാനസ്സ സിഖാപത്തഭാവതോ വുട്ഠാനഗാമിനി
മുഞ്ചിതുകമ്യതാ പടിസങ്ഖാനന്തി ച വൃത്താ. മുദുമജ്ജയാദിവസേന
പവത്തിആകാരമത്തം, അത്ഥതോ ഏകത്ഥാ മുഞ്ചിതുകമ്യതാദയോ,
ബൃഞ്ജനമേവ നാനം. ദ്വീഹി നാമേഹീതി ഗോത്രഭൂ, വോദാനന്തി ഇമേഹി ദ്വീഹി
നാമേഹി.

വിരാഗോതി മഗ്ഗോ, അച്ചന്തമേവ വിരജ്ജതി ഏതേനാതി വിരാഗോ, തേന.
മഗ്ഗേന ഹേതുഭൂതേന. വിമുച്ചതീതി പടിപ്പസ്സുദ്ധിവിമുത്തിവസേന വിമുച്ചതി.
തേനാഹ “ഫലം കമിത”ന്തി.

മഹാഖീണാസവോതി പസംസാവചനം യഥാ “മഹാരാജാ”തി. തഥാ ഹി തം
പസംസന്തോ സത്ഥാ “അയം വുച്ചതി, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ഉക്ഖിത്തപലിഘോ
ഇതിപീ”തിആദിമാഹാതി. തദത്ഥം വിവരിതും “ഇദാനി തസ്സാ”തിആദി വൃത്തം.
യഥാഭൂതേഹീതി യഥാവതോ ഭൂതേഹി. ദുരൂക്ഖിപനട്ഠേനാതി പചുരജനേഹി
ഉക്ഖിപിതും അസക്കുണേയുഭാവേന. നിബ്ബാനനഗരപ്പവേസേ വിബന്ധനേന

പലിഘോ വിയാതി പലിഘോതിവുച്ചതി. മത്മകച്ഛിനോ താലോ പത്തഫലാദിനം അനങ്ഗതോ താലാവത്മു അസിവേ “സിവാ”തി സമത്താ വിയ. തേനാഹ “സീസച്ഛിന്നതാലോ വിയ കതാ”തി. പുനബ്ഭവസ്സ കരണസീലോ, പുനബ്ഭവം വാ ഫലം അരഹതീതി പോനോഭവികോ. ഏവംഭൂതോ പന പുനബ്ഭവം ദേതി നാമാതി ആഹ “പുനബ്ഭവദായകോ”തി. പുനബ്ഭവവന്ധാനം പച്ചയോതി ഇമിനാ ജാതിസംസാരോതി ഫലുപചാരേണ കാരണം വുത്തന്തി ദസ്സേതി. പരിക്ഖാതിവുച്ചതി സന്താനസ്സ പരിക്ഖിപനതോ. സംകിണ്ണത്താതി സബ്ബസോ കിണ്ണത്താ വിനാസിതത്താ. ഗബ്ഭീരാന്യുഗതട്ഠേനാതി ഗമ്ഭീരം അനുപവിട്ഠ്ഠേന. ലുബ്ബിത്വാതി ഉദ്ധരിത്വാ. ഏതാനീതി കാമരാഗസത്തോജനാദിനി. അഗ്ഗളാതിവുച്ചന്തി അവധാരണട്ഠേന. അഗ്ഗമഗ്ഗേന പതിതോ മാനദ്ധജോ ഏതസ്സാതി പതിതമാനദ്ധജോ. ഇതരഭാരോരോപനസ്സ പുരിമപദേഹി പകാസിതത്താ “മാനഭാരസ്സേവ ഓരോപിതത്താ പന്നഭാരോതി അധിപ്പേതോ”തി വുത്തം. മാനസംയോഗേനേവ വിസംയുത്തത്താതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പഞ്ചപി ഖണ്ഡേ അവിസേസതോ അസ്ഥിതി ഗഹേത്വാ പവത്തമാനോ “അസ്ഥിമാനോ”തി അധിപ്പേതോതി വുത്തം “രൂപേ അസ്ഥിതി മാനോ”തിആദി.

നഗരദ്വാരസ്സ പരിസ്സയപടിബാഹനത്മഞ്ചേവ സോഭനത്മഞ്ച ഉഭോസു പസ്സേസു ഏസികത്ഥമ്ഭേ നിഖണ്ണിത്വാ റപേന്തിതി ആഹ “നഗരദ്വാരേ ഉസ്സാപിതേ ഏസികത്ഥമ്ഭേ”തി. പാകാരവിദ്ധംസനേനേവ പരിക്ഖായ ഭൂമിസമകരണം ഹോതീതി ആഹ “പാകാരം ഭിന്ദന്തോ പരിക്ഖം സംകിരിത്വാ”തി. ഏവന്തിആദി ഉപമാസംസന്ദനം. സന്തോ സംവിജ്ജമാനോ കായോ ധമ്മസമൂഹോതി സക്കായോ, ഉപാദാനക്ഖണ്ഡപഞ്ചകം. ദ്വത്തിംസ കമ്മകാരണാ ദുക്ഖക്ഖണ്ഡേ ആഗതാ. അക്ഖിരോഗസീസരോഗാദയോ അട്ഠനവുതിരോഗാ. രാജഭയാദിനി പഞ്ചവീസതി മഹാഭയാനി.

൨൪൬. അനധിഗമനീയവിത്താണതന്തി “ഇദം നാമ നിസ്സായ ഇമിനാ നാമ ആകാരേണ പവത്തതീ”തി ഏവം ദുവിഞ്ഛേയച്ചിത്തതം. അന്വേസന്തി പച്ചത്തേ ഏകവചനന്തി ആഹ “അന്വേസന്തോ”തി. സത്തോപി തമാഗതോതി വുച്ചതി “തമാഗതോ പരം മരണാ”തിആദിസു (ഭീം നിം ൧.൬൫) വിയ. സത്തോ ഹി യഥേകോ കമ്മകിലേസേഹി ഇത്ഥത്തം ആഗതോ, തമാ അപരോപി ആഗതോതി “തമാഗതോ”തി വുച്ചതി. ഉത്തമപുഗ്ഗലോതി ഭഗവന്തം സന്ധായ വദതി. വീണാസവോപീതി യോ കോചി വീണാസവോപി “തമാഗതോ”തി അധിപ്പേതോ. സോപി ഹി യഥേകോ ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു സുപട്ഠിതച്ചിത്തോ സത്ത ബോജ്ജ്യന്തേ യമാഭൂതം ഭാവേത്വാ അനുത്തരം അരഹത്തം ആഗതോ അധിഗതോ, തമാ അപരോപി ആഗതോതി “തമാഗതോ”തി വുച്ചതി. അസംവിജ്ജമാനോതി പരമത്ഥതോ അനുപലബ്ഭനീയോ. അവിന്ദേയ്യോതി ന വിന്ദിതബ്ബോ, ദുവിഞ്ഛേയ്യോതി അത്ഥോ.

തമാഗതോ സത്തോ പുഗ്ഗലോതി ന പഞ്ചപേമി പരമത്ഥതോ സത്തസ്സേവ അഭാവതോതി അധിപ്പായോ. കിം പഞ്ചപേസ്സാമി പഞ്ചത്തിഉപാദാനസ്സപി ധരമാനകസ്സ അഭാവതോ. “അനുപ്പാദോ ഖേമം, അനുപ്പത്തി ഖേമ”തിആദിനാ അസഞ്ചതായ ധാതുയാ പക്ഖണ്ഡനവസേന പവത്തം അഗ്ഗഫലസമാപത്തിഅത്ഥം വിപസ്സനാചിത്തം വാ.

തൃച്ചാതി കരണേ നിസ്സുക്കവചനന്തി ആഹ “തൃച്ചുകേനാ”തി. വിനയതീതി വിനയോ, സോ ഏവ വേനയികോ. തമാ മന്തി തമാഭൂതം മം. പരമത്വതോ വിജ്ജമാനസ്സ ഹി സത്തസ്സ അഭാവം വദന്തോ സത്തവിനാസപത്താപകോ ച നാമ സിയാ, അഹം പന പരമത്വതോ അവിജ്ജമാനം തം “നത്ഥീ”തി വദാമി. യമാ ച ലോകോ വോഹരതി, തഥേവ തം വോഹരാമി, തമാഭൂതം മം യേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ “വേനയികോ സമണോ ഗോതമോ”തി വദന്താ അസതാ തൃച്ചാ മൂസാ അഭൂതേന അബ്ഭാചിക്ഖന്തീതി യോജനാ. അപ്പടിസന്ധികസ്സ വീണാസവസ്സ ചരിമചിത്തം നിരുപാദാനതോ അനുപാദാനോ വിയ ജാതവേദോ പരിനിബ്ബുതം ഇദം നാമ നിസ്സിതന്തി ന പത്തായതീതി വദന്തോ കിമേത്താവതാ ഉച്ഛേദവാദി ഭവേയ്യ, നാഹം കദാചിപി അത്ഥി, നാപി കോചി അത്ഥീതി വദാമി. ഏവം സന്തേ കിം നിസ്സായ തേ മോഘപുരിസാ സതോ സത്തസ്സ നാമ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പത്തേപേതീതി വദന്താ അസതാ... പേ... അബ്ഭാചിക്ഖന്തീതി അയമേതമ അധിപ്പായോ.

മഹാബോധിമണ്ഡമഹിതി ബോധിമണ്ഡഗൃഹണേന സത്തസത്താഹമാഹ. തേന ധമ്മചക്കപവത്തനതോ (സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൩; പടി° മ° ൨.൩൦) പുണ്യേ വുത്തം തന്തിദേസനം വദതി . ചതുസച്ചമേവ പത്തേപേമീതി ഏതേന സച്ചവിമുത്താ സത്വദേസനാ നത്ഥീതി ദസ്സേതി. ഏതഥ ച - “പുണ്യേ ചേവ ഏതരഹി ച ദുക്ഖഞ്ചേവ പത്തേപേമി ദുക്ഖസ്സ ച നിരോധ”തി വദന്തോ ഭഗവാ നാഹം കദാചിപി “അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതി, വിനസ്സതീ”തി വാ, “അത്താ നാമ കോചി അത്ഥീ”തി വാ വദാമി. ഏവം സന്തേ കിം നിസ്സായ തേ മോഘപുരിസാ “സതോ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പത്തേപേതീ”തി അസതാ തുച്ഛേന അബ്ഭാചിക്ഖന്തീതി ദസ്സേതി. പരേതി അമാമകാ, മമ ഓവാദസ്സ അഭാജനഭൂതാതി അത്ഥോതി ആഹ “സച്ചാനി...പേ... അസമത്വപുഗ്ഗലാ”തി. അധിപ്പായേനാതി ഇമിനാ തേസം അധിപ്പായമത്തം, രോസനവിഹേസനാനി പന തമാഗതസ്സ ആകാസസ്സ വിലിഖനം വിയ ന സമ്ഭവന്തിയേവാതി ദസ്സേതി. ആഹനതി ചിത്തന്തി ആഘാതോ. അപ്പതിതാ ഹോന്തി ഏതേനാതി അപ്പച്ചയോ. ചിത്തം ന അഭിരാധയതീതി അനഭിരദ്ധി. അതുട്ഠിതി തുട്ഠിപടിപകഖോ തമാപവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ, കോധോ ഏവ വാ.

പരേതി അഞ്ഞേ ഏകച്ചേ. ആനന്ദന്തി പമോദന്തി ഏതേനാതി ആനന്ദോ, പീതിയാ ഏവേതം അധിവചനം. സോഭനമനതാ സോമനസ്സം, ചേതസികസുഖസ്സേതം അധിവചനം. ഉപ്പിലതി പുരിമാവത്ഥായ ഭിജ്ജതി വിസേസം ആപജ്ജതീതി ഉപ്പിലം, തദേവ ഉപ്പിലാവിതം, തസ്സ ഭാവോ ഉപ്പിലാവിതത്തം. യായ ഉപ്പന്നായ കായചിത്തം വാതപുരിതഭത്താ വിയ ഉദ്ധുമായനാകാരപ്പത്തം ഹോതി, തസ്സാ ഗേഹസ്സിതായ ഓദഗ്ഗിയപീതിയാ ഏതം അധിവചനം. സച്ചാനി പടിവിജ്ജിതീതി അസമത്വാതി ദുക്ഖമേവ ഉപ്പജ്ജതി നിരുജ്ജതീതി ച, ന അഞ്ഞോ സത്തോ നാമ അത്ഥീതി ഏവം ജാനിതും അസമത്വാ “അത്താ നാമ അത്ഥീ”തി ഏവംദിട്ഠിനോ അപ്പഹീനവിപല്ലാസാ. ഉത്തമം പസാദനീയട്ഠാനം തമാഗതമ്പി അക്കോസന്തി, കിമങ്ഗം പന ഭിക്ഖൂതി അധിപ്പായോ.

൨൪൭. അനത്തനിയേപി ഖന്ധപഞ്ചകേ മിച്ചാഗാഹവസേന അത്തനിയസത്തായ പവത്തസ്സ ഛന്ദരാഗസ്സ പഹാനം. അമ്ഹാകം നേവ

അത്താതി യസ്മാ രൂപവേദനാദിയേവ അത്തഗ്യാഹവത്സ്യ തബ്ബിനിമുത്തസ്സ ലോഭനേയസ്സ അഭാവതോ. ഏതം തിണക്ടംസാവാപലാസം ന അമ്ഹാകം രൂപം, ന വിഞ്ഞാണം, തസ്മാ അമ്ഹാകം നേവ അത്താതി യോജനാ. അജ്ഞാതത്വേന വത്സ്യനോ നേവ അത്താതി പടിക്ഖിത്തത്താ ബാഹിരവത്സ്യ അത്തനിയഭാവേന പടിക്ഖിത്തം ഹോതീതി ആഹ “അമ്ഹാകം ചിവരാദിപരിക്ഖാരോപി ന ഹോതീ”തി. ഖഡ്ഡപഞ്ചകംയേവാതി ബാഹിരവത്സ്യം നിദസ്സനം കത്വാ ഖഡ്ഡപഞ്ചകംയേവ ന തുമ്ഹാകന്തി പജഹാപേതി. ന ഉപ്പാടേതോ കന്ദം വിയ. ന ലുബ്ബിത്വാ വാ കേസേ വിയാതി. ഇമിനാ രൂപാദിനം നാമമുഖേന പഹാനം ഇച്ഛന്തി. ഉല്ലിങ്ഗിതമത്ഥം ഛന്ദരാഗവിനയേന പജഹാപേതീതി സരൂപതോ ദസ്സേതി.

൨൪൮. “തം കിം മഞ്ഞമ, ഭിക്ഖവേ, രൂപം നിചും വാ”തിആദി ദേസനാ തിപരിവട്ടം. യാവ ഇമം ാനന്തി “ഏവം സ്വാക്ഖാതോ”തി യാവായം പാളിപദേസോ. സുവിഞ്ഠേയഭാവേന അക്ഖാതത്താപി സ്വാക്ഖാതോതി ആഹ “സുകമിത്താ ഏവ ഉത്താനോ വിവടോ പകാസിതോ”തി. തിരിയം വിദാരണേന ഛരിനം, ദീഘസോ ഫാലനേന ഭിന്നം, തതോ ഏവ തത്ഥ തത്ഥ സിബ്ബിതഗണ്ഠികതജിണ്ണവത്ഥം പിലോതികാ, തദഭാവതോ ഛരിനപിലോതികോ, പിലോതികരഹിതോതി അത്ഥോ. ഇരിയാപഥ-സണ്ഠപനഅവിജ്ജമാനത്ഥാന-വിപസ്സനാനി ഛരിനായ അവിജ്ജമാനായ പടിപത്തിയാ സിബ്ബനഗണ്ഠികരണസദിസാനി, താദിസം ഇധ നത്ഥീതി ആഹ “ന ഹേത്ഥം...പേം... അത്ഥീ”തി. പതിട്ഠാതും ന ലഭതീതി പേസലേഹി സദ്ധിം സംവാസവസേനപി പതിട്ഠാതും ന ലഭതി, വിസേസാധിഗമവസേന പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

കാരണ്യവം നിദ്ധമമാതി വിപന്നസീലതായ കചവരഭൂതം പുഗ്ഗലം കചവരമിവ നിരപേക്ഖാ അപന്നേമ. കസമ്ബുഞ്ചാപകസ്സമാതി കസഭൂതഞ്ച നം ഖത്തിയാദിനം മജ്ജഗതം സമ്ഭിന്നം പഗ്ഘരിതകുട്ഠം ചണ്ഡാലം വിയ അപകസ്സമ നിക്കഡ്ഡമ. കിം കാരണം? സങ്ഘാരാമോ നാമ സീലവന്താനം കതോ, ന ദുസ്സീലാനം, യതോ ഏതദേവ. തതോ പലാപേ വാഹേമ, അസ്സമണേ സമണമാനിനേതി യഥാ പലാപാ അന്തോസാരരഹിതാ അതണ്ഡുലാ ബഹി മുസേന വീഹി വിയ ദിസ്സന്തി, ഏവം പാപഭിക്ഖു അന്തോസീലരഹിതാപി ബഹി കാസാവാദിപരിക്ഖാരേന ഭിക്ഖു വിയ ദിസ്സന്തി, തസ്മാ “പലാപാ”തി വുച്ഛന്തി, തേ പലാപേ വാഹേമ ഓധുനാമ വിധമഥ. പരമത്ഥതോ അസ്സമണേ വേസമത്തേന സമണമാനിനേ ഏവം നിദ്ധമിത്വാ...പേം... പതിസ്സതാതി. തത്ഥ കപ്പയവ്ഹോതി കപ്പേമ, കരോമാതി വുത്തം ഹോതി. പതിസ്സതാതി പതി പതി സതാ സമ്പജാനന്താ സുട്ഠു പജാനന്താ. പതിസ്സതാ വാ സപ്പതിസ്സാ അത്തമത്തം സഗാരവാ. അഥേവം സുദ്ധാ സുദ്ധേഹി സംവാസം കപ്പേന്താ ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സമഗ്ഗാ. അനുക്കമേന പരിപാകഗതപത്തേതായ നിപകാ. സബ്ബസ്സേവിമസ്സ ദുക്ഖവട്ടസ്സ അന്തം കരിസ്സഥ, പരിനിബ്ബാനം പാപുണിസ്സമാതി അത്ഥോ.

വട്ടം തേസം നത്ഥി പത്താപനായ സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നവട്ടമുലകത്താ.

ധമ്മം അനുസ്സരന്തി, ധമ്മസ്സ വാ അനുസ്സരണസീലാതി ധമ്മാനുസാരിനോ. ഏവം സദ്ധാനുസാരിനോപി വേദിതബ്ബാ. പടിപന്നസ്സാതി പടിപജ്ജമാനസ്സ, സോതാപത്തിമഗ്ഗട്ഠോപി അധിപ്പേതോ. അധിമത്തന്തി ബലവം. പത്താവാഹീതി പത്തം വാഹേതി, പത്താ വാ ഇമം പുഗ്ഗലം വഹതീതി പത്താവാഹീതിപി

വദന്തി. പത്താപുണ്യങ്ഗമന്തി പത്തം പുരോചാരികം കത്വാ. അയം വുച്ചതീതി അയം ഏവരുപോ പുഗുലോ പത്താസങ്ഖാതേന ധമ്മേന സരതി അനുസ്സരതീതി ധമ്മാനുസാരി. സദ്ധാവാഹിതി സദ്ധം വാഹേതി, സദ്ധാ വാ ഇമം പുഗുലം വഹതീതി സദ്ധാവാഹിതിപി വദന്തി. സദ്ധാപുണ്യങ്ഗമന്തി സദ്ധം പുരോചാരികം കത്വാ. അയം വുച്ചതീതി അയം ഏവരുപോ പുഗുലോ സദ്ധായ സരതി അനുസ്സരതീതി സദ്ധാനുസാരി. സദ്ധാമത്തന്തി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ ബുദ്ധസുബുദ്ധതായ സദുഹനമത്തം. മത്ത-സദുന അവേച്ചപ്പസാദം നിവത്തേതി. പേമമത്തന്തി യമാവുത്തസദ്ധാനുസാരേന ഉപ്പന്നം തുട്ഠിമത്തം. സിനേഹോതി കേചി. ഏവം വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ നിസിന്നാനന്തി കലാപസമ്മസനാദിവസേന ആരദ്ധവിപസ്സനാനം. ഏകാ സദ്ധാതി വിപസ്സനാനുസാരേന സ്വാക്ഖാതധമ്മതാ സിദ്ധാ, തതോ ഏവ ഏകാ സേട്ഠാ ഉളാരാ സദ്ധാ ഉപ്പജ്ജതി. ഏകം പേമന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സഗ്ഗേ റപിതാ വിയ ഹോന്തിതി തേസം സദ്ധാപേമാനം സഗ്ഗസംവത്തനിയതായ അബ്യഭിചാരിഭാവമാഹ. ചുളസോതാപനോതി വദന്തി ഏകദേശേന സച്ചാനുബോധേ റിത്തതാ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

അലഗദ്ദുപമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. വമ്മികസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൯. പിയവചനന്തി പിയസമുദാചാരോ. വിഞ്ഞുജാതികാ ഹി പരം പിയേന സമുദാചരന്താ “ഭവ”ന്തി വാ, “ദേവാനം പിയോ”തി വാ, “ആയസ്മാ”തി വാ സമുദാചരന്തി, തസ്മാ സമ്മുഖാ സമ്ബോധനവസേന “ആവുസോ”തി, തിരോക്ഖം “ആയസ്മാ”തി അയമ്പി സമുദാചാരോ. മഹാകസ്സപളരുവേലകസ്സപാദയോ അഞ്ഞേപി കസ്സപനാമകാ അത്ഥീതി “കതരസ്സ കസ്സപസ്സാ”തി പുച്ഛന്തി. രഞ്ഞാതി കോസലരഞ്ഞാ. “സഞ്ജാനിംസു”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “അയം പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. അസ്സാതി കുമാരകസ്സപസ്സ, “സഞ്ജാനിംസു”തി വുത്തസഞ്ജാനനസ്സ വാ. പുഞ്ഞാനി കരോന്തോതി കപ്പസതസഹസ്സം ദേവേസു ച മനുസ്സേസു ച നിബ്ബത്തിത്വാ ദാനാദീനി പുഞ്ഞാനി ഭാവേന്തോ. ഓസക്കന്തേതി പരിഹായമാനേ. പഠമന്തി കുമാരികാകാലേ. സത്ഥാ ഉപാലിത്ഥേരം പടിച്ഛാപേസി തം അധികരണം വിനയകമ്മേനേവസ്സാ ഭിക്ഖുനിയാ പബ്ബജായ അരോഗഭാവം.

പത്തത്തിവിഭാവനാതി “അന്ധവന”ന്തേവ പത്തായമാനസ്സ വിഭാവനാ. ഓലീയതീതി സങ്കുചതി സണികം വത്തതി. ഭാണകോതി സരഭാണകോ. യം അത്ഥി, തം ഗഹേത്വാതി ഇദാനി പരിയേസിതബ്ബട്ഠാനം നത്ഥി, യമാഗതം പന യം അത്ഥി, തം ഗഹേത്വാ. ബലവഗുണേതി അധിമത്തഗുണേ. കസ്സപഭഗവതോ കാലേ നിരുത്ഠഹസമത്താവസേന വചനസന്തതിയാ അവിച്ഛേദേന ച ഇമസ്ഥിമ്പി ബുദ്ധുപ്പാദേ തം “അന്ധവന”ന്തേവ പത്തായിത്ഥ, ഉപരൂപരിവഡ്ഠമാനായ പഥവിയാ ഉപരി രുക്ഖഗച്ഛാദീസു സഞ്ജായന്തേസുപീതി. സേക്ഖപടിപദന്തി സേക്ഖഭാവാവഹം വിസുദ്ധിപടിപത്തിം.

അഞ്ഞതര-സദുദാ അപാകടേ വിയ പാകടേപി വത്തതി ഏക-സദുന സമാനത്ഥത്താതി ദസ്സേതും “അഭിജാനാതീ”തിആദി വുത്തം. ഭയഭേരവദസ്സിതമ്പി അഭിക്കന്ത-സദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരം ഇധ ദസ്സേന്തോ ഏവം ഹേട്ഠാ തത്ഥ തത്ഥ

കതാ അത്മസംവണ്ണനാ പരതോ തസ്മിം തസ്മിം സുത്തപദേസേ യഥാരഹം വത്തബ്ബാതി നയദസ്സനം കരോതി. കഞ്ചനസന്നിഭത്തചതാ സുവണ്ണവണ്ണഗുഹണേന ഗഹിതാതി അധിപ്പായേനാഹ “ഛരവിയ”ന്തി. ഛരവിഗതാ പന വണ്ണയാതു ഏവ “സുവണ്ണവണ്ണോ”തി ഏതഥ വണ്ണഗുഹണേന ഗഹിതാതി അപരേ. വണ്ണീയതി കിത്തിയതി ഉഗ്ഘോസനന്തി വണ്ണോ, മൂതി. വണ്ണീയതി അസങ്കരതോ വവത്ഥപീയതീതി വണ്ണോ, കുലവഗ്ഗോ. വണ്ണീയതി ഫലം ഏതേന യഥാസഭാവതോ വിഭാവീയതീതി വണ്ണോ, കാരണം. വണ്ണനം ദീഘരസ്സാദിവസേന സഞ്ഠഹനന്തി വണ്ണോ, സഞ്ഠാനം. വണ്ണീയതി അണുമഹന്താദിവസേന പമീയതീതി വണ്ണോ, പമാണം. വണ്ണേതി വികാരമാപജ്ജമാനം ഹദയങ്ഗതഭാവം പകാസേതീതി വണ്ണോ, രൂപായതനം. ഏവം തേന തേന പവത്തിനിമിത്തേന വണ്ണ-സദസ്സ തസ്മിം തസ്മിം അത്ഥേ പവത്തി വേദിതബ്ബാ.

അനവസേസത്തം സകലതാ കേവലതാ. കേവലകപ്പാതി ഏതഥ കേചി ഹുസം അസമത്താ കേവലാ കേവലകപ്പാതി വദന്തി, ഏവം സതി അനവസേസത്ഥോ ഏവ കേവല-സദ്ദോ സിയാ. അനത്ഥന്തരേന പന കപ്പ-സദ്ദേന പദവധ്വനം കത്വാ കേവലാ ഏവ കേവലകപ്പാ. തഥാ വാ കപ്പനീയത്താ പഞ്ഞപേതബ്ബത്താ കേവലകപ്പാ. യേഭൂയുതാ ബഹുലഭാവോ. അബ്ബാമിസ്സതാ വിജാതിയേന അസങ്കരോ സുദ്ധതാ. അനന്തിരേകതാ തമത്തതാ വിസേസാഭാവോ. കേവലകപ്പന്തി കേവലം ദള്ഘം കത്വാതി അത്ഥോ. കേവലം വുച്ചതി നിബ്ബാനം സബ്ബസങ്ഖതവിവിത്തത്താ. തേനാഹ “വിസംയോഗാദിഅനേകത്ഥോ”തി. കേവലം ഏതസ്സ അധിഗതം അത്ഥീതി കേവലീ, സച്ഛികതനിരോധോ ഖീണാസവോ.

കപ്പ-സദ്ദോ പനായം സഉപസഗ്ഗോ അനുപസഗ്ഗോ ചാതി അധിപ്പായേന ഓകപ്പനീയപദേ ലബ്ഭമാനം ഓകപ്പസദ്ദമത്തം നിദസ്സേതി, അഞ്ഞമാ കപ്പ-സദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ ഓകപ്പനീയപദം അനിദസ്സനമേവ സിയാ. സമണകപ്പേഹീതി വിനയസിദ്ധേഹി സമണവോഹാരേഹീ. നിച്ചകപ്പന്തി നിച്ചകാലം. പഞ്ഞത്തീതി നാമം. നാമഞ്ഛേതം തസ്സ ആയസ്മത്തോ, യദിദം കപ്പോതി. കപ്പിതകേസമസ്സൂതി കത്തരികായ ഛേദിതകേസമസ്സു. ദഗ്ഘുലകപ്പോതി മജ്ജന്തഹികവേലായ വീതിക്കന്തായ ദഗ്ഘുലതാവികപ്പോ. ലേസോതി അപദേസോ. അനവസേസം ഫരിതും സമത്ഥസ്സപി ഓഭാസസ്സ കേനചി കാരണേന ഏകദേസഫരണമ്പി സിയാ, അയം പന സബ്ബസോവ ഫരീതി ദസ്സേതും സമന്തത്ഥോ കപ്പ-സദ്ദോ ഗഹിതോതി ആഹ “അനവസേസം സമന്തതോ”തി.

സമണസത്താസമുദാചാരേനാതി “അഹം സമണോ”തി ഏവം ഉപ്പന്നസത്താസമുദ്ഠിതേന സമുദാചാരേന, തന്നിമിത്തേന വാ തബ്ബോഹാരേന. പുബ്ബയോഗേതി പുബ്ബയോഗകമായം. പപഞ്ചോ ഏസാതി ഏസോ തുമ്പേസു ആഗതേസു യഥാപവത്തോ പടിസന്മാരോ കമാസമുദാചാരോ ച അമ്ഹാകം പപഞ്ചോ. ഏത്തകമ്പി അകത്വാ സമണധമ്മമേവ കരോമാതി അധിപ്പായോ.

അരിയഭൂമിം പത്തോതി അനാഗാമിഫലം അധിഗതോ. പക്കുസാതികുലപുത്തം സന്ധായ വദതി. വിഭജിതാതി വിഭാഗം കത്വാ. തുരിതാലപനവസേനാതി തുരിതം ആലപനവസേന. തേന ദുല്ല്ലഭോ അയം സമണോ, തസ്മാ സീഘമസ്സ പഞ്ഛോ കഥേതബ്ബോ, ഇമിനാ ച സീഘം ഗത്വാ സത്ഥാ പുച്ഛിതബ്ബോതി തുരിതം ആലപിതി ദസ്സേതി. “യഥാ വാ”തിആദിനാ പന

വചനാലങ്കാരവസേന ദീക്ഖത്തും ആലപതി. ഏവമാഹാതി “ഭിക്ഖു ഭിക്ഖു”തി ഏവം ദീക്ഖത്തും അപോച.

വമ്മികപരിയായേന കരജകായം പച്ചക്ഖം കത്വാ ദണ്ണേന്തി ദേവതാ “അയം വമ്മികോ”തി ആഹ. തായ പന ഭാവത്ഥസ്സ അഭാസിതത്താ സദുത്ഥമേവ ദണ്ണേനോ “പുരതോ റിതം...പേ... അയന്തി ആഹാ”തി അപോച. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. മണ്ഡൂകന്തി മലമണ്ഡൂകം. സോ ഹി ഉദ്ധുമായികാതി വുച്ചതി, ന ഉദകമണ്ഡൂകോ. തസ്സ നിവാസതോ വാതോ മാ ഖോ ബാധയിത്ഥാതി “ഉപരിവാതതോ അപഗമ്മാ”തി വുത്തം. കഥം പനായം ദേവതാ ഇമിനാ നീഹാരേന ഇമേ പഞ്ചേ മേരസ്സ ആചിക്ഖീതി? കേചി താവ ആഹു - യമാസുതമത്ഥം ഉപമാഭാവേന ഗഹേത്വാ അത്തനോ പടിഭാനേന ഉപമേയുത്ഥം മനസാ ചിന്തേത്വാ തം ഭഗവാവ ഇമസ്സ ആചിക്ഖിസ്സതി. സാ ച ദേസനാ അത്ഥായ ഹിതായ സുഖായ ഹോതീതി “അയം വമ്മികോ”തിആദിനാ ഉപമാവസേനേവ പന്നരസ പഞ്ചേ മേരസ്സ ആചിക്ഖി. കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധകാലേ കിര ബാരാണസിയം ഏകോ സേട്ഠി അഡ്ഡോ മഹദ്ധനോ മഹന്തം നിധാനം നിദഹിത്വാ പലിഛാദിആകാരാനി കാനിചിപി ലങ്ഗാനി തത്ഥം റപേസി. സോ മരണകാലേ അത്തനോ സഹായസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ആരോചേസി - “ഇമസ്ഥിം റാനേ മയാ നിധാനം നിദഹിതം, തം മമ പുത്തസ്സ വിഞ്ഞുതം പത്തസ്സ ദണ്ണേതീ”തി വത്വാ കാലമകാസി. ബ്രാഹ്മണോ സഹായകപുത്തസ്സ വിഞ്ഞുതം പത്തകാലേ തം റാനം ദണ്ണേസി. സോ നിഖനിത്വാ സബ്ബപച്ഛാ നാഗം പസ്സി, നാഗോ അത്തനോ പുത്തം ദിസാ “സുഖേനേവ ധനം ഗണ്ഹതു”തി അപഗച്ഛി. സ്വായമത്ഥോ തദാ ലോകേ പാകടോ ജാതോ. അയം പന ദേവതാ തദാ ബാരാണസിയം ഗഹപതികുലേ നിബ്ബത്തിത്വാ വിഞ്ഞുതം പത്തോ സത്ഥരി പരിനിബ്ബുതേ ഉരം ദത്വാ സാസനേ പബ്ബജിതോ പഞ്ചഹി സഹായകഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം സമണ്ഡമ്മമകാസി. യേ സന്ധായ വുത്തം “പഞ്ച ഭിക്ഖു നിസ്സേണിം ബന്ധിത്വാ”തിആദി. തേന വുത്തം “യമാസുതമത്ഥം ഉപമാഭാവേന ഗഹേത്വാ”തിആദി. അപരേ പന “ദേവതാ അത്തനോ പടിഭാനേന ഇമേ പഞ്ചേ ഏവം അഭിസങ്ഖരിത്വാ മേരസ്സ ആചിക്ഖീ”തി വദന്തി. ദേവപുത്തേ നിസ്സക്കം ദേവപുത്തപഞ്ചത്താ തസ്സ അത്ഥസ്സ.

൨൫൧. ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി നിബ്ബത്തോതി ചാതുമഹാഭൂതികോ. തേനാഹ “ചതുമഹാഭൂതമയസ്സാ”തി. വമതി ഉഗ്ഗിരന്തോ വിയ ഹോതീതി അത്ഥോ. വന്തകോതി ഉച്ഛസ്സകോ. വന്തുസ്സയോതി ഉപചികാഹി വന്തസ്സ മത്തികാപിണ്ഡസ്സ ഉസ്സയഭൂതോ. വന്തസിനേഹസമ്ബദ്ധോതി വന്തേന ഖേളസിനേഹേന സമ്പിണ്ഡിതോ. അസുചികലിമലം വമതീതി ഏത്ഥ മുഖാദീഹി പാണകാനം നിഗ്ഗമനതോ പാണകേ വമതീതി അയമ്പി അത്ഥോ ലബ്ഭതേവ. അരിയേഹിവന്തകോതി കായഭാവസാമന്തേന വുത്തം. ദുക്ഖസച്ചപരിഞ്ഞായ വാ സബ്ബസ്സപി തേഭൂമകയമ്മജാതസ്സ പരിഞ്ഞാതത്താ സബ്ബോപി കായോ അരിയേഹി ഛന്ദരാഗപ്പഹാനേന വന്തോ ഏവ. തം സബ്ബന്തി യേഹി തീഹി അട്ഠിസതേഹി ഉസ്സിതോ, യേഹി ന്ഹാരൂഹി സമ്ബദ്ധോ, യേഹി മംസേഹി അവലിത്തോ, യേന അല്പചമ്മേന പരിയോനദ്ധോ, യായ ഛരവിയാ രഞ്ജിതോ, തം അട്ഠിആദിസബ്ബം അച്ചന്തമേവ ജിഗുച്ഛിത്വാ വിരത്തതായവന്തമേവ. “യമാ ചാ”തിആദിനാ വന്തബ്ബോപമതോപി വമ്മികോ വിയ വമ്മികോതി ഇമമത്ഥം ദണ്ണേതി.

സമഭവതി ഏതസ്മാതി സമഭവോ, മാതാപേത്തികോ സമഭവോ ഏതസ്താതി മാതാപേത്തികസമഭവോ. തസ്സ. ഉപചിയതി ഏതേനാതി ഉപചയോ' ഓദനകുമാസം ഉപചയോ ഏതസ്താതി ഓദനകുമാസുപചയോ. തസ്സ. അധുവസഭാവതായ അനിചയമ്മസ്സ, സേദഗുമ-പിത്ത-സേമഹാദി-യാതുകുഖോഭ-ഗരുഭാവദുഗ്ധാനം വിനോദനായ ഉച്ഛാദേതബ്ബയമ്മസ്സ, പരിതോ സമബാഹനേന പരിമദ്ദിതബ്ബയമ്മസ്സ, ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനസഭാവതായ ഭേദനയമ്മസ്സ, തതോ ഏവ വികിരണസഭാവതായ വിദ്ധംസനയമ്മസ്സാതി ധമ്മ-സദോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. തനുവിലേപനേനാതി കായാവലേപനേന ഉച്ഛാദനവിലേപനേന. അങ്ഗപച്ചങ്ഗാബാധവിനോദനത്ഥായാതി താദിസസമുടാന-സരീരവികാരവിഗമായ. യസ്മാ സുക്കസോണിതം ആഹാരോ, ഉച്ഛാദനം പരിമദ്ദനബ്ബ യഥാരഹം ഉപ്പാദസ്സ, വുഡ്ഡിയാ ച പച്ചയോ, തസ്മാ ആഹ "മാതാപേത്തിക...പേ... കമിതോ"തി. ഉച്ചാവചഭാവോതി യഥാരഹം യോജേതബ്ബോ - ഓദനകുമാസുപചയ-ഉച്ഛാദനപരിമദ്ദനഗുഹണേഹി ഉച്ചഭാവോ, വഡ്ഡീ. മാതാപേത്തികസമഭവഗുഹണേന സമുദയോ. ഇതരേഹി അവചഭാവോ, പരിഹാനി, അത്ഥങ്ഗമോ പകാസിതോ. അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം സങ്ഘപനമ്പി ഹി വട്ടപച്ചയത്താ വട്ടന്തി.

കോയോ ധൂമോതി ഏത്ഥ ധൂമപരിയായേന കോയസ്സ വുത്തത്താ ധൂമ-സദോ കോയേ വത്തതീതി വുത്തം "ധൂമോ വിയ ധൂമോ"തി. ഭസ്മനീതി ഭസ്മം. മോസവജ്ജന്തി മുസാവാദോ. ധൂമോ ഏവ ധൂമായിതം. ഇച്ഛാ ധൂമായിതം ഏതിസ്താതി ഇച്ഛാധൂമായിതാ, പജാ. ഇച്ഛാധൂമായിതസദസ്സ തസ്ഹായ വുത്തി വുത്തനയോ ഏവ. ധൂമായനോതി വിതക്കസന്താപേന സംതപ്പേനോ, വിതക്കേനോതി അത്ഥോ. പലിപോതി ദുക്കരമഹാകദമം. തിമൂലന്തി തീഹി മൂലേഹി പതിട്ഠിതം വിയ അചലം പവത്തന്തി വുത്തം. രജോ ച ധൂമോ ച മയാ പകാസിതാതി രജസഭാവകരണട്ഠേന "രജോ"തി ച ധൂമസഭാവകരണട്ഠേന "ധൂമോ"തി ച മയാ പകാസിതാ. പകതിധൂമോ വിയ അഗ്ഗിസ്സ കിലേസഗ്ഗിജാലസ്സ പഞ്ഞാണഭാവതോ. ധമ്മദേസനാധൂമോ ഞാണഗ്ഗിസന്ധീപനസ്സ പുബ്ബങ്ഗമഭാവതോ. അയം രത്തിം ധൂമായനാതി യാ ദിവാ കത്തബ്ബകമ്മന്തേ ഉട്ടിസ്സ രത്തിയം അനുവിതക്കനാ, അയം രത്തിം ധൂമായനാ.

സത്തന്നം ധമ്മാനന്തി ഇദം സുത്തേ (ചുളനി മേത്തഗുമാണവപുച്ഛാനിദേസ ഫലം) ആഗതനയേന വുത്തം. സുത്തബ്ബ തഥാ ആരാധനവേനേയ്യജ്ജന്ത്യാസയവസേന. തദേകട്ഠതായ വാ തദഞ്തകിലേസാനം. സുന്ദരപണ്ണോതി ഞാതതീരണപഹാനപരിഞ്ഞായ പഞ്ഞായ സുന്ദരപണ്ണോ.

ഏതന്തി "സത്ഥ"ന്തി ഏതം അധിവചനം സംകിലേസധമ്മാനം സസനതോ സമുച്ഛിന്ദനതോ. ന്തി വീരിയം. പഞ്ഞാഗതികമേവ പഞ്ഞായ ഹിതസ്സേവ അധിപ്പേതത്താ. ലോകിയായ പഞ്ഞായ ആരമ്ഭകാലേ ലോകിയവീരിയം ഗഹേതബ്ബം, ലോകുത്തരായ പഞ്ഞായ പവത്തിക്ഖണേ ലോകുത്തരവീരിയം ഗഹേതബ്ബന്തി യോജനാ. അത്ഥദീപനാതി ഉപമേയ്യത്ഥദീപനീ ഉപമാ.

ഗാമതോതി അത്തനോ വസനഗാമതോ. മന്തേതി ആമബ്ബനമന്തേ. തേ ഹി ബ്രാഹ്മണാ അരഞ്തേ ഏവ വാചേന്തി "മാ അഞ്തേ അസ്സോസു"ന്തി. തഥാ അകാസീതി ചത്താരോ കോട്ഠാസേ അകാസി. ഏവമേത്ഥ വമ്മികപത്ത്ഹസ്സേവ വസേന ഉപമാ ആഗതാ, സേസാനം വസേന ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ.

ലങ്ഗനട്റേന നിവാരണട്റേന ലങ്ഗീ, പലിഷോ. ഞാണമുഖേതി വിപസ്സനാണാണവിമിയം. പതതീതി പവത്തതി. കമ്മട്റാനഉഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാവസേനാതി ചതുസച്ചകമ്മട്റാനസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഹനേന തസ്സ അത്ഥപരിപുച്ഛാവസേന ചേവ വിപസ്സനാസങ്ഖാത-അത്ഥവിനിച്ഛയ-പരിപുച്ഛാവസേന ച. സബ്ബസോ ഞാതും ഇച്ഛാ ഹി പരിപുച്ഛാ. വിപസ്സനാ ച അനിച്ഛാദിതോ സബ്ബതേഭൂമകയമ്മാനം ഞാതും ഇച്ഛതി. ഏവം വിപസ്സനാവസേന അവിജ്ജാപഹാനമാഹ, ഉപരികത്തബ്ബസങ്ഭാവതോ ന താവ മഗ്ഗവസേന.

വല്ലിഅന്തരേ വാതി വാ-സദ്ദോ പംസുഅന്തരേ വാ മത്തികന്തരേ വാതി അവുത്തവികപ്പമോ. ചിത്താവിലമത്തകോവാതി ചിത്തക്ഖോഭമത്തകോവ. അനിഗ്ഗഹിതോതി പടിസങ്ഖാനബലേന അനിവാരിതോ. മുഖവികുലനം മുഖസങ്കോചോ. ഹനുസഞ്ചോപനം പാപേതി അന്തോജപ്പനാവത്ഥായം. ദിസാ വിലോകനം പാപേതി യത്ഥ ബാധേതബ്ബോ റിതോ, തംദസ്സനത്ഥം നിവാരകപരിവാരണത്ഥം. ദണ്ഡസത്ഥാഭിനിപാതന്തി ദണ്ഡസത്ഥാനം പരസ്സ ഉപരി നിപാതനാവത്ഥം. യേന കോധേന അനിഗ്ഗഹിതേന മാതാദികം അഘാതേതബ്ബം ഉഗ്ഘാതേതാ “അയുത്തം വത മയാ കത”ന്തി അത്താനമ്പി ഹനതി, തം സന്ധായേതം വുത്തം “പരഘാതനമ്പി അത്തഘാതനമ്പി പാപേതി”തി. യേന വാ പരസ്സ ഹന്തെമാനസ്സ വസേന ഘാതകോപി ഘാതനം പാപുണാതി, താദിസസ്സ വസേനായമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. കോധസാമണ്ണേന ഹേതം വുത്തം “പരം ഘാതേതാ അത്താനം ഘാതേതി”തി. പരമുസ്സദഗതോതി പരമുക്കംസഗതോ. ദള്ഹം പരിസ്സയമാവഹതായ കോധോവ കോധൂപായാസോ. തേനാഹ “ബലവപ്പത്തോ”തിആദി.

ദേധാപമസമാ ഹോതി അപ്പടിപത്തിഹേതുഭാവതോ.

കുസലയമ്മോ ന തിട്റന്തി നീവരണേഹി നിവാരിതപരമത്താ. സമമപുബ്ബല്ഗമം വിപസ്സനം ഭാവയതോ പഠമം സമമേന നീവരണവിക്ഖമ്ഭനം ഹോതി, വിപസ്സനാ പന തദങ്ഗവസേനേവ താനി നീഹരതീതി വുത്തം “വിക്ഖമ്ഭനതദങ്ഗവസേനാ”തി.

“കുമ്മോവ അല്ഗാനി സകേ കപാലേ”തിആദീസു (സം° നി° ൧.൧൭) കുമ്മസ്സ അല്ഗഭാവേന വിസേസതോ പാദസീസാനി ഏവ വുച്ചന്തിതി ആഹ “പഞ്ചേവ അല്ഗാനി ഹോന്തി”തി. വിപസ്സനാചാരസ്സ വുച്ചമാനത്താ അധികാരതോ സമ്മസനീയാനമേവ ധമ്മാനം ഇധ ഗഹണന്തി “സബ്ബേപി സങ്ഖതാ ധമ്മാ”തി വിസേസം കത്വാവ വുത്തം. തേനാഹ ഭഗവാ “പഞ്ചന്നേതം ഉപാദാനക്ഖന്ധാനം അധിവചന”ന്തി.

സുനന്തി കോട്ടന്തി ഏത്ഥാതി സൂനാ, അധികുട്ടനന്തി ആഹ “സൂനായ ഉപരീ”തി. അസിനാതി മംസകന്തന്നേ. ഘാതിയമാനാതി ഹന്തെമാനാ വിബാധിയമാനാ. വത്ഥുകാമാനം ഉപരികത്വാതി വത്ഥുകാമേസു റപേത്വാ തേ അച്ചാധാനം കത്വാ. കന്തിതാതി ഛരിന്ദിതാ. കോട്ടിതാതി ബിലസോ വിഭജിതാ. ഛന്ദരാഗപ്പഹാനന്തി ഛന്ദരാഗസ്സ വിക്ഖമ്ഭനേപ്പഹാനം.

സമ്മത്താതി മുച്ഛിതാ സമ്മുള്ഹാ. നന്ദീരാഗം ഉപഗമ്മ വട്ടം വഡ്ഡേന്തിതി സമ്മുള്ഹത്താ ഏവആദീനവം അപസ്സന്താ നന്ദീരാഗസ്സ ആരമ്മണം ഉപഗന്താ

തം പരിബ്രൂഹേന്തി. നന്ദിരാഗബദ്ധാതി നന്ദിരാഗേ ലഗ്നത്താ തേന ബദ്ധാ. വദ്യേ ലഗ്നതീതി തേഭൂമകേ വദ്യേ സജ്ജന്തി. തത്ഥ സജ്ജത്താ ഏവ ദുക്ഖം പത്യാപി ന ഉക്കണ്ഠന്തി ന നിബ്ബിന്ദന്തി. ഇധ അനവസേസപ്പഹാനം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ചതുത്ഥമഗ്ഗേന നന്ദിരാഗപ്പഹാനം കമിത”ന്തി.

അനങ്ഗണസുത്തേ (മം നിം അട്ഠം ൧.൬൩) പകാസിതോ ഏവ “ഛന്ദാദീഹി ന ഗച്ഛന്തി”തിആദിനാ. “ബുദ്ധോ സോ ഭഗവാ”തിആദി “നമോ കരോഹീ”തി (മം നിം ൧.൨൪൯, ൨൫൧) വുത്തനമക്കാരസ്സ കരണാകാരദസ്സനം. ബോധായാതി ചതുസച്ചസമ്ബോധായ. തമാ ദമസമമതരണപരിനിബ്ബാനാനി അരിയമഗ്ഗവസേന വേദിതബ്ബാനി. സമമപരിനിബ്ബാനാനി പന അനുപാദിസേസവസേനപി യോജേതബ്ബാനി. കമ്മട്ഠാനം അഹോസീതി വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം അഹോസി. ഏതസ്സ പഞ്ചസ്സാതി ഏതസ്സ പന്നരസമസ്സ പഞ്ചസ്സ അത്ഥോ. ഏവം ഇതരേസുപി വത്തബ്ബം വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം വീണാസവഗുണേഹി മത്ഥകം പാപേനോ യമാനുസന്ധിനാവ ദേസനം നിട്ഠപേസി, ന പുച്ഛിതാനുസന്ധിനാതി അധിപ്പായോ. നനു ച പുച്ഛാവസേനായം ദേസനാ ആരദ്ധാതി? സച്ചം ആരദ്ധാ, ഏവം പന “പുച്ഛാവസിക്കോ നിക്ഖേപോ”തി വത്തബ്ബം, ന “പുച്ഛാനുസന്ധിവസേന നിട്ഠപിതാ”തി. അന്തരപുച്ഛാവസേന ദേസനായ അപരിവത്തിതത്താ ആരമ്ഭാനുരൂപമേവ പന ദേസനാ നിട്ഠപിതാ.

വഞ്ചികസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. രഥവിനീതസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൨. മഹാഗോവിന്ദേന പരിഗൃഹിതതാകിത്തനം തദാ മഗധരാജേന പരിഗൃഹിതപലക്ഖണം. തസ്സ ഹി സോ പുരോഹിതോ. മഹാഗോവിന്ദോതി പുരാതനോ ഏകോ മഗധരാജാതി കേചി. ഗയ്ഹതീതി ഗഹോ, രാജ്ഞം ഗഹോ രാജഗഹം. നഗര-സദാപേക്ഖായ നപുംസകനിദ്രേസോ. അഞ്ഞേപേത്ഥ പകാരേതി രാജ്ഞാദിസാ സമ്മാ പതിട്ഠാപിതത്താ തേസം ഗഹം ഗേഹഭൂതന്തിപി രാജഗഹം. ആരക്ഖസമ്പത്തിആദിനാ അനത്ഥുപ്പത്തിഹേതുതായ ഉപഗതാനം പടിരാജ്ഞം ഗഹം ഗേഹഭൂതന്തിപി രാജഗഹം, ആരാമരാമണീയകാദീഹി രാജതേ, നിവാസസുഖതാദിനാ സത്തേഹി മമത്തവസേന ഗയ്ഹതി, പരിഗൃയ്ഹതീതി വാ രാജഗഹന്തി ഏവമാദികേ പകാരേ. ബുദ്ധകാലേ ച ചക്കവത്തികാലേ ചാതി ഇദം യേഭൂയുവസേന വുത്തം. വേളുഹി പരിക്ഖിത്തം അഹോസി, ന പന കേവലം കട്ഠകപവനമേവ. രഞ്ഞോ ഉയ്യാനകാലേ പതിട്ഠാപിതഅട്ടാലകവസേന അട്ടാലകയുത്തം.

ജനനം ജാതി, ജാതിയാ ഭൂമി ജാതിഭൂമം, ജായി വാ മഹാബോധിസത്തോ ഏത്ഥാഭി ജാതി, സാ ഏവ ഭൂമിതി ജാതിഭൂമം, സാ ഇമേസം നിവാസോതി ജാതിഭൂമകാതി ആഹ “ജാതിഭൂമകാതി ജാതിഭൂമിവാസിനോ”തി. കസ്സ പനായം ജാതിഭൂമിതി ആഹ “തം വോ പനാ”തിആദി. തേന അനഞ്ഞസാധാരണായ ജാതിയാ അധിപ്പേതത്താ സദേവകേ ലോകേ സുപാകടഭാവതോ വിസേസനേന വിനാപി വിസിട്ഠവിസയോവ ഇധ ജാതി-സദോ വിത്തായതീതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “സബ്ബഞ്ഞുബോധിസത്തസ്സ ജാതട്ഠാനസാകിയജനപദോ”തി. തത്ഥപി കപിലവത്ഥുസന്നിസ്സയോ പദേസോതി ആഹ “കപിലവത്ഥാഹാരോ”തി.

ഗരൂധമ്മഭാവവണ്ണനാ

സാകിയമണ്ഡലസ്സാതി സാകിയരാജസമൂഹസ്സ. ദസന്നം അപ്പിച്ചുകമാദീനം വത്സു ദസകമാവത്സു, അപ്പിച്ചുതാദി. തത്ത്വ സുപ്പതിട്ഠിതായ തസ്സ ലാഭീ ദസകമാവത്സുലാഭീ. തത്ത്വാതി ദസകമാവത്സുസ്മിം.

ഗരുകരണീയതായ ധമ്മോ ഗരു ഏതസ്സാതി ധമ്മഗരു, തസ്സ ഭാവോ ധമ്മഗരുതാ, തായ. “അജ്ഞാസയേന വേദിതബ്ബോ”തി വത്വാ ന കേവലം അജ്ഞാസയേനേവ, അഥ ഖോ കായവചിപയോഗേഹിപി വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ “ധമ്മഗരുതായേവ ഹീ”തിആദിമാഹ. തിയാമരത്തിം ധമ്മകമം കത്വാതി ഏത്ഥ “കുമ്ഭകാരസ്സ നിവേസനേ തിയാമരത്തിം വസന്തോ ധമ്മകമം കത്വാ”തി ഏവം വചനസേസവസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്ഥമാ യഥാഭാവസേന അത്ഥേ ഗയ്ഹമാനേ തിയാമരത്തിം ധമ്മകമാ കത്വാതി ആപജ്ജതി, ന ച തം അത്ഥി. വക്ഖതി ഹി “ബഹുദേവ രത്തിന്തി ദിയഡ്ഢയാമമത്ത”ന്തി. ദസബലാദിഗുണവിസേസാ വിയ ധമ്മഗാരവഹേതുകാ പരഹിതപടിപത്തിപി സബ്ബബുദ്ധാനം മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിയ സദിസാ ഏവാതി ഇമസ്സ ഭഗവതോ ധമ്മഗാരവകിത്തനേ “കസ്സപോപി ഭഗവാ”തിആദിനാ കസ്സപഭഗവതോ ധമ്മഗാരവം ദസ്സേതി.

ചാരികം നിക്ഖമീതി ജനപദചാരികം ചരിതും നിക്ഖമി. ജനപദചാരികായ അകാലേ നിക്ഖന്തത്താ കോസലരാജാദയോ വാരേതും ആരഭിംസു. പവാദേത്വാ ഹി ചരണം ബുദ്ധാചിണ്ണം. പുണ്ണായ സമ്മാപടിപത്തിം പച്ചാസീസന്തോ ഭഗവാ “കിം മേ കരിസ്സസീ”തി ആഹ.

അനഹാതോവാതി ധമ്മസവനുസ്സുക്കേന സായന്ഹേ ബുദ്ധാചിണ്ണം ന്ഹാനം അകത്വാവ. അത്ഥഹിതപരഹിതപടിപത്തിസു ഏകിസ്സാ ദിന്നഞ്ച അത്ഥിതാസിദ്ധാ ചതുബ്ബിധതാ പടിപത്തികതാ ഏവ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “പടിപന്നകോ ച നാമ...പേ... ചതുബ്ബിധോ ഹോതീ”തി. പടിക്ഖേപപുബ്ബകോപി ഹി പടിപന്നോ അത്ഥതോ പടിപന്നത്ഥോ ഏവാതി. കാമം അത്ഥഹിതായ പടിപന്നോ തായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സാസന്നം സോഭതി, ന പന്ന സാസന്നം വഡ്ഢേതി അപ്പോസ്സുക്കഭാവതോ, ന ച കാരുണികസ്സ ഭഗവതോ സബ്ബമാ മനോരമം പൂരേതി. തഥാ ഹി ഭഗവാ പഠമബോധിയം ഏകസദ്ഠിയാ ച അരഹന്തേസു ജാതേസു - “ചരഥ, ഭിക്ഖവേ, ബഹുജനഹിതായാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൮൩-൮൪; മഹാവം ൩൨) ഭിക്ഖു പരഹിതപടിപത്തിയം നിയോജേസി. തേന വുത്തം “ഏവരുപം ഭിക്ഖും ഭഗവാ ന പുച്ഛതി, കസ്ഥാ? ന മയ്ഹം സാസന്നസ്സ വുഡ്ഢിപക്ഖേ റീതോ”തി.

സമുദായോ അപ്തകേന ഊനോപി അനുനോ വിയ ഹോതീതി ബാകുലത്ഥേരം ചതുത്ഥരാസിതോ ബഹി കത്വാപി “അസീതിമഹാമേരാ വിയാ”തി വുത്തം. അസീതിമഹാമേരസമത്താ വാ അവയവേപി അട്ഠസമാപത്തിസാമത്താ വിയ ദട്ഠബ്ബാ. ഞ്ഠാദിസേ റാനേ ബഹുനം ഏകതോ കമ്മനം മഹതാ കണ്ഠേന ച കമ്മനം സത്ത്വ ചിത്താരാധനമേവാതി തേഹി ഭിക്ഖുഹി തഥാ പടിപന്നന്തി ദസ്സേനോ “തേ ഭിക്ഖു മേഘസദും സുത്വാ”തിആദിമാഹ. ഗുണസമ്ഭാവനായാതി വക്ഖമാനഗുണഹേതുകായ സമ്ഭാവനായ സമ്ഭാവിതോ, ന യേന കേനചി കിച്ചസമത്ഥതാദിനാ.

ഗരുധമ്മഭാവവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അപ്പിച്ചുതാദിവണ്ണനാ

അപ്പ-സദൃസ്സ പരിത്ഥപരിയായതം മനസി കത്വാ ആഹ “ബൃഞ്ജനം സാവസേസം വിയാ”തി. തേനാഹ “ന ഹി തസ്സാ”തിആദി. അപ്പ-സദോ പനേത്ഥ അഭാവത്ഥോതി സക്കാ വിത്താതും “അപ്പാബാധതഞ്ച സഞ്ജാനാമീ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൨൫; ൨.൧൩൪) വിയ.

അത്രിച്ചുതാ നാമ (അം നിം ൧.൧.൩൩) അത്ര അത്ര ഇച്ഛാതി കത്വാ. അസന്തഗുണസമ്ഭാവനതാതി അത്തനി അവിജമാനം ഗുണാനം വിജമാനാനം വിയ പരേസം പകാസനാ. സദ്ധോതി മം ജനോ ജാനാതുതി വത്തപടിപത്തികാരകവിസേസലാഭീതി ജാനാതു “വത്തപടിപത്തിആപാമകജ്ഞായീതി”തി ഏവമാദിനാ. സന്തഗുണസമ്ഭാവനാതി ഇച്ഛാചാരേ റത്വാ അത്തനി വിജമാനസീലധുതയമ്മാദിഗുണവിഭാവനാ. താദിസസ്സ ഹി പടിഗുഹണേ അമത്തത്തുതാപി ഹോതി.

ഗണ്ഹനോയേവ ഉമ്മുജ്ജി അത്തേസം അജാനന്താനംയേവാതി അധിപ്പായോ.

അപ്പിച്ചുതാപധാനം പുഗ്ഗലാധിടാനേന ചതുബ്ബിധം ഇച്ഛാപഭേദം ദസ്സേതാ പുനപി പുഗ്ഗലാധിടാനേന ചതുബ്ബിധം ഇച്ഛാപഭേദം ദസ്സേനോ “അപരോപി ചതുബ്ബിയോ അപ്പിച്ചോ”തിആദിമാഹ. ദായകസ്സ വസന്തി ദായകസ്സ ചിത്തവസം. ദേയ്യധമ്മസ്സ വസന്തി ദേയ്യധമ്മസ്സ അപ്പബഹുഭാവം. അത്തനോ മാമന്തി അത്തനോ യാപനമത്തകമാമം.

ഏകഭിക്ഖുപിന അത്താസി സോസാനികവത്തേ സമ്മദേവ വുത്തിത്താ. അബ്ബോകിണ്ണന്തി അവിച്ഛേദം. ദുതിയോ മം ന ജാനേയ്യാതി ദുതിയോ സഹായഭൂതോപി യഥാ മം ജാനിതും ന സക്കുണേയ്യ, തഥാ സട്ഠി വസ്സാനി നിരന്തരം സുസാനേ വസാമി, തസ്മാ അഹം അഹോ സോസാനികുത്തമോ.

ധമ്മകമായ ജനതം ഖോഭേതാതി ലോമഹംസനസാധുക്കാരദാനചേലുക്ഖേപാദിവസേന സന്നിപതിതം ഇതരഞ്ച “കഥം നു ഖോ അയുസ്സ സന്തികേവ ധമ്മം സോസ്സാമാ”തി കോലാഹലവസേന മഹാജനം ഖോഭേതാ. ഗതോതി “അയം സോ, തേന രത്തിയം ധമ്മകമാ കതാ”തി ജാനനഭയേന പരിയത്തിഅപ്പിച്ചുതായ പരിവേണം ഗതോ.

തയോ കുലപുത്താ വിയാതി പാചീനവംസദായേ സമഗ്ഗവാസം വുത്ഥാ തയോ കുലപുത്താ വിയ. പഹായാതി പുബ്ബഭാഗേ തദങ്ഗാദിവസേന പച്ഛാ അഗ്ഗമഗ്ഗേനേവ പജഹിതാ.

അപ്പിച്ചുതാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദാദസവിധസന്തോസവണ്ണനാ

പകതിദുബ്ബലാദീനം ഗരുചീവരാദീനി നഹാസുഭാവാവഹാനി സരീരഖേദാവഹാനി ച ഹോന്തീതി പയോജനവസേന നഅത്രിച്ചുതാദിവസേന താനി പരിവത്തേത്വാ ലഹുകചീവരപരിഭോഗോ ന സന്തോസവിരോധീതി ആഹ “ലഹുകേന യാപേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ”തി. മഹഗ്ഘചീവരം,

ബഹുനി വാ ചീവരാതി ലഭിത്യാപി താനി വിസ്തജ്ജത്യാ തദന്തസ്സ ഗഹണം യമാസാരൂപനയേ റിതത്താ ന സന്തോസവിരോധീതി ആഹ “തേസം...പേ... ധാരേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ”തി. ഏവം സേസപച്ചയേസുപി യമാബലയമാസാരൂപസന്തോസനിദ്രേസേസു അപിസദൃഗ്ഗഹണേ അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. യമാസാരൂപസന്തോസോയേവ അഗ്ഗോ അലോഭജ്ജ്യാസയസ്സ ഉക്കംസനതോ.

ഓദസവിധസന്തോസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തിവിധപവിവേകവണ്ണനാ

ഏകോതി ഏകാകീ. ഗച്ഛതീതി ചുണ്ണികഇരിയാപഥവസേന വുത്തം. ചരതീതി വിഹാരതോ ബഹി സഞ്ചാരവസേന, വിഹാരതീതി ദിവാവിഹാരാദിവസേന. കായവിവേകോതി ച നേക്ഖമ്മാധിമുത്തസ്സ ഭാവനാനുയോഗവസേന വിവേകട്ഠകായതാ, ന ത്യാനവിവേകമത്തം. തേനാഹ “നേക്ഖമ്മാഭിരതാന”ന്തി. പരിസുദ്ധചിത്താനന്തി നീവരണാദിസംകിലേസതോ വിസുദ്ധചിത്താനം. പരമവോദാനപ്പത്താനന്തി വിതക്കാദിതംതംത്യാനപടിപക്ഖവിഗമേന പരമം ഉത്തമം വോദാനം പത്താനം. നിരുപധീനന്തി കിലേസുപധിആദിനം വിഗമേന നിരുപധീനം.

തിവിധപവിവേകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചവിധസംസഗ്ഗവണ്ണനാ

സംസീദതി ഏതേനാതി സംസഗ്ഗോ, രാഗോ. സവനഹേതുക്കോ, സവനവസേന വാ പവത്തോ സംസഗ്ഗോ സവനസംസഗ്ഗോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. കായസംസഗ്ഗോ പന കായപരാമാസോ. ഇത്ഥിവാതി വധു, യുവതീ വാ. സന്ധാനേതുന്തി പുണ്ണേനാപരം ഘടേതും. സോതവിത്താണവിമിവാസേനാതി ഇദം മൂലഭൂതം സവനം സന്ധായ വുത്തം, തസ്സ പിട്ഠിവത്തകമനോദാരികജവനവിമീസു ഉപ്പന്നോപി രാഗോ സവനസംസഗ്ഗോയേവ. ദസ്സനസംസഗ്ഗേപി ഏസേവ നയോ. അനിത്ഥിഗന്ധബോധിസത്തോ പരേഹി കമിയമാനവസേന പവത്തസവനസംസഗ്ഗസ്സ നിദസ്സനം. തിസ്സദഹരോ അത്തനാ സുയുമാനവസേന. തത്ഥ പഠമം ജാതകേ വേദിതബ്ബന്തി ഇതരം ദസ്സേന്തോ “ദഹരോ കിരാ”തിആദിമാഹ. കാമരാഗേന വിദ്ധോതി രാഗസല്ലേന ഹദയേ അപ്പിതോ അന്തോ അനുവിദ്ധോ.

സോതി ദസ്സനസംസഗ്ഗോ. ഏവം വേദിതബ്ബോതി വത്ഥുവസേന പാക്കടം കരോതി. തസ്ഥിം കിര ഗാമേ യേഭുയ്യേന ഇത്ഥിയോ അഭിരൂപാ ദസ്സനീയാ പാസാദികാ, തസ്ഥാ മേരോ “സചേ അന്തോഗാമേന ചരിസ്സസീ”തി ആഹ. കാലസ്സേവ പവിട്ഠത്താ യാഗും അദാസി, തസ്ഥാ യാഗുമേവ ഗഹേത്യാ ഗച്ഛന്തം “നിവത്തഥ, ഭന്തേ, ഭിക്ഖം ഗൺഹാഹീ”തി ആഹംസു. യാചിത്യാതി “ന മയം, ഭന്തേ, ഭിക്ഖം ദാതുകാമാ നിവത്തേമ, അപിച്ച ഇദം ഭന്തേ കാരണ”ന്തി യാചിത്യാ.

ആദിതോ ലപനം ആലാപോ, വചനപടിവചനവസേന പവത്തോ ലാപോ സല്ലാപോ. ഭിക്ഖുനിയാതി ഇദം നിദസ്സനമത്തം. യായ കായചിപി ഇത്ഥിയാ സന്തകപരിഭോഗവസേന ഉപ്പന്നരാഗോപി സമ്ഭോഗസംസഗ്ഗോവ.

പഞ്ചവിധസംസഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഗാഹഗാഹകാദിവണ്ണനാ

ഭിക്ഖുനോ ഭിക്ഖുഹി കായപരാമാസോ കായസമ്ബാഹനാദിവസേന. കായസംസഗ്ഗന്തി കായപരാമാസസംസഗ്ഗം. ഗാഹഗാഹകോതി ഗണ്ഹനകാനം ഗണ്ഹനകോതി അത്ഥോ. ഗാഹമുത്തകോതി അയോനിസോ ആമിസേഹി സങ്ഗണ്ഹനകേഹി സയം മുച്ചനകോ. മുത്തഗാഹകോതി യമാവുത്തസങ്ഗഹതോ മുത്താനം സങ്ഗണ്ഹനകോ. മുത്തമുത്തകോതി മുച്ചനകേഹി സയമ്പി മുച്ചനകോ. ഗഹണവസേന സങ്ഗണ്ഹനവസേന. ഉപസങ്കമന്തി തതോ കിഞ്ചി ലോകാമിസം പച്ചാസീസന്താ, ന ദക്ഖിണേയുവസേന. ഭിക്ഖുപക്ഖേ ഗഹണവസേനാതി പച്ചയലാഭായ സങ്ഗണ്ഹനവസേനാതി യോജേതബ്ബം. വുത്തനയേനാതി “ആമിസേനാ”തിആദിനാ വുത്തനയേന.

ഠാനന്തി അത്തനോ ഠാനാവത്ഥം. പാപുണിതും ന ദേതി ഉപ്പന്നമേവ തം പടിസങ്ഖാനബലേന നീഹരന്തോ വിക്ഖമ്ഭേതി. തേനാഹ “മന്തേനാ”തിആദി. യമാ ജീവിതുകാമോ പുരിസോ കണ്ഹസപ്പേന, അമിത്തേന വാ സഹ ന സംവസതി, ഏവം ഖണ്ഡമത്തമ്പി കിലേസേഹി സഹ ന സംവസതീതി അത്ഥോ.

ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം ലോകിയം ലോകുത്തരഞ്ച. തമാ സമാധിപി. വിപസ്സനായ പാദകാ വിപസ്സനാപാദകാതി അട്ഠസമാപത്തിഗ്ഗഹണേന യമാ ലോകിയസമാധി ഗഹിതോ, ഏവം വിപസ്സനാപാദകാ ഏതേസന്തി വിപസ്സനാപാദകാതി അട്ഠസമാപത്തിഗ്ഗഹണേനേവ ലോകുത്തരോ സമാധി ഗഹിതോ. യമാ ഹി ചത്താരി രൂപജ്ജയാനാനി അധിട്ഠാനം കത്വാ പവത്തോ മഗ്ഗസമാധി വിപസ്സനാപാദകോ, ഏവം ചത്താരി അരൂപജ്ജയാനാനി അധിട്ഠാനം കത്വാ പവത്തോപി. സമാപത്തിപരിയായോ പന പുബ്ബുവോഹാരേന വേദിതബ്ബോ. പടിപക്ഖസമുച്ഛേദനേന സമ്മാ ആപജ്ജനതോ വാ യമാ “സോതാപത്തിമഗ്ഗോ”തി. ഏവമേത്ഥ സീലസമാധീനമ്പി മിസ്സകഭാവോ വേദിതബ്ബോ, ന പഞ്ഞായ ഏവ. വിമുത്തീതി അരിയഫലന്തി വുത്തം “വിമുത്തിസമ്പന്നോ”തി വുത്തത്താ. തത്ത്ഹി നിപ്ഫാദനട്ഠേന സമ്പാദേതബ്ബം, ന നിബ്ബാനന്തി.

ഏത്ഥ ച അപ്പിച്ചതായ ലദ്ധപച്ചയേന പരിതുസ്സതി, സന്തുട്ഠായ ലദ്ധാ തേ അഗധിതോ അമുച്ഛിതോആദിനവദസ്സി നിസ്സരണപഞ്ഞോ പരിഭുഞ്ജതി, ഏവംഭൂതോ ച കത്ഥചി അലഗ്ഗമാനസതായ പവിവേകം പരിബ്രൂഹേന്തോ കേനചി അസംസട്ഠോ വിഹരതി ഗഹട്ഠേന വാ പബ്ബജിതേന വാ. സോ ഏവം അജ്ജയാസയസമ്പന്നോ വീരിയം ആരഭതി അപ്പത്തസ്സ പത്തിയാ, അനധിഗമസ്സ അധിഗമായ. ആരഭന്തോ ച യമാസമാദിനം അത്തനോ സീലം പച്ചവേക്ഖതി, തസ്സ സീലസ്സ സുപരിസുദ്ധതം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജതി അവിപ്പടിസാരോ, അയമസ്സ സീലസമ്പദാ. തസ്സ അവിപ്പടിസാരമൂലകേഹി പാമോജ്ജപിതിപസ്സദ്ധിസുഖേഹി സമ്മാ ബ്രൂഹിതം ചിത്തം സമ്മദേവ

സമാധിയതി, അയമസ്സ സമാധിസമ്പദാ. തതോ യമാഭൂതം ജാനം പസ്സം
നിബ്ബിന്ദതി, നിബ്ബിന്ദം വിരജ്ജതി, വിരാഗാ വിമുച്ചതി, അയമസ്സ പഞ്ഞാസമ്പദാ.
വിമുത്തചിത്തതാ പനസ്സ വിമുത്തിസമ്പദാ, തതോ വിമുത്തിതോ ഞാണദസ്സനന്തി
ഏതേസം ദസനം കമാവത്ഥുനം അനുപുബ്ബീ വേദിതബ്ബാ. തസ്സ യോ ദസഹി
കമാവത്ഥുഹി സമന്നാഗമോ, അയം അത്തഹിതായ പടിപത്തി. യാ നേസം
പരേസം സംകിത്തനം, അയം പരഹിതായ പടിപത്തി. താസു പൂരിമാ
ഞാണപുബ്ബങ്ഗമാ ഞാണസമ്പയുത്താ ച, ഇതരാ കരുണാപുബ്ബങ്ഗമാ
കരുണാസമ്പയുത്താ ചാതി സബ്ബം ഞാണകരുണാകണ്ഡം വത്തബ്ബം.

ദസഹി കമാവത്ഥുഹി കരണഭൂതേഹി ഭിക്ഖുനം ഓവാദം ദേതി,
“ഭിക്ഖുനാ നാമ അത്രിച്ഛതാദികേ ദൂരതോ വജ്ജേതാ സമ്മദേവ അപ്പിച്ചേന
ഭവിതബ്ബ”തിആദിനാ തം തം കമാവത്ഥും ഭിക്ഖുനം ഉപദിസതീതി അത്ഥോ.
ഉപദിസന്തോ ഹി താനി “തേഹി ഭിക്ഖു ഓവദതീ”തി വുത്തോ.
ഓവദതിയേവ സരൂപദസ്സനമത്തേന. സുഖമം അത്ഥം പരിവത്തേതാതി ഏവമ്പി
അപ്പിച്ചതാ ഹോതി ഏവമ്പിതി അപ്പിച്ചതാദിവസേന അപരാപരം
അപ്പിച്ചതാവുത്തിം ദസ്സേതാ തത്ഥ സുഖമനിപുണം അപ്പിച്ചതാസങ്ഖാതം
അത്ഥം ജാനാപേതും ന സക്കോതി. വിത്താപേതീതി യമാവുത്തേഹി
വിസേസേഹി വിത്താപേതി. കാരണന്തി യേന കാരണേന അപ്പിച്ചതാ
ഇജ്ജതതി, തം പന “മഹിച്ചതാദിസു ഏതേ ദോസാ, അപ്പിച്ചതായ
അയമാനിസംസോ”തിആദിനവാനിസംസദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം. സമ്മാ ഹേതുനാ
അപ്പിച്ചതം ദസ്സേതീതി സന്ദസ്സകോ. ഗാഹേതുന്തി യമാ ഗണ്ഹതി, തമാ കാതും,
തത്ഥ പട്ഠപേതുന്തി അത്ഥോ. ഉസ്സാഹജനനവസേനാതി യമാ തം സമാദാനം
നിച്ചലം ഹോതി, ഏവം ഉസ്സോളഹിയാ ഉപ്പാദനവസേന സമ്മദേവ
ഉത്തേജേതീതി സമുത്തേജകോ. ഉസ്സാഹജാതേതി അപ്പിച്ചതായ ജാതുസ്സാഹേ.
വണ്ണം വത്ഥാ തത്ഥ സമ്പത്തിം ആയതിബ്ബ ലബ്ഭമാനഗുണം കിത്തേതാ
സമ്പഹംസേതി സമ്മദേവ പകാരേഹി തോസേതീതി സമ്പഹംസകോ. ഏവം
സന്തുട്ഠിആദിസു യമാരഹം യോജനാ കാതബ്ബാ.

ഗാഹഗാഹകാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചലാഭവണ്ണനാ

൨൫൩. സത്ഥു സമ്മുഖാ ഏവം വണ്ണോ അബ്ഭുഗുതോതി. ഇമിനാ തസ്സ വണ്ണസ്സ
യമാഭൂതഗുണസമുട്ഠിതത്ഥം ദസ്സേതി. മന്ദമന്ദോ വിയാതി അതി വിയ അചേരകോ
വിയ. അബലബലോ വിയാതി അതി വിയ അബലോ വിയ.
ഭാകുടികഭാകുടികോ വിയാതി അതി വിയ ദുമ്മുഖോ വിയ. അനുമസ്സാതി
അനുമസിത്ഥാ, ദസ കമാവത്ഥുനി സരൂപതോ വിസേസതോ ച
അനുപരിഗ്ഗഹേതാതി അത്ഥോ. പരിഗ്ഗണ്ഹനം പന നേസം അനുപവിസനം
വിയ ഹോതീതി വുത്തം “അനുപവിസിത്ഥാ”തി. സബ്രഹ്മചാരിഹി വണ്ണഭാസനം
ഏകോ ലാഭോതി യോജനാ. ഏവം സേസേസുപി. പത്ഥയമാനോ ഏവമാഹ
ധമ്മഗരുതായാതി അധിപ്പായോ.

പഞ്ചലാഭവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചാരികാദിവണ്ണനാ

൨൫൪. അഭിരമനം അഭിരതം, തദേവ അനുനാസികലോപം അകത്യാ വൃത്തം “അഭിരന്ത”ന്തി. ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം. അനഭിരതി നാമ നന്മി, അഭിരമിത്യാ ചിരവിഹാരോപി നന്മി സമ്മദേവ പരിഞ്ഞാതവത്സുകത്താ. സബ്ബസഹാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ അസയ്ഹലാഭിനോ.

പുണ്യേ ധമ്മഗരുതാകിത്തനപസങ്ഗേന ഗഹിതം അഗ്ഗഹിതഞ്ച മഹാകസ്സപപച്ചുഗ്ഗമനാദിം ഏകദേശേന ദസ്സേത്യാ വനവാസിതിസ്സസാമണേരസ്സ വത്സും വിത്ഥാരേത്യാ ജനപദചാരികം കഥേത്സും “ഭഗവാ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. ആകാസഗാമീഹി സദ്ധിം ഗന്തുക്കാമോ “ഛരളഭിഞ്ഞാനം ആരോചേഹീ”തി ആഹ. സങ്ഘകമ്മേന സിജ്ജന്തമാനാപി ഉപസമ്പദാ സത്സു ആണാവസേനേവ സിജ്ജന്തന്തോ “ബുദ്ധദായജ്ജം തേ ദസ്സാമീ”തി വൃത്തന്തി വദന്തി. അപരേ “അപരിപുണ്ണവീസതിവസ്സസ്സേവ തസ്സ ഉപസമ്പദം അനുജാനന്തോ സത്ഥാ ‘ബുദ്ധദായജ്ജം തേ ദസ്സാമീ’തി അപോചാ”തി വദന്തി. ഉപസമ്പാദേത്യാതി ധമ്മസേനാപതിനാ ഉപജ്ജന്തായേന ഉപസമ്പാദേത്യാ.

നവയോജനസതികം മജ്ജിമദേശപരിയാപനമേവ, തതോ പരം നാധിപ്പേതം ദന്ധതാവസേന ഗമനന്തോ. സമന്താതി ഗതഗതട്ഠാനസ്സ ചതുസ്സു പസ്സേസു. അഞ്ഞേനപി കാരണേനാതി ഭിക്ഖുനം സമമവിപസ്സനാതരുണഭാവതോ അഞ്ഞേനപി മജ്ജിമമണ്ഡലേ വേണേയ്യാനം ഞാണപരിപാകാദികാരണേന നിക്ഖമതി, അന്തോമണ്ഡലം ഓതരതി. സത്തഹി വാതിആദി “ഏകം മാസം വാ”തിആദിനാ വൃത്താനുക്കമ്മേന യോജേതബ്ബം.

സരീരഹാസുകത്ഥായാതി ഏകസ്ഥിംയേവ റാനേ നിബദ്ധവാസേന ഉസ്സന്നധാതുകസ്സ സരീരസ്സ വിരേചനേന ഫാസുഭാവത്ഥായ. അട്ഠപ്പത്തികാലാഭികങ്ഖനത്ഥായാതി അഗ്ഗിക്ഖന്ധൂപമസുത്ത (അ° നി° ൧.൧൨) മഘദേവജാതകാദിദേസനാനം (ജാ° ൧.൧.൯) വിയ ധമ്മദേസനായ അട്ഠപ്പത്തികാലസ്സ ആകങ്ഖനേന. സുരാപാനസിക്ഖാപദപഞ്ഞാപനേ (പാചി° ൩൨൬) വിയ സിക്ഖാപദപഞ്ഞാപനത്ഥായ. ബോധനേയ്യസത്തേ അങ്ഗുലിമാലാദികേ ബോധനത്ഥായ. നിബദ്ധവാസഞ്ച പുഗ്ഗലം ഉദിസ്സ ചാരികാ നിബദ്ധചാരികാ.

൨൫൫. അപരിഗൃഹഭാവം കത്ഥചി അലഗ്ഗഭാവം ദസ്സേത്സും “യൂഥം പഹായ... പേ°... മത്തഹത്ഥീ വിയാ”തി വൃത്തം. അസഹായകിച്ചോതി സഹായകിച്ചരഹിതോ സീഹോ വിയ. തേനസ്സ ഏകവിഹാരിതം തേജവന്തതഞ്ച ദസ്സേതി. തദാ പന കായവിവേകോ ന സക്കാ ലദ്ധുന്തി ഇദമേത്ഥ കാരണം ദട്ഠബ്ബം. ബഹുഹീതിആദി പന സഭാവദസ്സനവസേന വൃത്തം. മേരസ്സ പരിസാ സുവിനീതാ ചിണ്ണഗരുവാസാ ഗരുന്നോ ഇച്ഛാനുരൂപമേവ വത്തതി.

വൃത്തകാരണയുത്തേ അദ്ധാനഗമനേ ചാരികാനം വോഹാരോ സാസനേ നിരുള്ള്ഹോതി ആഹ “കിഞ്ചാപീ”തിആദി. കേനചിദേവ നിമിത്തേന കിസ്ഥിഞ്ചി അത്ഥേ പവത്തായ സത്തായ തന്നിമിത്തരഹിതേപി അഞ്ഞസ്ഥിം പവത്തി രുള്ള്ഹീ നാമ. വിജിതമാരത്താ സങ്ഗാമവിജയമഹായോധോ വിയ. അഞ്ഞം സേവിത്യാതി “മമ ആഗതഭാവം സത്സു ആരോചേഹീ”തി ആരോചനത്ഥം അഞ്ഞം ഭിക്ഖും സേവിത്യാ.

ഭഗവാ യമ്മം ദേസേനോ തന്തംപുഗ്ഗലജ്ഞാസയാനുരൂപം തദനുച്ഛവികമേവ യമ്മിം കഥം കരോതീതി ദസ്സേനോ “ചൂളഗോസിങ്ഗസുത്തേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സാമഗ്ഗിരസാനിസംസന്തി “കച്ചി പന വോ, അനുരുദ്ധാ, സമഗ്ഗാ സമ്മോദമാനാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൩൨൬) സാമഗ്ഗിരസാനിസംസം കഥേസി. ആവസമാനിസംസന്തി “സീതം ഉണ്ഹം പടിഹനതീ”തിആദിനാ (ചൂളവം ൨൯൫, ൩൧൫) ആവസമപടിസംയുത്തം ആനിസംസം. സതിപടിലാഭികന്തി ജോതിപാലത്ഥേരേ ലാമകം റാനം ഓതിണ്ണമത്തേ മഹാബോധിപല്ലങ്കേ പന സബ്ബത്തുതം പടിവിജ്ജയിതും പത്ഥനം കത്ഥാ പാരമിയോ പൂരേനോ ആഗതോ. താദിസസ്സ നാമ പമാദവിഹാരോ ന യുത്തോതി യഥാ കസ്സപോ ഭഗവാ ബോധിസത്തസ്സ സതിം പടിലഭിതും യമ്മിം കഥം കഥേസി, തഥാ അയം ഭഗവാ തമേവ പുബ്ബേനിവാസപടിസംയുത്തകഥം ഭിക്ഖുനം ഘടികാരസുത്തം (മം നിം ൨.൨൮൨) കഥേസി. ചത്താരോ യമ്മുദ്ദേസേതി - “ഉപനീയതി ലോകോ അദ്ധുവോ, അതാണോ ലോകോ അനഭിസ്സരോ, അസ്സകോ ലോകോ സബ്ബം പഹായ ഗമനീയം, ഊനോ ലോകോ അതിത്തോ തണ്ഹാദാസോ ചാ”തി (മം നിം ൨.൩൦൫) ഇമേ ചത്താരോ യമ്മുദ്ദേസേ കഥേസി. കാമഞ്ചേതേ യമ്മുദ്ദേസാ രട്ഠപാലസുത്തേ (മം നിം ൨.൩൦൪) ആയസ്ഥതാ രട്ഠപാലത്ഥേരേന രഞ്ഞോ കോരബ്ബസ്സ കഥിതാ, തേ പന ഭഗവതോ ഏവ ആഹരിത്ഥാ മേരേന തത്ഥ കഥിതാതി വുത്തം “രട്ഠപാലസുത്തേ”തിആദി. തഥാ ഹി വുത്തം സുത്തേ - “അത്ഥി വോ, മഹാരാജ, തേന ഭഗവതാ ജാനതാ പസ്സതാ അരഹതാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ചത്താരോ യമ്മുദ്ദേസാ ഉട്ടിട്ഠാ”തിആദി (മം നിം ൨.൩൦൫) പാനകാനിസംസകഥന്തി “അഗ്ഗിഹുത്തം മുഖം യത്താ”തിആദിനാ (മം നിം ൨.൪൦൦; സും നിം ൫൨൩) അനുമാദനം വത്ഥാ പൂന പകിണ്ണകകഥാവസേന പാനകപടിസംയുത്തം ആനിസംസകഥം കഥേസി. ഏകീഭാവേ ആനിസംസം കഥേസി, യം സന്ധായ വുത്തം “അഥ വോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ഭഗും യമ്മിയാ കഥായ സന്ദസ്സേസീ”തിആദി (മം നിം ൩.൨൩൮). അനന്തനയന്തി അപരിമാണദേസനാനയം അപ്പിച്ചതാദിപടിസംയുത്തം യമ്മിം കഥം. തേനാഹ “പുണ്ണ, അയമ്പി അപ്പിച്ചകഥായേവാ”തിആദി ബഹുഹി പരിയായേഹി നാനാനയം ദേസേതി. കഥം തഥാ ദേസിതം മേരോ അഞ്ഞാസീതി ആഹ “പടിസമ്ഭിദാപത്തസ്സ...പേ... അഹോസീ”തി.

ചാരികാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സത്തവിസുദ്ധിപണ്ഹവണ്ണനാ

൨൫൬. തതോ പട്ഠായാതി. യദാ ജാതിഭൂമകാ ഭിക്ഖു സത്ഥു സമ്മുഖാ മേരസ്സ വണ്ണം ഭാസിംസു, തതോ പട്ഠായ. സീസാനുലോകീ ഹുത്ഥാ പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധനം മേരേന സമാഗമേ ആദരവസേന കതന്തി ദട്ഠബ്ബം. തഥാ ഹി വുത്തം പാഠേ “അപ്പേവ നാമാ”തിആദി, “തരമാനരുപോ”തി ച. യം പന വുത്തം അട്ഠകഥായം “ഏകസ്ഥിം റാനേ നിലീന”ന്തിആദി, തം അകാരണം. ന ഹി യമ്മസേനാപതി തസ്സ മേരസ്സ നിസിന്നട്ഠാനം അഭിഞ്ഞാത്താണേന ജാനിതും ന സക്കോതി. “കച്ചി നു വോ മം അദിസ്വാവ ഗമിസ്സതീ”തി അയമ്പി ചിന്താ ആദരവസേനേവാതി യുത്തം. ന ഹി സത്ഥാരം ദട്ഠം ആഗതോ സാവകോ അപി ആയസ്ഥാ അഞ്ഞാതകോണ്ഡഞ്ഞോ സത്ഥുകപ്പം യമ്മസേനാപതിം തത്ഥ വസന്തം അദിസ്വാവ ഗച്ഛനകോ നാമ അത്ഥി.

ദിവാവിഹാരത്തി സമ്പദാനേ ഉപയോഗവചനത്തി ആഹ
“ദിവാവിഹാരമായാ”തി.

൨൫൭. പുരിമകമായാതി പഠമാലാപേ. അപ്പതിട്ഠിതായാതി നപ്പവത്തിതായ.
പച്ചിമകമാ ന ജായതീതി പച്ചാ വത്തബ്ബകമായ അവസരോ ന ഹോതി. സത്ത
വിസുദ്ധിയോ പച്ചി ദിട്ഠസംസന്ദനവസേന. ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി നാമ
അരിയമഗ്ഗോ. യസ്മാ തതോ ഉത്തരിമ്പി പത്തബ്ബം അത്ഥേവ, തസ്മാ
“ചതുപാരിസുദ്ധിസീലാദിസു റിതസ്സപി ബ്രഹ്മചരിയവാസോ മത്ഥകം ന
പാപുണാതീ”തി വുത്തം. തസ്മാതി ബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ മത്ഥകം അപ്പത്തത്താ.
സബ്ബം പടികഖിപീതി സത്തമമ്പി പഞ്ഹം പടികഖിപി, ഇതരേസു
വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

അപ്പച്ചയപരിനിബ്ബാനത്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനമാഹ. ഇദാനി
പകാരന്തരേനപി അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം ദസ്സേതും “ഭേധാ”തിആദി വുത്തം.
തത്ഥ ഗഹണ്ഡുപാദാനത്തി ദള്ഹഗ്ഗഹണഭൂതം ഉപാദാനം . തേനാഹ
“കാമുപാദാനാദിക”ന്തി. പച്ചയുപാദാനത്തി യം കിഞ്ചി പച്ചയമാഹ. സോ ഹി
അത്തനോ ഫലം ഉപാദിയതി ഉപാദാനവസേന ഗണ്ഹതീതി ഉപാദാനത്തി
വുച്ചതി. തേനാഹ “പച്ചയുപാദാനം നാമ...പേ... പച്ചയാ”തി. “അനുപാദായ
ആസവേഹി ചിത്തം വിമുച്ചതീ”തി വചനതോ (മഹാവം ൨൮, ൩൦)
അരഹത്തഫലം അനുപാദാപരിനിബ്ബാനത്തി കമേന്തി. ന ച ഉപാദാനസമ്പയുത്തന്തി
ഉപാദാനേഹി ഏതം ന സഹിതം നാപി ഉപാദാനേഹി സഹ പവത്തി ഹുത്ഥാ.
ന ച കഞ്ചി ധമ്മം ഉപാദിയതീതി കസ്സചി ധമ്മസ്സ ആരമ്മണകരണവസേന ന
ഉപാദിയതി . പരിനിബ്ബുതന്തേതി അഗ്ഗമഗ്ഗേന
കാതബ്ബകിലേസപരിനിബ്ബാനപരിയോസാനന്തേ ജാതത്താ. അമതയാതുമേവ
അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം കമേന്തി, കമേന്താനഞ്ച യമാ തസ്സ കോചി പച്ചയോ
നാമ നത്ഥി, ഏവം അധിഗതോപി യമാ കോചി പച്ചയോ നാമ ന ഹോതി,
തഥാ പരിനിബ്ബാനം അപ്പച്ചയപരിനിബ്ബാനത്തി ദസ്സേന്തോ “അയം
അന്തോ”തിആദിമാഹ. പുന പൂച്ഛം ആരഭി അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം സരൂപതോ
പതിട്ഠാപേതുകാമോ.

൨൫൮. സബ്ബപരിവത്തേസൂതി സബ്ബേസു പഞ്ഹപരിവത്തനേസു,
പഞ്ഹവാദേസൂതി അത്ഥോ. സഗഹണ്ഡയമ്മമേവാതി “ഏതം മമാ”തിആദിനാ
ഗണ്ഹതീതി ഗഹണ്ഡം, സഹ ഗഹണ്ണേനാതി സഗഹണ്ഡം, ഉപാദാനിയന്തി
അത്ഥോ. വിവട്ടസന്നിസ്സിതസ്സ അഭാവതോ വട്ടമേവ അനുഗതോതി വട്ടാനുഗതോ.
തേനാഹ “ചതുപാരിസുദ്ധിസീലമത്തസ്സപി അഭാവതോ”തി. യോ പന ചതുബ്ബിയേ
വിവട്ടുപന്നിസ്സയേ സീലേ റിതോ, സോപി “അഞ്ഞത്ര ഇമേഹി ധമ്മേഹി”തി
വത്തബ്ബതം അരഹതി.

സത്തവിസുദ്ധിപഞ്ഹവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സത്തരഥവിനീതവണ്ണനാ

൨൫൯. നിസ്സക്കവചനമേതം “യാവ ഹേട്ഠിമസോപാനകളേവരാ”തിആദിസു
വിയ. അത്ഥോതി പയോജനം. ചിത്തവിസുദ്ധി ഹേത്ഥ സീലവിസുദ്ധിം
പയോജേതി തസ്സ തദത്ഥത്താ. സീലവിസുദ്ധികിച്ചം കതം നാമ ഹോതി
സമാധിസംവത്തനതോ. സമാധിസംവത്തനികാ ഹി സീലവിസുദ്ധി നാമ.

സബുപദേശൂതി “ചിത്തവിസുദ്ധി യാവദേവ ദിട്ഠിവിസുദ്ധത്ഥാ”തിആദിസു സബുപദേശു, ദിട്ഠിവിസുദ്ധിയം റിതസ്സ ചിത്തവിസുദ്ധകിച്ചം കതം നാമ ഹോതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം.

സാവത്ഥിനഗരം വിയ സക്കായനഗരം അതിക്കമിതബ്ബത്താ. സാകേതനഗരം വിയ നിബ്ബാനനഗരം പാപുണിതബ്ബത്താ . അച്ചായികസ്സ കിച്ചസ്സ ഉപാദകാലോ വിയ നവമേനേവ ഖണേന പത്തബ്ബസ്സ അഭിസമയകിച്ചസ്സ ഉപാദകാലോ. യമാ രഞ്ഞോ സത്തമേന രഥവിനീതേന സാകേതേ അന്തേപുരദാറേ ഓരുജ്ഛസ്സ ന താവ കിച്ചം നിട്ഠിതം നാമ ഹോതി, സംവിധാതബ്ബസംവിധാനം ഞാതിമിത്തഗണപരിവുതസ്സ സുരസഭോജനപരിഭോഗേ നിട്ഠിതം നാമ സിയാ, ഏവമേതം ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിയാ കിലേസേ വേപേതാ തേസംയേവ പടിപ്പസ്സദ്ധിപഹാനസാധകഅരിയഫലസമങ്ഗികാലേ അഭിസമയകിച്ചം നിട്ഠിതം നാമ ഹോതി. തേനാഹ “യോഗിനോ...പേ... കാലോ ദട്ഠബ്ബോ”തി. തത്ഥ പരോപണ്ണാസ കുസലധമ്മാ നാമ ചിത്തുപാദപരിയാപന്നാ ഫസ്സാദയോ പരോപണ്ണാസ അനവജ്ജധമ്മാ. നിരോധസയനേതി നിബ്ബാനസയനേ.

“വിസുദ്ധിയോ”തി വാ “കമാവത്ഥൂനീ”തി വാ അത്ഥതോ ഏകം, ബൃജ്ജനമേവ നാനന്തി തേസം അത്ഥതോ അനഞ്ഞഭാവം ദസ്സേതും “ഇതി”തി ആരദ്ധം. ആയസ്ഥാ പുണ്ണോ ദസ കമാവത്ഥൂനി വിസ്സജ്ജേസീതി സത്ത വിസുദ്ധിയോ നാമ വിസ്സജ്ജത്തോപി ദസ കമാവത്ഥൂനി വിസ്സജ്ജേസീ തേസം അത്ഥതോ അനഞ്ഞത്താ. ഏതേനേവ ധമ്മസേനാപതി സാരിപുത്തത്ഥേരോ സത്ത വിസുദ്ധിയോ പുച്ഛത്തോ ദസ കമാവത്ഥൂനി പുച്ഛീതി അയമ്പി അത്ഥോ വുത്തോവാതി വേദിതബ്ബോ. ന്തി പങ്ഛം. കിം ജാനിത്ഥാ പുച്ഛീതി വിസുദ്ധിപരിയായേന കമാവത്ഥൂനി പുച്ഛാമീതി കിം ജാനിത്ഥാ പുച്ഛി. ദസകമാവത്ഥൂലാഭിനം മേരം വിസുദ്ധിയോ പുച്ഛത്തോ പുച്ഛിത്ഠാനേയേവ പുച്ഛനേന കിം തിത്ഥകുസലോ വാ പന ഹുത്ഥാ വിസയസ്ഥിം പുച്ഛി, ഉദാഹു പാനിയത്ഥികമതിത്ഥേഹി ഛരിനതടേഹി പാതേത്തോ വിയ അതിത്ഥകുസലോ ഹുത്ഥാ അപുച്ഛിതബ്ബത്ഠാനേ അവിസയസ്ഥിം പുച്ഛീതി യോജനാ. ഇമിനാ നയേന വിസ്സജ്ജനപക്ഖേപി അത്ഥയോജനാ വേദിതബ്ബാ. യദത്ഥമസ്സ വിചാരണാ ആരദ്ധാ, തം ദസ്സേതേന “തിത്ഥകുസലോ ഹുത്ഥാ”തിആദിം വത്ഥാ വിസുദ്ധികമാവത്ഥൂനം അത്ഥതോ അനഞ്ഞത്തേപി അയം വിസേസോ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേതും “യം ഹീ”തിആദി വുത്തം. തദമിനാതി യം “സംഖിത്തം, വിത്ഥിണ്ണ”ന്തി ച വുത്തം, തം ഇമിനാ ഇദാനി വുച്ചമാനേന നയേന വിധിനാ വേദിതബ്ബം.

ഏകാ സീലവിസുദ്ധീതി വിസുദ്ധീസു വിസും ഏകാ സീലവിസുദ്ധി. ദസസു കമാവത്ഥൂസു ചത്താരി കമാവത്ഥൂനി ഹുത്ഥാ ആഗതാ അപ്പിച്ഛതാദീഹി വിനാ സീലവിസുദ്ധിയാ അസമ്ഭവതോ. അപ്പിച്ഛകമാതിആദിസു കമാസീസേന ദസകമാവത്ഥു ഗഹിതം. കമേതബ്ബത്താ വാ വത്ഥു കമാവത്ഥൂതി വുത്തം. ഏവബ്ബ ഉപകാരതോ, സഭാവതോ വാ ചതുന്നം കമാവത്ഥൂനം സീലവിസുദ്ധിസങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തിണ്ണം കമാവത്ഥൂനം ചിത്തവിസുദ്ധിസങ്ഗഹേപി ഏസേവ നയോ. പബ്ബ വിസുദ്ധിയോതി നാമരുപപരിച്ഛേദോ ദിട്ഠിവിസുദ്ധി, സപ്പച്ചയനാമരുപദസ്സനം കങ്ഖാവിതരണവിസുദ്ധി, വിപസ്സനുപക്കിലേസേ പഹായ ഉപ്പനം വിപസ്സനാണാം മഗ്ഗാമഗ്ഗാണദസ്സനവിസുദ്ധി, ഉദയബ്ബയത്താണാദി

നവവിധമാണ് പടിപദാണമെന്നവിസുദ്ധി, അരിയമഗ്നമാണ് ഞാനമസ്സനവിസുദ്ധി ഇമാ പഞ്ച വിസുദ്ധിയോ.

സത്തരമവിനീതവണ്ണ നീടിതാ.

൨൬൦. സമ്മോദിതൂന്തി അനന്തരം വുച്ചമാനേന സമ്മോദിതും. അട്ഠാനപരികപ്പേനാതി അകാരണസ്സ വത്സുനോ പരികപ്പനേന തദാ അസമ്ഭവന്തം അത്ഥം പരികപ്പേതാ വചനേന. അഭിണ്ഹദസ്സനസ്സാതി നിചുദസ്സനസ്സ, നിയതദസ്സനസ്സാതി അത്ഥോ.

ഉക്ഖിപിതി ഗുണതോ കമിതഭാവേന ഉക്ഖംസേതി. മേരസ്സാതി ആയസ്മതോ പുണ്ണമേരസ്സ. ഇമസ്ഥിം റാനേ ഇമസ്ഥിം കാരണേ ഏകപദേനേവ സാവകവിസയേ അനന്തസാധാരണഗുണാവികരണനിമിത്തം. ഇദാനി തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “അമച്ചഞ്ഹീ”തിആദി വുത്തം. അപചായമാനോതി പുജയന്തോ.

“അനുമസ്സ അനുമസ്സ പുച്ഛിതാ”തി വുത്തത്താ വിചാരണവസേനാഹ “കിം പന പഞ്ഹസ്സ പുച്ഛനം ഭാരിയം ഉദാഹു വിസ്സജ്ജന”ന്തി. സഹേതുക്കം കത്വാതി യുത്തായുത്തം കത്വാ. സകാരണന്തി തസ്സേവ വേവചനം. പുച്ഛനവീതി ഏവം സഹധമ്മേന പുച്ഛിതബ്ബമത്ഥം സയം സമ്പാദേതാ പുച്ഛനവി ഭാരിയം ദുക്കരം. വിസ്സജ്ജനവീതി സഹധമ്മേന വിസ്സജ്ജനവി ദുക്കരം. ഏവഞ്ഹി വിസ്സജ്ജേനോ വിത്തുനം ചിത്തം ആരാധേതിതി. യമാനുസന്ധിനാവ ദേസനാ നീടിതാആദിതോ സപരിക്ഖാരം സീലം, മജ്ജേ സമാധിം, അന്തേ വസീഭാവപ്പത്തം പഞ്ചം ദസ്സേതാ ദേസനായ നീട്ഠാപിതത്താതി.

രമവിനീതസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. നിവാപസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൧. നിവപ്പതിതി നിവാപോ, നിവാപം വത്തേതി, നിവാപഭോജനം വാ ഏതസ്സാതി നേവാപികോ, നിവാപേന മിഗേ പലോഭേതാ ഗണ്ഹനകമാഗവികോ. തിണബീജാനീതി നിവാപതിണബീജാനി. വപ്പന്തി സസ്സം വിയ വപിതബ്ബട്ഠേന വപ്പം. “മയം വിയ അന്തേ കേ ഞാദിസം ലഭിസ്സന്തി”തി മാനമദം ആപജ്ജിസ്സന്തി. വിസ്സട്ഠസതിഭാവന്തി അനുസ്സകിതപരിസകിതഭാവം. തിരച്ചാനാ ഹി വിജാതിയബലവതിരച്ചാനവസന്ഠാനേസു സാസകാ ഉബ്ബിഗ്ഗഹദയാ അപ്പമത്താ ഹോന്തി വിസേസതോ മാഗവികാദിമനുസ്സുപചാരേ, രസതണ്ഹായ പന ബദ്ധാ പമാദം ആപജ്ജിസ്സന്തി. നിവപതി ഏത്ഥാതി നിവാപോ, നിവാപഭൂമി നിവാപട്ഠാനം. തേനാഹ “നിവാപട്ഠാനേ”തി. “യമാകാമകരണീയാ”തി വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ഏകം കിരാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ നീവാരവനം വിയാതി നീവാരസ്സ സമൂഹോ വിയ. നീവാരോ നാമ അരന്തേ സയംജാതവിഹിജാതി. മേഘമാലാ വിയാതി മേഘഘടാ വിയ. ഏകഗ്ഘനന്തി ഏകജ്ജ്വലം വിയ അവിരട്ഠം. പക്കമന്തിതി ആസങ്കപരിസകാ ഹുത്വാ പക്കമന്തി. കണ്ണേ ചാലയമാനാതി അനാസകന്താനം പഹട്ഠാകാരദസ്സനം. മണ്ഡലഗുമ്ബന്തി മണ്ഡലകാകാരേന റിതം ഗുമ്ബം.

൨൬൨. കപ്പേതാതി ഉപമാഭാവേന പരികപ്പേതാ. മിഗേ അത്തനോ വസേ വത്താപനം വസീഭാവോ. സോ ഏവ ഇജ്ഞാൻഠേന ഇദ്ധി, പഭാവനൻഠേന ആനുഭാവോ.

൨൬൩. ഭയേന ഭോഗതോതി ഭയേന സഹ സഭയം നിവാപപരിഭോഗതോ. ബലവീരിയന്തി കായബലഞ്ച ഉട്ഠാനവീരിയഞ്ച. അട്ഠകമായം പന ബലമേവ വീരിയം. ബലന്തി ച സരീരബലം, തഞ്ച അത്ഥതോ മനസിങ്കാരമഗ്ഗേഹി അപരാപരം സഞ്ചരണകവാതോതി വുത്തം “അപരാപരം സഞ്ചരണവായോധാതു”തി.

൨൬൪. സിക്ഖിതകേരാടികാതി പരിചിതസാഠേയോ, വഞ്ചകാതി അത്ഥോ. ഇദ്ധിമന്തോ വിയ ആനുഭാവവന്തോ വിയ. പചുരജ്ഞേഹി പരഭൂതാ ജാതാതി പരജനാ, മഹാഭൂതാ. തേനാഹ “യക്ഖാ”തി. സമന്താ സപ്പദേസന്തി സമന്തതോ പദേസവന്തം വിപുലോകാസസന്നിവാസട്ഠാനം. തസ്സ പന സപ്പദേസതാ മഹാഓകാസതായാതി വുത്തം “മഹന്തം ഓകാസ”ന്തി.

൨൬൫. ഘട്ടേസ്സന്തിതി “സഭയസമുട്ഠാന”ന്തി സഞ്ചാദാനവസേന ചിത്തം ചേതേസ്സന്തി, താസേസ്സന്തിതി അത്ഥോ. പരിച്ചജിസ്സന്തിതി നിബ്ബിസിസ്സന്തി. മഹല്ലകോതി ജാതിയാ മഹല്ലകോ ജിണ്ണോ. ദുബ്ബലോതി ബ്യാധിവസേന, പകതിയാ വാ ബലവിരഹിതോ.

൨൬൬. നിവാപസദിസതായ നിവാപോതിവാ. ലോകപരിയാപനം ഹുതാ കിലേസേഹി ആമസിതബ്ബതായ ലോകാമിസാനീതിവാ. വട്ടേ ആമിസഭൂതത്താ വട്ടാമിസഭൂതാനം. വസം വത്തേതീതി കാമഗുണേഹി കാമഗുണേ ഗിദ്ധേ സത്തേ തസ്സേവ ഗേയസ്സ വസേന അത്തനോ വസേ വത്തേതീതി. തേനാഹ -

“അന്തലിക്ഖചരോ പാസോ, യായം ചരതി മാനസോ;
തേന തം ബാധയിസ്സാമി, ന മേ സമണ മോക്ഖസീ”തി. (സം° നി°
൧.൧൫൧; മഹാവ° ൩൩);

അയന്തി പഠമമിഗജാതുപമാ. വാനപത്മസ്സ സതോവ പപഞ്ചപരദത്തികാദിസപുത്തദാരനിക്ഖമനം സന്ധായാഹ “സപുത്തഭരിയപബ്ബജായാ”തി.

൨൬൭. കാമതോ ചിത്തസ്സ വിമുത്തി ഇയ ചേതോവിമുത്തിതി അധിപ്പേതാതി ആഹ “ചേതോവിമുത്തി നാമ...പേ... ഉപ്പന്നഅജ്ഞാസയോ”തി. കാമേ വിസ്സജ്ജതാ പുന തത്ഥ നിമുഗ്ഗതായ ദുതിയസമണബ്രാഹ്മണാ ദുതിയമിഗജാതുപമാ വുത്താ.

൨൬൮. തതിയസമണബ്രാഹ്മണാ യഥാപരിച്ചത്തേ കാമേ പരിച്ചജിത്വാ ഏവം റിതാ, ന ദുതിയാ വിയ തത്ഥ നിമുഗ്ഗാതി അധിപ്പായേന “കിം പന തേ അകംസൂ”തി പുച്ഛതി. ഇതരേ കാമം ഉജുകം കാമഗുണേസു ന നിമുഗ്ഗാ, പരിയായേന പന നിമുഗ്ഗാ ദിട്ഠിജാലേന ച അജ്ഞോത്ഥാതി ദസ്സേന്തോ “ഗാമനിഗമജനപദരാജയാനിയോ”തിആദിമാഹ. ദിട്ഠിജാലമ്പി തണ്ഹാജാലാനുഗതമേവാതി ആഹ “മാരസ്സ പാപിമതോ ദിട്ഠിജാലേന പരിക്ഖിപിത്വാ”തി.

൨൦൧. ഖന്ധകിലേസാഭിസഞ്ചാരമാരാ വാ ഹ്യ മാരുഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാതി ദട്ഠം. അക്ഖിനിഭിന്ദി ദട്ഠം അസമത്ഥഭാവപാദനേന. തേനാഹ “വിപസ്സനാപാദകജ്ജ്യാന”ന്തിആദി. കിഞ്ചാപി മാറോ യം കിഞ്ചി ത്യാനം സമാപന്നസ്സപി ഭിക്ഖുനോ ചിത്തം ഇമം നാമ ആരമ്മണം നിസ്സായ വത്തതിതി ന ജാനാതി, ഇധാധിപ്പേതസ്സ പന ഭിക്ഖുനോ വസേന “വിപസ്സനാപാദകജ്ജ്യാന”ന്തി വുത്തം. തേനേവ പരിയായേനാതി “ന മാരുസ്സ അക്ഖിനി ഭിന്ദീ”തി ഏവമാദിനാ യമാവുത്തപരിയായേന. അദസ്സനം ഗതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ചക്ഖുസ്സ പദം പതിട്ഠാതി ച ഹ്യ ആരമ്മണം അധിപ്പേതം തം പരിഗൃഹ പവത്തനതോതി ആഹ “അപ്പതിട്ഠം നിരാറമ്മണ്”ന്തി. സോതി മാറോ. ദിസ്വാതി ദസ്സനഹേതു. യസ്മാ മഗ്ഗേന ചതുസച്ചദസ്സനഹേതു ആസവാ ന പരിക്ഖിണാ. ഫലക്ഖണേ ഹി തേ ഖിണാതി വുച്ചന്തിതി.

ലോകേതി സത്തലോകേ സഞ്ചാരലോകേ ച. സത്തവിസത്തഭാവേനാതി ലഗ്ഗഭാവേന ചേവ സവിസേസം ആസത്തഭാവേന ച. അഥ വാതിആദിനാ നിദ്രേസനയവസേന (മഹാനിം ൩, ചൂളനിം മേത്തഗുമാണവപുച്ഛാനിദ്രേസ ൨൨, ൨൩; ചൂളനിം ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തനിദ്രേസ ൧൨൪) വിസത്തികാപദം നിദ്രിസതി. വിസതാതി വിത്ഥാ രൂപാദീസു തേഭൂമകയമ്മേസു ബ്യാപനവസേന വിസടാതി പൂരിമവചനമേവ തകാരസ്സ ടകാരം കത്വാ വുത്തം. വിസാലാതി വിപുലാ. വിസക്കതീതി പരിസക്കതി സഹതി. രത്തോ ഹി രാഗവത്സുനാ പാദേന താലിയമാനോപി സഹതി. ഓസക്കനം, വിപ്ഫന്നം വാ വിസക്കന്നതിപി വദന്തി. വിസംഹരതീതി യഥാ തഥാ കാമേസു ആനിസംസം ദസ്സേന്തി വിവിധേഹി ആകാരേഹി നേക്ഖമ്മാഭിമുഖപ്പവത്തിതോ ചിത്തം സംഹരതി സഞ്ചിപതി, വിസം വാ ദുക്ഖം, തം ഹരതി ഉപന്നേതീതി അത്ഥോ. വിസംവാദികാതി അനിച്ഛാദിം നിച്ഛാദിതോ ഗണ്ഹാപേന്തി വിസംവാദികാ ഹോതി. ദുക്ഖനിബ്ബത്തകസ്സ കമ്മസ്സ ഹേതുഭാവതോ വിസമൂലാ, വിസം വാ ദുക്ഖദുക്ഖാദിഭൂതാ വേദനാ മൂലം ഏതിസ്സാതി വിസമൂലാ. ദുക്ഖസമുദയത്താ വിസം ഫലം ഏതിസ്സാതി വിസഫലാ. തണ്ഹായ രൂപാദികസ്സ ദുക്ഖസ്സേവ പരിഭോഗോ ഹോതി, ന അമതസ്സാതി സാ “വിസപരിഭോഗ”തി വുത്താ. സബ്ബത്ഥ നിരുത്തിവസേന സദുസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. യോ പന്നേത്ഥ പധാനോ അത്ഥോ, തം ദസ്സേതും പുന “വിസാലാ വാ പനാ”തിആദി വുത്തം. നിത്തിണ്ണോ ഉത്തിണ്ണോതി ഉപസഗ്ഗവസേന പദം വഡ്ഡിതം. നിരവസേസതോ വാ തിണ്ണോ നിത്തിണ്ണോ. തേന തേന മഗ്ഗേന ഉദ്ധമുദ്ധം തിണ്ണോ ഉത്തിണ്ണോ. യം പന്നേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

നിവാപസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. പാസരാസിസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൨. സാധുമയന്തി ഏത്ഥ സാധു-സദോ ആയാചനത്ഥോ, ന “സാധാവുസോ”തിആദീസു (സം നിം ൧.൨൪൬; സു നിം ൧൮൨) വിയ അഭിനന്ദനാദിഅത്ഥോതി ആഹ “ആയാചന്താ”തി. തേനാഹ പാളിയം “ലഭേയ്യാമാ”തിആദി വുത്തം. ന സക്കോന്തി, കസ്മാ? ബുദ്ധാ ഹി ഗരൂ ഹോന്തി, പരമഗരൂ ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാനം, ന യഥാ തഥാ ഉപസങ്കമനീയാ. തേനാഹ “ഏകചാരികോ സീഹോ”തിആദി.

“പാകടകിരിയായാ”തി സഖ്വേപേന വൃത്തം വിവരിതും “യം ഹീ”തിആദി വൃത്തം. ഭഗവാ സബ്ബകാലം കിമേവമകാസീതി? ന സബ്ബകാലമേവമകാസി. യദാ പന അകാസി, തം ദസ്സേതും “ഭഗവാ പഠമബോധിയ”തിആദി വൃത്തം. മനുസ്സത്തഭാവേതി ഇമിനാ പൂരിസത്തഭാവം ഉല്പിണ്ഡേതി. ധനപരിച്ചാഗോ കതോ നാമ നത്ഥി ഭഗവതോ ധരമാനകാലേതി അധിപ്പായോ.

മാലാകചവരന്തി മിലാതമാലാകചവരം. രജോജല്ല്വം ന ഉപലിമ്പതി അച്ഛതരഹവിഭാവതോ. വൃത്തഞ്ജേതം “സുഖമത്താ ഛരവിയാ കായേ രജോജല്ല്വം ന ലിമ്പതി”തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ ഭഗവാ നഹായതീതി ആഹ “ഉതുഗൃഹണത്ഥ”തി.

വിഹാരോതി ജേതവനവിഹാരോ. വീസതിഉസഭം ഗാവുതസ്സ ചതുത്ഥോ ഭാഗോതി വദന്തി. കദാചിതി കസ്ഥിഞ്ചി ബുദ്ധുപ്പാദേ. അചലമേവാതി അപരിവത്തമേവ അനഞ്ഞഭാവതോ, മഞ്ചാനം പന അപ്പമഹന്തതാഹി പാദാനം പതിട്ഠിതട്ഠാനസ്സ ഹാനിവഡ്ഡിയോ ഹോന്തിയേവ.

യന്തനാളികാഹി പരിപുണ്ണസുവണ്ണരസധാരാഹി. ന്ഹാനവത്തന്തി “പബ്ബജിതേന നാമ ഏവം ന്ഹായിതബ്ബ”തി നഹാനചാരിത്തം ദസ്സേതാ. യസ്ഥാ ഭഗവതോ സരീരം സുധന്തചാമീകരസമാനവണ്ണം സുപരിസോധിതപവാളരുചിരകരചരണാവരം സുവിസുദ്ധനീലരതനാവളിസദിസകേസതനുരുഹം, തസ്ഥാ തഹം തഹം വിനിസ്സതജാതിഹിണ്ഡലകരസുപസോഭിതം ഉപരി മഹഗ്ഘരതനാവളിസഞ്ചരാദിതം ജങ്ഗമമിവ കനകഗിരിസിഖരം വിരോചിത്ഥ. തസ്ഥിഞ്ച സമയേ ദസബലസ്സ സരീരതോ നിക്ഖമിത്വാ ഛരബ്ബണ്ണരസ്ഥിയോ സമന്തതോ അസീതിഹത്ഥപ്പമാണേ പദേസേ ആധാവന്തീ വിധാവന്തീ രതനാവളിരതനദാമ-രതനചുണ്ണ-വിപ്പകിണ്ണം വിയ, പസാരിതരതനചിത്തകഞ്ചനപട്ടമിവ, ആസിഞ്ചമാനലാഖാരസധാരാ-ചിതമിവ , ഉക്കാസതനിപാതസമാകുലമിവ, നിരന്തരം വിപ്പകിണ്ണ-കണികാര-കികിണിക-പുപ്ഫമിവ, വായുവേഗസമുദ്ധത-ചിനപിട്ഠചുണ്ണ-രഞ്ജിതമിവ, ഇന്ദ്രധനു-വിജ്ജുലതാ-വിതാനസന്ധതമിവ, ഗഗനതലം തം റാനം പവനഞ്ച സമ്മാ ഫരന്തി. തേന വൃത്തം “വണ്ണഭൂമിനാമേസാ”തിആദി. അത്ഥന്തി ഉപമേയ്യത്ഥം. ഉപമായോതി “ഈദിസോ ച ഹോതീ”തി യമാരഹം തദനുച്ഛവികാ ഉപമാ. കാരണാനീതി ഉപമുപമേയ്യസമ്ബന്ധവിഭാവനാനി കാരണാനി. പൂരേത്വാതി വണ്ണനം പരിപുണ്ണം കത്വാ. മായോ വേദിതബ്ബോ “അതിത്ഥേ പക്ഖന്ദോ”തി അവത്തബ്ബത്താ.

൨൭൩. കണ്ണികാതി സരീരഗതബിന്ദുകതാനി മണ്ഡലാനി. പരിക്ഖാരഭണ്ഡന്തി ഉത്തരാസഖ്ഗം സഖ്ഘാടിഞ്ച സന്ധായ വദന്തി. കിം പനായം നയോ ബുദ്ധാനന്വി സരീരേ ഹോതീതി? ന ഹോതി, വത്തദസ്സനത്ഥം പനേതം കതന്തി ദസ്സേതും “ബുദ്ധാനം പനാ”തിആദി വൃത്തം. ഗമനവസേന കായസ്സാഭിനീഹരണം ഗമനാഭിഹാരോ. യഥാധിപ്പായാവത്തനം അധിപ്പായകോപനം.

അഞ്ഞതരായ പാരമിയാതി നേക്ഖമ്മപാരമിയാ. വീരിയപാരമിയാതി അപരേ. മഹാഭിനീക്ഖമനസ്സാതി മഹന്തസ്സ ചരിമഭവേ അഭിനീക്ഖമനസ്സ. തഞ്ഹി മഹന്തം ഭോഗക്ഖന്ധം മഹന്തഞ്ച ഞാതിപരിവട്ടം മഹന്തഞ്ച ചക്കവത്തിസിരിം പജഹിത്വാ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ സമാരകസ്സ ച

അചിന്തേയപരിമേയഭേദസ്സ മഹതോ അത്മായ ഹിതായ സുഖായ പവത്തത്താ മഹനീയതായ ച മഹന്തം അഭിനിക്ഖമനന്തി വുച്ചതി.

പുരിമോതി “കതമായ നു കമായ സന്നിസിന്നാ ഭവമാ”തി ഏവം വുത്തഅത്ഥോ. കാ ച പന വോതി ഏതമ ച-സദോ ബുതിരേകേ. തേന യമാപുച്ഛിതായ കമായ വക്ഖമാനം വിപ്പകതഭാവം ജോതേതി. പന-സദോ വചനാലങ്കാരേ. യായ ഹി കമായ തേ ഭിക്ഖു സന്നിസിന്നാ, സാ ഏവ അന്തരാകമാഭൂതാ വിപ്പകതാ വിസേസേന പുന പുച്ഛിയതി. അത്താതി അന്തരാ-സദസ്സ അത്ഥമാഹ. അത്തേത്ഥോ ഹി അയം അന്തരാ-സദോ “ഭൂമന്തരം (ധം സം അട്ഠം നിദാനകമാ) സമയന്തര”ന്തിആദിസു വിയ, അന്തരാതി വാ വേമജ്ജേയേതി അത്ഥോ. ദസകമാവത്സുനിസ്സിതാതി “കിം സീലം നാമ, കമഞ്ച പൂരേതഞ്ച, കാനി ചസ്സ സംകിലേസവോദാനാനീ”തിആദിനാ അപ്പിച്ചാദിനിസ്സിതാ സീലാദിനിസ്സിതാ ച കമാ. അരിയോതി നിദോസോ. അഥ വാ അത്ഥകാമേഹി അരണീയോതി അരിയോ, അരിയാനം അയന്തി വാ അരിയോതി. ഭാവനാമനസികാരവസേന തുണ്ഹീ ഭവന്തി, ന ഏകച്ചബ്ബാഹിരകപഞ്ചജിതാ വിയ മൂഗബ്ബതസമാദാനേന. ദുതിയജ്ജ്യാനമ്പി അരിയോ തുണ്ഹീഭാവോ വചീസങ്ഖാരപഹാനതോ. മൂലകമ്മട്ഠാനന്തി പാരിഹാരിയ കമ്മട്ഠാനമ്പി. ത്യാനന്തി ദുതിയജ്ജ്യാനം.

൨൨൪. “സന്നിപതിതാനം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദയ”ന്തി (മം നിം ൧.൨൨൩; ഉദാ ൧൨, ൨൮, ൨൯) അട്ഠപ്പത്തിവസേന ദേസനാ പവത്താതി തസ്സാ ഉപരിദേസനായ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “ഭേമാ, ഭിക്ഖവേ, പരിയേസനാതി കോ അനുസന്ധീ”തി അനുസന്ധിം പുച്ഛതി. അയം തുമ്ഹാകം പരിയേസനാതി യാ മഹാഭിനിക്ഖമനപടിബദ്ധാ ധമ്മീ കമാ, സാ തുമ്ഹാകം ധമ്മപരിയേസനാ ധമ്മവിചാരണാ അരിയപരിയേസനാ നാമ. അപായമഗ്ഗന്തി അനത്ഥാവഹം മഗ്ഗം. ഉദ്ദേസാനുക്കമം ഭിന്ദിത്വാതി ഉദ്ദേസാനുപുബ്ബിം ലങ്ഘിത്വാ. ധമ്മ-സദോ “അമോസധമ്മം നിബ്ബാന”ന്തിആദിസു വിയ പകതിപരിയായോ. ജായനസഭാവോതി ജായനപകതികോതി അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.

സബ്ബത്ഥാതി യഥാ “പുത്തഭരിയ”ന്തി ദന്ദസമാസവസേന ഏകത്തം, ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥ “ദാസിദാസ”ന്തിആദിസു സബ്ബപദേസു. പരതോ വികാരം അനാപജ്ജിത്വാ സബ്ബദാ ജാതരൂപമേവ ഹോതീതി ജാതരൂപം, സുവണ്ണം. ധവലസഭാവതായ രഞ്ജീയതീതി രജതം, രൂപിയം. ഇധ പന സുവണ്ണം റപേത്വാ യം കിഞ്ചി ഉപഭോഗപരിഭോഗാരഹം രജതംതേവ ഗഹിതം. ഉപധീയതി ഏതമ ദുക്ഖന്തി ഉപധയോ. ചുതീസങ്ഖാതം മരണന്തി ഏകഭവപരിയാപനം ഖണ്ഡനീരോധസങ്ഖാതം മരണമാഹ. ഖണികനീരോധോ പന ഖണേ ഖണേ. തേനാഹ “സത്താനം വിയാ”തി. സംകിലിസ്സതീതി ദുസവിസേന വിയ അത്താനം ദുസിസ്സതി. തേനാഹ ഭഗവാ - “പഞ്ചിമേ, ഭിക്ഖവേ, ജാതരൂപസ്സ ഉപക്കിലേസാ അയോ ലോഹ”ന്തിആദി (അം നിം ൫.൨൩). മലം ഗഹേത്വാതി യേഹി സഹയോഗതോ മലിനം ഹോതി, തേസം മലിനഭാവപച്ചയാനം വസേന മലം ഗഹേത്വാ. ജീരണതോ ജരാധമ്മവാരേ ജാതരൂപം ഗഹിതന്തി യോജനാ. യേ പന ജാതിധമ്മവാരേപി ജാതരൂപം ന പഠന്തി, തേസം ഇതരേസം വിയ ജീരണധമ്മവാരേ സരൂപതോ അനാഗതമ്പി ഉപധിഗൃഹണേന ഗഹിതമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. പരിഗൃഹേ റിതാനം പന വസേന

വുച്ചമാനേ അപാകടാനമ്പി ജാതിജരാമരണാനം വസേന യോജനാ ലബ്ഭതേവ. ജാതരൂപസീസേന ചേത്ഥ സബ്ബസ്സപി അനിന്ദ്രിയബദ്ധസ്സ ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം, പുത്തഭരിയാദിഗൃഹണേന വിയ മിത്താമച്ചാദിഗൃഹണം.

൨൨൫. അരിയേഹി പരിയേസനാ, അരിയാനം പരിയേസനാതി വാ അരിയപരിയേസനാതി സമാസദ്വയം ദസ്സേതി “അയം, ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ.

൨൨൬. മൂലതോ പട്ഠായാതി യം മഹാഭിനിക്ഖമനസ്സ മൂലഭാവേസുആദീനവദസ്സനം, തതോ പട്ഠായ. യസ്മാ തേ ഭിക്ഖു തത്ഥ മഹാഭിനിക്ഖമനകമായ സന്നിസിന്നാ, സാ ച നേസം അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ, തസ്മാ ഭഗവാ തേസം മൂലതോ പട്ഠായ മഹാഭിനിക്ഖമനകമം കഥേതും ആരഭി. അഹമ്പി പുണ്ണേതി വിസേസവചനം അപരിപക്കഞ്ഞാണേന സയം ചരിമഭവേ തീസു പാസാദേസു തിവിധനാടകപരിവാരസ്സ ദിബ്ബസമ്പത്തിസദിസായ മഹാസമ്പത്തിയാ അനുഭവനം, അഭിനിക്ഖമിത്വാ പധാനപദഹനവസേന അത്തകിലമമാനുയോഗഞ്ച സന്ധായാഹ. അനരിയപരിയേസനം പരിയേസിന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പഞ്ചവഗ്ഗിയാപീതി യമാസകം ഗിഹിഭോഗം അനുയുത്താ തം പഹായ പബ്ബജിത്വാ അത്തകിലമമാനുയോഗേ റിതാ സത്ഥു ധമ്മചക്കപവത്തനദേസനായ (സം. നി. ൫.൧൦൮൧; മഹാവ. ൧൩; പടി. മ. ൨.൩൦) തമ്പി പഹായ അരിയപരിയേസനം പരിയേസിംസുതി.

൨൨൭. കാമം ദഹര-സദ്ദോ “ദഹരം കുമാരം മന്ദം ഉത്താനസേയ്യക”ന്തി (മ. നി. ൧.൪൯൬) ഏത്ഥ ബാലദാരകേ ആഗതോ, “ഭഭ്രേന യോബ്ബനേന സമന്നാഗതോ”തി പന വക്ഖമാനത്താ യുവാവത്ഥാ ഇധ ദഹര-സദ്ദേന വുത്താതി ആഹ “തരുണോവ സമാനോ”തി. പഠമവയേന ഏകൂനതിംസവയത്താ. ജാതിയാ ഹി യാവ തേത്തിംസവയാ പഠമവയോ. അനാദരത്ഥേ സാമിവചനം യഥാ “ദേവദത്തസ്സ രുദന്തസ്സ പബ്ബജി”തി. കാമം അസ്സുമുച്ചനം രോദനം, തം അസ്സുമുഖാനന്തി ഇമിനാ പകാസിതം, തം പന വത്ഥാ “രുദന്താന”ന്തി വചനം ബലവസോകസമുട്ഠാനം ആരോദനവത്ഥും പകാസേതിതി ആഹ “കന്ദിത്വാ രോദമാനാന”ന്തി. കിം കുസലന്തി ഗവേസമാനോതി കിന്തി സബ്ബസോ അവജ്ജരഹിതം ഏകന്ത നിയ്യാനികം പരിയേസമാനോ. വരപദന്തി വട്ടദുക്ഖനിസ്സരണത്ഥികേഹി ഏകന്തേന വരണീയട്ഠേന വരം, പജ്ജിതബ്ബട്ഠേന പദം. തുങ്ഗസരീരതായ ദീഘോ, പിങ്ഗലചക്ഖുതായ പിങ്ഗലോതി ദീഘപിങ്ഗലോ. ധമ്മോതി വിനയോ, സമയോതി അത്ഥോ. സുത്ഥാവ ഉഗ്ഗണ്ഹിന്തി തേന വുച്ചമാനസ്സ സവനമത്തേനേവ ഉഗ്ഗണ്ഹിം വാചുഗ്ഗതം അകാസിം.

പടിലപനമത്തകേനാതി പുന ലപനമത്തകേന. ജാനാതീതി ഞാണോ, ഞാണോതി വാദോ ഞാണവാദോ, തം ഞാണവാദം. “വദാമീ”തി ആഗതത്താ അട്ഠകമായം “ജാനാമീ”തി ഉത്തമപുരിസവസേന അത്ഥോ വുത്തോ. അഞ്ഞേപി ബഹൂതി അഞ്ഞേപി ബഹൂ മമ തഥാഭാവം ജാനന്താ “അയം ഇമം ധമ്മം ജാനാതീ”തി, “അകമ്പനീയതായ മിരോ”തി വാ ഏവം വദന്തി. ലാഭീതി അഞ്ഞാസീതി ധമ്മസ്സ ഉദീസനേന മഹാപത്തേതായ “അയം അത്തനാ ഗതമഗ്ഗം പവേദേതി, ന അനുസ്സുതികോ”തി അഞ്ഞാസി. അസ്സാതി ബോധിസത്തസ്സ. ഏതദഹോസീതി ഏതം “ന ഖോ ആളാരോ കാലാമോ”തിആദി മനസി അഹോസി, ചിന്തേസീതി അത്ഥോ.

ഹേട്റിമസമാപത്തിഹി വിനാ ഉപരിമസമാപത്തിനം സമ്പാദനസ്സ അസമ്ഭവതോ “സത്ത സമാപത്തിയോ മം ജാനാപേസീ”തി ആഹ. പയോഗം കരേയുന്തി ഭാവനം അനുയുജ്ജേയന്തി അത്ഥോ. ഏവമാഹാതി ഏവം “അഹം, ആവുസോ”തിആദിമാഹ, സത്തന്നം സമാപത്തിനം അധിഗമം പച്ചഞ്ഞാസീതി അത്ഥോ.

അനുസൂയകോതി അനിസ്സുകീ. തേന മഹാപുരിസേ പസാദം പവേദേസി. ബോധിസത്തസ്സ താ സമാപത്തിയോ നിബ്ബത്തേതാ റിതസ്സ പുരിമജാതിപരിചയേന ഞാണസ്സ ച മഹന്തതായ താസം ഗതി ച അഭിസമ്പരായോ ച ഉപട്ഠാസി . തേന “വട്ടപരിയാപന്നാ ഏവേതാ”തി നിച്ഛയോ ഉദപാദി. തേനാഹ “നായം ധമ്മോ നിബ്ബിദായാ”തിആദി. ഏകച്ചാനം വിരാഗഭാവനാസമതിക്കമാവഹോപി നേവ തേസമ്പി അച്ചന്തായ സമതിക്കമാവഹോ, സയഞ്ച വട്ടപരിയാപന്നോയേവ, തസ്മാ നേവ വട്ടേ നിബ്ബിന്ദനത്ഥായ, യദഗ്ഗേന ന നിബ്ബിദായ, തദഗ്ഗേന ന വിരജ്ജനത്ഥായ, രാഗാദിനം പാപധമ്മാനം ന നിരുജ്ജന്തത്ഥായ, ന ഉപസമത്ഥായ, തസ്മാ തം അഭിഞ്ഞേയധമ്മം ന അഭിജാനനത്ഥായ...പേ... സംവത്തതീതി യോജനാ.

യാവദേവ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനുപപത്തിയാതി സത്തസു സമാപത്തിസു ഉക്കട്ഠം ഗഹേതാ വദതി. ഉട്ഠായ സമുട്ഠായ അചുതിധമ്മം പരിയേസിതും യുത്തത്താ തഞ്ച അനതിക്കന്തജാതിധമ്മമേവാതി മഹാസത്തോ പജഹതീതി ആഹ “യഞ്ച ഠാനം പാപേതീ”തിആദി. തതോ പട്ഠായാതി യദാ സമാപത്തിധമ്മസ്സ ഗതിഞ്ച അഭിസമ്പരായഞ്ച അബ്ഭഞ്ഞാസി, തതോ പട്ഠായ. മക്ഖികാവസേനാതി ഭോജനസ്സ മക്ഖികാമിസ്സതാവസേന. മനം ന ഉപ്പാദേതി ഭുജ്ജിതുന്നി അധിപ്പായോ. മഹന്തേന ഉസ്സാഹേനാതി ഇദം കതിപാഹം തത്ഥ ഭാവനാനുയോഗമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന അഞ്ഞേസം വിയ കസിണപരികമ്മാദികരണം. ന ഹി അന്തിമഭവികബോധിസത്താനം സമാപത്തിനിബ്ബത്തനേ ഭാരിയം നാമ. അനലങ്കരിത്ഥാതി അനു അനു അലംകത്ഥാ പുനപ്പുനം “ഇമിനാ ന കിഞ്ചി പയോജന”തി കത്ഥാ.

൨൨൮. വാചായ ഉഗ്ഗഹിതമത്തോവാതി ഏത്ഥ പുബ്ബേ വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൨൨൯. മഹാവേലാ വിയ മഹാവേലാ, വിപുലവാലികപുഞ്ജതായ മഹന്തോ വേലാതടോ വിയാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “മഹാവാലികരാസീതി അത്ഥോ”തി. ഉരു മരു സികതാ വാലുക്കാ വണ്ണു വാലികാതി ഇമേ സദാ സമാനത്ഥാ, ബൃജ്ജനമേവ നാനം.

സേനാ നിഗച്ഛി നിവിസി ഏത്ഥാതി സേനാനിഗമോ, സേനായ നിവിട്ഠട്ഠാനം. സേനാനിഗാമോതി പന അയം സമഞ്ഞാ അപരകാലികാ. ഗോചരഗാമനിദസ്സനഞ്ചേതം. ഉപരിസുത്തസ്ഥിന്തി മഹാസച്ചകസുത്തേ. ഇധ പന ബോധിപല്ലങ്കോ അധിപ്പേതോ അരിയപരിയേസനായ വുച്ചമാനത്താ.

൨൩൦. “ഞാണദസ്സന”ന്തി ച ഏകജ്ജന്തം ഗഹിതപദദ്വയവിസയവിസേസസ്സ അനാമട്ഠത്താ “മേ”തി ച ഗഹിതത്താ അനവസേസത്തേയ്യാവബോധനസമത്ഥമേവ ഞാണവിസേസം ബോധേതി, ന ഞാണമത്തം, ന ദസ്സനമത്തന്തി ആഹ “സബ്ബധമ്മദസ്സനസമത്ഥഞ്ച മേ

സബുത്തുതത്താണമുദപാദി"തി. അകുപ്പതായാതി വിമോക്ഖന്തതായ സബുസോ പടിപക്ഖയമ്മേഹി അസഞ്ചോഭനീയതായ. തേനാഹ "രാഗാദിഹി ന കുപ്പതീ"തി. ആരമ്മണസന്തതായപി തദാരമ്മണാനം അത്ഥി വിസേസോ യമാ തം "ആനേഞ്ജവിഹാരേ"തി ആഹ "അകുപ്പാരമ്മണതായ ചാ"തി. പച്ചവേക്ഖണണാണമ്പീതി ന കേവലം സബുത്തുതത്താണമേവ, അഥ ഖോ യമാധിഗതേ പടിവേധസദ്ധമ്മേ ഏകുനവിസതിവിധപച്ചവേക്ഖണണാണമ്പി.

൨൮൧. പടിവിദ്ധോതി (ദീം നിം ടീം ൨.൬൪; സംം നിം ടീം ൧.൧.൧൦൨; സാരത്ഥം ടീം മഹാവഗ്ഗ ൩.൧) സയമ്ഭുത്താണേന "ഇദം ദുക്ഖ"തിആദിനാ പടിമുഖം നിബ്ബിജ്ജന്തവസേന പത്തോ, യമാഭൂതം അവബുദ്ധോതി അത്ഥോ. ഗമ്ഭീരോതി മഹാസമുദോ വിധ മകസതുണ്ഡസൂചിയാ അത്തത്ര സമുപചിതപരിപക്കണാണസമ്ഭാരേഹി അത്തേസം ഞാണേന അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠോ. തേനാഹ "ഉത്താനഭാവപടിക്ഖേപവചനമേത"ന്തി. യോ അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠോ, സോ ഓഗാഹിതുമസക്കുണേയ്യതായ സരൂപതോ ച പസ്സിതും ന സക്കാതി ആഹ "ഗമ്ഭീരത്താവ ദുദസോ"തി. ദുക്ഖേന ദട്ഠഞ്ചോതി കിച്ഛേന കേനചിദേവ ദട്ഠഞ്ചോ. യം പന ദട്ഠമേവ ന സക്കാ, തസ്സ ഓഗാഹേത്വാ അനു അനു ബുജ്ജന്തേ കഥാ ഏവ നത്ഥീതി ആഹ "ദുദസത്താവ ദുരനുബോധോ"തി. ദുക്ഖേന അവബുജ്ജന്തീതഞ്ചോ അവബോധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ. ഇമസ്ഥിം റാനേ - "തം കിം മത്തേ, ഭിക്ഖവേ, കതഥം നു ഖോ ദുക്കരതരം വാ ദുരഭിസമ്ഭവതരം വാ"തി സുത്തപദം (സംം നിം ൫.൧൧൧൫) വത്തബ്ബം. സന്താരമ്മണതായ വാ സന്തോ. നിബ്ബുതസബുപരിളാഹതായ നിബ്ബുതോ. പധാനഭാവം നീതോതി വാ പണീതോ. അതിത്തികരട്ഠേന അതപ്പകോ സാദുരസഭോജനം വിധ. ഏത്ഥ ച നിരോധസച്ചം സന്തം ആരമ്മണന്തി സന്താരമ്മണം, മഗ്ഗസച്ചം സന്തം സന്താരമ്മണഞ്ചാതി സന്താരമ്മണം. അനുപസന്തസഭാവാനം കിലേസാനം സഞ്ചാരാനഞ്ച അഭാവതോ നിബ്ബുതസബുപരിളാഹതായ സന്തപണീതഭാവേനേവ ച അസേചനകതായ അതപ്പകതാ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനാഹ "ഇദം ദധം ലോകുത്തരമേവ സന്ധായ വുത്ത"ന്തി. ഉത്തമണാണവിസയത്താ ന തക്കേന അവചരിതഞ്ചോ, തതോ ഏവ നിപുണണാണഗോചരതായ ച സഞ്ചോ. സുഖമസഭാവത്താ ച നിപുണോ, ബാലാനം അവിസയത്താ പണ്ഡിതേഹി ഏവ വേദിതഞ്ചോതി പണ്ഡിതവേദനീയോ. ആലീയന്തി അഭിരമിതബ്ബട്ഠേന സേവീയന്തീതി ആലയാ, പഞ്ച കാമഗുണാ. ആലയന്തി അല്ലീയന്തി അഭിരമണവസേന സേവന്തീതി ആലയാ, തണ്ഹാവിചരിതാനി. രമന്തീതി രതിം വിന്ദന്തി കീളന്തി ലളന്തി. ആലയരതാതി ആലയനിരതാ.

റാനം സന്ധായാതി റാന-സദും സന്ധായ. അത്ഥതോ പന റാനന്തി ച പടിചസമുപ്പാദോ ഏവ അധിപ്പേതോ. തിട്ഠന്തി ഫലം തദായത്തവുത്തിതായാതി റാനം, സഞ്ചാരാദിനം പച്ചയഭൂതാ അവിജ്ജാദയോ. ഇമേസം സഞ്ചാരാദിനം പച്ചയാതി ഇദപ്പച്ചയാ, അവിജ്ജാദയോവ. ഇദപ്പച്ചയാ ഏവ ഇദപ്പച്ചയതാ യമാ "ദേവോ ഏവ ദേവതാ"തി, ഇദപ്പച്ചയാനം വാ അവിജ്ജാദിനം അത്തനോ ഫലം പതി പച്ചയഭാവോ ഉപ്പാദനസമത്ഥതാ ഇദപ്പച്ചയതാ. തേന സമത്ഥപച്ചയലക്ഖണോ പടിചസമുപ്പാദോ ദസ്സിതോ ഹോതി. പടിച സമുപ്പജ്ജതി ഫലം ഏതസ്ഥാതി പടിചസമുപ്പാദോ. പദദയേനപി ധമ്മാനം പച്ചയട്ഠോ ഏവ വിഭാവിതോ. തേനാഹ "സഞ്ചാരാദിപച്ചയാനം ഏതം അധിവചന"ന്തി. അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന

വിസുദ്ധിമഗ്നസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിഃ മഹാദീഃ ൨.൫൨-൫൩) വൃത്തനയേന വേദിതഞ്ചോ.

സബ്രസഞ്ചാരസമമോതിആദി സബ്രന്തി സബ്രസഞ്ചാരസമമാദിസദാഭിധേയം സബ്രം അത്ഥതോ നിബ്രാനമേവ. ഇദാനി തസ്സ നിബ്രാനഭാവം ദസ്സേതും “യസ്മാ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. ന്തി നിബ്രാനം. ആഗമ്മാതി പടിച അരിയമഗ്നസ്സ ആരമ്മണപച്ചയഭാവഹേതു. സമ്മന്തിതി അപ്പടിസന്ധികൂപസമവസേന സമ്മന്തി. തമാ സന്താ സവിസേസം ഉപസന്താ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “വൂപസമ്മന്തി”തി. ഏതേന “സബ്രേ സഞ്ചാരാ സമ്മന്തി ഏത്ഥാതി സബ്രസഞ്ചാരസമമോ, നിബ്രാന”ന്തി ദസ്സേതി. സബ്രസഞ്ചാരവിസംയുത്തേ ച നിബ്രാനേ സബ്രസഞ്ചാരവൂപസമപരിയായോ ഹേട്ഠാ വൃത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. പടിനിസ്സട്ഠാതി സമുച്ഛേദവസേന പരിച്ചത്താ ഹോന്തി. സബ്രാ തണ്ഹാതി അട്ഠസതപ്പഭേദാ സബ്രാപി തണ്ഹാ. സബ്രേ കിലേസരാഗാതി കാമരാഗരൂപരാഗാദിഭേദാ സബ്രേപി കിലേസഭൂതാ രാഗാ, സബ്രേപി വാ കിലേസാ ഇയ “കിലേസരാഗാ”തി വേദിതഞ്ചാ, ന ലോഭവിസേസാ ഏവ ചിത്തസ്സ വിപരിണതഭാവപാദനതോ . യഥാഹ “രത്തമ്പി ചിത്തം വിപരിണതം, ദുട്ഠമ്പി ചിത്തം വിപരിണതം, മുള്ഹമ്പി ചിത്തം വിപരിണത”ന്തി (പാരാഃ ൨൨൧). വിരജ്ജന്തിതി പലുജ്ജന്തി.

ചിരനിസജ്ജാചിരഭാസനേഹി പിട്ഠിആഗിലായനതാലുഗലസോസാദിവസേന കായകിലമമോ ചേവ കായവിഹേസാ ച വേദിതഞ്ചാ. സാ ച ഖോ ദേസനായ അത്ഥം അജാനന്താനം വസേന വൃത്താ, ജാനന്താനം പന ദേസനായ കായപരിസ്സമോപി സത്ഥു അപരിസ്സമോവ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ന ച മം ധമ്മാധികരണം വിഹേസേസീ”തി (ഉദാഃ ൧൦). തേനേവാഹ “യാ അജാനന്താനം ദേസനാ നാമ, സോ മമ കിലമമോ അസ്സാ”തി. ഉഭയന്തി ചിത്തകിലമമോ ചേവ ചിത്തവിഹേസാ ചാതി ഉഭയമ്പേതം ബുദ്ധാനം നത്ഥി ബോധിമൂലേയേവ സമുച്ഛിന്നത്താ.

അനുബ്രൂഹനം സമ്പിണ്ഡനം. സോതി “അപിസ്സൂ”തി നിപാതോ. മന്തി പടി- സദയോഗേന സാമിഅത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “മമാ”തി. വുദ്ധിപ്പത്താ വാ അച്ഛരിയാ അനച്ഛരിയാ. വുദ്ധിഅത്ഥോപി ഹി അ-കാരോ ഹോതി യഥാ “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧൧.തികമാതികാ). കപ്പാനം സതസഹസ്സം ചത്താരി ച അസഞ്ചേയ്യാനി സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ധമ്മസംവിഭാഗകരണത്ഥമേവ പാരമിയോ പുരേത്ഥാ ഇദാനി അധിഗതധമ്മരജ്ജസ്സ തത്ഥ അപ്പോസ്സുക്കതാപത്തിദീപനതാ, ഗാമാത്ഥസ്സ അച്ഛരിയതാ, തസ്സ വുദ്ധിപ്പത്തി ചാതി വേദിതഞ്ചം. അത്ഥദാരേന ഹി ഗാമാനം അനച്ഛരിയതാ. ഗോചരാ അഹേസുന്തി ഉപട്ഠഹേസും. ഉപട്ഠാനഞ്ച വിതക്കേതബ്രതാതി ആഹ “പരിവിതക്കയിതബ്രതം പാപുണിംസു”തി.

യദി സുഖാപടിപദാവ, കഥം കിച്ഛതാതി ആഹ “പാരമീപൂരണകാലേ പനാ”തിആദി. ഏവമാദിനി ദുപ്പരിച്ചജാനി ദേന്തസ്സ. ഹ-ഇതി വാ “ബൃത്ത”ന്തി ഏതസ്മിം അത്ഥേ നിപാതോ. ഏകംസത്ഥേതി കേചി. ഹ ബൃത്തം, ഏകംസേന വാ അലം നിപ്പയോജനം ഏവം കിച്ഛേന അധിഗതസ്സ ധമ്മസ്സ ദേസിതന്തി യോജനാ. ഹലന്തി വാ “അല”ന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥം പദം “ഹലന്തി വദാമീ”തിആദിസു (ദീഃ നിഃ ദീഃ ൨.൬൫; സംഃ നിഃ ദീഃ ൧.൧.൧൨൨) വിധ.

രാഗഭാസപരിഹൃദ്ഘോഷീതി ഹൃദ്ഘോഷേന വിയ സപ്തേന രാഗേന ഭാസേന ച സമ്ഹൃദ്ഘോഷി അഭിഭൂതേഹി. രാഗഭാസാനുഗതേഹീതി രാഗേന ച ഭാസേന ച അനുബന്ധേഹി.

കാമരാഗരത്നാ ഭവരാഗരത്നാ ച നീവരണേഹി നിവൃതതായ, ദിട്ഠിരാഗരത്നാ വിപരീതാഭിനിവേസേന. ന ദക്ഖിണീതി യാമാവതോ ധമ്മം ന പടിവിജ്ജയിസ്സന്തി. ഏവം ഗാഹാപേതുന്തി “അനിച്ഛ”ന്തിആദിനാ സഭാവേന യാമാവതോ ധമ്മം ജാനാപേതും. രാഗഭാസപരേതതാപി നേസം സമ്മുജ്ജഹഭാവേനേവാതി ആഹ “തമോഖണ്ഡേന ആവുടാ”തി.

൨൮൨. ധമ്മദേസനായ അപ്പോസ്സുക്കതാപത്തിയാ കാരണം വിഭാവേതും “കസ്ഥാ പനാ”തിആദിനാ സയമേവ ചോദനം സമുട്ഠാപേതി. തത്ത്വ അത്താതവേസേനാതി ഇമസ്സ ഭഗവതോ സാവകഭാവുപഗമനേന അത്താതരൂപേന. താപസവേസേനാതി കേചി. സോ പന അരഹത്താധിഗമേനേവ വിഗച്ഛേയ്യ. തിവിധം കാരണം അപ്പോസ്സുക്കതാപത്തിയാ പടിപക്ഖസ്സ ബലവഭാവോ, ധമ്മസ്സ ഗമ്ഭീരതാ, തത്ത്വ ച സാതിസയം ഗാരവന്തി, ത ദസ്സേതും “തസ്സ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. (തത്ത്വ പടിപക്ഖാ നാമ രാഗാദയോ കിലേസാ സമ്മാപടിപത്തിയാ അന്തരായകരത്നാ. തേസം ബലവഭാവതോ ചിരപരിഭാവനായ സത്തസന്താനതോ ദുബ്ബിസോധിയതായ തേ സത്തേ മത്തഹത്ഥിനോ വിയ ദുബ്ബലപുരിസം അധിഭവിതാ അജ്ജേയോത്ഥരിതാ അനയബ്ബസനം ആപാദേന്താ അനേകസതയോജനായാമവിത്ഥാരം സുനിചിതം ഘനസന്നിവേസം കണ്ടകദുഗ്ഗന്ധി അധിസേന്തി. ദുരപ്പഭേദദുച്ഛേജജതാഹി ദുബ്ബിസോധിയതം പന ദസ്സേതും “അമസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ച അന്തോ അമട്ഠതായ കഞ്ജിയപുണ്ണാ ലാബു. ചിരപാരിവാസികതായ തക്കഭരിതാ ചാടി. സ്സേഹതിന്തദുബ്ബലഭാവേന വസാപിതപിലോതികാ. തേലമിസ്സിതതായ അഞ്ജനമക്ഖിതഹത്ഥോ ദുബ്ബിസോധനീയാ വുത്താ, ഹീനൂപമാ ചേതാ രൂപപഞ്ചഡഭാവതോ അചിരകാലികത്വാ ച മലിനതായ, കിലേസസംകിലേസോ ഏവ പന ദുബ്ബിസോധനീയതരോ അനാദികാലികത്വാ അനുസയിതത്വാ ച. തേനാഹ “അതിസംകിലിട്ഠാ”തി. യഥാ ച ദുബ്ബിസോധനീയതരതായ, ഏവം ഗമ്ഭീരദുദൃസദുരനുബോധാനന്വി വുത്തഉപമാ ഹീനൂപമാവ).

പടിപക്ഖവിഗമനേന ഗമ്ഭീരോപി ധമ്മോ സുപാകടോ ഭവേയ്യ. പടിപക്ഖവിഗമനം പന സമ്മാപടിപത്തിപടിബദ്ധം, സാ സദ്ധമ്മസ്സവനാധിനാ. തം സത്ഥരി ധമ്മേ ച പസാദായത്തം, സോ ഗരുട്ഠാനിയാനം അജ്ജേയസനഹേതുക്കോതി പനാളികായ സത്താനം ധമ്മസമ്പടിപത്തിയാ ബ്രഹ്മയാചനാനിമിത്തന്തി തം ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ.

ഉപക്കിലേസഭൂതം അപ്പം രാഗാദിരജം ഏതസ്സാതി അപ്പരജം, അപ്പരജം അക്ഖി പഞ്ഞാചക്ഖു യേസം തേ തംസഭാവതി കത്വാ അപ്പരജക്ഖജാതികാതി അയമത്ഥോ വിഭാവിതോ “പഞ്ഞാമയേ”തിആദിനാ. അപ്പം രാഗാദിരജം യേസം തംസഭാവാ അപ്പരജക്ഖജാതികാതി ഏവന്വി സദുത്ഥോ സമ്ഭവതി. ദാനാദിദസപുണ്ണകിരിയവത്ഥുനി സരണഗമനപരഹിതപരിണാമനേഹി സദ്ധിം (ദാദസ ഹോന്തിതി) “ദാദസപുണ്ണകിരിയവസേനാ”തി വുത്തം.

രാഗാദിമലേന സമലേഹി പൂരണാദിഹി ഛഹി സത്മാരേഹി സത്സുപടിഞ്ഞേഹി കബ്ജരചനാവസേന ചിന്താകവിആദിഭാവേ റത്യാ തക്കപരിയാഹതം വീമംസാനുചരിതം സയംപടിഭാനം ചിന്തിതോ. തേ കിര ബുദ്ധകോലാഹലാനുസ്സവേന സഞ്ജാതകുതുഹലം ലോകം വഞ്ചേത്യാ കോഹഞ്ഞേ റത്യാ സബ്ബഞ്ജുതം പടിജാനന്താ യം കിഞ്ചി അധമ്മഞ്ചേവ യമ്മോതി ദീപേസും. തേനാഹ “തേ ഹി പൂരേതരം ഉപ്പജ്ജിത്വാ”തിആദി. അപാപൂരേതന്തി ഏതം കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസനന്തരധാനതോ പഭൂതി പിഹിതം നിബ്ബാനനഗരസ്സ മഹാദാരം അരിയമഗ്ഗം സദ്ധമ്മദേസനാഹത്ഥേന അപാപൂര വിവര.

സേലപബ്ബതോ ഉച്ചോ ഹോതി മിരോ ച, ന പംസുപബ്ബതോ മിസ്സുകപബ്ബതോ ചാതി ആഹ “സേലേ യമാ പബ്ബതമുദ്ധനീ”തി. യമ്മമയം പാസാദന്തി ലോകുത്തരധമ്മമാഹ. സോ ഹി സബ്ബസോ പസാദാവഹോ, സബ്ബധമ്മേ അതിക്കമ്മ അബ്ഭുഗ്ഗുതട്ഠേന പാസാദസദിസോ ച. പഞ്ഞാപരിയായോ വാ ഇധ യമ്മ-സദോ. സാ ഹി അബ്ഭുഗ്ഗുതട്ഠേന “പാസാദോ”തി അഭിധമ്മേ (ധം സം അട്ഠം ചന്തു) നിദിട്ഠാ. തമാ ചാഹ -

“പഞ്ഞാപാസാദമാരൂയ്ഹ, അസോകോ സോകിനിം പജം;
പബ്ബതട്ഠോവ ഭൂമട്ഠേ, യീരോ ബാലേ അവേക്ഖതീ”തി. (ധം പം റവു);

ഉട്ഠേഹീതി വാ യമ്മദേസനായ
അപ്പോസ്സുക്കതാസഞ്ചാതസങ്കോചാപത്തിതോ കിലാസുഭാവതോ ഉട്ഠഹ.

റവു. ഗരുട്ഠാനിയം പയിരുപാസിത്വാ ഗരുതരം പയോജനം ഉദിസ്സ അഭിപത്ഥനാ അജ്ജേയേസനാ, സാപി അത്ഥതോ യാചനാവ ഹോതീതി ആഹ “അജ്ജേയേസനന്തി യാചന”ന്തി. പദേസവിസയം ഞാണദസ്സനം അഹുത്വാ ബുദ്ധാനഞ്ചേവ ആവേണികഭാവതോ ഇദം ഞാണദയം “ബുദ്ധചക്ഖു”തി വുച്ചതീതി ആഹ “ഇമേസഞ്ചി ദിപിനം ഞാണാനം ബുദ്ധചക്ഖുതി നാമ”ന്തി. തിണ്ണം മഗ്ഗഞാണാനന്തി ഹേട്ഠിമാനം തിണ്ണം മഗ്ഗഞാണാനം “ധമ്മചക്ഖു”തി നാമം ചതുസച്ചധമ്മദസ്സനമത്തഭാവതോ. യതോ താനി ഞാണാനി വിജ്ജുപമഭാവേന വുത്താനി, അഗ്ഗമഗ്ഗഞാണം പന ഞാണകിച്ചസ്സ സിഖാപ്പത്തിയാ ന ദസ്സനമത്തം ഹോതീതി “ധമ്മചക്ഖു”തി ന വുച്ചതി, തതോ തം വജിരൂപമഭാവേന വുത്തം. വുത്തനയേനാതി “അപ്പരജക്ഖാ”തി ഏത്ഥ വുത്തനയേന. യസ്മാ മന്ദകിലേസാ “അപ്പരജക്ഖാ”തി വുത്താ, തസ്മാ ബഹലകിലേസാ “മഹാരജക്ഖാ”തി വേദിതബ്ബാ. പടിപക്ഖവിധമനസമത്ഥതായ തിക്ഖാനി സൂരാനി വിസദാനി, വുത്തവിപരിയായേന മുദുനി. സദ്ധാദയോ ആകാരാതി സദുഹനാദിപ്പകാരേ വദതി. സുന്ദരാതി കല്യാണാ. സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭം അട്ഠം വുഹർ) പന “യേസം ആസയാദയോ കോട്ഠാസാ സുന്ദരാ, തേ സ്വാകാരാ, വിപരീതാ ദാകാരാ”തി വുത്തം, തം ഇമായ അത്ഥവണ്ണനായ അത്തേദത്ഥു സംസദതി സമേതീതി ദട്ഠഞ്ചം. കാരണം നാമ പച്ചയാകാരോ, സച്ചാനി വാ.

അയം പനേത്ഥ പാളിതി ഏത്ഥ അപ്പരജക്ഖാദിപദാനം അത്ഥവിഭാവനേ അയം തസ്സത്ഥസ്സ വിഭാവനീ പാളി. സദ്ധാദീനം വിമുത്തിപരിപാചകധമ്മാനം ബലവഭാവോ തപ്പടിപക്ഖാനം പാപധമ്മാനം ദുബ്ബലഭാവേനേവ ഹോതി, തേസഞ്ച ബലവഭാവോ സദ്ധാദീനം ദുബ്ബലഭാവേനാതി

വിമുത്തിപരിപാചകധമ്മാനം അത്ഥിതാനത്ഥിതാവസേന
അപ്പരജക്ഖമഹാരജക്ഖതാദയോ പാളിയം വിഭജിതാ ദസ്സിതാ. ഖണ്ഡാദയോ
ഏവ ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേണ ലോകോ. സമ്പത്തിഭവഭൂതോ ലോകോ
സമ്പത്തിഭവലോകോ, സുഗതിസഞ്ചാരോ ഉപപത്തിഭവോ. സമ്പത്തി സമഭവതി
ഏതേനാതി സമ്പത്തിസമഭവലോകോ. സുഗതിസംവത്തനിയോ കമ്മഭവോ.
ദുഗ്ഗതി സഞ്ചാരഉപപത്തിഭവദുഗ്ഗതി സംവത്തനിയകമ്മഭവാ
വിപത്തിഭവലോകവിപത്തിസമഭവലോകാ.

പുന ഏകകദുകാദിവസേന ലോകം വിഭജിതാ ദസ്സേതും “ഏകോ
ലോകോ”തിആദി വുത്തം. ആഹാരാദയോ വിയ ഹി ആഹാരട്ഠിതികാ
സഞ്ചാരാ ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേണ ലോകോതി. ഏതഥ ഏകോ ലോകോ സഞ്ചേ
സത്താ ആഹാരട്ഠിതികാതി യായം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ
സഞ്ചസഞ്ചാരാനം പച്ചയായത്തവുത്തി, തായ സഞ്ചേ സഞ്ചാരാ ഏകോവ
ലോകോ ഏകവിയോ പകാരന്തരസ്സ അഭാവതോ. ദേ ലോകാതിആദിസുപി
ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. നാമഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ നിബ്ബാനസ്സ
അഗ്ഗഹണം തസ്സ അലോകസഭാവത്താ. നനു ച ആഹാരട്ഠിതികാതി ഏതഥ
പച്ചയായത്തവുത്തിതായ മഗ്ഗഫലാനവി ലോകതാ ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി
പരിഞ്ഞേയ്യാനം ദുക്ഖസച്ചധമ്മാനം ഇധ “ലോകോ”തി അധിപ്പേതത്താ. അഥ
വാ ന ലുജ്ജതി ന പലുജ്ജതീതി യോ ഗഹിതോ തഥാ ന ഹോതി, സോ
ലോകോതി തം-ഗഹണരഹിതാനം ലോകുത്തരാനം നത്ഥി ലോകതാ.
ഉപാദാനാനം ആരമ്മണഭൂതാ ഖണ്ഡാ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ. ദസായതനാനീതി ദസ
രൂപായതനാനി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

വിവട്ടജ്ജ്യാസയസ്സ അധിപ്പേതത്താ തസ്സ ച സഞ്ചം തേഭൂമകകമ്മം
ഗരഹിതഞ്ചം വജ്ജിതഞ്ചഞ്ച ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതീതി വുത്തം “സഞ്ചേ
അഭിസഞ്ചാരാ വജ്ജം, സഞ്ചേ ഭവഗാമികമ്മാ വജ്ജ”തി.
അപ്പരജക്ഖമഹാരജക്ഖവാദീസു പഞ്ചസു ദുക്ഖേസു ഏകേകസ്ഥിം ദസ ദസ
കത്വാ “പഞ്ഞാസായ ആകാരേഹി ഇമാനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി ജാനാതീ”തി വുത്തം.
അഥ വാ അന്ധയതോ ബൃതിരേകതോ ച സദ്ധാദിനം ഇന്ദ്രിയാനം
പരോപരിയത്തം ജാനാതീതി കത്വാ തഥാ വുത്തം. ഏതഥ ച
അപ്പരജക്ഖവാദിഭഞ്ചാദിവസേന ആവജേജന്തസ്സ ഭഗവതോ തേ സത്താ
പുഞ്ജപുഞ്ജാവ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി, ന ഏകേകാ.

ഉപ്പലാനി ഏതഥ സന്തീതി ഉപ്പലിനീ, ഗച്ഛോപി ജലാസയോപി, ഇധ പന
ജലാസയോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഉപ്പലവനേ”തി. യാനി ഉദകസ്സ അന്തോ
നിമുഗ്ഗാനേവ ഹുത്വാ പുസന്തി വഡ്ഢന്തി, താനി അന്തോനിമുഗ്ഗപോസീനി.
ദീപിതാനീതി അട്ഠകമായം പകാസിതാനി, ഇധേവ വാ
“അന്തോനിപി”തിആദിനാ ഭാസിതാനി.

ഉഗ്ഘടിതത്തൂതി ഉഗ്ഘടിതം നാമ ഞാണുഗ്ഘടനം, ഞാണേ
ഉഗ്ഘടിതമത്തേ ഏവ ജാനാതീതി അത്ഥോ. വിപഞ്ചിതം വിത്ഥാരിതമേവ
അത്ഥം ജാനാതീതി വിപഞ്ചിതത്തൂ. ഉദ്ദേസാദിഹി നേതഞ്ചോതി നേയ്യാ. സഹ
ഉദാഹടവേലായാതി ഉദാഹാരേ ഉദാഹടമത്തേയേവ. ധമ്മാഭിസമയോതി
ചതുസച്ചധമ്മസ്സ ഞാണേന സദ്ധിം അഭിസമയോ. അയം വുച്ചതീതി അയം
“ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനാ നയേന സംവിത്തേന മാതികായ
ഠപിയമാനായ ദേസനാനുസാരേണ ഞാണം പേസേത്വാ അരഹത്തം ഗണ്ഹിതും

സമത്വം പുറം “ഉൾപ്പടിതത്തു”തി വുച്ചതി. അയം വുച്ചതിതി അയം സംവിത്തേന മാതികം റപേതാ വിത്മാരേന അത്വേ വിഭജിയമാനേ അരഹത്തം പാപുണിതും സമത്വം പുറം “വിപഞ്ചിതത്തു”തി വുച്ചതി. ഉദ്ദേശത്തോതി ഉദ്ദേശഹേതു, ഉദ്ദിസന്തസ്സ, ഉദ്ദിസാപേന്തസ്സ വാതി അത്വേ. പരിപുച്ഛത്തോതി അത്വം പരിപുച്ഛന്തസ്സ. അനുപുഞ്ചേന ധമ്മാഭിസമയോ ഹോതീതി അനുക്കമേന അരഹത്തപ്പത്തി ഹോതി. ന തായ ജാതിയാ ധമ്മാഭിസമയോ ഹോതീതി തേന അത്തഭാവേന മഗ്ഗം വാ ഫലം വാ അന്തമസോ ത്യാനം വാ വിപസ്സനം വാ നിബ്ബത്തേതും ന സക്കോതി. അയം വുച്ചതി പുറം പദപരമോതി അയം പുറം ബൃജ്ജനപദമേവ പരമം അസ്സാതി പദപരമോതി വുച്ചതി.

കമ്മാവരണേനാതി (വിഭം അട്ഠം വുവന്ത) പഞ്ചവിധേന ആനന്തരിയകമ്മേന. വിപാകാവരണേനാതി അഹേതുകപടിസന്ധിയാ. യസ്മാ പന ദുഹേതുകാനന്ധി അരിയമഗ്ഗപടിവേധോ നത്ഥി, തസ്മാ ദുഹേതുകാ പടിസന്ധിപി “വിപാകാവരണമേവാ”തി വേദിതബ്ബാ. കിലേസാവരണേനാതി നിയതമിച്ഛാഭിട്ഠിയാ. അസ്സദ്ധാതി ബുദ്ധാഭിസു സദ്ധാരഹിതാ. അച്ഛന്ദികാതി കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദരഹിതാ. ഉത്തരകുരുകാ മനുസ്സാ അച്ഛന്ദികട്ഠാനം പവിട്ഠാ. ദുപ്പത്തോതി ഭവണ്ഗപത്തായ പരിഹീനാ. ഭവണ്ഗപത്തായ പന പരിപുണ്ണായപി യസ്സ ഭവണ്ഗം ലോകുത്തരസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതി, സോപി ദുപ്പത്തോ ഏവ നാമ. അഭബ്ബാ നിയാമം ഓക്കമിതും കുസലേസു ധമ്മേസു സമ്മത്തന്തി കുസലേസു ധമ്മേസു സമ്മത്തന്തിയാമസങ്ഖാതം മഗ്ഗം ഓക്കമിതും അധിഗത്തും അഭബ്ബാ. ന കമ്മാവരണേനാതിആദിനി വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബാനി.

നിബ്ബാനസ്സ ദ്വാരം പവിസന്തമഗ്ഗോ. വിവരിത്വാ റപിതോ മഹാകരുണ്ണപനിസ്സയേന സയമ്ഭുത്താണേന അധിഗതത്താ. സദ്ധം പമുഞ്ചന്തുതി അത്തനോ സദ്ധം പവേസേന്തു, സദുഹനാകാരം ഉപട്ഠപേന്തുതി അത്വേ. സുഖേന അകിച്ഛേന പവത്തനീയതായ സുപ്പവത്തിതം. ന ഭാസിം ന ഭാസിസ്സാമീതി ചിത്തേസിം.

വുവന്ത. ധമ്മം ദേസേസ്സാമീതി ഏവം പവത്തിതധമ്മദേസനാപടിസംയുത്തസ്സ വിതക്കസ്സ സത്തമസത്താഹതോ പരം അട്ഠമസത്താഹേയേവ ഉപ്പന്നത്താ വുത്തം “അട്ഠമേ സത്താഹേ”തി. ന ഇതരസത്താഹാനി വിയ പടിനിയതകിച്ചലക്ഖിതസ്സ അട്ഠമസത്താഹസ്സ നാമ പവത്തിതസ്സ സബ്ഭാവാ.

വിവടന്തി ദേവതാവിഗ്ഗഹേന വിവടഅണ്ഗപച്ചണ്ഗനിദായ ജനാനം പാകടം വിപ്പകാരന്തി അത്വേ. “ബുദ്ധത്തം അനധിഗന്ത്വാ ന പച്ചാഗമിസ്സാമീ”തി ഉപ്പന്നവിതക്കാതിസയഹേതുകേന പഥവീപരിവത്തനചേതിയം നാമ ദസ്സേത്വാ. സാകിയകോലിയമല്ലരജ്ജവസേന തീണി രജ്ജാനി. രുക്ഖമൂലേതി നിഗ്രോധമൂലേ. വത്വാ പക്കാമി, പക്കമന്തിയാ ചസ്സാ മഹാസത്തോ ആകാരം ദസ്സേസി സുവണ്ണമാലഗ്ഗഹണായ, സാ “തുമഹാകം തം പരിച്ചത്തമേവാ”തി പക്കാമി.

ദിവാവിഹാരം കത്വാതി നാനാസമാപത്തിയോ സമാപജ്ജനേന ദിവാവിഹാരം വിഹരിത്വാ. “കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ച, അട്ഠി ച അവസിസ്സതു, ഉപസുസ്സതു സരീരേ മംസലോഹിത”ന്തിആദിനാ സുത്തേ (മം നിം വ.ചവുർ; സം നിം വ.വന്ത; അം നിം വ.ഭ; വ.ചന്ത; മഹാനിം ച, ചന്ത) ആഗതനയേന ചതുരണ്ഗവീരിയം അധിട്ഠഹിത്വാ.

നവയോജനത്തി ഉബ്ബേയതോ വുത്തം, പുമുലതോ ദാദസയോജനം, ദീഘതോ യാവ ചക്കവാളാ ആയതാതി വദന്തി. അജ്ഞേയാത്മരന്തോ ഉപസങ്കമിത്വാ - “ഉദ്ഘോഹി സോ, സിദ്ധത്വം, അഹം ഇമസ്സ പല്ലങ്കസ്സ അനുച്ഛവികോ”തി വത്വാ തത്വ സക്ഖിം ഓതാരേന്തോ അത്തന്തോ പരിസം നിദിസി. ഏകപ്പഹാരേണേവ - “അയമേവ അനുച്ഛവികോ, അയമേവ അനുച്ഛവികോ”തി കോലാഹലമകാസി, തം സുത്വാ മഹാസന്തോ...പേ...ഹത്വം പസാരേതി. യം സന്ധായ വുത്തം -

“അചേതനായം പഥവീ, അവിത്തായ സുഖം ദുഖം; സാപി ദാനബലാ മയ്ഹം, സത്തക്ഖത്തും പകമ്പമാ”തി. (ചരിയാം മ.മൗര);

പുബ്ബേനിവാസത്താണം വിസോധേത്വാതി ആന്തേത്വാ സമ്ബന്ധോ സീഹാവലോകനത്തായേന. വട്ടവിവട്ടം സമ്മസിത്വാതി ചതുസച്ചമനസിങ്കാരം സന്ധായാഹ. ഇമസ്സ പല്ലങ്കസ്സ അത്ഥായാതി പല്ലങ്കസീസേന അധിഗതവിസേസം ദസ്സേതി. തത്വ ഹി സിഖാപ്പത്തവിമുത്തിസുഖം അവിജഹന്തോ അന്തരന്തരാ ച പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗം മനസിക്രോന്തോ ഏകപല്ലങ്കേന നിസീദി. ഏകച്ചാനന്തി യാ അധിഗതമഗ്ഗാ സച്ഛികതനിരോധാ ഏകദേസേന ച ബുദ്ധഗുണേ ജാനന്തി, താ റപേത്വാ തദന്തേസം ദേവതാനം. അന്തേപി ബുദ്ധത്തകരാതി വിസാവാപുണ്ണമതോ പട്ഠായ രത്തിന്ദിവം ഏവം നിച്ചസമാഹിതഭാവഹേതുക്കാനം ബുദ്ധഗുണാനം ഉപരി അന്തേപി ബുദ്ധത്തസാധകാ, “അയം ബുദ്ധോ”തി ബുദ്ധഭാവസ്സ പരേസം വിഭാവനാ ധമ്മാ കിം നു വോ അത്ഥീതി യോജനാ.

അനിമിസേഹീതി ധമ്മപിതിവിപ്ഫാരവസേന പസാദവികസിതനിച്ചലതായ നിമേസരഹിതേഹി. രതനചക്രമേതി ദേവതാഹി മാപിതേ രതനമയചക്രമേ. രതനഭൂതാനം സത്തന്നം പകരണാനം തത്വ ച അനന്തനയസ്സ ധമ്മരതനസ്സ സമ്മസന്നേന തം റാനം രതനഘരചേതിയം നാമ ജാതന്തിപി വദന്തി. ഏവന്തി വക്ഖമാനാകാരേന. ഛബ്ബണ്ണാനം രസ്മീനം ദന്തേഹി നിക്ഖമനതോ ഛദന്തനാഗകുലം വിയാതി നിദസ്സനം വുത്തം.

ഹേട്ഠാ ലോഹപാസാദപ്പമാണോതി നവഭൂമകസ്സ സബ്ബപഥസ്സ ലോഹപാസാദസ്സ ഹേട്ഠാ ലോഹപാസാദപ്പമാണോ. ഖഡ്ഡകട്ഠകമായം (മഹാവം അട്ഠം ൫) പന തത്വ “ഭണ്ഡാഗാരഗബ്ഭപ്പമാണ”ന്തി വുത്തം.

പച്ചഗ്ഘേതി അഭിനവേ. പച്ചേകം മഹഗ്ഘതായ പച്ചഗ്ഘേതി കേചി, തം ന സുന്ദരം. ന ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ മഹഗ്ഘം പടിഗ്ഗണ്ഹന്തി പരിഭുജന്തി വാ. പിണ്ഡപാതന്തി ഏതഥ മന്ഥഞ്ച മധുപിണ്ഡികഞ്ച സന്ധായ വദന്തി. അയം വിതക്കോതി - “കസ്സ നു വോ അഹം പഥം ധമ്മം ദേസേയ്യ”ന്തി അയം പരിവിതക്കോ.

പണ്ഡിച്ചേനാതി സമാപത്തിപടിലാഭസംസിദ്ധേന അധിഗമബാഹുസച്ചസങ്ഖാതേന പണ്ഡിതഭാവേന. വേയ്യത്തിയേനാതി സമാപത്തിപടിലാഭപച്ചയേന പാരിഹാരിയപത്താസങ്ഖാതേന ബൃത്തഭാവേന. മേധാവീതി തിഹേതുകപടിസന്ധിപത്താസങ്ഖാതായ തംതംഇതികത്തബ്ബതാപത്താസങ്ഖാതായ ച മേധായ സമന്നാഗതോതി ഏവന്തേവ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. മഹാജാനിയോതി മഹാപരിഹാനികോ.

ആഗമനപാദാപിനത്ഥീതി ഇദം പഠമം വത്തബ്ബം, അമാഹം തത്ഥ ഗച്ഛേയ്യം, ഗന്താ ദേസിയമാനം ധമ്മബിസ്സ സോതും സോതപസാദോപി നത്ഥീതി യോജനാ. കിം പന ഭഗവതാ അത്തനോ ബുദ്ധാനുഭാവേന തേ ധമ്മം ഞാപേതും ന സക്കാതി? ആമ, ന സക്കാ. ന ഹി പരതോ ഘോസം അന്തരേണ സാവകാനം ധമ്മാഭിസമയോ സമ്ഭവതി, അഞ്ചത്ഥാ ഇതരപച്ചയരഹിതസ്സപി ധമ്മാഭിസമയേന ഭവിതബ്ബം, ന ച തം അത്ഥി. വുത്തഞ്ഛേതം - “ദേവമേ, ഭിക്ഖവേ, പച്ചയാ സമ്മാഭിട്ഠിയാ ഉപ്പാദായ പരതോ ച ഘോസോ അജ്ജയത്തഞ്ച യോനിസോമനസികാരോ”തി (അം നിം ൨.൧൨൭). പാളിയം രാമസ്സേവ സമാപത്തിലാഭിതാ ആഗതാ, ന ഉദകസ്സ, തം തസ്സ ബോധിസത്തേന സമാഗതകാലവസേന വുത്തം . സോ ഹി പുണ്ണേപി തത്ഥ യുത്തപ്പയുത്തോ വിഹരന്തോ മഹാപുരിസേന വിപ്പണ്ണേവ സമാപത്തിനം നിബ്ബത്തിതഭാവം സുത്ഥാ സംവേഗജാതോ മഹാസത്തേ തതോ നിബ്ബിജ്ജ പക്കന്തേ ഘടേന്തോ വായമന്തോ നചിരസ്സേവ അട്ഠം സമാപത്തിയോ നിബ്ബത്തേസി. തേന വുത്തം “നേവസത്താനാസത്തായതനേ നിബ്ബത്തോതി അദുസാ”തി. ഏതേ അട്ഠം ബ്രാഹ്മണാതി സമ്ബന്ധോ. ഛാളഞ്ഛവാതി ഛാളഞ്ഛവിദുനോ. മന്തന്തി മന്തപദം. “നിജ്ജയായിത്ഥാ”തി വചനസേസോ, മന്തേത്ഥാതി അത്ഥോ. വിയാകരീംസൂതി കഥേസും.

യഥാമന്തപദന്തി ലക്ഖണമന്തസഞ്ചാതവേദവചനാനുരൂപം. ഗതാതി പടിപന്നാ. “ദേവ ഗതിയോ ഭവന്തി അനത്താ”തി (ദീം നിം ൨.൩൩; ൩.൧൩൯-൨൦൦; മം നിം ൨.൩൮൪, ൩൯൮) വുത്തന്തിയാമേന നിച്ഛിനിതും അസക്കോന്താ ബ്രാഹ്മണാ വുത്തമേവ പടിപജ്ജിംസു, ന മഹാപുരിസസ്സ ബുദ്ധഭാവപ്പത്തിം പച്ചാസീസിംസു. ഇമേ പന കോണ്ഡത്തോദയോ പഞ്ച “ഏകംസതോ ബുദ്ധോ ഭവിസ്സതീ”തി ജാതനിച്ഛയത്താ മന്തപദം അതിക്കന്താ. പുണ്ണപത്തന്തി തുട്ഠിദാനം. നിബ്ബിതക്കാതി നിബ്ബികപ്പാ, ന ദേവയാ തക്കാ.

വപ്പകാലേതി വപനകാലേ. വപനത്ഥം ബീജാനി നീഹരണത്തേന തത്ഥ അഗ്ഗം ഗഹേത്ഥാ ദാനം ബീജഗുദാനം നാമ. ലായനഗ്ഗാദിസുപി ഏസേവ നയോ. ധത്തേഫലസ്സ നാതിപരിണതകാലേ പുമുക്കകാലേ. ലായനേതി സസ്സലായനേ. യഥാ ലുനം ഹത്ഥകം കത്ഥാ വേണിവസേന ബന്ധനം വേണികരണം. വേണിയോ പന പുരിസഭാരവസേന ബന്ധനം കലാപോ. ഖലേ കലാപാനം റപനദിവസേ അഗ്ഗം ഗഹേത്ഥാ ദാനം ഖലഗ്ഗം. മദ്ദിത്ഥാ വീഹീനം രാസികരണദിവസേ അഗ്ഗം ഗഹേത്ഥാ ദാനം ഭണ്ഡഗ്ഗം. കോട്ഠാഗാരേ ധത്തേസ്സ പക്ഖിപനദിവസേ ദാനം കോട്ഠഗ്ഗം. ഉദ്ധരിത്ഥാതി ഖലതോ ധത്തേസ്സ ഉദ്ധരിത്ഥാ. നവനം അഗ്ഗദാനാനം ദിന്നത്താതി ഇദം തസ്സ രത്തത്തും അഗ്ഗഭാവത്ഥായ കതാഭിനീഹാരാനുരൂപം പവത്തിതസാവകപാരമിയാ ചിണ്ണന്തേ പവത്തിതത്താ വുത്തം. തിണ്ണമ്പി ഹി ബോധിസത്താനം തന്തംപാരമിയാ സിഖാപ്പത്തകാലേ പവത്തിതം പുണ്ണം അപുണ്ണം വാ ഗരുതരവിപാകമേവ ഹോതി, ധമ്മസ്സ ച സബ്ബപഠമം സച്ഛികിരിയായ വിനാ കഥം രത്തത്തും അഗ്ഗഭാവസിദ്ധീതി. ബഹുകാരാ ഖോ ഇമേ പഞ്ചവഗ്ഗിയാതി ഇദം പന ഉപകാരാനുസ്സരണമത്തകമേവ പരിചയവസേന ആളാരുകാനുസ്സരണം വിധ.

൨൮൫. വിവരേതി മജ്ജിമേ. തേനാഹ “തിഗാവുത്തന്തരേ റാനേ”തി. അയോജിയമാനേ ഉപയോഗവചനം ന പാപുണാതി സാമിവചനസ്സ പസഞ്ഛേ

അന്തരാ-സദൃശോഗേന ഉപയോഗവചനസ്സു ഇച്ഛിതത്വം. തേനാഹ “അന്തരാസദൃശ പന യുത്തത്വം ഉപയോഗവചനം കത”ന്തി.

സബ്ബം തേഭൂമകയമ്മം അഭിഭവിത്വാ പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന അതിക്കമിത്വാ. ചതുഭൂമകയമ്മം അനവസേസം ഞേയ്യം സബ്ബസോ ഞേയ്യാവരണസ്സ പഹീനത്വാ സബ്ബത്തുതത്ത്വത്താണേന അപേദിം. രജ്ജനദുസ്സനമുയ്ഹനാദിനാ കിലേസേന. അപ്പഹാതബ്ബന്ധി കൂസലാബ്ധാകതം തപ്പടിബദ്ധകിലേസമമനേന പഹീനത്വാ ന ഹോതീതി ആഹ “സബ്ബം തേഭൂമകയമ്മം ജഹിത്വാ റിതോ”തി. ആരമ്മണതോതി ആരമ്മണകരണവസേന.

കിഞ്ചാപി ലോകിയധമ്മാനന്ധി യാദിസോ ലോകനാമസ്സ അധിഗമോ, ന താദിസോ അധിഗമോ പരൂപദേസോ അത്ഥി, ലോകുത്തരയമ്മേ പനസ്സ ലേസോപി നത്ഥീതി ആഹ “ലോകുത്തരയമ്മേ മയ്ഹം ആചരിയോ നാമ നത്ഥീ”തി. പടിഭാഗപുഗ്ഗലോതി സീലാദിഹി ഗുണേഹി പടിനിധിഭൂതോ പുഗ്ഗലോ. സഹേതുനാതി സഹധമ്മേന സപാടിഹിരകതായ. നയേനാതി അഭിജാനനതാദിവിധിനാ. ചത്താരിസച്ചാനീതി ഇദം തബ്ബിനിമുത്തസ്സ ഞേയ്യസ്സ അഭാവതോ വുത്തം. സയം ബുദ്ധോതി സയമേവ സയമ്ഭുത്താണേന ബുദ്ധോ. വിഗതപരിളാഹതായ സീതിഭൂതോ. തതോ ഏവ നിബ്ബുതോ. ആഹഞ്ചരന്തി ആഹനിസ്സാമി. വേണേയ്യാനം അമതാധിഗമായ ഉഗ്ഘോസനാദിം കത്വാ സത്ഥു ധമ്മദേസനാ അമതദുന്ദുഭീതി വുത്താ.

അനന്തത്താണോ ജിതകിലേസോതി അനന്തജിനോ. ഏവന്ധി നാമ ഭവേയ്യാതി ഏവംവിധേ നാമ രൂപരതനേ ഈദിസേന ഞാണേന ഭവിതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. അയം ഹിസ്സ പബ്ബജ്ജായ പച്ചയോ ജാതോ, കതാധികാരോ ചേസ. തഥാ ഹി ഭഗവാ തേന സമാഗമത്ഥം പദസാവ തം മഗ്ഗം പടിപജ്ജി.

കോട്ഠാസസമ്പന്നാതി അങ്ഗപച്ചങ്ഗസങ്ഖാതഅവയവസമ്പന്നാ. അട്ടീയതീതി അട്ടോ ഹോതി, ദോമനസ്സം ആപജ്ജതീതി അത്ഥോ.

അവിഹം ഉപപന്നാസേതി അവിഹേസു നിബ്ബത്താ. വിമുത്താതി അഗ്ഗഫലവിമുത്തിയാ വിമുത്താ. തേ ഹിത്വാ മാനുസം ദേഹം, ദിബ്ബയോഗം ഉപജ്ജന്തസുന്തി തേ ഉപകാ ദയോ മാനുസം അത്തഭാവം ജഹിത്വാ ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനപ്പഹാനേന അവിഹേസു നിബ്ബത്തമത്താവ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന ദിബ്ബയോഗം ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനം സമതിക്കമിംസു.

ഘവുന്തു. സണ്ഠപേസുന്തി “നേവ അഭിവാദേതബ്ബോ”തിആദിനാ (മഹാവഃ ൧൨) സണ്ഠം കിരിയാകാരം അകംസു. തേനാഹ “കതികം അകംസു”തി. പധാനതോതി പുബ്ബേ അനുട്ഠിതദുക്കരചരണതോ. പഭാവിതന്തി വാചാസമുട്ഠാനം, വചിനിച്ഛാരണന്തി അത്ഥോ. “അയം ന കിഞ്ചി വിസേസം അധിഗമിസ്സതീ”തി അനുക്കണ്ഠനത്ഥം. “മയം യത്ഥ കത്ഥചി ഗമിസ്സാമാ”തി മാ വിതക്കയിത്ഥ. ഓഭാസോതി വിപസ്സനോഭാസോ. നിമിത്തന്തി കമ്മട്ഠാനനിമിത്തം. ഏകപദേനേവാതി ഏകവചനേനേവ. “അനേന പുബ്ബേപി ന കിഞ്ചി മിച്ഛാ വുത്തപുബ്ബ”ന്തി സതിം ലഭിത്വാ. യമാഭൂതവാദീതി ഉപ്പന്നഗാരവാ.

അന്തോവിഹാരേയേവ അഹോസി ദഹരകുമാരോ വിധ തേഹി ഭിക്ഖുഹി പരിഹരിതോ. മലേതി സംകിലേസേ. ഗാമതോ ഭിക്ഖുഹി നീഹടം ഉപനീതം

ഭത്തം ഏതസ്സാതി നീഹഭത്തോ, തേന നീഹഭത്തേന ഭഗവതാ. ഏത്തകം കമാമഗ്ഗന്തി - “ഭേമാ, ഭിക്ഖവേ, പരിയേസനാ”തി ആരഭിത്വാ യാവ - “നത്ഥി ദാനി പുനബ്ഭവോ”തി പദം, ഏത്തകം ദേസനാമഗ്ഗം. കമാഞ്ചേതഥ - “തുമ്പേഹപി മമഞ്ചേവ പഞ്ചവഗ്ഗിയാനഞ്ച മഗ്ഗം ആരുജ്ഛാ, അരിയപരിയേസനാ തുമ്പാകം പരിയേസനാ”തി അട്ഠകമാവചനം. തേന പന - “സോ ഖോ അഹം, ഭിക്ഖവേ, അത്തനാ ജാതിയമ്മോ സമാനോ...പേ... അസംകിലിട്ഠം അനുത്തരം യോഗക്ഖേമം നിബ്ബാനം അജ്ജയഗമന്തി, അഥ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചവഗ്ഗിയാ ഭിക്ഖു മയാ ഏവം ഓവദിയമാനാ...പേ... അനുത്തരം യോഗക്ഖേമം നിബ്ബാനം അജ്ജയഗമംസു...പേ... നത്ഥി ദാനി പുനബ്ഭവോ”തി ഇമസ്സേവ സുത്തപദസ്സ അത്ഥോ വിഭാവിതോതി കത്വാ വുത്തം “ഭഗവാ യം പുണ്ണേ അവച തുമ്പേഹപി മമഞ്ചേവ പഞ്ചവഗ്ഗിയാനഞ്ച മഗ്ഗം ആരുജ്ഛാ, അരിയപരിയേസനാ തുമ്പാകം പരിയേസനാതി. ഇമം ഏകമേവ അനുസന്ധിം ദസ്സേന്തോ ആഹരീ”തി.

൨൮൭. അനഗാരിയാനന്ധീതി പബ്ബജിതാനന്ധി. പഞ്ചകാമഗുണവസേന അനരിയപരിയേസനാ ഹോതി ഗധിതാദിഭാവേന പരിഭുഞ്ജനതോ. മിച്ഛാജീവവസേനപി അനരിയപരിയേസനാ ഹോതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “പഞ്ചകാമഗുണവസേനാ”തി വുത്തം സച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഇദാനി ചതൃസു പച്ചയേസു കാമഗുണേ നിദ്ധാരേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. പരിഭോഗരസോതി പരിഭോഗപച്ചയപീതിസോമനസ്സം. അയം പന രസസമാനതാവസേന ഗഹണം ഉപാദായ “രസോ”തി വുത്തോ, ന സഭാവതോ. സഭാവേന ഗഹണം ഉപാദായ പീതിസോമനസ്സം ധമ്മാരമ്മണം സിയാ, ന രസാരമ്മണം. അപ്പച്ചവേക്ഖണ്ഡപരിഭോഗോതി പച്ചവേക്ഖണ്ഡരഹിതോ പരിഭോഗോ, ഇദമത്ഥിതം അനിസ്സായ ഗധിതാദിഭാവേന പരിഭോഗോതി അത്ഥോ. ഗധിതാതി തണ്ഹായ ബദ്ധാ. മുച്ഛിതാതി മുച്ഛം മോഹം പമാദം ആപന്നാ. അജ്ജേയാഗാജ്ഛാതി അധിഓഗാജ്ഛാ, തം തം ആരമ്മണം അനുപവിസിത്വാ റിതാ. ആദിനവം അപസ്സന്താതി സച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗേ ദോസം അജാനന്താ. അപ്പച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗഹേതുആദിനവം നിസ്സരതി അതിക്കമതി ഏതേനാതി നിസ്സരണം, പച്ചവേക്ഖണ്ഡാണം.

പാസരാസിന്തി പാസസമുദായം. ലുദ്ദകോ ഹി പാസം ഓഡ്ഡേന്തോ ന ഏകംയേവ, ന ച ഏകസ്ഥിനേവ റാനേ ഓഡ്ഡേതി, അഥ ഖോ തംതംമിഗാനം ആഗമനമഗ്ഗം സല്പക്ഖേത്വാ തത്ഥ തത്ഥ ഓഡ്ഡേന്തോ ബഹുയേവ ഓഡ്ഡേതി, തസ്ഥാ തേ ചിത്തേന ഏകതോ ഗഹേത്വാ “പാസരാസീ”തി വുത്തം. വാഗുരസ്സ വാ പാസപദേസാനം ബഹുഭാവതോ “പാസരാസീ”തി വുത്തം.

പാസരാസിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. ചുളുഹത്ഥിപദോപമസുത്തവണ്ണനാ

൨൮൮. സേതപരിവാരോതി സേതപടിച്ചുദോ, സേതവണ്ണാലങ്കാരോതി അത്ഥോ. പുണ്ണേ പന “സേതാലങ്കാരാ”തി അസ്സാലങ്കാരോ ഗഹിതോ, ഇധ ചക്കപഞ്ജരകുബ്ബരാദിരമാവയവേസു കാതബ്ബാലങ്കാരോ. ഏവം വുത്തേനാതി ഏവം “സേതായ സുദ”തിആദിനാ പകാരേന സംയുത്തമഹാവഗ്ഗേ (സം° നി° ൫.൪) വുത്തേന. നാതിമഹാ യുദ്ധമണ്ഡലേ സഞ്ചാരസുഖത്ഥം. യോധോ സാരഥീതി ദിന്നം, പഹരണദായകേന സദ്ധിം തിണ്ണം വാ.

നഗരം പദക്ഖിണം കരോതി നഗരസോഭനത്വം. ഇദം കിര തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ജാണുസ്സോണിട്ഠാനന്തരം ജാതിസിദ്ധം പരമ്പരാഗതം ചാരിത്തം. തേനാഹ “ഇതോ ഏത്തകേഹി ദിവസേഹീ”തിആദി. ചാരിത്തവസേന നഗരവാസിനോപി തമാ തമാ പടിപജ്ജന്തി. പുത്തവാദിമങ്ഗലകഥനേ നിയുത്താ മാങ്ഗലികാ. സുവത്ഥിപത്തനായ സോവത്ഥികാ. ആദി-സദ്ദേന വന്ദിആദിനം സങ്ഗഹോ. യസസിരിസമ്പത്തിയാതി യസസമ്പത്തിയാ സിരിസമ്പത്തിയാ ച, പരിവാരസമ്പത്തിയാ ചേവ വിഭവസോഭാസമ്പത്തിയാ ചാതി അത്ഥോ.

നഗരാഭിമുഖോ പായാസി അത്തനോ ഭിക്ഖവാചാരവേലായ. പണ്ഡിതോ മഞ്ഞേതി ഏതഥ മഞ്ഞേതി ഇദം “മഞ്ഞേതി”തി ഇമിനാ സമാനത്വം നിപാതപദം. തസ്സ ഇതി-സദും ആനേത്വാ അത്ഥം ദസ്സേനോ “പണ്ഡിതോതി മഞ്ഞേതി”തി ആഹ. അനുമാതിപുച്ഛാവസേന ചേതം വുത്തം. തേനേവാഹ “ഉദാഹു നോ”തി. “തം കിം മഞ്ഞേതി ഭവം വച്ഛായനോ സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ പത്താവേയുത്തീയ”ന്തി ഹി വുത്തമേവത്ഥം പുന ഗണ്ഹനോ “പണ്ഡിതോ മഞ്ഞേതി”തി ആഹ. തസ്മാ വുത്തം “ഭവം വച്ഛായനോ, സമണ്ണം ഗോതമം പണ്ഡിതോതി മഞ്ഞേതി, ഉദാഹു നോ”തി, യഥാ തേ ഖമേയു, തമാ നം കഥേഹീതി അധിപ്പായോ.

അഹം കോ നാമ, മമ അവിസയോ ഏസോതി ദസ്സേതി. കോ ചാതി ഹേതുനിസ്സക്കേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “കുതോ ചാ”തി. തമാ ചാഹ “കേന കാരണേന ജാനിസ്സാമീ”തി, യേന കാരണേന സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ പത്താവേയുത്തീയം ജാനേയു, തം കാരണം മയി നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ബുദ്ധോയേവ ഭവേയു, അബുദ്ധസ്സ സബ്ബമാ ബുദ്ധാണാനുഭാവം ജാനിതും ന സക്കാതി. വുത്തഞ്ജേതം - “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേതം, ഭിക്ഖവേ, ഓരമത്തകം സീലമത്തകം, യേന പുമുജ്ജനോ തമാഗതസ്സ വണ്ണം വദമാനോ വദേയു (ദീം നിം ച.൧), അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞേവ ധമ്മാ ഗമ്ഭീരാ ദുദുസാ ദുരനുബോധാ ...പേ... യേഹി തമാഗതസ്സ യഥാഭുച്ചം വണ്ണം സമ്മാ വദമാനോ വദേയു”തി (ദീം നിം ച.൨൮) ച. ഏതമാതി “സോപി നൂനസ്സ താദിസോവാ”തി ഏതസ്ഥിം പദേ. പസത്ഥ പസത്ഥോതി പസത്ഥേഹി അത്തനോ ഗുണേഹേവ സോ പസത്ഥോ, ന തസ്സ കിത്തിനാ, പസംസാസഭാവേനേവ പാസംസോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സബ്ബഗുണാന”തിആദി. മണിരതനന്തി ചക്കവത്തിനോ മണിരതനം. സദേവകേ ലോകേ പാസംസാനന്വി പാസംസോതി ദസ്സേതും “പസത്ഥേഹി വാ”തി ദുതിയവിക്ഖോ ഗഹിതോ.

അരണീയതോ അത്ഥോ, സോ ഏവ വസതീതി വസോതി അത്ഥവസോ, തസ്സ തസ്സ പയോഗസ്സ ആനിസംസഭൂതം ഫലന്തി ആഹ “അത്ഥവസന്തി അത്ഥാനിസംസ”ന്തി. അത്ഥോ വാ വുത്തലക്ഖണോ വസോ ഏതസ്സാതി അത്ഥവസോ, കാരണം. നാഗവനവാസികോതി ഹത്ഥിനാഗാനം വിചരണവനേ തേസം ഗഹണത്വം വസനകോ. അനുഗൃഹിതസിപ്പോതി അസിക്ഖിതഹത്ഥിസിപ്പോ ആയതവിത്ഥതസ്സ പദമത്തസ്സ ദസ്സേനേന “മഹാ വത, ഭോ നാഗോ”തി നിട്ഠാഗമനതോ. പരതോ പന ഭഗവതാ വുത്തട്ഠാനേ. ഉഗൃഹിതസിപ്പോ പുരിസോ നാഗവനികോതി ആഗതോ ആയതവിത്ഥതസ്സ പദസ്സ ഉച്ചസ്സ ച നിസേവിതസ്സ ബുഭിചാരഭാവം തത്ത്വാ തത്തകേന നിട്ഠം അഗന്ത്വാ മഹാഹത്ഥിം ദിസ്വാവ നിട്ഠാഗമനതോ. ഞാണം പജ്ജതി ഏതമാതി ഞാണപദാനി, ഖത്തിയപണ്ഡിതാദിനം ധമ്മവിനയേ വിനീതത്താ വിനയേഹി അധിഗതജ്ഞാനാദിനി. താനി ഹി തമാഗതഗന്ധഹത്ഥിനോ ദേസനാണാണേന

അക്കൗണ്ട് ഓനാനി. ചത്താരിതി പന വിനേയുനം ഇയ
ഖത്തിയപണ്ഡിതാദിവസേന ചതുബ്ബിയാനംയേവ ഗഹിതത്താ.

൨൮൯. പുഗ്ഗലേസു പഞ്ഞായ ച നിപുണതാ പണ്ഡിതസമഞ്ഞാ
നിപുണത്വസ്സ ദസ്സനസമത്വതാവസേനേവാതി ആഹ
“സുഖമഅത്ഥന്തരപടിവിജ്ഞാനസമത്വേ”തി. കത-സദ്ദോ ഇയ
നിപ്ഫന്നപരിയായോ. പരേ പവദന്തി ഏതഥ, ഏതേനാതി പരപ്പവാദോ,
പരസമയോ. പരേഹി പവദനം പരപ്പവാദോ, വിഗ്ഗാഹികകമായ
പരവാദമദ്വനം. തദുഭയമ്പി ഏകതോ കത്വാ പാളിയം വുത്തന്തി ആഹ
“വിഞ്ഞാതപരപ്പവാദേ ചേവ പരേഹി സദ്ധിം കതവാദപരിചയേ ചാ”തി,
പരസമയേസു പരവാദമദ്വനേസു ച നിപ്ഫന്നേതി അത്ഥോ. വാലവേധിരുപേതി
വാലവേധിപതിരുപേ. തേനാഹ “വാലവേധിധനുഗ്ഗഹസദിസേ”തി. വാലന്തി
അനേകധാ ഭിന്നസ്സ വാലസ്സ അംസുസഞ്ചാതം വാലം. ഭിന്നന്താ വിയാതി
ഘടാദിം സവിഗ്ഗഹം മുഗ്ഗരാദിനാ ഭിന്നന്താ വിധ, ദിട്ഠിഗതാനി ഏകംസതോ
ഭിന്നന്താതി അധിപ്പായോ. “അത്ഥം ഗുയ്ഹം പടിച്ഛന്നം കത്വാ പുച്ഛിസ്സാമാ”തി
സഞ്ചതം പദപഞ്ചം പുച്ഛന്തിതി ദസ്സേതും “ദുപദമ്പി”തിആദി വുത്തം. വദന്തി
ഏതേനാതി വാദോ, ദോസോ. പുച്ഛിയതിതി പഞ്ഹോ, അത്ഥോ. പുച്ഛതി
ഏതേനാതി പഞ്ഹോ, സദ്ദോ. തദുഭയം ഏകതോ ഗഹേത്വാ ആഹ
“ഏവരുപേ പഞ്ഹേ”തിആദി. “ഏവം പുച്ഛേയ്യ, ഏവം വിസ്സജ്ജേയ്യ”തി ച
പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനാനം സിഖാവഗമനം ദസ്സേതി. സേയ്യോതി ഉത്തമോ, പരമോ
ലാഭോതി അധിപ്പായോ.

ഏവം അത്തനോ വാദവിധമനഭയേനപി പരേ ഭഗവന്തം പഞ്ഹം
പുച്ഛിതും ന വിസഹന്തിതി വത്വാ ഇദാനി വാദവിധമനേന വിനാപി ന
വിസഹന്തി ഏവാതി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. ചിത്തം പസീദതി
പരേ അത്തനോ അത്തഭാവമ്പി വിസ്സത്ഥം നിയ്യാദേതുകാമാ ഹോന്തി
ഓധിസകമേത്താഹരണസദിസത്താ തസ്സ മേത്തായനസ്സ. ദസ്സനസമ്പന്നാതി
ദട്ഠഞ്ചതായ സമ്പന്നാ ദസ്സനാനുത്തരിയഭാവതോ, അതിവിധ ദസ്സനീയാതി
അത്ഥോ.

സരണഗമനവസേന സാവകാതി ലോകീയസരണഗമനേന സാവകാ,
ലോകുത്തരസരണഗമനേന പന സാവകത്തം പരതോ ആഗമിസ്സതി, തഞ്ച
പഞ്ചജിതവസേന വുച്ചതി, ഇയ ഗഹട്ഠവസേന, ഉഭയത്ഥാപി സരണഗമനേന
സാവകത്തം വേദിതബ്ബം. തേ ഹി പരലോകവജ്ജഭയദസ്സാവിനോ കൂലപുത്താ,
ആചാരകൂലപുത്താപി താദിസാ ഭവന്തി. മോകേനാതി ഇമിനാ “മനം
അനസ്സാമാ”തി പദസ്സത്ഥം വദതി.

൨൯൦. ഉദാഹരീയതി ഉബ്ബേഗപീതിവസേനാതി, തഥാ വാ ഉദാഹരണം
ഉദാനം. തേനാഹ “ഉദാഹാരം ഉദാഹരീ”തി. അസ്സ ധമ്മസ്സാതി അസ്സ
പടിപത്തിസദ്ധമ്മപുബ്ബകസ്സ പടിവേധസദ്ധമ്മസ്സ. സോതി ഹത്ഥിപദോപമോ
ഹത്ഥിപദോപമഭാവേന വുച്ചമാനോ ധമ്മോ. ഏത്താവതാതി ഏത്തകേന
പരിബ്ബാജകേന വുത്തകമ്മാമഗ്ഗമത്തേന. കാമം തേന വുത്തകമ്മാമഗ്ഗേനപി
ഹത്ഥിപദോപമഭാവേന വുച്ചമാനോ ധമ്മോ പരിപുണ്ണോവ അരഹത്തം
പാപേത്വാ പവേദിതത്താ, സോ ച ഖോ സഞ്ചേപതോ, ന വിത്ഥാരതോതി
ആഹ “ന ഏത്താവതാ വിത്ഥാരേന പരിപൂരോ ഹോതീ”തി. യദി യഥാ

വിത്ഥാരേണ ഹത്ഥിപദോപമോ പരിപൂരോ ഹോതി, തഥാ ദേസനാ ആരദ്ധാ, അഥ കസ്ഥാ കൂസലോതി ന വുത്തോതി ചോദനാ.

൨൯൧. ആയാമതോപീതി പി-സദേന ഉബ്ബേയേനപി രസ്സാതി ദസ്സേതി. നീചകായാ ഹി താ ഹോന്തി. ഉച്ചാതി ഉച്ചകാ. നിസേവനം, നിസേവതി ഏത്ഥാതി വാ നിസേവിതം. നിസേവനഞ്ചേതമ കണ്ഡുയിതവിനോദനത്ഥം ഘംസനം. തേനാഹ “ഖന്ധപ്പദേസേ ഘംസിതട്ഠാന”ന്തി. ഉച്ചാതി അനീചാ, ഉബ്ബേധവന്തിയോതി അത്ഥോ. കാളാരികാതി വിരളദന്താ, വിസങ്ഗതദന്താതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ദന്താന”ന്തിആദി. കളാരതായാതി വിരളതായ. ആരഞ്ജിതാനീതി രഞ്ജിതാനി, വിലിഖിതാനീതി അത്ഥോ. കണേരുതായാതി കുടുമലസണ്ഠാനതായ. അയം വാതി ഏതഥ വാ-സദോ സംസയിതനിച്ചയത്ഥോ യഥാ അഞ്ചത്ഥാപി “അയം വാ ഇമേസം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം സബ്ബബാലോ സബ്ബമുള്ഹോ”തിആദിസു (ദീം നിം ൧.൧൮൧).

നാഗവനം വിയാതി മഹാഹത്ഥിനോ വാമനികാദീനഞ്ച പദദസ്സനട്ഠാനഭൂതം നാഗവനം വിയ. ആദിതോ പട്ഠായ യാവ നീവരണ്ഡപ്പഹാനാ ധമ്മദേസനാ തമാഗതസ്സ ബാഹിരപരിബ്ബാജകാദീനഞ്ച പദദസ്സനഭാവതോ. ആദിതോ പട്ഠായാതി ച “തം സുണ്ണാഹീ”തി പദതോ പട്ഠായ. കൂസലോ നാഗവനികോ വിയ യോഗാവചരോ പരിയേസനവസേന പമാണ്ഡഹണതോ. മത്ഥകേ റത്ഥാതി ഇമസ്സ സുത്തസ്സ പരിയോസാനേ റത്ഥാ. ഇമസ്ഥിമ്പി റാനേതി “ഏവമേവ ഖോ ബ്രാഹ്മണ”തിആദിനാ ഉപമേയസ്സ അത്ഥസ്സ ഉപഞ്ചാസനട്ഠാനേപി.

സ്വായന്തി (ദീം നിം ൧.൧൯൦) ഇധ-സദുമത്തം ഗണ്ഹാതി, ന യഥാവിസേസിതഞ്ചം ഇധ-സദും. തഥാ ഹി വക്ഖതി “കത്ഥചി പദപൂരണമത്തമേവാ”തി. ലോകം ഉപാദായ വുച്ചതി ലോക-സദേന സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തത്താ. സേസപദദ്വയേ പന സദുന്തരസന്നിധാനമത്തേന തം തം ഉപാദായ വുത്തതാ ദട്ഠഞ്ചാ. ഓകാസന്തി കഞ്ചി പദേസം ഇന്ദസാലഗുഹായ അധിപ്പേതത്താ. പദപൂരണമത്തമേവ ഓകാസാപദിസനസ്സപി അസമ്ഭവതോ.

തമാഗത-സദാദീനം അത്ഥവിസേസോ മൂലപരിയായട്ഠകമാ(൧൦ നിം അട്ഠ൦ ൧.൧൨) വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണാസു വുത്തോ ഏവ. തമാഗതസ്സ സത്തനികായത്തോഗധതായ “ഇധ പന സത്തലോകോ അധിപ്പേതോ”തി വത്ഥാ തത്ഥായം യസ്ഥിം സത്തനികായേ, യസ്ഥിഞ്ച ഓകാസേ ഉപ്പജ്ജതി, തം ദസ്സേതും “സത്തലോകേ ഉപ്പജ്ജമാനോപി ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇമസ്ഥിന്ധേവ ചക്കവാളേതി ഇമിസ്സാ ഏവ ലോകയാതുയാ. “അട്ഠാനമേതം, ഭിക്ഖവേ, അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകയാതുയാ ദേവ അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ അപുബ്ബം അചരിമം ഉപ്പജ്ജേയ്യു”ന്തി (ദീം നിം ൩.൧൩൧; ൧൦ നിം ൩.൧൨൯; അ൦ നിം ൧.൨൭൮; നേത്തി ൫൭; മി൦ പ൦ ൫.൧൧) ഏതഥ ജാതിഖേത്തഭൂതാ ദസസഹസ്സിലോകയാതു “ഏകിസ്സാ ലോകയാതുയാ”തി വുത്താ. ഇധ പന ഇമന്ധേവ ലോകയാതും സന്ധായ “ഇമസ്ഥിന്ധേവ ചക്കവാളേ”തി വുത്തം. തിസ്സോ ഹി സങ്ഗീതിയോ ആരുള്ഹേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ വിസയഖേത്തം ആണാഖേത്തം ജാതിഖേത്തന്തി തിവിധേ ഖേത്തേ റപേത്ഥാ ഇമം ചക്കവാളം അഞ്ചത്ഥസ്ഥിം ചക്കവാളേ ബുദ്ധാ ഉപ്പജ്ജന്തീതി സുത്തം നത്ഥി, ന ഉപ്പജ്ജന്തീതി പന അത്ഥി. കഥം? “ന മേ ആചരിയോ അത്ഥി, സദിസോ മേ

ന വിജ്ഞിതീ (മം നിം മ.വ.വൃ; വ.ന.വൃ; മഹാവം മ.മ; കമാം രം; മിം പം
ര.മ.മ), ഏകോമഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി (മം നിം മ.വ.വൃ; വ.ന.വൃ;
കമാം രം; മഹാവം മ.മ) ഏവമാദീനി ഇമിസ്സാ ലോകയാതുയാ റത്യാ
വദന്തേന ഭഗവതാ - “കിം പനാവുസോ, സാരിപുത്ത, അത്ഥേതരഹി അന്തോ
സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ഭഗവതാ സമസമോ സമ്ബോധിയന്തി ഏവം
പുട്ഠാഹം, ഭന്തേ, നോതി വദേയ”ന്തി വതാ തസ്സ കാരണം ദസ്സേതും -
“അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകയാതുയാ ദേ അരഹന്തോ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഇമം സുത്തം ദസ്സേന്തേന ധമ്മസേനാപതിനാ ച ബുദ്ധാനം
ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതം ഇമം ലോകയാതും റപേത്യാ അന്തേത്ഥ അനുപ്പത്തി വുത്താ
ഹോതീതി.

സുജാതായാതിആദിനാ വുത്തേസു ചതുസു വികപ്പേസു പഠമോ വികപ്പോ
ബുദ്ധഭാവായ ആസന്നതരപടിപത്തിദസ്സനവസേന വുത്തോ. ആസന്നതരായ ഹി
പടിപത്തിയം റിതോ “ഉപ്പജ്ജതീ”തി വുച്ചതി ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ, പഗേവ
പടിപത്തിയാ മത്ഥകേ റിതോ. ദുതിയോ ബുദ്ധഭാവാവഹപബ്ബജ്ജതോ പട്ഠായ
ആസന്നപടിപത്തിദസ്സനവസേന, തതിയോ ബുദ്ധകരധമ്മപാരിപൂരിതോ പട്ഠായ
ബുദ്ധഭാവായ പടിപത്തിദസ്സനവസേന. ന ഹി മഹാസത്താനം
തുസിതഭവുപപത്തിതോ പട്ഠായ ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണം നാമ അത്ഥി.
ചതുത്ഥോ ബുദ്ധകരധമ്മസമാരമ്ഭതോ പട്ഠായ. ബോധിയാ
നിയതഭാവപത്തിതോ പഭുതി ഹി വിഞ്ചുഹി “ബുദ്ധോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി വത്തും
സക്കാ ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ, യഥാ പന “തിട്ഠന്തി പബ്ബതാ, സന്ദന്തി
നദിയോ”തി തിട്ഠനസന്ദനകിരിയാനം അവിച്ഛേദമുപാദായ വത്തമാനപയോഗോ,
ഏവം ഉപ്പാദത്ഥായ പടിപജ്ജനകിരിയായ അവിച്ഛേദമുപാദായ ചതുസു
വികപ്പേസു “ഉപ്പജ്ജതിനാമാ”തി വുത്തം. സബ്ബപഠമം ഉപ്പന്നഭാവന്തി സബ്ബേഹി
ഉപരി വുച്ചമാനേഹി വിസേസേഹി പഠമം തമാഗതസ്സ ഉപ്പന്നതാസങ്ഖാതം
അത്ഥിതാവിസേസം.

സോ ഭഗവാതി (അം നിം ടീം വ.ന.വൃ) യോ “തമാഗതോ
അരഹ”ന്തിആദിനാ കിത്തിതഗുണോ, സോ ഭഗവാ. ഇമം ലോകന്തി നയിദം
മഹാജനസ്സ സമ്മുഖാമത്തം ലോകം സന്ധായ വുത്തം, അഥ ഖോ അനവസേസം
പരിയാദായാതി ദസ്സേതും “സദേവക”ന്തിആദി വുത്തം. തേനാഹ “ഇദാനി
വത്തബ്ബം നിദസ്സേതീ”തി. പജാതത്താതി യഥാസകം കമ്മകിലേസേഹി
നിബ്ബത്തത്താ. പബ്ബകാമാവചരദേവഗുഹണം പാരിസേസത്തായേന ഇതരേസം
പദന്തരേഹി സങ്ഗഹിതത്താ. സദേവകന്തി ച അവയവേന വിഗ്ഗഹോ
സമുദായോ സമാസത്ഥോ. ഛട്ഠകാമാവചരദേവഗുഹണം പച്ചാസത്തിത്തായേന.
തത്ഥ ഹി സോ ജാതോ തന്നിവാസീ ച. ബ്രഹ്മകായികാദിബ്രഹ്മഗുഹണന്തി
ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പച്ചത്ഥികപച്ചാമിത്തസമണബ്രാഹ്മണഗുഹണന്തി
നിദസ്സനമത്തമേതം അപച്ചത്ഥികാനം അസമിതാബാഹിതപാപാനബ്ബ
സമണബ്രാഹ്മണാനം സസ്സമണബ്രാഹ്മണിവചനേന ഗഹിതത്താ. കാമം
“സദേവക”ന്തിആദിവിസേസനാനം വസേന സത്തവിസയോ ലോക-സദ്ഭോതി
വിത്തായതി തുല്യയോഗവിസയത്താ തേസം, “സലോമകോ
സപക്ഖകോ”തിആദിസു പന അതുല്യയോഗേഹി അയം സമാസോ ലബ്ഭതീതി
ബുദ്ധിചാരദസ്സനതോ പജാഗഹണന്തി ആഹ “പജാവചനേന
സത്തലോകഗുഹണ”ന്തി.

അരൂപിനോ സത്താ അത്തനോ ആനേഞ്ജവിഹാരേണ വിഹരന്താ “ദിബ്രന്തീതി ദേവാ”തി ഇമം നിബ്രചനം ലഭന്തീതി ആഹ “സദേവകഗൃഹണേണ അരൂപാവചരദേവലോകോ ഗഹിതോ”തി. തേനേവാഹ “ആകാസാനഞ്ചായതനൂപഗാനം ദേവാനം സഹബൃത”ന്തി (അ° നി° ന.ച.൧൧൨). സമാരകഗൃഹണേണ ഛരകാമാവചരദേവലോകോ ഗഹിതോ തസ്സ സവിസേസം മാറസ്സ വസേ വത്തനതോ. രൂപീബ്രഹ്മലോകോ ഗഹിതോ അരൂപീബ്രഹ്മലോകസ്സ വിസും ഗഹിതത്താ. ചതുപരിസവസേനാതി ഖത്തിയാദിചതുപരിസവസേന. ഇതരാ പന ചതസ്സോ പരിസാ സമാരകാദിഗൃഹണേണ ഗഹിതാ ഏവാതി. അവസേസസബൃസത്തലോകോ നാഗഗരുളാദിഭേദോ.

ഏത്താവതാ ഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്വാ യോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തേന തേന വിസേസേണ അഭാഗസോവ ലോകം ഗഹേത്വാ യോജനം ദസ്സേതും “അപിചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദത്തോതി ഉക്കംസഗഭിവിജാനനേന. പഞ്ചസു ഹി ഗതീസു ദേവലോകോവ സേട്ഠോ. തത്ഥാപി അരൂപിനോ “ദൂരസമുസ്സാരിതകിലേസദുക്ഖതായ, സന്തപണീതആനേഞ്ജവിഹാരസമങ്ഗിതായ, അതിവിയ ദീഘായുകതായാ”തി ഏവമാദീഹി വിസേസേഹി അതിവിയ ഇതരേഹി ഉക്കട്ഠാ. ബ്രഹ്മാ മഹാനുഭാവോതിആദിം ദസസഹസ്സിയം മഹാബ്രഹ്മനോ വസേന വദതി. “ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദത്തോ”തി ഹി വുത്തം. അനുത്തരന്തി സേട്ഠം നവലോകുത്തരം. ഭാവാനുക്കമോ ഭാവവസേന പരേസം അജ്ഞാസയവസേന “സദേവക”ന്തിആദിനം പദാനം അനുക്കമോ. തീഹാകാരേഹീതി ദേവമാരബ്രഹ്മസഹിതതാസങ്ഖാതേഹി തീഹി പകാരേഹി. തീസു പദേസൂതി “സദേവക”ന്തിആദിസു തീസു പദേസു. തേന തേനാകാരേണാതി സദേവകത്താദിനാ തേന തേന പകാരേണ. തേയാതുകമേവ പരിയാദിനന്തി പോരാണാ പനാഹൂതി യോജനാ.

അഭിഞ്ഞാതി യ-കാരലോപേനായം നിദ്രേസോ, അഭിജാനിത്വാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “അഭിഞ്ഞായ, അധികേണ ഞാണേണ ഞത്വാ”തി. അനുമാനാദിപടിക്ഖേപോതി അനുമാനഉപമാനഅത്ഥാപത്തിആദിപടിക്ഖേപോ ഏകപ്പമാണത്താ. സബൃത്ഥ അപ്പടിഹതഞാണാചാരതായ ഹി സബൃപച്ചക്ഖാ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ. അനുത്തരം വിവേകസുഖന്തി ഫലസമാപത്തിസുഖം. തേന വീതിമിസ്സാപി കദാചി ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ ഹോതീതി ആഹ “ഹിത്വാപീ”തി. ഭഗവാ ഹി ധമ്മം ദേസേന്തോ യസ്ഥിം ഖണേ പരിസാ സാധുക്കാരം വാ ദേതി, യമാസുതം വാ ധമ്മം പച്ചവേക്ഖതി, തം ഖണം പുബ്ബഭാഗേണ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, യഥാപരിച്ഛേദഞ്ച സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ റിതട്ഠാനതോ പട്ഠായ ധമ്മം ദേസേതി.

ദേസകായത്തേന ആണാദിവിധിനാ അതിസജ്ജനം പബോധനം ദേസനാതി സാ പരിയത്തിധമ്മവസേന വേദിതബ്ബാതി ആഹ “ദേസനായ താവ ചതുപ്പദികായപി ഗാമായാ”തിആദി. സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലഗതേന യഥാപരാധാദിസാസിതബ്ബഭാവേണ അനുസാസനം തദങ്ഗവിനയാദിവസേന വിനയനം സാസനന്തി തം പടിപത്തിധമ്മവസേന വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “സീലസമാധിവിപസ്സനാ”തിആദി. കൂസലാനന്തി മഗ്ഗകൂസലാനം, കൂസലാനന്തി വാ അനവജ്ജാനം. തേന ഫലധമ്മാനന്ധി സങ്ഗഹോ സിദ്ധോ ഹോതി. ആദിഭാവോ സീലദിട്ഠിനം തമ്മുലകത്താ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാനം. തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ

കുമാവധിസദൃശ്യബന്ധോ ഗാമാവസേന സുത്തവസേന ച വവത്ഥിതോ പരിയത്തിയമ്മോ, യോ ഇയേവ “ദേസനാ”തി വുത്തോ. തസ്സ പന അത്ഥോ വിസേസേന സീലാദി ഏവാതി ആഹ “ഭഗവാ ഹി ധമ്മം ദേസേന്തോ...പേ... നിബ്ബാനം ദസ്സേതി”തി. തത്ഥ സീലം ദസ്സേതാതി സീലഗുഹണേന സസമ്ഭാരം സീലം ഗഹിതം. തഥാ മഗ്ഗഗുഹണേന സസമ്ഭാരോ മഗ്ഗോതി തദുഭയേന അനവസേസതോ പരിയത്തിഅത്ഥം പരിയാദിയതി. തേനാതി സീലാദിദസ്സണേന. അത്ഥവസേന ഹി ഇധ ദേസനായ ആദികല്യാണാദിഭാവോ അധിപ്പേതോ. കമികസസ്സിതി കമികസ്സ സസ്സാനം കമനവസേന സമവസ്സാനം.

ന സോ സാത്ഥം ദേസേതി നിയ്യാനത്ഥവിരഹതോ തസ്സാ ദേസനായ. ഏകബൃഞ്ജനാദിയുത്താ വാതി സിമിലാദിഭേദേസു ബൃഞ്ജനേസു ഏകപ്പകാരേണേവ, ദ്വിപ്പകാരേണേവ വാ ബൃഞ്ജനേന യുത്താ വാ ദമിളഭാസാ വിയ. സബ്ബത്ഥ നിരോട്ഠം കത്വാ വത്തബ്ബതായ സബ്ബനിരോട്ഠബൃഞ്ജനാ വാ കിരാതഭാസാ വിയ. സബ്ബത്ഥേവ വിസ്സജ്ജനീയയുത്തതായ സബ്ബവിസ്സജ്ജനാ വാ യവനഭാസാ വിയ. സബ്ബത്ഥേവ സാനുസാരതായ സബ്ബനിഗുഹിതബൃഞ്ജനാ വാ പാരസിക്വാദിമിലക്ഖഭാസാ വിയ. സബ്ബാപേസാ ഏകദേസബൃഞ്ജനവസേനേവ പവത്തിയാ അപരിപുണ്ണബൃഞ്ജനാതി കത്വാ “അബൃഞ്ജനാ”തി വുത്താ. അമക്ഖേതാതി അപലിച്ഛേതാ അവിനാസേതാ, അഹാപേതാതി വാ അത്ഥോ.

ഭഗവാ യമത്ഥം ഞാപേതും ഏകഗാമമ്പി ഏകവാക്യമ്പി ദേസേതി, തമത്ഥം തായ ദേസനായ സബ്ബസോ പരിപുണ്ണമേവ കത്വാ ദേസേതി, ഏവം സബ്ബത്ഥാതി ആഹ “ഏകദേസനാപി അപരിപുണ്ണാ നത്ഥീ”തി. ഉല്ല്യമ്പനസഭാവസസ്സിതേനാതി സംകിലേസപക്ഖതോ വട്ടദുക്ഖതോ ച ഉദ്ധരണസഭാവാവസ്സിതേന ചിത്തേന. തസ്മാതി യസ്മാ സിക്ഖാത്തയസസ്സഗഹം സകലം സാസനം ഇധ “ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി അധിപ്പേതം, തസ്മാ. ബ്രഹ്മചരിയന്തി ഇമിനാ സമാനാധികരണാനി സബ്ബപദാനി യോജേതാ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സോ ധമ്മം ദേസേതി...പേ... പകാസേതിതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ”തി ആഹ.

ദുരസമുസ്സാരിതമാനസ്സേവ സാസനേ സമ്മാപടിപത്തി സമ്ഭവതി, ന മാന ജാതികസ്സാതി ആഹ “നിഹതമാനത്താ”തി. ഉസ്സന്നത്താതി ബഹുലഭാവതോ. ഭോഗാരോഗ്യാദിവത്സുകാ മദാ സുപ്പഹേയ്യാ ഹോന്തി നിമിത്തസ്സ അനവസ്സാനതോ’ ന തഥാ കുലവിജ്ജാമദാതി വത്തിയബ്രാഹ്മണകുലീനാനം പബ്ബജിതാനമ്പി ജാതിവിജ്ജാ നിസ്സായ മാനജപ്പനം ദുപ്പജഹന്തി ആഹ “യേഭുയ്യേന ഹി...പേ... മാനം കരോന്തീ”തി . വിജാതിതായാതി നിഹീനജാതിതായ. പതിട്ഠാതും ന സക്കോന്തീതി സുവിസുദ്ധിം കത്വാ സീലം രക്ഖിതും ന സക്കോന്തി. സീലവസേന ഹി സാസനേ പതിട്ഠാതി. പതിട്ഠാതുന്തി വാ സച്ചപടിവേധേന ലോകുത്തരായ പതിട്ഠായ പതിട്ഠാതും. യേഭുയ്യേന ഹി ഉപനിസ്സയസമ്പന്നാ സുജാതാ ഏവ ഹോന്തി, ന ദുജ്ജാതാ.

പരിസുദ്ധന്തി രാഗാദീനം അച്ചന്തമേവ പഹാനദീപനതോ നിരൂപക്കിലേസതായ സബ്ബസോ വിസുദ്ധം. സദ്ധം പടിലഭതീതി പോഥുജ്ജനികസദ്ധാവസേന സദുഹതി. വിത്തുജാതികാനഞ്ചി ധമ്മസമ്പത്തിഗഹണപുബ്ബികാ സദ്ധാസിദ്ധി ധമ്മപമാണധമ്മപ്പസന്നഭാവതോ. ജായമ്പതികാ വസന്തീതി കാമം “ജായമ്പതികാ”തി വുത്തേ ഘരസാമികഘരസാമിനിവസേന ദ്വിന്നംയേവ ഗഹണം വിത്തായതി. യസ്സ പന

പുരിസസ്സ അനേകാ പജാപതിയോ ഹോന്തി, തത്ത്വ കിം വത്തബ്ബം? ഏകായപി തായ വാസോ സമ്ബാധോതി ദസ്സനത്ത്വം “ഭേ”തി വുത്തം. രാഗാദിനാ സകിഞ്ചനട്ഠേന, ഖേത്തവത്ത്വത്തുദിനാ സപലിബോധട്ഠേന. രാഗരജാദിനം ആഗമനപഥതാപി ഉപ്പജ്ജനട്ഠാനതാ ഏവാതി ഭേപി വണ്ണനാ ഏകത്വാ, ബൃഞ്ജനമേവ നാനം. അലഗ്ഗനട്ഠേനാതി അസജ്ജനട്ഠേന അപ്പടിബദ്ധഭാവേന. ഏവം അകുസലകുസലപ്പവത്തിനം റാനഭാവേന ഘരാവാസപബ്ബജ്ജാനം സമ്ബാധബ്ഭോകാസതം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി കുസലപ്പവത്തിയാ ഏവ അട്ഠാനാനഭാവേന തേസം തം ദസ്സേത്വം “അപിചാ”തിആദി വുത്തം.

സഞ്ചേപകമാതി വിസും വിസും പദുദ്ധാരം അകത്വാ സഞ്ചേപതോ അത്ഥവണ്ണനാ. ഏകബിദിവസന്തി ഏകദിവസമത്തബി. അഖണ്ഡം കത്വാതി ദുക്കമത്തസ്സപി അനാപജ്ജനേന അഖണ്ഡിതം കത്വാ. കിലേസമലേന അമലീനന്തി തണ്ഹാസംകിലേസാദിവസേന അസംകിലിട്ഠം കത്വാ. പരിഭഹിത്വാതി നിവാസേത്വാ ചേവ പാരുപിത്വാ ച. അഗാരവാസോ അഗാരം ഉത്തരപദലോപേന, തസ്സ വഡ്ഡിആവഹം അഗാരസ്സ ഹിതം. ഭോഗക്ഖണ്ഡോതി ഭോഗരാസി ഭോഗസമുദായോ. ആബന്ധനട്ഠേനാതി “പുത്തോ നത്താ”തിആദിനാ പേമവസേന സപരിച്ഛേദം സമ്ബന്ധനട്ഠേന. “അമ്ഹാകമേതേ”തി ഞായന്തിതി ഞാതീ. പിതാമഹപിതൃപുത്താദിവസേന പരിവത്തനട്ഠേന പരിവട്ടോ.

൨൯൨. സാമഞ്ഞവാചിപി സിക്ഖാ-സദ്ദോ സാജീവ-സദുസന്നിധാനതോ ഉപരി വുച്ചമാനവിസേസാപേക്ഖായ ച വിസേസനിവിട്ഠോവ ഹോതീതി വുത്തം “യാ ഭിക്ഖൂനം അധിസീലസഞ്ചാതാ സിക്ഖാ”തി. സിക്ഖിതബ്ബട്ഠേന സിക്ഖാ. സഹ ആജീവന്തി ഏത്ഥാതി സാജീവോ. സിക്ഖനഭാവേനാതി സിക്ഖായ സാജീവേ ച സിക്ഖനഭാവേന. സിക്ഖം പരിപൂരേത്തോതി സീലസംവരം പരിപൂരേത്തോ. സാജീവഞ്ച അവിതീക്കമത്തോതി - “നാമകായോ പദകായോ നിരുത്തികായോ ബൃഞ്ജനകായോ”തി (പാരാ° അട്ഠ° ൩൯) വുത്തസിക്ഖാപദം ഭഗവതോ വചനം അവിതീക്കമത്തോ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. ഇദമേവ ച ദ്വയം “സിക്ഖന”തി വുത്തം. തത്ത്വ സാജീവാനതിക്കമോ സിക്ഖാപാരിപൂരിയാ പച്ചയോ. തതോ ഹി യാവ മഗ്ഗാ സിക്ഖാപാരിപൂരി ഹോതീതി.

പജഹിത്വാതി സമാദാനവസേന പരിച്ചജിത്വാ. പഹീനകാലതോ പട്ഠായ... പേ... വിരതോവാതി ഏതേന പഹാനസ്സ വിരതിയാ ച സമാനകാലതം ദസ്സേതി . യദി ഏവം “പഹായാ”തി കഥം പുരിമകാലനിദ്രേസോതി? തഥാ ഗഹേതബ്ബതം ഉപാദായ. ധമ്മാനഞ്ഹി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേ അപേക്ഖിതേ സഹജാതാനബി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേന ഗഹണ്ഡം പുരിമപച്ഛിമഭാവേനേവ ഹോതീതി ഗഹണ്ഡപവത്തിആകാരവസേന പച്ചയഭൂതേസു ഹിരോത്തപ്പത്താണാദിസു പഹാനകിരിയായ പുരിമകാലവോഹാരോ, പച്ചയുപ്പന്നാസു ച വിരതിസു വിരമണകിരിയായ അപരകാലവോഹാരോ ച ഹോതീതി “പഹായ പടിവിരതോ ഹോതീ”തി വുത്തം. പഹായാതി വാ സമാദാനകാലവസേന വുത്തം, പച്ഛാ വീതിക്കമിതബ്ബവത്ത്വസമാധോഗവസേന പടിവിരതോതി. പഹായാതി വാ -

“നിഹന്ത്വാ തമോഖണ്ഡം, ഉദിതോയം ദിവാകരോ; വണ്ണപഭായ ഭാസേതി, ഓഭാസേത്വാ സമുഗ്ഗതോ”തി ച. (വിസുദ്ധി° മഹാടീ° ൨.൫൭൮) -

ഏവമാദീസു വിയ സമാനകാലവസേന വേദിതഞ്ചോ. അഥ വാ പാണ്ഡോ അതിപാതീയതി ഏതേനാതി പാണ്ഡാതിപാതോ, പാണ്ഡാതഹേതുഭൂതോ അഹിരികാനോത്തപ്പദോസമോഹവിഹിം സാദികോ ചേതനാപധാനോ സംകിലേസധമ്മോ, തം സമാദാനവസേന പഹായ. തതോ...പേം...വിരതോവ ഹോതീതി അവധാരണേന തസ്സാ വിരതിയാ കാലാദിവസേന അപരിയന്തതം ദസ്സേതി. യഥാ ഹി അഞ്ഞേ സമാദിനവിരതികാപി അനവട്ഠിതചിത്തതായ ലാഭജീവികാദിഹേതു സമാദാനം ഭിന്ദന്തേവ, ന ഏവമയം. അയം പന പഹീനകാലതോ പട്ഠായ ഓരതോ വിരതോതി. അദിന്നാദാനം പഹായാതിആദീസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ദണ്ഡനം ദണ്ഡനിപാതനം ദണ്ഡോ. മുഗ്ദ്ധരാദിപഹരണവിസേസോപി ഇധ പഹരണവിസേസോതി അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “ഠപേത്യാ ദണ്ഡം സബ്ബസ്മി അവസേസം ഉപകരണ”ന്തി. ദണ്ഡനസങ്ഖാതസ്സ പരവിഹോനസ്സ പരിവജ്ജിതഭാവദീപനത്ഥം ദണ്ഡസത്ഥാനം നിക്ഖേപവചനന്തി ആഹ “പരൂപഘാതത്ഥായ”തിആദി. വിഹിംസനഭാവതോതി വിബാധനഭാവതോ. ലജ്ജിതി ഏതഥ വുത്തലജ്ജായ ഓത്തപ്പസ്മി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ന ഹി പാപജിഗുച്ഛനപാപുത്താസരഹിതം, പാപഭയം വാ അലജ്ജനം അത്ഥി. യസ്സ വാ ധമ്മഗരുതായ ധമ്മസ്സ ച അത്താധീനത്താ അത്താധിപതിഭൂതാ ലജ്ജാകിച്ചകാരി, തസ്സ ലോകാധിപതിഭൂതം ഓത്തപ്പം കിച്ചകരന്തി വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി “ലജ്ജി”ഇച്ചേവ വുത്തം. ദയം മേത്തചിത്തതം ആപന്നോതി കസ്മാ വുത്തം, നനു ദയാ-സദ്ദോ “അദയാപന്നോ”തിആദീസു കരുണായ വത്തതീതി? സച്ചമേതം, അയം പന ദയാ-സദ്ദോ അനുരക്ഖണത്ഥം അന്തോനീതം കത്വാ പവത്തമാനോ മേത്തായ ച കരുണായ ച പവത്തതീതി ഇധ മേത്തായ പവത്തമാനോ വുത്തോ. മിജ്ജതി സിനിയഹതീതി മേത്താ, സാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി മേത്തം, മേത്തം ചിത്തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി മേത്തചിത്തോ, തസ്സ ഭാവോ മേത്തചിത്തതാ, മേത്താഇച്ചേവ അത്ഥോ.

സബ്ബപാണ്ഡഭൂതഹിതാനുകമ്പീതി ഏതേന തസ്സാ വിരതിയാ സത്തവസേന അപരിയന്തതം ദസ്സേതി. പാണ്ഡഭൂതേതി പാണ്ഡാതേ. അനുകമ്പകോതി കരുണായനകോ. യസ്മാ പന മേത്താ കരുണായ വിസേസപച്ചയോ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “തായ ഏവ ദയാപന്നതായാ”തി. ഏവം യേഹി ധമ്മേഹി പാണ്ഡാതിപാതാ വിരതി സബ്ബജതി, തേഹി ലജ്ജാമേത്താകരുണായമ്മേഹി സമങ്ഗിഭാവോ ദസ്സീതോ, സദ്ധിം പിട്ഠിവട്ടകധമ്മേഹിതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏത്ഥാഹ - കസ്മാ “പാണ്ഡാതിപാതം പഹായാ”തി ഏകവചനനിദ്ദേസോ കതോ, നനു നിരവസേസാനം പാണ്ഡാനം അതിപാതതോ വിരതി ഇധാധിപ്പേതാ? തഥാ ഹി വുത്തം “സബ്ബപാണ്ഡഭൂതഹിതാനുകമ്പീ വിഹരതീ”തി. തേനേവ ഹി അട്ഠകമായം “സബ്ബ പാണ്ഡഭൂതേ ഹിതേന അനുകമ്പകോ”തി പുമുവചനനിദ്ദേസോതി? സച്ചമേതം, പാണ്ഡഭാവസാമത്തവസേന പന്നേത്ഥ പാളിയം ആദിതോ ഏകവചനനിദ്ദേസോ കതോ, സബ്ബസദ്ദസന്നിധാനേന പുമുത്തം വിത്തായമാനമേവാതി സാമത്തനിദ്ദേസം അകത്വാ ഭേദവചനിച്ചാവസേന ദസ്സേതും അട്ഠകമായം ബഹുവചനവസേന അത്ഥോ വുത്തോ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - സാമത്തതോ സംവരസമാദാനം, തബ്ബിസേസതോ സംവരഭേദോതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം അയം വചനഭേദോ കതോതി വേദിതഞ്ചം. വിഹരതീതി വുത്തപ്പകാരോ ഹുത്വാ ഏകസ്ഥിം ഇരിയാപഥേ

ഉപ്പന്നം ദുക്ഖം അഞ്ഞേന ഇരിയാപമേന വിച്ഛിന്ദിത്വാ അത്തഭാവം ഹരതി പവത്തേതിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഇരിയതി പാലേതി”തി.

ന കേവലം കായവചീപയോഗവസേന ആദാനമേവ, അഥ ഖോ ആകഞ്ചപിസ്സ പരിച്ചത്തവത്സുവിസയാവാതി ദസ്സേതും “ചിത്തേനപീ”തിആദി വുത്തം. മേനേതി മേയ്യം കരോതീതി മേനോ, ചോരോ. സുചിഭൂതേനാതി ഏതഥ സുചിഭാവോ അധികാരതോ സദുന്തരസന്നിധാനതോ ച മേയ്യസംകിലേസവിരമണന്തി ആഹ “അമേനത്തായേവ സുചിഭൂതേനാ”തി. കാമഞ്ചേതഥ “ലജ്ജി ദയാപന്നോ”തിആദി ന വുത്തം, അധികാരവസേന പന അത്ഥതോ വാ വുത്തമേവാതി വേദിതഞ്ച. യഥാ ഹി ലജ്ജാദയോ പാണാതിപാതപഹാനസ്സ വിസേസപച്ചയോ, ഏവം അദിന്നാദാനപഹാനസ്സപീതി, തസ്മാ സാപി പാളി ആനേത്വാ വത്തഞ്ച. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. അഥ വാ സുചിഭൂതേനാതി ഏതേന ഹിരോത്തപ്പാദീഹി സമന്നാഗമോ, അഹിരികാദീനഞ്ച പഹാനം വുത്തമേവാതി “ലജ്ജി”തിആദി ന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച.

അസേട്ഠചരിയന്തി അസേട്ഠാനം ചരിയം, അസേട്ഠം വാ ചരിയം. മിമുനാനം വുത്താകാരേന സദിസഭൂതാനം അയന്തി മിമുനോ, യഥാവുത്തോ ദുരാചാരോ. ആരാചാരിമേമുനാതി ഏതേന - “ഇധ ബ്രാഹ്മണ, ഏകച്ചോ...പേ... ന ഹേവ ഖോ മാതുഗാമേന സദ്ധിം ദധംഭയസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, അപിച ഖോ മാതുഗാമസ്സ ഉച്ഛാദനപരിമദുനന്ഹാപനസമ്ബാഹനം സാദിയതി, സോ തദസ്സാദേതി, തം നീകാമേതി, തേന ച വിത്തിം ആപജ്ജതീ”തിആദിനാ (അം നിം ൧.൭൦) വുത്താ സത്തവിധമേമുനസംയോഗാപി പടിവിരതി ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ച.

സച്ചേന സച്ചന്തി പുരിമേന വചീസച്ചേന പച്ഛിമം വചീസച്ചം സന്ദഹതി അസച്ചേന അനന്തരികത്താ. തേനാഹ “യോ ഹീ”തിആദി. ഹലിദ്ദിരാഗോ വിയ ന മിരകതോ ഹോതീതി ഏതഥ കമായ അനവട്ഠിതഭാവേന ഹലിദ്ദിരാഗസദിസതാ വേദിതഞ്ച, ന പുഗ്ഗലസ്സ. പാസാണലേഖാ വിയാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സദ്ധാ അയതി പവത്തതി ഏത്ഥാതി സദ്ധായോ, സദ്ധായോ ഏവ സദ്ധായികോ യഥാ “വേനയികോ”തി (മം നിം ൧.൨൪൬; അം നിം ൮.൧൧; പാരാൺ ൮), സദ്ധായ വാ അയിതഞ്ചോ സദ്ധായികോ, സദ്ധേയ്യോതി അത്ഥോ. വത്തഞ്ചതം ആപജ്ജതിവിസംവാദനതോതി അധിപ്പായോ.

അനുപ്പദാതാതി (ദീൺ നിം ൧൦൦൦ ൧.൯; അം നിം ൧൦൦൦ ൨.൪.൧൯൮)
അനുബലപ്പദാതാ, അനുവത്തനവസേന വാ പദാതാ. കസ്സ പന അനുവത്തനം പദാനഞ്ചാതി? “സഹിതാന”ന്തി വുത്തത്താ സന്ധാനസ്സാതി വിത്തായതി. തേനാഹ “സന്ധാനാനുപ്പദാതാ”തി. യസ്മാ പന അനുവത്തനവസേന സന്ധാനസ്സ പദാനം ആധാനം, രക്ഖണം വാ ദള്ഹീകരണം ഹോതി. തേന വുത്തം “ഭേ ജനേ സമഗ്ഗേ ദിസ്വാ”തിആദി. ആരമന്തി ഏത്ഥാതി ആരാമോ, രമിതഞ്ചട്ഠാനം. യസ്മാ പന ആ-കാരേന വിനാപി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ വുത്തം “സമഗ്ഗാരാമോതിപി പാളി, അയമേവേതഥ അത്ഥോ”തി.

ഏത്ഥാതി -

“നേലങ്ഗോ സേതപച്ഛാദോ, ഏകാരോ വത്തതീ രഥോ;

അനീഷം പസ്സു ആയന്തം, ഛിന്നസോതം അബന്ധന"ന്തി. (സം നീ
ർ.൩൪൭; ഉദാ നൃഃ; പേടകോ റുദി നീ ടീ ൧.൯) -

ഇമിസ്സാ ഗാമായ. സീലങ്ഗേതമ "നേലങ്ഗ"ന്തി വുത്തം. തേനേവാഹ -
ചിത്തോ ഗഹപതി, "നേലങ്ഗന്തി വോ, ഭന്തേ, സീലാനമേതം അധിവചന"ന്തി
(സം നീ റ്.൩൪൭; ടീ നീ ടീ ൧.൯). സുകുമാരാതി അഹരസതായ മുദുകാ.
പുരസ്സ ഏസാതി ഏതമ പുര-സദോ തന്നിവാസീവാചകോ ദട്ഠോ "ഗാമോ
ആഗതോ"തിആദീസു (ടീ നീ ടീ ൧.൯) വിയ. തേനേവാഹ "നഗരവാസീന"ന്തി.
മനം അപ്പായതി വഡ്ഡേതിതി മനാപാ. തേന വുത്തം "ചിത്തവുദ്ധികരാ"തി.

കാലവാദിതിആദി സമ്ഫപ്പലാപാപടിവിരതസ്സ പടിപത്തിദസ്സനം.
അത്ഥസംഹിതാപി ഹി വാചാ അയുത്തകാലപയോഗേന അത്ഥാവഹാ ന
സിയാതി അനത്ഥവിത്താപനവാചം അനുലോമേതി, തസ്മാ സമ്ഫപ്പലാപം
പജഹന്തേന അകാലവാദിതാ പരിഹരിതബ്ബാതി വുത്തം "കാലവാദീ"തി. കാലേ
വദന്തേനപി ഉഭയാനത്ഥസാധനതോ അഭൂതം പരിവജ്ജേതബ്ബന്തി ആഹ
"ഭൂതവാദീ"തി. ഭൂതബ്ബ വദന്തേന യം ഇഡലോക-പരലോക-ഹിതസമ്പാദകം,
തദേവ വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേതും "അത്ഥവാദീ"തി വുത്തം. അത്ഥം വദന്തേനപി
ലോകിയധമ്മസന്നിസ്സിതമേവ അവതാ ലോകുത്തരധമ്മസന്നിസ്സിതം കത്വാ
വത്തബ്ബന്തി ദസ്സനത്ഥം "ധമ്മവാദീ"തി വുത്തം. യഥാ ച അത്ഥോ
ലോകുത്തരധമ്മസന്നിസ്സിതോ ഹോതി, തദസ്സനത്ഥം "വിനയവാദീ"തി വുത്തം.
പഞ്ചനണ്ഹി സംവരവിനയാനം, പഞ്ചനബ്ബ പഹാനവിനയാനം വസേന
വുച്ചമാനോ അത്ഥോ നിബ്ബാനാധിഗമഹേതുഭാവതോ
ലോകുത്തരധമ്മസന്നിസ്സിതോ ഹോതിതി. ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോവ
അത്ഥോ വുച്ചമാനോ ദേസനാകോസല്ലേ സതി സോഭതി, കിച്ചകരോ ച ഹോതി,
ന അത്തമാതി ദസ്സേതും "നിധാനവതിം വാചം ഭാസീതാ"തി വുത്തം. ഇദാനി
തം ദേസനാകോസല്ലം വിഭാവേതും "കാലേനാ"തിആദിമാഹ. പുച്ഛാദിവസേന
ഹി ഓതിണ്ണവാചാവത്ഥുസ്മിം ഏകംസാദിബ്ബാകരണവിഭാഗം സല്ലക്ഖേതാ
പനാഹേതുഉദാഹരണം സംസന്ദനാദിം തത്ത്വാകാലാനുരൂപം വിഭാവേന്തിയാ
പരിമിതപരിച്ഛിന്നരൂപായ വിപുലതര-ഗമ്ഭീരോദാര-പരമത്ഥ-
വിത്ഥാരസങ്ഗാഹികായ കമായ ഞാണബലാനുരൂപം പരേ യാമാവതോ ധമ്മേ
പതിട്ഠാപേന്തോ "ദേസനാകുസലോ"തി വുച്ചതീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥയോജനാ
വേദിതബ്ബാ.

൨൯൩. ഏവം പടിപാടിയാ സത്ത മൂലസിക്ഖാപദാനി വിഭാവേതാ
സതിപി
അഭിജ്ഠാദിപഹാനഇന്ദ്രിയസംവരസതിസമ്പജ്ഞജാഗരിയാനുയോഗാദികേ
ഉത്തരദേസനായം വിഭാവേതും തം പരിഹരിതാ ആചാരസീലസ്സേവ
വിഭജനവസേന പാളി പവത്താതി തദത്ഥം വിവരിതും
"ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ബീജാനം ഗാമോ
സമൂഹോ ബീജഗാമോ. ഭൂതാനം ജാതാനം നിബ്ബത്താനം രുക്ഖഗച്ഛലതാദീനം
സമൂഹോ ഭൂതഗാമോ. നനു ച രുക്ഖാദയോ ചിത്തരഹിതതായ ന ജീവാ,
ചിത്തരഹിതതാ ച പരിപ്ഫന്ദാഭാവതോ ഛിന്നേ വിരൂഹനതോ
വിസദിസജാതികഭാവതോ ചതുയോനിഅപരിയാപന്നതോ ച വേദിതബ്ബാ,
വുഡ്ഡി പന പവാളസീലാലവണാനമ്പി വിജ്ജതീതി ന തേസം ജീവഭാവേ
കാരണം, വിസയഗുഹണബ്ബ നേസം പരികപ്പനാമത്തം സുപനം വിയ

ചിഞ്ചാദേനം, തമാ ദോഹളാദയോ, തത്ത്വ കസ്മാ ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭാ പടിവിരതി ഇച്ഛിതാതി? സമണസാരൂപതോ തന്നിവാസിസത്താനുരക്ഖണതോ ച. തേനേവാഹ - “ജീവസത്തിനോ ഹി മോഘപുരിസ മനുസ്സാ രുക്ഖസ്മി”തിആദി (പാചിം വൃന്ദ).

മൂലമേവ ബീജം മൂലബീജം, മൂലബീജം ഏതസ്സാതിപി മൂലബീജം. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഫളുബീജന്തി പബ്ബബീജം. പച്ചയന്തരസമവായേ സദിസഫലുപ്പത്തിയാ വിസേസകാരണഭാവതോ വിരുഹണസമത്ഥേ സാരഫലേ നിരുള്ഹോ ബീജസദ്ഭോ തദത്ഥസംസിദ്ധിയാ മൂലാദീസുപി കേസുചി പവത്തതീതി മൂലാദിതോ നിവത്തനത്ഥം ഏകേന ബീജ-സദ്ഭേന വിസേസേത്വാ വുത്തം “ബീജബീജ”ന്തി “രൂപരൂപം (വിസുദ്ധിം ൨.൪൪൯), ദുക്ഖദുക്ഖ”ന്തി (സം ൩.൪.൩൨൭; ൫.൧൩൩; നേത്തിം ൧൧) ച യഥാ. കസ്മാ പനേത്ഥ ബീജഗാമഭൂതഗാമം ഉദ്ധരിത്വാ ബീജഗാമോ ഏവ നിദിട്ഠോതി? ന ഖോ പനേത്ഥം ഏവം ദട്ഠം, നനു അപോചുഹ്വ - “മൂലമേവ ബീജം മൂലബീജം, മൂലബീജം ഏതസ്സാതിപി മൂലബീജ”ന്തി. തത്ത്വ പുരിമേന ബീജഗാമോ നിദിട്ഠോ, ദുതിയേന ഭൂതഗാമോ, ദുവിധോപേസ മൂലബീജഞ്ച മൂലബീജഞ്ച മൂലബീജന്തി സാമന്തനിദേശേന, ഏകസേസനയേന വാ ഉദിട്ഠോതി വേദിതബ്ബോ. തേനേവാഹ “പഞ്ചവിധസ്സാ”തിആദി. നീലതിണരുക്ഖാദികസ്സാതി അല്പതിണസ്സ ചേവ അല്പരുക്ഖാദികസ്സ ച. ആദി-സദ്ഭേന ഓസധിഗച്ഛലതാദിനം സങ്ഗഹോ.

ഏകം ഭത്തം ഏകഭത്തം, തം അസ്സ അത്ഥീതി ഏകഭത്തികോ. സോ പന രത്തിഭോജനേനപി സിയാതി തന്നിവത്തനത്ഥം ആഹ “രത്തുപരതോ”തി. ഏവമ്പി അപരണ്ഹഭോജീപി സിയാ ഏകഭത്തികോതി തന്നിവത്തനത്ഥം “വിരതോ വികാലഭോജനാ”തി വുത്തം. അരുണുഗൃമനകാലതോ പട്ഠായ യാവ മജ്ജന്ഹികാ അയം ബുദ്ധാദിനം അരിയാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണോ ഭോജനസ്സ കാലോ നാമ, തദന്തോ വികാലോ. അട്ഠകമായം പന ദുതിയപദേന രത്തിഭോജനസ്സ പടിക്ഖിത്തത്താ “അതിക്കന്തേ മജ്ജന്ഹികേ യാവ സുരിയത്ഥങ്ഗമനാ ഭോജനം വികാലഭോജനം നാമാ”തി വുത്തം.

“സബ്ബപാപസ്സ അകരണ”തിആദിനയപ്പവത്തം (ദിം ൩.൩൯; ൧൦. ൧൦൩; നേത്തിം ൩൦, ൫൦, ൧൧൩, ൧൨൪) ഭഗവതോ സാസനം അച്ചന്തരാഗുപ്പത്തിയാ നച്ചാദിദസ്സനം ന അനുലോമേതീതി ആഹ “സാസനസ്സ അനനുലോമത്താ”തി. അത്തനാ പയോജിയമാനം, പരേഹി പയോജാപിയമാനഞ്ച നച്ചം നച്ചഭാവസാമന്തേന പാളിയം ഏകേനേവ നച്ച-സദ്ഭേന ഗഹിതം, തമാ ഗീതവാദിത-സദ്ഭേന ചാതി ആഹ “നച്ചനനച്ചാപനാദിവസേനാ”തി. ആദി-സദ്ഭേന ഗായനഗായാപനവാദനവാദാപനാനി സങ്ഗയ്ഹന്തി. ദസ്സനേന ചേത്ഥ സവനമ്പി സങ്ഗഹിതം വിരുപേകസേസനയേന . യഥാസകം വിസയസ്സ ആലോചനസഭാവതായ വാ പഞ്ചനം വിത്താണാനം സവനകിരിയായപി ദസ്സനസങ്ഖേപസബ്ഭാവതോ “ദസ്സനാ”ഇച്ചേവ വുത്തം. തേനാഹ “പഞ്ചഹി വിത്താണേഹി ന കഞ്ചി ധമ്മം പടിവിജാനാതി അത്തത്ര അഭിനിപാതമത്താ”തി. അവിസുകഭൂതസ്സ ഗീതസ്സ സവനം കദാചി വട്ടതീതി ആഹ “വിസുകഭൂതാ ദസ്സനാ”തി. തമാ ഹി വുത്തം പരമത്ഥജോതികായം ഖുദുകട്ഠകമായം (ഖും പാ അട്ഠ ൨.പച്ഛിമപഞ്ചസിക്ഖാപദവണ്ണനാ) “ധമ്മുപസംഹിതം ഗീതം വട്ടതി, ഗീതുപസംഹിതോ ധമ്മോ ന വട്ടതീ”തി. യം

കിഞ്ചിതി ഗന്ധിതം വാ അഗന്ധിതം വാ യം കിഞ്ചി പുഷ്പം. ഗന്ധജാതന്തി ഗന്ധജാതികം. തസ്സപി “യം കിഞ്ചി”തി വചനതോ പിസിതസ്സ അപിസിതസ്സപി യസ്സ കസ്സചി വിലേപനാദി ന വട്ടതീതി ദസ്സേതി.

ഉച്ചാതി ഉച്ച-സദ്ദേന സമാനത്വം ഏകം സദ്ദന്തരം. സേതി ഏത്ഥാതി സയനം. ഉച്ചാസയനം മഹാസയനഞ്ച സമണസാരൂപരഹിതം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “പമാണാതിക്കന്തം അകപ്പിയത്ഥരണ”ന്തി. ആസനഞ്ചേത്ഥ സയനേനേവ സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ച. യസ്മാ പന ആധാരേ പടീക്ഖിത്തേ തദാധാരാ കിരിയാ പടീക്ഖിത്താവ ഹോതി, തസ്മാ “ഉച്ചാസയനമഹാസയനാ”ഇച്ചേവ വുത്തം, അത്ഥതോ പന തദുപഭോഗഭൂതനിസജ്ജാനിപജ്ജനേഹി വിരതി ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ച. അഥ വാ ഉച്ചാസയനമഹാസയനഞ്ച ഉച്ചാസയനമഹാസയനഞ്ച ഉച്ചാസയനമഹാസയനന്തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ ഏകസേസേന അയം നിദദേസോ കതോ യഥാ “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”ന്തി (മം നിം ൩.൧൨൬; സം നിം ൨.൧; ഉദാം ൧), ആസനകിരിയാപുബ്ബകത്താ വാ സയനകിരിയായ സയനഗൃഹണേന ആസനമ്പി ഗഹിതന്തി വേദിതഞ്ച.

ദാരുമാസകോതി യേ വോഹാരം ഗച്ഛന്തിതി ഇതി-സദ്ദേന ഏവംപകാരേ ദസ്സേതി. അഞ്ഞേഹി ഗാഹാപനേ ഉപനിക്ഖിത്തസാദിയനേ ച പടിഗൃഹണത്ഥോ ലബ്ഭതിതി ആഹ “നേവ നം ഉഗ്ഗണ്ഹാതി, ന ഉഗ്ഗണ്ഹാപേതി, ന ഉപനിക്ഖിത്തം സാദിയതീ”തി. അഥ വാ തിവിധം പടിഗൃഹണം കായേന വാചായ മനസാതി. തത്ഥ കായേന പടിഗൃഹണം ഉഗ്ഗണ്ഹനം, വാചായ പടിഗൃഹണം ഉഗ്ഗഹാപനം, മനസാ പടിഗൃഹണം സാദിയനന്തി തിവിധമ്പി പടിഗൃഹണം ഏകജ്ജയം ഗഹേത്ഥാ “പടിഗൃഹണാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “നേവ നം ഉഗ്ഗണ്ഹാതീ”തിആദി. ഏസ നയോ ആമകയഞ്ഞപടിഗൃഹണാതിആദിസുപി. നീവാരാദിഉപയഞ്ഞസ്സ സാലിആദിമൂലയഞ്ഞന്തോഗയത്താ വുത്തം “സത്തവിധസ്സാ”തി. “അനുജാനാമി, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ച വസാനി ഭേസജ്ജാനി അച്ഛവസം മച്ഛവസം സുസുകാവസം സുകരവസം ഗഭഭവസ”ന്തി (മഹാവം ൨൬൨) വുത്തത്താ ഇദം ഓദിസ്സ അനുഞ്ഞാതം നാമ, തസ്സ പന “കാലേ പടിഗൃഹിത”ന്തി (മഹാവം ൨൬൨) വുത്തത്താ പടിഗൃഹണം വട്ടതി. സതി പച്ചയേതി ആഹ “അഞ്ഞത്ര ഓദിസ്സ അനുഞ്ഞാതാ”തി.

സരൂപേന വഞ്ചനം രൂപകൂടം, പതിരൂപേന വഞ്ചനാതി അത്ഥോ. അങ്ഗേന അത്തനോ സരീരാവയവേന വഞ്ചനം അങ്ഗകൂടം. ഗഹണവസേന വഞ്ചനം ഗഹണകൂടം. പടിച്ഛന്നം കത്ഥാ വഞ്ചനം പടിച്ഛന്നകൂടം. അക്കമതീതി നിപ്പിളേതി, പുബ്ബഭാഗേ അക്കമതീതി സമ്ബന്ധോ.

ഹദയന്തി നാളിആദീനം മാനഭാജനാനം അബ്ഭന്തരം. തിലാദീനം നാളിആദീഹി മിനനകാലേ ഉസ്സാപിതസിഖായേവ സിഖാ. സിഖാഭേദോ തസ്സാഹാപനം.

കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച. വയോതി മുട്ഠിപഹാരകസാതാളനാദീഹി വിഹേസനം, വിബാധനന്തി അത്ഥോ. വിഹോന്നത്ഥോപി ഹി വധ-സദ്ദോ ദിസ്സതി “അത്താനംവധിത്ഥാ വധിത്ഥാ രോദതീ”തിആദിസു (പാചിം ൮൭൯, ൮൮൧). യഥാ ഹി അപരിഗൃഹഭാവസാമഞ്ഞേ സതിപി പബ്ബജിതേഹി അപ്പടിഗൃഹിതബ്ബവത്ഥുവിഭാഗസന്ദസ്സനത്ഥം ഇത്ഥികുമാരിദാസിദാസാദയോ

വിഭാഗേന വൃത്താ. ഏവം പരസ്സ ഹരണഭാവതോ അഭിന്നാദാനഭാവസാമന്തേ സതിപി തുലാകൂടാഭയോ അഭിന്നാദാനവിസേസഭാവദസ്സനന്തം വിഭാഗേന വൃത്താ, ന ഏവം പാണാതിപാതപരിയായസ്സ വധസ്സ പുന ഗഹണേ പയോജനം അത്ഥി, തത്ഥ സയംകാരോ, ഇയ പരംകാരോതി ച ന സക്കാ വത്തും “കായവചിപയോഗസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ ഛരപ്പയോഗാ”തി വചനതോ. തസ്മാ യമാവുത്തോ ഏവേത്ഥ അത്ഥോ യുത്തോ. അട്ഠകമായം പന “വയോതിമാരണ”ന്തി വൃത്തം, തന്വി പോഥനമേവ സന്ധായാതി ച സക്കാ വിത്താതും മാറണ-സദസ്സപി വിഹിംസനേ ദിസ്സനതോ.

൨൯൪. ചിവരപിണ്ഡപാതാനം യമാക്കമം കായകുച്ഛിപരിഹരണമത്തജോതനായം അവിസേസതോ അട്ഠന്നം പരിക്ഖാരാനം അന്തരേ തപ്പയോജനതാ സമ്ഭവതീതി ദസ്സേന്തോ “തേ സഞ്ചേപി”തിആദിമാഹ. ഏതേപിതി നവപരിക്ഖാരികാഭയോപി അപ്പിച്ചാവ സന്തുട്ഠാവ. ന ഹി തത്ഥകേന മഹിച്ചതാ, അസന്തുട്ഠിതാ വാ ഹോതീതി.

ചതുസ്സു ദിസാസ്സ സുഖം വിഹരതി, തതോ ഏവ സുഖവിഹാരട്ഠാനഭൂതാ ചതസ്സോ ദിസാ അസ്സ സന്തീതി വാ ചാതുദിസോ. തത്ഥ ചായം സത്തേ വാ സഞ്ചാരേ വാ ഭയേന ന പടിഹഞ്ഞതീതി അപ്പടിഘോ. ദ്വാദസവിധസ്സ സന്തോസസ്സ വസേന സന്തുസ്സനകോ സന്തുസ്സമാനോ. ഇതരീതരേനാതി ഉച്ചാവചേന. പരിസ്സയാനം ബാഹിരാന്തം സിഹബുഗ്ഘാദിനം, അബ്ഭന്തരാനഞ്ച കാമച്ഛന്ദാദിനം കായചിത്തുപദുവാനം അഭിഭവനതോ പരിസ്സയാനം സഹിതാ. മദ്ധഭാവകരഭയാഭാവേന അച്ഛമ്ഭീ. ഏകോ അസഹായോ. തതോ ഏവ ഖഗ്ഗമിഗസിങ്ഗസദിസതായ ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോ ചരേയ്യാതി അത്ഥോ.

ഛരിനപക്ഖോ , അസഞ്ജാതപക്ഖോ വാ സകുണോ ഗന്തും ന സക്കോതീതി “പക്ഖീ സകുണോ”തി പക്ഖി-സദ്ദേന വിസേസേത്ഥാ സകുണോ പാളിയം വുത്തോതി ആഹ “പക്ഖയുത്തോ സകുണോ”തി. യസ്സ സന്നിധികാരപരിഭോഗോ കിഞ്ചി റപേതഞ്ചം സാപേക്ഖായ റപനഞ്ച നത്ഥി, താദിസോ അയം ഭിക്ഖുതി ദസ്സേന്തോ “അയം പനേത്ഥ സഞ്ചേപത്ഥോ”തിആദിമാഹ. അരിയന്തി അപേന്തി തതോ ദോസാ, തേഹി വാ ആരകാതി അരിയോതി ആഹ “അരിയേനാതിനിദ്ദോസേനാ”തി. അജ്ജയത്തന്തി അത്തന്തി. നിദ്ദോസസുഖന്തി നിരാമിസസുഖം കിലേസവജ്ജരഹിതത്താ.

൨൯൫. യമാവുത്തേ സീലസംവരേ പതിട്ഠിതസ്സേവ ഇന്ദ്രിയസംവരോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ തദധിട്ഠാനതോ, തസ്സ ച പരിപാലകഭാവതോതി വൃത്തം “സോ ഇമിനാ അരിയേന സീലക്ഖണ്ഡേന സമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു”തി. സേസപദേസൂതി “ന നിമിത്തഗ്ഗാഹീ ഹോതീ”തിആദിസു പദേസു. യസ്മാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൫) വൃത്തം, തസ്മാ തസ്സ ലീനത്ഥപ്പകാസിനിയം സംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം മഹാടീ ൧.൧൫) വൃത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. രൂപാദിസു നിമിത്താദിഗ്ഗാഹപരിവജ്ജനലക്ഖണ്ണത്താ ഇന്ദ്രിയസംവരസ്സ കിലേസേഹി അനവസിത്തസുഖതാ അവികിണ്ണസുഖതാ ചസ്സ വൃത്താ.

൨൯൬. പച്ചയസമ്പത്തിന്തി പച്ചയപാരിപൂരിം. ഇമേ ചത്താരോതി സീലസംവരോ സന്തോസോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ സതിസമ്പജഞ്ഞന്തി ഇമേ ചത്താരോ അരഞ്ഞവാസസ്സ സമ്ഭാരാ. തിരച്ഛാനഗതേഹി വത്തഞ്ചതം ആപജ്ജതി ഇസിസിങ്ഗസ്സ പിതുആഭയോ വിധ. വനചരകേഹിതി വനചരകമാതുഗാമേഹി.

ഭേദവസ്ത്രം സാവേണി, താവതാ അപലായന്താനം ഹതേമഹി സീസം...പേം...
കരോന്തി. പണ്ണത്തിവീതിക്കമസങ്ഖാതം കാളകം വാ. മിച്ഛാവിതക്കസങ്ഖാതം
തിലകം വാ. തന്തി പീതിം വിഭൂതഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ വയതോ സമ്മസന്തോ.

വിവിത്തന്തി ജനവിവിത്തം. തേനാഹ “സുന്ത”ന്തി. സാ ച വിവിത്തതാ
നിസ്സദഭാവേന ലക്ഖിതബ്ബാതി ആഹ “അപ്പസദം അപ്പനിഗ്ഘോസ”ന്തി.
ആവസഥഭൂതം സേനാസനം വിഹരിതബ്ബട്ഠേന വിഹാരസേനാസനം. മസാരകാദി
മഞ്ചപിഠം തത്ഥ അത്ഥരിതബ്ബം ഭിസിഉപധാനഞ്ച മഞ്ചപിഠസമ്ബന്ധിതോ
മഞ്ചപിഠസേനാസനം. ചിമിലികാദി ഭൂമിയം സന്ഥരിതബ്ബതായ
സന്ഥതസേനാസനം. രുക്ഖമൂലാദി പടിക്കമിതബ്ബട്ഠാനം ചക്ഖമനാദീനം
ഓകാസഭാവതോ ഓകാസസേനാസനം.

“അനുച്ഛവികം ദസ്സേന്തോ”തി വത്ഥാ തമേവ അനുച്ഛവികഭാവം വിഭാവേതും
“തത്ഥ ഹീ”തിആദി വുത്തം. അച്ഛന്നന്തി ഇട്ഠകുരദനാദീനാ അന്തമസോ
രുക്ഖസാവാഹിപി ന ഛരണം.

ഭത്തസ്സ പച്ഛതോതി ഭത്തഭുങ്ജനസ്സ പച്ഛതോ. ഊരുബദ്ധാസനന്തി ഊരൂനം
അയോബന്ധനവസേന നിസജ്ജം. ഹേട്ഠിമകായസ്സ അനുജുകട്ഠപനം
നിസജ്ജാവചനേനേവ ബോധിതന്തി. ഉജ്ജം കായന്തി ഏതഥ കായ-സദോ
ഉപരിമകായവിസയോതി ആഹ “ഉപരിമം സരീരം ഉജ്ജകം ഠപേത്ഥാ”തി. തം പന
ഉജ്ജുകട്ഠപനം സരൂപതോ പയോജനതോ ച ദസ്സേതും “അട്ഠാരസാ”തിആദി
വുത്തം. ന പണമന്തിതി ന ഓണമന്തി. ന പരിപതതീതി ന വിഗച്ഛതി, വീഥിം ന
വിലങ്ഘേതി. തതോ ഏവ പുണ്ണേനാപരം വിസേസപ്പത്തിയാ കമ്മട്ഠാനം
വുദ്ധിം ഫാതിം ഉപഗച്ഛതി. മുഖസമീപേതി മുഖസ്സ സമീപേ നാസികഗ്ഗേ വാ
ഉത്തരോട്ഠേ വാ. ഇധ പരി-സദോ അഭി-സദേന സമാനത്ഥോതി ആഹ
“കമ്മട്ഠാനാഭിമുഖ”ന്തി, ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ നിവാരേത്ഥാ
കമ്മട്ഠാനംയേവ പുരക്ഖത്ഥാതി അത്ഥോ. പരീതി പരിഗ്ഗഹട്ഠോ
“പരിണായികാ”തിആദിസു (ധം സം ചന്ദ) വിധ. നിയ്യാനട്ഠോ പടിപക്ഖതോ
നിഗ്ഗമനട്ഠോ, തസ്ഥാ പരിഗ്ഗഹിതനിയ്യാനസതിന്തി സബ്ബമാ ഗഹിതാസമ്മോസം
പരിച്ചത്തസമ്മോസം സതിം കത്ഥാ, പരമം സതിനേപക്കം ഉപട്ഠപേത്ഥാതി
അത്ഥോ.

വിക്ഖമ്ഭനവസേനാതി ഏതഥ വിക്ഖമ്ഭനം അനുപ്പാദനം അപ്പവത്തനം ന
പടിപക്ഖേന സുപ്പഹീനതാ. പഹീനത്താതി ച പഹീനസദിസതം സന്ധായ
വുത്തം ത്യാനസ്സ അനധിഗതതാ. തഥാപി നയിദം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം വിയ
സഭാവതോ വിഗതാഭിജ്ജ്യാം, അഥ ഖോ ഭാവനാവസേന. തേനാഹ “ന
ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസദിസേനാ”തി. ഏസേവ നയോതി യഥാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം
സഭാവേന വിഗതാഭിജ്ജ്യാം അബ്ധാപനഞ്ച, ന ഭാവനായ വിക്ഖമ്ഭിതത്താ, ന
ഏവമിദം. ഇദം പന ചിത്തം ഭാവനായ പരിസോധിതത്താ അബ്ധാപനം
വിഗതമിനമിദ്ധം അനുദ്ധതം നിബ്ബിചികിച്ഛഞ്ചാതി അത്ഥോ. ഇദം ഉഭയന്തി
സതിസമ്പജഞ്ഞമാഹ.

൨൯൭. ഉച്ഛിന്ദിത്ഥാ പാതേന്തിതി ഏതഥ ഉച്ഛിന്ദനം പാതനഞ്ച താസം
പഞ്ഞാനം അനുപ്പന്നാനം ഉപ്പജ്ജിതും അപ്പദാനമേവ. ഇതി
മഹഗ്ഗതാനുത്തരപഞ്ഞാനം ഏകച്ചായ ച പരിത്തപഞ്ഞായ
അനുപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ നീവരണാ ധമ്മാ ഇതരായ ച സമത്ഥതം

വിഹനന്തിയേവാതി പഞ്ഞായ ദുബ്ബലീകരണാ വുത്താ. ഇദമ്പി പഠമജ്ജ്യാനം വേനേയ്യസന്താനേ പതിട്ഠാപിയമാനം ഞാണം പജ്ജതി ഏത്ഥാതി ഞാണപദം. ഞാണം വളഞ്ജേതി ഏത്ഥാതി ഞാണവളഞ്ജം.

൨൯൯. ന താവ നിട്ഠംഗതോ ബാഹിരകാനം ഞാണേന അക്കന്തട്ഠാനാനിപി സിയുന്നി. യദി ഏവം അനന്തസാധാരണേ മഗ്ഗ്ഞാണപദേ കഥം ന നിട്ഠംഗതോതി ആഹ “മഗ്ഗക്ഖണ്ഡേപി”തിആദി. തീസു രതനേസു നിട്ഠംഗതോ ഹോതീതി ബുദ്ധസുബുദ്ധതം ധമ്മസുധമ്മതം സങ്ഘസുപ്പടിപത്തിതഞ്ച ആരബ്ഭ ഞാണേന നിട്ഠം നിച്ഛയം ഉപഗതോ ഹോതി. കാമഞ്ചേതമ പഠമമഗ്ഗേനേവ സബ്ബസോ വിചികിച്ഛായ പഹീനത്താ സബ്ബസ്സപി അരിയസാവകസ്സ കങ്ഖാ വാ വിമതി വാ നത്ഥി, തത്ഥ പന യഥാ പഞ്ഞാവേപുല്ല്യപ്പത്തസ്സ അരഹതോ സവിസയേ ഞാണം സവിസേസം ഓഗാഹതി, ന തഥാ അനാഗാമിആദീനന്തി രതനത്തയേ സാതിസയം ഞാണനിച്ഛയഗമനം സന്ധായ “അഗ്ഗമഗ്ഗവസേന തത്ഥനിട്ഠാഗമനം വുത്ത”ന്തി വുത്തം. യം പനേതമ അവിഭുത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞേയ്യമേവാതി.

ചുളഹത്ഥിപദോപമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൮. മഹാഹത്ഥിപദോപമസുത്തവണ്ണനാ

൩൦൦. ജങ്ഗലാനന്തി ഏതമ യോ നിപിച്ഛലേന അമുദുകോ നിരുദകതായ മദ്ധ്യലുഖഭൂമിപ്പദേസോ, സോ “ജങ്ഗലോ”തി വുച്ചതി. തബ്ബഹുലതായ പന ഇധ സബ്ബോ ഭൂമിപ്പദേസോ ജങ്ഗലോ, തസ്ഥിം ജങ്ഗലേ ജാതാ, ഭവാതി വാ ജങ്ഗലാ, തേസം ജങ്ഗലാനം. ഏവഞ്ഹി നദീചരാനമ്പി ഹത്ഥീനം സങ്ഗഹോ കതോ ഹോതി. സമോധാതബ്ബാനം വിയ ഹി സമോധായകാനമ്പി ജങ്ഗലഗ്ഗഹണേന ഗഹേതബ്ബതോ. പഥവിതലചാരിനന്തി ഇമിനാ ജലചാരിനോ ന നിവത്തേതി അദിസ്സമാനപാദത്താ. പാണാനന്തി സാധാരണവചനമ്പി “പദജാതാനീ”തി സദുന്തരസന്നിധാനേന വിസേസനിവിട്ഠമേവ ഹോതീതി ആഹ “സപാദകപാണാന”ന്തി. “മുത്തഗത”ന്തിആദീസു (മം നിം ൨.൧൧൯; അം നിം ൯.൧൧) ഗത-സദ്ദോ അനത്ഥന്തരോ വിയ, ജാത-സദ്ദോ അനത്ഥന്തരോതി ആഹ “പദജാതാനീതി പദാനീ”തി. സമോധാനന്തി സമവരോധം, അന്തോഗമം വാ. മഹന്തത്തേനാതി വിപുലഭാവേന.

കുസലാ ധമ്മാതി അനവജ്ജസുഖവിപാകാ ധമ്മാ, ന അനവജ്ജമത്തധമ്മാ. കുസലത്തികേ ആഗതനയേന ഹി ഇധ കുസലാ ധമ്മാ ഗഹേതബ്ബാ, ന ബാഹിതികസുത്തേ ആഗതനയേന. ചതുബ്ബിയോ സങ്ഗഹോതി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു ഏകവിധോവേതമ സങ്ഗഹോ അധിപ്പേതോതി? ന, അത്ഥം അഗ്ഗഹേതാ അനിദ്ധാരിതത്ഥസ്സ സദുസ്സേവ ഗഹിതത്താ. സങ്ഗഹ-സദ്ദോ താവ അത്തനോ അത്ഥവസേന ചതുബ്ബിയോതി അയഞ്ഹേതമ അത്ഥോ. അത്ഥോപി വാ അനിദ്ധാരിതവിസേസോ സാമഞ്ഞ്ഞേന ഗഹേതബ്ബതം പത്തോ “സങ്ഗഹം ഗച്ഛതീ”തി ഏതമ സങ്ഗഹ-സദ്ദേന വചനീയതം ഗതോതി ന കോചി ദോസോ, നിദ്ധാരിതേ വിസേസേ തസ്സ ഏകവിധതാ സിയാ, ന തതോ പുബ്ബേതി. സജാതിസങ്ഗഹോതി സമാനജാതിയാ, സമാനജാതികാനം വാ സങ്ഗഹോ. ധാതുക്ഥാവണ്ണനായം പന “ജാതിസങ്ഗഹോ”ഇച്ചേവ വുത്തം, തം ജാതി-സദുസ്സ സാപേക്ഖസദുത്താ ജാതിയാ സങ്ഗഹോതി വുത്തേ അത്തനോ ജാതിയാതി വിത്തായതി സമ്ബന്ധാരഹസ്സ അത്തസ്സ അവുത്തത്താതി കത്വാ വുത്തം. ഇധ

പന രൂപകണ്ഡവണ്ണനായം (ധം സം അട്ഠം ൩൯൪) വിയ പാകടം കത്വാ ദസ്സേതും “സജാതിസങ്ഗഹോ”ഇച്ചേവ വുത്തം. സഞ്ജായന്തി ഏത്ഥാതി സഞ്ജാതി, സഞ്ജാതിയാ സങ്ഗഹോ സഞ്ജാതിസങ്ഗഹോ, സഞ്ജാതിദേസവസേന സങ്ഗഹോതി അത്ഥോ. “സബ്ബേ രമികാ”തി വുത്തേ സബ്ബേ രമയോധാ രമേന യുജ്ജന്തകിരിയായ ഏകസങ്ഗഹോതി. “സബ്ബേ ധനുഗ്ഗഹാ”തി വുത്തേ സബ്ബേ ഇസ്സാസാ ധനുനാ വിജ്ജന്തകിരിയായ ഏകസങ്ഗഹോതി ആഹ “ഏവം കിരിയവസേന സങ്ഗഹോ”തി. രൂപക്ഖണ്ഡേന സങ്ഗഹിതന്തി രൂപക്ഖണ്ഡേന ഏകസങ്ഗഹം രൂപക്ഖണ്ഡോതേവ ഗണിതം, ഗഹണം ഗതന്തി അത്ഥോ.

ദിയഡ്ഢമേവ സച്ചം ഭജതി മഗ്ഗസച്ചദുക്ഖസച്ചേകദേസഭാവതോ. സച്ചേകദേസന്തോഗധമ്പി സച്ചന്തോഗധമേവ ഹോതീതി ആഹ “സച്ചാനം അന്തോഗധത്താ”തി. ഇദാനി തമത്ഥം സാസനതോ ച ലോകതോ ച ഉപമം ആഹ രിത്വാ ദീപേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സാധികമിദം, ഭിക്ഖവേ, ദിയഡ്ഢസിക്ഖാപദസതന്തി ഇദം യസ്ഥിം കാലേ തം സുത്തം ദേസീതം, തദാ പഞ്ഞത്തസിക്ഖാപദവസേന വുത്തം, തതോ പരം പന സാധികാനി ദേസതാനി സിക്ഖാപദാനീതി. സിക്ഖാനം അന്തോഗധത്താ അധിസീലസിക്ഖായ. ഏത്ഥ ച “സീലം സിക്ഖന്തോപി തിസ്സോ സിക്ഖാ സിക്ഖതീ”തി വിസമോയം ഉപഞ്ഞാസോ. തത്ഥ ഹി യോ പഹാതബ്ബം പജഹതി, സംവരിതബ്ബതോ സംവരം ആപജ്ജതി, അയമസ്സ അധിസീലസിക്ഖാ. യോ തത്ഥ ചേതസോ അവിക്ഖേപോ, അയമസ്സ അധിചിത്തസിക്ഖാ. യാ തത്ഥ വീമംസാ, അയമസ്സ അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാ. ഇതി സോ കുലപുത്തോ സരൂപതോ ലബ്ഭമാനാ ഏവ തിസ്സോ സിക്ഖാ സിക്ഖതീതി ദീപിതോ, ന സിക്ഖാനം അന്തോഗധതാമത്തേന. തേനാഹ അട്ഠകമായം “യോ തമാഭൂതസ്സ സംവരോ, അയമേത്ഥ അധിസീലസിക്ഖാ, യോ തമാഭൂതസ്സ സമാധി, അയമേത്ഥ അധിചിത്തസിക്ഖാ, യാ തമാഭൂതസ്സ പഞ്ഞാ, അയം അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാ. ഇമാ തിസ്സോ സിക്ഖാ തസ്ഥിം ആരമ്മണേ തായ സതിയാ തേന മനസികാരേന സിക്ഖതി ആസേവതി ഭാവേതി ബഹുലീകരോതീ”തി. ഇധ പന സച്ചാനം അന്തോഗധത്താ സച്ച-സദാഭിയേയതാമത്തേന ചതുസു സച്ചേസു ഗണനന്തോഗധാ ഹോന്തീതി? ന, തത്ഥാപി ഹി നിപ്പരിയായതോ അധിസീലസിക്ഖാവ ലബ്ഭതി, ഇതരാ പരിയായതോതി കത്വാ “സിക്ഖാനം അന്തോഗധത്താ”തി വുത്തം.

ചതുസു അരിയസച്ചേസു സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തീതി ച തതോ അമുച്ഛിത്വാ തസ്സേവ അന്തോഗധതം സന്ധായ വുത്തം. ഏവഞ്ച കത്വാ “യഥാ ച ഏകസ്സ ഹത്ഥിപദസ്സാ”തിആദിനാ ദസ്സിതാ ഹത്ഥിപദോപമാ സമത്ഥിതാ ദട്ഠഞ്ചാ. ഏകസ്ഥിമ്പി ദ്വീസുപി തീസുപി സച്ചേസു ഗണനം ഗതാ ധമ്മാതി ഇദം ന കുസലത്തികവസേനേവ വേദിതബ്ബം, അഥ ഖോ തികദുക്കേസു യഥാരഹം ലബ്ഭമാനപദവസേന വേദിതബ്ബം. തത്ഥ ഏകസ്ഥിം സച്ചേ ഗണനം ഗതോ ധമ്മോ അസങ്ഖതധമ്മോ ദട്ഠഞ്ചാ, ദ്വീസു സച്ചേസു ഗണനം ഗതാ കുസലാ ധമ്മാ, തഥാ അകുസലാ ധമ്മാ, അബ്ധാകതാ ച ധമ്മാ, തീസു സച്ചേസു ഗണനം ഗതാ സങ്ഖതാ ധമ്മാ, ഏവം അഞ്ഞേസമ്പി തികദുക്ഖപദാനം വസേന അയമത്ഥോ യഥാരഹം വിഭജിത്വാ വത്തബ്ബോ. തേനാഹ “ഏകസ്ഥിമ്പി...പേ... ഗതാവ ഹോന്തീ”തി. ഏകദേസോ ഹി സമുദായന്തോഗധത്താ വിസേസോ വിയ സാമഞ്ഞേന സമുഹേന സങ്ഗഹം ലഭതി. തേനാഹ “സച്ചാനം അന്തോഗധത്താ”തി. ദേസനാനുക്കമോതി അരിയസച്ചാനി ഉദീസിത്വാ

ദുക്ഖസച്ചനിദേശവസേന പഞ്ചനം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം വിഭജനം. തത്ഥ ച രൂപക്ഖണ്ഡനിദേശവസേനആദിതോ അജ്ഞതതികായ പഥവീയാതുയാ വിഭജനന്തി. അയം ഇമിസ്സാ ദേസനായ അനുക്കമോ.

൩൦൧. തം പനേതം ഉപമാഹി വിഭാവേതും “യമാഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സുജാതന്തി സുന്ദരം, സുസണ്ഠിതം സുപരിണതഞ്ചാതി അധിപ്പായോ. പേസിയോതി വിലീവേ. മുദ്ധുഭാവതോ കുച്ഛിഭാഗം ആദായ. ഇതരേ ച ചത്താരോ കോട്ഠാസേതി പഞ്ചധാ ഭിന്നകോട്ഠാസേസു ഇതരേ ച ചത്താരോ കോട്ഠാസേ. ഇതരേ ച തയോ കോട്ഠാസേതിആദിതോ ചതുധാ ഭിന്നകോട്ഠാസേസു ഇതരേ ച തയോ കോട്ഠാസേ.

രാജപുത്തുപമായാതി രഞ്ഞോ ജേട്ഠപുത്തഉപമായ. ന്തി പിളണ്ഡനം. ഉരേ വായാമജനിതഅരിയജാതിയാ ഓരസോ. മുഖതോ ജാതോതി മുഖതോ നിഗ്ഗതധമ്മദേസനായ ജാതോ, ബുദ്ധാനം വാ ധമ്മകായസ്സ മുഖഭൂതഅരിയധമ്മതോ ജാതോ. തതോ ഏവ ധമ്മജോ ധമ്മനിമ്മിതോ. സത്ഥു ധമ്മദായാദസ്സേവ ഗഹിതത്താ ധമ്മദായാദോ. തേനാഹ “നോ ആമിസദായാദോ”തി. ന്തി “ഭഗവതോ പുത്തോ”തിആദിവചനം. മഹാപഞ്ഞതാദിഗുണേഹി സാതിസയം അനുപുബ്ബഭാവേ റിതത്താ സമ്മാ യമാഭൂതം വദമാനോ വത്തും സക്കോന്തോ വദേയു.

അകുതോഭയം നിബ്ബാനം നിബ്ബാനഗാമിനിഞ്ച. രാഗരജാദീനം വിഗമേന വിഗതരജം ധമ്മം ദേസേന്തം സുഗതം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ഭിക്ഖുനം പരോസഹസ്സം പയിരുപാസതീതി യോജനാ.

“സേവേഥ ഭജമാ”തി വത്ഥാ തത്ഥ കാരണമാഹ “പണ്ഡിതാ ഭിക്ഖു അനുഗ്ഗാഹകാ”തി. പണ്ഡിതാപി സമാനാ ന അപ്പസ്സുതാ, അഥ ഖോ ഓവാദാനുസാസനീഹി അനുഗ്ഗാഹകാതി പുരിമാ ഉപമാ മേരസ്സേവ വസേന ഉദാഹടാ, ദുതിയാ പന ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സപി വസേന ഉദാഹടാ.

൩൦൨. അജ്ഞതതികാതി സത്തസന്താനപരിയാപന്നാ. അജ്ഞത്തം പച്ചത്തന്തി പദദ്വയേനപി തംതംപാടിപുഗ്ഗലികധമ്മാ വുച്ചന്തിതി ആഹ “ഉഭയവേതം നിയകാധിവചനമേവാ”തി. സസന്തതിപരിയാപന്നതായ പന അത്താതി ഗഹേതബ്ബഭാവുപഗമനവസേന അത്താനം അധികിച്ച ഉദീസ്സ പവത്തം അജ്ഞത്തം, തംതംസത്തസന്താനപരിയാപന്നതായ പച്ചത്തം. തേനാഹ അട്ഠകമായം (വിസുദ്ധിഃ ൧.൩൦൭) “അത്തനി പവത്തത്താ അജ്ഞത്തം, അത്താനം പടിച്ച പടിച്ച പവത്തത്താ പച്ചത്ത”ന്തി. കക്ഖളന്തി കമിനം. യസ്ഥാ തം മദ്ധഭാവേന സഹജാതാനം പതിട്ഠാ ഹോതി, തസ്ഥാ “മദ്ധ”ന്തി വുത്തം. ഖരിഗതന്തി ഖരസഭാവേസു ഗതം തപ്പരിയാപനം, ഖരസഭാവമേവാതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ പന ഖരസഭാവം ഫരുസാകാരേന ഉപട്ഠാനതോ ഫരുസാകാരം ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ഫരുസ”ന്തി. ഉപാദിന്നം നാമ സരീരട്ഠകം. തത്ഥ യം കമ്മസമുട്ഠാനം, തം നിപ്പരിയായതോ “ഉപാദിന്ന”ന്തി വുച്ചതി, ഇതരം അനുപാദിന്നം. തദുഭയമ്പി ഇധ തണ്ഹാദീഹി ആദിന്നഗഹിതപരാമട്ഠവസേന ഉപാദിന്നമേവാതി ദസ്സേതും “സരീരട്ഠകഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ആദിന്നന്തി അഭിനിവിട്ഠം. മമന്തി ഗഹിതം. അഹന്തി പരാമട്ഠം . ധാതുകമ്മട്ഠാനികസ്സാതി ചതുധാതുവവത്ഥാനവസേന ധാതുകമ്മട്ഠാനം പരിഹരന്തസ്സ. ഏത്ഥാതി

ഏതസ്മിം ധാതുകമ്മട്ഠാനേ. തീസു കോട്ഠാസേസൂതി തിപ്പകാരേസു കോട്ഠാസേസു. ന ഹി തേ തയോ ചത്താരോ കോട്ഠാസാ.

വുത്തപ്പകാരാതി “കേസാ ലോമാ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരാ. നാനാസഭാവതോതി സതിപി കക്ഖളഭാവസാമഞ്ഞേ സസമ്ഭാരവിഭത്തിതോ പന കേസാദിസഞ്ചാതഗതനാനാസഭാവതോ. ആലയോതി അപേക്ഖാ. നികന്തിതി നികാമനാ. പത്ഥനാതി തണ്ഹാപത്ഥനാ. പരിയുട്ഠാനന്തി തണ്ഹാപരിയുട്ഠാനം. ഗഹണന്തി കാമുപാദാനം. പരാമാസോതി പരതോ ആമസനാ മിച്ഛാഭിനിവേസോ. ന ബലവാ ആലയാദി. യദി ഏവം കസ്മാ വിഭങ്ഗേ ബാഹിരാപി പഥവിയാതു വിത്ഥാരേണേവ വിഭത്താതി? യഥാധമ്മദേസനത്താ തത്ഥ വിത്ഥാരേണേവ ദേസനാ പവത്താ, യഥാനുലോമദേസനത്താ പനേത്ഥ വുത്തനയേന ദേസനാ സംവിത്താ.

യോജേത്ഥാ ദസ്സേതീതി ഏകജ്ജയം കത്ഥാ ദസ്സേതി. സാതി അജ്ജയത്തികാ പഥവിയാതു. സുഖപരിഗൃഹോ ഹോതി “ന മേ സോ അത്താ”തി. സിദ്ധേ ഹി അനത്തലക്ഖണേ ദുക്ഖലക്ഖണം അനിച്ഛലക്ഖണഞ്ച സിദ്ധമേവ ഹോതി സഞ്ചയയമ്മേസു തദവിനാഭാവതോതി. വിസൂകായതീതി വിസൂകം വിരൂപകിരിയം പവത്തേതി. സാ പന അത്ഥതോ വിപ്ഫന്ദനമേവാതി ആഹ “വിപ്ഫന്ദതീ”തി. അസ്സാതി അജ്ജയത്തികായ പഥവിയാതുയാ. അചേതനാഭാവോ പാകടോ ഹോതി ധാതുമത്തായ ദസ്സനതോ. തം ഉഭയവീതി തം പഥവിയാതുഭയമ്പി.

തതോ വിസേസതരേനാതി തതോ ബാഹിരമഹാപഥവിതോ വിസേസവന്തരേന, ലഹുതരേനാതി അത്ഥോ. കൂപ്പതീതി ലൂപ്പതി. വിലീയമാനാതി പകതിഉദകേ ലോണം വിയ വിലയം ഗച്ഛന്തി. ഉദകാനുഗതാതി ഉദകം അനുഗതാ ഉദകഗതികാ. തേനാഹ “ഉദകമേവ ഹോതീ”തി. അഭാവോ ഏവ അഭാവതാ, ന ഭവതീതി വാ അഭാവോ, തമാസഭാവോ ധമ്മോ. തസ്സ ഭാവോ അഭാവതാ. വയോ വിനാസോ ധമ്മോ സഭാവോ ഏതസ്സാതി വയധമ്മോ, തസ്സ ഭാവോ വയധമ്മതാ, അത്ഥതോ വയോ ഏവ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. തേനാഹ “സഞ്ചേഹിപി ഇമേഹി പദേഹി അനിച്ഛലക്ഖണമേവ വുത്ത”ന്തി. വിദ്ധംസനഭാവസ്സ പന പവേദിതബ്ബത്താ കാമം അനിച്ഛലക്ഖണമേവ വുത്തം സരൂപതോ, ഇതരാനിപി അത്ഥതോ വുത്താനേവാതി ദസ്സേനോ ആഹ “യം പനാ”തിആദി.

മത്തം ഖണമത്തം തിട്ഠതീതി മത്തട്ഠോ, അപ്പമത്തട്ഠോ മത്തട്ഠകോ, അതിഇത്തരഖണികോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പരിത്തട്ഠിതികസ്സാ”തി. റിതിപരിത്തതായാതി ഏകചിത്തപവത്തിമത്തതാഠനലക്ഖണസ്സ ഇതരഭാവേന . ഏകസ്സ ചിത്തസ്സ പവത്തിക്ഖണമത്തേനേവ ഹി സത്താനം പരമത്ഥതോ ജീവനക്ഖണോ പരിച്ഛിന്നോ. തേനാഹ “അയം ഹീ”തിആദി.

ജീവിതന്തി ജീവിതിന്ദ്രിയം. സുഖദുക്ഖാതി സുഖദുക്ഖാ വേദനാ. ഉപേക്ഖാപി ഹി സുഖദുക്ഖാസ്വേവ അത്ഥോഗയാ ഇട്ഠാനിട്ഠഭാവതോ. അത്തഭാവോതി ജീവിതവേദനാവിത്താണാനി ഠപേത്ഥാ അവസിട്ഠധമ്മാ വുത്താ. കേവലാതി അത്തനിച്ഛഭാവേന അഭോമിസ്സാ. ഏകചിത്തസമായുത്താതി ഏകേന ചിത്തേന സഹിതാ ഏകചിത്തക്ഖണികാ. ലഹുസോ വത്തതേ ഖണോതി തായ ഏവ ഏകക്ഖണികതായ ലഹുകോ

അതിഇത്തരോ ജീവിതാദിനം ഖണോ വത്തതി വീതിവത്തതീതി അത്ഥോ.
ഇദന്തി ഗാമാവചനം.

യസ്മാ സത്താനം ജീവിതം അസ്സാസപസ്സാസാനം അപരാപരസഞ്ചരണം
ലഭമാനമേവ പവത്തതി, ന അലഭമാനം, തസ്മാ അസ്സാസപസ്സാസുപനിബദ്ധം.
തഥാ മഹാഭൂതാനം സമവുത്തിതം ലഭമാനമേവ പവത്തതി. പഥവീയാതുയാ
ഹി ആപോധാതുആദിനം വാ അഞ്ഞതരപകോപേന ബലസമ്പന്നോപി
പുരിസോ പത്ഥദ്ധകായോ വാ, അതിസാരാദിവസേന കിലിന്നപുതികായോ വാ,
മഹാധാഹപരേതോ വാ, സഞ്ചരിജ്ജമാനസന്ധിബന്ധനോ വാ ഹുത്വാ
ജീവിതക്ഖയം പാപുണാതി. കബളികാരാഹാരാനം യുത്തകാലേ ലഭന്തസ്സേവ
ജീവിതം പവത്തതി, അലഭന്തസ്സ പരിക്ഖയം ഗച്ഛതി, വിഞ്ഞാണേ
പവത്തമാനേയേവ ച ജീവിതം പവത്തതി, ന തസ്മിം അപ്പവത്തമാനേ.

ജീവിതത്തി ഏത്ഥ ഇതി-സദേന

ഇരിയാപമുപനിബദ്ധതാസീതുണ്ഹുപനിബദ്ധതാദിനം സങ്ഗഹോ.
ചതുന്നണ്ഹി ഇരിയാപമാനം സമവുത്തിതം ലഭമാനമേവ ജീവിതം പവത്തതി,
അഞ്ഞതരസ്സ പന അധിമത്തതായ ആയുസങ്ഖാരാ ഉപച്ഛിജ്ജന്തി,
സീതുണ്ഹാനസി സമവുത്തിതം ലഭമാനമേവ പവത്തതി, അതിസീതേന പന
അതിഉണ്ഹേന വാ അഭിഭൂതസ്സ വിപജ്ജതീതി.

തണ്ഹുപാദിനസ്സാതി ഇമിനാ ഹി പച്ചയുപ്പന്നതാകിത്തന്നേന
സരസപഭങ്ഗുതംയേവ വിഭാവേതി. ദുക്ഖാനുപസ്സനായ തണ്ഹാഗ്ഗാഹസ്സ
അനിച്ഛാനുപസ്സനായ മാനഗ്ഗാഹസ്സ അനത്താനുപസ്സനായ ദിട്ഠിഗ്ഗാഹസ്സ
ഉജുവിപച്ചനീകഭാവതോ ഏകംസേനേവ തീഹി അനുപസ്സനാഹി ഗാഹാപി
വിഗച്ഛന്തിതി ആഹ “നോതേവ ഹോതീ”തി. ഏകംയേവ ആഗതം ബാഹിരായ
പഥവീയാതുയാ അന്തരധാനദസ്സനപവത്തജോതനായ.

പരിഗൃഹന്തി ധാതുപരിഗൃഹണം. പട്ഠപേന്നോതി ആരഭന്തോ ദേസേന്തോ.
സോതദ്വാരേ ബലം ദസ്സേതീതി യോജനാ. കമ്മട്ഠാനികസ്സ ബലദസ്സനാപദേസേന
കമ്മട്ഠാനസ്സ ആനുഭാവം ദസ്സേതി. വാചായ ഘട്ടനമേവ വുത്തം സോതദ്വാരേ
ബലദസ്സനഭാവതോ. ബലന്തി ച ബാഹിരായ വിയ അജ്ഞതതികായപി
പഥവീയാതുയാ അചേതനാഭാവദസ്സന്നേന രുക്ഖസ്സ വിയ അക്കോസന്തേപി
പഹരന്തേപി നിബ്ബികാരതാ. സമ്പതിവത്തമാനുപ്പന്നഭാവേനാതി തദാ
പച്ചുപ്പന്നഭാവേന. സമുദാചാരുപ്പന്നഭാവേനാതി ആപാഥഗതേ തസ്മിം അനിട്ഠേ
സദാർമ്മണേ ആരമ്മണകരണസങ്ഖാതഉപ്പത്തിവസേന സോതദ്വാരേ
ജവനവേദനാ ദുക്ഖാതി വചനതോ. തഥാ ഹി “ഉപനിസ്സയവസേനാ”തി വുത്തം.
വേദനാദയോപിതി “വേദനാ അനിച്ഛാ”തി ഏത്ഥ വുത്തവേദനാ ചേവ
സത്താദയോ ച. തേ ഹി ഫസ്സേന സമാനഭൂമികാ ന പുഞ്ചേ വുത്തവേദനാ.
ധാതുസങ്ഖാതമേവ ആരമ്മണന്തി യഥാപരിഗൃഹിതം പഥവീയാതുസങ്ഖാതമേവ
വിസയം. പക്ഖന്തിതി വിപസ്സനാചിത്തം അനിച്ഛന്തിപി ദുക്ഖന്തിപി
അനത്താതിപി സമ്മസനവസേന അനുപവിസതി. ഏതേന
ബഹിദ്ധാവിക്ഖേപാഭാവമാഹ, പസീദതീതി പന ഇമിനാ കമ്മട്ഠാനസ്സ
വീഥിപടിപന്നതം. സന്തിട്ഠതീതി ഇമിനാ ഉപരൂപരി വിസേസാവഹഭാവേന
അവത്ഥാനം പടിപക്ഖാഭിഭവേന നിച്ഛലഭാവതോ. വിമുച്ഛതീതി ഇമിനാ
തണ്ഹാമാനദിട്ഠിഗ്ഗാഹതോ വിസേസേന മുച്ഛനം. അട്ഠകമായം പന
സമുട്ഠാനവസേന അത്ഥോ വുത്തോ “അധിമോക്ഖം ലഭതീ”തി. സോതദ്വാരമ്ഹി
ആരമ്മണേ ആപാഥഗതേതി ഇദം മൂലപരിഞ്ഞായ മൂലദസ്സനം. സോതദ്വാരേഹി

ആവജ്ഞപോട്ബുനാനം അയോനീസോ ആവജ്ഞയതോ പോട്ബുനവസേന ഇട്റേ ആരമ്മണേ ലോഭോ, അനിട്റേ ച പടിപ്പോ ഉപ്പജ്ഞതി, മനോദാരേ പന “ഇത്ഥി, പുരിസോ”തി രജ്ജനാദി ഹോതി, തസ്സ പഞ്ചദാരജവനം മൂലം, സഞ്ചം വാ ഭവണ്ഗാദി. ഏവം മനോദാരജവനസ്സ മൂലവസേന പരിഞ്ഞാ. ആഗന്തുക്താവകാലികപരിഞ്ഞാ പന പഞ്ചദാരജവനസ്സേവ അപുണ്ണഭാവവസേന ഇതരഭാവവസേന ച വേദിതഞ്ചാ. അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന സതിപട്ഠാനസംവണ്ണനായം വുത്തോ ഏവ.

യാമാവതോ ധാതൂനം പരിഗൃഹ്ണാനവസേന കതപരിഗൃഹ്ണാപി അനാദികാലഭാവനാവസേന അയോനീസോ ആവജ്ഞം സചേപി ഉപ്പജ്ഞതി. പോട്ബുനം പത്ഥാതി പോട്ബുനകിച്ചതം പത്ഥാ. ഏകം ദേ വാരേ ആസേവനം ലഭിത്ഥാ, ന ആസേവനപച്ചയം. ന ഹി ഉപേക്ഖാസഹഗതാഹേതുകചിത്തം ആസേവനപച്ചയഭൂതം അത്ഥി. യദി സിയാ, പട്ഠാനേ കൂസലത്തികേ പടിച്ചവാരാദീസു “ന മഗ്ഗപച്ചയാ ആസേവനേ ദേ, ആസേവനപച്ചയാ ന മഗ്ഗേ ദേ”തി ച വത്തഞ്ചം സിയാ, “ന മഗ്ഗപച്ചയാ ആസേവനേ ഏകം (പട്ഠാ° ൧.൧.൨൨൧), ആസേവനപച്ചയാ ന മഗ്ഗേ ഏക”ന്തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൧൨൨) ച പന വുത്തം. ഏകം ദേ വാരേതി ഏത്ഥ ച ഏകഗൃഹണം വചനസിലിട്ഠായ വസേന വുത്തം. ന ഹി ദുതിയേ മോഘവാറേ ഏകവാറമേവ പോട്ബുനം പവത്തതി. ദിക്ഖത്തും വാ തസ്സ പവത്തിം സന്ധായ ഏകവാറഗൃഹണം, തിക്ഖത്തും പവത്തിം സന്ധായ ദേവാറഗൃഹണം. തത്ഥ ദുതിയം തതിയഞ്ച പവത്തമാനം ലദ്ധാസേവനം വിയ ഹോതി. യസ്ഥാ പന “പോട്ബുനം പത്ഥാ ഏകം ദേ വാരേആസേവനം ലഭിത്ഥാ ചിത്തം ഭവണ്ഗമേവ ഓതരതീ”തി ഇദം ദുതിയമോഘവാറവസേന വുത്തം ഭവേയു. സോ ച ആരമ്മണദുണ്ണലതായ ഏവ ഹോതീതി അഭിധമ്മട്ഠകമായം നിയമിതോ. ഇധ പന തിക്ഖാനുപസ്സനാനുഭാവേന അകൂസലുപ്പത്തിയാ അസമ്ഭവവസേന അയോനീസോവ ആവജ്ഞതോ അയോനീസോ വവത്ഥാനം സിയാ, ന യോനീസോ, തസ്ഥിഞ്ച പവത്തേ മഹതി അതിമഹതി വാ ആരമ്മണേ ജവനം ന ഉപ്പജ്ഞയ്യാതി അയമേത്ഥോ വിചാരേത്ഥാ ഗഹേതഞ്ചോ.

ഏതസ്സേവ വാ സതിപി ദുവിധതാപരികപ്പണേ സോ ച യദി അനുലോമേ വേദനാത്തികേ പടിച്ചവാരാദീസു “ആസേവനപച്ചയാ ന മഗ്ഗേ ദേ, ന മഗ്ഗപച്ചയാ ആസേവനേ ദേ”തി ച വുത്തം സിയാ, (ലബ്ഭേയു), ന ച വുത്തം. യദി പന പോട്ബുനവി ആസേവനപച്ചയോ സിയാ, കൂസലാകൂസലാനവി സിയാ. ന ഹി ആസേവനപച്ചയം ലദ്ധും യുത്തസ്സ ആസേവനപച്ചയതാപി ധമ്മോ ആസേവനപച്ചയോ ഹോതീതി അവുത്തോ അത്ഥി, പോട്ബുനസ്സ പന കൂസലാകൂസലാനം ആസേവനപച്ചയഭാവോ അവുത്തോ - “കൂസലം ധമ്മം പടിച്ച കൂസലോ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ഞതി നാസേവനപച്ചയാ. അകൂസലം...പേ... നാസേവനപച്ചയാ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൩൩-൩൪) വചനതോ പടിക്ഖിത്തോ ച. അഥാപി സിയാ അസമാനവേദനാനം വസേനേവ വുത്തന്തി ച, ഏവമപി യഥാ - “ആവജ്ഞാ കൂസലാനം ഖന്ധാനം അകൂസലാനം ഖന്ധാനം അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൧൭) വുത്തം, ഏവം “ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോ”തിപി വത്തഞ്ചം സിയാ. തം ജാതിഭേദാ ന വുത്തന്തി ചേ? ഭൂമിഭിന്നസ്സ കാമാവചരസ്സ രൂപാവചരാദീനം ആസേവനപച്ചയഭാവോ വിയ ജാതിഭിന്നസ്സപി ഭവേയ്യാതി വത്തഞ്ചോ ഏവ സിയാ, അഭിന്നജാതികസ്സ ച വസേന യഥാ - “ആവജ്ഞാ സഹേതുകാനം ഖന്ധാനം അനന്തരപച്ചയേന

പച്ചയോ"തി വൃത്തം, ഏവം "ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോ"തിപി വത്തഞ്ചം സിയാ, ന ച വൃത്തം. തസ്മാ വേദനാത്തികേപി "ആസേവനപച്ചയാ ന മഗ്ഗേ ഏകം, ന മഗ്ഗപച്ചയാ ആസേവനേ ഏക"ന്തി ഏവം ഗണനായ നിദ്ധാരിയമാനായ വോട്ഞ്ഞസ്സ ആസേവനപച്ചയത്തസ്സ അഭാവാ അയം മോഘവാറോ ഉപപരിക്ഖിതാ ഗഹേതബ്ബോ.

വോട്ഞ്ഞം പന വിമിവിപാകസന്തതിയാ ആവട്ടനതോ ആവജ്ജനാ, തതോ വിസദിസസ്സ ജവനസ്സ കരണതോ മനസിങ്കാരോതി ച വത്തഞ്ചതം ലഭേയ്യ, ഏവഞ്ച കത്വാ പട്ഠാനേ "വോട്ഞ്ഞം കൂസലാനം ഖണ്ഡാനം അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ"തിആദി ന വൃത്തം, "ആവജ്ജനാ"ഇച്ചേവ (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൧൭) വൃത്തം, തന്വി വോട്ഞ്ഞനതോ പരം ചതുന്നം പഞ്ചനം വാ ജവനാനം ആരമ്മണപുരേജാതം ഭവിതും അസക്കോന്തം രൂപാദിം ആരബ്ഭ പവത്തമാനം വോട്ഞ്ഞം ജവനട്ഠാനേ റത്വാ ഭവങ്ഗം ഓതരതി. ജവനട്ഠാനേ റത്വാതി ച ജവനസ്സ ഉപ്പജ്ജനട്ഠാനേ ദിക്ഖത്തും പവത്തിത്വാതി അത്ഥോ, ന ജവനഭാവേനാതി. ആസേവനം ലഭിത്വാതി ചേത്ഥ ആസേവനം വിയ ആസേവനന്തി വൃത്തോവായമത്ഥോ. വിപ്ഫാരികത്താ ചസ്സ ദിക്ഖത്തും വാ തിക്ഖത്തും വാ പവത്തിയേവ ചേത്ഥ ആസേവനസദിസതാ. വിപ്ഫാരികതായ ഹി വിഞ്ഞത്തിസമുട്ഠാപകതാ ചസ്സ വുച്ചതി. വിപ്ഫാരികന്വി ജവനം വിയ അനേകക്ഖത്തും അപ്പവത്തിയാ അസുപ്പതിട്ഠിതതായ ച ന നിപ്പരിയായതോ ആസേവനഭാവേന വത്തതീതി ന ഇമസ്സ ആസേവനത്ഥം വൃത്തം. അട്ഠകമായം പന ഫലചിത്തേസു മഗ്ഗപരിയായോ വിയ പരിയായവസേന വൃത്തം.

അയന്തി "സചേപി"തിആദിനാ വൃത്തോ ഏകവാറന്വി രാഗാദിനം അനുപ്പാദനവസേന വിപസ്സനായ കമ്മം കരോന്തോ യോഗാവചരോ. കോടിപ്പത്തോതി മത്ഥകം പത്തോ. പടിപക്ഖേഹി അനഭിഭൂതത്താ വിസദവിപസ്സനാണാണതായ തിക്ഖവിപസ്സകോ. ആരമ്മണം പരിഗൃഹിതമേവ ഹോതി "ഏവം മേ ജവനം ജവിത"ന്തി സാരമ്മണസ്സ ജവനസ്സ ഹുത്വാ അഭാവവവത്ഥാപനസ്സ കമ്മട്ഠാനഭാവതോ, തഥാ ആവജ്ജനവസേന വാ തം ആരമ്മണം വിസ്സജ്ജത്വാ താവദേവ മൂലകമ്മട്ഠാനഭൂതം ആരമ്മണം പരിഗൃഹിതമേവ ഹോതി. ദുതിയസ്സ പന വസേനാതി "അപരസ്സ രാഗാദിവസേന ഏകവാറം ജവനം ജവതീ"തിആദിനാ വൃത്തസ്സ നാതിതിക്ഖവിപസ്സകസ്സ വസേന "തസ്സ ധാതാരമ്മണമേവ ചിത്തം പക്ഖന്ദതീ"തിആദിനാ ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ആഗതത്താ. "തമേനം ഉപധിപഹാനായ പടിപന്നം ഉപധിപടിനിസ്സഗ്ഗായ കദാചി കരഹചി സതിസമ്മോസാ ഉപധിപടിസംയുത്താ സരസങ്കപ്പാ സമുദാചരന്തി. ദണ്ഡോ ഉദായി സതുപ്പാദോ, അഥ ഖോ നം വിപ്പമേവ പജഹതി വിനോദേതി ബൃന്തീകരോതി അനഭാവം ഗമേതീ"തി ലടുകികോപമേ. തസ്സ ഹി അട്ഠകമായം "സോതാപന്നാദയോ താവ പജഹന്തു, പുമുജ്ജനോ കഥം പജഹതീ"തി ചോദനം പട്ഠപേത്വാ "ആരദ്ധവിപസ്സകോ ഹി സതിസമ്മോസേന സഹസാ കിലേസേ ഉപ്പന്നേ 'മാദിസസ്സ നാമ ഭിക്ഖുനോ കിലേസോ ഉപ്പന്നോ'തി സംവേഗം കത്വാ വീരിയം പഗ്ഗയ്ഹ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ മഗ്ഗേന കിലേസേ സമുഗ്ഘാതേതി, ഇതി സോ പജഹതി നാമാ"തി അത്ഥോ വൃത്തോ. തേന വൃത്തം - "തസ്സ ധാതാരമ്മണമേവ ചിത്തം പക്ഖന്ദതീതിആദിനാ ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ആഗതത്താ"തിആദി. ഇന്ദ്രിയഭാവനേ ച മജ്ജിമസ്സ വസേന അയമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പരിഗൃഹവസേനാതി യാതുപരിഗൃഹവസേന. മമ്മച്ഛേദനാദിവസേന പവത്തഅക്കോസനാദിം അനിട്ഠം ആരമ്മണം പത്യാ സോതദാരേ കിലമതി പുഗ്ഗലോ, തമാ പോമനപഹരണാദികം അനിട്ഠം ആരമ്മണം പത്യാ കായദാരേ കിലമതി.

സമുദാചരന്തീതി സബ്ബസോ ഉദ്ധം ആചരന്തി. തയിദം അമനാപേഹി സമുദാചരണം നാമ പോമനപഹരണാദിവസേന ഉപക്കമനമേവാതി ആഹ “ഉപക്കമന്തീ”തി, ബാധന്തീതി അത്ഥോ. തമാസഭാവോതി യഥാ പാണിപ്പഹാരാദീഹി ഘട്ടിതമത്തോ വികാരം ആപജ്ജതി, തമാസഭാവോ. “ഉഭതോദണ്ഡകേന ചേപി, ഭിക്ഖവേ, കകചേനാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩൨) ഓവാദദാനം നാമ അനഞ്ഞസാധാരണം ബുദ്ധാനംയേവ ആവേണികന്തി ആഹ “വുത്തം വോ പനേതം ഭഗവതാതി അനുസ്സരന്തോപി...പേം... കകചുപമോവാദം അനുസ്സരന്തോപീ”തി വുത്തം. തസ്സപി പരിയത്തിയമ്മഭാവതോതി കേചി . യം പന കകചോകന്തകേസുപി മനുസ്സേസു അപ്പദുസ്സനം നിബ്ബികാരം, തം സത്ഥുസാസനം അനുസ്സരന്തോപി സമ്മാപടിപത്തിലക്ഖണം ധമ്മം അനുസ്സരതിയേവാതി ഏവം വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഭിക്ഖുനോ ഗുണന്തി അരിയധമ്മാധിഗമനസിദ്ധം ഗുണമാഹ. സോ ച സബ്ബേസന്ധി അരിയാനം ഗുണോതി തം അനുസ്സരന്തോപി സങ്ഘം അനുസ്സരതി ഏവാതി വുത്തം.

വിപസ്സനുപേക്ഖാ അധിപ്പേതാ, തസ്മാ ഉപേക്ഖാ കൂസലനിസ്സിതാ ന സണ്ഠാതീതി വിപസ്സനാവസേന സബ്ബസ്ഥിമ്പി സങ്ഖാരഗതേ അജ്ജയുപേക്ഖനം ന ലഭതീതി അത്ഥോ. ഛള്ളങ്ഗുപേക്ഖാതി ഛള്ളങ്ഗുപേക്ഖാ വിധ ഛള്ളങ്ഗുപേക്ഖാ ഇട്ഠാനിട്ഠേസു നിബ്ബികാരതാസാമഞ്ഞേന . തേനാഹ “സാ പനേസാ”തിആദി. ഛള്ളങ്ഗുപേക്ഖാറാനേ റപേതി “ലാഭാ വത മേ, സുലദ്ധം വത മേ”തിആദിനാ അത്തമനതം ആപജ്ജന്തോ.

൩൦൩. ആപോഗതന്തി ആബന്ധനവസേന ആപോ, തദേവ ആപോസഭാവം ഗതത്താ ആപോഗതം, സഭാവേനേവ ആപോഭാവം വാ പത്തന്തി അത്ഥോ. യസ്മാ പന സോ ആപോഭാവസങ്ഖാതോ അല്ല്യയുസഭാവോ സസമ്ഭാരപഥവീസസമ്ഭാരഉദകാദിഗതേ സബ്ബസ്ഥിമ്പി ആപസ്ഥിം വിജ്ജതി, തസ്മാ വുത്തം “സബ്ബആപേസു ഗതം അല്ല്യയുസഭാവലക്ഖണ്”തി, ദ്രവഭാവലക്ഖണ്തി അത്ഥോ. “പകുപ്പതി”തി പാകതികപകോപം സന്ധായാഹ “ഓഘവസേന വഡ്ഡതീ”തി. തേനാഹ “അയമസ്സ പാകതികോ പകോപോ”തി. ഇതരം പന ദസ്സേതും “ആപോസംവട്ടകാലേ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഓഗച്ഛന്തിതി ഏത്ഥ ഓഗമനന്തി പരിയാദാനം അധിപ്പേതം, ന അയോഗമനമത്തന്തി ആഹ “ഉദ്ധനേ...പേം... പാപുണ്ണതീ”തി.

൩൦൪. സബ്ബതേജേസു ഗതന്തി ഇന്ധനാദിവസേന അനേകഭേദേസു സബ്ബേസു തേജോകോട്ഠാസേസു ഗതം പവത്തം. യഥാ പീതി ഏവ പീതിഗതം, ഏവം തേജോ ഏവ തേജോഗതം, തേജനവസേന പവത്തിമത്തന്തി അത്ഥോ. ഏവം ആപോഗതം, വായോഗതഞ്ച വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “പുരിമേ”തിആദി. ഏകാഹികജരാദിഭാവേനാതി ഏകാഹികാദിജരാഭേദേന. ഉസുമജാതോതി ഉസ്ഥാഭിഭൂതോ. ജീരതീതി ജിണ്ണോ ഹോതി. തേജോധാതുവസേന ലബ്ഭമാനാ ഇമസ്ഥിം കായേ ജരാപവത്തി പാകഃജരാവസേന വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേതും “ഇന്ദ്രിയവേകല്ല്യത്ത”തിആദി വുത്തം. വലിപലിതാദിഭാവന്തി

വലിതപലിതഭാവം, അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം സിമിലഭാവഞ്ച. കുപ്പിതേനാതി
ഖുഭിതേന. സതക്ഖത്തും താപേത്യാ താപേത്യാ സീതുദകേ പക്ഖിപിത്യാ
ഉദ്ധസപ്പി സതയോതസപ്പിതി വദന്തി. സരീരേ പകതിഉസുമം അതിക്കമിത്യാ
ഉണ്ഹഭാവോ സന്താപോ, സരീരസ്സ ദഹനവസേന പവത്തോ മഹാദാഹോ
പരിദാഹോതി അയമേവ തേസം വിസേസോ. അസിതന്തി സുത്തം. ഖായിതന്തി
ഖാദിതം. സായിതന്തി അസ്സാദിതം. സമ്മാ പരിപാകം ഗച്ഛതിതി
സമവേപാകിനിയാ ഗഹണിയാ വസേന വുത്തം. അസമ്മാപരിപാകോപി
വിസമപാകിനിയാ ഗഹണിയാ വസേന വേദിതഞ്ചോ. രസാദിഭാവേനാതി
രസരൂധിരമംസമേദന്ഹാരുഅട്ഠിഅട്ഠിമിഞ്ജസുക്കഭാവേന. വിവേകന്തി
പുമുഭാവം അത്തമത്തം വിസദിസഭാവം. അസിതാദിഭേദസ്സ ആഹാരസ്സ
പരിണാമേ രസോ ഹോതി, തം പടിച്ച രസധാതു ഉപ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഏവം
രസസ്സ പരിണാമേ “രൂധിര”ന്തിആദിനാ സഞ്ചം നേതഞ്ചം.

ഹരിതന്തന്തി ഹരിതമേവ, അന്ത-സദ്ദേന പദവഡ്ഡനം കതം യഥാ “വനന്തം
സുത്തന്ത”ന്തി. ചമ്മനില്ലേഖനം ചമ്മം ലിഖിത്യാ ഛരസ്സിതകസടം.

നം൫. ഉഗ്ഗാരഹിക്കാരാദിതി ഏത്ഥ ആദി-സദ്ദേന
ഉദ്ദേകഖീപനാദിപവത്തകവാതാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഉച്ചാരപസ്സാവാദിതി
ആദി-സദ്ദേന പിത്തസേമ്ഹലസികാദിനിഹരണവാതസ്സ ചേവ ഉസുമവാതസ്സ ച
സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ. യദിപി കുച്ഛി-സദ്ദോ ഉദരപരിയായോ, കോട്ഠ-സദ്ദേന
പന അബ്ഭന്തരസ്സ വുച്ചമാനത്താ തദവസിട്ഠോ ഉദരപദേസോ ഇധ കുച്ഛി-
സദ്ദേന വുച്ചതീതി ആഹ “കുച്ഛിസയാ വാതാതി അന്താനം ബഹിവാതാ”തി.
സമിഞ്ജനപസാരണാദിനീതി ആദി-സദ്ദേന ആലോകനവിലോകനഉദ്ധരണാദികാ
സഞ്ചാ കായികകിരിയാ സങ്ഗഹിതാ. അവസവതി ഉദകം ഏതസ്ഥാതി
ഓസ്സവനം, ഛരദനന്തോ. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം റാനേ.

നം൬. നിസ്സത്തഭാവന്തി അനത്തകതം. യഥാദസ്സിതാ ഹി ചതസ്സോ ധാതുയോ
അനത്തന്തിയം കേവലം ധാതുമത്താ നിസ്സത്തന്തിജ്ജീവാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി.
പരിവാരിതോതി പരിവാരിതഭാവേന റീതോ പരിവുതോ. തേനാഹ
“ഏതാനീ”തിആദി, കട്ഠാദിനി സന്നിവേസവിസേസവസേന റപിതാനീതി
അധിപ്പായോ. അത്തമാ അഗാരസമത്തായ ഭാവതോ. തേനാഹ “കട്ഠാദീസു
പനാ”തിആദി. യദത്ഥം പാളിയം “സേയ്യമാപി, ആവുസോ”തിആദി ആരദ്ധം,
തമത്ഥം പാകടം കത്യാ ദസ്സേതും “യഥാ കട്ഠാദിനീ”തിആദി വുത്തം.

കാമം ഹേട്ഠാ “മത്തട്ഠകസ്സ കായസ്സാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൩൦൨)
അവിഭാഗേന ഏകദേസേന ച ഉപാദാരുപവി കമിതം, തഥാ വേദനാദയോ
ഖന്ധഭാവേന പരിഗൃഹേത്യാ ന കമിതാ, തഥാ തണ്ഹാപി സമുദയസച്ചഭാവേന.
ഇതരാനി പന സച്ചാനി സഞ്ചേന സഞ്ചം ന കമിതാനി. തേനേവാഹ “ഹേട്ഠാ...
പേം... ന കമിതാനീ”തി. ചക്ഖുപസാദേ നിരുദ്ധേതി ചക്ഖുപസാദേ വിനട്ഠേ.
ഉപഹതേതി പുബ്ബകിമിആദിഹി ഉപദുതേ. പലിബുദ്ധേതി പുബ്ബാദിഉപ്പത്തിയാ
വിനാ പടിച്ചാദിതേ. തജ്ജാതി തസ്സാനുരൂപോ, ചക്ഖുവിത്താണുപ്പത്തിയാ
അനുരൂപോതി അത്ഥോ. ചക്ഖുസ്സ രൂപാരമ്മണേ ആപാമഗതേ
ഉപ്പജ്ജനമനസികാരോ ഹദയസന്നിസ്സയോപി ചക്ഖുമ്ഹി സതി ഹോതി,
അസതി ന ഹോതീതി കത്യാ “ചക്ഖും പടിച്ച ഉപ്പജ്ജനമനസികാരോ”തി
വുത്തോ. ഭവങ്ഗാവട്ടനം തസ്സ യഥാ ആരമ്മണപച്ചയേ, ഏവം
പസാദപച്ചയേപി ഹോതീതി വുത്തം “ചക്ഖുഞ്ച രൂപേ ച പടിച്ചാ”തി. ന്തി

ചക്രവർത്തി കിരീടമണിയുന്നതിനും അഞ്ചുപ്രതിമാസം
അഞ്ചാലക്ഷത്തുകയും തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക്
അനുവദിക്കും.

ചത്താരി സച്ചാനിദസ്സേതി സരൂപതോ അത്മാപത്തിതോ ചാതി അധിപ്പായോ. തപ്പകാരോ ഭൂതോ, തപ്പകാരം വാ പത്തോ തമാഭൂതോ, തസ്സ, യഥാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി, താദിസസ്സ പച്ചയാകാരസമവേതസ്സാതി അത്ഥോ. തിസമുട്ഠാനരൂപന്തി ഉതുകമ്മാഹാരസമുട്ഠാനരൂപം. ഇദഞ്ച സതിപി തദാ ഭവങ്ഗാവട്ടനചിത്തസമുട്ഠാനരൂപേ കേവലം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസമുട്ഠിതരൂപസ്സ അഭാവമത്തം ഗഹേത്യാ വുത്തം. സങ്ഗഹം ഗച്ഛതീതി നഗരം വിയ രജ്ജേ രൂപക്ഖണ്ഡേ സങ്ഗഹേതബ്ബതം ഗഹേതബ്ബതം ഗച്ഛതി. “തമാഭൂതസ്സാ”തി വുത്തത്താ വേദനാദയോ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസമ്പയുത്താവ, വിഞ്ഞാണമ്പി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണമേവ. സങ്ഖാരാതി ചേതനാവ വുത്താ ചേതനാപധാനത്താ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസ്സാതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ പന ഫസ്സജീവിതിന്ദ്രിയമനസികാരചിത്തട്ഠിതിയോപി സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡമ്മാവ. ഏകതോ സങ്ഗഹോ “പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ”തി ഏകതോ ഗണനാ. സമാഗമോതി യഥാസകം പച്ചയവസേന സമോധാനം. സമവായോതി അത്തമത്തസ്സ പച്ചയഭാവേന സമവേതതായ സമുദിതഭാവോ.

പച്ചയുപ്പന്നയമ്മോ പടിച്ച സമുപ്പജ്ജതി ഏതസ്മാതി പടിച്ചസമുപ്പാദോ, പച്ചയാകാരോ. പച്ചയയമ്മേ പസ്സന്തോപി പച്ചയുപ്പന്നയമ്മേ പസ്സതി, തേ പസ്സന്തോപി പച്ചയയമ്മേ പസ്സതിതി വുത്തം “യോ പടിച്ചസമുപ്പാദ”ന്തിആദി. ഛന്ദകരണവസേനാതി തസ്ഹായനവസേന. ആലയകരണവസേനാതി അപേക്ഖാകരണവസേന. അനുനയകരണവസേനാതി അനുരജ്ജനവസേന. അജ്ജേയാഗാഹിത്യാതി ആരമ്മണം അനുപവിസിത്യാ വിയ ഗിലിത്യാ വിയ നിട്ഠപേത്യാ വിയ ദള്ഘഗുഹണവസേന. ഛന്ദരാഗോ വിനയതി പഹീയതി ഏത്ഥാതി ഛന്ദരാഗവിനയോ ഛന്ദരാഗപഹാനഞ്ചാതി വുച്ചതി നിബ്ബാനം. ആഹരിത്യാതി പാളിയം സരൂപതോ അനാഗതമ്പി അത്ഥതോ ആനേത്യാ സങ്ഗസ്ഹനവസേന ഗഹേതഞ്ചം. ആഹരണവിധിം പന ദസ്സേന്തോ “യാ ഇമേസു”തിആദിമാഹ. ഇമേസു തീസു ാനേസുതി യമാവുത്തേസു സുഖഭുക്ഖാദീസു തീസു അഭിസമയട്ഠാനേസു. ദിട്ഠിതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന പവത്താ സമ്മാദിട്ഠി യാമാവദസ്സനം. ഏവം സങ്കപ്പാദയോപി യമാരഹം വേദിതഞ്ചാ. ഭാവനാപടിവേധോതി ഭാവനാവസേന പടിവേധോ, ന ആരമ്മണകരണമത്തേന. അയം മഗ്ഗോതി അയം ചതുന്ന് അരിയസച്ചാനം പടിവിജ്ജന്യനവസേന പവത്തോ അട്ഠങ്ഗികോ മഗ്ഗോ. ഏത്താവതാപീതി ഏവം ഏകസ്ഥിം ചക്ഖുദ്ധാരേ വത്ഥു പരിഗുഹമുഖേനപി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനസ്സ മത്ഥകം പാപന്നേ ബഹും വിപുലം പരിപുണ്ണമേവ ഭഗവതോ സാസനം കതം അനുട്ഠിതം ഹോതി.

ഉപ്പുജ്ജിതാ നിരുദ്ധമേവ ഭവങ്ഗചിത്തം ആവജ്ജനചിത്തസ്സു പച്ചയോ ഭവതീതി വുത്തം “തം നിരുദ്ധമ്പി”തി. മന്ദമാമഗതമേവാതി മഹതിയാ നിദ്രായ അഭിഭൂതസ്സ വസേന വുത്തം, കപിമിദ്ധപരേതസ്സു പന ഭവങ്ഗചിത്തം കദാചി ആവജ്ജനസ്സു പച്ചയോ ഭവേയ്യാതി. ഭവങ്ഗസമയേനേവാതി ഭവങ്ഗസ്സേവ പവത്തനസമയേന പഗുണജ്ഞാനപഗുണകമ്മട്ഠാനപഗുണഗന്മേസു തേസം പഗുണഭാവേനേവ ആഭോഗേന വിനാപി മനസിങ്കാരോ പവത്തതി. തഥാ ഹി പഗുണം ഗന്ഥം പഗുണഭാവേനേവ നിരന്തരം വിധി അജ്ഞയമാനേ

അഞ്ഞവിഹിതമായ “ഏത്തകോ ഗന്ധോ ഗതോ, ഏത്തകോ അവസിട്ഠോ”തി സല്ലക്ഖണാ ന ഹോതി. ചതുസമുട്ഠാനന്ധീതി സഞ്ചം ചതുസമുട്ഠാനരൂപം, ന പുഞ്ചേ വിയ തിസമുട്ഠാനമേവാതി അധിപ്പായോ. പുഞ്ചേഗമത്താ ഓളാരികത്താ ച ഫസ്സചേതനാവ സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോതി ഗഹിതാ, ന അഞ്ഞേസം അഭാവാ. ഏകദേശമേവ സമ്മസന്തോതി യമാളുട്ടിട്ഠം അത്ഥം ഹേട്ഠാ അനവസേസതോ അനിട്ടിസിത്വാ ഏകദേശമേവ നിട്ടിസനവസേന ദേസനായ ആമസന്തോ. ഇമസ്ഥിം ഠാനേതി യമാളുട്ടിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ “അജ്ജന്ധത്തികഞ്ചേവ, ആവുസോ, ചക്ഖു”ന്തിആദിനാ (മം നിം മ.൩൦൬) ഛാഭാരവസേന നിട്ടിസനട്ഠാനേ. ഹേട്ഠാ പരിഹീനദേസനന്തി - “യം ഉപാദാരൂപം ചത്താരോ അരൂപിനോ ഖണ്ഡാ ഉപരി തീണി അരിയസച്ചാനീ”തി നിട്ടേസവസേന പരിഹീനം അത്ഥജാതം സഞ്ചം. തത്ത്വംഭാരവസേനാതി ചക്ഖുഭാരാദികം തത്ത്വംഭാരവസേന. ചതുസച്ചവസേന ആരദ്ധാ ദേസനാ ചതുസച്ചേനേവ പരിയോസാപിതാതി ആഹ “യമാനുസന്ധിനാവ സുത്തന്തം നിട്ഠപേസീ”തി.

മഹാഹത്ഥിപദോപമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. മഹാസാരോപമസുത്തവണ്ണനാ

൩൦൭. നചിരപക്കന്തേതി ന ചിരം പക്കന്തേ, പക്കന്തസ്സ സതോ ന ചിരസ്സേവ. സലിങ്ഗേനേവാതി മുണ്ഡിയകാസായഗ്ഗഹണാദിനാ അത്തനോ പുരിമലിങ്ഗേനേവ. പാടിയേക്കേ ജാതേതി വിപന്നാചാരദിട്ഠിതായ പകാസനീയകമ്മകരണതോ പരം അഞ്ഞതിത്ഥിയസദിസേ വിസും ഭൂതേ. കുലപുത്തോതി ജാതിമത്തേന കുലപുത്തോ. അസമ്ഭിന്നായാതി സമ്ഭേദരഹിതായ, ജാതിസങ്കരവിരഹിതായാതി അത്തോ. ജാതിസീസേന ഇധ ജാതിവത്ഥുകം ദുക്ഖം വുത്തന്തി ആഹ “ഓതിണ്ണോതി യസ്സ ജാതി അന്തോ അനുപവിട്ഠാ”തി. ജാതോ ഹി സത്തോ ജാതകാലതോ പട്ഠായ ജാതിനിമിത്തേന ദുക്ഖേന അന്തോ അനുപവിട്ഠോ വിയ വിബാധീയതി. ജരായാതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ചത്താരോ പച്ചയാ ലബ്ഭന്തീതി ലാഭാ, ചതുന്നം പച്ചയാനം ലബ്ഭമാനാനം സുകതഭാവോ സുട്ഠ അഭിസഞ്ചതഭാവോ. വണ്ണഭണനന്തി ഗുണകിത്തന്തം. അപത്താതാതി സമ്ഭാവനാവസേന ന പത്താതാ. ലാഭാദിനിബ്ബത്തിയാഭാവദസ്സനഞ്ജേതം. തേനാഹ “ഘാസച്ഛാദനമത്തന്ധി ന ലഭന്തീ”തി. അപ്പേസക്ഖാതി അപ്പാനുഭാവാ. സാ പന അപ്പേസക്ഖതാ അധിപതേയ്യസമ്പത്തിയാ ച പരിവാരസമ്പത്തിയാ ച അഭാവേന പാകടാ ഹോതി. തത്ഥ പരിവാരസമ്പത്തിയാ അഭാവം ദസ്സേന്തോ “അപ്പപരിവാരാ”തി ആഹ.

സാരേനപി കേചി അജാനനേന അത്താലാഭേന വാ അസാരഭൂതന്ധി കത്തഞ്ചം കരോന്തീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “സാരേന സാരകരണീയ”ന്തി വുത്തന്തി തം ദസ്സേന്തോ “അക്ഖചക്ഖയുഗന്ധഗ്ഗഹണീ”ന്തി ആഹ. ബ്രഹ്മചരിയസ്സാതി സിക്ഖാത്തയസഞ്ചഹസ്സ സാസനബ്രഹ്മചരിയസ്സ. മഹാരുക്ഖസ്സ മഗ്ഗഫലസാരസ്സ ഞാണദസ്സനപേഗ്ഗുകസ്സ സമാധിതചസ്സ സീലപപടികസ്സ ചഞ്ചലസഭാവാ സംസപ്പചാരിതി ച ചത്താരോ പച്ചയാ സാഖാപലാസം നാമ. തേനേവാതി ലാഭസങ്കാരസിലോകനിബ്ബത്തനേനേവ. സാരോ മേ പത്തോതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ അധിഗന്തബ്ബസാരോ നാമ ഇമിനാ ലാഭാദിനിബ്ബത്തനേന അനുപ്പത്തോതി വോസാനം നിട്ഠിതകിച്ചം ആപന്നോ.

൩൧൦. ഞാണദസ്സനന്തി ഞാണഭൂതം ദസ്സനം വിസയസ്സ സച്ഛികരണവസേന പവത്തം അഭിഞ്ഞാഞാണം. സുഖമും രൂപന്തി ദേവാദിനം, അഞ്ഞമ്പി വാ സുഖമസഭാവം രൂപം. തേനാഹ “അന്തമസോ...പേ... വിഹരന്തി”തി, ദിബ്ബചക്ഖു ഹി ഇധ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന “ഞാണദസ്സന”ന്തി ഗഹിതം.

൩൧൧. അസമയവിമോക്ഖം ആരാധേതീതി ഏത്ഥ അധിപ്പേതം അസമയവിമോക്ഖം പാളിയാ ഏവ ദസ്സേതും “കതമോ അസമയവിമോക്ഖോ”തിആദി വുത്തം. അട്ഠന്നഞ്ജി സമാപജ്ജനസമയോപി അത്ഥി അസമയോപി, മഗ്ഗവിമോക്ഖേന പന വിമുച്ചനസ്സ സമയോ വാ അസമയോ വാ നത്ഥി. യസ്സ സദ്ധാ ബലവതീ, വിപസ്സനാ ച ആരദ്ധാ, തസ്സ ഗച്ഛന്തസ്സ തിട്ഠന്തസ്സ നിസീദന്തസ്സ ഭുഞ്ജന്തസ്സ ച മഗ്ഗഫലപടിവേധോ നാമ ന ഹോതീതി ന വത്തഞ്ചം, ഇതി മഗ്ഗവിമോക്ഖേന വിമുച്ചന്തസ്സ സമയോ വാ അസമയോ വാ നത്ഥിതി സോ അസമയവിമോക്ഖോ. തേനാഹ “ലോകിയസമാപത്തിയോ ഹി”തിആദി.

ന കുപ്പതി, ന നസ്സതീതി അകുപ്പാ, കദാചിപി അപരിഹാനസഭാവം. സബ്ബസംകിലേസേഹി പടിപ്പസ്സദ്ധിവസേന ചേതസോ വിമുത്തീതി ചേതോവിമുത്തി. തേനാഹ “അരഹത്തഫലവിമുത്തി”തി. അയമത്ഥോ പയോജനം ഏതസ്സാതി ഏതദത്ഥം, സാസനബ്രഹ്മചരിയം, തസ്സ ഏസാ പരമകോടി. യഥാരദ്ധസ്സ സാരോപമേന ഫലേന ദേസനാ നിട്ഠാപിതാതി ആഹ “യമാനുസന്ധിനാവ ദേസനം നിട്ഠപേസീ”തി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

മഹാസാരോപമസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. ചുളസാരോപമസുത്തവണ്ണനാ

൩൧൨. പിങ്ഗലധാതുകോതി പിങ്ഗലസഭാവോ പിങ്ഗലച്ഛവികോ, പിങ്ഗലക്ഖോതി വാ അത്ഥോ. പബ്ബജിതസമൂഹസഞ്ചാതോ സഞ്ഛോ, ന സീലാദിഗുണേഹി സഞ്ഗഹിതബ്ബഭാവേന. സഞ്ഛോ ഏതേസം അത്ഥി പരിവാരഭൂതോതി സഞ്ഛിനോ. സ്വേവാതി സോ ഏവ പബ്ബജിതസമൂഹസഞ്ചാതോ. ആചാരസിക്ഖാപനവസേനാതി അത്തനാ പരികപ്പിതഅചേലവതാദിആചാരസിക്ഖാപനവസേന. പഞ്ഞാതാതി യമാസകം സമാദിനവതവസേന ചേവ വിഞ്ഞാതലദ്ധിവസേന ച പഞ്ഞാതാ. ലദ്ധികരാതി തസ്സാ മിച്ചാദിട്ഠിയാ ഉപ്പാദകാ. ബഹുജനസ്സാതി പുമുജനസ്സ. തസ്സ പന ആഗമസമ്പദാപി നാമ നത്ഥി, കുതോ അധിഗമോതി ഏകംസതോ അന്ധപുമുജ്ജനോ ഏവാതി ആഹ “അസ്സുതവതോ അന്ധബാലപുമുജ്ജനസ്സാ”തി. ന ഹി വിഞ്ഞു അപ്പസാദനീയേ പസീദന്തി. മങ്ഗലേസു കാതബ്ബദാസകിച്ചകരോ ദാസോ മങ്ഗലദാസോ.

തന്താവുതാനന്തി തന്തേ പസാരേത്ഥാ വീതാനം. ഗണ്ഠനകിലേസോതി സംസാരേ ബന്ധനകിലേസോ. ഏവം വാദിതായാതി ഏവം പടിഞ്ഞായ, ഏവം ദിട്ഠിതായ വാ. നിയ്യാനികാതി നിയ്യാനഗതിസപ്പാടിഹീരകാ അനുപാരമ്ഭഭൂതത്താതി അധിപ്പായോ. നോ ചേ നിയ്യാനികാതി ആനേത്ഥാ യോജനാ. തേസം സബ്ബഞ്തുപടിഞ്ഞായ അഭൂതത്താ തസ്സാ അഭൂതഭാവകഥനേന

തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ന കാചി അത്ഥസിദ്ധീതി ആഹ “നേസം
അനിയ്യാനികഭാവകഥനേന അത്ഥാഭാവതോ”തി.

൩൧൮. നിഹീനലോകാമിസേ ലീനോ അജ്ഞാസയോ ഏതസ്സ, ന പന
നിബ്ബാനേതി. ലീനജ്ഞാസയോ. സാസനം സിമിലം കത്വാ ഗണ്ഹാതി സിക്ഖായ ന
തിബ്ബഗാരവത്താ.

൩൨൩. ഹേട്ഠാതി അനന്തരാതീതസുത്തേ മഹാസാരോപമേ.
പഠമജ്ഞാനാദിയമ്മാ വിപസ്സനാപാദകാതി വിപസ്സനായ പദട്ഠാനഭൂതാ. ഇധാതി
ഇമസ്സമിം ചൂളസാരോപമേ ആഗതാ. നിരോധപാദകാതി അനാഗാമീനോ,
അരഹന്തോ വാ നിരോധസമാപത്തിം സമാപജ്ജിതും സമത്ഥാ. തസ്മാതി
നിരോധപാദകത്താ. പഠമജ്ഞാനാദിയമ്മാ ഞാണദസ്സനതോ ഉത്തരിതരാതി
വേദിതബ്ബാ.

ചൂളസാരോപമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്സകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച ഓപമ്മവഗ്ഗവണ്ണാ.

ര. മഹായമകവഗ്ഗോ

൧. ചുളഗോസിങ്ഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൨൫. ഞാതീനം (അം നിം ടീം ൩.൬.൧൯) നിവാസട്ഠാനഭൂതോ ഗാമോ ഞാതികോ, സോ ഏവ നാതികോ. സോ കിര ഗാമോ യേസം സന്തകോ, തേസം പുബ്ബപുരിസേന അത്തനോ ഞാതീനം സാധാരണഭാവേന നിവേസിതോ, തേന “നാതികോ”തി പഞ്ഞായിത്ഥ. അഥ പച്ഛാ തത്ഥ ദ്വീഹി ദായാദേഹി ദ്വീധാ വിഭജിത്വാ പരിഭുത്തോ. തേനാഹ “ദ്വീന്നം ചുളപിതിമഹാപിതിപുത്താനം ദേ ഗാമാ”തി. ഗിഞ്ജകാ വുച്ചന്തി ഇട്ഠകാ, ഗിഞ്ജകാഹിയേവ കത്തോ ആവസഥോ ഗിഞ്ജകാവസഥോ. തസ്ഥിം കിര പദേസേ മത്തികാ സക്ഖരമരുമ്ബവാലികാദ്വീഹി അസമ്മിസ്സാ അകറിനാ സണ്ഠാ സുഖുമാ, തായ കതാനി കുലാലഭാജനാനിപി സിലാമയാനി വിയ ദള്ഠാനി, തസ്ഥാ തേ ഉപാസകാ തായ മത്തികായ ദീഘപുഥുലഇട്ഠകാ കാരേത്വാ താഹി റപേത്വാ ദ്വാരബാഹവാതപാനകവാടതുലായോ സേസം സബ്ബം ദബ്ബസമ്ഭാരേന വിനാ ഇട്ഠകാഹി ഏവ പാസാദം കാരേസും. തേനാഹ “ഇട്ഠകാഹേവാ”തിആദി.

ഗോസിങ്ഗസാലവനദായന്തി ഗോസിങ്ഗസാലവനന്തി ലദ്ധനാമം രക്ഖിതം അരഞ്ഞം. ജേട്ഠകരുക്ഖസ്സാതി വനപ്പതിഭൂതസ്സ സാലരുക്ഖസ്സ. സാമഗ്ഗിരസന്തി സമഗ്ഗഭാവാദിഗുണം വിവേകസുഖം. ഉപരിപണ്ണാസകേ ഉപക്കിലേസസുത്തേ (൧ം നിം ൩.൨൩൭-൨൩൮) പുഥുജ്ജനകാലോ കമിതോ, ഇധ ചുളഗോസിങ്ഗസുത്തേ വീണാസവകാലോ കമിതോ. കതകിച്ചാപി ഹി തേ മഹാഥേരാ അത്തനോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരം പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജ്ജനഞ്ച സമ്പസ്സന്താ പരമഞ്ച വിവേകം അനുബ്രൂഹന്താ സാമഗ്ഗിരസം അനുഭവമാനാ തത്ഥ വിഹരന്തി. തദാതി തസ്ഥിം ഉപക്കിലേസസുത്തദേസനാകാലേ. തേതി അനുരുദ്ധപ്പമുഖാ കുലപുത്താ. ലദ്ധസ്സാദാതി വിപസ്സനായ വിമിപടിപത്തിയാ അധിഗതസ്സാദാ. വിപസ്സനാ ഹി പുഞ്ചേനാപരം വിസേസം ആവഹന്തി പവത്തമാനാ സാതിസയം പീതിസോമനസ്സം ആവഹതി. തേനാഹ ഭഗവാ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖണ്ഡാനം ഉദയബ്ധയം;
ലഭതി പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തി. (ധം പം ൩൭൪);

ലദ്ധപതിട്ഠാ മഗ്ഗഫലാധിഗമനേന. സതി ഹി മഗ്ഗഫലാധിഗമേ സാസനേ പതിട്ഠാ ലദ്ധാ നാമ ഹോതി, നോ അഞ്ഞമാ.

കാമം സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാപി മഹാസാവകപരിയാപന്നാവ,
അഗ്ഗസാവകഭാവേന പന നേസം വിസേസദസ്സനത്ഥം
“ധമ്മസേനാപതിമഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരേസു വാ”തി വിസും ഗഹണം. സതിപി ഹി സാമഞ്ഞയോഗേ വിസേസവന്തോ വിസും ഗയ്ഹന്തി യഥാ “ബ്രാഹ്മണാ ആഗതാ, വാസിട്ഠോപി ആഗതോ”തി. തേസു പന വിസും ഗഹിതേസുപി “അസീതിമഹാസാവകേസു”തി അസീതിഗുഹണം അപ്പകം ഊനമധികം വാ ഗണനുപഗം ന ഹോതീതി. അന്തമസോതി ഇദം ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികസ്സ ഉപട്ഠാകഭാവേന ആസന്നചാരിതായ വുത്തം. അനീകാതി ഹത്ഥാനീകാ, ഹത്ഥാനീകതോ ഹത്ഥിസമുഹതോതി അത്ഥോ. കാളസീഹോ യേഭുയ്യേന യുഥചരോതി കത്വാ വുത്തം “യുമാ നിസ്സടോ കാളസീഹോ വിയാ”തി. കേസരീ

പന ഏകചരോവ. വാതച്ഛിന്നോ വലാഹകോ വിയാതി വാതച്ഛിന്നോ പബ്ബതകുടപ്പമാണോ വലാഹകച്ഛേദോ വിയ. തേസം പഗ്ഗണ്ഹനതോതി യമാ നാമ ജിഹ്വച്ഛിതസ്സ ഭോജനേ, പിപാസിതസ്സ പാനീയേ, സീതേന ഫുട്ഠസ്സ ഉണ്ഹേ, ഉണ്ഹേന ഫുട്ഠസ്സ സീതേ, ദുക്ഖിതസ്സ സുഖേ അഭിരുചി ഉപ്പജ്ജതി, ഏവമേവം ഭഗവതോ കോസമ്ബകേ ഭിക്ഖു അത്തമഞ്ഞം വിവാദാപണേ ദിസാ അപരേ സമഗ്ഗാവാസം വസന്തേ ആവജ്ജിതസ്സ ഇമേ തയോ കലപുത്താ ആപാമം ആഗമിംസു, അഥ നേ പഗ്ഗണ്ഹിതുകാമോ ഉപസങ്കമി, ഏവായം പടിപത്തിഅനുകരണേ കോസമ്ബകാനം ഭിക്ഖുനം വിനയനുപായോ ഹോതീതി. തേനാഹ “തേസം പഗ്ഗണ്ഹനതോ”തി. ഏതേനേവ പച്ഛിമജനതം അനുകമ്പനതോതി ഇദന്വി കാരണം ഏകദേശേന സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഉക്കംസിതാതി യമാഭൂതേഹി ഗുണേഹി സമ്പഹംസനേന വിസേസേത്വാ വിസിട്ഠേ കത്വാ പസംസാവസേന ചേതം ആമേധിതവചനം.

തം അരഞ്ഞം രക്ഖതി വനസാമിനാ ആണത്തോ. രക്ഖിതഗോപിതം വനസണ്ഡം, ന മഹാവനാദി വിയ അപരിഗൃഹിതം. സീലാദിപ്പഭേദായ അത്തത്ഥായ പടിപന്നാ അത്തകാമാ, ന അപരിച്ചത്തസിനേഹാതി ആഹ “അത്തനോ ഹിതം കാമയമാനാ”തി. തേനാഹ “യോ ഹീ”തിആദി. ഭിന്ദേയ്യാതി വിനാസേയ്യ.

ദുബ്ബലമനുസ്സാതി പഞ്ഞായ ദുബ്ബലാ അവിദുസുനോ മനുസ്സാ. താനീതി അഭിജാതിആദീസു ഉപ്പന്നപാടിഹാരിയാനി. ചീവരഗബ്ഭേന പടിച്ഛാദേത്വാതി ചീവരസഞ്ചാതേ ഓവരകേ നിഗൃഹിത്വാ വിയ. ന ഹി ചീവരപാരുപനമത്തേന ബുദ്ധാനുഭാവോ പടിച്ഛന്നോ ഹോതി. “മാ സുധ കോചിമം ബുദ്ധാനുഭാവം അത്താസീ”തി പന തമാരുപേന ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരേന തം ഛാദേത്വാ ഗതോ ഭഗവാ തമാ വുത്തോ. തേനാഹ “അത്താതകവേസേന അഗമാസീ”തി.

അഭിക്ഖമമാതി പദം അഭിമുഖഭാവേന വിധിമുഖേന വദതീതി ആഹ “ഇതോ ആഗച്ഛമാ”തി. ബുദ്ധാനം കായോ നാമ സുവിസുദ്ധജാതിമണി വിയ സോഭനോ, കീഞ്ചി മലം അപനേതഞ്ചം നത്ഥി, കിമത്ഥം ഭഗവാ പാദേ പക്ഖാലേസീതി ആഹ “ബുദ്ധാന”ന്തിആദി.

൩൨൬. അനുരുദ്ധാതി വാ ഏകസേസനയേന വുത്തം വിരുപേകസേസസ്സപി ഇച്ഛിതബ്ബത്താ, ഏവഞ്ച കത്വാ ബഹുവചനനിദ്രേസോപി സമത്ഥിതോ ഹോതി. ഇരിയാപഥോ ഖമതീതി സരീരസ്സ ലഹുട്ഠാനതായ ചതുബ്ബിയോപി ഇരിയാപഥോ സുഖപ്പവത്തികോ. ജീവിതം യാപേതീതി യാപനാലക്ഖണം ജീവിതം ഇമം സരീരയന്തം യാപേതി സുഖേന പവത്തേതി. ഉളുകയാഗും വാ കടച്ഛുഭിക്ഖം വാതി ഇദം മകരവുത്തിയാ മിസ്സകഭത്തേന യാപനം വത്തന്തി കത്വാ വുത്തം. തേനാഹ “ഭിക്ഖാചാരവത്തം പുച്ഛതീ”തി.

അത്തമഞ്ഞം സംസന്ദതീതി സതിപി ഉഭയേസം കലാപാനം പരമത്ഥതോ ഭേദേ പചുരജനേഹി ദുവിഞ്ഞേയ്യാനന്തം വീരോദകസമ്മോദിതം അച്ചന്തമേവ സംസട്ഠം വിയ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. തേനാഹ “വിസും ന ഹോതി, ഏകത്തം വിയ ഉപേതീ”തി. പിയഭാവദീപനാനി ചക്ഖുനി പിയചക്ഖുനി. പിയായതി, പിയായിതബ്ബോതി വാ പിയോതി. സമഗ്ഗവാസസ്സ യം ഏകന്തകാരണം, തം പുച്ഛന്തോ ഭഗവാ “യമാ കഥം പനാ”തിആദിമാഹാതി “കഥന്തി കാരണപുച്ഛാ”തി

വുത്തം. യോ നേസം മേത്താസഹിതാനംയേവ കമ്മാദീനം അത്തമത്തസ്ഥിം പച്ചുപട്ഠാനാകാരോ, തം സന്ധായ “കമ”ന്തി പുച്ഛാ. തമാ ഹി പരതോ “ഏവം ഖോ മയം, ഭന്തേ”തിആദിനാ മേരേഹി വിസ്തജനം കഥിതം.

മിത്തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി മേത്തം, കായകമ്മം. ആവീതി പകാസം. രഹോതി അപ്പകാസം. യത്ത്ഹി ഉദിസ്സ മേത്തം കായകമ്മം പച്ചുപട്ഠപേതി, തം തസ്സ സമ്മുഖാ ചേ, പകാസം ഹോതി, പരമ്മുഖാ ചേ, അപ്പകാസം. തേനാഹ “ആവി ചേവ രഹോ ചാതി സമ്മുഖാ ചേവ പരമ്മുഖാ ചാ”തി. ഇതരാനീതി പരമ്മുഖാ കായവചികമ്മാനി. “തത്ഥാ”തിആദിനാ സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “യം ഹീ”തിആദി വുത്തം. സമ്മജ്ജനാദിവസേന പടിജ്ജിതബ്ബയുത്തം ഠാനം വാ. തഥേവാതി യമാ സമ്മുഖാ കതേ മേത്താകായകമ്മേ വുത്തം, തഥേവ . “കച്ചി ഖമനീയ”ന്തി ഏവമാദികാ കമാ സമ്മോദനീയകമാ. യമാ പരേഹി സദ്ധിം അത്തനോ ഛരിദം ന ഹോതി, തമാ പടിസന്മാരവസേന പവത്താ കമാ പടിസന്മാരകമാ. “അഹോ തദാ മേരേന മയ്ഹം ദിന്നോ ഓവാദോ, ദിന്നാ അനുസാസനീ”തി ഏവം കാലന്തരേ സരിതബ്ബയുത്താ, ഛരസാരണീയപടിസംയുത്താ വാ കമാ സാരണീയകമാ. സുത്തപദം നിക്ഖിപിത്വാ തസ്സ അത്ഥനിദ്രേസവസേന സീലാദിധമ്മപടിസംയുത്താ കമാ ധമ്മികമാ. സരേന സുത്തസ്സ ഉച്ചാരണം സരഭഞ്ഞം. പഞ്ഹസ്സ ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ പുച്ഛനം പഞ്ഹപുച്ഛനം. തസ്സ യമാപുച്ഛിതസ്സആദിസനം പഞ്ഹവിസ്തജനം. ഏവം സമന്നാഹരതോതി ഏവം മനസിക്കരോതോ, ഏവം മേത്തം ഉപസംഹരതോതി അത്ഥോ.

ഏകതോ കാതും ന സക്കാ, തസ്ഥാ നാനാ. ഹിതട്ഠേനാതി അത്തനോ വിയ അത്തമത്തസ്സ ഹിതഭാവേന. നിരന്തരട്ഠേനാതി അന്തരാഭാവേന ഭേദാഭാവേന. അവിഗ്ഗഹട്ഠേനാതി അവിരോധഭാവേന. സമഗ്ഗട്ഠേനാതി സഹിതഭാവേന. പരിഭണ്ഡം കത്വാതി ബഹലതനുമത്തികാലേപേഹി ലിന്വേത്വാ. ചീവരം വാ യോവന്തീതി അത്തനോ ചീവരം വാ യോവന്തി. പരിഭണ്ഡം വാതി അത്തനോ പണ്ണസാലായ പരിഭണ്ഡം വാ കരോന്തി.

൩൨൭. പടിവിരുദ്ധാ ഏവാതി ഏത്ഥാപി “യേഭുയ്യേനാ”തി പദം ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. തേസം അപ്പമാദലക്ഖണന്തി തേസം അപ്പമജ്ജനസഭാവം. കച്ചി പന വോ അനുരുദ്ധാ സമഗ്ഗാതി ഏത്ഥാപി വോതി നിപാതമത്തം, പച്ചത്തവചനം വാ, കച്ചി തുമ്ഹേതി ഏവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സമുഗ്ഗപാതിന്തി സമുഗ്ഗപുടസദിസം പാതിം.

പണ്ണസാലായം അന്തോ ബഹി ച സമ്മജ്ജനേന സോധിതങ്ഗണതാ വത്തപടിപത്തി. പടിവിസമത്തമേവാതി അത്തനോ യാപനപടിവിസമത്തമേവ. ഓസാപേത്വാതി പക്ഖിപിത്വാ. പമാണമേവാതി അത്തനോ യാപനപമാണമേവ. വുത്തനയേന ജഹിത്വാതി പാളിയം വുത്തനയേന ജഹിത്വാ.

ഹത്ഥേന ഹത്ഥം സംസിബ്ബന്താതി അത്തനോ ഹത്ഥേന ഇതരസ്സ ഹത്ഥം ദുജ്ജഹ്വഹണവസേന ബന്ധന്താ. വിലങ്ഘേതി ദേസന്തരം പാപേതി ഏതേനാതി വിലങ്ഘകോ, ഹത്ഥോ. ഹത്ഥോ ഏവ വിലങ്ഘകോ ഹത്ഥവിലങ്ഘകോ, തേന ഹത്ഥവിലങ്ഘകേന.

തം അവണ്ഡം കത്വാതി തം തീസുപി ദിവസേസു യമ്മസ്സവനം പവത്തനവസേന അവണ്ഡികം കത്വാ. ഏതന്തി “പഞ്ചാഹികം ഖോ പനാ”തിആദിവചനം. പഞ്ചമേ പഞ്ചമേ അഹനി ഭവതീതി പഞ്ചാഹികം. ഭഗവതാ പുച്ഛിതേന അനുരൂഢത്വേരേന. പമാദട്ഠാനേസുയേവാതി അഞ്ഞേസം പമാദട്ഠാനേസുയേവ. “പമാദട്ഠാനേസുയേവാ”തി വുത്തമേവത്ഥം പാക്കടരം കാതും “അഞ്ഞേസന്ഹീ”തിആദി വുത്തം. പപഞ്ചകരണ്ഠാനാനീതി കമാപപഞ്ചസ്സ കരണ്ഠാനാനി വിസ്സട്ഠകമാപവത്തനേന കമ്മട്ഠാനേ പമജ്ജനട്ഠാനാനി. തത്ഥാപി “മയം, ഭന്തേ, കമ്മട്ഠാനവിരുദ്ധം ന പടിപജ്ജാമാ”തി സിഖാപ്പത്തം അത്തനോ അപ്പമാദലക്ഖണ്ഡം മേരോ ദസ്സേതി. ഏത്തകം റാനം മുഞ്ചിത്വാതി പന ഇദം തദാ വിഹാരസമാപത്തിനം വളഞ്ജാഭാവേന വുത്തം.

൩൨൮. ത്യാനസ്സ അധിപ്പേതത്താ “അലമരിയണാണദസ്സനവിസേസോ”ഇച്ചേവ വുത്തം. അത്തനോ സമ്മാപടിപന്നതായ സത്ഥു ചിത്താരായനത്ഥം തസ്സ ച വിസേസാധിഗമസ്സ സത്ഥു പച്ചക്ഖഭാവതോ മേരോ “കിന്ഹീനോ സിയാ, ഭന്തേ”തി ആഹ. യാവദേവാതി യത്തകം കാലം ഏകം ദിവസഭാഗം വാ സകലരത്തിം വാ യാവ സത്ത വാ ദിവസേ.

൩൨൯. സമതിക്കമായാതി സമ്മദേവ അതിക്കമനായ. സതി ഹി ഉപരി വിസേസാധിഗമേ ഹേട്ഠിമജ്ജത്യാനം സമതിക്കന്തം നാമ ഹോതി പടിപ്പസ്സദ്ധി ച. തേനാഹ “പടിപ്പസ്സദ്ധിയാ”തി. ഞാണദസ്സനവിസേസോതി കാരണ്ഡുപചാരേന വുത്തോതി വേദിതഞ്ചോ. വേദയിതസുഖതോതി വേദനാസഹിതജ്ജത്യാനസുഖതോ വാ ഫലസുഖതോ വാ. അവേദയിതസുഖന്തി നിബ്ബാനസുഖം വിയ വേദനാരഹിതം സുഖം. അവേദയിതസുഖന്തി ച നിദസ്സനമത്തമേതം, തം പന അഹസ്സം അസന്തം അചേതനന്തി സബ്ബചിത്തചേതസികരഹിതമേവ. തതോ ച സതിപി രൂപധമ്മപ്പവത്തിയം തസ്സ അചേതനത്താ സബ്ബസോ സഞ്ചാരദുക്ഖവിരഹിതതായ സന്തതരാ പണീതതരാ ച നിരോധസമാപത്തിതി വുച്ചതേ. തേനാഹ “അവേദയിതസുഖം സന്തതരം പണീതതരം ഹോതീ”തി. തേന വുത്തം “ഇമമ്ഹാ ചാ”തിആദി.

൩൩൦. സാമഗ്ഗിരസാനിസംസമേവ നേസം ഭഗവാ കമേസി അജ്ജത്യാസയാനുകൂലത്താ തസ്സ. അനുസാവേത്വാതി അനുപഗമനവസേന സമ്മദേവ ആരോചേത്വാ. “അനുസംസാവേത്വാ”തി വാ പാരോ, സോ ഏവത്ഥോ. തതോ പടിനിവത്തിത്വാതി ഏതരഹി ഭഗവതോ ഏകവിഹാരേ അജ്ജത്യാസയോതി സത്ഥു മനം ഗണ്ഹന്താ “ഇധേവ തിട്ഠമാ”തി വിസ്സജ്ജിതട്ഠാനതോ നിവത്തിത്വാ . പബ്ബജ്ജാദീനീതി ആദി-സദ്ദേന ഉപസമ്പദാ-വിസുദ്ധി-ധുതകമ്മട്ഠാനാനുയോഗ-ത്യാനവിമോക്ഖ-സമാപത്തി-ഞാണദസ്സന-മഗ്ഗഭാവനാ-ഫലസച്ഛികിരിയാദികേ സഞ്ചഗണ്ഹാതി. അധിഗന്ത്വാപീതി പി-സദ്ദേന യഥാധിഗതാനമ്പി. അത്തനോ ഗുണകമായ അട്ടിയമാനാതി ഭഗവന്തം നിസ്സായ അധിഗന്ത്വാപി യമ്മാധികരണം സത്ഥുവിഹേസാഭാവദീപനേ ഭഗവതോ പാക്കടഗുണാനം കമായ അട്ടിയമാനാപീതി യോജനാ. ദേവതാതി തന്തംസമാപത്തിലാഭിനിയോ ദേവതാ. മുഖം മേ സജ്ജന്തി മുഖം മേ കമനേ സമത്ഥം, കമനേ യോഗുന്തി അത്ഥോ.

൩൩൧. ഏവം ആഗതോതി ഏവം ആടാനാടിയസുത്തേ ആഗതോ. പലിവേറേത്തേതി ചോദേത്തേ. മച്ഛാരായന്തീതി അത്തനോ ഗുണാനം ഭഗവതോപി

ആരോചനം അസഹമാനാ മച്ഛരായന്തീതി സോ ചിന്തേതീതി കത്വാ വൃത്തം.

൦൧ തേസം ലാഭാതി തേസം വജ്ജിരാജ്ഞം വജ്ജിരട്ഠവാസിനഞ്ച മനുസ്സന്തം, പതിരുപദേസവാസാദികോ, ഭഗവതോ തിണ്ണഞ്ച കുലപുത്താനം ദസ്സനവന്ദനദാനധമ്മസ്സവനാദയോ ലാഭാ. സുലദ്ധാ ലാഭാതി യോജനാ. പസന്നചിത്തം അനുസ്സരേയ്യാതി തം കുലഞ്ഛേതം സീലാദിഗുണേ ചിത്തം പസാദേത്വാ അനുസ്സരേയ്യ. വൃത്തം തേസം “അനുസ്സരണബാഹം, ഭിക്ഖവേ, തേസം ഭിക്ഖുനം ബഹുപകാരം വദാമി”തി (ഇതിവു ഫൺ; സം നി ൫.൧൮൪).

ചുളഗോസിങ്ഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. മഹാഗോസിങ്ഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൩൨. കോചിദേവാതി ഗോസിങ്ഗസാലവനസാമന്തതോ നിവിട്ഠേസു യോ കോചി ഗാമോ ഗോചരഗാമോ ഭവിസ്സതി, തസ്മാ അനിബദ്ധഭാവതോ ഗോചരഗാമോ ന ഗഹിതോ, വസന്തട്ഠാനമേവ പരിഭീപിതം, തതോ ഏവ അരഞ്ഞനിദാനകം നാമേതം. സബ്ബത്ഥാതി ദേവലോകേ മനുസ്സലോകേ ച. മിരകാരകേഹീതി സാസന്തേ മിരഭാവകാരകേഹി. സവനന്തേ ജാതത്താതി ചതുസച്ചഗബ്ഭസ്സ ധമ്മസ്സവനസ്സ പരിയോസാന്തേ അരിയായ ജാതിയാ ജാതത്താ. യഥാ പടിവേധബാഹുസച്ചം ഇജ്ജ്യാതി, തഥാ ധമ്മസ്സ സവനതോ സാവകാ . സൂരിയോ വിയ ഭാസുരഗുണരംസിതായ മോഹന്ധകാരവിധമനതോ. ചന്ദോ വിയ രമണീയമനോഹരസീതലഗുണതായ കിലേസപരിളാഹവുപസമതോ. സാഗരോ വിയ ഗമ്ഭീരമിരവിപുലാനേകഗുണതായ റിതധമ്മസഭാവതോ. ഗുണമഹന്തതായ മേരസ്സ അഭിഞ്ഞാതതാ, ഗുണമഹന്തതാ ച സുത്തേസു ആഗതനയേനേവ ഞാതഞ്ചാതി തം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ന കേവല”ന്തിആദി വൃത്തം. സീഹനാദസുത്തന്തി മജ്ജിമനികായേ ആഗതം മഹാസീഹനാദസുത്തം (മൺ നി ൧.൧൪൬). മേരപഞ്ഛസുത്തന്തി സുത്തനിപാതേ അട്ഠകവല്ലേ ആഗതം സാരിപുത്തസുത്തം (സുൺ നി ൩.൩൧൧-൩൧൨). മേരസീഹനാദസുത്തന്തി ഇമസ്സ ച മേരസ്സ ജനപദചാരികായ സത്ഥു സമ്മുഖാ സീഹനാദസുത്തം. അഭിനിക്ഖമന്തന്തി മേരസ്സേവ മഹതാ ഞാതിപരിവട്ടേന മഹതാ ച ഭോഗപരിവട്ടേന സഹ ഘരാവാസപരിച്ചാഗോ അഭിനിക്ഖമനം. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. യദിദന്തി നിപാതോ, യോ അയന്തി അത്ഥോ.

മഹാപഞ്ഠേ ഭിക്ഖു ഗഹേത്വാതി ആയസ്ഥതോ കിര സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ പരിവാദഭിക്ഖുപി മഹാപഞ്ഠാ ഏവ അഹേസും. ധാതുസോ ഹി സത്താ സംസന്ദന്തി. സയം ഇദ്ധിമാതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പനത്ഥോ ധാതുസംയുത്തേന (സൺ നി ൨.൩൩) ദീപേതഞ്ചോ - ഗിജ്ജകുടപഞ്ചതേ ഗിലാനസേയ്യായ നിസിന്നോ ഭഗവാ ആരക്ഖത്ഥായ പരിവാദേത്വാ വസന്തേസു സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാദീസു ഏകമേകം അത്തന്നോ പരിസായ സദ്ധിം ചക്ഖമന്തം വോലോകേത്വാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “പസ്സഥ നോ തുമ്ഹേ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തം സമ്ബഹുലേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം ചക്ഖമന്തന്തി. ഏവം, ഭന്തേ. സബ്ബേ വോ ഏതേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു മഹാപഞ്ഠാ”തി സബ്ബം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

വനത്തേതി ഉപവനത്തേ. മേഘവണ്ണായാതി നീലാഭായ. സമുദ്രകുച്ഛിതോ
ഉഗ്രച്ഛന്തസ്സ വിയ ഉപട്ഠാനം സന്ധായ വൃത്തം. ചക്കവാളപബൃതമത്മകസമീപേ
ആഭാഹരണവസേന പവത്തിയാ “പാചീനചക്കവാളപബൃതമത്മകേ”തി വൃത്തം,
ന ചക്കവാളപബൃതമത്മകേ ചന്ദമണ്ഡലസ്സ വിചരണതോ. തമാ സതി
ലോകന്തരികനീരയേസുപി ചന്ദിമസൂരിയാനം ആഭാ ഹരേയ്യ. ഉണ്ണേധവസേന
ഹി ചക്കവാളപബൃതസ്സ വേമജ്ജ്ഞതോ ചന്ദിമസൂരിയാ വിചരന്തി.
സാലകുസുമപഭാനം അതിരത്തതായ വൃത്തം “ലാഖാരസേന സിഞ്ചമാനം
വിയ”തി. ഉപഗായമാനാ വിയതി പയിരുപാസനവസേന ഉപേച്ച ഗായമാനാ
വിയ . കായ നു ഖോ അജ്ജ രതിയാതി അജ്ജ ത്യാനസമാപത്തിരതിയാ ഏവ നു
ഖോ, ഉദാഹു ധമ്മസാകച്ഛാരതിയാ ധമ്മദേസനാരതിയാതി ചിന്തേസി.

ഭേ ചന്ദമണ്ഡലാനി വിയ പരമസോഭഗ്ഗപ്പത്തായ കന്തിയാ. ഭേ
സൂരിയമണ്ഡലാനി വിയ അതിവിയ സുവിസുദ്ധസമുജ്ജലായ ഗുണവിഭൂതിയാ.
ഭേ ഛന്ദന്തനാഗരാജാനോ വിയ മഹാനുഭാവതായ. ഭേ സീഹാ വിയ
തേജസ്സദതായ. ഭേ ബൃഗ്ഘാ വിയ അനോലീനവൃത്തിതായ.
സബ്ബപാലിഹുല്ലമേവാതി സബ്ബമേവ സമന്തതോ വികസിതം.

൩൩൩. കമാ ഉപചരതി പവത്തതി ഏത്ഥാതി കമാഉപചാരോ,
സവന്തുപചാരോ പദേസോ, തം കമാഉപചാരം. രമണീയമേവ രാമണേയ്യകം.
ഉജ്ജണ്ഠലേതി ലുഖപദേസേ കഠിനപദേസേ. ദോസേഹി ഇതാ അപഗതാതി
ദോസിനാ ത-കാരസ്സ ന-കാരം കത്വാ. ദിബ്ബാ മഞ്ഞേ ഗന്ധാതി ദേവലോകേ ഗന്ധാ
വിയ. ദിവി ഭവാതി ദിബ്ബാ. ഭേ മേരാതി സാരിപുത്തത്ഥേരആനന്ദത്ഥേരാ.
ആനന്ദത്ഥേരോ താവ മമായതു അഖീണാസവഭാവതോ, സാരിപുത്തത്ഥേരോ
കമന്തി? ന ഇദം മമായനം ഗേഹസ്സിതപേമവസേന, അഥ ഖോ
ഗുണഭത്തിവസേനാതി നായം ദോസോ.

അനുമതിയാ പുച്ഛാ അനുമതിപുച്ഛാ, അനുമതിഗൃഹണത്ഥം പുച്ഛനം. തത്ത്വ
യസ്ഥാ അധമ്മികമ്പി വുദ്ധസ്സ അനുമതിം ഇതരോ പടിക്ഖിപിതും ന ലഭതി,
തേന സാ അനുജാനിതബ്ബാവ ഹോതി, തസ്ഥാ സഞ്ഘവുദുകതോ പട്ഠായ
അനുമതി പുച്ഛിതബ്ബാ. തേനാഹ “അനുമതിപുച്ഛാ നാമേസാ”തിആദി. വുദുകതോ
പട്ഠായാതി കണിട്ഠതോ പട്ഠായ. പടിഭാതി ഉപട്ഠാതീതി പടിഭാനം,
യഥാധിപ്പേതോ അത്ഥോ, തം പടിഭാനം. സിഖാപ്പത്താ വേപുല്ലപ്പത്താ ന ഭവിസ്സതി
പദേസൊണേ റിതേഹി ഭാസിതത്താ. സിഖാപ്പത്താ വേപുല്ലപ്പത്താ ഭവിസ്സതി
സബ്ബണ്ണതുതത്താണേന സംസന്ദിതത്താ. വൃത്തമേവത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും
“യഥാ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ പച്ചത്ഥികാ അട്ടിയന്തി ദുക്ഖായന്തി
ഏതേനാതി അട്ടോ, വിനിച്ഛിതബ്ബവോഹാരോ. ഗാമഭോജകന്തി യസ്ഥിം ഗാമേ
സോ ഉപ്പന്നോ, തം ഗാമഭോജകം. ജനപദഭോജകന്തി യസ്ഥിം ജനപദേ സോ
ഉപ്പന്നോ, തം ജനപദഭോജകം. മഹാവിനിച്ഛയഅമച്ചന്തി യസ്ഥിം രജേജ സോ
ജനപദോ, തസ്സ രാജധാനിയം മഹാവിനിച്ഛയഅമച്ചം. സേനാപതിന്തി യസ്സ
രഞ്ഞോ സോ അമച്ചോ, തസ്സ സേനാപതിം. തമാ ഉപരാജന്തി . ഇദം പന്നേത്ഥ
പകതിചാരിത്തവസേന വൃത്തം ഉപമേയ്യത്ഥാനുരൂപതോതി ദട്ഠഞ്ചം.
അപരാപരം ന സഞ്ചരതി വിനിച്ഛയനാരഹേന വിനിച്ഛിതഭാവതോ.

പകട്ഠാനം (അ° നി° ടീ° ൨.൪.൨൨) ഉക്കട്ഠാനം സീലാദിഅത്ഥാനം
ബോധനതോ, സഭാവനിരുത്തിവസേന ബുദ്ധാദിഹി ഭാസിതത്താ ച പകട്ഠാനം
വചനപ്പബന്ധാനം ആളീതി പാളി, പരിയത്തിധമ്മോ. പുരിമസ്സ അത്ഥസ്സ

പച്ചിമേന അത്മേന അനുസന്ധാനം അനുസന്ധി. അത്മമുഖേന പന പാളിപദേസാനന്ധി അനുസന്ധി ഹോതിയേവ, സോ ച പുണ്യാപരാനുസന്ധി-പുച്ഛാനുസന്ധി-അജ്ഞാതാനുസന്ധി-യമാനുസന്ധിവസേന ചതുബ്ധിയോ. തന്തംദേസനാനം പന പുണ്യാപരസംസന്ധനം പുണ്യാപരം. പാളിവസേന അനുസന്ധിവസേന പുണ്യാപരവസേനാതി പച്ചേകം യോജേതബ്ധം. ഉഗ്ഗഹിതന്തി ബൃഞ്ജനസോ അത്മസോ ച ഉദ്ധം ഉദ്ധം ഗഹിതം, പരിയാപുണ്യവസേന ചേവ പരിപുച്ഛാവസേന ച ഹദയേന ഗഹിതന്തി അത്മോ. വട്ടഭുക്ഖനിസ്സരണത്ഥികേഹി സോതബ്ധതോ സുതം, പരിയത്തിയമ്മോ, തം ധാരേതീതി സുതയരോ. യോ ഹി സുതയരോ, സുതം തസ്ഥിം പതിട്ഠിതം ഹോതി സുപ്പതിട്ഠിതം, തസ്ഥാ വുത്തം “സുതസ്സ ആധാരഭൂതോ”തി. തേനാഹ “യസ്സ ഹി”തിആദി. ഏകപദം ഏകക്ഖരന്ധി അവിനട്ഠം ഹുത്വാ സന്നിചിയതീതി സന്നിചയോ, സുതം സന്നിചയോ ഏതസ്ഥിന്തി സുതസന്നിചയോ. അജ്ഞോസായാതി അനുപവിസിത്വാ. തിട്ഠതീതി ന മുസ്സതി.

ഠിതാ പഗുണാതി പഗുണാ വാചുഗ്ഗതാ. നിച്ഛലിതന്തി അപരിവത്തിതം. സംസന്ധിത്വാതി അത്തേഹി സംസന്ധിത്വാ. സമനുഗ്ഗാഹിത്വാതി പരിപുച്ഛാവസേന അത്മം ഓഗാഹേത്വാ. പബന്ധസ്സ വിബന്ധാഭാവതോ ഗങ്ഗാസോതസദിസം, “ഭവങ്ഗസോതസദിസ”ന്തി വാ പാഠോ, അകിത്തിമം സുഖപ്പവത്തിതി അത്മോ. സുത്തേകദേസസ്സ സുത്തസ്സ ച വചസാ പരിചയോ ഇധ നാധിപ്പേതോ, വഗ്ഗാദിവസേന പന അധിപ്പേതോതി ആഹ “സുത്തദസക...പേ... സജ്ജായതിതാ”തി, “ദസ സുത്താനി ഗതാനി, ദസ വഗ്ഗാഗതാ”തിആദിനാ സല്ലക്ഖേത്വാ വാചായ സജ്ജായതിതാതി അത്മോ. മനസാ അനു അനു പേക്ഖിതാ ഭാഗസോ നിജ്ജായതിതാ ചിന്തിതാ മനസാനുപേക്ഖിതാ. രൂപഗതം വിയ പത്തായതീതി രൂപഗതം വിയ ചക്ഖുസ്സ വിഭൂതം ഹുത്വാ പത്തായതി. സുപ്പടിവിദ്ധാതി നിജ്ജടം നിഗ്ഗുദ്ധം കത്വാ സുട്ഠ യാമാവതോ പടിവിദ്ധാ.

പജ്ജതി അത്മോ ഞായതി ഏതേനാതി പദം, തദേവ അത്മം ബൃഞ്ജേതീതി ബൃഞ്ജനന്തി ആഹ “പദമേവ അത്മസ്സ ബൃഞ്ജനതോ പദബൃഞ്ജന”ന്തി. അക്ഖരപാരിപൂരിയാ പദബൃഞ്ജനസ്സ പരിമണ്ഡലതാ, സാ പന പാരിപൂരി ഏവം വേദിതബ്ധാതി ആഹ “ദസവിധബൃഞ്ജനബുദ്ധിയോ അപരിഹാപേത്വാ”തി. അത്തം ഉപാരമ്ഭകരന്തി യമാനിക്ഖിത്തസുത്തതോ അത്തം തസ്സ അനനുലോമകം സുത്തം ആഹരതി. തദത്ഥം ഓതാരേതീതി തസ്സ ആഹസുത്തസ്സേവ അത്മം വിചാരേതി. തസ്സ കമാ അപരിമണ്ഡലാ നാമ ഹോതി അത്മസ്സ അപരിപുണ്ണഭാവതോ. യമാനിക്ഖിത്തസ്സ സുത്തസ്സ അത്മസംവണ്ണാവസേനേവ സുത്തന്തരന്ധി ആനേനോ ബഹി ഏകപദന്ധി ന ഗച്ഛതിനാമ. അമക്ഖേനോതി അവിനാസേനോ. തം തം അത്മം സുട്ഠ വവത്ഥിതം കത്വാ ദസ്സേനോ തുലികായ പരിച്ഛിന്ദന്തോ വിയ. ഗമ്ഭീരതരമത്ഥം ഗമേനോ ഗമ്ഭീരമാതികായ ഉദകം പേസേനോ വിയ. ഉത്താനമാതികായ ഹി മരിയാദം ഓത്ഥരിത്വാ ഉദകം അത്തമാ ഗച്ഛേയ്യ. ഏകംയേവ പദം അനേകേഹി പരിയായേഹി പുനപുനം സംവണ്ണേനോ പദം കോട്ടേനോ സിന്ധവാജാനീയോ വിയ. സോ ഹി വഗ്ഗിതായ ഗതിയാ പദേ പദം കോട്ടേനോ ഗച്ഛതി. കമാമഗ്ഗേന തസ്സ കമാ പരിമണ്ഡലാ നാമ ഹോതി ധമ്മതോ അത്മതോ അനുസന്ധിതോ പുണ്യാപരതോ ആചരിയുഗ്ഗഹതോതി സബ്ബസോ പരിപുണ്ണഭാവതോ.

അനുപബന്ധേഹിതി വിസ്തൃതോഹി ആസജമാനേഹി. നാതിസീഘം നാതിസണികം നിരന്തരം ഏകരസഞ്ച കത്വാ പരിസായ അജ്ഞാസയാനുരൂപം ധമ്മം കമേന്തോ വിസ്തൃതായ കമായ കമേതി നാമ, ന അന്തമാതി ദസ്സേന്തോ “യോഭിക്ഖു”തിആദിമാഹ. അരണിം മന്മേന്തോ വിയ, ഉണ്ഹവാദനീയം വാദന്തോ വിയാതി സീഘം സീഘം കമനസ്സ ഉദാഹരണം, ഗഹിതം ഗഹിതമേവാതിആദി ലങ്ഘേത്വാ കമനസ്സ. പുരാണപണ്ണന്തരേസു ഹി പരിപാതിയമാനഗോധാ കദാചി ദിസ്സതി, ഏവമേകച്ചസ്സ അത്ഥവണ്ണനാ കത്ഥചി ന ദിസ്സതി. ഓഹായാതി റപേത്വാ. യോപീതിആദിനാ ഏകരൂപേന കമായ അകമനം ദസ്സേതി. പേതഗ്ഗി നിജ്ഞാമതണ്ഹികപേതസ്സ മുഖതോ നിച്ഛരണകരഗ്ഗി. വിത്ഥായതീതി അപ്പടിതാനതമാപജ്ജതി. കേനചി രോഗേന ദുക്ഖം പത്തോ വിയ നിത്സുനന്തോ. കന്ദന്തോ വിയാതി ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തോ വിയ. അപ്പബന്ധാ നാമ ഹോതി സുഖേന അപ്പവത്തഭാവതോ. ആചരിയേഹി ദിന്നനയേ റീതോതി ആചരിയുഗ്ഗഹം അമുഞ്ചന്തോ, യഥാ ച ആചരിയാ തം തം സുത്തം സംവണ്ണേസും, തേനേവ നയേന സംവണ്ണേന്തോതി അത്ഥോ. അച്ഛിന്നധാരം കത്വാതി “നാതിസീഘം നാതിസണിക”ന്തിആദിനാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന അവിച്ഛിന്നം കമാപബന്ധം കത്വാ. അനുസയസമുഗ്ഘാതായാതി ഇമിനാ തസ്സാ കമായ അരഹത്തപരിയോസാനതം ദസ്സേതി . ഏവരൂപേനാതി നയിദം ഏകവചനം തത്തകവസേന ഗഹേതബ്ബം, അഥ വോ ലക്ഖണേ പവത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “തമാരൂപേനേവ ഭിക്ഖുസതേന ഭിക്ഖുസഹസ്സേന വാ”തി വുത്തം. പല്ലങ്കേനാതി പല്ലങ്കപദേസേന, പല്ലങ്കാസനന്തേനാതി അത്ഥോ. ഇമിനാ നയേനാതി വാരന്തരസാധാരണം അത്ഥം അതിദിസതി, അസാധാരണം പന വക്ഖതേവാതി.

൩൩൪. ആരമതി ഏതേനാതി ആരാമോ.

൩൩൫. ധുവസേവനന്തി നിയതസേവിതം. പാസാദപരിവേണേതി പാസാദങ്ഗണേ. നാഭിയാ പതിട്ഠിതാനന്തി നാഭിയാ ഭൂമിയം പതിട്ഠിതാനം. അരന്തരാന്തി അരവിവരാനി തന്തംഅരാനം വേമജ്ജയട്ഠാനാനി.

൩൩൬. സമാദിന്നഅരന്തയുതങ്ഗോ ആരന്തതികോ, ന അരന്തവാസമത്തേന.

൩൩൭. ന ഓസാദേന്തിതി ന അവസാദേന്തി, ന അവസാദനാപേക്ഖാ അന്തമന്തം പണ്ഹം പുച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. പവത്തിനീതി പഗുണാ.

൩൩൮. ലോകുത്തരാ വിഹാരസമാപത്തി നാമ മേരസ്സ അരഹത്തഫലസമാപത്തിയോ, പരിയായതോ പന നിരോധസമാപത്തിപി വേദിതബ്ബാ.

൩൩൯. സാധുകാരോ ആനന്ദത്ഥേരസ്സ ദിന്നോ. തേനാഹ ഭഗവാ “യഥാ തം ആനന്ദോവ സമ്മാ ബ്യാകരമാനോ ബ്യാകരേയ്യാ”തിആദി. സമ്മാതി സുട്ഠ, യഥാഅജ്ഞാസയന്തി അധിപ്പായോ. യേന ഹി യം യഥാചിത്തം കമിതം, തം സമ്മാ കമിതം നാമ ഹോതി. സമ്പത്തവസേന ഹി യഥാകാരി തമാവാദീ സോഭതി. തേനാഹ “അത്തന്തോ അനുച്ഛവികമേവാ”തിആദി. ബഹുസ്സുതോ ഭിക്ഖു തത്ഥ തത്ഥ സുത്തേ സിലാദിനം ആഗതട്ഠാനേ തേസം സുവിദിതത്താ യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനോ താനി പരിപൂരേതീതി ആഹ “സീലസ്സ

ആഗതട്ഠാനേ"തിആദി. മഗ്ഗാദിപസവനായ വിപസ്സനാഗബ്ഭം ഗൺഹാപേത്യാ പരിപാകം ഗമേത്യാതി അത്ഥോ.

൩൪൦. "ഏസേവ നയോ"തി അതിദേസവസേന സബ്ബേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരന്തോ "ആയസ്മാ ഹി രേവതോ"തിആദിമാഹ.

൩൪൨. അപരേപി നാനപ്പകാരേ കിലേസേതി അപരേപി നാനപ്പകാരേ ദോസമോഹാദികിലേസേ. ധുനിത്യാതി വിധമേത്യാ.

൩൪൩. ആയസ്മാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ഏവം ബുധാകാസീതി സമ്ബന്ധോ. സകലമ്പി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണവീമിഗതം ചിത്തം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണന്തി അഗ്ഗഹേത്യാ ചക്ഖുസന്നിസ്സിതമേവ പന വിഞ്ഞാണം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം, തദനന്തരം സമ്പടിച്ഛനം, തദനന്തരം സന്തീരണന്തിആദിനാ സൺഹം സുഖമം അതിഇത്തരഖണവന്തം ചിത്തന്തരം ചിത്തനാനന്തരം. ഖണ്ഡാദിനഞ്ച നാനത്തസബ്ബാതം ഖണ്ഡന്തരാദി. പഥവീകസിണേ പഥജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജിത്യാ തഥേവ തതിയം ത്യാനന്തിആദിനാ ആരമ്മണം അനുക്കമിത്യാ ത്യാനസ്സേവ ഏകന്തരികഭാവേന ഉക്തമനം ത്യാനോക്തന്തികം നാമ. പഥവീകസിണേ പഥം ത്യാനം സമാപജ്ജിത്യാ പുന തദേവ തേജോകസിണേതിആദിനാ ത്യാനം അനുക്കമിത്യാ ആരമ്മണസ്സേവ ഏകന്തരികഭാവേന ഉക്തമനം ആരമ്മണോക്തന്തികം നാമ. "പഥജ്ജ്യാനം പഞ്ചബ്ബിക"ന്തിആദിനാ യാവ നേവസന്താനാസന്തായതനം ദുവബ്ബികന്തി ത്യാനബ്ബഗമത്തസ്സേവ വവത്ഥാപനം അബ്ബഗവവത്ഥാനം. "ഇദം പഥവീകസിണം...പേ... ഇദം ഓദാതകസിണ്"ന്തി ആരമ്മണമത്തസ്സേവ വവത്ഥാപനം ആരമ്മണവവത്ഥാനം. പഥവീകസിണേ പഥം ത്യാനം സമാപജ്ജിത്യാ തഥേവ ഇതരേസമ്പി സമാപജ്ജനം അബ്ബഗസങ്കന്തി. പഥവീകസിണേ പഥം ത്യാനം സമാപജ്ജിത്യാ തദേവ ആപോകസിണേതി ഏവം സബ്ബകസിണേസു ഏകസ്സേവ ത്യാനസ്സു സമാപജ്ജനം ആരമ്മണസങ്കന്തി. ഏകതോവഡ്ഡനം ഉഭതോവഡ്ഡനന്തി ഇദം ഖണ്ഡാദിദേസനായം ലബ്ഭതി. അഭിധമ്മഭാജനീയേ ഹി വേദനാക്ഖണ്ഡം ഭാജേന്തോ ഭഗവാ തികേ ഗഹേത്യാ ദുക്ഖേസു പക്ഖിപി, ദുക്ഖേ ഗഹേത്യാ തികേസു പക്ഖിപി, ഇദം ഏകതോവഡ്ഡനം. തികേ ച ദുക്ഖേ ച ഉഭതോവഡ്ഡനനീഹാരേന കമേസി, ഇദം ഉഭതോവഡ്ഡനം. ഏവം സേസഖണ്ഡേസു ധാതായതനാദിസു ച യഥാരഹം വിഭബ്ബഗപ്പകരണേ (വിഭം ൩൨-൩൩; ൧൦൦-൧൦൧, ൧൧൩-൧൧൪) അഭിധമ്മഭാജനീയേ ആഗതനയേന വേദിതഞ്ചം. തേനാഹ "ആഭിധമ്മികധമ്മകമികസ്സേവ പാകട"ന്തി. ഖണ്ഡാദിസു സഭാവധമ്മേസു തീസു ലക്ഖണേസു പഞ്ചത്തതിയം സമയന്തരേസു ച കോസല്ലാഭാവതോ അയം സകവാദോ അയം പരവാദോതി ന ജാനാതി. തതോ ഏവ സകവാദം...പേ... ധമ്മന്തരം വിസംവാദേതി. ഖണ്ഡാദിസു പന കുസലതായ ആഭിധമ്മികോ സകവാദം...പേ... ന വിസംവാദേതി.

൩൪൪. ചിത്തം അത്തനോ വസേ വത്തേതും സക്കോതി പടിസബ്ബാനഭാവനാബലേഹി പരിഗൃഹ്ണനസമത്ഥത്താ. ഇദാനി തമത്ഥം ബൃതിരേകതോ അന്ധയതോ ച വിഭാവേതും "ദുപ്പണ്ണോ ഹീ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ സബ്ബാനസ്സാതി സബ്ബാനി അസ്സ. വിസേവിതവിപ്ഫന്ദിതാനീതി കിലേസവിസുകായികാനി ചേവ ദുച്ചരിതവിപ്ഫന്ദിതാനി ച. ഭബ്ജിത്യാതി മദിത്യാ. ബഹീതി കമ്മട്ഠാനതോ ബഹി പുമുത്താരമ്മണേ.

൩൪൫. പരിയായേനാതി ഏതഥ പരിയായ-സദോ “അത്ഥി ഖേസ, ബ്രാഹ്മണ, പരിയായോ”തിആദിസു (അം നിം വൃ.൧൧; പാരം ൩-൯) വിയ കാരണത്തോതി ആഹ “സോഭനകാരണം അത്ഥി”തി. യദി ഭഗവാ - “ഇധ, സാരിപുത്ത, ഭിക്ഖു പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ”തിആദിനാ അത്തനോ മഹാബോധിപല്ലങ്കം സന്ധായാഹ, ഏവം സന്തേ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേഹേവ സങ്ഘാരാമോ സോഭതേബ്ബോ, ന അന്തേഹീതി ആപന്നന്തി ആഹ “അപിച പച്ഛിമം ജനത”തിആദി. നിബ്ബാനത്ഥായ പടിപത്തിസാരം ഏതസ്സാതി പടിപത്തിസാരോ, തം പടിപത്തിസാരം. നിപ്പരിയായേനേവാതി കേനചി പരിയായേന ലേസേന വിനാ മുഖ്യേന നയേനേവ. യോ “അരഹത്തം അപ്പത്ഥാ ന വുട്ഠഹിസ്സാമീ”തി ദള്ഹസമാദാനം കത്വാ നിസിന്നോ തം അധിഗന്താവ ഉട്ഠഹതി. ഏവരുപേന ഇദം ഗോസിങ്ഗസാലവനം സോഭതി, സാസനേ സബ്ബാരമ്ഭാനം തദത്ഥത്താതി അത്ഥോ. ആസവക്ഖയാവഹം പടിപത്തിം ആരഭിത്വാ ആസവക്ഖയേനേവ ദേസനായ പരിയോസാപിതത്താ യമാനുസന്ധിനാവ ദേസനം നിട്ഠപേസീതി.

മഹാഗോസിങ്ഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. മഹാഗോപാലകസുത്തവണ്ണനാ

൩൪൬. തത്ഥാതി ഗോപാലകസുത്തേ. തിസ്സോ കമാതി (അം നിം ടീ ൩.൧൧.൧൨) തിസ്സോ അട്ഠകമാ, തിവിധാ സുത്തസ്സ അത്ഥവണ്ണനാതി അത്ഥോ. ഏകേകം പദം നാളം മൂലം ഏതിസ്സാതി ഏവംസഞ്ചിതാ ഏകനാളികാ, ഏകേകം വാ പദം നാളം അത്ഥനിഗ്ഗമനമഗ്ഗോ ഏതിസ്സാതി ഏകനാളികാ. തേനാഹ “ഏകേകപദസ്സ അത്ഥകമന”ന്തി. ചത്താരോ അംസാ ഭാഗാ അത്ഥസല്ലക്ഖണ്ഡുപായാ ഏതിസ്സാതി ചതുരസ്സാ. തേനാഹ “ചതുക്കം ബന്ധിത്വാ കമന”ന്തി. നിയമതോ നിസിന്നസ്സ ആരദ്ധസ്സ വത്തോ സംവത്തോ ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി നിസിന്നവത്തികാ, യമാരദ്ധസ്സ അത്ഥസ്സ വിസും വിസും പരിയോസാപികാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പണ്ഡിതം ഗോപാലകം ദസ്സേത്ഥാ”തിആദി. ഏകേകപദസ്സാതി പിണ്ഡത്ഥദസ്സനവസേന ബഹുനം പദാനം ഏകജ്ജ്വലം അത്ഥം അകമേത്ഥാ ഏകമേകസ്സ പദസ്സ അത്ഥവണ്ണനാ. അയം സബ്ബത്ഥേവ ലബ്ഭതി. ചതുക്കം ബന്ധിത്വാതി കണ്ഠപക്ഖേ ഉപമുപമേയ്യദായം, തഥാ സുക്കപക്ഖേതി ഇദം ചതുക്കം യോജേത്ഥാ. അയം ഹുദിസേസു ഏവ സുത്തേസു ലബ്ഭതി. പരിയോസാനഗമനന്തി കേചി താവ ആഹു - “കണ്ഠപക്ഖേ ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ ഉപമാ ച നാമ യാവദേവ ഉപമേയ്യസമ്പദിദാനത്ഥാതി ഉപമേയ്യത്ഥം ആഹരിത്വാ സംകിലേസപക്ഖനിദേസോ ച വോദാനപക്ഖവിഭാവനത്ഥായാതി സുക്കപക്ഖവി ഉപമുപമേയ്യവിഭാഗേന ആഹരിത്വാ സുത്തത്ഥസ്സ പരിയോസാപന”ന്തി. കണ്ഠപക്ഖേ ഉപമേയ്യം ദസ്സേത്ഥാ പരിയോസാനഗമനാദീസുപി ഏസേവ നയോ. അപരേ പന “കണ്ഠപക്ഖേ സുക്കപക്ഖേ ച തത്ത്വം ഉപമുപമേയ്യത്ഥാനം വിസും വിസും പരിയോസാപേത്ഥാവ കമനം പരിയോസാനഗമന”ന്തി വദന്തി. അയന്തി നിസിന്നവത്തികാ. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം ഗോപാലകസുത്തേ. സബ്ബാചരിയാനം ആചിണ്ണാതി സബ്ബേഹിപി പുബ്ബാചരിയേഹി ആചരിതാ സംവണ്ണിതാ, തഥാ ചേവ പാളി പവത്താതി.

അങ്ഗീയന്തി അവയവഭാവേന ഞായന്തിതി അങ്ഗാനി, ഭാഗാ. താനി പന്നേത്ഥ യസ്ഥാ സാവജ്ജസഭാവാനി, തസ്ഥാ ആഹ “അങ്ഗേഹീതി അഗുണകോട്ഠാസേഹീ”തി. ഗോമണ്ഡലന്തി ഗോസമൂഹം. പരിഹരിതുന്തി

രക്തം. തം പന പരിഹരണം പരിഗൃഹേതാ വിചരണത്തി ആഹ
“പരിഗൃഹേതാ വിചരിതം”തി. വഡ്ഡിതി ഗുണം ബഹുഭാവം
ബഹുഗോരസതാസഞ്ചാതം പരിവുദ്ധി. “ഏതകമിദ”തി രൂപീയതീതി രൂപം,
പരിമാനപരിച്ഛേദോപി സരീരരൂപവീതി ആഹ “ഗണനതോ വാ വണ്ണതോ വാ”തി.
ന പരിയേസതി വിനട്ഠഭാവസ്സേവ അജാനനതോ. നീലാതി ഏത ഇതി-സദോ
ആദിഅത്ഥോ. തേന സേതസബലാദിവണ്ണം സഞ്ഗണ്ഹാതി.

ധനുസത്തിസൂലാദീതി ഏത ഇസ്സാസാചരിയാനം ഗാവിസു കതം
ധനുലക്ഖണം. കുമാരഭത്തിഗണാനം ഗാവിസു കതം സത്തിലക്ഖണം.
ഇസ്സരഭത്തിഗണാനം ഗാവിസു കതം സൂലലക്ഖണത്തി യോജനാ. ആദി-സദേന
രാമവാസുദേവഗണാദീനം ഗാവിസു കതം ഫരസുചക്കാദിലക്ഖണം
സഞ്ഗണ്ഹാതി.

നീലമക്ഖികാതി പിങ്ഗലമക്ഖികാ, വുദുമക്ഖികാ ഏവ വാ. സതി
രൂജതി ഏതായാതി സാദികാ, സംവദ്ധാ സാദികാതി ആസാദികാ. തേനാഹ
“വഡ്ഡിതി”തിആദി.

വാകേനാതി വാകപത്തേന. ചീരകേനാതി പിലോതികേന. അനോവസ്സേതി
വസ്സകാലസ്സ അഞ്ജനേരേ. നിഗ്ഗാഹന്തി സുസുമാരാദിഗ്ഗാഹരഹിതം. പീതത്തി
പാനീയസ്സ പീതഭാവം. സീഹബുഗ്ഘാദിപരിസ്സയേന സാസകോ സപ്പടിഭയോ.

പഞ്ച അഹാനി ഭൂതാനി ഏതസ്സാതി പഞ്ചാഹിതോ, സോ ഏവ വാരോതി
പഞ്ചാഹികവാരോ. ഏവം സത്താഹികവാരോതി വേദിതബ്ബോ. ചിണ്ണട്ഠാനന്തി
ചരിത്ട്ഠാനം ഗോചരഗൃഹിത്ട്ഠാനം.

പിതൃട്ഠാനന്തി പിതരാ കാതബ്ബട്ഠാനം, പിതരാ കാതബ്ബകരണന്തി അത്ഥോ.
യമാരുചിം ഗഹേതാ ഗച്ഛന്തിതി ഗുണം രൂചിഅനുരൂപം ഗോചരഭൂമിയം വാ
നദിപാരം വാ ഗഹേതാ ഗച്ഛന്തി. ഗോഭത്തന്തി കപ്പാസട്ഠികാദിമിസ്സം
ഗോഭുഞ്ജിതബ്ബം ഭത്തം, ഭത്തഗൃഹണേനേവ യാഗുപി ഗഹിതാ.

൩൪൭. “ദീഹാകാരേഹി”തി വുത്തം ആകാരഭയം ദസ്സേതും “ഗണനതോ വാ
സമുട്ഠാനതോ വാ”തി വുത്തം. ഏവം പാളിയം ആഗതാതി “ഉപചയോ
സന്തതീ”തി ജാതിം ദിധാ ഭിന്ദിതാ ഹദയവത്ഥും അഗൃഹേതാ “ദസ
ആയതനാനി പഞ്ചദസ സുഖമരൂപാനീ”തി ഏവം രൂപകണ്ഡപാളിയം (ധം സം
൩൧൧-൩൧൩) ആഗതാ. പഞ്ചവീസതിരൂപകോട്ഠാസാതി സലക്ഖണതോ
അഞ്ഞമഞ്ഞസങ്കരാഭാവതോ രൂപഭാഗാ. രൂപകോട്ഠാസാതി വാ വിസും
വിസും അപ്പവത്തിതാ കലാപഭാവേനേവ പവത്തനതോ രൂപകലാപാ.
കോട്ഠാസാതി ച അംസാ, അവയവാതി അത്ഥോ. കോട്ഠന്തി വാ സരീരം,
തസ്സ അംസാ കേസാദയോ കോട്ഠാസാതി അഞ്ഞേപി അവയവാ കോട്ഠാസാ
വിയ കോട്ഠാസാ. സേയുമാപീതി ഉപമാസംസന്ദനം. തത്ഥ രൂപം
പരിഗൃഹേതാതി യമാവുത്തം രൂപം സലക്ഖണതോ ഞാണേന
പരിഗൃഹ്ണിതാ. അരൂപം വവത്ഥപേതാതി തം രൂപം നിസ്സായ ആരമ്മണഞ്ച
കത്ഥാ പവത്തമാനേ വേദനാദികേ ചത്താരോ ഖണ്ഡേ “അരൂപ”തി
വവത്ഥപേതാ. രൂപാരൂപം പരിഗൃഹേതാതി പുന തത്ഥ യം രൂപ്പനലക്ഖണം,
തം രൂപം, തദഞ്ഞം അരൂപം, ഉഭയവിനിമുത്തം കിഞ്ചി നത്ഥി അത്താ വാ
അത്തനിയം വാതി ഏവം രൂപാരൂപം പരിഗൃഹേതാ. തദുഭയഞ്ച

അവിജ്ഞാദിനാ പച്ചയേന സപ്പച്ചയന്തി പച്ചയം സല്ലക്ഖേതാ
അനിച്ചാദിലക്ഖണം ആരോപേതാ യോ കലാപസമ്മസനാദിക്കമേന കമ്മട്ഠാനം
മത്ഥകം പാപേതും ന സക്കോതി, സോ ന വഡ്ഡതീതി യോജനാ.

ഏത്തകം രൂപം ഏകസമുട്ഠാനന്തി ചക്ഖായതനം,
സോതഘാനജിവ്ഹാകായായതനം ഇത്ഥിന്ദ്രിയം പുരിസിന്ദ്രിയം ജീവിതിന്ദ്രിയന്തി
അട്ഠവിധം കമ്മവസേന, കായവിത്തത്തി വചിവിത്തത്തിതി ഇദം ദായം
ചിത്തവസേനാതി ഏത്തകം രൂപം ഏകസമുട്ഠാനം. സദായതനമേകം
ഉരുചിത്തവസേന ദിസമുട്ഠാനം. രൂപസ്സ ലഹുതാ മുദുതാ കമ്മത്തതാതി
ഏത്തകം രൂപം ഉരുചിത്താഹാരവസേന തിസമുട്ഠാനം.
രൂപഗന്ധരസഫോട്ഠബ്ബായതനം ആകാസയാതു ആപോധാതു കബളികാരോ
ആഹാരോതി ഏത്തകം രൂപം ഉരുചിത്താഹാരകമ്മവസേന ചതുസമുട്ഠാനം.
ഉപചയോ സന്തതി ജരതാ രൂപസ്സ അനിച്ചതാതി ഏത്തകം രൂപം ന കുതോചി
സമുട്ഠാതീതി ന ജാനാതി. സമുട്ഠാനതോ രൂപം അജാനന്തോതിആദിസു വത്തബ്ബം
“ഗണനതോ രൂപം അജാനന്തോ”തിആദേസു വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

കമ്മലക്ഖണോതി അത്തനാ കതം ദുച്ചരിതകമ്മം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി
കമ്മലക്ഖണോ, ബാലോ. വുത്തഞ്ഹേതം - “തീണിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ബാലസ്സ
ബാലലക്ഖണാനി. കതമാനി തീണി? ദുച്ചിന്തിതചിന്തി ഹോതി,
ദുബ്ഭാസിതഭാസീ, ദുക്കടകമ്മകാരി. ഇമാനി ഖോ...പേ... ലക്ഖണാനീ”തി (അം
നിം ൩.൨; നേത്തിം ൧൧൬). അത്തനാ കതം സുചരിതകമ്മം ലക്ഖണം
ഏതസ്സാതി കമ്മലക്ഖണോ, പണ്ഡിതോ. വുത്തമ്പി ചേതം - “തീണിമാനി,
ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതസ്സ പണ്ഡിതലക്ഖണാനി. കതമാനി തീണി?
സുചിന്തിതചിന്തി ഹോതി, സുഭാസിതഭാസീ, സുകതകമ്മകാരി. ഇമാനി ഖോ...
പേ... പണ്ഡിതലക്ഖണാനീ”തി (മം നിം ൩.൨൫൩; അം നിം ൩.൩; നേത്തിം
൧൧൬). തേനാഹ “കുസലാകുസലം കമ്മം പണ്ഡിതമാലലക്ഖണ”ന്തി. ബാലേ
വജ്ജേതാ പണ്ഡിതേ ന സേവതീതി യം ബാലപുഗ്ഗലേ വജ്ജേതാ
പണ്ഡിതസേവനം അത്ഥകാമേന കാതബ്ബം, തം ന കരോതി. തമാഭൂതസ്സ
അയമാദിനവോതി ദസ്സേതും പുന “ബാലേ വജ്ജേതാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ
യം ഭഗവതാ “ഇദം വോ കപ്പതീ”തി അനുത്താതം, തദനുലോമഞ്ചേ, തം
കപ്പിയം. യം “ഇദം വോ ന കപ്പതീ”തി പടികഖിത്തം, തദനുലോമഞ്ചേ, തം
അകപ്പിയം. യം കോസല്ലസമ്ഭൂതം, തം കുസലം, തപ്പടിപക്ഖം അകുസലം.
തദേവ സാവജ്ജം, കുസലം അനവജ്ജം. ആപത്തിതോ ആദിതോ ദേവ
ആപത്തിക്ഖന്ധാ ഗരുകം, തദഞ്ചം ലഹുകം. ധമ്മതോ മഹാസാവജ്ജം ഗരുകം,
അപ്പസാവജ്ജം ലഹുകം. സപ്പടികാരം സതേകിച്ചം, അപ്പടികാരം അതേകിച്ചം.
ധമ്മതാനുഗതം കാരണം, ഇതരം അകാരണം. തം അജാനന്തോതി
കപ്പിയാകപ്പിയം ഗരുകലഹുകം സതേകിച്ചാതേകിച്ചം അജാനന്തോ സുവിസുദ്ധം
കത്ഥാ സീലം രക്ഖിതും ന സക്കോതി, കുസലാകുസലം സാവജ്ജാനവജ്ജം
കാരണാകാരണം അജാനന്തോ ഖണ്ഡാദിസു അകുസലതായ
രൂപാരൂപപരിഗൃഹമ്പി കാതും ന സക്കോതി, കുതോ തസ്സ കമ്മട്ഠാനം
ഗഹേത്ഥാ വഡ്ഡനാ. തേനാഹ “കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്ഥാ വഡ്ഡേതും ന
സക്കോതീ”തി.

ഗോവണ്ണസദിസേ അത്തഭാവേ ഉപ്പജ്ജിത്ഥാ തത്ഥ ദുക്ഖുപ്പത്തിഹേതുതോ
മിച്ചാവിതക്കാ ആസാദികാ വിയാതി ആസാദികാതി ആഹ “അകുസലവിതക്കം

ആസാദികം അഹാരേത്യാ”തി.

“ഗണ്യോതി വോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചന്നേതം ഉപാദാനക്ഖന്ധാനം അധിവചന”ന്തി വചനത്തോ (അം നിം വൃ.൫൬) ഛരഹി വണ്ണമുഖേഹി വിസ്സന്ധമാനയൂസോ ഗണ്യോ വിധി പിലോതികഖണ്ഡേന ഛരഹി ദ്വാരേഹി വിസ്സന്ധമാനകിലേസാസുചി അത്തഭാവവണ്ണോ സതിസംവരേന പിദഹിതണ്ണോ, അയം പന ഏവം ന കരോതീതി ആഹ “യഥാ സോ ഗോപാലകോ വണ്ണം ന പടിച്ചാദേതി, ഏവം സംവരം ന സമ്പാദേതി”തി.

യഥാ യൂമോ ഇന്ധനം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജമാനോ സണ്ഹോ സുഖൂമോ തം തം വിവരം അനുപവിസ്സ ബ്യാപേത്തോ സത്താനം ഡംസമകസാദിപരിസ്സയം വിനോദേതി, അഗ്ഗിജാലസമുടാനസ്സ പുണ്ണണ്ഡമോ ഹോതി, ഏവം ധമ്മദേസനാണാസ്സ ഇന്ധനഭൂതം രൂപാരൂപധമ്മജാതം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജമാനാ സണ്ഹാ സുഖൂമാ തം തം വന്ധന്തരം ആയതന്നന്തരഞ്ച അനുപവിസ്സ ബ്യാപേതി, സത്താനം മിച്ചാവിതക്കാദിപരിസ്സയം വിനോദേതി, ഞാണഗ്ഗിജാലസമുടാനസ്സ പുണ്ണണ്ഡമോതി യൂമോ വിയാതി യൂമോതി ആഹ “ഗോപാലകോ യൂമം വിധി ധമ്മദേസനായൂമം ന കരോതീ”തി. അത്തന്നോ സന്തികം ഉപഗന്താ നിസിന്നസ്സ കാതഞ്ച തദനുച്ഛവികാ ധമ്മകമാ ഉപനിസിന്നകമാ. കതസ്സ ദാനാദിപുണ്ണേസ്സ അനുമാദനകമാ അനുമാദനാ. തതോതി ധമ്മകമാദിനം അകരണത്തോ. “ബഹുസ്സുതോ ഗുണവാ”തി ന ജാനന്തിതി കസ്മാ വുത്തം, നനു അത്തന്നോ ജാനാപനത്ഥം ധമ്മകമാദി ന കാതഞ്ചമേവാതി? സച്ചം, ന കാതഞ്ചമേവ, സുദ്ധാസയേന പന ധമ്മേ കമിതേ തസ്സ ഗുണജാനനതം സന്ധായേതം വുത്തം. തേനാഹ ഭഗവാ -

“നാഭാസമാനം ജാനന്തി, മിസ്സം ബാലേഹി പണ്ഡിതം;
ഭാസയേ ജോതയേ ധമ്മം, പഗ്ഗണ്ഹേ ഇസിനം ധജ”ന്തി. (സം നിം ൨.൨൪൧);

തരന്തി ഏത്ഥാതി തിത്ഥം, നദീതളാകാദിനം നഹാനാദിഅത്ഥം ഓതരണ്ഡാനം. യഥാ പന തം ഉദകേന ഓതിണ്ണസത്താനം സരീരമലം പവാഹേതി, പരിസ്സമം വിനോദേതി, വിസുദ്ധിം ഉപ്പാദേതി, ഏവം ബഹുസ്സുതാ അത്തന്നോ സമീപം ഓതിണ്ണസത്താനം ധമ്മൂദകേന ചിത്തമലം പവാഹേന്തി, പരിസ്സമം വിനോദേതി, വിസുദ്ധിം ഉപ്പാദേതി, തസ്മാ തേ തിത്ഥം വിയാതി തിത്ഥം. തേനാഹ “തിത്ഥഭൂതേ ബഹുസ്സുതഭിക്ഖു”തി. ബൃണ്ജനം കഥം രോപേതഞ്ചന്തി, ഭന്തേ, ഇദം ബൃണ്ജനം അയം സദോ കഥം ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ രോപേതണ്ണോ, കേന പകാരേന ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ വാചകോ ജാതോ. “നിരുപേതഞ്ച”ന്തി വാ പാഠോ, നിരുപേതഞ്ചം അയം സഭാവനിരുത്തി കഥമേത്ഥ നിരുജ്ഛാതി അധിപ്പായോ. ഇമസ്സ ഭാസിതസ്സ കോ അത്ഥോതി സദുത്ഥം പുച്ഛതി. ഇമസ്ഥിം റാനേതി ഇമസ്ഥിം പാളിപദേസേ. പാളി കിം വദേതീതി ഭാവത്ഥം പുച്ഛതി. അത്ഥോ കിം ദീപേതീതി ഭാവത്ഥം വാ സങ്കേതത്ഥം വാ. ന പരിപുച്ഛതീതി വിമതിച്ഛേദനപുച്ഛാവസേന സബ്ബസോ പുച്ഛം ന കരോതി. ന പരിപഞ്ഠഹതീതി പരി പരി അത്തന്നോ ഞാതും ഇച്ഛം ന ആചിക്ഖതി ന വിഭാവേതി. തേനാഹ “ന ജാനാപേതീ”തി. തേതി ബഹുസ്സുതഭിക്ഖു. വിവരണം നാമ അത്ഥസ്സ വിഭജിത്വാ കഥനന്തി ആഹ “ഭാജേത്വാ ന ദസ്സേന്തി”തി. അനുത്താനീകതന്തി ഞാണേന അപാകടീകതം ഗുയ്ഹം പടിച്ചന്നം. ന ഉത്താനീകരോന്തിതി സിന്നേരുമുലകം വാലികം ഉദ്ധരന്തോ വിധി

പഥവിസന്ധാരോദകം വിവരിത്വാ ദസ്തേനോ വിയ ച ഉത്താനം ന കരോന്തി. ഏവം യസ്സ യമ്മസ്സ വസേന ബഹുസ്സുതാ “തിത്ഥ”ന്തി വുത്താ പരിയായതോ, ഇദാനി തമേവ യമ്മം നിപ്പരിയായതോ തിത്ഥന്തി ദസ്തേതും “യമാ ചാ”തിആദി വുത്തം. യമ്മോ ഹി തരന്തി ഏതേന നിബ്ബാനം നാമ തളാകന്തി “തിത്ഥ”ന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ ഭഗവാ സുമേധഭൂതോ -

“ഏവം കിലേസമലയോവം, വിജ്ജന്തേ അമതന്തളേ;
ന ഗവേസതി തം തളാകം, ന ദോസോ അമതന്തളേ”തി. (ബുഃ വം
൨.൧൪);

യമ്മസ്സേവ നിബ്ബാനസ്സോതരണതിത്ഥഭൂതസ്സ ഓതരണപകാരം അജാനന്തോ “യമ്മതിത്ഥം ന ജാനാതീ”തി വുത്തോ.

പീതാപീതന്തി ഗോഗണേ പീതം അപീതഞ്ച ഗോരൂപം ന ജാനാതി ന വിന്ദതി. അവിന്ദന്തോ ഹി ന ലഭതിതി വുത്തോ. “ആനിസംസം ന വിന്ദതീ”തി വത്വാ തസ്സ അവിന്ദനാകാരം ദസ്തേനോ “യമ്മസ്സവനഗ്ഗം ഗത്വാ”തിആദിമാഹ.

അയം ലോകുത്തരോതി പദം സന്ധായാഹ “അരിയ”ന്തി. പച്ചാസത്തിണായേന അനന്തരവിധിപ്പടിസേയോ വാ, അരിയ-സദ്ദോ വാ നിദ്ദോസപരിയായോ ദട്ഠഞ്ചോ. അട്ഠംഗ്ഗികന്തി ച വിസും ഏകജ്ജന്തഞ്ച അട്ഠംഗ്ഗികം ഉപാദായ ഗഹേതഞ്ചം, അട്ഠംഗ്ഗതാ ബാഹുല്ല്യോ ച. ഏവഞ്ച കത്വാ സത്തംഗ്ഗസ്സപി അരിയമഗ്ഗസ്സ സംഗഹോ സിലോ ഹോതി.

ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേതിആദീസു അവിസേസേന സതിപട്ഠാനാ വുത്താ. തത്ഥ കായവേദനാചിത്തയമ്മാരമ്മണാ സതിപട്ഠാനാ ലോകിയാ, തത്ഥ സമ്മോഹവിദ്ധംസനവസേന പവത്താ നിബ്ബാനാരമ്മണാ ലോകുത്തരാതി ഏവം ഇമേ ലോകിയാ, ഇമേ ലോകുത്തരാതി യമാഭൂതം ന പജാനാതി.

അനവസേസം ദുഹതീതി പടിഗുഹണേ മത്തം അജാനന്തോ കിസ്സിമിഞ്ചി ദായകേ സദ്ധാഹാനിയാ കിസ്സിമിഞ്ചി പച്ചയഹാനിയാ അനവസേസം ദുഹതി. വാചായ അഭിഹാരോ വാചാഭിഹാരോ. പച്ചയാനം അഭിഹാരോ പച്ചയാഭിഹാരോ.

ഇമേ അമ്ഹേസു ഗരുചിത്തീകാരം ന കരോന്തിതി ഇമിനാ നവകാനം ഭിക്ഖുനം യമ്മസമ്പടിപത്തിയാ അഭാവം ദസ്തേതി ആചരിയുപജ്ജന്തായേസു പിതുപേമസ്സ അനുപട്ഠാപനതോ. തേന ച സിക്ഖാഗാരവതാഭാവദീപണേന സംഗഹസ്സ അഭാജനഭാവം, തേന മേരാനം തേസു അനുഗുഹാഭാവം. ന ഹി സീലാദിഗുണേഹി സാസനേ മിരഭാവപ്പത്താ അനനുഗുഹേതഞ്ചേ സബ്രഹ്മചാരി അനുഗുഹ്ണന്തി, നിരത്ഥകം വാ അനുഗുഹം കരോന്തി. തേനാഹ “നവകേ ഭിക്ഖു”തി. യമ്മകമാബന്ധന്തി പവേണിആഗതം പകിണ്ണകയമ്മകമാമഗ്ഗം. സച്ചസത്തപടിസന്ധിപച്ചയാകാരപടിസംയുത്തം സുത്തതാദീപനം ഗുയഹഗന്ഥം. വുത്തവിപല്ലാസവസേനാതി “ന രൂപഞ്ചോ”തിആദീസു വുത്തസ്സ പടിസേയസ്സ പടിക്ഖേപവസേന അഗുഹണവസേന. യോജേത്വാതി “രൂപഞ്ചോ ഹോതീതി ഗണനാതോ വാ വണ്ണതോ വാ രൂപം ജാനാതീ”തിആദിനാ, “തസ്സ ഗോഗണോപി ന പരിഹായതി, പഞ്ചഗോരസപരിഭോഗതോപി ന പരിബാഹിരോ

ഹോതി"തിആദിനാ ച അത്ഥം യോജേത്യാ. വേദിതഞ്ചോതി തസ്മിം തസ്മിം പദേസേ യഥാരഹം അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

മഹാഗോപാലകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. ചുളഗോപാലകസുത്തവണ്ണനാ

൩൫൦. ചേലുക്കാഹീതി ചേലമയാഹി ഉക്കാഹി. ഉക്കാഭൂതാനി ചേലാനി ഏത്ഥാതി ഉക്കാചേലാ, നഗരം. സഞ്ചാ ഗങ്ഗാ പാകടാ ഹുത്യാ പഞ്ഞായതീതി പകതിചക്ഖുസ്സ പാകടാ ഹുത്യാ ഉപട്ഠാതി, ദിഞ്ചക്ഖുസ്സ പന സമന്തചക്ഖുസ്സ വാ യത്ഥ കത്ഥചി നിസിന്നസ്സപി ഭഗവതോ പാകടാ ഹുത്യാ പഞ്ഞായതേവ. സോത്ഥീതി അനുപദുവോ. വഡ്ഡീതി അപരിഹാനി. ആരോഗ്യന്തി അരോഗതാ ആബാധാഭാവോ.

മഗധോ ജനപദോ നിവാസോ ഏതസ്സാതി മാഗധോ, മാഗധോവ മാഗധികോ. പഞ്ഞായ നാമ ദുട്ഠഭാവോ നത്ഥി ഏകന്താനവജ്ജതായ, തസ്മാ ദു-സദ്ദോ അഭാവവാചി "ദുസ്സീലോ"തിആദിസു വിയ, ജാതി-സദ്ദോ ച സഭാവത്ഥോതി ആഹ "നിപ്പത്തസഭാവോ"തി. -സദ്ദോ ആരമ്ഭത്ഥോതി ആഹ "പതാരേസീതി താരേതും ആരഭീ"തി പരതീരം ഗാവിനം അപ്പത്തത്താ. സുവിദേഹാനന്തി സുന്ദരവിദേഹാനം. വിദേഹരട്ഠം കിര ഭൂമിഭാഗദസ്സനസമ്പത്തിയാ ച വനരാമണ്ണേയുകാദിനാ ച സുന്ദരം. ആമണ്ഡലികം കരിത്യാതി ആവത്തേ പതിതാ തേമണ്ഡലാകാരേന പരിബ്ഭമിത്യാ. കതിപയാപി ഗാവിയോ അസേസേത്യാ നദീസോതേന വൃജ്ഛത്താ വുത്തം "അവഡ്ഡിം വിനാസം പാപുണ്ണിംസു"തി. കതിപയാസുപി ഹി അവസിട്ഠാസു ഗാവീസു അനുക്കമേനപി സിയാ ഗോഗണ്ണസ്സ വഡ്ഡീതി. വിസ്സമട്ഠാനന്തി പരിസ്സമവിനോദനട്ഠാനം. തിത്ഥാ ഭട്ഠാതി ഗഹേതും അസമത്ഥതായ തിത്ഥം അപ്പത്താ. അരോഗോ നാമ നാഹോസീതി ലോമമത്തമ്പി അസേസേത്യാ സഞ്ചാ ഗാവിയോ നദീസോതേ വിനട്ഠാതി അത്ഥോ.

യേസു ഖണ്ഡായതനയാതുസു ഇയ ലോകസമത്താ, തേ അജാനന്താ "അകുസലാ ഇമസ്സ ലോകസ്സാ"തി വുത്താതി ആഹ "ഇയലോകേ ഖണ്ഡായതായതനേസു അകുസലാ അചേരകാ"തി. അയമേവ നയോ "അകുസലാ പരസ്സ ലോകസ്സാ"തി ഏത്ഥാപീതി ആഹ "പരലോകേപി ഏസേവ നയോ"തി. മാറോ ഏത്ഥ ധീയതീതി മാറധേയ്യം. മാറോതി ചേത്ഥ കിലേസമാറോ വേദിതഞ്ചോ. ഖണ്ഡാഭിസങ്ഖാരാ ഹി തസ്സ പവത്തനഭാവേന ഗഹിതാ, മച്ചുമാറോ വിസും ഗഹിതോ ഏവ, കിലേസമാറവസേനേവ ച ദേവപുത്തമാറസ്സ കാമഭവേ ആധിപച്ചന്തി. തേസന്തി യേ ഇയലോകാദീസു അചേരകാ, തേസം. തേ പന ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന ദസ്സേന്തോ ആഹ "ഇമിനാ ഛര സത്ഥാരോ ദസ്സിതാ"തി.

൩൫൧. ബലവഗാവോതി ബലവന്തേ ഗോരൂപേ. തേ പന ദമ്മതം ഉപഗതഗോണാ ചേവ ധേനുയോ ചാതി ആഹ "ദന്തഗോണേ ചേവ ധേനുയോ ചാ"തി . അവിജാതഗാവോതിന വിജാതഗാവിയോ. വച്ഛകേതി ഖുദുകവച്ഛോ. അപ്പത്ഥോ ഹി അയം ക-സദ്ദോ. തേനാഹ "തരുണവച്ഛകേ"തി. കിസാബലകേതി ദുബ്ബലേ.

൩൫൨. മാറസ്സു തൺഹാസോതം ചേരതാതി
ഖന്ധമാരസമ്ബന്ധിതൺഹാസൺഖാതം സോതം സമുച്ഛിന്ദിതാ. തയോ
കോട്ഠാസേ വേപേതാ റിതാതി അനാഗാമിനോ സന്ധായാഹ. സബ്ബവാരേസൂതി
സകദാഗാമിസോതാപന്നഅട്ഠമകവാരേസു. തത്ഥ പന്ന യമാക്കമം
ചതുമഗ്ഗവജ്ജന്ധാനം കിലേസാനം ദേവ കോട്ഠാസേ വേപേതാ റിതാ,
ഏകകോട്ഠാസം വേപേതാ റിതാ, പഠമം കോട്ഠാസം വേപേതോതി വത്തബ്ബം.
ധമ്മം അനുസ്സരന്തി, ധമ്മസ്സ വാ അനുസ്സരണസീലാതി ധമ്മാനുസാരിനോ.
ധമ്മോതി ചേത്ഥ പത്താ അധിപ്പേതാ. സദ്ധം അനുസ്സരന്തി, സദ്ധായ വാ
അനുസ്സരണസീലാതി സദ്ധാനുസാരിനോ.

ജാനതാതി ഏത്ഥ ജാനനകിരിയാവിസയസ്സ അവിസേസിതത്താ
അധികാരവസേന അനവസേസന്തേയവിസേസാ അധിപ്പേതാതി ആഹ
“സബ്ബധമ്മേ ജാനന്തേനാ”തി. അന്തോസാരവിരഹതോ അബ്ഭുഗ്ഗുത്ത്ഠേന ച നളോ
വിയാതി നളോ, മാനോതി ആഹ “വിഗതമാനനളം കത”ന്തി. വേമം പത്ഥേമാതി
ഏത്ഥ ചതുഹി യോഗേഹി അനുപദുവത്താ “വേമ”ന്തി അരഹത്തം
അധിപ്പേതം. പത്ഥനാ ച ഛന്ദപത്ഥനാ, ന തൺഹാപത്ഥനാതി ആഹ
“കത്തുകമ്യതാഛന്ദേന അരഹത്തം പത്ഥേമാ”തി. പത്തായേവ നാമ തസ്സ
പത്തിയാ ന കോചി അന്തരായോ. സോത്ഥിനാ പാരഗമനം ഉട്ടിസ്സ ദേസനം
ആരഭിതാ വേമപ്പത്തിയാ ദേസനായ പരിയോസാപിതത്താ യമാനുസന്ധിനാവ
ദേസനം നിട്ഠാപേസീതി.

ചുളഗോപാലകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ചുളസച്ചകസുത്തവണ്ണനാ

൩൫൩. ഹംസവട്ടകച്ഛന്നേനാതി ഹംസവട്ടകപടിച്ചന്നേന,
ഹംസമണ്ഡലാകാരേനാതി അത്ഥോ.

വദന്തി ഏതേനാതി വാദോ, മഗ്ഗോ. കിം വദന്തി? ഉത്തരം. വാദാനം
സതാനി വാദസതാനി. “നിഗൺഠോ പഞ്ചവാദസതാനി, നിഗൺഠീ
പഞ്ചവാദസതാനീ”തി ഏവം നിഗൺഠോ ച നിഗൺഠീ ച പഞ്ച പഞ്ച വാദസതാനി
ഉഗ്ഗഹേതാ വിചരന്താ. കിരിയതോ തേ പുച്ഛിംസു, ലിങ്ഗതോ പന്ന
നിഗൺഠഭാവോ ഞാതോ. തേനാഹ “അഹം വാദം ആരോപേസ്സാമീ”തി.

ജഗ്ഗന്തോ സമ്മജ്ജനാദിവസേന. ദിവാതരന്തി അതിദിവം. “കസ്സ പുച്ഛാ, കസ്സ
വിസ്സജ്ജനം ഹോത്ഥ”തി പരിബ്ബാജികാഹി വുത്തേ മേരോ ആഹ “പുച്ഛാ നാമ
അമ്ഹാകം പത്താ”തി. പുച്ഛാ വാദാനം പുബ്ബപക്ഖോ, യസ്ഥാ തുമ്ഹേ
വാദപസുതാ വാദാഭിരതാ ധജം പഗ്ഗയ്ഹ വിചരഥ, തസ്ഥാ വാദാനം
പുബ്ബപക്ഖോ അമ്ഹാകം പത്തോ, ഏവം സന്തേപി തുമ്ഹാകം
മാതുഗാമഭാവതോ പുബ്ബപക്ഖം ദേമാതി ആഹ “തുമ്ഹേ പന്ന മാതുഗാമാ നാമ
പഠമം പുച്ഛമാ”തി. താ പരിബ്ബാജികാ ഏകേകാ അഡ്ഢതേയസതവാദമഗ്ഗം
പുച്ഛന്തിയോ വാദസഹസ്സം പുച്ഛിംസു. യഥാ നിസിതസ്സ ഖഗ്ഗസ്സ
കുമുദനാളച്ഛേദനേ കിമത്ഥി ഭാരിയം, ഏവം പടിസമഭിദാപ്പത്തസ്സ സാവകേസു
പത്തേവന്താനം അഗ്ഗഭാവേ റിതസ്സ ധമ്മസേനാപതിനോ
പുമുജ്ജനപരികപ്പിതപൺഹവിസ്സജ്ജനേ കിമത്ഥി ഭാരിയം. തേനാഹ “മേരോ
ഖഗ്ഗേനാ”തിആദി. തത്ഥ നിജ്ജടം നിഗ്ഗൺഠിം കതാതി യഥാ താ പുന തത്ഥ ജടം

ഗണ്ഠിം കാതും ന വിസഹന്തി, തമാ വിജടേത്യാ കമേസി. അയം മേരോ ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതേ അന്ധകാരേ സഹസ്സവട്ടികം ദീപേന്തോ വിയ അഞ്ഞേസം അവിസയേ അന്ധകാരഭൂതേ പഞ്ചേ പുച്ഛിതമത്തേയേവ വിസ്സജ്ജസീതി മേരസ്സ പഞ്ഞാവേയുത്തിയം ദിസാ സയഞ്ച അന്തിമഭവികതായ കോഹഞ്ഞേ ാതും അസക്കോന്തിയോ “ഏത്തകമേവ, ഭന്തേ, മയം ജാനാമാ”തി ആഹംസു. മേരസ്സ വിസയന്തി മേരസ്സ പഞ്ഞാവിസയം.

നേവ അന്തം ന കോടിം അദുസംസൂതി ഏകന്തി വത്തഞ്ചസ്സ ബഹുഭാവതോ തസ്സാ പുച്ഛായ അത്ഥോ ഏവമന്തോ ഏവമവസാനകോടീതി ന പസ്സിംസു ന ജാനിംസു. മേരോ താസം അജ്ഞാസയം ഓലോകേന്തോ പബ്ബജ്ജാരുചിം ദിസാ ആഹ “ഇദാനി കിം കരിസ്സമാ”തി? ഉത്തരിതരപഞ്ഞോതി വാദമഗ്ഗപരിചയേന മേധാവിതായ ച യാദിസാ താസം പഞ്ഞാ, തതോ ഉത്തരിതരപഞ്ഞോ.

കഥാമഗ്ഗോതി വാദമഗ്ഗോ. തസ്മാ തേഹി തേഹി പരപ്പവാദാദീഹി ഭസ്സം വാദമഗ്ഗം പകാരേഹി വദേതീതി ഭസ്സപ്പവാദകോ. പണ്ഡിതവാദോതി അഹം പണ്ഡിതോ നിപുണോ ബഹുസ്സുതോതി ഏവംവാദീ. യം യം നക്ഖത്താചാരേണ ആദിസതീതി നക്ഖത്തഗതിയാ കാലത്താണേന “അസുകദിവസേ ചന്ദഗ്ഗാഹോ ഭവിസ്സതി, സൂരിയഗ്ഗാഹോ ഭവിസ്സതീ”തിആദിനാ യം യം ആദേസം ഭണതി. സാധുലഭിക്കോ ഞാണസമ്പത്തിയാ സുന്ദരോ. ആരോപിതോതി പടിഞ്ഞാഹേതുനിദസ്സനാദിദോസം ഉപരി ആരോപിതോ വാദോ സ്വാറോപിതോ. ദോസപദം ആരോപേന്തേന വാദിനാ പരവാദിമ്ഹി അഭിഭൂയു തസ്സ ധാതുക്ഖോഭോപി സിയാ, ചിത്തവിക്ഖേപേന യേന ദോസോ തേന സങ്കപ്പിതോ സമ്പവേധിതോതി. മൂണന്തി സരീരം ഖോഭിതന്തി കത്വാ. മൂണന്തി ഹി ലോഹിതപിത്തസേമ്ഹാനം അധിവചനം സബ്ബങ്ഗസരീരധാരണതോ. അപിച മൂണപദോ നാമ അത്ഥി കഥാമഗ്ഗോ വാദമഗ്ഗം ഗണ്ഹന്താനം. സച്ചകോ പന കോഹഞ്ഞേ ഠത്യാ അത്തന്തോ വാദപ്പഭേദവസേന പരേ വിമ്ഹാപേന്തോ “മൂണം ചേപാഹ”തിആദിമാഹ. സാവകാനം വിനയം നാമ സിക്ഖാപദം, തഞ്ച യമ്മദേസനാ ഹോതീതി ഏസാ ഏവ ചസ്സ അനുസാസനീതി വിനയനാദിമുഖേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മതം സാസനം പുച്ഛന്തോ സച്ചകോ “കഥം പന, ഭോ, അസ്സജീ”തിആദിമാഹ. അമസ്സ മേരോ “ലക്ഖണത്തയകഥാ നാമ അനഞ്ഞസാധാരണാ ബുദ്ധാവേണികാ യമ്മദേസനാ, തത്ര ച മയാ അനിച്ചകഥായ സമുട്ഠാപിതായ തം അസഹന്തോ സച്ചകോ തുച്ഛമാണേന പടപടായന്തോ കുരുമാനോ ലിച്ഛവീ ഗഹേത്യാ ഭഗവതോ സന്തികം ആഗമിസ്സതി, അമസ്സ ഭഗവാ വാദം മദിത്വാ അനിച്ചന്തി പതിട്ഠപേന്തോ യമ്മം കമേസ്സതി, തദാ ഭവിസ്സതി വിജഹിതവാദോ സമ്മാപടിപത്തിയാ പതിട്ഠിതോ”തി ചിന്തേത്യാ അനിച്ചാനത്തലക്ഖണപടിസംയുത്തം ഭഗവതോ അനുസാസനം ദസ്സേന്തോ “ഏവം, ഭോ, അഗ്ഗിവേസ്സനാ”തിആദിമാഹ.

കസ്മാ പനേത്ഥ ദുക്ഖലക്ഖണം അഗ്ഗഹിതന്തി ആഹ “മേരോ പനാ”തിആദി. “ഉപാരമ്ഭസ്സ ഓകാസോ ഹോതീ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തം വിവരിതും “മഗ്ഗഫലാനീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പരിയായേനാതി സങ്ഖാരദുക്ഖതാപരിയായേന. അയന്തി സച്ചകോ. നയിദം തുമ്ഹാകം സാസനം നാമാതി യത്ഥ തുമ്ഹേ അവട്ഠിതാ, ഇദം തുമ്ഹാകം സബ്ബത്തുസാസനം നാമ ന ഹോതി ദുക്ഖതോ അനിസ്സരണത്താ, അഥ ഖോ മഹാആഘാതനം നാമേതം, മഹാദുക്ഖനിദിട്ഠത്താ പന നിരയുസ്സദോ നാമ ഉസ്സദനിരയോ നാമ, തസ്മാ നന്തി നാമ തുമ്ഹാകം സുഖാസാ. ഉട്ഠായുട്ഠായാതി ഉസ്സുക്കം കത്വാ,

ദുക്ഖമേവ ജീരാപേന്താ സബ്ബസോ ദുക്ഖമേവ അനുഭവന്താ, ആഹിണ്ഡഥ വിചരമാതി. സബ്ബമിദം തസ്സ മിച്ഛാപരികപ്പിതമേവ. കസ്മാ?
ദുക്ഖസച്ചുപസഞ്ചിതായേവ ഹേത്ഥ നിപ്പരിയായകമാ നാമ. തസ്സ ഹി പരിഞ്ഞത്ഥം ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി. മഗ്ഗഫലാനി സഞ്ചാരഭാവേന “യദനിച്ഛം, തം ദുക്ഖ”ന്തി പരിയായതോ ദുക്ഖം, ന നിപ്പരിയായതോ. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി. സോതും അയുത്തം മിച്ഛാവാദത്താതി അധിപ്പായോ.

൩൫൪. സഹ അത്ഥാനുസാസനം അഗാരന്തി സന്ധാഗാരം, രാജകുലാനം സന്മാപനഅഗാരന്തിപി സന്ധാഗാരം, തസ്ഥിം സന്മാഗാരേതി അത്ഥോ. ഏകസ്ഥിം കാലേ താദിസേ കാലേ രാജകിച്ചാനം സന്മാനമേത്ഥ വിചാരേന്തിതി സന്ധാഗാരം, തസ്ഥിം സന്മാഗാരേതിപി അത്ഥോ. പതിട്ഠിതന്തി “അനിച്ഛം അനത്താ”തി ച പടിഞ്ഞാതം. ഇദാനേവ പിട്ഠിം പരിവത്തേന്തോതി ഭഗവതോ നലാടം അനോലോകേത്വാ വിമുഖഭാവം ആപജ്ജന്തോ. സുരാഘരേതി സുരാസമ്പാദകഗേഹേ. പിട്ഠകിലഞ്ജന്തി പിട്ഠപനകിളഞ്ജം. വാലന്തി ചങ്ഗവാരം. സാണസാടകകരണത്ഥന്തി സാണസാടകം കരോന്തി ഏതേനാതി സാണസാടകകരണം, സുത്തം, തദത്ഥം. സാണവാകാ ഏതേസു സന്തിതി സാണവാകാ, സാണദണ്ഡാ. തേ ഗഹേത്വാ സാണാനം യോവനസദിസം കീളിതജാതം യഥാ “ഉദ്ദാലപുപ്ഫഭഞ്ജികാ, സാണഭഞ്ജികാ”തി ച. കിം സോ ഭവമാനോതി കീദിസോ ഹുത്വാ സോ ഭവമാനോ, കിം ഹോന്തോ ലോകേ അഗ്ഗപുഗ്ഗലസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ വാദാരോപനം നാമ തതോ ഉത്തരിതരസൂരഗുണോ ഏവ യക്ഖാദിഭാവേന സോ ഭവമാനോ അഭിസമ്ഭുണ്ണേ. അയം പന അപ്പാനുഭാവതായ പിസാചരുപോ കിം ഏത്തകം കാലം നിദായന്തോ അജ്ജ പബുജ്ജയിത്വാ ഏവം വദന്തിതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “കിം യക്ഖോ”തിആദി.

൩൫൫. മഹാമജ്ജിമസ്സേതി മഹതി മജ്ജിമസ്സേതികാലേ, ഗഗനമജ്ജേയേ സൂരിയഗതവേലായ. ദിവാപധാനികാ പധാനാനുയുഞ്ജകാ. വത്തം ദസ്സേത്വാതി പച്ഛാഭത്തം ദിവാവിഹാരൂപഗമനതോ പുണ്ണേ കാതബ്ബവത്തം ദസ്സേത്വാ പടിപജ്ജിത്വാ. ഭഗവന്തം ദസ്സേന്തോതി ഭഗവതി ഗാരവബഹുമാനം വിഭാവേന്തോ ഉഭോ ഹത്ഥേ കമലമകുലാകാരേ കത്വാ ഉക്ഖിപ്പ ഭഗവന്തം ദസ്സേന്തോ.

തം സന്ധായാതി തം അപരിച്ഛിന്നഗണനം സന്ധായ ഏവം “മഹതിയാ ലിച്ഛവിപരിസായാ”തി വുത്തം. കിം സീസേന ഭൂമിം പഹരന്തേനേവ വന്ദനാ കതാ ഹോതി? കേരാടികാതി സഠാ. മോചേന്താതി ഭിക്ഖാദാനതോ മോചേന്താ. അവക്ഖിത്തമത്തികാപിണ്ഡോ വിയാതി ഹേട്ഠാവിത്തമത്തികാപിണ്ഡോ വിധി. യത്ഥ കത്ഥചിതി അത്തനോ അനുരൂപം വചനം അസല്ലപേന്തോ യത്ഥ കത്ഥചി.

൩൫൬. ദിസ്സതി “ഇദം ഇമസ്സ ഫല”ന്തി അപദിസ്സതി ഏതേനാതി ദേസോ, കാരണം, തദേവ തസ്സ പവത്തിടാനതായ ഓകാസോതി ആഹ “കഞ്ചിദേവ ദേസന്തി കഞ്ചി ഓകാസം കിഞ്ചി കാരണ”ന്തി. ഓകാസോ ഠാനന്തി ച കാരണം വുച്ചതി “അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ”തിആദിസു (ദീം നിം ൩.൧൬൧; മം നിം ൩.൧൨൮-൧൩൧; അം നിം ൧.൨൬൮-൨൯൫; വിഭം ൮൦൯). യദാകഞ്ചസീതി ന വദന്തി അനവസേസധമ്മവിസയത്താ പടിഞ്ഞായ. തുമ്ഹന്തി തുമ്ഹാകം. യക്ഖപേ... പരിബ്ബാജകാനന്തി ഏത്ഥ “പുച്ഛാവുസോ, യദാകഞ്ചസീ”തിആദിനി

(സം° നി° ച.൨൪൬; സു° നി° ആളവകസുത്ത) പുച്ഛാവചനാനി യമാക്കമം യോജേതബ്ബാനി.

ഞത്യാ സയം ലോകമിമം പരഞ്ചാതി ഇദം മഹാസത്തോ നിരയം സഗ്ഗഞ്ച തേസം പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേത്യാ ആഹ.

തഗ്ഘ തേ അഹമക്ഖിസ്സം, യമാപി കൂസലോ തമാതി യമാ പകാരേണ സുകുസലോ സബ്ബഞ്ച ജാനാതി കമേതി, തമാ അഹം കമേസ്സാമി. തസ്സ പന കാരണം അകാരണഞ്ച അവിജാനന്തോ രാജാനം കരോതു വാ മാ വാ, അഹം പന തേ അക്ഖിസ്സാമീതി ആഹ “രാജാ ച ഖോ...പേ°... ന വാ”തി.

കമിതനിയാമേനേവ കമേന്തോതി തേപരിവട്ടകമായ ദുക്ഖലക്ഖണന്വേസ കമേസ്സതി, ഇധ പന അഞ്ഞമാ സാവകേണ അസ്സജിനാ കമിതം, അഞ്ഞമാ സമന്നേണ ഗോതമേനോതി വചനോകാസപരിഹരണത്വം ദുക്ഖലക്ഖണം അനാമസിത്യാ മേരേണ കമിതനിയാമേനേവ അനിച്ഛാനത്തലക്ഖണമേവ കമേന്തേണ ഭഗവതാ - “രൂപം അനത്താ യാവ വിഞ്ഞാണം അനത്താ”തി വുത്തേ സച്ചകോ തം അസമ്പടിച്ഛന്തോ ഉപമായ അത്ഥത്ഥാപനേ ഉപമാപമാണം യമാ “ഗോ വിയ ഗവയോ”തി അത്താനം ഉപമേയ്യം കത്വാ ഉപമാപമാണേണ പതിട്ഠാപേതുകാമോ ആഹ “ഉപമാ മം, ഭോ ഗോതമ, പടിഭാതീ”തി, ഉപമം തേ കരിസ്സാമി, ഉപമായപിഡേകച്ചേ വിഞ്ചു പുരിസാ ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ആജാനന്തീതി അധിപ്പായോ. ഭഗവാ ഉപമാസത്തേ, അഞ്ഞേണ വാപി പമാണേണ തവ അത്താ പതിട്ഠാപേതും ന ലബ്ഭാ അത്തനോ വിയ പമാണസ്സപി അനുപലബ്ഭനേതോതി ആഹ “പടിഭാതു തം അഗ്ഗിവേസ്സനാ”തി. യമാ ഹി അത്താ നാമ കോചി പരമത്ഥതോ ന ഉപലബ്ഭതി ഏകംസേണ അനുപലഭിതോ, ഏവസ്സ ഞാപകപുഗ്ഗലം പമാണവി ന ഉപലബ്ഭതി. തേനാഹ “ആഹര തം ഉപമം വിസ്സത്ഥോ”തി, ന തേന തവ അത്തവാദോ പതിട്ഠം ലഭതീതി അധിപ്പായോ.

യം ദിട്ഠം കായികം വാ പുഞ്ഞാപുഞ്ഞം പുരിസപുഗ്ഗലേ ഉപലബ്ഭതി, തേന വിഞ്ഞായതി രൂപത്തായം പുരിസപുഗ്ഗലോ, തമാ യം ദിട്ഠം സുഖദുക്ഖപടിസംവേദനം പുരിസപുഗ്ഗലേ ഉപലബ്ഭതി, യം ദിട്ഠം നീലാദിസഞ്ജാനനം, യം ദിട്ഠം രജ്ജനദുസ്സനാദി, യം ദിട്ഠം ആരമ്മണപടിവിജാനനം പുരിസപുഗ്ഗലേ ഉപലബ്ഭതി, തേന വിഞ്ഞായതി വിഞ്ഞാണത്തായം പുരിസപുഗ്ഗലോതി. ഏവം രൂപാദിലക്ഖണോ അത്താ തത്ഥ തത്ഥ കായേ കല്യാണപാപകാനം കമ്മാനം വിപാകം സുഖദുക്ഖം പടിസംവേദേതി, ഏവഞ്ചേതം സമ്പടിച്ഛിതഞ്ച, അഞ്ഞമാ കമ്മഫലസമ്ബന്ധോ ന യുജേജയ്യാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ കിം ദീപേതീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തേതി സത്താ. പതിട്ഠായാതി നിസ്സായ. “രൂപത്തായം പുരിസപുഗ്ഗലോ”തിആദിനാ രൂപാദിധമ്മേ “അത്താ”തി വത്വാ പുന “രൂപേ പതിട്ഠായാ”തിആദിം വദന്തോ അയം നിഗണ്ഠോ അത്തനോ വാദം ഭിന്ദതി പതിട്ഠാനസ്സ, പതിട്ഠായകസ്സ ച അഭേദദീപനതോ. രൂപാദയോ വേദനാദിസഭാവാ അത്താ തന്നിസ്സയേണ പുഞ്ഞാദികിരിയാസമുപലഭിതോ ഇധ യം നിസ്സായ പുഞ്ഞാദികിരിയാ സമുപലബ്ഭതി, തേ രൂപാദയോ സത്തസത്തിതാ അത്തസഭാവാ ദിട്ഠാ യമാ തം ദേവതാദീസു, യേ പന സത്തസത്തിതാ തതോ അഞ്ഞേ അസത്തസഭാവാ ദിട്ഠാ യമാ തം കട്ഠകലിങ്ഗരാദീസൂതി ഏവം സാധേതഞ്ച അത്ഥം സഹേതും കത്വാ ദസ്സേന്തോ

നിഗണ്യോ നിദസ്സനം ആനേസീതി ആഹ “അതിവിയ സകാരണം കത്വാ ഉപമം ആഹരീ”തി. തസ്സ പന “ബലകരണീയാ”തി വുത്തപുരിസപ്പയോഗാ വിയ ബീജഗാമഭൂതഗാമാപി സജീവാ ഏവാതി ലബിതി തേ സദിസുദാഹരണഭാവേന വുത്താതി ദട്ഠം. സചേ പന യേ ജീവസ്സ ആധാരണഭാവേന സഹിതേന പവത്തേതബ്ബഭാവേന സല്ലക്ഖേതബ്ബാ, തേ സജീവാതി ഇച്ഛിതാ, ന കേവലേന പവത്തേതബ്ബഭാവേന. ഏവം സതി “ബലകരണീയാ കമ്മന്താ”തി വദന്തേന വിസദിസുദാഹരണഭാവേന ഉപനീതന്തി ദട്ഠം.

സമത്ഥോ നാമ നത്ഥി അത്തവാദഭഞ്ജനസ്സ അനത്തതാപതിട്ഠാപനസ്സ ച സുഗതാവേണികത്താ. യം പനേതരഹി സാസനികാ യമാസത്തി തദുഭയം കരോന്തി, തം ബുദ്ധേഹി ദിന്നനയേ റത്യാ തേസം ദേസനാനുസാരതോ. നിവത്തേതാതി നീഹരിത്വാ, വിസും കത്വാതി അത്ഥോ. സകലം വേസാലിന്തി സബ്ബവേസാലിവാസിനം ജനം നിസ്സയൂപചാരേന നിസ്സിതം വദതി യഥാ “ഗാമോ ആഗതോ”തി. സംവട്ടിത്വാതി സമ്പിണ്ഡിത്വാ, ഏകജ്ജയം ഗഹേത്വാതി അത്ഥോ.

൩൫൭. പതിട്ഠപേത്വാതി യഥാ തം വാദം ന അവജാനാതി, ഏവം പടിഞ്ഞം കാരേത്വാതി അത്ഥോ. ഘാതി-സദ്ദോ ഹിംസനത്ഥോ, തതോ ച സദുവിദു അരഹത്ഥം തായ-സദു ഉപ്പാദേത്വാ ഘാതേതായന്തി രൂപസിദ്ധിം ഇച്ഛന്തിതി ആഹ “ഘാതാരഹ”ന്തി. ജാപേതായന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. വത്തിതുഞ്ച മരഹതീതി മ-കാരോ പദസന്ധികരോ. വിസേസേത്വാ ദീപേതീതി “വത്തതി”ഇച്ചേവ അവത്വാ “വത്തിതുഞ്ച മരഹതീ”തി ദുതിയേന പദേന ഭഗവതാ വുത്തം വിസേസേത്വാ ദീപേതി.

പാസാദികം അഭിരൂപന്തി അഭിമതരൂപസമ്പന്നം സബ്ബാവയവം. തതോ ഏവ സുസജ്ജിതം സബ്ബകാലം സുട്ഠു സജ്ജിതാകാരമേവ. ഏവംവിധന്തി യാദിസം സന്ധായ വുത്തം, തം ദസ്സേതി “ദുബ്ബണ്ണ”ന്തിആദിനാ. ഇമസ്ഥിം റാനേതി “വത്തതി തേ തസ്ഥിം രൂപേ വസോ”തി ഏതസ്ഥിം കാരണഗുഹണ്ണേ. കാരണഞ്ജേതം ഭഗവതാ ഗഹിതം “വത്തതി...പേ... മാ അഹോസീ”തി. തേനേതം ദസ്സേതി രൂപം അനത്താ അവസവത്തനതോ, യഞ്ചി വസേ ന വത്തതി, തം അനത്തകമേവ ദിട്ഠം യഥാ തം സമ്പത്തി. വാദന്തി ദോസം നിഗുഹം ആരോപേസ്സതി. സത്തയാ മുദ്ധാ ഫലതീതി സഹധമ്മികസാകച്ഛാഹി തമാഗതേ, പുച്ഛന്തേ അബ്ധാകരണേന വിഹേസായ കയിരമാനത്താ തതിയേ വാരേ ധമ്മതാവസേന വിഹേസകസ്സ സത്തയാ മുദ്ധാ ഫലതി യഥാ തം സബ്ബണ്ണുപടിഞ്ഞായ ഭഗവതോ സമ്മുഖഭാവൂപഗമനേ. വജിരപാണി പന കസ്ഥാ റിതോ ഹോതീതി? ഭഗവാ വിയ അനുകമ്പമാനോ മഹന്തം ഭയാനകം രൂപം മാപേത്വാ താസേത്വാ ഇമം ദിട്ഠിം വിസ്സജ്ജാപേമീതി തസ്സ പുരതോ ആകാസേ വജിരം ആഹരന്തോ തിട്ഠന്തി, ന മുദ്ധം ഫാലേതുകാമോ. ന ഹി ഭഗവതോ പുരതോ കസ്സചി അനത്ഥോ നാമ ഹോതി. യസ്ഥാ പന ഭഗവാ ഏകംസതോ സഹധമ്മികമേവ പഞ്ചം പുച്ഛതി, തസ്ഥാ അട്ഠകമായം “പുച്ഛിതേ”ഇച്ചേവ വുത്തം.

ആദിത്തന്തി ദിപ്പമാനം. അക്ഖിനാസാദീനീതി ആദി-സദ്ദേന ഏളകസീസസദിസകേസമസ്സുആദിനം സങ്ഗണ്ഹാതി. “ദിട്ഠിവിസ്സജ്ജാപനത്ഥ”ന്തി വത്വാ നയിദം യദിച്ഛാവസേന ആഗമനം, അഥ ഖോ ആദിതോ മഹാബ്രഹ്മാനം പുരതോ കത്വാ അത്തനാ കതപടിഞ്ഞാവസേനാതി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. ന്തി വജിരപാണിം. തം സച്ചകസ്സ പടിഞ്ഞായ

പരിവർത്തനകാരണം. അങ്ങേയ്ക്കിനി നു വോതിആദി സച്ചകസ്സ വീമംസകഭാവദസ്സനം. അവിമംസകേന ഹി തം ദിസാ മഹായക്ഖോതി വദേയ, തേനസ്സ അസാരൂപ്പം സിയാ, അയം പന അങ്ങേയ്ക്കസം അഭീതഭാവം ഉപധാരേതാ “അദ്ധാമേ യക്ഖം ന പസ്സന്തി, തസ്സമാ മയ്ഹമേവ ഭയം ഉപ്പന്ന”തി തീരേതാ യുത്തപ്പത്തവസേന പടിപജ്ജി.

൩൨൮. ഉപധാരേതാതി ബ്യാകാതബ്ബമത്ഥം സല്ലക്ഖേതാ. ഏസേവ നയോതി സഖ്വാറവിഞ്ഞാണേസുപി സഞ്ഞായ വിയ നയോതി അത്ഥോ. വുത്തവിപരിയായേനാതി “അകുസലാ ദുക്ഖാ വേദനാ മാ അഹോസി, അകുസലാ ദോമനസ്സസമ്പയുത്താ സഞ്ഞാ മാ അഹോസി”തിആദിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സപ്പദട്ഠവിസന്തി സബ്ബസത്താനം സപ്പദട്ഠാണേ സരീരപദേസേ പതിതം വിസം. അല്ലീനോതി സംസിലിട്ഠോ. ഉപഗതോതി ന അപഗതോ. അജ്ജയോസിതോതി ഗിലിത്ഥാ പരിനിട്ഠപേതാ റിതോ. പരിതോ ജാനേയ്യാതി സമന്തതോ സബ്ബസോ കിഞ്ചിപി അസേസേതാ ജാനേയ്. പരിക്ഖേപേതാതി ആയതിം അനുപ്പത്തിധമ്മതാപാദനവസേന സബ്ബസോ വേപേതാ. തമാഭൂതോ ചസ്സ ഖയവയം ഉപനേതി നാമാതി ആഹ “ഖയം വയം അനുപ്പാദം ഉപനേതാ”തി.

൩൨൯. അത്തനോ വാദസ്സ അസാരഭാവതോ, യഥാപരികപ്പിതസ്സ വാ സാരസ്സ അഭാവതോ അന്തോസാരവിരഹിതോ രിത്തോ. വിപ്പകാരന്തി ദിട്ഠിയാ സിലാചാരസ്സ ച വസേന വിരൂപതം സാപരാധതം സാവജ്ജതം തേസം ഉപരി ആരോപേതാ. സിന്നപത്തോതി തനുകപത്തോ. വിഹാരിതന്തി വിഹാളിതം.

അസാരകരുക്ഖപരിചിതോതി പലാസാദിഅസാരകരുക്ഖകോട്ടനേ കതപരിചയോ. മദ്ധഭാവന്തി വിപക്കഭാവം, തിക്ഖഭാവന്തി അത്ഥോ. നത്ഥീതി സദാ നത്ഥീതി ന വത്തബ്ബം. പരിസതീതി ചതുപരിസമജ്ജേ . തഥാ ഹി “ഗൺഠികം പടിമുഞ്ചിത്ഥാ പടിച്ഛന്നസരീരാ”തി വുത്തം. യന്താരുള്ഛസ്സ വിയാതി ബ്യാകരണത്ഥം വായമയന്തം ആരുള്ഛസ്സ വിയ.

൩൩൦. ദിട്ഠിവിസൂകാനീതി ദിട്ഠികിഞ്ചകാനി. ദിട്ഠിസഞ്ചരിതാനീതി ദിട്ഠിതാളനാനി. ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതാനീതി ദിട്ഠിഇഞ്ജിതാനി. തേസം അധിപ്പായം ത്യാതി തേസം ലിച്ഛവികുമാരാനം ഇഞ്ജിതേനേവ അജ്ജയാസയം ജാനിത്ഥാ. തേനാഹ “ഇമേ”തിആദി.

൩൩൧. യസ്ഥിം അധിഗതേ പുഗ്ഗലോ സത്ഥുസാസനേ വിസാരദോ ഹോതി പരേഹി അസംഹാരിയോ, തം ഞാണം വിസാരദസ്സ ഭാവോതി കത്ഥാ വേസാരജ്ജന്തി ആഹ “വേസാരജ്ജപ്പത്തോതി ഞാണപ്പത്തോ”തി. തതോ ഏവമസ്സ ന പരോ പച്ചേതബ്ബോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അപരപ്പച്ചയോ. ന പരോ പത്തിയോ സദുഹാതബ്ബോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അപരപ്പത്തിയോ. കാമം സച്ചകോ സേക്ഖഭൂമി അസേക്ഖഭൂമിതി ഇദം സാസനവോഹാരം ന ജാനാതി. പസ്സതീതി പന ദസ്സനകിരിയായ വിപ്പകതഭാവസ്സ വുത്തത്താ “ന ഏത്താവതാ ഭിക്ഖുകിച്ചം പരിയോസിത”തി അത്താസി, തസ്സമാ പുന “കിത്താവതാ പനാ”തി പുച്ഛം ആരഭി. തേന വുത്തം “പസ്സതീതി വുത്തത്താ”തിആദി.

യഥാഭൂതം പസ്സതീതി ദസ്സനം, വിസിട്ഠാണേ അനുത്തരിയം, ദസ്സനമേവ അനുത്തരിയന്തി ദസ്സനാനുത്തരിയം, ദസ്സനേസു വാ അനുത്തരിയം

ദസ്സനാനുത്തരിയം. ലോകീയപണ്ണാതി ചേതമ വിപസ്സനാപണ്ണാ വേദിതബ്ബാ. സാ ഹി സബ്ബലോകീയപണ്ണാഹി വിസിട്ഠ്ഠേന “അനുത്തരാ”തി വുത്താ. ലോകീയപടിപദാനുത്തരിയേസുപി ഏസേവ നയോ. ഇദാനി നിപ്പരിയായതോവ തിവിധമ്പി അനുത്തരിയം ദസ്സേതും “സുദ്ധലോകുത്തരമേവാ”തിആദി വുത്തം. സതിപി സബ്ബേസമ്പി ലോകുത്തരയമ്മാനം അനുത്തരഭാവേ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന അഗ്ഗമഗ്ഗപണ്ണാ തതോ ഉത്തരിതരസ്സ അഭാവതോ ദസ്സനാനുത്തരിയം. തേനാഹ “അരഹത്തമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി”തി. സേസാനി മഗ്ഗങ്ഗാനീതി സേസാനി അരഹത്തമഗ്ഗങ്ഗാനി. താനി ഹി മത്ഥകപ്പത്താനി നിബ്ബാനഗാമിനീ പടിപദാതി. അഗ്ഗഫലവിമുത്തീതി അഗ്ഗമഗ്ഗസ്സ ഫലവിമുത്തി അരഹത്തഫലം. വീണാസവസ്സാതി സബ്ബസോ വിയമാനാസവസ്സ. നിബ്ബാനദസ്സനന്തി അഗ്ഗമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ സച്ഛികിരിയാഭിസമയമാഹ. തത്ഥ മഗ്ഗങ്ഗാനീതി അട്ഠ മഗ്ഗങ്ഗാനി. ചതുസച്ചന്തോഗധത്താ സബ്ബസ്സ നേയ്യധമ്മസ്സ “ചത്താരിസച്ചാനി ബുദ്ധോ”തി വുത്തം. സച്ചാനുഗതസമ്മോഹവിധംസനേനേവ ഹി ഭഗവതോ സബ്ബസോ നേയ്യാവരണപ്പഹാനം. നിബ്ബിസേവനോതി നിരുദ്ധകിലേസവിസേവനോ.

൩൬൨. ധംസീതി അനുദ്ധംസനസീലാ. അനുപഹതന്തി അവിക്ഖിത്തം. സകലന്തി അനുഗ്ഗം. കായങ്ഗന്തി കായമേവ അങ്ഗന്തി വദന്തി, കായസങ്ഖാതം അങ്ഗം സീസാദിഅവയവന്തി അത്ഥോ. തഥാ “ഹോതു, സാധു”തി ഏവമിദം വാചായ അവയവോ വാചങ്ഗന്തി.

൩൬൩. ആഹരന്തീതി അഭിഹരന്തി. പുണ്ണന്തി പുണ്ണഫലസങ്ഖാതോ ആനുഭാവോ. പുണ്ണഫലമ്പി ഹി ഉത്തരപദലോപേന “പുണ്ണ”ന്തി വുച്ചതി - “കുസലാനം, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാനം സമാദാനഹേതു ഏവമിദം പുണ്ണം പവഡ്ഢതീ”തിആദിസു (ദീഃ നിഃ ൩.൮൦). തേനാഹ “ആയതിം വിപാകക്ഖണ്ഡാ”തി. പുണ്ണമഹീതി മഹതി പുണ്ണഫലവിഭൂതി സേതച്ഛത്തമകുടചാമരാദി. തേന വുത്തം “വിപാകക്ഖണ്ഡാനംയേവ പരിവാരോ”തി. ലിച്ഛവിഹി പേസിതേന ഖാദനീയഭോജനീയേന സമണോ ഗോതമോ സസാവകസങ്ഘോ മയാ പരിവിസിതോ, തസ്മാ ലിച്ഛവിനമേവ തം പുണ്ണം ഹോതീതി. തേനാഹ “തം ദായകാനം സുഖായ ഹോതു”തി. യസ്മാ പന ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച സച്ചകേന ദാനം ദിന്നം, ന ലിച്ഛവിഹി, തസ്മാ ഭഗവാ സച്ചകസ്സ സതിം പരിവത്തേന്തോ “യം ഖോ”തിആദിമാഹ. തേന വുത്തം “ഇതിഭഗവാ”തിആദി. നിഗണ്ഠസ്സ മതേന വിനായേവാതി സച്ചകസ്സ ചിത്തേന വിനാ ഏവ തസ്സ ദക്ഖിണം വേത്തഗതം കത്വാ ദസ്സേതി. തേനാഹ “അത്തനോ ദിന്നം ദക്ഖിണം...പേ... നിയ്യാതേസീ”തി.

ചുളുസച്ചകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. മഹാസച്ചകസുത്തവണ്ണനാ

൩൬൪. ഏകം സമയം ഭഗവാ വേസാലിയം വിഹരതീതി ഇമിനാ തദാ ഭഗവതോ വേസാലിയം നിവാസപരിച്ഛിന്നോ പുബ്ബണ്ഠാദിഭേദോ സബ്ബോ സമയോ സാധാരണതോ ഗഹിതോ, തഥാ തേന ഖോ പന സമയേനാതി ച ഇമിനാ. പുബ്ബണ്ഠാസമയന്തി പന ഇമിനാ തബ്ബിസേസോ, യോ ഭിക്ഖാചാരത്ഥായ പച്ചവേക്ഖണകാലോ. അട്ഠകമായം പന “തീഹി പദേഹി ഏകോവ സമയോ വുത്തോ”തി വുത്തം വിസേസസ്സ സാമത്തേന്തോഗധത്താ.

മുഖയോവനസ്സു പുബ്ബകാലകിരിയാഭാവസാമന്തത്തോ വുത്തം “മുഖം യോവിതാ”തി. മുഖം യോവിതാ ഏവ ഹി വാസധുരോ ചേ, വേലം സല്ലക്ഖേതാ യമാചിണ്ണം ഭാവനാനുയോഗം, ഗന്ധധുരോ ചേ, ഗന്ധപരിചയേ കതിപയേ നിസജ്ജവാറേ അനുയുജ്ജിതാ പത്തചീവരം ആദായ വിതക്കമാളം ഉപഗച്ഛതി.

കാരണം യുത്തം, അനുച്ഛവികന്തി അത്ഥോ. പുബ്ബേ യമാചിന്തിതം പഞ്ചം അപുച്ഛിതാ അന്തം പുച്ഛന്തോ മഗ്ഗം റപേതാ ഉമ്മഗ്ഗതോ പരിവത്തേന്തോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “പസ്സേന താവ പരിഹരന്തോ”തി.

൩൬൫. ഊരുക്ഖമ്ഭോപി നാമ ഭവിസ്സതീതി ഏതഥ നാമ-സദോ വിമ്ഹയത്ഥോതി കത്വാ വുത്തം “വിമ്ഹയത്ഥവസേനാ”തിആദി. “അന്ധോ നാമ പബ്ബതം അഭിരുഹിസ്സതീ”തിആദിസു വിയ വിമ്ഹയവാചിസദുയോഗേന ഹി “ഭവിസ്സതീ”തി അനാഗതവചനം. കായന്ധയന്തി കായാനുഗതം. “അയമ്പി ഖോ കായോ ഏവംധമ്മോ ഏവംഭാവീ ഏവംഅനതീതോ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൩൭൯; മം നിം ൧.൧൧൨; മം നിം ൩.൧൫൪) കായസ്സ അസുഭാനിച്ചാദിതായ അനുപസ്സനാ കായഭാവനാതി ആഹ “കായഭാവനാതി പന വിപസ്സനാ വുച്ചതീ”തി. അനാഗതരൂപന്തി അഭീതേ അത്ഥേ അനാഗതസദാരോപനം അനാഗതപ്പയോഗോ ന സമേതി. അത്ഥോപിതി “ഊരുക്ഖമ്ഭോപി നാമ ഭവിസ്സതീ”തി വുത്തഅത്ഥോപി ന സമേതി. അയന്തി അത്തകിലമമാനുയോഗോ. തേസന്തി നിഗണ്ഠാനം.

൩൬൬. അത്തനോ അധിപ്പേതകായഭാവനം വിത്ഥാരേന്തോ വിത്ഥാരതോ ദസ്സേന്തോ യേ തം അനുയുത്താ, തേ നാമഗോത്തതോ വിഭാവേന്തോ “നന്ദോ വച്ഛോ”തിആദിമാഹ. കിലിട്ഠതപാനന്തി കായസ്സ കിലേസനതപാനം പുഗ്ഗലാനം. ജാതമേദന്തി മേദഭാവപത്തിവസേന ഉപ്പന്നമേദം. പുരിമം പഹായാതി കാലപരിച്ഛേദേന അനാഹാരഅപ്പാഹാരതാദിവസേന കായസ്സ അപചിന്നം ഖേദനം പരിച്ചജിതാ. കായഭാവനാ പന ന പഞ്ഞായതീതി നിയമം പരമത്ഥതോ കായഭാവനാപി തവ ഞാണേന ന ഞായതി, സേസതോപി ന ദിസ്സതി.

൩൬൭. ഇമസ്ഥിം പന റാനേതി “കായഭാവനമ്പി ഖോ ത്വം, അഗ്ഗിവേസ്സന, ന അന്താസി, കുതോ പന ത്വം ചിത്തഭാവനം ജാനിസ്സസീ”തി ഇമസ്ഥിം റാനേ. തഥ “യോ ത്വം ഏവം ഓളാരികം ദുബ്ബലം കായഭാവനം ന ജാനാസി, സോ ത്വം കുതോ സന്തസുഖമം ചിത്തഭാവനം ജാനിസ്സസീ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥവണ്ണനാറാനേ. അബുദ്ധവചനം നാമേതം പദന്തി കായഭാവനാസഞ്ചിതവിപസ്സനാതോ ചിത്തഭാവനാ സന്താ, വിപസ്സനാ പന പാദകജ്ജ്യാനതോ ഓളാരികാ ചേവ ദുബ്ബലാ ചാതി അയഞ്ച ഏതസ്സ പദസ്സ അത്ഥോ. “അബുദ്ധവചനം നാമേതം വചനം സിയാ”തി വത്വാ മേരോ പക്കമിതും ആരഭതി. അഥ നം മഹാസീവത്ഥേരോ “വിപസ്സനാ നാമേസാ ന ആദിതോ സുബ്രഹ്മഹിതാ ബലവതീ തിക്ഖാ വിസദാ ഹോതി, തസ്ഥാ തരുണവസേനായമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി ദസ്സേന്തോ “ദിസ്സതി, ഭിക്ഖവേ”തി സുത്തപദം (സം നിം ൨.൬൨) ആഹരി. തത്ഥ ആദാനന്തി പടിസന്ധി. നിക്ഖേപനന്തി ചുതി. ഓളാരികന്തി അരൂപധമ്മേഹി ദുട്ഠല്ലഭാവത്താ ഓളാരികം. കായന്തി ചതുസന്തതിരൂപസമൂഹഭൂതം കായം. ഓളാരികന്തി ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോ, ഓളാരികാകാരേനാതി അത്ഥോ. തേനേവ വുത്തം “ആദാനമ്പി നിക്ഖേപനമ്പി”തി.

൩൬൮. സുഖസാരാഗേന സമന്നാഗതോതി സുഖവേദനായ ബലവതരരാഗേന സമങ്ഗീഭൂതോ. പട്ഠാനേ പടിസിദ്ധാ അവചനേനേവ. തസ്മാതി സുഖേ റിതേ ഏവ ദുക്ഖസ്സാനുപ്ಪജ്ജനതോ. ഏവം വുത്തന്തി “സുഖായ വേദനായ നിരോധാ ഉപ്ಪജ്ജതി ദുക്ഖാ വേദനാ”തി ഏവം വുത്തം, ന അനന്തരാവ ഉപ്പജ്ജനതോ. ഖേപേത്യാതി കൂസലാനി ഖേപേത്യാ. ഗണ്ഹിത്യാ അത്തനോ ഏവ ഓകാസം ഗഹേത്യാ. ഉഭതോപക്ഖം ഹുത്യാതി “കദാചി സുഖവേദനാ, കദാചി ദുക്ഖവേദനാ”തി പക്ഖദ്വയവസേനപി വേദനാ ചിത്തസ്സ പരിയാദായ ഹോതി യമാക്കമം അഭാവിതകായസ്സ അഭാവിതചിത്തസ്സ.

൩൬൯. വിപസ്സനാ ച സുഖസ്സ പച്ചനീകാതി സുക്ഖവിപസ്സകസ്സആദികമ്മികസ്സ മഹാഭൂതപരിഗൃഹാദികാലേ ബഹി ചിത്തചാരം നിസേധേത്യാ കമ്മട്ഠാനേ ഏവ സതിം സംഹരന്തസ്സ അലദ്ധസ്സാദം കായസുഖം ന വിന്ദതി, സമ്ബാധേ വജേ സന്നിരുദ്ധോ ഗോഗണോ വിയ വിഹഞ്ഞതി വിപ്ഫന്ദതി, അച്ചാസന്നഹേതുകഞ്ച സരീരേ ദുക്ഖം ഉപ്പജ്ജതേവ. തേന വുത്തം “ദുക്ഖസ്സ ആസന്നാ”തി. തേനാഹ “വിപസ്സനം പട്ഠപേത്യാ”തിആദി. അദ്ധാനേ ഗച്ഛന്തേ ഗച്ഛന്തേതി മഹാഭൂതപരിഗൃഹാദിവസേന കാലേ ഗച്ഛന്തേ. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സരീരപദേസേ. ദുക്ഖം ദൂരാപഗതം ഹോതി സമാപത്തിബലേന വിക്ഖമ്ഭിതത്താ അപ്പനാഭാവതോ. അനപ്പകം വിപുലം. സുഖന്തി ഝാനസുഖം . ഓക്കമതീതി ഝാനസമുട്ഠാനപണിതരൂപവസേന രൂപകായം അനുപവിസതി, നാമകായോക്കമനേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. കായപസ്സദ്ധികമ്മികസ്സപി സമ്മസന്നഭാവനാ പട്ഠപേത്യാ നിസിന്നസ്സ കസ്സചി ആദിതോവ കായകിലമമചിത്തുപഘാതാപി സമ്ഭവന്തി, സമാധിസ്സ പന അപച്ചനീകത്താ സിനിദ്ധഭാവതോ ച ന സുക്ഖവിപസ്സനാ വിയ സുഖസ്സ വിപച്ചനീകോ, അനുക്കമേന ച ദുക്ഖം വിക്ഖമ്ഭേതിതി ആഹ “യമാസമാധീ”തി. യമാ സമാധി, വിപസ്സനായ പനേതം നത്ഥിതി ആഹ “ന ച തമാ വിപസ്സനാ”തി. തേന വുത്തന്തി യസ്ഥാ വിപസ്സനാ സുഖസ്സ പച്ചനീകാ, സാ ച കായഭാവനാ, തേന വുത്തം “ഉപ്പന്നാപി സുഖാ വേദനാ ചിത്തം ന പരിയാദായ തിട്ഠന്തി, ഭാവിതത്താ കായസ്സാ”തി. തമാ യസ്ഥാ സമാധി ദുക്ഖസ്സ പച്ചനീകോ, സോ ച ചിത്തഭാവനാ, തേന വുത്തം “ഉപ്പന്നാപി ദുക്ഖാ വേദനാ ചിത്തം ന പരിയാദായ തിട്ഠന്തി, ഭാവിതത്താ ചിത്തസ്സാ”തി യോജനാ.

൩൭൦. ഗുണേ ഘട്ടേത്യാതി അപദേസേന വിനാ സമീപമേവ നേത്യാ. തം വത മമ ചിത്തം ഉപ്പന്നാ സുഖാ വേദനാ പരിയാദായ റസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതീതി യോജനാ.

൩൭൧. കിം ന ഭവിസ്സതി, സുഖാപി ദുക്ഖാപി വേദനാ യമാപച്ചയം ഉപ്പജ്ജതേവാതി അത്ഥോ. തമത്ഥന്തി സുഖദുക്ഖവേദനാനം ഉപ്പത്തിയാ അത്തനോ ചിത്തസ്സ അനഭിഭവനീയതാസങ്ഖാതം അത്ഥം. തത്ഥ താവ പാസരാസിസുത്തേ ബോധിപല്ലങ്കേ നിസജ്ജാ “തത്ഥേവ നിസീദി”ന്തി വുത്താ. ഇധ മഹാസച്ചകസുത്തേ ദുക്കരകാരികായ ദുക്കരചരണേ നിസജ്ജാ “തത്ഥേവ നിസീദി”ന്തി വുത്താ.

൩൭൪. ഛന്ദകരണവസേനാതി തണ്ഹായനവസേനാതി അത്ഥോ. സിന്ദേഹകരണവസേനാതി സിന്ദേഹനവസേന. മുച്ഛാകരണവസേനാതി മോഹനവസേന പമാദാപാദനേന. വിപാസാകരണവസേനാതി

പാതുകമൃതാവസേന. അനുദഹനവസേനാതി രാഗഗ്നിനാ അനുദഹനവസേന. ലോകുത്തരമഗ്നുവേവചനമേവ വട്ടനിസ്സരണസ്സ അധിപ്പേതത്താ.

അല്ലഗ്നുഹണേന കിലേസാനം അസമുച്ഛിന്നഭാവം ദസ്സേതി, സസ്നേഹഗ്നുഹണേന അവിക്ഖമ്ഭിതഭാവം, ഉദകേ പകഖിത്തഭാവഗ്നുഹണേന സമുദാചാരാവത്ഥം, ഉദുമ്ബരകട്ഠഗ്നുഹണേന അത്തഭാവസ്സ അസാരകത്തം. ഇമിനാവനയേനാതി “അല്ലം ഉദുമ്ബരകട്ഠ”ന്തിആദിനാ വുത്തനയേന. സപുത്തഭരിയപബ്ബജായാതി പുത്തഭരിയേഹി സദ്ധിം കതപരിബ്ബാജകപബ്ബജാവസേന വേദിതബ്ബാ. കൂടീചകബഹുദകഹംസ- പരമഹംസാദിഭേദാ ബ്രാഹ്മണപബ്ബജാ.

൩൨൬. കുതോപി ഇമസ്സ ആപോസിനേഹോ നത്ഥീതി കോളാപം. തേനാഹ “ചരിന്നസിനേഹം നിരാപ”ന്തി. കോളന്തി വാ സുക്ഖകലിങ്ഗരം വുച്ചതി, കോളം കോളഭാവം ആപന്നന്തി കോളാപം. പടിപന്നസ്സ ഉപക്കമമഹത്തനിസ്സിതതാ പകതിയാ കിലേസേഹി അനഭിഭൂതതായ. അതിന്തതാ പടിപക്ഖഭാവനായ. തഥാ ഹി സുക്ഖകോളാപഭാവോ, ആരകാ ഉദകാ മലേ നിക്ഖിത്തഭാവോ ച നിദസ്സിതോ. ഓപക്കമികാഹീതി കിലേസഅതിനിഗ്ഗണ്ഹനുപക്കമപ്പഭവാഹി. വേദനാഹീതി പടിപത്തിവേദനാഹി. ദുക്ഖോ പടിപദാ ഹി ഇധാധിപ്പേതാ.

൩൨൭. കിം പന്നസമത്ഥോ, യതോ ഏവം പരേഹി ചിന്തിതുന്ധി അസക്കുണേയം ദുക്കരചരിയം ഛരബ്ബസ്സാനി അകാസീതി അധിപ്പായോ. കത്ഥാപി അകത്ഥാപിസമത്ഥോവ കാരണസ്സ നിപ്പന്നത്താ. “യഥാപി സബ്ബേസന്ധി ഖോ ബോധിസത്താനം ചരിമഭവേ അന്തമസോ സത്താഹമത്തന്ധി ധമ്മതാവസേന ദുക്കരചരിയാ ഹോതിയേവ, ഏവം ഭഗവാ സമത്ഥോ ദുക്കരചരിയം കാതും, ഏവഞ്ച നം അകാസി, ന പന്ന തായ ബുദ്ധോ ജാതോ, അഥ ഖോ മജ്ജിമായ ഏവ പടിപത്തിയാ”തി തസ്സാ ബൃതിരേകമുഖേന സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ബോധായ അമഗ്ഗഭാവദീപനത്ഥം, ഇമസ്സ പന്ന ഭഗവതോ കമ്മവിപാകവസേന ഛരബ്ബസ്സാനി ദുക്കരചരിയാ അഹോസി. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“അവചാഹം ജോതിപാലോ, കസ്സപം സുഗതം തദാ;
കുതോ നു ബോധി മുണ്ഡസ്സ, ബോധി പരമദുല്ലഭാ.

തേന കമ്മവിപാകേന, അചരിം ദുക്കരം ബഹും;
ഛരബ്ബസ്സാനുരുവേലായം, തതോ ബോധിമപാപുണിം.

നാഹം ഏതേന മഗ്ഗേന, പാപുണിം ബോധിമുത്തമം;
കുമഗ്ഗേന ഗവേസിസ്സം, പുബ്ബകമ്മേന വാരിതോ”തി.

ദുക്കരചരിയായ ബോധായ അമഗ്ഗഭാവദസ്സനത്ഥം ദുക്കരചരിയം അകാസീതി കേചി. അഥ വാ ലോകനാഥസ്സ അത്തനോ പരക്കമസമ്പത്തിദസ്സനത്ഥായ ദുക്കരചരിയാ. പണീതാധിമുത്തിയാ ഹി പരമുക്കംസഗതഭാവതോ അഭിനീഹാരാനുരൂപം സമ്ബോധിയം തിബ്ബുഛരന്തായ സിഖാപ്പത്തിയാ തദത്ഥം ഹുദിസന്ധി നാമ ദുക്കരചരിയം അകാസീതി ലോകേ അത്തനോ വീരിയാനുഭാവം വിഭാവേതും - “സോ ച മേ പച്ഛാ പീതിസോമനസ്സാവഹോ ഭവിസ്സതീ”തി ലോകനാഥോ ദുക്കരചരിയം അകാസി. തേനാഹ “സദേവകസ്സ

ലോകസ്സാ"തിആദി. തത്ത്വ വീരിയനിമ്മമനഗുണോതി വീരിയസ്സു സംവധ്വനസമ്പാദനഗുണോ. യഥാവൃത്തമത്ത്വം ഉപമായ വിഭാവേതും "പാസാദേ"തിആദി വൃത്തം. സങ്ഗാമേ ദേവതയോ സമ്പഹാരേതി ദിക്ഖത്തും തിക്ഖത്തും വാ പരസേനായ പഹാരപയോഗേ. പധാനവീരിയന്തി സമ്മപ്പധാനേഹി ആസേവനവീരിയം, സഞ്ചം വാ പുഞ്ചഭാഗവീരിയം.

അഭിദന്തന്തി അഭിഭവനദന്തം, ഉപരിദന്തന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ "ഉപരിദന്ത"ന്തി. സോ ഹി ഇതരം മുസലം വിയ ഉദുക്ഖലം വിസേസതോ കസ്സചി ഖാദനകാലേ അഭിഭൂയ വന്തതി. കുസലചിത്തേനാതി ബലവസമ്മാസകപ്പയുത്തേന കുസലചിത്തേന. അകുസലചിത്തന്തി കാമവിതക്കാദിസഹിതം അകുസലചിത്തം. അകുസലചിത്തസ്സ പവത്തിതും അപ്പദാനം നിഗ്ഗഹോ. തത്ത്വംപടിക്ഖേപവസേന വിനോദനം അഭിനിപ്പിളനം. വീരിയതാപേന വിക്ഖമ്ഭനം അഭിസന്താപനം. സദരമോതി സപരിളാഹോ. പധാനേനാതി പദഹനേന, കായസ്സ കിലമമുപ്പാദകേന വീരിയേനാതി അത്ഥോ. വിദ്ധസ്സാതി തുദസ്സ. സതോതി സമാനസ്സ.

൩൨൮. സീസവേറന്തി സീസം രജ്ജയാ ബന്ധിതാ ദണ്ഡകേന പരിവത്തകവേറനം. അരഹന്തോ നാമ ഏവരുപാ ഹോന്തിതി ഇമിനാ യഥായം, ഏവം വിസഞ്ചിഭൂതാപി ഹുത്വാ വിഹരന്തിതി ദസ്സേതി. തേനാഹ "മതകസദിസാ"തി, വേദനാപ്പത്താ വിയ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. സുപിനപ്പടിഗൃഹണതോ പട്ഠായാതി പടിസന്ധിഗൃഹണേ സേതവാരണസുപിനം പസ്സിതാ ബ്രാഹ്മണേഹി ബ്രാഹ്മണകാലതോ പട്ഠായ.

൩൨൯. ധമ്മസരീരസ്സ അരോഗഭാവേന സാധുതി മരിസനിയോതി മാരിസോ, പിയായനവചനമേതം. തേനാഹ "സമ്പിയായമാനാ"തിആദി. അജ്ജിതന്തി ഏവം അഭുഞ്ജിതം ഭകാരസ്സ ജകാരാദേസം കത്വാ. തേനാഹ "അഭോജന"ന്തി. ഏവം മാ കരിത്ഥാതി "ലോമകൂപേഹി അജ്ജോഹാരേസ്സാമ അനുപ്പവേസേസ്സാമാ"തി യഥാ തുമ്പേഹി വൃത്തം, ഏവം മാ കരിത്ഥ. കസ്ഥാ? യാപേസ്സാമഹന്തി അഹഞ്ച യാവദത്ത്വം ആഹാരമത്ത്വം ഭുഞ്ജന്തോ യഥാ യാപേസ്സാമി, ഏവം ആഹാരം പടിസേവിസ്സാമി.

൩൩൦-൩൩൧. ഏതാവ പരമന്തി ഏത്തകം പരമം, ന ഇതോ പരം ഓപക്കമികദുക്ഖവേദനാവേദിയനം അത്ഥിതി അത്ഥോ. രഞ്ഞോ ഗഹേതബ്ബനങ്ഗലതോ അത്താനി സന്ധായ "ഏകേന ഊന"ന്തി വൃത്തം. തം സുവണ്ണപരിക്ഖതം, ഇതരാനി രജതപരിക്ഖതാനി. തേനാഹ "അമച്ചാ ഏകേനൂനഅട്ഠസതരജതനങ്ഗലാനീ"തി. ആളാരുകസമാഗമേ ലദ്ധജ്ജ്യാനാനി വട്ടപാദകാനി, ആനാപാനസമാധി പന കായഗതാസതിപരിയാപന്നത്താ സഞ്ചേസഞ്ച ബോധിസത്താനം വിപസ്സനാപാദകത്താ "ബോധായ മഗ്ഗോ"തി വൃത്തോ. ബുജ്ജ്യാനത്ഥായാതി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം, സഞ്ചസ്സേവ വാ നേയ്യധമ്മസ്സ അഭിസമ്ബുജ്ജ്യാനായ . സതിയാ അനുസ്സരണകവിത്താണം സതാനുസാരിവിത്താണം. കസ്സാ പന സതിയാതി തം ദസ്സേതും "നയിദ"തിആദി വൃത്തം.

൩൩൨. പച്ചുപട്ഠിതാതി തത്ത്വംവത്തകരണവസേന പതിഉപട്ഠിതാ ഉപട്ഠായകാ. തേനാഹ "പണ്ണസാലാ"തിആദി. പച്ചയബാഹുല്ലികോതി പച്ചയാനം ബാഹുല്ലായ പടിപന്നോ. ആവത്തോതി പുഞ്ചേ പച്ചയഗേധപ്പഹാനായ

പടിപന്നോ, ഇദാനി തതോ പടിനിവത്തോ. തേനാഹ “രസഗിദ്ധോ...പേം... ആവത്തോ”തി. ധമ്മനിയാമേനാതി ധമ്മതായ. തമേവ ധമ്മതം ദസ്സേതും “ബോധിസത്തസ്സാ”തിആദിമാഹ. ബാരാണസിമേവ തത്ഥാപി ച സബ്ബബുദ്ധാനം അവിജഹിതധമ്മചക്ഷപവത്തനട്ഠാനമേവ അഗമംസു. പഞ്ചവഗ്ഗിയാ കിര വിസാഖമാസസ്സ അദ്ധമാസിയം ഗതാ. തേനാഹ “തേസു ഗതേസു അഡ്ഢമാസം കായവിവേകം ലഭിത്വാ”തി.

൩൮൭. “അദ്ധാഭോതോ ഗോതമസ്സ സാവകാചിത്തഭാവനാനുയോഗമനുയുത്താ വിഹരന്തി, നോ കായഭാവന”ന്തി ഇമം സന്ധായാഹ “ഏകം പഞ്ചം പുച്ഛി”ന്തി. ഇമം ധമ്മദേസനന്തി “അഭിജാനാമി ഖോ പന്നാഹ”ന്തിആദികം ധമ്മദേസനം. അസല്പിനോ തണ്ഹാദിട്ഠികിലേസാനം സമുച്ഛിന്നത്താ തേഹി സബ്ബസോ ന ലിത്തോ. അനുപലിത്തോതി തസ്സേവ വേവചനം തണ്ഹാനന്ദിയാ അഭാവേന. ഗോചരജ്ജ്വലത്തമേവാതി ഗോചരജ്ജ്വലത്തസത്തിതേ ഫലസമാപത്തിയാ ആരമ്മണേ, നിബ്ബാനേതി അത്ഥോ. യം സന്ധായ പാളിയം “പുരിമസ്ഥിം സമാധിനിമിത്തേ”തി വുത്തം സന്നിസീദാപേമിതി ഫലസമാപത്തിസമാധിനാ അച്ചന്തസമാദാനവസേന ചിത്തം സമ്മദേവ നിസീദാപേമി. പുബ്ബാഭോഗേനാതി സമാപജ്ജനതോ പുബ്ബേ പവത്തആഭോഗേന. പരിച്ഛിന്ദിത്വാതി സമാപജ്ജനക്ഖണം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ. തേനാഹ “സാധുകാര... പേം... അവിച്ഛിന്നേയേവാ”തി. ഏവമസ്സ പരിച്ഛിന്നകാലസമാപജ്ജനം യഥാപരിച്ഛിന്നകാലം വുട്ഠാനഞ്ച ബുദ്ധാനം ന ഭാരിയം വസീഭാവസ്സ തമാസുപ്പഗുണഭാവതോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ബുദ്ധാനം ഹീ”തിആദി. ധമ്മസമ്പടിഗ്ഗാഹകാനം അസ്സാസവാരേ വാ. തദാ ഹി ദേസിയമാനം ധമ്മം ഉപധാരേതും ന സക്കോന്തി, തസ്ഥാ തസ്ഥിം ഖണേ ദേസിതദേസനാ നിരത്ഥകാ സിയാ. ന ഹി ബുദ്ധാനം നിരത്ഥകാ കിരിയാ അത്ഥി.

ഓകപ്പനീയമേതന്തി “തസ്സാ ഏവ കമായാ”തിആദിനാ വുത്തം അതിവിയ അച്ഛരിയഗതം അട്ഠപ്പത്തിം സുത്ഥാ ഞ്ഞദിസീ പടിപത്തി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സേവ ഹോതീതി ഉപവാദവസേന വദന്തി, ന സഭാവേന. തേനാഹ “സത്ഥരീ പസാദമത്തമ്പി ന ഉപ്പന്ന”ന്തി. കായദരമോതി പച്ചയവിസേസവസേന രൂപകായസ്സ പരിസ്സമാകാരോ. ഉപാദിന്നകേതി ഇന്ദ്രിയബദ്ധേ. അനുപാദിന്നകേതി അനിന്ദ്രിയബദ്ധേ. വികസന്തി സൂരിയരസ്ഥിസമ്ഫസ്സേന. തദഭാവേന മകുലാനി ഹോന്തി. കേസഞ്ചി തിന്തിനികാദിരുക്ഖാനം . പതിലീയന്തി നിസ്സയരൂപധമ്മഅവിപ്ഫാരികതായ. അരൂപധമ്മതായ പഞ്ചവിഞ്ചാണാനഞ്ചേവ കിരിയാമയവിഞ്ചാണാനഞ്ച അപ്പവത്തിസത്തിതാ അവിപ്ഫാരികതാ ഹോതി, യത്ഥ നിദാസമത്തോ. തേനാഹ “ദരഥവസേന ഭവങ്ഗസോതഞ്ച ഇധ നിദാതി അധിപ്പേത”ന്തി. തത്ഥ ദരഥവസേനാതി ദരഥവസേനേവ, ന മിനമിദ്ധവസേനാതി അവധാരണം അവധാരണഫലഞ്ച നിദ്ധാരേതഞ്ച. തം സന്ധായാതി കായസ്സ ദരഥസങ്ഖാതസരീരഗിലാനഹേതുകം നിദം സന്ധായ. സരീരഗിലാനഞ്ച ഭഗവതോ നത്ഥിതി ന സക്കാ വത്തും “പിട്ഠി മേ ആഗിലായതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൦൦; മം നിം ൨.൨൨; ചുളവം ൩൪൫) വചനതോ. സമ്മോഹവിഹാരസ്ഥിന്തി പച്ചത്തേ ഏതം ഭുജ്ജവചനന്തി ആഹ “സമ്മോഹവിഹാരോതി വദന്തി”തി, സമ്മോഹവിഹാരസ്ഥിം വാ പരിയാപനം ഏതം വദന്തി, യദിദം ദിവാ നിദോക്കമന്തി യോജനാ.

നവുൻ. ഉപനീതേഹീതി ദോസമഗ്ഗം നിന്ദാപഥം ഉപനീതേഹി.
അഭിനന്ദിത്വാതി സമ്പിയായിത്വാ. തേനാഹ “ചിത്തേന സമ്പടിച്ചുനോ”തി.
അനുമാദിത്വാതി “സാധു സാധു”തി ദേസനായ മോമനവസേന അനുമാദിത്വാ.
തേനാഹ “വാചായപി പസംസനോ”തി. സമ്പത്തേ കാലേതി പബ്ബജായോഗേ
കാലേ അനുപ്പത്തേ.

ഗണം വിനോദേത്വാതി ഗണം അപനേത്വാ ഗണപലിബോധം ഛരിന്ദിത്വാ.
പപഞ്ചന്തി അവസേസുകിലേസം. “പുത്തേവാ രാജപുജിതോ”തി വുത്തമത്ഥം
വിവരിതും “തസ്സ്മിൻഹി കാലേ”തിആദി വുത്തം. ഛരവാസഹരണേന
ഉപോസഥകമ്മം കരോനോ.

സകലം രത്തിം ബുദ്ധഗുണാനന്ദേവ കമിതത്താ മേരസ്സ ഞാണം
ദേസനാവിഭവഞ്ച വിഭാവേനോ ആഹ “ഏത്തകാവ, ഭന്തേ, ബുദ്ധഗുണാ”തി.
ഇമായ, ഭന്തേ, തുദ്ധാകം ധമ്മകമായ അനവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാ കമിതാ
വിയ ജായന്തി, ഏവം സന്തേപി അനന്താപരിമേയ്യാവ തേ, കിം ഇതോ
പരേപി വിജ്ഞേതേവാതി മേരം തത്ഥ സീഹനാദം നദാപേതുകാമോ ആഹ
“ഉദാഹു അഞ്ഞേപി അത്ഥീ”തിആദി. രജസ്സ പദേസികത്താ,
യമാവുത്തസുഭാസിതസ്സ ച അനഗ്ഘത്താ വുത്തം “അയം മേ
ദുഗ്ഗതപണ്ണാകാരോ”തി. തിയോജനസതികന്തി ഇദം പരിക്ഖേപവസേന വുത്തം,
തഞ്ച ഖോ മനുസ്സാനം പരിഭോഗവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം.

മഹാസച്ചകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. ചുളുതസ്സഹാസങ്ഖയസുത്തവണ്ണനാ

നന്ദം. തത്രാതി തസ്സ്മിം പുബ്ബാരാമമിഗാരമാതുപാസാദാനം അത്ഥവിഭാവനേ
അയം ഇദാനി വുച്ചമാനാ അനുപുബ്ബി കമാ. മണീനന്തി ഏത്ഥ പദുമരാഗമണീനം
അധിപ്പേതത്താ ആഹ “അഞ്ഞേഹി ചാ”തി. തേന ഇന്ദനീലാദിമണീനം
സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.
നീലപിതലോഹിതോദാതമഞ്ജിട്ഠപഭസ്സരകബരവണ്ണവസേന സത്തവണ്ണേഹി.

തസ്സഹാ സബ്ബസോ വീയന്തി ഏത്ഥാതി തസ്സഹാസങ്ഖയോ (അ° നി° ടീ°
൩.൭.൬൧), തസ്സ്മിം. തസ്സഹാസങ്ഖയേതി ച വിസയേ ഇദം ഭുമ്മന്തി ആഹ
“തം ആരമ്മണം കത്വാ”തി. വിമുത്തചിത്തതായാതി സബ്ബസംകിലേസേഹി
വിമുത്തചിത്തതായ. അപരഭാഗപടിപദാ നാമ അരിയസച്ചാഭിസമയോ, സാ
സാസനചാരിഗോചരാ പച്ചത്തം വേദിതബ്ബത്തോതി ആഹ “പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദം
സംഖിത്തേന ദേസേമാതി പുച്ഛതീ”തി. അകുപ്പധമ്മതായ ഖയവയസങ്ഖാതം
അന്തം അതീതാതി അച്ചന്താ, സോ ഏവ അപരിഹാനസഭാവത്താ അച്ചന്താ
നിട്ഠാ ഏതസ്സാതി അച്ചന്തനിട്ഠോ. തേനാഹ “ഏകന്തനിട്ഠോ സതന്തനിട്ഠോതി
അത്ഥോ”തി. ന ഹി പടിവിധസ്സ ലോകുത്തരധമ്മസ്സ ദസ്സനം കുപ്പനം നാമ
അത്ഥി. അച്ചന്തമേവ ചതുഹി യോഗേഹി ഖേമോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി
അച്ചന്തയോഗക്ഖേമീ. മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ വുസിതത്താ, തസ്സ ച
അപരിഹാനസഭാവത്താ അച്ചന്തം ബ്രഹ്മചാരിതി അച്ചന്തബ്രഹ്മചാരി. തേനാഹ
“നിച്ചബ്രഹ്മചാരിതി അത്ഥോ”തി. പരിയോസാനന്തി ബ്രഹ്മചരിയസ്സ
പരിയോസാനം.

വേഗായതീതി തുരിതായതി. സല്ലക്ഖേസീതി ചിന്തേസി, അത്തനാ യമാ സുതായ സത്ഥു ദേസനായ അനുസ്സരണവസേന ഉപധാരേസി. അനുഗൃണ്ഹിതാവാതി അത്ഥവിനിച്ഛയവസേന അനുഗൃഹേതാ ഏവ. ഛരസു ദ്വാരേസു നിയുത്താതി ഛരദാരികാ, തേഹി.

പഞ്ചക്ഖണ്ഡാതി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ. സക്കായസഞ്ചണ്ഡഹി സന്ധായ ഇധ “സഞ്ചേധമ്മാ”തി വുത്തം വിപസ്സനാവിസയസ്സ അധിപ്പേതത്താ, തസ്മാ ആയതന്ധാതുയോപി തഗ്ഗതികാ ഏവ ദട്ഠഞ്ച. തേനാഹ ഭഗവാ “നാലം അഭിനിവേസായാ”തി. ന യുത്താ അഭിനിവേസായ “ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്താ”തി അജ്ജേയാസാനായ. “അലമേവ നിബ്ബിന്ദിതും അലം വിരജ്ജിതു”ന്തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൨൨൨; സം നിം ൨.൧൨൪-൧൨൫, ൧൨൮, ൧൩൪, ൧൪൩) വിയ അലം-സദ്ദോ യുത്തമോപി ഹോതീതി ആഹ “ന യുത്താ”തി. സമ്പജ്ജന്തിതി ഭവന്തി. യദിപി “തതിയാ, ചതുത്ഥീ”തി ഇദം വിസുദ്ധിദ്വയം അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞാ, തസ്സാ പന സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനഭാവതോ, സതി ച പച്ചയപരിഗൃഹേ സപ്പച്ചയത്താ (നാമരൂപസ്സ അനിച്ചതാ, അനിച്ചം ദുക്ഖം, ദുക്ഖഞ്ച അനത്താതി അത്ഥതോ) ലക്ഖണത്തയം സുപാക്കടമേവ ഹോതീതി ആഹ “അനിച്ചം ദുക്ഖം അനത്താതി ഞാതപരിഞ്ഞായ അഭിജാനാതീ”തി. തഥേവ തീരണപരിഞ്ഞായാതി ഇമിനാ അനിച്ചാദിഭാവേന നാലം അഭിനിവേസായാതി നാമരൂപസ്സ ഉപസംഹരതി, ന അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞാനം സമ്ഭാരധമ്മാനം. പൂരിമായ ഹി അത്ഥതോ ആപന്നലക്ഖണത്തയം ഗണ്ഹാതി സലക്ഖണസല്ലക്ഖണപരത്താ തസ്സാ, ദുതിയായ സരൂപതോ തസ്സാ ലക്ഖണത്തയാരോപനവസേന സമ്മസനഭാവതോ. ഏകചിത്തക്ഖണികതായ അഭിനിപാതമത്തതായ ച അപ്പമത്തകമ്പി. രൂപപരിഗൃഹസ്സ ഓളാരികഭാവതോ അരൂപപരിഗൃഹം ദസ്സേതി. ദസ്സേനോ ച വേദനായ ആസന്നഭാവതോ, വിസേസതോ സുഖസാരാഗിതായ, ഭവസ്സാദഗധിതമാനസതായ ച സക്കസ്സ വേദനാവസേന നിബ്ബത്തേതാ ദസ്സേതി.

ഉപ്പാദവയട്ഠേനാതി ഉദയഞ്ചയസഭാവേന ഉപ്പജ്ജിതാ നിരുജ്ജന്തേന. അനിച്ചാതി അദ്ധു വാ. അനിച്ചലക്ഖണം അനിച്ചതാ ഉദയവയതാ. തസ്മാതി യസ്മാ പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം ഖയതോ വയതോ ദസ്സനഞ്ചാണം അനിച്ചാനുപസ്സനാ, തംസമങ്ഗീ ച പുഗ്ഗലോ അനിച്ചാനുപസ്സീ , തസ്മാ. ഖയവിരാഗോതി ഖയസങ്ഖാതോ വിരാഗോ സങ്ഖാരാനം പലുജ്ജനാ. യം ആഗമ്മ സഞ്ചസോ സങ്ഖാരേഹി വിരജ്ജനാ ഹോതി, തം നിബ്ബാനം അച്ചന്തവിരാഗോ. നിരോധാനുപസ്സിമ്ഹിപിതി നിരോധാനുപസ്സിപദേപി. “ഏസേവ നയോ”തി അഭിദിസിതാ തം ഏകദേസേന വിവരന്തോ “നിരോധോപി ഹി...പേ... ദുവിയോയേവാ”തി ആഹ. സഞ്ചാസവസംവരേ വുത്തവോസ്സഗ്ഗോവ ഇധ “പടിനിസ്സഗ്ഗോ”തി വുത്തോതി ദസ്സേനോ “പടിനിസ്സഗ്ഗോ വുച്ചതി വോസ്സഗ്ഗോ”തിആദിമാഹ. പരിച്ചാഗവോസ്സഗ്ഗോ വിപസ്സനാ. പക്ഖന്ദനവസേന അപ്പനതോ പക്ഖന്ദനവോസ്സഗ്ഗോ മഗ്ഗോ അത്തസ്സ തദഭാവതോ. സോതി മഗ്ഗോ. ആരമ്മണതോതി കിച്ചസാധനവസേന ആരമ്മണകരണതോ. ഏവണ്ഡി മഗ്ഗതോ അത്തേസം നിബ്ബാനാരമ്മണാനം പക്ഖന്ദനവോസ്സഗ്ഗാഭാവോ സിദ്ധോ ഹോതി. പരിച്ചജ്ജനേന പക്ഖന്ദനേന ചാതി ദവീഹിപി വാ കാരണേഹി. സഞ്ചേസം ഖണ്ഡാനം വോസ്സജ്ജനം തപ്പടിബദ്ധസംകിലേസപ്പഹാനേന ദട്ഠഞ്ച. ചിത്തം പക്ഖന്ദതീതി മഗ്ഗസമ്പയുത്തം ചിത്തം സന്ധായാഹ. ഉഭയന്വേതം വോസ്സജ്ജനം. തദുഭയസമങ്ഗീതി വിപസ്സനാസമങ്ഗീ മഗ്ഗസമങ്ഗീ ച. “അനിച്ചാനുപസ്സനായ

നിചുസഞ്ഞം പജഹതീ”തിആദിവചനതോ (പടിം മം ൧.൫൨) യഥാ വിപസ്സനായ കിലേസാനം പരിച്ചാഗപടിനിസ്സഗ്ഗോ ലബ്ഭതി, ഏവം ആയതിം തേഹി കിലേസേഹി ഉപ്പാദേതബ്ബവന്ധാനന്വി പരിച്ചാഗപടിനിസ്സഗ്ഗോ വത്തബ്ബോ, പക്ഖന്ദനപടിനിസ്സഗ്ഗോ പന മഗ്ഗേ ലബ്ഭമാനായ ഏകന്തകാരണഭൂതായ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ വസേന വേദിതബ്ബോ, മഗ്ഗേ പന തദുഭയന്വി ഞായാഗതമേവ നിപ്പരിയായതോവ ലബ്ഭമാനത്താ. തേനാഹ “തദുഭയസമങ്ഗീ പുഗ്ഗലോ”തിആദി.

പുച്ഛന്തസ്സ അജ്ജ്യാസയവസേന “ന കിഞ്ചി ലോകേ ഉപാദിയതീ”തി ഏതഥ കാമുപാദാനവസേന ഉപാദിയനം പടിക്ഖിപീയതീതി ആഹ “തണ്ഹാവസേന ന ഉപാദിയതീ”തി. തണ്ഹാവസേന വാ അസതി ഉപാദിയനേ ദിട്ഠിവസേന ഉപാദിയനം അനവകാസമേവാതി “തണ്ഹാവസേന”ഇച്ചേവ വുത്തം. ന പരാമസതീതി നാദിയതി, ദിട്ഠിപരാമാസവസേന വാ “നിചു”തിആദിനാ ന പരാമസതി. സംവിത്തേനേവ വിപ്പം കമേസീതി തസ്സ അജ്ജ്യാസയവസേന പപഞ്ചം അകത്ഥാ കമേസി.

൩൯൧. അഭിസമാഗന്താതി അഭിമുഖത്തോണേന ഞേയ്യം സമാഗന്താ യാമാവതോ വിദിത്വാ. തേനാഹ “ജാനിത്വാ”തി. യഥാപരിസവിഞ്ഞാപകത്താതി യഥാപരിസം ധമ്മസമ്പടിഗ്ഗാഹികായ മഹതിയാ, അപ്പകായ വാ പരിസായ അനുരൂപമേവ വിഞ്ഞാപനതോ. പരിയന്തം ന നിച്ഛരതീതി ന പവത്തതി. മാ നിരത്ഥകാ അഗമാസീതി ഇദം ധമ്മതാവസേന വുത്തം, ന സത്ഥു അജ്ജ്യാസയവസേന. ഏകഞ്ഛേതം സത്ഥു വചിഛോസസ്സ അട്ഠസു അങ്ഗേസു, യദിദം പരിസപരിയന്തതാ. ഛരിദുവിവരോകാസോതി ഛരിദുഭൂതോ, വിവരഭൂതോ വാ ഓകാസോപി നത്ഥി, ഭഗവതോ സദാസവനകാരണം വുത്തമേവ. തസ്മാതി യഥാവുത്തകാരണതോ.

പഞ്ച അങ്ഗാനി ഏതസ്സാതി പഞ്ചങ്ഗം, പഞ്ചങ്ഗം ഏവ പഞ്ചങ്ഗികം. മഹതീആദി വീണാവിസേസോപി ആതതമേവാതി “ചമ്മപരിയോനദ്ധേസു”തി വിസേസിതം. ഏകതലം കുമ്ഭമുണദദരാദി. ചമ്മപരിയോനദ്ധം ഹുത്ഥാ തന്തിബദ്ധം ആതതവിതതം. തേനാഹ “തന്തിബദ്ധപണവാദീ”തി. ഗോമുഖീആദിനന്വി ഏതേവ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. വംസാദീതി ആദി-സദ്രേന സങ്ഖസിങ്ഗാദീനം സങ്ഗഹോ. സമ്മാദീതി സമ്മതാളകംസതാളസിലാസലാകതാളാദി. തത്ഥ സമ്മതാളം നാമ ദണ്ഡമയതാളം. കംസതാളം ലോഹമയം. സിലായ അയോപത്തേന ച വാദനതാളം സിലാസലാകതാളം. സമപ്പിതോതി സമ്മാ അപ്പിതോ ഉപേതോ. തേനാഹ “ഉപഗതോ”തി. ഉപട്ഠാനവസേന പഞ്ചഹി തൂരിയസതേഹി ഉപേതോ. ഏവംഭൂതോ ച യസ്മാ തേഹി ഉപട്ഠിതോ സമന്നാഗതോ നാമ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “സമങ്ഗീഭൂതോതി തസ്സേവ വേവചന”തി. പരിചാരേതീതി പരിതോ ചാരേതി. കാനി പന ചാരേതി, കഥം വാ ചാരേതീതി ആഹ “സമ്പത്തിം...പേ... ചാരേതീ”തി. തത്ഥ തതോ തതോതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം വാദിതേ തത്ഥ തത്ഥ ച വാദകജ്ഞേ. അപന്നേത്ഥാതി വാദകജ്ഞേ നിസേധേത്ഥാ. തേനാഹ “നിസ്സദ്ദാനി കാരാപേത്ഥാ”തി. ദേവചാരികം ഗച്ഛതിയേവ ദേവതാനം മനുസ്സാനഞ്ച അനുകമ്പായ. സ്വായമത്ഥോ വിമാനവത്സുഹി (വിം വം ൧) ദീപേതബ്ബോ.

൩൯൨. അപ്പേവ സകേന കരണീയേനാതി മാരിസ, മോഗ്ഗല്ലാന, മയം സകേന കരണീയേന അപ്പേവ ബഹുകിച്ചാപി ന ഹോമ. അപിച ദേവാനംയേവാതി

അപിച ഖോ പന ദേവാനംയേവ താവതിംസാനം കരണീയേന വിസേസതോ ബഹുകിച്ചാതി അത്ഥയോജനാ. ഭുജ്ജ്ഠകദേവതാനമ്പി കേചി അട്ടാ സക്കേന വിനിച്ഛിതഞ്ചാ ഹോന്തിതി ആഹ “പഥവിതോ പട്ഠായാ”തി. നിയമേന്തോതി അവധാരേന്തോ. തം പന കരണീയം സരൂപതോ ദസ്സേതും “ദേവാനം ഹീ”തിആദി വുത്തം. താസന്തി ദേവധീതുദേവപുത്തപാദപരിചാരികാനം. മണ്ഡനപസാധനകാരികാതി മണ്ഡനപസാധനസംവിധായികാ. അട്ടകരണം നന്മി സംസയസ്സേവ അഭാവതോ.

യന്തി സവനുഗൃഹണാദിവസേന സുപരിചിതമ്പി യം അത്ഥജാതം. നദിസ്സതി, പത്താചക്ഖുനോ സബ്ബസോ ന പടിഭാതീതി അത്ഥോ. കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ. സോമനസ്സസംവേഗന്തി സോമനസ്സസമുട്ഠാനം സംവേഗം, ന ചിത്തസന്താസം.

സമുപബ്ധുജ്ജ്ഹോതി യുജ്ജ്ഞനവസേന സഹപതിതോ സമോഗാജ്ജ്ഹോ. ഏവംഭൂതോ ച യസ്മാ സമുഹവസേന സമ്പിണ്ഡിതോ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “സന്നിപതിതോ രാസിഭൂതോ”തി. അനന്തരേ അത്തഭാവേതി ഇദം ദുതിയം സക്കത്തഭാവം തതോ അനന്തരാതീതേന സക്കത്തഭാവേന സക്കത്തഭാവസാമത്തേതോ ഏകമിവ കത്വാ ഗഹണവസേന വുത്തം, അത്തഥാ “തതിയേ അത്തഭാവേ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ. മഘത്തഭാവോ ഹി ഇതോ തതിയോതി. അഥ വാ യസ്മിം അത്തഭാവേ സോ ദേവാസുരസങ്ഗാമോ അഹോസി, തസ്സ അനന്തരത്താ മഘത്തഭാവസ്സ വുത്തം “അനന്തരേ അത്തഭാവേ”തി. സത്താനം ഹിതേസിതായ മാതാപിതുഉപട്ഠാനാദിനാ ചരിയാഹി ബോധിസത്തചരിയാ വിയസ്സ ചരിയാ അഹോസി. സത്ത വതപദാനീതി സത്ത വതകോട്ഠാസേ.

മഹാപാനന്തി മഹന്തം സുരാപാനം. ഗണ്ഡപാനന്തി ഗണ്ഡസുരാപാനം, അധിമത്തപാനന്തി അത്ഥോ. പരിഹരമാനാതി പരിവാരേന്തോ. വേദികാപാദാതി സിന്നേരുസ്സ പരിയന്തേ വേദികാപരിക്ഖേപാ. പഞ്ചസു റാനേസൂതി പഞ്ചസു പരിഭണ്ഡട്ഠാനേസു നാഗസേനാദീഹി ആരക്ഖം റപേസി.

൩൯൩. രാമണ്ണേയുകന്തി രമണീയഭാവം. മസാരഗല്ല്യത്ഥമ്ഭേതി കബരമണിമയേ മമ്ഭേ. സുവണ്ണാദിമയേ ഘടകേതി “രജതത്ഥമ്ഭേസു സുവണ്ണമയേ, സുവണ്ണത്ഥമ്ഭേസു രജതമയേ”തിആദിനാ സുവണ്ണാദിമയേ ഘടകേ വാളരൂപകാനി ച. പബാജ്ജ്ഹം മത്തോതി പമത്തോ. തേനാഹ “അതിവിയ മത്തോ”തി. നാടകപരിവാരേനാതി അച്ഛരാപരിവാരേന.

അച്ഛരിയബ്ഭുതന്തി പദദ്വയേനപി വിമ്ഹയനാകാരോവ വുത്തോ, തസ്മാ സഞ്ജാതം അച്ഛരിയബ്ഭുതം വിമ്ഹയനാകാരോ ഏതേസന്തി സഞ്ജാതഅച്ഛരിയഅബ്ഭുതാ, തഥാ പവത്തചിത്തുപ്പാദാ. അച്ഛരിയബ്ഭുതഹേതുക്കാ സഞ്ജാതാ തുട്ഠി ഏതേസന്തി സഞ്ജാതതുട്ഠിനോ. സംവിഗ്ഗന്തി സഞ്ജാതസംവേഗം. സ്വായം സംവേഗോ യസ്മാ പുരിമാവത്ഥായ ചിത്തസ്സ ചലനം ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “ചലിത”ന്തി.

൩൯൪. തമം വിനോദിതന്തി പാടിഹാരിയദസ്സനേന “അഹോ മേരസ്സ ഇദ്ധാനുഭാവോ”തി സമ്മാപടിപത്തിയം സഞ്ജാതബഹുമാനോ, ഞ്ഞിസം നാമ സാസനം ലഭിത്വാപി മയം നിരത്ഥകേന ഭോഗമദേന സമ്മത്താ ഭവാമാതി

യോനീസോ മനസികാരുപ്പാദനേന സമ്മോഹതമം വിനോദിതം വിധമിതം. ഏതേതി മഹാമേരോ സക്കോ ചാതി തേ ദേപി സമാനബ്രഹ്മചരിയതായ സബ്രഹ്മചരിനോ.

൩൯൫. പഞ്ഞാതാനന്തി പാകടാനം ചാതുമഹാരാജ-സുയാമ-സന്തുസിത-പരനിമിതവസവത്തിമഹാബ്രഹ്മാനം അഞ്ഞതരോ, ന യേസം കേസഞ്ചിതി അധിപ്പായോ. ആരദ്ധധമ്മവസേനേവ പരിയോസാപിതത്താ യമാനുസന്ധിനാവ നിട്ഠപേസി.

ചുളുതണ്ഹാസങ്ഖയസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വൃ. മഹാതണ്ഹാസങ്ഖയസുത്തവണ്ണനാ

൩൯൬. ലദ്ധിമത്തന്തി മിച്ചാഗാഹമത്തം, ന ദിട്ഠാഭിനിവേസോ. സസ്സതദിട്ഠിതി നിച്ചാഭിനിവേസോ. സോതി അരിട്ഠോ ഭിക്ഖു. കഥേത്വാ സമോധാനേനന്തി യോജനാ. സമോധാനേനന്തി ച നിഗമേനന്തി അത്ഥോ. തത്ഥ തത്ഥേവാതി തേസു തേസു ഏവ ഭവേസു നിരുജ്ജന്തി, ന ഭവന്തരം സങ്കമന്തി. വിഞ്ഞാണം പന അഭിന്നസഭാവം അനഞ്ഞന്തി അധിപ്പായോ. ഇധലോകതോതി ഇമസ്സമാ അത്തഭാവം. പരലോകന്തി പരഭവസത്തിതം അത്തഭാവം. സന്ധാവതീതി നിച്ചതായ കേനചി അസമ്ബദ്ധം വിയ ഗച്ഛതി. തേന ഇധലോകതോ പരലോകഗമനമാഹ. സംസരതീതി ഇമിനാ പരലോകതോ ഇധാഗമനം. സന്ധാവതീതി വാ ഭവന്തരസങ്കമനമാഹ. സംസരതീതി തത്ഥ തത്ഥ അപരാപരസഞ്ചരണം.

“പച്ചയേ സതി ഭവതീ”തിആദിനാ വിഞ്ഞാണസ്സ അന്ധയതോ ബൃതിരേകതോ ച പടിച്ച്സമുപ്പന്നഭാവം ദസ്സേനോ സസ്സതഭാവം പടിക്ഖിപതി. ബുദ്ധേന അകമിതം കഥേസീതി ഇമിനാ “യം അഭാസിതം അലപിതം തമാഗതേന, തം ഭാസിതം ലപിതം തമാഗതേനാതി ദീപേതീ”തി (ചുളുവം ൩൫൨, ൩൫൩) ഇമസ്സമിം ഭേദകരവത്സമിം സന്ദിസ്സതീതി ദസ്സേതി. ജിനചക്കേ പഹാരം ദേതീതി “തദേവിദം വിഞ്ഞാണം...പേ... അനഞ്ഞ”ന്തി നിച്ചതം പടിജാനന്തോ - “സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ (ധം പം ൨൧൧), രൂപം, ഭിക്ഖവേ, അനിച്ഛ”ന്തി (സം. നി. ൩.൯൩-൯൪) ച ആദിനയപ്പവത്തേ സത്ഥു ധമ്മചക്കേ വീലം ഉപ്പാദേനോ പഹാരം ദേതി. സഞ്ചത്തുതത്താണേന അനിച്ഛന്തി ദിട്ഠം പവേദിതഞ്ച വിഞ്ഞാണം നിച്ഛന്തി പടിജാനന്തോ വേസാരജ്ജ്ഞാണം പടിബാഹതി. സോതുകാമം ജനന്തി അരിയധമ്മാധിഗമസ്സ ഏകന്തഉപായഭൂതം വിപസ്സനാമഗ്ഗം സോതുകാമം ജനം നിച്ഛഗ്ഗാഹപഗ്ഗണ്ഹനേന വിസംവാദേതി. തതോ ഏവ അരിയപഥേ അരിയധമ്മവിമിയം തസ്സാ പടിക്ഖിപനേന തിരിയം നിപതിത്വാ.

൩൯൭. വിഞ്ഞാണസീസേന അത്തനാ ഗഹിതം അത്താനം വിഭാവേനോ “യപായം, ഭന്തേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വദോ വേദേയ്യോതിആദയോ സസ്സതദിട്ഠിയാ ഏവ അഭിനിവേസാകാരാ. വദതീതി വദോ, വചികമ്മസ്സ കാരകോതി അത്ഥോ. ഇമിനാ ഹി കാരകഭാവുപായികസത്താനം ഹിതസുഖാവബോധനസമത്ഥതം അത്തനോ ദസ്സേതി. വേദിയോവ വേദേയ്യോ, ജാനാതി അനുഭവതി ചാതി അത്ഥോ. ഊദിസാനണ്ഹി പദാനം ബഹുലാ കത്തുസാധനതം സദുവിദു

മഞ്ഞന്തി. വേദയതീതി തം തം അനുഭവിതബ്ദം അനുഭവതി. തഹിം തഹിന്തി തേസു തേസു ഭവയോനിഗതിഠിതിസത്താവാസസത്തനികായേസു.

൩൯൯. തം വാദം പശ്യേഹ റിതത്താ സാതിസ്സ ചരിനപച്ചയതാ അവിരുജ്ഘയമ്മതാ ച വേദിതബ്ദാ. ഹേട്ഠാതി അലഗദസുത്തസംവണ്ണനം (മം നിം അട്ഠം ൨.൨൩൬-൨൩൭) സന്ധായാഹ. പരതോ ഹേട്ഠാതി വുത്തട്ഠാനേപി ഏസേവ നയോ. പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീതി തീഹിപി അനുസന്ധീഹി അപോമിസ്സോ വിസുന്ധേവേകോ അനുസന്ധി. നനു ചായന്വി സാതിസ്സ അജ്ഠയാസയവസേന പവത്തിതത്താ അജ്ഠയാസയാനുസന്ധിയേവാതി? ന, നിയ്യാനമുഖേന അപ്പവത്തത്താ. നിയ്യാനഞ്ജഹി പുരക്ഖത്വാ പുച്ഛാദിവസേന പവത്താ ഇതരാ ദേസനാപുച്ഛാനുസന്ധിആദയോ. ഇയ തദഭാവതോ വുത്തം “പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീ”തി. പരിസായ ലദ്ധിം സോധേനോതി യാദിസി സാതിസ്സ ലദ്ധി, തദഭാവദസ്സനവസേന പരിസായ ലദ്ധിം സോധേനോ, പരിസായ ലദ്ധിസോധനേനേവ സാതി ഗണതോ നിസ്സാരിതോ നാമ ജാതോ.

൪൦൦. യം യദേവാതി ഇദം യദിപി അവിസേസതോ പച്ചയയമ്മഗ്ഗഹണം, “വിഞ്ഞാണന്തേവ സഞ്ഠ്യം ഗച്ഛതീ”തി പന വുത്തത്താ തംതംവിഞ്ഞാണസ്സ സമഞ്ഞാനിമിത്തപച്ചയജാതം ഗഹിതന്തി ദട്ഠബ്ദം. തേന വുത്തം പാളിയം - “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണന്തേവ സഞ്ഠ്യം ഗച്ഛതീ”തിആദി. അഥ വാ തംതംദാരനിയതം ഇതരന്വി സബ്ബം തസ്സ തസ്സ വിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയജാതം ഇയ “യം യദേവാ”തി ഗഹിതം, തത്ഥ പന യം അസാധാരണം, തേന സമഞ്ഞാതി “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണന്തേവാ”തിആദി വുത്തം. ദാരസങ്കന്തിയാ അഭാവന്തി വിഞ്ഞാണസ്സ ദാരന്തരസങ്കമനസ്സ അഭാവം. സ്വായം ഓളാരികനയേന മന്ദബുദ്ധിനം സുഖാവബോധനത്ഥം നയദസ്സനവസേന വുത്തോ. ന ഹി കദാചി പച്ചുപ്പന്നം വിഞ്ഞാണം വിഗച്ഛന്തം അനന്തരവിഞ്ഞാണം സങ്കമതി അനന്തരാദിപച്ചയാലാഭേ തസ്സ അനുപജ്ജനതോ.

ഏവമേവാതി യഥാ അഗ്ഗി ഉപാദാനം പടിച്ച ജലന്തോ അനുപാദാനോ തത്ഥേവ നിബ്ബായതി, ന കത്ഥചി സങ്കമതി, ഏവമേവ. “പച്ചയവേകല്ലേന തത്ഥേവ നിരുജ്ഠയതീ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, ന ഹേത്ഥ അനുപാദനിരോധോ ഇച്ഛിതോ താദിസസ്സ നിരോധസ്സ ഇയ അനധിപ്പേതത്താ, അഥ ഖോ ഖണിനിരോധോ, സോ ച സാഭാവികത്താ ന പച്ചയവേകല്ലേഹേതുകോ? സച്ചമേതം, തംതംദാരികസ്സ പന വിഞ്ഞാണസ്സ ദാരന്തരം അസങ്കമിത്വാ തത്ഥ തത്ഥേവ നിരുജ്ഠയനം ഇയാധിപ്പേതം. യേസഞ്ച പച്ചയാനം വസേന ദാരന്തരികവിഞ്ഞാണേന ഭവിതബ്ദം, തേസം തദഭാവതോ പച്ചയവേകല്ലേഗ്ഗഹണം, തസ്ഥാ പച്ചയവേകല്ലേന ന സോതാദീനി സങ്കമിത്വാ സോതവിഞ്ഞാണന്തിആദി സഞ്ഠ്യം ഗച്ഛതീതി യോജനാ. ഏതേന യം വിഞ്ഞാണം ചക്ഖുരുപാദിപച്ചയസാമഗ്ഗിയാ വസേന ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസഞ്ഠ്യം ഗച്ഛതി, തത്ഥ തത്ഥേവ നിരുജ്ഠയതി താവകാലികഭാവതോ, തസ്സ പന സോതസദാദിപച്ചയാഭാവതോ കുതോ സോതവിഞ്ഞാണാദിസമഞ്ഞാ, ഏവമപ്പവത്തിതോ തസ്സ കുതോ സങ്കമോതി ദസ്സിതം ഹോതി. വിഞ്ഞാണപ്പവത്തേതി വിഞ്ഞാണപ്പവത്തിയം. ദാരസങ്കന്തിമത്തന്തി ദാരന്തരസങ്കമനമത്തന്വി ന വദാമി തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജനതോ പച്ചയസ്സ ഉപ്പാദവന്തതോ സതി ച ഉപ്പാദേ അവസ്സംഭാവീ നിരോധോതി ഹുത്വാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ഛതാ ദീപിതാ ഹോതീതി.

രംഗം. “പടിച്ചുസമുപ്പന്നം വിത്താണു വൃത്തം മയാ, അഞ്ഞത്ര പച്ചയാ നന്മി വിത്താണു സമഭവോ”തി പാളിയാ അന്വയതോ ച ബൃതിരേകതോ ച വിത്താണു സഖതതാവ ദസ്സിതാതി ആഹ “സപ്പച്ചയഭാവം ദസ്സേത്വാ”തി. ഹേതുപച്ചയേഹി ജാതം നിബൃത്തം “ഭൂത”നി ഇധാധിപ്പേതം, തം അത്ഥതോ പഞ്ചക്വന്ധാ തബ്ബിനിമുത്തസ്സ സപ്പച്ചയസ്സ അഭാവതോ, യഞ്ച വന്ധപഞ്ചകം അത്തനോ തേസഞ്ച ഭിക്ഖുനം, തം “ഭൂതമിദ”നി ഭഗവാ അഭോചാതി ആഹ “ഇദം വന്ധപഞ്ചക”നി. അത്തനോ ഫലം ആഹരതീതി ആഹാരോ, പച്ചയോ. സമഭവതി ഏതസ്മാതി സമഭവോ, ആഹാരോ സമഭവോ ഏതസ്സാതി ആഹാരസമഭവം. തേനാഹ “പച്ചയസമഭവ”നി. തസ്സ പച്ചയസ്സ നിരോധാതി യേന അവിജ്ജാദിനാ പച്ചയേന വന്ധപഞ്ചകം സമഭവതി, തസ്സ പച്ചയസ്സ അനുപ്പാദനിരോധാ. ഖണിനിരോധോ പന കാരണനിരപേക്ഖോ.

നോസ്സൂതി സംസയജോതനോ നിപാതോതി ആഹ “ഭൂതം നു വോ ഇദം, ന നു വോ ഭൂത”നി. ഭൂതമിദം നോസ്സൂതി ച ഇമിനാ വന്ധപഞ്ചകമേവ നു വോ ഇദം, ഉദാഹു അത്തത്തനിയന്തി ഏവംജാതികോ സംസയനാകാരോ ഗഹിതോ. തദാഹാരസമഭവം നോസ്സൂതി പന ഇമിനാ സഹേതുകം നു വോ ഇദം ഭൂതം, ഉദാഹു അഹേതുകന്തി യഥാ അഹേതുകഭാവപന്നോ സംസയനാകാരോ ഗഹിതോ, ഏവം വിസമഹേതുകഭാവപന്നോപി സംസയനാകാരോ ഗഹിതോതി ദട്ഠം. വിസമഹേതുന്നോപി പരമത്ഥതോ ഭൂതസ്സ അഹേതുകഭാവതോ. വിസമഹേതുവാദോപി പരേഹി പരികപ്പിതമത്തതായ സഭാവനിയതിയദിച്ഛാദിവാദേഹി സമാനയോഗക്ഖമോതി. നിരോധധമ്മം നോസ്സൂതി ഇമിനാ യഥാ അനിച്ഛം നു വോ ഇദം ഭൂതം, ഉദാഹു നിച്ഛന്തി അനിച്ഛതം പടിച്ച സംസയനാകാരോ ഗഹിതോ, ഏവം ദുക്ഖം നു വോ, ഉദാഹു ന ദുക്ഖം, അനത്താ നു വോ, ഉദാഹു ന അനത്താതിപി സംസയനാകാരോ ഗഹിതോയേവാതി ദട്ഠം അനിച്ഛസ്സ ദുക്ഖഭാവദിഅവസ്സംഭാവതോ, നിച്ഛേ ച തദുഭയാഭാവതോ. യാമാവസരസലക്ഖണതോതി അവിപരീതസരസതോ സലക്ഖണതോ ച, കിച്ചതോ ചേവ സഭാവതോ ചാതി അത്ഥോ. വിപസ്സനായ അധിട്ഠാനഭൂതാപി പത്താ വിപസ്സനാ ഏവാതി വൃത്തം “വിപസ്സനാപത്തായാ”തി. സരസതോതി ച സഭാവതോ. സലക്ഖണതോതി സാമത്തലക്ഖണതോ. തേനാഹ “വിപസ്സനാപത്തായ സമ്മാ പസ്സന്തസ്സാ”തി. വൃത്തനയേനേവാതി “യാമാവസരസലക്ഖണതോ”തി വൃത്തനയേനേവ. യേ യേതി തസ്സം പരിസായം യേ യേ ഭിക്ഖു. സല്ലക്ഖേസുന്തി സമ്മദേവ ഉപധാരേസു.

തേഹീതി തേഹി ഭിക്ഖുഹി. തത്ഥാതി തിസ്സം വിപസ്സനാപത്തായം. നിത്തണ്ഹഭാവന്തി തണ്ഹാഭാവം “ഏതം മമ”നി തണ്ഹാഗ്ഗാഹസ്സ പഹീനതം. ഏതേനപി ഭഗവാ “അഹം, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസുപി തണ്ഹാപഹാനമേവ വണ്ണേമി, സാതി പന മോഘപുരിസോ അത്തഭാവേപി തണ്ഹാസംവദ്ധനിം വിപരീതദിട്ഠിം പഗ്ഗയ്ഹ തിട്ഠതീ”തി സാതിം നിഗ്ഗണ്ഹാതി. സഭാവദസ്സന്നേനാതി ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവദസ്സന്നേന. പച്ചയദസ്സന്നേനാതി കാരണദസ്സന്നേന അനവസേസതോ ഹേതുനോ പച്ചയസ്സ ച ദസ്സന്നേന. അല്ലീയേമാതി തണ്ഹാദിട്ഠിവസേന നിസ്സയേമ. തേനാഹ “തണ്ഹാദിട്ഠിഹീ”തി. കേലായേമാതി പരിഹരണകേളിയാ പരിഹരേയ്യാമ. തേനാഹ “കീളമാനാ വിഹരേയ്യാമാ”തി. ധനം വിയ ഇച്ഛന്താതി ധനം വിയ ദ്രവ്യം വിയ ഇച്ഛം തണ്ഹം ജന്നേന്താ. തേനാഹ “ഗേധം ആപജേയ്യാമാ”തി. മമത്തം ഉപ്പാദേയ്യാമാതി

“മമമിദ”ന്തി തൺഹാദിട്ഠിവസേന അഭിനിവേസം ജനേയുഥ. നികന്തിവസേനപി ഗഹണത്ഥായ നോ ദേസിതോ, തസ്സ വാ സൺഹസുഖമസ്സ വിപസ്സനാധമ്മസ്സ ഗഹണം നാമ നികന്തിയാ ഏവ സിയാ, ന ഓളാരികതൺഹായാതി വുത്തം “നികന്തിവസേനാ”തി.

രം൨. പടിചു ഏതസ്ഥാ ഫലം ഏതീതി പച്ചയോ, സബ്ബോ കാരണവിസേസോതി ആഹ “ഖണ്ഡാനം പച്ചയം ദസ്സേനോ”തി. യാവ അവിജ്ജാ ഹി സബ്ബോ നേസം കാരണവിസേസോ ഇധ ദസ്സിതോ. പുന ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ, അന്തതോ പട്ഠായ യാവ ആദിതി അനുലോമതോ പടിലോമതോ ച വട്ടവിവട്ടദസ്സനവസേന നാനാനയേഹി പടിചുസമുപ്പാദോ ദസ്സിതോ, നിചുഗ്ഗാഹസ്സ നിമിത്തഭൂതോ കിലേസോപി ഇധ നത്ഥീതി ദീപേതി. തമ്പിവുത്തത്ഥമേവാതി തമ്പി “ഇമേ ച, ഭിക്ഖവേ, ചത്താരോ ആഹാരാ”തിആദി യാവ “തൺഹാപഭവാ”തി പാളിപദം, താവ വുത്തത്ഥമേവ സമ്മാദിട്ഠിസുത്തവണ്ണനായം (മം നിം അട്ഠം ൧.൮൯). സേസം പടിചുസമുപ്പാദകമാഭാവതോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൫൦) വിത്ഥാരിതാവതി ഇമിനാവ സങ്ഗഹിതം.

രം൪. ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതീതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം പരമത്ഥദീപനിയം ഉദാനട്ഠകമായം (ഉദാം അട്ഠം ൧) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

രം൫. പടിയാവനാതി പടിസരണം, പുബ്ബേ അത്തനോ ആഗതം അതീതം അദ്ധാനം ഉദിസ്സ തൺഹാദിട്ഠിവസേന പടിഗമനന്തി അത്ഥോ. നനു വിചികിച്ഛാവസേന പാളിയം പടിയാവനാ ആഗതാതി? സച്ചം ആഗതാ, സാ പന തൺഹാദിട്ഠിഹേതുകാതി “തൺഹാദിട്ഠിവസേനാ”തി വുത്തം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം യഥാധിഗതേ ഞാണദസ്സനേ.

നിചുലഭാവന്തി സുപ്പതിട്ഠിതഭാവം, തിത്ഥിയവാദവാതേഹി അകമ്പിയഭാവഞ്ച. ഗരുതി ഗരുഗുണയുത്തോ. ഭാരികോ പാസാണച്ഛത്തസദിസോ. അകാമാ അനുവത്തിതബ്ബോതി സദ്ധാമത്തകേനേവ അനുവത്തനമാഹ, ന അവേച്ചപ്പസാദേന. കിച്ചന്തി സത്ഥുകിച്ചം. ബ്രാഹ്മണാനന്തി ജാതിമന്ത്രബ്രാഹ്മണാനം. വതസമാദാനാനീതി മഗവതാദിവതസമാദാനാനി. ദിട്ഠികുതൃഹലാനീതി തന്തംദിട്ഠിഗ്ഗാഹവസേന “ഇദം സച്ചം, ഇദം സച്ച”ന്തിആദിനാ ഗഹേതബ്ബകുതൃഹലാനി. ഏവം നിസ്സട്ഠാനീതി യഥാ മയാ തുമ്പാകം ഓവാദോ ദിനോ, ഏവം നിസ്സട്ഠാനി വതാദിനി തം അതിക്കമിത്ഥാ കിം ഗണ്ഹേയുഥ. സയം ഞാണേന ഞാതന്തി പരനേയുതം മുഞ്ചിത്ഥാ അത്തനോ ഏവ ഞാണേന യാമാവതോ ഞാതം. ഏവംഭൂതഞ്ച സയം പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠം നാമ ഹോതീതി ആഹ “സയം പത്താചക്ഖുനാ ദിട്ഠം”തി. സയം വിഭാവിതന്തി തേഹി ഭിക്ഖുഹി തസ്സ അത്ഥസ്സ പച്ചത്തം വിഭൂതഭാവം ആപാദിതം. ഉപനീതാതി ഉപക്കമേന ധമ്മദേസനാനുസാരേന നീതാ. മയാതി കത്തരി കരണവചനം. ധമ്മേനാതി കാരണേന. ഏതം വചനന്തി ഏതം “സന്ദിട്ഠികോ”തിആദിവചനം.

രം൮. തം സമ്മോഹട്ഠാനം അസ്സ ലോകസ്സ. സമോധാനേനാതി സമാഗമേന. ഗബ്ഭതി അത്തഭാവഭാവേന വത്തതീതി ഗബ്ഭോ, കലലാദിഅവത്ഥോ ധമ്മപബന്ധോ, തന്നിസ്സിതത്താ പന സത്തസന്താനോ “ഗബ്ഭോ”തി വുത്തോ

യഥാ “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തി”തി. തന്നിസ്സയഭാവതോ മാതുകുച്ഛി “ഗബ്ഭോ”തി വേദിതബ്ബോ, ഗബ്ഭോ വിയാതി വാ. യഥാ ഹി നിവാസട്ഠാനതായ സത്താനം ഓവരകോ “ഗബ്ഭോ”തി വുച്ചതി, ഏവം ഗബ്ഭസേയ്യകാനം യാവ അഭിജാതി നിവാസട്ഠാനതായ മാതുകുച്ഛി “ഗബ്ഭോ”തി വുത്തോതി.

യമേകരത്തിന്തി യസ്സം ഏകരത്തിയം. ഭുമ്മത്ഥേ ഹി ഇദം ഉപയോഗവചനം, അച്ചന്തസംയോഗേ വാ. പഠമന്തി സബ്ബപഠമം പടിസന്ധിക്ഖണ്ണേ. ഗബ്ഭേതി മാതുകുച്ഛിയം. മാണവോതി സത്തോ. യേഭുയ്യേന സത്താ രത്തിയം പടിസന്ധിം ഗബ്ഭഹന്തിതി രത്തിഗ്ഗഹണ്ണം. അബ്ഭുട്ഠിതോവാതി ഉട്ഠിതഅബ്ഭോ വിയ, അഭിമുഖഭാവേന വാ ഉട്ഠിതോ ഏവ മരണസ്സാതി അധിപ്പായോ. സോ യാതീതി സോ മാണവോ യാതി പഠമക്ഖണ്ണതോ പട്ഠായ ഗച്ഛതേവ. സ ഗച്ഛം ന നിവത്തതീതി സോ ഏവം ഗച്ഛന്തോ ഖണ്ണമത്തന്ധി ന നിവത്തതി, അന്തേദത്ഥു മരണമേവ ഉപഗച്ഛതീതി ഗാമായ അത്ഥോ.

ഉതുസമയം സന്ധായ വുത്തം, ന ലോകസമത്താതരജസ്സ ലഗ്ഗനദിവസമത്തം. ഇദാന്തി വുത്തമേവത്ഥം പാക്കടരരം കാതും “മാതുകാമസ്സ കിര യസ്ഥി”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ഗബ്ഭാസയേ. സബ്ബഹിത്യാതി നിബ്ബത്തിത്യാ. ഭിജ്ജിത്യാതി അഗ്ഗഹിതഗബ്ഭാ ഏവ ഭിന്നാ ഹുത്യാ. അയത്ത്ഥി തസ്സാ സഭാവോ. വത്ഥു സുദ്ധം ഹോതീതി പഗ്ഘരിതലോഹിതത്താ അനാമയത്താ ച ഗബ്ഭാസയോ സുദ്ധോ ഹോതി. സുദ്ധവത്ഥുത്താ തതോ പരം കതിപയദിവസാന്തി ഖേത്തമേവ ഹോതി ഗബ്ഭസബ്ബഹന്തി പരിത്തസ്സ ലോഹിതലേസസ്സ വിജ്ജമാനത്താ. സമ്ഭവസ്സ പന കഥം സബ്ഭാവോതി ആഹ “തസ്ഥിം സമയേ”തിആദി. ഇത്ഥിസന്താനേപി സുക്ഖയാതു ലബ്ഭതേവ. തേനാഹ “അബ്ബഗപരാമസന്നേപി ദാരകോ നിബ്ബത്തതിയേവാ”തി. യഥാ പാരികായ നാഭിപരാമസന്നേ സാമസ്സ ബോധിസത്തസ്സ, ദിട്ഠമബ്ബഗലികായ നാഭിപരാമസന്നേ മണ്ഡബ്ബസ്സ നിബ്ബത്തി. ഗന്ധബ്ബോതി ഗന്ധനതോ ഉപ്പജ്ജനഗതിയാ നിമിത്തുപട്ഠാപന്നേ സുചനതോ ഗന്ധോതി ലദ്ധനാമേന ഭവഗാമികമ്മുനാ അബ്ബതി പവത്തതീതി ഗന്ധബ്ബോ, തത്ഥ ഉപ്പജ്ജനകസത്തോ. തേനാഹ “തത്ത്രൂപഗസത്തോ”തി. കമ്മയന്തയന്തിതോതി തത്ത്രൂപപത്തിആവഹേന കമ്മസബ്ബാതേന പേല്ല്വനകയന്തേന തഥത്തായ പേല്ല്വതോ ഉപനീതോ. മഹന്തേന ജീവിതസംസയേനാതി വിജായനപരിക്ഖിലേസേന “ജീവിസ്സാമി ഖോ, ന നു ഖോ ജീവിസ്സാമി അഹം വാ, പുത്തോ വാ മേ”തി ഏവം പവത്തേന ജീവിതസംസയേന വിപുലേന ഗരുതരേന സംസയേന. തം ഠാനന്തി മനപ്പദേസമാഹ. കീളന്തി തേനാതി കീളനം, കീളനമേവ കീളനകം.

രംഠ. സാരജ്ജതീതി സാരത്തചിത്തോ ഹോതി. ബ്യാപജ്ജതീതി ബ്യാപനചിത്തോ ഹോതി. കായേ കേസാദിദന്തിംസാസുചിസമുദായേ തംസഭാവാരമ്മണാ സതി കായസതി. അനുപട്ഠപേത്യാതി അനുപ്പാദേത്യാ, യഥാസഭാവതോ കായം അനുപധാരേത്യാതി അത്ഥോ. പരിത്തചേതസോതി കിലേസേഹി പരിതോ ഖണ്ഡിതചിത്തോ. തേനാഹ “അകുസലചിത്തോ”തി. ഏതേ അകുസലധമ്മാ. നിരുജ്ജന്തീതി നിരോധം പത്താ ഹോന്തി. തത്ത്ഥാഹവസേന അഭിന്നന്തതീതി സപ്പീതികതത്ത്ഥാഹവസേന അഭിമുഖം ഹുത്യാ നന്തതി. അഭിവാദതീതി തത്ത്ഥാഹവസേന തം തം ആരമ്മണം അഭിനിവിസ്സ വദതി. അജ്ജേയാസായാതി അനന്തസാധാരണം വിയ ആരമ്മണം തത്ത്ഥാഹവസേന അനുപവിസിത്യാ. തേനാഹ “ഗിലിത്യാ പരിനിട്ഠപേത്യാ”തി.

ദുക്ഖം കഥം അഭിന്നനതിതി ഏതഥ ദുക്ഖഹേതുക്തം അഭിന്നനന്തോ ദുക്ഖം അഭിന്നനതി നാമാതി ദട്ഠഞ്ച. അട്ഠകമായം പന യാവതാ യസ്സ ദുക്ഖേ ദിട്ഠിതണ്ഹാ അഭിന്നനനാ അപ്പഹീനാ, താവതായം ദുക്ഖം അഭിന്നനതി നാമാതി ദസ്സേതും “അഹം ദുക്ഖിതോ മമ ദുക്ഖന്തി ഗണ്ഹന്തോ അഭിന്നനതി നാമാ”തി വുത്തം. തേന ഗാഹഭയഹേതുക്താ തത്ഥ അഭിന്നനനാതി ദസ്സേതി. പൂന ഏകവാറന്തി പൂനപി ഏകവാരം. ഫലഹേതുസന്ധിഹേതുഫലസന്ധിവസേന ദിസന്ധീ. “ഗബ്ഭസ്സാവക്കന്തി ഹോതീ”തിആദിനാ അത്ഥതോ സരൂപതോ ച ഏതരഹി ഫലസഞ്ചേപസ്സ. സരൂപേനേവ ച ഇതരഭയസ്സ ദേസീതത്താ ആഹ “തിസഞ്ചേപ”ന്തി.

൪൧൦-൪൧൪. സമമയാനികസ്സ ഭിക്ഖുനോ വേദനാമുഖേന സഞ്ചേപേനേവ യാവ അരഹത്താ കമ്മട്ഠാനം ഇധ കമിതന്തി ആഹ “സംഖിത്തേന തണ്ഹാസഞ്ചയവിമുത്തിം ധാരേമാ”തി. “ഇമം തണ്ഹാസഞ്ചയവിമുത്തി”ന്തി ച ഭഗവാ യമാദേസീതം ദേസനം അവാചാതി വുത്തം “ഇമം...പേ... വിമുത്തിദേസന”ന്തി . യദി ഏവം കഥം ദേസനാ വിമുത്തിതി ആഹ “ദേസനാ ഹി...പേ... വിമുത്തിതി വുത്താ”തി. യസ്സാ തണ്ഹായ വസേന സാതി ഭിക്ഖു സസ്സതഗ്ഗാഹമഹാസഞ്ചാടപടിമുക്കോ, സാ സബ്ബബുദ്ധാനം ദേസനാ ഹത്ഥാവലമ്ബമാനേപി ദുരുഗ്ഘാടിയാ ജാതാതി ആഹ “മഹാതണ്ഹാജാലതണ്ഹാസഞ്ചാടപടിമുക്ക”ന്തി. മഹാതണ്ഹാജാലേതി മഹന്തേ തണ്ഹാജടേ. തണ്ഹാസഞ്ചാടേതി തണ്ഹായ സഞ്ചാടേ. തമാഭൂതോ ച തസ്സ അബ്ഭന്തരേ കതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “അനുപവിട്ഠോ അന്തോഗധോ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

മഹാതണ്ഹാസഞ്ചയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. മഹാഅസ്സപുരസുത്തവണ്ണനാ

൪൧൫. ജാനപദിനോതി ജനപദവന്തോ, ജനപദസ്സ വാ ഇസ്സരാ രാജകുമാരാ ഗോത്തവസേന അങ്ഗാ നാമ. തേസം നിവാസോ യദി ഏകോ ജനപദോ , കഥം ബഹുവചനന്തി ആഹ “രുജ്ജഹീസദ്ദേനാ”തി. അക്ഖരചിന്തകാ ഹി ഞ്ഞിസേസു ഠാനേസു യുത്തേ വിയ സലിങ്ഗവചനാനി (പാണിനി ൧.൨.൫൧) ഇച്ഛന്തി. അയമേത്ഥ രുജ്ജഹീ യഥാ “കുരുസു വിഹരതി, മല്ലേസു വിഹരതീ”തി ച. തബ്ബിസേസനേ പന ജനപദസദ്ദേ ജാതിസദ്ദേ ഏകവചനമേവ. തേനാഹ “അങ്ഗേസു ജനപദേ”തി. അസ്സാ വുച്ചന്തി പാസാണാനി, താനി സുന്ദരാനി തത്ഥ സന്തീതി “അസ്സപുര”ന്തി സോ നിഗമോ വുത്തോതി കേചീ. അപരേ പന ആജാനീയോ അസ്സോ രത്തോ തത്ഥ ഗഹണം ഉപഗതോതി “അസ്സപുര”ന്തി വുത്തോതി വദന്തി. കിം തേഹി, നാമമേതം തസ്സ നിഗമസ്സ. യസ്മാ പന തത്ഥ ഭഗവതോ നിബദ്ധവസന്തട്ഠാനം കിഞ്ചി നാഹോസി, തസ്മാ “തം ഗോചരഗാമം കത്വാ വിഹരതി”ച്ചേവ വുത്തം. തഥാ ഹി പാളിയം “അസ്സപുരം നാമ അങ്ഗാനം നിഗമോ”തി ഗോചരഗാമകിത്തനമേവ കതം.

ഏവരുപേന സീലേനാതിആദീസു സീലഗുഹണേന വാരിത്തസീലമാഹ. തേന സമ്മാവാചാകമ്മന്താജീവേ ദസ്സേതി. ആചാരഗുഹണേന ചാരിത്തസീലം. തേന പരിസുദ്ധം കായവചിസമാചാരം. പടിപത്തിഗുഹണേന സമമവിപസ്സനാമഗ്ഗഫലസഞ്ചാഹം സമ്മാപടിപത്തിം. ലജ്ജിനോതി ഇമിനാ യഥാവുത്തസീലാചാരമുലകാരണം. പേസലാതി ഇമിനാ പാരിസുദ്ധിം.

ഉളാരഗുണാതി ഇമിനാ പടിപത്തിയാ പാരിപൂരിം. ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സേവ വണ്ണം കമേന്തിതി ഇദം തേസം ഉപാസകാനം യേഭുയേന ഭിക്ഖുനം ഗുണകിത്തനപസുതതായ വുത്തം. തേ പന സദ്ധമേപി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേപി അഭിപ്പസന്നാ ഏവ. തേനാഹ “ബുദ്ധമാമകാ ധമ്മമാമകാ”തി. വത്സുത്തയേ ഹി ഏകസ്ഥിം അഭിപ്പസന്നാ ഇതരദ്വയേ അഭിപ്പസന്നാ ഏവ തദവിനാഭാവതോ. പിണ്ഡപാതാപചായനേതി ലക്ഖണവചനമേതം യഥാ “കാകേഹി സപ്പി രക്ഖിതഞ്ച”ന്തി, തസ്ഥാ പച്ചയപടിപൂജനേതി വുത്തം ഹോതി. പച്ചയദായകാനഞ്ചി കാരസ്സ അത്തനോ സമ്മാപടിപത്തിയാ മഹപ്ഫലഭാവസ്സ കരണം ഇധ “പിണ്ഡപാതാപചായന”ന്തി അധിപ്പേതം.

സമണകരണാതി സമണഭാവകരാ, സമണഭാവസ്സ കാരകാതി അത്ഥോ. തേ പന ഏകന്തതോ അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദിതാ വഡ്ഡിതാ ച ഹോന്തിതി ആഹ “സമാദായ പരിപൂരിതാ”തി. സമണഗൃഹണഞ്ചേതമ സമണവസേന, ന സാമഞ്ഞമത്തേനാതി ആഹ “സമിതപാപസമണ”ന്തി. ബ്രാഹ്മണകരണാതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേനേവത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ബുദ്ധജനതോ ഏവ ചായം ഭേദോ, യദിദം സമണബ്രാഹ്മണാതി, ന അത്ഥതോ. സമണേന കത്തബ്ബധമ്മാതി സമണധമ്മേ റിതേന സമ്പാദേതബ്ബധമ്മാ. യോ ഹി ഹേട്ഠിമസിക്ഖാസങ്ഖാതസമണഭാവേ സുപ്പതിട്ഠിതോ, തേന യേ ഉപരിസിക്ഖാസങ്ഖാതസമണഭാവാ സമ്പാദേതബ്ബാ, തേസം വസേനേവ വുത്തസമണേന കത്തബ്ബധമ്മാ വുത്താതി. തഥാ ഹി തേസം സമണഭാവാവഹതം സന്ധായാഹ “തേപി ച സമണകരണാ ഹോന്തിയേവാ”തി. ഇധ പനാതി മഹാഅസ്സപുരേ. ഹിരോത്തപ്പാദിവസേന ദേസനാ വിത്ഥാരിതാതി ഹിരോത്തപ്പ-പരിസുദ്ധകായവചിമനോസമാചാരാജീവഇന്ദ്രിയസംവര-ഭോജനേമത്തഞ്ചുത- ജാഗരിയാനുകുയോഗസതിസമ്പജഞ്ഞ-ത്ഥാനവിജ്ജാവസേന സമണകരണധമ്മദേസനാ വിത്ഥാരതോ ദേസിതാ, ന തികനിപാതേ വിയ സങ്ഖേപതോ. ഫലഗൃഹണേനേവ വിപാകഫലം ഗഹിതം, തം പന ഉക്കട്ഠനിദേസേന ചതുബ്ബിധം സാമഞ്ഞഫലം ദട്ഠഞ്ചം. ആനിസംസഗൃഹണേന പിയമനാപതാദിഉദയോ. തസ്സേവ അത്ഥോതി തസ്സേവ അവഞ്ചാപദസ്സേവ അത്ഥനിദേസോ. “യസ്സാ ഹി”തിആദിനാ ബുതിരേകവസേന അത്ഥം വദതി. ഏത്തകേന റാനേനാതി ഏത്തകേന പാളിപദേസേന. ഹിരോത്തപ്പാദിനം ഉപരി പാളിയം വുച്ചമാനാനം സമണകരണധമ്മാനം. വണ്ണം കമേന്തിതി ഗുണം ആനിസംസം അഭാസി. സതിപട്ഠാനേ വുത്തനയേനാതി “അപി ച വണ്ണഭണനമേത”ന്തിആദിനാ സതിപട്ഠാനവണ്ണനായം (ദിം നിം അട്ഠം ൨.൩൭൩; മം നിം അട്ഠം ൧.൧൦൬) വുത്തനയേന.

൪൧൬. യം ഹിരീയതീതി യേന ധമ്മേന ഹേതുഭൂതേന വാ ജിഗുച്ഛതി. കരണേ ഹേതം പച്ചത്തവചനം. യന്തി വാ ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തോ, ധമ്മോതി അത്ഥോ. ഹിരീയിതഞ്ചേനാതി ഉപയോഗത്ഥേ കരണവചനം, ഹിരീയിതഞ്ചുത്തകം കായദുച്ഛരിതാദിന്തി അത്ഥോ. ഓത്തപ്പിതഞ്ചേനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അജ്ജന്തം നിയകജ്ജന്തം ജാതിആദി സമുട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി അജ്ജന്തസമുട്ഠാനാ ഹിരീ, ബഹിദ്ധാ അത്തതോ ബഹിദ്ധൂതോ പരസത്തോ സമുട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി ബഹിദ്ധാസമുട്ഠാനം ഓത്തപ്പം. അത്താധിപതിതോ ആഗതാ അത്താധിപതേയ്യാ, അത്താനം അധിപതിം കത്ഥാ പവത്താ. ലജ്ജാസഭാവസങ്ഘിതാതി പാപജിഗുച്ഛനസഭാവട്ഠായിനീ. സപ്പതിസ്സവലക്ഖണത്താ ഗരൂനാ കിസ്ഥിഞ്ചി

വുത്തേ ഗാരവവസേന പതിസ്സവനം പതിസ്സവോ, സഹ പതിസ്സവേനാതി സപ്പതിസ്സവം, പതിസ്സവഭൂതം തംസഭാവഞ്ച യം കിഞ്ചി ഗാരവം. ജാതിആദിമഹത്തതാപച്ചവേക്ഖണേന ഉപ്പജ്ജമാനാ ച ഹിരീ തത്ഥ ഗാരവവസേന പവത്തതീതി സപ്പതിസ്സവലക്ഖണാതി വുച്ചതി. ഭയസഭാവസണ്ഠിതന്തി പാപതോ ഭായനസഭാവട്ഠായീ, വജ്ജഭീരുകഭയദസ്സാവിലക്ഖണത്താ വജ്ജം ഭായതി തം ഭയതോ പസ്സതീതി വജ്ജഭീരുകഭയദസ്സാവീ, ഏവംസഭാവം ഓത്തപ്പം. അജ്ജത്തസമുട്ഠാനാദിതാ ച ഹിരോത്തപ്പാനം തത്ഥ തത്ഥ പാകടഭാവേനേവ വുച്ചതി, ന പരേസം കദാചി അഞ്ഞമഞ്ഞവിപ്പയോഗ. ന ഹി ലജ്ജനം നിബ്ഭയം, പാപഭയം വാ അലജ്ജനം ഹോതീതി. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന അട്ഠസാലിനിയം (ധം സം അട്ഠം ച.ബലരാസിവണ്ണനാ) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. ലോകമരിയാദസ്സ പാലനതോ ലോകപാലയമ്മാ നാമ. സുക്കാതി ഓദാതാ പഭസ്സരഭാവകാരകാ, സുക്കാഭിജാതിഹേതുതായ വാ സുക്കാ. സമ്ഭേദന്തി ആചാരമരിയാദാസങ്കരം. ദേവഭാവാവഹാ ധമ്മാതി ദേവധമ്മാ.

സുക്കധമ്മസമാഹിതാതി യമാവുത്തസുക്കധമ്മസമങ്ഗിനോ. സന്തോതി വുപസന്തദോസാ. സപ്പുരിസാതി സന്തജനാ. സപരഹിതസാധകാ ഹി സാധവോ.

അവയവവിനിമുത്തസ്സ സമുദായസ്സ അഭാവതോ, അവയവേന ച സമുദായസ്സ അപദിസിതബ്ബതോ ഓവാദുപസമ്പദാവഹഓവാദേകദേസോ ഓവാദുപസമ്പദാതി. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം അസ്സപുരേ. ഏതേ ഹിരോത്തപ്പധമ്മാ. സമണ്ഡമ്മാ നാമാതിദസ്സിതാ മൂലഭൂതസമണ്ഡാവകരാ ധമ്മാതി കത്വാ. തഥാ ഹി തേസം ആദിതോ ഗഹണം.

യസ്സ അധിഗമേന നിപ്പരിയായതോ സമണാ നാമ ഹോന്തി, സോ അരിയമഗ്ഗോ “സമണ്ഡസ്സ കമ്മം പടിപദാ”തി കത്വാ സാമഞ്ഞം, തസ്സ പന ഫലഭാവതോ, ആരമ്മണകരണവസേന അരണീയതോ ഫലനിബ്ബാനാനി സാമഞ്ഞത്ഥോ. രാഗം വേപേതീതി രാഗക്ഖയോ, അരിയമഗ്ഗോ. രാഗോ വീയതി ഏത്ഥാതി രാഗക്ഖയോ, നിബ്ബാനം. ഫലം പന കാരണ്ണുപചാരേന രാഗക്ഖയോ ദട്ഠബ്ബോ. ദോസക്ഖയോ മോഹക്ഖയോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സാമഞ്ഞഭൂതോ അത്ഥോ സാമഞ്ഞത്ഥോ, മഗ്ഗോ, സാമഞ്ഞസ്സ അത്ഥോതി സാമഞ്ഞത്ഥോ, ഫലന്തി ആഹ “മഗ്ഗവി ഫലവി ഏകതോ കത്വാ സാമഞ്ഞത്ഥോ കമിതോ”തി. തയിദം ഉക്കട്ഠനിദുസേന വുത്തം. സീലാദിപുബ്ബഭാഗപടിപദാപി ഹി ഇധ “സാമഞ്ഞത്ഥോ”തി ഗഹിതാ. തേനേവാഹ “സതി ഉത്തരികരണീയേ”തി. പടിവേദയാമീതി പുനപ്പുനം ഞാപേമി.

൪൧൭. കമ്മപഥവസേനേവാതി അകുസലകമ്മപഥഭാവേനേവ, തതോ താദിസമ്പി അകുസലകമ്മം ഭിക്ഖുസ്സ കാതും ന യുത്തന്തി ദുട്ഠല്ലഭാവേനേവ തതോ ഓരമതീതി അധിപ്പായോ. സിക്ഖാപദബലേനാതി സിക്ഖാപദപണ്ണാപനേന. പാനീയഘടേ വാ പത്തേ വാ കാകാനം ഹത്ഥം വാ ദണ്ഡം വാ ലേസ്സും വാതി സബ്ബമിദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം. യത്ഥ കത്ഥചി ഹി റിതാനം അഞ്ഞേസമ്പി പാണീനം ഉട്ഠാപനാദി സബ്ബം അനിട്ഠകരണം ഇധ അപരിസുദ്ധകായസമാചാരഭാവേനേവ സങ്ഗഹിതന്തി. ഉത്താനോതി ഉദ്ധമുദ്ധം തനോതീതി ഉത്താനോ. ഏവംഭൂതോ ച കേനചി അനുപ്പാദഭൂമിയം സഞ്ജാതസാലകല്യാണീവണ്ഡോ വിയ ഉപരൂപരി ഉഗ്ഗതുഗ്ഗതോ പാകടോ ച ഹോതീതി ആഹ “ഉഗ്ഗതോ പാകടോ”തി. അനാവടോതി അനിവുതോ. തേനാഹ

“അസഞ്ചരനോ”തി, നച്ഛാദേതബ്ബോതി അത്ഥോ. ഏകസദിസോ വിസുദ്ധഭാവേന. അന്തരന്തരേ ഛരിദുരഹിതോ പുബ്ബേനാപരം സമ്മാപടിപത്തിയാ സന്ധാനേന. സംവുതോ കായികസ്സ സംവരസ്സ അനുപക്കിലേസതോ. തേനാഹ “കിലേസാനം ദ്വാരം പിദഹനേനാ”തി.

൪൧൮. ഏതഥ യഥാ ലഹുകതരം കാകുട്ഠാപനാദികായകമ്മം കായസമാചാരസ്സ അപരിസുദ്ധഭാവാവഹം സല്ലേഖവികോപനതോ, മിച്ചാവിതക്കനമത്തഞ്ച മനോസമാചാരസ്സ, ഏവം യം കിഞ്ചി അനിയ്യാനകമാകമനമത്തം വചിസമാചാരസ്സ അപരിസുദ്ധഭാവാവഹം സല്ലേഖവികോപനതോ, ന ഹസാധിപ്പായേന മുസാകമനന്തി ദട്ഠഞ്ച. ഹസാധിപ്പായേന ഹി മുസാകമനം സിക്ഖാപദബദ്ധേനേവ പടികഖിത്തന്തി.

൪൨൦. ആജീവോപി ഏകച്ചോ കമ്മപഥവസേന വാരിതോ ലബ്ഭതി. സോ പന അതിഛാരികോ കായവചിസമാചാരവാരേസു വുത്തനയോ ഏവാതി ന ഗഹിതോതി ദട്ഠഞ്ച. യേ പന “താദിസോ ഭിക്ഖുനം അയോഗ്യതോ ന ഗഹിതോ”തി വദന്തി, തം മിച്ചാ തഥാ സതി കായവചിസമാചാരവാരേപി തസ്സ അഗ്ഗഹേതബ്ബഭാവപത്തിതോ. “ഖാദഥ പിവഥാ”തി പുച്ഛാ അത്തനോ ഖാദിതുകാമതാദീപനേന, പരിയായകമാഭാവതോ പനേസാ സല്ലേഖവികോപനാ ജാതാ.

൪൨൨. അനേസനം പഹായ ധമ്മേന സമേന പച്ചയേ പരിയേസന്തോ പരിയേസനമത്തന്തു നാമ. ദായകസ്സ ദേയ്യധമ്മസ്സ അത്തനോ ച പമാണത്തുതാപടിഗ്ഗണ്ഹന്തോ പടിഗ്ഗഹണമത്തന്തു നാമ. യോനിസോ പച്ചവേക്ഖിത്വാ പരിഭുഞ്ജന്തോ പരിഭോഗമത്തന്തു നാമ.

൪൨൩. ഏകസ്ഥിം കോട്ഠാസേതി മജ്ജിമയാമസത്തിതേ ഏകസ്ഥിം കോട്ഠാസേ. “വാമേന പസ്സേന സേന്തീ”തി ഏവം വുത്താ. ദക്ഖിണപസ്സേന സയാനോ നാമ നത്ഥി ദക്ഖിണഹത്ഥസ്സ സരീരഗ്ഗഹണാദിപയോഗക്ഖമതോ. പുരിസവസേന ചേതം വുത്തം.

തേജുസ്സദത്താതി ഇമിനാ സീഹസ്സ അഭീരുകഭാവം ദസ്സേതി. ഭീരുകാ ഹി സേസമിഗാ അത്തനോ ആസയം പവിസിത്വാ സന്താസപുബ്ബകം യഥാ തഥാ സയന്തി, സീഹോ പന അഭീരുകഭാവതോ സതോകാരി ഭിക്ഖു വിയ സതിം ഉപട്ഠപേത്വാവ സയന്തി. തേനാഹ “ദേവ പുരിമപാദേ”തിആദി. സേതി അബ്ധാവദഭാവേന പവത്തതി ഏത്ഥാതി സേയ്യാ, ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമേവ സേയ്യാ. കിം പന തം ചതുത്ഥജ്ജ്യാനന്തി? ആനാപാനചതുത്ഥജ്ജ്യാനം. തത്ഥ ഹി റത്ഥാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ ഭഗവാ അനുക്കമേന അഗ്ഗമഗ്ഗം അധിഗതോ തമാഗതോ ജാതോതി കേചി, തയിദം പദട്ഠാനം നാമ ന സേയ്യാ. അപരേ പന “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമനന്തരാ ഭഗവാ പരിനിബ്ബായീ”തി വുത്തപദം ഗഹേത്വാ “ലോകിയചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാപത്തി തമാഗതസേയ്യാ”തി വദന്തി, തഥാ സതി പരിനിബ്ബാനകാലികാ തമാഗതസേയ്യാതി ആപജ്ജതി, ന ച ഭഗവാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജനബഹുലോ വിഹാസി, അഗ്ഗഫലത്യാനം പനേത്ഥ “ചതുത്ഥജ്ജ്യാന”ന്തി അധിപ്പേതം. തത്ഥ യഥാ സത്താനം നിദുപഗമനലക്ഖണാ സേയ്യാ ഭവണ്ഗചിത്തവാദവസേന ഹോതി, തഞ്ച തേസം പഠമജാതിസമന്വയം യേഭുയ്യവുത്തികം, ഏവം ഭഗവതോ അരിയജാതിസമന്വയം യേഭുയ്യവുത്തികം

അഗ്നിഹോതൃത്വം ചതുർത്ഥാർത്ഥം “തമാഗതസേയ”തി വേദിതം. സീഹസേയതി
സേട്സേയതി ആഹ “ഉത്തമസേയ”തി.

ർവന്ത്ര. വിഗതന്താനീതി ഇണമൂലാനി. തേസന്തി ഇണമൂലാനം. പരിയന്തോതി
അവസേസോ.

പവത്തിനിവാരണേന ചതുർത്ഥാർത്ഥം ചരിന്തോ. ആബാധതീതി പിളേതി.
ദുക്ഖിതോതി സഞ്ജാതദുക്ഖോ. അപ്പം ബലം ബലമത്താ. അപ്പമോ ഹി
അയം മത്താ-സദോ “മത്താസുഖപരിച്ചാഗാ”തിആദിസു (ധം പം റന്തം) വിയ,
ബലവതോ പന മത്താ-സദോ അനത്ഥന്തരോ. സേസന്തി “തസ്സ ഹി ബന്ധനാ
മുത്തോമഹീതി ആവജ്ജയതോ തദുഭയം ഹോതീ”തിആദിനാ വത്തഞ്ചം
സന്ധായാഹ. സബ്ബപദേസുതി വുത്താവസിട്ഠേസു സബ്ബപദേസു. യേനകാമം
യമാരുചി ഗച്ഛതിതി യേനകാമംഗമോതി അനുനാസികലോപം അകത്വാ
നിദ്രേസോ. ഭുജോ അത്തനോ യമാസുഖവിനിയോഗോ ഇസ്സോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ
ഏതമാതി ഭുജിസ്സോ, സാമികോ. സോ പന അപരസന്തകതായ “അത്തനോ
സന്തകോ”തി വുത്തോ. ദുല്ലഭആപതായ കം താരേന്തി ഏതമാതി കന്താരോതി
ആഹ “നിരുദകം ദീഘമഗ്ഗ”തി.

വിനാസേതീതി ഖാദനദുബ്ബിനിയോജനാദീഹി യമാ ഇണമൂലം കിഞ്ചി ന
ഹോതി, തമാ കരോതി. യമഹി രാഗവത്ഥുമഹി. സോ പുഗ്ഗലോ. തേന
രാഗവത്ഥുനാ, പുരിസോ ചേ ഇത്ഥിയാ, ഇത്ഥീ ചേ പുരിസേന. ഇണം വിയ
കാമച്ഛന്തോ ദട്ഠഞ്ചോ പിളാസമാനതോ.

ന വിന്തീതി ന ജാനാതി. ഉപദവേമാതി സുഖവിഹാരസ്സ ഉപദവം കരോമ,
വിബാധേമാതി അത്ഥോ. രോഗോ വിയ ബ്യാപാദോ ദട്ഠഞ്ചോ
സുഖഭഞ്ജനസമാനതോ.

നാനാവിധഹേതുപായാലങ്കൃതായ
ഖന്ധായതന്ധാതുപടിച്ചസമുപ്പാദാദിധമ്മനീതിവിചിത്തതായ ച വിചിത്തനയേ.
ധമ്മസ്സവന്തേതി ധമ്മകമായം. കമാ ഹി സോതഞ്ചട്ഠേന “സവന”തി വുത്താ.
ഏവമേതേ സീലം വിഭത്തം, ഏവം ത്യാനാഭിത്താ, ഏവം
വിപസ്സനാമഗ്ഗഹലാനീതി നേവ തസ്സ ധമ്മസ്സവനസ്സ ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനം
ജാനാതി. ഉട്ഠിതേതി നിട്ഠിതേ. അഹോ കാരണന്തി തത്ഥ തത്ഥ
പടിത്താനുരൂപേന നിക്ഖിത്തസാധനവസേന ഗഹിതകാരണം. അഹോ ഉപമാതി
തസ്സേവ കാരണസ്സ പതിട്ഠാപനവസേന അന്ധയതോ ബൃതിരേകതോ ച
പതിട്ഠം ഉദാഹരണാദി. ബന്ധനാഗാരം വിയ മിനമിദ്ധം ദട്ഠഞ്ചം ദുക്ഖതോ
നിയ്യാനസ്സ വിബന്ധനതോ.

യസ്മാ ക്കുച്ചുനീവരണം ഉദ്ധച്ചരഹിതം നത്ഥി, യസ്മാ വാ
ഉദ്ധച്ചുക്കുച്ചം സമാനകിച്ചാഹാരപടിപക്ഖം, തസ്മാ ക്കുച്ചസ്സ വിസയം
ദസ്സേന്തോ “വിനയേ അപകതത്തുനാ”തിആദിമാഹ. യമാ ഹി ഉദ്ധച്ചം സത്തസ്സ
അവുപസമകരം, തമാ ക്കുച്ചസ്സി. യമാപി ഉദ്ധച്ചസ്സ ഞാതിവിതക്കാദി
ആഹാരോ, തമാ ക്കുച്ചസ്സപി. യമാ ച ഉദ്ധച്ചസ്സ സമമോ പടിപക്ഖോ,
തമാ ക്കുച്ചസ്സപിതി. ദാസബ്ധം വിയ ഉദ്ധച്ചുക്കുച്ചം ദട്ഠഞ്ചം
അസേരിഭാവാപാദനതോ.

സോളസവത്വംകാ വിചികിച്ഛാ അട്ഠവത്വംകം വിചികിച്ഛം അനുപവിട്ഠാതി ആഹ “അട്ഠസു റാണേസു വിചികിച്ഛാ”തി. വിചികിച്ഛത്തോതി സംസയത്തോ. അധിമുച്ഛിത്വാതി പത്തിയായേത്വാ. ഗണ്ഹിതുന്നി സദ്ധേയവത്വം പരിഗൃഹേതും. അഭിമുഖം സപ്പനം ആസപ്പനം, പരിതോ സപ്പനം പരിസപ്പനം. പദദ്വയേനപി ചിത്തസ്സ അനിച്ഛനാകാരമേവ വദതി. ഖേമന്തഗാമിമഗ്ഗം ന പരിയോഗാഹതി ഏതേനാതി അപരിയോഗാഹനം, ഉസ്സങ്കിതപരിസങ്കിതഭാവേന ഛരമ്ഭിതം ഹോതി ചിത്തം യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന, സോ ധമ്മോ ഛരമ്ഭിതത്തന്തി വിചികിച്ഛനാകാരമാഹ. തേനാഹ “ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദയമാനാ”തി. കന്താരദ്ധാനമഗ്ഗോ വിയാതി സാസങ്കകന്താരദ്ധാനമഗ്ഗോ വിയ ദട്ഠഞ്ച അപ്പടിപത്തിഹേതുഭാവതോ.

നത്ഥി ഏതഥ ഇണന്തി അണണോ, തസ്സ ഭാവോ ആണണ്ഡം, കസ്സചി ഇണസ്സ അധാരണം. സമീദ്ധകമ്മത്തോതി നിപ്ഫന്നജീവികപ്പയോഗോ. പരിബുന്ധതി ഉപരോധേതീതി ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ പലിബോധോ, അസേരിവിഹാരോ, തസ്സ മൂലം കാരണന്തി പലിബോധമൂലം. ഛര ധമ്മേ ഭാവേത്വാതി അസുഭനിമിത്തഗ്ഗാഹാദികേ ഛര ധമ്മേ ഉപ്പാദേത്വാ വഡ്ഡേത്വാ. ഛര ധമ്മേ ഭാവേത്വാതി ച മേത്താനിമിത്തഗ്ഗാഹാദയോ ച തത്ഥ തത്ഥ ഛര ധമ്മാതി വുത്താതി വേദിതബ്ബോ. പജഹതീതി വിക്ഖമ്ഭനവസേന പജഹതി. തേനാഹ “ആചാരപണ്ണത്തിആദിനി സിക്ഖാപിയമാനോ”തിആദി. പരവത്വമ്ഹിതി വിസഭാഗവത്വമുസ്ഥിം, പരവിസയേ വാ. പരവിസയാ ഹേതേ ഭിക്ഖുനോ, യദിദം പഞ്ച കാമഗുണാ. ആണണ്ഡമിവ കാമച്ഛന്ദപ്പഹാനം ആഹ പിയവത്വഅഭാവാവഹതോ.

ആചാരവിപത്തിപടിബാഹകാനി സിക്ഖാപദാനി ആചാരപണ്ണത്തിആദിനി. ആരോഗ്യമിവ ബ്യാപാദപ്പഹാനം ആഹ കായചിത്താനം ഫാസുഭാവാവഹതോ.

ബന്ധനാ മോക്ഖമിവ മിനമീദ്ധപ്പഹാനം ആഹ ചിത്തസ്സ നിഗൃഹിതഭാവാവഹതോ.

ഭുജിസ്സം വിയ ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചപ്പഹാനം ആഹ ചിത്തസ്സ സേരിഭാവാവഹതോ.

തിണ്ണം വിയാതി തിണ്ണമിവ കത്വാ. അഗണേത്വാതി അചിന്തേത്വാ. ഖേമന്തഭൂമിം വിയ വിചികിച്ഛാപഹാനം ആഹ അനുസ്സങ്കിതാപരിസങ്കിതഭാവേന സമ്മാപടിപത്തിഹേതുഭാവതോ.

൪൨൨. കിരീയതി (അ° നി° ടീ° ൩.൫.൨൮-൨൯) ഗബ്ഭാസയേ വിപീയതീതി കരോ, സമ്ഭവോ, കരതോ ജാതോതി കരജോ, മാതാപേത്തികസമ്ഭവോതി അത്ഥോ. മാതുയാ ഹി സരീരസണ്ഠാപനവസേന കരതോ ജാതോതി കരജോതി അപരേ. ഉഭയമാപി കരജകായന്തി ചതുസന്തതിരുപമാഹ. തേമേതീതി തിന്തം കരോതി. കോ പന്നേത്ഥ തിന്തഭാവോതി ആഹ “സ്നേഹേതീ”തി, പീതിസ്നേഹേന പീണനം കരോതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സബ്ബത്ഥ പവത്തപീതിസുഖം കരോതീ”തി. പീതിസമുട്ഠാനപണിതരുപേഹി സകലസ്സ കരജകായസ്സ പരിഹുടതായ ചേത്ഥ തംസമുട്ഠാപകപീതിസുഖാനം സബ്ബത്ഥ പവത്തി ജോതിതാ. പരിസന്ദേതീതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. തത്ഥാപി ഹി “സമന്തതോ സന്ദേതി തേമേതി സ്നേഹേതി, സബ്ബത്ഥ പവത്തപീതിസുഖം കരോതീ”തിആദിനാ യമാരഹം അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പരിപൂരേതീതി

വായുനാ ഭസ്തം വിയ ഇമം കരജകായം പീതിസുഖേന പൂരേതി. സമന്തതോ
ഘൃസതീതി ഇമം കരജകായം പീതിസുഖേന ഘൃസതി. സബ്ബാവതോതി അ-കാരസ്സ
ആ-കാരോ കതോ, സബ്ബാവയവവതോതി അത്ഥോതി ആഹ
“സബ്ബകോട്ഠാസവതോ”തി, മംസാദിസബ്ബാഭാഗവതോതി അത്ഥോ. അഘൃടം നാമ ന
ഹോതി പീതിസുഖസമുട്ഠാനേഹി രൂപേഹി സബ്ബത്ഥകമേവ ബ്യാപിതത്താ.
കാതുഞ്ചേവ യോജേതുഞ്ച ഛേദകോ സന്നേതും പടിബലോതി യോജനാ.
ന്ഹാനീയചുണ്ണാനം പരിമദ്ദനവസേന പിണ്ഡം കരോന്തേന ഹത്ഥേന ഭാജനം
നിപ്പിളേതബ്ബം ഹോതീതി ആഹ “സന്നേന്തസ്സ ഭിജ്ജതീ”തി. അനുഗതാതി
അനുപവിട്ഠാ. പരിഗതാതി പരിതോ സമന്തതോ തിന്താ. തിന്തഭാവേനേവ സമം
അന്തരം ബാഹിരഞ്ച ഏതിസ്സാതി സന്തരബാഹിരാ. സബ്ബത്ഥകമേവാതി
സബ്ബത്ഥേവ. ന ച പഗ്ഘരിണി പമാണയുത്തസ്സേവ ഉദകസ്സ സിത്തത്താ. ഏത്ഥ
ച ന്ഹാനീയപിണ്ഡം വിയ കരജകായോ, തം തേമേത്ഥാ
സമ്പിണ്ഡിതപമാണയുത്തഉദകം വിയ പഠമജ്ജ്യാനസുഖം ദട്ഠംബം.

൪൨൮. ഹേട്ഠാ ഉബ്ഭിജ്ജിത്വാ ഉഗ്ഗച്ഛനഉദകോതി രഹദസ്സ
അയോമൂലധാരാവസേന ഉബ്ഭിജ്ജ ഉട്ഠഹനഉദകോ. അന്തോയേവ
ഉബ്ഭിജ്ജനഉദകോതി രഹദസ്സ അബ്ഭിന്തരേയേവ മൂലധാരാ അഹുത്വാ
ഉട്ഠിതഉദകസിരാമുഖേഹി ഉബ്ഭിജ്ജനകോ. ആഗമനമഗ്ഗോതി
നദീതളാകകന്ദരസരആദിതോ ആഗമനമഗ്ഗോ.

൪൨൯. ഉപ്പലഗച്ഛാനി ഏത്ഥ സന്തീതി ഉപ്പലിനീ (അ° നി° ടീ°
൩.൫.൨൮-൨൯), വാരി. അയമേത്ഥ വിനിച്ഛയോ, തഥാ ഹി ലോകേ
രത്തക്ഖികോ “പുണ്ഡരീകക്ഖോ”തി വുച്ചതി. കേചി പന “രത്തം പദുമം,
സേതം പുണ്ഡരീക”ന്തി വദന്തി. ഉപ്പലാദീനി വിയ കരജകായോ, ഉദകം വിയ
തതീയജ്ജ്യാനസുഖന്തി അയമ്പി അത്ഥോ “പുരിമനയേനാ”തി അതിദേസേനേവ
വിഭാവിതോതി ദട്ഠംബം.

൪൩൦. നിരുപക്കിലേസട്ഠേനാതി രജോജല്ലാദിനാ അനുപക്കിലിട്ഠതായ
അമലീനഭാവേന. അമലീനമ്പി കിഞ്ചി വത്ഥു പഭസ്സരസഭാവം ഹോതീതി
വുത്തം “പഭസ്സരട്ഠേനാ”തി. ഉതുഹരണന്തി ഉണ്ഹഉതുഹരണം. സബ്ബത്ഥകമേവ
ത്യാനസുഖേന ഘൃട്ഠോ കരജകായോ യഥാ ഉതുനാ ഘൃട്ഠവത്ഥസദിസോതി
ആഹ “വത്ഥം വിയ കരജകായോ”തി. തസ്മാതി “വത്ഥം വിയാ”തിആദിനാ
വുത്തമേവത്ഥം ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസതി, കരജകായസ്സ വത്ഥസദിസത്താ
ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസുഖസ്സ ച ഉതുഹരണസദിസത്താതി അത്ഥോ. സന്തസഭാവത്താ
ഞാണുത്തരത്താ ചേത്ഥ ഉപേക്ഖാപി സുഖേ സങ്ഗഹിതാതി
ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേപി സുഖഗ്ഗഹണം കതം. “പരിസുദ്ധേന പരിയോദാതേന
ഫരിത്വാ നിസിന്നോ ഹോതീ”തി വചനതോ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനചിത്തസ്സ
വത്ഥസദിസതാ വുത്താ. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമുട്ഠാനരൂപേഹി ഭിക്ഖുനോ കായസ്സ
ഘൃടഭാവം സന്ധായ “തംസമുട്ഠാനരൂപം ഉതുഹരണം വിയാ”തി വുത്തം.
പുരിസസ്സ കായോ വിയ ഭിക്ഖുനോ കരജകായോതി അയം പനത്ഥോ
പാകടോതി ന ഗഹിതോ, ഗഹിതോ ഏവ വാ “യഥാ ഹി കത്ഥചി...പേ...
കായോ ഘൃടോ ഹോതീ”തി വുത്തത്താ.

൪൩൧. പുബ്ബേനിവാസഞാണഉപമായന്തി പുബ്ബേനിവാസഞാണസ്സ
ദസ്സിതഉപമായം. തംദിവസംകതകിരിയാഗഹണം പാകതികസത്തസ്സപി
യേഭുയ്യേന പാകടാ ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥം. തംദിവസഗതഗാമത്തയഗ്ഗഹണേനേവ

മഹാഭിനീഹാരേഹി അഞ്ഞൈസമ്പി പുണ്യേനിവാസത്താണലാഭീനം തീസു ഭവേസു കതാ കിരിയാ യേഭൂയേന പാകടാ ഹോതീതി ദീപിതന്തി ദട്ഠം.

൪൩൨. സമ്മുഖദ്വാരാതി അഞ്ഞൈത്തസ്സ അഭിമുഖദ്വാരാ. അപരാപരം സഞ്ചരന്തേതി തന്തംകിച്ചവസേന ഇതോ ചിതോ ച സഞ്ചരന്തേ. ഇതോ പന ഗേഹാ...പേ... പവിസനവസേനപീതി ഇദം ചുരുതപപാതത്താണസ്സ വിസയദസ്സനവസേന വുത്തം. ദിന്നം ഗേഹാനം അന്തരേ ത്യാതി ദിന്നം ഗേഹദ്വാരാനം സമ്മുഖദ്വാരാഭൂതേ അന്തരവിമിയം വേമജ്ജേ ത്യാ. തേസു ഹി ഏകസ്സ ചേ പാചിനമുഖദ്വാരം ഇതരസ്സ പച്ഛിമമുഖം, തസ്സ സമ്മുഖം ഉഭിന്നം അന്തരവിമിയം റിതസ്സ ദക്ഖിണാമുഖസ്സ, ഉത്തരാമുഖസ്സ വാ ചക്ഖുമതോ പുരിസസ്സ തത്ഥ പവിസനകനിക്ഖമനകപുരിസാ യഥാ സുഖേനേവ പാകടാ ഹോന്തി, ഏവം ദിബ്ബചക്ഖുത്താണസമങ്ഗിനോ ചവനകഉപപജ്ജനകപുരിസാ. യഥാ പന തസ്സ പുരിസസ്സ അഞ്ഞൈനേവ ഖണേന പവിസന്തസ്സ ദസ്സനം, അഞ്ഞൈന നിക്ഖമന്തസ്സ ദസ്സനം, ഏവം ഇമസ്സപി അഞ്ഞൈനേവ ഖണേന ചവമാനസ്സ ദസ്സനം, അഞ്ഞൈന ഉപപജ്ജമാനസ്സ ദസ്സനന്തി ദട്ഠം. താണസ്സ പാകടാതി ആന്തോ സമ്ബന്ധോ. തസ്സാതി താണസ്സ.

൪൩൩. പബ്ബതസിഖരം യേഭൂയേന സംഖിത്തം സങ്കുചിതം ഹോതീതി ഇധ പബ്ബതമത്ഥകം “പബ്ബതസങ്ഖേപോ”തി വുത്തം, പബ്ബതപരിയാപനോ വാ പദേസോ പബ്ബതസങ്ഖേപോ. അനാവിലോതി അകാലുസ്സോ. സാ ചസ്സ അനാവിലതാ കദമാഭാവേന ഹോതീതി ആഹ “നിക്കുദമോ”തി. റിതാസുപി നിസിന്നാസുപി ഗാവീസു. വിജ്ജമാനാസുതി ലബ്ഭമാനാസു. ഇതരാ റിതാപി നിസിന്നാപി ചരന്തീതി വുച്ചന്തി സഹചരണത്തായേന. തിട്ഠന്തമേവ, ന കദാചിപി ചരന്തം. ദധന്തി സിപ്പിസമ്മുകം മച്ഛഗുമ്ബന്തി ഇഥ ഉഭയം തിട്ഠന്തന്തി വുത്തം, ചരന്തന്തി അധിപ്പായോ. കിം വാ ഇമായ സഹചരിയായ, യഥാലാഭഗ്ഗഹണം പനേത്ഥ ദട്ഠം. സക്ഖരകഥലസ്സ ഹി വസേന “തിട്ഠന്ത”ന്തി, സിപ്പിസമ്ബുകസ്സ മച്ഛഗുമ്ബസ്സ ച വസേന “തിട്ഠന്തന്തി, ചരന്തന്തി”തി യോജനാ കാതബ്ബാ.

൪൩൪. ഭിക്ഖുതി ഭിന്നകിലേസോതി ഭിക്ഖു. സോ ഹി പരമത്ഥതോ സമണോതിനാമകോ. തത്ഥ അരിയമഗ്ഗേന സബ്ബസോ പാപാനം സമിതാവീതി സമണോ. തേനാഹ “സമിതപാപത്താ”തി. സേട്ഠ്ഠേന ബ്രഹ്മാ വുച്ചന്തി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, തതോ ആഗതോതി ബ്രഹ്മാ, അരിയമഗ്ഗോ, തം അസമ്മോഹപടിവേധവസേന അത്താസീതി ബ്രാഹ്മണോ. തംസമങ്ഗിതായ ഹിസ്സ പാപാനം ബാഹിതഭാവോ. തേനാഹ “ബാഹിതപാപത്താ ബ്രാഹ്മണോ”തി. അട്ഠങ്ഗികേന അരിയമഗ്ഗജലേന ന്ഹാതവാ നിജോതകിലേസോതി ന്ഹാതകോ. ഗതത്താതി പഹാനാഭിസമയവസേന പടിവിദ്ധത്താ. തേനാഹ “വിദിതത്താ”തി. നിസ്സുതത്താതി സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന സന്താനതോ സബ്ബസോ നിഹതത്താ. തേനാഹ “അപഹതത്താ”തി, മരിയാദവസേന കിലേസാനം ഹിംസിതത്താ അരിയമഗ്ഗേഹി ഓധിസോ സബ്ബസോ കിലേസാനം സമുച്ഛിന്നത്താതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഹതത്താ”തി. ആരകത്താതി സുപ്പഹീനതായ വിപ്പകട്ഠഭാവതോ. തേനാഹ “ദൂരീഭൂതത്താ”തി. ഉഭയന്തി ഉഭയത്ഥ യോജേതബ്ബം - കിലേസാനം ആരകത്താ ഹതത്താ ദൂരീഭൂതത്താ ച അരിയോ, തഥാ അരഹന്തി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം ഉത്താനത്ഥത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

മഹാഅസ്സപുരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. ചുളഅസ്സപുരസുത്തവണ്ണനാ

൪൩൫. പുരിമസദിസമേവാതി “അസ്സപുരവാസിനം ഭിക്ഖുസങ്ഘേ ഗാരവബഹുമാനം നിപച്ചകാരഞ്ച ദിസ്വാ ഭിക്ഖു പിണ്ഡപാതാപചായണേ നിയോജേന്തോ ഇദം സുത്തം അഭാസീ”തി പുരിമസുത്തേ മഹാഅസ്സപുരേ (൧^൦ നി^൦ അട്^൦ ൨.൪൧൫) വുത്തസദിസമേവ. സമണാനം അനുച്ഛവികാതി സമണാനം സമണഭാവസ്സ അനുച്ഛവികാ പതിരൂപാ. സമണാനം അനുലോമപ്പടിപദാതി സമണാനം സാമഞ്ഞസങ്ഖാതസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ അനുകൂലപ്പടിപദാ.

൪൩൬. ഏതേയമ്മാതി ഏതേ പാളിയം ആഗതാ അഭിജ്ഞാബ്യാപാദാദയോ പാപധമ്മാ. ഉപ്പജ്ജമാനാതി ഉപ്പജ്ജമാനാ ഏവ, പഗേവ സന്താനേ ഭാവിതാ. മലിനേതി മലവന്തേ കിലിട്ഠേ. മലഗ്ഗഹിതേതി ഗഹിതമലേ സഞ്ജാതമലേ. സമണമലാതി സമണാനം സമണഭാവസ്സ മലാ. ദുസ്സന്തീതി വിപജ്ജന്തി വിനസ്സന്തി. സമണഭോസാതി സമണാനം സമണഭാവദുസനാ. കസഭേതി അസാരേ. നിരോജേതി നിത്തേജേ. അയതോ സുഖതോ അപേതാതി അപായാ, നിരയാദയോ, തം ഫലം അരഹന്തി, തം പയോജനം വാ ഏതേസന്തി ആപായികാ. ാനാനി അഭിജ്ഞാദയോ. തേനാഹ “അപായേ”തിആദി. കാരണഭാവേന ദുഗ്ഗതിപരിയാപന്നായ വേദനായ ഹിതാനീതി ദുഗ്ഗതിവേദനീയാനി. തേന വുത്തം “ദുഗ്ഗതിയം വിപാകവേദനായ പച്ചയാന”തി. തിവിണ്ണം അയന്തി വേകന്തകസദിസം സാരഅയം. അയേനാതി അയോഘംസകേന. കോഞ്ചസകുണാനം കിര കുച്ഛിയം നിവുത്ഥം യം കിഞ്ചി ഖരം തിവിണ്ണഞ്ച ഹോതി. തമാ ഹി തേസം വച്ചം അട്ഠിമ്പി പാസാണമ്പി വിലീയാപേതി. തേന വുത്തം “കോഞ്ചസകുണേ ഖാദാപേന്തീ”തി. തം കിര അയച്ചുണ്ണം അഗ്ഗിനാപി കിച്ഛേന ദയ്ഹതി, ഭേസജ്ജബലേന പന സുഖേന ദയ്ഹേയ്യ. തേന വുത്തം “സുസീക്ഖിതാ ച നം അയകാരാ ബഹുഹത്ഥകമ്മമൂലം ലഭിതാ കരോന്തീ”തിആദി. അതിതിവിണ്ണം ഹോതി, അഞ്ഞതരം അയോബന്ധനം ഫേഗ്ഗദണ്ഡം വിയ സുഖേനേവ ഛരിന്ദന്തി. സസബ്ബിളാരചമ്മേഹി സങ്ഘടിത്ഠേന സങ്ഘാടീതി വുച്ചതി ആവുധപരിച്ഛേദോതി ആഹ “സങ്ഘാടീയാതി കോസിയാ”തി. പരിയോനദ്ധന്തി പരിതോ ഓനദ്ധം ഛാദിതം. സമന്തതോ വേഠിതന്തി സബ്ബസോ പിഹിതം.

൪൩൭. രജോതി ആഗന്തുക്കരജോ. ജല്ലന്തി സരീരേ ഉട്ഠാനകലോണാദിമലം. രജോജല്ലഞ്ച വതസമാദാനവസേന അനപനീതം ഏതസ്സ അത്ഥീതി രജോജല്ലികോ, തസ്സ. തേനാഹ “രജോജല്ലധാരിനോ”തി. ഉദകം ഓരോഹന്തസ്സാതിആദിനമത്ഥോ മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായം വുത്തോയേവ. സബ്ബമേതന്തിആദിസു സബ്ബസോപി വതസമാദാനവസേനാതി അധിപ്പായോ. യസ്മാ സബ്ബമേതം ബാഹിരസമയവസേനേവ കമിതം, തസ്മാ സങ്ഘാടികസ്സാതി പിപോതികഖണ്ഡേഹി സങ്ഘടിതത്താ “സങ്ഘാടീ”തി ലദ്ധനാമവത്ഥധാരിനോതി അത്ഥോ. തമാ ഹി പാളിയം “സങ്ഘാടികസ്സ”ഇച്ചേവ വുത്തം, ന “ഭിക്ഖുനോ”തി. തേനാഹ “ഇമസ്ഥിം ഹീ”തിആദി. കസ്മാ പനേത്ഥ ഭഗവതാ സങ്ഘാടികത്താദിനിയേവ വതസമാദാനാനി പടിക്ഖിത്താനീതി? നയദസ്സനമേതം അഞ്ഞേസമ്പി പഞ്ചാതപമുഗവതാദിനം തപ്പടിക്ഖേപേനേവ പസിദ്ധിതോ. അപരേ പന ഭണന്തി - “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, സങ്ഘാടികസ്സ സങ്ഘാടീധാരണമത്തേന സാമഞ്ഞം വദാമീ”തി വുത്തേ തത്ഥ നിസിന്നോ

കോചി തിരുമന്തരലധികോ അചേലകത്തം നു വോ കമന്തി ചിന്തേസി, അപരേ രജോജല്ലകത്തം നു വോ കമന്തി, ഏവം തം തം ചിന്തേത്താനം അജ്ഞാസയവസേന ഭഗവാ ഇമാനേവ വതസമാദാനാനി ഇയ പടിക്പിപിതി. സഞ്ചാടികന്തി നിവാസനപാരുപനവസേന സഞ്ചാടിവന്തം. തേനാഹ “സഞ്ചാടികം വത്ഥ”ന്തിആദി. അത്തനോ രുചിയാ മിത്താദയോ സഞ്ചാടികം കരേയ്യും, പച്ഛാ വിത്തുതം പത്തകാലേ സഞ്ചാടികത്തേ സമാദപേയ്യും.

൪൩൮. അത്താനം വിസുജ്ഞന്തം പസ്സതി അഭിജ്ഞാദീനം സമുദാചാരാഭാവതോ. മഗ്ഗേന അസമുച്ഛിന്നത്താ വിസുദ്ധോതി പന ന വത്തഞ്ചോ. പാമോജ്ജന്തി തരുണപീതിമാഹ. തസ്സ ഹി അത്തനോ സമ്മാപടിപത്തിയാ കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭിതത്താ ചിത്തസ്സ വിസുദ്ധതം പസ്സന്തസ്സ പാമോജ്ജം ജായതി, തം തുട്ഠാകാരം. തേനാഹ “തുട്ഠാകാരോ”തി. പീതീതി പസ്സദ്ധിആവഹാ ബലവപീതി. നാമകായോ പസ്സമ്ഭതീതി ഇമിനാ ഉഭയന്വി പസ്സദ്ധിം വദതി. വേദിയതീതി അനുഭവതി വിന്ദതി. ഇദാനി തേന നീവരണേഹി ചിത്തസ്സ വിസോധനത്തം ലദ്ധന്തി ആഹ “അപ്പനാപ്പത്തം വിയ ഹോതീ”തി. അത്തത്ഥ ഉട്ഠിതാ അത്തം റാനം ഉപഗതാതി ഏത്തകേന ഉപമാഭാവേന ഉച്ചനീചതാസാമത്തേന ഹേട്ഠാ അസദ്ധമ്മാനം പടിപക്ഖവസേന ദേസനായ പരിയോസാപിതത്താ വുത്തം “യമാനുസന്ധിനാ”തി. മഹാസീഹനാദസുത്തേ മഗ്ഗോ പോക്ഖരണിയാ ഉപമിതോ “സേയ്യമാപി, സാരിപുത്ത, പോക്ഖരണീ”തിആദിം (മം നിം ൧.൧൫൪) ആരഭിത്വാ ഉപമാസംസന്ദനേ “തമായം പുഗ്ഗലോ പടിപന്നോ, തമാ ച ഇരിയതി, തഞ്ച മഗ്ഗം സമാരുള്ളോ, യമാ ആസവാനം ഖയാ”തി (മം നിം ൧.൧൫൪) വുത്തത്താ. യമാ ഹി പുരത്ഥിമാദിദിസാഹി ആഗതാ പുരിസാ തം പോക്ഖരണിം ആഗമ്മ വിസുദ്ധരുപകായാ വിഗതപരിളാഹാ ച ഹോന്തി, ഏവം ഖത്തിയാദികുലതോ ആഗതാ തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം സാസനം ആഗമ്മ വിസുദ്ധനാമകായാ വിഗതകിലേസപരിളാഹാ ച ഹോന്തി. തസ്മാ സബ്ബകിലേസാനം സമിതത്താ പരമത്ഥസമണോ ഹോതീതി. സേസം സുവിത്തേയ്യമേവ.

ചുളഅസ്സപുരസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച മഹായമകവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൫. ചുളയമകവഗ്ഗോ

൧. സാലേയുകസുത്തവണ്ണനാ

൪൩൯. മഹാജനകായേ സന്നിപതിതേതി കേചി “പഹംസനവിധിം ദസ്സേത്യാ രാജകുമാരം ഹാസേസ്സാമാ”തി, കേചി “തം കീളനം പസ്സിസ്സാമാ”തി ഏവം മഹാജനസമൂഹേ സന്നിപതിതേ. ദേവനന്ദന്തി ദിബ്ബഗന്ധഞ്ചം. കുസലം കുസലന്തി വചനം ഉപാദായാതി “കച്ചി കുസലം? ആമ കുസല”ന്തി വചനപടിവചനവസേന പവത്തകുസലവാദിതായ തേ മനുസ്സാ ആദിതോ കുസലാതി സമഞ്ചം ലഭിംസു. തേസം കുസലാനം ഇസ്സരാതി രാജകുമാരാ കോസലാ. കോസലേ ജാതാ. തേസം നിവാസോതി സഞ്ചം പുണ്യേ വുത്തനയമേവ. തേനാഹ “സോ പദേസോ കോസലാതി വുച്ചതീ”തി.

ചാരികം ചരമാനോതി സാമഞ്ചവചനമ്പി “മഹതാ...പേ... തദവസരീ”തി വചനതോ വിസേസം നിവിട്ഠമേവാതി ആഹ “അതുരിതചാരികം ചരമാനോ”തി. മഹതാതി ഗുണമഹത്തേനപി സഞ്ചയാമഹത്തേനപി മഹതാ. തസ്ഥിന്ഹി ഭിക്ഖുസമൂഹേ കേചി അധിസീലസികഖാവസേന സീലസമ്പന്നാ, തഥാ കേചി സീലസമാധിസമ്പന്നാ, കേചി സീലസമാധിപഞ്ചാസമ്പന്നാതി ഗുണമഹത്തേനപി സോ ഭിക്ഖുസമൂഹോ മഹാതി. തം അനാമസിതാ സഞ്ചയാമഹത്തമേവ ദസ്സേന്തോ “സതം വാ”തിആദിമാഹ. അഞ്ചഗാമപടിബദ്ധജീവികാവസേന സമോസരന്തി ഏത്ഥാതി സമോസരണം, ഗാമോ നിവാസഗാമോ. ന്തി സാലം ബ്രാഹ്മണഗാമം. വിഹാരോതി ഭഗവതോ വിഹാരണട്ഠാനം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സാലേയുകസുത്തേ. അനിയമിതോതി അസുകസ്ഥിം ആരാമേ പഞ്ചതേ രുക്ഖമൂലേ വാതി ന നിയമിതോ, സരൂപഗൃഹണവസേന ന നിയമിതാ വുത്തോ. തസ്ഥാതി അനിയമിതത്താ. അത്ഥാപത്തിസിദ്ധമത്ഥം പരികപ്പനവസേന ദസ്സേന്തോ “വനസണ്ഡോ ഭവിസ്സതീ”തി ആഹ, അദ്ധാ ഭവേയ്യാതി അത്ഥോ.

ഉപലഭിംസുതി (സാരത്ഥം ടീം ൧.൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; ദീം നിം ടീം ൧.൨.൫൫; അം നിം ടീം ൨.൩.൬൪) സവനവസേന ഉപലഭിംസുതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സോതദാറ...പേ... ജാനിംസു”തി ആഹ. അവധാരണഫലത്താ സഞ്ചമ്പി വാക്യം അന്തോഗയാവധാരണന്തി ആഹ “പദപൂരണമത്തേ വാ നിപാതോ”തി. അവധാരണത്ഥേതി പന ഇമിനാ ഇട്ഠത്ഥാവധാരണത്ഥം ഖോ-സദുഗൃഹണന്തി ദസ്സേതി. “അസ്സോസു”ന്തി പദം ഖോ-സദു ഗഹിതേ തേന ഫുല്ലിതമണ്ഡിതവിഭൂസിതം വിധ ഹോന്തം പൂരിതം നാമ ഹോതി, തേന ച പൂരിമപച്ഛിമപദാനി സംസിലിട്ഠാനി ഹോന്തി, ന തസ്ഥിം അഗൃഹിതേതി ആഹ “പദപൂരണേ ബൃഞ്ജനസിലിട്ഠാമത്തമേവാ”തി. മത്ത-സദുോ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ. തേനസ്സ അനത്ഥന്തരദീപനതം ദസ്സേതി, ഏവ-സദുേന പന ബൃഞ്ജനസിലിട്ഠായ ഏകന്തികതം. സാലായം ജാതാ സംവഡ്ഡകാ സാലേയുകാ യഥാ “കത്തേയുകാ ഉബ്ഭേയുകാ”തി.

സമിതപാപത്താതി അച്ചന്തം അനവസേസതോ സവാസനം സമിതപാപത്താ. ഏവഞ്ചി ബാഹിരകവീതരാഗസേക്ഖാസേക്ഖപാപസമനതോ ഭഗവതോ പാപസമനം വിസേസിതം ഹോതി. അനേകത്ഥത്താ നിപാതാനം ഇധ അനുസ്സവത്ഥോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഖലുതി അനുസ്സവനത്ഥേ നിപാതോ”തി.

ആലപനമത്തന്തി പിയാലാപവചനം. പിയസമുദാഹാരാ ഹേതേ “ഭോ”തി വാ “ആവുസോ”തി വാ “ദേവാനംപിയാ”തി വാ. ഗോത്തവസേനാതി ഏതമ തം തായതീതി ഗോത്തം. ഗോതമോതി ഹി പവത്തമാനം അഭിധാനം ബുദ്ധിഞ്ച ഏകംസിക്വിസയതായ തായതി രക്വതീതി ഗോതമഗോത്തം. യഥാ ഹി ബുദ്ധി ആരമ്മണഭൂതേന അത്ഥേന വിനാ ന വത്തതി, ഏവം അഭിധാനം അഭിധേയഭൂതേന, തസ്മാ സോ താനി തായതി രക്വതീതി വുച്ചതി. സോ പന അത്ഥതോ അഞ്ഞെകുലപരമ്പരാസാധാരണം തസ്സ കുലസ്സ ആദിപുരിസസമുദാഗതം തംകുലപരിയാപനസാധാരണം സാമഞ്ഞരൂപന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഉച്ചാകുലപരിഭീപനം ഉദിതോദിതവിപുലവത്തിയകുലവിഭാവനതോ. സബ്ബവത്തിയാനഞ്ചി ആദിഭൂതമഹാസമ്മതമഹാരാജതോ പട്ഠായ അസമ്ഭിന്നം ഉളാരതമം സക്യരാജകുലം. കേനചി പാരിജുഞ്ഞേനാതി ഞാതിപാരിജുഞ്ഞഭോഗപാരിജുഞ്ഞാദിനാ കേനചിപി പാരിജുഞ്ഞേന പരിഹാനിയാ അനഭിഭൂതോ അനജ്ജയോത്ഥടോ. തഥാ ഹി കദാചിപി തസ്സ കുലസ്സ താദിസപാരിജുഞ്ഞാഭാവോ, അഭിന്നിക്ഖമനകാലേ ച തതോ സമിദ്ധതമഭാവോ ലോകേ പാകടോ പഞ്ഞാതോതി. സക്യകുലാ പബ്ബജിതോതി ഇദം വചനം ഭഗവതോ സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവഭീപനം വുത്തം മഹന്തം ഞാതിപരിവട്ടം മഹന്തഞ്ച ഭോഗക്ഖന്ധം പഹായ പബ്ബജിതഭാവഭീപനതോ. ഏതമ ച സമണോതി ഇമിനാ പരിക്ഖകജനേഹി ഭഗവതോ ബഹുമതഭാവോ ദസ്സിതോ സമിതപാപതാഭീപനതോ, ഗോതമോതി ഇമിനാ ലോകിയജനേഹി ഉളാരതമകുലീനതാഭീപനതോ.

അബ്ഭുഗുതോതി ഏതമ അഭി-സദോ ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനേ, തന്യോഗതോ പന “ഭവന്തം ഗോതമ”ന്തി ഉപയോഗവചനം സാമിഅത്ഥേപി സമാനം ഇത്ഥമ്ഭൂതയോഗഭീപനതോ “ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനത്ഥേ”തി വുത്തം. തേനാഹ “തസ്സ ഖോ പന ഭോതോ ഗോതമസ്സാതി അത്ഥോ”തി. കല്യാണോതി ഭദ്രകോ. സാ ചസ്സ കല്യാണതാ ഉളാരവിസയതായാതി ആഹ “കല്യാണഗുണസമന്നാഗതോ”തി. തംവിസയതാ ഹേതമ സമന്നാഗമോ. സേട്ഠോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ യഥാ “ഭഗവാതി വചനം സേട്ഠ”ന്തി (പാരാ° അട്ഠ° മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; വിസുദ്ധി° മ.മർഹ; ഉദാ° അട്ഠ° മ; ഇതിവു° അട്ഠ° നിദാനവണ്ണനാ; മഹാനി° അട്ഠ° ൨൦). “ഭഗവാ അരഹ”ന്തിആദിനാ ഗുണാനം സംകിത്തനതോ സംസദനതോ ച കിത്തിസദോ വണ്ണോതി ആഹ “കിത്തിയേവാ”തി. കിത്തിപരിയായോപി ഹി സദ-സദോ യഥാ തം “ഉളാരസദാ ഇസയോ ഗുണവന്തോ തപസ്സിനോ”തി. മൂതിഘോസോതി അഭിത്ഥവുദാഹാരോ. അജ്ജയോത്ഥരിത്ഥാതി പടിപക്ഖാഭാവേന അനഞ്ഞസാധാരണതായ ച അഭിഭവിത്ഥാ.

സോ ഭഗവാതി യോ സോ സമതിംസ പാരമിയോ പൂരേത്ഥാ സബ്ബകിലേസേ ഭഞ്ജിത്ഥാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ ദേവാനം അതിദേവോ സക്കാനം അതിസക്കോ ബ്രഹ്മാനം അതിബ്രഹ്മാ ലോകനാമോ ഭാഗ്യവന്തതാഭീഹി കാരണേഹി ഭഗവാതി ലദ്ധനാമോ, സോ ഭഗവാ. “ഭഗവാ”തി ഹി ഇദം സത്ഥു നാമകിത്തനം. തഥാ ഹി വുത്തം “ഭഗവാതി നേതം നാമം മാതരാ കത”ന്തിആദി (മഹാനി° മർഹ, മൻവ, റഹം; ചുളനി° അജിതമാണവപുച്ഛാനിദേസ റ). പരതോ പന “ഭഗവാ”തി ഗുണകിത്തനമേവ. ഏവം “അരഹ”ന്തിആദിഹി പദേഹി യേ സദേവകേ ലോകേ അതിവിയ പഞ്ഞാതാ ബുദ്ധഗുണാ, തേ നാനപ്കാരതോ വിഭാവിതാതി ദസ്സേതും പച്ചേകം ഇതിപി-സദോ യോജേതബ്ബോതി ആഹ “ഇതിപി അരഹം, ഇതിപി

സമാസമ്ബുദ്ധോ...പേം... ഇതിപി ഭഗവാ"തി. "ഇതിപേതം ഭൂതം, ഇതിപേതം തച്ഛ"ന്തിആദീസു (ദീം നിം ൧.൬) വിയ ഹി ഇയ ഇതി-സദോ ആസന്നപച്ചക്വകാരണത്ഥോ, പി-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ തേന തേസം ഗുണാനം ബഹുഭാവദീപനതോ. താനി ഗുണസല്ലക്വണകാരണാനി സദ്ധാസമ്പന്നാനം വിഞ്ഞുജാതികാനം പച്ചക്വാനി ഏവാതി ദസ്സേനോ "ഇമിനാ ച ഇമിനാ ച കാരണേനാതി വുത്തം ഹോതി"തിആദി. തതോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗതോ. തേസന്തി "അരഹ"ന്തിആദീനം. വിത്ഥാരോ അത്ഥനിദ്രേസോ ഗഹേതബ്ബോ. തതോ ഏവ തംസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൧.൧൩൦) വുത്തോ "ആരകാതി അരഹം സുവിദ്വുരഭാവതോ, ആരകാതി അരഹം ആസന്നഭാവതോ, രഹിതബ്ബസ്സ അഭാവതോ, സയഞ്ച അരഹിതബ്ബതോ, നത്ഥി ഏതസ്സ രഹോഗമനം ഗതീസു പച്ചാജാതി, പാസംസഭാവതോ വാ അരഹ"ന്തിആദിനാ "അരഹ"ന്തിആദീനം പദാനം അത്ഥോ വിത്ഥാരതോ വേദിതബ്ബോ.

ഭവന്തി ചേത്ഥ (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൧.൧൩൦; സാരത്ഥം ദീം ൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ) -

"സമ്മാ നപ്പടിപജ്ജന്തി, യേ നിഹീനാസയാ നരാ;
ആരകാ തേഹി ഭഗവാ, ദുരേ തേനാരഹം മതോ.

യേ സമ്മാ പടിപജ്ജന്തി, സുപ്പണീതാധിമുത്തികാ;
ഭഗവാ തേഹി ആസന്നോ, തേനാപി അരഹം ജിനോ.

പാപധമ്മാ രഹാ നാമ, സാധൂഹി രഹിതബ്ബതോ;
തേസം സുട്ഠു പഹീനത്താ, ഭഗവാ അരഹം മതോ.

യേ സച്ഛികതസദ്ധമ്മാ, അരിയാ സുദ്ധഗോചരാ;
ന തേഹി രഹിതോ ഹോതി, നാമോ തേനാരഹം മതോ.

രഹോ വാ ഗമനം യസ്സ, സംസാരേ നത്ഥി സബ്ബസോ;
പഹീനജാതിമരണോ, അരഹം സുഗതോ മതോ.

ഗുണേഹി സദിസോ നത്ഥി, യസ്മാ ലോകേ സദേവകേ;
തസ്മാ പാസംസിയത്താപി, അരഹം ദിപദുത്തമോ.

ആരകാ മന്ദബുദ്ധീനം, ആസന്നാ ച വിജാനതം;
രഹാനം സുപ്പഹീനത്താ, വിദ്വുനമരഹേയ്യതോ;
ഭവേസു ച രഹാഭാവാ, പാസംസാ അരഹം ജിനോ"തി.

സുന്ദരന്തി ഭദ്രകം. തഞ്ച പസ്സന്തസ്സ ഹിതസുഖാവഹഭാവേന വേദിതബ്ബന്തി ആഹ "അത്ഥാവഹം സുഖാവഹ"ന്തി. തത്ഥ അത്ഥാവഹന്തി ദിട്ഠയമ്മിസമ്പരായികപരമത്ഥസഞ്ചിതഹിതാവഹം. സുഖാവഹന്തി തപ്പരിയാപന്നതിവിധസുഖാവഹം. തമാരൂപാനന്തി താദിസാനം. യാദിസേഹി പന ഗുണേഹി ഭഗവാ സമന്നാഗതോ, തേഹി ചതുപ്പമാണികസ്സ ലോകസ്സ സബ്ബമാപി അച്ചന്തായ പസാദനീയോതി ദസ്സേതും "അനേകേഹിപീ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യമാഭൂത...പേം... അരഹതന്തി ഇമിനാ ധമ്മപ്പമാണാനം ലുഖപ്പമാണാനം സത്താനം ഭഗവതോ പസാദാവഹതമാഹ, ഇതരേന

ഇതരേസം. ദസ്സനമത്തമ്പി സാധു ഹോതീതി ഏതമ കോസിയസകുണ്ഡ വത്സു കഥേതഞ്ചം. ഏകം പദമ്പി സോതും ലഭിസ്സാമ, സാധുതരംയേവ ഭവിസ്സതീതി ഏതമ മണ്ഡുകദേവപുത്തവത്സു കഥേതഞ്ചം.

ഇമിനാ നയേന അഗാരികപുച്ഛാ ആഗതാതി ഇദം യേഭൂയുവസേന വുത്തം. യേഭൂയേന ഹി അഗാരികാ ഏവം പുച്ഛന്തി. അനഗാരികപുച്ഛായപി ഏസേവ നയോ. യഥാ ന സക്കോന്തി...പേ... വിസ്സജ്ജേനോതി ഇമിനാ സത്സു തേസം ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാനം നിഗ്ഗണ്ഹനവിധിം ദസ്സേതി. തേസഞ്ചി സംഖിത്തരുചിതായ സഞ്ചേപദേസനാ, തായ അത്ഥം അജാനന്താ വിത്ഥാരദേസനം ആയാചന്തി, സാ ച നേസം സംഖിത്തരുചിതാ പണ്ഡിതമാനിതായ, സോ ച മാനോ യഥാദേസിതസ്സ അത്ഥസ്സ അജാനന്തേ അപ്പതിട്ഠോ ഹോതി , ഇതി ഭഗവാ തേസം മാനനിഗ്ഗഹവിധിം ചിന്തേത്വാ സഞ്ചേപേനേവ പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജേസി, ന സബ്ബസോ ദേസനായ അസല്ലക്ഖണത്ഥം. തേനാഹ “പണ്ഡിതമാനികാഹീ”തിആദി. യസ്ഥാ മം തുമ്ഹേ യാചമ, സംഖിത്തേന വുത്തമത്ഥം ന ജാനിത്ഥാതി അധിപ്പായോ.

൪൪൦. “ഏകവിധേന ഞാണവത്സു”തിആദീസു (വിഭ് ൧൫൧) വിയ കോട്ഠാസത്ഥോ വിധ-സദ്ദോ, സോ ച വിഭത്തിവചനവിപല്ലാസം കത്വാ പച്ചത്തേ കരണവചനവസേന “തിവിധ”ന്തി വുത്തോ. അത്ഥോ പന കരണപുമുവചനവസേന ദട്ഠഞ്ചോതി ആഹ “തിവിധന്തിതീഹി കോട്ഠാസേഹീ”തി. പകാരത്ഥോ വാ വിധ-സദ്ദോ, പകാരത്ഥത്തായേവ ലബ്ഭമാനം അയമ്മചരിയാവിസമചരിയാഭാവസാമഞ്ജം, കായദ്വാരികഭാവസാമഞ്ജം വാ ഉപാദായ ഏകത്വം നേത്വാ “തിവിധ”ന്തി വുത്തം. പകാരഭേദേ പന അപേക്ഖിതേ “തിവിധാ”ഇച്ചേവ വുത്തം ഹോതി. കായേനാതി ഏതമ കായോതി ചോപനകായോ അധിപ്പേതോ, സോ ച അയമ്മചരിയായ ദ്വാരഭൂതോ തേന വിനാ തസ്സാ അപ്പവത്തനതോ. കായേനാതി ച ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം. കിഞ്ചാപി ഹി അയമ്മചരിയാസഞ്ചാതചേതനാസമുട്ഠാനാ സാ വിത്തേത്തി, ന ച സാ പട്ഠാനേ ആഗതേസു ചതുവിസതിയാ പച്ചയേസു ഏകേനപി പച്ചയേന ചേതനായ പച്ചയോ ഹോതി, തസ്സാ പന തഥാപവത്തമാനായ കായകമ്മസഞ്ജിതായ ചേതനായ പവത്തി ഹോതീതി തേന ദ്വാരേന ലക്ഖിതബ്ബഭാവതോ തസ്സാ കാരണം വിയ ച സബ്ബോഹാരമത്ഥം ഹോതി. കായദ്വാരേനാതി വാ കായേന ദ്വാരഭൂതേന കായദ്വാരഭൂതേനാതി തം ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം. അയമ്മം ചരതി ഏതായാതി അയമ്മചരിയാ, തഥാപവത്താ ചേതനാ. അയമ്മോതി പന തംസമുട്ഠാനോ പയോഗോ ദട്ഠഞ്ചോ. ധമ്മതോ അനപേതാതി ധമ്മാ, ന ധമ്മാതി അയമ്മാ, അയമ്മാ ച സാ ചരിയാ ചാതി അയമ്മചരിയാ. പച്ചനീകസമനട്ഠേന സമം, സമാനം സദിസം യുത്തന്തി വാ സമം, സുചരിതം. സമതോ വിഗതം, വിരുദ്ധം വാ തസ്സാതി വിസമം, ദുച്ചരിതം. സാ ഏവ വിസമാ ചരിയാതി വിസമചരിയാ. സബ്ബേസു കണ്ഹസുക്കപദേസുതി “ചതുബ്ബിധം വാചായ അയമ്മചരിയാവിസമചരിയാ ഹോതീ”തിആദിനാ ഉദ്ദേശനിദ്ദേശവസേന ആഗതേസു സബ്ബേസു കണ്ഹപദേസു - “തിവിധം വോ ഗഹപതയോ കായേന ധമ്മചരിയാസമചരിയാ ഹോതീ”തിആദിനാ ഉദ്ദേശനിദ്ദേശവസേന ആഗതേസു സബ്ബേസു സുക്കപദേസു ച.

രോദേതി കുരൂരകമ്മന്തായ പരപടിബദ്ധേ സത്തേ അസ്സുനി മോചേതിതി
രുദോ, സോ ഏവ ലുദോ ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ. കക്ഖളോതി ലുദോ.
ദാരുണോതി ഫരുസോ. സാഹസികോതി സാഹസ്സുകാരി. സചേപിന ലിപ്പന്തി.
തമാവിയോ പരേസം ഘാതനസിലോ ലോഹിതപാണീത്വേവ വുച്ചതി യമാ
ദാനസിലോ പരേസം ദാനത്വം അയോതഹത്ഥോപി “പയതപാണീ”ത്വേവ
വുച്ചതി. പഹരണം പഹാരദാനമത്ത്വം ഹതം, പവുദ്ധം പഹരണം പരസ്സ
മാരണം പഹതന്തി ദസ്സേനോ “ഹതേ”തിആദിമാഹ. തത്വ നിവിട്ഠോതി
അഭിനിവിട്ഠോ പസുതോ.

യസ്സ വസേന “പരസ്സാ”തി സാമിനിദേസോ, തം സാപതേയ്യം. യത്ത്ഹി
സാമഞ്ഞതോ ഗഹിതം, തം തേനേവ സാമിനിദേസേന പകാസിതന്തി ആഹ
“പരസ്സ സന്തക”ന്തി. പരസ്സപരവിത്തുപകരണന്തി വാ ഏകമേവേതം
സമാസപദം, യം കിഞ്ചി പരസന്തകം വിസേസതോ പരസ്സ വിത്തുപകരണം
വാതി അത്ഥോ. തേഹി പരേഹീതി യേസം സന്തകം, തേഹി. യസ്സ വസേന
പുരിസോ “മേനോ”തി വുച്ചതി, തം മേയ്യന്തി ആഹ “അവഹരണചിത്തസ്സേതം
അധിവചന”ന്തി. മേയ്യസങ്ഖാതേന, ന വിസ്സാസതാവകാലികാദിവസേനാതി
അത്ഥോ.

മതേ വാതി വാ-സദോ അവുത്തവികപ്പത്ഥോ. തേന പബ്ബജിതാദിഭാവം
സങ്ഗഹ്ഠാതി. ഏതേനുപായേനാതി യം മാതരി മതായ, നട്ഠായ വാ പിതാ
രക്ഖതി, സാ പിതൂരക്ഖിതാ. യം ഉഭോസു അസന്തേസു ഭാതാ രക്ഖതി, സാ
ഭാതൂരക്ഖിതാതി ഏവമാദിം സന്ധായാഹ. സഭാഗകുലാനീതി
ആവാഹകിരിയായ സഭാഗാനി കുലാനി. ദസ്സുകവിധിം വാ ഉദിസ്സ
ഠപിതദണ്ഡാരാജാദിഹി. സമ്മാദിട്ഠിസുത്തേ (മം നിം അട്ഠം ച.വുന്) “അസദ്ധമ്മാധിപ്പായേന
കായദാരപ്പവത്താ അഗമനീയട്ഠാനവിതിക്കമചേതനാ”തി ഏവം
വുത്തമിച്ഛാചാരലക്ഖണവസേന.

ഹത്ഥപാദാദിഹേതുതി ഹത്ഥപാദാദിഭേദനഹേതു. ധനഹേതുതി ധനസ്സ
ലാഭഹേതു ജാനിഹേതു ച. ലാഭോതി ഘാസച്ഛാദനാനി ലബ്ഭിതീതി ലാഭോ.
കിഞ്ചിക്ഖന്തി കിഞ്ചിമത്തകം ആമിസജാതം. തേനാഹ “യം വാ”തിആദി.
ജാനന്തോയേവാതി മുസാഭാവം തസ്സ വത്സുനോ അത്ഥി, തം ജാനന്തോ ഏവ.

അണ്ഡകാതി വുച്ചതി രുക്ഖേ അണ്ഡസദിസാ ഗണ്ഠിയോ. യമാ മദ്ധാ
വിസമാ ദുബ്ബിനീതാ ച ഹോന്തി, ഏവമേവം ഖുംസനവമ്ഭനവസേന
പവത്തവാചാപി ഹി “അണ്ഡകാ”തി വുത്താ. തേനാഹ “യമാ സദോസേ
രുക്ഖേ”തിആദി. കക്കസാതി ഫരുസാ ഏവ, സോ പനസ്സാ കക്കസഭാവോ
ബ്യാപാദനിമിത്തതായ തതോ പൂതികാതി. തേനാഹ “യമാ നാമാ”തിആദി.
കടുക്കാതി അനിട്ഠാ. അമനാപാതി ന മനവഡ്ഠനീ, തതോ ഏവ ദോസജനനീ,
ചിത്തസന്ദോസുപ്പത്തികാരികാ. മമ്മേസുതി ഘട്ടനേന ദുക്ഖുപ്പത്തിതോ
മമ്മസദിസേസു ജാതിആദിസു. ലഗ്ഗനകാരിതി ഏവം വദന്തസ്സ ഏവം വദാമീതി
അത്ഥാധിപ്പായേന ലഗ്ഗനകാരി, ന ബുദ്ധ്ജനവസേന. കോധസ്സ ആസന്നാ തസ്സ
കാരണഭാവതോ. സദോസവാചായാതി അത്തനോ സമുട്ഠാപകദോസസ്സ വസേന
സദോസവാചായ വേവചനാനി.

അകാലേനാതി അയുത്തകാലേന. അകാരണനിസ്സിതന്തി നിപ്ഫലം. ഫലത്ത്ഹി
കാരണനിസ്സിതം നാമ തദവിനാഭാവതോ. അകാരണനിസ്സിതം നിപ്ഫലം,

സമ്ഫന്തി അത്ഥോ. അസഭാവവത്താതി അയാമാവവാദി.
അസംവരവിനയപടിസംയുത്തസ്സാതി സംവരവിനയരഹിതസ്സ, അത്തനോ
സുണന്തസ്സ ച ന സംവരവിനയാവഹസ്സ വത്താ. ഹദയമഞ്ജുസായം നിയേതുന്തി
അഹിതസംഹിതത്താ ചിത്തം അനുപ്പവിസേത്വാ നിയേതും . അയുത്തകാലേതി
ധമ്മം കമേന്തേന യോ അത്ഥോ യസ്ഥിം കാലേ വത്തഞ്ചോ, തതോ പുഞ്ചേ
പച്ഛാ തസ്സ അകാലോ, തസ്ഥിം അയുത്തകാലേ വത്താ ഹോതി. അനപദേസന്തി
ഭഗവതാ അസുകസുത്തേ ഏവം വുത്തന്തി സുത്താപദേസവിരഹിതം.
അപരിച്ഛേദന്തി പരിച്ഛേദരഹിതം . യഥാ പന വാചാ പരിച്ഛേദരഹിതാ
ഹോതി, തം ദസ്സേതും “സുത്തം വാ”തിആദി വുത്തം. ഉപലബ്ധന്തി
അനുയോഗം. ബാഹിരകമംയേവാതി യം സുത്തം, ജാതകം വാ നിക്ഖിത്തം,
തസ്സ സരീരഭൂതം കമം അനാമസിത്വാ തതോ ബഹിഭൂതംയേവ കമം.
സമ്പജ്ജിത്വാതി വിരുദ്ഘം ആപജ്ജിത്വാ. പവേണിജാതകാവതി
അനുജാതപാരോഹമൂലാനിയേവ തിട്ഠന്തി. ആഹരിത്വാതി
നിക്ഖിത്തസുത്തതോ അത്തന്വി അനുയോഗഉപമാവത്സുവസേന
തദനുപയോഗിനം ആഹരിത്വാ. ജാനാപേതുന്തി ഏതദത്ഥമിദം വുത്തന്തി
ജാനാപേതും യോ സക്കോതി. തസ്സ കമേതുന്തി തസ്സ തമാരുപസ്സ ധമ്മകമികസ്സ
ബഹുസി കമേതും വട്ടതി. ന അത്ഥനിസ്സിതന്തി അത്തനോ പരേസഞ്ച ന
ഹിതാവഹം.

അഭിജ്ഞായനം യേഭൂയേന പരസന്തകസ്സ ദസ്സനവസേന ഹോതിതി
“അഭിജ്ഞായ ഓലോകേതാ ഹോതി”തി വുത്തം. അഭിജ്ഞായനോ വാ
അഭിജ്ഞായിതം വത്സം യത്ഥ കത്ഥചി റിതന്വി പച്ചക്ഖതോ പസ്സന്തോ വിയ
അഭിജ്ഞായതിതി വുത്തം “അഭിജ്ഞായ ഓലോകേതാ ഹോതി”തി.
കമ്മപഥഭേദോ ന ഹോതി, കേവലം ലോഭമത്തോവ ഹോതി പരിണാമനവസേന
അപ്പവത്തത്താ. യഥാ പന കമ്മപഥഭേദോ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “യദാ
പനാ”തിആദി വുത്തം. പരിണാമേതിതി അത്തനോ സന്തകഭാവേന പരിഗൃയ്ഹ
നാമേതി.

വിപന്നചിത്തോതി ബ്യാപാദേന വിപത്തിം ആപാദിതചിത്തോ. തേനാഹ
“പൂതിഭൂതചിത്തോ”തി. ബ്യാപാദോ ഹി വിസം വിയ ലോഹിതസ്സ ചിത്തം
പൂതിഭാവം ജനേതി. ദോസേന ദുട്ഠചിത്തസങ്കപ്പോതി വിസേന വിയ
സപ്പിആദികോപേന ദൂസിതചിത്തസങ്കപ്പോ. ഘാതീയന്തുതി ഹനീയന്തു. വധം
പാപുണന്തുതി മരണം പാപുണന്തു. മാ വാ അഹേസുന്തി സഞ്ചേന സഞ്ചം ന
ഹോന്തു. തേനാഹ “കിഞ്ചിപി മാ അഹേസു”ന്തി, അനവസേസവിനാസം
പാപുണന്തുതി അത്ഥോ. ഹഞ്ഞന്തുതി ആദിചിത്തനേനേവാതി ഏകന്തതോ
വിനാസചിന്തായ ഏവ.

മിച്ചാദിട്ഠികോതി അയോനിസോ ഉപ്പനദിട്ഠികോ. സോ ച ഏകന്തതോ
കുസലപടിപക്ഖദിട്ഠികോതി ആഹ “അകുസലദസ്സനോ”തി. വിപല്യത്ഥദസ്സനോതി
ധമ്മതായ വിപരിയാസഗ്ഗാഹീ. നത്ഥിദിനന്തി ദേയ്യധമ്മസീസേന ദാനം വുത്തന്തി
ആഹ “ദിനസ്സ ഫലാഭാവം സന്ധായ വദതീ”തി. ദിന്നം പന അന്നാദിവത്സം കമം
പടിക്ഖിപതി. ഏസ നയോ “യിട്ഠം ഹുത”ന്തി ഏത്ഥാപി. മഹായാഗോതി
സഞ്ചസാധാരണം മഹാദാനം. പഹേണകസക്കാറോതി പാഹുനകാനം
കത്തഞ്ചസക്കാറോ. ഫലന്തി ആനിസംസഫലഞ്ച നിസ്സന്ദഫലഞ്ച. വിപാകോതി
സദിസം ഫലം. പരലോകേ റിതസ്സ അയം ലോകോ നത്ഥിതി പരലോകേ റിതസ്സ
കമ്മുനാ ലദ്ധഞ്ചോ അയം ലോകോ ന ഹോതി. ഇധലോകേ റിതസ്സപി

പരലോകോന്മതി ഇയലോകേ റിതസ്സ കമ്മുനാ ലദ്ധബ്ബോ പരലോകോ ന ഹോതി. തത്ഥ കാരണമാഹ “സബ്ബേ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജന്തി”തി . ഇമേ സത്ഥാ യത്ഥ യത്ഥ ഭവയോനിഗതിആദിസു റിതാ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജന്തി നിരുദയവിനാസവസേന വിനസ്സന്തി. ഫലാഭാവവസേനാതി മാതാപിതൃസു സമ്മാപടിപത്തിമിച്ഛാപടിപത്തിനം ഫലസ്സ അഭാവവസേന “നത്ഥി മാതാ, നത്ഥി പിതാ”തി വദതി, ന മാതാപിതൃനം, നാപി തേസു സമ്മാപടിപത്തിമിച്ഛാപടിപത്തിനം അഭാവവസേന തേസം ലോകപച്ചക്ഖത്താ. ബുബ്ബുളകസ്സ വിയ ഇമേസം സത്ഥാനം ഉപ്പാദോ നാമ കേവലോവ, ന ചവിത്ഥാ ആഗമനപുബ്ബുകോതി ദസ്സനത്ഥം “നത്ഥി സത്ഥാ ഓപപാതികാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ചവിത്ഥാ ഉപപജ്ജനകസത്ഥാ നാമ നത്ഥിതി വദതീ”തി. സമണേന നാമ യാമാവതോ ജാനന്തേന കസ്സചി കിഞ്ചി അകഥേത്ഥാ സത്തേതേന ഭവിതബ്ബം, അത്തമാ അഹോപുരിസികാ നാമ സിയാ, കിം പരോ പരസ്സ കരിസ്സതി, തഥാ അത്തനോ സമ്പാദനസ്സ കസ്സചി അവസരോ ഏവ നത്ഥി തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജനതോതി ആഹ “യേ ഇമബ്ബ...പേ... പവേദേന്തി”തി. ഏത്താവതാതി “നത്ഥി ദിന”ന്തിആദിനാ ബൃപദേസേന. ദസവത്ഥുകാതി പടിക്ഖിപിതബ്ബാനി ദസ വത്ഥുനി ഏതിസ്സാതി ദസവത്ഥുകാ.

൪൪൧. അനഭിജ്ഞാദയോ ഹേട്ഠാ അത്ഥതോ പകാസിതത്താ ഉത്താനത്ഥായേവ.

൪൪൨. സഹ ബൃയതി ഗച്ഛതീതി സഹബ്ബോ, സഹവത്തനകോ, തസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബതാ, സഹപവത്തിതി ആഹ “സഹഭാവം ഉപഗച്ഛേയ്യ”ന്തി. ബ്രഹ്മാനം കായോ സമൂഹോതി ബ്രഹ്മകായോ, തപ്പരിയാപന്നതായ തത്ഥ ഗതാതി ബ്രഹ്മകായികാ. കാമം ചേതായ സബ്ബസ്സപി ബ്രഹ്മനികായസ്സ സമത്തായ ഭവിതബ്ബം, “ആഭാന”ന്തിആദിനാ പന ദുതിയജ്ഞാനഭൂമികാദീനം ഉപരി ഗഹിതത്താ ഗോബലീബദുത്തായേന തദവസേസാനം അയം സമത്താതി ആഹ “ബ്രഹ്മകായികാനം ദേവാനന്തി പഠമജ്ഞാനഭൂമിദേവാന”ന്തി. ആഭാ നാമ വിസും ദേവാ നത്ഥി, പരിത്താഭാദീനംയേവ പന ആഭാവന്തതാസാമത്തേന ഏകജ്ഞം ഗഹേത്ഥാ പവത്തം ഏതം അധിവചനം, യദിദം “ആഭാ”തി യഥാ “ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജബ്രഹ്മപുരോഹിതമഹാബ്രഹ്മാനം ബ്രഹ്മകായികാ”തി. പരിത്താഭാനന്തിആദി പനാതി ആദി-സദ്ദേന അപ്പമാണാഭാനം ദേവാനം ആഭസ്സരാനം ദേവാനന്തി ഇമം പാളിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഏകതോ അഗ്ഗഹേത്ഥാതി ആഭാതി വാ, ഏകത്തകായനാനത്തസത്താതി വാ ഏകതോ അഗ്ഗഹേത്ഥാ. തേസംയേവാതി ആഭാതി വുത്തദേവാനംയേവ. ഭേദതോ ഗഹണന്തി കാരണസ്സ ഹീനാദിഭേദഭിന്നതാദസ്സനവസേന പരിത്താഭാദിഗൃഹണം. ഇതിഭഗവാ ആസവക്ഖയം ദസ്സേത്ഥാതി ഏവം ഭഗവാ യമ്മചരിയം, സമചരിയം, വട്ടനിസ്സിതം സുഗതിഗാമിപടിപദം, വിവട്ടനിസ്സിതം ആസവക്ഖയഗാമിപടിപദം കത്ഥാ തിഭവഭഞ്ജനതോ ആസവക്ഖയം ദസ്സേത്ഥാ അരഹത്തനികൂടേന ദേസനം നിട്ഠപേസി.

ഇയംത്ഥാതി ഇമസ്ഥിം യമ്മചരിയാസമചരിയായ നിദേസേ ഠത്ഥാ. ദേവലോകാ സമാനേതബ്ബാതി ഛബ്ബീസതിപി ദേവലോകാ സമോധാനേതബ്ബാ. വീസതി ബ്രഹ്മലോകാതി തത്ഥംഭവപരിയാപന്നനികായവസേന വീസതി ബ്രഹ്മലോകാ, വീസതി ബ്രഹ്മനികായാതി അത്ഥോ. ദസകുസലകമ്മപഥേഹീതി

യഥാരഹം ദസകുസലകമ്മപഥേഹി കമ്മുപനിസ്സയപച്ചയഭൂതേഹി കേവലം ഉപനിസ്സയഭൂതേഹി ച നിബ്ബത്തിദസ്സിതാ.

തിണ്ണം സുചരിതാനന്തി തിണ്ണം കാമാവചരസുചരിതാനം. കാമാവചരഗുഹണഞ്ചേതമനോസുചരിതാപേക്ഖായ. വിപാകേനേവാതി ഇമിനാ വിപാകുപ്പാദേനേവ നിബ്ബത്തി ഹോതി, ന ഉപനിസ്സയതാമത്തേനാതി ദസ്സേതി. “ഉപനിസ്സയവസേനാ”തി വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ദസ കുസലകമ്മപഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദുതിയാദീനിഭാവേത്യാതിആദിസുപി “സീലേ പതിട്ഠായാ”തി പദം ആനേത്യാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. കസ്മാ പനേതമ “ഉപനിസ്സയവസേനാ”തി വുത്തം, നനു പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൪൧) - “പഠമേന ത്യാനേന നീവരണാനം പഹാനം സീലം, വേരമണി സീലം, ചേതനാ സീലം, സംവരോ സീലം, അവിതിക്കമോ സീല”ന്തിആദിനാ സബ്ബേസുപി ത്യാനേസു സീലം ഉദ്ധടന്തി തസ്സ വസേന ഉപരിദേവലോകാനന്വി വിപാകേന നിബ്ബത്തി വത്തബ്ബാതി? ന, തസ്സ പരിഞ്ഞായ ദേസനത്താ, പരിഞ്ഞായ ദേസനത്താ ചസ്സ “യത്ഥ ച പഹാന”ന്തിആദിനാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായഞ്ച (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൨.൮൩൨, ൮൩൩) പകാസിതാ ഏവ. തഥാ ഹി ഇധാപി “ദസ കുസലകമ്മപഥാ ഹി സീല”ന്തിആദിനാ സീലസ്സ രൂപാരൂപഭവാനം ഉപനിസ്സയതാ വിഭാവിതാ, ന നിബ്ബത്തകതായ. കസ്മാ പനേതമ ഭാവനാലക്ഖണായ ധമ്മചരിയായ ഭവവിസേസേ വിഭജിയമാനേ അസഞ്ചഭവോ ന ഗഹിതോതി ആഹ “അസഞ്ചഭവോ പന...പേ... ന നിട്ടിട്ഠോ”തി. ബാഹിരകാ ഹി അയമാഭൂതദസ്സിതായ അസഞ്ചഭവം ഭവവിപ്പമോക്ഖം മഞ്ഞമാനാ തദുപഗജ്ജ്യാനം ഭാവേത്യാ അസഞ്ചേതസു നിബ്ബത്തന്തി. അയമേതമ സഞ്ചേപോ, യം പനേതമ വത്തബ്ബം, തം ബ്രഹ്മജാലട്ഠകമായം തംസംവണ്ണനായഞ്ച (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൬൮-൧൩; ദീം നിം ൧.൬൮-൧൩) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

സാലേയുകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. വേരഞ്ജകസുത്തവണ്ണനാ

൪൪൪. വേരഞ്ജവാസിനോതി വേരഞ്ജഗാമവാസിനോ. കേചി പന “വിവിധരട്ഠവാസിനോ വേരഞ്ജകാ”തി ഏതമത്ഥം വദന്തി, തേസം മതേന “വേരജ്ജകാ”തി പാളിയാ ഭവിതബ്ബന്തി. അനിയമിതകിച്ചേനാതി “ഇമിനാ നാമാ”തി ഏവം ന നിയമിതേന കിച്ചേന. അയം വിസേസോതി അയം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനധമ്മാധിട്ഠാനകതോ ഇമേസു ദിസു സുത്തേസു ദേസനായ വിസേസോ, അത്ഥോ പന ദേസനാനയോ ച മജ്ജേയേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിധ അവിസിട്ഠോതി ദസ്സേതി. കസ്മാ പന ഭഗവാ കത്ഥചി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനദേസനം ദേസേതി, കത്ഥചി ധമ്മാധിട്ഠാനന്തി? ദേസനാവിലാസതോ വേനേയുജ്ജ്യാസയതോ ച. ദേസനാവിലാസപ്പത്താ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, തേ യഥാരുചി കത്ഥചി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം കത്ഥാ, കത്ഥചി ധമ്മാധിട്ഠാനം കത്ഥാ ധമ്മം ദേസേന്തി. യേ പന വേനേയ്യാ സാസനക്കമം അനോതിണ്ണാ, തേസം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനദേസനം ദേസേന്തി. യേ ഓതിണ്ണാ, തേസം ധമ്മാധിട്ഠാനം. സമ്മുതിസച്ചവിസയാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ, ഇതരാ പരമത്ഥസച്ചവിസയാ. പുരിമാ കരുണാനുകൂലാ, ഇതരാ പത്താനുകൂലാ. സദ്ധാനുസാരിഗോത്താനം വാ പുരിമാ. തേ ഹി പുഗ്ഗലപ്പമാണാ, പച്ഛിമാ ധമ്മാനുസാരിനം. സദ്ധാചരിതതായ

വാ ലോകാധിപതീനം വസേന പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ, പഞ്ഞാചരിതതായ
ധമ്മാധിപതീനം വസേന ധമ്മാധിട്ഠാനാ. പുരിമാ ച നേയുത്ഥാ, പച്ഛിമാ
നീതത്ഥാ. ഇതി ഭഗവാ തം തം വിസേസം അവേക്ഖിത്വാ തത്ഥ തത്ഥ ദുവിധം
ദേസനം ദേസേതീതി വേദിതഞ്ചം.

വേരഞ്ജകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്ഥാ.

൩. മഹാവേദല്ലസുത്തവണ്ണനാ

൪൪൯. ഗരുഭാവോ ഗാരവം, പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരുകരണീയതാ. സഹ
ഗാരവേനാതി സഗാരവോ, ഗരൂനാ കിസ്ഥിഞ്ചി വുത്തേ ഗാരവവസേന
പതിസ്സവനം പതിസ്സവോ, സഹ പതിസ്സവേന സപ്പതിസ്സവോ, പതിസ്സവഭൂതം
തംസഭാഗഞ്ച യം കിഞ്ചി ഗരുകരണം. സഗാരവേ സപ്പതിസ്സവചനം
സഗാരവസപ്പതിസ്സവചനം. ഗരുകരണം വാ ഗാരവോ, സഗാരവസ്സ
സപ്പതിസ്സവചനം സഗാരവസപ്പതിസ്സവചനം. ഏതേന സഭാവേനേവ സഗാരവസ്സ
ത്ഥാപവത്തം വചനന്തി ദസ്സേതി. അത്തത്ഥ ദു-സദ്ദോ ഗരഹത്ഥോപി ഹോതി
“ദുക്ഖം ദുപ്പുത്തോ”തിആദീസു വിയ, ഇധ പന സോ ന സമ്ഭവതി
കുച്ഛിതായ പഞ്ഞായ അഭാവതോതി ആഹ “പഞ്ഞായ ദുട്ഠം നാമ നത്ഥീ”തി.
“ദുസ്സിലോ”തിആദീസു വിയ അഭാവത്ഥോ ദു-സദ്ദോതി വുത്തം “അപ്പഞ്ഞോ
നിപ്പഞ്ഞോതി അത്ഥോ”തി. കിത്തകേനാതി കേന പരിമാണേന. തം പന
പരിമാണം യസ്ഥാ പരിമേയസ്സ അത്ഥസ്സ പരിച്ഛിന്ദനം ഹോതി, നു-സദ്ദോ ച
പുച്ഛായ ജോതകോ, തസ്ഥാ “കിത്താവതാ നു വോതി കാരണപരിച്ഛേദപുച്ഛാ”തി
വത്ഥാ “കിത്തകേന നു വോ ഏവം വുച്ഛതീതി അത്ഥോ”തി ആഹ.
“കാരണപരിച്ഛേദപുച്ഛാ”തി ഇമിനാ “കിത്താവതാ”തി സാമത്തേതോ
പുച്ഛാഭാവോ ദസ്സിതോ, ന വിസേസതോ, തസ്സ പുച്ഛാവിസേസഭാവഠാപനത്ഥം
മഹാനിദ്ദേസേ ആഗതാ സബ്ബാവ പുച്ഛാ അത്ഥുദ്ധാരനയേന ദസ്സേതി “പുച്ഛാ ച
നാമാ”തിആദിനാ. അദിട്ഠം ജോതീയതി ഏതായാതി അദിട്ഠജോതനാ, പുച്ഛാ.
ദിട്ഠസംസന്ദനാ സാകച്ഛാവസേന വിനിച്ഛയകരണം. വിമതി ഛരിജ്ജതി
ഏതായാതി വിമതിച്ഛേദനാ. അനുമതിയാ പുച്ഛാ അനുമതിപുച്ഛാ. “തം കിം
മത്തഥ, ഭിക്ഖവേ”തിആദിപുച്ഛായ ഹി “കിം തുമ്ഹാകം അനുമതീ”തി
അനുമതി പുച്ഛിതാ ഹോതി. കഥേതും കമ്യതായ പുച്ഛാ കഥേതുകമ്യതാപുച്ഛാ.

ലക്ഖണന്തി ഞാതും ഇച്ഛിതോ യോ കോചി സഭാവോ. അത്താതന്തി യേന
കേനചി ഞാണേന അത്താതഭാവം ആഹ. അദിട്ഠന്തി ദസ്സനഭൂതേന പച്ചക്ഖം
വിയ അദിട്ഠം. അതുലിതന്തി “ഏത്തകം ഇദ”ന്തി തുലനഭൂതേന അതുലിതത്ഥം.
അതീരിതന്തി തീരണഭൂതേന അകതഞാണകിരിയാസമാപനത്ഥം. അവിഭൂതന്തി
ഞാണസ്സ അപാകഭാവം. അവിഭാവിതന്തി ഞാണേന അപാകഭാവം. ഇധ
ദിട്ഠസംസന്ദനാപുച്ഛാ അധിപ്പേതാ, ന അദിട്ഠജോതനാ വിമതിച്ഛേദനാ ചാതി.

കഥമയം അത്ഥോ വിത്തായതീതി ആഹ “മേരോ ഹീ”തിആദി. സയം
വിനിച്ഛിനന്തോതി സയമേവ തേസം പഞ്ഹാനം അത്ഥം വിസേസേന
നിച്ഛിനന്തോ. ഇദം സുത്തന്തി ഇദം പഞ്ചവീസതിപഞ്ഹപടിമണ്ഡിതസുത്തം, ന
യം കിഞ്ചി അനവസേസേനേവ മത്ഥകം പാപേസീതി. “സയമേവ പഞ്ഹം
സമുട്ഠാപേത്വാ സയം വിനിച്ഛിനന്തോ”തി ഏത്ഥ ചതുകോടികം ഭവതീതി
ദസ്സേന്തോ “ഏകച്ചോ ഹീ”തിആദിമാഹ. പഞ്ഹം സമുട്ഠാപേതുംയേവ
സക്കോതീതി പുച്ഛനവിധിയേവ ജാനാതി. ന നിച്ഛേതുന്നി നിച്ഛേതും ന

സക്കോതി, വിസ്തൃജനവിധിം ന ജാനാതീതി അരേമോ. വിസേസട്ഠാനന്തി അഞ്ഞേഹി അസദിസട്ഠാനം. മേരേന സദിസോതി മേരേന സദിസോ സാവകോ നത്ഥി.

സംസന്ദിത്വാതി സംയോജേത്വാ സമാനം കത്വാ, യഥാ തത്ഥ സബ്ബത്തുതത്താണം പവത്തം, തഥാ തം അവിലോമേത്വാതി അരേമോ. ലീളായന്തോതി ലീളം കരോന്തോ. ധമ്മകമികതായ അഗ്ഗഭാവപ്പത്തിയാ തത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണതായ ബുദ്ധലീളായ വിയ ചതുന്നം പരിസാനം ഗമനം ഗണ്ഹന്തോ ധമ്മകമം കമേതി.

ഇതോ വാ ഏത്തോ വാ അനുക്കമിത്വാതി ഉഗ്ഗഹിതകമ്മാമഗ്ഗതോ യത്ഥ കത്ഥചി ഹുസകമ്പി അനുക്കമിത്വാ ഉഗ്ഗഹിതനിയാമേനേവാതി അരേമോ. തേനാഹ “യട്ഠികോടി”ന്തിആദി. ഏകപദികന്തി ഏകപദനിക്ഖേപമത്തം. ദണ്ഡകസേതുന്തി ഏകദണ്ഡകമയം സേതും. ഹേട്ഠാ ച ഉപരി ച സുത്തപദാനം ആഹരണേന തേപിടകം ബുദ്ധവചനം ഹേട്ഠുപരിയം കരോന്തോ. ജാതസ്സരസദിസഞ്ച ഗാഥം, സുത്തപദം വാ നിക്ഖിപിത്വാ തത്ഥ നാനാഉപമാകാരണാനി ആഹരന്തോ താനി ച തേഹി സുത്തപദേഹി ബോധേന്തോ സമുട്ഠാപേന്തോ “ജാതസ്സരേ പഞ്ചവണ്ണാനി കുസുമാനി ഫുല്ലാപേന്തോ വിയ സിനേരുമത്ഥകേ വട്ടിസഹസ്സം ജാലേന്തോ വിയാ”തി വുത്തോ.

ഏകപദുദ്ധാരേതി ഏകസ്ഥിം പദുദ്ധാരണക്ഖണ്ണേ. പദവസേന സട്ഠി പദസതസഹസ്സാനി ഗാഥാവസേന പന്നരസ ഗാഥാസഹസ്സാനി. ആകഡ്ഢിത്വാ ഗണ്ഹന്തോ വിയാതി പച്ചേകം പുപ്ഫാനി അനോചിനിത്വാ വല്ലിമേവ ആകഡ്ഢിത്വാ ഏകജ്ജയം പുപ്ഫാനി കത്വാ ഗണ്ഹന്തോ വിയ. തേനാഹ “ഏകപ്പഹാരേനേവാ”തി. ഗതിമത്താനന്തി അതിസയാ യ ഞാണഗതിയാ യുത്താനം. ധിതിമത്താനന്തി ധാരണബലേന യുത്താനം.

അനന്തനയുസ്സദന്തി പച്ചയുപ്പന്നഭാസിതത്ഥനിബ്ബാനവിപാകകിരിയാദിവസേന അനന്തപഭേദേ വിസയേ പവത്തിയാ അനന്തനയേഹി ഉസ്സന്നം ഉപചിതം. ചതുരോഘനിത്ഥരണത്ഥികാനം തിത്ഥേ റപിതനാവാ വിയാതി യോജനാ. സഹസ്സയുത്തആജഞ്ഞരമോതി വേജയന്തരമം സന്ധായ വദതി.

യസ്ഥാ പുച്ഛായം ബ്യാപനിച്ഛാനയേന “ദുപ്പണ്ണോ ദുപ്പണ്ണോ”തി ആമേധിതവസേന വുത്തം, തസ്ഥാ ധമ്മസേനാപതി പുച്ഛിതമത്ഥം വിസ്തൃജേജന്തോ പുച്ഛാസഭാഗേന “നപ്പജാനാതി നപ്പജാനാതി”തി ആമേധിതവസേനേവാഹ. തത്ഥ ഇതി-സദോ കാരണത്ഥോതി ദസ്സേന്തോ “യസ്ഥാ നപ്പജാനാതി, തസ്ഥാ ദുപ്പണ്ണോതി വുച്ഛതീ”തി ആഹ. ഇദം ദുക്ഖന്തി ഇദം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡപഞ്ചകം ദുക്ഖം അരിയസച്ചം. തഞ്ചേ വോ രൂപ്പനം വേദിയനം സഞ്ജാനനം അഭിസങ്ഖരണം വിജാനനന്തി സങ്ഖേപതോ ഏത്തകം. ഇതോ ഉദ്ധം കിഞ്ചി ധമ്മജാതം ദുക്ഖം അരിയസച്ചം നാമ നത്ഥിതി യാഥാവസരസലക്ഖണ്ണേതോ പവത്തിക്കമേതോ ചേവ പീളനസങ്ഖതസന്താപവിപരിണാമലക്ഖണ്ണേതോ ച യഥാഭൂതം അരിയമഗ്ഗപത്തായ നപ്പജാനാതി. അവസേസപച്ചയസമാഗമേ ഉദയതി ഉപ്പജ്ജതി, സ്വായം സമുദയോ സംസാരപവത്തിഭാവേനാതി ആഹ “പവത്തിദുക്ഖപഭാവവികാ”തി, ദുക്ഖസച്ചസ്സ ഉപ്പാദികാതി അരേമോ.

യാമാവസരസലക്ഖണതോതി യമാഭൂതം അനുപച്ഛേദകരണരസതോ ചേവ സമ്പിണ്ഡനനിദാനസംയോഗപലിബോധലക്ഖണതോ ച.

ഇദം നാമ ാനം പത്യാതി ഇദം നാമ അപ്പവത്തികാരണം ആഗമം. നിരുജ്ജ്വലതീതി അനുപ്പാദനിരോധവസേന നിരുജ്ജ്വലതി, തേനാഹ “ഉഭിന്നം അപ്പവത്തി”തി. യാമാവസരസലക്ഖണതോതി യമാഭൂതം അച്ചുതിരസതോ ചേവ നിസ്സരണവിവേകാസഞ്ചതാമതലക്ഖണതോ ച. അയം പടിപദാതി അയം സമ്മാദിട്ഠിആദികാ സമോധാനലക്ഖണാ പടിപജ്ജതി ഏതായാതി പടിപദാ. ദുക്ഖനിരോധം ഗച്ഛതിതി ദുക്ഖനിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന ഗച്ഛതി ആരബ്ഭ പവത്തതി. യാമാവസരസലക്ഖണതോതി യമാഭൂതം കിലേസപ്പഹാനകരണരസതോ ചേവ നിയ്യാനഹേതുദണ്ണനാധിപതേയലക്ഖണതോ ച നപ്പജാനാതി. അനന്തരവാദേതി ദുതിയവാദേ. ഇമിനാവ നയേനാതി “ഇദം ദുക്ഖം, ഏത്തകം ദുക്ഖ”ന്തിആദിനാ പഠവാദേ വുത്തനയേന. തത്ഥ ഹി ദുപ്പണ്ണത്തിദേസത്താ പജാനനപടിക്പേപവസേന ദേസനാ ആഗതാ, ഇധ പണ്ണവന്തത്തിദേസത്താ പജാനനവസേനാതി അയമേവ വിസേസോ. ഏത്ഥാതി ദുതിയവാദേ.

സവനതോതി കമ്മട്ഠാനസ്സ സവനതോ ഉഗ്ഗണ്ഹാതി. ഗന്ഥസവനമുഖേന ഹി തദത്ഥസ്സ ഉഗ്ഗഹണം. ഠപേത്യാ തണ്ഹന്തിആദി തസ്സ ഉഗ്ഗഹണാകാരനിദണ്ണനം. അഭിന്നിവിസതീതി വിപസ്സനാഭിന്നിവേസവസേന അഭിന്നിവിസതി വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം പട്ഠപേതി. നോ വിവട്ടേതി വിവട്ടേ അഭിന്നിവേസോ ന ഹോതി അവിസയത്താ. അയന്തി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനികോ.

പഞ്ചക്ഖണ്ഡാതി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ. ഖണ്ഡവസേന വിപസ്സനാഭിന്നിവേസസ്സ ചക്ഖാദിവസേന വേദനാദിവസേന ച സതിപി അനേകവിധത്തേ സുകരം സുവിഞ്ഞ്ഞേയന്തി ചതുധാതുമുഖേന തം ദണ്ഡേതും “ധാതുകമ്മട്ഠാനവസേന ഓതരിത്യാ”തി ആഹ. രൂപന്തി വവത്ഥപേതീതി രൂപനട്ഠേന രൂപന്തി അസങ്കരതോ പരിച്ഛിന്ദതി. തദാരമ്മണാതി തം രൂപം ആരമ്മണം കത്യാ പവത്തനകാ. നാമന്തി വേദനാദിചതുക്കം നമനട്ഠേന നാമന്തി വവത്ഥാപേതി. യമകതാലക്ഖണ്ഡം ഭിന്ദന്തോ വിയ യമകം ഭിന്ദിത്യാ “അരൂപം, രൂപഞ്ചാ”തി ദേവ ഇമേധമ്മാ, ന ഏത്ഥ കോചി അത്താ വാ അത്തനിയം വാതി നാമരൂപം വവത്ഥപേതി പരിച്ഛിന്ദതി പരിഗ്ഗണ്ഹാതി. ഏത്താവതാ ദിട്ഠിവിസുദ്ധി ദണ്ഡിതാ. തം പന്നേതം നാമരൂപം ന അഹേതുകം. യസ്മാ സബ്ബം സബ്ബത്ഥ സബ്ബദാ ച നത്ഥി, തസ്മാ സഹേതുകം. കീദിസേന ഹേതുനാ? ന ഇസ്സരാദിവിസമഹേതുനാ. യം പന്നേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൨.൪൪൭) വുത്തനയേന ഗഹേതബ്ബം. സഹേതുകത്താ ഏവ സപച്ചയം. അവിജ്ജാദയോതി അവിജ്ജാതണ്ഹുപാദാനകമ്മാഹാരാദയോ. ഏവന്തി “തം പന്നേത”ന്തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന അവിജ്ജാദികേ പച്ചയേ ചേവ രൂപവേദനാദികേ പച്ചയുപ്പന്നയമ്മേ ച വവത്ഥപേത്യാ പരിച്ഛിന്ദിത്യാ പരിഗ്ഗഹേത്യാ. വുത്തണ്ണഹേതം “അവിജ്ജാസമുദയാ രൂപസമുദയോ, തണ്ഹാസമുദയാ രൂപസമുദയോ”തി (പടിം മം ൧.൭൦). ഏത്താവതാ കഞ്ചാവിതരണവിസുദ്ധിം ദണ്ഡേതി.

ഹുത്യാതി ഹേതുപച്ചയസമവായേ ഉപ്പജ്ജിത്യാ. അഭാവട്ഠേനാതി തദനന്തരമേവ വിനസ്സനട്ഠേന. അനിച്ഛാതി അനിച്ഛാ അദ്ധുവാ.

അനിച്ചലക്ഖണം ആരോപേതീതി തേസു പഞ്ചസു വന്ധേസു
അനിച്ചതാസഞ്ചാതം സാമഞ്ഞലക്ഖണം നിരോപേതി. തതോതി
അനിച്ചലക്ഖണാരോപനതോ പരം, തതോ വാ അനിച്ചഭാവതോ.
ഉദയബുധപ്പടിപിളനാകാരോതി ഉപ്പാദനിരോധേഹി പതി പതി അഭിക്ഖണം
പിളനാകാരേണ ഹേതുനാ ദുക്ഖാ അനിട്ഠാ, ദുക്ഖമാ വാ.
അവസവത്തനാകാരോതി കസ്സചി വസേന അവസവത്തനാകാരേണ.
അനത്താതി ന സയം അത്താ, നാപി നേസം കോചി അത്താ അത്ഥീതി
അനത്താതി. തിലക്ഖണം ആരോപേതാതി ഏവം അനിച്ചസ്സ ദുക്ഖഭാവതോ,
ദുക്ഖസ്സ ച അനത്തഭാവതോ വന്ധപഞ്ചകേ തിവിധന്വി സാമഞ്ഞലക്ഖണം
ആരോപേതാ. സമ്മസന്തോതി ഉദയബുധത്താണുപ്പത്തിയാ ഉപ്പന്നേ
വിപസ്സനുപക്കിലേസേ പഹായ മഗ്ഗാമഗ്ഗം വവത്ഥപേതാ
ഉദയബുധത്താണാദിവിപസ്സനാപടിപാടിയാ സഞ്ചാരേ സമ്മസന്തോ
ഗോത്രഭുജാണാനന്തരം ലോകുത്തരമഗ്ഗം പാപുണാതി.

ഏകപടിവേധേനാതി ഏകേനേവ ഞാണേന പടിവിജ്ഞേന. പടിവേധോ
പടിഘാതാഭാവേന വിസയേ നിസ്സഞ്ചാരസഞ്ചാരം നിബ്ബിജ്ഞനം.
അഭിസമയോ അവിരജ്ജിതാ അധിഗമനസഞ്ചാരോ അവബോധോ. “ഇദം
ദുക്ഖം, ഏത്തം ദുക്ഖം, ന ഇതോ ഭിച്ഛോ”തി പരിച്ഛിന്ദിതാ യാമാവതോ
ജാനനമേവ വുത്തനയേന പടിവേധോതി പരിഞ്ഞാപടിവേധോ, ഇദഞ്ച യമാ
ഞാണേ പവത്തേ പച്ഛാ ദുക്ഖസ്സ സരൂപാദിപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന
ഹോതി, തമാ പവത്തിം ഗഹേത്വാ വുത്തം, ന പന മഗ്ഗത്താണസ്സ “ഇദം
ദുക്ഖ”തിആദിനാ പവത്തനതോ. തേനാഹ “തസ്മിഞ്ചസ്സ ഖണ്ഡേ”തിആദി.
പഹീനസ്സ പുന അപഹാതബുദ്ധായ പകട്ഠം ഹാനം ചജനം സമുച്ഛിന്ദനം
പഹാനം, പഹാനമേവ വുത്തനയേന പടിവേധോതി പഹാനപടിവേധോ.
അയന്വി യേന കിലേസേന അപ്പഹീയമാണേന മഗ്ഗഭാവനായ ന ഭവിതബ്ബം,
അസതി ച മഗ്ഗഭാവനായ യോ ഉപ്പജേജ്യ, തസ്സ പദഘാതം കരോന്തസ്സ
അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപാദേന്തസ്സ ഞാണസ്സ തമാപവത്തിയാ പടിഘാതാഭാവേന
നിസ്സഞ്ചാരം ഉപാദായ ഏവം വുത്തോ. സച്ഛികിരിയാ പച്ചക്ഖകരണം
അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കാദികേ മുഞ്ചിത്വാവ സരൂപതോ ആരമ്മണകരണം
“ഇദം ത”തി യാമാവസഭാവതോ ഗഹണം, സാ ഏവ വുത്തനയേന
പടിവേധോതി സച്ഛികിരിയാപടിവേധോ. അയന്വി യസ്സ ആവരണസ്സ
അസമുച്ഛിന്ദനതോ ഞാണം നിരോധം ആലമ്ബിതും ന സക്കോതി, തസ്സ
സമുച്ഛിന്ദനതോ തം സരൂപതോ വിഭാവിതമേവ പവത്തതീതി ഏവം വുത്തോ.

ഭാവനാ ഉപ്പാദനാ വഡ്ഠനാ ച. തത്ഥ പഠമമഗ്ഗേ ഉപ്പാദനട്ഠേണ ഭാവനാ,
ദുതിയാദീസു വഡ്ഠനട്ഠേണ, ഉഭയത്ഥാപി വാ ഉഭയം വേദിതബ്ബം.
പഠമമഗ്ഗോപി ഹി യമാരഹം വുട്ഠാനഗാമിനിയം പവത്തം പരിജാനനാദിം
വഡ്ഠേണോ പവത്തോതി തത്ഥാപി വഡ്ഠനട്ഠേണ ഭാവനാതി സക്കാ
വിഞ്ഞാതും. ദുതിയാദീസുപി അപ്പഹീനകിലേസപ്പഹാനതോ
പുഗ്ഗലന്തരസാധനതോ ച ഉപ്പാദനട്ഠേണ ഭാവനാ, സാ ഏവ വുത്തനയേന
പടിവേധോതി ഭാവനാപടിവേധോ. അയന്വി യമാ ഞാണേ പവത്തേ പച്ഛാ
മഗ്ഗയമ്മാനം സരൂപപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, തമാ പവത്തിം
ഗഹേത്വാ വുത്തോ. തിട്ഠന്തു താവ യമാധിഗതാ മഗ്ഗയമ്മാ, യമാപവത്തേസു
ഫലേസുപി അയം യമാധിഗതസച്ചയമ്മേസു വിയ വിഗതസമ്മോഹോവ
ഹോതി സേക്ഖോപി സമാനോ. തേന വുത്തം - “ദിട്ഠയമ്മോ പത്തയമ്മോ

വിദിതയമ്മോ പരിയോഗാജ്ഞാമോ”തി (മഹാവം ൨൭). യഥാ ചസ്തു യമ്മാ താസം ജോതിതാ യഥാധിഗതസച്ചയമ്മാവലമ്ബിനിയോ മഗ്ഗവീഥിതോ പരതോ മഗ്ഗഫലപഹീനാവസിട്ഠകിലേസനിബ്ബാനാനം പച്ചവേക്ഖണാ പവത്തന്തി. ദുക്ഖസച്ചയമ്മാ ഹി സക്കായദിട്ഠിആദയോ. അയഞ്ച അത്ഥവണ്ണനാ പരിഞ്ഞാഭിസമയേനാതിആദിസുപി വിഭാവേതബ്ബാ. കിച്ചതോതി അസമ്മോഹതോ. നിരോധം ആരമ്മണതോതി ഏതഥ “ആരമ്മണതോപി”തി പി-സദ്ദോ ലുത്തനിദിട്ഠോ ദട്ഠബ്ബോ നിരോധേപി അസമ്മോഹപടിവേധസ്സ ലബ്ഭനതോ. ഏതസ്സാതി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനികസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ.

പഞ്ചവാതിനിദിട്ഠോ നിപ്പരിയായതോ പഞ്ചവന്തതായ ഞ്ഠയ അധിപ്പേതത്താ. പാളിതോതി ധമ്മതോ. അത്ഥതോതി അട്ഠകമാതോ. അനുസന്ധിതോതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സുത്തേ തത്ത്വംഅനുസന്ധിതോ. പുബ്ബാപരതോതി പുബ്ബേനാപരസ്സ സംസന്ദനതോ. സങ്ഗീതിക്കമേന ചേത്ഥ പുബ്ബാപരതാ വേദിതബ്ബാ. തത്ത്വംദേസനായമേവ വാ പുബ്ബഭാഗേന അപരഭാഗസ്സ സംസന്ദനതോ. വിഞ്ഞാണചരിതോതി വിജാനനചരിതോ വിമംസനചരിതോ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ വിചാരണാചാരവേപുല്ലതോ. പഞ്ചവാതി ന വത്തബ്ബോ മഗ്ഗേനാഗതായ പഞ്ചായ അഭാവതോ. അജ്ജ അജ്ജേവ അരഹത്തന്തി ഇത്തരം അതിവിപ്ലവേവാതി അധിപ്പായോ. പഞ്ചവാപക്ഖം ഭജതി സേക്ഖപരിയായസബ്ഭാവതോ. സുത്തേ പന പടിവേധോവ കമിതോ സച്ചാഭിസമയവസേന ആഗതത്താ.

ഏസാതി അനന്തരേ വുത്തോ അരിയപുഗ്ഗലോ. കമ്മകാരകചിത്തന്തി ഭാവനാകമ്മസ്സ പവത്തനകചിത്തം . സുഖവേദനവിവിജാനാതീതി കോ വേദിയതി, കസ്സ വേദനാ, കിംകാരണാ വേദനാ, സോപി കസ്സചി അഭാവഗ്ഗഹണമുഖേന സുഖം വേദനം സഭാവതോ സമുദയതോ അത്ഥങ്ഗമതോ അസ്സാദതോ ആദീനവതോ ച യഥാഭൂതം പരിച്ഛിന്ദന്തോ പരിഗൃഹ്ണന്തോ സുഖം വേദനം വിജാനാതി നാമ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. യസ്ഥാ “സതിപട്ഠാനേ”തി ഇമിനാ സതിപട്ഠാനകമം ഉപലക്ഖേതി. തായ ഹി തദത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, തസ്ഥാ തത്ത്വംവണ്ണനായവി (ദീം നിം ദീം ൨.൩൮൦) വുത്തനയേന തസ്സത്ഥോ വേദിതബ്ബോ . കാമഞ്ചേതം വിഞ്ഞാണം വേദനാതോ അഞ്ചേതി ആരമ്മണം വിജാനാതി, അനന്തരവാദേ പന രൂപമുഖേന വിപസ്സനാഭിനിവേസസ്സ ദസ്സിതത്താ ഞ്ഠയ അരൂപമുഖേന ദസ്സേതും “സുഖന്തിപി വിജാനാതീ”തിആദിനാ നിദിട്ഠം, പുച്ഛന്തസ്സ വാ അജ്ജ്യാസയവസേന.

സംസട്ഠാതി സമ്പയുത്താ. തേനാഹ “ഏകുപ്പാദാദിലക്ഖണേന സംയോഗട്ഠേനോ”തി. വിസംസട്ഠാതി വിപ്പയുത്താ. ഭിന്ദിത്വാതി അഞ്ചഭൂമികസ്സ അഞ്ചഭൂമിദസ്സനേനേവ വിനാസേത്വാ, സംഭിന്ദിത്വാ വാ. സംസട്ഠഭാവം പുച്ഛതീതി തഞ്ചിത്തുപ്പാദപരിയാപനാനം പഞ്ചവിഞ്ഞാണാനം സംസട്ഠഭാവം പുച്ഛതി. യദി ഏവം കമം പുച്ഛായ അവസരോ വിസംസട്ഠഭാവസങ്കായ ഏവ അഭാവതോ? ന, ചിത്തുപ്പാദന്തരഗതാനം മഗ്ഗപഞ്ചാമഗ്ഗവിഞ്ഞാണാനം വിപസ്സനാപഞ്ചാവിപസ്സനാവിഞ്ഞാണാനഞ്ച വോമിസ്സകസംസട്ഠഭാവസ്സ ലബ്ഭമാനത്താ. വിനിവദ്ദേത്വാതി അഞ്ചമഞ്ചേതോ വിവേചേത്വാ. നാനാകരണം ദസ്സേതും ന സക്കാതി ഇദം കേവലം സംസട്ഠഭാവമേവ സന്ധായ വുത്തം, ന സഭാവഭേദം, സഭാവഭേദതോ പന നാനാകരണം നേസം പാകടമേവ. തേനാഹ “ആരമ്മണതോ വാ വത്ഥുതോ വാ ഉപ്പാദതോ വാ നിരോധതോ വാ”തി. ഇദാനി

തമേവ സഭാവഭേദം വിസയഭേദേന സുട്ഠു പാകടം കത്വാ ദസ്സേതും “തേസം തേസം പനാ”തിആദി വുത്തം. വിസയോതി പവത്തിട്ഠാനം ഇസ്സുരീയഭൂമി, യേന ചിത്തപഞ്ഞാനം തത്ഥ തത്ഥ പുബ്ബങ്ഗമതാ വുച്ചതി.

കാമഞ്ച വിപസ്സനാപി പഞ്ഞാവസേനേവ കിച്ചകാരി, മഗ്ഗോപി വിഞ്ഞാണസഹിതോവ, ന കേവലോ, യഥാ പന ലോകിയയമ്മേസു ചിത്തം പധാനം തത്ഥസ്സ യോരയ്ഹഭാവേന പവത്തിസബ്ഭാവതോ. തഥാ ഹി തം “ഛരദാരാധിപതി രാജാ”തി (ധം പം അട്ഠം ൨.൧൮൧) വുച്ചതി, ഏവം ലോകുത്തരയമ്മേസു പഞ്ഞാ പധാനാ പടിപക്ഖവിധമനസ്സ വിസേസതോ തദധീനത്താ. തഥാ ഹി മഗ്ഗയമ്മേ സമ്മാദിട്ഠി ഏവ പഠമം ഗഹിതാ. അയഞ്ച നേസം വിസയവസേന പവത്തിഭേദോ, തഥാ ച പഞ്ഞാപനവിധി ന കേവലം മേരേഹേവ ദസ്സിതോ, അപിച ഖോ ഭഗവതാപി ദസ്സിതോതി വിഭാവേനോ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോപി”തിആദിമാഹ. യത്ഥ പഞ്ഞാ ന ലബ്ഭതി, തത്ഥ ചിത്തവസേന പുച്ഛനേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി യഥാ “കിംചിത്തോ ത്വം ഭിക്ഖു”തിആദിസു (പാരാ ൧൩൨-൧൩൫). യത്ഥ പന പഞ്ഞാ ലബ്ഭതി, തത്ഥാപി ചിത്തവസേന ജോതനാ ഹോതി യഥാ - “അജ്ജതതമേവ ചിത്തം സഞ്ഠപേതി സന്നിസാദേതി ഏകോദിം കരോതി സമാദഹതി (സം നി ൪.൩൩൨), യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കൂസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി”തിആദിസു (ധം സം ൧). അട്ഠകമായം പന ലോകിയയമ്മേസു ചിത്തവസേന, ലോകുത്തരയമ്മേസു പഞ്ഞാവസേന ചോദനം ബൃതിരേകമുഖേന ദസ്സേതും “കതമാ തേ ഭിക്ഖു പഞ്ഞാ അധിഗതാ”തിആദി വുത്തം. യേഭൂയുവസേന ചേതം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ഹി കത്ഥചി ലോകിയയമ്മാ പഞ്ഞാസീസേനപി നിദ്ദിസീയന്തി - “പഠമസ്സ ത്യാനസ്സ ലാഭിനോ കാമസഹഗതാ സഞ്ചാമനസികാരാ സമുദാചരന്തി ഹാനഭാഗിനീ പഞ്ഞാ”തിആദിസു (പടി ൧൧). സഞ്ചാസീസേനപി - “ഉദ്ധുമാതകസഞ്ചാതി വാ സേസരൂപാരൂപസഞ്ചാതി വാ ഇമേ യമ്മാ ഏകത്ഥാ, ഉദാഹു നാനത്ഥാ”തിആദിസു (പാരാ അട്ഠം ൪൫.പദഭാജനീയവണ്ണനാ). തഥാ ലോകുത്തരയമ്മാപി കത്ഥചി ചിത്തസീസേന നിദ്ദിസീയന്തി - “യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ചിത്തം ഭാവേതി”തി (ധം സം ൨൨൨), തഥാ ഫസ്സാദിസീസേനപി - “യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ഫസ്സം ഭാവേതി, വേദനം സഞ്ചം ചേതനം ഭാവേതി”തിആദിസു (ധം സം ൨൨൨).

ചതുസു സോതാപത്തിയങ്ഗേസൂതി സപ്പുരിസസേവനാ, സദ്ധമ്മസ്സവനം, യോനിസോമനസികാരോ, യമ്മാനുയമ്മപടിപത്തിതി ഇമേസു ചതുസു സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ കാരണേസു. കാമം ചേതേസു സതിആദയോപി യമ്മാ ഇച്ഛിതബ്ബാവ തേഹി വിനാ തേസം അസമ്ഭവതോ, തഥാപി ചേത്ഥ സദ്ധാ വിസേസതോ കിച്ചകാരിതി വേദിതബ്ബാ. സദോ ഏവ ഹി സപ്പുരിസേ പയിരുപാസതി, സദ്ധമ്മം സുണാതി, യോനിസോ ച മനസി കരോതി, അരിയമഗ്ഗസ്സ ച അനുയമ്മം പടിപജ്ജതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ഏത്ഥ സദ്ധിന്ദ്രിയം ദട്ഠഞ്ച”ന്തി. ഇമിനാ നയേന സേസിന്ദ്രിയേസുപി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ചതുസു സമ്മപ്പധാനേസൂതി ചതുബ്ബിധസമ്മപ്പധാനഭാവനായ. ചതുസു സതിപട്ഠാനേസൂതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ഏത്ഥ ച സോതാപത്തിയങ്ഗേസു സദ്ധാ വിയ സമ്മപ്പധാനഭാവനായ വീരിയം വിയ ച സതിപട്ഠാനഭാവനായ - “സതിമാ വിനേയ്യ ലോകേ അഭിജ്ജയാദോമനസ്സ”ന്തി (ദി ൩.൩൨൩; മ ൩.൧൦൩; സം നി ൫.൩൮൪, ൪൦൨) വചനതോ

പുണ്യഭാഗേ കിച്ചതോ സതി അധികാ ഇച്ഛിതബ്ബാ. ഏവം സമാധികമ്മികസ്സ സമാധി, “അരിയസച്ചഭാവനാ പഞ്ഞാഭാവനാ”തി കത്വാ തത്ഥ പഞ്ഞാ പുണ്യഭാഗേ അധികാ ഇച്ഛിതബ്ബാതി പാകടോയമത്ഥോ, അധിഗമക്ഖണേ പന സമാധിപഞ്ഞാനം വിയ സഞ്ചേസമ്പി ഇന്ദ്രിയാനം സദ്ധാഭിനം സമരസതാവ ഇച്ഛിതബ്ബാ. തമാ ഹി “ഏതമസദ്ധിന്ദ്രിയ”ന്തിആദിനാ തത്ഥ തത്ഥ ഏതമഗ്ഗഹണം കത്ഥം. ഏവന്തി യം റാനം, തം ഇന്ദ്രിയസമത്താദിം പച്ചാമസതി. സവിസയസ്ഥിംയേവാതി അത്തനോ അത്തനോ വിസയേ ഏവ. ലോകിയലോകുത്തരാ യമ്മാ കമിതാതി ലോകിയയമ്മാ ലോകുത്തരയമ്മാ ച തേന തേന പവത്തിവിസേസേന കമിതാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - സദ്ധാപഞ്ചമേസു ഇന്ദ്രിയേസു സഹ പവത്തമാനേസു തത്ഥ തത്ഥ വിസയേ സദ്ധാഭിനം കിച്ചാധികതായ തസ്സ തസ്സേവ ദട്ഠബ്ബതാ വുത്താ, ന സഞ്ചേസം. ഏവം അഞ്ഞേപി ലോകിയലോകുത്തരാ യമ്മാ യമാസകം വിസയേ പവത്തിവിസേസവസേന ബോധിതാതി.

ഇദാനി സദ്ധാഭിനം ഇന്ദ്രിയാനം തത്ഥ തത്ഥ അതിരേകകിച്ചതം ഉപമായ വിഭാവേതും “യമാഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ത്രിദം ഉപമാസംസന്ദനം രാജപഞ്ചമാ സഹായാ വിയ വിമുത്തിപരിപാചകാനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി. നേസം കീളനത്ഥം ഏകജ്ജ്വലം വീഥിമാതരണം വിയ ഇന്ദ്രിയാനം ഏകജ്ജ്വലം വിപസ്സനാവിഥിമാതരണം. സഹായേസു പമാഭിനം യമാസകഗേഹേവ വിചാരണാ വിയ സദ്ധാഭിനം സോതാപത്തിഅങ്ഗാഭിനി പത്വാ പുണ്യങ്ഗമതാ. സഹായേസു ഇതരേസം തത്ഥ തത്ഥ തുണ്ഹിഭാവോ വിയ സേസിന്ദ്രിയാനം തത്ഥ തത്ഥ തദന്വയതാ. തസ്സ പുണ്യങ്ഗമഭൂതസ്സ ഇന്ദ്രിയസ്സ കിച്ചാനുഗതതാ. ന ഹി തദാ തേസം സസമ്ഭാരപഥവിആദിസു ആപാഭിനം വിയ കിച്ചം പാകടം ഹോതി, സദ്ധാഭിനംയേവ പന കിച്ചം വിഭൂതം ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി പുരേതരം തമാപച്ചയേഹി ചിത്തസന്താനസ്സ അഭിസങ്ഖതത്താ. ഏതമ ച വിപസ്സനാകമ്മികസ്സ ഭാവനാ വിസേസതോ പഞ്ഞുത്തരാതി ദസ്സനത്ഥം രാജാനം നിദസ്സനം കത്വാ പഞ്ഞിന്ദ്രിയം വുത്തം. ഇതീതിആദി യമാധിഗതസ്സ അത്ഥസ്സ നിഗമനം.

മഗ്ഗവിഞ്ഞാണമ്പിതി അരിയമഗ്ഗസഹഗതം അപചയഗാമിവിഞ്ഞാണമ്പി. തഥേവ തം വിജാനാതീതി സച്ചയമ്മം “ഇദം ദുക്ഖ”ന്തിആദിനാ നയേനേവ വിജാനാതി ഏകചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നത്താ മഗ്ഗാനുകൂലത്താ ച. യം വിജാനാതീതി ഏതമ വിജാനനപജാനനാനി വിപസ്സനാചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാനി അധിപ്പേതാനി, ന “യം പജാനാതീ”തി ഏതമ വിയ മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാതി ആഹ “യം സങ്ഖാരഗത”ന്തിആദി. തഥേവാതി “അനിച്ച്”ന്തിആദിനാ നയേന. ഏകചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നത്താ വിപസ്സനാഭാവതോ ച സമാനപച്ചയേഹി സഹ പവത്തികതാ ഏകുപ്പാദതാ, തതോ ഏവ ഏകജ്ജ്വലം സഹേവ നിരുജ്ജ്വലം ഏകനിരോധതാ, ഏകംയേവ വത്ഥും നിസ്സായ പവത്തി ഏകവത്ഥുകതാ, ഏകംയേവ ആരമ്മണം ആരബ്ഭ പവത്തി ഏകാരമ്മണതാ. ഹേതുമ്ഹി ചേതം കരണവചനം. തേന ഏകുപ്പാദാദിതായ സംസട്ഠഭാവം സായേതി. അനവസേസപരിയാദാനഞ്ചേതം, ഇതോ തീഹിപി സമ്പയുത്തലക്ഖണം ഹോതിയേവ.

മഗ്ഗപഞ്ചം സന്ധായ വുത്തം, സാ ഹി ഏകന്തതോ ഭാവേതബ്ബാ, ന പരിഞ്ഞേയ്യാ, പഞ്ഞായ പന ഭാവേതബ്ബതായ തംസമ്പയുത്തയമ്മാപി തഗ്ഗതികാവ ഹോന്തീതി ആഹ “തംസമ്പയുത്തം പനാ”തിആദി. കിഞ്ചാപി

വിപസ്സനാപത്തായ ഭാവനാവസേന പവത്തനതോ തംസമ്പയുത്തവിഞ്ഞാണവി
തമേവ പവത്തതി, തസ്സ പന പരിഞ്ഞേയുഭാവാനതിവത്തനതോ പരിഞ്ഞേയുതാ
വുത്താ. തേനേവാഹ - “യമ്പി തം ധമ്മട്ഠിതിഞാണം, തമ്പി ഖയധമ്മം
വയധമ്മം വിരാഗധമ്മം നിരോധധമ്മ”ന്തി.

൪൫൦. ഏവം സന്തേപീതി വേദനാതി ഏവം സാമഞ്ഞഗ്ഗഹണേ സതിപി.
തേഭൂമികസമ്മസനചാരവേദനാവാതി ഭൂമിത്തയപരിയാപന്നാ, തതോ ഏവ
സമ്മസനഞാണസ്സ ഗോചരഭൂതാ വേദനാ ഏവ അധിപ്പേതാ സബ്രഹ്മചാരിനം
ഉപകാരാവഹഭാവേന ദേസനായ ആരദ്ധത്താ. തമാ ഹി വുത്തം
“ചതുരോഘനിത്ഥരണത്ഥികാന”ന്തിആദി . ഏസ നയോ പത്തായപി. ഇധ
സുഖാദിസദാ തദാരമ്മണവിസയാതി ഇമമത്ഥം സുത്തേന സാധേതും “രൂപഞ്ച
ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഏകന്തദുക്ഖന്തി ഏകന്തേനേവ അനിട്ഠം, തതോ ഏവ
ദുക്ഖമതായ ദുക്ഖം. ആരമ്മണകരണവസേന ദുക്ഖവേദനായ അനുപതിതം,
ഓതിണ്ണഞ്ചാതി ദുക്ഖാനുപതിതം, ദുക്ഖാവക്കന്തം. സുഖേന അനവക്കന്തം
അഭവിസ്സാതി യോജനാ. നയിദന്തി ഏത്ഥ ഇദന്തി നിപാതമത്തം. സാരജ്ജയ്യന്തി
സാരാഗം ഉപ്പാദേയ്യും. സുഖന്തി സഭാവതോ ച ഇട്ഠം. സാരാഗാ
സംയുജ്ജന്തിതി ബഹലരാഗഹേതു യമാരഹം ദസഹിപി സംയോജനേഹി
സംയുജ്ജന്തി. സംയോഗാ സംകിലിസ്സന്തിതി തമാ സംയുത്തതായ
തണ്ഹാസംകിലേസാദിവസേന സംകിലിസ്സന്തി, വിബാധീയന്തി ഉപതാപീയന്തി
ചാതി അത്ഥോ. ആരമ്മണന്തി ഇട്ഠം, അനിട്ഠം, മജ്ജന്തഞ്ച ആരമ്മണം
യമാക്കമം സുഖം, ദുക്ഖം, അദുക്ഖമസുഖന്തി കമിതം. ഏവം അവിസേസേന
പഞ്ചപി ഖന്ധേ സുഖാദിആരമ്മണഭാവേന ദസ്സേതാ ഇദാന്തി വേദനാ ഏവ
സുഖാദിആരമ്മണഭാവേന ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം.
പാകതികപചുരജനവസേനായം കമിതാതി കത്വാ “പുരിമം സുഖം വേദനം
ആരമ്മണം കത്വാ”തി വുത്തം. വിസേസലാഭീ പന അനാഗതമ്പി സുഖം വേദനം
ആരമ്മണം കരോതേവ. വുത്തമേതം സതിപട്ഠാനവണ്ണനായം (ദീം നിം അട്ഠം
൨.൩൮൦; മം നിം അട്ഠം ൧.൨൯). വേദനായ ഹി ആരമ്മണം വേദിയന്തിയാ
തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലോ വേദേതീതി വോഹാരമത്തം ഹോതി.

സബ്ബസത്തായാതി സബ്ബായപി ചതുഭൂമികസത്തായ. സബ്ബത്ഥകസത്തായാതി
സബ്ബസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ പവത്തനകസത്തായ. വത്ഥേവാതി വാ-സദേന
വണ്ണയാതും സങ്ഗണ്ഹാതി . പാപേന്തോതി ഭാവനം ഉപചാരം വാ അപ്പനം
വാ ഉപനേന്തോ. ഉപ്പജ്ജനകസത്താപീതി “നീലം രൂപം, രൂപാരമ്മണം നീല”ന്തി
ഉപ്പജ്ജനകസത്താപി.

അസബ്ബസങ്ഗാഹികത്താതി സബ്ബേസം വേദനാസത്താവിഞ്ഞാണാനം
അസങ്ഗഹിതത്താ. തക്കഗതന്തി സുത്തകന്തനകതക്കമ്ഹി,
സുത്തവത്തനകതക്കമ്ഹി വാ വേറനവസേന റിതം. പരിവട്ടകാദിഗതന്തി
സുത്തവേറനപരിവട്ടകാദിഗതം. വിസ്സട്ഠത്താവ ന ഗഹിതാ, യദഗ്ഗേന പത്താ
വിഞ്ഞാണേന സദ്ധിം സമ്പയോഗം ലഭാപിതാ, തദഗ്ഗേന വേദനാസത്താഹിപി
സമ്പയോഗം ലഭാപിതാ ഏവാതി. തദേവ സഞ്ജാനാതി സംസട്ഠഭാവതോ.

സഞ്ജാനാതി വിജാനാതീതി ഏത്ഥ “പജാനാതീ”തി പദം ആനേത്വാ വത്തഞ്ചം
പജാനനവസേനപി വിസേസസ്സ വക്ഖമാനത്താ. ജാനാതീതി അയം സദോ ച
ലദുതോയേവേത്ഥ അവിസേസോ, അത്ഥതോ പന വിസേസതോ ഇച്ഛിതബ്ബോ.
അനേകത്ഥത്താ ഹി ധാതുനം തേന ആഖ്യാതപദേന നാമപദേന ച വുത്തമത്ഥം

ഉപസഗ്ഗപദം ജോതകഭാവേന വിസേസേതി, ന വാചകഭാവേന. തേനാഹ “തസ്സപി ജാനനത്ഥേ വിസേസോ വേദിതബ്ബോ”തി . ഏതേന സത്താവിത്താണപത്താപദാനി അന്തോഗയജാനനത്ഥേ യമാസകം വിസിട്ഠവിസയേ ച നിട്ഠാനീതി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ “സത്താ ഹീ”തിആദി. സഞ്ജാനനമത്തമേവാതി ഏത മത്ത-സദ്ദേന വിസേസനിവത്തിഅത്ഥേന വിജാനനപജാനനാകാരേ നിവത്തേതി, ഏവ-സദ്ദേന കദാചിപി ഇമിസ്സാ തേ വിസേസാ നത്ഥേവാതി അവധാരേതി. തേനേവാഹ “അനിച്ചം ദുക്ഖ”തിആദി. തത്ത്വ വിത്താണകിച്ചമ്പി കാതും അസക്കോന്തി സത്താ കുതോ പത്താകിച്ചം കരേയ്യാതി “ലക്ഖണപടിവേധം പാപേതും ന സക്കോതി”ച്ചേവ വുത്തം, ന വുത്തം “മഗ്ഗപാതുഭാവ”തി.

ആരമ്മണേ പവത്തമാനം വിത്താണം ന സത്താ വിയ നീലപീതാദിമത്തസഞ്ജാനനവസേന പവത്തതി, അഥ ഖോ തത്ത്വ അത്തമ്പി താദിസം വിസേസം ജാനനത്ഥേവ പവത്തതീതി ആഹ “വിത്താണ”തിആദി. കഥം പന വിത്താണം ലക്ഖണപടിവേധം പാപേതീതി? പത്തായ ദസ്സിതമഗ്ഗേന. ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനായ ഹി അനേകവാരം ലക്ഖണാനി പടിവിജ്ജ്ഞിതാ പവത്തമാനായ പഗുണഭാവതോ പരിചയവസേന ഞാണവിപ്പയുത്തചിത്തേനപി വിപസ്സനാ സമ്ഭവതി, യഥാ തം പഗുണസ്സ ഗന്മസ്സ അജ്ജയനേ തത്ത്വ തത്ത്വ ഗതാപി വാരാ ന ഉപധാരീയന്തി. “ലക്ഖണപടിവേധ”തി ച ലക്ഖണാനം ആരമ്മണകരണമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന പടിവിജ്ജ്ഞനം. ഉസ്സക്കിത്ഥാതി ഉദയബ്ബയത്താണാദിത്താണപടിപാടിയ ആരഭിത്ഥാ. മഗ്ഗപാതുഭാവം പാപേതും ന സക്കോതി അസമ്ബോധസഭാവത്താ. ആരമ്മണസി സഞ്ജാനാതി അവബുജ്ജ്ഞനവസേനേവ, ന സഞ്ജാനനമത്തേന. തഥാ ലക്ഖണപടിവേധമ്പി പാപേതി, ന വിജാനനമത്തേന, അത്തനോ പന അത്താസാധാരണേന ആനുഭാവേന ഉസ്സക്കിത്ഥാ മഗ്ഗപാതുഭാവമ്പി പാപേതി.

ഇദാനി യഥാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ അജാതബുദ്ധിതി അസഞ്ജാതബുദ്ധവഹാരബുദ്ധി. ഉപഭോഗപരിഭോഗന്തി ഉപഭോഗപരിഭോഗാരഹം, ഉപഭോഗപരിഭോഗവത്ത്വം പടിയാഭയോഗ്ഗന്തി അത്ഥോ. കൂടോതി കഹാപണപതിരൂപകോ തമ്ബകംസാദിമയോ. ഛേദകോതി മഹാസാരോ. കരതോതി അഡ്ഡസാരോ. സന്ഹോതി മുദുജാതികോ സമസാരോ. ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന പാദസാരപരോപാദസാരഅഡ്ഡസാരാദീനം സങ്ഗഹോ. ജാനന്തോ ച പന നം രൂപം ദിസ്വാപി...പേ... അസുകാചരിയേന കതോതിപി ജാനാതി തഥാ ഹേരഞ്ഞികഗന്മസ്സ സുഗ്ഗഹിതത്താ. ഏവമേവന്തിആദി ഉപമാസംസന്ദനം. സത്താവിഭാഗം അകത്ഥാ പിണ്ഡവസേനേവ ആരമ്മണസ്സ ഗഹണതോ ദാരകസ്സ കഹാപണദസ്സനസദിസാ വുത്താ. തഥാ ഹി സാ യഥാഉപട്ഠിതവിസയപദട്ഠാനാ വുച്ചതി. വിത്താണം ആരമ്മണേ ഏകച്ചവിസേസഗ്ഗഹണസമത്ഥഭാവതോ ഗാമികപുരിസകഹാപണദസ്സനസദിസം വുത്തം. പത്താ പന ആരമ്മണേ അനവസേസാവബോധതോ ഹേരഞ്ഞികകഹാപണദസ്സനസദിസാ വുത്താ. നേസന്തി സത്താവിത്താണപത്താനം . വിസേസോതി സഭാവവിസേസോ. ദുപ്പടിവിജ്ജ്ഞോ പകതിപത്തായ. ഇമിനാവ നേസം അച്ചന്തസുഖമതം ദസ്സേതി.

ഏകാരമ്മണേ പവത്തമാനാനന്തി ഏകസ്ഥിംയേവ ആരമ്മണേ പവത്തമാനാനം. തേന അഭിന്നവിസയാഭിന്നകാലതാദസ്സനേന അവിനിബ്ഭോഗവുത്തിതം വിഭാവേനോ ദുപ്പടിവിജ്ഞതയേവ ഉല്പിണ്ണേതി. വവത്ഥാനന്തി അസങ്കരതോ റപനം. അയം ഫസ്സോ...പേ... ഇദം ചിത്തന്തി നിദസ്സനമത്തമേതം. ഇതി-സദ്ദോ വാ ആദിഅത്ഥോ. തേന സേസധമ്മാനന്വി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഇദന്തി അരൂപിനം ധമ്മാനം വവത്ഥാനകരണം. തതോതി യം വുത്തം തിലതേലാദിഉദ്ധരണം, തതോ. യദി ദുക്കരതരം, കഥം തന്തി ആഹ “ഭഗവാ പനാ”തിആദി.

൪൫൧. നിസ്സുനോതി നിക്ഖന്തേന അതംസമ്ബന്ധേന. പരിച്ചത്തേനാതി പരിച്ചത്തസദിസേന പച്ചയഭാവാനുപഗമനേന പച്ചയുപ്പന്നസമ്ബന്ധാഭാവതോ. നിസ്സുക്കവചനം അപാദാനദീപനതോ. കരണവചനം കത്തുഅത്ഥദീപനതോ. കാമാവചരമനോവിത്താണം ന നിയമതോ “ഇദം നാമ പഞ്ചദാരികാസമ്ബന്ധാ”തി സക്കാ വത്തും, രൂപാവചരവിത്താണം പന ന തമാതി, തസ്സേവ പഞ്ചഹി ഇന്ദ്രിയേഹി നിസ്സുതാ വുത്താതി ആഹ “രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനചിത്തേനാ”തി. ചതുത്ഥജ്ഞാനഗൃഹണം തസ്സേവ അരൂപാവചരസ്സ പദട്ഠാനഭാവതോ. പരിസുദ്ധേനാതി വിസേസതോ അസംകിലേസികത്താവ. തത്ത്ഹി വിഗതൂപക്കിലേസതായ വിസേസതോ പരിസുദ്ധം. തേനാഹ “നിരൂപക്കിലേസേനാ”തി. ജാനിതബ്ബം നേയ്യം, സപരസന്താനേസു ഇദം അതിസയം ജാനിതബ്ബതോ ബുജ്ജയിതബ്ബം ബോധേതബ്ബം വാതി അത്ഥോ. നേയ്യന്തി വാ അത്തനോ സന്താനേ നേതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “നിബ്ബത്തേതും സക്കാ ഹോതി. ഏതഥ റിതസ്സ ഹി സാ ഇജ്ഞതീ”തി. പാടിയേക്കന്തി വിസും വിസും, അനുപദധമ്മവസേനാതി അത്ഥോ. അഭിന്നിവേസാഭാവതോതി വിപസ്സനാഭിന്നിവേസസ്സ അസമ്ഭവതോ. കലാപതോ നയതോതി കലാപസമ്മസനസങ്ഖാതതോ നയവിപസ്സനതോ. ഭിക്ഖുനോതി സാവകസ്സ. സാവകസ്സേവ ഹി തത്ര അനുപദധമ്മവിപസ്സനാ ന സമ്ഭവതി, ന സത്ഥു. തേനാഹ “തസ്ഥാ”തിആദി. വിസ്സജ്ജസീതി തപ്പടിബദ്ധചരണരാഗപ്പഹാനേന പജഹതി.

ഹത്ഥഗതത്താതി ഹത്ഥഗതസദിസത്താ, ആസന്നത്താതി അത്ഥോ. യദാ ഹി ലോകനാമോ ബോധിമൂലേ അപരാജിതപല്ലങ്കേ നിസിന്നോ - “കിച്ഛം വതായം ലോകോ ആപന്നോ”തിആദിനാ (ദീ. നി. ൨.൫൭; സം. നി. ൨.൪, ൧൦) പടിച്ചസമുപ്പാദമുഖേന വിപസ്സനാഭിന്നിവേസം കത്വാ അധിഗന്തബ്ബസബ്ബത്തുതത്താണാനുരൂപം ചരത്തിംസകോടിസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരത്താണം നാമ മഹാബോധിസത്തസമ്മസനം പവത്തേനോ അനേകാകാരസമാപത്തിധമ്മസമ്മസനേ അനുപദമേവ നേവസത്താനാസത്തായതനയമ്മേപി അപരാപരം സമ്മസി. തേനാഹ “ഭഗവാ പനാ”തിആദി. പരോപത്താസാതി ദേവത്താസം. കാമഞ്ചേതമ കേചി ധമ്മാ വേദനാദയോ ഫസ്സപഞ്ചമകാദീസു വുത്താപി ത്യാനകോട്ഠാസാദീസുപി സങ്ഗഹിതാ, തത്ത്ഥംപച്ചയഭാവവിസിട്ഠേന പന അത്ഥവിസേസേന ധമ്മന്തരാതി വിയ ഹോന്തീതി ഏവം വുത്തം. തഥാ ഹി ലോകുത്തരചിത്തുപ്പാദേസു നവിന്ദ്രിയതാ വുച്ചതി. അങ്ഗുദ്ധാരേനാതി തത്ഥ ലബ്ഭമാനത്യാനങ്ഗബോജ്ഞതംഗമഗ്ഗങ്ഗാനം ഉദ്ധരണേന. അങ്ഗ-സദ്ദോ വാ കോട്ഠാസപരിയായോ, തസ്ഥാ അങ്ഗുദ്ധാരേനാതി ഫസ്സപഞ്ചമകാദികോട്ഠാസാനം സമുദ്ധരണേന. യാവതാ

സത്താസമാപത്തിയോതി യത്തകാ സത്താസഹഗതാ ത്യാനസമാപത്തിയോ, താഹി വുട്ഠായ അധിഗന്ധബുത്താ താവതികാ വേണേയ്യാനം അത്താപടിവേയോ അരഹത്തസമധിഗമോ.

ദസ്സനപരിണായകട്ഠോനാതി അന്ധസ്സ യട്ഠികോടിം ഗഹേത്വാ മഗ്ഗദേസകോ വിധ യമ്മാനം യമാസഭാവദസ്സനസഖ്വാതേന പരിണായകഭാവേന. യമാ വാ സോ തസ്സ ചക്ഖുഭൂതോ, ഏവം സത്താനം പഞ്ഞാ. തേനാഹ “ചക്ഖുഭൂതായ പഞ്ഞായാ”തി. സമാധിസമ്പയുത്താ പഞ്ഞാ സമാധിപഞ്ഞാ. സമാധി ചേത്ഥ ആരുപ്പസമാധീതി വദന്തി, സമ്മസനപയോഗോ പന കോചി ത്യാനസമാധിതി യുത്തം. വിപസ്സനാഭൂതാ പഞ്ഞാ വിപസ്സനാപഞ്ഞാ. സമാധിപഞ്ഞായ അന്തോസമാപത്തിയം കിച്ചതോ പജാനാതി, “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതീ”തി പന വചനതോ (സം നീ ന.൫; ൪.൯൯-൧൦൦; ൩.൫.൧൦൧൧-൧൦൧൨; നേത്തി ൪൦; മി ൧൦ ൨.൧.൧൪) അസമ്മോഹതോ പജാനാതി. തത്ഥ കിച്ചതോതി ഗോചരജ്ജ്വലത്തേ ആരമ്മണകരണകിച്ചതോ. അസമ്മോഹതോതി സമ്പയുത്തയമ്മേസു സമ്മോഹവിധമനതോ യമാ പിതിപടിസംവേദനാദീസു. കിമത്ഥിയാതി കിംപയോജനാതി ആഹ “കോ ഏതിസ്സാ അത്ഥോ”തി. അഭിഞ്ഞേയ്യേ യമ്മേതി യാമാവസരസലക്ഖണാവബോധവസേന അഭിമുഖം തേയ്യേ ജാനിതബ്ബേ ഖണ്ഡായതനാദിയമ്മേ. അഭിജാനാതീതി സലക്ഖണതോ സാമഞ്ജസലക്ഖണതോ ച അഭിമുഖം അവിരജ്ജ്വലവസേന ജാനാതി. ഏതേന ഞാതപരിഞ്ഞാബ്ബാപാരമാഹ. പരിഞ്ഞേയ്യേതി അനിച്ഛാതിപി ദുക്ഖാതിപി അനത്താതിപി പരിച്ഛിജ്ജ ജാനിതബ്ബേ. പരിജാനാതീതി “യം കിഞ്ചി രൂപം... പേ... അനിച്ഛം ഖയട്ഠോനാ”തിആദിനാ (പടി ൧൦ ൧.൪൮) പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ജാനാതി. ഇമിനാ തീരണപരിഞ്ഞാബ്ബാപാരമാഹ. പഹാതബ്ബേ യമ്മേതി നിച്ഛസത്താദികേ യാവ അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ജ്യാ സബ്ബേ പാപയമ്മേ. പജഹതി പകട്ഠതോ ജഹതി, വിക്ഖമ്ഭേതി ചേവ സമുച്ഛിന്ദതി ചാതി അത്ഥോ. ഇമിനാ പഹാനപരിഞ്ഞാബ്ബാപാരമാഹ. സാ പന്നേസാ പഞ്ഞാ ലോകിയാപി തിപ്പകാരാ ലോകുത്തരാപി, താസം വിസേസം സയമേവാഹ. കിച്ചതോതി അഭിജാനനവസേന ആരമ്മണകിച്ചതോ. അസമ്മോഹതോതി യമാബലം അഭിഞ്ഞേയ്യാദീസു സമ്മോഹവിധമനതോ. നിബ്ബാനമാരമ്മണം കത്വാ പവത്തനതോ അഭിഞ്ഞേയ്യാദീസു വിഗതസമ്മോഹതോ ഏവാതി ആഹ “ലോകുത്തരാ അസമ്മോഹതോ”തി.

൪൫൨. കമ്മസ്സകതാ സമ്മാദിട്ഠി ച വട്ടനിസ്സിതത്താ ഇധ നാധിപ്പേതാ, വിവട്ടകമാ ഹേസാതി വുത്തം “വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠിയാ ച മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ ചാ”തി. പരതോ ഘോസോതി പരതോ സത്ഥുതോ, സാവകതോ വാ ലബ്ഭമാനോ യമ്മഘോസോ. തേനാഹ “സപ്പായയമ്മസ്സവന”ന്തി. തത്ത്ഹി സമ്മാദിട്ഠിയാ പച്ചയോ ഭവിതും സക്കോതി, ന യോ കോചി പരതോഘോസോ. ഉപായമനസികാരോതി യേന നാമരൂപപരിഗ്ഗഹാദി സിജ്ജ്വതി, താദിസോ പഥമനസികാരോ. അയഞ്ച സമ്മാദിട്ഠിയാ പച്ചയോതി നിയമപക്ഖികോ, ന സബ്ബസംഗാഹകോതി ദസ്സേന്തോ “പച്ചേകബുദ്ധാനം പനാ”തിആദിമാഹ. യോനിസോമനസികാരസ്ഥിംയേവാതി അവധാരണേന പരതോഘോസമേവ നിവത്തേതി, ന പദട്ഠാനവിസേസം പടിയോഗീനിവത്തനത്ഥത്താ ഏവ-സദസ്സ.

ലഭൂപകാരാതി (അം നിം ടീം ന.ഭ.൨൫) യഥാരഹം നിസ്സയാദിവസേന ലഭപച്ചയാ. വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠിയാ അനുഗൃഹിതഭാവേന ഗഹിതത്താ മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിസു ച അരഹത്തമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി, അനന്തരസ്സ ഹി വിധി, പടിസേയോ വാ. അഗ്ഗഫലസമാധിമഹി തപ്പരിക്ഖാരയമ്മേസുയേവ ച കേവലോ ചേതോപരിയായോ നിരുള്ഘോതി സമ്മാദിട്ഠിതി അരഹത്തമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി. ഫലക്ഖണേതി അനന്തരേ കാലന്തരേ ചാതി ദുവിയേ ഫലക്ഖണേ. പടിപ്പസ്സദ്ധിവസേന സബ്ബസംകിലേസേഹി ചേതോ വിമുച്ചതി ഏതായാതി ചേതോവിമുത്തി, അഗ്ഗഫലപത്തം റപേത്വാ അവസേസാ ഫലധമ്മാ. തേനാഹ “ചേതോവിമുത്തി ഫലം അസ്സാതി. ചേതോവിമുത്തിസങ്ഖാതം ഫലം ആനിസംസോ”തി, സബ്ബസംകിലേസേഹി ചേതസോ വിമുച്ചനസങ്ഖാതം പടിപ്പസ്സമ്ഭവസഞ്ചിതം പഹാനം ഫലം ആനിസംസോ ചാതി യോജനാ. ഇധ ച ചേതോവിമുത്തി-സദ്ദേന പഹാനമത്തം ഗഹിതം, പുണ്യേ പഹായകധമ്മാ, അത്തമാ ഫലധമ്മാ ഏവ ആനിസംസോതി ഗയ്ഹമാണേ പുനവചനം നിരത്ഥകം സിയാ.

പത്താവിമുത്തിഫലാനിസംസാതി ഏത്ഥാപി ഏവമേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സമ്മാവാചാകമ്മന്താജീവാ സീലസഭാവത്താ വിസേസതോ സമാധിസ്സ ഉപകാരാ, തഥാ സമ്മാസങ്കപ്പോ ത്യാനസഭാവത്താ. തഥാ ഹി സോ “അപ്പനാ”തി നിദ്ദിട്ഠോ. സമ്മാസതിസമ്മാവായാമാ പന സമാധിപക്ഖിയാ ഏവാതി ആഹ “അവസേസാ ധമ്മാ ചേതോവിമുത്തിതി വേദിതബ്ബാ”തി. ചതുപാരിസുദ്ധിസീലന്തി അരിയമഗ്ഗാധിഗമസ്സ പദട്ഠാനഭൂതം ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം. സുതാദീസുപി ഏസേവ നയോ. അത്തനോ ചിത്തപ്പവത്തിആരോചനവസേന സഹ കമനം സംകമാ, സംകമാവ സാകച്ഛാ. ഇധ പന കമ്മട്ഠാനപടിബദ്ധാതി ആഹ “കമ്മട്ഠാനേ...പേ... കമാ”തി. തത്ഥ കമ്മട്ഠാനസ്സ ഏകവാരം വിമിയാ അപ്പടിപജ്ജനം ഖലനം, അനേകവാരം പക്ഖലനം, തദുഭയസ്സ വിച്ഛേദനീകമാ ഖലനപക്ഖലനചേരദനകമാ. പൂരേന്തസ്സാതി വിവട്ടനിസ്സിതം കത്വാ പാലേന്തസ്സ ബ്രൂഹേന്തസ്സ ച. സുണന്തസ്സാതി “യഥാഉഗൃഹിതകമ്മട്ഠാനം ഫാതിം ഗമിസ്സതി”തി ഏവം സുണന്തസ്സ. തേനേവ ഹി “സപ്പായധമ്മസ്സവന”ന്തി വുത്തം. കമ്മം കരോന്തസ്സാതി ഭാവനാനുയോഗകമ്മം കരോന്തസ്സ.

പഞ്ചസുപി റാനേസു അന്ത-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥജോതനോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവഞ്ഠി “യഥാ ഹീ”തിആദിനാ വുച്ചമാനാ അമ്ബുപമാ ച യുജ്ജേയ്യ. ഉദകകോട്ഠകന്തി ആലവാലം. മിരം കത്വാ ബന്ധതീതി അസിമിലം ദള്ഘം നാതിമഹന്തം നാതിഖുദുകം കത്വാ യോജേതി. മിരം കരോതീതി ഉദകസിഞ്ചനകാലേ തതോ തതോ വിസ്സരിത്വാ ഉദകസ്സ അനിക്ഖമനത്ഥം ആലവാലം മിരതരം കരോതി. സുക്ഖദണ്ഡകോതി തസ്സേവ അമ്ബഗച്ഛകസ്സ സുക്ഖോ സാഖാസീസകോ. കിപില്ലികപുടോതി തമ്ബകിപില്ലികകുടജം. ഖണിത്തിന്തി കുദാലം. കോട്ഠകബന്ധനം വിയ സീലം സമ്മാദിട്ഠിയാ വഡ്ഠനുപായസ്സ മൂലഭാവതോ. ഉദകസിഞ്ചനം വിയ ധമ്മസ്സവനം ഭാവനായ പരിബ്രൂഹനതോ. മരിയാദായ മിരഭാവകരണം വിയ സമമോ യഥാവുത്തഭാവനാധിട്ഠാനായ സീലമരിയാദായ ദള്ഘഭാവപാദനതോ. സമാഹിതസ്സ ഹി സീലം മിരതരം ഹോതി. സമീപേ വല്ലിആദിനം ഹരണം വിയ കമ്മട്ഠാനേ ഖലനപക്ഖലനച്ഛേദനം ഇജ്ജതിതബ്ബഭാവനായ വിബന്ധാപനയനതോ. മൂലഖണനം വിയ സത്തനം അനുപസ്സനാനം ഭാവനാ തസ്സാ വിബന്ധസ്സ മൂലകാനം

തന്റാമാനദിട്റീനം പലിഖണനതോ. ഏതമ ച യസ്മാ സുപരിസുദ്ധസീലസ്സ കമ്മട്റാനം അനുയുജ്ഞസ്സ സപ്പായധമ്മസ്സവനം ഇച്ഛിതബ്ബം, തതോ യമാസുതേ അത്ഥേ സാകച്ഛാസമാപജ്ജനം, തതോ കമ്മട്റാനവിസോധനേന സമമനിപ്ഫത്തി, തതോ സമാഹിതസ്സ ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സ വിപസ്സനാപാരിപൂരി. പരിപുണ്ണവിപസ്സനോ മഗ്ഗസമ്മാദിട്റീം പരിബ്രൂഹേതീതി ഏവമേതേസം അങ്ഗാനം പരമ്പരായ സമ്മുഖാ ച അനുഗൃഹ്ണന്തോ അയമാനുപുബ്ബി കമിതാതി വേദിതബ്ബം.

൪൫൩. ഇയ കിം പുച്ഛതീതി ഇയ ഏവം അരഹത്തഫലം പാപിതായ ദേസനായ “കതി പനാവുസോ, ഭവാ”തി ഭവം പുച്ഛന്തോ കീദിസം അനുസന്ധിം ഉപാദായ പുച്ഛതീതി അത്ഥോ. തേനേവ ഹി “മൂലമേവ ഗതോ അനുസന്ധീ”തി വത്ഥാ അധിപ്പായം പകാസേന്തോ “ദുപ്പണ്ണോ”തിആദിമാഹ. ദുപ്പണ്ണോതി ഹി ഇയ അപ്പടിവിദ്ധസച്ചോ അധിപ്പേതോ, ന ജളോ ഏവ. കാമഭവോതിആദിസു കമ്മോപപത്തിഭേദേതോ ദുവിധോപി ഭവോ അധിപ്പേതോതി ദസ്സേന്തോ “കാമഭവുപഗം കമ്മ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ തംസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം ൨.൬൪൭; വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൨.൬൪൬-൬൪൭) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം. പുനബ്ഭവസ്സാതി പുനപ്പുനം അപരാപരം ഭവനതോ ജായനതോ പുനബ്ഭവോതി ലദ്ധനാമസ്സ വട്ടപബന്ധസ്സ. തേനാഹ “ഇയ വട്ടം പുച്ഛിസ്സാമീ”തി. അഭിനിബ്ബത്തിതി ഭവയോനിഗതിആദിവസേന നിബ്ബത്തി. തഹിം തഹിം തസ്മിം തസ്മിം ഭവാദികേ. അഭിനന്ദനാതി തന്റാഅഭിനന്ദനഹേതു. ഗമനാഗമനം ഹോതീതിആദിനാ ഭവാദിസു സത്താനം അപരാപരം ചുതിപടിസന്ധിയോ ദസ്സേതി. ഖയനിരോധേനാതി അച്ചന്തഖയസങ്ഖാതേന അനുപ്പാദനിരോധേന. ഉഭയമേതം ന വത്തബ്ബം പഹാനാഭിസമയഭാവനാഭിസമയാനം അച്ചാസന്നകാലത്താ. വത്തബ്ബം തം ഹേതുഫലയമ്മുപചാരവസേന. യമാ ഹി പദീപുജ്ജലനഹേതുക്കോ അന്ധകാരവിഗമോ, ഏവം വിജ്ജുപ്പാദഹേതുക്കോ അവിജ്ജാനിരോധോ, ഹേതുഫലയമ്മാ ച സമാനകാലാപി പുബ്ബാപരകാലാ വിയ വോഹരീയന്തി യമാ - “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച് രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണ”ന്തി (മം നിം ൧.൨൦൪, ൪൦൦; മം നിം ൩.൪൨൦, ൪൨൫, ൪൨൬; സം നിം ൨.൪൩-൪൫; ൨.൪.൬൦; കമാം ൪൬൫, ൪൬൭) പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നകിരിയാ. ഗമനം ഉപച്ഛിജ്ജതി ഇയ കാമഭവേ പരിനിബ്ബാനേന. ആഗമനം ഉപച്ഛിജ്ജതി തത്ഥ രൂപാരൂപേസു പരിനിബ്ബാനേന. ഗമനാഗമനം ഉപച്ഛിജ്ജതി സബ്ബസോ അപരാപരുപ്പത്തിയാ അഭാവതോ.

൪൫൪. വിവട്ടകമായ പരതോ ജോതിതം പഠമം ത്യാനം വിവട്ടം പത്ഥാ റിതസ്സ ഉക്കട്റനിദേസേന ഉഭതോഭാഗവിമുത്തസ്സ നിരോധസാധകം വിഭാവിതും യുത്തന്തി ആഹ “കതമം പനാവുസോതി ഇയ കിം പുച്ഛതീ”തിആദി. തഥാ ഹി അനന്തരം നിരോധസമാപജ്ജനകേന ഭിക്ഖുനാ ജാനിതബ്ബാനി പഠമസ്സ ത്യാനസ്സ സമ്പയോഗപഹാനങ്ഗാനി പുച്ഛിതാനി. അങ്ഗവവത്ഥാനന്തി ത്യാനങ്ഗവവത്ഥാനം. കോട്റാസപരിച്ഛേദോതി തത്ഥ ലബ്ഭമാനഫസ്സപഞ്ചമകാദിധമ്മകോട്റാസപരിച്ഛേദോ ജാനിതബ്ബോ. ഇമസ്മിം ത്യാനേ ഏത്തകാ ധമ്മാ സംവിജ്ജന്തി, ഏത്തകാ നിരോധിതാതി ജാനിതബ്ബം. ഉപകാരാനുപകാരാനി അങ്ഗാനീതി നിരോധസമാപത്തിയാ ഉപകാരാനി ച അനുപകാരാനി ച അങ്ഗാനി. നിരോധസമാപത്തിയാ ഹി സോളസഹി ഞാണചരിയാഹി നവഹി സമാധിചരിയാഹി ച പത്തബ്ബത്താ തംതംഞാണസ്സ

സമാധിചരിയാഹി സമതിക്കമിതഞ്ചാ യമ്മാ അനുപകാരകണ്ഗാനി,
സമതിക്കമകാ ഉപകാരകണ്ഗാനി. തേസെന്ഹി വസേന യമാനുപുഞ്ചം
ഉപസന്തുപസന്തൊളാരികഭാവായ ഭവഗുസമാപത്തിയാ
സങ്ഖാരാവസേസസുഖമതം പത്താ ചിത്തചേതസികാ യമാപരിച്ഛിന്നം കാലം
നിരുജ്ജന്തി, അപ്പവത്തിം ഗച്ഛന്തി. തസ്സാതി നിരോധസ്സ. അനന്തരപച്ചയന്തി
അനന്തരപച്ചയസദിസം. ന ഹി നിരോധസ്സ കോചി യമ്മോ അനന്തരപച്ചയോ
നാമ അത്ഥി. യെന്ഹി തദാ ചിത്തചേതസികാനം തമാ നിരുജ്ജന്തം, തം
യമാവുത്തപുഞ്ചാഭിസങ്ഖാരഹേതുക്കായ
നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനസമാപത്തിയാ അഹോസീതി സാ തസ്സ
അനന്തരപച്ചയോ വിയ ഹോതീതി തം വുത്തം. ഛരസമാപത്തിയോതി
സുത്തന്തനയേന വുത്തസുത്തന്തപിടകസംവണ്ണനാതി കത്വാ. “സത്ത
സമാപത്തിയോ”തി പന വത്തഞ്ചം, അഞ്ഞമാ ഇദം “ചതുരങ്ഗിക”ന്തി ന
വത്തഞ്ചം സിയാ. നയം വാ ദസ്സേത്വാതി ആദിഅന്തദസ്സനവസേന നയദസ്സനം
കത്വാ.

൪൫൫. ഏവം നിരോധസ്സ പാദകം വിഭാവേത്വാ ഇദാനി അന്തോനിരോധേ
അനുപബന്ധഭാവതോ പഞ്ചന്നം പസാദാനം പച്ചയപുച്ഛന്തേ പഠമം താവ തേ
സരൂപതോ ആവേണികതോ ആവേണികവിസയതോ പടിസ്സരണതോ ച
പുച്ഛനവസേന പാളി പവത്താതി ദസ്സേന്തോ “വിഞ്ഞാണനിസ്സയേ പഞ്ച പസാദേ
പുച്ഛന്തോ”തി ആഹ. ഗോചരവിസയന്തി ഏത്ഥ കാമം
തബ്ബഹുലചാരിതാപേക്ഖം ഗോചരഗുഹണം, അനഞ്ഞത്ഥഭാവാപേക്ഖം
വിസയഗുഹണന്തി അത്ഥേവ ഗോചരവിസയഭാവാനം വിസേസോ,
വിവരിയമാനം പന ഉഭയസി ആരമ്മണസഭാവമേവാതി ആഹ “ഗോചരഭൂതം
വിസയ”ന്തി. ഏകേകസ്സാതി ഏകോ ഏകസ്സ, അഞ്ഞോ അഞ്ഞസ്സാതി അത്ഥോ.
അഞ്ഞത്ഥോ ഹി അയം ഏക-സദോ “ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദിസു (൧൦ നീ.
൩.൨൭) വിയ. സചേഹീതിആദി അഭൂതപരികപ്പനവചനമേതം. തത്ഥ
സമോധാനേത്വാതി ഏകജ്ജന്തം കത്വാ. വിനാപി മുഖേനാതിആദിനാ
അത്ഥസല്ലാപികനിദസ്സനം നാമ ദസ്സേതി. യമാ വിഞ്ഞാണാധിട്ഠിതമേവ ചക്ഖു
രൂപം പസ്സതി, ന കേവലം, ഏവം ചക്ഖുനിസ്സയമേവ വിഞ്ഞാണം തം
പസ്സതി, ന ഇതരന്തി ആഹ “ചക്ഖുപസാദേ ഉപന്തേഹീ”തി. തേന തേസം തത്ഥ
സംഹച്ചകാരിതം ദസ്സേതി. യദി വാ നീലം യദി വാ പീതകന്തി ഇദം
നീലപീതാദിസഭാവജാനനമത്തം സന്ധായാഹ. നീലം പീതകന്തി പജാനനം
ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ നത്ഥേവ അവികപ്പകഭാവതോ. ഏതേസം
ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനം. നിസ്സയസീസേന നിസ്സിതപുച്ഛാ ഹേസാ, ഏവഞ്ഹി
വിസയാനുഭവനചോദനാ സമത്ഥിതാ ഹോതി. തേനാഹ “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം
ഹീ”തിആദി. യമാസകം വിസയം രജ്ജനാദിവസേന അനുഭവിതും അസമത്ഥാനി
ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനി, തത്ഥ സമത്ഥതായേവ ച നത്ഥി, ന കിഞ്ചി അത്ഥതോ
പടിസരന്താനി വിയ ഹോതീതി വുത്തം “കിം ഏതാനി പടിസരന്തി”തി.
ജവനമനോ പടിസരണന്തി പഞ്ചദാരികം ഇതരഞ്ച സാധാരണതോ വത്വാ പുന
യായസ്സ രജ്ജനാദിപവത്തിയാ പടിസരണതാ, സാ സവിസേസാ യത്ഥ ലബ്ഭേതി,
തം ദസ്സേന്തോ “മനോദാരികജവനമനോ വാ”തി ആഹ. ഏതസ്ഥിം പന ദ്വാരേതി
ചക്ഖുദ്വാരേ ജവനം രജ്ജതി വാ ദുസ്സതി വാ മുയ്ഹതി വാ, യതോ തത്ഥ
അഞ്ഞാണാദിഅസംവരോ പവത്തതി.

തത്രാതി തസ്മിം ജവനമനസ്സേവ പടിസരണഭാവേ. ദുബ്ബലഭോജകാതി
ഹീനസാമത്രിയാ രാജഭോഗാ. സേവകാനം ഗണനായ യോജിതദിവസേ
ലബ്ധമാനകഹാപണോ യുത്തികഹാപണോ. അനുബന്ധനേ ബദ്ധസ്തു
വിസ്തൃജനേന ലബ്ധമാനകഹാപണോ ബന്ധകഹാപണോ. കിഞ്ചി പഹരന്തേ മാ
പഹരന്തുതി പടിക്പിപതോ ദാതബ്ധദണ്ഡോ മാപഹാരകഹാപണോ. സോ
സബ്ബോപി പരിത്തകേസു ഗാമികമനുസ്സേസു തമാ ലബ്ധമാനോ ഏത്തകോ
ഹോതീതി ആഹ “അട്ഠകഹാപണോ വാ”തിആദി. സതവത്സുകന്തി
സതകരീസവത്സുകം. ഏസ നയോ സേസപദദ്വയേപി. തത്ഥാതിആദി
ഉപമാസംസന്ധനം, തം സുവിന്തേയമേവ.

൪൫൬. അന്തോനിരോധസ്മിം പഞ്ച പസാദേതി നിരോധസമാപനസ്തു
പവത്തമാനേ പഞ്ച പസാദേ. കിരിയമയപവത്തസ്മിന്തി
ജവനാദികിരിയാനിബുത്തകയമ്മപ്പവത്തിയം. ബലവപച്ചയാ ഹോന്തിതി
പച്ഛാജാതവിപ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹി പച്ചയാ ഹോന്തി,
ഉപത്ഥമ്ഭകഭാവേന ബലവപച്ചയാ ഹോന്തി. ജീവിതിന്ദ്രിയം പടിച്ചാതി
ഇന്ദ്രിയഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയവസേന പച്ചയഭൂതം ജീവിതിന്ദ്രിയം പടിച്ച
പഞ്ചവിയോപി പസാദോ തിട്ഠന്തി. ജീവിതിന്ദ്രിയേന വിനാ ന തിട്ഠന്തി
ജീവിതിന്ദ്രിയരഹിതസ്തു കമ്മസമുട്ഠാനരൂപകലാപസ്തു അഭാവതോ. തസ്മാതി
യസ്മാ അനുപാലനലക്ഖണേന ജീവിതേന അനുപാലിതാ ഏവ ഉസ്മാ
പവത്തതി, ന തേന അനനുപാലിതാ, തസ്മാ ഉസ്മാ ആയും പടിച്ച തിട്ഠന്തി.
ജാലസിഖം പടിച്ച ആഭാ പഞ്ഞായതീതി ജാലസിഖാസഞ്ചാതഭൂതസഞ്ചാതം
സഹേവ പവത്തമാനം നിസ്സായ “ആഭാ”തി ലദ്ധനാമാ വണ്ണയാതു “ഉജ്ജലതി,
അന്ധകാരം വിധമതി, രൂപഗതാനി ച വിദംസേതീ”തിആദിഹി പകാരേഹി
ഞായതി. തം ആലോകം പടിച്ചാതി തം വുത്തപ്പകാരം ആലോകം പച്ചയം
ലഭിത്വാ. ജാലസിഖാ പഞ്ഞായതീതി “അപ്പികാ, മഹതീ, ഉജു, കുടിലാ”തിആദിനാ
പാകടാ ഹോതി.

ജാലസിഖാ വിയ കമ്മജതേജോ നിസ്സായഭാവതോ. ആലോകോ വിയ
ജീവിതിന്ദ്രിയം തന്നിസ്സിതഭാവതോ. ഇദാനി ഉപമോപമിതബ്ബാനം സമ്ബന്ധം
ദസ്സേതും “ജാലസിഖാ ഹി”തിആദി വുത്തം. ആലോകം ഗഹേത്വാവ ഉപ്പജ്ജതീതി
ഇമിനാ യഥാ ജാലസിഖായ സഹേവ ആലോകോ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം
കമ്മജുസ്സമനാ സഹേവ ജീവിതിന്ദ്രിയം ഉപ്പജ്ജതീതി ദസ്സേതി.
ജാലസിഖാസന്നിസ്സയോ തസ്സാ സതിയേവ ഹോന്തോ ആലോകോ തായ
ഉപ്പാദിതോ വിയ ഹോതീതി ആഹ “അത്തനാ ജനിതആലോകേനേവാ”തി.
ഉസ്മാ നാമേത്ഥ കമ്മസമുട്ഠാനാ തേജോധാതു തന്നിസ്സിതഞ്ച ജീവിതിന്ദ്രിയം
തദനുപാലകഞ്ചാതി ആഹ “കമ്മജമഹാഭൂതസമ്ഭവേന ജീവിതിന്ദ്രിയേന ഉസ്മായ
അനുപാലന”ന്തി. ന കേവലം ഖണ്ഡ്ഠിതിയാ ഏവ, അഥ ഖോ
പബന്ധാനുപച്ഛേദസ്സപി ജീവിതിന്ദ്രിയം കാരണന്തി ആഹ “വസ്സസതമ്പി
കമ്മജതേജപവത്തം പാലേതീ”തി. ഉസ്മാ ആയുനോ പച്ചയോ ഹോന്തോ
സേസഭൂതസഹിതോ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “മഹാഭൂതാനീ”തി. തമാ ആയുപി
സഹജാതരൂപം പാലേന്തമേവ ഉസ്മായ പച്ചയോ ഹോതീതി വുത്തം
“മഹാഭൂതാനി പാലേതീ”തി.

൪൫൭. ആയു ഏവ ഇന്ദ്രിയപച്ചയാദിവസേന സഹജാതയമ്മാനം
അനുപാലനവസേന സഞ്ചരണതോ ആയുസഞ്ചാരോ. ബഹുവചനനിദ്രേസോ
പന അനേകസതസഹസ്സഭേദേസു രൂപകലാപേസു പവത്തിയാ അനേകഭേദന്തി

കത്യാ. ആരമ്മണരസം അനുഭവന്തിതി വേദനീയാ യഥാ “നിയ്യാനികാ”തി.
തേനാഹ “വേദനാ ധമ്മാവാ”തി. സുഖാദിഭേദഭിന്നത്താ ബഹുവചനനിദ്ദേശോ.
ഇമേസം ആയുസങ്ഖാരവേദനാനം ഏകന്തനിരോധം സമാപന്നസ്സ മരണേന
ഭവിതബ്ബം വേദനായ നിരുദ്ധത്താ. ആയുസങ്ഖാരാനം തഥാ അനിരുദ്ധത്താ
നിരോധസ്സ സമാപജ്ജനമേവ ന സിയാ, കൂതോ വുട്ഠാനം. തേന വുത്തം
പാളിയം “തേ ച ഹാവുസോ”തിആദി. വുട്ഠാനം പഞ്ഞായതി
സഞ്ഞാവേദനാദിനം ഉപ്പത്തിയാ. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ഉപമായ
വിഭാവേതും “യോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഉക്കണ്ഠിത്വാതി
നാനാരമ്മണാപാതതോ നിബ്ബിന്ദിത്വാ. യഥാപരിച്ഛിന്നകാലവസേനാതി
യഥാപരിച്ഛിന്നേ കാലേ സമ്പത്തേ. രൂപജീവിതിന്ദ്രിയപച്ചയാതി
ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭൂതാ . ജാലാപവത്തം വിയ അരൂപധമ്മാ തേജുസ്സഭാവതോ
വിസയോഭാസനതോ ച. ഉദകപ്പഹാരോ വിയ നിരോധസമാപത്തിയാ
പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ. പിഹിതഅങ്ഗാരാ വിയ രൂപജീവിതിന്ദ്രിയം
ഉസ്ഥാമത്തതായ അനോഭാസനതോ . യഥാപരിച്ഛിന്നകാലാഗമനന്തി
യഥാപരിച്ഛിന്നകാലസ്സ ഉപഗമനം. അനുരൂപപത്തിവസേനേവ
രൂപപവത്തിഗ്ഗഹണം. ഇമം രൂപകായം ജഹന്തിതി ഇമസ്ഥാ രൂപകായാ
കളേവരാ വിഗച്ഛന്തി നപ്പവത്തന്തി.

കായേന സങ്ഖരീയന്തിതി കായസങ്ഖാരാ തപ്പടിബദ്ധവുത്തിതായ. വാചം
സങ്ഖരോന്തിതി വചീസങ്ഖാരാ. വിതക്കേത്വാ വിചാരേത്വാ ഹി വാചം
ഭിന്ദതി കമേതി. ചിത്തേന സങ്ഖരീയന്തിതി ചിത്തസങ്ഖാരാ
തപ്പടിബദ്ധവുത്തിതോ. ചിത്തസങ്ഖാരനിരോധചോദനായ രൂപനിരോധോ വിയ
ചിത്തനിരോധോ അചോദിതോ തേസം തതോ അഞ്ഞത്താതി ന
ചിത്തസമ്പയുത്തനിരോധോ ഏകന്തികോ വിതക്കാദിനിരോധേ തദഭാവതോ. യം
പന വുത്തം “വാചാ അനിരുദ്ധാ ഹോതീ”തി, തമ്പി ന. വാചം
സങ്ഖരോന്തിതി ഹി വചീസങ്ഖാരാ, തേസു നിരുദ്ധേസു കഥം വാചായ
അനിരോധോ. ചിത്തം പന നിരുദ്ധേസുപി ചിത്തസങ്ഖാരേസു തേഹി
അനഭിസങ്ഖതത്താ വിതക്കാദിനിരോധോ വിയ പവത്തതിയേവാതി അയമേത്ഥ
പരസ്സ അധിപ്പായോ. ആനന്തരിയകമ്മം കതം ഭവേയ്യ, ചിത്തസ്സ അനിരുദ്ധത്താ
തം നിസ്സായ ച രൂപധമ്മാനം അനപഗതത്താ തേ ജീവന്തി ഏവ നാമാതി.
ബുദ്ധേന അഭിനിവേസം അകത്വാതി “ചിത്തസങ്ഖാരാ നിരുദ്ധാ”തി വചനതോ
തേവ നിരുദ്ധാ, ന ചിത്തന്തി ഏവം നേയ്യത്ഥം സുത്തം “നീതത്ഥ”ന്തി
അഭിനിവേസം അകത്വാ. ആചരിയാനം നയേ ഠത്വാതി പരമ്പരാഗതാനം
ആചരിയാനം അധിപ്പായേ ഠത്വാതി അത്ഥോ. ഉപപരിക്ഖിതബ്ബോതി
സുത്തന്തരാഗമതോ സുത്തന്തരപദസ്സ അവിപരീതോ അത്ഥോ വീമംസിതബ്ബോ.
യഥാ ഹി “അസഞ്ഞഭവോ”തി വചനതോ “സഞ്ഞാവ തത്ഥ നത്ഥി, ഇതരേ പന
ചിത്തചേതസികാ സന്തി”തി അയമേത്ഥ അത്ഥോ ന ഗയ്ഹതി. യഥാ ച
“നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതന”ന്തി വചനതോ “സഞ്ഞാവ തത്ഥ താദിസീ, ന
ഫസ്സാദയോ”തി അയമേത്ഥ അത്ഥോ ന ഗയ്ഹതി സഞ്ഞാസീസേന ദേസനാതി
കത്വാ, ഏവമിധാപി “ചിത്തസങ്ഖാരാ നിരുദ്ധാ”തി,
“സഞ്ഞാവേദയിതനിരോധോ”തി ച ദേസനാസീസമേവ. സബ്ബേപി പന
ചിത്തചേതസികാ തത്ഥ നിരുജ്ജന്തേവാതി അയമേത്ഥ അവിപരീതോ അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ, തഥാപുണ്ണാഭിസങ്ഖാരേന സബ്ബേസംയേവ ചിത്തചേതസികാനം
തത്ഥ നിരുജ്ജന്തേ. ഏതേന യം പുബ്ബേ “അഞ്ഞത്താ, തദഭാവതോ”തി ച

യുത്തിവചനം, തദയുത്തം അധിപ്തായനവബോധതോതി ദസ്സിതം ഹോതി. തേനാഹ “അത്ഥോ ഹി പടിസരണം, ന ബൃഞ്ജന”ന്തി.

ഉപഹതാനീതി ബാധിതാനി. മക്ഖിതാനീതി ധംസിതാനി. ആരമ്മണഘട്ടനായ ഇന്ദ്രിയാനം കിലമമോ ചക്ഖുനാ ഭാസുരരൂപസുഖമരജദസ്സനേന വിഭാവേതബ്ബോ. തഥാ ഹി ഉണ്ഹകാലേ പുരതോ അഗ്ഗിമഹി ജലന്തേ ഖരസ്സരേ ച പണവേ ആകോടിതേ അക്ഖിനി ഭേദാനി വിയ ന സഹന്തി സോതാനി “സിഖരേന വിയ അഭിഹഞ്ഞന്തി”തി വത്താരോ ഹോന്തി.

രൂപ. രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനമേവ രൂപവിരാഗഭാവനാവസേന പവത്തം അരൂപജ്ഞാനന്തി നേവസത്താനാസത്തായതനം വിസ്സജ്ജന്തോ ധമ്മസേനാപതി “സുഖസ്സ ച പഹാനാ”തിആദിനാ വിസ്സജ്ജസി. അപഗമനേന വിഗമേന പച്ചയാ അപഗമനപച്ചയാ സുഖാദിപ്പഹാനാനി. അധിഗമപച്ചയാ പന കസിണേസു രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനം ഹേട്ഠിമാ തയോ ച ആരുപ്പാ. ന ഹി സക്കാ താനി അനധിഗന്ത്യാ നേവസത്താനാസത്തായതനമധിഗന്തും. നിരോധതോ വുട്ഠാനകഫലസമാപത്തിന്തി നിരോധതോ വുട്ഠാനഭൂതം അനിച്ഛാനുപസ്സനാസമുദാഗതഫലസമാപത്തിം. സാ ഹി “അനിമിത്താ ചേതോവിമുത്തി”തി വുച്ചതി. യഥാ സമമനിസ്സന്ദോ അഭിഞ്ഞാ, മേത്താകരുണാമുദിതാബ്രഹ്മവിഹാരനിസ്സന്ദോ ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരോ, കസിണനിസ്സന്ദോ ആരുപ്പാ, സമമവിപസ്സനാനിസ്സന്ദോ നിരോധസമാപത്തി, ഏവം വിപസ്സനായ നിസ്സന്ദഫലഭൂതം സാമഞ്ഞഫലന്തി ആഹ “വിപസ്സനാനിസ്സന്ദായ ഫലസമാപത്തിയാ”തി. ആരമ്മണാ നാമ സാരമ്മണ്ഡമ്മാനം വിസേസതോ ഉപ്പത്തിനിമിത്തന്തി ആഹ “സബ്ബനിമിത്താനന്തി രൂപാദിനം സബ്ബാരമ്മണാന”ന്തി. നത്ഥി ഏത്ഥ കിഞ്ചി സങ്ഖാരനിമിത്തന്തി അനിമിത്താ, അസങ്ഖതാ ധാതുതി ആഹ “സബ്ബനിമിത്താപഗതായ നിബ്ബാനധാതുയാ”തി. ഫലസമാപത്തിസഹജാതം മനസികാരം സന്ധായാഹ, ന ആവജ്ജനമനസികാരം. ന ഹേത്ഥ തസ്സ സമ്ഭവോ അനുലോമാനന്തരം ഉപ്പജ്ജനതോ.

ഇമസ്ഥിം ഠാനേതി ഇധ വുത്തനിരോധസ്സ ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാനാനം ഗഹിതാനം ഇമസ്ഥിം പരിയോസാനസ്സ ഗഹിതട്ഠാനേ. ദ്വീഹി ബലേഹീതി സമമവിപസ്സനാബലേഹി. തയോ ച സങ്ഖാരാനന്തി കായസങ്ഖാരാദിനം തിണ്ണം സങ്ഖാരാനം. സോളസഹി ഞാണചരിയാഹീതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാ, ദുക്ഖാ, അനത്താ, നിബ്ബിദാ, വിരാഗാ, നിരോധാ, പടിനിസ്സഗ്ഗാ, വിവട്ടാനുപസ്സനാ, സോതാപത്തിമഗ്ഗോ...പേ... അരഹത്തഫലസമാപത്തിതി ഇമാഹി സോളസഹി ഞാണചരിയാഹി. നവഹി സമാധിചരിയാഹീതി പഠമജ്ജ്യാനസമാധിആദിഹി നവഹി സമാധിചരിയാഹി. യോ യഥാവുത്താസു ചരിയാസു പുഗ്ഗലസ്സ വസീഭാവോ, സാ വസീഭാവതാപഞ്ഞാ. അസ്സാ സാ കമിതാതി യോജനാ. വിനിച്ഛയകമാതി വിനിച്ഛയവസേന പവത്താ അട്ഠകമാ കമിതാ. തസ്ഥാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ഫ.പുന്തുവ-പുന്തുവ) തംസംവണ്ണനായഞ്ച (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ഫ.പുന്തുവ) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ.

വലഞ്ജനസമാപത്തി അരിയവിഹാരവസേന വിഹാരണസമാപത്തി. റിതിയാതി ഏത്ഥ പബന്ധട്ഠിതി അധിപ്പേതാ, ന ഖണ്ഡട്ഠിതി. കസ്ഥാ? സമാപജ്ജനത്താ. തേനാഹ “റിതിയാതി ചിരട്ഠിതത്ഥ”ന്തി. അദ്ധാനപരിച്ഛേദോതി ഏത്തകം കാലം സമാപത്തിയാ വീതിനാമേസ്സാമീതി പഗേവ കാലപരിച്ഛേദോ. രൂപാദിനിമിത്തവസേനാതി കമ്മകമ്മനിമിത്തഗതിനിമിത്തേസു യഥാരഹം

ലബ്ധമാനരൂപാദിനിമിത്തവസേന. തത്ത്വ യസ്മാ കമ്മനിമിത്തേ ഛാബ്ധിധമ്പി ആരമ്മണം ലബ്ധതി, തസ്മാ “സബ്ധനിമിത്താന”ന്തി വുത്തം, ന സബ്ധേസം ആരമ്മണാനം ഏകജ്ഞം, ഏകന്തതോ വാ മനസികാതബ്ധതോ. ലക്ഖണവചനഞ്ചേതം യഥാ “ദാതബ്ധമേതം ഭേസജ്ജം, യദി മേ ബ്യാധിതാ സിയു”ന്തി.

൪൫൯. നീലമ്പി സഞ്ജാനാതീതിആദിനാ നീലാദിഗൃഹണമുഖേന തംവണ്ണാനം സത്താനം സഞ്ജാനനം അപേരാദിഭാവമനസികരണം ജോതിതന്തി ആഹ “ഏതസ്മിഞ്ചി റാനേ അപ്പമാണാ ചേതോവിമുത്തി കമിതാ”തി. ഏതമ ആകിഞ്ചഞ്ഞം കമിതന്തി സമ്ബന്ധോ. “ഏതമ സുഞ്ഞതാ”തി, “ഏതമ അനിമിത്താ”തി ഏതമാപി ഏസേവ നയോ. ന്തി “ഇയ അഞ്ഞം അഭിനവം നാമ നത്ഥീ”തിആദിനാ വുത്തം അത്ഥവചനം. ഏതാതി അപ്പമാണചേതോവിമുത്തിആദയോ. ഏകനാമകാതി ഏകേകനാമകാ, യേ നാനാബ്ധഞ്ജനാതി അധിപ്പേതാ. ഏകോ ധമ്മോതി അരഹത്തഫലസമാപത്തി. ചതുന്നാമകോതി അപ്പമാണചേതോവിമുത്തിആദിനാമകോ. ഏതന്തി ഏതമത്ഥം. അപ്പമാണാതി അനോധിസോ, ഓധിസോപി വാ “ഏത്തകാ”തി അപരിമിതാ. അസേസേതാതി അസുഭസമാപത്തി വിയ ഏകസ്സേവ അഗൃഹണതോ.

കിഞ്ചാപി അസുഭനിമിത്താരമ്മണമ്പി കിഞ്ചനം ഹോതി, ആരമ്മണസഞ്ചട്ടനസ്സ കിഞ്ചനസ്സ അസുഭസമാപത്തിനമ്പി പടിഭാഗനിമിത്തസഞ്ചാതം ആരമ്മണം സബിമ്ബം വിയ വിഗൃഹം കിഞ്ചനം ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി, ന തഥാ ഇമസ്സാതി. നനു ബ്രഹ്മവിഹാരപമാരുപ്പാനമ്പി പടിഭാഗനിമിത്തഭൂതം കിഞ്ചി ആരമ്മണം നത്ഥീതി? സച്ചം നത്ഥി, അയം പന പമാരുപ്പവിഞ്ഞാണം വിയ ന പടിഭാഗനിമിത്തഭൂതആരമ്മണതായ ഏവം വുത്താ. അത്തേനാതി അത്തനാ. ഭവതി ഏതേന അത്താതി അഭിധാനം ബുദ്ധി ചാതി ഭാവോ, അത്താ. ഭാവ-സദ്ദോപി അത്തപരിയായോതി ആഹ “ഭാവപോസപുഗ്ഗലാദിസഞ്ചാതേനാ”തി. നേസം അപ്പമാണസമാധിആദിനം ചതുന്നം. “നാനതാ പാകടാവാ”തി വുത്തം നാനത്തം ഭൂമിതോ ആരമ്മണതോ ച ദസ്സേതും “അത്ഥോ പനാ”തിആദി വുത്തം. പരിത്താദിഭാവേന അതീതാദിഭാവേന അജ്ഞത്താദിഭാവേന ച ന വത്തഞ്ചം ആരമ്മണം ഏതിസ്സാതി നവത്തബ്ധാരമ്മണാ നിബ്ബാനാരമ്മണഫലസമാപത്തിഭാവതോ.

ഏത്തകോതി രാഗാദിഹി സംകിലിട്ഠതായ ഏത്തകപ്പമാണോ, ഉത്താനോ പരിത്തചേതസോതി അത്ഥോ. നിബ്ബാനമ്പി അപ്പമാണമേവ പമാണകരണാനം അഭാവേനാതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. അകുപ്പാതി അരഹത്തഫലചേതോവിമുത്തി പടിപക്ഖേഹി അകോപനീയതായ. കിഞ്ചതീതി കത്തരി പഠിതോ ധാതു മദ്ദനത്ഥോതി ആഹ “കിഞ്ചതി മദ്ദതീ”തി. തസ്സ പയോഗം ദസ്സേതും “മനുസ്സാ കിരാ”തിആദി വുത്തം.

സമുഹാദിഘനവസേന സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച സവിഗൃഹാ വിയ ഉപട്ഠിതാ സഞ്ചാരാ നിച്ചാദിഗൃഹസ്സ വത്ഥുതായ “നിച്ചനിമിത്തം സുഖാദിനിമിത്ത”ന്തി ച വുച്ചതി. വിപസ്സനാ പന തത്ത്വ ഘനവിനിബ്ഭോഗം കരോന്തീ നിച്ചാദിഗൃഹം വിധമേന്തീ “നിമിത്തം സമുഗ്ഘാതേതീ”തി വുത്താ ഘനനിമിത്തസ്സ ആരമ്മണഭൂതസ്സ അഭാവാ. ന ഗഹിതാതി ഏകത്ഥപദനിദേസേ പാളിയം കസ്മാ ന ഗഹിതാ? സാതി സുഞ്ഞതാ ചേതോവിമുത്തി. സബ്ധത്ഥാതി അപ്പമാണാചേതോവിമുത്തിആദിനിദേസേസു. ആരമ്മണവസേനാതി

ആരമ്മണവസേനപി ഏകത്വം, ന കേവലം സഭാവസരസതോവ. ഇമിനാ പരിയായേനാതി അപ്പമാണതോതിആദിനാ ആരമ്മണതോ ലഭ്യപരിയായേന. അഞ്ഞസ്മിം പന റാനേതി ആകിഞ്ചഞ്ഞാദിസദുപവത്തിഹേതുതോ അഞ്ഞേന ഹേതുനാ അപ്പമാണാതിസദുപവത്തിയം ഏതസ്സ ചേതോവിമുത്തിയാ ഹോന്തി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ഇമിനാ പരിയായേനാതി ഇമിനാ തായ തായ സമഞ്ഞായ വോഹരിതബുതാപരിയായേന. സച്ചാനം ദസ്സനമുഖേന വട്ടവസേന ഉട്ഠിതദേസനം അരഹത്തേന കൂടം ഗണ്ഹനോ യമാനുസന്ധിനാവ ദേസനം നിട്ഠപേസി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

മഹാവേദല്ലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. ചുളവേദല്ലസുത്തവണ്ണനാ

൪൬൦. അയം ദേസനാ യസ്ഥാ പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനവസേന പവത്താ, തസ്ഥാ പുച്ഛകവിസ്സജ്ജകേ പുച്ഛാനിമിത്തഞ്ച സമുദായതോ വിഭാവേതും “കോ പനായ”ന്തിആദി വുത്തം. ഉപാസകത്തന്തി അമഗ്ഗാഗതം ഉപാസകത്തം. തേസന്തി ഏകാദസനഹുതാനം. മഗ്ഗാഗതേന ഉപസമേന സന്തിന്ദിയോ സന്തമാനസോ.

“കിം നു ഖോ അജ്ജ ഭവിസ്സതി അയ്യപുത്തോ”തി വീഥിം ഓലോകയമാനാ. ഓലമ്ബനത്ഥന്തി തസ്സ ഹത്ഥാവലമ്ബനത്ഥം പുബ്ബാചിണ്ണവസേന അത്തനോ ഹത്ഥം പസാരേസി. ബഹിദ്ധാതി അത്തനാ അഞ്ഞം വിസഭാഗവത്ഥും സന്ധായ വദതി. പരിഭേദകേനാതി പേസുത്തവാദിനാ.

അധിഗമപ്പിച്ചതായ “ന പകാസേതബ്ബോ”തി ചിന്തേസി. പുന തം അനുകമ്പന്തോ “സചേ ഖോ പനാഹ”ന്തിആദിം ചിന്തേസി. ഏസോ ധമ്മോതി ഏസോ ലോകുത്തരധമ്മോ. വിവട്ടം ഉട്ടിസ്സ ഉപചിതം നിബ്ബേധഭാഗിയം കൂസലം ഉപനിസ്സയോ. “യദി മേ ഉപനിസ്സയോ അത്ഥി, സക്കാ ഏതം പടിലദ്ധും. സചേപി നത്ഥി, ആയതിം ഉപനിസ്സയോ ഭവിസ്സതി”തി ചിരകാലപരിഭാവിതായ ഘടേ പദീപജാലാ വിയ അബ്ഭന്തരേ ദിപ്പമാനായ ഹേതുസമ്പത്തിയാ ചോദിയമാനാ ആഹ “ഏവം സന്തേ മയ്ഹം പബ്ബജ്ജം അനുജാനാമാ”തി.

ലാഭസക്കാരോ ഉപ്പജ്ജി സുചിരകാലം കരുപചിതപുത്തതായ. അഭിനീഹാരസമ്പന്നത്താതി സുജാതത്ഥേരസ്സ പദുമുത്തരസ്സ ഭഗവതോ അഗ്ഗസാവകസ്സ നിപച്ചകാരം കത്വാ - “തുമ്ഹേഹി ദിട്ഠധമ്മസ്സ ഭാഗീ അസ്സ”ന്തി നിബ്ബേധഭാഗിയം ദാനം ദത്വാ കതപത്ഥനാസഞ്ചാതസമ്പന്നാഭിനീഹാരത്താ. നാതിചിരം കിലമിത്ഥാതി കമ്മട്ഠാനം ഭാവേന്തി വിപസ്സനായ പരിപാകവസേന ചിരം ന കിലമിത്ഥ. വുത്തമേവത്ഥം വിവരിതും “ഇതോ പട്ഠായാ”തിആദി വുത്തം. ദുതിയഗമനേനാതി പബ്ബാജനത്ഥം ഗമനതോ ദുതിയഗമനേന.

ഉപനേത്ഥാതി പണ്ഹസ്സ അത്ഥഭാവേന ഉപനേത്ഥാ. സക്കായന്തി സകായം. ഉപനിക്ഖിത്തം കിഞ്ചി വത്ഥും സമ്പടിച്ചമാനാ, വിയ സമ്പടിച്ചന്തി വിയ. ഏകോ ഏവ പാസോ ഏതിസ്സാതി ഏകപാസകാ, ഗണ്ഠി. സാ ഹി സുമോചിയാ, അനേകപാസാ പന ദുമ്മോചിയാ, ഏകപാസഗുഹണം വിസ്സജ്ജനസ്സ സുകരഭാവദസ്സനത്ഥം . പടിസമ്ഭിദാവിസയേ ഠത്ഥാതി ഏതേന മേരിയാ പഭിന്നപടിസമ്ഭിദതം ദസ്സേതി. പച്ചയഭൂതാതി ആരമ്മണാദിവസേന പച്ചയഭൂതാ.

മേരിയാ വിസേസാധിഗമസ്സ അത്തനോ അവിസയതായ വിസാവോ “ന സക്കാ”തിആദിനാ ചിന്തേസീതി ദട്ഠം.

സച്ചവിനിബ്ഭോഗപഞ്ചാകരണേനാതി സച്ചപരിയാപന്നസ്സ യമ്മസ്സ ദസ്സനതോ അത്താനത്തമനിധാരണഭേദനാസഞ്ചാതസ്സ വിനിബ്ഭോഗപഞ്ചാസ്സ വിസ്സജ്ജനേന. ദേവസച്ചാനീതി ദുക്ഖസമുദയസച്ചാനി. പടിനിവത്തേതാതി പരിവത്തേതാ. ഗണ്ഠിപഞ്ചാതി ദുബ്ബിനിബ്ബേയതായ ഗണ്ഠിഭൂതം പഞ്ചം.

ന തന്യേവ ഉപാദാനം തേ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ഏകദേശസ്സ സമുദായതാഭാവതോ, സമുദായസ്സ ച ഏകദേശതാഭാവതോ. നാപി അത്തത്ര പഞ്ചഹി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേഹി ഉപാദാനം തസ്സ തദേകദേശഭാവതോ. ന ഹി ഏകദേശോ സമുദായവിനിമുത്തോ ഹോതി. യദി ഹി തത്തേവാതിആദിനാ ഉഭയപക്ഖേഹി ദോസം ദസ്സേതി. രൂപാദിസഭാവവീതി രൂപവേദനാസത്താവിത്താണസഭാവവി, ഫസ്സചേതനാദിസഭാവവി ഉപാദാനം സിയാ. അത്തത്ര സിയാതി പഞ്ചഹി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേഹി വിസുന്ധേവ ഉപാദാനം യദി സിയാ. പരസമയേതി നികായവാദേ. ചിത്തവിപ്പയുത്തോ അനുസയോതി നിദസ്സനമത്തമേതം നികായവാദേ ചിത്തസഭാവാഭാവവിത്താണാദിനവി ചിത്തവിപ്പയുത്തഭാവപടിജാനനതോ. ഏവം ബ്യാകാസീതി “ന ഖോ, ആവുസോ”തിആദിനാ ഖണ്ഡഗതചരണരാഗഭാവേന ബ്യാകാസി. അത്ഥമമ്മനിച്ഛയസമ്ഭവതോ അസമ്ബന്ധേന. തേസു കത്ഥചിപി അസമ്മുച്ഛനതോ അവിത്ഥായത്തേന. പുച്ഛാവിസയേ മോഹന്ധകാരവിഗമനേന പദീപസഹസ്സം ജാലേത്തേന വിയ. സഉപാദാനുപാദാനട്ഠാനം അനുത്താനതായ പചുരജനസ്സ ഗുദ്ഘോ. അഗ്ഗഹിതസങ്കേതാനം കേസഞ്ചി പടിച്ഛാദിതസദിസത്താ പടിച്ഛന്നോ. തിലക്ഖണ്ഡഭാഹതയമ്മവിസയതായ തിലക്ഖണ്ഡാഹതോ. ഗമ്ഭീരത്താണഗോചരതായ ഗമ്ഭീരോ. ലദ്ധപതിട്ഠാ അരിയസച്ചസമ്പടിവേധനതോ. ഏവം ദിട്ഠയമ്മാദിഭാവതോ വേസാരജ്ജപ്പത്താ. സബ്ബസോ നിവുത്ഥബ്രഹ്മചരിയതായ തിണ്ണം ഭവാനമ്പി അപരഭാഗേ നിബ്ബാനേ നിവുത്ഥവതീതി ഭവമത്ഥകേ റിതാ.

൪൬൧. “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തി പദുദ്ധാരം കത്വാ “ഇധേകച്ചോ”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൧൩൦) പടിസമ്ഭിദാപാഠേന തദത്ഥം വിവരതി. തത്ഥ അത്തതോ സമനുപസ്സതീതി അത്താതി സമനുപസ്സതി, അത്തഭാവേന സമനുപസ്സതി. അഹന്തി അത്താനം നിദിസതി. അഹംബുദ്ധിനിബന്ധനഞ്ചേഹി അത്താനം അത്തവാദി പത്തേപേതി, തസ്മാ യം രൂപം സോ അഹന്തി യദേതം മമ രൂപം നാമ, സോ അഹന്തി വുച്ചമാനോ മമ അത്താ തം മമ രൂപന്തി രൂപഞ്ച അത്തഞ്ച അഭയം അനത്തം സമനുപസ്സതി. തഥാ പസ്സതോ ച അത്താ വിയ രൂപം, രൂപം വിയ വാ അത്താ അനിച്ഛോതി ആപന്നമേവ . അച്ചിതി ജാലസിഖാ. സാ ചേ വണ്ണോ, ചക്ഖുവിത്തേയ്യാവ സിയാ, ന കായവിത്തേയ്യാ, വണ്ണോപി വാ കായാദിവിത്തേയ്യാ അച്ചിയാ അനത്തത്താതി ഉപമേയ്യാ വിയ ഉപമാപി ദിട്ഠിഗതികസ്സ അയുത്താവ. ദിട്ഠിപസ്സനായാതി മിച്ചാദിട്ഠിസഞ്ചാതായ പസ്സനായ പസ്സതി, ന തണ്ഹാമാനപത്താനുപസ്സനായ. അരൂപം വേദനാദിം അത്താതി ഗഹേത്വാ ഛായായ രുക്ഖായീനതായ ഛായാവത്തം രുക്ഖം വിയ, രൂപസ്സ സന്തകഭാവേന അത്തായീനതായ രൂപവത്തം അത്താനം സമനുപസ്സതി. പുപ്ഫായീനതായ പുപ്ഫസ്മിം ഗന്ധം വിയ ആയേയ്യാഭാവേന അത്തായീനതായ രൂപസ്സ അത്തനി രൂപം സമനുപസ്സതി. യഥാ കരണ്ഡോ മണിനോ ആധാരോ, ഏവം രൂപവി

അത്തനോ ആധാരോതി കത്വാ അത്താനം രൂപസ്മിം സമനുപസ്സതി. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ അത്തനോ വേദനാദീഹി അനഞ്ഞത്തം തേസഞ്ചാധാരണതം നിസ്സിതഞ്ച യമാവുത്തം അതിദിസതി.

അരൂപം അത്താതി കമിതം “വേദനാവന്ത”ന്തിആദിസു വിയ രൂപേന വോമിസ്സുകതായ അഭാവതോ. രൂപാരൂപമിസ്സുകോ അത്താ കമിതോ രൂപേന സദ്ധിം സേസാരൂപധമ്മാനം അത്താതി ഗഹിതത്താ. ഉച്ഛേദദിട്ഠി കമിതാ രൂപാദിനം വിനാസദസ്സനതോ. തേനേവാഹ “രൂപം അത്താതി യോ വദേയ്യ, തം ന ഉപപജ്ജതി, അത്താ മേ ഉപ്പജ്ജതി ച വേതി ചാതി ഇച്ചസ്സ ഏവമാഗതം ഹോതി”തിആദി. അവസേസേസൂതി പന്നരസസു റാനേസു. സസ്സതദിട്ഠി കമിതാ രൂപവന്താദിഭാവേന ഗഹിതസ്സ അനിദ്ധാരിതരൂപത്താ.

ദിട്ഠിഗതികോ യം വത്ഥും അത്താതി സമനുപസ്സതി, യേഭൂയേന തം നിച്ചം സുഖന്തി ച സമനുപസ്സതേവ. സാവകോ പന തപ്പടിക്ഖേപേന സഞ്ചേ ധമ്മാ അനത്താതി സുദിട്ഠത്താ രൂപം അത്താതി ന സമനുപസ്സതി, തമാഭൂതോ ച അനിച്ചം ദുക്ഖം അനത്താതി സമനുപസ്സതി, തമാ വേദനാദയോതി ദസ്സേനോ “ന രൂപം അത്തതോ”തിആദിമാഹ. ഏവം ഭവദിട്ഠിപി അവിജ്ജാഭവതണ്ഹാ വിയ വട്ടസ്സ സമുദയോയേവാതി ദിട്ഠികമായം “ഏത്തകേന ഗമനം ഹോതി”തിആദി. ദിട്ഠിപ്പഹാനകമായഞ്ച “ഏത്തകേന ഗമനം ന ഹോതി”തിആദി വുത്തം.

൪൬൨. ഹേട്ഠാ വുത്തമത്ഥമേവ പുച്ഛിതത്താ “മേരിയാ പടിപുച്ഛിത്വാ വിസ്സജ്ജതഞ്ചോ”തി വത്വാ പടിപുച്ഛനവിധിം ദസ്സേതും “ഉപാസകാ”തിആദി വുത്തം. പടിപത്തിവസേനാതി സക്കാധനിരോധഗാമിനിപടിപദാഭാവേന. സഞ്ചതാസഞ്ചതവസേന ലോകിയലോകുത്തരവസേന സഞ്ചഗഹിതാസഞ്ചഗഹിതവസേനാതി “വസേനാ”തി പദം പച്ചേകം യോജേതഞ്ചം. തത്ഥ കാമം അസഞ്ചതോ നാമ മഗ്ഗോ നത്ഥി, കിം സഞ്ചതോ, ഉദാഹു അസഞ്ചതോതി പന പുച്ഛാവസേന തമാ വുത്തം? “അരിയോ”തി വചനേനേവ മഗ്ഗസ്സ ലോകുത്തരതോ സിദ്ധാ, സഞ്ചാഹകഖണ്ഡപരിയാപന്നാനം പന മഗ്ഗധമ്മാനസി സിയാ ലോകിയതാതി ഇധ ലോകിയഗുഹണം. കിഞ്ചാപി സഞ്ചഗഹിതപദമേവ പാളിയം ആഗതം, ന അസഞ്ചഗഹിതപദം, യേ പന സഞ്ചാഹകഭാവേന വുത്താ, തേ സഞ്ചഗഹിതാ ന ഹോന്തിതി അട്ഠകമായം അസഞ്ചഗഹിതഗുഹണം കത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സഞ്ചതോതിആദിസു സമേച്ച സമഭൂയ്യ പച്ചയേഹി കതോതി സഞ്ചതോ. തമാഭൂതോ ച തംസമഞ്ചിനോ പുഗ്ഗലസ്സ പുഞ്ചഭാഗചേതനാതി മയ്ഹം മഗ്ഗോ അട്ഠഞ്ചിനോ ഹോതു സത്തഞ്ചിനോ വാതി ചേതിതഭാവേന ചേതിതോ. സഹജാതചേതനായപി ചേതിതോവ തസ്സാ സഹകാരികാരണഭാവതോ, തതോ ഏവ പകപ്പിതോ ആയുഹിതോ. പച്ചയേഹി നിപ്ഫാദിതത്താ കതോ നിബ്ബത്തിതോ ച. സമാപജ്ജന്തേന അത്തനോ സന്താനേ സമ്മദേവ ആപജ്ജന്തേന ഉപ്പാദേന്തേന. ഇതി സത്തഹിപി പദേഹി പച്ചയനിബ്ബത്തിതംയേവ അരിയമഗ്ഗസ്സ ദസ്സേതി.

അസഞ്ചഗഹിതോ ഖണ്ഡാനം പദേസോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി മഗ്ഗോ സപ്പദേസോ. നത്ഥി ഏതേസം പദേസാതി ഖണ്ഡാ നിപ്പദേസാ. പദിസ്സതി ഏതേന സമുദായോതി ഹി പദേസോ, അവയവോ. അയന്തി മഗ്ഗോ. സപ്പദേസത്താ ഏകദേസത്താ. നിപ്പദേസേഹി സമുദായഭാവതോ നിരവസേസപദേസേഹി. യമാ നഗരം രജേജകദേസഭൂതം തദന്തോഗധത്താ രജേജന സഞ്ചഗഹിതം, ഏവം അരിയമഗ്ഗോ

ഖണ്ഡത്തയേകദേശഭൂതോ തദന്തോഗധത്താ തീഹി ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗഹിതോതി ദസ്സേതി “നഗരം വിയ രജേജനാ”തി ഇമിനാ. സജാതിതോതി സമാനജാതിതായ, സമാനസഭാവത്താ ഏവാതി അത്ഥോ. ഏതഥ ച സീലക്ഖണ്ഡോ “നവ കോടിസഹസ്സാനീ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൦; അപം അട് ൦ ൨.൫൫.൫൫; പടിം ൧൦ അട് ൦ ൧.൧.൩൭) വുത്തപഭേദവസേന ചേവ സമ്പത്തസമാദാനവിരതിആദിവസേന ച ഗയ്ഹമാനോ നിപ്പദേസോ, മഗ്ഗസീലം പന ആജീവട് ൦ മകമേവ സമുച്ഛേദവിരതിമത്തമേവാതി സപ്പദേസം. സമാധിക്ഖണ്ഡോ പരിത്തമഹഗ്ഗതാദിവസേന ചേവ ഉപചാരപ്പനാസമാധിവസേന ച അനേകഭേദതായ നിപ്പദേസോ, മഗ്ഗസമാധി പന ലോകുത്തരോവ , അപ്പനാസമാധി ഏവാതി സപ്പദേസോ. തഥാ പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡോ പരിത്തമഹഗ്ഗതാദിവസേന ചേവ സുതമയണാണാദിവസേന ച അനേകഭേദതായ നിപ്പദേസോ, മഗ്ഗപഞ്ഞാ പന ലോകുത്തരോവ, ഭാവനാമയാ ഏവാതി സപ്പദേസോ. അത്തനോ ധമ്മതായാതി സഹകാരികാരണം അനപേക്ഖിത്വാ അത്തനോ സഭാവേന അത്തനോ ബലേന അപ്പേതും ന സക്കോതി വീരിയേന അനുപത്ഥമ്ഭിതം, സതിയാ ച അനുപട് ൦ തി. പഗ്ഗഹകിച്ചന്തി യഥാ കോസജപക്ഖേ ന പതിതാ ചിത്തട് ൦ തി, തഥാ പഗ്ഗണ്ഹനകിച്ചം. അപിലാപനകിച്ചന്തി യഥാ ആരമ്മണേ ന പിലവതി, ഏവം അപിലാപനകിച്ചം.

ഏകതോ ജാതാതി സഹജാതാ. പിട് ൦ ദത്വാ ഓനതസഹായോ വിയ വായാമോ സമാധിസ്സ ആരമ്മണേ അപ്പനായ വിസേസപച്ചയഭാവതോ. അംസകൂടം ദത്വാ റിതസഹായോ വിയ സതി സമാധിസ്സ ആരമ്മണേ ദജ്ഹപവത്തിയാ പച്ചയഭാവതോ. കിരിയതോതി ഉപകാരകിരിയതോ.

ആകോടേത്വാതി ആരമ്മണം ആഹനിത്വാ. തഥാ ഹി വിതക്കോ “ആഹനനരസോ”തി, യോഗാവചരോ ച “കമ്മട് ൦ അനം തക്കാഹതം വിതക്കപരിയാഹതം കരോതി”തി വുച്ചതി. ഇയാപീതി സമ്മാദിട് ൦ സകപ്പേസു. കിരിയതോതി വുത്തപ്പകാരഉപകാരകിരിയതോ.

സുഭസുഖാദിനിമിത്തഗ്ഗാഹവിധമനം ചതുകിച്ചസാധനം. പച്ചയത്തേനാതി സഹജാതാദിപച്ചയഭാവേന. ചതുകിച്ചസാധനവസേനേവാതി ഇദം മഗ്ഗവീരിയസ്സേവ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. തഞ്ഹി ഏകംയേവ ഹുത്വാ ചതുകിച്ചം യഥാവുത്തഉപകാരകസഭാവേന ച പരിവാര് ൦ ന പരിക്ഖാരോ ഹോതി. മഗ്ഗസമ്പയുത്തധമ്മാനന്തി ഇമിനാ മഗ്ഗധമ്മാനന്തി ഗഹണം, ന തംസമ്പയുത്തഹസ്സാദീനംയേവ. ഏകചിത്തക്ഖണികാതി മഗ്ഗചിത്തുപ്പാവസേന ഏകചിത്തക്ഖണികാ.

സത്തഹി ഞാണേഹീതി പരമുക്കംസഗതേഹി സത്തഹി ജവനേഹി സമ്പയുത്തഞാണേഹി, സത്തഹി വാ അനുപസ്സനാഞാണേഹി. ആദിതോ സേവനാ ആസേവനാ, തതോ പരം വഡ്ഡനാ ഭാവനാ, പുനപ്പുനം കരണം ബഹുലീകമ്മന്തി അധിപ്പായേനാഹ “അത്തേന ചിത്തേനാ”തിആദി. അധിപ്പായവസേന നിദ്ധാരേത്വാ ഗഹേതബ്ബത്ഥം സുത്തം നേയുത്ഥം. യഥാരുതവസേന ഗഹേതബ്ബത്ഥം നീതത്ഥം. ഏവം സന്തേതി യദി ഇദം സുത്തം നീതത്ഥം, ആസേവനാദി ച വിസും വിസും ചിത്തേഹി ഹോതി, ഏവം സന്തേ. ആസേവനാദി നാമ ചിത്തസ്സ അനേകവാരം ഉപ്പത്തിയാ ഹോതി , ന ഏകവാരമേവാതി ആഹ “ഏകം ചിത്ത”ന്തിആദി. തത്രായം സങ്ഖേപത്ഥോ - ആസേവനാവസേന പവത്തമാനം ചിത്തം സുചിരന്തി കാലം

ആസേവനാവസേനേവ പവത്തേയ്യ, തമാ ഭാവനാബഹുലീകമ്മവസേന പവത്തമാനാനിപി, ന ചേത്ഥ ഏത്തകാനേവ ചിത്താനി ആസേവനാവസേന പവത്തന്തി, ഏത്തകാനി ഭാവനാവസേന, ബഹുലീകമ്മവസേനാതി നിയമോ ലബ്ഭതി. ഇതി അനേകചിത്തക്ഖണികഅരിയമഗ്ഗം വദന്തസ്സ ദുന്നിവാരിയോവായം ദോസോ. യഥാ പന പൂബുഭാഗേപി നാനാചിത്തേസു പവത്തപരിഞ്ഞാദികിച്ചാനം സമ്മാദിട്ഠിആദിനം പടിവേധകാലേ യഥാരഹം ചതുകിച്ചസാധനം, ഏകചിത്തക്ഖണികാ ച പവത്തി, ഏവം വിപസ്സനായ പവത്താഭിസങ്ഖാരവസേന ആസേവനാഭാവനാബഹുലീകമ്മാനി പടിവേധകാലേ ഏകചിത്തക്ഖണികാനേവ ഹോന്തിതി വദന്താനം ആചരിയാനം ന കോചി ദോസോ ആസേവനാഭീഹി കാതബ്ബകിച്ചസ്സ തദാ ഏകചിത്തക്ഖണേയേവ സിജ്ജന്തേ. തേനാഹ “ഏകചിത്തക്ഖണികാവാ”തിആദി. സചേ സഞ്ജാനാതീതി സചേ സഞ്ജത്തീതി ഗച്ഛതി. യാഗും പിവാഹീതി ഉയ്യോജേതബ്ബോ ധമ്മസാകച്ഛായ അഭബ്ബഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

൪൬൩. പൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരാഭിസൂതി ആദി-സദ്രേന കായസഞ്ചേതനാദി ലക്ഖണേ കായസങ്ഖാരാഭികേപി സങ്ഗണ്ഹാതി, ന അപൂഞ്ഞാനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരേ ഏവ. കായപടിബദ്ധത്താ കായേന സങ്ഖരീയതി, ന കായസമുട്ഠാനത്താ. ചിത്തസമുട്ഠാനാ ഹി തേ ധമ്മാതി. നിബ്ബത്തിയതീതി ച ഇദം കായേ സതി സബ്ഭാവം , അസതി ച അഭാവം സന്ധായ വുത്തം. വാചന്തി വചിഘോസം. സങ്ഖരോതീതി ജനേതി. തേനാഹ “നിബ്ബത്തേതീ”തി. ന ഹി തം വിതക്കവിചാരരഹിതചിത്തം വചിഘോസം നിബ്ബത്തേതും സക്കോതി. ചിത്തപടിബദ്ധത്താതി ഏതേന ചിത്തസ്സ നിസ്സയാദിപച്ചയഭാവോ ചിത്തസങ്ഖാരസങ്ഖരണന്തി ദസ്സേതി. അത്തമത്തെമിസ്സാതി അത്ഥമതോ ഭിന്നാപി കായസങ്ഖാരാഭിവചനവചനീയഭാവേന അത്തമത്തെമിസ്സിതാ അഭിന്നാ വിയ, തതോ ഏവ ആലുളിതാ സംകിണ്ണാ അവിഭൂതാ അപാകടാ ദുദ്ദീപനാ ദുവിഞ്ഞാപയാ. ആദാനഗ്ഗഹണമുഞ്ചനചോപനാനീതി യസ്സ കസ്സചി കായേന ആദാതബ്ബസ്സ ആദാനസങ്ഖാതം ഗഹണം, വിസ്സജ്ജനസങ്ഖാതം മുഞ്ചനം, യഥാതഥാചലനസങ്ഖാതം ചോപനന്തി ഇമാനി പാപേത്വാ സാധേത്വാ ഉപ്പന്നാ. കായതോ പവത്താ സങ്ഖാരാ, കായേന സങ്ഖരീയന്തിതി ച കായസങ്ഖാരാത്ഥേവ വുച്ചന്തി. ഹനുസംചോപനന്തി ഹനുസഞ്ചലനം. വചിഭേദന്തി വാചാനിച്ഛാരണം. വാചം സങ്ഖരോന്തിതി കത്വാ ഇധ വചിസങ്ഖാരാത്ഥേവ വുച്ചന്തി.

൪൬൪. സമാപജ്ജിസ്സന്തി പദം നിരോധസ്സ ആസന്നാനാഗതഭാവവിസയം ആസന്നം വജ്ജേത്വാ ദൂരസ്സ ഗഹണേ പയോജനാഭാവതോ. നിരോധപാദകസ്സ നേവസത്താനാസത്തായതനചിത്തസ്സ ച ഗഹണതോ പട്ഠായ നിരോധം സമാപജ്ജതി നാമാതി അധിപ്പായേന “പദദ്വയേന നേവസത്താനാസത്തായതനസമാപത്തികാലോ കമിതോ”തി വുത്തം. തമാ ചിത്തം ഭാവിതം ഹോതീതി ഏത്ഥ അദ്ധാനപരിച്ഛേദചിത്തഗ്ഗഹണം ഇതരേസം നാനന്തരിയഭാവതോ. ന ഹി ബലദ്വയണാണസമാധിചരിയാനം വസീഭാവാപാദനചിത്തേഹി വിനാ അദ്ധാനപരിച്ഛേദചിത്തം അചിത്തകഭാവായ ഹോതി.

സേസസങ്ഖാരേഹീതി കായസങ്ഖാരചിത്തസങ്ഖാരേഹി. ദുതിയജ്ജ്യാനേയേവ നിരുജ്ജ്യാതി അനുപ്പത്തിനിരോധേന. ഇതരേസുപി ഏസേവ നയോ. വുട്ഠഹിസ്സന്തി പദം വുട്ഠഹനസ്സ ആസന്നാനാഗതഭാവവിസയം

ആസന്നം വജ്രേജതാ ദൂരസ്ത ഗഹണേ പയോജനാഭാവതോ. നിരോധതോ വുട്ഠാനസ്ത ച ചിത്തുപ്പാദേന പരിച്ഛിന്നത്താ തതോ ഓരമേവാതി ആഹ “പദദ്വയേന അന്തോനിരോധകാലോ കമിതോ”തി. തമാ ചിത്തം ഭാവിതം ഹോതീതി യഥാ യഥാപരിച്ഛിന്നകാലമേവ അചിത്തകഭാവോ, തതോ പരം സചിത്തകഭാവോ ഹോതി, തമാ നിരോധസ്ത പരികമ്മചിത്തം ഉപ്പാദിതം ഹോതി.

പടിസങ്ഖാതി പടിസങ്ഖായ ഇദമേവ കാതബ്ധം ജാനിത്വാ അപ്പവത്തിമത്തം. സമാപജ്ജന്തീതി അചിത്തകഭാവം സമ്പദേവ ആപജ്ജന്തി. അഥ കസ്ഥാ സത്താഹമേവ സമാപജ്ജന്തീതി? യഥാകാലപരിച്ഛേദകരണതോ, തഞ്ച യേഭൂയേന ആഹാരൂപജീവിനം സത്താനം ഉപാദിനകപവത്തസ്സ ഏകദിവസം ഭൂത്താഹാരസ്ത സത്താഹമേവ യാപനതോ.

സബ്ബാ ഫലസമാപത്തി അസ്സാസപസ്സാസേ ന സമുട്ഠാപേതീതി ഇദം നത്ഥീതി ആഹ “സമുട്ഠാപേതീ”തി. യാ പന ന സമുട്ഠാപേതി, തം ദസ്സേന്തോ “ഇമസ്സ പന...പേ... ന സമുട്ഠാപേതീ”തി ആഹ. തത്ഥ ഇമസ്സാതി ഇധ പാളിയം വുത്തനിരോധസമാപജ്ജനഭിക്ഖുനോ. തസ്സ പന ഫലസമാപത്തി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികാവാതി നിയമോ നത്ഥീതി ആഹ “കിം വാ ഏതേനാ”തിആദി. അബ്ബോഹാരികാതി സുഖമത്തഭാവപ്പത്തിയാ “അത്ഥീ”തി വോഹരിതും അസക്കുണേയ്യാതി കേചി. നിരോധസ്ത പന പാദകഭൂതായ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാദിസമാധിചരിയായ വസേന അചതുത്ഥജ്ജ്യാനികാപി നിരോധാനന്തരഫലസമാപത്തി അസ്സാസപസ്സാസേ ന സമുട്ഠാപേതീതി അഭാവതോ ഏവ തേ അബ്ബോഹാരികാ വുത്താ. ഏവഞ്ച കത്വാ സങ്ജീവത്ഥേരവത്ഥുമ്ഹി ആനീതസമാപത്തിഫലനിദസ്സനമ്പി സുട്ഠു ഉപപജ്ജതി. തേനാഹ “ഭവങ്ഗസമയേനേവേതം കമിത”ന്തി. കിരിയമയപവത്തവളഞ്ജനകാലേതി ഏതഥ കിരിയമയപവത്തം കായവചീവിത്തത്തിവിപ്ഫാരോ, തസ്സ വളഞ്ജനകാലേ പവത്തനസമയേ. വാചം അഭിസങ്ഖാതും ന സക്കോന്തി അവിത്തത്തിജനകത്താ തേസം വിതക്കവിചാരാനം.

സഗുണേനാതി സരസേന, സഭാവേനാതി അത്ഥോ. സുത്തതാ നാമ ഫലസമാപത്തി രാഗാദീഹി സുത്തത്താ. തമാ രാഗനിമിത്താദിനം അഭാവാ അനിമിത്താ, രാഗപണിധിആദിനം അഭാവാ അപ്പണിഹിതാതി ആഹ “അനിമിത്തഅപ്പണിഹിതേസുപി ഏസേവ നയോ”തി. അനിമിത്തം അപ്പണിഹിതഞ്ച നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കത്വാ ഉപ്പന്നഫലസമാപത്തിയം ഫസ്സോ അനിമിത്തോ ഫസ്സോ അപ്പണിഹിതോ ഫസ്സോ നാമാതി ഇമമത്ഥം “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി.

അത്തസുത്തതാദസ്സനതോ അനത്താനുപസ്സനാ സുത്തതാ, നിച്ചനിമിത്തുഗ്ഘാടനതോ അനിച്ചാനുപസ്സനാ അനിമിത്താ, സുഖപ്പണിധിപടിക്ഖേപതോ ദുക്ഖാനുപസ്സനാ അപ്പണിഹിതാതി ആഹ - “സുത്തതാ...പേ... വിപസ്സനാപി വുച്ചതീ”തി. അനിച്ചതോ വുട്ഠാതീതി സങ്ഖാരാനം അനിച്ചാകാരഗ്ഗാഹിനീയാ വുട്ഠാനഗാമിനീയാ പരതോ ഏകതോവുട്ഠാനളഭതോവുട്ഠാനേഹി നിമിത്തപവത്തതോ വുട്ഠാതി. അനിച്ചതോ പരിഗൃഹേത്വാതി ച ഇദം “ന ഏകന്തികം ഏവമ്പി ഹോതീ”തി കത്വാ വുത്തം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അപ്പണിഹിതവിപസ്സനായ

മഗ്ഗോതിആദിനാ, സുഞ്ചതവിപസ്സനായ മഗ്ഗോതിആദിനാ ച യോജനം സന്ധായാഹ “ഏസേവ നയോ”തി. വിക്സേപോ ആപജേജയു ആഗമനസ്സു വവത്ഥാനസ്സു അഭാവേന അവവത്ഥാനകരത്ത്വം. ഏവഞ്ചിതയോ ഫസ്സാ ഫുസന്തിതി ഏവം സഗുണതോ ആരമ്മണതോ ച നാമലാഭേ സുഞ്ചതാദിനാമകാ തയോ ഫസ്സാ ഫുസന്തിതി അനിയമവചനം. സമേതി യുജ്ജതി ഏകസ്സേവ ഫസ്സസ്സ നാമത്തയയോഗതോ.

സബ്ബസഞ്ചതവിവിത്തതായ നിബ്ബാനം വിവേകോ നാമ ഉപധിവിവേകോതി കത്വാ. നിന്നതാ തപ്പടിപക്ഖവിമുഖസ്സ തദഭിമുഖതാ. പോണതാ ഓനമനം, പബ്ഭാരതാ തതോ വിസ്സുട്ഠഭാവോ.

൪൬൫. ചക്ഖാദിതോ രൂപാദിസു പവത്തരൂപകായതോ ഉപ്പജ്ജനതോ പഞ്ചദാരികം സുഖം കായികം നാമ, മനോദാരികം ചേതോഹസ്സജാതായ ചേതസികം നാമ. സഭാവനിദേശോ സുഖയതിതി കത്വാ. മധുരഭാവദീപകന്തി ഇട്ഠഭാവജോതനം. വേദധിതഭാവദീപകന്തി വേദകഭാവവിഭാവകം. വേദനാ ഏവ ഹി പരമത്വതോ ആരമ്മണം വേദേതി, ആരമ്മണം പന വേദിതബ്ബന്തി. ദുക്ഖന്തി സഭാവനിദേശോതിഏവമാദിഅത്ഥവചനം സന്ധായാഹ “ഏസേവ നയോ”തി. റിതിസുഖാതി റിതിയാ ധരമാനതായ സുഖാ, ന റിതിക്ഖണ്ണമത്തേന. തേനാഹ “അത്ഥിഭാവോ സുഖ”ന്തി. വിപരിണാമദുക്ഖാതി വിപരിണമന്നേന വിഗമന്നേന ദുക്ഖാ, ന നിരോധക്ഖണ്ണേന. തേനാഹ “നത്ഥിഭാവോ ദുക്ഖ”ന്തി. അപരിഞ്ഞാതവത്സുകാനഞ്ചി സുഖവേദസുപരമോ ദുക്ഖതോ ഉപട്ഠാതി. സ്വായമത്ഥോ പിയവിപ്പയോഗേന ദീപേതബ്ബോ. റിതിദുക്ഖാ വിപരിണാമസുഖാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തേനാഹ “അത്ഥിഭാവോ ദുക്ഖം, നത്ഥിഭാവോ സുഖ”ന്തി. ദുക്ഖവേദസുപരമോ ഹി സത്താനം സുഖതോ ഉപട്ഠാതി. ഏവഞ്ചി വദന്തി - “തസ്സ രോഗസ്സ വൂപസമേന അഹോ സുഖം ജാത”ന്തി. ജാനനഭാവോതി യാമാവസഭാവതോ അവബുജ്ജന്തനം. അദുക്ഖമസുഖഞ്ചി വേദനം ജാനന്തസ്സ സുഖം ഹോതി തസ്സ സുഖമഭാവതോ, യഥാ തദഞ്ജേ യമേ സലക്ഖണ്ണതോ സാമഞ്ജലക്ഖണ്ണതോ ച സമ്മദേവ അവബോധോ പരമം സുഖം. തേനേവാഹ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖന്ധാനം ഉദയബ്ബയം;
ലഭതി പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തി. (ധ° പ° ൩൨൪);

അജാനനഭാവോതി ഏത്ഥ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ദുക്ഖഞ്ചി സമ്മോഹവിഹാരോതി. അപരോ നയോ ജാനനഭാവോതി ജാനനസ്സ ഞാണസ്സ സബ്ഭാവോ. ഞാണസമ്പയുത്താ ഹി ഞാണോപനിസ്സയാ ച അദുക്ഖമസുഖാ വേദനാ സുഖാ ഇട്ഠാകാരാ. യഥാഹ “ഇട്ഠാ ചേവ ഇട്ഠഫലാ ചാ”തി. അജാനനഭാവോ ദുക്ഖന്തി ഏത്ഥ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കതമോ അനുസയോ അനുസേതിതി കാമരാഗാനുസയാദിസു സത്തസു അനുസയേസു കതമോ അനുസയോ അനുസയവസേന പവത്തതി? അപ്പഹീനഭാവേന ഹി സന്താനേ അനുസയന്തിതി അനുസയാ, അനുരൂപം കാരണം ലഭിത്വാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി അത്ഥോ. ഏതേന കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജനാരഹതാ നേസം ദസ്സിതാ. അപ്പഹീനാ ഹി കിലേസാ കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജന്തി. തേനാഹ “അപ്പഹീനട്ഠേന സയിതോ വിയ ഹോതീ”തി. തേ ച

നിപ്പരിയായതോ അനാഗതാ കിലേസാ ദട്ഠോ, അതീതാ പച്ചുപ്പന്നാ ച തംസഭാവത്താ തമാ വുച്ചന്തി. ന ഹി ധമ്മാനം കാലഭേദേന സഭാവഭേദോ അത്ഥി. യദി അപ്പഹീനട്ഠോ അനുസയട്ഠോ, നനു സബ്ബേപി കിലേസാ അപ്പഹീനാ അനുസയാ ഭവേയുന്തി? ന മയം അപ്പഹീനതാമത്തേന അനുസയട്ഠം വദാമ, അഥ ഖോ പന അപ്പഹീനട്ഠേന മാമഗതാ കിലേസാ അനുസയാ. ഇദം മാമഗമനഞ്ച രാഗാദിനമേവ ആവേണികോ സഭാവോ ദട്ഠോ, യതോ അഭിധമ്മേ - “മാമഗതം അനുസയം പജഹതീ”തി വുത്തം. സോതി രാഗാനുസയോ. അപ്പഹീനോതി അപ്പഹീനഭാവമുഖേന അനുസയനട്ഠമാഹ. സോ ച അപരിഞ്ഞാതക്ഖണ്ഡവത്ഥുതോ, പരിഞ്ഞാതേസു പതിട്ഠം ന ലഭതി. തേനാഹ “ന സബ്ബായ സുഖായ വേദനായ സോ അപ്പഹീനോ”തി. ആരമ്മണവസേന ചായം അനുസയട്ഠോ അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “ന സബ്ബം സുഖം വേദനം ആരബ്ഭ ഉപ്പജ്ജതിതി അത്ഥോ”തി.

വത്ഥുവസേനപി പന അനുസയട്ഠോ വേദിതബ്ബോ, യോ “ഭൂമിലദ്ധ”തി വുച്ചന്തി. തേന ഹി അട്ഠങ്കമായം (വിസുദ്ധിം ഫ.വൃന്ദ) വുത്തം -

“ഭൂമീതി വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭൂതാ തേഭൂമകാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ. ഭൂമിലദ്ധം നാമ തേസു ഖണ്ഡേസു ഉപ്പത്തിരഹം കിലേസജാതം. തേന ഹി സാ ഭൂമിലദ്ധാ നാമ ഹോതി, തസ്മാ ഭൂമിലദ്ധന്തി വുച്ചന്തി, സാ ച ഖോ ന ആരമ്മണവസേന. ആരമ്മണവസേന ഹി സബ്ബേപി അതീതാനാഗതേ പരിഞ്ഞാതേപി ച ഖിണാസവാന്തം ഖണ്ഡേ ആരബ്ഭ കിലേസാ ഉപ്പജ്ജന്തി മഹാകച്ചാനുപ്പലവണ്ണാദീനം ഖണ്ഡേ ആരബ്ഭ സോരേയ്യസേട്ഠിനന്ദമാണവകാദീനം വിധ. യദി ച തം ഭൂമിലദ്ധം നാമ സിയാ, തസ്സ അപ്പഹേയുതോ ന കോചി ഭവമൂലം പജഹേയു, വത്ഥുവസേന പന ഭൂമിലദ്ധം വേദിതബ്ബം. യത്ഥ യത്ഥ ഹി വിപസ്സനായ അപരിഞ്ഞാതാ ഖണ്ഡാ ഉപ്പജ്ജന്തി, തത്ഥ തത്ഥ ഉപ്പാദതോ പഭൂതി തേസു വട്ടമൂലം കിലേസജാതം അനുസേതി. തം അപ്പഹീനട്ഠേന ഭൂമിലദ്ധന്തി വേദിതബ്ബ”തിആദി.

ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥാതി ഇമിനാ “ന സബ്ബായ ദുക്ഖായ വേദനായ സോ അപ്പഹീനോ, ന സബ്ബം ദുക്ഖം വേദനം ആരബ്ഭ ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദിം അതിദിസതി. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. “യോ അനുസയോ യത്ഥ അനുസേതി, സോ പഹീയമാനോ തത്ഥ പഹീനോ നാമ ഹോതി”തി തത്ഥ തത്ഥ പഹാനപുച്ഛാ, തം സന്ധായാഹ “കിം പഹാതബ്ബന്തി അയം പഹാനപുച്ഛാ നാമാ”തി.

ഏകേനേവ ബ്യാകരണേനാതി “ഇയാവുസോ, വിസാഖ, ഭിക്ഖു വിവിച്ചേവ കാമേഹീ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൩൭൪) ഏകേനേവ വിസ്സജ്ജനേന. ദേവ പുച്ഛാതി അനുസയപുച്ഛാ പഹാനപുച്ഛാതി ദേവപി പുച്ഛാ വിസ്സജ്ജേസി. “രാഗം തേന പജഹതീ”തി ഇദമേകം വിസ്സജ്ജനം, “ന തത്ഥ രാഗാനുസയോ അനുസേതി”തി ഇദമേകം വിസ്സജ്ജനം, പുച്ഛാനുക്കമഞ്ചേതമ അനാദിയിത്ഥാ പഹാനക്കമേന വിസ്സജ്ജനാ പവത്താ. “ദേവ പുച്ഛാ വിസ്സജ്ജേസി”തി സബ്ബേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ഇയാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തമാവിക്ഖമ്ഭിതമേവ കത്ഥാതി ഇമിനാ യോ രാഗം വിക്ഖമ്ഭേത്ഥാ പുന ഉപ്പജ്ജിതും അപ്പദാനതോ തമാവിക്ഖമ്ഭിതമേവ കത്ഥാ മഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാതേതി, തസ്സ വസേന “രാഗം തേന പജഹതി, ന തത്ഥ രാഗാനുസയോ അനുസേതി”തി വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേതി. കാമോഘാദിഹി ചതുഹി ഓഘേഹി സംസാരഭവോഘേനേവ വാ വേഗസാ

വുയ്ഹമാനേസു സത്തേസു തം ഉത്തരിത്യാ പത്തഞ്ചും, തസ്സ പന ഗായഭാവതോ പതിട്ഠാനഭൂതം. തേനാഹ ഭഗവാ - “തിണ്ണോ പാരങ്ഗതോ മലേ തിട്ഠതി ബ്രാഹ്മണോ”തി (സം. നി. ൪.൨൩൮; ഇതിവു. ന്നൻ; പു. പ. ൧൮൨).

സുത്തതാദിഭേദേന അനേകഭേദത്താ പാളിയം “അനുത്തരേസു”തി ബഹുവചനനിദ്ദേശോതി “അനുത്തരാ വിമോക്ഖാ”തി വത്യാ പുന തേസം സഞ്ചേസമ്പി അരഹത്തഭാവസാമണ്ണേന “അരഹത്തേ”തി വുത്തം. വിസയേ ചേതം ഭുജം. പത്ഥനം പട്ഠപേന്തസ്സാതി “അഹോ വതാഹം അരഹത്തം ലഭേയ്യ”ന്തി പത്ഥനം ഉപട്ഠപേന്തസ്സ, പത്ഥേന്തസ്സാതി അത്ഥോ. പട്ഠപേന്തസ്സാതി ചേത്ഥ ഹേതുമ്ഹി അന്തസദ്ദോ. കഥം പന അരഹത്തവിസയാ പത്ഥനാ ഉപ്പജ്ജതീതി? ന കാചി അരഹത്തം ആരമ്മണം കത്യാ പത്ഥനാ ഉപ്പജ്ജതി അനധിഗതത്താ അവിസയഭാവതോ. പരികപ്പിതരുപം പന തം ഉദ്ദിസ്സ പത്ഥനാ ഉപ്പജ്ജതി. “ഉപ്പജ്ജതി പിഹാപച്ചയാ”തി വുത്തം പരമ്പരപച്ചയതം സന്ധായ, ഉജുകം പന പച്ചയഭാവോ നത്ഥീതി വുത്തം “ന പത്ഥനായ പട്ഠപനമുലകം ഉപ്പജ്ജതീ”തി. ഇദം പന സേവിതഞ്ചം ദോമനസ്സം അകുസലപ്പഹാനസ്സ കൂസലാഭിവുഡ്ഡിയാ ച നിമിത്തഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ദോമനസ്സന്ധാഹം, ദേവാനമിന്ദ, ദുവിധേന വദാമി സേവിതഞ്ചമ്പി അസേവിതഞ്ചമ്പി”തി (ദീ. നി. ൨.൩൫൯-൩൬൨). തീഹി മാസേഹി സമ്പജ്ജനകാ തേമാസികാ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ഇമസ്ഥിം വാരേതി ഇമസ്ഥിം പവാറണവാരേ. വിസുദ്ധിപവാറണന്തി “പരിസുദ്ധോ അഹ”ന്തി ഏവം പവത്തം വിസുദ്ധിപവാറണം. അരഹത്താനമേവ ഹേസ പവാറണം.

ന കദാചി പഹാതഞ്ചസ്സ പഹായകതാ അത്ഥീതി ദസ്സേനോ “ന ദോമനസ്സേന വാ”തിആദിം വത്യാ പരിയായേനേതം വുത്തം, തം വിഭാവേനോ “അയം പനാ”തിആദിമാഹ. യം പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം പരതോ വിത്ഥാരേന ആഗമിസ്സതി. പടിപദം ഗഹേത്യാ പത്ഥനം കത്യാ പത്ഥനം റപേത്യാ. പടിസഞ്ചിക്ഖതീതി ഓവാദവസേന അത്താനം സമുത്തേജേനോ കഥേതി. സീലേന ഹീനട്ഠാനന്തി അത്തേഹി അരഹത്തായ പടിപജ്ജന്തേഹി സീലേന ഹീനട്ഠാനം കിം തുയ്ഹം അത്ഥീതി അധിപ്പായോ. സുപരിസുദ്ധന്തി അവണ്ണാദിഭാവതോ സുധോതജാതിമണി വിയ സുട്ഠ പരിസുദ്ധം. സുപഗ്ഗഹിതന്തി കദാചിപി സങ്കോചാഭാവതോ വീരിയം സുട്ഠ പഗ്ഗഹിതം. പത്താതി വിപസ്സനാപത്താ പടിപക്ഖേഹി അനധിഭൂതതായ അകുണ്ഠാ തിക്ഖവിസദാ സഞ്ചാരാനം സമ്മസനേ സൂരാ ഹുത്യാ വഹതി പവത്തതി. പരിയായേനാതി തസ്സ ദോമനസ്സസ്സ അരഹത്തുപനിസ്സയതാപരിയായേന. ആരമ്മണവസേന അനുസയനം ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “ന തം ആരബ്ഭ ഉപ്പജ്ജതീ”തി. അനുപ്പജ്ജനമേത്ഥ പഹാനം നാമാതി വുത്തം “പഹീനോവ തത്ഥ പടിഘാനുസയോതി അത്ഥോ”തി. തതിയജ്ജ്യാനേന വിക്ഖമ്ഭേതഞ്ചാ അവിജ്ജാ, സാ ഏവ അരിയമഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്ദീയതീതി “അവിജ്ജാനുസയം വിക്ഖമ്ഭേത്യാ”തിആദി വുത്തം, അനുസയസദിസതായ വാ. “രാഗാനുസയം വിക്ഖമ്ഭേത്യാ”തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ നാനുസേതി നാമ തത്ഥ കാതഞ്ചകിച്ചാകരണതോ.

൪൬൬. തസ്ഥാതി പച്ചനീകത്താ സഭാവതോ കിച്ചതോ പച്ചയതോ ചാതി അധിപ്പായോ. വിസഭാഗപടിഭാഗോ കഥിതോ “കണ്ഠസുക്കസപ്പടിഭാഗാ ധമ്മാ”തിആദിസു വിയ. അന്ധകാരാതി അന്ധകാരസദിസാ അപ്പകാ സഭാവതോ.

അവിഭൂതാ അപാകാ അനോളാരികഭാവതോ. തതോ ഏവ ദുദ്ദീപനാ ദുവിത്താപനാ. താദിസാവാതി ഉപേക്വാസദിസാവ. യഥാ ഉപേക്വാ സുഖദുക്ഖാനി വിയ ന ഓളാരികാ, ഏവം അവിജ്ജാ രാഗഭോസാ വിയ ന ഓളാരികാ. അഥ ഖോ അന്ധകാരാ അവിഭൂതാ ദുദ്ദീപനാ ദുവിത്താപനാതി അത്ഥോ. സഭാഗപടിഭാഗോ കമിതോ “പണിധി പടിഘോസോ”തിആദിസു വിയ. യത്തകേസു റാനേസുതി ദുക്ഖാദിസു യത്തകേസു റാനേസു, യത്ഥ വാ നേയുടാനേസു. വിസഭാഗപടിഭാഗോതി അന്ധകാരസ്സ വിയ ആലോകോ വിഘാതകപടിഭാഗോ. വിജ്ജാതി മഗ്ഗത്താണം അധിപ്പേതം, വിമുത്തീതി ഫലന്തി ആഹ “ഉഭോപേതേ യമ്മാ അനാസവാ”തി. അനാസവട്ഠേനാതിആദിസു പണിത്ഠേനാതിപി വത്തഞ്ചം. സോപി ഹി വിമുത്തിനിബ്ബാനാനം സാധാരണോ, വിമുത്തിയാ അസഞ്ചതത്ഠേന നിബ്ബാനസ്സ വിസഭാഗതാപി ലബ്ഭതേവ. പഞ്ഹം അതിക്കമിത്ഥാ ഗതോസി, അപുച്ഛിതഞ്ചം പുച്ഛത്തോതി അധിപ്പായോ. പഞ്ഹാനം പരിച്ഛേദപമാണം ഗഹേതും യുത്തട്ഠാനേ അട്ഠത്ഥാ തതോ പരം പുച്ഛത്തോ നാസക്ഖി പഞ്ഹാനം പരിയന്തം ഗഹേതും. അപ്പടിഭാഗധമ്മസ്സാതി നിപ്പരിയായതോ സഭാഗപടിഭാഗേന അപ്പടിഭാഗധമ്മസ്സ. അനാഗതാദിപരിയായേന നിബ്ബാനസ്സ സഭാഗപടിഭാഗോ വുത്തോ, വിസഭാഗേ ച അത്ഥേവ സഞ്ചതയമ്മാ, തസ്ഥാ നിപ്പരിയായതോ കിഞ്ചി സഭാഗപടിഭാഗം സന്ധായ പുച്ഛതീതി കത്ഥാ “അച്ചയാസി”തിആദി വുത്തം. അസഞ്ചതസ്സ ഹി അപ്പതിട്ഠസ്സ ഏകന്തനിച്ചസ്സ സതോ നിബ്ബാനസ്സ കൂതോ നിപ്പരിയായേന സഭാഗസ്സ സമ്ഭവോ. തേനാഹ “നിബ്ബാനം നാമേത”തിആദി.

വിരദ്ധോതി ഏതഥ സഭാഗപടിഭാഗം പുച്ഛിസ്സാമിതി നിച്ഛയാഭാവതോ പുച്ഛിതമത്ഥം വിരജ്ജിത്ഥാവ പുച്ഛി, ന അജാനിത്ഥാതി അത്ഥോ. ഏതേന ഹേട്ഠാ സബ്ബപുച്ഛാ ദിട്ഠസംസന്ദനനയേന ജാനിത്ഥാവ പവത്താതി ദീപിതം ഹോതി. മേരീ പന തം തം പുച്ഛിതമത്ഥം സഭാവതോ വിഭാവേന്തീ സത്ഥു ദേസനാത്താണം അനുഗന്ത്ഥാവ വിസ്സജ്ജേസി. നിബ്ബാനോഗധന്തി നിബ്ബാനം ഓഗാഹിത്ഥാ റിതം നിബ്ബാനത്തോഗധം. തേനാഹ “നിബ്ബാനബ്ഭന്തരം നിബ്ബാനം അനുപവിട്ഠ”തി. അസ്സാതി ബ്രഹ്മചരിയസ്സ.

൪൬൭. പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതാതി ഏതഥ വുത്തപണ്ഡിച്ചം ദസ്സേതും “ധാതുകുസലാ”തിആദി വുത്തം. തേനേവാഹ - “കിത്താവതാ നു ഖോ, ഭന്തേ, പണ്ഡിതോ ഹോതി? യതോ ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു ധാതുകുസലോ ച ഹോതി, ആയതനകുസലോ ച പടിചസമുപ്പാദകുസലോ ച റാനാട്ഠാനകുസലോ ച. ഏത്താവതാ നു ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു പണ്ഡിതോ ഹോതീ”തി (൧൦ നി. ൩.൧൨൪). പത്താമഹത്തം നാമ മേരിയാ അസേക്ഖപ്പടിസമ്ഭിദപ്പത്തായ പടിസമ്ഭിദായോ പൂരേത്ഥാ റിതതാതി തം ദസ്സേതും “മഹന്തേ അത്ഥേ”തിആദി വുത്തം. രാജയുത്തേഹീതി രത്തോ കമ്മേ നിയുത്തപുരിസേഹി. ആഹച്ചവചനേനാതി സത്ഥാരാ കരണാദിനി ആഹനിത്ഥാ പവത്തിതവചനേന. യദേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ചുള്ളവേദല്ലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ചുള്ളയമ്മസമാദാനസുത്തവണ്ണനാ

ർനുവ. ധമ്മോതി ഗഹിതഗഹണാനീതി ധമ്മോ വാ ഹോതു ഇതരോ വാ, ധമ്മോതി പഗ്ഗഹിതഗ്ഗാഹപ്പവത്താ ചരിയാവ. ആയുഹനക്ഖണേതി തസ്സ ധമ്മോതി ഗഹിതസ്സ പവത്തനക്ഖണേ. സുഖന്തി അകിച്ഛം. തേനാഹ “സുകര”ന്തി. ദുക്ഖവിപാകന്തി അനിട്ഠലവിപച്ചനം.

ർനുൻ. യഥാ ചക്ഖാദീനം പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം യഥാസകം വിസയഗ്ഗഹണം സഭാവസിദ്ധം, ഏവം മനസോപി. തേ ച വിസയാ ഇട്ഠാകാരതോ ഗഹണേ ന കോചി ദോസോ, പുരിസത്തഭാവേ ന ച തേ ദോസം പവത്തേന്തിതി അയം തേസം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം ലദ്ധിതി ആഹ “വത്സുകാമേസുപി കിലേസകാമേസുപി ദോസോ നത്ഥീ”തി, അസ്സാദേത്വാ വിസയപരിഭോഗേ നത്ഥി ആദിനവോ, തപ്പച്ചയാ ന കോചി അന്തരായോതി അധിപ്പായോ. പാതബ്യതം ആപജ്ജന്തിതി പരിഭുഞ്ജനകതം ഉപഗച്ഛന്തി. പരിഭോഗത്ഥോ ഹി അയം പാ-സദ്ദോ കത്തുസാധനോ ച തബ്യ-സദ്ദോ, യഥാരുചി പരിഭുഞ്ജന്തിതി അത്ഥോ. കിലേസകാമോപി അസ്സാദിയമാനോ വത്സുകാമന്തോഗയോയേവ, കിലേസകാമവസേന പന നേസം അസ്സാദേതബ്ബതാതി ആഹ “വത്സുകാമേസു കിലേസകാമേന പാതബ്യത”ന്തി. കിലേസകാമേനാതി കരണത്ഥേ കരണവചനം. പാതബ്യതം പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതന്തി ഏത്ഥാപി കത്തുവസേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. മോളിം കത്വാതി വേണിബന്ധവസേന മോളിം കത്വാ. താപസപരിബ്ബാജികാഹിതി താപസപബ്ബജ്ജുപഗതാഹി. പരിഞ്ചം പത്തേപേന്തിതി ഇദം “പഹാനമാഹംസു”തി പദസ്സേവ വേവചനന്തി “പഹാനം സമതിക്കമം പത്തേപേന്തി”തി വുത്തം. തേന കാമാ നാമേതേ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാതി യാഥാവതോ പരിജാനനം ഇയ “പഹാന”ന്തി അധിപ്പേതം, ന വിനാഭാവമത്തന്തി ദസ്സേതി. മാലുവാസിപാടികാതി മാലുവാവിദലം മാലുവാഫലേ പോട്ടലികാ. സന്താസം ആപജ്ജേയ്യാതി സാലേ അധിവത്ഥദേവതായ പവത്തിം ഗഹേത്വാ വുത്തം. തദാ ഹി തസ്സാ ഏവം ഹോതി. കോവിളാരപത്തസദിസേഹീതി മഹാകോവിളാരപത്തസന്ഠാനേഹി. സന്ഠാനവസേന ഹേതം വുത്തം, മാലുവാപത്താ പന കോവിളാരപത്തേഹി മഹന്തതരാനി ചേവ ഘനതരാനി ച ഹോന്തി. വിപുലബഹുഘനഗരുപത്തതായ മഹന്തം ഭാരം ജനേത്വാ. സാതി മാലുവാലതാ. ഓഘനന്തി ഹേട്ഠതോ ഓലമ്ബനഹേതുഭൂതം ഘനഭാവം.

അന്ധവനസുഭഗവനഗ്ഗഹണം തേസം അഭിലക്ഖിതഭാവതോ. നാളികേരാദീസു തിണജാതീസു. ഖാദനുപലക്ഖണം ഉപചികാനം ഉട്ഠഹനഗ്ഗഹണന്തി ആഹ “ഉട്ഠഹേയ്യ”ന്തി. കേളിം കരോന്തീവിയാതി വിലമ്ബനനദി വിയ കേളിം കരോന്തീ. ഇദാനി അഹം തം അജ്ജേയാത്ഥരിന്തി പമോദമാനാ വിയ ഇതോ ചിതോ ച വിപ്ഫന്ദമാനാ വിലമ്ബന്തി. സമ്ഫസ്സോപി സുഖോ മുദുതലുണകോമലഭാവതോ. ദസ്സനമ്പി സുഖം ഘനബഹലപത്തസംഹതതായ. സോമനസ്സജാതാതി പുബ്ബേ അനുസ്സവവസേന ഭവനവിനാസഭയാ സന്താസം ആപജ്ജി, ഇദാനി തസ്സാ സമ്പത്തിദസ്സന്നേന പലോഭിതാ സോമനസ്സജാതാ അഹോസി.

വിടഭിം കരേയ്യാതി ആതാനവിതാനവസേന ജടേന്തി ജാലം കരേയ്യ. തമാഭൂതാ ച ഘനപത്തസന്ഠാനതായ ഛത്തസദിസീ ഹോതീതി ആഹ “ഛത്താകാരേന തിട്ഠേയ്യാ”തി. സകലം രുക്ഖന്തി ഉപരി സബ്ബസാഖാപസാഖം സബ്ബരുക്ഖം. ഭസ്സമാനാതി പലിവേണവസേനേവ ഓതരമാനാ. യാവ മുലാ ഓതിണ്ണസാഖാഹിതി മാലുവാ ഭാരേന ഓനമിത്വാ രുക്ഖസ്സ യാവ മുലാ

ഓതിണ്ണസാവാഹി പുന അഭിരുഹമാനാ. സബ്ബസാവാതി ഹേട്ഠാ മജ്ജേ ഉപരി ചാതി സബ്ബാപി സാവായോ പലിവേണേ. സംസിബ്ബിത്വാ ജാലസന്താനകനിയാമേന ജടേത്വാ. ഏവം അപരാപരം സംസിബ്ബണേന അജ്ജേയാത്ഥരന്തീ. സബ്ബസാവാ ഹേട്ഠാ കത്വാ സയം ഉപരി ഠത്വാ മഹാഭാരഭാവേന വാതേ വാ വായന്തേ ദേവേ വാ വസ്സന്തേ പദാലേയ്യ. സാവട്ഠകവിമാനന്തി സാവാപടിബദ്ധം വിമാനം. യസ്മാ ഇധ സത്ഥാരാ “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ ഭൂതപുബ്ബമേവ വത്ഥു ഉപമാഭാവേന ആഹടം, തസ്മാ “ഇദം പന വിമാന”തിആദി വുത്തം.

൪൭൧. ബഹലരാഗസഭാവോതി പച്ചവേക്ഖണാഹി നീഹരിതും അസക്കുണേയ്യതായ ബലവാ ഹുത്വാ അഭിഭവനരാഗധാതുക്കോ. രാഗജന്തി രാഗനിമിത്തജാതം. ദിട്ഠേ ദിട്ഠേ ആരമ്മണേതി ദിട്ഠേ ദിട്ഠേ വിസഭാഗാരമ്മണേ. നിമിത്തം ഗണ്ഹാതീതി കിലേസുപ്പത്തിയാ കാരണഭൂതം അനുബൃഞ്ജനസോ നിമിത്തം ഗണ്ഹാതി, സിക്ഖാഗാരവേന പന കിലേസേഹി നിസ്സിതം മഗ്ഗം ന പടിപജ്ജതി, തതോ ഏവ ആചരിയുപജ്ജയായേഹി ആണത്തം ദണ്ഡകമ്മം കരോതേവ. തേനാഹ “ന ത്വേവ വീതിക്കമം കരോതീ”തി. ഹത്ഥപരാമാസാദീനീതി - “ഏഹി താവ തയാ വുത്തം മയാ വുത്തഞ്ച അമുത്ര ഗത്വാ വീമംസിസ്സാമാ”തിആദിനാ ഹത്ഥഗൃഹണാദിനി കരോന്തോ, ന കരുണാമേത്താനിദാനവസേന. മോഹജാതികോതി ബഹലമോഹസഭാവോ.

൪൭൨. കമ്മനിയാമേനാതി പുരിമജാതിസിദ്ധേന ലോഭുസ്സദതാദിനിയമിതേന കമ്മനിയാമേന. ഇദാനി തം ലോഭുസ്സദതാദിം വിഭാഗേന ദസ്സേതും “യസ്സ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ കമ്മായുഹനക്ഖണേതി കമ്മകരണവേലായ. ലോഭോ ബലവാതി തജ്ജായ സാമഗ്ഗിയാ സാമത്ഥിയതോ ലോഭോ അധികോ ഹോതി. അലോഭോ മന്ദോതി തപ്പടിപക്ഖോ അലോഭോ ദുബ്ബലോ ഹോതി. കഥം പനേതേ ലോഭാലോഭാ അത്തമത്തം ഉജുവിപച്ചനികഭൂതാ ഏകക്ഖണേ പവത്തന്തി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ച “ഏകക്ഖണേ പവത്തന്തി”തി, നികന്തിക്ഖണം പന ആയുഹനക്ഖണമേവ കത്വാ ഏവം വുത്തം. ഏസ നയോ സേസേസു. പരിയാദാതുന്തി അഭിഭവിതും ന സക്കോതി. യോ ഹി “ഏവംസുന്ദരം ഏവംവിപുലം ഏവംമഹഗ്ഘഞ്ച ന സക്കാ പരസ്സ ദാതു”തിആദിനാ അമുത്തചാഗതാദിവസേന പവത്തായ ചേതനായ സമ്പയുത്തോ അലോഭോ സമ്മദേവ ലോഭം പരിയാദാതും ന സക്കോതി. ദോസമോഹാനം അനുപ്പത്തിയം താദിസപച്ചയലാഭേനേവ അദോസാമോഹാ ബലവന്തോ. തസ്മാതി ലോഭാദോസാമോഹാനം ബലവഭാവതോ അലോഭദോസമോഹാനഞ്ച ദുബ്ബലഭാവതോതി വുത്തമേവ കാരണം പച്ചാമസതി. സോതി തംസമങ്ഗീ. തേന കമ്മേനാതി തേന ലോഭാദിഉപനിസ്സയവതാ കുസലകമ്മുനാ. സുഖസീലോതി സഖിലോ. തമേവത്ഥം അക്കോധനോതി പരിയായേന വദതി.

മന്ദാ അലോഭാദോസാ ലോഭദോസേ പരിയാദാതും ന സക്കോന്തി, അമോഹോ പന ബലവാ മോഹം പരിയാദാതും സക്കോതീതി ഏവം യഥാരഹം പഠവാദേ വുത്തനയേനേവ അതിദേസത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പുരിമനയേനേവാതി പുബ്ബേ വുത്തനയാനുസാരേന. ദുട്ഠോതി കോധനോ. ദന്ധോതി മന്ദമത്തോ. സുഖസീലകോതി സുഖസീലോ.

ഏതഥ ച ലോഭവസേന, ദോസമോഹ-ലോഭദോസ-ലോഭമോഹ-ദോസമോഹ-
ലോഭദോസമോഹവസേനാതി തയോ ഏകകാ, തയോ ദുകാ, ഏകോ തികോതി
ലോഭാദിഉസ്സദവസേന അകുസലപക്ഖേ ഏവ സത്ത വാരാ, തമാ
കുസലപക്ഖേ അലോഭാദിഉസ്സദവസേനാതി ചുദുസ വാരാ ലബ്ഭന്തി. തത്ഥ
അലോഭദോസമോഹാ, അലോഭാദോസമോഹാ, അലോഭദോസാമോഹാ
ബലവന്തോതി ആഗതേഹി കുസലപക്ഖേ തതിയദുതിയപഠമവാറേഹി
ദോസുസ്സദമോഹുസ്സദദോസമോഹുസ്സദവാറാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി. തമാ
അകുസലപക്ഖേ ലോഭാദോസാമോഹാ, ലോഭദോസാമോഹാ,
ലോഭാദോസമോഹാ ബലവന്തോതി ആഗതേഹി തതിയദുതിയപഠമവാറേഹി
അദോസുസ്സദഅമോഹുസ്സദഅദോസാമോഹുസ്സദവാറാ ഗഹിതാ ഏവാതി
അകുസലകുസലപക്ഖേസു തയോ തയോ വാരേ അന്തോഗധേ കത്ഥാ അട്ഠേവ
വാറാ ദസ്സിതാ. യേ പന ഉഭയസമ്മിസ്സതാവസേന ലോഭാലോഭുസ്സദവാറാദയോ
അപരേ ഏകുനപത്തോസ വാരാ കാമം ദസ്സേതബ്ബാ, തേസം അസമ്ഭവതോ
ഏവ ന ദസ്സിതാ. ന ഹി “ഏകസ്ഥിം സന്താനേ അന്തരേന അവത്ഥന്തരം
ലോഭോ ച ബലവാ അലോഭോ ചാ”തിആദി യുജ്ജതി. പടിപക്ഖവസേന
വാപി ഏതേസം ബലവദുബ്ബലഭാവോ സഹജാതയമ്മവസേന വാ. തത്ഥ ലോഭസ്സ
താവ പടിപക്ഖവസേന അനഭിഭൂതതായ ബലവഭാവോ, തമാ ദോസമോഹാനം
അദോസാമോഹേഹി. അലോഭാദീനം പന ലോഭാദിഅനഭിഭവനതോ. സബ്ബേസഞ്ച
സമാനജാതിയസമധിഭൂയ പവത്തിവസേന സഹജാതയമ്മതോ ബലവഭാവോ.
തേന വുത്തം അട്ഠകമായം (മം നിം അട്ഠം ൨.൪൦൨) - “ലോഭോ ബലവാ,
അലോഭോ മന്ദോ. അദോസാമോഹാ ബലവന്തോ, ദോസമോഹാ മന്ദാ”തിആദി,
സോ ച നേസം മന്ദബലവഭാവോ പുരിമുപനിസ്സയതോ തമാ ആസയസ്സ
പരിഭാവിതതായ വേദിതബ്ബോ. തേനേവാഹ “കമ്മനിയാമേനാ”തി. സേസം
വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞയുഥേവാതി.

ചുളയമ്മസമാദാനസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. മഹായമ്മസമാദാനസുത്തവണ്ണനാ

൪൦൩. ഏവം ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരോ കാമോ കാമനം ഇച്ഛാ ഏതേസന്തി
ഏവംകാമാ. ഏവം ഛന്ദോ ഛന്ദനം രോചനം അജ്ഞാസയോ ഏതേസന്തി
ഏവംഛന്ദാ. അഭിമുഖം, അഭിനിവിസ്സ വാ പകാരേഹി ഏതി ഉപഗച്ഛതിതി
അധിപ്പായോ, ലദ്ധി. സാ ഹി ലദ്ധബ്ബവത്ഥും അഭിമുഖം “ഏവമേത”ന്തി
അഭിനിവിസന്തി തേന തേന പകാരേന ഉപഗച്ഛതി, ഹത്ഥഗതം കത്ഥാ തിട്ഠതി
ന വിസ്സജ്ജതി. ഏവം വുച്ചമാനാകാരോ അധിപ്പായോ ഏതേസന്തി
ഏവംഅധിപ്പായാ. ഭഗവാ മൂലം കാരണം ഏതേസം യാമാവതോ
അധിഗമായാതി ഭഗവംമൂലകാ. തേനാഹ “ഭഗവന്തത്ത്വേഹി നിസ്സായ മയം ഇമേ
ധമ്മേ ആജാനാമ പടിവിജ്ഞാമാ”തി. അത്ഥാഹം ധമ്മാതി തേഹി അത്തനാ
അധിഗന്തബ്ബതായ വുത്തം. സേവിതബ്ബാനത്ത്വേഹി യാമാവതോ അധിഗമത്തോണാനി
അധിഗച്ഛനകസമ്ബന്ധീനി, താനി ച സമ്മാസമ്ബുദ്ധമൂലകാനി
അനന്തവിസയത്താ. തേനാഹ “പുബ്ബേ കസ്സപസമ്ബുദ്ധേനാ”തിആദി. ഭഗവാ
നേതാ തേസന്തി ഭഗവംനേത്തികാ. നേതാതി സേവിതബ്ബധമ്മേ വിനേയസന്താനം
പാപേതാ. വിനേതാതി അസേവിതബ്ബധമ്മേ വിനേയസന്താനതോ അപനേതാ.
തദങ്ഗവിനയാദിവസേന വാ വിനേതാ. അനുനേതാതി ഇമേ ധമ്മാ സേവിതബ്ബാ,

ഇമേ ന സേവിതഞ്ചാതി ഉഭയസമ്പാപനാപനയനത്വം പഞ്ഞപേതാ. തേനാഹ “യമാസഭാവതോ”തിആദി.

പടിസരന്തി ഏത്ഥാതി പടിസരണം, ഭഗവാ പടിസരണം ഏതേസന്തി ഭഗവംപടിസരണാ. പടിസരതി സഭാവസമ്പടിവേധവസേന പച്ചേകമുപഗച്ഛതിതി വാ പടിസരണം, ഭഗവാ പടിസരണം ഏതേസന്തി ഭഗവംപടിസരണാ. പടിവേധവസേനാതി പടിവിജ്ജിതഞ്ചതാവസേന. അസതിപി മുഖേ അത്ഥതോ ഏവം വദന്തോ വിയ ഹോതീതി ആഹ “ഫസ്സോ ആഗച്ഛതി, അഹം ഭഗവാ കിം നാമോ”തി. പടിഭാതുതി ഏത്ഥ പടി-സദാപേക്ഖായ “ഭഗവന്ത”ന്തി ഉപയോഗവചനം, അത്ഥോ പന സാമിവചനവസേനേവ വേദിതഞ്ചാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഭഗവതോ”തി പടിഭാതുതി ച ഭഗവതോ ഭാഗോ ഹോതു. ഭഗവതോ ഹി ഏസ ഭാഗോ, യദിദം യമ്മസ്സ ദേസനാ, അമ്ഹാകം പന ഭാഗോ സവന്തി അധിപ്പായോ. കേചി പന പടിഭാതുതി പടിസ്സതുതി അത്ഥം വദന്തി, ഞാണേന ദിസ്സതു, ദേസീയതുതി വാ അത്ഥോ. ഉപട്ഠാതുതി ച ഞാണസ്സ പച്ചുപട്ഠാതു.

൪൨൪. നിസ്സയിതഞ്ചേതി അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദനവസേന അപസ്സയിതഞ്ചേ. തതീയചതുത്ഥയമ്മസമാദാനാനി ഹി അപസ്സായ സത്താനം ഏതരഹി ആയതിഞ്ച സമ്പത്തിയോ അഭിവഡ്ഢന്തി. ഭജിതഞ്ചേതി തസ്സേവ വേവചനം. സേവിതഞ്ചേതി വാ സപ്പുരിസുപസ്സയസദ്ധമ്മസ്സവനയോനിസോമനസികാരേ സന്ധായാഹ. ഭജിതഞ്ചേതി തപ്പച്ചയേ ദാനാദിപുണ്ണയമ്മേ.

൪൨൫. ഉപ്പടിപാടിആകാരേനാതി പഠമം സംകിലേസയമ്മേ ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ വോദാനയമ്മദസ്സനം സത്ഥു ദേസനാപടിപാടി, യമാ - “വാമം മുഞ്ച, ദക്ഖിണം ഗൺഹാ”തി (ധം സം അട്ഠം ൪൯൮; വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൧.൧൪), തഥാ ഉപ്പടിപാടിപകാരേന, സാ ച ഖോ പുരിമേസു ദീസു യമ്മസമാദാനേസു , പച്ഛിമേസു പന പടിപാടിയാവ മാതികാ പട്ഠപിതാ. യമാധമ്മരസേനേവാതി പഹാതഞ്ചപഹായകയമ്മാനം യമാസഭാവേനേവ. സഭാവോ ഹി യാമാവതോ രസിതഞ്ചതോ ജാനിതഞ്ചതോ “രസോ”തി വുച്ചതി. പഠമം പഹാതഞ്ചയമ്മേ ദസ്സേത്ഥാ തദനന്തരം “ഇമേ യമ്മാ ഏതേഹി പഹീയന്തി”തി പഹായകയമ്മദസ്സനം ദേസനാനുപുണ്ണി. ഗഹണം ആദിയനം അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദനം.

൪൨൮. വധദണ്ഡാദിഹി ഭീതസ്സ ഉപസങ്കമനേ, മിച്ഛാ ചരിത്ഥാ തഥാ അപഗമനേ ച പുണ്ണാപരചേതനാനം വസേന മിച്ഛാചാരോ ദുക്ഖവേദനോ ഹോതി, തഥാ ഇസ്സാനിന്ദാദിഹി ഉപദുതസ്സ അപരചേതനാവസേന, ഏവം അഭിജ്ജാമിച്ഛാദിട്ഠിസുപി യമാരഹം വേദിതഞ്ചം. തിസ്സന്നവിചേതനാനന്തി പുണ്ണാപരസന്നിട്ഠാപകചേതനാനം. അദിന്നാദാനം മുസാവാദോ പിസുണ്ണവാചാ സമ്ഫപ്പലാപോതി ഇമേസം ചതുനം സന്നിട്ഠാപകചേതനാനം സുഖസമ്പയുത്താ വാ ഉപേക്ഖാസമ്പയുത്താ വാതി അയം നയോ ഇധ അധികതത്താ ന ഉദ്ധടോ. ദോമനസ്സമേവ ചേത്ഥ ദുക്ഖന്തി ഇദം പുണ്ണഭാഗാപരഭാഗചേതനാപി ചേത്ഥ ആസന്നാ ദോമനസ്സസഹഗതാ ഏവ ഹോന്തിതി കത്ഥാ വുത്തം. അനാസന്നാ പന സന്ധായ “പരിയേട്ഠിം വാ ആപജ്ജന്തസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തേനേവ മിച്ഛാചാരാഭിജ്ജാമിച്ഛാദിട്ഠിം പുണ്ണഭാഗാപരഭാഗചേതനാ ആസന്നാ സന്നിട്ഠാപകചേതനാഗതികാവാതി ദസ്സിതം ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ചം. പരിയേട്ഠിന്തി

മിച്ഛാചാരാദീസു വീതിക്കമിതബ്ബവത്സുമാലാഗന്ധാദിപരിയേസനം.
പാണാതിപാതാദീസു മാരേതബ്ബവത്സുആവുധാദിപരിയേസനം ആപജ്ജന്തസ്സ.
അകിച്ഛേനപി തേസം പരിയേസനം സമ്ഭവതീതി “വട്ടതിയേവാ”തി സാസങ്കം
വദതി.

൪൦൯. സുഖവേദനാ ഹോന്തിതി സുഖവേദനാപി ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ.
താസം ചേതനാനം അസുഖവേദനതാപി ലബ്ഭതീതി “സുഖവേദനാപി
ഹോന്തിയേവാ”തി സാസങ്കവചനം. സോമനസ്സമേവ ചേത്ഥസുഖന്തി ഇദം
പുബ്ബഭാഗാപരഭാഗചേതനാപി സോമനസ്സസഹഗതാ ഏവ ഹോന്തിതി കത്വാ
വുത്തം. തഞ്ചേവോ മിച്ഛാചാരവജ്ജാനം ഛരണം വസേന. മിച്ഛാചാരസ്സ പന
പുബ്ബാപരഭാഗസ്സ വസേന “കായികം സുഖമ്പി വട്ടതിയേവാതി സാസങ്കവചനം.

൪൧൦. ദോസജപരിളാഹവസേനസ്സ സിയാ കായികമ്പി ദുക്ഖന്തി
അധിപ്പായേന “സോ ഗണ്ഹന്തോപി ദുക്ഖിതോ”തി വുത്തം. ചേതോദുക്ഖമേവ
വാ സന്ധായ തസ്സ അപരാപരുപ്പത്തിദസ്സനത്ഥം “ദുക്ഖിതോ ദോമനസ്സിതോ”തി
വുത്തം.

൪൧൧. ദസസുപി പദേസുതി ദസസുപി കോട്ഠാസേസു, വാക്യേസു വാ.
ഉപേക്ഖാസമ്പയുത്തതാപി സമ്ഭവതീതി “സുഖസമ്പയുത്താ ഹോന്തിയേവാ”തി
ഇധ സാസങ്കവചനം. പാണാതിപാതാ പടിവിരതസ്സ കായോപി സിയാ
വിഗതദരഥപരിളാഹോതി പാണാതിപാതാവേരമണിആദിപച്ചയാ
കായികപടിസംവേദനാപി സമ്ഭവതീതി സഹാപിസുഖേനാതി ഏത്ഥ
കായിയസുഖമ്പി വട്ടതിയേവ.

൪൧൨. തിത്തകാലാബുതി ഉപഭുത്തസ്സ ഉമ്മാദാദിപാപന്നേന
കുച്ഛിതതിത്തകരസോ അലാബു. ന രുച്ഛിസ്സതി അനിട്ഠരസതായ
അനിട്ഠഫലതായ ച.

൪൧൩. രസം ദേതീതി രസം ദസ്സേതി വിഭാവേതി.

൪൧൪. പൂതിമുത്തന്തി പൂതിസഭാവമുത്തം. തരുണന്തി ധാരാവസേന
നിപതന്തം ഹുത്വാ ഉണ്ഹം. തേനസ്സ ഉപരിമുത്തതമാഹ. മുത്തഞ്ഹി
പസ്സാവമഗ്ഗതോ മുച്ചമാനം കായുസമാവസേന ഉണ്ഹം ഹോതി.

൪൧൫. യം ഭഗന്ദരസംസട്ഠം ലോഹിതം പക്ഖന്ദതീതി
ഭഗന്ദരബ്ബാധിസഹിതായ ലോഹിതപക്ഖന്ദതായ വസേന യം ലോഹിതം
വിസ്സവതി. പിത്തസംസട്ഠം ലോഹിതം പക്ഖന്ദതീതി ആന്തോ സമ്ബന്ധോ.

൪൧൬. ഉബ്ബിലേതി ദുരേ. അബ്ഭമഹികാദിഉപക്കിലേസവിഗമേന ഹി
ആകാസം ഉത്തുണ്ഗം വിയ ദൂരം വിയ ച ഖായതി. തേനാഹ “ദൂരീഭൂതേ”തി.
തഥേവ തഥഗതം “ഗൃഥഗതം മുത്തഗത”ന്തി (മം നിം ൨.൧൧൯; അം നിം
൯.൧൧) യഥാ. ഭാസതേ ച തപതേ ച വിരോചതേ ച ഇദം ചതുത്ഥം
ധമ്മസമാദാനം വിഭജന്തേന കുസലകമ്മപമസ്സ വിഭജിത്വാ ദസ്സിതത്ത്വാ.

സങ്ഗരരുക്ഖോ കന്ദമാദസപോവ. സരഭഞ്ഞവസേനാതി അത്ഥം
അവിഭജിത്വാ പദസോ സരഭഞ്ഞവസേന. ഓസാരേന്തസ്സാതി ഉച്ചാരേന്തസ്സ.
സദുേതി ഓസാരണസദുേ. അധിഗതവിസേസം അനാരോചേതുകാമാ ദേവതാ

തത്ത്വേവ അന്തരധായി. തം ദിവസന്തി സത്മാരാ ദേസിതദിവസേ. ഇതി അത്തനോ വിസേസാധിഗമനിമിത്തതായ അയം ദേവതാ ഇമം സുത്തം പിയായതി. സേസം ഉത്താനമേവ.

മഹാധമ്മസമാദാനസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്സകാസനാ സമത്താ.

൭. വീമംസകസുത്തവണ്ണനാ

൪൮൭. അത്ഥവീമംസകോതി അത്തത്ഥപരത്ഥാദിഅത്ഥവിജാനനകോ. സങ്ഖാരവീമംസകോതി സങ്ഖതയമ്മേ സലക്ഖണതോ സാമഞ്ഞലക്ഖണതോ വാ ആയതനാദിവിഭാഗതോ ച വീമംസകോ. സത്ത്വുവീമംസകോതി “സത്ത്വാനാമ ഗുണതോ ഏദിസോ ഏദിസോ ചാ”തി സത്ത്വു ഉപപരിക്ഖകോ. വീമംസകോതി വിചാരകോ. യം ചേതസോ സരാഗാദിവിഭാഗതോ പരിച്ഛിന്ദനം, തം ചേതോപരിയായോ. തേനാഹ “ചിത്തപരിച്ഛേദ”ന്തി. യസ്മാ ചേതോപരിയായണാലാഭീ - “ഇദം ചിത്തം ഇതോ പരം പവത്തം ഇദമിതോ പര”ന്തി പരസ്സ ചിത്തുപ്പത്തിം പജാനാതി, തസ്മാ വുത്തം “ചേതോപരിയായന്തി ചിത്തവാര”ന്തി. വാരത്ഥേപി ഹി പരിയായ-സദ്ദോഹോതി - “കസ്സ നു ഖോ, ആനന്ദ, പരിയായോ അജ്ജ ഭിക്ഖുനിയോ ഓവദിതു”ന്തിആദിസു (മം നിം ന.ന.൩൯൮). ചിത്തചാരന്തിപി പാഠോ, ചിത്തപവത്തിന്തി അത്ഥോ. ഏവം വിജാനനത്ഥായാതി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേണ വീമംസനത്ഥായ.

൪൮൮. കല്യാണമിത്തുപനിസ്സയന്തി കല്യാണമിത്തസങ്ഖാരം ബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ ബലവസന്നിസ്സയം. ഉപഡ്ഡം അത്തനോ ആനുഭാവേനാതി ഇമിനാ പുഗ്ഗലേന സമ്പാദിയമാനസ്സ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഉപഡ്ഡഭാഗമത്തം അത്തനോ വിമുത്തിപരിപാചകയമ്മാനുഭാവേന സിജ്ജതീ. ഉപഡ്ഡം കല്യാണമിത്താനുഭാവേനാതി ഇതരോ പന ഉപഡ്ഡഭാഗോ യം നിസ്സായ ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി, തസ്സ കല്യാണമിത്തസ്സ ഉപദേസാനുഭാവേന ഹോതി, സിജ്ജതീതി അത്ഥോ. ലോകസിദ്ധോ ഏവ അയമത്ഥോ. ലോകിയാ ഹി -

“പാദോ സിദ്ധോ ആചരിയാ, പാദോ ഹിസ്സാനുഭാവതോ;
തംവിജ്ജാസേവകാ പാദോ, പാദോ കാലേന പച്ചതീ”തി. -

വദന്തി. അത്തനോ ധമ്മതായാതി അത്തനോ സഭാവേന, ഞാണേനാതി അത്ഥോ. കല്യാണമിത്തതാതി കല്യാണോ ഭദ്ദോ സുന്ദരോ മിത്തോ ഏതസ്സാതി കല്യാണമിത്തോ, തസ്സ ഭാവോ കല്യാണമിത്തതാ, കല്യാണമിത്തവത്തതാ. സീലാദിഗുണസമ്പന്നേഹി കല്യാണപുഗ്ഗലേഹേവ അയനം പവത്തി കല്യാണസഹായതാ. തേസു ഏവ ചിത്തേന ചേവ കായേന ച നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന പവത്തി കല്യാണസമ്പവകതാ. മാഹേവന്തി ഏവം മാ ആഹ, “ഉപഡ്ഡം ബ്രഹ്മചരിയസ്സാ”തി മാ കഥേഹീതി അത്ഥോ. തദമിനാതി ഏത്ഥ ന്തി നിപാതമത്തം ദ-കാരോ പദസന്ധികരോ ഇ-കാരസ്സ അ-കാരം കത്വാ നിദ്ദേസോ. ഇമിനാപീതി ഇദാനി വുച്ചമാനേനപീതി അത്ഥോ. പരിയായേനാതി കാരണേന. ഇദാനി തം കാരണം ദസ്സേതും “മമം ഹീ”തിആദി വുത്തം.

യഥാ ചേത്ഥ, അഞ്ഞേസുപി സുത്തേസു കല്യാണമിത്തുപനിസ്സയമേവ വിസേസോതി ദസ്സേന്തോ “ഭിക്ഖുനം ബാഹിരങ്ഗസമ്പത്തിം

കഥേനോപി"തിആദിമാഹ. തത്ത്വ വിമുത്തിപരിപാചനിയധമ്മേതി വിമുത്തിയാ അരഹത്തസ്സ പരിപാചകധമ്മേ. പച്ചയേതി ഗിലാനപച്ചയഭേസജേജ. മഹാജച്ചോതി മഹാകുലീനോ.

കായികോ സമാചാരോതി അഭിക്തമപടിക്കമാദികോ സതിസമ്പജ്ഞതപരിക്ഖതോ പാകതികോ ച. വീമംസകസ്സ ഉപപരിക്ഖകസ്സ. ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യോ നാമ ചക്ഖുദ്ധാരാനുസാരേണ വിത്താതബ്ബത്താ. സോതവിഞ്ഞേയ്യോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സംകിലിട്ഠാതി രാഗാദിസംകിലേസധമ്മേഹി വിബാധിതാ, ഉപതാപിതാ വിദ്യുസിതാ മലീനാ ചാതി അത്ഥോ. തേ പന തേഹി സമന്നാഗതാ ഹോന്തീതി ആഹ "കിലേസസമ്പയുത്താ"തി. യദി ന ചക്ഖുസോതവിഞ്ഞേയ്യോ, പാളിയം കഥം തഥാ വുത്താതി ആഹ "യഥാ പനാ"തിആദി. കായവചീസമാചാരാപി സംകിലിട്ഠായേവ നാമ സംകിലിട്ഠചിത്തസമുട്ഠാനതോ. ഭവതി ഹി തംഹേതുക്കേപി തദുപചാരോ യഥാ "സേമ്ഹോ ഗുളോ"തി. "മാ മേ ഇദം അസാരുപ്പം പരോ അത്താസീ"തി പന പടിച്ചുന്നതായ ന ന ഉപലബ്ഭന്തി. "ന ഖോ മയം, ഭന്തേ, ഭഗവതോ കിഞ്ചി ഗരഹാമാ"തി വത്ഥാ ഗരഹിതബ്ബാഭാവം ദസ്സേനോ "ഭഗവാ ഹീ"തിആദിമാഹ. അഭാവിതമഗ്ഗസ്സ ഹി ഗരഹിതബ്ബതാ നാമ സിയാ, ന ഭാവിതമഗ്ഗസ്സ. ഏസ ഉത്തരോ മാണവോ "ബുദ്ധമ്പി ഗരഹിത്വാ പക്കമിസ്സാമീ"തി കത്വാ അനുബന്ധി. ഏവം ചിന്തേസി മഹാഭിനിക്ഖമനദിവസേ അത്തനോ വചനേ അട്ഠിതത്താ. കിഞ്ചി വജ്ജം അപസ്സുനോ മാറോ ഏവമാഹ -

"സത്ത വസ്സാനി ഭഗവന്തം, അനുബന്ധിം പദാപദം; ഓതാരം നാധിഗച്ഛിസ്സം, സമ്ബുദ്ധസ്സ സതീമതോ"തി. (സു° നി° ൪൪൮);

കാലേ കണ്ഠാ, കാലേ സുക്കാതി യഥാസമാദിന്നം സമ്മാപടിപത്തിം പരിസുദ്ധം കത്വാ പവത്തേതും അസക്കോത്തസ്സ കദാചി കണ്ഠാ അപരിസുദ്ധാ കായസമാചാരാദയോ, കദാചി സുക്കാ പരിസുദ്ധാതി ഏവം അന്തരന്തരാ ബ്യാമിസ്സവസേന വോമിസ്സകാ. നിക്കിലേസാതി നിരുപക്കിലേസാ അനുപക്കിലിട്ഠാ.

അനവജ്ജം വജ്ജരഹിതത്താ. ദീഘരത്തന്തി അച്ചന്തസംയോഗേ ഉപയോഗവചനം. സമാപന്നോതി സമ്മാ ആപന്നോ സമങ്ഗീഭൂതോ. തേനാഹ "സമന്നാഗതോ"തി. അത്തനാ കതസ്സ അസാരുപ്പസ്സ പടിച്ചാദനത്ഥം ആരഞ്ഞകോ വിയ ഹുത്വാ. തസ്സ പരിഹാരന്തി ഉളാരേഹി പൂജാസക്കാരേഹി മനുസ്സേഹി തസ്സ പരിഹരിയമാനത്ഥം. അതിദപ്പിതോതി ഏവം മനുസ്സാനം സമ്ഭാവനായ അതിവിയ ദത്തോ ഗബ്ബിതോ.

ന ഇത്തരസമാപന്നോതി ജാനാതി. കസ്മാ? സീലം നാമ ദീഘേന അദ്ധുനാ ജാനിതബ്ബം, ന ഇത്തരേണ. ഇദാനി അനേകജാതിസമുദാചാരവസേന തഥാഗതോ ഇമം കുസലം ധമ്മം ദീഘരത്തം സമാപന്നോ, തഞ്ചസ്സ അതിവിയ അച്ഛരിയന്തി ദസ്സേതും "അനച്ഛരിയം ചേത"ന്തിആദി വുത്തം.

അരഞ്ഞഗാമകേതി അരഞ്ഞപദേസേ ഏകസ്ഥിം ഖുദുകഗാമേ. തത്ത്വ നേസം ദിവസേ ദിവസേ പിണ്ഡായ ചരണസ്സ അവിച്ഛിന്നത്ഥം ദസ്സേതും "പിണ്ഡായ ചരന്തീ"തി വുത്തം. പിവന്തീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ദുല്ലഭലോണോ ഹോതി സമുദസ്സ ദൂരതായ.

തദാ കിര വിദേഹരട്ഠേ സോളസ ഗാമസഹസ്താനി മഹന്താനേവ. തേനാഹ - “ഹിത്യാ ഗാമസഹസ്താനി, പരിപുണ്ണാനി സോളസാ”തി. ഇദാനി കസ്മാ “സന്നിധിം ദാനി കുബ്ജസീ”തി മം ഘട്ടേമാതി വത്സുകാമോ തം അനാവികത്യാ “ലോണ...പേ...ന കരോമാ”തി ആഹ. ഗന്ധാരോ തസ്താധിപ്പായം വിഭാവേതുകാമോ “കിം മയാ കതം വേദേഹീസീ”തി ആഹ.

ഇതരോ അത്തനോ അധിപ്പായം വിഭാവേനോ “ഹിത്യാ”തി ഗാമമാഹ. ഇതരോ “ധമ്മം ഭണാമീ”തി ഗാമന്തി ഏവം സബ്ബാപി നേസം വചനപടിവചനഗാമാ. തത്ഥ പസാസസീതി ഘട്ടേനോ വിയ അനുസാസസി. ന പാപമുപലിമ്പതി ചിത്തപ്പകോപാഭാവതോ. മഹത്ഥിയന്തി മഹാഅത്ഥസംഹിതം. നോ ചേ അസ്സ സകാ ബുദ്ധീതിആദി വേദേഹഇസിനോ - “ആചരിയോ മമ ഹിതേസിതായ റത്യാ ധമ്മം ഏവ ഭണതീ”തി യോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനാകാരദസ്സനം. തേനാഹ “ഏവഞ്ച പന വത്യാ”തിആദി.

“ഞത്താ”തി ലോകേ ഞായതി വിസ്സുതോതി ഞാതോ, ഞാതസ്സ ഭാവോ ഞത്തം. അജ്ജ്യാപനോതി ഉപഗതോ. ഞത്ത-ഗൃഹണേന പത്ഥടയസതാ വിഭാവിതാതി ആഹ “യസഞ്ച പരിവാരസമ്പത്തി”ന്തി. കിന്തി കിംപയോജനം, കോ ഏത്ഥ ദോസോതി അധിപ്പായോ.

തത്ഥ തത്ഥ വിജ്ജ്യാനോതി യസമദേന പരിവാരമദേന ച മത്തോ ഹുത്യാ ഗാമേപി വിഹാരേപി ജനവിവിത്തേപി സങ്ഘമജ്ജ്യാപി അഞ്ഞേ ഭിക്ഖു ഘട്ടേനോ “മയ്ഹം നാമ പാദാ ഇതരേസം പാദഹുസന്നട്ഠാനം ഹുസന്തീ”തി അഹുസിതുകാമതായ അഗ്ഗപാദേന ഭൂമിം ഹുസന്തോ വിയ ചരതി. ഓനമതീതി നിവാതവുത്തിതായ അവനമതി അനുദ്ധതോ അത്ഥലോ ഹോതി. അകിഞ്ചനഭാവന്തി “പബ്ബജിതേന നാമ അകിഞ്ചനത്താണേന സമപരിഗൃഹേന ഭവിതബ്ബ”ന്തി അകിഞ്ചനജ്ജ്യാസയം പടിഅവേക്ഖിത്യാ. ലാഭേപി താദീ, അലാഭേപി താദീതി യഥാ അലാഭകാലേ ലാഭസ്സ ലദ്ധകാലേപി തഥേവാതി താദീ ഏകസദിസോ. യസേ സതിപി മഹാപരിവാരകാലേപി.

അഭയോ ഹുത്യാ ഉപരതോതി നിബ്ഭയോ ഹുത്യാ ഭയസ്സ അഭാവേനേവ ഓരമിതബ്ബതോ ഉപരതോ ഭയഹേതുനം പഹീനത്താ. തഞ്ച ഖോ ന കതിപയകാലം, അഥ ഖോ അച്ചന്തമേവ ഉപരതോതി അച്ചന്തുപരതോ. അഥ ഖോ ഭായിതബ്ബവത്സും അവേക്ഖിത്യാ തതോ ഭയേന ഉപരതോ. കിലേസാ ഏവ ഭായിതബ്ബതോ കിലേസഭയം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സത്ത സേക്ഖാതി സത്ത സേക്ഖാപി ഭയൂപരതാ, പഗേവ പുമുജ്ജനോതി അധിപ്പായോ.

മണ്ഡിലപീഠകന്തി മണ്ഡിലമഞ്ചസദിസം പീഠകന്തി അത്ഥോ. നിസ്സായാതി അപസ്സായ തം അപസ്സായം കത്യാ. ദിന്നം മജ്ജ്യാ മണ്ഡിലപീഠകാ ദ്വാരേ റത്യാ ഓലോകേന്തസ്സ നേവാസികഭിക്ഖുസ്സ ന പത്തായി. അസത്തതനീഹാരേനാതി ന സത്തതാകാരേന. “മം ഭായന്തോ ഹേട്ഠാമഞ്ചം പവിട്ഠോ ഭവിസ്സതീ”തി ഹേട്ഠാമഞ്ചം ഓലോകേത്യാ. ഉക്കാസി “ബഹി ഗച്ഛന്തോ അക്കോസിത്യാ മാ അപുത്തം പസവീ”തി. അധിവാസേതുന്തി താദിസം ഇദ്ധാനഭാവം ദിസ്വാപി പടപടായന്തോ അത്തനോ കോധം അധിവാസേതും അസക്കോന്തോ.

ഖയേനേവാതി രാഗസ്സ അച്ചന്തക്ഖയേനേവ വീതരാഗത്താ. ന പടിസങ്ഖായ വാരേത്വാതി ന പടിസങ്ഖാനബലേന രാഗപരിയുട്ഠാനം നിവാരേത്വാ വീതരാഗത്താ. ഏവം വുത്തപ്പകാരേന. കായസമാചാരാദീനം സംകിലിട്ഠാനം വീതിക്കമിയാനഞ്ച അഭാവം ആചാരസ്സ വോദാനം ചിരകാലസമാചിണ്ണതായ ഞാതസ്സ സഹിതഭാവേപി അനുപക്കിലിട്ഠതായ അഭയൂപരതഭാവസമന്നേസനായ ആകരീയതി ഞാപേതും ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ പകാരതോ ഞാപിയതി ഏതേഹീതി ആകാരാ, ഉപപത്തിസാധനകാരണാനി. താനി പന യസ്ഥാ അത്തനോ യമാനുമതസ്സ അത്ഥസ്സ ഞാപകഭാവേന വവത്ഥീയന്തി, തസ്ഥാ താനി തേസം മൂലകാരണഭൂതാനി അനുമാനത്താണാനി ച ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ - “കേ പനായസ്ഥതോ ആകാരാ കേ അന്വയാ”തി അഭോചാതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേന്തോ “ആകാരാതി കാരണാനി, അന്വയാതി അനുബുദ്ധിയോ”തി ആഹ. യഥാ ഹി ലോകേ ദിട്ഠേന യൂമേന അദിട്ഠം അഗ്ഗിം അന്വേതി അനുമാനതോ ജാനാതി, ഏവം വീമംസകോ ഭിക്ഖു - “ഭഗവാ ഏകേകവിഹാരേസു സുപ്പടിപന്നേസു ദുപ്പടിപന്നേസു ച യഥാ ഏകസദിസതാദസ്സന്നേന അഭയൂപരതത്ഥം അന്വേതി അനുമാനതോ ജാനാതി, സുപ്പടിപന്നദുപ്പടിപന്നപുഗ്ഗലേസു അനുസ്സാദനാനപസാദനപ്പത്തായ സത്ഥു അവിപരീതയമ്മദേസനതായ സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്ഥം സങ്ഘസുപ്പടിപത്തിഞ്ച അന്വേതി അനുമാനതോ ജാനാതി, ഏവം ജാനന്തോ ച അഭയൂപരതോ തമാഗതോ സബ്ബധി വീതരാഗത്താ, യോ യത്ഥ വീതരാഗോ, ന സോ തന്നിമിത്തം കിഞ്ചി ഭയം പസ്സതി സേയ്യമാപി ബ്രഹ്മാ കാമഭവനിമിത്തം, തഥാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ അവിപരീതയമ്മദേസനത്താ, സ്വാഖാതോ ധമ്മോ ഏകന്തനിച്ചാനികത്താ, സുപ്പടിപന്നോ സങ്ഘോ അഭേച്ചപ്പസന്നത്താ”തി വത്ഥുത്തയം ഗുണതോ യാമാവതോ ജാനാതി.

ഗണബന്ധനേനാതി “മമ സദ്ധിവിഹാരികാ മമ അന്തേവാസികാ”തി ഏവം ഗണേ അപേക്ഖാസങ്ഖാതേന ബന്ധനേന ബദ്ധാ പയുത്താ. തായ തായ പടിപത്തിയാതി “സുഗതാ ദുഗ്ഗതാ”തി വുത്തായ സുപ്പടിപത്തിയാ ദുപ്പടിപത്തിയാ ച. ഉസ്സാദനാതി ഗുണവസേന ഉക്കംസനാ. അപസാദനാതി ഹിദുനാ. ഉഭയത്ഥ ഗേഹസ്സിതവസേനാതി ഇമിനാ സമ്മാപടിപത്തിയാ പരേസം ഉയ്യോജനത്ഥം - “പണ്ഡിതോ, ഭിക്ഖവേ, മഹാകച്ചാനോ”തിആദിനാ (മം. നീം ൧.൨൦൫; ൩.൨൮൫, ൩൨൨) ഗുണതോ ഉക്കംസനന്വി ആയതിം സംവരായ യഥാപരാധം ഗരഹണന്വി ന നിവാരേതി.

രൂപൻ. വീമംസകസ്സപി അധിപ്പായോ വീമംസനവസേന പവത്തോ. മൂലവീമംസകോ ഹേതുവാദിതായ. ഗണ്ഠിവിമംസകസ്സ അനുസ്സുതിഭാവതോ വുത്തം “പരസ്സേവ കമായ നിട്ഠങ്ഗതോ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ - “പരസ്സ ചേതോപരിയായം അജാനന്തേനാ”തി. തമാഗതോവ പടിപുച്ഛിതബ്ബോതി ഇമിനാ പുബ്ബേ സാധാരണതോ വുത്തം അനുമാനം ഉക്കംസം പാപേത്വാ വദതി. ഉക്കംസഗതത്ത്വേന അനുമാനം, യദിദം സബ്ബത്തുവചനം അവിസംവാദം സാമത്തേതോ അപുമുജ്ജനഗോചരസ്സ അത്ഥസ്സ അനുമാനതോ. തിവിധോ ഹി അത്ഥോ, കോചി പച്ചക്ഖസിദ്ധോ, യോ രൂപാദിധമ്മാനം പച്ചത്തവേദനിയോ അനിദൃസിതബ്ബാകാരോ. കോചി അനുമാനസിദ്ധോ, യോ ഘടാദിസു പസിദ്ധേന പച്ചയായത്തഭാവേന സാധിയമാനോ സദാദീനം അനിച്ചതാദിആകാരോ. കോചി ഓകപ്പനസിദ്ധോ, യോ പചുരജനസ്സ അച്ചന്തമദിട്ഠോ സദ്ധാവിസയോ പരലോകനിബ്ബാനാദി. തത്ഥ യസ്സ സത്ഥുനോ വചനം പച്ചക്ഖസിദ്ധേ

അനുമാനസിദ്ധേ ച അത്മേ ന വിസംവാദേതി അവിപരീതപ്പവത്തിയാ, തസ്തു വചനേന സദ്ധേയത്വമസിദ്ധി, സദ്ധേയരൂപാ ഏവ ച യേഭ്യേന സത്മുഗുണാ അച്ചന്തസമ്ഭവതോ.

ഏസ മയ്ഹം പഥോതി യായം ആജീവട്ഠമകസീലസഞ്ചാതോ മയ്ഹം ഓരമത്തകോ ഗുണോ, ഏസ അപരചിത്തവിദുനോ വീമംസകസ്സ ഭിക്ഖുനോ മമ ജാനനപഥോ ജാനനമഗ്ഗോ. ഏസ ഗോചരോതി ഏസോ ഏത്തകോ ഏവ തസ്സ മയി ഗോചരോ, ന ഇതോ പരം. തഥാ ഹി ബ്രഹ്മജാലേപി (ദീ. നി. ൧.൭) ഭഗവതാ ആജീവട്ഠമകസീലമേവ നിദിട്ഠം. ഏതാപാഥോതി ഏത്തകാപാഥോ. യോ സീലേ പതിട്ഠിതോ “ഏതം മമാ”തി, “ഇമിനാഹം സീലേന ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവത്തേതരോ വാ”തി തണ്ഹായ പരാമസന്തോ, തസ്സ വിസേസഭാഗിയതായ, നിബ്ബേധഭാഗിയതായ വാ അകാരണേന തണ്ഹം അനതിവത്തനതോ സോ തമ്മയോ നാമ. തേനാഹ “ന തമ്മയോ ന സതണ്ഹോ”തിആദി.

സുതസ്സ ഉപരൂപരി വിസേസാവഹഭാവേന ഉത്തരുത്തരഞ്ചേവ തസ്സ ച വിസേസസ്സ അനുക്കമേന പണ്ണിതതരഭാവതോ പണ്ണിതതരഞ്ച കത്വാ ദേസേതി. സവിപക്ഖന്തി പഹാതബ്ബപഹായകഭാവേന സപ്പടിപക്ഖം. കണ്ഹം പടിബാഹിത്വാ സുക്കന്തി ഇദം ധമ്മജാതം കണ്ഹം നാമ, ഇമസ്സ പഹായകം ഇദം സുക്കം നാമാതി ഏവം കണ്ഹം പടിബാഹിത്വാ സുക്കം. സുക്കം പടിബാഹിത്വാ കണ്ഹന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഇധ പന “ഇമിനാ പഹാതബ്ബ”ന്തി വത്തബ്ബം. സഉസ്സാഹന്തി സബ്ബാപാരം. കിരിയമയചിത്താനന്ഹി അനുപച്ഛിന്നാവിജ്ജാതണ്ഹാമാനാദികേ സന്താനേ സബ്ബാപാരതാ സഉസ്സാഹതാ, സവിപാകധമ്മതാതി അത്ഥോ. തസ്ഥിം ദേസീതേ ധമ്മേതി തസ്ഥിം സത്ഥാരാ ദേസീതേ ലോകീയലോകുത്തരധമ്മേ. ഏകച്ചം ഏകദേസഭൂതം മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനസഞ്ചാതം പടിവേധധമ്മം അഭിഞ്ഞായ അഭിവിസിട്ഠായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ ജാനിത്വാ. പടിവേധധമ്മേന മഗ്ഗേന. ദേസനാധമ്മേതി ദേസനാരൂഢ്ഘേ പുബ്ബഭാഗിയേ ബോധിപക്ഖിയധമ്മേ നിട്ഠം ഗച്ഛതി - “അദ്ധാ ഇമായ പടിപദായ ജരാമരണതോ മുച്ചിസ്സാമി”തി. പുഞ്ചേ പോമുജ്ജനികസദ്ധായപി പസന്നോ, തതോ ഭിച്ഛോസോമത്തായ അവിപരീതധമ്മദേസനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ സോ ഭഗവാതി സത്ഥരി പസീദതി. നിയ്യാനികത്താതി വട്ടഭുക്ഖതോ ഏവ തതോ നിയ്യാനാവഹത്താ. വക്വാദീതി ആദി-സദ്ദേന അത്തം അസാമീചിപരിയായം സബ്ബം ദോസം സഞ്ഗണ്ഹാതി.

൪൯൦. ഇമേഹി സത്മുവീമംസനകാരണേഹിതി “പരിസുദ്ധകായസമാചാരതാദീഹി ചേവ ഉത്തരുത്തരിപണ്ണിതപണ്ണിതഅവിപരീതധമ്മദേസനാഹി ചാ”തി ഇമേഹി യഥാവുത്തേഹി സത്മുഉപപരിക്ഖനകാരണേഹി. അക്ഖരസമ്പിണ്ഡനപദേഹിതി തേസംയേവ കാരണാനം സമ്ബോധനേഹി അക്ഖരസമുദായലക്ഖണേഹി പദേഹി. ഇധ വുത്തേഹി അക്ഖരേഹിതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ വുത്തേഹി യഥാവുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ അഭിബ്ബഞ്ജനതോ ബുഞ്ജനസത്തിതേഹി അക്ഖരേഹി. ഓകപ്പനാതി സദ്ധേയവത്ഥും ഓക്കന്തിത്വാ പസീദനതോ ഓകപ്പനലക്ഖണാ. സദ്ധായ മൂലം നാമാതി അവേച്ചപ്പസാദഭൂതായ സദ്ധായ മൂലം നാമ കാരണന്തി സദുഹനസ്സ കാരണം പരിസുദ്ധകായസമാചാരാദികം. മിരാ പടിപക്ഖസമുച്ഛേദേന സുപ്പതിട്ഠിതത്താ. ഹരിതും ന സക്കാതി

അപനേതും അസക്കുണേയ്യാ. ഇതരേസു സമണബ്രാഹ്മണദേവേസു വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി ആഹ “സമിതപാപസമണേന വാ”തിആദി.

“ബുദ്ധാനം കേസബ്ബി സാവകാനഞ്ച വിബാധനത്ഥം മാരോ ഉപഗച്ഛതീ”തി സുതപുബ്ബത്താ “അയം മാരോ ആഗതോ”തി ചിന്തേസി. ആനുഭാവസമ്പന്നേന അരിയസാവകേന പുച്ഛിതത്താ മുസാവാരം കാതും നാസക്ഖി. ഏതേതി യമാവുത്തേ സമിതപാപസമണാദയോ റപേത്വാ. സഭാവസമന്നേസനാതി യാമാവസമന്നേസനാ അവിപരീതവീമംസാ. സഭാവേണേവാതി സബ്ഭാവേണേവ യമാഭൂതഗുണതോ ഏവ. സുട്ഠ സമ്മദേവ. സമന്നേസിതോതി ഉപപരിക്ഖിതോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവാതി.

വീമംസകസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വ. കോസമ്ബിയസുത്തവണ്ണനാ

രൻമ. തസ്മാതി യസ്മാ കോസമ്ബരുക്ഖവതീ, തസ്മാ നഗരം കോസമ്ബിതിസഖമഗമാസി. കുസമ്ബസ്സ വാ ഇസിനോ നിവാസഭൂമി കോസമ്ബി, തസ്സാവിദുരേ ഭവത്താ നഗരം കോസമ്ബി.

ഘോസിതസേട്ഠിനാ കാരിതേ ആരാമേതി ഏത്ഥ കോ ഘോസിതസേട്ഠി, കമഞ്ചാനേന ആരാമോ കാരിതോതി അന്തോലീനായ ചോദനായ വിസ്സജ്ജനേ സമുദാഗമതോ പട്ഠായ ഘോസിതസേട്ഠിം ദസ്സേതും “അദിലരട്ഠം നാമ അഹോസി”തിആദി ആരദ്ധം. കേദാരപരിച്ഛിന്നന്തി തത്ഥ തത്ഥ കേദാരഭൂമിയാ പരിച്ഛിന്നം. ഗച്ഛന്തോതി കേദാരപാളിയാ ഗച്ഛന്തോ. പഹൂതപായസന്തി പഹൂതതരം പായസം, തം പന ഗരു സിനിദ്ധം അന്തരാമഗ്ഗേ അപ്പാഹാരതായ മന്ദഗഹണികോ സമാനോ ജീരാപേതും നാസക്ഖി. തേനാഹ “ജീരാപേതും അസക്കോന്തോ”തിആദി. യസവതി രൂപവതി കുലഘരേ നിബ്ബത്തി. ഘോസിതസേട്ഠിനാമ ജാതോതി ഏവമേത്ഥ സഖ്വേപേനേവ ഘോസിതസേട്ഠിവത്ഥും കഥേതി, വിത്ഥാരോ പന ധമ്മപദവത്ഥുമ്ഹി (ധം പം അട്ഠം മ.സാമാവതീവത്ഥു) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

ഉപസംകപ്പനവസേനാതി ഉപസകപ്പനനിയാമേന. ആഹാരപരിക്ഖീണകായസ്സാതി ആഹാരനിമിത്തപരിക്ഖീണകായസ്സ, ആഹാരക്ഖയേന പരിക്ഖീണകായസ്സാതി അത്ഥോ. സുത്താഗാരേതി ജനവിവിതേ ഫാസുകട്ഠാനേ.

കലഹസ്സ പുബ്ബഭാഗോ ഭണ്ഡനം നാമാതി കലഹസ്സ ഹേതുഭൂതാ പരിഭാസാ തംസദിസി ച അനിട്ഠകിരിയാ ഭണ്ഡനം നാമ. ഹത്ഥപരാമാസാദിവസേനാതി കുജ്ജയിത്വാ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ഹത്ഥേ ഗഹേത്വാ പരാമസനഅച്ചന്തബന്ധനാദിവസേന. “അയം ധമ്മോ”തിആദിനാ വിരുദ്ധവാദഭൂതം ആപന്നാതി വിവാദാപന്നാ. തേനാഹ “വിരുദ്ധഭൂത”തിആദി. മുഖസന്നിസ്സിതതായ വാചാ ഇധ “മുഖ”ന്തി അധിപ്പേതാതി ആഹ “മുഖസത്തിഹിതി വാചാസത്തിഹി”തി. സന്തത്തിന്തി സന്താപനം “അയം ധമ്മോ, അയം വിനയോ”തി സന്താപേതബ്ബതം. നിജ്ജ്യാത്തിന്തി യാമാവതോ തസ്സ നിജ്ജ്യാനം. അട്ഠകമായം പന “സന്തത്തിവേവചനമേവേത”ന്തി വുത്തം.

സചേ ഹോതി ദേസേസ്സാമീതി സുബ്ബചതായ സിക്ഖാകാമതായ ച ആപത്തിം പസ്സി. നത്ഥിതേ ആപത്തിതി അനാപത്തിപക്ഖോപി ഏതഥ സമ്ഭവതീതി അധിപ്പായേനാഹ. സാ പനാപത്തി ഏവ. തേനാഹ - “തസ്സാ ആപത്തിയാ അനാപത്തിദിട്ഠി അഹോസീ”തി.

൪൯൨. കലഹഭണ്ഡനവസേനാതി കലഹഭണ്ഡനസ്സ നിമിത്തവസേന. യമാനുസന്ധിനാവ ഗതന്തി കലഹഭണ്ഡനാനം സാരണീയധമ്മപടിപക്ഖത്താ തദുപസമാവഹാ ഹേട്ഠാദേസനായ അനുരൂപാവ ഉപരിദേസനാതി യമാനുസന്ധിനാവ ഉപരിസുത്തദേസനാ പവത്താ. സരിതബ്ബയുത്താതി അനുസ്സരണാരഹാ. സബ്രഹ്മചാരിനന്തി സഹധമ്മികാനം. പിയം പിയായിതബ്ബം കരോന്തീതി പിയകരണാ. ഗരും ഗരുട്ഠാനിയം കരോന്തീതി ഗരുകരണാ. സങ്ഗഹണത്ഥായാതി സങ്ഗഹവത്ഥുവിസേസഭാവതോ സബ്രഹ്മചാരിനം സങ്ഗണ്ഹനായ സംവത്തന്തീതി സമ്ബന്ധോ. അവിവാദനത്ഥായാതി സങ്ഗഹവത്ഥുഭാവതോ ഏവ ന വിവാദനായ. സതി ച അവിവാദനഹേതുഭൂതസങ്ഗഹണത്തേ തേസം വസേന സബ്രഹ്മചാരിനം സമഗ്ഗഭാവോ ഭേദാഭാവോ സിദ്ധോയേവാതി ആഹ “സാമഗ്ഗിയാ”തിആദി. മിജ്ജതി സിന്നിയ്ഹതി ഏതായാതി മേത്താ, മിത്തഭാവോ, മേത്താ ഏതസ്സ അത്ഥീതി മേത്തം, കായകമ്മം. തം പന യസ്മാ മേത്താസഹഗതചിത്തസമുട്ഠാനം, തസ്മാ വുത്തം “മേത്തചിത്തേന കത്തബ്ബം കായകമ്മ”ന്തി. ഇമാനി മേത്തകായകമ്മാദീനി ഭിക്ഖുനം വസേന ആഗതാനി പാഠേ ഭിക്ഖുഹി പച്ചുപട്ഠപേതബ്ബതാവചനതോ. ഭിക്ഖുഗൃഹണേനേവ ചേത്ഥ സേസസഹധമ്മികാനന്ധി ഗഹണം ദട്ഠബ്ബം. ഭിക്ഖുനോ സബ്ബന്ധി അനവജ്ജകായകമ്മം ആഭിസമാചാരികകമ്മത്തോഗധമേവാതി ആഹ - “മേത്തചിത്തേന...പേ... കായകമ്മം നാമാ”തി. വത്തവസേന പവത്തിയമാനാ ചേതിയബ്ബോധീനം വന്ദനാ മേത്താസദിസീതി കത്ഥാ തദത്ഥായ ഗമനം മേത്തം കായകമ്മന്തി വുത്തം. ആദി-സദേന ചേതിയബ്ബോധിഭിക്ഖുസു വുത്താവസേസഅപചായനാദിം മേത്താവസേന പവത്തം കായികം കിരിയം സങ്ഗണ്ഹാതി.

തേപിടകേവി ബുദ്ധവചനം കമിയമാനന്തി അധിപ്പായോ. തീണിസുചരിതാനി കായവചിമനോസുചരിതാനി. ചിന്തനന്തി ഇമിനാ ഏവം ചിന്തനമത്തന്ധി മേത്തം മനോകമ്മം, പഗേവ വിധിപടിപന്നാ ഭാവനാതി ദസ്സേതി.

സഹായഭാവുപഗമനം തേസം പുരതോ. തേസു കരോന്തേസുയേവ ഹി സഹായഭാവുപഗമനം സമ്മുഖാ കായകമ്മം നാമ ഹോതി. കേവലം “ദേവോ”തി അവത്ഥാ ഗുണേഹി മിരഭാവജോതനം ദേവത്ഥേരോതി വചനം പശ്ശയ്ഹ വചനം. മമത്തബ്ബോധനം വചനം മമായനവചനം. ഏകന്തതിരോക്ഖകസ്സ മനോകമ്മസ്സ സമ്മുഖതാ നാമ വിത്തത്തിസമുട്ഠാപനവസേനേവ ഹോതി, തഞ്ച ഖോ ലോകേ കായകമ്മന്തി പാകടം പഞ്ഞാതം ഹത്ഥവികാരാദിം അനാമസിത്ഥാ ഏവ ദസ്സേന്തോ “നയനാനി ഉമ്മീലേത്ഥാ”തി ആഹ. തഥാ ഹി വചിദേവസേന പവത്തി ന ഗഹിതാ.

ലദ്ധപച്ചയാ ലബ്ഭന്തീതി ലാഭാ, പരിസുദ്ധാഗമനാ പച്ചയാ. ന സമ്മാ ഗയ്ഹമാനാപി ന ധമ്മലദ്ധാ നാമ ന ഹോന്തീതി തപ്പടിസേധനത്ഥം പാളിയം “ധമ്മലദ്ധാ”തി വുത്തം. ദേയ്യം ദക്ഖിണേയുഞ്ച അപ്പടിവിഭത്തം കത്ഥാ ഭുഞ്ജതീതി അപ്പടിവിഭത്തഭോഗീ. തേനാഹ “ദേവ പടിവിഭത്താനി നാമാ”തിആദി.

ചിത്തേന വിഭജനന്തി ഏതേന - “ചിത്തുപ്പാദമത്തേനപി വിഭജനം പടിവിഭജനം നാമ, പശേവ പയോഗതോ”തി ദസ്സേതി.

പടിഗുണ്ഹന്തോവ...പേം... പസ്സുതീതി ഇമിനാ ആഗമനതോ പട്ഠായ സാധാരണബുദ്ധിം ഉപട്ഠാപേതി. ഏവം ഹിസ്സ സാധാരണഭോഗിതാ സുകരാ, സാരണീയയമ്മോ ചസ്സ സുപൂരോ ഹോതി. വത്തന്തി സാരണീയയമ്മപൂരണവത്തം.

ദാതബ്ബന്തി അവസ്സം ദാതബ്ബം. അത്തനോ പലിബ്ബായവസേന സപലിബ്ബായസ്സേവ പൂരേതും അസക്കുണേയുത്താ ഓദിസ്സകദാനമ്പിസ്സ ന സബ്ബത്ഥ വാരിതന്തി ദസ്സേതും “തേന പനാ”തിആദി വുത്തം. അദാതുന്വീതി പി-സദേന ദുസ്സീലസ്സപി അത്ഥികസ്സ സതി സമ്ഭവേ ദാതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. ദാനഞ്ചി നാമ കസ്സചി ന നിവാരിതം.

മഹാഗിരിഗാമോ നാമ നാഗദിപപസ്സേ ഏകോ ഗാമോ. സാരണീയയമ്മോ മേ, ഭന്തേ, പൂരിതോ...പേം... പത്തഗതം ന വീയതീതി ആഹ തേസം ക്കുച്ചവിനോദനത്ഥം. തം സുത്ഥാ തേപി മേരാ “സാരണീയയമ്മപൂരകോ അയ”ന്തി അബ്ഭഞ്ജന്തംസു. ദഹരകാലേ ഏവ കിരേസ സാരണീയയമ്മപൂരകോ അഹോസി, തസ്സാ ച പടിപത്തിയാ അവഞ്ചയഭാവവിഭാവനത്ഥം “ഏതേ മയ്ഹം പാപുണിസ്സന്തീ”തി ആഹ.

അഹം സാരണീയയമ്മപൂരികാ, മമ പത്തപരിയാപന്നേനപി സബ്ബാപിമാ ഭിക്ഖുനിയോ യാപേസ്സന്തീതി ആഹ “മാ തുമ്ഹേ തേസം ഗതഭാവം ചിന്തയിത്ഥാ”തി.

സത്തസു ആപത്തിക്ഖന്ധേസു ആദിമ്ഹി വാ അന്തേ വാ, വേമജ്ജേയേതി ച ഇദം ഉദ്ദേശാഗതപാളിവസേന വുത്തം. ന ഹി അന്തോ കോചി ആപത്തിക്ഖന്ധാനം അനുക്കമോ അത്ഥി. പരിയന്തേ ഛരിന്നസാടകോ വിയാതി വത്ഥന്തേ, ദസന്തേ വാ ഛരിന്നവത്ഥം വിയ. ഖണ്ഡന്തി ഖണ്ഡവത്ഥം, ഖണ്ഡിതം വാ. ഛരിദന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ . വിസഭാഗവണ്ണേന ഉപഡ്ഡം, തതീയഭാഗം വാ സമ്ഭിന്നവണ്ണം സബ്ബലം, വിസഭാഗവണ്ണേഹേവ പന ബിന്ദുഹി അന്തരന്തരാ വിമിസ്സം കമ്മാസം, അയം ഇമേസം വിസേസോ. തണ്ഹാദാസബ്ബതോ മോചനവചനേനേവ തേസം സീലാനം വിവട്ടുപനിസ്സയതമാഹ. ഭുജിസ്സഭാവകരണതോതി ഇമിനാ ഭുജിസ്സകരാന്തി ഭുജിസ്സാനീതി ഉത്തരപദലോപേനായം നിദ്ദേശോതി ദസ്സേതി. അവിത്തൂനം അപ്പമാണതായ “വിത്തുപ്പസത്ഥാനീ”തി വുത്തം. തണ്ഹാദിട്ഠിഹി അപരാമട്ഠത്താതി - “ഇമിനാഹം സീലേന ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവത്തേതരോ വാ”തി തണ്ഹാപരാമാസേന - “ഇമിനാഹം സീലേന ദേവോ ഹുത്ഥാ തത്ഥ നിച്ചോ യുവോ സസ്സതോ ഭവിസ്സാമീ”തി ദിട്ഠിപരാമാസേന ച അപരാമട്ഠത്താ. പരാമട്ഠന്തി ചോദേതും. സീലം നാമ അവിപ്പടിസാരാദിപാരമ്പരിയേന യാവദേവ സമാധിസമ്പാദനത്ഥന്തി ആഹ “സമാധിസംവത്തകാനീ”തി. സമാനഭാവോ സാമന്തം, പരിപുണ്ണചതുപാരിസുദ്ധിഭാവേന മജ്ജേയേ ഭിന്നസുവണ്ണസ്സ വിയ ഭേദാഭാവതോ സീലേന സാമന്തം സീലസാമന്തം, തം ഗതോ ഉപഗതോതി സീലസാമന്തഗതോ. തേനാഹ “സമാനഭാവുപഗതസീലോ”തി.

യായം ദിട്ഠിതി യാ അയം ദിട്ഠി മയ്ഹഞ്ചേവ തുമ്ഹാകഞ്ച പച്ചക്ഖഭൂതാ. ചതുസച്ചദസ്സനട്ഠേന ദിട്ഠി, “സഞ്ചേ സഞ്ചാരാ അനിച്ഛാ, സഞ്ചേ സഞ്ചാരാ ദുക്ഖാ, സഞ്ചേ ധമ്മാ അനത്താ”തി, “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാഖാതോ ഭഗവതാ ധമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ സഞ്ഛോ”തി ച ദിട്ഠിയാ സാമഞ്ഞം സമാനദിട്ഠിഭാവം. അഗ്ഗം ഇതരേസം സാരണീയധമ്മാനം പധാനഭാവതോ. ഏതസ്ഥിം സതി സുഖസിദ്ധിതോ തേസം സഞ്ജാഹികം, തതോ ഏവ തേസം സഞ്ഛാടനികം ഗോപാനസിയാ അപരിപതന്തേ കത്വാ സഞ്ജാഹിഹതി ധാരേതീതി സഞ്ജാഹികം. സഞ്ഛാടന്തി അഗ്ഗഭാവേന സഞ്ഛാടഭാവം. സഞ്ഛാടനം ഏതേസം അത്ഥിതി സഞ്ഛാടനികം, സഞ്ഛാടനിയന്തി വാ പാഠോ, സഞ്ഛാടനേ നിയുത്തന്തി വാ സഞ്ഛാടനികം, ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ സഞ്ഛാടനിയം. സാമഞ്ഞതോ ഏവ ഗഹിതത്താ നപുംസകനിദുസോ.

൪൯൩. പഠമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിപി ഏവംസഭാവാ, അഞ്ഞമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിസു വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥിതി ആഹ “യായം സോതാപത്തിമഗ്ഗദിട്ഠി”തി. ഏത്താവതാപീതി ഏത്തകേനപി രാഗാദീസു ഏകേകേന പരിയുട്ഠിതചിത്തതായപി പരിയുട്ഠിതചിത്തോയേവ നാമ ഹോതി, പഗേവ ദീഹി, ബഹുഹി വാ പരിയുട്ഠിതചിത്തതായ. സബ്ബത്ഥാതി സഞ്ചേസു അട്ഠസുപി വാരേസു. സുട്ഠു റപിതന്തി യഥാ മഗ്ഗഭാവനാ ഉപരി സച്ചാഭിസമ്ബോധോ ഹോതി, ഏവം സമ്മാ റപിതം. തേനാഹ “സച്ചാനം ബോധായാ”തി. തം ഞാണന്തി “നത്ഥി ഖോ മേ തം പരിയുട്ഠാന”ന്തിആദിനാ പവത്തം പച്ചവേക്ഖണ്ണാണം. അരിയാനം ഹോതീതി അരിയാനമേവ ഹോതി. തേസഞ്ചി ഏകദേസതോപി പഹീനം വത്തഞ്ചതം അരഹതി. തേനാഹ “ന പുമുജ്ജനാന”ന്തി. അരിയന്തിവുത്തം “അരിയേസു ജാത”ന്തി കത്വാ. ലോകുത്തരഹേതുകതായ ലോകുത്തരന്തിവുത്തം. തേനേവാഹ “യേസം പനാ”തിആദി. തഥാ ഹിസ്സ പുമുജ്ജനേഹി അസാധാരണതാ. തേനാഹ “പുമുജ്ജനാനം പന അഭാവതോ”തി. സബ്ബവാരേസൂതി സഞ്ചേസു ഇതരേസു ഛരസു വാരേസു.

൪൯൪. പച്ചത്തന്തി പാടിയേക്കം അത്തന്തി മമ ചിത്തേയേവ. തേനാഹ “അത്തനോ ചിത്തേ”തി. “പച്ചത്തം അത്തനോ ചിത്തേ നിബ്ബുതിം കിലേസവുപസമം ലഭാമീ”തി ഇമമത്ഥം “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി.

൪൯൫. തമാരൂപായ ദിട്ഠിയാതി ഇദം “യമാരൂപായ ദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതോ”തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ പച്ചാമസനന്തി ആഹ “തമാരൂപായ ദിട്ഠിയാതി ഏവരൂപായ സോതാപത്തിമഗ്ഗദിട്ഠിയാ”തി.

൪൯൬. സഭാവേനാതി നിയതപഞ്ചസിക്ഖാപദതാദിസഭാവേന. സഞ്ഛകമ്മവസേനാതി മാനത്തചരിയാദിസഞ്ഛകമ്മവസേന. ദഹരോതി ബാലോ. കുമാരോതി ദാരകോ. യസ്ഥാ ദഹരോ “കുമാരോ”തി ച “യുവാ”തി ച വുച്ചതി, തസ്ഥാ മന്ദോതി വുത്തം. മന്ദിന്ദ്രിയതായ ഹി മന്ദോ. തേനാഹ “ചക്ഖുസോതാദീനം മന്ദതായാ”തി. ഏവന്വി യുവാവത്ഥാപി കേചി മന്ദിന്ദ്രിയാ ഹോന്തീതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ഉത്താനസേയ്യകോ”തി വുത്തം. യദി ഉത്താനസേയ്യകോ, കഥമസ്സ അഞ്ജാരക്കമനന്തി? യഥാ തഥാ അഞ്ജാരസ്സ ഫുസനം ഇധ “അക്കമന”ന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ഇതോ ചിതോ ചാ”തിആദി.

മനുസ്സാനന്തി മഹല്ലകമനുസ്സാനം. ന സീഘം ഹതോ തായതി കമിനഹത്ഥതായ. വിപ്പം പടിസംഹരതി മുദുതലുണ്ണസരീരതായ. അധിവാസേതി കിഞ്ചി പയോജനം അപേക്വിത്വാ.

൪൯൭. ഉച്ചാവചാനീതി മഹന്താനി ചേവ ഖുദുകാനി ച. തത്ത്വേവാതി സുധാകമ്മാദിമഹിയേവ. കസാവപചനം സുധാദിസഞ്ചരണത്വം, ഉദകാനയനം യോവനാദിഅത്വം, ഹലിദ്രിവണ്ണയാതുലേപനത്വം കുച്ഛകരണം. ബഹലപത്മനോതി ദദ്വഹചരന്ദോ. വച്ഛകന്തി നിബൃത്തയേനുപഗവച്ഛം. അപചിനാതീതി അപവിന്ദതി, ആലോകേതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അപലോകേതീ”തി. തന്നിന്നോ ഹോതീതി അധിസീലസിക്ഖാദിനിന്നോവ ഹോതി ഉച്ചാവചാനസി കിംകരണീയാനം ചാരിത്തസീലസ്സ പൂരണവസേനേവ കരണതോ, യോനിസോമനസികാരവസേനേവ ച തേസം പടിപജ്ജനതോ. മേരസ്സ സന്തികേ അട്ഠാസി യോനിസോമനസികാരാഭാവതോ “തം തം സമുല്ലപിസ്സാമീ”തി.

൪൯൮. ബലം ഏവ ബലതാതി ആഹ “ബലേന സമന്നാഗതോ”തി. അത്ഥികഭാവം കത്വാതി തേന ധമ്മേന സവിസേസം അത്ഥികഭാവം ഉപ്പാദേത്വാ. സകലചിത്തേനാതി ദേസനായആദിമഹി മജ്ജേ പരിയോസാനേതി സബ്ബത്ത്വേവ പവത്തതായ സകലേന അനവസേസേന ചിത്തേന.

൫൦൦. സഭാവോതി അരിയസാവകസ്സ പുമുജ്ജനേഹി അസാധാരണതായ ആവേണികോ സഭാവോ. സുട്ഠു സമന്നേസീതോതി സമ്മദേവ ഉപപരിക്ഖിതോ. സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായാതി സോതാപത്തിഫലസ്സ സച്ഛികരണേന, സച്ഛികതഭാവേനാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സോതാപത്തിഫലസച്ഛികതത്ത്വേനാ”തി. പഠമമഗ്ഗഫലസ്സ പച്ചവേക്ഖണ്ണാണവിസേസാ ഹേതേ പവത്തിആകാരഭിന്നാ. തേനേവാഹ “സത്തഹി മഹാപച്ചവേക്ഖണ്ണാണേഹീ”തി. അയം താവ ആചരിയാനം സമാനകമാതി “ഇദമസ്സ പഠമം ഞാണ”തിആദിനാ വുത്താനി പച്ചവേക്ഖണ്ണാണാനി, ന മഗ്ഗാണാനീതി ഏവം പവത്താ പരമ്പരാഗതാ പുബ്ബാചരിയാനം സമാനാ സാധാരണാ ഇമിസ്സാ പാളിയാ അട്ഠകമാ അത്ഥവണ്ണനാ. തത്ഥ കാരണമാഹ “ലോകുത്തരമഗ്ഗോ ഹി ബഹുചിത്തക്ഖണികോ നാമ നത്ഥീ”തി. യദി സോ ബഹുചിത്തക്ഖണികോ സിയാ നാനാഭിസമയോ, തഥാ സതി സംയോജനത്തയാദീനം ഏകദേശപ്പഹാനം പാപുണാതീതി അരിയമഗ്ഗസ്സ അനന്തരഫലത്താ ഏകദേശസോതാപന്നതാദിഭാവോ ആപജ്ജതി, ഫലാനം വാ അനേകഭാവോ, സബ്ബമേതം അയുത്തന്തി തസ്ഥാ ഏകചിത്തക്ഖണികോവ അരിയമഗ്ഗോ.

യം പന സുത്തപദം നിസ്സായ വിതണ്ഡവാദീ അരിയമഗ്ഗസ്സ ഏകചിത്തക്ഖണികത്വം പടികഖിപതി, തം ദസ്സേന്തോ “സത്ത വസ്സാനീതി ഹി വചനതോ”തി ആഹ. കിലേസാ പന ലഹു...പേ... ചരിജ്ജന്തിതി വദന്തേന ഹി വിപ്പം താവ കിലേസപ്പഹാനം, ദന്ധപവത്തികാ മഗ്ഗഭാവനാതി പടിഞ്ഞാതം ഹോതി. തത്ഥ സചേ മഗ്ഗസ്സ ഭാവനായ ആരദ്ധ്യമത്തായ കിലേസാ പഹീയന്തി, സേസാ മഗ്ഗഭാവനാ നിരത്ഥകാ സിയാ, അഥ പച്ഛാ കിലേസപ്പഹാനം, കിലേസാ പന ലഹു ചരിജ്ജന്തിതി ഇദം മിച്ചാ, “സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായാ”തി വക്ഖതീതി. തതോ സുത്തപടിജാനനതോ. മഗ്ഗം അഭാവേത്വാതി അരിയമഗ്ഗം പരിപുണ്ണം കത്വാ അഭാവേത്വാ. അത്ഥരസം വിദിത്വാതി സുത്തസ്സ അവിപരിതോ അത്ഥോ ഏവ അത്ഥരസോ, തം യാമാവതോ ഞത്വാ. ഏവം

വിതണ്ഡവാദിവാദം ഭിന്നിത്വാ വൃത്തമേവത്വം നിഗമേതും “ഇമാനി സത്ത ഞാണാനീ”തിആദി വൃത്തം. സേസം സുവിന്തേയമേവ.

കോസമ്ബിയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപ്രകാസനാ സമത്താ.

൯. ബ്രഹ്മനിമന്തനികസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൧. “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി (ദി° നി° ൧.൩൦) ഏവം പവത്താ ദിട്ഠി സസ്സതദിട്ഠി (സം° നി° ൧.൧.൧൦൫). സഹ കായേനാതി സഹ തേന ബ്രഹ്മത്തഭാവേന. ബ്രഹ്മട്ഠാനന്തി അത്തനോ ബ്രഹ്മവത്ത്വം. “അനിച്ചം നിച്ച”ന്തി വദതി അനിച്ചതായ അത്തനോ അപഞ്ഞായമാനത്താ. മിരന്തി ദുഹം, വിനാസാഭാവതോ സാരഭൂതന്തി അത്ഥോ. ഉപ്പാദവിപരിണാമാഭാവതോ സദാ വിജ്ജമാനം. കേവലന്തി പരിപുണ്ണം. തേനാഹ “അഖണ്ഡ”ന്തി. കേവലന്തി വാ ജാതിആദിഹി അമിസ്സം, വിരഹിതന്തി അധിപ്പായോ. ഉപ്പാദാദീനം അഭാവതോ ഏവ അചവന്ധമ്മം. കോചി ജായനകോ വാ...പേ... ഉപപജ്ജനകോ വാ നത്ഥി നിച്ചഭാവതോ. റാനേന സദ്ധിം തന്നിവാസീനം നിച്ചഭാവഞ്ചി സോ പടിജാനാതി. തിസ്സോ ത്യാനഭൂമിയോതി ദുതിയതത്ത്വചതുത്വജ്ഞാതാഭൂമിയോ. ചതുത്വജ്ഞാതാഭൂമിവിസേസാ ഹി അസത്തസുദ്ധാവസാരൂപഭവാ. പടിബാഹതീതി സന്തംയേവ സമാനം അജാനന്തോവ നത്ഥിതി പടിക്ഖിപതി. അവിജ്ജായഗതോതി അവിജ്ജായ സഹ ഗതോ പവത്തോ. സഹയോഗേ ഹി ഇദം കരണവചനം. തേനാഹ “സമന്നാഗതോ”തി. അത്താണീതി അവിദാ. പഞ്ഞാചക്ഖുവിരഹതോ അന്ധോ ഭൂതോ, അന്ധഭാവം വാ പത്തോതി അന്ധീഭൂതോ.

൧൦൨. തദാ ഭഗവതോ സുഭഗവനേ വിഹരണസ്സ അവിച്ഛിന്നതം സന്ധായ വൃത്തം “സുഭഗവനേ വിഹരതീതി ത്തോ”തി. തത്ത്വ പന തദാസ്സ ഭഗവതോ അദസ്സനം സന്ധായാഹ “കത്ത്വ നു ലോ ഗതോതി ഓലോകേനോ”തി. ബ്രഹ്മലോകം ഗച്ഛന്തം ദിസ്വാതി ഇമിനാ കതിപയചിത്തവാദവസേന തദാ ഭഗവതോ ബ്രഹ്മലോകഗമനം ജാതം, ന ഏകചിത്തക്ഖണ്ണേനാതി ദസ്സേതി. ന ചേത്ത്വ കായഗതിയാ ചിത്തപരിണാമനം അധിപ്പേതം - “സേയുമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയോ”തിആദിവചനതോ (മ° നി° ൧.൧൦൧). യം പന്നേത്ത്വ വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ. വിചരന്തി ചരന്തിവിഗമം. അപസാദിതോതി ദിട്ഠിയാ ഗാഹസ്സ വിപരിവത്തനേന സന്തജ്ജിതോ. “മേതമാസദോ”തി വചനേന ഉപത്ഥമ്ഭോ ഹുത്വാ.

അന്യാവിസിത്വാതി ആവിസനവസേന തസ്സ അത്തഭാവം അധിഭവിത്വാ. തഥാ അഭിഭവതോ ഹി തസ്സ സരീരം പവിട്ഠോ വിധ ഹോതീതി വൃത്തം “സരീരം പവിസിത്വാ”തി. യഞ്ചിഹി സത്തം ദേവയക്ഖ്വനാഗാദയോ ആവിസന്തി, തസ്സ പാകതികകിരിയമയം ചിത്തപ്പവത്തിം നിവാദേത്വാ അത്തനോ ഇദ്ധാനുഭാവേന യം ഇച്ഛിതം ഹസിതലപിതാദി, തം തേന കാരാപേന്തി, കാരേന്താ ച ആവിട്ഠപുഗ്ഗലസ്സ ചിത്തവസേന കാരേന്തി. “അത്തനോവാ”തി ന വത്തഞ്ചമേതം അചിന്തേയത്താ കമ്മജസ്സ ഇദ്ധാനുഭാവസ്സാതി കേചി. അപരേ പന യഥാ തദാ ചക്ഖുവിത്താണാദിപവത്തി ആവിട്ഠപുഗ്ഗലസ്സേവ, ഏവം കിരിയമയചിത്തപവത്തിപി തസ്സേവ, ആവേസകാനുഭാവേന പന സാമത്തോ പരിവത്തതി. തഥാ ഹി മഹാനുഭാവം പുഗ്ഗലം തേ ആവിസിതും ന സക്കോന്തി, തികിച്ഛാവുട്ഠാപനേ പന ചരവസരീരം അനുപവിസിത്വാ സതന്തം

കരോതി വിജ്ഞാനുഭാവേന. കോരവത്തിയാദിനം പന ഛരവസരീരസ്സ ഉട്ഠാനം വചിനിച്ഛാരണഞ്ച കേവലം ബുദ്ധാനുഭാവേന. അചിന്തേയ്യാ ഹി ബുദ്ധാനം ബുദ്ധാനുഭാവതി. അഭിഭവിത്വാ റിതോതി സകലലോകം അത്തനോ ആനുഭാവേന അഭിഭവിത്വാ റിതോ. ജേട്ഠകോതി പധാനോ, താദിസം വാ ആനുഭാവസമ്പന്നത്താ ഉത്തമോ. പസ്സതീതി ദസോ. വിസേസവചനിച്ഛായ അഭാവതോ അനവസേസവിസയോ ദസോ-സദ്ഭോതി ആഹ “സബ്ബം പസ്സതീ”തി. സബ്ബജനന്തി ലദ്ധനാമം സബ്ബസത്തകായം. വസേ വത്തേതി, സേട്ഠത്താ നിമ്മാപകത്താ ച അത്തനോ വസേ വത്തേതി. ലോകസ്സ ഹാസനസീലതായ ഇസ്സരോ. സത്താനം കമ്മസ്സ കാരകഭാവേന കത്താ. മാവരജങ്ഗമവിഭാഗം സകലം ലോകം നിമ്മാനേതിതി നിമ്മാതാ.

ഗുണവിസേസേന ലോകേ പാസംസത്താ സേട്ഠോ. താദിസോ ച ഉക്കട്ഠത്തമോ ഹോതീതി ആഹ “ഉത്തമോ”തി. സത്താനം നിമ്മാനം തമാ തമാ സജനം വിസജനം വിയ ഹോതീതി ആഹ “ത്വം വത്തിയോ”തിആദി. ത്യാനാദിസു അത്തനോ ചിത്തേ ച ചിണ്ണവസിത്താ വസീ. ഭൂതാനന്തി നിബ്ബത്താനം. ഭവം അഭിജാതം അരഹന്തിതി ഭബ്ബാ, സമ്ഭവേസിനോ, തേസം ഭബ്ബാനം. തേനാഹ “അണ്ഡജജലാബുജാ സത്താ”തിആദി.

പഥവിആദയോ നിച്ഛാ യുവാ സസ്സതാ. യേ തേസം “അനിച്ഛാ”തിആദിനാ ഗരഹകാ ജിഗുച്ഛാ സത്താ, തേ അയമാഭൂതവാദിതായ മതകാലേ അപായനിട്ഠാ അഹേസും. യേ പന പഥവിആദിനം “നിച്ഛാ യുവാ”തിആദിനാ പസംസകാ, തേ യമാഭൂതവാദിതായ ബ്രഹ്മകായുപഗാ അഹേസുന്തി മാറോ പാപിമാ അന്ധയതോ ബൃതിരേകതോ ച പഥവിആദിമുഖേന സങ്ഖാരാനം പരിഞ്ഞാപഞ്ഞാപനേ ആദിനവം വിഭാവേതി തതോ വിവേചേതുകാമോ. തേനാഹ “പഥവിഗരഹകാ”തിആദി. ഏതഥ ച മാറോ പഥവിആദിയാതുമഹാഭൂതഗൃഹണേന മനുസ്സലോകം, ഭൂതഗൃഹണേന ചാതുമഹാരാജികേ, ദേവഗൃഹണേന അവസേസകാമദേവലോകം, പജാപതിഗൃഹണേന അത്തനോ ഠാനം, ബ്രഹ്മഗൃഹണേന ബ്രഹ്മകായികേ ഗണ്ഹി. ആഭസ്സരാദയോ പന അവിസയതായ ഏവ അനേന അഗൃഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. തണ്ഹാദിട്ഠിവസേനാതി തണ്ഹാഭിനന്ദനായ ദിട്ഠാഭിനന്ദനായ ച വസേന. “ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്താ”തി അഭിനന്ദിനോ അഭിനന്ദകാ, അഭിനന്ദനസീലാ വാ. ബ്രഹ്മുനോ ഓവാദേ റിതാനം ഇദ്ധാനുഭാവം ദസ്സേതിതി തേസം തത്ഥ സന്നിപതിതബ്രഹ്മാനം ഇദ്ധാനുഭാവം തസ്സ മഹാബ്രഹ്മുനോ ഓവാദേ റിതത്താ നിബ്ബത്തം കത്വാ ദസ്സേതി. യസേനാതി ആനുഭാവേന. സിരിയാതി സോഭായ. മം ബ്രഹ്മപരിസം ഉപനേസീതി യാദിസാ ബ്രഹ്മപരിസാ ഇസ്സരിയാദിസമ്പത്തിയാ, തത്ഥ മം ഉയ്യോജേസി. മഹാജനസ്സ മാരണതോതി മഹാജനസ്സ വിവട്ടുപനിസ്സയഗുണവിനാസനേന ആനുഭാവേന മാരണതോ. അയസന്തി യസപടിപക്ഖം അകിത്തികമ്മാനുഭാവഞ്ചാതി അത്ഥോ.

൯൩. കസിണം ആയുന്തി വസ്സസതം സന്ധായ വദതി. ഉപനിസ്സായ സേതീതി ഉപസയോ, ഉപസയോവ ഓപസായികോ യഥാ “വേനയികോ”തി (മം നി^൧ ൧.൨൪൬; അം നി^൧ ൮.൧൧; പാരാ^൧ ൮) ആഹ “സമീപസയോ”തി. സയഗൃഹണഞ്ചേതഥ നിദസ്സനമത്തന്തി ദസ്സേതും “മം ഗച്ഛന്ത”തിആദി വുത്തം. അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം വത്തനത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. മമ വത്സുസ്മിം സയനകോതി മയ്ഹം ഠാനേ വിസയേ വത്തനകോ. ബാഹിത്യാതി നീചം കത്വാ,

അഭിഭവിയായ വാ. ജജ്ഞാരികാഗൃഹ്വതോതി ഏതമ ജജ്ഞാരികാ നാമ പഥവിം പത്മരിയാ ജാതാ ഏകാ ഗച്ഛജാതി.

ഇമിനാതി “സചേ വോ ത്വം ഭിക്ഖു”തിആദിവചനേന. ഏസ ബ്രഹ്മാ. ഉപലാപേതീതി സങ്ഗത്ത്വാതി. അപസാദേതീതി നിഗൃത്ത്വാതി. സേസപദേഹീതി വത്സസായികോ യഥാകാമകരണീയോ ബാഹിതേയ്യോതി ഇമേഹി പദേഹി. മയ്ഹം ആരക്ഖം ഗത്ത്വാതി സിതി മമ ആരക്ഖകോ ഭവിസ്സസി. ലകുണ്ഡകതരന്തി നീചതരം നിഹീനവുത്തിസരീരം.

ഘൃസിതുമി സമത്വം കിഞ്ചി ന പസ്സതി, പഗേവ ഞാണവിഭവന്തി അധിപ്പായോ. നിപ്ഫത്തിന്തി നിപ്ഫജ്ജനം, ഫലന്തി അത്ഥോ. തത്ത്വഹി കാരണവസേന ഗന്തബ്ബതോ അധിഗന്തബ്ബതോ ഗതീതി വുച്ചതി. ആനുഭാവന്തി പഭാവം. സോ ഹി ജോതനട്ഠേന വിരോചനട്ഠേന ജുതീതി വുച്ചതി. മഹതാ ആനുഭാവേന പരേസം അഭിഭവനതോ മഹേസോതി അക്ഖായതീതി മഹേസക്ഖോ. തയിദം അഭിഭവനം കിത്തിസമ്പത്തിയാ പരിവാരസമ്പത്തിയാ ചാതി ആഹ “മഹായസോ മഹാപരിവാരോ”തി.

പരിഹരന്തിതി സിനേരും ദക്ഖിണതോ കത്വാ പരിവത്തന്തി. ദിസാതി ഭുമ്മത്ഥേ ഏതം പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “ദിസാസു വിരോചമാനാ”തി. അത്തനോ ജുതിയാ ദിബ്ബമാനായ വാ. തേഹീതി ചന്ദിമസൂരിയേഹി. തത്തകേന പമാണേനാതി യത്തകേ ചന്ദിമസൂരിയേഹി ഓഭാസിയമാനോ ലോകധാതുസങ്ഖാതോ ഏകോ ലോകോ, തത്തകേന പമാണേന. ഇദം ചക്കവാളം ബുദ്ധാനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതം സേട്ഠം ഉത്തമം പധാനം, തസ്മാ യേഭുയ്യേന ഏത്ഥുപപന്നാ ദേവതാ അത്തേസു ചക്കവാളേസു ദേവതാ അഭിഭുയ്യ വത്തന്തി. തഥാ ഹി ബ്രഹ്മാ സഹമ്പതി ദസസഹസ്സബ്രഹ്മപരിവാരോ ഭഗവതോ സന്തികം ഉപഗത്ത്വാതി. തേനാഹ “ഏതമ ചക്കവാളസഹസ്സേ തുയ്ഹം വസോ വത്തതീ”തി. ഇദാനി “ഏതമ തേ വത്തതേ വസോ”തി വുത്തം വസേ വത്തനം സരൂപതോ ദസ്സേതും “പരോപരഞ്ച ജാനാസീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പഥഗാഥായം വുത്തം ഏതമ-സദം ആനേത്വാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ “ഏതമ ചക്കവാളസഹസ്സേ”തി ആഹ. ഉച്ചനീചേതി ജാതികുലരൂപഭോഗപരിവാരാദിവസേന ഉളാരേ ച അനുളാരേ ച. അയം ഇദ്ധോ അയം പകതിമനുസ്സോതി ഇമിനാ “സരൂപതോ ഏവസ്സ സത്താനം പരോപരജാനനം, ന സമുദാഗമതോ”തി ദസ്സേതി. യം പന വക്ഖതി “സത്താനം ആഗതിം ഗതിന്തി, തം കാമലോകേ സത്താനം ആദാനനിക്ഖേപജാനനമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന കമ്മവിപാകജാനനം. യദി ഹി സമുദാഗമതോ ജാനേയ്യ, അത്തനോപി ജാനേയ്യ, ന ചസ്സ തം അത്ഥീതി, തഥാ ആഹ “ഇത്ഥമ്ഭാവോതി ഇദം ചക്കവാള”തിആദി. രാഗയോഗതോ രാഗോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി വാ രാഗോ, വിരജ്ജനസീലോ വിരാഗീ, തം രാഗവിരാഗിനം. സഹസ്സിബ്രഹ്മാ നാമ ത്വം ചുളുനീയാ ഏവ ലോകധാതുയാ ജാനനതോ. തയാതി നിസ്സക്കേ കരണവചനം. ചതുഹത്ഥായാതി അനേകഹത്ഥേന സാണിപാകാരേന കാതബ്ബപടപ്പമാണം ദീഘതോ ചതുഹത്ഥായ, വിത്ഥാരതോ ദിഹത്ഥായ പിഘോതികായ കാതും വായമന്തോ വിയ ഗോപ്ഫകേ ഉദകേ നിമുജ്ജിതുകാമോ വിയ ച പമാണം അജാനന്തോ വിഹഞ്ഞതീതി നിഗൃത്ത്വാതി.

൫൦൪. തം കായന്തി തദേവ നികായം. ജാനിതബ്ബട്ഠാനം പത്യാപീതി അനഞ്ഞസാധാരണാ മയ്ഹം സീലാദയോ ഗുണവിസേസാ താവ തിട്ഠന്തു,

ഈദിസം ലോകിയം പരിത്തകം ജാനിതബ്ദാന്നവി പത്യാ. അയം ഇമേസം അതിസയേന നീചോതി നീചേയ്യോ, തസ്സ ഭാവോ നീചേയ്യന്തി ആഹ “തയാ നീചതരഭാവോ പന മയ്ഹം കുതോ”തി.

ഹേട്ഠപപത്തികോതി ഉപരൂപരിതോ ചവിത്യാ ഹേട്ഠാ ലദ്ധൂപപത്തികോ. ഏവം സബ്ബേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “അനുപ്പന്നേ ബുദ്ധുപ്പാദേ”തി ആഹ. ഹേട്ഠപപത്തികം കത്യാതി ഹേട്ഠപപത്തികം പത്ഥനം കത്യാ. യഥാ കേനചി ബഹൂസു ആനന്തരിയേസു കത്തേസു യം തത്ഥ ഗരുതരം ബലവം, തദേവ പടിസന്ധിം ദേതി, ഇതരാനി പന തസ്സ അനുബലപ്പദായകാനി ഹോന്തി, ന പടിസന്ധിദായകാനി, ഏവം ചതുസു രൂപജ്ജന്യാനേസു ഭാവിതേസു യം തത്ഥ ഗരുതരം ഛന്ദപണിധിഅധിമോക്ഖാദിവസേന സാഭിസബ്ബാരഞ്ച, തദേവ ച പടിസന്ധിം ദേതി, ഇതരാനി പന അലദ്ധോകാസതായ തസ്സ അനുബലപ്പദായകാനി ഹോന്തി, ന പടിസന്ധിദായകാനി, തന്നിബ്ബത്തിതജ്ജന്യാനേനേവ ആയതിം പുനബ്ഭവാഭിനിബ്ബത്തി ഹോതിതി ആഹ “തതിയജ്ജന്യാനം പണീതം ഭാവേത്യാ”തി. തത്ഥാതി സുഭകിണ്ഡബ്രഹ്മലോകേ. പുന തത്ഥാതി ആഭസ്സരബ്രഹ്മലോകേ. പഠമകാലേതി തസ്ഥിം ഭവേ പഠമസ്ഥിം കാലേ. ഉഭയന്തി അതീതം അത്തനോ നിബ്ബത്തട്ഠാനം, തത്ഥ നിബ്ബത്തിയാ ഹേതുഭൂതം അത്തനോ കതകമ്മന്തി ഉഭയം. പമുസ്സിത്യാ കാലസ്സ ചിരതരഭാവതോ. വീതിനാമേതി പടിപജ്ജന്തീതി ച തദാ തസ്സാ കിരിയായ പവത്തിക്ഖണം ഉപാദായ പവത്തമാനപയോഗോ.

അപായേസീതി പായേസി. പിപാസിതേതി തസിതേ. ഘമ്മനീതി ഘമ്മകാലേ. സമ്പരേതേതി ഘമ്മപരിളാഹേന പിപാസായ അഭിഭൂതേ. ന്തി പാനീയദാനം. വതസീലവത്തന്തി സമാദാനവസേന വതഭൂതം ചാരിത്തസീലഭാവേന സമാചിണ്ണത്താ സീലവത്തം. സുത്തപ്പബുദ്ധോവ അനുസ്സരാമീതി സുപിത്യാ പബുദ്ധമത്തോ വിയ സുപിനം തവ പുബ്ബനിവുത്ഥം മമ പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിഞാണേന അനുസ്സരാമി, സബ്ബത്തുതത്താണേന വിയ പച്ചക്ഖതോ പസ്സാമീതി അത്ഥോ.

കരമരേതി വിലുബിത്യാ ആനീതേ. കമ്മസജ്ജന്തി യുദ്ധസജ്ജം, ആവുധാദായിനിന്തി അത്ഥോ.

ഏണീകൂലസ്ഥിന്തി ഏണീമിഗബാഹുല്ലേന “ഏണീകൂല”ന്തി സബ്ബം ഗതേ ഗങ്ഗായ തീരപ്പദേസേ. ഗയ്ഹക നീയമാനന്തി ഗയ്ഹവസേന കരമരഭാവേന ചോരേഹി അത്തനോ റാനം നീയമാനം.

ആവാഹവിവാഹവസേന മിത്തസന്ധവം കത്യാ. “ഏവം അമ്ഹേസു കീളന്തേസു ഗങ്ഗേയ്യകോ നാഗോ കുപിതോ”തി മയി സന്തേസി ന കരോന്തീതി. സുസുകാരന്തി സുസൂതി പവത്തം ഭേരവനാഗനിസ്സാസം.

ഗഹീതനാവന്തി വിഹേഠേതുകാമതായ ഗതിനിവാരണവസേന ഗഹിതം നിഗൃഹിതം നാവം. ലുദ്ദേനാതി കുരുരേന. മനുസ്സകപ്പാതി നാവാഗതാനം മനുസ്സാനം വിഹേഠേതുകാമതായ.

ബദ്ധചരോതി പടിബദ്ധചരിയോ. തേനാഹ “അന്തേവാസിക്യോ”തി. തം നിസ്സായേവാതി രത്താ ഉപട്ഠിയമാനോപി രാജാനം പഹായ തം കപ്പം അന്തേവാസിം നിസ്സായേവ.

സമ്ബുദ്ധിമന്തം വതിനം അമഞ്ഞീതി അയം സമ്മദേവ ബുദ്ധിമാ വതസമ്പന്നോതി അമഞ്ഞി സമ്ഭാവേസി ച.

നാനത്തഭാവേസൂതി നാനാ വിസും വിസും അത്തഭാവേസു.

അദ്ധാതി ഏകംസേന. മമേതമായുന്തി മയ്ഹം ഏതം യഥാവുത്തം തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ പവത്തം ആയും. ന കേവലം മമ ആയുമേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞമ്പി സബ്ബത്തേയ്യം ജാനാസി, ന തുയ്ഹം അവിദിതം നാമ അത്ഥി. തഥാ ഹി ബുദ്ധോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ തുവം. നോ ചേ കഥമയമത്ഥോ ഞാതോ? തഥാ ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ ഏവ തേ അയം ജലിതോ ജോതമാനോ ആനുഭാവോ ഓഭാസയം സബ്ബമ്പി ബ്രഹ്മലോകം ഓഭാസേന്തോ ദിബ്ബമാനോ തിട്ഠതീതി സത്ഥു അസമസമതം പവേദേസി.

പഥവത്തേനാതി പഥവിഅത്തേന. തേനാഹ “പഥവിസഭാവേനാ”തി. ഏത്ഥ ച യസ്ഥാ - “സബ്ബസങ്ഖാരസമമോതി”ആദിനാ (മഹാവം ൧; ദീം നിം ൨.൬൪, ൬൫; മം നിം ൧.൨൮൧; സം നിം ൧.൧൦൨) സാധാരണതോ, “യത്ഥ നേവ പഥവി”തി അസാധാരണതോ ച പഥവിയാ അസഭാവേന നിബ്ബാനസ്സ ഗഹേതബ്ബതാ അത്ഥി, തം നിവത്തേത്ഥാ പഥവിയാ അനഞ്ഞസാധാരണം സഭാവം ഗഹേതും “പഥവിയാ പഥവത്തേനാ”തി വുത്തം. നാപഹോസിന്തി ന പാപുണിം. ഇധ പഥവിയാ പാപുണനം നാമ “ഏതം മമാ”തിആദിനാ ഗഹണന്തി ആഹ “തണ്ഹാദിട്ഠിമാനഗ്ഗാഹേഹി ന ഗണ്ഹി”ന്തി.

വാദിതായാതി വാദസീലതായ. സബ്ബന്തി അക്ഖരം നിദിസിത്ഥാതി “സബ്ബം ഖോ അഹം ബ്രഹ്മേ”തിആദിനാ ഭഗവതാ വുത്തം സബ്ബ-സദു - “സചേ ഖോ തേ മാരിസ സബ്ബസ്സ സബ്ബത്തേന അനനുഭൂത”ന്തി പച്ചനുഭാസനവസേന നിദിസിത്ഥാ. അക്ഖരേ ദോസം ഗണ്ഹന്തോതി ഭഗവതാ സക്കായസബ്ബം സന്ധായ സബ്ബ-സദു ഗഹിതേ സബ്ബസബ്ബവസേന തദത്ഥപരിവത്തന്നേന സബ്ബ-സദുവചനീയതാസാമത്തേന ച ദോസം ഗണ്ഹന്തോ. തേനാഹ “സത്ഥാ പനാ”തിആദി. തത്ഥ യദി സബ്ബം അനനുഭൂതം “നത്ഥി സബ്ബ”ന്തി ലോകേ അനവസേസം പൂച്ഛതി. സചേ സബ്ബസ്സ സബ്ബത്തേന അനവസേസസഭാവേന അനനുഭൂതം അപ്പത്തം, തം ഗഗനകുസുമം വിയ കിഞ്ചി ന സിയാ. അഥസ്സ അനനുഭൂതം അത്ഥിതി അസ്സ സബ്ബത്തേന അനനുഭൂതം യദി അത്ഥി, “സബ്ബ”ന്തി ഇദം വചനം മിച്ഛാ, സബ്ബം നാമ തം ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “മാ ഹേവ തേ രിത്തകമേവാ”തിആദി.

അഹം സബ്ബഞ്ച വക്ഖാമി, അനനുഭൂതഞ്ച വക്ഖാമീതി അഹം “സബ്ബ”ന്തി ച വക്ഖാമി, “അനനുഭൂത”ന്തി ച വക്ഖാമി, ഏത്ഥ കോ ദോസോതി അധിപ്പായോ. കാരണം ആഹരന്തോതി സബ്ബസ്സ സബ്ബത്തേന അനനുഭൂതസ്സ അത്ഥിഭാവേ കാരണം നിദിസന്തോ. വിജാനിതബ്ബന്തി മഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണ്ണാണേഹി വിസേസതോ സബ്ബസങ്ഖതവിസിട്ഠതായ ജാനിതബ്ബം. അനിദസ്സനന്തി ഇദം നിബ്ബാനസ്സ സനിദസ്സനദുകേ ദുതിയപദസഹിതതാദസ്സനന്തി അധിപ്പായേന “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ ആപാഥം

അനുപഗമനതോ അനിദസ്സനം നാമാ”തി വുത്തം. സബ്ബസങ്ഖതവിധുരതായ വാ നത്ഥി ഏതസ്സ നിദസ്സനന്തി അനിദസ്സനം. നത്ഥി ഏതസ്സ അന്തോതി അനന്തം. തേന വുത്തം “തയിദ”ന്തിആദി.

ഭൂതാനീതി പച്ചയസമ്ഭൂതാനി. അസമ്ഭൂതന്തി പച്ചയേഹി അസമ്ഭൂതം, നിബ്ബാനന്തി അത്ഥോ. അപഭസ്സരഭാവഹേതുമനം സബ്ബസോ അഭാവം സബ്ബതോ പഭാതി സബ്ബതോപഭം. തേനാഹ “നിബ്ബാനതോ ഹി”തിആദി. തഥാ ഹി വുത്തം - “തഥോ തത്ഥ ന വിജ്ജതീ”തി. (നേത്തിം ൧൦൪) പഭൂതമേവാതി പകട്ഠഭാവേന ഉക്കട്ഠഭാവേന വിജ്ജമാനമേവ. അരൂപീഭാവേന അദേസികത്താ സബ്ബതോ പഭവതി വിജ്ജതീതി സബ്ബതോപഭം. തേനാഹ “പുരത്ഥിമദിസാദീസു”തിആദി. പവിസന്തി ഏത്ഥാതി പവിസം, തദേവ സ-കാരസ്സ ഭ-കാരം, വി-കാരസ്സ ച ലോപം കത്വാ വുത്തം “പഭ”ന്തി. തേനാഹ “തിത്ഥസ്സ നാമ”ന്തി. വാദം പതിട്ഠപേസീതി ഏവം മയാ സബ്ബഞ്ച വുത്തം, അനനുഭൂതഞ്ച വുത്തം, തത്ഥ യം തയാ അധിപ്പായം അജാനന്തേന സഹസാ അപ്പടിസങ്ഖായ ദോസഗ്ഗഹണം, തം മിച്ചാതി ബ്രഹ്മാനം നിഗ്ഗണ്ഹന്തോ ഭഗവാ അത്തനോ വാദം പതിട്ഠപേസി.

ഗഹിതഗഹിതന്തി “ഇദം നിച്ച”ന്തിആദിനാ ഗഹിതഗഹിതം ഗാഹം. തത്ഥ തത്ഥ ദോസദസ്സനമുഖേന നിഗ്ഗണ്ഹന്തേന സത്ഥാരാ വിസ്സജ്ജാപിതോ കിഞ്ചി ഗഹേതഞ്ചം അത്തനോ പടിസരണം അഭിസ്വാ പരാജയം പടിച്ഛാദേതും ലളിതകം കാതുകാമോ വാദം പഹായ ഇദ്ധിയാ പാടിഹാരിയലീളം ദസ്സേതുകാമോ. യദി സക്കോസിമയ്ഹം അന്തരധായിതും, ന പന സക്ഖിസ്സസീതി അധിപ്പായോ. മൂലപടിസന്ധിം ഗന്തുകാമോതി അത്തനോ പാകതികേന അത്തഭാവേന ാതുകാമോ. സോ ഹി പടിസന്ധികാലേ നിബ്ബത്തസദിസതായ മൂലപടിസന്ധിതി വുത്തോ. അഞ്ഞേസന്തി ഹേട്ഠാ അഞ്ഞകായികാനം ബ്രഹ്മുനം. ന അദാസി അഭിസങ്ഖതകായേനേവായം തിട്ഠതു, ന പാകതികരൂപേനാതി ചിത്തം ഉപ്പാദേസി. തേന സോ അഭിസങ്ഖതകായം അപനേതും അവിസഹന്തോ അത്തഭാവപടിച്ഛാദകം അന്ധകാരം നിമ്മിനിതും ആരഭി. സത്ഥാ തം തഥം വിദ്ധംസേതി. തേന വുത്തം “മൂലപടിസന്ധിം വാ”തിആദി.

ഭവേവാഹന്തി ഭവേ ഏവ അഹം. അയഞ്ച ഏവ-സദോ അട്ഠാനപയുത്തോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അഹം ഭവേ ഭയം ദിസ്വായേവാ”തി, സബ്ബസ്ഥിം ഭവേ ജാതിആദിഭയം ഞാണചക്ഖുനാ യാമാവതോ ദിസ്വാ. സത്തഭവന്തി സത്തസങ്ഖാതം ഭവം. കമ്മഭവപച്ചയേ ഹി ഉപപത്തിഭവേ സത്തസമഞ്ഞാ. വിഭവന്തി വിമുത്തിം. പരിയേസമാനന്വി ഉപായസ്സ അനധിഗതത്താ ഭവേയേവ ദിസ്വാ. ഭവഞ്ച വിഭവേസിനം വിഭവം നിബ്ബുതിം ഏസമാനാനം സത്താനം ഭവം, ഭവേസു ഉപ്പത്തിഞ്ച ദിസ്വാതി ഏവം വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ന അഭിവാദിന്തി “അഹോ വത സുഖ”ന്തി ഏവം അഭിവാദാപനാകാരാഭാവതോ ന അഭിനിവിസിം, ലക്ഖണവചനമേതം. ഗാഹത്ഥോ ഏവ വാ അഭിവാദ-സദോതി ആഹ “നാഭിവാദി”ന്തി, “ന ഗവേസി”ന്തി. ഭവഗ്ഗഹണേനേത്ഥ ദുക്ഖസച്ചം, നന്ദീഗഹണേന സമുദയസച്ചം, വിഭവഗ്ഗഹണേന നിരോധസച്ചം, നന്ദിഞ്ച ന ഉപാദിയിന്തി ഇമിനാ മഗ്ഗസച്ചം പകാസിതന്തി ആഹ “ഇതി ചത്താരി സച്ചാനി പകാസേന്തോ”തി. തദിദം ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം ഗാമായ വിഭാവനദസ്സനം. സത്ഥാ പന തേസം ബ്രഹ്മുനം അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം സച്ചാനി വിത്ഥാരതോ പകാസേന്തോ വിപസ്സനം പാപേത്വാ അരഹന്തേന ദേസനായ കൂടം ഗണ്ഹി. തേ ച ബ്രഹ്മാനോ കേചി

സോതാപത്തിഫലേ, കേചി സകദാഗാമിഫലേ, കേചി അനാഗാമിഫലേ, കേചി അരഹന്തേ ച പതിട്ഠഹിംസു. തേന വുത്തം “സച്ചാനി പകാസേനോ സത്ഥാ ധമ്മം ദേസേസീ”തിആദി. അച്ഛരിയജാതാതി സഞ്ജാതച്ഛരിയാ. സമൂലം ഭവന്തി തണ്ഹാവിജാഹി സമൂലം ഭവം.

൫൫. മമ വസം അതിവത്തിതാനീതി സബ്ബസോ കാമയാതുസമതിക്കമനപടിപദായ മയ്ഹം വിസയം അതിക്കമിതാനി. കഥം പനായം തേസം അരിയഭൂമിസമോക്കമനം ജാനാതീതി? നയഗ്ഗാഹതോ - “സമണോ ഗോതമോ ധമ്മം ദേസേനോ സംസാരേ ആദിനവം, നിബ്ബാനേ ച ആനിസംസം പകാസേനോ വേണേയുജനം നിബ്ബാനം ദിട്ഠമേവ കരോതി, തസ്സ ദേസനാ അവഞ്ഞ്ചാ അമോഘാ ഇന്ദേന വിസ്സുട്ഠവജിരസദിസാ, തസ്സ ച ആണായ റിതാ സംസാരേ ന ദിസ്സന്തേവാ”തി നയഗ്ഗാഹേന അനുമാനേന ജാനാതി. സചേ ത്വം ഏവം അനുബുദ്ധോതി യഥാ ത്വം പരേസം സച്ചാഭിസമ്ബോധം വദതി, ഏവം ത്വം അത്തനോ അനുരൂപതോ സയമ്ഭുജാണേന ബുദ്ധോ ധമ്മം പടിവിജ്ഞിതാ റിതോ. തം ധമ്മം മാ ഉപനയസീതി തയാ പടിവിധധമ്മം മാ സാവകപടിവേധം പാപേസീ. ഇദന്തി ഇദം അനന്തരം വുത്തം ബ്രഹ്മലോകേ പതിട്ഠാനംയേവ സന്ധായ മാറോ വദതി, തേ ദസ്സേനോ “അനുപ്പന്നേ ഹീ”തിആദിമാഹ. അപായപതിട്ഠാനം പന ആജീവകനിഗണ്ഠാദിപബ്ബജ്ജം ഉപഗതേ തിത്ഥകരേ, യേ കേചി വാ പബ്ബജിത്വാ മിച്ചാപടിപന്നേ ജനേ സന്ധായ വദതി. അനുപ്പന്നേതി അസഞ്ജാതേ, അപ്പത്തേതി അത്ഥോ. അനുല്പന്നതായാതി യഥാ മാറോ ഉപരി കിഞ്ചി ഉത്തരം ലപിതും ന സക്കോതി, ഏവം തഥാ ഉത്തരഭാസനേന. നിമന്തനവചനേനാതി വിഞ്ചാപനവചനേന. ബ്രഹ്മം സേട്ഠം നിമന്തനം, ബ്രഹ്മുനോ വാ നിമന്തനം ഏതഥ അത്ഥീതി ബ്രഹ്മനിമന്തനികം, സുത്തം. യം പന്നേതഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ചേതയ്യമേവ.

ബ്രഹ്മനിമന്തനികസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. മാതജജനീയസുത്തവണ്ണനാ

൫൬. കോട്ഠമനുപവിട്ഠോതി ആസയോ വച്ചഗുത്തട്ഠാനതായ കോട്ഠം, തസ്സ അബ്ഭന്തരഞ്ജേതഥ കോട്ഠം. അനുരൂപോ ഹുത്വാ പവിട്ഠോ അനുപവിട്ഠോ. സുഖമഞ്ഹി തദനുച്ഛവികം അത്തഭാവം മാപേത്വാ അയം തത്ഥ പവിട്ഠോ. ഗരുഗരോ വിയാതി ഗരുകഗരുകോ വിയ. ഉ-കാരസ്സ ഹി ഓ-കാരം കത്വാ അയം നിദേസോ, അതിവിധ ഗരുകോ മഞ്ഞേതി അത്ഥോ. ഗരുഗരു വിധ ഇച്ചേവ വാ പാഠോ. മാസഭത്തം മാസോ ഉത്തരപദലോപേന, മാസഭത്തേന ആചിതം പൂരിതം മാസാചിതം മഞ്ഞേ. തേനാഹ “മാസഭത്തം ഭുത്തസ്സ കുച്ഛി വിയാ”തി. ഉത്തരപദലോപേന വിനാ അത്ഥം ദസ്സേതും “മാസപൂരിതപസിബ്ബുകോ വിയാ”തി വുത്തം. തിന്തമാസോ വിയാതി തിന്തമാസോ പസിബ്ബുകോ വിയ. കിം നു ഖോ ഏതം മമ കുച്ഛിയം പുബ്ബം ഭാരികത്തം, കിം നു ഖോ കഥം നു ഖോ ജാതന്തി അധിപ്പായോ? ഉപായേനാതി പഥേന ഞായേന. ബൃതിരേകതോ പനസ്സ അനുപായം ദസ്സേതും “സചേ പനാ”തിആദി വുത്തം. അത്താനമേവ വാ സന്ധായ “മാ തമാഗതം വിഹേസേസീ”തി ആഹ. യഥാ ഹി അരിയസഞ്ഘോ “തമാഗതം ദേവമനുസ്സപൂജിതം, സഞ്ഘം നമസ്സാമ സുവത്ഥി ഹോതു”തിആദിസു (ഖു° പാ° ൬.൧൮; സു° നി° ൨൪൧) തമാഗതോതി വുച്ചതി, ഏവം തപ്പരിയാപന്നാ അരിയപുഗ്ഗലാ, യഥാ ച പൂരിമകാ

ദുതിയഅഗ്നസാവകാ കപ്പാനം സതസഹസ്സായികം ഏകം അസങ്ഖ്യേയും പാരമിയോ പുരേത്യാ ആഗതാ, അയമ്പി മഹാമേരോ തമാ ആഗതോതി തമാഗതോതി. പതിഅഗ്നളേവ അട്ഠാസീതി അഗ്നളസ്സ ബഹിഭാഗേ അട്ഠാസി.

൧൦൭. രുക്ഖഭേവതാ നാമ ചാതുരഹാരാജികേസു നിഹീനോ കായോ, തസ്മാ നേസം മനുസ്സഗന്ധോ പരിചിത്തതാ നാതിജേഗുച്ഛോതി ആഹ “ആകാസട്ഠഭേവതാന”ന്തി. ആബാധം കരോതീതി ദുക്ഖം ജനേതി. നാഗരികോതി സുകുമാരോ. പരിചോക്ഖോതി സബ്ബസോ സുചിരുപോ. ഞാതികോടിന്തി ഞാതിഭാഗം. അനാദിമതി ഹി സംസാരേ ഞാതിഭാഗരഹിതോ നാമ സത്തോ കസ്സചിപി നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ഇദന്തി “സോ മേ ത്വം ഭാഗിനേയ്യോ ഹോസീ”തി ഇദം വചനം. പവേണിവസേനാതി തദാ മയ്ഹം ഭാഗിനേയ്യോ ഹുത്യാ ഇദാനി മാര്ജ്ജനേ റിതോതി ഇമിസ്സാ പവേണിയാ വസേന വുത്തം. അഞ്ഞസ്സ വാ വേസമം ധുരോ വിധുരോ. തേനാഹ “അഞ്ഞേഹി സദ്ധിം അസദിസോ”തി. അപ്പദുക്ഖേനാതി സുഖേനേവ. പന്മാനം അവന്തി ഗച്ഛന്തിതി പമാവിനോ. ഏത്തകേനാതി ഏത്താവതാ ചിതകസന്നിസയേന. ഉദകലേണന്തി ഉദകനിസ്സന്ദനലേണം. സമാപത്തിതോതി നിരോധസമാപത്തിതോ. സമാപത്തിഫലന്തി നിരോധസമാപത്തിഫലം.

൧൦൮. ദസഹി അക്കോസവത്സുഹീതി ദസഹിപി അക്കോസവത്സുഹി, തതോ കിഞ്ചി അഹാപേന്താ. പരിഭാസമാതി ഗരഹഥ. ഘട്ടേമാതി അനുനാഹി കമാഹി ഇമേസു ഓവിജ്ജയഥ. ദുക്ഖാപേമാതി ചിത്തേ ദുക്ഖം ജനേഥ. ഏതേസന്തി തേസം ഭിക്ഖുനം തുര്ഹാകം അക്കോസനാദിഹി ഭിക്ഖുനം കിലേസുപ്പത്തിയാ. തേനേത്ഥ ദുസീമാരോ ഓതാരം ലഭതി നാമാതി അധിപ്പായോ. ഉപട്ഠാതബ്ബം ഇദം അരഹന്തീതി ഇബ്ഭാ, ഹത്ഥിഭണ്ഡകാ, ഹീനജീവികതായ ഹേതേ ഇബ്ഭാ വിയാതി ഇബ്ഭാ, തേ പന സദുതിയകവസേന “ഗഹപതികാ”തി വുത്താ. കണ്ഹാതി കണ്ഹാഭിജാതികാ. പാദതോ ജാതത്താ പാദാനം അപച്ചാ. ആലസിയജാതാതി കസിവണിജ്ജാദികമ്മസ്സ അകരണേന സഞ്ജാതാലസിയാ. ഗുഥനിദ്ധമനപനാളീതി വച്ചകൂപതോ ഗുഥസ്സ നിക്ഖമപദേസോ.

മനുസ്സാനം അകുസലം ന ഭവേയ്യ തേസം താദിസായ അഭിസന്ധിയാ അഭാവതോ. ആവേസകസ്സ ആനുഭാവേന ആവിട്ഠസ്സ ചിത്തസന്തതി വിപരിവത്തതീതി വുത്തോവായമത്ഥോ. വിസഭാഗവത്സുന്തി ഭിക്ഖുനം സന്തികേ ഇത്ഥിരുപം, ഭിക്ഖുനീനം സന്തികേ പുരിസരുപന്തി ഞാദിസം, അഞ്ഞം വാ പബ്ബജിതാനം അസാരൂപ്പം വിസഭാഗവത്സും. വിപ്പടിസാരാരമ്മണന്തി പസ്സന്താനം വിപ്പടിസാരസ്സ പച്ചയം. ലേപയട്ഠിന്തി ലേപലിത്തം വാകുരയട്ഠിം.

൧൦൯. സോമനസ്സവസേനാതി ഗേഹസ്സിതസോമനസ്സവസേന. അഞ്ഞമത്തന്തി ഉപ്പിലാവിത്തം. പുരിമനയേനേവാതി “സചേ മാരോ മനുസ്സാനം സരീരേ അധിമുച്ചിത്യാ”തിആദിനാ പുഞ്ചേ വുത്തനയേന. യദി മാരോവ തമാ കരേയ്യ, മനുസ്സാനം കുസലം ന ഭവേയ്യ, മാരുസ്സേവ ഭവേയ്യ, സരീരേ പന അനധിമുച്ചിത്യാ താദിസം പസാദനീയം പസാദവത്സും ദസ്സേസി. തേനാഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി.

൫൧൧. അസുഭസുത്താപരിചിതേനാതി സകലം കായം അസുഭന്തി പവത്തായ സത്തായ സഹഗതജ്ഞാനം അസുഭസുത്താ, തേന പരിചിതേന പരിഭാവിതേന. ചേതസാ ചിത്തേന. ബഹുലന്തി അഭിങ്ഹം. വിഹരതോതി വിഹരന്തസ്സ, അസുഭസമാപത്തിബഹുലസ്സാതി അത്ഥോ. പതിലീയതീതി സങ്കുചതി തത്ഥ പടികുലതായ സങ്ഠിതത്താ. പതികുടതീതി അപസക്കതി. പതിവത്തതീതി നിവത്തതി. തതോ ഏവ ന സമ്പസാരിയതി. രസതങ്ഹായാതി മധുരാദിരസവിസയായ തങ്ഹായ.

സബ്ബലോകേ അനഭിരതിസത്താതി തീസുപി ഭവേസു അരുച്ചനവസേന പവത്താ വിപസ്സനാഭാവനാ. നിബ്ബിദാനുപസ്സനാ ഹേസാ. ലോകചിത്രേസൂതി ഹത്ഥിഅസ്സരഥപാസാദകൂടാഗാരാദിഭേദേസു ചേവ ആരാമരാമണേയുകാദിഭേദേസു ച ലോകേ ചിത്തവിചിത്തേസു. രാഗസന്താനി വൂപസന്തരാഗാനി. ദോസമോഹസന്താനീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഇമേസം ഏവം കമ്മട്ഠാനഗ്ഗഹണം സബ്ബേസം സപ്പായഭാവതോ.

൫൧൨. സക്ഖരം ഗഹേത്വാതി സക്ഖരാസീസേന തത്തകം ഭിന്നപാസാണമുട്ഠിന്തി ആഹ “അന്തോമുട്ഠിയം തിട്ഠനപമാണം പാസാണ”ന്തി. മുട്ഠിപരിയാപന്നന്തി അത്ഥോ. അയങ്ഹി പാസാണസ്സ ഹേട്ഠിമകോടി. ഹത്ഥിനാഗോതി മഹാഹത്ഥീ. മഹന്തപരിയായോ നാഗ-സദ്ദോതി കേചി. അഹിനാഗാദിതോ വാ വിസേസനത്ഥം ഹത്ഥിനാഗോതി വുത്തം. സകലസരീരേണേവ നിവത്തിത്വാ അപലോകേസീതി വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “യമാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ന വായന്തി ഏത്ഥ വാ-സദ്ദോ അവധാരണത്ഥോതി ആഹ “നേവ പമാണം അത്താസീ”തി. സഹാപലോകനായാതി ച വചനതോതി ഇമിനാ വചനേന ഇമം വചനമത്ഥം ഗഹേത്വാതി അധിപ്പായോ. ഉളാരേതി ഉളാരഗുണേ. ഭഗവന്തങ്ഹി റപേത്വാ നത്ഥി തദാ സദേവകേ ലോകേ താദിസോ ഗുണവിസേസയുത്തോതി.

വിസും വിസും പച്ചത്തവേദനിയോ അയസൂലേന സദ്ധിം ഭൂതാനി ഛര ഫസ്സായതനാനി ഏതസ്സാതി ഛര ഫസ്സായതനം, ദുക്ഖം. തം ഏത്ഥ അത്ഥീതി ഛര ഫസ്സായതനികോ, നിരയോ. തേനാഹ “ഛരസു ഫസ്സാ...പേ... പച്ചയോ”തി. സമാഹനതീതി സമാഹരതോ, അനേകസതഭേദോ സങ്കുസമാഹരതോ ഏത്ഥ അത്ഥീതി സങ്കുസമാഹരതോ, നിരയോ. വിസേസപച്ചയതായ വേദനായ റിതോതി വേദനിയോ, കാരണാകാരകേന വിനാ പച്ചത്തം സയമേവ വേദനിയോതി പച്ചത്തവേദനിയോ. അയസൂലേന സദ്ധിം അയസൂലന്തി പാദപദേസതോ പട്ഠായ നിരന്തരം അഭിഹന്നവസേന ആഗതേന പണ്ണാസായ ജനേഹി ഗഹിതേന അയസൂലേന സഹ സീസപദേസതോ പട്ഠായ ആഗതം. അയസൂലഭാവസാമഞ്ഞേന ചേതം ഏകവചനം, സതമത്താനി പതിതാനി സൂലാനി. ഇമിനാ തേ റാനേന ചിത്തേത്വാതി നിസ്സിതവോഹാരേന നിസ്സയം വദതി. ഏവം വുത്തന്തി “തദാ ജാനേയ്യാസി വസ്സസഹസ്സം മേ നിരയേ പച്ചമാനസ്സാ”തി ഏവം വുത്തം. വുട്ഠാനിമന്തി വുട്ഠാനേ ഭവം, അന്തിമന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “വിപാകവുട്ഠാനവേദന”ന്തി, വിപാകസ്സ പരിയോസാനം വേദനന്തി അത്ഥോ. ദുക്ഖതരാഹോതി പദീപസ്സ വിജ്ഞായനക്ഖണേ മഹന്തഭാവോ വിധ.

൫൧൩. ഘട്ടയിത്വാ പോഥേത്വാ. പാടിയേക്കവേദനാജനകാതി പച്ചേകം മഹാദുക്ഖസമുപ്പാദകാ. അയതോ അപഗതോ നിരയോ, സോ ദേവദൂതസുത്തേന (൧൦ നി൦ ൩.൨൩൧) ദീപേതബ്ബോ. അത്ഥവണ്ണാ പന്നസ്സ

പരതോ സയമേവ ആഗമിസ്സതി. ഇമം പന അതീതവത്സം ആഹരിത്വാ അത്തനോ ഞാണാനുഭാവദീപനമുവേന മാദം സന്തജ്ജേനോ മഹാമേരോ “യോ ഏതമഭിജാനാതീ”തി ഗാഥമാഹ. തസ്സതേമാ - യോ മഹാഭിഞ്ഞോ ഏതം കമ്മം കമ്മഫലഞ്ച ഹത്ഥതലേ റപിതം ആമലകം വിയ അഭിമുഖം കത്വാ പച്ചക്ഖതോ ജാനാതി. സബ്ബസോ ഭിന്നകിലേസതായ ഭിക്ഖു സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ അഗ്ഗസാവകോ, താദിസം ഉളാരഗുണം ആസജ്ജ ഘട്ടയിത്വാ ഏകന്തകാളകേഹി പാപധമ്മേഹി സമന്നാഗതത്താ കണ്ഠ മാദ ആയതിം മഹാദുക്ഖം വിന്ദിസ്സസി.

ഉദകം വത്സം കത്വാതി തത്ഥ നിബ്ബത്തനകസത്താനം സാധാരണകമ്മഫലേന മഹാസമുദുഢദകമേവ അധിട്ഠാനം കത്വാ. തമാ ഹി താനി കപ്പട്ഠിതികാനി ഹോന്തി. തേനാഹ “കപ്പട്ഠായിനോ”തി. തേസന്തി വിമാനാനം. ഏതം യമാവുത്തവിമാനവത്സം താസം അച്ഛാരാനം സമ്പത്തിം, തസ്സ ച കാരണം അത്തപച്ചക്ഖം കത്വാ ജാനാതി. പാദങ്ഗുട്ഠേന കമ്പയിതി പുബ്ബാരാമേ വിസാഖായ മഹാഉപാസികായ കാരിതം സഹസ്സഗബ്ഭപടിമണ്ഡിതമഹാപാസാദം അത്തനോ പാദങ്ഗുട്ഠേന കമ്പേസി. തേനാഹ “ഇദം പാസാദകമ്പനസുത്തേന ദീപേതബ്ബ”ന്തി. ഇദന്തി “യോ വേജയന്ത”ന്തി ഇമിസ്സാ ഗാമായ അത്ഥജാതം ചുളുതണ്ഠാസങ്ഖയവിമുത്തിസുത്തേനേവ (മ° നി° ൧.൩൯൩) ദീപേതബ്ബം.

തസ്സ ബ്രഹ്മഗണസ്സ തമാചിന്തനസമനന്തരമേവ തസ്ഥിം ബ്രഹ്മലോകേ സുധമ്മം ബ്രഹ്മസഭം ഗത്വാ. തേപീതി മഹാമോഗ്ഗല്ലാനാദയോ. പച്ചേകം ദിസാസൂതി മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരോ പുരത്ഥിമദിസായം, മഹാകസ്സപത്ഥേരോ ദക്ഖിണദിസായം, മഹാകപ്പിനത്ഥേരോ പച്ഛിമദിസായം, അനുരുദ്ധത്ഥേരോ ഉത്തരദിസായന്തി ഏവം ചത്താരോ മേരാ ബ്രഹ്മപരിസമത്ഥകേ മജ്ജേയേ നിസിന്നസ്സ ഭഗവതോ സമന്തതോ ചതുദിസാ നിസീദിംസു. ഗാഥാ വുത്താതി “യോ ബ്രഹ്മം പരിപുച്ഛതി”തി ഗാഥാ വുത്താ. അത്തേതരബ്രഹ്മസുത്തേനാതി - “തേന ഖോ പന സമയേന അത്തേതരസ്സ ബ്രഹ്മുനോ ഏവരൂപം പാപകം ദിട്ഠിഗതം ഉപ്പന്നം ഹോതീ”തിആദിനാ (സം° നി° ൧.൧൭൬) മഹാവല്ലേ ആഗതേന അത്തേതരബ്രഹ്മസുത്തേന.

ത്യാനവിമോക്ഖേന ഫുസീതി ത്യാനവിമോക്ഖസന്നിസ്സയേന അഭിഞ്ഞാഞ്ഞേന ഫസ്സയി. വനന്തി ജമ്ബുദീപം അഫസ്സയിതി സമ്ബന്ധോ. ജമ്ബുദീപോ ഹി വനബഹുലതായ ഇയ “വന”ന്തി വുത്തോ. തേനാഹ “ജമ്ബുസണ്ഡസ്സ ഇസ്സരോ”തി. പുബ്ബവിദേഹാനം ദീപന്തി പുബ്ബവിദേഹവാസീനം ദീപം, പുബ്ബവിദേഹദീപന്തി അത്ഥോ. ഭൂമിസയാ നരാ നാമ അപരഗോയാനകാ ഉത്തരകുരുകാ ച. യസ്ഥാ തേ ഗേഹപരിഗൃഹാഭാവതോ ഭൂമിയന്ധേവ സയന്തി, ന പാസാദാദീസു. പടിലഭീതി ഉപ്പാദേസി. ഏതം ആസം മാ അകാസീതി ഏസാ യഥാ പുബ്ബേ ദൂസിമാരസ്സ, ഏവം തുയ്ഹം ആസാ ദീഘരത്തം അനത്ഥാവഹാ, തസ്ഥാ ഏദിസം ആസം മാ അകാസീതി മാദസ്സ ഓവാദം അദാസി. സേസം സബ്ബത്ഥ സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

പപഞ്ചസുദനിയാ മജ്ജിമനികായട്ഠകമായ

മാരതജ്ജനീയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്റിതാ ച ചുളയമകവഗ്ഗവണ്ണനാ.

മൂലപണ്ണാസടീകാ സമത്താ.

ദുതിയോ ഭാഗോ നിട്റിതോ.